UNIVERSAL
LIBRARY
OU_202142
UNIVERSAL
LIBRARY

ಜಯಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭಗವತ್.

೮೫
ಕನ್ನಡ ಮುದ್ರಾ ಚಾರಿತ್ರವು.

ಸ್ತ್ರೀಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಹೃದಯದೊಳುಕಳವಳಿಸಿಸುತಶೋ । ಕವಲಿಪ್ಪತರಾಷ್ಟ್ರನನಿಪನಿರೆ । ವಿದುರಪಾರಾ
ಕರುತತ್ವವನಂದುಪೇಳಿದರು ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕದನಮುಖದಲಿಕುರುಕುಲವನುರೆ । ಸದೆಬಡಿದುಪಾಂಡವರುಕೃಷ್ಣನ ।ಪದವನೋಲೈಸಿದರುಯೆಂದರುಷ
ವಿಶಲಾಬಳಿಕಾ ॥ ಹೃದಯದೊಳುಕಡುಮರುಗಿಗದುಗದ । ನೊಂದವಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನಿಪನು ।ಪದವಲಿದುಸುತರಳಿವನಾಲಿಸಿ
ಯಿಂತುಸೈರಿಸಿದಾ ॥೧॥ ಮುನಿವರನೆನೀನೆನಗೆವಿಸ್ತರ । ವೆನಲುವಿವರಿಸಿಪೇಳ್ವದೆಂದತಿ । ವಿನಯದಲಿಜನಮೇಜಯನುನಿಜ
ಕರಗಳೆನುಮುಗಿದೂ ॥ಮುನಿಪವೈಶಂಪಾಯನನನಪದ।ವನಜಗಳಿಗೆರಗಿದೊಡೆಯಾತನ।ನನುನಯಿಸಿಪೇಳಿದನುನಡೆದಕ್ಥಾಪ್ರ
ಸಂಗವನೂ ॥ ೨ ॥ ಆಲಿಸೆಲೆಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ । ಪಾಲಕನೆದುರೊಳ್ಗಾಧನನನಿಜ । ಭಾಳಲಿಖಿಯನು ವಿಧಿಯುತೊಡೆದುದಂ
ಧನೈಸಲೊವನೆ ॥ ಕಾಳಗದಸುಪ್ತಿಯನುಸಂಜಯ । ಪೇಳಿಯೆಂಧನೃಪಾಲಶೋಕದಿ।ಬಾಳೆಮುರಿದಿಳೆಗುರುಳ್ವತೆರದಲಿಬಿದು
ನ್ಮೈನುರದಾ ॥೩॥ ನೆರೆದುದಾಸಮಯದರಿಪುರಜನ । ಪರಿಜನವುಗಾಂಧಾರಿಯೊದಲಾ । ದವಸಿಯರುಬನವಳಿದನೃಪನೆಡೆಗೈದಿತ
ಮತಮಗೇ ॥ ಪರಿಪರಿಯಸೈತೊಯ್ದೀಸಚಾರವ । ವಿರಚಿಸುತಪರಿತಾಪಭವಿಗ್ನಳಿ।ಸಿರಲುಪಲವಂದದಲಿಬಳಸಿದಾರಾಗದೈನ್ಯಂದಲೀ॥೪॥
ಚದುರಸಂಜಯನೆಕೃಪೆಯುಯುತ್ಸುಗ । ಳೊದಗಿಬಂದುಯಂಧೃಪನನ। ನದಳವಲ್ಲದೆಶೋಕಭಾರವನೋಡಿಯಿಮ್ಮಡಿಸೀ॥
ಮುದಮುಖರುಕೌವರುನೀಚ । ತ್ವದಲಿತಮ್ಮನುತಾವೆಸಹ ಮ್ಮರಿ । ಸಿದುದುವೆಧಿಯವಿವಾಕವೆಂದನವಳಿದುಮರುಗಿದರೂ॥೪॥
ಪತಿಯೆಡಿಗೆತಾಬಂದುಸಂತೈ । ಸುತಮ್ಮಯೋಕ್ತ್ರಗಳಿಂದಚರಣದೊ।ಳತಿವಿನಯಭಯಭರಿತಳಿಕ್ತಿಯೊಳಾಗಪ್ರೊಡಮಟ್ಟೂ॥
ಮತಿವಿಕಲನಾಗುವರೆನಿಮಗೀ। ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಾವುದುಕೊರತೆಯೆಂದತಿ। ಹಿತವಚನವಾಡುತ್ತಲುವಚರಿಸಿದಳುಸುಬಲಸುತೇ॥೬॥
ಅಗಲಂಧನೃಪ ಲನಾಸತಿ । ಮೇಗಣನುರಾಗದಲಿಕಣ್ಪೆರೆ । ಸಾಗೇಲಧಾರೆಯಲಿಕೋಕವ್ರಗಂಟಲಡಸಿರಲೂ॥ ನಾಗಕಯನನ
ತಾತ್ರಜಲಿನೀ । ನೀಗಿದೆಯಲಾತನುಸಿರಿವಲಿವ । ನಾಗಭೂಷಣನಾಜ್ಞೆಯಿಪಾವರಿಯಾಯ್ತೆಹಾಯೆಂದಾ ॥೭॥ ಮಗನೆನಿನ್ನನು
ಪತಪುಪಕೆಯೆನ । ಗೊಗಮಿಗೆಯುಶೋಕವನುಮಾಡಿವೆ ।ಪಗರಣವುಭೀಮಾದಿಗಳಿಗನ್ನ ಲ್ಲಿಬಲಿದುದಲಾ । ವಿಗತನೇತ್ರಗಳೈ
ತೃಕವನೀ । ನೊಗೆದುಪಾಡುವೆಯೆಂದಿರಲುಪೊ।ಬಗೆಗೆನಿನಗೆಯೆನಾನುಕಲ್ಪ ವವಾಡುವೆಳೀಲಾಯುತ್ತೂ॥೪॥ವಿದುರಸಂಜ
ಯಕೃಪಯುಯುತ್ಸುಗ । ಳೊದಗಿಪೆಳೆದಬುದ್ಧಿಬೋಧೆಯು । ಪದಪಿನೀಕಳದಿಗಳಿರೀತಿಯಲಿರಣದೊಳಗೇ॥ ನದಯನ
ಲ್ಲದಭೀಮನೇನನ । ಗದೆಯೆಧಾತಜಾನುಗಳುಸುರಿ । ದುದಯದಂತವನೈದುವರೆನೀನಿಂತುಟಕಟಿಂದಾ ॥೯॥ ದುರುಳದು
ರ್ಯನನುತವಮ್ಮನು । ತಳಿಸಚಿವನುಭಾನುತನುಜನು ।ಪುರುಳಿನೊಳುಳಿಲುಕಿಸುವವಾವನುಕಲ್ಯನೆಂಬುವನೂ। ಪುಡೊಳಿ
ತಾನೀಷ್ಮರಿಗಳನ । ಚ್ಛರಿತವನುಮರಿಗೊಳಿಸಿನಿನ್ನನು । ಮರಣಕೆದೆಯುಸ್ವತೆಮೋಸವನೆಸಗಿದರೆಯೆಂದಾ ॥೧೦॥ಧರ್ಮ
ರಾಜನಜಾತಶತ್ರುವು । ಧರ್ಮನಂದನನಾತನಿಗೆನಿಜ । ಮರ್ಮವನುಮರೆಮಾಡಿಕಪನುಗೆಯನಂದುಕಪಟದಲೀ॥ ದುರ್ಮನದನ
ಕನಿನ್ನಮಂತ್ರಿತ । ಪೇರ್ಮೆಯಲಿಕಳುಹಲ್ಕಿಲಾಹ್ವಾ । ಕರ್ಮಭವನದಿನೆಯಾದುಳಿದರುತ್ಯವದುಕೆಡದೂ ॥೧೧॥ ಅವಜನ್ಮದಿ
ನಾನುಪರಸುತ । ಬೀವಿತಾಂತವನೆನಗಿದನೊನಾ । ನಾವಪಾಪವವಾಡಿದೆನೊಅಲ್ಪವುಯೆಂದೆನಗೇ ॥ ಓವಿಜಂದೊಡಗಿತುಬಿಪಮು
ಹ । ದೊವನಾಶಿಡನೆಂತುಸೈರಿಪೆ । ಕೇವರಾಂಧಕನಾದೆನಕಟಕಟೆಂದುಮರುಗಿದನೂ ॥ ೧೨ ॥ ಅವನೀತೆರದಲ್ಲಿಧೈರ್ಯವ ।

ತೊರೆದುಕಲುಷಾನುತಕರಗುವಂದದ| ಲತಚಿಕಂಬನಿತಂದುಗಂಟಲುವೊಣಗಿಮೈಮರೆದೂ|| ಧರಣಿಯೊಳಿಗೊರಗಿದಸುಮತ್ಕುಲ|
ಪರಿತುವೇಹಾಯಿಂದುಬಾಯಿ ಬ | ಟ್ಟಿರುತಿರದಶೋಕಕ್ಕೆತೆತ್ತನುತನ್ನತನುಮನವಾ ||೧೩|| ಸುತ್ತಲಿಹಸಾಹುಜಿಕರುನೆರೆ|
ತತ್ತುಶೋಕಕೆಮನವನ್ಯಪನೆ| ಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳಲುಪಚರಿಸಿಮಮ್ಮಲಮರುಗಿದೈನ್ಯದಲೀ|| ಮುತ್ತಿಬಳಸಿನೃಪಾಲಕನನುಸು|
ರತ್ತಹಾರೈಸುತ್ತಿರಲಾ | ಯತ್ತಚಿತ್ತರದಾಗಿ ಮರುಗಿದರಧಿಕಕೋಕದಲೀ || ೧೪ || ಅರಮನೆಯೊಳಿಹರೆಲ್ಲಹಾಯಿಂ | ದ
ರಚಿಕಂಬನಿಯೊರತಿಶೋಕದ | ಭರದಿತಳಪಟಗೊಂಡುಸುಮ್ಮನಿರಲ್ಕೆಬಿಗಿನಲೀ || ಘನತಕುಲವಿಂತಾಯ್ತಿವಪುರ | ಹರ
ಮಹಾದೇವನೆನುತವಿದುರನು | ಯಿರದೆಕುರುಕುಲಪ್ರವೃದ್ಧನಡೆಗೈತಂದನಳಲಿನಲೀ|| ೧೫ || ಬೀದಿಯೊಳುಪುರಜನರುಗಜ್ಜುಗುಜ್ಜು|
ವೈದಿತಮತವೊಮ್ಮೆಳಿಗೆರಣದಲಿ | ಕಾದಿಮಡಿದವರುಗಳವಾರ್ತೆಯವೊಲ್ಕಕ್ಕಣಿಸಿಬಿದರೀ|| ವೋಡಿದನುಕುರುಕುಲವಭೀಮನು|
ಪೊಡೆದಮುಯೋಧನನುನಾಕಕೆ | ಯಾದುರಾವಾರದಪರಿಭ್ರಮಪೊಳಲೊಳಿಮಗಾಯೂ ||೧೬|| ಎಂದುನಾನಾವಿಧದಶೋ
ಕಾ | ಕ್ರಂದನಗಳೆಂಬೈಭಾಷವ | ಮುಂದಿಗಳವಾರ್ಗದೊಳುನೋಡಿಯುನೋದದಂದದಲೀ|| ಬಂದುಕುರಕುಲಸಾರ್ವಭೌ
ಮನ | ಮುಂದಿರದಬಾಗಿಲಲಿರಥವಿಳಿ | ದಂದುವಿದುರನುರಾಯನಿರುವರಮನೆಗೆನದೆತಂದಾ ||೧೭|| ಎಲ್ಲಿನ್ನೋಡಲುರೋದನದ
ಪೆ | ಚ್ಚೆಲ್ಲಿನೋಡಿದಡಲ್ಲಿಚಿಂತಾ | ಭುಲ್ಲವವ್ಯಯಿಲ್ಲೆಲ್ಲನೋಡಿಪೊಡಲ್ಲಿಸಂತಾಪಾ|| ಎಲ್ಲಿನೋದಲುಮಡಿದವೀರರ| ವಲ್ಲಭೆಯರಾ
ರ್ತಧ್ವನಿಯುನೆರೆ | ಚೊಲ್ಲವಾಗಿರೆಕಂಡುಬಿದುರುತಬಂದನಾವಿದುರಾ || ೧೯ || ಬಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಹ್ಮಮಾಧಿಪ | ನಂದನನು
ನೋಡುತ್ತನೆದಿಹ | ಮುಂದಿಗಳಿನಯನಾಂಬುಧಾರೆಯುಕಂದುನೆರೆಮರುಗಿ || ಮುಂದುಗಾಣದಶೋಕದುಬ್ಬಿಗ|ದಿಂದಕಂಗೆ
ಟ್ಟಲ್ಲಿಳುವರಸನ | ಮುಂದೆನಿಂದುಸುರಿದನುಕರಗಳಮುಗಿದುವಿನಯದಲೀ ||೨೦|| ಯೇನಿದೀಪರಿದುಗುಡದುಮ್ಮಳ| ಮಾನ
ವಾಧೀಶ್ವರನೆನಿವೆಮ್ಮೊಳು| ಜ್ಞಾನವನುನೆರೆಯುರತುನೋದಲುಸುತದಾರೆಂದೂ||ತಾನದಾರೀಭುವನವೇನೆಂ|ದೀನಿದಾನವನರಿ
ತಡಲ್ಲದೆ | ತಾನುನಾನೆಂಬುವುದುಬ್ಬಯಲಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿಹುದೂ || ೨೦ || ಪುರುಷನಿಗೆವಿಧಿಹಿತನೂರೇ|ವರುಷವಾಯುಷ್ಯಪು
ಣ್ಯವಾವಪ | ವರಿವಿಡಿಯುಲದಕಳಿದುಕೊಳ್ಳುವನದರಿನಿನ್ನರಗೇ | ಪೊರಕೊಳುಗುವುಮಲ್ಪಾಯುವದನೀ|ನಿರದೆನಿನ್ನೊಳಗರಿತು
ನೋಳ್ಪುದು | ಬರಿದೆಪುತ್ರಾದಿಗಳುಯೆಂಬೀಭ್ರಾಂತಿಮಾನವಗೇ ||೨೧|| ಕೇಳರಸಜೀವಿಗಳುನಂಸೃತಿ | ಕೋಳದೊಳಗುರೆಸಿ
ಲುಕಿಮುರುಳಿಗೆ | ಕೋಳುಪೋಗುವರೈಸೆಸುಖವಿನಿತಿಲ್ಲವರಸಿದೊಡೇ || ಭಾಳದಲಿವಿಧಿಬರೆದಬರಹವ | ತಾಳುವುದುತನ್ನಿಚ್ಛೆ
ಯಿಂದದ | ಮೇಳವಿಸಿಜೀವಾತ್ಮಪರತಂತ್ರವೊಳಗುವರ್ತಿಪನೋ ||೨೨|| ವಾಸನಾಪರತಂತ್ರನಾಗುತ | ಘಾಸಿಯೈಬೀಜನಸಂಸೃ
ತಿಯವಾ | ರಾಸಿಯೊಳಗೆಗೋಲುಡಿವೋಹದವುರುಳಿನಲಿನಲುಗೀ || ಲೇಸುಜೋರದೆಕರ್ಮವಶದಿಂ | ದೈಸೆಮೃತಿಜನನಂಗಳದ
ರಿಂ | ದಾಸುಯೋಧನಮುಖ್ಯರಳಿದುರುತಮ್ಮಕರ್ಮದಲೀ ||೨೩|| ಅರಸಕೇಳ್ಪೂರ್ವದಲಿದುರುಳಿನು | ವರಹಿರಣ್ಯಕನೆಂಬ
ದೈತ್ಯನು | ಧರಣಿಯನುತಕದ್ದೊಯ್ಯೆಮತ್ಸ್ಯವಲಿಪುರಿಯೊಡನೆ || ಧರಣಿವಾರಾಹಾಖ್ಯದೂಪವ | ಧರಿಸಿಹರಿಯಾತನನುಕಾ
ಲನ | ಪುರಿಗೆಕಳುಹಲ್ಕುವನತಾಯ್ಮಮ್ಮಲಿಸಿಮರುಗಿದಳೂ || ೨೪ || ಆತನನುಸಂಜಾತನತಿವಿ| ಖ್ಯಾತನಪ್ರತಿಮಲ್ಲನಣ್ಣನ |
ಭೂತಿಗೊಸಿಸುಗವಳಲುತಿಪತಾಯಂಪ್ರಿಗಧಿನಮಿಸೀ || ಮಾತಕೇಳ್ದಾನೀನೀಪರಿಯಲಳ್ಯತಕಾಮೃತಮನುಜಬಂಧು| ಮಾ
ತಯಮನುಸಂವಾದವುಂಟದನೊರವೆಕೇಳೆಂದಾ | ೨೫ | ಸುರನದಿಯುತೀರದಲಿಯೊಬ್ಬನು | ಧರಣಿಸುರನಿರುತಿಹನುನಿಜಸಃ
ವೆರಿಸಿಯಾತಗೆಪಲವುವಿನವಾದರೆಯುತನುನಿನರೂ || ದುರಿತವಕಡಿಂದುಮಿಸಿದಿರಲಾ | ಹರಿಯಭಿಜಿಸಿದನಾತನತಿನಿ | ಷ್ಕುರತಪ
ಸ್ಸಂಜಾತಕಾಯಕ್ಲೇಕದುಬ್ಬಿನಲೀ | ೨೬ | ಆಪರಮಿತನೆಂದೆನಿಪಭೂಸುರ | ತಪಕೆಹರಿಸಂಪ್ರೀತನಾಗುತ | ವಿಪಿನಚ
ರವೇಷದೊಳಗಾತನಬಳಿಗೆಬಂದಾಗಾ | ತಪವಿದ್ಯಾತಕೆವಮ್ಮಸ್ಸನಿನಗೀ | ಚಾಪಲಚಿತ್ತವಿದೇನುನಿನ್ನಯ|ಕೃಪಣತನವನುಬೇಳು
ನಿನ್ನಿಷ್ಟವನುಸಲಿಸುವೆನೂ ||೨೭|| ಎಂದುಕಪಟಮಪೇಳಲಂಗೀ | ವಿಂದನಾಗಲುವಿಪ್ರನಿವರಿ |ಯೆಂದುದೃಢಮತಿಯಿಂದ
ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತಲಿವಿರೆದೂ ||ತಂದಿರೇಕನಿಪುತ್ರನಲವನು | ಯಿಂದೆನಗೆಕರುಣಿಪ್ರದೆನುತಲಾ|ನಂದವಿನಯಾವನತತನಾಗುತನಮಿ
ಸಿದನುಹರಿಗೇ ||೨೪|| ಒಳಿಕಲಾಹರಿಯಾಗನಿಜಕರ | ತಳದಿಪಿಡಿವಿರದೆತ್ತಿಕರುಣಾ|ತಿಳಿಹಿದನುತತ್ವವನುಸಂಸೃತಿಮುಗ್ಧಮಾ
ನವಗೆ | ಬಳಿಸುವುದುಮಿಗೆಭ್ರಾಂತಿಯೆನೀ | ಕಳೆದುಬಿಡುಸುತರ್ಕ್ಯಕೆಯನ್ನಿ | ಯೊಳೆಯೆಭೋಗವದ್ಯಾಕೆನಿನಗಾನುತ್ತಮವ
ನೀವೆ|ರ್ಂ||ನಿನ್ನ ತಪಕೆಣಿಯಿಲ್ಲವೈಕೇ|ಳಿನ್ನು ನೀನಿಲ್ಲಿರುವುದನುಚಿತ|ವೆನ್ನ ಲೋಕದೊಳಿಹುದುನಿನಗತಿಯುತ್ತಮದಪದವಾ|
ಭಿನ್ನ ನಿಲ್ಲಬೆಕೊಡುವೆನೆಂದಾ | ಚಿನ್ಮಯನುಪೇಳಿದೊಡೆವಿನ್ರನು|ನನ್ನಿಯಿಲ್ಲದೆಪರವಬಯಸದೆಹರಿಗೆಮತ್ತೆಂದಾ||೩೦||ದೇವನಿ
ಮ್ಮನುಭಜಿಸಿಪುತ್ರನ | ನೀವುದೆಂದಾನಿರದೆತಪವನು | ವ್ಯೋವಿವಾಹದಿನನದಕೆಪುತ್ರನಕೊಡದೆನೀನೀಗ||ಜೀವಿತಾಂತವನೈದಿ
ಪರಮಪದಾವಲಂಬಕನಾಗೆನುತವೇ | ಳ್ದೀಚಿತ್ರವಿದೇನುತನಗುಸುರೆಂದುಕೇಳಿದನೂ ||೩೧|| ಸಿರಿಯರಸನದಕೇಳಿಧರಣೀ |
ಸುರನೆಕೇಳ್ನಿನಗಾಸುಪುತ್ರನ | ನಿರದೆಕೊಟ್ಟೊಡೆಯವನಿಗಲ್ಪಾಯುಷ್ಯವಹುದಾಗಿ | ಪರಿಹಿಸುತಕೊಡಲೊಲ್ಲನದರಿಂ|

ಪುರುತರದಮುಕ್ತಿಯನುಕೊಳ್ಳಿನೆ । ಧರಣಿಸುರನಾನುತಿಗೆಯೊಡೆಬಡವಾಗಳೆಂತೆಂದಾ ॥೩೦॥ ಆದಡಾಗಲಿವೇವಯೆನ್ನೊ
ಳ । ಗಾದವಾಂಛಿಯಸಲಿಸುಯೆಂದ। ತ್ಯಾದರದೊಳಾನನ್ಯನಾಗುತನುಡಿಯೆದೈನ್ಯದಲೀ ।ವೇದವೇದ್ಯನುಕೊಟ್ಟಿನೆನ್ನುತ।
ಶೋದದನಲ್ಲಿಂಕೆಲವುದಿನಗಳಿ । ಗಾದುದಾತನಸತಿಗೆಗರ್ಭವುಬಂದುಜನನಲಿಯೀ ॥೩೩॥ ತುಂಬಿನಸನಾಗಳುಳಕೆ । ಬಿಂಬ
ದಾನನೆಪುತ್ರನನುಬಹು । ಸಂಭ್ರಮದಿಜನಿಯಿಸಿದಳಿಂಬುದಕೇಳಿಬಂಧುಜನಾ ॥ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನಕರುಣವಿಂದೀ । ಕಂಬ
ನಾರಿಯುಚಲ್ವಕುವನು।ಕಂಬುಕಂಠನುಯೆನುತನಲಿನವಿದಾಡಿಸುತಿದರೂ ॥೩೦॥ ಬಳಿಕವಿನಪಿನಗಳಲಿಶಿಖನನು । ಚಿಳಿಸಿತಾ
ಯ್ತಂದೆಗಳುನೋಹವ್ಯ । ತಳೆದುಪಾಲ್ಬೆಣ್ಣೆಗಳನುಃಸಿಸುತಮೂರುವತ್ಸರವಾ ॥ ಕಳೆದುಪುಟ್ಟಿದದಿನದಂಧ್ರನು । ಗಳನು
ರಚಿಸುವಸಮಯುಕಾತನ । ನಿಳಯದೊಳಗಿದೊಂದುಸರ್ಪನುಕಚ್ಚಿತರ್ದನಾ ॥೩೫॥ ಆಗತಾಯ್ತಂದೆಗಳುತನಯನ।
ಮೇಗಣನುರಾಗದಲಿಕಲ್ಯರ । ಕೂಗುವಂದುವಿವೊರೆವಿಡುತಲಳಲುತ್ತಗದುಗದನ್ರಾ ॥ ನಾಗಲಾರವೆಗಂಟಲಿಂದವೆ।ನೀಗಿತನು
ವಂದಿನಲಿಕುವರಗೆ । ಭೋಗಸಂಸೃತಿಯೊಳಗದೆಲ್ಲಿದುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥೩೬॥ ಕಡುಮರುಗಿಯೆಳಲುತ್ತಜಾಂಧವ । ಗಡಣಸ
ಹಿತಲಿಕಾಡುಪುರಕಾ । ಮಡಿದವನಕೊಂಡೊಯಿದುದಪಸನೊಪ್ಯುಕ್ತರಾಗುತಲೆ ॥ತೆಪಡೆಯುವೀಲಾಕವನನಿಟ್ಟಿತಿ । ಜಡತನು
ಗೊಳಿಡುವಸಮಯುಕೆ । ಮೃಡನನುಜ್ಞಾಯನಾಂತಮುಬಂದನುಕಾಲನಾಯೆಡೆಗೆ॥೩೭॥ ಬಂದವರನತಿವಿನಯವಾಕ್ಯಗ ।ಳಿಂ
ದಬೋಧಿಸಿವೇಳ್ದನೀವಿ। ನ್ನಿಂದಳಲಿಫಲವೇನುಜನನವುನುರಣನೆಂಬಿರವೂ। ಸಂದಿಸುದುಭೌತಿಕಕಪರಿವಿಡಿ। ಯಿಂದಿದನುಸಿ
ವರಿತುಕೊಂಬುದು । ಮುಂದೆಬಪ್ಪೆದುನಿನುಗುಗೆವ್ಯತಿಯದುವ್ಪಕೆಂದಿನಲಿ ॥೩೮॥ ತನ್ನಕರ್ಮವಿವಾಕವಿಂದು । ತ್ವನ್ನವಾ
ದಫಲಾಭೂತಿಯ । ಮುನ್ನವೇಪರಮೇಷ್ಠಿಯಲೆಯಲಿಬರದಿಹನುನರಗೇ । ಧನ್ಯದನುಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಬುದ । ಕನ್ಯರಿಂದಳ
ವಲ್ಲವಿಧಿಪರ । ಪನ್ನಗಾರಿವ್ಪಜರಿಗಾದರುಬಿಡಪುಪೂರ್ವಕೃತಾ ॥೩೯॥ ಕೊಲುವನಾತನುಜಂತುವನುನೆರೆ । ಸಲಹುವವನಾವ
ವನುನೋಳ್ಪಡೆ । ಕೊಲುವನಸಲಹುವವೆಂಬಿವೆರದನುತಾನುತನ್ನಿಂದಾ। ಬಲಿದನಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಕೃತ್ಯಂ। ಗಳನುಮಾಡಿಯೆಪ್ರಾ
ರ್ವಜನ್ಮದಿ । ಕಳೆವನಾಯುವನಲ್ಲದುಳಿವನುಮತ್ತೆ ।ಚೀರಿಲ್ಲಾ॥೪೦॥ ವೃತುಕುವಾತಕನೀತಪೂರ್ವದ । ಲತುಲಕರ್ಮವನು
ಡಿತಾನಾ । ಯತಿವಡೆಪುನಿನ್ನುದರಜಲಿಜನ್ಮವನುತಳೆದೀಗ ॥ ಗತದುರಿತನಾಗುತ್ತನಿಜಸ । ತ್ಕೃತಿಯವಕಬಿಂದೈವಿದನು।ಸ
ನ್ನುತವದವನೀನದಕೆಚಿಂತಿಸಿಫಲವದೇನೆಂದಾ ॥೪೧॥ ಎನಿತುದಿನವಿರ್ದೊಡೆಯುವಮಹಿಯೊಳ್ಳು। ತನಗೆಶಾಶ್ವತವಿಲ್ಲನಿದನರಿ।ಸ
ನುನಯುವಿವೀವೀಗವ್ಯತತನುಭವನಸಂಸ್ಕರಿಸೀ । ಮನೆಗೆಪ್ರೋಪ್ಪುವೆನುತ್ತಲಾಶನು।ನನುನುಡಿದುಯಾಕ್ಷಣದೊಳಲ್ಲಿಯೆ।ಜನ
ಕೆಗೋಚರವಾಗದಂತಧ್ಯಾನಪರನಂದಾ॥೪೨॥ ಬಳಿಕತಾಯ್ತಂದೆಗಳುವಿರತಿಯು। ವೊಳೆಯೆಯಮೃತಪುತ್ರಕನವಾವಕ । ನೊಳ
ಗೆಸಂಸ್ಕಾರವನುವಾಡಿಮಹಾವಿವೇಕದಲೀ ॥ ನಿಲಯವನುಸೇರಿದರುಯೆಂದಾ। ಖಳಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪ್ರುವನಾತೆಯು। ಕಳವಳನನಿ
ಲಿಸಿದನುವೈರಾಗ್ಯವನುಬಳಸಿದನೂ॥೪೩॥ ಅಪರಿಯಲೇಅಸನಸೀನತಿ । ಕಾಪುರುಷನಂದದಲಿನೆರೆವರಿ। ತಾಪವನುಕೈಕೊಂಡು
ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆಚಿಂಗೊಟ್ಟು।ಪ್ರೋಪುಪುಚಿತವೆನಿನಸುತಸಂ।ತಾಪಕಮನೋಕ್ತಿಯಲಿಗತದ್ಯು।ಗ್ಯಾಭವನನುಸಂತೈಸುತಿರ್ದನು
ವಿವಿಧನೀತಿಯಲೀ ॥೪೪॥ ಅಸಮಯಕೈತಂದವೇದ । ವ್ಯಾಸನಲ್ಲಿರ್ದಖಿಳಪರಿಜನ।ವಾಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿರೋದನವೆಚ್ಚುತಿರಲಾ
ಗೀ ॥ ಲೇಸನರಿಯದೆನೆಯನಜಲವಿ।ದೋಸರಿಸಿಪ್ರೋನಲಿದಲುಳತನ।ಭಾಸುರಾಂಶ್ರಯಮೋಲಿಬಿದ್ದಳಲಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ॥
ಅರಸನನುಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕಂಬನಿ । ಯೊರಸಿತನ್ನಯಕರಸರೋಜದಿ । ಪರಿಜನಗಳೆಲ್ಲರನುಸಲವಂದದಲಿನಂತಯಿಸೀ ॥ ನೆರೆದಬಂ
ಧುಸಮಾಜವನುಕಂ । ಡುರುದಯೋಪರನಾಗಿಯಂಧಕ । ಧರಣಿಪತಿಗಾಕೃಷ್ಣನುನಿಯಾದರವಿಚೋಧಿಸಿದಾ ॥೪೬॥ ರಾ
ಯಕೇಳಿನ್ನಳೆನಿನಗಿಂ । ತಾಯಸವುಬಂದೊದಗಿತೆಂದುನ । ಮಾಯತದಬೀಡಕ್ಕೆಯೊಡಲನುಕೊಡುವದ್ಯಾಕೆನ್ನೂ ॥ ವಾ
ಯಕಾತವರಾದಿಗಳುರಣ । ದಾಯನದಿತಂತಮ್ಮತಮಾನುಷ।ಕಾಯಗಳಕಳೆದೈವಿದರುಸುರಲೋಕರಾಜ್ಯಕ್ಕೇ ॥೪೭॥ ಪಡದ
ನಿ ನೂರ್ವರನುನಿನ್ನಿಯ। ವೊಡಲೊಳಗೆಯೆಂದದಕೆದುಃಖಪೆ। ಕಡೆಗೆಬದುಕುವರಾರುಭುವನದಿಬಯಲಭ್ರಾಂತಿಯದು॥ಬಿಡು
ವಿವೇಕದಿಮನಕೆಧೈರ್ಯವ। ಕೊಡುನಿಜಾರ್ಜಿತಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತ।ಕೊಡನೆನುಖದುಃಖಗಳವಡಚೀಕಾರಿಗಾದರನೂ॥೪೯॥
ಜನಿಸುವೆತೆತಾನೊಬ್ಬಕಡೆಯಲಿ । ಅನುಗತದಕರ್ಮದಲಿಮಡಿಯುವ । ದಿನದೊಳಗೆತಾನೊಬ್ಬನೀಮಧ್ಯದಬಂಧುಜನಾ ।
ಮನದಭ್ರಾಂತಿಯತೈದಿದಾತಂ ।ಗನುವಹುದುತಾನೈಸೆಲೋಕದ । ಜನಕೆಜನನವುಮರಣವೆಂಬುದುಕರ್ಮಪರಿವಾಕ॥೫೦॥
ನನುನಾನಾರೂಪಗಳತಾ । ಧರಿಸಿಬಹುತರನಾಮಗಳನನು । ಕರಿಸಿನಾಟ್ಯವನಾಡುವಂದದಿದೇಹಿಯಾದವನೂ॥ಪರಿಪರಿಯುಜ
ನ್ಮಗಳಬಳಸುತ । ದುರಿತವೆಚ್ಚರೆಜನನವೃತಿಗಳ । ಪರಿವಿಡಿಯಲೀಲಾಡುತಿರ್ದನುಕಾಲಗತಿಯಿಂದಾ ॥೫೦॥ ಕಾಲನಾಗ
ಲಿಕಾಲದಗ್ನದ । ಕೂಲಧರತಾನಾದಡಾಗಲಿ । ಶ್ರೀಲಲನೆಯಧಿಪತಿಯದಾಗಲಿ ಸಕಲನಿರ್ಜರರಾ ॥ ಮೂಲಪುರುಷನದಾಡಾ
ಗಲಿ । ಕಾಲವಶವನುಕಳೆಯಲಮ್ಮದೆ । ಕೊಳುಪ್ರೋಗುತಲಿಹರುಮನುನುಜರಪಾಡಿನ್ನೇನೂ॥೫೧॥ ಜಡತನದಿದುಃಖ್ಯತ್ಯ

ಗರತಾ |ನಡೆಸಿದುಂ೫ರ್ಗಧನಸುತಾನೇ | ಮಡಿದನಲ್ಲದೆಸುಡಿಸಿದವರುಂಟೀಜಗತ್ತಿನಲೀ| ಪೊಡವಿಪತಿಗಳುದುರುಳರಾಯೆನೆ| ನೆಪಿಬಿಡದೆನೀವಿರೆರಣಾಂಗತಿ | ಮಡಿದರೈಸಹವಾಸದೋಷವಹೊದ್ದರವರಾರೂ ॥೫॥ ಯೆಂದುಪಲವಂದದಿವಿವೇಕವ| ತಂದುಕೊಳುವಂದದಲಿಚಿರಾಧಿನೆ| ಮುಂದಿಯನುಸಂತಯಿಸಿದುಃಖವಮರೆಯುವಂದದಲೀ| ಅಂದುಗತಲೋಚನನೃಪಾಲನ|ಕಂ ದುಳುಂದಿನಮನದದುಗುಡವ | ನಂದಗೆಡಿಸುತಬಾದರಾಯಣಮತ್ತೆಪೇಳಿದನೂ ॥೫॥ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪನೀ ಕೋಳುಪೋಪರಿಕೋಕದುರುಚಿಗೆ | ಕಾಳಲಾಸಂಸೃತಿಯುಸುಖದುಃಖಗಳಸಂಕುಲವ್ಯೂ| ಚೀಳುವೆಯುಚೀಳಬಹದನರಿ|ರಾ| ಳುವಿಜ್ಞಾನವನುನಿನಗಾ|ಪೇಳುವೆನುಸತ್ಯವನುಪರಮರಹಸ್ಯತತ್ವವನೂ॥೫॥ಶೋಕವೆಂಬಿಗುಬ್ಬಿಡದುನ ನದ|ಕಾಕುಮಾ ಡಿಯಿತನ್ನ ನಿಜಪವಿ|ವೇಕದಿಂದರಿತಿರಲುಕರ್ಮಕಲಾಪವವಗಿರದೂ॥ ಆಕೆವಾಳತನಕ್ಕೆಮಡಿಪಡೆ|ನಾಕವನುನೆರೆಸಾರುವರುರಣ || ದಾಕೆವಾಳರಿಗಾಗಿನೀಮರುಗಪಿರುಳೂಪಾಲ ॥೫॥ ಇಹದಭೋಗೇಚ್ಛೆಯಲಿನುನಸ| ನ್ನಿಹಿತವಾಗಿಕಳತ್ರಪುತ್ರರು|ಸಹಿತ ಬಂಧುವ್ರಾತಸಹಿತಸಮಸ್ತಪ್ರಾಣವರೂ ॥ ಬಹುವಿಧದಾಂಸೃತಿಯಪಾಶದಿ | ನಿಹತರಾಗುವರೈಸೆವರದೊಳು | ಸಹಜವಾ ಗಿರಲರಿಮನಿತ್ಯಸುಖಾನುಭವನಗೇ ॥೫॥ ಜನಸಮುನ್ನಲಿಚಕ್ರಬಿಂಂಡಿ | ಳಿನಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಡವಾಸವ | ತನುಭವನಸು ಕುಮಾರನಾದಭಿಮನ್ಯುವನುರಣದಿ|ತನತನಗೆಮುಂಕೆ ಂಡುಕಪಟದ|ಜಿನುಗಿನಲಿಕ್ಷಯರಧರಾಧರಾದುರ್ಯೋ| ಧನನಮತಪೆ ೂಳುನಿರ್ಯತ್ವವಿಕೊಂಂದರೈಮುನ್ನಾ ॥೫॥ ಅದನುಕೇಳುತಧರ್ಮಜಾಧಿಗ | ೊಡವಿಪತಿದುಃಖದಿವಿವೇಕವ | ಚದರಬಡಿಪ ಳಲುತಸುಭದ್ರಾದ್ರಾಸವಿಯರೊಡನೇ ॥ ಪದಪಳೆದುಶೋಳಿಡುವನಯಯದಿ| ಪದುಮನಾಭನುಸಂತಯಿಸಿ ಪೇ| ಳಿದಪುರಾತ ನಚರಿತೆಯಿಂದೈವಿದರುಮನದನುವಾ ॥೫॥ ಎನಲುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪನಾ | ಮುನಿವಚರಣಕ್ಕೆರಗಿಪೇಳ್ದನ | ಗನಘನಹ ಯದುಕುಲಲಲಾಮನುಸುಧರ್ಮಜಾಪ್ಯರಿಗೆ||ನುನದದುಗುವತನಕೆಡಿಸಿತಿಳಿಯುತಿಪ| ವಿನುತಚರಿತನದಾವುದಪಕೇ|ಳ್ದನುನಯುವನೈ ದುವತೆತನಗದುಸಾಧ್ಯವೆಯೆಂದಾ ॥೫॥ ಅನುಡಿಯುಕೇಳ್ದಾಪರಾಶರ| ಸೂನುಪೇಳಿದನಂಧನ್ಯಪಗೆಲೆ|ಮಾನವಭೀಕ್ಷ್ವರನೆಮ ದಿನಭಿಮನ್ಯುವನುಕೇಳೀ | ಸೂನುವಿನವೋಹದಿಸುಧಾ್ರ|ಮಾನಿನಿಯುಯಮತನುಜಮುಖ್ಯರು| ದೀನತೆಯನೊಳಗೊಂ ಡುವನ್ಮುಲಮರುಗಿಯಳಲಿದರೂ ॥೫॥ ಪುತ್ರಶೋಕವತಾಳಲಾರದೆ | ಚಿತ್ರಭಾನುಪ್ರೋಗುವೆವೆಂದತಿ | ಮಾತ್ರದೊಳುತಾವ್ ನಿರ್ಣಯಿಸುತಿರಲಂಗಲಸುರಾರೀ| ಗೋತ್ರದಂಕುರವುರಿದಪುಂಖಕೆ| ಪಾತ್ರಪಾಪಾಂಡವರಿಗನುಪಮ| ಮಿತ್ರಭಾವದಿನುಡಿ ದಪುಬೋಧಪಮನೋಕ್ತಿಗಳಾ ॥೫॥ ಚೀರೆಚೀರವರವಮತಿಗನು | ಸಾರವಾಗಿಹಕತತ್ವವನುಮಿಗೆ|ಸಾರಪೇಳಲ್ಕಂದುಸ ರ್ವರುತಮ್ಮದುಗುಡಗಳಾ||ಮೂರುವಾಡಿಯೆಕೃಷ್ಣದೇವನ|ಸಾರವಚನವಕೇಳ್ವೊಲಾಗಲು| ಮಾರಮಣನುಸುರಿದನುಮುಧು ರವತೋವಿಶಾಸದಲಿ||೫೦॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನರಜನಪನಾಮು| ನ್ನೆಲಿಸಕಲವಿದ್ಯವನುಕಲಿಯು| ಲ್ಕಿಳೆಯೊಳಾವವನುತ ತ್ತಮನು ಗುರುವಿಹನುಯೆಂದೆನುತಾ ॥ ತೊಳಲಿಬಹುಪೇಳಿಗಳಕಾರಿಯ| ಪೊಳಲಸಾರ್ದುವಿಚಾರಿಸಲುನಿ | ರ್ಮಲನದೊಬ್ಬನುದೊರ ಕಿದನುಸಾಂದೀಪಭೂಸುರನೂ ॥೫॥ ಆತನೊಳುನಾನಪಿಳಿವಿದ್ಯಾ | ವಾ್ರತವನುಮಿಗೆಕಲಿತುಗುರುವಿಗೆವಿ| ನೀತನಾಗಿಯೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯನೇನಾದರೆಯುನಾನೂ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿಕೊಡುವೆನೆನಗದ| ನೋತುಬಿಸವೇಳ್ಕೆಂದುಪೇಳ| ಲ್ಯಾತಪೋನಿಧಿನಿನ್ನ ಳಕ್ತಿಯೆಸಾಕುಯೆನಗೆಂದಾ ॥೫॥ ನಾನುಬಳಿಕಾಗುರುವಿನುತ್ತಮ | ಮಾನಿನಿಯಬಳಿಗೈವಿಯಮ್ಮನೆ | ನೀನೆನಗೆಗುರುಪ ತ್ನಿಮಾತೆಯುಗುರುವಿಗಾನೊಲಿದೂ | ಯೇನನೀನೆನುದಕ್ಷಿಣೆಯನದ | ನೀನೆಚಿಸಸೆನಗೆನುತಲನುವಿ|ದೀನಭಾವದಿನುಡಿಯು ತಿರಲಂದೊಂದುವಿನಯದಲೀ ॥೫॥ ತನತಿಯುನನ್ನಯಬಲಾತ್ಕೃತಿ | ಗೋಸುಗನುಪೇಳಿದಳುಕೇಳಿಲೆ | ವಾಸುದೇವನೆಯೆ ನ್ನಗರ್ಭವಿಮುವ್ವರುದಿಸಿದರೂ|| ಅಸುತರುತಾವಳಿದರವನು| ಲೇಸೆನಲುತಂದೆನಿಸಿವಿ | ಶ್ವಾಸದಿಂದಲಿಯಿತ ತ್ತಡುಗುರು ದಕ್ಷಿಣೆಯುತಮಗೇ ॥೫೬॥ ಎಂದುಕಂಬನಿತಂದುಮುಖದೊ | ಳಂದುಪೇಳಿದೊಡಾನುತತ್ಕ್ಷಣ | ನಂದುಗುರುವಿನನುಜ್ಞೆ ಯನುಪಡೆದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕವನೂ | ನಂದುಗೊಂದರಸುತ್ತ ಗುರುಸುತ |ರಂದವನುನೆನೆದಿಯದಂತಕ| ಮಂದಿರವಪ್ಪೊಕ್ಕಪ್ಲಿಕ ಮನನಕೇಳಿ ದನರ್ಥಿಯಲೀ ॥೫೭॥ ಅಂತುಸ್ಪೋಗಲುಸಂಭ್ರಮಿಸಿಯಾ | ಅಂತಕನುಯಿದಿರೆದ್ದುಬಂದ | ತ್ಯಂತವಿನಯಾ ಪನತನಾಗುತಲರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಗಳಾ | ನಂತಸದಿತಾನಿತ್ತುವಿನಯ | ಸ್ವಾಂತನಾಗುತತನ್ನ ಗದ್ದುಗೆ| ಯಂತರ್ದಿಕಳಿಳೈರಿಸಿತಾ ಕೈನುಮುಗಿವುತಿಂತೆಂದಾ ॥೫೮॥ ಎಲೆಜನಾರ್ದನನೀನುಯೆನ್ನಯ | ಬಳಿಗೆಬಂದಾಕಾರ್ಯವೀಗಳೆ |ತಿಳುಹದನನೀಕ್ಷಣವಿ ಮಂಳಿ ಪಡೆನಿನ್ನನುಜ್ಞೆಯನೂ ॥ ತಲೆಯೊಳಾನಾಂತಿಹೆನುನೀನದ|ತಳುವುಮಾಡಲದ್ಯಾಕೆಸರ್ವವ | ತಿಳಿದಪರಮಾತ್ಮಕನು ನೀನಕಯೆಂದುಪೇಳಿದನೂ ॥ ೬೯ ॥ ಅದಕೆನಾನಿಂತೆಂದೆನೆಲೆಕೇಳ್ | ಚಾದುವನಹೆನೀನೆನ್ನ ಗುರುವಿನ|ಸುರ್ತಿಪುತ್ರರುಮೂ ವರಳಿದರುಜವತುಯಿಲ್ಲಿಹರೂ ॥ ಮುನುಪಯಿನಗವರುಗಳನಿಲೊತ್ತಿ | ಅದುವೆಯಿನಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಫಲಸಂ |ಪದವೆನುತನ್ನನೊರೆ ಯುಲೆಂತಯುಪೆನುತಪಿತೃಪತಿಯೂ ॥ ೭೦ ॥ ಮೃತಸುತರಕರೆದಾಗಲೆನಗತಿ | ಹಿತವಿಕೊಟಲಾನವರನೊಡಗೊಂ | ಡತಳಳಿ

ಹರುಷದಿಬಂದೆನಾವಾರಣಸೀಪುರಿಗೆ ‖ ಮತಿವಿಕಲತನದಿಂದಲಾಗುರು | ಸತಿಯುತನ್ನೆಯಿಮಕ್ಕಳೆಂದಾ | ಯತಿವಡೆದು
ತಕ್ಕೈ ಸಿಬರಲನುವಾಗಲವರಾಗಾ ‖೭‖ ದೂರದಲಿನಿಂದಿರ್ದುನಮ್ಮನು | ನೋರಿದರುನೀನ್ಯಾರುನಮ್ಮಯ | ದಾರಿನಮ್ಮ
ದುಖಿಣವಿಶೇಷದಿನುದಿಸಿದೆವುನಿನಗೇ ‖ ತೀರಿತಾರುಣವಂದಿಗಾವುವಿ | ಚಾರವಿಲ್ಲದೆನೀನುಪಡೆದಕ | ರೀರವನುಪಿಟ್ಟೆಗಲ
ಮರತ್ವವನುಪಡೆದಿಹೆವೂ ‖೭೦‖ ನಾವುನಮ್ಮಯಕರ್ಮವಕದಿಂ | ದೀವಸುಂಧರೆಯೊಳಗೆನಿವ್ಮೊಳು|ವೋವಿಜನ್ಮವನೆತ್ತಿನ
ಮ್ಮಯಕರ್ಮವನುಕಳೆದೂ‖ ದೇವತನುವನುಪಡೆದಿಹೆವುನೀ | ವೀವಿಶೇಷವನರಿಯದಿರಬಹು | ದೇವಿಚರಿಸೆಮಕ್ಕಳಾರಾ
ಯ್ತಂದೆಗಳುಯೊರೂ ‖೭೩‖ ಎನಲುಸಾಂತೀಪಕನುನಿಜನಂ | ದನರುಯಿಂಬಭ್ರಮೆಯಶೋಕದಿ | ಕೊನರುತಿಹನಿಜಸತಿಗೆ
ವೈರಾಗ್ಯವನುತಾನರುಹೀ ‖ ಮನದವಿಸ್ಮಯದಿಂದದಕ್ಷಿಣೆ | ಯಿನಗೆನಂದುದೆನುತ್ತಲತಿಸ | ದ್ವಿನಯಭಾವದಿನೆನ್ನ ಕಳುಹಿದ
ನಂದುಹರುಷದಲೀ ‖೭೪‖ ಇನಿತುವನುಜನಕರಿಗೆವೇಳ್ದಾ | ತನುಭವನುನಿಜಲೋಕಕ್ಕೈದಿದ | ರನಳರಿರನೀವಿದಕೆಚಿಂತ್ಯಿಸುವ
ರೆಯೆಂಬೆನುತಾ ‖ ವಿನಯದಲಿಬೆಳುತಲೆತನ್ನಯ | ಜನನಿನೇಮವನಾಂತುನೆರೆತ | ತ್ತನುಜರನುತಂದಿತ್ತ ಚರಿತೆಯನಂದು
ವಿವರಿಸಿದಾ ‖೭೫‖ ಈಪರಿಯಲಚ್ಯುತನುಪಾಂಡವ | ಭೂಪರಿಗೆತಿಳಿಹಿದವಿವೇಕವ| ನಾಪರಾಕರಸೂನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ
ಪ್ಪೇಳಿಪೊಡೆ ‖ ತಾವನರೆಮುರಿದಾಗನಿಜಮನ| ದೀವನಾಗಲ್ಕಾಮಹರ್ಷಯ | ಭಾವೆನುತಕೊಂಡಾಡಿಯಿಂಧನೃಪಾಲನಿಂತೆಂ
ದಾ ‖೭೬‖ ಎಲೆಮುನೀಶ್ವರನೀನುಪೇಳಿದ | ಲಲಿತವಚನವುಸತ್ಯವಪ್ಪುದು | ಕಲುಷವೆನ್ನೊಳಗಿನಿತದಿಲ್ಲವುಯೆಂತುನೋಡಿದೊ
ಡೇ ‖ ಸಲಿಭವತ್ಕರುಣಾವಿಶೇಷಾ | ತ್ಸ್ಖಲಿತವಾದವಿವೇಕಪುಟ್ಟಿತು | ಕೊಳುಗುಳಕೆನಡೆಪ್ಪೋವೆಂದನುವಾದನವನಿವನೂ ‖
ಎನೆಬಳಿಕಲದಕ್ಕೇಳಿಶುಕತಾ | ತನುನೃಪಗೆಪೇಳಿದನುಕೇಳಲೆ | ಜನಪನೀಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಗೆನಡೆದುಮಡಿದಿರುವಾ | ತನುಭ
ವರವರಿಗಳನುನೋಡುತ | ಮನಕೆಕಾತನುಬಳಸದಿದ್ದೊಡೆ| ನಿನಗೆಸದ್ಗತಿಯಹುದುಯಿದುಪುಸಿ ಯೆಲ್ಲಕೇಳೆಂದಾ‖೭೯‖ಆಗಲಂ
ಧನೃಪಾಲಕಕ್ಕೊಳ್ಳು | ಸಾಗೆಜಲಧಾರೆಗಳುಪಾಂಡುವು | ನೀಗೆತದನಂತರದಿತತ್ಪುತ್ರಕರವಂಚಿಸುತಾ ‖ ನಾಗನಗರಿಯಸೌ
ರುವಿಯೆಸಿರಿ | ಭೋಗತನ್ನಯಸುತರಿಗೆಂದನು |ರಾಗಬಲಿದಾನಿರದೆಧರ್ಮವನಕಟಕೆಡಿಸಿದೆನೂ ‖೮೯‖ ತನ್ನೆದುಷ್ಕೃತದಿಂ
ದತನ್ನಯ | ಕುನ್ನಿಗಳುಮ್ಮೃತವಾದರೆಂದತಿ| ಖಿನ್ನಭಾವದಿಕಣ್ಣೊಳಗೆನೀರೊಸರೆಭೂಪನಿಗೇ‖ ಇನ್ನುಯಾಕೆಲರಾಯದುಃ
ಖಿಪೆ | ನಿನ್ನ ಬೆಸೆಯಿಂದಳಿವಿಯೆಂಬೇ | ಗನ್ನಗತಕವನೂಕುಯೆಂದನುಬಾದರಾಯಣನೂ ‖೯೦‖ಯೆಲೆನೃಪತಿನಾಲೋಕ
ಯಾತ್ರೆಗೆ | ಕೊಳಲಿಸುರಲೋಕಕ್ಕೆಪ್ಪೋದೆನು | ಬಲಮಥನಸಭೆಯೊಳಗೆನಡೆದುದುವ್ಮೊಂದುಸಂವಾದ ‖ ಇಳೆಯುಭೂಭಾ
ರವನುಸೈರಿಸ | ಲಳವುದಪ್ಪಿಯೆಸಕಲವೇವ | ರ್ಕಳಬಳಿಗೆತಾಬಂದುಬಿನ್ನೈಸಿದಳುಯಿಾವರಿಯಾ ‖೯೨‖ ಅಮರರಿರಯಿನ್ನೊ
ಳಗೆಮಿಗೆಯು | ಕ್ರಮವದುರುಳರುಪುಟ್ಟಿಪಾಪ| ಭ್ರಮಣೆಯಿಂಬಲೆಸಕಲಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನೊಡಗುಟ್ಟಿ‖ತಮತಮಗೆನುನಬಂಪ
ರೀತಿಗೆ | ರವಿಸುತರಿರುವದರಿಂದಲೀಗೆನ|ಗಮಿತಭಾವವಿದಾಯ್ತುಯೆನ್ನಿಂತಾಳಲಳವಲ್ಲಾ ‖೯೩‖ ಇದಕೆಪರಿಹಾರವನುನೀವಮ್ಮ|
ಡಿದರೆನಾನಿಹೆನಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ | ಹೊದಕಾಳುವಿನಲುಗುತ್ತ ಲಿರ್ಪೀಕೆನಿತುನೀವಿದ್ದೂ‖ ಮುದದೊಳೆನ್ನ ಯದೀನವಾಕ್ಯವ | ಸದ
ಯರಾಗುತಲಿಸಿದುಷ್ಕರ | ಸದದರಲ್ಲದೆವಾಣವೆಂದಳಲಿದಳುಬಳಲುತಲೀ ‖೯೪‖ ಆಕ್ರಣದಲಿಂದಾವರಜಕಮ | ಲಾಕ್ಷ
ನುಡಿದನುನಿನ್ನ ಕೋಕದ | ನೀಕ್ಷಣಕೆಸಂತೋಷವಪ್ಪಂತಹುದುಕೆಲವಿನಕೇ ‖ ರೂಕ್ಷಕೇಶದಕಲಿಪುರುಷನಾ| ಕ್ಷಾತ್ಮರಿಸಿದು
ರ್ಯೋಧನನುಯೆಂ| ದೀಕ್ಷಿತಿಯೊಳುವಿಸುವನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನೀಪತಿಗೇ ‖೯೪‖ ಅವನೋಲೈಸುವರುದುರುಳರು | ಭು
ವನಪರಸುಗಳಾಗಫರ್ವೊ| ದ್ಭವನುನಿಾಕ್ಷಾದ್ಧರ್ಮದೇವತೆಧರ್ಮಪುತ್ರಕನೂ ‖ ದಿವಿಜಕಾರ್ಯಕ್ಕೊಸುಗರವೀ| ಭುವಿ
ಯೊಳುದಿಸುವನಾಗಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಧವನುನಾಯದುವಂಶದೊಳುಜನ್ಮಿಸುವೆನರ್ಥಿಯಲೀ ‖ ೯೫ ‖ ಆಗಕಲಿಧರ್ಮಗಳವೆ ಲೈರದ |
ನಾಗವಳಿಯುವತೆರದಿಕೌರವ | ಭೋಗಸಂಪದವೆಚ್ಚಿಪುನರಪಿಕೊಂತೆಯೆಪ್ಪಂತೇ ‖ ಚೀಗಲವನಿಯೊಳಿರುವದುರುಳರ | ನಾ
ಗಿಸುವೆವೃತಕರಕುರುಕ್ಷೇ | ತ್ರಾಗತರಮಾಡುತ್ತನಿನಗದಕೆಣಿಕೆಬೇಡೆಂದಾ ‖೯೬‖ ಯಿಂದುಧರಿಸಿಂತೈಸಿದನುಕೇ| ಳಿಂದಳಿ
ದದುರ್ಯೋಧನನುನಿನ | ಕಂದನಲ್ಲೆ ಲೈನಿನ್ನವಂಕೊಂದ್ಹಾರಕರನಾದಾ‖ ಇಂದುವಂಶಲಲಾಮನಂತಕ| ನಂದನನುಧರ್ಮಾತ್ಮ
ನಾತನು | ಸಂದಿಸನುನಿನ್ನಯಪದಾಬ್ಜದಸೇವೆಗನವರತಾ ‖೯೭‖ ಆತನಲಿಪುತ್ರತ್ವವನುನೀ | ನಾತುಕೊಂಡಿರಚೇಹುದಲ್ಲ
ದೆ | ಆತನಿನ್ನ ನುತಂದೆಗಿನ್ನೂರ್ಮಡಿಯಭಾನಿಪನೂ ‖ ಆತನಿಂದೀಚಂದ್ರಕುಲವತಿ । ಪ್ರೂತವಪ್ಪುದುಪಾಂಡವಾಗ್ರಜ |
ನೇತರೊಳಗೆರವಿಲ್ಲದಿಹುದನುನೀನೆಯರಿತಿರುವೇ‖೯೮‖ ಯೆನಲುಕೇಳ್ದಾರಾಯತನ್ನಯ| ಮನದೊಳಗಕೌಂತೇಯವರಗುಣ|
ಗಣಗಳನುನೆರೆಕಂಡುಕಂಡಂದಾಗಮೆಚ್ಚಿ ತಲೇ‖ ಯೆನಗೆದುಃಖವದಿಲ್ಲವಿಂದಿಗೆ |ಮನದದುಗುಡವಬಿಟ್ಟೆನೆಂದತಿ | ವಿನಯಪ
ರನಾಗಲ್ಕೆವ್ಯಾಸನುಪ್ಪೋದನಿಜಪದಕೆ ‖೯೯‖ ಬಳಿಕಲಂಧನೃಪಾಲವಿದುರಗೆ | ತಿಳುಹಿದನುನೀನಿಂದುನಮ್ಮಾ | ನಿಳಯ
ದೊಳಗಿಪ್ಪಕುಂತಿಗಾಂಧಾರಿಯರುವೊದಲಾದಾ || ಜಲಜಮುಖಿಯರತಕರೆದುಬಾಕೊಳು | ಗುಳಕೆಪ್ಪೋವೆಲ್ಲಿಮೃತಮಕ್ಕ |

ಳಿಗೆಯುಶೃಂಗಾರ್ಯಗಳವನಾತುವವೆಂದುನಿಯಮಿಸಿದಾ ॥೯॥ ಮತ್ತೆ ಭೂಪನುಕೋಕವನುನು ।ಗ್ಗೊತ್ತಿಕೃಷ್ಣಮುನೀಂದ್ರ ಜೋಧೆಯ । ವೆತ್ತುದೃಢತರಸದ್ವಿವೇಕವಬಲಿದುಸಂಭ್ರಮದೀ । ಚಿತ್ತದೊಳುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ನುತ್ತಮನಮಾಡಿರ್ದಪೇವನ । ನೊತ್ತಿಡಿದುವೆಂಕಟಗಿರೀಶನನಾಗಧ್ಯಾನಿಸಿದಾ॥ ... ... ॥೬೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯ ೧೦೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೇ ಸ ಂ ಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅಂಧನೃಪರಣಮುಖಿಗೆತನ್ನಯ । ಬಂಧುಗಳಸಹಿತೈತರಲುಗುಣ। ಸಿಂಧುಧರ್ಮಜನನುಜರಿಂದೊತಗೂಡಿನಂಧಿಸಿದಾ ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳಿದೈಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ ।ಪಾಲಕನೆದೃತರಾಷ್ಟ್ರರಾಯನು । ಕಾಳಗದಕಳನಲ್ಲಿಗೈದುವತ್ತವಿಕವಿಮ್ಮಡಿಸೀ ॥ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುವಿದುರನನುನೀ । ಳಾಳಕಿಯುಬಂಧುಗಳನೀಬರ। ಹೇಳಿನುತ್ತ್ತಿದೈನ್ಯಭಾವದಿನುಚಿತಪಚನಡಲಿ॥೧॥ ಅರಸನಾಜ್ಞಾಲಾವಿಪುರನಂ । ದರಮನೆಯಪ್ರೋಕ್ಕಲ್ಲಿಸೌಬಲ । ಧರಣಿಪಸಖತೆಕುಂತಿಮೊದಲಾದವಿಳಬಾಂಧವರಾ ॥ ಪರಿಜನ ವಪುರಜನವನೆಲ್ಲರ । ಕರದುತಂದತಿವಾತ್ರಕೋಕಾ । ತುರರವಾಡಿದನೇನನೆಂಬಿನುಅವರದುಃಖವನೂ ॥೨॥ ಅಳಲಿದಳುಗಾಂಧಾರಿನಿಜಸುತ । ರಳಿದರೆಂಬಾವಾರ್ತೆಕವಿತಾ। ಗಿಳೆಯೊಳಿರಗಿದಳಾಗಿಡಿವಿಡಿದರ್ದಮರನಂತೇ ॥ ಗಳಗಳನೆಪ್ರೊನಲಿತುವಲೋಚನ । ಜಲಮುಹಾಧಾರೆಯಲಿಕೋಕಾ। ನಳಗೆವೈಗೊಟ್ಟವದೆಹೊರಳಿದಳಾನಭಾಸ್ಥಳದೀ ॥ ೩ ॥ ಕುಂತಿಗಾಂಧಾರಿಯಳಿನೂರ್ವರ್ತಿ । ಯಿಂತಧಿಕವಮಹಶೋಕತಾಪವಿ। ಸಂತಪಿಸಿವೈಶ್ಯಮರೆದುಮೂರ್ಛೆಯನೈದಿಪುರುಪುರುಗಿ॥ಅಂತವಿಲ್ಲದನಯನೆಜಲಕುವಿ । ಮಂತರಂಗದಳಕಟಯೆಂದಾ । ಕಾಂತರಾಳವ್ರವೊಳಗುವಂದದಲರಚಿಯಳಿದಳೂ॥ ... ॥೪॥

ನೆರೆಪರಿಜನವೆಲ್ಲಕಂಬನಿ । ಯೊರತಲಮ್ಮದಯಳಲಿಪರುವರಿ । ಪರಿಯವೊರೆದಿಬ್ಬಾಗವಿದುರನುಚೇರಿಚೀರವರಾ॥ಪರಮಯೀತಿರಹಸ್ಯಜೋಧೆಯ । ನಿರದೆವಿವರಿಸಿದುಃಖಕಮನಾ । ಕರವೆನೆಲುಸಂತೈಸಿಬೇಳ್ದನುವೈನ್ಯಪರನಾಗೀ ॥ ॥೫॥

ನೀವಳಲಿಫಲವೇನುಯಿಂಪರಿ । ದೈವವಾಡಿಪಕೈತ್ಯಕೆನ್ನಿದ । ಕಾವವನುತಪ್ಪಿಸಬುಬಲ್ಲವಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳಾ॥ತಾಪುಮಾಡಿದಕರ್ಮವಕಬೊಳು । ಜೀವಿತಾಂತವನೈದಿದರುನಿಗೆ । ದೇವಲೋಕವದಾಯುತ್ತಕೌರವರಿಂಗಸತ್ಯವಿದೂ॥ ॥೬॥

ಆರನಾದರುಮೃತ್ಯುಬಿತುವವಿ । ಚಾರವಿಲ್ಲವಿರಲ್ಕಿವೀರಮ । ಕ್ಕಾಣಾಂಕಣದೊಳಗೆಮಡಿದಿರ್ದಾಕೆವಳರಿಗೇ॥ ಬೀರಿಹಲು ಬಲವ್ಯಾಕೆವರನಿ । ಷ್ಠೂರರವದೀಂಗತಾಪ್ತಿಮ।ಹೀರಮಣನಿಗೆನಿಮಿಗೆಮಹಾದುಃಖವನುಮಾಡುವಿರೀ ॥೭॥ ಈತನೆನೆಮ್ಮಂತೀತನೆಮಗವಿ । ನೀತಭಾವವಿಭಾವನೀಯ್ಯನ । ಪೀತಸುಖನತಿಪೈರ್ಯನಂಧನುವೀನಿತನಬಳಿಸೀ । ಮಾತನೇನಾವನುಸುರದೆಲೆವರಿ। ನೀತಕೋಕಕೃಶಾನುದಗ್ಧನ ।ವೀತಪರುಷನುನೀವಿವನುಳಿಪಿಳಲುವರೆಬರಿವೆ॥೮॥ಈವರಿಯನಯಭಯಾದನುಗಿಗಳ।ಲಾಪರಾಶರನೌತ್ರವಿದುರನು । ತಾಪವರಿಕಮಾನಾರ್ಥವಾಗಿಯಿಪೇಳುವನಿತರಲೀ । ಭೂಪಕುರುಕುಲವೃದ್ಧಕೋಕೋ । ದ್ಭೀವಿತಾಂತಃಕರಣನಾಗುತ । ಕಾಪುರುಷನಂದದಲಿಪ್ರನರವಿದುರುಗುತಿಂದೆಂದಾ ॥೯॥ ಯೀಳಿತಳುವವಿಪೇನುಪ್ರೋಪೆವು। ಕಾಳಗ ನಕಳನಲ್ಲಿಗೀಗಲೆ । ಬಾಳಕೊಕೀಕವುಬಲಿದುಕಾಮುಕ್ಲೀಕವಿಮುಗಾಯ್ತು॥ ತಾಳಲಾರೆನುತನಯರಳಿವನು। ಬಾಳಿಫಲವೇನಿನ್ನುಧರಣಿಯ । ಪೇಳೆನುತಲೆದ್ದಿರದಿಗಮನೋದ್ಯುಕ್ತಮನನಾದಾ ॥೧೦॥ ವಿದುರಸಂಜಯರಾಗಲರಸನ । ಒದಿಗೆಬಂದಾತನಕರಗಳನು । ಪಿಡಿಳಲಿಂಬಿಡಿದೆತ್ತಿರಮುಚಿತಯೂಸನಕೆಳಿಸುತಾ ॥ ತದನುಗಮನೆನೋದ್ಯೋಗದಲಿಯಿದ। ಕೌರವಚಿಕಾದಳಿಳಪರಿಕರ । ವೈದಗಿಸಿದರಾವೇಳಿಯಿಲಿತತ್ಪ್ರೇತಕೃತಿಗಾಗೀ ॥೧೧॥ ಚಿಂಬಿತವೆನೈವನೊಡನೆಸಂಜಯ । ಪಂಬಲಸಿಬರುತಿರ್ದಬಂಧುಕ । ದಂಬವಿಂತ್ಕೈತರಲುಪರಿಜನವೌರಜನಿರೊಡನೇ॥ ಕಂಬನಿಯನುಸರಿಸುತ್ತಪೋದಿಯೊ ।ಳಿಂಬಿರದೆಸಜೆಗೊಂಡರಾಕ್ಷಿ। ಬಿಂಬನುಮುಖಿಯರುಭರತಕುಲಪತ್ನಿಯರುತಲೆಬಿದರೂ ॥೧೨॥ ಬೇಳಲಿನ್ನೇನವರಳಲುವಿ । ಕ್ವಾಳಿಮುಸುಕಿತುಪುರಜನರಕಂ । ಣಾಳಿಕತ್ತಲಿನಿತ್ತುಪೆರಿಯುನಯನವಾರಿಯಲೀ ॥ ತಾಳಲಳವಲ್ಲದೆಪೆಸ್ವರ । ಕೋಳಿಮೇಲೊರಗುತ್ತಬೇಳುತ । ಬೇಳುವೆಯುಬಳಸುತ್ತನುಡಿದರುಜನರುತಂತಮಗೇ ॥೧೩॥ ಕಂತಿರೇಹಸ್ತಿನಪುರವಮಾ । ರ್ತಾಂಡನಿಲ್ಲದದಿನಪತೆರದೊಳ । ಗಂಡಲೆಯುತಿದೆರಣವಿಕರ್ಣದ್ರೋಣವೋಡಲಾದಾ । ಗಂಡುಕಲಿಗಳುಸಹಿತರಣದು । ದ್ದಂಡಸಾಹಸಿಕೌರವಾಗ್ರಜ । ಭಂಡನದೆಮಡಿದಿರ್ದನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗುತಿಜಿನವೂ ॥ ೧೪ ॥ ಆಕಟಸೂರ್ಯಾತ್ಮಜವರಿಯದ । ಜಕಿತನಯನೆನಿಯರೀಗಸೌಧ । ಪ್ರಕಟಪ್ರಭದಂತರದಿಬಹುಸುಖಗಳನುಅನುಭವಿಸೀ ॥ ಸಕಲಭೋಗವನುಳಿದುಕಂಟಕ । ಕಲದಂತಿಹಪಥಕೆಚರಣ । ಪ್ರಕರವನು

ಚಾಚುತ್ತಲಿದೆಪ್ಪೋದವರುಳಿಕೋಳಿನಲೀ ॥೧೫॥ ಮೆಂದುಬಹುಶೋಕದಲಿಪುರಜನ | ಸಂಗಣಿಸಿಪೇಳುತ್ತಲಿರಲಾ | ಮುಂಭ
ಗಮನದಭರತಭೂರ್ಯಯರಂದವಳಿದಾಗಾ ॥ ಕಂದಿದಾನನದಿರುವುಗಳನೆರೆ| ಸಂದಚೈತನ್ಯಗಳಕಣ್ಣಲ |ಬೆಂದುಗಳಧಾರೆಗಳ
ದೀನಾಕ್ರಂಪನಧ್ವನಿಯಾ ॥೧೬॥ ಬಳಲುವರುವೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆಕೊಕ್ಕಿಸಿ | ತೊಳಲುವರುವಾಲಯನುಸೋಪದೆ | ಕಳವಳಿಸಿಬಿ
ಸುಸುಯ್ದುಮೂರ್ಛೆಯನೊಮ್ಮೆಯ್ಯಿದುವರು ॥ ಸುಳಿಯಲಮ್ಮದೆಪೊಳಿನಲಿಬಿ | ದ್ದಳಿಲುವರುಪೇಳುತ್ತಲೇಳುತ | ಸೂನ
ಮುಖಿಯಶೋಕರವಳ್ಳಿರಿದುದೆಲ್ಲಡೆಯಾ ॥೧೭॥ ಹಾರಣಯೆಂದಳಲಿಕೆಲವರು | ಮಾರಣಕೆಸರಿಯಾಪವನೆ ಥಯು |
ತೋರಿಧೊಪ್ಪನೆನೆಲಕುರುಳಿದರುಮಿಗಿಲುಜಿಸುಸುಯಾ ॥ ದಾರುಣದಸುತಶೋಕಪಾವಕ | ನೋರಣಪಿಸುಡತೊಡಗಲದರು|
ತ್ಕಾರಣವತಾವರಿಯದಾಕ್ರಂದನವಮಾಡಿದರೂ ॥೧೯॥ ಸತಿಸುತರುಬಂಧುಗಳುನೆಂಟರು | ಹಿತರುಪರಿಚಿತರನುಜರಗ್ರಜ |
ರತುಗಳರಣತಂಗದಲಿನುಡಿದರೆನುತ್ತಹಮ್ಮೈಸೀ ॥ ತತಮುಹೀಧೂಳಿನಲಿಪ್ರೊಳ್ಳುತ | ಗತಡೃಗಧಿಪನವಾಂಡವರನಿಂ| ವಿತರ
ವಾಮತವಿಧಿಯುಜ್ಜೀಯಯ್ಯುತವಿಲಪಿಸಿದರಂದೂ ॥೧೯॥ ಗಜಪುರಪಜನಜಂಗುಳಿಗಳಾ | ರಜವಳಿದುಪ್ರೊರಮುಟ್ಟುತಮ್ಮ
ಯ | ನಿಜಸದನಗಳಪಿಟ್ಟುರ್ದುಗುತವಕೊಟ್ಟುಮನದೊಳಗೇ॥ ದ್ವಿಜರುಬಾಹುಜವೈಶ್ಯಕೂಡಪ್ರರು | ರುಜಿಯಡರದಾನಸಟ
ಪುರವಾ | ಸಜನರಿರಪ್ಪೆದಿದರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪನೊಂದನೇ ॥೨೦॥ ಈತೆರದಿಕುರುವೃದ್ಧಬಂಧು | ವಾತ್ಸವೊಡಲಜಸರ್ವ
ರೊಡವೆರ | ದಾತುರದಿಹರಿದಾರಿನಡೆದನಿತಾಂತಶೋಕದಲೀ॥ ಜಾತರೂಪವಾಂಗದಸುಕೋಮಲ | ಬೀತತನುಬಾಲಕೆಯರೊಂ
ಡಲುಪ | ರೀತಧೂಳಿಧೂಸರಿತವಿಂಕಂದಿಕರಕಾಗೇ ॥೨೧॥ ಬಂದುಕಾಳಗಕಳನನರಸುತ | ಕಂದೆರೆಯಲಮ್ಮದೆನವಿಸಾದದ |
ಲಂದವಳಿಪೈತರುವಪುರಜನದಿರವಕಾಣುತಲೇ ॥ ಅಂಪುಕ್ಯಸಕೈತನರ್ಮಗುರುಸುತ | ರಂದಳಿದಲೈತರುವರಾಯನ | ಮುಂ
ದೆಸೆಯಬಳಿಗಾಗಿರಥಗಳನಾಗತಿರುಹಿಪರೂ ॥ ೨೨ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಜನವೇಜಯಾಖ್ಯನೈ | ಪ್ರೋತ್ತಮನೆಂದವರುಮೂವ ರು | ತತ್ತರದಿಧೈತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣಿಪನಿದುರಿಗೈತಂದೂ ॥ ಬತ್ತಿದಾನನನುಸುಕನಲಿರಧ | ದತ್ತಾಣಿಂದಿಳಿತಂದುತಂತಂ |
ಮುತ್ತವಾಂಗನವನಿಪನಚರಣಕ್ಕೆಚಾಚಿದರೂ॥೨೩॥ ಪೊರೆಯೊಳಿಗಸಂಜಯನುಯಿಂಮು | ಪ್ವರುಕೃಪನುಕೃತವರ್ಮಕ
ನುವರ | ಗುರುತನೂಜನುಯೆಂದುತಿಳುಹಲುಕೆಳಿಭೂವರನೂ ॥ ಕರವಕಣ್ಣೀರಿನಲಿಮೂವರ|ಕರದುಸಂಗರರಂಗದಲಿಂ
ಸು | ತೊರೆದವರುಯೂರ್ಯಾರುನಿಜದಲಿಪೇಳಿರೈಯೆಂದಾ ॥೨೪॥ ಆಗಲರಸನಮಾತಿಗುತ್ತರ | ಸಾಗಲರಿಯದೆಗಂಟಲಲಿಬಿರು|
ಸಾಗಿತೊಪ್ಪರಿಟ್ಟಳಿಗದ್ಗದಕಂಠದೊಳಗವರೂ ॥ ಕೂಗಿಕೊಂಡತುಪೇಳಿದರುನೆರೆ | ನೀಗಿಯಸುಗಳನಿನ್ನೆಕುವರರು | ಸಾಗಿ
ದರುಸುರಲೋಕರಾಜ್ಯಕೈರಣವಪಣವಿಕ್ಕೀ ॥೨೫॥ ನಾವುನಿಮ್ಮತನೂನವಗೆನಿಂ | ಭಾವಿಸುತಪೇಳಿದೆವುನೀತಿಯ|ಸಾವಧವು
ಕರ್ನನಜಯುದ್ರಥಕಲ್ಯಸೈಂಧವರಾ ॥ ಭಾವಪನುನೆರೆಕಲಿಣಪಡಿಸಿಮ | ಹಾವಿಕಲ್ಪನನೈದಿಕಡೆಯಲಿ | ಸಾವನೊಂದಿದನರಸ
ದುರ್ಯೋಧನನುಬಹುಬಲನೂ ॥೨೬॥ ರಣದೊಳಗೆನಿಮಡುಕುಧೃವೀರರ | ಹಣಿದವ ದಿಮಹಾವರಾಕ್ರಮ | ಕಣಿಯತೋರಿಮತ
ವಾಂಡವರನಡಿಗಡಿಗೆಯಳಚುತಲೇ ॥ ತೃಣಕೆಬಗೆಯದೆಪೈರವನುಳ್ಳುರ | ನೆಣಿಕೆಗೊಳ್ಳದೆನಮ್ಮನನಿಬರ| ಬಣಗುವಮಾಯತಿಗ
ದೆಯಕೊಯ್ತುದಿತೊರದನ್ಯೆಅಸುವಾ ॥೨೭॥ ಎಂದುನುಡಿದನಿತರರೊಳಸಾಬಲ | ನಂದನೆಯುಸುತರಳಿವನಾಲಿಸಿ| ಕಂದದು
ರ್ಯೋಧನಯೆನುತಪೆಮ್ಮೈಸಿಮೂರ್ಛೆಯಲೀ ॥ ಮಂದಭಾಗ್ಯಳಪಾವೆನಿ | ನ್ನಿಂದುಮಾಹುವದೇನೆನುತಯೆಂದೆ | ಚಿಂದು
ಚಿಂಡದಕೊಂಕವಚ್ಚಿಗೆತನುವನೊಡ್ಡಿದಳೂ॥೨೮॥ ಯಾಕೆಮುಕ್ಕಳಪಪೆಪೆನೊಂವಿಧ| ಗೇಕೆನಿರ್ದಯವಾಯ್ತುಯೆನ್ನೊಳು|
ಕಾಕಬಳಸುತನುತ್ಕುಲದಚೀರರಿದುದೆಯಿಂದೂ ॥ ಆಕೆವಾಳಿತನಕ್ಕೆರಣವಿ | ಪಾಕವೇವಣವಾಯ್ತುಸುಡುಸುತ | ರಕೆ
ಬಂಜೆತನಕ್ಕೆನರಿಯಿಲ್ಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖೀ ॥ ಈವಿಧವಿನುತಶೋಕವನಿಂ | ಪಾವಿನಲಿಕಂಗಟ್ಟುಗಂಟಲ | ಪಾವಿನಲಿವಿ
ಡುಕುಸುರಿನಲಿನೆಲಕುರುಳಿಮೂರ್ಛೆಯಲೀ॥ ಜೀವಿತಾಂತವನೈದಿದಂತವ| ನೀವಿಭುವಿನರಸಿಯುಬೆರಲ್ಕೈವು|ಹಾವಿಚಾರವನೈ
ದಿಯಣಾಕೃಪನಾಗಲೇಳಿದನೂ ॥೩೦॥ ಅಳಲಿನಲವೇನಳಿವದರುಮ | ತ್ತುಳಿವರೇಅಳಲಿಂದಲಗ್ಗದ | ಕೊಳುಗುಳದಿನಿರದಾಕೆ
ವಾಳಿತನಕ್ಕೆಯೆಣೆಯಾದಾ॥ ಬಳಕೆಯೆನುತ್ಕೈಚಳಕದಿಂದರಿ| ಬಳಗಗೆಲವನುವಡೆದುನಾಕದ |ನಿಳಯವನುತಾವ್ಸೊರೆಗೊಂ
ದರುನಿನ್ನತನುಭವರೂ ॥೩೧॥ ವೀರರಾಗಿಸಹಕ್ಷತ್ರಿಯರುರಣ | ಜೂರರಾಗದೆಕಾದಿಮಡಿದರೆ|ವೀರಸ್ವರ್ಗವನೈದಿಸುರಕಾಂ
ತಾಕದಂಬಕವಾ ॥ ಸೇರಿಬಹುಭೋಗಗಳವಡೆವರು । ಧೀರರಾತರನಂತೆನಿನ್ನಯ | ಕೂರಸುತರಳಿಗರಣದಲಿನಾಕಕ್ಕೈದಿದ
ರೂ ॥೩೨॥ ಬಣಗುಪಾಂಡವಕುನ್ನಿಗಳುವರ | ರಣದೊಳಗೆಜಯಿಸಿದರುಯೆಂಬಾ | ಗಣನೆಯೆನುಮಾಡದಿರುಅವರತನೂಜ
ರೈವರನೂ ॥ ಹಣಿದವಾಡಿವೆವಂತುಮಲ್ಲದೆ| ಸೆಣಸಿನಲಿಯಭಿಮನ್ಯುವನುವೃತಿ| ಕುಣಿಕೆಯೊಳಗಿಕ್ಕಿದೆವುಕಾಂತೇಯರಿಗೆ
ಗೆಲವೆಲ್ಲೀ ॥೩೩॥ ವೀರರವಿನಂದನನುಪಾಂಡುಕು | ಮಾರರನುಸಳಚಿದುದನವರೀ । ಧಾರುಣಿಯೊಳಿರುವನ್ನ ಬರಮರೆಯಲ್ಕೆಕೆ
ರಹಿಲ್ಲಾ ॥ ಕಾರುಣಿಕವಿಂತೈಸೆಕೃಷ್ಣನ | ಸೇರಿಜಯಿಸಿದರೆಂಬವಾರ್ತೆವಿ | ಚಾರಿಸಲುಕೌರವರುಸ್ವರ್ಗವಸೂರೆಗೊಂಡರ

ಲೀ ||೩೪|| ಈಪರಿಯಿಗಾಂಧಾರಿಯೆಳೆಸಂ| ತಾಪವನುವರಿಹರಿಸಿಯೆಂಥ| ಕ್ಷ್ಮಾಪತಿಯಸಂತಯಿಸಿಕೃವಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತರೂ || ದೀಪಿತಾಂತಕ್ಕೋಕಪಾವಕ | ತಾಪರಾಗುತಕೇರಡರ್ದಳಿ | ತಾಪವಾವನಿಯಾದಗಂಗಾಕೂಲಕೃಯಿದರೂ ||೩೫|| ಶೇರಿಮುವ್ವರುಗಂಗೆಬಳಿಯುಲಿ | ಬೀರಬೀರ್ತಂತಮ್ಮಪಂಥವ | ಸಾರಿಪೇಳುತಕೃವನುತಾಗಜನರಿಗೈದಿದನು || ಸಾರಿದನುಕೃತವರ್ಮನಿಜಪುರಿ | ಗೇರಿರಥವನುಗುರುತನುಜನಳಿ | ದೂರನಾಗಿವರಾಕರಾತ್ಮಜನಾಶ್ರಮಕೆಪ್ಪೋದಾ || ೩೬ || ಇತ್ತಲಶ್ವತ್ಥಾಮುಮುಖ್ಯರು | ಬಿತ್ತಿಶೋಕವಪ್ಪೋಗೆಯಳಲಿಗೆ | ತೆತ್ತುಮನವನುಅಂಥಭೂಪನುಬಿಕ್ಕಳಿಸಿಮರುಗೀ || ಮುತ್ತಮೂರ್ಛಿಯಮೆತ್ತುಕಳವಳ | ಸುತ್ತಕೃತವರ್ಮಕನೆಪೇಳಿ | ಗುತ್ತರವನೆಂದಳಲಿತಾಳಿಗೆಬತ್ತಿತುಟಿಯೊಣಗೀ || ೩೭ ||

ಅತ್ತಲಂತಿರಲಿತ್ತಕಾಂತೇ | ಯೋತ್ತಮನುಗುರುಸುತನತಲೆಪಣಿ | ಕೆತ್ತುತಂದೀವಂತೆಕಟ್ಟಳಿಯಿಟ್ಟುನಿಯವಿಸುತಾ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿದೌಪದಿಯನುನ | ದತ್ತಚಿಂತೆಯುಪೆಡಿಸಿಕೃಷ್ಣನ| ಹತ್ತಿರಲಿಕುಳ್ಳಿರುತದುಗುದಕೆತೆತ್ತುತನುಮನವಾ||೩೮|| ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೆರಣಿಕಾರವ | ವೀರರನುನದೆಬದಿದುಭೀಷ್ಮನ | ಸಾರಪೆಸದೆಯೆವಡಿಸಿಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರನುಕೊಲಿಸೀ | ವಾರಣದನಗರಿಯಲಿರಾಜ್ಯದ | ಕಾರಿಯವನಾನಡಿಸಲೊಲ್ಲೆನು | ಸೇರುವೆನುವನವಾಸವನುಯೆಂದೊಪ್ಪಿಮರುಗಿದನೂ ||೩೯|| ಆಗಗಜಬಜವಾಯ್ತುಧ್ವತರಾ | ಷ್ಟ್ರಾಗಮನವಾರ್ತೆಯುನವಿಾರಾಜ |ನಾಗತಿಳಿಪಿಂತೆಂದನಣ್ಣಗೆಯೆಪವಚಿತ್ತಯಿಸೂನಾಗನಗರಿಯಜನಗಳೆಲ್ಲವು | ಸಾಗಿಬರುತಿದೆಭರತಭಾರ್ಯೆಯು|ರಾಗಮನವದಯಂಥಭೂಪನಬರವದೇಯೆಂದಾ ||೪೦|| ಕುಂತಿಗಾಂಧಾರಿಯುತುಕೋಕಾ | ಕಾಂತರಾಗುತಲದಕೊಬರುತಿಪ | ರಿಂತಿದಕೆನಾವ್ಮಾಡುವುಜ್ಜುಗವೇನುಚಿಸನೆಸಲೂ||೪೧|| ಬಿಂಬಲಿದಾನ್ಯನಲುಲ್ಮೈಕ್ಕೀ | ಕಾಂತನನುನೋಡಿದೊಡೆಯಂತನು| ಸಂತಯಿಸಿಪೆಳಿದನುರಾಯಗೆಧೈರ್ಯದುಕ್ತಿಗಳಾ||೪೧||ಕೂಡೆತನುತ್ಮಂಬಿರನುಕೃಷ್ಣನು | ಕೂಡಿಕೌಂತೆಯಾಗ್ರಜನುಯೆ | ದ್ದೊಡಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೈತಜಮಾರ್ಗಕೆಬಿರಾಗೀ||೪೩|| ಆತಲೀನೈಪುತ್ರಶೋಕದ | ಪೀಡಿತನುತಾನಾಗಿಕಣ್ಣಜಲ | ಕೊಂಡಿಪಿನಕುಲವಿನಲೈತಂದನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನೂ ||೪೪|| ಬಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕನಮಾನ | ದ್ವಂದ್ವದೊಳುಬಿದ್ದಳಲಿನಿಮ್ಮಯ | ನಂದರನಕೂಲ್ಲಿಸಿದಮಾತಕೆಯಾಡದಧರ್ಮಜನೂ || ತಂದೆನಿನಗಿಂತಧಿಕದುಃಖನ | ತಂದೊವಗಿಸಿದೆಯೆನ್ನ ಸೀಗಲೆ | ಕೊಂದುಕರುಣಿಸೆನುತ್ತಬಿಕ್ಕುಳಿಕಿನಲಿಯಳಲಿದನೂ||೪೪||ಬಾಮಗನೆಯಿಂದಾತನನುವರ | ಕೋಮಲದಕರದಿಂದಪಿಡಿದುವಹಾ | ಪಿಮನಹೆನೀನುಕೊಲ್ಲಿಸಿದಕೌರವರೂ || ತಾಮಸರುಸುತರಲ್ಲವವರೆನ | ಗೀಮಹಿಯೊಳಗೆನ್ನಾಜ್ಞೆಕೇಳತಿ | ಪ್ರೇಮದಿಂಪುತ್ರಕನುನೀನೆನಗೆಂದುಪರಸಿದನೂ||೪೪||ನರನುಭೀಮನುನಕುಲಸಹದೇ | ವರುಗಳಾದೃವದಾತ್ಮಜೆಯುಬಂ| ದಾಗಸಂಜಯನಾಗಪ್ಪೊರೆಯೊಳಗಿರ್ದುರಾಯನಿಗೇ || ನರನುಯೆಂತಾತನುಭೀಮನೀತನು | ವರನಕುಲಸಹದೇವರಿವರು | ತರುಣಿದೌಪದಿಯೊಂದರುಗಳನರುಹಿದನೂ || ೪೫ || ಭೀಮನಂಬಾವಾರ್ಕೆಕಿವಿಗಿಡಿ | ದಾಮುಖೀಕನುರೋಷಭೀಷ ಣ | ತಾಮಸತ್ವದಮುಖವಿಬಾರೈಭೀಮರಣಂಗೀವ || ನೀಮಹಾಬಲನಪ್ಪೆನಿನ್ನನು | ಪ್ರೇಮದೊಳಗುಬಿಗಿಯಪ್ಪಲಂತ | ಸ್ಸೀಮೆಯೊಳಗದರ್ದಿಕೃತಿ ಸಮಭಾವದಲಿನುಡಿದಾ ||೪೬|| ಆಗಲಸುರಾರಾತಿಯರಸನ | ಬೀಗುರಿಕತನವರಿದುಳೀಶ್ವಿ|ನಾಗಲುಕ್ಕನಲೊಂದುಭೀಮನರೂಪವನುರಚಿಸೀ|| ಸಾಗಿಬಂದಾಯಂಥನ್ನಪನೆದಲ | ರಾಗಿನೂಕಲ್ಕರಸನಪನನು | ಬಾಗಿಯಪ್ಪಿದನಾಗಲೇನೆಂಚಿನುಮಹಾರ್ಭಕವಾ ||೪೭|| ವೃದ್ಧಕುರುರಾಯನುನಿಜಾಂತರ| ಬದ್ಧವೈರಾವೇಕವಿಂದವಿ |ರುದ್ಧವನುನೆನದಾಗಲುಕ್ಕನಭೀಮನನುಪಿಡಿದೂ || ಬದ್ಧವಿವನೇಭೀಮನೆಂದನಿ|ರುದ್ಧಮುತ್ಕೈಯನಕುಮಂತ್ರದ | ಸದ್ಧನರಿಯದೆಲ್ಲಲಂಕತಕಕಲವಾಯೆ ಂದಾ ||೪೮|| ಆರಸಕೇಳ್ಬೀಭೀಮನನುತಾನೊಡೆ ಮುರಿದೆನೆಂದುಮ್ಮಳಿಗತದ್ದ | ಗದ್ಧರಣಿಪನುಸಂತಸದಮುಖದೊಳಗಿರುವಸಮಯದಲೀ || ಮುರಹರನುನಿಜಭೀಮನನುತಂ | ದರಸನುಪ್ಪಿಯವಿಮೀಲಿಕೆಡಪ | ಲುಕ್ಕರುತರದಚಿತ್ತಭ್ರಮೆಯಿಯಪೃತರಾಷ್ಟ್ರನುಸುರಿದನೂ ||೪೯|| ಈತನಾರೀಗೆನ್ನವದಕೆವಿ|ನೀತಭೀಮನಿನುಡಿಯುತಿಪನೆನೆ | ಆತಪೋಲೋಚನನಕೂಪೆಮುರಾರಿನಸುಣಗುತಾ || ಕಾತರಿಸಚೀಡರನನಕಾ | ರಾತಿನಾನಿ ಮೀಮನೀವಿನ | ರೀತವನುನೆನದುಮಕೆತಂತ್ರವನೆಸಗಿದೆನುನಾನೂ ||೫೦|| ತನ್ನ ಮನದೆಣಿಕೆಗಳುಚೀರಹು |ದುನ್ನವಿಸಿನೋಡಿದೊಡೆದೈವವ | ಭಿನ್ನ ತಂತ್ರವನರಿಯಲಳವೇದೈವಗತಿಚೀರೇ || ನಿನ್ನಳಾಳೋಚಿಡಮಾಳ್ಕೆಯ | ಮುನ್ನವೇನಾನರಿತುತ್ವರಿತಪಿಳೀ | ಮನನುನಿರ್ಮಿಸಿನಿನ್ನಸಂಮರ್ದನಕೆನಾನಿತ್ತೀ ||೫೧|| ನೀನಿದಕ್ಕೆಣಿಕೆಯನುಕೊಳಚೀ|ದೈಕ್ಯನಾದ್ಯಷ್ಟಿಯುಲಿಪುತ್ರರನಾ | ನುರಾಗದಿನೋಡುಯೆಂದಾತನಿಗೆನಿಜವಾದಾ|ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯನೊಸಗೆಕರಿಗೆಮಹಾನುಭಾವದಲೆರಗಿವಾಂಡನ | ಸೂತುಗಳನೆರೋಡುತ್ತನುಡಿದನುದೈನ್ಯಭಾವದಲೀ || ೫೨ || ಬನ್ನಿರೆನ್ನಯಮಕ್ಕಳಿರನೀ | ವಿನ್ನುಹಸ್ತಿನಪುರದರಾಜ್ಯನ | ನುನ್ನತೈಶ್ವರ್ಯಗಳನನುಭವಿಸುತ್ತಧರ್ಮದಲೀ ||ಗನ್ನಗತಕವಗೈದಕೌರವ|ಕುನ್ನಿಗಳನುಳಿದೆನ್ನ ನತ್ಯಾ|ಪನ್ನಕನನುಪಚರಿಸಿರೆಂದವರುಗಳಪಂಸಿದನೂ ||೫೩||ನೋಡಿದೃಪದಾತ್ಮಜೆಯುಕಂಬನಿ | ಕೂಡಿವರಯಲುತಾಯಿನೀಸಿಖ| ಗೂ

ಡಿವಾಂಡವರೊಡನೆಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನುಭವಿಸೀ ॥ ನಾಡಿಗರಸಯುದಿಷ್ಠಿರನಮರೆ । ಮೂಡದಂದದಿನತ್ಯದಿಂದೊಡ । ಗೂಡಯು
ಜ್ಞಾದಮಹಿಷಿಯಾಗೆನುತಾಗವರೆಸಿದನೂ ॥ ೫೩ ॥ ಬಳಿಕಲಾದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಯಗೆ । ನಳಿನನಾಭನುತನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯ
ಳಿಳಿಲೆನಲುತೋರಿಸಿದೊಡಾತನುಕಂದುವಿರಗಾಗೀ ॥ ತಿಳಿಯದವಿವೇಕವನುನಾನೆರೆ । ಬಳಸಿದೆನುನೀವೆಣ್ಣಚೇಡಂ । ದಿಳಿಸಿ
ದನುನಿಜಮಸ್ತಕವಘರಿಯುಂಟ್ರಿಕಮಲದಲೀ ॥ ೫೪ ॥ ಸಂಜಯಯಾವಿಗಳಾಗಲಹ್ಮೀ । ರಂಜಕನಕಮನೀಯಕೌಸ್ತುಭ ।
ಮುಂಜುಳನಶ್ರೀನತ್ಸಲಾಂಛನಧರನಶ್ರೀಧರನಾ ॥ ಭಂಜಿತಬಿಲದುರಿತನಸುಪಮ । ಕಂಜನಾಭನಕಂಖಚಕ್ರನು । ರಂಜಿತ
ನನೋಡುತ್ತನವಿಸಿದರಾಗತಮತಮಗೀ ॥ ೫೫ ॥ ಬಳಿಕಲಾರೂಪವರ್ಜಿತಿಂ । ದುಳುಪಿನಿಜರೂಪವನುತೋರಲು ।ತುಳ
ಕುವಾನಂದಾಂತರಂಗದರಾಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ಬಳಸದಿರಿಮಕ್ಕಳಿರಕಷ್ಟವ । ಖಳರಕೊಂದುದಕೆನ್ನ ಮಾನನ । ದೊಳ
ಗೆಕಳವಳವಿಲ್ಲಸತ್ಯನಿವೆಂದುಸೇಳಿದನೂ ॥೫೬॥ ಆದರೆತಿಮಕ್ಕಳಿರನೀವಿ । ನ್ನಾದರಿಸಿಗಾಂಧಾರಿಯನುಪಿಡಿ । ವಾದಿಸಲುಬೀ
ಡಾಕೆಯನುಹಡವಳಬಸುವರಿಗೇ ॥ ಪೊಡವಿಮುನಿಸಲುನಿಮಗೆನಿಮಗೆನೀವದ । ನೈದದಂದದಲಿರಲಿನಿಮಗೆಮ । ಹುದಯಾನ್ವಿ
ತಳಾಗಿಕೃಪಾತನವೆಂದುವರಿಸಿದನೂ ॥೫೭॥ ಬಳಿಕಲಾತನನುಜ್ಞೆಯನುಕೊಂದ । ಳಲುತಲೆಧರ್ಮಜನುಸಿರತಾ।ಯ್ಬಳಿಗೆಬರು
ತ್ತಿರೆಕಂಪಧರತಾನ್ವಯಾವನಾರಿಯರೂ ॥ ಇಗಳಿಕೆಗೊ ರಾದುತ್ತಕೋಕದ । ಕಳವಳವಿಪೇಳಿದರುಧರ್ಮದ।ಬಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆಧ
ರ್ಮಪುತ್ರನೆಂತುನೀನಾದೈ ॥೫೯॥ ಸಕಲಭೂತಪ್ರಿಯನುಯೆಂದೆ । ವುಕುತಿಸಲ್ಲದುನಿನ್ನೆಧರ್ಮವು । ಚಕಿತವಾಯಿತುನೀ
ನುನಿರ್ದಯನಿಂದುಕುಲದೊಳಗೇ ॥ ಸುಕರವಾಗವರುಗಳಚರಿತೆ । ಪ್ರಕರನಿಂಟಿಗೆಮುಗಿಯೆಶೀಕರಿ । ವಿಕಲನಾಗುತಬಾಂಧ
ವರಕೊಂಬಿನುವರೆಜಗದೊಳಗೆ ॥೬೦॥ ಈತೆರವಿನಿಲದನಂದಾಲಿಪರಿ । ವೀತಶೋಕಾರ್ತತೆಯರಾಗುತ ।ಕಾತಕಂಭಾಂಗಿಯಾರು
ವೊರೆವಿಮಲದಕೆಧರ್ಮಜನೂ ॥ ಸೊತ್ತುಮನಸನನುತಾಳಿಗೆಯಜಲ । ಪೊತ್ತುಪೆಕ್ಕುರಿಸುತ್ತಸೌಬಲ । ಜಾತಿಒಳಿಗೈತಂದು
ಚರಣದಿವಿಸ್ಪಸೊರಳಿದನೂ ॥ ೬೦ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ದಿಧರ್ಮಜನುನಿಜ । ಶಿರಬಾಗಿಸಿನುಬಲತನುಜೆಯು । ಚರಣದೊಳ್ಬಿ
ದ್ದೊರಳಿನಿನ್ನಯತನುಭವನಾನೂ ॥ ಧುರದೊಳಗೆಕೊಲ್ಲಿಸಿದಪಾಪ । ಚರಣನೆನ್ನದೆಂತುಪರಸುವಿ।ನರಕಭಾಜನನಹೆ
ನುನಾನೆಂದಳಲಿಸೇಳಿದನೂ ॥೬೧॥ ಅನುಜಿಗೆಗಾಂಧಾರಿಕೋಕಿನಿ । ದೀನತೆಯನ್ಯೆದುತ್ತಪೇಳಿದ। ಳೀನನೆನಿಗಿದೆಧರ್ಮನಂದನ
ನೆಂಬಪೆಸರಾಗೀ ॥ ನಿನಹರ್ಮಜತನಯನೆಸಲರೇ । ಮಾನವಾಧೀಶರಿಗೆಬಾಂಧವ । ಹಾನಿಮಾದುವದುಚಿತವೇಹೇಳೆಂದುಮ
ರುಗಿದಳೂ॥೬೨॥ ತನ್ನತಾನರಿಯದಗತಾಕ್ಷನಿ। ಗಿನ್ನುಮಹಿಯೊಳಗಿರುವದನುಚಿತ। ವೆನ್ನನಾತನನೆಮ್ಮಮಕ್ಕಳು।ಜ್ಞೋದಮಾ
ರ್ಗದಲಿ । ಇನ್ನುನೀಕಳುಹಿಪೊದೆನವ್ಮೊಳು । ನನ್ನಿನಿನೆಗುಂಟಿಂದುಲಿಳಿವೆವು ।ಸನ್ನುತಗುಣಾಗ್ರಣಿಯೆದಯದೊಳುಮಾ
ಡುನೀನಿವನಾ ॥೬೩॥ ಚಿಂದಪ್ರದುಯಿನ್ನೊದಲುಮಕ್ಕಳ । ಕೊಂದುದಕೆನಿರ್ದಯದಿನೀವಿ । ನ್ನಿಂದುನಿಷ್ಠಂಟಕದರಾಜ್ಯ
ವನಾಳಿಬಾಳುವುದೂ ॥ ಇಂದುನಾಬಿಬ್ಬರನುಕಿಚ್ಚಿನೊ । ಳೊಂದಿಪರಣವನುಳಿವೆವಲ್ಲದೆ । ನಂದಿರೆವುಮಖಿಯೊಳಗೆಸುತ
ಕೋಕಗಳನೈರಿಸುತಾ ॥೬೪॥ ನೀನಧರ್ಮವಬಳಸಿಬಂಧವ । ಹಾನಿಯೆನುಯೆನಗಿದುದುರಾಕೃತ । ಕೇನನೆಂಬೆನುನಿನ್ನಕಪಿ
ಸುವೆನೀಗನೋವೆನುತಾ ॥ ಮಾನನಿಯುಗಾಂಧಾರಿಬಳುಕೊ । ಮಾನಲದಿಮುರಿದೇಳಲಂತಕ । ಸೂನುತಲ್ಲಣಿಸಿದನುಮಹದ
ವಾನಶೀತಿಯಲೀ ॥೬೫॥ ಆಸಮುಯುಕ್ಕೈತಂದನಲ್ಲಿಗೆ । ವ್ಯಾಸಮುನಿಗಾಂಧಾರಿಕೋಪಾ । ವೇಶವನುಮಿಗೆಕಂಡುನಿಜಸತ್ಯವ
ನುಬಲಗೊಂಡೂ॥ ಲೇಸುವಾಡಿದೆಮಗಳೆನಿಸಗಿಂ । ತೀಸುಮುನಿಸೆನೆನುತಹೃದಯ । ಕ್ಲೇಶವನುಬಿಡುತೊಡನುಚಾರಿತ್ರಕದ
ಭೂಷಣವಾ ॥೬೬॥ ಮಾನಿನಿಗೆಸಭೆಯೊಳಗೆನಿನ್ಯೆಯ । ಸೂನುಗಳುಗರ್ವದಲಿಸಿರಿಯತ । ನೇನನೆಸಿದೆನಿಸಿಕಥವನುತಪ್ಪಿ
ಬಶ್ಚಿನಲೀ ॥ ಮಾನಭಂಗವನೆಸಗಿದರುಳದ । ನೇನುವನುನೋಡಿದನೆಯೆಂತಕ । ಸೂನುಧರ್ಮಾತ್ಮಕನುಅವರಿಗೆಮುನಿದನೇ
ಗಾ ॥೬೭॥ ಅಗಿನಿರಮನೆಯೊಳಗೆಇವರ । ನಿರಿಸಿಕೃಶ್ಣನುವೆನಗಿದನುತಾ । ದುರುಳದುರ್ಯೋಧನನುಅದನೆಣಿಸಿದರವಾಂಡವ
ರೂ ॥ ಧರೆಯಾಹನುಗೆಯುಕೊಡಲುನೀತಿಯ। ಸೊರೆದಕೃಷ್ಣಾಣ್ಣವಿಗಿಳಿಕ್ಕಕೆ। ಪರಿಗಣನೆಮಾಡದೆನುಯೋಧನನಳಿದನಳಿದಿಂ
ದಾ ॥೬೮॥ ಇನಿತುನೀನರಿಯದೆಮುರಾಗ್ರಜೆ । ವನೆಬಲಿದುಧರ್ಮಜಗೆಶಾಪವ । ನನುವಿಸಲುನಿಷ್ಪಾಪಧರ್ಮಜನಿಂಗೆಹೊದ್ಬು
ವುದೇ ॥ ನಿನಗೆಮಶ್ಚಿಯಿನಿಶ್ಚಿಲ್ಲನಿಜಪತ್ಯಿಯನುನದಾಶಿಕೂಸೆಗೈಯ್ಯುತ ।ಲನಳ್ಳಯಾಗಲುಬೇಕುಸಾಧ್ವಿಯರಾದಸ್ತ್ರೀಯರು
ಗೇ ॥ ೬೯ ॥ ಇಂತುನುಯುಧಪಿಂದಲಾಕೆಯ । ಮಂತಣವಕೆಸಿನುತ್ತತತ್ವದಿ । ಸಂತವಿಟ್ಟಾವ್ಯಾಸನಾಗತಳರ್ದನಿಜಪದಕೆ॥
ಅಂತರಂಗದಿಸುಬಲನಂದನೆ । ಚಿಂತೆಯನುನೆರೆಬಲಿದುಮೌನ । ಸ್ವಾಂತದೊಳಗಿನುತಿರಲುಮಾರುತಿಯಾಗಪೇಳಿದನೂ ॥೭೦॥
ತಾಯೆನೀನಿಂಪರಿಯಶೋಕದಿ । ನಾಯಸವಗೊಳಲ್ಯಕೆಸುಮ್ಮನೆ । ನ್ಯಾಯವಲ್ಲಿಹುದಂದುಮನ್ಮನುಪ್ರವವೊರಮಡಿಸೀ॥
ದಾಯಭಾಗದನಪಹರಿಸಿತ । ಮ್ಮಾಯುವನುನೀಗಿದರುಕೌರವ । ರಾಯತನುಜರುನಮ್ಮಮೇಲೂಣಯವೆದಿನಿತಿಲ್ಲಾ ॥೭೧॥
ಎನುತನಾನಾವಿಧವಿತಮ್ಮನು । ಮನಕೆಬುದಂದದಲಿದುಯೋರ್ । ಧನನುಕಷ್ಟವಪಡಿಸಿದಂದವನೆಲ್ಲವಿವರಿಸುತಾ ।ಜನನಿಕುಂ

ತಿಯುಬಳಿಗೆಬಂದಾ । ಗನುನಯದಿನೈವರನುದ್ರವದನ । ತನುಜೆಯಾಕೆಯಚರಣಗಭಿನಮಿಸಿದರುಆರ್ತಿಯಲೀ ॥೭॥ ಮ
ಕ್ಕಳನುಖಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕುಂತಿಯು । ಅಕ್ಕರದಿವರಸುತ್ತಲಿನ್ನಿಯ । ಮಕ್ಕಳಿರನೀವಿಂದುಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರನುಕೊಂಡೂ॥೬॥ಕಿಕ್ಕು ಮಾ
ಡಿರಿರೆನ್ನೊಳಿಂತೀ । ಕಕ್ಕುಲಿತವೆಲಗೊಂಡಿತಕಟಯಿ । ದಕ್ಕೆನಾನೇಗೈವೆನೆಂದಳಲಿದಳುಆಕುಂತೀ ॥೭॥ಮಾತೆಕೇಳ್‌ನಾವೆಂ
ದುಧರ್ಮಜ । ರೀತಿತಪ್ಪವರಲ್ಲಬಂಧು । ವ್ರಾತವೈರಿಗಳಾವ್‌ಕಾರಣವ್ರಯಿಂದೆನುತಲೀಕ್ಷಿಸದಿರೂ ॥ ಸಾತಿಕಯಶಿ್ರಕೃಷ್ಣ
ರಾಯನ । ನೋತುಸಲಯುವವೇಂಕಟೀಶ್ವರ । ಜಾತಸಂಕಲ್ಪದಲಿಸರ್ವವುಬಹುದುಮಾನವಗೇ ॥ ... ॥೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೬೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೇ ಸಂ ಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವೀರರಣರಂಗದೊಳಗರಸಿಕು । ಮಾರಕರಗಾಂಧಾರಿಕಂಡತಿ । ದಾರುಣದಿಮುರುಗುತ್ತ
ಲಿತ್ತಳುಶಾಪವನುಹರಿಗೇ ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಅಲಿನೆಲೆಜನವೇಜುಯಶ್ಮೆತಿ । ಪಾಲಕನೆಪಾಂಡವರುಕುಂತಿಗೆ । ಹೇಳಿನಿಜವನುತಾಯಬಳಿಯಲಿಯಿದ್ದರಂ
ದಿನಲೀ ॥ ತಾಳಿಲಮ್ಮದದುಃಖದುರಿಯಛ । ಡಾಳದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿರಲಾ । ವೇಳೆಗಲ್ಲಿಗೆಬಂದಪಾರಾಕರ್ಯಮುನಿವ
ರನೂ ॥೧॥ ಬಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳ । ಸದ್ವಂದನೆಯುಕೈಕೊಂಡುನೆರದಿಹ । ಮಂದಿಯನುನಂತಯಿಸಿರಾಯನದುಗ
ಡವನುಬಿಡಿಸೀ ॥ಇಂದುಕುಲಸಂಭವನೆನಿನ್ನೊಳ್‌ಗೊಂದಿರುವಕೋಕವನುಬಿಟುಟ್ಟಮು । ಕುಂದನನುಭಜಿಸಿನ್ನು ನಿಜನದ್ಭಾ
ವಭವದಲೀ ॥ ೨ ॥ ನೀನುಪಾಂಡವಪುತ್ರಕರನಭಿ । ಮಾನದೊಳುಕಾಣುತ್ತನಿನ್ನಯ । ಸೂನುಗಳವ್ರೋಲ್‌ಪರಸಿಹರುಷ
ಸುಅವರಸಂವದಕೇ ॥ ನಾನುರಾಗದಿನ್ನಿನವದಿರು । ಸೂನುಗಳಿಗಿಮ್ಮಡಿಸಿಕ್ಷನನ । ನ್ಮಾನದಲಿಶಿಕ್ಷಾಪ್ರಮಾಡುವರೆಂದು
ನೇಮಿಸಿದಾ ॥ ೩ ॥ ಬಳಿಕಲಾನೃಪತಿಲಕನುದೃಢ । ಗೊಳಿಸಿಸಕಲವನರಿಯುವಂದದಿ । ಫಳಿಲನಿತ್ತನುಕರುಣದಿಂದಲಿದಿವ್ಯ
ದೃಷ್ಟಿಯನೂ ॥ ಕಳಕಳಿಸಿಬಿಳಿಗುತ್ತಲೋಚನ । ಗಳತೆರದುನೋಡಿದನುಸರ್ವವ । ಬಳಿಕಲಂತಸಾ್ತವವಡಗಿತುಕೌರ
ವೇಶ್ವರಗೇ ॥ ೪ ॥ ಮುನಿವವೇದವ್ಯಾಸನಾನೃವ । ನನುತಿಳುಹಿಕುಂತೀಕುಮಾರಕ । ರನುಕರೆದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಾಯನ
ಕೈಯೊಳೊಪ್ಪಿಸೀ । ಇನಿತುನೇವೀಕ್ಷಾತವಃಧೀ । ಕನಲಿಛೇದವನೆಣಿಸದಿರಿಯೆಂ । ದೆನುತಬೋಧಿಸಿಮತ್ತೆನುಡಿದನುಬಾದರಾ
ಯಣನೂ ॥೫॥ ಅರಸನೋಡೀಚೆಯುಲಿಸಂಗರ । ಧರಣಿಯಲಿಮೃತರಾದಬಾಂಧವ । ಪರಿಕರವುಸುರಲೋಕರಾಜ್ಯವನೈದಿದರು
ಯಿವರೂ । ವಿರಚಿಸಿವದಿರಿಗೀಗಪೈತೃಕ । ದುರುತರದಕರ್ಮವನುಮೃತವಾ । ದರಿಗಸಂಸ್ಕಾರವನುಮಾಳ್ಪುದುಶಾಸ್ತ್ರಸೂಕ್ತ
ವದೂ ॥೬॥ ಈಕುರುಹ್ಷೇತ್ರದಲಿಯುದ್ಧನ । ಮಾಕುಲವುತಾನಾಗಿಸೇನಾ । ನೀಕವಿಂದೊಡಗೂಡಿನೆರದಾನಕಲಭೂಮಿಪರೂ ।
ಆಕೆವಾಳತೆಮೆರದುಖೋರಸ । ಮಾಕದೊಳುಮಿಗೆಮಡಿದುಶಾಶ್ವತ । ನಾಕದಖಿಳವನೂರೆಗೊಂದರುನತ್ಯವೀವಚನಾ ॥೭॥
ಮನಕೆಚಿಂತೆಯತಾರದಿರುನೀ । ನಿನಿತುನಾವೇಳ್ದದನುವಿಾರದಿ । ರೆನುತರುಹಿಧರ್ಮಜನಕರದಲೆಮಗನೆನೀನಿಗ್ಗಾ॥ಅನಿಮ
ಷರುಕೊಂಡಾಡುವೋಲ್‌ಮೃತ । ಜನಕೆಸಂಸ್ಕಾರವನುಮಾಡೆಂ । ದೆನುತಬೋಧಿಸಿತಳರ್ದನಾತ್ರಮುಕತ್ತತಪಕಾಗೀ ॥೪॥
ಮುನಿವರನಮೋತಿಗೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ಜನಪನಾನತನಾಗಿತನ್ನಯ । ಅನುಜರಿಂದೊಡಗೂಡಿವೃತರಾಷ್ಟ್ರನೊಳನುಜ್ಞೆಯ
ನೂ । ಅನುಕರಿಸಿಪಡೆದಾಗಯತ್ನಿ । ಗ್ಞನರುಸಾಮಾಜಿಕರುವರನ । ನ್ಮನಿವರುನೆರೆದಾಗಮಾಡಿದರೌರ್ಧ್ವದೇಹಿಕವಾರ್ಯ ।
ವಿಧುರಧೀಮಾವಿಗಳುಳಗಳಿ । ವೊಡಗಿಸಿದರಂದಬಳಿಕಮನುಸಂ । ಪದಮಿಗಿಲುವರಚಂದನಾಗರುತುಲಹಿಕಾಷ್ಠಗಳಾ॥ಚದು
ರತನದಿಂದೌಷಧಾಢ್ಯವ । ನೊಪಗಿವಿರಚಿಸಿಕನಕಮಣಿಗಳ । ಕುವಿರುಪೊಳೆಯೆವಿವಮಾನಗಳನತಿಚಿತ್ರಮೆನೆರಚಿಸೀ ॥೧೦॥
ವ್ಯಾನನಾರದಕುಕವಮಹಾಡೂ । ವಾಸಭಾರದ್ವಾಜಮುಖ್ಯರ । ಭಾಸುರದಮಂತಾ್ರಹುತಿಗಳನುಧೂಮ್ಯನಭಿಮತದೀ ।
ಲೀಸೆನಲುಮಾಡುತಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನಾಸಕಲಬಂಧುಗಳಕವಗಳ । ನೈಸನಾರಿಸಿರುಂಡಮುಂಡಂಗಳನುಕೂಡಿಸುತಾ ॥೧೧॥
ಮರುಮರುಗಿಮಿಗೆಶೋಕಭರದಿಂ । ದಿರದೆಕಂಬನಿತಂದುಧೌಮ್ಯನ । ವರಮಹಾಮಂತಾ್ರಹುತಿಗಳನುರಚಿಸವೇಳೆಯಲೀ ।
ತರುಣಿಯೆರುತಾವ್‌ಬಂದುಮೊರೆಯಿ । ಟ್ಟರಚಿತಮ್ಮಯಪತಿಸುತಾದಿವ । ವರಿಕರವನೋಡುತ್ತಲಳಲಿದರೇನನೆಂಬುವೆನೂ ॥೧೨॥
ಕಡಿವಡೆದರುಂಡಗಳವೊನೆಗಣೆ । ಯಿಡಿಪಿರುವಮುಂಡಗಳನೆತ್ತರು । ಬಿಡದೊಗುವಧಾರೆಗಳಕೈಕಾಲ್ತುಂಡುತುಂಡುಗಳಾ।

ಅಡಗಿಡಿನಕರುಳುಗಳಭೀಕರ | ದೊತಲುಗಳಪರಿವರಿಯಮಜ್ಜೆಯ|ಮಡದಿರುವನಿಜರಮಣರನುಕಂಡರಿಸಿಯಲಿದರೂ||೧೩||
ಕುಣಿವವೇತಾಳಗಳನೆಣಗಳ|ನಡಿದುಣಿವಪದ್ದುಗಳುಬಹುದಾ | ರುಣರವದಭೂತಗಳಕಾಕಿನಿಕಾಕಿನಿಗಳಿಂದಾ | ಕಣುಮನವನಂಜಿಸುವಪೆಣಗಳ | ನುಣುವನರಿಹದ್ದುಗಳನಂಕುಲ | ರಣಬೊಳಗೆನಿಜಪುರುಷರನುಕಂದಲಿಯಿರಚಿದರೂ ||೧೦||ತುಂ
ಡುತುಂಡುಗಳಾಗಿಬಿದ್ದಿಹ | ರುಂಡಮುಂಡಗಳರಡಜೋಡಿಸಿ | ಕಂಡುಕಂಡಳಲುತ್ತ ಪಣೆಯೊಳಿಟ್ಟಣೆಯನೊತ್ತಿಟ್ಟು|ಅಂಡ
ಲೆದುಕೂಗುತ್ತತಾಯಿಗೆ | ಜೊಂಡೊಣಗಿಚೀರುತ್ತಕ್ಕಾರವ | ಪೆಂಡಿರಂದಳಲಿದರುಯೆನಗದಪೇಳಲಳವಲ್ಲಾ ||೧೪|| ಭಾನು
ಮತಿಯೊದಲಾದಕ್ಕಾರವ | ಮಾನಿನಿಯರಿರದಾಗತಂತಮ | ವ್ಯಾಣವಲ್ಲಭರುಗಳಕವವನುಕಂಡುಕಂಡರಚೀ |ವೀನತನವನು
ತಾಳಿತಮ್ಮನ | ವೀನವೈಧವ್ಯವನುವಕ್ಕಣಿ |ಸೇನನಳಲಿದರೆಂದುಪೇಳಲ್ಕೆನಗೆವಕವಲ್ಲಾ ||೧೬|| ವೊಮ್ಮೊಯಳರುವಲೊಮ್ಮೆ
ಬಳಲುವ | ರೊಮ್ಮೆತೆರಳಲುವರೆಮ್ಮೆಕಳಲುವ | ರೊಮೆ ಮ್ಮಮೂರ್ಛಪರೊಮೆ ಮ್ಮಚೇತರಿಸೊಮ್ಮೆಪ್ಪೊರಳುವರೂ || ವೊಮ್ಮೆ
ಯಿದೆಬಾಯ್ಗಳನುವೊಸೆದೊಡೆ | ದೊಮೆ ಮ್ಮತಲೆಗಳನರೆಗತ್ತಾಗಿವ | ರಮ್ಮಹಿಯೊಳಿವರಂದನೋಳ್ಪಿಡೆಮರುಗದವರಾರ್|
ಪತಿಗಳನುಅಪ್ಪುವನುನಾಚಿಕೆ | ಯತಿಗಳಿದುಕೂಗುವರುದೈನ್ಯ | ಸ್ಥಿತಿಗೆಮೈಮೃಗಳನೊಡ್ಡಿಧರಣಿಯಮೇಲೆಪ್ಪೊಳುವರೂ |
ಸುತಸಹೋದರಮಿತ್ರಬಾಂಧವ | ಜಿತತೆಯವರನೋಡುತ್ತಬಿಸುಸು| ಯ್ಯುತಬಿಸಿಯಕಣ್ಣೀರಧಾರೆಯಸುರಿಯುತದಚಿದ
ರೂ ||೧೪|| ಯೆನೆನೆಂಬುವೆನವರದುಃಖ | ಧ್ವನಿವಂಬರತುಂಬಿತಕ್ಕಟ | ಸಾನುಗಳುಬಿರಿಬಿರಿದುಬೀಳುವತೆರದಿಕಾಣಿಸಿತೂ||
ದೀನತೆಯನೊಂದುತ್ತಸೌಬಲ | ಮಾನವಾಧಿಪತನುಜೆದೇವಕಿ | ಸೂನುವನುಕರೆದಾಗನುಡಿದರುಸೂಳಿನಳವಿನಲೀ ||೧೯||
ಲೇಸುಮಾಡಿದೆಕೃಷ್ಣನಿನಗಿದು | ವಾಸಿದೋರಿತೆಮನಕೆನಿಂನಿಂ | ತೀಸುನಿರ್ದಯೆಯದಿಂದಂಜಿನ್ನ ಯಮಕ್ಕಳನುಕೊಲಿಸೀ|
ಆಸುರವನೆನಗಿದೆಯಲಾನಿ | ನ್ನಾ ನರವಭಾವೆಂದಿರನುಕೊಲು | ವೀಸಮಂಜಸರಹಿತಕೃತ್ಯವನೆನಗಬಹುದೇನೋ || ೨೦||
ವೋಸದಲಿಜೀವಕ್ಕೆಯುನಿದಿಂ | ತೀಸುಯೋಧನಮುಖ್ಯಬಾಂಧವ | ಘಾಸಿಯನುನೀಬಲಿದುಪಾಂಡವಪಕ್ಷಪಾತದಲೀ || ೨
ಸುರದಕೃತ್ಯವನುಮಾಡಿಸಿ |ದೀಸಕಲವಾಪಕ್ಕೆನೀನೇ | ವ್ಯೋಸರಿಸದಂದದಲಿಗುರಿಯಹೆಯೆಂದುಪೇಳಿದಳೂ ||೨೧|| ಸಂಗರದ
ಮಹಿಯೊಳಗೆಬಾಂಧವ | ಭಂಗವನುಮಿಗೆಮಾಡಿಪಾಂಡವ | ರಿಂಗೆರಾಜ್ಯವನೀವುದಿದುನಿನಗುಚಿತವಂಗಿಹುದೇ || ತುಂಗಬಲ
ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳವದ | ಪಿಂಗೆಕೊಲ್ಲಿಸಿಯೆನ್ನಸೊಸೆಯರ |ಮಂಗಳದಸೂತ್ರಗಳಪರಿವಿಟ್ಟೆನುನಿನಿಗಾಯ್ತು||೨೨||ಇವರಿರವ
ನೋಡುತ್ತನಾಸಹಿ | ಸುವಬಗೆಯಪೇಳ್ನೀನೆಯೆನಗಿ | ನ್ನಿವರಪತಿಸುತಶೋಕವೆಗ್ಗಳಿಸುವದುಯಿವರಿಂದಾ | ಭುವನದೊ
ಳುನೀನಿಂತುನಿರ್ದಯ | ದವನುಯೆಂಬುದನರಿಯದಾದೆನು | ಕಿವಿಕಿವಾನಿನಗಿಂತಕ್ರೂರನುಜಗದೊಳಾರುಂಟೂ ||೨೦||ಇಂತು
ಪಲ್ಕೊರದಳಲಿದೀನಾ | ಕಾ೦ತಳಾಗುತಸುರಿವಕಂಬನಿ | ಯಂತರಿಸಲಳವಲ್ಲದಲ್ಲಲ್ಲರಸಿಹವ್ಮೈ ಗೈೀ||ಯೆಂತುಸೈರಿಸಲೆಂದು
ರವಿಸುತ | ನಂತಿಕದಬಳಿಸಾರ್ದುಬಿದ್ದಾ | ಕಾಂತರಾಳವುಮಾರ್ದನಿಯುಗುಡುವಂತೆಯಳಲಿದಳೂ ||೨೪|| ವೀರರಣರಂಗದ
ಲಿನಿನ್ನಯ | ಕೌರ್ಯವನುಮುರುಕಿಡಿದುನರನಿ|ನ್ನೂರುಮಡಿನಿಜಬಾಹುಬಲದೊಳುಗಜಪುರದಸಿರಿಯಾ||ನೇರಿಕೌರವನಿಂಗೆವ
ರಹಿತ | ಕಾರಿಯಾಗುತಲಿಂತುಟಳಿವರೆ | ಧೀರರವಿಸುತಕರ್ಣಯೆಂದಳಲಿದಳುಗಾಂದಾರಿ||೨೫||ಪಡೆದಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತನಾನಿ|ಮ್ಮ
ಡಿಯಿನಿನ್ನ ನುಪೊರೆದುದಕೆಯೆ|ನ್ನೊ ದಲ್ಲಿಗುರಿಯನುಚಾಚಿಪ್ರಿಯದುರ್ಯೊಧನನುಕೂಡೀ||ಪೊಡವಿಭೋಗವನೊಲ್ಲದಲೆನೀ|
ಮಡಿದುಸುರರಾಜ್ಯದಸುಭೋಗವ | ಪಡದೆಯಾರವಿತನಯಹಾಯೆಂದಳಲಿಮರುಗಿದಳೂ ||೨೬|| ಬಳಿಕಲೀಪರಿಕರ್ನನು
ರುಗುಣ | ಗಳನುಮಿಗೆವಕ್ಕಣಿಸಿವೊರೆಯಿಡು | ತಳಲಿಯಾಗಾಂಧಾರಿತನ್ನಯತಮ್ಮಶಲ್ಯನನೂ ‖ ಕಳಕಪಟದಿಬಿದ್ದಸುಹ
ರೊದಿವ | ದಿಳಿಗುರುಳಿಮಲಗಿರುವಪರಿಯನು | ಪಳಪಳನೆಕಣ್ಣೀರುತೊಟ್ಟಿಡೆನೋಡಿಮೂರ್ಛಿಸಿದಳ್ ‖ ೨೭ ‖ ಕ್ರೂರಯೊ
ಳಿಸಪರಿಜನರುಬಂದಾ | ತರುಣಿಯನುಪಿಡಿದೆತ್ತಿಯೆದೆಯೊಳ | ಗೊರಗಿಸುತಸೆಂಪಿಸಿಸುಶೀತಲವಾರಿಯನುಬಳಿಕಾ | ವಿರಚಿ
ಸಲುಕೈತ್ಯೋಪಚಾರವ | ನಿರದೆಚೇತರಿಸುತ್ತತಮ್ಮನ | ಪರಿಯನೋಡಳಲುತ್ತಲೆಂದಳುಬಲಜನಂದನೆಯೂ ‖ ೨೮ ‖ ಕರ
ದಬಿಲ್ಲಿನಬಿಗುಹಿನಬ್ಬರ | ವೆದಕೈದುಕಹರಿಗಳವರ ‖ ವರಕುವೊದಲಾಯುಧಗಳನುಧರಿಸಿಕತ್ರುಗಳಾ | ರಿವಗಳನುಚಂ
ಡಾಡಿರಣಬೊಳು | ನರನಚಾಪಕೆಸಿಲುಕಿಹರಣವ | ತೊರವರೇಹಾಯೆಂದುಅರಚುತಬಿದ್ದುಬಳಿಕನಲೀ ‖೨೯‖ ಯೆದ್ದುಸುರ
ಲನ್ಮುದಲಿಮಹಿಯೊಳು | ಬಿದ್ದುಪುನರಪಿಕೋಕರಾಕಿಯೊ | ಳೆದ್ದುತನುವನುಹಂಬಲಿಸಿಹಾಯೆಂದುಪಲವರಿಯಾ||ಕದ್ದನೇನಿ
ನ್ನಸುವಜವನವ | ಗಿದ್ದುದೇಪೌರುಷವುನಿನ್ನಯ | ಮುದ್ದುನುಡಿಗಳನುಸುರುಯಿಂದರಚಿದಳುಕೊರಳೆತ್ತಿ ‖ ೩೦ ‖ ಬಂದ
ನಿದೆಮುರ್ಖೋಧನನುನಿನ | ಗಿಂದುಸೇವೆಯನೆನಗುವನುನೀ | ನಂದವಳಿದಿಬಹುದೆತಮ್ಮನೆವರಮಸಾಹಸನೇ || ಮಂದ
ವಾಳನತೆರದನರನೊಳು | ಸಂದುದೇಕಾಳಗವುನಿನ್ನಿಂ | ಬಿಂದುದೇಯೆನ್ನೊಡಲುಯೆನುತಳಲಿದಳುಮೊರೆಯಿಟ್ಟೂ | ಅಂತ
ಳಲುವಾಪ್ರೊರೆಯೊಳಗೆಚತು | ರಂತಯೊನವನೇರಿಸುವಪರಿ | ಯಂತರವುಹಾಯೆಂದುದುಃಖಿವಗಜಬಜವಳ್ಕೇಳಿ | ತಿಂಥಿಣಿ

ಯಶೋಕೇದಲಿಯುರಿವ | ನಿಶ್ವಾಂತಳಾಗುತಲಂಧಭೂಪತಿ | ಕಾಂತೆಕಂಡುಸುಯೋಧನನಬೊರಳಿದಳುಧರಣಿಯೆ ॥ ೩೦ ॥
ಕೂತೆಕಲಪುಸುತ ತ್ತಮಿಗೆನುಂ |ತಾಡಲಮ್ಮಬೆಕ್ಕಣ್ಣಿಕೊಳುಕಡು | ಕೋಡಿನರಿವಕ್ರವಿನಲೆದ್ದಾಬೆಣನಬಳಿಗೈದಿ||ನೋಡಿಕೈ
ಚಾಚಿತ್ತ ಮುಗ್ಗುವ | ಜೋಡಣಿಯತಾಒಳಿಸಿಡಿದಿಲಿಗೆ | ಕೋಡುಗಲ್ಲವನಿಯಲಿಬೀಳ್ವಂತುರುಳಿಪೊರಳಿದನೂ ॥೩೧॥ಕೈ
ಯ್ಗಳಿಡನುಯಿಬೆಗೆಬಾಲಿಸಿ|ಬಾಯ್ಗತಾಡಿಸಿಬಿಸಿಬಿಸಿಯನಿಡು| ಸುಯ್ಗುಳಿಂದಸವಳಿದುಬಳಲಳಲಿಲುತ್ತ ಧೂಳಿಗಳಾ ॥ ಮೈ
ಯ್ಗಮುರ್ಚುತಕಂಪಿಕುಂದಿವ | ಕಾಮ್ಯಳ್ಗಳಂತಿಹತನ್ನ ಕೋಮ | ಕೈಯ್ಗಳಿಂಪಿಡಿದೆಶ್ರಿವೊಗದೊಳಗೌಂಕಿತಚ್ಚಿಗಾವಾ ||
ಮುರಿನಕೈಕಾಲುಗಳನಿಗುಚಿಡಿ | ದುರಿಯವಿಾಸೆಯಕೊರೆದಾಡೆಯ|ವರಭುಜದವಿಕ್ರಮಮಹಾಶೌರ್ಯದೊಳುಮದವುರು
ಚಿ ॥ ಪರಿವಘಾಯದನೆತು ತ್ರಿನರೆ | ಭರಿತರೌದ್ರಾವೇಶವಿಶುವಿನ | ದುರುಳದುರ್ಯೋಧನನಕಂಡಳಲಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ॥೩೫॥
ಕುರವಪೀರಣವೊಳಗೆರುಹ್ರಿಗಳ | ನವಸು ಪುಮ್ಮೆಟ್ಟಿದುಯಿಂಯಿಗುಬವರಕಂ | ಜವಿರೊಮ್ಮೆಯುದ್ಧವಿಜಯವಳಿಸುತಿರೂ॥
ಜನನುಬಂಡಡಿಸಿದರುನಿನ್ನಯ | ಕತ್ರರಿಯವತೊರಯುವಿರುಮಡಿದರು | ವಿವಿಗತೆದುಳುವಿಯೆಂದುನಾವರಿಸಿದನಲಾನಿನಾ॥೩೬॥
ಮುಕ್ಕಳನುವಡೆವರಿಗಿಲಿದು | ದುಃಖವಲ್ಲದೆಸುಖವಿಲ್ಲಿಂ | ದೆಕ್ಕರದಿನಾನಿರದೆಶ್ರುಸಪಡದೆನಿಮ್ಮನವನೂ ॥ ಕಕ್ಕಸದರಣ
ದೊಳಗೆನಿಲೀಮಡಿ | ದಿಕ್ಕಿದೈಯೆಂನ್ನೊದಸೂಳಗಿ್ರಯ | ಮಿಕ್ಕಮಾತೇನೆನುತಸಂಬಲಿಸಿದಳುಬಸುತೆ ॥೩೭॥ ಪಳೆಲೀನೆ
ನ್ನಳವಿಕೌರವ | ರಾಳುಗಳಗಜಪುರದಸೌಖ್ಯದ | ಬಾಳುಗೆಡಿಸಿದನೀಮುಕುಂದನುಪಾಪಬಂಧುರನೂ | ಕಾಳುವಾಡಿದನಕ
ಟಕಚಯಿದ | ತಾಳಬಲುದೇಹದರಪರಾಕಾಯ | ಣಾಳುಘರ್ಮಜಗಿಂತಧರ್ಮವೃಕ್ಷಬಿಸಿತಿಂಯಿಸಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ಜರೆಬಲಿದುಗತಸ
ತ್ವನಾಗುತ । ನೆರೆಹೊರೆಯಸನರಿಯುಲ್ಕಿದ್ದವಿಷ್ಟಿಗ | ಳಿರದವೊಳುಯಿಲ್ಲದ್ದಡ್ಡಲೆಯಪರದಕೈಗಾಗಿ ॥ ಧರಣಕಾದಿರುತಿರುವಹಿತನ
ನು | ತೊರದುಸ್ಪೋವರೆಕೆಂದನಿಸಗದು | ಸರಿಯಿತಾವೆಂದುಬಲವಂದಲಿಮರುಗಿದಳೂ ॥ ಮತ್ತೆದುರ್ಯಾನಕಳೀವರ |
ದತ್ತವೆಲ್ಲಗೆಸೂರಿಯಾತನ । ನೆತ್ತಿತೊಯೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಮೈದಡವರಿಸಿನಿಟ್ಟೆಸುತಾ ॥ ಬೆಕ್ಕಿನಿನ್ನನದ್ಯಾಕೆರಣದಲಿ | ಗಿತ್ತನೀ
ದುರ್ಯೋಧನನುನೀ | ನೆತ್ತಪ್ಪೋಲೈಮಗನಸೆಬೇಳೆಂದಾಗಲಳಲಿದಳೂ |೪೧|| ಈತೆರದಲಾಕ್ಕಾವಾನ್ವಯ | ಮಾತರಣದವನಿ
ಯಲಿಕೆಲಾಕೋ | ಪೇತಯಾಗುತತೊಳಲಿಬಳಲಿಕೆಯಿಡಿದಿಬಸವಳಿದೂ ॥ ಶಾತಕುಂಭಾಂಗದಸುನೂತನ | ವೀತಹೋತ್ರಸ
ವಾನತೇಜ | ಸ್ಫೀತನಾದಭಿಮನ್ಯುವನುನೋಡಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ ॥೪೧॥ ಈಪರಿಸುಳಿಯುನುಕೊಂಡಪಾತಕಿ | ಗಾಪ್ರಪೇಸರ್ಗತಿ
ಯುನರಕದ | ಕೂಪದೊಳಗಿಗಾವಸವಾತಂಗಿಹುದುಯ್ಯಂಯಿನಲೀ ॥ ಕೊಂಪಿಸುವರೇಮಕ್ಕಳುಳ್ಳವ ॥ ೪೨ ॥
ಕಂಡುರೆ | ತಾಪಗೊಳ್ಳದರಾರೆನುತ ಮಮ್ಮಲಿಸಿಮರುಗಿದಳೂ ॥೪೩॥ ಯೇನನೆಂಬೆನು ಕರ್ಣಸುತವೃಷ | ಸೇನಬಾಲಕನ
ಳಿವಿಗಂದತಿ | ದೀನಭಾವದಲಳಲಿಯಾಪರಿನೋಡಿಸೈಂಧವನಾ ॥ ಅನಲಮ್ಮುದೆಕೋಕವನುಮು | ತ್ಕಾನಿತಂಬಿನಿದೇವಗಂಗಾ |
ನೂನುವಿಮುಖವಸ್ಥಿಯನುಕಂಡಾಗಚೀರಲಳಲೀ ॥ ೪೩ ॥ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳಿಗಿಂತಲಧಿಕಾ | ನಂದದಲಿಪಾಂಡವರಕಾವವ | ವೃಂ
ದವನುಸಲಹುತ್ತವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಗಳನಿಯಮೀ ॥೪೩॥ಇಂದುಕುಲಕತಿಯಕವನಾರ್ಜಿಸಿ | ಬಂದರಣರಂಗದಲಿಕರಗಳ | ನಂದಿನಲಿಮ
ಲಗುವರೆಹಾಹಾಯೆನುತ ಮರುಗಿದಳೂ ॥ ೪೪ ॥ ಬಳಿಕಕಕುನಿಯಕಾಯದೆಡೆಗೈ | ದಳಲಿಪೊರೆಯೊಳಗರುವಕೃಷ್ಣನ |
ನಳುಕಿನೋಡುತಕೋಪಕೋಕಜ್ವಾಲೆಗಳುಮೆಸಗೀ | ಪಳಪಳನೆಕಣ್ಣೀರಸುರಿಸುತ | ಸುಳಿವಸುಯ್ಗಳೆದೂಳಿನಲಿನಿಜ | ಬ
ಳಗನವನುಕೊಲ್ಲಿಸಿದೆನೀನಿನ್ನೆನಪೇಳುವೆನೂ ॥೪೫॥ ನೀನುನಿಶ್ಚಿರ್ಣನಸ್ಪೆಬಂಧು| ಕುಲೀನನೆಂದಾನಿರ್ದನಿನ್ನೆಗ | ತಾನದೀಗ
ಲುನೈವರೀತ್ಯವಬಳಿಸಿದುದಲಂದಾ ॥ ಅನಲಾರದಪ್ರತ್ರಕೋಕಾ |ನೂನವಸಿ ಜ್ವಾಲೆಬಳಸಿದೆ | ದಾನವಾಂತಕಸಿನ್ನ ಕೃತ್ರಿವು
ನಿಂದುಬಯಲಾಯೂ ॥೪೬॥ ಉಳಿಯೆನಿಕ್ಕಿಬೆಕಾರವರಕುಲ್ಕಿಕರತಬಣಚಿಗೆಚೂಣಿಯಲಿನೈವ | ವರಿಕರನಕೊಲ್ಲಿಸಿದೆಕರ್ಣ
ದ್ರೋಣಸೈಂಧವರಾ ॥ ಕೊರಳಿನರಿಸಿದೆಯತ್ತೆಮಕ್ಕಳು ॥ ವೆರಸಿತಂತ್ರೋಪಾಯಮಾರ್ಗದಿ | ಚರಿಸಿದೀನಿನ್ನೊಳುದುರಾ
ಗ್ರಹವಿನುಗುವೆನುನಾನೂ ॥೪೭॥ ನೀನುಯೆನ್ನಂದದಲಿನಿನ್ನಯ | ಸೂನುಗಳುಬಾಂಧವರುಸಹಿತಲಿ | ಅನುವದುಸಂಘಾತ
ಮರಣನನೆಂದುಕತುಮುಳಿದೂ ॥ ಕಾನನದವಾಲಶುಶುನಿನ್ನಯ | ಮಾನನಿನಿಗಳೆಂದಾರ್ತಕೋಕ | ಧ್ವನದಲಿಕಪಿಸಿದಳು
ಹರಿಯೆನುಯೀನನೆಂಬುವೆನೂ ॥೪೮॥ ಬಳಿಕಕೋಪಾನಳನಧಕ್ಕುರಿ | ಬಳಿಸಿತಾನನದಿಂದತಾಳಿಗೆ | ಗಳಗಳಿಸಿಬಿಸುಸುಯ್ಲು
ರಭಿಸವತೆಕೂರಿಪಾಂಡವರಾ | ಬಳಿಗೆಬಂದವರಿಂಗಿಕಾವಾ | ನಳನಬೀರುವೆನೆಂಬಸಮಯ | ಕ್ಕಿಳಿದನಾಗನದಿಂದಲಮರಮು
ನೀಂದ್ರನಾರದನೂ ॥ ೪೯ ॥ ಬರಲಮರಮುನಿಸಂಜಯೋದ್ಯರು | ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನೊಡಗೊಂ | ಡಿರದೆಯಾತನಬ
ಳಿಗೆಬಂಬೆಲ್ಲವನುವಕ್ಕಣಿಸೇ ॥ ತರುಣಿಗಾಂಧಾರಿಯೆನುಕರದಾ | ವರಮುನೀಂದ್ರನುನುಡಿದಸೌಬಲ | ಧರಣಿಪಾಲನಕುವರಿ
ಯನುಕುರಿತಾಗಲೆಚ್ಚರಿಸೀ ॥೫೦ ॥ ತರುಣಿಯರುಕಾಪವನುಕೊಡುವೀ | . ವರಿಯಪಚ್ಚಯಾಯ್ತುಗಡಸಂ | ಗರದಿಮಡಿ
ದವರೆಲ್ಲಸುರರಾಜ್ಯವನುಸೇರಿದರೂ ॥ ಮರವೆನಿನಗಿಂತಹರುಷಿಪತಿಯೆರೆ | ವರಗುಣನಾರಿಯರುತಮ್ಮಯ | ಚರಿತವನುಪರಿ

ಪಾಲಿಸುವನಿನುಪರತುತರಥರ್ಮಾ ॥ ೫೧ ॥ ಮುಳಿಮೆನೀಧರ್ಮಜನಕಪಿಸ |ಲ್ಕಳಿವೆನೀನೇಪಾಪವಕದಲಿ | ಬಳಿಕನಿನ್ನಯ ದುರಿತದಿಂನೀಯಂಧಭೂವರನು ॥ ಬಳಸುವನುಮುರಣವನುನಿನ್ನಯ | ತಳಪಟದಕೋಪವನುಮಾಣೆಂ | ದುಳಿಸಿದನು ಸಂತೈಸಿವಿನುದವಾಕ್ಯವಚನೆಯಲಿ ॥ ೫೨ ॥ ಅಂತುಸುರಿಸುರಮುನಿಪಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತನಾಮವನುಡಿವವೀಣೆಯ | ಲಂತರಿಕ್ಷವನೈದೆಬಂದೊಪಗಿರ್ವಜನರೆಲ್ಲಾ ॥ ಅಂತರಂಗದಂಚ್ಚರಿಯಬಡು| ವಂತೆತೋರಲ್ಯಾಗಪರಮ | ಸ್ವಾಂತವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಯಿತದಲ್ಲಿಗೈತಂದಾ ॥ ೫೩ ॥ ಬಂದುಘೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳಪ್ರಿಯ | ದಿಂದಕರೆದುಗತಾಸುಗಳಿಗತಿ| ಚಂದದಲಿಪ್ಪೈತೃಕದಕೃತ್ಯನಮಾಡಿಸೆಂದೆನುತು | ಕುಂದುಕೊರತೆಯನಳಿಸಿನೆರಪಿಸ | ಮಂಪಿಗಳುಸಹಿತಾಗಱಬಿರಗ| ಳಿಂದಜೋಡಿಸವೇಳುಕವಗಳನೆಂದುನಿಯಮಿಸಿದಾ ॥ ೫೪ ॥ ಬಂದುಗಂಗಾತೀರಕಾಗಲೆ| ಮಿಂದುಧರ್ಮಜನನುಜರೊಡವೆರ | ದೆಂದುಕಿಪಿರಗಳಿಂದಕೌರವರೆಲ್ಲರನುಪಿಡಿಸೂ ॥ ಅಂದವಳಿದಳಲುತ್ತನೇತ್ರಗ | ಳಿಂದಜಲಸುರಿಸುತ್ತಲೇರಿಪಿ | ತಂದರಾಸಮಯದಲಿಮುರುಗಿದರಪಿಳವಾದವರೂ ॥ ೫೫ ॥ ರೋಧನಧ್ವನಿವೆಚ್ಚಿದಿಕ್ತಟ |ಭೇದಿಸಿತುಪ್ರಥಿವೆಲುಪೊರಳುವ | ವೋದಿಸುವತಲೆಗಳನುಗಸ್ಸಲ್ಲುಗಳಿಗತಿಃವೃಥವೀ ॥ ಪಾದಚಾರವಬಿಟ್ಟುಪೊರಳುವ|ಃ| ತೋದೊಳೈತರೆಭರತಭಾರ್ಯೆಯ | ರಾದಿನದದುಃಖವನುಪೇಳುವತೆನ್ನಳವೆಯೆಂದಾ ॥೫೬॥ ವರಮುನಿಪಧೌವ್ಯಾದಿಗಳುಪೇ | ಳ್ದುರುತರದಮಂತಾ್ರಹುತಿಗಳನು |ಧರಣಿವತಿಧರ್ಮಜನುಕಾಸೊ್ರಕದಲಿಮಾಡುತಲೇ ॥ ಕರೆವಕಣ್ಣೀರಿನಲಿಕವಗಳ | ನಿರಿತಿಯಲಿಮುಂತ ್ರಸ್ರಾತದ | ಉರಿಯುಚಾಚಿದರಾಗಫೋಳಾಯ ುವರಕೋಕರವಾ ॥ ೫೭ ॥ ಧರೆಯಭಂತಾರಗಳವಸ್ತಾ |ಭರಣಗಳಗೋಭೂಹಿರಣ್ಯಾ|ಪ್ಯರುತರದಾನಗಳಭೂರುಜನಕೆತಾಕೊಡಿಸೀ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕುರುವೃದ್ಧನಂದಾ | ಚರಿಸಿತಿಲತರ್ಪಣಗಳನುಮಿ | ಕ್ಕಿರುವಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲಸಾಂಗವೆನಲ್ಕೆಮಾಡಿಸಿದಾ ॥೫೮॥ ಬಳಿಕಸಕಲಕಾ್ರದ್ಧಕರ್ಮಂ | ಗಳನುಮಾಡಿಸಿಯಾಗಲತಿನಿ | ರ್ಮಲತೆಯನುಪಡೆದಾಗಂಗಾನದಿಯಬಳಿಸಿನಲೀ ॥ ಬಳಲಿಯೊಣಗಿರ್ದಾನನವಿಬಸ | ವಳಿದುಕುಳ್ಳಿರುತಿರ್ದರಂದಾ |ನಳಿನಲೋಚನೆಗೆಂದನಾಕುಂತೀಕುಮಾರಕನೂ ॥ ೫೯ ॥ ಅಲಿಸೈಸುರಿನೀನುಮನ್ನಯ | ಬಾಲಭಾಷೆಯನಿಂದುಬಾಂಧವ | ಚಾಲವಧೆಗೆಳಸಿದುದುರಾತ್ಮಕನಾದನಾನಿನ್ನಾ ॥ ತಾಳಲಾರದೆಶೋಕವನುವನ | ಪಾಳಿಗೈದಲುನಿವ್ಮನುಜ್ಞೆಯ | ಮೇಳವಿಸುತಿದೆಯೆನ್ನಮನವೆಂದೆನುತಪೇಳಿದನೂ ॥ ೬೦ ॥ ಅಸುರಮರ್ದನಕೇಳುಪಾಪದ | ಫಸಣೆಈಪರಿಕೋಕವನುಮಿಗೆ | ಚಿಸನನಾಡಿದುವಿನ್ನು ಬಂಧುವ್ಯಾತಳಿದಿವರಲೂ ॥ ವೊಸೆಪನಾನಿಲ್ಲಿತಲುಬಾರದು | ವಸುಧೆಯೊಳಗೆನ್ನವೊಲುಪಾಪವ | ನೆಸಗಿದವರಾರೆಂದುಕಂಬನಿತುಂಬಿದನುಭೂಪಾ ॥ ೬೧ ॥ ಇಂತುಸುರಿಕಂಬುಯುಸುರಿದಾ | ಕುಂತಿಯಾತ್ಮಜನಾಗದೀನಾ | ಕಾ್ರಂತಚಿತ್ತನದಾಗಿಯೊಡಲೊಳಗುಕ್ಕೆ್ಲೀ ಕವನುಬಲಿಪೂ ॥ ಸಂತತವುಶಿಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನೀಪವೇಂಕಟ | ಕಾಂತನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿದನುಕುಂತೀಕುಮಾರಕನೂ ॥ ... ... ॥೬೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವ್ಯಾಸಮುನಿಯನುಮತವಿಧರ್ಮಜ | ವಾಸುದೇವಾದ್ಯಖಿಳರೊಡನೆವಿ | ಳಾಸವಳಿದೈತಂದ ತನ್ನಯಮಾಳಯದಬಳಿಗೇ ।

ಪದ ॥ಚಿತ್ತವಿಸುಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ| ಪೋತ್ತಮನೆಬಳಿಕಲ್ಲಿಧರ್ಮಜ!ನುತ್ತಮಾಂಗವಚಾಚಿಹರಿಪಾದಾಬ್ಜದೊಳಗಂದೂ ॥ ತೆತ್ತುದುಗುಡಕೆಮನವಕೇಳ್ಪುರು | ಷೋತ್ತಮನೆಯೆನ್ನಿದಬಾಂಧವ | ವೊತ್ತವಳಿದುದುಯೀನವಮಾಡುವನಂದುವೇಳಿದನೂ ॥ ೧ ॥ ಎನೆಲುಕೇಳ್ದಾಹರಿಯುತನ್ನಯ | ಮನಕೆತಿಳಿವಿದ್ದಡೆಯುತಿಳಿಯದೊ | ಲಿನಿತುಪ್ರೌತ್ವಾ್ಲೋಚಿಸುತವೇಳ್ದನುಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೇ ॥ ಜನಪನಿನ್ನೀನಮತಿಗುತ್ತರವ|ನುನುಡಿವುದಕೆನಾನಮರ್ಥನೆ |ಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸಧ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳುಯಿರಲೂ ॥ ೨ ॥ ಯೆಂದುಹರಿಪೇಳಲುಪರಾಕರ ॥ ನಂದನನುನುಡಿಸಿದನುಅಂತಕ | ನಂದನನೆಕೇಳಿನ್ನುನೀನೀನೃದ್ಧಕುರುಪಿತನಾ ॥ ಮುಂದೆಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿಭಾವವ | ಸಂದುಶಿಕೂ್ರಷ್ಣನೆಯವಾಡುತ | ಲೊಂದಿಸೋದರರೊಡನೆಗಜಪುರದರಸನಾಗೆಂದಾ ॥ ೩ ॥ ನೀನೆಭರತನಾನ್ವಯರಾಯರ| ಮಾನಕೌರ್ಯಾದ್ಯಬಲಿಗುಣಗಣ | ಮಾನನೀಯನುಸಕಲಧರ್ಮವನರಿತವಂಡಿತನೂ ॥ ಮಾನವಾಧಿಪಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಮಾನಿನಿಯಸಹಿತೀಗಭಕ್ತಿಭ | ಯಾನುರಾಗಗಳೊಡಸೆಶಿಕೂ್ರಷ್ಣೆಯೆನುಮಾಡುವುದೂ ॥ ೪ ॥ ವೀರಮಾತೆಯುಸುಬಲನಂದನೆ|ಚೀರೆನುತಕುಂತಿಯನುನೀವ್ಗಳು | ಚೀರೆನುತಭಾವಿ

ಸಲದಾಗದುನೀತಿಪಥವಿಡಿದೂ ॥ ಧಾತುಣಿಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನನುಗಾಂ। ಧಾರಿಯನುಪಾಂಡವನುಕುಂತೀ । ನಾರಿಯೆಂದೇಭಾ
ವಿಸ್ಪದುವರಿಪರಿಯಪ್ಪೂಜಿಯುಲೀ ॥ ೫ ॥ ಅರಸನಿಲ್ಲದರಾಜ್ಯವೊಳಗಣ । ಧರೆಯನಾಯಕವಾಗಿನಾಡಿನ । ನರರುತಮ್ಮಿಚ್ಛೆ ಬ
ಯಲಿನಡೆಯುತಧರ್ಮವಾರ್ಗವನೂ ॥ ಚರಿಸಿಕೆಡುವರುಮೇಣ್ಪರಸ್ಪರ। ದುರುಳರೆದ್ದೆಲ್ಲರನುಹಿಂಸಿಸು । ವುರ್ಕಣಾನೀನ
ದರಿನರಸಹುದಹುದುನೀತಿಪಥಾ ॥೬॥ ಯೆಲೆಯುಭಿಷ್ಮರಕೇಳುನೀನೀ । ಗಿಳಿಗರಸನಾಗುತ್ತಲನುರಾ। ಪಳಿಯುಯಜ್ಞಾಗು
ವಾನಜಪತಸನೇಮುನಿಸೈಯಲೀ ॥ ಲಲಿತವೆನೈತ್ಯರ ತ್ರನುನಾಶುತ । ಜಲಜಲನಾಭನಭಜಿಸಿಧರ್ಮವ। ಫಲಿಸಿದೊಡೆಭರತಾ
ನ್ವಯದುದುರಿತಗಳುಪ್ಪೋದಪ್ಪುದೂ ॥೭॥ ಯಿಂದುನಾನಾವಿಧಪಲಂತಕ । ನಂದನಗೆಮಿಗೆತಿಳುಹಿಗಜಪ್ಪೆ । ಗಂದುಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರ ನಿಗಳನೆಲ್ಲರನುಪೀಳ್ಕೊಟ್ಟೂ ॥ ಅಂದಮಿಗೆನಿಂತವರವರಸಿಮು । ಕುಂದನನುಕೊಂಡಾಡಿಪರಮಾ। ನಂದದಲಿಪ್ಪೋ
ದನುನಿಜಾಶ್ರಮಕಾಗಿವ್ಯಾಸಮುನೀ ॥ ೮ ॥ ಬಳಿಕಲೀಪಾಂಡವರುಕೃಷ್ಣನ । ಬಳಿನಿದರುಪಾಂಚಾಲಿತನ್ನಯ । ಹೊಳೆವ
ಮಣಿಕ್ಕಿಕವಜ್ರಮಣಿಮಂಡಿತದಮಸ್ತಕವಾ ॥ ನಳಿನನಾಭನಚರಣಪೊಳಗೆ । ಟ್ಟುಳಿಸಿದೈನಿನ್ನಯಸುಭಕ್ತಾ । ವಳಿಯಸಲ
ಸುನಪಿರಿದುಸಂದುದುನಿನಗೆಯಿಂದಿನಲೀ ॥೯॥ ಎನುತಪಲವನಂದದಲಿಪರಿಪವ । ವನಜಪೊಳಗೆರಗೆದ್ದುಸನ್ನುತಿ । ಯನು
ಮಾಡಾಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಂದುವಾಹುತಿರೇ ॥ ಮುನಕೆಪರುಷನಪೀರಿಕೇಳೆಲೆ। ವನಿತೆನಿನ್ನಯರಮಣರಿಂದಲಿ। ನಿನಗೆಸಂ
ಗುಮುಬಯಕೆಯೆಂಬನುನಗುತಮ್ಮುರಹರನೂ ॥೧೦॥ ಆನುತಿಯಕೇಳುತ್ತಲಂತಕ । ಸೂನುಭೀಮಾದಿಗಳುಪೋಗ್ವರಿ। ದೇನು
ನೀನಿಂತುಸುರಲಾಗದುಸಕಲುಚೇತನನೂ ॥ ಸಾನುರಾಗದಲಿಪ್ಪೊಳಗೆಸು । ಮ್ಮಾನದಲಿನೆಲಸಿರುತನಾಡಿಸು । ನೀಸಿದಾನವು
ನಿನ್ನೊಳಿಹುದೆಂದೆನುತನಮಿಸಿದರೂ ॥೧೧॥ ಕುಂತಿಭೋಜಕುಮಾರಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಿಂತಿರಲಾಗತನ್ನ । ಸ್ವಾಂಡೂತಳ
ಗವರ್ಧಿಕರ್ನನಜನನದಾಯಿಯೆನೂ ॥ ಅಂತರಂಗವನುಳಿದುನಿಜಸುತ । ರಂತರಿಸದಂದದಲಿತಿಳುಹಿದು । ರಂತಕೋಕದಿವು
ಗ್ನರಾದರುಅಗವಾಂಡವರೂ ॥ ೧೨ ॥ ಹರಿಬಳಿಕಲೆಲ್ಲರೊಳಗುವಿನಿದ । ಗುರುತರದಕೋಕವನುಸಂತಯಿ । ಸಿರಿದೆನಡೆಪ್ಪೋದ
ಪೆತ್ರನಮ್ಮಯನಾಳಯದಬಳಿಗೆ॥ ಕರಿನಗರವನುಪ್ಪೋಗಲಿಕುಂತಿಯು। ತರುಣಿದ್ರಾಪದಿಯೊಡನೆನೀವೈ । ವರುವೆನಿಸೇನಾ
ನಿವೇಕನನದನಕ್ಕೆದುವರೂ ॥೧೩॥ ಇಂತುಸುರಿಮುರವೈರಿತನ್ನಯ । ಮಂತಣವುಸಂದುದಕೆಯಾತ್ಮದೊ । ಳಂತರಂಗದಿ
ಲಿತಾಳುತನಾನುಷತ್ವವನೂ ॥ ಸಂತಸದಲೈವಿದನುಪಾಳಯ । ದಂತರಕೆವಾಂಡವರುಬಳಿಕನಿ । ರಂತರದವೈರದಲಿಪ್ರೌ
ಕ್ಕರುಮಾಳಯಂಗಳನೂ ॥೧೪॥ ಈತೆರದಿಸಪಿನೆಂಟುದಿನದೊಳ । ಗಾತುಭಾರತಯುದ್ಧವನುಪರಿ । ವೀತರಾಗದ್ವೇಷರನು
ಮಾಡುತ್ತಲನುಗಳಾ ॥ ಮಾತುಲಾಂತಕನಮಿತಮಹಿಮೋ । ದೀತನಾಗಿಯುನರತೆರದಲಿ । ಪ್ರೀತುಕೃತಿ ।ಮವೆಸಗಿಪು
ರುಳರಕೊಲಿಸಿದನುತಾನೂ ॥ ೧೫ ॥ ಸಕಲಶೋಕೇಶನುನರಾತ್ಮರ । ನಕಲನನ್ಯಯನುಚ್ಯುತನುನರ । ನಿಕರವೇಷವತಾಳಿ
ಲೀಲಾಮಾನುಷತ್ವದಲೀ ॥ ಯುಕುತಿಯಿಂದಲೆಭೂಮಿತಲಭಾ । ರಕರಸದೆಬಡಿಸಿದನುಸುರಕಾ । ರ್ಯಕನುಭಕ್ತ ಕೂಟುಂ
ಬಕನುಹರಿಯೆಂದುತಿಳುಹಿದನೂ ॥ ೧೬ ॥ ಎನಲುಜನಮೇಜಯಮಹೀಶ್ವರ । ನನುನವಾಶ್ಚರ್ಯನನುತಾಳ್ದಿ । ವಿನಯ
ನಾಗುತಲಾಗವೈಕಂಪಾಯನಗಭಿನಮಿಸೀ । ಮನದೊಳಗೆಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ। ನನಭೀನನುನೂಡಿರ್ದವೆಂಕ । ಘನಮಹೀ
ಧರವಾಸನನುಭಕ್ತಿಯಲಿಭಜಿಸಿದನೂ ॥ ॥೧೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯೯ ಪದ ೨೪೩೯೯೦ ಮಂಗಳಮರ್ತು.

ಇತಿಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ ಪುಷ್ಪವಚ
ಷಟ್ಪದಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿಕುಲ ಸಾರ್ವಭೌಮ ತಿಮ್ಮಣ್ಣಕವೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತವಪ್ಪ ಕರ್ಣಾಟ
ಕೃಷ್ಣರಾಯ ಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಸ್ತ್ರೀಪರ್ವವು ಸವಾಪ್ತವಾಪುದು.

ಶ್ರೀ ರಸ್ತು.

ಕನ್ನಡ ಮಹಾ ಭಾರತವು.

ಶಾಂತಿಪರ್ವ.

(ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ)

ಶ್ರೀಲಲನೆಯರು ಕುಚಯುಗಂಗಳ | ನೀಲಿಸೆವಕುಂಕುಮವೆಪತಿ ೨ | ವಿಕಾಲವಕ್ಷದನಂಜಿವೆರಸಿದರ
ಜನಿಯೆಂತೆಸೆಯೇ ‖ ಲೀಲೆಯಲಿನಿಜಭಕ್ತಜನಕನು | ಕೂಲನೆನಿಸುವವೇಂಕಟೇಶನು | ಪಾಲಿಸಲಿನರಸೇಂ
ದ್ರನಾತ್ಮಜಕೃಷ್ಣರಾಯನನೂ ‖ ೧ ‖ ಶ್ರೀಮಹಿಮೆಯಿಶದಕ್ಷಿಣಾಂಗದಿ | ವಾಮಭಾಗವನಪ್ಪಿಯಾತಾ೩ | ರಾಮಸುಖಿಯೆಂದೆನಿಪ ಪಂಪಾಪತಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ‖ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವಕೊಡುತಬಹಳ | ಪ್ರೇಮದಲಿರಕ್ಷಿಸಲಿನೃ
ಪನು | ತಾ೩ನುನರಸಿಂಹೇಶನಂದನಕೃಷ್ಣರಾಯನನೂ ‖ ೨ ‖ ವರರಜತ ಹಿಮಗಿರಿಗಳಿನು ಮೊದ | ಲಿರಡ
ನಾನಿನಿಸಿದೆನಿವುದೀ | ರೆರಡುಜನಿಸಿವೆಯಂದು ವಾಣೀನಿತ್ರನಗಳಿನು ನೋಡಿ ‖ ಇರದೆನಲಿವಪಿರಿಂಚಸೀ
ಯಲಿ | ಕರುಣದಲಿಬೀರ್ತಾಯು ವನು ವರ | ನರಸನರಪಾಲಕಕು ಮಾರಕೃಷ್ಣರಾಯನಿಗೇ ‖ ೩ ‖ ಹರಿಯು
ದೆಯುದಾಪಳಿಗೆಹರಿವಿ | ಷ್ಟರವ ದೆ ನಿ ಸಿ ತು ಸಕಲಲೋಕೋ | ತ್ಕರಗಳಾವಳಪಾಂಗವಾ ತ ದಿಜೇವಿಸುತ್ತಿಹುದೂ ‖
ಪರಮಕಶ್ತಯೆನು ತ್ತ ಸುರ ವುನಿ | ವರರು ನುತಿಸುವರಾ ವವಳನಾ | ಸಿರಿನೃಸಿಂಹನಕೃಷ್ಣರಾಯನವನೆ
ಯೊಳೊಲಿದಿರಲೀ ‖ ೪ ‖ ಶ್ರೀರುಚಿರಕಟದಾನವಾಥೋ | ಧಾರೆಗಳತನ್ನೀಕ್ಷಣದಕರು | ಣಾರಸವಗೆಲಲೋ
ಲಗಿಪಗಂಧರ್ವಸಂಚಯದಾ ‖ ಚಾತುರ್ಗಾನವಮದಕೆರಗಿದಳಿ | ನಾರಿಯರರವಗೆಲಲುರಂಜಿಪ | ವಾಣಿನಾನನ
ಗಣಪನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯನಿಲಿಗೆ ಮಗೆ ೯ ‖ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನೆಸೆವಮುಖಪಂಕ | ರುಹಮಧ್ಯದಿಹಂಸೆಯಂಬಂ |
ತಿರೆವಿರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪವಾಣೀನಿತಂಬಿನೆಯಾ ‖ ಪರಮಮೂರ್ತಿಯಮಾನಸದೊಳಾ | ನಿರಿಸಿತನ್ನಯ
ಕಾವ್ಯರಚನೆಗೆ | ವರದೆಯಾಗೆಂದಧಿಕಭಕ್ತಿಯೊಳೆರಗಿನುತಿಸುವೆನೂ ‖ ೬ ‖ ಪೆಸರುವಡೆದಿಹತುಳುವವಂಕದೊ |
ಳಸಮಭುಜಬತಿಮ್ಮನೃಪನುದ | ಯಿಸಿದನಾಭೂಪತಿಯಪುಣ್ಯದಫಲವಿದೆಂಬಂತೆ ‖ ಕಾಸುಮಸಾಯಕ
ರೂಪನಾಶ್ರಿತ | ವಿನರರಕ್ಷಕನಬ್ಜಿನಲಯಿತ | ವಸುಧೆಗಧಿಪತಿಈಶ್ವರಕ್ಷಿತಿ ನಾಥ ಜನಿಯಿಸಿದಾ ೭ ‖ ಆತಮಾ
ಡಿದನೇಕಸುಕೃತ | ವಾತಗಳನಿನ್ನೇನಹೇಳುವೆ | ಭೂತಳಕೆತಾಕಲ್ಪಭೂಮಹನಾಗಿಯುಪಕರಿಸೀ ‖ ಶ್ರೀ
ತರುಣಿಯರುಕೃಪೆಯಲಧಿಕ | ಖ್ಯಾತನನುಘನಭಾಗ್ಯಜಿತಪುರು | ಹೂತನನುನರನಕ್ಷಮಾಧಿಪರತ್ನವನು
ಪಡೆದಾ ‖ ೮ ‖ ಆನರಸಭೂವರನಶೌರ್ಯವ | ನೇನನೆಂಬೆನುನಕಲವನುಧಾ | ಜಾನಿಗಳನಿಜಭೃತ್ಯವರ್ಗದೊ
ಳೈದೆನಿಲಿಸಿದನೂ ‖ ವೀನಜನದಾರಿದ್ರ್ಯಪಣಿಕುಲ | ವೈಣತೇಯನುನಿಕ್ಷ್ಮಲಿತನು | ಮಾತ್ಮನದಲಿಪ್ರೋದಿಕಮ
ಹಾದಾನಗಳವಿರಚಿಸಿದಾ ‖ ೯ ‖ ಆತಕೊಳ್ಳದುರ್ಗವೊಂದಿ|ಲ್ಲಾತನಾಳದಂತ್ಯಜ್ಯವೊಂದಿಲ್ಲ್ಲ| ತಮಾಡದದಾನ
ಧರ್ಮವಳಿಗಳೊಂದಿಲ್ಲಾ‖ ಆತನರಿಯದವಿದ್ಯೆಯೊಂದಿ|ಲ್ಲಾತನುಪಸಿದಭೋಗವೊಂದಿ|ಲ್ಲೀತೆರದಿಭುಜ
ಕಕೀರ್ತಿಯಿಂದಾಳಿದನುಭೂತಳವಾ ‖ ೧೦ ‖ ಸಿರಿಯುಖಾಣಿಗ್ರಹಣದೊಳಷ | ಹರಿಯೊಡನೆನಿಸಾನಾದನಾದೊಡೆ |
ಹರಿಯಹದ್ದದನೊಯ್ದದೆಂಬುದುಭೂಪಸಿದ್ಧವಲೀ ‖ ವರಪತಿವ್ರತೆನಾಗವಾಂಚಿಯು | ಕರವಹಿಡಿದಾನರಸ
ಭೂಪತಿ ! ಧರೆಯನಾಳ್ದನುಬಾಳ್ದನಧಿಕತರಪ್ರಮೋದದಲೀ ‖ ೧೧ ‖ ನವದಶೈಕಾದಶದಸಂಖ್ಯೆಯ | ಧವರನೆ
ವರಿಸಿದರ್ವಾಭಾಮ್ಮ | ಶಿವೆಯು ರೆಣಿಯೇನಾಗವಾಂಬಾಸತ್ಪತಿವ್ರತಗೆ‖ಸವಡಿಸತಿಯರಕಾಣೆವೆನುತೀ‖ಭು
ವನದಲಿಸತ್ಕೀರ್ತಿಪಡುಗಾ೩ಣರ್ವವಿರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪುದಾಚಂದ್ರಾರ್ಕವರಿಯಂತಾ‖೧೨‖ವೃಕೃತಿಪರುಷನಿ
ನಾದಜಗದ | ರ್ಭಕನೊಭಾವಿಸಮೀಣುಗಂಗಾ | ಪ್ರಕಟಕಾಶೀಕ್ಷ್ವರನಿನಾಪತಿಪುಣ್ಯಫಾನೆನಲೂ‖ಸುಕೃ
ತವಲದಲಿನರಸಭೂಪಾ | ಲಕಗೆತತ್ಸುತಿಯೆನಿಪನಾಗಾಂ | ಬಿಕೆಗೆಜನಿಸಿದಕೃಷ್ಣರಾಯನುದಾರಗುಣಯುತ
ನೂ ‖ ೧೩ ‖ ಲಲಿತನಂದನದಲ್ಲಿನಂತರು | ಬೆಳವತೆರದಲಿವೀರವಿತರಣ | ಚಿಳಿದುದಾತನಕೂಡೆಜಳದುದು
ಕೀರ್ತಿಲತೆಯೊಡನೆ | ಬಳಿಕವಿದ್ಯಾನಗರಿಯಲ್ಲಿಭುಜ | ಬಲದಿಸಪ್ತಪ್ರಕಟಪ್ರಕೊಂಡೊಲಿ | ದಿಳಿಯನಾಳಿದ

ಸಖಿಳಕರ್ನಾಟಾಧಿಪತಿಯೆಂತಾಗಿ ॥ ೧೪ ॥ ಸೋಮ ಸೂರ್ಯರು ರಾಜಲೋಕ | ಗಾಮಣಿಗಳೇಕೈಕವತ್ಸರ | ದಾ
ಮಹಾತ್ಮರಿಗರಸುತನಬಳಿಕೊಮ್ಮೆಸಚಿವತಾ ವ್ವ ॥ ಆ ಮಹಿ ಮೆಕ ಡೆ ಸಸ್ಯಧಾನ್ಯ | ಸೊತ್ತಿಮಕಧಿಪತಿ ಯ ಹರು
ಳೌರೊಯ್ ! ದಾದ್ದಮನನರಸುಕೃಷ್ಣರಾಯನೆನಿತ್ಯನೃಪ ಭಾಗ್ಯಾ ॥ ೧೫ ॥ ಮಿರು ಗುತಿ ಹವರಸಿಂಧುವಸನದ | ಕ
ರಗವಿಷ್ಣುಗೆ ಹಾಸಿ ಭೂವಧು | ವರಗಿದಳುಭುಜದಳ್ಳಿನರಸ ಯಕೃಷ್ಣಭೂವರನಾ ॥ ಎಕಪೊಬ್ಬರಮೇಲೆಯೆ
ರಲುವ | ನರಿಯದೇ ಕಾಮಿನಿಗೆ ಯೊಲಿದವ | ನೆರೆವರಾಜನೆಯಪ್ಪುದನೆ ಯಭಿನೈಸಿದನುಚಕ್ರೀ ॥ ೧೬ ॥
ಜನಪನರಸಯೆಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ವನಜಗಹಿಸಚಿಚ್ಚರಲು ವಿರಹದಿ | ನನ್ನವರತಹರಿಸಿರಿಯಕೊರಲೇತೆಯೆ
ನುತಕಂಖವನೂ ॥ ಖನಜಖನಚಕ್ರಕ್ಕೆಚಕ್ರವ | ಮಿನುಗುತಿಹದಂತಕ್ಕೆಕೌಸ್ತುಭ | ವನುಭುಜಾಲಿಂಗನಕೆ
ವನಮಾಲೆಯನುಧರಿಸಿದನೂ ॥ ೧೭ ॥ ಅರುಣನುದಯದಹಿಂದೆಸೂರ್ಯನ | ಪದಮತೇಜದಮಹಿಮೆಯಂ
ದದಿ | ನಿರದೆವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭೆಯಹಿಂದುದಯಿಸಿದವವಿಯೆಂತೇ ॥ ಆರಿಗಳೆದೆಜರ್ಝರಿತವಾಗು ತ್ತಿರಲು
ತಂದೆಯಶೌರ್ಯ್ಯಸಮನಂ | ತರದೊಳೊಪ್ಪುವಕೃಷ್ಣರಾಯನಮಹಿಮೆರಂಜಿಸಿತೂ ॥ ೧೮ ॥ ಜಾಜ್ವಾ
ನಿಗಳೊಳನವರತಭಕ್ತಿ | ಧ್ಯಾನಪರರೆಂದೆನಿಪನಾಥರ | ಶ್ರೀನಿವಾಸನುಬಿಡದೆ ಸಲಯುವತೆರದಜಲನೀ
ಗಾ ॥ ದಾನಿಯಿಲ್ಲದಧರೆಯುಲಿಯತಿಹ | ಮಾನವರಸಲಕುವರೆಸೃಜಿಸಿದ | ನೀನೃಸಿಂಹಕುವಾರನೆ ನಿಸುವಕೃಷ್ಣ
ರಾಯನೆನೂ ॥ ೧೯ ॥ ಶಿವನುನಾರೀ ಕವಚಕಳ್ತಾ | ದನಸುಪನ್ನಗರಾಜಕರದ | ಭ್ರವನದೇತಕ್ಕೆಗಿಸಲಗುಜೀ
ವನವಪಿಟ್ಟಪುದೂ ॥ ಸವನೆನಗದಾರೆನುತಲಿತ್ತ್ಯು | ತ್ಸವದಿನರನಯಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಧವಳಕೀರ್ತಿಸು
ಧಾಂಕುಗರ್ವಿಸುತಿರ್ಪೆದನವತತಾ ॥ ೨೦ ॥ ಹೆಳವನೆಳೆಯದೆಜಿಳಿಗಲಾಪುದೆ | ನಳಿನಮಿತ್ರನೆತೇಜವಸಿಲನು |
ಸುಳಿದುಹೆಚ್ಚಿಸದಿಸ್ಪರುಂಟೀನನಿಯ್ಯಾಟೋಪಾ ॥ ತ್ರಿಳಿಯೆ ತಾನಸಹಾಯಿಯಾಗು | ಚ್ಛಳಿಸಿನರನಯಕೃ
ಷ್ಣರಾಯನ | ಲಲಿತಭುಜತೇಜಃಕೃಶಾನುವ್ರನೆವಿಜೃಂಭಿಸಿತೂ ॥ ೨೧ ॥ ಚೀರಿರಲು ಪೊಸ ಜಾಜಿತರುವಿರೆ | ಸಾ
ರಸಲಪರಲು ಪಿಡಿವಕ | ಶರಿವೊನೆವೆಮರವಂತೆನಳನಮುಷಾನಿನ್ನವಕುಲದಾ ॥ ಧಾರುಣೀ ಕಾಕೀರ್ತಿಇ
ರಶೀ | ಧೀರನರಸಯಕೃಷ್ಣರಾಯಮ | ಹೀರಮಣನುನುರುಕೀರ್ತಿಕಂಪ್ರಿಕೆಜಗಬೊಳೊಪ್ಪಿಸುದೂ ॥ ೨೨ ॥
ನೋಡಿರತ್ನವಚಿಲೆಯೆನಿತುನರು ॥ ನಾಡೊಳಿಲ್ಲರುಸತ್ಕನೀಂದ್ರನು | ರೂಢಿಸುತಲಿಸಕುಕೃತ್ನವಕೇಳಿಚಿ
ಲೆಯಿತುವಾ ॥ ಅದಲೇಕೆನ್ನಾವಭೂಭುಜ | ರೀಡುನರಸಯಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಕೂಡೆನುತಕೊಂಡಾಡುತಿಪ್ಪೆ
ದುವಂದಿಸಂದೋಹಾ ॥ ೨೩ ॥ ಇಂತುನರಸಯಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ನಂತಪೇಕಾಧಿಪರುಸೇವಿಸೆ | ಸಂತಸದೊ
ಳರಮನೆಯೊಳೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೊಲಿದಿರ್ದಾ ॥ ಕಂತುಸಮನುರುಭಾರತದಕಥೆ | ಯಂತಡೆಯದೇಕೇಳಿ
ತನ್ನದೆ | ಗಂತರಲಿನೋಡಿದನುಧರೆತುಳುಕಾಡೆಕನಿಜನವಾ ॥ ೨೪ ॥ ಪೂತುಭೂರಿದ್ವಿಜಕುಲವಿ | ಖ್ಯಾತ
ವದವಾಕ್ಯಪ್ರಮಾಣ | ಜಾತಾಶಿಕಯವಿಖ್ಯಾತಭೂನುಕವೀಂದ್ರನಾತ್ಮಜನಾ ॥ ಪ್ರತಿಯಲಿಲಿತಿಮ್ಮಣ್ಣನಕರ
ದುವಿ | ನೂತನಾಧಿಕವಸ್ತುಭೂಷಾ |ವ್ರಾತಗಳಕೊಟ್ಟಿತನೆಮನ್ನಿಸಿಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೫ ॥ಲೆಸೆನಿಸಿವೊದ
ಲಾಕುಮಾರ | ವ್ಯಾಸದಕಸರ್ನಗಳಹೇಳಿದ | ಭಾಸುರವಿದೆಂದೆನಿಸಿಭಾರತದುಳಿದವ ರ್ಗಳಾ ॥ ನೀಸಕಲ
ಜಗಮೆಚ್ಚುವಂತೆವಿ | ಲಾಸದಲಿಪೇಳೆಂದೆನುತಲುಪ |ದೇಶಿಸಿದನರಸೇಂದ್ರನಾತ್ಮಜಕೃಷ್ಣರಾಯನೃಪ ॥ ೨೬ ॥
ಸುರನದಿಯಯಮುನಾತರಂಗಿಣಿ | ಜಿತಸಿಂಹರವಂದದಲಿಕನಿಕುಂ | ಜರಕುಮಾರವ್ಯಾಸನುರುವಾಕ್ಯಹರಿ
ಯೊದನೀಗಾ ॥ ಸರಿಯೆನಿಸಿನೀಕೂಡಿಸೈಸುರು | ಚಿರಭವತ್ಕನಿತಾಪ್ರವಾಹವ | ಪರಮಪುಣ್ಯನಿಧಾನವ
ಹುಖನುತಲಿನಿರೂಪಿಸಿದಾ ॥೨೭॥ ಎನೆಸಾದವೆನುತ್ತಕೈಕೊಂ |ತನಭೀಭಾರತಕಥೆಯಕಡಮೆಯ|ಜನಪ
ನರಸಯಕೃಷ್ಣರಾಯನಿಗಂಕಿತನವಾಡಿ ॥ ಮನವೊಲಿದುಕವಿಭಾನುಭಟ್ಟನ | ತನುಜತಿಮ್ಮಣನಖಿಳವಿದ್ವ|
ಜ್ಜನನಲಿವರ್ಪೋಲ್ಪೇಳ್ದಮುಂದಣಪರಕಥಾಮೃತವಾ ॥೨೮॥ ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಯು ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮುನಿಜನರನುಜಿಜ್ಞಾಯಲಿಗಂಗಾ | ತನುಜನಿದ್ದೆಡೆಗೈದಿಯಮುನಂ | ದನನುಕೇಳಿದನಧಿಕವೆನಿ
ಸುವರಾಜಘರ್ಮಗಳಾ ॥ ಪದ್ಯಾ ॥ ಕೇಳಿದನುಜನಪೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪಾಲಬೈಕಂಪಾಯನನ ನತಿ | ಲೀಲೆಯ
ಲಿಮುಂದ್ರುದಭಾರತಕಥೆಯಸಂದ್ಧತಿಯಾ ॥ ಹೇಳುವಿಸ್ತರದಿಂದಮುನಿಕುಲ | ಮೌಳಿಯೆನಗೆನೆಹರುಷದಲಿಭೂ
ಪಾಲಕನಕೊಂಡಾಡಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೧॥ ಆಪಡಾಲಿಸುನೃಪತಿಕೌರವ | ರಾದಿಯಾ ದರಿಭೂಪ

ರನುಕುರು | ಮೇದಿನೀಸ್ಥಳದಲ್ಲಿತಾಹದಿನೆಂಟುದಿನದೊಳಗೇ || ಕಾದಿಕೊಂವಿಭವಪುರಿಯನಪ್ಪದೊ | ಛಾದುಯೂ
ನಿಧಿರ್ಮಪುತ್ರನು | ನೋದರರುಸಹಿತಿರುತನೆನದನುಸಕಲಬಾಧುಗಳಾ ॥೨॥ ಪುರುಷಕಾಣದಸೆತಿಯುಚ
ಲುವಿಕೆ | ಯರಿಮಹೀಶ್ವರರಿಯುದನೀ | ಶ್ವರನವಿಕ್ರಮಬಾಧುಸಂತತಿಬಂದುಕಂಪೊತನೆ | ಹಿರಿದುಸಾ
ತೋಖಸದಸಂಪದ | ಗುರುಹಿರಿಯರಹುದೆನ್ನದವನಾ | ಚರಣೆನಿಷ್ಫಲವೆಂದುಧರ್ಮಜನೆನಮುದುಖಿನಿ
ದಾ ॥೩॥ ಕಳದಕೈದುಗಳೊಗೆಗಳೋಪರಿ | ಮಳಗಳಿಲ್ಲದಪ್ರಾಗಳೋಗತ | ಜಲತುಂಕಾಬ್ರಗಳೊಮೊಕ್ತ
ಕರಹಿತಶುಕ್ತಿಗಳೋ ॥ ವಿಲಸದರ್ಥವಿಹೀನಕಬ್ರಂ | ಗಳಿಸುಯೋಧನಕರ್ಣಮುಖ್ಯರ | ನಿಳಯಗಳೊ
ಯನುತರಸಸುಯಿದನುಬಂಧುಗಳನೆನೂ ॥೪॥ ಕೊತುವದಾನಿಯಂಕೊಂದುಮೂರ್ಖನ | ನಡಸಿಬೀದಿವ
ರುಂಟಿಶೋಕವ | ಬಿಡಪೆಸಲಹುಪೆನೃಪನನಿರಿದನಸೇವಿಸದರುಂಟೀ | ಕಡುಮುಳಿದುಬಾಂಧವರನೆಲ್ಲರ |
ಕೆಡಹಿದಾತನಕೂಡೆಸಲೆಕೊಳು | ಕೊಡೆಯಬಯಸುತರುಂಟಿರುನುನೀಕಚಿಂತಿಸಿದಾ ॥೫॥ ಹಿರಿಯರೈ
ತರಾಷ್ಟ್ರನು ಮಹೀತಳ | ದರಸುತನವನುಮಾಡೆನೇವಾ | ನಿರತನಾದನುತಮಗೆಬಿತನಯಪಾಂಡುಧೂ
ವರನೂ | ದುರುಳರಾವ್ಪೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಶ್ರಿತರೆ | ಧರೆಯಭಾಗಕೆಕಾಡಿತತ್ತನು | ಜರನುಕೊಲುವು
ವಿದಾವಧರ್ಮವೆನುತ್ತಚಿಂತಿಸಿದಾ ॥೬॥ ತಿನೆನಿನಾದತ್ತಾಸಭಾಗದ | ತವಕದಲಿಜಬಂಧುವರ್ಗವ | ಸಮರ
ಸೆಳೆದೆವುಹುಟ್ಟುಕುರುಡನಕೈಯ್ಯಕೊಲುಗಳಾ ॥ ಅವನಿಯೊಳಗೆನ್ನವ್ರೊಬುಕಡುಖಾ | ಪವನುವಾಡಿರು
ಂಟಿಕಶಿಕುಲ | ದವರೊಳಗೆಮುನ್ನೆನುತಮರುಗಿದನಂದುಯಮಸೂನು ॥೭॥ ಸಾಯಬಾರದತೆರದುಗಾಂ | ಗೇಯಗಿತ್ತನುವರವಶಂತನು | ಸಾಯುವಿತ್ತೆನುವನವನಾತಗೆಮಿತೃವರವಮುಂದಿದೂ॥ ರಾಯತನಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರರಿಗಿಲ | ನ್ಯಾಯದಲಿವರ್ತಿಸಿದೆನಕಟಕ | ಟಾಯುವನೆಲ್ಲಿಯುನೂಡಿಕೆಡಿಸಿದೆನೆನುಲಶಿಕುಲವಾ ॥ ಗು
ರುವರನಕಲಕಜನಕೊಂದೆವು | ಗುರುಹನತರಬ್ರಹ್ಮಪಥವೆಯೊ | ಚಿರೆಮುಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಮಗೆಮೂಜಗವರಿಯುಲಿ
ನ್ನೆನೀನೊ ॥ ಹಿರಿಯೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಿಗೆಸತಿಮುಹಿ | ಗುರುವಹಿಸಿಗುರುದಾರಗಮನವ | ವಿರಚಿಸಿದೆನಂಜದೆಮುಖಾ
ವಾತಕಿಗಳಾವೆಂದಾ ॥೮॥ ಹತಶತಾಯ್ಕಿರಿಯ್ಯುಯೆನುದರದೊ | ಳಡಸಿದೆಮ್ಮವ್ರತಾಪವನ್ನಿಯ | ಕತುಸಗ
ತೋರಿದೆವಖಿಲಬಂಧುನ್ಯಾಂಗನೆಯರಿಂದಾ ॥ ಬಿವಪಕೀರ್ತಿಯಪಾಟಿಸಿದವೆಂ | ದಡಿಗಡಿಗೆಯಮಸೂನು
ಶೋಕದ | ಕಡತೊಳಾಳುತ್ತೇಳುತಿರ್ದನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದಾ ॥೧೦॥ ಆ ತನನುತಾಪವನುವಿಜ್ಞಾ | ನಾತಿಶ
ಯಿಪೆಂದರಿತುಮುನಿಸಂ | ಘಾತನಿಜನಗರಕ್ಕೆನಡೆತರಲೆಪ್ಪನಿಪರಾಗೀ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಪಿಸಿದನುರು |
ತಾತಕುಂಭಾಸನದೊಳಿಸಮ | ಹಾತಪಸ್ವಿಗಳೆಲ್ಲರನುಯಮುಸೂನುವರ್ಚಿಸಿದಾ ॥೧೧॥ ಮುದವಿನಾಮುನಿ
ವರರಮಧುಪ | ರ್ಕದಲಿಸಿತತ್ತರಿಸಿದನುಸೋದರ | ರೊತಗೆದುತ್ಸವವಿಂದಲೆತಗಿದರಖ್ಯರ್ಘಾದ್ಯಗಳಾ ॥ ಪದು
ಳದಲಿರಚಿಸಿದರುನಿಮ್ಮಯ | ಪದಕಮಲದರ್ಶನವಿನೆಮಗ | ಭೃತ್ಯನಯನಾಯಿತುಫಲ್ಯರಿಂದುಕೃತಾರ್ಥರಾ
ನೆಂದಾ ॥೧೩॥ ಛೇಏಸಿದೆವಂಣನಸಿರವದಾ | ಯಸಾಪವನುಸಂಪತಿಸಿಗುರುಗಳ | ಭೇದಿಯಿಂದಿರಿದಾಖಿತಾಮಹಗಳಿ
ವಮಾಡಿದೆವ್ರಾ ॥ ಈಪುರಾಗಸಚಿತ್ತನಿಗೆನಾ | ಪ್ರೋದಯುಗಳೇನರಿವೆಮೋಹ | ಛ್ಸೀದರಕಹತವವಮಾಡು
ವುದೆನ್ನಮತವೆಂದಾ ॥ ಹಾನುಡಿಯುವಿರುಧರ್ಮನಾದನ | ಹಾನಿಯೇನಿದಕೇಗಕೃಷ್ಣನು | ತಾನೆನಿನಗೊಲಿ
ದಿತ್ತರಾಜ್ಯವನೊಲ್ಲೆನೆಬಹುದೇ ॥ ಮೌನದಲಿತಪಗಳಲಿಯೋಗ | ಧ್ಯಾನದಲಿಸಂಯಮಿಗಳರಸುವ | ಹೀನು
ತಳ್ಸನೆನಿನಗೆಯೊಲಿದಿರೆತಪಗಳಿನ್ನೆಕೇ ॥೧೪॥ಕೇಳುಧರ್ಮಜಕೃಷ್ಣರಾಯನು | ಹೇಳಿಮಾಡಿಸುವೈಡೆಯನೀನ
ವ | ನೂಳಿಗದಲಿನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರಸ್ವತಂತ್ರನೀನಲ್ಲಾ ॥ ಕಾಳಗದೊಳೀಜ್ಞಾತಿಬಂಧುಜ | ನಾಳಿಯನುಗುರುಕರ್ಣ
ಮುಖ್ಯರ | ಸೀಳಿಸಿದನಾಕೃಷ್ಣನೆಂದರುಸಕಲಮುನಿವರರು ॥ ೧೫ ॥ ಬಂದನಾಸಮಯದಲಿದೇವನು | ಕುಂದನಾಗ
ಜಪುರಿಗೆಧರ್ಮಜ | ನಂದುಮುನಿಗಳುಸಹಿತಕೃಷ್ಣನೆನವಿಸಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ತಂದವಧುಪರ್ಕಾದಿಗಳನರ|
ವಿಂದನಾಭನುಕೈಕೊಳುತಯವು | ನಂದನನನಾನನದಲೇದವಪಿಡಿಸಿತಿಳುಹಿದನೂ ॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಹೋ
ಗುಧೀಷ್ಮನ | ಬಳಿಗೆಧರ್ಮರಹಸ್ಯವೆಲ್ಲನ | ತಿಳುಹುವನುನಿನಗೆಂದುಕೃಷ್ಣನುಸಕಲಮುನಿವರರೂ ॥ ವೊಲಿ
ದುಯಮನುಂದನಗೆಬೇಳಲು | ನಳಿನನಾಭಗಯುಷಿಗಳಿಗೆನೈಪ | ಕುಲಲಲಾಮನುನಮಿಸಿಬಿನ್ನೈಸಿದನುಬೇ
ದದಲಿ ॥ ಜಾಣತನದಲಿಸಾಯುಬೇಕೆಂ | ದಾಣೆಯಿಟ್ಟೊಡಬಡಿಸಮರ | ಹ್ಲೋಕಿಯಲಿಕಾತತಳ್ವದಲಿಕೆಡಹಿ
ದೆವುಭೀಷ್ಮನನೂ ॥ ವ್ಯೂಣಯನನಾಹೊತ್ತನರ್ಜ | ವ್ಯಾಣದಲಿನೆರೆನೋಪಭೀಷ್ಮನ | ಕಾಣಹೋಹನದೆಂ

ತನು ತಮರು ಗಿದನು ಯಮಸೂನು ॥೧೪॥ ಎನಲು ಹರಿಯಂತೆಂದಭೀ । ಷ್ಮನಿಗೆ ನೋವಿಲ್ಲರಸಿಕೇಳಾ । ತನು ವಸುಗಳೊಳಗೊಬ್ಬನ ವತರಿಸಿದನುಧಾತ್ರಿಯಲೀ ॥ ಮನುಜಮಾತ್ರವೆಪರಮವೈಷ್ಣವ । ಮುನಿಸುಮುಟ್ಟದು ನಿನ್ನ ನೀ ಲಾ । ತನಿಗೆಹೋಗುವ ವೇಳಿನು ತಕಳುಹಿಂದನುಮುನಿವರರಾ ॥ ಕರದುಸಾತ್ಯಕಿಗೆಂದರಥ ವನು । ತರಿಸು ನೀದಾರುಕಗೆ ಹೇಳಿಂ । ದರು ಣಕಮು ಲಾಂಬಕ ನುಭೀಮಾಪಿಗಳಿತ್ತರಸಿದನೂ ॥ ಬರಿಸಿಕೃಪ ಸಂಜಯರನಾಗಳಿ । ಕರೆಯಲುಟ್ಟಾಯುಯು ತ್ಸವ ನುಕುರು। ಧರೆಗೆಹೋಹೆವೆನುತ್ತನನ್ನಹವನುಮಾಡಿದರೂ ॥೨೦॥ ವ್ಯಾಸನಾರದರಖಿಳಮುನಿವರ । ರಾಸಮಯದಲಿಹೋಗಿವರಗಂ । ಗಾಸುತನಒಳಿಗುಭಯಬಾಹ ರ್ವಂಗಳಲಿನೆಲಸಿದರೂ ॥ ಲೇಸೆನಿಪನಿಜಭಕ್ತಿಭರದಲಿ । ವಾಸುದೇವನಚರಣಕಮಲವ । ನಾಸರಡಗಲುನುಡಿಸುತಿಹನೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ಬಳಿಕಹಸ್ತಿನಪುರದಲಿತ್ತಲಲಿ । ಜಲಜನಾಭನನೇಮದಲಿವಾ ॥ ಯದ್ಧನೆರಡುಪಿಭವಾಜಿಜೋಡಿಸಿತಾಗಱಲ್ಲಣಿಸಿ ॥ ತಳಿತಧವಲಛತ್ರಚಮರಾ । ವಳಿಯಯಚಲಿಸುವಸಿಂಧುನೀಗುರಿ । ಗಳವುಹಾರಥರೊಗ್ಗಿನಲಿತರಾಜಯುನುವಾಯುತ್ತ ॥೨೨॥ ನರಯುಧಿಷ್ಠಿರರೊಂದುರಥದಲಿ । ಸರಸಿಜೇಕ್ಷಣಸಾತ್ಯಕಿಗಳೊಂ । ದುರಥವಿಸಂಜಯಯುತುಸ್ಸಗಳೊಂದುತೇರನಲಿ ॥ ವರನವಿಸಾರಜನಕಕುಲಸಾರದೇ । ವರುಗಳೊಂದೇಸ್ಯಂದನದಲಾ । ವರಸಚಿವಕೃಪರೇರಿದರುಸ್ಯಂದನವನಲವಿನಲೀ ॥೨೩॥ ಕವಿವಭೇರೀಧ್ವನಿಯಕಹಳಾ । ರವದನಾನಾವಾದ್ಯಘೋಷದ । ವಿವಿಧರಥಚಯಯಚಕಕ್ಷೋತಾತ್ಕಾರಗಳಿನಿಸ್ವನದಾ ॥ ಜವಹಯಜಹೇಷಾಧ್ವನಿಯು ಕರಿ । ನಿವಹಬೃಂಹಿತನಿನದದಬ್ಬರ । ಭುವನತತಿಗಳಡಿಸಿವೆಗಜಪುರದಿಂದತೆರಳಿದರೂ ॥೨೪॥ ವುಲಿವಜರುಪಿನಮಾತಕರಕಳ । ಕಳಿಮಿಗಿಲುಯೆಮಸೂನುತನ್ನಯ । ಬಲಪಭಾಗದಿಕೃಷ್ಣರಾಯನದಿವ್ಯರಥಬರಲೂ ॥ಬಲಪದೋಷ್ಣಿಥಘೂಳಿಕೃಷ್ಣನ । ಲಲಿತದಿವ್ಯಾಂಗವನುಮುಸುಕದೆ । ತೊಲಗಿರವಿಮಂಡಲಕೆರಾಹುವಿನಂತೆರಾಜಿಸಿತೂ ॥೨೫॥ ನೆಲದೊಳಗೆಸರಪಿದ್ದಕೇಶಾ । ವಳಿಗಳಲಿಬಹುರಾಸಿಯಹನೆ । ಟ್ಟಿಲುಗಳಲಿಮಾನವಗಜಾಶ್ವಕಖಾಲಜಾಲದಲಿ ॥ ಸಲೆಯೊಣಗಿಬಿಘಚರ್ಮದಲಿವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಲುಯಮನುಂಡುಪಿಟ್ಟಂ । ಜಲುಗಳಂತಿಹಕಾಳಗದಕಳನೊಳಗೆನಪೆತಂದಾ ॥೨೬॥ ನುಡಿದನಾಸಮಯದಲಿಯರಿನೃಪ । ನೊಡನೆಯೊತ್ತೈಸುದೂರಪಲ್ಲಿವೆ ॥ ಮಡುಗಳೈವಿದವುರರಕುರುಮನುರಾಜಸುತತಿಯೂ ॥ ಕಡಿಸುತಪ್ರಕ್ಕದಲಿಪಟ್ಟಿಸಿ । ಯಡಿಗಡಿಗಱಿತ್ರತವರ್ಣಂಗಳ । ಬಿದದೆವಾಡಿದನೀಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಪೂರ್ವದಲೀ ॥೨೭॥ಎನುತಪರಿಯಾಪರಕುರಾಮನ । ಘನಚರಿತ್ರವನೆಲ್ಲವನುಯಮ । ತನುಜನಿಗೆಪೇಳುತಸನಿಸ್ತವಾಗಿನಿತೆತರಲೂ ॥ ಅನತಿದೂರದಲಿರಿಸಿನಿಜಬಲ । ವನುರಥಂಗಳನಿಳಿದುಸಾರಿದ । ರನಿಬರಾಕ್ಷಣದಲಿಯೋಗವತಿನದೀತಟವಾ ॥೨೮॥ ಮುನಿನಿಕರವಿಕ್ಕಿಲಗಳಲ್ಲಿವೆ । ಘನಮುಪತ್ವವನುಳ್ಳಗಂಗಾ । ತನಯನಿಹಕರತಲ್ಪವನುಕಂಡಲ್ಲಿಗೈತಂದೂ । ವಿನಯರಾಗಿಸಮಸ್ತಸಂಯಮಿ । ಜನಕೆಭೀಷ್ಮನಚರಣಕಮಲಕೆ । ಮನದಭಕ್ತಿಯಲಭಿನಮಿಸಿದರುಧರ್ಮಜಾದಿಗಳೂ ॥೨೯॥ ಬಳಿಕಲಾಕರತಲ್ಪ । ವನುತಾವಬ್ಬಳಿಸಿಕುಳ್ಳಿರ್ದರುಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನಳುಕಿಲಜ್ಜೆಯಲುಸುರವಿದ್ದನುದನುಜರಿಪುವಾಗಾ ॥ ಒಲಿದುಭೀಷ್ಮನಮೈದಡವಿಕರ । ಗಳುಕರೀರವನೆಟ್ಟಲುಮನ । ವಳುಕದಿಹೆನನಗಾರುಸರಿಸುರನರಭುಜಂಗತಲೀ ॥ ಸಾಳಿನಲಗಿನಮೇಲೆಮಲಗಿರೆ । ಯರರೆನಿನಗಿದುಪಂಸತೂಲಕೆ । ಸರಿಯನಿಸುತಿದೆಯಿಲ್ಲವೇದನೆನಿನಗೆಭೃತ್ಯವಿತ್ತಾ ॥ ವರದಮಹಿಮೆಯೊಳಿನ್ನುಧೈರ್ಯದ । ಸಿರಿಯಮಹಿಮೆಯೊಳೋಡಲೆಮ।ಗಚ್ಚರಿಯಿದಾಗಿ ದೆಭೀಷ್ಮಕ್ಷೀರಸ್ರೋತ್ಸನಜೆಯೆಂದಾ ॥೩೧॥ ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮನು । ವಿಸ್ತರದಸಮ್ಯಜ್ಞಾನಿನಿನಗೊ । ಬ್ಬರುತಿಳುಯತಕ್ಕವದಾರೈಜೋಥವೈದ್ಯನಿಗೆ ॥ ಆರಿದೆನಿವಸುಖದುಃಖವೆಂಬಿವ । ಬೆರಸಿನಮನೆಂದಳುಕದುಬ್ಬದೆ । ಪರಮಯೋಗದೊಳಿಪ್ಪನಿನ್ನನುಪ್ರೊಗಳಲರಿದೆಂದಾ ॥೩೨॥ ಅರಸುತನವಾರೋಗ್ಯಯವ್ವನ । ಪರಮವೈಭವರೂಪುಹೆಚ್ಚಿರೆ । ವರಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿಸದ್ವರ್ತನೆಮಹಾಧೈರ್ಯಿ । ಕರುಣಿಕಾಂತಿವಿವೇಕವೆಂಬಿವು । ಪಿರಿದೆನಿಸಿನಿನಗುಳ್ಳತೆರದಲಿ । ಧರೆಯೊಳಾವನಿಗುಂಟುನೀಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆಯೆಂದಾ ॥೩೩॥ ಮಲತರಾಹವಪಲಿಸುರಾಸುರ । ಕುಲವನೊಬ್ಬನಿಗೆಲುವಬಾಹಾ । ಬಲವುಕಮಿದಮೆಸತ್ಯಶೌಚಗಳೆಲ್ಲನಿನ್ನೊಳಗೇ ॥ ಲಲಿತವೈದಿಕಧರ್ಮತತ್ವವ । ನಿಳೆಯೊಳಗೆನಿನ್ನಂತೆಬಲ್ಲವ । ರೊಳರೆಭುವನದೊಳಿಸ್ನುತತ್ವಜ್ಞಾನಿನೀನೆಂದಾ ॥೩೪॥ ಆವನಾಗಲಿಮರೆಯಲಿಯನು । ಸೂವುದನುಕೇಳ್ಮನಸುಬಂದರೆ । ಸಾವೆನಿಲ್ಲದೊಡೊಲ್ಲನೆಂಬೀಬಿರುದುಜಗವರಿಯೇ ॥ ಭೂವಲಯದಲಿನಲಿಸಿಕೊಂಡೆಯ । ಠೋವಧೂವರನಾದೆನೀನಾ । ದೈವವ

ನುಗೆಸ್ದವನನೆಂಬುದುಪ್ಪುಸಿಯೆಜಗದೊಳಗೆ ॥೩೫॥ ವಸುಗಳೊಳುನೀನೊಬ್ಬಬಂದುದ । ದಿಸಿದೆಕಾರಣನಾಗಿಲೋಕಕೆ । ವಿ
ಕದಚಾರಿತ್ರನುಸವಾಹಿತವೈಷ್ಣವೋತ್ತಮನೂ ॥ ಒಸೆದಧರ್ಮಜಬಂಧುವರ್ಗದ । ವಿಕಸನಕೆಮನನೊಂದುನಿನ್ನನು । ವಿ
ಸಗೊಳಲುಧರ್ಮಗಳಬಂದನುತಿಳುಪಡಬೇಕೆಂದಾ ॥೩೬॥ ಎಂದುಗಂಗಾಸುತನಕೂಡೆಮು । ಕುಂದನನುನಯಿಗಳನುಪೇಳ
ಲು । ಕಣ್ದೆರದುಕೈಮುಗಿದುಕೃಷ್ಣಗೆಬಾಳೆಭಕ್ತ್ಯಯಲೀ ॥ ಇಂದುನಾನೇಧನ್ಯನೆಲೆಗೋ । ವಿಂದನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯನುಕಂ
ಡುದ ।ರಿಂದಲೆನುತವೆಬಳಿಕಕುಂತೀಸುತರನೀಕ್ಷಿಸಿದಾ ॥೩೭॥ಬಂದಿರೇಮಕ್ಕಳಿಬಹಗೆಗಳ। ಕೊಂದಿರೇಗಜಪ್ರಾದಟ್ಟಿ । ನಿಂ
ದಿರೇಲೀಸಾಯ್ದುಧರ್ಮವ್ರಜಯವನಕೊತಪಿಪುದೇ ॥ ಇಂದುಕುಲಜಂಭವನೆಬಾಯಿಮು । ನಂದನನೆಬಾಧರ್ಮದಲಿನಿ।ಸಂದ
ವರೆಬಾಯನುತಬೋಳ್ದೆಸಿದನುಭೂಪತಿಯಾ ॥೩೮॥ ನಡಪೆರೆಧರ್ಮದಲಿನತ್ಯವು । ಕೆದಪವ್ರೋಲುನರ್ಕಿಗೆ ಬೆಣದಲಿ । ಮಂ
ದರುದ್ಧರಾಗಿಸುವರ್ಮಾರ್ಗದಲಿನಡೆದವರೂ ॥ ಬಿಡದೆಲಲಿತಕ್ರತ್ರಧರ್ಮದ । ನಡವಳಿಯಲೀಜಯವಪಡೆವಿರಿ । ಪೊಡವಿಯ
ನುರಕ್ಷಿಸಲುಬಾಪವಿರೀಪವಿಲ್ಲಿಂದಾ ॥೩೯॥ ಏಕೆಧರ್ಮಜನೋಟವೆನಿವಿ । ವೇಕೆಯೋಚಿಸಿದಿನ್ನು ಚಿತ್ತ । ವ್ಯಾಕುಲವಬಿಡುಕೇ
ಳುನಿನಗೀಕೃಷ್ಣನೊಲಿದಿಹನೂ ॥ ಲೋಕನಾಯಕನೀತತಿಳಿಯಲ । ನೇಕಮಹಿಮಾನ್ವಿತನುಭುವನವ । ನಾಕುವನುಸಸ
ರುವನುನೀಕೊಂದಾತನಲ್ಲೆಂದಾ ॥೪೦॥ ಕುಂತಿಕರೋಮಣಿನಿನ್ನಕೈಗೈ । ವಿತುಮಹಾಕುಂಭಲಿಲೋಕ । ಪ್ರತತಿಯುರು
ಕ್ಷೈತನ್ಯನಿನ್ನಯೆವೃಷ್ಟಿಪಾಕದಲೀ ॥ ಜತನದಲಿತಾಕಟ್ಟುವಪೆಮದು । ಯಿತ್ರಿಗಳದೆಗಳೊಳೊಮ್ಮೊಹೊಳೆದದ । ಗುತಲಿಸಿಸ
ರಂಜಿಸ್ಯಾಧಿವಿಗೆಯಾಯ್ತುನಿನಗೆಂದಾ ॥೪೧॥ ಎನುತಕೃಷ್ಣನಸಹೊಗಳಿಯಮನಂ । ದನನಜೋಧಿಸಿನಂತವಿನಲಾ । ವನ
ಜಲೋಚನನೆಂದಸಾಂತಿನ್ನೆಮ್ಮಕೊಂಡಾಟ ॥ ಮನುಜನಾಥಗೆಹೇಳುಸಾಂತ । ನ್ನನಭಧರ್ಮಧರ್ಮಭೋದವ । ಘನವೆನಿಸುಗ
ಹಯೋಗಸಾಂಖ್ಯಾದಿಗಳತಿಳುಹೆಂದಾ ॥೪೨॥ ಎನಲುಕೃಷ್ಣನಕೂಡೆಗಂಗಾ । ತನುಜನುದಿದನುಧರ್ಮಕಥೆಗಳ । ಮನುಜ
ನಾಯಕಗರುಪುವರೆನವರ್ವಜ್ಞನೀನಿರಲೂ ॥ ಯೆನಗೆಹೇಳುವುದುಚಿತವೇಂಕಿಸ್ಯ । ನಿನಗೆಸಲುವುದೆಗುರುಗಳಿರಲೆ । ದನು
ಜಹರಹೇಳೆನಲುನಗುತಮುಕುಂದನಿಂತೆಂದಾ ॥ ನೀನೆಹಿರಿಯನುನಕಲವಿದ್ಯಾ ।ಜ್ಞಾನ್ನನಿನಿಗುಂಟೆಗಳೀಯಮು । ನೂನುನಿ
ಗೆತಿಳುಹೆಂದುಕೃಷ್ಣನಿರೂಪಿಸಲುಕೇಳಿ ॥ ಆನದೀಸುತನುಡಿದನಿಗಿಲ । ಹೀನವಿಷಜಾಲಾನಮೂಹನ । ಮಾನಕರವೆಂದನೆಗ
ಳೆವನಿತಶಕ್ಯನನಗೆಂದಾ ॥೪೪॥ ಅವಕಾಯಿತುಗಾತ್ರಕಂಪುಗ । ಳವುಪ್ಪರೆಯೆಕಾಶಿನದುಮಾತಾ । ಡುವರೆಕಕ್ತಿಯವಿಲ್ಲಧನಿ
ಕುಗ್ಗಿದುದುನಾಲಿಗೆಗೆ ॥ ಸವನಿನದುನನುಘಟತೆನಾನುನು । ರುವೆನದೆಂತೈಕೃಷ್ಣಹೇಳನೆ । ವಿವಿಜನವಿಯೂತ್ಮಜಗೆನಗುತ
ಸುರಾರಿಯಿಂತೆಂದಾ ॥೪೫॥ ನಿನಗೆಕೊಮವೆನುವರಗಳನುಕೇ । ಳ್ತನುವನೋಯಿಪಕರದವೇದನೆ । ಮನದಬೀಡುವೃತೋಲಗಿ
ಬಳಲಿಕೆಯೆಲ್ಲತಗಿ್ದರಲೀ ॥ ಘನಪ್ರಜ್ಞತ್ವವುಬರಲಿನಿನ್ನಪ । ಘನಕೆಸಸ್ಫುಟವೃತ್ತಿಜಿಂಹೆಗೆ । ಜನಿದಿಸಲಿಸಂತಾಪವದಗಲಿಬು
ದ್ಧಿಕಾಣಸಲಿ ॥೪೬॥ ಹಸಿವುನೀರದಿಕೆಗಳುಮಿಗೆಬಾ । ಧಸದರಲಿಕಾಲತ್ರಯಂಗಳೂ । ಳಿನವಜೀವಪ್ರತತಿಮಾಡುವಕಾರ್ಯ
ಕಾಣಿಸಲೀ ॥ ವನರಿಸಲಿತ್ಕೈತನ್ಯನಿನಗೆಂ । ದನುವರ್ಮೈರನದೀಸುತಗೆಲಾ । ಲಿಸುತವರಗಳಕೊಡಲುಹೊಗಳಿದರಬಿಳಿಮುನಿವ
ರರೂ ॥೪೭॥ ಭಾವಿನಲುಖಿರಿವೆನಲುವೊರದುದು। ದೇವದುಂದುಭಿಯುಲಿವಗಂಧ। ರ್ವಾವಳಿಯುಗಾನಗಳುಗೋಚರವಾಯ್ತು
ಕಿವಿಗಳಿಗೇ ॥ ಭೂವರನಸ್ಥಲುಗುಣನಯಮಳಿರ । ಪಾವವಾನಿಯಭೀಷ್ಮಕೃಷ್ಣರ । ಠೂವಳಿಗಳಲಿನಂದಿದರುನಿರ್ಜರರು
ನಲವಿನಲೀ ॥೪೮॥ ಬಳಿಕಲಾಶ್ಚರ್ಯಪ್ರಮೋದಾ । ಕಲಿತವಾಸನಸರಾದರೆಲ್ಲರು । ಜಲಜಬಾಂಧವನಾಗಸಾಯಂತ್ರಿಕದರೀತಿ
ಯಲೀ ॥ ಯಿಳಿದನಪರಾಂಬೋನಿಧಿಯಲಿಮುನಿ । ಗಳನುವಂದಿಸಿಪೇಳುಕೊಟ್ಟನು । ಕಳುಹಿದನುಬಿಳಗಾಗಿಬಹುದೆಂಬೆಲ್ಲರ
ನುಭೀಷ್ಮ ॥೪೯॥ ಚರಣಕಮಲಕ್ಕೆರಗಿಭೀಷ್ಮನ । ಪರಕೆಗಳಕೈಕೊಳುತಧರಸೇ । ಶ್ವರನುಕೃಷ್ಣನುಕೃಪನುತನ್ನನ
ಹೋದರರುಸಹಿತಾ ॥ ಮರಳಿರಥವೇರಿದರುಹಸ್ತಿನ । ಪುರಕೆನಪೆದೆರುಕುಮುದಬಾಂಧವ । ನಿರದೆಮೈದೋರಿದನುಪ್ರಾರ್ವಾ
ಚಲದಶಿಖರದಲೀ ॥೫೦॥ ಪ್ರಾರಿಯುಲಿಬೆಳುದಿಂಗಳಾಯಿತು । ಪೂರವಿಸಿದುದುತಂಪ್ರಬಹುವರಿ । ವಾರಕಾಮ್ಯಾಯನವನಾನಂದವ
ಬೀರಿದುದೂ ॥ ಓರಣದವಂಜುಗಳಬಿಳಿಕಿಗೆ । ಚಾರುಭೂಷಣದೀಪ್ತಿಕಂಗಳ । ಕೋರವಿಸೆಂಗಾಹುವಾದ್ಯವವಿಗಳೈದಿದರುಪು
ರವಾ ॥೫೧॥ ಬಲುಭಟರಚಿತ್ತೈಸಿಬಲುಮಂ । ಡಳಿಕರನುಚಿತ್ತೈಸಿರಥಿಕಾ । ವಳಿಗಳನುಚಿತ್ತೈಸಿಜೋಧರಚಿತ್ತವಿಸಿ
ಎಂದೂ ॥ ಕಳುಹಿಸುವಕಂಚುಕಿಜನವಕಳ । ಕಳವಿಗಿಲುಯಮಸೂನುವೆಲ್ಲರ । ಕಳುಹಿದನುಮೊಗನ್ನೆಯಲಿಬಂದಬಿಳಿ
ಛೂಧುಜರಾ ॥೫೨॥ ಪರಿಗೆವಂದಿಸಿಕಳುಹಿನೃಪತ । ನ್ಯರಮನೆಯಹೊಕ್ಕನುಸವಿಾರಜ । ನರನಕುಲಸಹದೇವರೆಲ್ಲರುದಿದರಾತ್ಮ
ಮಂದಿರವಾ ॥ ಪರಮಪರಿತೋಷದಲಿಭೂವರ । ರಿರುಳುನೂಕಿದರಾಸಮರ್ಯಲಿ । ಸರಸಿಜಪ್ರಿಯನೊಪ್ಪಿದನುಪ್ರಾರ್ವಾಪ್ರ
ಶಿಖರಿಯಲೀ ॥೫೩॥ ವುಲಿವಮಂಗಳಪಾಠಕರಕಳ । ಕಳದಗಾಯಕಗೇಯಗಳಯದು । ಕಾಲಲಾಪಕೇಳುತೊಡನೆದ್ದನು

ಪ್ರಭಾತದಲೀ ॥ ಬಳಿಕನದ್ಯೋಚಿತದಕಾರ್ಯಂ । ಗಳರಚಿಸಿಭೂಸುರರನರ್ಚಿಸಿ । ಸುಲಲಿತಾಲಂಕರಣವಂಗದೊಳಿನೆಯೆ
ರಂಜಿಸಿದಾ ॥೫೪॥ ರಾಯನನುಕರೆಹೋಗುನೀಗಾಂ । ಗೇಯನೆಡೆಗೈದುವೆವೆನುತನು । ರಾಯಣನುಕಳುಹಿದನುಪಾರ್ಶ್ವದ
ಲಿದ್ದಸತ್ಯಕಿಯಾ ॥ ಆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆದ್ದುಮಂಗಳ । ಗಾಯಕರವಳಿಯನುಕೊಟ್ಟನು । ತೋಯಜಾಧಿಪಗರ್ಘ್ಯವನುಹ
ರುಷದಲಿಪೊರವಂಟಾ ॥೫೫॥ ಮಂದಿಗಜವಾಜಿಗಳುಬರಲೀ । ತಿಂದುವೊದಲಾದಲಾಭೀಷ್ಮನಿದಿರಲಿನಂದಣಿಯುಮಾಡುವುದು
ಸಲ್ಲದುನಮಯುವಲ್ಲವಿದೂ ॥ ಅಂದವಾಗಿರಹಸ್ಯಗಳನೊಲ । ವಿಂದಪೇಳುವನಾತನಿನ್ನೆಮ । ಗೆಂದುನಿಯಮಿಸಿಕರಸಿದನುಭೀ
ಮಾರ್ಜುನಾದಿಗಳಾ ॥೫೬॥ ಬರಲಿಕೃಪಸಂಜಯಯುಯುತ್ಸುಗ । ಳಿರಲಿಮಿಕ್ಕವರುಗಳೆನುತಲಾ । ದರಿಸಿತಾನೇಹೋಗಿಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರನನುತನ್ನೊಡನೇ ॥ ಕರದುತಂದತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ । ಳಿಳಿರಿಸಿದನುಚತುರಂತಯಾನದ । ಲಸಮುರಹರನರಮನೆಗೆ
ನಡೆತಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥೫೭॥ ದಾರುಕಪ್ರೇರಿತದರಥವನು । ವಾರಿಜಾಂಬಕನೇರಿದನುಕಾರು । ವೀರಧರ್ಮಜನನುಜರುಸಹಿತನಿ
ಜರಥವಾ ॥ ಚಾರುರಥಚಕ್ರಗಳಭ್ಕೃತಿ । ವೀರಗೋಮುಖಪಟಹಡಿಂಡಿಮ । ದಾರುಭಟಿಯಲಿನಡೆದುಬಂದರುಭೀಷ್ಮನಿ
ದ್ದೆಡೆಗೇ ॥೫೮॥ ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನೆಭೃಗುನಾ । ರದವರಾಕರತನುಜಮುಖ್ಯರು । ತ್ರಿದಶಮುನಿಗಳುಕೆಲದಲಿದ್ದರುಸು
ನಯೀಸುತನಾ ॥ ಮುದದಲಿನರತಿವೇಗದಿಂದೈ । ದಿದರುತತ್ಸನ್ನಿಧಿಗೆರಥವಿ । ಳಿದೊಡವಿಮತ್ಸನದಿಂದಲೆರಗಿದರಖಿಳಮುನಿಜನಕೇ ॥೫೯॥
ಬಳಿಕಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಿಗಳುಸಹಿ । ತಲಳುಮುಹಿವೆಯಸನ್ಯಭೀಷ್ಮಂ । ಗೊಲಿದುವಂದಿಸಿಧರ್ಮಸುತಕುಳಿರ್ದನೊಲವಿನ
ಲಿ ॥ ಉಳಿದವರುಕುಳಿರ್ದರೆಡಪಲಿ । ಬಲದಲಸುರವಿರೋಧಿಯೆರ್ದನು । ತಲೆದೆಳೆಯಲವರೊಡನೆನಾರದಮುನಿಪನಿಂತೆಂದಾ ॥೬೧॥
ಈನವೀಸುತನನ್ನಗಿರಿಗತ । ಭಾನುವಂತಿಪನೀಗಲೀಸು । ಜ್ಞಾನಿಲೋಕಾಂತರವನೈದಿದಮುನ್ನನೀವೆಲ್ಲಾ ॥ವಾನಸದಸಂಕಯ
ವುವಿದಲ । ನ್ಯೂನಧರ್ಮಾವಹಸ್ಯಗಳನವ । ಧಾನದಲಿಕೇಳುವುದೆನುತಸುತಮುನಿಪನರುಹಿದನೂ ॥೬೧॥ ಮುನಿಯನುಡಿಗಳಕೇಳಿ
ಯಾಯುಮ । ತನಯನಂಪಿಂತೆಂದಗಂಗಾ । ತನಯನೊಳುಸಮವಾಗಿಸಲ್ಲಾವನುಮಾಡುವರೇ ॥ ದನುಜಮರ್ದನಕೇಳುನೀ
ನೊ । ಬ್ಬನೆಸಮರ್ಥನುಮಿಕ್ಕಮನುಜರಿ । ಗಿನಿತುಧರ್ಮಪ್ರಶ್ನೆಪಟುತನವುಂಟಿಕೇಳೆಂದಾ ॥೬೨॥ ಎನಲುಬಳಿಕಚ್ಯುತನುಕಂತನ
ತನುಜನನುನೋಗನೋಡಿಕುಳಲವೆ । ಯನುಸಮಿತಸುಜಾಜ್ಞಾನಿಹೇಳನೆಹರಿಗಕೈಮುಗಿದೂ ॥ಘನವೆನಲುನಿನಿತ್ತವದುಂ । ದೆನಗೆ
ವೇದನೆಹೋಯ್ತುಧೃತತರ । ತನುಕುಭೋದಯವಾಯ್ತುಂ ದಿಯಗಳಿನಗೆ ॥೬೩॥ಎನುಡಿಗೆಹರಿನುಡಿದನೀಯನು । ಸೂನುಗಾ
ರುಬಂಧುಗಳಕರುಣಾ । ಹೀನನಾಗಿಯೆಕೊಂದನೆಂದಿ' ಲೋಕವಾಡುವದೂ ॥ ಯೇನುಗತಿತನಗೆಂದುಕದ್ದುದು । ಮ್ಮಾನವನು
ತ್ತವೀಗನಿನ್ನೊಡ । ನೇನನುಸುರುವೆನೆನುತಲಜೆ ಜ್ಞಗಮನವತೆತ್ತಿಹನೂ ॥೬೪॥ ಆದಡೆಲೆಗ ಂಗೇಯಧರ್ಮವ । ನಾದದಿನೀ
ಪೇಳಿನಲುಬಳಿ । ಕಾದಯಾಂಬುಧಿಯೆಂದನತ್ಯವ್ಯಧರ್ಮದಮೆಕಾಂತೀ ॥ ಅದಿಯಹಸದ್ಯಗಳಿಗೆಗೆಲೆ । ಯಾದಧರ್ಮಜನೆನ್ನ
ಕೇಳಲಿ । ಯಾದರಿಸಿನಾನರಿತಧರ್ಮವನಾತಗುಸುರುವೆನೂ ॥೬೫॥ ಧುನಿಕುಮಾರಕನುಡಿದನೇತಕೆ । ಮನದೊಳಗನಿರ್ವೇದ
ವಿಸ್ಮರಿ । ಗನುಗುಣದಯಜನಾಧ್ಯಯನವೊದಲಾದಕರ್ಮಗಳೂ ॥ ಅನುಚಿತವೆಸುಕ್ಷತ್ರಿಯಗೆಕೇಳ್ಗೋಜನಕನಾಗಲಿಸುಯಜ್ಞ
ಗಾಗಲಿ । ವಿನುತಸಮರದಮುಖದಿಕೊಂದಡೆದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದಾ ॥೬೬॥ ಪರಮಧರ್ಮವಜೆಟ್ಟಿಲೋಭವು । ಧರಿದನಿಸುವನನ್ಯಾಯ
ದಲಿನಡೆ । ವರನುರಣಭೂಮಿಯಮಲಿನುರ್ದಿಸಿರಕ್ತನದಿಗಳನೂ ॥ ಹರಿಸಿದಾಕ್ಷತ್ರಿಯಗೆಭವಿಸೆ । ದುರಿತವೆಳೈನಿಲ್ಲಕೇಳಾ ।
ನರಪತಿಯಿಕೃತಪುಣ್ಯನೆನಿಸುವನೆಂದುನೇಮಿಸಿದಾ ॥೬೭॥ ಎನಲುಗಂಗಾತನುಜನಂಘ್ರಿಗೆ । ವಿನಮಿಸಲುಕಾಂತೇಸುತಗೆಕಂ ।
ಬನಿಗಳೊರೆತವುಬಳಿಕಭೂಪನಕರುಣರಸಗಳನೂ ॥ ವಿನುತಮತಿಕಂಡಾಗಲೀತನ । ಮನದದುಗುಡವಪಿಡಿಸಿತೆನ್ನಾ । ನನದೊ
ಳಾತನಕರವನಿಟ್ಟಿಸಿಭಾರ್ಗವದಲಿನಿಲಿಸೀ ॥೬೮॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೀನುಚಿತ್ತದೊ । ಳಲುಕದೆನ್ನ ನುಕೇಳುಸಂಶಯ । ಗಳನಿ
ವೃತ್ತಿಪೆನೆನಲುಕೃಷ್ಣನೆವಿನಿಸಿಮುನಿಜನಕೇ ॥ ಒಲಿದೆರಗಿವೃತರಾಷ್ಟ್ರನನುಮತಿ । ಯಲಿಕೃಪನನುಜ್ಞೆಯಲಿಭೀಷ್ಮಗೆ । ಬಳಿಕಲನಿಮುಖವಾಗಿಕೈಮುಗಿದುಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ... ... ॥೬೯॥
ಎಲೆನರೇಸುತಧರಾಜಧರ್ಮವ । ಸಲೆತ್ರಿವರ್ಗವಹೆಚ್ಚಿಸುವನವ । ಗ್ಗಳವೆನಿಪವೋಕ್ಷಕೆ ಕ್ತಾನೇಹೇತುವಾಗಿಸುಧೂ ॥ ತಿಳಿ
ಯೆವಾಜಿಯುವಾಘಿದಂತಾ । ಬಳಿವನಂಕುಶವನಕವಾಡಿಯೆ । ನಿಲಿಸುವಂತೆನಿವಾಕರವುತಾನಹುದುಭೂಜಗಕೇ ॥೭೦॥ ಸುರ
ನದೀಸುತಕೇಳುಪೂರ್ವದ । ಧರಣಿಪಾಲಶ್ರೀಷ್ಟ್ರರಂಗೀ । ಕರಿಸುತಿಹಧರ್ಮವನುನೃದರಾದರಿನದಿದಾರ್ಗಾ ॥ ಧರೆಯಸಕಲ
ಪ್ರಕೃತಿಗಳನಾ । ದರಿಸುವುದೆಕಡುಬಾಧೆಕೇಡಹಾ । ದರಸಗದರಿಂದರಿಯಚೀಹುದುರಾಜಧರ್ಮಗಳಾ ॥ ೭೧ ॥ ತರಣಿಯುದ
ಯಿಸಿದಾಗತಮಗಳ । ನಿರಪೆಕೆಡಿಸುವತೆರದಲುರಿ ವ್ವೇ । ವರರೊಳಿಹಕಲ್ಮಷಕದಂಬಕವೆಲ್ಲವನುಚೀಗಾ ॥ ಧರಣಿಪಾಲನ
ಧರ್ಮದಾತ್ಮ । ಸ್ಫುರಣದಲಿಕೆಡಿಸುವುದುಘಿಟವಾ । ದರಸುಮಗನಿಗೆರಾಜಧರ್ಮವನರಿಯಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೭೨ ॥ ಅನಘಕೇ

ಳ್ಕುಳಾಗ್ರಮತಿನೀ । ನಿನಿತುಧರ್ಮ್ಮಜ್ಞಾನುಸವಮಸ್ಕಾ ! ವನಿಯೊಳಗನಿನೀನರಿಯದಿಹವೃತ್ತಾಂತವೊಂದಿಲ್ಲಾ ॥ ಯನಗೆ ನಿರ್ಮಳರಾಜಧರ್ಮಗ । ಳನುತಿಳುಹಿಧರ್ಮಜ್ಞನನುಮಾ । ಡೆನುತಧರ್ಮಜಚೀಡಿಕೊಂಡನುಸುರನದೀಸುತನಾ ॥೭೩॥ ಎಂ ದಡಾಗಾಂಗೇಯಬಳಿಕಮು । ಕುಂದನಿಗೆಕೈಮುಗಿದುಮುಂದಲಿ । ವಂದನೆಗಳನುಮಾಡಿನಾರದಮುಖ್ಯಮುನಿಜನಕೇ ॥ ಚಂ ದುಕುಲವೀಪಕನೆಮನದಲಿ ।ನಿಂದಸಂಶಯವರಿವವೊಲ್ಕೀ।ಳೆಂದುಸಸ್ಫುಟವಾಕ್ಯದಿಂದಾದರಿಸುತಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೪ ॥ ದೇವತೆಗಳ ನುಭಕ್ತಿಯಲಿಭೂ । ದೇವತೆಳಳನುಲೀಸಬಯಸುವ । ಭೂವರನುಪ್ರಾಜ್ಞಿಸಲುಬೇಹುದುವೊದಲುಧರ್ಮವಿದೂ ॥ ಭಾವಿಸಿ ದಡಿಹವರಕೆಸುಖುಗಳ । ನೀವುದದುನೀನದನರಿದುಸಂ । ಭಾವನೆಯಮಾಡವರಿಗವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೭೫॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೈ ವದೌರುಷ । ವೆರಡರೊಳಗುದ್ಯೋಗವೆಗ್ಗಳ । ಧರೆಯೊಳುಚಿತ್ರೋದ್ಯೋಗವಂತಗೆದೈವಬಲವಹುದೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಮಾನು ಷದೊಳಗ್ಗೋರ್ । ತ್ಕರವುಸಿದ್ಧಿಸದಿದ್ದಡಳಲದೆ। ನಿರುತದೈವಾಧೀನವೆಂದರಿವಿಹುದೆರ್ದ್ಧರ್ಮಾ ॥೭೬॥ ದಾಂತಿಲಿಲಜೆತಾತ್ಮವೃ ತ್ತಿಸು । ಶಾಂತಿಪಿರಿದಾಗುಳ್ಳಧರಣೀ । ಕಾಂತನಾವವನಾತನಿಗೆಕೀರಿಹುದುಚಿರಕಾಲಾ ॥ ಸಂತತಮಹಾಸೌಖ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು। ಸಂತತಯುನಭ್ಯುದಯಬಹುಕುಭ । ಸಂತತಿಗಳೆಂಬಿವುಯುಧಿಷ್ಠಿರನುಸ್ಪತಿಕೇಳೆಂದಾ ॥೭೭॥ ಅರಸಪ್ರಕೃತಿಗಳೇಳನಡಿಸುತ । ಲಿರಲುಚೀಹುದದಕ್ಕೆಸಾಧನ । ಪರಮಸತ್ಯಾರ್ಜವಗಳೆಂಬಿವುದಂಡೆನೀತಿಯಿದೂ ॥ ಧರೆಯೆನಾಳ್ದರೆಮುಖ್ಯಹುದೆ । ಲ್ಲರಿಗೆರಕ್ಷೆ ಯದರುಹವರಿದಿದ । ವಿರಚಿಸುವುದೀರಾಜಧರ್ಮರಹಸ್ಯವರಿಯೆಂದಾ ॥೭೮॥ ಮನುಜನಾಥಗದಂದನೀತಿಗ । ಳನುಧರಿತ್ರೀಸು ರಸಮೂಹದೊ । ಳಿನಿತುತೋರಿಸಲಂಜುತಿಹರಿದಕುಂಟುಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ಮನುಜನಾಥಕಕೇಳುನೀನೆಂ । ದೆನುತಗಂಗಾನೂ ನುಸಂಕಯ । ವನಕುಮಾರವಿವೆನಿಸೆಬಳಿಕಾನೃಪನೊಳಿಂತೆಂದಾ ॥೭೯॥ ಕಿಲೆಯೊಳುಬ್ಧವಿಸುವದುಕಬ್ಬುನ ।ಜಲದೊಳುಬದಿಯ ಪ್ರದಗ್ನಿವಿಸಾ । ಪಳಿಗಳಲಿಜನಿಸುವರುರಾಜರುಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧವಿದೂ ॥ಬಳಿಕಹುಟ್ಟಿದಕಡೆಗೆಮುನಿದರೆ । ವಿಲಯವಪ್ಪಿಗೆತಮಗ ಹುದುಕೇ । ಳೆಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಯಂದುನುಡಿದನುಸುರನರಿತ್ಸುತನೂ ॥೮೦॥ ಕಡಿವೆನುಪಲವನೆಂದುಕಬ್ಬುನ । ಕುಡಿವೆನುದು ಕವನೆನುತಲನಲನ । ಕೆಡಿಸುವೆನುಭೂಸುರನೆಂದಾರಾಜನಂದೋಹಾ ॥ ಕೆಡುವರವರಿಂತಾವೆಯಿದನರಿ । ದಡಿಗಡಿಗೆಳೆಯ ಭಕ್ತಿಗಳನೀ । ಬಿಡವೆವಿನ್ಪರನೊಲಿದುಪಾಲಿಸುಭೂಪನೀನೆಂದಾ ॥೮೧॥ ಯಿದನುಮರಿಯದೆವಿಪ್ರರನುಕರು । ಣದಲಿರಕ್ಷಿಸು ತರುಯದಂದವ । ದದುಳಿದಲಿನೀಮಾಡುಶಾಂತಿಪ್ತಿಜಪಮುಖಗಳಲೀ ॥ ದಿವೆಯುದಾರಬ್ರಹ್ಮವನುದಿನ । ವದರಲವದನೆವೈವ ವಿಬುದು । ನದರವಲ್ಲನಿಚಾರಿಸಲುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೮೨॥ ಮುನಿದುವಿಪ್ರನಕಿಕ್ಷಿಪೆಡೆಯೆನು । ದನುಜಗುರುಹೇಳೆಯ ನುಕೇಳಲೆ ।ಮನುಜನಾಯಕಕಾಂತಿಭೂವವಬಿಟ್ಟುಮತಿಗೆಜೂಟ್ಟ ॥ಆನತರತಲಾಯುಧವಹಿಡಿದಿ । ದ್ದನನುಳಿನವೇದಾತಿಯಾ ಗಲಿಮನಕೆಸಂಕಯಬೇಡಕಿಕ್ಷಿಸಬಯುದುಭೂಸುರನಾ ॥೮೩॥ ಜನಪಗುರುತಪ್ಪನನಪಥನ।ಹನನರಾಜದ್ವೇಷಿಯನುವಿ । ಪ್ರ ನನುಕೊಂದನಳುಳನಭೂಸುರನೆಂದುಮನ್ನಿಸದೇ ॥ ಮುನಿದುದೇಕವಿಪ್ರೋತಮಡಿಸ್ತೆದಾ । ತನನುದೇಕದೊಳಿರಿನೆದೋಷವು।ಮ ನುಜನಾಥಂಗಹುದುತನುನಿಗ್ರಹವುಚೀಡೆಂದಾ ॥೮೦॥ ಭಾನಿಸಲುದುರ್ಗಂಗಳವುನಾ ।ನಾವಿಧಗಳಾಗಿಪ್ಪೆದರೊಳು । ಭೂ ವರಗೆನರದುರ್ಗ ವೇಪಿರಿದೆನಿಪುದದರಿಂದಾ ॥ ನೋವನಮಾಡವೆನಲಹುದೆಯಿಪುವಿ । ಳಾವಲಯೆದಲಿನಾಲ್ಕುವರ್ಣವ । ನಾವಕಾಲ ಕ್ಕಾಡಾನೃಸಕೆಡನುಕೇಳೆಂದಾ ॥೮೪॥ ಕೇವಲಕ್ಷತ್ರಮೆಯಿಂದನಾಥುಮ । ದಾವಳವಹೋಲುವನುನೃಪನೆಂ । ದೀವಿಷಯದಲಿ ದಿವಿಜನುಂತ್ರಿಯವಾಕ್ಯವೋಂದುಂಟೂ ॥ ಭಾವಿಸುವತಪಿನಾಥುವಲ್ಲದೆ । ಯಾವಗವನತಿಕ್ರೂರನಲ್ಲದೆ । ಭೂವಲಯವನುಸಲಹುತಿಪ್ಪುದೆನೃಪಗೆಮತವೆಂದಾ ॥೮೬॥ ಅರಸನ್ಮೃದುವಾಗಿರಲುಸಾಥು । ವ್ವಿರದವನುಮಾವತಿಗನೇರುವ । ಪರಿಯಲಾತನ ಮೆಚ್ಚಿಪ್ಪಯಳ್ವುದುನೀಚಭೃತ್ಯಜನಾ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿತಾಕ್ರೂರನಾಪೊಪೆ।ನರರಳುಕಿಹೋಪರುವನಂತನ।ಖರಕಿರಣನಂತರ್ನಿವ ರ್ತನವಾಗಬೀಳ್ಕೆಂದಾ ॥೮೭॥ ವದರಿಸಕಲಸ್ಪರ್ಜಿಯುಳ್ಳೋಯಿನ । ಲಸುನೃಪಗೆಲೇಸಲ್ಲಗರ್ಭಿಣಿ । ಯುದರಶಿಶುಬದುಕುವರೆತ ಕ್ಕೂಟಗಳನುಂಬಂತೆ॥ ವದುಳದಲಿಭೂವ್ಯಜೆಯುಕೆಡದಂ । ದದಲಿರಕ್ಷಿಸಬಗೆಯವಿರಚಿಸು । ವುದೆವಿಚಾರಿನೆಧರ್ಮಸಾಧನ ವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೮೮॥ ಜನಪಕೇಳ್ಕರ್ತವ್ಯವರಿಯದೆ । ಅನವರತದೌರಾತ್ಮ್ಯದಿಂದಲಿ । ಮನಕೆಬಂದದಲಿಯನುಚಿ ತದಿಂದನಡೆವವನಾ ॥ ತನಗವನುಗುರುವಾದಡಾಗಲಿ । ಮುನಿದುಶಿಕ್ಷಿಸಿಬಿಡಲುಬೇಕದ । ಕೆನಿತುಬೇಕ್ಷಿಸಿಯಮ್ಮದಿರ್ದೊ ಡೆಕೆಡುವನರನೆಂದಾ॥೮೯॥ಅಯಿಯಲ್ಲಿಮರುತತ್ಪನೃಪತಿಗೆ।ಯೊಪಾವಿವಿಜಗುರುಹೇಳಿದನುಗುರು।ವಾದಡಾಗಲಿಪುತ್ರನಾಗಲಿಮಿತ್ರನಾಗಿ ರಲೀ।ಆಪತತೆಯನುಬಿಟ್ಟುಜನಕೆಪ್ರ।ಮಾದವಶರ್ವೋಲುತಪ್ಪಕಂಡರೆ।ಮೇದಿನೀಪತಿಯವರದಂಡಿಸಬೇಕುಧಿಟವೆಂದಾ ॥೯೦॥ ಸ ಗರನೃಪನಸಮಂಜಸೆಖ್ಯನ । ಮಗನುಸೂರ್ವದಿವೌರಜಾನಪ । ದಗಳಚೋಧಿಸಿದಂಡಿಸಿದನುದ್ದಾಲಕಾಖ್ಯಮುನೀ ॥ ಮಿಗಪ ರಿತ್ಯಜಿಸಿದನುಬಹುವಿ । ದ್ಯೆಗಳಲಖಿಳದ್ವಿಜರಿಗುಪಕಾ । ರಗಳಮಾಡುವನಿಜತನೂಜಶ್ವೇತಕೇತುವನೂ ॥೯೧॥ ಪ್ರಕಟಜನರಿ

ಜನರಿಹುಜನರಂ|ಜಕನೆನಿಸಬೇಕರಸಂಧರ್ಮದಿ | ಸಕಲಭೂಮಿಪ್ರಜೆಯಮನಗಳುನೋಯದಂದದಲೀ ॥ ಅಕುಟಿಲತ್ಕರಸಾ
ದರಿಸಿಘ್ರ । ತಕರಶಿಕ್ಷಿಸಿಸಾಧುವರಿಪಾ | ಲಕನೆನಿಪವನಂಧಾಧಿಪತಿಗಜಿವೈದ್ಧಿಯಕುದೆಂದಾ ॥೯॥ತನಗುಚಿತವಹವೈದಿಕಕರ್ಮ|
ತರ್ಪನೆಗಳಿಂದಲಿನಡೆಯುಲರಿಯುದ | ಮನುಜನಾಥಗೆಲಾಭಜಯಲೀಸುಗಳುಬಹುದುಂಟೀ ॥ಭಿನವೆನಿಪವೇದಾಂತತತ್ವರನೆನಿಸು
ವಾತಗಲೀಸುಬಹುದೆಲೆ | ಜನಪನೀನಿಜಮಾರ್ಗದಲಿನಡೆವಿಳೆಯಿಸಲಹೆಂದಾ ॥೩॥ ಅವನಾನಾವರ್ನಧರ್ಮೋ | ತ್ಕರದರಕ್ಷೆ
ಯಮಾಡಬೇಕಿದು | ಪರಿಪಾಲನೆಯಿಂದಲಿವಿಗ್ರಹಮುಖ್ಯಪಡ್ಯಗುಣಾ ॥ ಅರಿವಾಟಿಸಬೇಕುಮಿಗಿಕಾ | ಕರಿಸದರ್ಥ್ಯೋ
ಪಾರ್ಜನವನಾ | ದರಿಸಿಮಾಡಲುಬೇಹುದೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೪॥ ಕಪುಗಿಕೊಂಡೆಯದವರಮಾತಿಗೆ | ಬಡವರನುಬಾ
ಧಿಸದೆತಪ್ಪುಗ | ಳವಸಿದಲ್ಲಿಯಧಾನರಾಥಕೆತಕ್ಕನಿತುಧನವಾ ॥ ಪಿಡಿದುಕೊಂದಾಥನವಜೈಚಿ | ಟ್ಟಿಡದನತ್ಪಾತ್ರಕ್ಕೆದಾನವ |
ಕೊಡವುಸುತ್ತಮಧರ್ಮರಾಜರಿಗರನಕೇಳೆಂದಾ ॥೫॥ ಮನಕೆನಂಬುಗೆಯಾದದೇನದು | ಜನಪಪಿರಿದೂನಂಬಲಾಗದು|ಘ
ನುಜನನುನೆರೆನಂಬಿದರೂಬಾರದಿನ್ನಿದಕೇ ॥ ಅನುವರಿತುಕಾರ್ಯೋರ್ಥಚಿತಕೆತ | ಕ್ಕನಿತರಲಿನಿಜಬುದ್ಧಿಯಲಿನ | ಜ್ಞನರನೋ
ದಿಸರಿಕ್ಷಿಸಿಯೆಂಬುವುದುಕೇಳೆಂದಾ ॥೬॥ ಧನವಮೀಲಾಣಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದರೆ | ಮುನಿದುಸಾಜನರಬಂಧುಗಳತೆ | ನ್ನ ಸುಚ
ರಪ್ರಜೆಗಳನುಬಾಧಿನಲುಬ್ಧವಪನೃಪಗೇ | ಜನಪದದಪ್ರಜೆಯಿಂದಲಾಗಲಿ | ಮುನಿದುಕತ್ರುಗಳಿಂದಲಾಗಲಿ | ಯನುಚರ
ರಪಿಕಯಿಂದಲಾಗಲಿಕೇಡುಬಹುದೆಂದಾ ॥೭॥ ಪಿರಿದುಧನಗಳಧರ್ಮದಿಂದವ | ಧರಿಸುವರನೆರೆಧರ್ಮಪಥದಲಿ | ಚರಿಸುವರದ
ರಿಂಗಿತಜ್ಞರಲೌಲ್ಯವಾಪಿತರಾ ॥ ಸರಮನೀತಿಯಧರ್ಮವನುವಿ | ಸ್ತರಿಸವರಕಪಟಂಗಳಿಲ್ಲದ | ಪಿರಿಯವೃದ್ಧರನೇವಿವರಸಿ
ಗೆವೃದ್ಧಿಯಹುದೆಂದಾ ॥೮॥ ಕಪಟನಿಲ್ಲದೆಸೊಕ್ಕಿಮೆರೆಯದೆ | ವಿಪ್ರಲವ್ಯಿಧನಗಳನುಭೂಮಿಪ | ನಪರಿಮಿತಭಾಗ್ಯಗಳಕೊ
ಡಬಹುದನೋದಿಮನಪೊಳಗೇ ॥ ಚಪಲರಾಗಿಯುಸೂಯೆಗೈಯ್ಯದೆ | ಕೃಪಣರಲ್ಲದಜನರುಮಿಗಸೇ | ವಿಪಥರಿತ್ರಿಭುವನಕಗೆಯ
ಲ್ಪವೃದ್ಧಿಯಹುದೆಂದಾ ॥೯॥ ಅರಸಥನದಾರಾದಿವನೂ | ತ್ಕರವರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಬನಾವನು | ಪಿರಿವನಿನಾವಾಜ್ಞಿಯಲಿದಪ್ಪಿವ
ರಾಜನಿಲ್ಲಸೊಡೇ ॥ ಧರೆಯೊಳಗಿರದುದಿಯಲಿದಾನವ | ಗುರುನುಡಿಯನೇನಿಸಕಲನೀತಿ| ಜ್ಞರುನಡೆಯಿಸಿನೀತಿಗಳನಂದದಿಹದನು
ಗಾಂಗೇಯನಾ ॥೧೦॥ ಜನಪಗಾಜ್ಞಾಭಂಗವೇನಿಜ | ತನುಮರಣದಿಂದಧಿಕತರುಟೀ | ಜನಕೆಪತಿವಿಪ್ರಯವ್ವವಿದ್ವಜ್ಜ
ನಕೆಯನವಮಾನಾ ॥ ಯಿನಿತುಮರಣದನಧಿಕವೆಂದಾ | ಮನುವರಿತುಬೆಳಿದನುನೀತಿಗೆ| ಜನಪನಿನ್ನಜ್ಞಾಭಂಗಯಲುಪುಷ್ಪರಚಿಕ್ಷ
ಮಾಡೆಂದಾ ॥೧೧॥ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಧರ್ಮಪುರಂದರ|ಗುರುಭಟದ್ವಾಜಪ್ರಮುಖರಾ |ದರದಿಪೆಳ್ದಿರುರಾಜಧರ್ಮಪಲೋಕವಳಿವಂತೆ ॥
ಅನುಸಿನಾಜ್ಞಾಯಿಸಕಲಧರ್ಮಕೆ | ಪರಮಕಾರಣವಿದನರಿತುನಿಜ | ಧರೆಯನಕಲಕೃತಿಗಳನಿನ್ನೊಕವಮಾಡೆಂದ ॥೧೨॥ ಮು
ಳಿದುವೈರಿಯನಾರ್ಜವದಲಾ | ಗಲಿಯನಾರ್ಜವದಿಂದಲಾಗಲಿ | ನಲಿಕೆಡಿಸಬೇಕಲ್ಪನವನೆಂದುಳುಹುವರೆನೃಪರೂ ॥ ಜ್ವಲನ
ನಿಸುವೈರಿಯನಮಾನವು | ತಿಳಿಯಲಲ್ಪಗಳಾಗಿಪವುವೆ | ಸ್ಫಳಿಸಿಹಾನಿಯಮಾಡುವವುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೧೩॥ ಅನಕೇ
ಳ್‌ರಾಜ್ಯಾಮಿಷ್ಟನಯಲ | ಬರುಬಯಸಿಹೊಂಚಿಸರುಬಳಿಕದ | ಧರಣಿಪತಿಯಾದವನುಸರ್ವಗೆಶಿಕ್ಷಿದಂದದಲಿ ॥ ಪಿರಿದನಿನುವೆ
ಚ್ಚರಿಕೆಯಲಿಕಾ ॥ ದಿರಲುಬೇಹುದುಜೀವಸಂಕಟ | ಧರೆಯಬಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಬಬಗೆಸಾವಾನ್ಯವಲ್ಲಿಂದಾ ॥೧೪॥ ಎಂದು
ಗಂಗಾಸೂನುವಾಯಮು | ನಂದನಂಗಿಂತೆಂದನಿನಗಾ | ನಿಂದುಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಹೇಳಿದೆರಾಜಧರ್ಮಗಳಾ ॥ ಮುಂದೆಸಂಶಯ
ವ್ಯುದ್ಭತವನಾ| ನಂದದಲಿಕೇಳಿನಲುಕೈಮುಗಿ | ದೆಂದನಿನಿವನಾಪಗಾಸುತಗಂದುನಲವಿನಲಿ ॥೧೫॥ಜಲಜಮಿತ್ರನಬೀಬಪಸ್ಸಾ ।
ಚಲಪತಿಖರವಸರಿತಿಂಪಿಗೆ | ನಿಲಯಕೈದುವೆನಾಳಿಬಹೆ ನಾನೆಂದುಜಿನ್ನವಿಸೀ॥ ವೈರಿದುಪಂದಿಸಿಮುನಿಜನಕೆಕೈ | ಗಳಮು
ಗಿಪುಯಮುನೂನುಯಮುಕುಲ |ತಿಲಕನಸಹಿತತಲಿತೆರಳಿದನುವತಿಲಪಲಿಗಜಪ್ರರಕೇ ॥೧೬॥ ಮುನಿಗಳಾತ್ಮಕಾಶ್ರಮಕಾಗಿಹೋದರು|
ಜನಪನಿತ್ಪದೃಶದ್ವತೀನದಿ । ಯನುಬಳಿಕಲೈತಂದುಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯಂರಚಿಸೀ ॥ ಅನುಜರೆಲ್ಲರುಕೂಡಿಬರೆಹ | ಸ್ತಿನಪುರ
ವಪೊಕ್ಕಾಗಕಳುಹಿದ | ಮನೆಗೆಪರಿಯನುನನಿಸಿಕೃಪಮುಖ್ಯರನುಪೋಳ್ಕೊಟ್ಟಾ ॥ ಬಳಿಕಘೋಷಾದಿಗಳನದನಕೆ | ಕಳುಹಿ
ಯಮನಂದನನುತಾಂಧ | ವಿಳಿದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿಕೈಗೊಡುತಾ ॥ ನಿಳಯವನುತಾನೈದಿದನುನೃಪ|
ತಿಲಕನರಸಯಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಸಲಹುವಧಿಪತಿವೇಂಕಟೇಶನನೆನವುತೋಲವಿನಲೀ ॥ ... ...

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೩೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ| ಯವಮನುತಗೆಹೇಳಿದನುವರ್ಣಾ | ಶ್ರಮಗಳುಚಿತಾಚಾರಗಳನು |ತ್ತಮನೃಪಾಲಕಮುಖಿ
ಯೊಯನುಗಂಗಾಕುಮಾರಕನೂ| ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಬಾಲಮರುದಿನವುದಯಶೈಲದ । ಮೇಲಿತಲೆದೋರಿದಸುಖರವನಾಗಳೊ
ಡನೆವ್ಹೊ ॥ ಕಾಲಸಮುಚಿತಕೃತ್ಯಗಳನಿತಿ । ಲೀಲೆಯಿಂದಾಚರಿಸಿಕೃಷ್ಣನ । ಮೇಳದಲಿಯಮತನುಜನೈದಿದಭೀಷ್ಮನಿಪ್ಪೆ
ಡೆಗೇ ॥೧॥ ಮೊದಲೆಬಲದಲ್ಲಿದ್ದಮುನಿಗಳ । ಪದಸರೋರುಹಗಳಿಗೆವಂದಿಸಿ । ನದಿಯಮಗನಡಿಗೆರಗಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳುಸ
ಹಿತಾ ॥ ವೈವಖಿದುತ್ಪನವದಿಂದತತ್ಪಾ । ಕ್ವರ್ದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದುಚಿತವಚನದ । ಸದುಹೃದಯಕೈಮುಗಿದುಧರ್ಮಜನಾಗಳಿಂತೆಂ
ದಾ ॥೨॥ ಜನನಮರಣಗಳವಯವಂಗಳು । ಕ್ಷಿನಮನಃಪ್ರಾಣಂಗಳೆಲ್ಲಾ । ಜನಕೆಸರಿಯಸಾಗಿರಲಿಳಾಪತಿರಾಜತೆಯನ್ನೈದೀ ॥ಅ
ನಿಕಸಕಲಪ್ರಕೃತಿಗಳುವಂ । ದನೆಯುಮಾಡಲುದೈವನಿಭನೆಂ । ದೆನಿಸಿರಹ್ಮಪಿಹ್ಮಿಸುವಬಗೆಯೆಂತುಹೇಳಿಂದಾ ॥೩॥ ಎಂದುನು
ಡಿಯಲುಕೇಳಿಗಂಗಾ । ನಂದನನುಯಮತನುಜನೊಡನಿಂ । ತೆಂದಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿಧರೆಗರಸಿಲ್ಲಪೂರ್ವದಲೀ ॥ ಅಂದವಾಗಿರೆ
ಕರ್ಮಬೊಹಳತೆ । ಯಿಂದಲೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಕ್ಷಕ । ನೆಂದುನಡೆದರುಕೆಲವುದಿನಕೇಡಿಲ್ಲದಂದದಲೀ ॥೪॥ ಇರಲಿತಲುನವ
ರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ । ಪರಿಭವಿಸಿಬಲುಹುಳ್ಳವಸುಬಡ । ವರ್ಧನವನವಪರಿಸಿಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳುಹೆಚ್ಚೀ ॥ ಕೆರಳಿಹೊಯ್ದಾಡಿ
ದರಧರ್ಮವು । ಚಿರಸಿತಾಗಳಹವ್ಯಕವ್ಯೋ। ತ್ಕರಗಳಡಗಿತುತಪ್ಪಿದುವನರ್ಕವ್ಯಾಮಾಚಾರಾ ॥೫॥ ಅಳಿದವಂದಾಮ್ನಾಯ
ಧರ್ಮಾ । ವಳಿಗಳಿಂವರಿಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿರ । ಲಿಳಿಯಜನವಿಂದಾ ಪಿಸುರರುಸನುಸ್ತಮುನಿವರನೂ॥ ಅಳುಕಿಚಿತ್ತದೊಳೈದಿಬೀ
ಗದಿ । ನಳಿನಭವನಿದ್ದೆಡೆಗೆರಚಿತಾಂ । ಜಲಿಗಳಾಗಿಚತುರ್ಮುಖಗೆಬಿನ್ನಹವಮಾಡಿದರೂ ॥೬॥ ಸುರರಮುನಿಗಳಬಿನ್ನಹವನಾ
ನರಸಿಜಾಸನಕೇಳಿನೀವಿ । ನ್ಹಿರಿದಿರಿಚಿತ್ತದಲಿಚಿಂತೆಯನದಕೆತಕ್ಕುದನೂ ॥ ವಿರಚಿಸುವೆನಾನೆಂದುಲೋಕಕೆ । ಪರಮಹಿತ
ವಪರಿತಿಶಾಸ್ತ್ರವ । ಪಿರಿದನಿಸಿಹೇಳಿದನುಲಕ್ಷಾಧ್ಯಾಯವಿಶ್ರುತವಾ ॥೭॥ ಇದುಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೆಹಿತವೆನು । ತುದಯಿಸಿದ
ನಾಧಾತೃವಿನುತಾ । ಳದಲಿಯೊಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯಾವಿಮರುದ್ರನವನಾಗಾ ॥ ಚದುರತನದಲಿಬಳಿಕಸಂಹ್ಲೇ।ಪದಲಿಯಯುತಾಧ್ಯಾಯು
ದರಿಪೇ । ಳಿದನುಮನುಜರಿಗಲ್ಪವಾಯುರ್ಬುದಿ ಧ್ಯಿಂದೆನುತಾ ॥೮॥ ಹರನಕೈಯಲಿನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವ । ಸುರಪನಾ ರಪೇಂದ್ರ
ರಿದನು । ವಿರಚಿಸಿದನಧ್ಯಾಯಪಂಚಸಹಸ್ರಕದಬಳಿಕಾ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಮುಕ್ರನದನಾ । ವಿರದಲಧ್ಯಾಯದಲಿಮುಗಿಸಿದ ।ನಿ
ರದೆಮುನಿವರರಿದನುಸಂಹ್ಲೇಪದಲಿಹೇಳಿದರೂ ॥೯॥ ಇನಿತುಪರಿಯಲಿನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವು । ಜನಿಸಿತದಕೈಕೊಂಡುಹರುಷದ।ಲನಿ
ಮಿಷರುವಿಶ್ವವನುಸಲಹುವಹರಿಯಂಬಳಿಗೈದೀ ॥ ಮನವ್ಹೋಲಿದುತದ್ಸ್ರಂಥಪ್ರಟ್ಟಿದು।ದನುತಿಳುಹಲದುಪೇಳ್ದವ್ಹೋಲುನಡೆ।ಯಿ
ನುತಮಾನಸಪುತ್ರನನುಹರಿವಡೆದುನೇಮಿಸಿದಾ ॥೧೦॥ ವಿರಜನೆಂಬಾವಿವ್ಯಪುರುಷನು । ಧರೆಯನೊಲ್ಲದೆಬಿಟ್ಟನಾತನ । ವರ
ತನು-ಜಕರ್ದಮನುತಪವನುಚರಿಸಲೈದಿದನೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸುತಿಹದಂಡನೀತ್ಯು । ತ್ಕರಗಳಲಿತತ್ತನುಜನಂಗಮು । ಧರಣಿಯ
ನುಪಾಲಿಸುತಲಿರ್ದನುಸಕಲಜನನಲಿಯೀ ॥೧೧॥ ಆತನಿಗೆಜನಿಸಿದಿಕ್ಕುಮಾರನು । ನೀತಿಯಂಬಧರೆಯನಧಿಕ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ದಾಳುತ್ತಲಿಂದ್ರಿಯವಶತೆಯುನೆಹೊದ್ದೀ ॥ ಸಾತಿಕಯವರರೂಪುಸುಗುಣ । ವ್ರಾತನೆಲಸಿದಮೃತ್ಯುಜಠರೋ । ದ್ಭೂತೆ
ಯನುಕಾಮಿಸಿಸುನೀತಾಖ್ಯೆಯನುವರಿಸಿದನೂ ॥ ಯಿರುಳುಹಗಲಿಂದೆನ್ನ ಬೊಲಿದಾ । ತರುಣಿಗತ್ಯಾಸಕ್ತನಾಗಿಯೆ । ನಿರು
ತರಾಗದ್ವೇಷದಲಿಜನಕಂಗೆಹಗೆಯಾಗೀ ॥ ಪರಮಮುನಿಗಳುಕೂಡಿಮಂತ್ರೋ । ತ್ಕರವಿತ್ರವಿದೆನಿಪಧರ್ಮದ । ಲವನಗಾ
ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಕಾಂತತ್ವವನುಮಾಡಿದನೂ ॥೧೩॥ ಆನೃಪಾಲನದಹ್ಮಿಜೋರುವ । ಮೌನಿಗಳುಮಥಿಸಿದರುಬಳಿಕೆ । ನ್ನೇನನೇಂಜಿನು
ಕರಿಯೊಡಲುಕೆಂಗಂಣುಭಯವಡನೇ ॥ ಸೂನುವುದಿಸಿದನವನನೀಹ್ಮಿಸಿ । ಹೀನನಿವನುನಿಷಾದನೆಂದೆನು । ತಾನೆರದಮುನಿಪ
ರುಜರೆದರುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥೧೪॥ ಬಳಿಕಲಾತನಮಕ್ಕಳದರಿಂ । ದಲಿನಿಷಾದಾಖ್ಯವನುಪಡೆದರು । ನೆಲಸಿದರುವಿಂಧ್ಯಾದಿಗಿ
ರಿತಟಗಳಲಿತಮತನುಗೇ ॥ ಇಳೆಯೊಳಧಿಕಕ್ರೂರರೆನಿವೆ । ಗ್ಸಳಿಸಿನಡೆದರುಸಕಲಸಂಯಮಿ । ಗಳುಬಿಡದೆಮಥಿಸಿದರುಮ
ತ್ತಾನೃಪನಬಲದೋಲಾ । ಕರಕರಾಸನಖಡ್ಗಕವಚಾ । ಭರಣದಲಿಪುಟವಿಟ್ಟವಾರ್ಧಿವ । ದರಮತೇಜಃಪುಂಜಮೆನೆಯಲುಪುತ್ರ
ನುದಯಿಸಿದ । ಪಿರಿದೆನಿಸುತಿಹನೀತಿಸತ್ಕೀರ್ತಿ । ತ್ಕರಗಳಾತನನಾಕ್ರಯಿಸಿದುದು । ವರಮುನಿಸ್ತೋಮಕ್ಕೆಕೈಮುಗಿದಾತನಿಂ
ತೆಂದಾ ॥ಜಲಧಿಗಿರಿಸಂವೀತಧಾತ್ರೀ । ವಲಯಸಾಂಮ್ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವ । ನೊಲಿದುತದ್ಭೂಪತಿಗೆವಿವಿಚಿಸಿಹೋದರವರಾಗಾ। ಬ
ಳಿಕಕುಕ್ರಪುರೋಹಿತತ್ವಕೆ । ನೆಲಸಿದನುಜೋಯಿಸನುಗಾರ್ಗ್ಯನು । ಲಲಿತಗುಣಗಳವಾಲಖಿಲ್ಯರುಸಚಿವರೆನಿಸಿದರೂ ॥ಧರೆ
ವಿಷಮವಾಗಿರಲುಮುನ್ನದ । ನಿರದೆಸುಮವನುಮಾಡೆಯಾಭೂ । ವರನಭಜಿಸಿದಳವನಿಮೂರ್ತಿಯಭಜಿಸಿಯೆನವರತಾ ॥ನು
ರವುಮುಖ್ಯರುದಿಗೀಶ್ವರರುಕರಿ । ತುರಗರಥಭಟಹೇಮರತ್ನಾಂ । ಬರಗಳಲಿಸತ್ಕರಿಸಿದರುವೈನ್ಯಹ್ಮಿತೀಶ್ವರನಾ ॥ ಇಂತುಧರ್ಮ
ವೆಮೂರ್ತಿಯೊಯ್ತಂ । ಬಂತೆರಾಜತ್ವವನುಧರಿಯಿಸಿ । ನಂತಸದಿಕಾಸ್ರೋಕ್ತಮಾರ್ಗದಿಧರೆಯವಾಲಿಸಿದಾ ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲ
ದೆಬಳಿಕಲಾತನ । ಸಂತತಿಯಸುಕ್ಷತ್ರಿಯರುಭೂ । ಕಾಂತೆಗಧಿಪತಿಯೆನಿಸಿ ಮಿಗೆರಹ್ಮಿಸಿದನೆಲ್ಲರನೂ ॥೧೯॥ ಅಂದುವೊದಲೀಧ

ರೆಗೆಭೂಪರು । ಬಂದವರಿಯಿದುರಾಜಜನಕೆಮು । ಕುಂಡತನ್ನಂಕಗಳನೀವನುಮಹಿಮೆಗಳಕೊಡುವಾ ॥ ವಂದ್ರಿಸಲುಚೀಕ
ರಸುಗಳಿಗದ । ರಿಂದಧೈನಕ್ಕವನಿಪತಿಸರಿ । ಯೆಂದುಭಾವಿಸುಚೀಕುಸಲಹುವನಾತನೆಲ್ಲರನೂ ॥೦॥ ಪಿರಿದೆನಿಪನತಕ್ಕರ್ಮಗಳ
ನಾ । ಚರಿಸುವವನೇವಿಘ್ನತಪ್ಪದು । ನರರೆನಿಬರೆಂತಿರ್ದಪೇನಪುಮಹಿಮೆಯುತ್ಯಧಿಕಾ ॥ ಧರೆಯನಾಳುವಾಲ್ವರಲ್ಲಂ ।ತಿರಲಿ
ಮೇಲಿನ್ನೇನಕೇಳುವೆ । ಯಮರನೀಕೇಳೆಂದುಪಲಾಲಿಸಿನುಡಿದನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥೦೧॥ ಎನಲುಧರ್ಮಜನಾಗಳೀತಂ । ದನುಪಿತಾ
ಮಹನಾಲ್ಕುವರ್ನಾ । ಶ್ರಮಗಳನುವರ್ನಾಶ್ರಮವಿಭೀರಾಜಧರ್ಮಗಳಾ ॥ ಖನತೆಯನುಹೇಳೆನೆನದೀನಂ । ದನಸದಕ್ಕಂಗೀ
ಕರಿಸಿಯಾ । ತನಮನಪಸಂಕಯವುಬಿತುವವೋಲಾಗಲಿಂತೆಂದಾ ॥೦೨॥ ತಾಪಮನದೊಳಗಿರದೆವಿಘ್ನಾ । ಲಾಪದಲಿವರ್ತಿಸದೆ
ಕುಲಕ್ಕಾಂ । ತಾಪರವಿಲಾಸದುಚಿತಾಬೊಮ್ಮಿಪತಿಗಳೆನೆಯಿ ॥ ಭೂಪಕೇಳೈಸಕಲವರ್ನ। ಕ್ಕೀಪರಿಯಲಿರಬೇಕುಕಾಸ್ತ್ರಾನಿ।
ರೂಪಿತಗಳಿಯಧರಕೆಸುಖತರವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥೦೩॥ ನಿಯತವಾಗಿರಬೇಕುವೇದಾ । ಧ್ಯಯನತಪಗಳುಸತ್ಯಭಾಷಣ । ದಯೆ
ಯಹಿಂಸಾವರತೆಸಂತತಶ್ರದಾಂತಿಕಾಂತಿಗಳೂ ॥ ಪ್ರಿಯವೊಳಾವಸ್ಥಾಯೋಕ್ತವಹನ । ಕ್ಕಿ ಯೆಗಳಲಿವರ್ತಿಸಲುಬೇಡುದು ।
ಬಯಕೆಗಳಪಿತಬೇಕುಭಿಲಾಷೆಗಳಾಪಗ ಜನ್ಮರಿಗೇ ॥೦೪॥ ಸಕಲಜನಪರಿಪಾಲಕತೆಯಾ । ಚಕಜನೈಷ್ಟಾಪ್ಯರ್ಪಣತೆನಿತ್ಯ । ಪ್ರಕಟ
ಯಜನಾಧ್ಯಾಯನಾನಾಮಿತ್ರಜಿಂನೆಗಳೂ ॥ ಚಕತರಾಗದೆವಗೆಯೊಡನೆಯು । ದ್ಧಕೆನಡವುದಿದುತಾನೆನೈನ । ರ್ಗಿಕವೆನಿಪ
ಧರ್ಮಗಳುಲಲಿತಕ್ಷತ್ರಿಯೋವಳಿಗೇ ॥೦೫॥ ಚಾರುವಾನಾಧ್ಯಯನಯಜ್ಞಾಗ । ಳೂರುಜಾವಳಿಗುಚಿತವವುಮಾ । ಯಾರಹಿತ
ಕುದ್ಧಾರ್ಜವವೆನದ್ಧರ್ಮವೆನಿಸುವಪೂ ॥ ಧೀರಕೇಳ್ವರ್ನತ್ರಯದಸೇ । ವಾವಚನೆಯಲಿತನುವಹೊರವುದ । ಸಾರಥರ್ಮ
ವಿನೆನಿಸುವದುತಚ್ಛೂದ್ರಸಂಚಯಕೇ ॥೦೬॥ ಹೇಳಿವೀಕೈವರ್ಣಿಕರಿಗತಿ । ಲೀಲೆಯಲಿಮುಖಗಳನುಮಾಡುವು । ದೇಲಲಿತ
ಧರ್ಮಂಗಳೆನಿಪುದುಯಜ್ಞಾಗಳಿಗೆಂದಾ ॥ ಮೇಲಧಿಕವಪಧರ್ಮವಿಲ್ಲದ । ಕೇಳುಧರ್ಮಜಯಜ್ಞಾವರ್ತನ । ಹೊಲುವವರಿ
ಲ್ಲಾತಕರ್ಮಕ್ಕೆಕ್ಷ ತ್ರನಹನೆಂದಾ ॥೦೭॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಾತಶ್ರಮದಧ । ರ್ಮವನುಗುರುಶುಕೂಷೆಯಧ್ಯಯ । ನವನುಮಾಡು
ವಭಾವನಭಿಕ್ಷಾಕನವನುಂಡಿಪುದೂ ॥ ಯುವತಿಯರಲಿವಿರಕ್ತಿಸದ್ಧ । ರ್ಮವನುವಿರಚಿಪಕಕ್ತಿಯೆನಿತು । ಭವನುವಿಮಲಬ್ರಂಹ
ಚಾರಿಶ್ರೇಷ್ಠ ನಹನೆಂದಾ ॥೦೮॥ ದೇವಪಿತೃತಿಥಿನಿದ್ಯತಾನನು । ನೇವೆಭೂರಿತಿಕ್ಷೆನತ್ಕೃಷಿ । ವಾವಕರ್ಚನೆಕಾಂತಿನಿಜ
ದಾರೈಕೆತತ್ಪರತೆ ॥ ಮಾವನದನತ್ಕ್ರತುಸಮಸ್ತರ। ನಾವಸಮಯೆದೊಳಾದದರ್ಚಿಸ। ಭಾವವಿರಲದುನದ್ಯಸ್ಥಹನ ನಧರ್ಮ
ವಹುದೆಂದಾ ॥೦೯॥ ವನಗಳೊಳಗಿರಬೇಯದುದಾತ್ಮಾಂ । ಗನೆನಿಹಿತವಿಜತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವು । ಮನಕೆತೊಲಗಿರಬೇಕುವಾನಾ
ಹಂಕ್ರಿಯಾವಿಗಳೂ ॥ ಮುನಿಗಳೊನೋಡುತಜಜಾಬಂ । ಧನವೆನೆಯೆನಿ ವಾರವಾಕವಿ । ವಿನುತವಾನಪ್ರಸ್ಥರಿಗೆಸಚ್ಚರಿತ
ಪಥವುನೆಂದಾ ॥೧೦॥ ಸಕಲಸಂಗಂಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು । ತ್ಪುಸ್ಕತೆಯೇಳತರೊಳಿಲ್ಲದಿಂದ್ರಿಯ । ನಿಕರವನುನೆರಜಯಿಸಿಕಂದರ್ಪನಿ
ನಿಗೆತೊಡರಿಕ್ಕೀ । ಪ್ರಕಟಿತಾತ್ಮಧ್ಯಾನದಲಿದಾ । ಧಕರವೃತ್ತಿಯಲಿರ್ಪುಕೈವ । ಲ್ಯಕೆನಡೆವಬಗೆಯುಲ್ಲಡದುಯೆತಿಧರ್ಮ
ನಪವುನೆಂದಾ ॥೧೧॥ ಯುವತನುಜಕೇಳೆಸೆವನಾಲ್ಕಾ । ಶ್ರಮಗಳಭೂಸುರರಾಜವೈಕ್ಯೋಗೀ । ತ್ತಮರುಸಲುವರುಮಿಕ್ಕವರ್ನ
ಕ್ಕೆಲ್ಲನಧಿಕಾರಾ ॥ ಕ್ರಮದಲೀಕ್ರೈ ಗೃನರ್ನಿಕರನುದಿ । ತಮಗಲಂಘ್ಯವೆನುತ್ತಸೇವಿಸು । ವಮರವರ್ತನದಲಿಪಳಿನ್ಯಜಿರರೆಲು
ಬೇಕೆಂದಾ ॥೧೨॥ ಯೆಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿ ರನೃಪಮತಾಂತರ । ದಲಿತಿಳಿಯೆಯೆಳೆಯುಮೂಕೂದಾ । ವಳಿಗೆಸಂತಃನವನುಷಡೆವನಿಷ
ನನುಜಿಜ್ಞಾಯಲೀ ॥ ಬಳಿಕಲೊಲಿದುಚಿತಾಶ್ರವಾತರ । ಗಳನುನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತದಲಿಕೈ। ಕೊಳುಬಹುದುಯೆಂತಿಯುಪದನೊಂ
ದನೆಪಿತಲುಬೇಕೆಂದಾ ॥ ಪೊಡವಿಯೆಲಿನಿಜಧರ್ಮತಪ್ಪದೆ । ನಡೆವವಿಪ್ಪನುದಾನವಾತ್ಮನು । ಜಡತೆಯಲ್ಲದೆಮಿಕ್ಕವರುತಮ
ತಮ್ಮವರ್ತನವಾ । ಬಿಡದಿರಲುಮಿಗೆಮಾನ್ಯರುಪಡಿ । ಗಡಿಗೆವರ್ನಾಶ್ರಮದಧರ್ಮವು । ಕೆಡದವೋಲ್ರಕ್ಷಿಸಿದನೃಪತಿಯೆಂಧ
ನ್ಯನಹನೆಂದಾ ॥೩೪॥ ಇಳಿಯೊಳಧಿಕಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮದೊ । ಳುಳಿದಧರ್ಮಗಳಡಗಿಸವುನೃಪ । ತಿಲಕಕೇಳ್ಕೈಗೂಜಾಹೆಜ್ಜೆಯೊಳು
ಳಿದಹೆಜ್ಜೆಯೊಳುಳಿದಹೆಜ್ಜೆಗಳೂ । ನಲಿಯಡಗಿದಂದದಲಿನೃಪನಡೆ । ನಲುನಡೆವುದಲ್ಲದೊಡೆಕಡಿಮವುದು। ಕಿಳಿದುನೋಡಲು
ಪಮಧರ್ಮಕ್ಕೆಲ್ಲನೃಪನೆಂದಾ ॥೩೫॥ ಜನಪಕೇಳ್ವಾಂಧಾತೃಭೂಮಿ । ಕನುವಿರಕ್ತಿಯನೈದಿಹರಿದ । ರ್ಕನವಮಾಡಲುಬ
ಯಸಿಯಜ್ಞಾಪನಾಡಿದೊಪವನದಲೀ । ಅನಿಮಿಷೇಂದ್ರನುಬಂದುಭೂಪಜಿ । ಯೆನುನಲಹುತಿಶನೃಪನುಮಿಗೆಮು । ಕ್ತನು
ಭವಿನೆಂದರುಹಿಹೋದನುತಧ್ಯಾವಿಚನಾ ॥೩೬॥ ಎನಲುಕೇಳುತಲಾಗಯಮನಂದ । ನನುಬಳಿಕಿಂತೆಂದರಾಪ್ಪ ದ । ಜನ
ವದಾವಂದದಲಿಸುಖಿಯೆನಾಗಿಹುಮಹೇಳಿನಲೂ ॥ ಮನವೊಲಿದುಫವರ್ಮಾತ್ಮನಹರಾ । ಜನಿಗೆಪಟ್ಟನಕಟ್ಟಿಬಳಿಕಾ । ತನುನದನಿ
ದಂದದಲಿನಡೆದರೆಸುಖಿಗಳಹರೆಂದಾ ॥೩೭॥ ವನುಮನಸ್ಸೆಂಬರಸುಪೂರ್ವದೊ । ಳೆಸೆದುನೀಕೇಳ್ದಂದದಲಿನುಮ। ನನರಮಂ
ತ್ರಿಯಕೇಳಿದರೆಗುರುಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ವನುನಿಗರಸೇದೈವವಿಮಿಗಿಸಿ । ಹ್ಮಿನುವಳುಳರನುಸಜ್ಜನರರ । ಹ್ಮಿನುವನೃಪನಿಲ್ಲದೊ

ಡೆಕೆಡುವರುನರರನೀತಿಯುಲೀ॥೪೪॥ತನಗೆಕಿಗಳತ್ತೋಜವಿಲ್ಲದೆ| ವರಭುವನವುಳಿಯದಪ್ರೋಲವನೀಕ್ಷ್ವರವಿಹಿತವಾಲನವಮಿಲ್ಲದೆಕೆಡು|
ಪುದರಿಂದಾ|| ಧರಣಿಗರಸುಂಟಾದಡರ್ಥೋ|ತ್ಕರನಕಲನುಂಟಪಡವದಿಲ್ಲದ| ಡಾನಕೇಳ್ನಿಜೀರ್ಜಿವಪೇಹವಿದೆಂದನಾಂಗಿಸಿ॥೪೯॥
ಧರೆಯೆರಿಪುಳಿಚೆಕೋಬಾಧಾ | ವಿರಹಿತವಿದೆ ಜನಕನೃಪತಿಯು | ಪರಿಯುಲಿಲ್ಲದಂದಂನೀತಿಗಳಿಂದಕ್ಷೀಸುವಾ ॥ ಅರಸಪ್ರಜೆ
ಗಳಿಗಾತ್ಮನೆನಿಸುವ | ನರಸಿಗಾಪ್ರಜೆವೇಹದೆನಿಸುವು | ದರಸುಪ್ರಜೆಗಳುಕೂಡಿರಲುಬಹುಸೌಖ್ಯವಹುದೆಂದಾ ॥೪೦॥ ಎಂ
ದುಸುರನುರುಕೋಳಿದುವಯಮು | ನಂದನಿಗೆಕೆಳಿದರೆಬಳಿಕಿಂ | ತೆಂದನಲೆಗಾಂಗಗಯೆನ್ಯನೆಲ್ಲರನುವಕ್ಷೀಸುವಾ॥ ಅಂದವನು
ಮಾರೊಡ್ಡಿಗಹಿತರ | ವೃಂದವನುಜಯಿಸೂದನೀನೆನ |ಗಿಂದುಹೇಳೆನೆಪಾಂಡವಾಗ್ರಜಗಾತನಿಂತೆಂದಾ ॥೪೧॥ ಗೆಲುವುಚೇಹುದು
ವೊದಲುತನ್ನನು | ಬಳಿಕಹಗೆಗಳಗೆಲುಚೀಕ | ಗ್ಗಳಿಸಿದಿಂದ್ರಿಯಚಯವಗೆಲುವುದೆತನ್ನ ಗೆದ್ದಾದೂಗಲಿಪತ್ತೇಂದ್ರಿಯ
ನಾದನಾದಡ | ಮಲತಹಗೆಗಳಗೆಲುವದರಿದ | ಲ್ಲಿಳೆಯಾನಾಳುವಡಭಿಕಪ್ಪೈದಾರ್ಯವುಚೀಕುಕೇಳೆಂದಾ ॥೪೨॥ಅರಸಿಗಾರಾಮನಿ
ಜಸಂ | ಚರಣಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿಗಡಿಯುಲಿ | ಪುರದಬಾಗಿಲುಗಳಲಿತನ್ನ ರಮನೆಯಬಳಸಿ ನಲಿರೆ ॥ ಕಿರಿಜೀಹದುಭೀತಿಹಿತರನು|ಪ
ರನೃಪಾನುಜತನುಜಸಚಿವಾ | ಪ್ತರಬಳಿಗಳಲಿಚೀಹದನಿರಿಸೂದುಚಿತವಹುದೆಂದಾ ॥೪೩॥ ತನಗೆಬಲವಿಲ್ಲಂಬುದನುರಿಪು | ಜನ
ವರಿವುದಕೆಮುಂಚೆಯುಲಿಭೂ | ವನಲಿಸಂಧಾನವನುಮಾದುವುದುಚಿತವೆಂದಿಸುವುದೂ ॥ ಧನವೆನಿತಾತ್ತಾಡೆಯುಬಲವಂ | ತ
ನಿಗೆರಾಜ್ಯವನಿಲಿಸಿಕೊಂಡಾ | ಜನಪವನಾಳುವುದುನಿರ್ಮಲಧರ್ಮವಹುದೆಂದಾ ॥೪೪॥ ಕೇಳುಪಾಂಡವಮುಖ್ಯವೊಡಲೇ|
ಕಾಳಗಕ್ಕಂಜೈಸಲ್ಲದು | ಮೇಳದಲಿಸಾಮದಲಿಭೇದದಲಧಿಕವಾನುಲೀ॥ ಲೀಲೆಮಿಗೆಬಲ್ಲಿದವಿರೋಧಿನೃ | ಪಾಲನನುತನಗೆಲ್ಲ
ದಿನವನು | ಕೂಲವಹಪ್ರೆಲುಮಾಡಿಕೊಂಬುದೆಧರ್ಮವಹುದೆಂದಾ ॥೪೫॥ ನಲಗಿಸದೆಕ್ಷಪ್ಪಾಂಶವನುತಾ | ಕೊಳಲುಚೇಕೈರ
ವಭೂಪ್ರಜೆ | ಗಳಲಿದುರ್ಗಕೆಸಂವರಣೆಗಳಮಾಡುತಿರಚೀಕೂ ॥ ವೊಲಿದುಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳನತ್ತಿವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಪನವಪ್ತಾಂಗಗಳ
ಮಿಗೆ | ಬಳಸಿಕಕ್ತಿತ್ರಯವುವರ್ಗತ್ರಯವುಚೀಕೆಂದಾ ॥೪೬॥ ಅರಸುಸಪ್ತವ್ಯಸನದಲಿತಾ |ಚಿರಸಲೊಳ್ಳದೆಯುಜ್ಜ್ವಾದಾನೋ|
ತ್ಕರಗಳನುವಿಚಚಿನತಪಿಸುಣರವಾತಮುನ್ನಿಸದೇ ॥ ಪರಮಹಿತರೆಮಗೆಂದುಸದಮಾ ! ತ್ಯರನುಡಿಯಕೇಳುತ್ತಸುರಭೂ |
ಸುರರನರ್ಚಿಸುತಿರಲುನಿತ್ಯೋಭ್ಯುದಯವಹುದೆಂದಾ॥೪೭॥ಮರೆಯಚೀಹುದುತಪ್ಪಲೀನನು|ಮರೆಯೆಲಾಗದುಲೋಭವೋಗ್ಯ|
ಕ್ಕೆರಗಲಾಗದುದಾನದಲಿತತ್ಪರತೆಯಿರಚೀಕೂ ॥ ತೊರೆಯುಚೀಹುದುವರ್ಗವನುಮಿಗೆ | ತರಿಯಚೀಹುದುವಂಚಕರನಿದ |ನ
ರಿತುನಡೆವರೆನ್ಯನತಿಗಿಯಹವನಾಖ್ಯವಹುದೆಂದಾ ॥೪೮॥ ಒಲಿದುವನಪಾಲಕನುತೋಟವ | ಬಿಳಿಸಿವನದಲಿಕುನುಮಫಲತತಿ | ನ
ಳನುಕೊಯ್ವಂದದಲಿಪ್ರಜೆಗಳನಲಿತತಲಿರಿಗೆಯನೂ ॥ ಕೊಳಲುಚೀಹುದುಕಡಿದುಬಹುತತು|ಗಳನುರುಹಿಕೆಂದವನುಳೆಂ
ಡಂ | ತಿಳಿಯಜನಗಳಬಾಧಿಪ್ರದುತಾನುಚಿತವಲ್ಲೆಂದಾ ॥೪೯॥ ಧರಣಿಪಾಲನಿಗೆಸಕಲಧರ್ಮವ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿಬಿಟ್ಟೋಧಿಸುತನಡೆಸುವ|
ವರಪುರೋಹಿತನಿಲ್ಲವಿದ್ದೊಡೆಚೀಸುದೊರಕೊಳದೂ ॥ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಾತನನುಸ | ತ್ಕರಿಸಿನುಡಿದುಂದವಿಸಾರದಿರ್ದೊಡೆ |
ದೊರಕೊಳಗುಕುಧನಿಂತಿಗಳೆಲಿಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥೫೦॥ ಧರೆಗೆವರ್ನಕ್ಷೀಪ್ರಧರಭೂ | ಸುರರಕರ್ತರುಕಾಂತಿತಪಗಳಿ | ನ
ರಸುಗಳಿಗಬಿಭಾಭ್ಯುದುಯಗಳನುಂಟುಮಾಡುವರೂ ॥ ಧರಣಿಪಾಲಕರುದನರಿತುಸಾ | ದರದೊಳವರನೆದೇವರೆಂದೇ | ವರಪು
ರೋಹಿತಕೆಳಿದಂದುನಡೆವುದೇಧರ್ಮಾ ॥೫೧॥ ಮುಂದುಕುಕ್ರನುನುಡಿದನುಡಿಯುಂ | ಟದನುಹೇಳುವೆಳೇಳುಮಖಜಾ |
ಲನಲಿವಿವಿಜಾಳಿಗಳಿಗಹಿಕ್ಷಿಕ್ಷೀತಿಯನುಮಾಡಿ ॥ ಮುದದಿನಿಪಿಳೃಕ್ಷ್ವರ್ಯಗಳನೊಲಿ | ದೊದಗಿಸುವನುತ್ತಮಪುರೋಹಿತ |ನ
ದರಲಪಿಭಾಭ್ಯುದಯವಹುದವನೀಕಕೇಳೆಂದಾ ॥೫೨॥ ಅಸುರಯಕ್ಷಪಿಶಾಚಭೂತ | ಪ್ರಸರಬಾಧಿಸದಂದದಲಿರ | ಕ್ಷಿಸುವನಾ
ನನುಮಂತ್ರರಕ್ಷೆಗಳಲಿಪುರೋಹಿತನೂ || ವಸುಧೆಯೊಳಗುತ್ಪಾತಶತಭ | ಪಿಸಿದರೊಡನೊಡನದಕೆಶಾಂತಿಯ | ನೆಸಗ
ಯಕುಭಗಳತನದಂದದಿನಲಹುತಿಯನೆಂದಾ ॥೫೩॥ ಅರಸಶಾಂತಿಕಪೌಷ್ಟಿಕವವಿ | ಸ್ತರಿವಕುಚಿಯಹನಕಲಧರ್ಮವಿ | ನಿ
ತನಹಪೌರೋಹಿತನಭಕ್ತಿಯಲಿಸಲಹುವುದೂ ॥ ಖರೆಯವೀನುಡಿಯಿಂದುಮುನ್ನಲಿ | ಸುರಚಿವನಾಡಿಹನುನೀನಾ | ರು
ಸಚೀಕದನರಿತುವಿಸ್ತರವರುಪುರೋಹಿತರಾ ॥೫೪॥ ಮಿಗೆತದರ್ಥದಲಿಲಲಕಾಕ್ಯವ | ರುಗಳಸಮಾಜವನುಯಿಮತನು | ಜಗೆಧ
ನದನುಚುತುಂದಸಂವಾದವನುತಿಳಿಯುತಿಹುದನೂ || ಜಗದೊಳಧಿಕಬ್ರಾಂಹತೇಜದ | ಬಗೆಯಬಿಲ್ಲದೆಬಾಹುಜಬಲ | ಜಗಳುಪು
ರೆಯವೆನುತ್ತತಿಳಿಹಿಪನರಸನನುಭೀಷ್ಮ ॥೫೫॥ ಒಲಿದುಧರ್ಮಜನೆಂದನಾಕ್ಷಣ | ಬಳಿಕಧರೆಯೊಳುವಿಪ್ರಮುಖ್ಯರಿ | ಗ
ಲಳುನಿಜವರ್ತನವಿಜೀವನನತೆಯುದಿದ್ದಾಗಾ || ಬಳಿಕಮಾಡುವದೇನೆನಲುವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿದಾತನುಮನದಂಶಯ | ಗಳನಿವಾರ
ವನೆಂಬಬಗೆಯಲಿಶೀಘ್ರನಿಂತೆಂದಾ ॥೫೬॥ ಅರಸಕೇಳುವಿವಿತ್ತಿನಲ್ಲಿಯು | ಧರಣಿಸುರನಾದಾತನಾತ್ಮಾ | ಚರಣವನುಬೆಟ್ಟ
ಹುದುನಲ್ಲದುಬಳಿಕಮತಿಗೆಬೊಳ್ಬ || ಧರಿಸಿಕೈದುವರಾಜಧರ್ಮವ | ಚರಿಸುವನುವಾಣಿಜ್ಯದಲಿವೈ | ಶ್ಯರಿಗೆಸಮವಹಕೊಂಡ್ರಥ

ರ್ಮದಿಕೂದ್ರಸಮನೆಹನೂ ॥ ಮಿಕ್ಕವರ್ನಗಳವರುಜಾತಿಗೆ । ತಕ್ಕಧರ್ಮದಿನಡೆಯಲರಿಯದೆ । ಶಕ್ಯಲಿತೆಯಲಿಕೆಟ್ಟು ಪ
ನತೆನವಕೀರ್ತಿಯುಹತೆರಯೇ ॥ ಅಕ್ಕಟವರಾತ್ಮೋಚಿತಾಚಾ । ರಕೆ ಕಸಲ್ಲರುಬಳಿಕಕಲುಷಕೆ । ಸಿಕ್ಕುತಿಹರೀಪರಿಯನಡವ
ಳಿಕೆಚ್ಚುತಿಪುದೆಂದಾ ॥೪೪॥ ಇದನರಿತುಕೆಡದಂದಲಿಸಲ । ಹಿಡಡೆಭೂಪವ್ರಜೆವಿರಚಿಸಿದಧ । ರ್ಮದಲಿನಾಲ್ಕರೊಳೊಂದುಭಾ
ಗೆನುಮೀಪತಿಗೆಬಹುದೂ ॥ ಮುದದಿನಕ್ಷಿಸವಿತಲುಜನವಾ । ಪದಚತುರ್ಥಾಂಕವುಬಹುಸುಲೊ । ಕದದುರಿತವವನೀಪತಿಗೆಬಹು
ದೆಂಬುದೊಂದುಮತಾ ॥೪೯॥ ಆನುಡಿಯಕೇಳುತ್ತಕುಂತೀ । ಸೂನುಮನದಲಿನಡುಗಿಧರೆಬೇ । ಡಾನುತಪಸಿಗೆಹೋಹೆನೆಂ
ಹನೆಧೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ ॥ ನೀನುಪ್ರಜೆಗಳನಮಳಧರ್ಮಾ । ಧೀನನಾಗಿಯೆನಲಹುತಿಹೆಯಿದ । ಕೇನುಸಂಕಯಧರ್ಮನಿಸಿ ೃಗೆ
ಹೋಷವಿಲ್ಲಿಂದಾ ॥೨॥ ಅರಸಕೇಳ್ಸೂರ್ನವಪರಿಕೇಕೆಯೆ । ಧರಣಿಪತಿಯಧ್ಯಯನವನುತಾ ।ವಿಂಚಿಸುತವನದಲ್ಲಿರಲುರಕ್ಕ
ಸನುಪಿಡಿದೊಯಿದೂ ॥ ಧರೆಯನತಿಧರ್ಮದಲಿಪ್ರಿಸು । ವರಸುತಾನೆನೆಪಿಟ್ಟುಕಳುಹಿದ । ದುರಿತವೆಲ್ಲಿಯೆದರಧರ್ಮದಿಧ
ರೆಯನಾಳಿದರೇ ॥೬೧॥ ಎನಲುಸಂತೋಷಿಸುತಲಾಯಮ । ತನುಜಮತ್ತಿಂತೆಂದಭೂಸುರ। ಜನಕೆನಿಜಧರ್ಮದಲಿಜೀವನನ
ದೆಯುವಿದ್ದಾಗಾ ॥ ಖನನೆನಿಸುತಿಹರಾಜಧರ್ಮಕೆ । ತನಗೆಶಕ್ತಿಯುವಿಲ್ಲದಿರೆಜೀ । ವನಕುಪಾಯವದೇನೆನಲುಕ್ಲೇಭೀಷ್ಮನಿಂ
ತೆಂದಾ ॥೬೨॥ ಕೈಲಶ್ಯತಮಧುಮಾಂಸಗೋವೃಷ ।ಜಾಲಲವಣಾದಿಗಳನಲ್ಲದೆ । ಮೇಲೆಕೇಸರವೃಕ್ಷಜಂತುಳ್ಳಲ್ಲದುಳಿದವನೂ॥
ಕಾಲವಮಕೆಟ್ಟರಲುವೈಕ್ಯನ । ಲೀಲೆಯಲಿವಿಕ್ರಯಿಸಿಬದುಕಲು ।ಹೇಳಿಹುದುಮಿಗೆಕೂದ್ರವರ್ತನವ್ರತಿತವಲ್ಲೆಂದಾ॥೬೩॥ಲಿ
ವನರಿಯಲಿವಾಡಿದರೆಸಲ । ವೀವ್ರುದೈಯಜ್ಞಾಗಳುಹೇಳಿನೆ । ದೇವನದಿಯಾತ್ಮಜನುನುಡಿದನುಧರ್ಮನುತನೊದನೇ ॥ ಈ
ವಚಪದುದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದಲಿ । ತೀವಿದುತ್ಕಟಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ । ಪಾವನದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದಲಿವಿಪುಳಫಲವೆಂದಾ ॥೬೪॥ ಕೇಡಹುದುವರ
ಮಂತ್ರಲೋಪವ । ಮಾಡಿದರೆಸುಸ್ವರವಿರೂಪವ । ಮಾಡಿದರೆಹಾನಿಗಳಬಹುದನ್ನ ದಲಿತುಪ್ಪಯನೂ ॥ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನಾವ
ನಾಗಲಿ । ಬೀಡಿಪುದಕೊಡಬೇಪುವೀವರಿ ।ಮಾಡಿದರೆಪರಮೇಷ್ಠಿಲೋಕವಾಪ್ತಿಯಹುದೆಂದಾ ॥೬೫॥ ಹೇಳುಗಂಗಾತನುಜ
ಧರಣೀ । ಪಾಲಗೊಪ್ಪವಮಿತ್ರನಿಲ್ಲದ । ಡಾಳಬಾರನುಧರೆಯನಂಬಲುತಕ್ಕನಾವವನೂ ॥ ಹೇಳಬೇಕೆನೆದಾತನೆಂದನು ।ಲೀ
ಲೆಯಿಂದಲಿನಂಬಬೇಕನು । ಕೂಲವನಮಂತ್ರಿಯನುನಂಬದೊಡಕುಭವಹುದೇಂದಾ ॥೬೬॥ ತನಗೆಲೇಸನೆಮಾಡುತಿಪ್ಪಾ । ತ
ನೆವಿಚಾರಿಸೆವಿಮಿತ್ರನಹನವ । ಮನವೈಲಿದುನಡೆಸಿದೊಡೆಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಸಿದ್ಧಿಪುದೂ ॥ ಅನಿತನರಿದೊಲವಿಂದಲಾಸಚಿ ।ವನಿಗೆತನ್ನ
ಯರಾಜ್ಯಭಾರಗ । ಳನುಹೊರಿಸಿನಿಶ್ಚಿಂತನಹವನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದಾ ॥೬೭॥ ಮನ್ನಣೆಗೆಗರ್ವಿನದೆಬಳಿಕವ । ಮನ್ನಣೆಗೆ
ಮುಖವಿಸವೆಭೂವಿಸ । ನುನ್ನತೈಶ್ವರ್ಯಗಳಬಯಸುತರಾಜಕಾರ್ಯಗಳಾ ॥ ಚನ್ನೆನಲುವಿರಚಿಸುವಮಿತ್ರರಿ। ತನ್ನಸಚಿವನವಾ
ದಿಯಿರಿವೆನೆ । ಮನ್ನಿಸುವನರಪತಿಗೆನಿತ್ಯಾಭ್ಯುದಯವಹುದೆಂದಾ ॥೬೮॥ ಅರಸಕೇಳೆನ್ನಣ್ಣತಮ್ಮಂ। ದಿರುಸುಯ್ಯಜ್ಞಸನ್ಯಳ್ಳಧ
ರಣೀ । ಶ್ವರನಿಗಂಜುತಲಿಹರುಕೆಲಬಲವನಿಪಾಲಕರೂ ॥ ಪರಮಬಂಧುಗಳಿಲ್ಲದೊಬ್ಬನೆ । ಪಿರಿದೆನಿಸಿತಾಕೂರನಾದೊಡೆ । ಸ
ರಕುವಪಾವರುತನ್ನ ನಬಿಳಿಧರಾಧಿನಾಯಕರೂ ॥೬೯॥ ಎನೆದನಾರ್ಜಿತವೆಂತಹುದುಹೇ । ಳೆನಲುಭೀಷ್ಮನುನುಡಿದಯಮನಂ।
ದನಗೆಕೇಳ್ಗಾದಾಯಕಾರನುಬೀಹುದವನಿಪಗ॥ ಅನಿಕವಾತನನುಡಿಯಕೇಳುತ । ಜನಕೆಧರ್ಮವೃತಪ್ಪದಂದಿ । ಧನವನಾರ್ಜಿ
ಸಬೀಹುದವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೭೦॥ ಅವನಿಪತಿಗಾದಾಯವನುಮಾ । ಡುವನಕಂಡರೆಧರೆಯೆಜನವೆ । ಲ್ಲವುಮುನಿವ್ರದಾತನ
ನಿದಕ್ಕಿತಿಹಾಸವೊಂದುಂಟೂ॥ ವಿನರಿಸುವೆಕೇಳ್ಹ್ಹೇಮಜರ್ಶಾ । ಖ್ಯವತಳೆದಕೋಸಲನೃಪಾಲನ । ಸವಿಧಕೈವಿದಕಾಲದರ್ಶಾ
ಖ್ಯಾಯನೊಬ್ಬಮುನೀ ॥೭೧॥ ಅಂದುಪಂಜರದೊಳಿಗೆಕಾಗೆಯ । ನೊಂದನಾಮುನಿತರಯದೇತಕೆ। ತಂದಿರೆಂದಾನೃಪತಿಕೇ
ಳಲುಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ಮುಂದೆಕಾಲತ್ರಯವನರಿವುದು । ಮಂದಿಯಿಂದಾದಾಯವನುರಚಿ । ಪಂದಗಳನೀಕ್ಷಿಸಲುಬಲ್ಲುದು
ರಾಯಕೇಳೆಂದಾ ॥೭೨॥ ಬಳಿಕಲಾವಾರ್ತೆಯನುಕೇಳಿದ । ರಿಳಿಯನರಾಶ್ಚರ್ಯಬಹುತಲಿ । ಕಳುಹಿದನುತವ್ರಿಜನಪೀಡಾಕ್ಕೆ
ಯಾನ್ವಯತಿ । ಖಳರೆನಿಸುತಿಹಮಣಿಪರಗಾರರು । ಗಳುನಿಕಾಮಧ್ಯದಲಿಬಂದಾ । ಗಳೆಮುನಿದುಕಾಗೆಯೆನುಕೊಂದರುಕಟವೃ
ತ್ತಿಯಲಿ ॥೭೩॥ ಉದಯವಾದುದುಬಳಿಕಲಾದ್ವಿಜ । ನಿದಿರಿಗಾದ್ವಿಜನೈದೆಕಂಡರು । ಹಿದರಹನ್ಯದಲಿವರುಮಾಡಿದಕಪಟತಂತ್ರ
ವನೂ ॥ ಚದುರನೆನಿಸುವಸಖನುನಾವಾ । ರ್ವದಲಿನಿನ್ನಯಕಂದನೀಲೋ । ಕದವರಿಕ್ಷೆಗೆಕಪಟಕಾತನತಂದೆನಾನೆಂದಾ॥೭೪॥
ಕಾಗೆಯಾದಾಯವನುವಾಡುವ । ದೀಗಸತ್ಯವಿದೆನುತಕೊಂದರು । ಬೇಗನಿನ್ನ ನುಸೇವಿಸುವದುಷಾ ಟಧಿಕಾರಿಗಳೂ ।ಹೋ
ಗಿಬಹೆನಾನೆನಲುತನ್ನೃವ । ನಾಗಮನ್ನಿಸಿಬಳಿಕಲಧಿಕ । ಶ್ರೀಗೆನೆಲೆಯಮಂತ್ರಪದವನುಕೊಟ್ಟನಾದ್ವಿಜಗೆ ॥೭೫॥ ಯೆನಲ
ಪಾತ್ಯನದಾನವರಿಯಂ । ತನುನೃವಾಲನಿಗಾಗಬೇಕದ । ನೆನಗೆಹೇಳೆನೆಧೈರ್ಯಶೌರ್ಯಾ ದ್ಯಾವ್ಯವೃದ್ಧವನೂ ॥ಖನಗುಣನುನಿಜ
ಸ್ವಾಮಿಜನರಿ।ಜನರಿಗಾಪ್ತನುಸಕಲನೀತಿಜ ಜ್ಞನುಚತುರಕೂರನತಿವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವನು॥೭೬॥ಪ್ರಿಯವಚನವುಳ್ಳವನುಪತಿಭಕ್ತಿ।

ಯುಲಿತಪ್ಪದೆನಡೆವವನುನಿ | ಕ್ಷಯವೆನಲುಕುದ್ಧಾತ್ಮನುತ್ತಮವಿಪ್ರವಂಕಜನೂ | ನಿಯತವಾಗಿರಲುಚಿತಧರ್ಮ | ಕ್ರಿಯೆಗಳನುಮೆರವವನುರಾಜ | ಪ್ರಿಯನೆನಿಸವಸನ್ಮಂತ್ರಿಯೆನಿಸುವನದಕೇಳೆಂದಾ ॥೩೩॥ ಮೃದುಮಧುರವಾಕ್ಯದಲಿನಸುನಗೆ | ಯೊದಗುತಿಸವದನದಲಿಯತಿಸಂ | ಮದವಮಾಡಲುಬೇಕುಸಚಿವಗೆಪ್ರಜಿಗೆಭೂವರನೂ ॥ ಇದರಲ್ಲದೆಧರೆಯಜನವೆ | ಚ್ಛ್ದುನೃವಾಲನುನುಡಿನಕಾರ್ಯದ | ಹದನರಿದುನಯದಿಂದನಡೆವುದೆನೃಪಗೆಮತವೆಂದಾ॥೩೪॥ ಮಾತನದಕೇಳುತಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಭೂತಳಾಧಿಪನೆಂದನೆಲೆಗಂಗಾ | ತನುಜಜನಗಳವಿವಾದವತಿದ್ದುವೆಡೆಗಳಲೀ ॥ ಪಾತಕವುತನಗಾಗಹೊದ್ದದ | ರೀತಿಯಾವುದು ಹೇಳಿನಲುನು | ಪ್ರೀತಿಮನದಲಿಪುಟ್ಟುತಿರೆಬಳಿಕಾತನಿಂತೆಂದಾ ೩೫॥ ಸುಲಲಿತವ್ಯವಹಾರಕುದ್ಧಿಗ | ಳಲಿಜನಪ್ರಿಯಕಾರಿವರ್ತನ | ಗಳಲಿನತ್ವವರತ್ಯದಲಿಮಧ್ಯಸ್ಥನಾಗ್ದದಲೀ | ತುಲಿಯಹೋಲುವನದೃಕಬುದ್ಧಿಯ | ಮಲಿನವಾಗದಮನದವಿಪ್ರಾ | ವಳಿಗಳನುಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆರಿಸಬೇಕೆಂದಾ ॥೩೦॥ ಲಂಚಕೆರಗದೆಧರ್ಮಕಾರ್ಯವ | ವಂಚಿಸದೆಗುಣದೋಷವೆಡರ | ಸಂಚರಿಮದಂವ್ಯರನುದಂಡಿಸಿಯುಚಿತದಂದದಲೀ ॥ ಮಿಂಚಿನಿಪನಂನ್ಯಾಯದಿಂದಲ | ಪಂಚಕರುತಾವೆನಿವಭೂಸುರ | ಸಂಚಯದಿತಿದ್ದಿಸೆವಿನಾದನವೋಷವಿಲ್ಲೆಂದಾ ॥೩೧॥ ಅಗಲವಃಗಳುಳ್ಳಪಿರಿದಾ | ದಗಳಿನಲಿಳಿನವೆನಿನಬಲುಗೋ | ಟಿಗಳಲುಚಿತದ್ವಾರದಲಿಬಲುಹಾದಕಾವಲಲೀ ॥ ಮಿಗುವನಾನಾಯಂತ್ರದಲಿಪರ | ರಿಗೆಯಭೇದ್ಯವಿದೆಂಬತೆರದಲಿ | ನಗರಿಯನುಪಾಟಿಸುವುದಿಂ | ನೃಪನೀತಿಯಹುದೆಂದಾ ॥೩೨॥ ಪಿರಿದೆನಿಪಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಗಳಲೊ | ಪ್ಪಿರಲುಚೀಹುದುರಾಜಮಂದಿರ | ವರಸನಕಲಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಗಾಲಯಗಳಿರಬೀಕು ॥ ಚಿರಸಿಂಹುಧಾನ್ಯಾದಿಬಹುಸಂ | ವರಣೆಯಲಿಬಹುಕೂಪದಲಿಕೆ | ಚ್ಚಿರಲುಚೀಹುದುನಗರನಾನಾ | ಪ್ರಜೆಗಳಿಂವಿನಲೀ ॥೩೩॥ ಇನಿತುಪರಿಯಲಿಮೆರೆನಪುರದಲಿ | ಮನುಜನಾಯಕನಿದ್ದುನಾಡುಗ | ಳನುವಿಚಾರಿಸುತಲ್ಲಿರಿಸಿಯು | ಚಿತಾಧಿಕಾರಿಗಳಾ ॥ ಘನವೆನಿಪದುರ್ಗಗಳಿಗಾತಳಿ | ಜನಬಯವ್ಯವಹಾರಕೃಷಿತತಿ | ಯನುರಚಿಪವೋಲುಮಾಡಿನಾಲಿಸಜೀ | ಕುಭೂತಳವಾ ॥ ಮೊದಲುಗಡನನುಕೊಟ್ಟುಭೂಪ್ರಜೆ | ಯದುನಲಗದೊಲ್ಸಲಹುಚೀಹುದು | ಪದನರಿದುಮೆಚ್ಚುಗಳನಿ | ಕ್ಕುತಹಸುನಕರವಂತೆ ॥ ಮುದದಿನುಚಿತವಿಪೆಂಬತೆರಿಗೆಯ | ಪದುಳದಿಂದಲಿಕೊಳಲುಬೀಹುದು | ಸದಯನಾಗಿರಬೀಕು ಸಕಲಸ್ಪೃಕೃತಿಸಂಗದಲೀ ॥ ೩೫ ॥ ಅರಸುಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲನುನುಜರು | ಧರಣಿಯಲಿಕೃಷಿಮಾಡುವಕ್ಕಲಿ | ಗರಲಿಧನವನೆಬಯಸಿಯವರನೆಪಾರಿಕೊಂಡಿಹರೂ ॥ ಅರಸಕೇಳವರುಳ್ಳದವನಿವ | ಗರನುತನವ್ಯಂಟಿಪನರಿತುದಯೆ | ವೆರಸಿನೀನ್ಯಾಯದಲಿಪಾಲಿ | ಸುವೊರ್ವಜನಪದವಾ ॥ ಎನಲುಭಂಡಾರವನುಹೆಚ್ಚಿಸು | ವನುವಹೇಳ್ಕೆಭೀಷ್ಮನೀನೆನೆ | ಮನುಜಪತಿಗಿಂತೆಂದನಾತನುಸಕಲಕರುಷಕರೂ ॥ ಘನನೆನಿಸುಶಿಷಡಣಿಜರಖಿಳಾ | ವನಿಯೊಳಿಹರೆಗೋರಕ್ಷಕರುಬಹು | ಧನವತೆರುವರುಬಗೆಯನರಿದದಕೆಗೆಯಬೀಕೆಂದಾ ॥ ಘನಕೆಧಾನ್ಯಕೆಹೇತುವಾಗಿಸ | ಜನವವರಿಸ್ಸಿಸುವನಾದೊಡೆ | ತನಗೆಭಂಡಾರಗಳುಹೆಚ್ಚು ತಲಿಪ್ಪೆದರಿದಲ್ಲಾ ॥ ಅನುವನುಪದನ್ಯಾಯವಪವ | ರ್ತನವಮೆರೆಯಂದೆಭೂಪ್ರಜೆಯನಿಜ | ತನಜರೆಂಬದಂದದಲಿನಲಹಿದಹುದುಲೀಸೆಂದಾ ॥೩೪॥ ಹುಲಿಮರಿಯತಿಂಬಂತೆಮುನಿಪೊ | ಕ್ಕಲಿಗರೆಲ್ಲರಕೆಡಿಸಿಬಹುಧನ | ಗಳನುಕೊಂದರೆಮುಂದೆಹುಟ್ಟದುನೃವಗಧನಧಾನ್ಯಾ ॥ ಸಲೆಜಿಗುಳಿಸುಖವಪ್ಪರೀತಿಗ | ಳಲಿರುಧಿರವನುತೆಗವತೆರದಲಿ | ನಲಿಗಿನದೆಕೊಳಿಬೀಕುರಾಜನುಭೂಪ್ರಜೆಯು ಧನವಾ ॥೩೫॥ ಅರಸಕೇಳ್ದಂಡಿಸಲುತಕ್ಕವ | ದಿರನುದಂಡಿಸಿಯವರವಿತ್ತೋ | ತ್ಕರವನೆಲ್ಲವತೆಗದುಜನನಿಂದಿಸದರೀತಿಯುಲೀ ॥ ಪಿರಿಮವಾಡಲುಬೀಕುಧರಣೀ|ಶ್ವರನುನಿಜಭಂದಾರವನುಧನ| ವಿರಲದಂಡ್ಯರಿಗಳುಬಲಾಗದುಲೋಕವಿದರುವುದೂ॥೩೦॥ ಧನವಳಿಸಿಯೆಯಾತ್ರಕೀಯಲು | ಜನಪಮಿಗೆಸಲವಿಲ್ಲವಾತ್ರಗೆ | ಮನವೊಲಿದುಕೊಡಬೀಕುಸುನ್ಯರಕ್ಷೆಯದುಸಿರಗ॥ ಇನಿತುದಾರಿದ್ರ್ಯನಬವಿ | ಪ್ರನಿಗೆನತ್ಪಾತ್ರಕ್ಕೆಕೊಡುಯಮ | ತನುಜಮನದಲಿಲೋಭವಿಲ್ಲದೆಬಹಳಧನಗಳನೂ ॥೩೧॥ ಅರಸವಾಂಧಾತನಿಗೆಮುನ್ನಾಂ | ಗಿನಹೇಳಿದವಾಕ್ಯವನುಕೇಳ್ | ಧರೆಯನಾಳ್ದವನೊಲಿದುರಕ್ಷಿಸಬೀಕುವಿಪ್ರರನೂ ॥ ಧರಣಿಸುರರೇಸಕಲಧರ್ಮೋ | ತ್ಕರಕೆಜನನಸ್ಥಾನವೆಂಬರು | ಹಿರಿಯರವರನುಪ್ರಜೆಗೈದರೆಪ್ರಣ್ಯವಹುದೆಂದಾ ॥೩೨॥ ವಾಮದೇವನುಹಾಮುನಿಪನು | ದ್ದಾಮವನಸುಮನನೆಂಬರಾಯಗೆ | ಪ್ರೇಮದಲಿಹೇಳಿದನುಧರ್ಮದಿನಡೆವನಿರ್ಣಯವಾ ॥ ಭೂಮಿಪತಿನಿನಗಾನುಹೇಳುವೆ | ಪ್ರೇಮೆಯಿಂದಲಿಮುದದಿಕೇಳೆಂ | ದಾಮರುನ್ನದಿಯಾತ್ಮಜಾತನುಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ॥೩೩॥ ಜಗದೊಳಾವಗಮರ್ಧಸಿದ್ಧಿಗೆ | ಮಿಗಿಲೆನಿಸುವುದುಧರ್ಮಸಿದ್ಧಿಯು | ಮಿಗಿಸವುಜ್ವಲಧರ್ಮಸಿದ್ಧಿಯಲಹುದುಬಹುಭಾಗ್ಯಾ॥ ಸೊಗಸೆನಿಪಧರ್ಮನುವರ್ಜಿಸಿ | ತಗೆಯುಕಲಿತರೆಧನವನಿದ್ದ | ರ್ಧಗಳುಕೆಡುವುದುವಾಪದುರಿಯುಶವಹುದುಕೇಳೆಂದಾ॥೩೪॥ ಮೂಲಬಲವನುತುಟ್ಟಬಡಿಸುತ | ಲಾಲಿನುತರಸ್ಸಿನುತಲಿಪಭೂ | ಪಾಲನಿಗೆನಿಜದಂಡನೀತಿಯಿಫಲಿಸಿಬರುತಿಹುದೂ ॥ ಮೇಲೆಸಮನಹನೃಪತಿಯಡೆಯಲಿ| ಲೀಲೆಯಲಿಸಾಮವನೆಮಾಡಲು | ಹೇಳಿಹುದುಬಯನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಾಸಮೂಹದೊಳಗೆಂದಾ॥೩೫॥

ಮುನಿವರಿಪುವನನಲ್ಪತಶರನೆಂ । ದೆನಲುಸುಲ್ಲದುಬರಿದೆನಿಜಬಲ । ಮನದಲಳುಕದಡವನತನುದಾನವಲಿಸತ್ಕರಿಸೀ । ತನಗೆಸುಖನೆ
ನುವಾಡಿಕೊಂಬುದು । ಮನುಜನಾಥಗೆನೀತಿಕಾರ್ಯಗ । ಳನುವನರಿಯಲುಬೇಕುಮೂರ್ಖತೆಕೇತತಹುದೆಂದಾ ॥೯೬॥ ಧರಿ
ಕುಸುಮವಕೊಯ್ಯಲರಿಯದೆ । ಮೇಳದಲಿಸರಿಮಳವನೊಯ್ವುದು । ಕಾಳಗಕ್ಕಲಸಿದಮಹೀಕನುಕವ್ವವನುಕೇಳಾ ॥ ಕೋಳ
ಬಲುಮೆಯಲವನೊಳಿಸಗುವು । ದಾಳುತನದೊಳಗಲ್ಲಯಾಜಾಜ್ಞಾ । ಲೀಲೆಯಲಿವರಿತುಷ್ಟ ನಾದೊಡೆಕೊಡುವುದೇಕೌರ್ಯ॥೯೭॥
ಅತಿಮುದದಲಾವಾಕ್ಯವನುಕೇ । ಳುತಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯಗಂಗಾ । ಸುತಗೆಮತ್ತಿಂತೆಂದರಣದಲರಾತಿಭೂಮಿವರಾ । ವಿತತಿ
ಯನುಜಯಿಪಂದವನುವಿ । ಕ್ರುತವದಾಗಿರೆಹೇಳೆನಲುತತ್ । ಹ್ಪೃತಿವತಿಯನಾದರದಿನೋಡುತಲಾತನಿಂತೆಂದಾ ॥೯೮॥ ಬಲಸಹಿ
ತಹಗೆಯಿತ್ತಿಬರೆನಿಜ| ಬಲಸಹಿತವಿದಿರೋಡಬೇಹುದು । ಮಲತರೇಕಾಂಗಕ್ಕೆಏಕಾಂಗದಲಿಹೊಗಬೇಕೂ ॥ ಖಳನುಮಾಯೆ
ಯಮಾಡಿದರೆತಾ । ಬಳಿಕಮಾಯೆಯಮಾಡಬೇಹುದು । ಬಳಿಕಮಾಯೆಯಮಾಡಬೇಹುದು ಗೆಲವಕೊಡಬೇಕಧಟುತನಗ
ಳಲರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥೯೯॥ ಅಳುಕಿರಣದಲಿಬಿನ್ನ ನಿತ್ತರೆ । ನೆಲಕೆಬಿದ್ದರೆಧರಿಸಿದಾಯುಧ । ಗಳನುಬಿಟ್ಟರೆಕರಣುಹೊಕ್ಕರೆಬಂ
ದುನಮಿಸಿದರೇ ॥ ಕೆಳಗೆವಹನದಿಂದಲಿಳಿದರೆ । ಕೊಲಲುಸಲ್ಲದುಧರ್ಮದಲಿಹಗೆ । ಗಳನುಕೊಲುವುದಕೆಂದತಾನೇಸಾವುದತಿ
ಸುಕೃತಾ ॥೧೦೦॥ ಮನೆಯೊಳಗೆಕೌರ್ಯದಲಿಮಡಿವುದು । ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ರಾಜನಿಕರ| ಕ್ಕನುಚಿತವುರಣಮರಣವನೆಬ
ಯಸುವರುಬಾಹುಜರೂ ॥ ಮುನಿಸಿನಲಿಸಿಲುಕಿಕ್ಕಿದಾಯುಧ । ವನುವಿಷಪ್ರಯಿಲಿಪ್ತಕಸ್ತ್ರಂ । ಗಳನುವೈರಿಗಳಲಿಪ್ರಯೋ
ಗಿಸಿನರಕವಹುದೆಂದಾ ॥೧೦೧॥ ಅರಿನೃಪರಮೇಲೆತ್ತಿನಡೆದವ । ದಿವಪುರಗಳನುಕೆಡಿಸಬಹುದಾ । ಧರೆಯನರರನುಬಾಧಿಸಿದರೆ
ಯಧರ್ಮವಿಲ್ಲಾಗಾ ॥ ಧರಣಿಸುರಗೃಹದೇವತಾಮಂದಿರಗಳನುನೆರೆಕೆಡಿಸಬಾರದು । ನರಕದಲಿಬೀಡಾರವಾಯತವಹುದುಕೆಡಿ
ಸಿದರೇ ॥೧೦೨॥ ಭೂವಿಲಲುರಣದಲ್ಲಿಮಡಿದವ । ಗಾವಲೋಕವದಹುದುಹೇಳೆನೆ । ದೇವನವಿಯಾತ್ಮಜನುನುಡಿದನುಧರ್ಮಸು
ತನೊತನೇ॥ಸಾವಧಾನದಿಕೇಳುಮುನ್ನ ಶ|ಚಿನಭೂಪ್ರಿಯನಂಬರೀಷ|ಕ್ಷ್ಮಾವರಗೆಹೇಳಿದುದನರುಹುವೆನೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ॥೧೦೩॥
ಕರಣಾನ್ವೋಕ್ಕನಕಾಯ್ದವಗೆಸಂ । ಗರದೊಳಗೆಬಲುಛಾಯೆದಲಿಬಿ । ದ್ದರಿಗಳನುತಂದೊಲಿದುರಹ್ಪೆಸಿದವಗೆಯಜ್ಞಾಳಾ॥ವಿ
ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದವಗೆಧನೀ । ಸುರರಹ್ಪೆಸಿದವಗೆನೃಪರೊಳು । ನರಕವಿಲ್ಲಿದುಸತ್ಯವೆಲೆಯಮಸೂನುಕೇಳೆಂದಾ ॥೧೦೪॥ ಅನುಡಿ
ಯಕೇಳುತಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ಮಾನವೇಂದ್ರನುಬಳಿಕಗಂಗಾ । ಸೂನುವಿಂಗಿಂತೆಂದರಾಜರುಗೈವಪಾತಕವಾ ॥ ಏನಬಂಡಿಸಬ
ಹುದಧೋಗತಿ । ತಾನೆತಪ್ಪದುಧಿಪನೆನಲುತ । ನ್ಯಾಸದಭಯಬಿಡುವವೊಲುಬಳಿಕಾತನಿಂತೆಂದಾ ॥೧೦೫॥ ಜನಪಕೇಳಿದನಂಬ
ರೀಷಾ । ವನಿನಬಹುಯಜ್ಞಾಗಳವಿರಚಿಸಿ । ಯನಿಮಿಷೇಂದ್ರನಬಳಿಗೆಹೋಗಿಪ್ಪಲ್ಲಿತಾನೋಡೀ ॥ ಘನವಿಮಾನದಮೇಲೆಸೆವ
ತ । ನ್ನನುಜನೆನಿಪವನುದೇವನಿವಗೇ ।ಕಿನಿತುಭಾಗ್ಯಗಳಾಯ್ತಿನುತಲಿಂದ್ರನನುಬಿಸಗೊಂಡಾ ॥೧೦೬॥ ಈತನೆಂನಂದದಲಿಯು
ಜ್ಞಾ । ವ್ರಾತಗಳವಿರಚಿಸಿದನೇಪುರು । ಹೂತಹೇಳತ್ಯಧಿಕವದವಿವಗಾದುದೇಕೆನಲೂ । ಆತನುಡಿದನುವೊದಲುನಿನ್ನಿಯ ।
ಭೂತಳವನಾಕ್ರಮಿಸಿದರುವಿ । ಖ್ಯಾತಕತಕೃಂಗಾತ್ಮಸಂಭವರೆನಿಪರಕ್ಕಸರೂ ॥೧೦೭॥ ಅವರಮೇಲಕೆನಿನ್ನ ಬಂಟನ । ನಿವನ
ಕಳುಹಿದೆಬಲಸಹಿತಬಲ । ವವಕ್ಷಿರಾಕ್ಷಾರಗಳಕಂಡಂಜಿತಿರುಗಿದರೂ ॥ ಶಿವನಭ್ರಜಿಸಿದನೀತದಿವ್ಯಾ । ಕ್ವವನುರಥವನುಕೊ
ಟ್ಟಬ್ಬರಿಜಾ । ಧವನುಡಿದನಾಪಿಯಲಿನೀರಥವಿಳಿಯಚೀಡೆಂದೂ ॥೧೦೮॥ಇದುವಿಜಯರಥವೀರಥವನೇ । ರಿದರಿಗಪ್ಪುದುವಿಜಯ
ವೆಂದಾ । ಮದನಹರನರುಹಿದನುಬಳಿಕದನಧಿಕಕೌರ್ಯದಲೀ ॥ ಕದನದಲ್ಲಿವಿರೋಧಿಗಳಹೊ । ಯ್ದಧಟ್ಟಿನಲಿಕಾದುತ್ತರಥ
ವಿ । ಲ್ಲದೆಮಹಾರಾಕ್ಷಸರುಕಾದಲುಕಂಡನದನೀತಾ ॥೧೦೯॥ ಅರಿಗಳಿಗೆವಾಹನಗಳಿಲ್ಲೀ । ವರರಥವನಾನೇರಿಹುದುಸಂ । ಗರದ
ಧರ್ಮವೆಯೆನುತರಥದಿಂದಿಳಿದುಬೇಗದಲೀ ॥ ಹರಿಗೆಖಡುಗವಕೊಂಡಿರದೆಮೇ । ಲ್ವರಿದುಹಗೆಗಳಮೇಲೆನಡೆದನ| ದಿರಮಹಾ
ಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲಳಿದನುವೀರವೃತ್ತಿಯೆಲೀ ॥೧೧೦॥ ಒಡೆಯನವಸರಕಾಗಿಹೋದನು । ಕಡುಹಿನಲಿಮೇಲ್ವರಿದುಕದನಕೆ । ಬಿಡ
ದೆರಣಧರ್ಮದಲಿರಥದಿಂದಿಳಿದುಕಾದಿದನೂ । ಮಡಿದನಸುರರಶರದಲಿವನವ । ಗಡವೆನಿಸುತಿಹಸಮರಯಜ್ಞವ । ಗಡಣಿಸಿದ
ನಿನ್ನಿಂದಲಧಿಕದಲೀತನಿಹನೆಂದಾ ॥೧೧೧॥ ಸುರಪನಿಂತೆಂದಾಸುದೇವನು । ವಿರಚಿಸಿದಸುಕೃತದಮಹತ್ವದ । ಪರಿಯನೊಲ
ವಿಂಬಂಬರೀಷಗೆಹೇಳಿದಂದವನೂ ॥ ನರಸನ್ಮಪಸುತಕೃಷ್ಣರಾಯಗೆ । ಸಿರಿಯಕೊಡುತಿಹವೇಂಕಟಾಧೀ । ಶ್ವರನಭಕ್ತ
ರೊಳಧಿಕನೆನಿಸುವಭೀಷ್ಮನನುಹಿದನೂ॥ ... ... ॥೧೧೨॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೯೪ ಪದ ೨೪೯೯೬೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಪಗೆಯಜಯಿಸುವವಂಡೆಯಾತ್ರಾ ॥ ದಿಗಳಿನಿವನೃಪವರ್ತನಂಗಳ ॥ ಬಗೆಯನರಿದನುಧರ್ಮ
ಜನುಗಂಗಾಕುಮಾರನಲೀ ॥ ... ...

ಪದನೂ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ॥ಪಾಲಬಳಿಕಾಧರ್ಮನಂದನ ॥ಕೇಳಿವನುಳಿನಪಂಡುಯಾತ್ರಾದಿಗಳನಿಂದೆನಗೇ ಹೇಳಿನುತಲಾವಾಕ್ಯವನುತಾ ॥ ನಾಲಿಸುತದರಹಾಸವುದಯಿನೆ ॥ ಲೀಲೆಯಲಿಗಂಗಾಕುಮಾರಕನಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥೧॥ ಕಳಿದು ಮುಳಿಗಾಲವನುಬಲುನದಿ ॥ ಗಳುತೆಗದುಕಾಲೊ್ಗೆಗಳಾಗಿರೆ ॥ ಚಿಳದಿರಲುಸಸ್ಯೈಳಿತಲೆದೋರಿರೆಕರತ್ಕಾಲಾ ॥ ಬಳಿಕಜಲತೃಣ ಕಾಷ್ಠಪ್ರಚಿಳೆಸಂ ॥ ಮಿಳಿತವಾಗಿಹವಾರ್ಗದಲಿಬಲು ॥ ದಳಸಹಿತದಂಡೆತ್ತಿನಡೆವರುನೀತಿಯುತನೃಪರೂ ॥೨॥ ಅರಸಕೇಳ್ದರಧ ಹಯಪದಾತಿ ॥ ದ್ವಿರದಗಳಸಡಗರವಿಬಲುಸಂ ॥ ವರಣೆಯಿಂದೋಲಗಿಸಿಬರೆಮಿತಾತ್ಮಿಮೂಲಬಲಾ ॥ ಕರಕರಾಸನಟುಡುಗಕವ ಚೋ ॥ ತ್ಕರದಿಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಸ್ಫೋಷದ ॥ ಲರಿಭಯುಂಕರವೆನಿಪಗಮಕರಿತರಳಚೀಕೆಂದಾ ॥೩॥ ಚರರಬಹುವಿಧವಾಗಿಕಳು ಹುತ ॥ ಲರಿಗಳಿಹರತೆರನರಿಯಬೀಕವ ॥ ರಿದೆತಮಗಿದಿರೆತ್ತಿಬಂದರೆಬಳಿದಿದಾರಿಯಲೀ ॥ ಬರುತಪಾಳೆಯವಿಡುವಕಡೆಗಳೊ ॥ ಳಿರುಳುನಿದ್ರೆಯೊಳಗಂಜಿದೆಡೆಯಲಿ ॥ ಪಿರಿದುಸಂಕಟವಾದಬಳಿಗಳೊಳಿರಿಯಬೀಕೆಂದಾ ॥೪॥ ಜನಪಗಜಹಯರಥಪದಾತಿಗೆ॥ಯು ನುವೆನಿಪನೆಲನರಿದನಿಜಬಲ ॥ ವನುನಿಲಿಸಬೀಕಾಗನೇನೆಗಳಾಯತವನರಿದೂ ॥ ತನತನಗೆಬಳಿಕೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ॥ ಘನವೆನಿ ಸಿಪಡಿಬಲಗಳಹವ್ರೊಲು ॥ ವೊನೆಗೊಳಿಸಿವೋಹರವನೊಡ್ಡುವಚದುರುಬೀಕೆಂದಾ ॥೫॥ ವರರಬಲವನುಕಂಠ್ಥಳುಕದ ॥ ಪರಿಯಲೆಲ್ಲಾಭಟರಿಗಾಗಳಿ ॥ ಯೆರಸುವಾಸಿಯತೋರಿವಿರತ್ವವನುಕೈಗೊಳಿಸೀ ॥ ಹರಿದುಜೊಬ್ಬಿರಿದೇರುವಂದದದಿ ॥ ಹುರಿ ಗೊಳಿಸಿಸಾಹಸವಹೆಚ್ಚಿಸು ॥ ವರಿದೆನಿಪಚಾತುರ್ಯಬೀಕವನೀನಿಕಳೇಳಿಂದಾ ॥ ಕರಿಗೆಸಮವಯಸತ್ವದಲಿಕೇ ॥ ಸರಿಯಮಿತರು ವಸಾಹಸದಲ ॥ ಚ್ಚರಿಯೆನಿಪಬಹುಯೋಧವೀರರುತನ್ನೊಳಿರಬೀಕೂ ॥ ಅರಸಕೇಳೊಂದೊಂದುದೇಶಕೆ ॥ ಚಿರಸಿದೊಂದಾ ಯುಧದಮೈ ॥ ಸಿರಿಯಹುದುನಿಜಬಲದೊಳೆಲ್ಲವರಂಗಬೀಕೆಂದಾ ॥೬॥ ತುರುಗಹೇಷಾನಿನದಮತ್ತ ॥ ದ್ವಿರದಬೃಂಹಿತಸಾದ್ಯಸೇನಾ ॥ ವರಭಟಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೀರಾಳಾಪವೆನದಿರಲೂ ॥ ಅರಿಗಳನುಜಯಿಸುವುದದೇನೊಂ ॥ ದರಿದೆನ್ಯೈನ್ಯಾನಂದವೇಮಿಗೆ ॥ ಕರನೃವರಜಯಿಸೂದೆಕಾರಣವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥೪॥ ಎಲೆನೃಪತಿಮೃಗವಕ್ಷೈಕಶುನಾ ॥ ವಳಿಗಳವುನಿಲವೊಳೈತಾದರೆ ॥ ಸುಳಿಯಿ ಮುಂದಾನಿಲನುಬಿಡದೆವ್ರದಕ್ಷಿಣಾರ್ಚಿಯಲೀ ॥ ಚಿಳಗುತಿರೆಪಾವಕನುವಾದ್ಯಂ ॥ ಗಳನಿನದಗಂಭೀರಭಾವವ ॥ ತಳೆದಿರಲುಜಯ ವಪ್ಪುದಾಬಲತರನಕೇಳಿಂದಾ ॥೯॥ ಗೆಲಲುಬೀಹುದುಹಗೆಯಂಭುಜಬಲ ॥ ದಲಿಬಳಿಕನಿಜನೇನೆವಿಧಿವಶ ॥ ದಲಿಮುರಿದುತಿರುಗಿ ದೊಡೆಭೂಪತಿತಿರುಗಬೀಕೊಡನೇ ॥ ಬಳಿಕಬಲುಹುಳ್ಳಿವನಿಪರಚಿಂ ॥ ಬಳಿಯನಂಟನಮಾಡಿತಾನಾ ॥ ದಳದನೆರವನುಳಿಕೊಂದು ಜಯಿಸಲುಬೀಕುವೈರಿಗಳಾ ॥೧೦॥ ಎಂದುಬಹುರೀತಿಯಲಿಗಂಗಾ ॥ ನಂದನನುನೃಪವರ್ತನಂಗಳ ॥ ಚಂದವನುವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಲುಳಿಯಮನೂ ॥ ಮುಂದೆಮತ್ತಿಂತೆಂದಧರ್ಮದ ॥ ದಂದುಗವುವಲವದನರಿದುನಡೆ॥ ವಂದವರಿದೊಂದರಲಿಬದು ಕುವಬಗೆಯಹೇಳೆಂದಾ ॥೧೧॥ ಅರಸಕೇಳ್ಮೆಜನಕ್ಜನನೀ॥ ಗುರುಗಳೇಮಿಗೆವಂದಬೀಯರು ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸುತಿಹದೇವತಾತ್ಮಯ ವಧಿಕವೆಲ್ಲರಿಗೇ॥ವರವೆನಿಪುದಾಮ್ನಾಯವೈಶ್ವಾ॥ ನರನಧಿಕವಿದರಿಂದಜನನಿಯೆ॥ನರಗೆಗೌರವದಿಂದವೆಗ್ಗಳವಹಳುಸತ್ಯವಿದೂ॥ ತಿಳಿದಿದನುಪಿತೃಮಾತೃಭಕ್ತಿ ॥ ಲೊಲಿದುನಡೆವಾತನಿಗೆಜಹವ ॥ ಗಳಲಿಸುಖಸಂದೋಹವಹವೆನೆಕೇಳಿಧರ್ಮಜನೂ ॥ ಬಳಿಕ ಸತ್ಯಾನೃತಗಳೆರಡ ॥ ಗ್ಗಳೆಸುತಿಹವಾವಂಗದಲಿಯಿದ ॥ರೊಳಗೆನಡೆಯಲುಬಹುದುಗಂಗಾತನುಜಹೇಳಿಂದಾ ॥೧೩॥ ಅರಸಕೇ ಳೈಸತ್ಯವಾದಿಯೆ ॥ ಪರಮಸುಕೃತಿಯಸತ್ಯವಾದಿಯೆ ॥ ನರಕಕ್ಕೈದುವವೆಂಬುದನುಜಗವೆಲ್ಲಬಲ್ಲುದಲೇ ॥ ಧರೆಯಲಿವರವಿಶೇ ಷನೆಂದಿದೆ ॥ ನರರಿಗಹಿತವಿದೆನಿಪಸತ್ಯವೆ ॥ ದುರಿತಸಾಧನಭೂತಹಿತವೇಧರ್ಮಾ ॥೧೪॥ ಎನಲುಕೌಂತೇಯಾಗ್ರಭವನುಳಿ॥ವ ನುಗೆಲುವನಾವವನುಹೇಳಿಂ ॥ ದೆನಗೆನೀನೆನೆಪಿಭೀಷ್ಮನೆಂದನುಮಧುರವಚನದಲೀ ॥ ಅನಿಕವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗದೆ ॥ ಘನವೆನಿಪ ವರ್ನಾಕ್ರಮಂಗಳೊ ॥ಳನುವರಿದುನಡೆವವನುವಾಪವಹೊದ್ದದವನೆಂದಾ ॥೧೬॥ ಕ್ಷತ್ರಿಯವಸನವನುಮಾಡುತಿದ್ದವ ॥ ನತಿಥಿಪ್ರೂ ಜೆಯುಮಾಡುವಾತನು ॥ ಸತತವಿಘ್ನಾವಭಯಿಸುವಾತನುರಣದೊಳಿಳಿದವನೂ ॥ ಕ್ರತುವಮಾಡುವಶೀಲವುಳ್ಳವ ॥ ನತುಳಕೌ ರ್ಯಾನ್ವಿತನುಸೌಧು ॥ ವ್ರತತಿಯನುಪೋಷಿಸುವವನುಗತಕಲುಷನಹನೆಂದಾ॥೧೭॥ಬಳಿಕಯಮಸುತನುಡಿದನಾಕ್ಷಣ॥ ವೆಲೆ ನಡೀಸುತಕೇಳುಸೌಮ್ಯನು ॥ ಗಳುಖಳರರೀತಿಯಲಿಖಳರತಿಸೌಮ್ಯರಂದದಲೀ ॥ ಯೆಳೆಯೊಳಿನದಿಹರದನುವಿಭಜಿಸಿ ॥ ತಿಳಿವ ಪರಿಯಿಂತೆನಲುಪೂರ್ವದ ॥ ಪುಲಿನರಿಯಸಂವಾದವನುಕೇಳೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥೧೮॥ ಅರಸಕೇಳೈಪುರಿತೆಯಿಂಬುರು॥ ಪುರದೊ ಳಿಪ್ಪನುಪೌತಕಾಖ್ಯನು ॥ ಧರಣಿಪತಿತಾಕ್ರೂರಕರ್ಮವವಮಾಡಿಯದರಿಂದಾ ॥ ಮರಣವೈದಿದಬಳಿಕಜನ್ಮಾಂ ॥ ತರದೊಳಗೆನರಿ

ಯೋಗಿಸುಟ್ಟಿದ್ದ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿವಿಜ್ಞಾನಸಂಯುತನಾಗಿಧಾತ್ರಿಯಲಿ ॥೧೪॥ ಸತತವಾಗೋಮಾಯುಶೀಲಾ | ನ್ವಿತನೆನಿಸಿವಮಾಂ ಸವನುತಿನ್ನದೆ | ವತಿತಫಲವತ್ಪಂಗಳನೆಭಕ್ಷಿಸುತಲನುದಿನವೂ ॥೧೫॥ ವ್ರತನಹಿಡಿದಿರೆನೋಡಿಕಂಡಾ|ಹುತಲರಂಣ್ಯದಲಿಹಸ್ಯಗಾಲ| ಪ್ರತತಿಗಳುಚೋಧಿಸಿದವದಚೀಡೆಂದುವೋಹದಲೀ ॥೧೬॥ ತಂದುಕೊಡುವೆವುಮಾಂಸಗಳನೆಂ | ದೆಂದಿಗೆಯುನೀನದನುಮುದದಲಿ | ತಿಂದುನೀಸುಖಿಯಹಾಗಿನಮ್ಮವ್ರತವಿರಲುಚೀಕೆನಲೂ ॥ ಅಂದದಕೆಮನವೆರಗಲೊಲ್ಲದೆ | ಘುಂದೆದೃಢನಿಶ್ಚಯದೊಳಿರೆ ವ್ಯಗ | ವ್ಯಂದದೊಳಗೀವಾರ್ತೆಕೇಸರದುದುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥೧೦॥ ಆಲಿಸಿದುದಾವಾರ್ತೆಯನುಮೃಗ | ಜಾಲದೊಳಗತಿಮುಖ್ಯವಹೆಶಾ | ರ್ದೂಲವೊಂದೈದಿದುದುತಕ್ಕೈರವದಬಳಿಗಾಗೀ ॥ ಮೇಲೆಮಾತಾಡಿಸಿತುಜಂಬುಕ | ಕೇಳಿಬಂದೆನುನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ | ಲೀಲೆಯಲಿನಿನ್ನೊಡನೆಸ್ನೇಹವಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ॥೧೧॥ ಪೊಡವಿಯಲಿನಾಕೂರನೆಂದೇ | ನುದಿವರದಕಂಜುವುನೀಸಂ| ಗಡಿಗತನನನುಮಾಡಿತನ್ನಲಿಸಕಲಸುಖಗಳನೂ ॥ ಪಡೆಯುವನಲುಭೋಗೇಚ್ಛೆಚಿತ್ತದೊ | ಳಡಸಿತಿಲ್ಲನಗೀಗನಿನ್ನಯ|ಗೊಡವೆಬೇಡೆಂದಾಶಿವಾಗ್ಜಂಬುಕಗೆಪೇಳಿದುದೂ ॥೧೨॥ ಭೀದವೇಕೆನ್ನೊಡನೆಭೋಗದೊ | ಳಾದರವುನಿಸಗಿಲ್ಲದೊಡೆಪಿಡು |ವೋದದಲಿನೀನೆನಗೆಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯಗಳತಿಳುಹೀ ॥ ಭೀದವಿಲ್ಲದೆನಂಟನಾಗಿಹೆ | ಯಾದಡುತ್ತಮವೆಂದುನುಡಿಯೆವೃ | ಗಾದನನುಗೋವಾಯುವಬಳಿಕಿಂತೆಂದುದಾನುಡಿಗೇ ॥೧೩॥ ನಿನಗೆಭೃತ್ಯರುಬಹಳವ್ರುಂಟಿನ | ರೆನಗಸೇರದಸಾಯಿಯೊಂದಲಿ |ಯನವರತಕೊಂತೆಯುವಹೇಳ್ವರುಕೇಳೆನೆಂದಿಗಾ ॥ ಮನವೊಲಿದುನಂಬುಗೆಯಮಾಡೆಂ | ದೆನಲುಒಳಕಾವ್ಯಾಖ್ರಿಪ್ರಾಡಿತು | ಖನವೆನಿಸಶವಧಗಳನನುವೊಸಲಾಗಿಕೂಡಿದವು ॥೧೪॥ ಹುಲಿಗೆಬುದ್ಧಿಯುಹೇಳಿಕೊಳುತಲಿ | ಬಳಿಕಲಾನರಿಯಿರಲುಕೆಲವಾಂ | ತರದೊಳಿವರೈಕ್ಯವನುಕಾಣುತಲಾಗಸೈರಿಸದೇ ॥ ಒಳಲೆನಿಸುವಾಹುಲಿಯಭೃತ್ಯರು | ಒಳಗೆತಾವ್ವೋದ್ದಗೂಡಿಬಂದಾ | ಗಳೆನರಿಯುಕೆಡಿಸುವರೆತಿಟ್ಟವನೊಡ್ಡಿದರುಬಳಿಕಾ ॥೧೫॥ನರಿಗುಹೆಯಕಾಪಿರಲುವಂಚಿಸಿ| ಪಿರಿದೆನಿಸಿಹುಲಿತಿಂಬಮಾಂಸವನಿರವಿಡೆತಾಮ್ರಕ | ದ್ರೊಯಿದರಿಂತನುದಿನವುನೂಡುತಿರೇ॥ಕರೆಯೆಹುಲಿಯೊಡನಿವರುಮಾದುವ|ಸರಿಯುಹೇಳಿತುಜಂಬುಕನುಭೃ | ತ್ಯರುಪಿಡದೆವೊಡ ಲುತ್ತನಾಂಸಂಗಳನುತಿನುತಿಪರಾ॥ಬಂದುವಿನಹುಲಿಸಿದುರೋಷವಿ|ಬಂದಿರಲುಮನೆಯೊಳಗೆತಾನೈ|ತಂದುಭೃತ್ಯರುನರಿಯ ನಂಬಿಕೆಡಿಸಿದಕೆವ್ರತವುಂಟೀ ॥ ತಂದವಾಂಸಗಳನ್ನುನರಿತಾ | ತಿಂದುಕೊಬ್ಬಿತುನಿನ್ನ ನಲುಗಿಸಿ |ಕೊಂದೆನಲುಧಿಟವಂದುಕೋ ಪಿಸಿಮುಳಿದುದಾನರಿಗೇ ॥೨೬॥ ಕೇಳುಧರ್ಮಜನರಿಯುವಧ್ಯಸಲು | ಹೇಳಿದುಲಿಭೃತ್ಯರನುಕಳುಹಲು | ಲಾಲಿಸುತಲಾನುದಿಯುಕೇಳಿತರಕ್ಷುವಿನತಾಯಿಾ ॥ ಮೇಳದಲಿನಿಜಸುತನಕರದಂ | ದಾಳಿಗೊಂಡುದುಮಗನೆನೀನೀ | ಖೂಳರಾಡಿದನುಡಿಯನಂ ಬುವದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದೂ ॥೨೪॥ ಇನಿತುಕೃತ್ರಿಪವುಂಟಿನರಿಯವು | ಗಿನಿತುಹಿತವನುಮಾಡಿತರಿಯಾ | ತನುಜಕುಟಿಲತೆಯಿಂದಭೃತ್ಯರುಕೆಡಿಸಿಹೇಳಿದೊಡೇ ॥ ಮುನಿಯನಲುವ್ರದೆಬುದ್ಧಿಯುತನಾ | ತನಿಗೆಬುದ್ಧಿವಿಹೀನರಿರಲಿ | ಕರಿಗಯಲ್ಕರ ಸೂಯಿಬಡುವರುಜಲವುರೀತಿಯಲೀ ॥೨೫॥ ಧರ್ಮವೆಲ್ಲವ್ರಜಗಕೆನೋದಲ | ಧರ್ಮವೆಂಬಂತಿಯುಮಗನೆಯೆಧರ್ಮವೆಲ್ಲವು | ಧರ್ಮವೆಂಬಂದದಲಿತೋರುವುದೂ ॥ ದುರ್ಮತಿಗಳಿಗೆಯುದನುಭಾವಿಸಿ | ನಿರ್ಮಲಾತ್ಮರುನಿಶ್ಚಯಿಸುವರು | ಧಾರ್ಮಿಕತ್ವವನೈದೆನುತಬೋಧಿಸಿದಳಾತ್ಮಜನಾ ॥೩೦॥ ಹಿತನೆನಿಸಮಂತ್ರಿಯನುಮಿಗೆಕುಟಿ | ಲತೆಗಳಲಿದುರ್ಜನರುಮುಸಿವರು| ಪತಿಯದಕೆಕಿವಿಜೋತುಕೆಡಿಸಲುಸಲ್ಲದುಎಂದೆನಲೂ ॥ ಅತಿಮುದವಿಗೊಳಾಯುವನುಮೃಗ | ಪತಿಕರಿಸಿಯಾಲಿಂಗನವಮಾ |ಡುತಮರುಗಿಕ್ಕಂಬನಿಯತುಂಬಿತುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದಾ ॥೩೧॥ ನರಿಬಳಿಕಕೇಳಲಿಮೃಗಾಧೀ | ಶ್ವರನೆನೀನೀವಿರಿಯರೆನ್ನನು | ವರಿಭವಿಸಿಕೊಲಹೇಳಿಕಳುಹಿದೆಯೋಚ್ಚರಹಿತನನೂ | ಅರಸುಗಳದುಶ್ಶೀಲರೆಂದ | ಲ್ಲಿರದೆವಿವಿಸಾಂತರ್ಕಿಸ್ಪೋಡದು | ನಿಃಕನನ್ಯತ ವಿಂದಲಳಿದ್ದೈದಿದುದುನಾಕವನೂ ॥೩೨॥ ಗಾವಿಲರಮಾತುಗಳಕೇಳದೆ | ನೀವಿಚಾರಿಸಿಚಿತ್ತದಲಿನ | ದ್ಭಾವವರನುಭರ್ಭಾವರ ನುಗುಣದೋಷಗಳನರಿದೂ| ಭೂವರನೆರಕ್ಷಿಸುವಕ್ಷಿನು | ವೀವಿವೇಕಿಮನವತೆತ್ತುಧ | ರಾವಲಯವನನುಸಲಹುನಿರ್ಗತ ಕಲುಷನಹೆಯೆಂದಾ ॥೩೩॥ ಎನಲುಸಂತೊಷಿಸುತಲಾಯಮ | ತನುಜನಂದಮರಾದಿಗನಂ | ದನಗೆಮಂತ್ರಿಂತೆಂದನವನಿ ವನಾವವರ್ತನದೀ ॥ ಖನಸುಖವನ್ನೆದುವನುಹೇಳಿಂ | ದೆನಲನಲಸ್ಯತೆಯೆಗರ್ವತೆ | ಯನನಹಾಯತೆಯೆಯುಜ್ಞನೃವತಿಗಸಾ ಖ್ಯವಹುದೆಂದಾ ॥೩೪॥ ಅರಸಕೇಳೊಂದ್ಪೊಂಟಿಪ್ರೂರ್ವದೊ | ಳುರುತಪವವಿರಚಿಸಿದುದುದಾಗಳೆ | ನರಸಿಜಾನಸಮೆಚ್ಚಿಚೀಡೀ ಪ್ಸಿತವನೆಂದೆನಲೂ ॥ ಕೊರಳೆನಗೆಕಳಯೋಜನಕೆಚಿಳ | ದಿರಲುಚೀಕೆನಗೀವರವನೀ | ಕರುಣಿಸೆನಲುತಥಾಸ್ತುವೆನುತವಿರಿಂ ಚಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ ॥೩೫॥ ಅತುಳವರಗರ್ವದಲಿಯನಹಾ | ಯತೆಯನಲಸತ್ವದಲಿಗಹನ | ವ್ರತತಿಯಲಿಮೇವುತ್ತಲಿರುತಿರಲಾತ ಗಮುಳಿಬರಲೂ॥ತ್ಪಿತಿಧರದಗುಜಯೊಳಗೆಯತಿದೀ|ರ್ಘತೆಯನೈವಿದಕೊರಳನಿಟ್ಟು|ದ್ಧತವೆನಿಸಿದಾಯೋಟಮಲಗಿತುಗಾಢನಿದ್ರೆ ಯಲಿ॥೩೬॥ತರಲಿತಲುನರಿಯಿರಡುಬಂದಾ ಗಿರಿಗುಹೆಯನೊಳಹೊಕ್ಕುತತ್ಕಂ |ಧರವಕಬಳಿಸಿಹಸಿದಹರಿವಿಗೆರಚ್ಚಿ ತೆಗಕೆಗಡೂ|

ಕರುಳತಿನುತಿರಲಾಗನೋವಿಗೆ ! ಹೊರಳಿತಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೊಳಗಣ । ನರಪರಿಯಲಾಯೊಂಟಿಪೆಟ್ಟುಸುಭೀಗತ್ನಸುವಾ ॥ ಅರ
ನಕೇಳಾಉಷ್ಪ್ರಸಂದದಿ । ಪಿರಿವೆನಿಸಗರ್ವದಲಿಚಿರೆನುವೆ । ಮರುಳನಾಗದೆಚಿಚ್ಚಿಚಿವದೆಸಿವೆ೯ಗೈದಿದೇ ॥ಅರಸುತಾನಾವಾಗ
ಲೆಚ್ಚತ್ತಿರಲುಚೀಕುನಿರಾಳಸತ್ವವಿದಿ । ನಿರತನಯಭೂಪತಿಗೆಇಪವರಸೌಖ್ಯವಮುಂದಾ ॥೪೪॥ ಮತ್ಕ್ಯಯಾಯಮನೊನುಗ
ನ್ನಯ । ಮುತ್ತಯಸೊಳಿಂತಂದಜನಸಂ । ಪತ್ತಿಯಲಿರಿಪುನೃಪನುಹೆಚ್ಚಿಮಹಾಪ್ರತಾಪದಲೀ । ಎತ್ತಿಬರಲುಳಿವಂದವೆಂ
ತದ । ಬಿತ್ತರಿಸಿಹೇಳನುತತದೂಭ । ಪೊಲೆತ್ತಮನುಚಿನಗೊಳಲುಒಳಿಕಾಭೀಷ್ಮನಿಂದೆಂದಾ ॥೪೯॥ ಇದಕೆವೋದಲಿತಿಹಾಸ
ವೊಂದುಂ । ಟವನುನಾನಭಿವರ್ಣಿಪೆನುನರಿ । ದುಪಥನಂವಾದವನುಕೇಳೈಜಲಧಿಯೊಂದುವಿನಾ ॥ನಟಗಳನುಕೇಳಿದಭವತ್ತೀ।
ರದಲಿಬೀಳ್ದಿತಪೆತುನುರವು । ಧ್ಯವಲಿವೀತನವುಳಿವುನೆಂತವುಪೇಳಿನೀವೆಂದಾ ॥೪೦॥ ಮುರನನುನುಗ್ರಾಲಿಸುವಕ್ಕಿಯು । ದಿರಣಿ
ಹೊಳಪೆಕೆಸ್ತ್ರಿಯುತೆಯಲಿ । ಕರುಣಿಯರಿರಣಿಹೇಳಿನೀವೆನೆಗಂಗೆತನುನಗುತಾ ॥ ಸರಿವುಮಸುವಾರನ್ರವಾಚಕೆ । ತರುಮಲ
ತುಬೀಳುವುದುಂಟಲೆವಾ । ಗಿರುತಪವೇತಸಕುಂಜಪ್ರಳಿವಿಪವೆಂದುಹೇಳಿದಳೂ ॥ ೪೧ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಎವೇತನದತೆರದಲಿ । ಪರರಕ
ಕ್ತಿಯನೆರಿದುನುಸೂರ್ಖತೆ । ವೆರಸದಾಹವರಂಗದಲಿಮಾರ್ಪುಲತುತಾವ್‌ಕೆಪದೇ ॥ ಪಿರಿವೆನಿಪನಯನೀತಿಯಲಿರಿಪು । ನರ
ಪತಿಯನೊಡಬಡಿಸಿನೆರವಿ । ಸ್ತರಿಸಬೀಸುಡುತೀನಬಲನಾದವನುಧಾತ್ರಿಯಲೀ । ೪೨ ॥ ಅನುಡಿಯುಕೈಕೊಳುತಲಂತಕ ।
ಸೂನುಮತ್ತಿಂತೆಂದನಾಗಳು । ಲೀನನಲ್ಲದಪಜನವುಣ್ಣೆಡೆಯಲಿವಾಗಾ ॥ ಏನಹುದುಪಕಾರ್ಯವಿಂದಿದ । ನೀನೆನಗೆ
ಚೋಧಿಸುವದೆನಲುನು । ನೋನುರಾಗದಿನಾಪಗಾತ್ಮಜಒಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೩ ॥ ಜನಪಕೇಳಿತಿಹಾಸವೊಂದನು । ಮುನಿಸ
ನೊಬ್ಬನುಘೋರತಪಕಾ । ನನದಲೊಬ್ಬನೆವಾಡುತಿದ್ದನುನಿಚ್ಚ್ಯಳಿನತಪವಾ ॥ ಮನಮೃಗಾಳಿತದಾಕ್ಷಮವೊಳಗನುಪಿನ
ವುಬಂದಿಸುದೊಂದುಕುಕ್ಕುರ । ಮನಸ್ಸೊಲಿದುಕಾದಿಯುದುಯೆಂಪಿಯುದ್ದೆಡೆಯನನವರತಾ ॥ ೪೪ ॥ ಮುನಿತಿರುಗಿದೆಡೆಗಳಲಿತಿ
ರುಗುವು । ದನರತನುತ್ರೊಂದುವಿನವಾ । ವನದೊಳಗ್ರತರಕ್ಷುಪಟ್ಟದಂಜಿಬರೆಳಪಕಾ ॥ ಮನವೊಲಿದುವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ
ದಾ । ಕುನಕನನುಪುಲಿವಾಡಿಯಾಪುಲಿ । ಯನುಮುರಿಯಲಿರಿಸಿದನುಸಂಯಮಿಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೫ ॥ ಕರಿಗಳುಕಿಬಲ
ಸಾರವೆಳೆಯನು । ಪಿರಿಯಗಜವನುವಾಡಿಗೆಲಿಸಿದ । ಹರಿಯಕಂತಂಜಿದಡೆಭಕ್ಷಕವಸಿಹ್ಮವನುವಾಡೀ ॥ ತಿರುಗಿಸಿದನಾ
ಸಿಂಹ್ಮವನುಳಿನ । ಶರಭವನುತ್ತಾಲೇಯಕನುಕಂ । ಡಿರಲಳುಕಲದಶರಭವಾಗಿಯೆವಾಡಿಗೆಲಿಸಿದನೂ ॥ ೪೬ ॥ ಪ್ರಕಟಕಪ
ಬಾಕ್ಯತೆಯವೈಗದಂ । ಕಕಧರಿಸಿತಾನಿದ್ದುದನುಮಿನ । ಸಕಲಸತ್ವಂಗಳನುಪಿಕ್ಷಿಸಜನ್ಮವಾಯ್ತೆನಗೇ ॥ ಅಕಟಮುನಿಯಾ
ಜ್ಞೆಯಲಿಕಾನನ । ನಿಕಟಮೃಗಳಕೊಲ್ಲಬಾರದು । ಚಕಿತನಾದೆನೆನುತ್ತಲಾಳೋಚಿಸಿತುಮನದೊಳಗೆ । ೪೭ । ಮೊದ
ಲುಬಲುನಿರ್ಚಳ್ವವಾಸನೆ । ಯದುಮನವನಾವರಿಸೆಮುನಿಯನು । ಸದುಪತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಲಿತಿರುಗುವೆನೆನುತಲೆಣಿಸಿದುದೂ ॥
ಅದನರಿತುವಿಶ್ವಾನ್ಞನದಲಿಮುನಿ । ಮೊಲಕುಕ್ಕುರರೂಪವನೆವಾ । ತಿದನುನೀಚನುಭೃತ್ಯನಾಗಿರಲಿಂತುತಪಹುದೆಂದಾ॥೪೯॥
ಅನಸಕೇಳದರಿಂಪಕುಲಜಾ । ನರಿಗೆಲೀನನುವಪಾಡಿಮನ್ನಿಸಿ । ದರಸಿಗಹುದತಿಹಾನಿಗಳುಚೀತಿದಕೆಸಂದೇಹಾ । ನರರೊಳು
ತ್ತಮವಂಶಜಾತಗೆ । ಪಿರಿದುಸಂಪದವಿತ್ತತಾನಾ । ಧೊರೆಗೆಜೀವವಕೊಟ್ಟಪಲಹುವನೆಂದನಭೀಷ್ಮಾ । ೪೯ । ಎಳೆಯು
ಭಿಷ್ಮದನ್ಯಪತಿಯಿಂತೆಂ । ದನುನೃಪಾಲರಿಗೆಲ್ಲನಕೆಸಾ । ಧನವಿನಿಸುವುದುದಂಡವದರಂದವನುನೀನೀಗಾ ॥ ಎನಗೆಹೇಳಲು
ಚೀಕೆನಲುವೆಂ । ಮ್ಮನನುಡಿಯನಾಲಿಸುತಕಂತನು । ತನುಜನಾದರದಿಂದಬಳಿಕಾನ್ಯನನೋಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫೦ । ಅಸಿವರ್ಣಿ
ವುನಾಲ್ಕುದಂಷ್ಟ್ರ । ಳೆನಬಾಹುಚತುಷ್ಪ್ರಯವುರಂ । ಜೆಸಲುಜಿಹ್ವಾದ್ವಿತಯವಾದಾಷ್ಟ್ರಕಗಳಳವಟ್ಟಿ ॥ ಯೆಸಕ
ವಾಗಿರೆಬುಳಲೋತ್ತನ । ವಿನರಶೋಮಗಳಲಿಧ್ವರ್ವಾಗಿರ । ಲೆಸವಸೊಬ್ಬನುದಂಪಪ್ರಹನುಘೋರರೂಪದಲೀ ॥೫೧॥ಜೊ
ಳೆನಹೊಂಬಣಸಜಯಂಸಂ । ಕುಳಗಳೊಪ್ಪಲುಶಂಖನರ್ನವ । ರಳವನಳುಘೂರಾರಾಣಾಸ್ಯಪ್ರಭೆಭೀಕರಿಯನುಬೀರಿ ॥ ಲಲಿತಬ
ಹಳಾಯುಧಭಂಬಕ್ । ಗಳಪಿಡಿಯುಂಡಿಸುತಬಲಿತ್ರುತ । ಸುಳಿವನನುದಿನದಂಡಿಪುರುಷನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೨ ॥ ಪೃರು
ಷ್ಣುಕೀಕನುಜೆಳಪಭೂತೇ । ಕ್ಷರಸುರೌದ್ರನುಲೋಕರಕ್ಷಾ । ಕರನೆನಿಸಿಬಹುನಾಮಗಳತಾಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹನೂ । ಧರಸಕೇಳ್ದೆ
ವಿಷ್ಣುಪ್ರಾಣೀ । ಪಿರಿವೆನಿಸುತಿಗದಂದನಿತಿಯ । ಧರಿಸಿಯುನುನಿದಂದಪ್ಪುರುಷನಾಗಿಚರಿಸುವನೆನೂ ॥ ೫೩ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸುನಾ
ದಂಡಿಪುರುಷನು । ಧರಣಿಪಾಲರನಾಶ್ರಯಿಸಿದು । ಹ್ಪರನುನುರ್ಪಸಿಕಷ್ಟ್ರವನುಪರಿಪಾಲಿಸುತಲಿಹನೂ ॥ ಧರೆಯೊಳಲ್ಲದಡಿತಿ
ಹುನುಒನೆಗ । ಧರಸಾಗಳಿಗೆಳ್ಳಿಹದುಕೇಳ್ದೆ । ಈರುಕುಲದೊತ್ತಸುಯೆಂಬುಗಂಗಾತನುಜನರುಹಿಂದನೂ ॥ ೫೪ ॥ ಜನಪಕೇ
ಳಿಂ ಾಂಡುಸುತನನು । ಧನಪಭಳಿಸಲುಚೀರುಯಡ-ತ್ಸಾ । ವನಿಯೊಳಹಿತರಯಾಮಿಯಲಿಪಿರಿದಾಗಿಭೂಮಿಪನೂ । ಧನನೆನಿ
ಪರಾಜ್ಞಕ್ಕೆಯುನನಾ । ಧನನಕಲಧರ್ಮಕ್ಕೆಕಾರಣ । ವೆನಿಸುವುದುಭೀಷ್ಮನನುಪೆಚ್ಚಿಳುಕಿಳಿದಾ ॥ ೫೫ ॥ ಬಾಭವಾ

ಗಿರಿಘನನಳಿಸಿದ | ಮಹಿಪತಿಗೆಬಲವಿತ್ತ್ರಸಂಪದ | ವಹುದೆತತ್ಪಲಮಿತ್ರನಿಲ್ಲದೆರಾಜ್ಯದಕ್ಕೂದೇ | ಅಹಿತರೇನಂಜುವರೆನಿ
ರ್ಧನ | ನಹನೃಪಗೆಯನುಚರರುಚಿಸಕ್ಕೆ | ವಿಸ್ತರಕೇಳಿದರಿಂದವಿತ್ತ್ರವೆನೃಪಗೆಚೀಕೆಂದಾ ॥ ೫೬ ॥ ಕಳಿಸಿದಡೆವಿತ್ತ್ರವನುಧ
ರ್ಮದಿ | ಕಳಿಸದೀಹುದಧರ್ಮವೂರ್ಗದಿ | ಕಳಿಸಲೊಂದಗ್ನಳಿಕೆಯಲ್ಲದುಖಾಪಗಳಕಳಿಕೆ ॥ ತಿಳಿದಿದನುನ್ಯಾಯದಲಿಪ್ರ
ಚಿ | ಗಳಿತ್ತರಿಗೆಯುಕೊಂಡರದುವೆ | ಗ್ನಳಿಸಿಭಂಡಾತವನುಪೆಚ್ಚಿಪುದರನಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೭ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಯನ್ಯಾಯಮಾ
ರ್ಗದಿ | ಕಳಿಸಿದೊಡವೆಗಳಿಂದಲಾಳಿದ | ದಳಿದಲಾಹವವಿಜಯವಾಗದುಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲೀ | ನಲುಗಸದೆಯಾರ್ಜಿಸಿದಧನದ
ಲಿ | ಬಲವನಾಳಿದಡತ್ರ್ರಪವಲಂ | ದಲಿವಿಜಯವಿತ್ತಿಹಾನವೆಲ್ಲಿಂದುಂಟದನುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೮ ॥ ಭೂರಮಣಕೇಳ್ಚೀಡನೊ
ಬ್ಬನು | ವಿರಿಯತಾತಶ್ರಚಲವೊಳಿಪ್ಪನು | ಕೂರನವಕಾಭವ್ಯನೆಂಬಾಖ್ಯದಲಿವರ್ತಿಪನೂ ॥ ಚಾರುಧರ್ಮದಿನಡೆವನಾತನು|
ದಾರಗುಮಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕ್ಕಾಯುತನ | ಕ್ರೂರಕರ್ಮನುಸತ್ವವಲಿಬಿಲ್ಲಿನಲಿಬಲ್ಲಿದನೂ ॥ ೫೯ ॥ ಬಯಸಿದರ್ಥವನಖಿಳಮುನಿಸಂ| ಚ
ಯಕೆಕೊಮತ್ತಿಶನಾತ್ರಯವನು | ಪ್ರಿಯವಿಕಾವನುದೇವಭೂಸುರಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ॥ ನಯವಚನದಲಿಫಲಚಯದಲತಿ|
ಶಯನುಸತ್ಕರಿಸುವನುಳನಕೇ | ರ್ತಿಯನುಪಡೆಯಿಪನಾತನುತ್ಕಟಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವನೂ ॥ ೬೦ ॥ ಅವನಕೇಜವನೋಡಿಬಹಳಾ|
ಟವಿಯೊಳಿನುವಿನವಿಭವನೇಚರ | ನಿಪಮಬಂದೆಲ್ಲರಿಗೆನೀನೇಯುಧಿಪನೆಂದೆನಿಸೀ | ನವೆಯದಂದುಸಿಲಹುಬಲಕೌ | ರ್ಯವುನಿ
ನಗೆಪರಿದುಂಟಿನುತಲು| ತ್ಸವದಲಿತತನನಾಗಲಭ್ಯರ್ಘಸಿದರುಚಿತದಲೀ ॥ ೬೧ ॥ ಏನಲವರಕೂಡಾತನಿಂತೆಂ | ದನುಬಳಿಕಾತ
ಖವಿಪ್ರವನಿತಾ | ಜನವರೋಷ್ಟವಿಕೊಲ್ಲಲಾಗದುಹೆಂಣುಕರೆಗಳನೂ | ಮನವೊಲಿದುಮಿಗೆಹಿಡಿಯಲಾಗದು | ಮುನಿದುಧೇ
ನುವವಭಸಲಾಗದು | ಧನಕೆಕಾಮಿಸಿಸುಲಿಯಲಾಗದುಪಾಂಧಸಂತತಿಯಾ ॥ ೬೨ ॥ ಅನವರತಗೋಬ್ರಾಂಹಣರಹಿತ | ವನೆ
ಬಯಸಿಬಳಿಕವರಿಗಾಗಿಯೆ | ಘನವೆನಿಪಯುದ್ಧವನುಷಾಡಿದರಳಿದರಧಿಕಫಲವಾ ॥ ಯೆನುತಲೀಪರಿವರ್ತನೆಗಳಲಿ | ಮನವೈ
ಲಿದುನೀವ್‌ನವದಿರಾಡಡೆ | ಯನುವಿನವುನಾನಿಮಗೆಸಖನಹೆಲೇಸಬಯಸುವೆನೂ ॥ ೬೩ ॥ ಎಂದರಾನುಡಿಗೇಳ್ದಿವನಚರ|ವ್ಯಂ
ದವಾತನಕೂಡೆನಾವಿಂ | ನಿಂದುಮೊದಲೀರೀತಿಯಲಿನೀನೀಗನಿಯಮಿಸಿದಾ ॥ ಅಂದದಲಿವರ್ತಿಸುವೆವಿಡುಘಿಟ | ವೆಂದರುಪಿ
ಕಾಭವ್ಯನನುಮುದ | ದಿಂದಮುಖ್ಯನಮಾಡಿದರುಕಂಡವನಸದ್ಮಣವಾ ॥೬೪॥ ಬಳಿಕಲಾಕಾಭವ್ಯನತಿವೆ |ಗ್ನಳವೆಸಿನಿಯಾ
ವ್ಯಾಘನಿಕರಂ | ಗಳಲಿಧರ್ಮವಜಿಳಿಸಿಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿತಾನಡೆದೂ ॥ ತಿಳಿದುಬಳಿಕಿಹಪರದಸೌಖ್ಯಂ | ಗಳಪಡೆದನದುಕಾರಣದಿ
ನಿ | ರ್ಮಲವೆನಿಪಧರ್ಮದಲಿಜಯವಮಡುದರಿದುನಡೆಯುಂದಾ ॥೬೫॥ ಜನಪಕೇಳ್ಕಿಯೀರ್ಘದರ್ಶಿಯು | ಘನವೆನಲುಸಂಪ್ರಾಪ್ತ
ಕಾಲ | ಜ್ಞನುವಿಚಾರಿಸೆವೀರ್ಘಸೂತ್ರಿಕನೆಂಬಮತ್ಸ್ಯಗಳಿಂ | ಧನಿಯಮಡುವಿನಲಿಹವುಜಂತುಗ | ಳನವರತಕೂಡಿಸಿ
ವುಚೀನಿಗೆ | ದಿನವುಬರಲಾದೀರ್ಘದರ್ಶಕವನವರೊಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೬೬ ॥ ಎಂದಿನಂತಿಲ್ಲಿಗಚೀನಿಗೆ | ಬಂದುದಗ್ನಳವಾಗಿಯಾ
ಮದು | ವೈಂದಿನಿತುನೀರಿಲ್ಲಸಂಸದಿಬಹುತ್ತುವುದುಚೀಗಾ ॥ ಇಂದುನಾನಿಲ್ಲಿರದೆಬಲುಮದು | ವೈಂದಹೋಗುವದೆಹೋಹುದು
ಚಿತನಿ | ದೆಂದೆನಲುಸಂಪ್ರಾಪ್ತಕಾಲಜ್ಞಾನಿತಂತೆಂದಾ ॥ ೬೭ ॥ ಈಗಲೀತಕೆಹೋಗಲೆಮಗಾ | ವಾಗಲಾವ್ರದುಬಂಡಡುಚಿ
ತೋ | ದ್ಯೋಗವನುನಾಮ್ಬಳಿಕಮಾತುವೆವೆನಿತುತಲದುನುದಿಯೋ| ಆಗಳಿಬ್ಬರನುಡಿಯಲಾಲಿಸಿ | ರಾಗದಿಂದಾದೀರ್ಘದರ್ಶಿ
ತ್ರನು | ಚೀಗವಿಂನೇಕೆನುತತಾನಿಂತೆಂದುದವರೊಡನೇ ॥ ೬೮ ॥ ಜತಭಯುಂತಿದೆಯಿಂಗನಾವಿಷ | ಮಡುವಿಪಂಬಗೆಬತ್ತುವು
ದುಕಂ | ಗೆಡಿಕೆಯೀತಳೆಗುಂದೆಬಂದುದಕಾಜಿವೆಂದೆನುತಾ ॥ ನುಡಿದುವಿವರೊಡನಿಪ್ಪೆನಾಪೊದೆ | ಕೆಡುವೆನೆನಲು ತಾದೀರ್ಘ
ದರ್ಶಕ | ತಡೆಯದಲ್ಲಿಂದ್ಯೆದಿಯಾಕೆ ್ರಸಿತುಮುಹಾಹ್ರದವಾ ॥ ೬೯ ॥ ಉಳಿದವಿಾನೆರಡಿಪ್ಪುದಲ್ಲಿಯೆ | ಬಳಿಕತತಿದಯೆದಿನ
ಕೆಬತ್ತಿತ್ತು | ಜಲವನಿತುಕೆಸರೊಳಗೆವಿ ೀನುಗಳಿಲ್ಲಕಾಣಿಸಿತೂ ॥ ಬಲಿಯುದೇಕೆಂದೆನುತಕರತಲ | ಗಳಲಿಮಿಗೆತೆಗತೆಗದುಮ
ತ್ಸ್ಯ | ವಳಿಯದಾರದಲಂಬಿಗನುಪೋಣಿಸುತಲಿರುತಿರಲೂ ॥ ೭೦ ॥ ಮನದೊಳಗೆಯಾವ್ಯಾಪ್ತಕಾಲ | ಜ್ಞನುನಿಧಾನಿಸಿ
ಕೊಂಡುತಾಬಳಿ | ಕನಿತುನಿಾನುಗಳೊಡನೆಪೋಣಿಸಿಕೊಂಡರೀತಿಯಲೀ | ಅನುವರಿದುಗುಡಿಗಜ್ಜುತಿಹನೆ | ಣನುತುಡು
ಕಿತಾತಚ್ಚಿಕೊಂಡೆಂ | ದಿನಿತುಚಲಿಸದೆನಿಂದುದಾಕ್ಷಣದೂರ್ಜಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೭೦ ॥ ಒಂದುಮೀನಿಲ್ಲಿಂದುಮಡುವಿನೊ | ಳೆಂದೆ
ನುತಲಪೋವರನುತೆಗ | ತಂದುಪೋಣಿಸಿಗುಡಿಯಿಘಾವನೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗಾ ॥ ಮುಂದೆನಡೆಯಲುಬಳಿಕವಿಾನ್ನುಳಿಗಾ | ಳೊಂ
ದಿನದುಳಿದೊಳಿರ್ಪ್ಪಕಾಣಿಸ | ದಂದದಲಿತಾಚೀಗಬಿಪ್ಪಿತುಮಡುವಿನೊಳಗಾಗ ॥ ೭೨ ॥ ಜನಪಕೇಳಾವ್ಯಾಪ್ತಕಾಲ | ಜ್ಞಾ
ನುಬಳಿಕಲೀವರಿಯಲುಳಿದುದು | ಹನನವೈದಿತುವೀರ್ಘಸೂತ್ರಿಕಬುದ್ಧಿಹೀನದಲೀ ॥ ಮನುಜಪತಿತಿದನರದುವೊಡಲೀ|ಮನ
ದೊಳಗೆಎಚ್ಚರುತಲುಚಿತವಿ | ದೆನಿವಕಾರ್ಯವಮಾಡಿವಿಜಯವನ್ಪೆದಚೀಕೆಂದಾ ॥ ೭೩ ॥ ಅವನಕೇಳಾಗಾಮಿಕಾರ್ಯದ|ಧು
ರನನರಿಯದೆದೀರ್ಘಸೂತ್ರನ | ಪರಿಯಲತಿಜಡನಾಗಿನೆತಯದೆದೀರ್ಘದರ್ಶಕನಾ ॥ ವರವಿವೇಕದರೀತಿಯಲಿವೀ | ಳ್ವರಿದುಬ

ಹಕಾರ್ಯವನುಳಂಕಿಸಿ । ಧರಣಿಪತಿಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿದುಳಿಯಜೀಕೆಂದಾ ॥ ... ... ॥೭೪॥
ಎನಲುಕೇಳುತಲಾಗಕುಂತೀ । ತನುಜವುತ್ತಿಂತೆಂದಬಹುರಿಪು । ಜನಗಳಿರೆತನ್ನಧೈರ್ಯದಲ್ಲಿಹಹೀನಬಲನಾದಾ ॥ ಮನುಜಪತಿ
ಯುಳಿವಂದವೆಂತೆಂ । ದೆನಗೆಹೇಳಿಂದೆನೆನವೀನಂ । ದನನುಬಳಿಕತ್ತಾ್ಯದರದೊಳಾನ್ಯವನೊಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ಅರಸನಿನ್ನಿಪ್ರಶ್ನೆ
ಗಿನ್ನು । ತ ತ್ತರವಿಸೆಂಬಿತಿಹಾಸವನುವಿ । ಸ್ತರಿಪೆನಾಖುಬಡಾಲಸ್ಯವಾದವನುಕೇಳಿದನೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪವಿಮಿನಮಲ್ಲಿಯಾಲದ|
ಮರದಜೀರಿನಕೆಳಗೆಪಿಲದಂ । ತರದೊಳಗೆಫಲಿತಖ್ಯಮೂಷಕನೊಂದುಸೆಲಸಿಹುದೂ ॥೭೬॥ ಮನುಜವತಿಕೇಳ್ಮಂಮರದಕೊಂ
ಬಿನ । ಗಿಣಿಗಳನುಗುಬ್ಬಿಗಳನೇನೆರೆ । ತಿನುತನೆಲಸಿಹುದೊಂದುರೋಮಕನೆಂಬಮಾರ್ಜಾಲ ॥ ಅನವರತವಾನಿಕಟದಲ್ಲಿಬೈ|
ಗಿನಲಿಮೃಗಕುರುಲೊಡ್ಡಿಯದಮರು । ದಿನತೆಗೆಯಬಹುನೊಬ್ಬಬೊಲೆಯನುಪರಿಭನೆಂಬವನೂ ॥ ೭೭ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಮತೊ
ತ್ತಂದುಪನಿವಾ । ವಪದಕೊಂಬಿನಲಿಹಪಿಡಿಯಲನು । ಧರಣಿಗಳಿದಾಹಾರಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿಳಿಯಲತಿತ್ವಾ ॥ ಚರಿಸುತುರು
ಲಿನಮಧ್ಯದಲಿಸಿ । ಕ್ಕರಲುಕಂಡಾಫಲಿತನೆಂಬಿಲಿ । ಇರದೆಪಲುದಿಂಹೊರಗೆಬಂದುದುಮೇಹನರನುವರೇ ॥೭೮॥ ಆಗಚಂದ್ರಿಕ
ನೆಂಬಸುರನ । ಗೂಗೆಯನುಪರಿಕಾಖ್ಯನಕುಲನು । ಬೀಗದಿಂದಲಿಕಂಡುದಾಯಿಲಿನಿಜನಿಘಾಪಡಲೀ ॥ ಈಗಕೆಟ್ಟಿನೆನುತ॥
ಧೈರ್ಯಾವ ! ನೀಗದೆಹಿಸಿತುಕಾರ್ಯವನುತಾ । ಹೊಗಿನಕುಲನಕೇರಿನುಡಿದುದುವ್ರುಲೊಳಿದ್ದುದನೂ ॥ ೭೯ ॥ ಎಲೆಪೆಡಾ
ಲಶ್ರೇಷ್ಟನೀನುರು । ಲೊಳಗೆಸಿಕ್ಕಿದೆವ್ರುಲಬಗ್ಗಂ । ಗಳನುಂಕಡಿಪೀಕ್ಷಣದೊಳಗೆಬಿಡಿಸುವೆನುನಾನೀಗಾ ॥ ಬಳಿಕನಿನ್ನೊ
ಳುಮೈರವವೃತ್ತಿಯ । ನುಳಿದುಮಿತ್ರತ್ವವನುಪಾಟನ । ಸಲಯನಂಬಲಿಹೇಳುಹುಸಿಯದೆನಿನ್ನಮನದನುವಾ ॥ ೮೦ ॥ ಕ
ಸಿದುಬಂದಿದೆಗೂಗೆಮುಂಗಿಲಿ । ದೆಕಗಹಾವಳಿಸುತ್ತಲಿಪೆನ । ತ್ಸಿಸುವರೆನ್ನನುಕಂಡರೀಕ್ಷಣವದನುನಾನೋಡೀ ॥ ಪರಿನಲು
ಭಯನಿನ್ನನಾರಾ । ಧಿಸಿಬದುಕಜೀಕೆಂದುಬಂದೆನು । ಮುಸಿಯತಿರುಹದನೋಡಿಕೃಪೆಯಲಿನಲಹಜೀಕೆಂದಾ ॥ ೮೧ ॥ ಎನ
ಲುಬಿಕ್ಕಿಂತೆಂದುವಿಂದೆ । ನ್ನನುವಿಸಿತ್ತಿನೊಳಂಜಿಕೇರಿಬೆ । ನಿನಗಹಿತವನುಮಾಡುವೆನುಶಿವಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿನ್ನು ॥ ಮನದೊ
ಳಂಜದೆಬಿಸಿತ್ತಿರಕೆಬಾ । ಮುನಿದುಕೊಲಬಹಪಳುಂಕನಕುಲಗ । ಳಿನಗಳುಕುತಲೆಹೊದ್ದಲರಿಯವುನಿನ್ನನವುಬಳಿಕಾ ॥ ೮೨॥ನ
ನಲುನಾನೀತೆರನನರಿದೀ । ಮನವೊಲಿದುನಿನ್ನಲ್ಲಿಬಂಧುತೆ । ಯನುಬಳಸೆನಿನಗಹುದುಬಿಡುಗಡೆಯನಗೆಯುಳಿವಸುದೂ ॥
ಎನುತಕಾರ್ಯವನಿರ್ಪ್ಪಯಿಸಿಬಂ । ದೆನುಬಳಿಕನಿನ್ನಯಸಮಿಪಕೆ । ಯನಳಿಮಾರಾ ಜ್ಞಲಕಯನುತ್ತಾ್ಫಲಿತನಾಡಿದು
ದೂ ॥ ೮೩ ॥ ಎಂದುಬೀಕ್ಕಿಗೆಹೇಳಿಮೂಷಕ । ನಂದುನಿಶ್ಚಿಂಕತೆಯೊಳಿರುತಿರು । ವಂದವನುಮಿಗೆತಾವುಕಂಡಾನಕ್ಯಲಳೊ
ಕಗಳೂ । ಇಂದುತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿತೆಯಿಲಿ । ಯೊಂದುಕಣುಮಿಕೆಹೊಗಲಿನುತವು । ಮುಂದೆನಿಲ್ಲದೆಬಿಟ್ಟುಹೋದವುಭೂಪ
ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೮೪ ॥ ಗೂಗೆಮುಂಗಿಲಿಯರದುಪಟ್ಟವು । ಹೋಗಲಶಿಸಂತೋಷದಿಂದಿಲಿ । ಯಾಗರೋಮಶಸಿಕ್ಕಿದುರುಲಿನಹ
ಗ್ಗವನುತಟ್ಟಿ ॥ ಬೀಗಕಡಿಯದೆಮೆಲ್ಲನೆಲ್ಲನೆ । ಮೇಗರೆಯೆಲೀಹೊತು ್ತಗಳವು । ದ್ಯೋಗವನುಮಾಡುತ ್ತಲಿರೆನಂಡಿ
ಸಿದುದುವಾರ್ಜಾಲಾ ॥ ೮೫ ॥ ಫಲಿತಬದುಕೆದೆನೀನೆಪುಂಣ್ಯವು । ಫಲಿಸಿತದುನಂನಿಂದನೀನಿಂ । ದೊಲಿದುಮಗ್ಗವಕಡಿಯು
ಪೇತಕೆತದವನುಮಾಡುತಿಹೆ ॥ ಸಲುವುದೇಯಕ್ಟಾಕೃತಜ್ಞತೆ । ಕಲುಷಕೆನ್ನೊಳಗಾಗದೊಡ್ಡಿದ । ಬಲೆಯನೇಣನುಕಡಿದುತುಂ
ಡಿಸುಬಿಡಿಸುಬೀಗದಲೀ ॥ ೮೬ ॥ ಎನೆಫಲಿತನಿಂತೆಂದುದಾರ್ಕಿತ । ಜನವತ್ಸಪ್ರಸದ್ಧುಳಿಯುಅಲ್ಲ । ನಿನಗೆಕಷ್ಟವಹೊದ್ಪಲಿ
ಯೆ ್ಯನುನಿಂನಕಂಡಾಗಾ ॥ ತನುನಡುಗುವೆನಂಬಲಾರೆನು । ಮನದೊಳಗೆನೋಯನಿರುನೆರೆಹೊಲಿ । ಯನಬರವನಿಪ್ರೆಸು
ತಲುರುಲನುಕಡಿದುಬಿಸುತುವೆನೂ ॥೮೭ ॥ ಕೇಳುರೋಮಕಳುರುಲನೀಜಿಟ್ಟೀ । ಳುವಾಗಲರಿನ್ವಯುತದು । ಶೈಲದಲಿಮ
ತ್ತೇನನೆನವೆಯೊಬಲ್ಲಿದನಶೇರಿ ॥ ಕಾಲವರಿದಂಜಿಕೆಗೆಸಂಧಿಯ । ಲೋಲಗಿಪದುರ್ಬಲನುನಂಬದೆ । ಮೇಲಣಚ್ಚ್ಚರಿಕೆಯಲಿನ
ಡೆವುದೆನೀತಿಜಗದೊಳಗೇ ॥ ೮೮ ॥ ಹೊಲೆಯಬಂದರೆಬೀಗಲಾಜಾತ । ಲಳುಕಿಮರನನುಬೀಗಹತ್ತುವೆ । ಬಳಿಕಲೆನ್ನಯಬಿ
ಲಕೆಹೋಗರೆಸಮಯವಹುದಾಗಾ ॥ ವೊಲಿದುಲೇಸನುನಿನಗೆತತ್ಕ್ಷಣ । ದೊಳಗೆರಚಿಸುವೆನಂಬುನಿಶ್ಚಯ । ತಿಳಿದವನುನೀ
ನಧಿಕನೀತಿಯನರಿಯದವನಲ್ಲಾ ॥ ೮೯ ॥ ಯೆನಲುನಂಬುಗೆತಪ್ಪವನ । ಲ್ಲನಳಿಮೂಷಕನಾನುರಕ್ಷಿಸಿ । ದೆನುಭವತ್ಪ್ರಾಣ
ವನುವೊಡಲೇಯದರಲೇನರಿದೂ ॥ ಎನಗೆಬಂದನಿಸುತಿ ್ತಯನುನಿ । ಮನವೊಲಿದುಬೀಗದಲಿತೊಲಗಿಸು । ನೆನಸಿಕೊಳುತಿರ
ಬೇಡನೀನೆನಂಬುಬಿಡಿಸೀಗಾ ॥ ೯೦ ॥ ಎನಲುಬಳಿಕತಂದುದಾಯಿಲಿ । ವನಪಡಾಲನಕೂಡಿರೋಮಕ । ನಿನಗೆಪದರಲದೇ
ಕೆನಾನಿನ್ನು ಚಿತಕಾಲದಲೀ । ಳಿನವೆನಿಸುವುಪಕಾರವನುಗೈ । ವೆನುಮಹೇಶ್ವರನಾಜೆತಪ್ಪದು । ಮನದೊಳಿಂಜದೆಸುಮ್ಮನಿರು
ನೀನೆಂದುಬೋಧಿಸಿತೂ ॥ ೯೧ ॥ ಈವರಿಯಲಿಲಿಬಿಕ್ಕುಮಿಗೆಸ । ಲ್ಲಾವನುಮಾಡುತ್ತಲಿರಲೆಲೆ । ಭೂಪಕೇಳ್ಕುಯಾಗಚಿಕ್ಕ
ನೆಕೂಡಚಿಳಕಾಯುತ್ತ । ರೂಪ್ಪಭೀಕರವಾಗೆಬಂದನು । ಕೋಪದಲಿಖಂಡಿಯೆವಕ್ಷುಳಿಪಿನು । ತಾವರಿಪಿನಾಯ್ವಿಡಿದಗಡಣದ

ಲೀ ॥ ೯೨ ॥ ಪರಿಭವೆನೆಂಬಾಹೊಲೆಯನನುಕಂ । ಡುರುಭಯಾವಿಲನಾಗಿಕೆಟ್ಟೆನು । ಪರಿಹರಿಸಿತವವರ್ಯಾರುನಾನಿನ್ನೆ ನಮಾಡು
ವೆನೂ । ಕರುಣವಿನಗಿನಿಪಲ್ಲಯಮುಕಂ । ಕರನತೆರದಲಿಬಂದನಿದಕೊ । ಮರಣತಪ್ಪದುತನಗೆನುತನಡುಗಿದುದುಮಾರ್ಜಾ
ಲಾ ॥ ೯೩ ॥ ಎನೆಬಳಿಕಚಿದಂದಿಯುಬಿಪದು । ಲೆನುತಚೀಗದಲುರುಲಧಾರಗ । ಳನಿತನಾಗಳಿಕಡಿದುಕೆತ್ತಿತುಪಲಿತವುಮೂಷಕ
ನೂ । ತನುನದುಗಿಧೀತಾತ್ಮನಾಗುತ । ಘನರಯದಿರೋಮಪುಕನುವೈಕ್ಷದ । ಕೊನೆಯನೇರಿತುಹೊಕ್ಕುದಾಬಲಿಹೋಗಿಜಿಲ
ಬೊಳಗೇ ॥ ೯೪ ॥ ತಲೆನೆ ಹಿನೋಡುತ್ತಲಿಮ್ಮದು । ಬಿಲದೊಳಾತಲಿಬಳಿಕಲಿತ್ತಲು । ಹೊಲೆಯನಾಉರುಲಿದ್ದ ತಾವಿಗೆಬಂದು
ತಾನೋದಿ । ಬಲೆಪರಿದುಹೊಯ್ತುಕಟಿನುತನಿ । ಷ್ಪಲತೆಗವಚಿಂತಿಸುತಹೋದನು । ಬಳಿಕಮಾತಾದಿಸಿತುನಯಂದಲಿಬಿಕ್ಕು
ಮೂಷಕನಾ ॥ ೯೫ ॥ ಎಲೆಫಲಿತನೀಲೀಸಮಾಡಿದೆ । ಫಳಿಸಿಕೊಂಡೆನುಮಿತ್ರನನುಬಳಿ ॥ ಕೊಲಿದುಸುಚರಿತ್ರಗಳನುಳ್ಳ
ಡೆಯೊಳಗೆನೀಕೂಡೀ ॥ ಹಲವುರೀತುಮಲನುಪನವುನುಖ । ಗಳನುಮುದಲಿಸಡೆಯಲೊಲ್ಲದೆ । ಬಿಲದೊಳಗೆನೀನೊಬ್ಬನಿ
ಹುದದುನೀತಿದದದಲ್ಲಾ ॥ ೯೬ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಭಯಬದುತಲಿಹುದುದು । ಮತಳುತನನನ್ನಿಂದಲೀಮೊದ । ಲರಿಗಳಿಬ್ಬರಕ್ಕೆಗೆ
ಸಿಕ್ಕಬೆಯುಳಿದೆರೀಬಳಿಕಾ ॥ ಪರಮಹಿತವನುನನಗೆಮಾಡಿದೆ । ಒರೆಯುವಿದುಮತ್ತೀಗನಂಬದೆ । ಇಲುಚಿತವೇನಬುಬಾ
ಕೂಡಿಹೆವುವೋಪದಲೀ ॥ ೯೭ ॥ ಬಲಸಮನ್ವಿತನಾಮಿತ್ರಾ । ಬಳಿನಹಿತನಾನಿನಗೆಲೇನನು । ಬಳಸುತಿರನುಜ್ಜಲಬಾಳು
ವುದೊಪ್ಪದೇನಿನಗೇ । ಫಲಿತನನ್ನನುಕೂಡಿಬದುಕ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿದೀಮನದಸಂಕಯು । ತೂಲಗಿನೀನಿಂದೆನಗೆಘನಹೆಹತ್ತಿ
ಬಾಮನನಾ ॥ ೯೮ ॥ ಎನಲುಕೇಳ್ದಾನಾತುಗಳಫಲಿ । ತನುಬಳಿಕನನುನಗುತಲೋಮಕ । ನೆನಿಪಚಿಕ್ಕನಕೂಡೆನುದಿಂದು
ಸಖನೆಕೇಳೀಗಾ । ನಿನಗೆಬಿಸಾಡಯೆವಾಕ್ಯವುಚಿತವಿ । ದೆನಿಸುವುದುತಪ್ಪಲ್ಲಕೇಳಿಂ । ದನಫಲಮದ್ವಚನಗಳನೆನುಪಂತೆಂದುಪ
ದುಬಳಿಕಾ ॥ ೯೯ ॥ ಅರಿಗಳನುಮಿತ್ರರನುತಿಳಿವುದು । ಕರಿದುಕೇಳಿದುಸೂಕ್ಷ್ಮತರವನ । ರಿವನರಿವುದುದುರ್ಲಭವ್ಯವಹಾರಯೆ
ನಿನುತಿದ್ದವರೂ ॥ ಪರಮಬಂಧುಗಳಶರುಮಿತ್ರರ । ಪರಯಲಿದ್ದವರುಗಳಹಿತವನು । ಧರಿಸುತಿರಲಿತರನಕಂಠರವೆನುಧರಿ
ತ್ರಿಯಲೀ ॥ ೧೦೦ ॥ ಬಲವದರಿಗಳೂಳಿಮೈತ್ರಕಾರ್ಯ । ಕ್ಕೊಲಿದುಸಂಧಿಸಿನುಟುತನವನು । ಬಳಸುವಾಗಲಾಹವಮಿಡಿ
ಗವನದಕೆಹಿಂದಾಗಿ । ಅಳುಕಿನಂಬದೆಕಚ್ಚಿದಂದದಿ । ಅಲವುವರೆಯೆಚ್ಚರಿಕೆತಪ್ಪದೆ । ನಿಲುವವೋಲಿರಚೀಕುಸಂಬಾ ನಾಡಡ
ಳಿವಮುಮೂ ॥ ೧೦೧ ॥ ನಿನಗೆನಾನಾಹಾರನಿನ್ನನು । ಮನವೋಲಿದುನೆರನಂಪೆಕೀರಲು । ಮುನಿದುನೀಭಕ್ಷಿಸುವೆಯಮುನಿಶ್ಚ
ಯಿವುಕೇಳ್ನನ್ನಾ । ಅನುಜತನುಜರುಬಂಧುಗಳುಕೇ । ಳೆನಗೆಹಿತವರೆನೇರಲಳುಕುವೆ । ನಿನಿತುಮನ್ನಣೆಸಾಕುಮೂರಲಿ
ಹುದುಬದುಕುವೆನೂ ॥ ೧೦೨ ॥ ಬಲೆಯೊಳಗನೀನೀಸಿಕ್ಕಿರಾತ್ರಿಯೊ । ಳಳಲುತುಪವಾಸದಲಿಕಾಲವ । ಕಳಿದೆಬಲುಡಿಂದವಾತ
ಜೆವಾಡಲೆಂದೆನ್ನಾ । ವೊಲಿದುನಯಂದಲಿಕರದೆಯಿನುದಿ । ಗಳನುನಾನೆರೆನಂಬಿಒಹೆನೇ ।ಅಳುಪದಿರುವೋದಲಿಮಾಯೆಗಸಿಲು
ಕುವವನೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೦೩ ॥ ಎನಲುನೀನಿಂತೆಣಿಸಬಹುದೇ । ಮನದೊಳಗೆನುತ್ವಾ ಪ್ರಾರಕ್ಷಣ । ವನುಚಿತಹಿತನೆನಿಸುತಿಹನಿನಗಾ
ನುತಪ್ಪಿದರೇ । ಯನಗೆಬೈವನಹಾಯವಹುದೇ । ಘನಕೃತಘ್ನತೆವುಟ್ಟಿದೆನ್ನಲಿ । ಇನಿತುನಿಕ್ಕ್ರಿಯಬಾಜಿನುತಚೋಧಿಸಿತು
ತೋಮಕನೂ ॥ ೧೦೪ ॥ ಎಂದಡಾಯಿಲಿಚಿಕ್ಕಿನೊಡನಿಂತೆಂದುದಲೆರೋಮಕನೆಕೇಳ್ನಿ । ನ್ನಿಂದನಾಬಮಶಿಪೆನುಮೊಲಿನೀನು
ನನ್ನಿಂದಾ ॥ ಮುಂದೆಬಹಹೊಲೆಯನಿಗೆಸಿಕ್ಕದೆ । ಯಂದದಲಿಜೀವಿಸಿದೆಮಿತ್ರತ । ಯಿಂದಿಗಿಸಿತೀಸಾಕುನೆರೂಪುಚಿತವಿನ್ನಿ
ಲ್ಲಾ ॥ ೧೦೫ ॥ ಇದಕೆಕುಕ್ಕ್ರಸವಾಕ್ಯವೊಪುಂ । ಟದನುಕೇಳಿಬ್ಬಲವದ್ವಿರೋಧಿಯ । ವದುಳಿದಿಂದಾತ್ಮಪ್ರಯೋಜನದನು
ವನೊವಗೂಡೀ । ಅದುಘಟಿಸಿದೊಡೆಒಳಿಕತೊಲಗಿ । ಪ್ಪದುಕಣಾಸುವಿವೇಕಮಿಗನಂ । ಒದೊಡೆತಯಿಯಲಿಕೇಡುತಪ್ಪದು
ಸತ್ಯವಿವಚನಾ ॥ ೧೦೬ ॥ ನಂಬಬಾರದಹಗೆಯುನೊಮ್ಮೆಯು । ನಂಬದಿರುವುದುಸರ್ವರನುಮತ । ನಂಬುವರೆತಕ್ಕ್ಯವರು
ನಳನೆರೆನೆಂಬಿತರಚೀಕೂ । ನಂಬುಗೆಗಳಿತನ್ನ ನೆಲ್ಲರು । ನಂಬುವಂತಿರಬೇಕುವೊಬ್ಬರ । ನಂಬಲಾಗದುತಾನುಕೇಳಿದುನೀ
ತಿಯಿಲ್ಲರಿಗೆ ॥ ೧೦೭ ॥ ಇದುಬದುಕುವರೆದಾರಿಯೆನಿಸಿ । ಪ್ಪದುಕಣಾನೀಕೇಳುನೀತಿಯ । ಹದುನನಿನ್ನಿಂದದರನಂಬದೆಬದುಕ
ಬೇಕೆನಗೇ । ಸದೆನಹೊಲೆಯರಹೋಲ್ವನಾನಂ । ಬದೆನುಖವಿಜೀವಿಸುತಲಿರಬೇ । ಹುದುನನಗಧಿಟವೆಂದುತಿಳುಹಿತುಫಲಿತ
ರೋಮಕನಾ ॥ ೧೦೮ ॥ ಎನಲುಕೇಳುತಲಾಗರೋಮಕ । ನೆನಿಪಚಿಕ್ಕುಯಿದ್ಯಜ್ಞೆಯಲಿತಾ । ವನದೊಳಗೆಚೀರೋಡಾಡು ಕಡೆ
ಗ್ಗಳಿದುದುಮತ್ತಿತ್ತಾ । ಘನವೆನಿಪನೀತಿಯರಹಸ್ಯಗ । ಳನುತಿಳಿದಫಲಿತಾಖ್ಯಮೂಷಕ । ಮನವೋಲಿದುಮುಕ್ಕೊಂದುಬಿ
ಆಕೈಯಿದುಮಂತಾನಾಗಾ ॥ ೧೦೯ ॥ ಹಲವುಪಗೆಗಳನತುವೆತನಗ । ಪ್ಪಲಫಲಿಹಾನಿಯದೊಬ್ಬಿವ್ರಳಿವೆಂಬ । ಜಲವಿಹಿನವಿರೋ
ಧಿಯಿನುನಿಜಕಾರ್ಯಕೋಸುಗರಾ ॥ ಒಳಗುಮಾಡಿಕೊಳುತ್ತಲಿರಲಂ । ದಳಿವನಾಚಲಿಯಾಪಿಡಾಲನು । ಸಲೆಮನುಜರಿಗೆ
ದೃಷ್ಟವೆನಿಸುವುದನಕೇಳಂದಾ ॥ ೧೧೦ ॥ ಅತಿಮುದದಿಯಪುನುನುಗಂಗಾ । ಸುತನನುಮದಿಗಳಕೇಳಿಬಳಿಕೇ । ಕ್ಷಿಯೊಳ

ಗೆಕಿರಿದೆನಿಪತಿರ್ಯಗ್ಜಂತುಗಳನೆಲಿದೂ ॥ ಚತುರನರಸಯಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ಪತಿಯೆನಿಪವರವೇಂಕಟೇಶ್ವರ । ನತುಳ
ಬುದ್ಧಿಯುಕೊಟ್ಟುದಜ್ಞರಿಯೆಂದುಮನನಲಿದಾ ॥ ... ... ॥೧೧೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯೯ ಪದ ೩೬೦೯೯ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನೇ ಸ ಂ ಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಲಿಗಾಂಗೇಯನರುಹಿದ । ಸಾತಿಕಯುವೆಂದೆನಿಪನಾನಾ । ನೀತಿಧರ್ಮರಹಸ್ಯಗಳ
ನಾಪಾಂಡವಾಗ್ರಣಿಗೇ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ ।ಪಾಲಭೀಷ್ಮನನುಡಿಯಥರ್ಮಜ ।ನಾಲಿಸುತಪರಿತೋಷಹೆಚ್ಚಿರೆಬಳಿಕಕೈಮು
ಗಿದೂ ॥ ಹೇಳುನಂಬುವನಂಬದೆಡರು । ಯೀಳಿಗಯೊಳ್ಗಾವವರೊಳುಂಟೆನೆ । ಲೀಲೆಮಿಗಿಲಾನೃಪನೊಡನೆಗಾಂಗೇಯನಿಂತೆಂ
ದಾ ॥ ೧ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಕಿಬ್ರಹ್ಮದತ್ತಾ । ಖ್ಯನುನೃಪತಿಪೂರ್ವದಲಿಪಸಾ । ತನಗೃಹದೊಳಿಹುದೊಂದುಪ್ರಜನಿಯೆಂಬಪೆಸರೆ
ನೆಯೇ ॥ ಘನಮುಧುರವಾಕ್ಯದುರೆಕಾರಿಕೆ । ತನಗಮರಿಯೊಂದಿಪ್ಪುದದನೆರ । ಮನೆಯೊಳಗೆನಂಬಿರಿಸಿತಾವನದೊಳಗೆಚರಿಸು
ವುದೂ ॥ ೨ ॥ ಫಲಗಳನುತಂದೀವುದಾಮರಿ । ಗೊಲಿಪುನಿಚ್ಚಲುರಾಜಪುತ್ರಗೆ । ಮೆಲುವತುತ್ತಮಫಲವನದರೊಳಗಾಯ್ದು
ಕೊಡುತಿಹುದೂ ॥ ಕೆಳೆಯತನದಲಿಸೃಪಸುತನುಮರಿ । ಯೊಳುವಿಲಾಸದೊಳ್ತಾಡುತಿಹನವ । ನೆಲೆಮಹೀಪತಿತಿಲಕಕೇಳ್ಮ
ತ್ತೊಂದುದಿವಸದಲೀ ॥ ೩ ॥ ದಾವಿಯಿಲ್ಲದವೇಳೆಯಲಿಧಾ । ತ್ರೀದಯಿತಸುತನಾಗಕಂಡಚ್ಚೆ ರ್ದವನುವಾಡಿದನುಬೇಗವಿಶಾ
ರಕೆಯುಮರಿಯಾ ॥ ಆವಿವಸದಲಿತಾಬಿಕಂಡತಿ । ವೇದನೆಯುಲೀಮುಳುಗಬಹುಕೋ । ಕೋದಧಿಯೊಳಿಂತೆಂದುನುಡಿದುದು
ಶುಕಿಯುಬೇದದಲೀ ॥ ೪ ॥ ಮೇಳಿದಲಿಕೂತಾದಿಸಕಲಫ । ಲಾಳಿಗಳನವರೊಡನೆನಿವಿದಿತಿ । ಮೇಳದಲಿಪಿಡಿದಾಡಿದಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ
ದ್ಭುಮತ್ತೀಗಾ ॥ ಬಾಲನೆಂನಯುಮರಿಯನಕಟಾ । ಸೀಳಿಕೊಂದನೆನುತ್ತಪಿರಿದೆನೆ । ಘೋಳಿಡುತಮನೆಯೊಳಗೆಕಾರಿಕೆಯು
ಳುತಹೊರಳಿದುದೂ ॥ ೫ ॥ ಇವನುರಾಜಕುವಾರನೇನ । ಲ್ಲವೆವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಲರಸಾ । ದವನಿಗೇತದ್ಭರಿಯುವುಮನದೊಳ
ಗೆಪಯೆಯಿಲ್ಲಾ ॥ ತವಕದಲಿನಿಜಹಿತವನೇಕೆಡಿ ।ಸುವರುಬಾಳಕೌರ್ಯತರೆನಿ । ಸುವರುಸಮದರುರಾಜರವನುನಂಬಿದ
ವಕೆಡುವಾ ॥ ೬ ॥ ಈಪಗೆಯುಸಾಧಿಸುವೆನೆನುತತಿ । ಕೋಪದಲಿತುಂಡಂಗ್ರಯಿಂತ । ಧ್ಯೂಪವಸುತನಹ್ಲೇಗಳನಿರಿದಾಕ್ಷಣದೊಳ
ಗೆಕಿತ್ತೂ ॥ ತಾಪವಿಲ್ಲದೆನೆಗದುಗಗನ । ಕ್ಕಾಪೃಥ್ವಿವಿಪತಿಯೊಡನೆಖಗಸ । ಲ್ಲಾಪವನುವಾಡಿದುದುತಾನೇಕರದುದೂರದಲೀ॥೭॥
ಕೊಂದನಸ್ಮತ್ಸುತನನಿನ್ನಿ ಯು । ನಂದನನುಭೂಪಾಲಕೇಳದ । ರಿಂದಲಾತನಕಂಣನೆರಡನುಕಳಲಿದೆನಾಮುನಿದೂ ॥ ಇಂದು
ನಾದೊ್ರಹವನುವಾಡಿವೆ । ನೆಂದೆನಲುಬೀಡಿನಲುಬಳಿಕಾ । ನಂದಗೆಡದಾಬ್ರಂಧದತ್ತಮಹೀಕನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೮ ॥ ಇಲ್ಲಕಾರಿಕೆ
ನೀನುವಾಡಿದ । ಹೊಲ್ಲೆಪಗಳೆನಗೀಗತಡನಾ । ಬಲ್ಲೆನೆನ್ನಯಮನವಹೊಗದುವಿಷಾದಭರವಿನಿತೂ ॥ ಕೊಲ್ಲಲೀತಕೆನಿನ್ನ ಶಿ
ಶುವನು । ಸಲ್ಲದುದವಾಡಿದುದುವಿಧಿಬಳಿ । ಕೊಲ್ಲೆನೆಂದಡೆವಾಣವಾಕ್ಷಣತನ್ನ ಕೆಡಿಸಿದುದೂ ॥ ೯ ॥ ಪಾಪಿಗಾದುದುದಂಡ
ಮನಪಲಿ । ಕೋಪವೆಶೈನಿತಿಲ್ಲವೆನಗೆಯು । ವಾಪತಿಯಮೇಲಾಣೆಮುನಿಯೆನುನಿನಗೆನಾನಿನ್ನೂ ॥ ಬಾಪಲವ್ರದಿನವಿರುವೆಭ
ಯದಲಿ । ಪೋಪೆಯಾತಕೆಚೀಡವೆಂದಾ । ಭೂಪನುಡಿಯಲುಬಳಿಕಪ್ರಜನಿನುಡಿದುದೊಡನಾಗಾ ॥ ೧೦ ॥ ಕೊಂದಿಹೆನುನಾ
ನೀಗನಿನ್ನಿಯ । ನಂದನನವೊಪಲಂತೆಮನೆಯಲಿ । ಬಂದಿಹೆನುನಾನಾವಪೋರೆಯೊಳೆನ್ನ ನೋಡಿದೊಡೇ ॥ ಮುಂದೆಯೆಲ್ಲ
ರಚಿತ್ತದಲಿಖತಿ । ಹೊಂದದಿಹುದೇಳುಭಯವೈರವಿ । ದೆಂಬಿಗೆಯುಬಿಡದೆನಗೆಜಪಿದುನೀತಿಪಥವಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥ ಎನಲುನೃ
ಪನಿಂತೆಂದನೆನ್ನಿ ಯ । ತನುಜವಾಡಿದುದಕ್ಕೆಪ್ರತಿಯನು । ಕನಲಿನೀವಿರಚಿಸಿದೆಕೇಳನಿತರಲಿಹಗಹೋಯ್ತಾ ॥ ಇನಿತರದಿ
ಸಜ್ಜನರುಹಿತರಗೆ । ಮುನಿವರೇಕೇಳ್ನಿನ್ನ ನಗಲಿರ । ಲೆನಗೆಯುಂಮುಳವಹುದುಭೀತಿಯಬಿಟ್ಟುಬಾಯೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ನು
ಡಿದವಾತಿಗೆಮತ್ತೆಕಾರಿಕೆ ।ಯೊಡನೆನುಡಿದುದುವೊದಲನೇದವು॥ ಕೆಡಲುವಾತಿನಸಿಹಿಗವೋಹಿಸಿಡಗೆತನವಮರೆಯೇ ॥ ಬಿಡ
ದಹುದುಸಾವಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ । ಯಡಸುವುದುಕೇಡಲ್ಲದೊರ್ದೊಡೆ । ಪಿಡಿವುದಪಕಯವಿನಿತೆಯಲ್ಲದೆಲೇಸುನಿದ್ಧಿಪ್ಪದೇ ॥ ೧೩ ॥ ಧರೆ
ಯಕೈಕೊಂಡಲ್ಲಿದಾಯಾ । ದರುಗಳೆಡೆಯಲಿವಾತಿನೆಡೆಯಲಿ । ತರುಣಿಯರಬಗೆಗಳಲಿಕಷ್ಟವವಾಡಿದೆಡೆಗಳಲೀ । ಪಿರಿದೆನಿಸಿ
ಪಗೆಯುಪ್ಪೆದೈಬಿದ । ಪರಿಹರಿಸಲಳವಲ್ಲನೀತಿ। ಜ್ಞರಿಗವಿಶ್ವಾಸತ್ವವೆಂಬುದುಪರಮಮತವೆಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಹಗೆತನಗಳುಂ
ಟಾದಡೇನದು । ತೆಗೆದುಹೋಹುದೆಗೂಢಭಾವದಿ । ಮಿಗೆಮರ್ಗಳೊಳಗಗ್ನಿಯಡಗಿಪ್ಪಂತೆಯಡಗಿಹುದೂ ॥ ಬಗೆಯೊಳಿಪ
ನಿಶ್ಚಯಿಸಲರಿಯದೆ । ಮಗುಳೆವೈರಿಯಕೂಡೆಬಾಳಾ ವ ।ತಗೆನುಖಗಳ್ಳಿಯುಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೀನುಡಿಗೇ ॥ ೧೫ ॥ ಜನನಿಯ

ನುಜನಕರನುಸೋದರ | ತನುಜಖರನುನಂಬುಖಾರದು | ಮನದೊಳಗೆಹಗೆಯುಳ್ಳವನಂಬುವರೆಬಲ್ಲವರೂ | ಇನಿತುಪರಿಯು
ಲಿಚಮರವಾಕ್ಯಗ | ಳನುಮೆರದುನೀಕರವಿಯೇತಕೆ | ಯೆನಗೆನಂಬುಗೆಯಿಂದಶೇರೂದುಚಿತವಲ್ಲವದೂ | ೧೬ | ಎನಲುಖ
ಳಿಕಾಬ್ರಾಹ್ಮಣದತ್ತಾ | ವನಿಪನುಡಿದನುಕಾಲನಕದಲಿ | ಮನುಜರಿಗೆಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಕಾವ್ಯಗಳೂ || ಇನಿತನಿಶ್ಚಯಿ
ಸಿಹೆಸುನಾನಿನ | ಗೆನಗೆಯುರವೇಯಗಲಲೀತಕೆ | ಮನವ್ಯೊಲಿದುಬಾನಂಬುತಪ್ಪೆನುನುಡಿದುಘಟವಾಗಿ | ೧೭ | ಯೆನಲುಕಾ
ರಕೆಬಳಿಕಲಾಭೂ | ಪನಮುಖವನೋಡುತ್ತನುಡಿದುದು | ಜನಪತಣ್ಣನೆಖಾತಿನಲಿಬಿಸಿಕೋಪವಡಗಿಹುದೂ | ಅನವರತ
ಲಂಬುಧಿಯಜಲದಲಿ | ನನವ್ರುಶಂರಡೆಮತ್ತೆಜೆಚ್ಚುವ | ಘನವಡಬವಾವಕನರೀತಿಯಲರಿದೆನಾನೆಂದೂ | ೧೪ | ಎನುತನಂ
ಬುಗೆಮಿಲ್ಲವಿಹುದನೆ | ಮನಕೆಕೃತವನುಮಾಡಿತದ್ಭೂ | ಪನವಚನಕೊಳಗಾಗಿಶಿಕ್ಕದಗಾಢದೈರ್ಯದಲೀ | ಅನಘಧರ್ಮಜ
ಬಳಿಕಲಾಪೂ | ಜನಿಯೆನಿಪಕಾರಕೆವಿವೇಕವು | ತನಗಹಿತವಾದೆಡೆಗಳಲಿಚರಿಸುತ್ತಜೀವಿಸಿಕೂ || ೧೯ | ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ದನ್ನ
ನಿಜಭಾ | ಗ್ಯವನುತಪ್ರೇಸಿಕೆಯಿಂಬುದಕೆಭೂ | ಧವರವಿಶ್ವಾಸತ್ವಜೀಕೆಲ್ಲರಿಗೆಧಿಟವೆಂದೂ | ದಿವಿಜಮಂತ್ರಿಪ್ರಮುಖರೆನಿಸಿ
ಪ್ಪವರುಹೇಳಿಪರಾಗಿಯಿತಾವಾ | ಕ್ಯವನುಮಿತ್ರರದೆನವೆವಮನುಜಗಹಾನಿಯಿಲ್ಲೆಂದಾ || ೨೦ | ಕೇಳುನೃಪನಂವೀರವಿಷಯವ |
ನಾಳುತಿಹಶತೃಂಜಪಾಖ್ಯನೃ | ಪಾಲಕಗೆಧರದ್ವಾಜನಂಕಜಕಣಿಕನೆಂಬಮುನೀ | ಹೇಳಿದತಿಹಿತವಚನಗಳನಾ | ಹೇಳುವೆನು
ನಿನಗೀಗಲಿನ್ನಿದ | ನಾಲಿಕೆನುತಾಭೂಮಿಪತಿಗಾಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ | ಅನವರತಲತಿಸುಪ್ರಸನ್ನತೆ | ಯೆನಿಸಿವೈರಿಗಳೊಳಗೆ
ಹಿತನೆಂ | ದೆನಿಸಿತೊರುತಲೊಳಗುಗೊಡಬರೆಬೀಕುಭೂವರನೂ | ಮನದೊಳಗೆಕತ್ತರಿಯುನಾಲಗೆ | ಗೊನೆಯೊಳೊಪ್ಪ
ವಜೀನಧರಿಸುತ | ಜನವವೋಹಿಸಿಜನಪಕಾರ್ಯವಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಾ || ೨೨ | ಜಾತಿಗಳನೆರವಿಯಲಿವೈರಿ | ವ್ರಾತವೆಲ್ಲವಜಯ
ಸಿಯಧಿಕ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿನಿಜರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವನಾಕ್ರಮಿಸಿಬಳಿಕಾ | ಜಾತಿಗಳಮನ್ನಿಸುತಿಹುದುನಂ | ಘಾತದಲಿಹುದುವೊ
ಕ್ಕಲಿಹವೊಲು | ಭೂತಳಾಧಿಪನೆಚ್ಚರಕೆಬಿಡದಿರಲುಬೇಕೆಂದಾ || ೨೩ | ಹರವಿಯಿನುನೆತ್ತಿಯಲಿಹೊತ್ತಿ | ದ್ದುರುಳಿಲಿಯ
ಮೇಲೆತ್ತಿಹಾಯ್ಕುವ | ವರಿಯಲಹಿತರನಾತ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿವೊಳಗೆಕೊಂಡೂ || ಪಿರಿದೆನಿಸಿಮನ್ನಿಸುತಲಿದ್ದಿ | ದ್ದರಿಸುತನ್ನಯ
ವೇಳಿಬಂದರೆ | ಯರಿಗಳನುಸಹಮೂಲಛೇದವಮಾಡಬೇಕೆಂದಾ || ೨೪ || ಅವಧರಿಪ್ರೋಡಿನ್ನೆಲ್ಲದಿನದಲಿ | ವಿವಿಧವಾದವಿನೋದ
ಹೇತುಗ | ಳವನಿಪತಿಗಾಹೇಡನದ್ಯೂತಾದಿಗಣಿಕೆಯುರೂ || ಅವರೊಳಿತತ್ಯಾಸಕ್ತನಾದರೆ | ಭುವನಜನನಿಂದಿಪ್ರುದುಳಿನಪರಿ|ಭ
ವನಹುದುತಪ್ಪದುವಿಪತ್ತಿನೃಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ || ೨೫ | ಧರಣಿಪಾಲರುಕೇಳಿಕೇಳದ | ವರಿಗಳಲಿತಾಕಂಡುಕಾಣದ | ತರಗಳಲ್ಲಿ
ರಬೇಕುಮಾತಲುನೆನದಕಾರ್ಯಕ್ಕೇ || ಪಿರಿದೆನಿಸಿಯನುವಪ್ಪರಿಯಂ | ತರಲುಜನರಿಗಭೇದ್ಯವಾಗಿರು | ತಿರಲುಬೇಕೆಂನ
ರಸುತನದಲಿನಡೆವುದರಿದೆಂದಾ || ೨೬ | ವೊಲ್ಲದಿಹಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾವಗ | ವೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಚಿಳಿಸಿಯಾಸೆಯ | ನೆಲ್ಲವನುಚಿರಕಾ
ಲವಿಳಿತಟಕಿಕ್ಕುತಿರಬೇಕೂ | ನಿಲ್ಲದಾಕಾಲವನುವಿಘ್ನಿಗ | ಳಲ್ಲಿಯೋಚಿಸಿನೆವವಿದುತಭೂ | ವಲ್ಲಭನುದೊಬ್ಬೂದುನ್ಮತವ
ರಸಕೇಳೆಂದಾ || ೨೭ || ಪಿರಿದೆನಿಪಗರ್ವದಲಿಚಿರೆಯುತ | ಲರಸಿನಾಜ್ಞೆಗೆಮನದೊಳಳುಕದೆ | ಚಿರಸಿದನ್ಯಾಯದಲಿಕಾರಾಕಾ
ರ್ಯವದ್ಧತಿಯಾ | ಪರಿಯನರಿಯದೆನೊಕ್ಕಿದಾತನು | ಗುರುಪಿಯಾಗಲಿಜನಕನಾಗಲಿ | ಧರಣಿಪತಿಯಾದವನುಶಿಕ್ಷಿಪುದುಚಿತವ
ಹುದೆಂದಾ || ೨೮ | ಮುಗಿದುತಿದ್ದದೆನಂದಿನದೆಮೂ | ಲಗಳಕೆಡಿಸದೆಲವನಿರಿಸಲು | ಜಗತಿಯಧಿಪತಿಕೇಳುಸಾಲವುವನಿ
ಯೊಳಗೆಯೂ | ಮಿಗೆಬಿಳವವವುಮತ್ತೆಬಹುಕ | ಷ್ಟಗಳಮಾಡುತ್ತಿಹವುತುಬಿಯಲಿ | ಬಗೆದಿದನುವೈರಿಗಳಮೂವಕೆಡ
ಸಬೇಕೆಂದಾ || ೨೯ | ಮಾರ್ದವದಿಗೆಲಬಹುದುಹಗೆಗಳ | ಮಾರ್ದವದಿಕೊಳಬಹುದುವಿಜಯವ |ಮಾರ್ದವದಿಬಹುಕೀರ್ತಿಸು
ಕೃತವನಾರ್ಜಿಸಲುಬಹುದೂ | ಮಾರ್ದವದಿನಿರಿಯಹುದುಬಳಿಕಾ | ಮಾರ್ದವದಿಸುಖವಹುದುತಿಳಿವಡೆ | ಮಾರ್ದವಕೆಸರಿ
ಯೊಪಗುಣನಿಲ್ಲುತಸಕೇಳೆಂದಾ || ೩೦ | ಎಂದಮಾತನುಕೇಳಿಯಿಂತಕ | ನೆಂದನನುಮುತ್ತೈಯ್ಯನೊಜನಿಂ | ತೆಂದುಬಳಿಕ
ಲವಗ್ರಹಾನಿಗಳಾದುದುರಿತಗಳೂ || ಬಂಡಡವನಿಯೊಳಖಿಳಭೂಸುರ | ವೃಂದತಮಯಜೀವವನುಕೊರ | ವಂದವೆಂತದನ
ರುಹೆನೆಲುಗಾಂಗೇಯನಿಂತೆಂದಾ | ೩೧ | ಕೇಳುಕುರುಪತಿಯುತ್ತರವನಾ || ಹೇಳುವಿನಿದಕ್ಕಾದಯಲಿಚಂ | ಡಾಲವಿಕ್ರಾ
ಮಿತ್ರಮುನಿಸಂವಾದವೊಂಮಂಟೂ | ಕಾಲವಕದಲಿಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಭ | ಡಾಳಿಸಿತುಬಲುಬರನುಮನುಜರ | ಫೋಳನಿನ್ನೇನೆಂಜೆ
ನುಮುಳಿತುಹೆಗಳಿಳೆಯೊಳಗೇ | ೩೨ | ಧರಣಿಯಲಿಹನ್ನೆರಡುವತ್ಸರ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿಯಿರೀತಿಯಲಿಬವ | ಬರಲಕನವನುಕಾಣ
ಸುವಾಸದಲಿಸೆರೆ ಸಿಂದೂ | ಆರನವಿಕ್ರಾಮಿತ್ರಮುನಿಕೇ | ಖರನುತನ್ನಯಜೀವದೇಹದೊ | ಳಿರದಿದಕ್ಕಿನ್ನೇನಮಾಡುವೆನೆ
ನುತಮತಿತಂ || ೩೩ | ಬಂದುಬಳಲುತಲಿತಾಗಹೆ ಲೆಯನ | ಮಂದಿರದಲಿರಿನೋಡಿಬಾಗಿಲ | ಮುಂದೆನಿಂದನುಹೊರಗೆಕುಕ್ಕು
ರವಸಾಂಸನಿರಲದನೂ || ಅಂದುಕಂಡೀವೇಳಿಗಿದನಾ | ತಿಂದುಜೀವವನುಳುಹಿಕೊಂಬುದೆ | ಛಂಡವೆನುತಲಿಬಗೆದುಕಳಲು

ದೆಯೋಗಮನನಾದಾ ॥ ೩೪ ॥ ಮನುಜಗಾಪತ್ತಿನಲಿಘಣಲೋ । ದನವುದೊರಕದೆಯೇಪಸಂಕಟ । ವೆನಿಸಿತೆ ಗಯೊಳಥಮ
ನೊಡವೆಯುಘಾತವಾಪದನೂ ॥ ಮನವೊಲಿದುಚೌರ್ಯದಲಿತೆಗದಿನಿ । ತುಣಲಿದೋಷವುಬರಲರಿಯದೆಂ । ದೆನುತಲಿಯಳದಕ
ಳುಕೈದುಡುಕಿದನುಕಳವಳಿಸೀ ॥ ೩೫ ॥ ಬಳಿಕಿರುಳಿನಲಿನಿವೆ ೨ಶಿಲಿದಾ । ಹೊಲಿಯನವನಾವವನೊವಾಂಸವ । ಕಳುವವನು
ಹೇಳಿನುತಗರ್ಜಿಸಿದಬ್ಬರುತಲಿರಲೂ । ಮುನಿನಡುಗಿದೈನ್ಯದಲಿಹೊಲಿಯಗೆ । ವಿನಯವಚನಗಳಿಂದಬಂದೆನು । ತನುವನಲ
ಪಲುತಾನುವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಕೇಳೆಂದಾ॥೩೬॥ನುಪನಿನೀನುಪವಿತ್ರನಾಗಿ। ದ್ವಿನಿತುಕಷ್ಟಕ್ಕೆತಕೆರಗಿದೆ ।ಯೆನಲುಋಷಿಬಳಿಕೆಂದ
ನಗ್ನಿ ವವಿತ್ರನೆನಿಸಿದ್ದೂ "। ಅನವರತನೆರೆಸರ್ವಭಕ್ಷಕ । ನೆನಿಸನೇಯಾಶೀತಿಯಲಿಯಿಂ । ದೆನಗೆದೋಷವಪಿಲ್ಲಬಂಡವಿಪತಿ
ನೊಳಗೆಂದಾ ॥ ೩೭ ॥ ... ...

ಎನಲುಬಳಿಕಾನುಡಿಗೆಚಂಡಾ । ಲನುನುಡಿದಮೃಗಜಾಲದಲಿಕೇ । ಳನಘಕೌಲೇಯಕನೆಕುಸ್ಸಿತನದರಮಾಂಸವನೂ ॥ ತಿ
ನಲುಚಿತವೇನಿನ್ನ ಹೋಲುವ । ಮುನಿಗಳಿಗೆಬೀರೊಂದುಪಾಯವ । ನೆನಸಿಕೋನೀನೆನಲುಮತ ತ್ವವನೊಡನೆಮುನಿನುಡಿ
ದಾ ॥ ೩೮ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿದೀಬ್ರಂಹಕಕ್ಕೆಯ । ದಿರಲಿಮಗೆನಾಚಿದರುನೆನೆಯೊ । ದುರಿತಕೀವೇಳೆಯಲಿಜೀವವನುಳಿಸಿನಾವುಂ
ದೇ ॥ ವರಮುತವದಲಿವಿದ್ಯೆಯಲಿವರಿ । ಹರಿಸಿಕೊಂಬೆನುದೋಷವನುಕು । ಕ್ಕುರನಮಾಂಸವನಿಂದುತಿನ್ನ ದೆಬಿಡೆನುನಾನೆಂ
ದಾ ॥ ೩೯ ॥ ಎನಲುಹೊಲೆಯೆನುನಗುತನೀವಿ । ನ್ನೆನಿತನೆಂದಕದೇನುಕಷ್ಟಗ । ಳೆನಿವದುರಿತವಮಾಪ್ತಿಸಲುವುದೆಕಜಕಟಾ
ಯೆನಲೂ ॥ ಮುನಿನುಡಿದಪೂರ್ವದಲಗಸ್ತ್ಯನು । ತಿನನೆರಕ್ರೋವಾಂಸಗಳವಾ । ತನಿಗೆಕೆಟ್ಟುದೆಶುಚಿತೆಯುನಗಾರೀತಿಯು
ಹುದೆಂದಾ ॥ ೪೦ ॥ ಎನೆಹೊಲೆಯನಿಂತೆಂದಪರಹಿತ । ವನುರಚಿಪಪುಣ್ಯಾತ್ಮವಾಡಿದ । ಘನದುರಿತಗಳುದುರಿತವಲ್ಲಕ್ಕು
ಪುಣ್ಯವೆನಿಸುವುದೂ ॥ ಜನರಕಪಟದಿಕೊಲುವರಕ್ಕಸ । ರನುಮುರಿದುತಿಂದೆಲ್ಲರನುಕಾ । ಯ್ದನಘೆಚರಿತನಗಸ್ತ್ಯನಾತನ
ಪೋಲ್ವರಾರೆಂದಾ ॥ ೪೧ ॥ ಎನಲುವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನುನಿನುಡಿ । ದನುಮಹಾತ್ಮ ಕ್ಯವಿದ್ಯೆದಿಭೂಸುರ । ಜನಸುವಿದ್ವತ್ತಾಸ್ಪದ
ವುಕೇಳೀಗಳದಕಾಗೀ ॥ ಯೆನಿತುದುರಿತವವಿರಚಿಸಿದರೇ । ನೆನಗೆಭಯವಿಲ್ಲಿದನಡಬನೀ । ಮನಪೊಲಿದುಮೃತಸಾರವೇಯಿ
ನನಿತ್ತುಸಲಕೆಂದಾ ॥ ೪೨ ॥ ಎಂದಡಾಮಾತಂಗಬಳಿಕಿಂ । ತೆಂದಕೌಲೇಯಕನಮಾಂಸವ । ನಿಂದುನಾಕೊಡಲಾರದಂತಿ
ದೆನಿನ್ನುಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ಚಿಂದವಹುಯುಶವಿಶ್ವಳ್ಳನಿನುಗಸು । ನಿಂದೆಯುಹುಬೆಂದೆನ್ನ ಮನದರಿ । ನೊಂದೆನೆಲೆಮುನಿನಾಘಬೀಡಿದಬಿ
ಟ್ಟುಹೋಗೆಂದಾ ॥ ೪೩ ॥ ಬಳಿಕಗಾಧಿತನೂಜನುಡಿದನು । ಹೊಲಿಯನೊಪಿನಿಂದೆನ್ನ ಕರುಣದ । ಲುಳುಹುದುರ್ಯಕವೆನಗೆ
ಬಾರದುವಾಪವೆನಗಿಲ್ಲಾ ॥ ಕಳಲುಮಾತಕವಪ್ಪದಲ್ಲದೆ । ವೈಲಿದುಕೊಟ್ಟುಪ್ರತಿಗದುಕೊಂಡರೆ । ಕಲುಷವದಹುದೇಯೆನಲು
ಪೊಲ್ಲಕಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೪ ॥ ಯಿಲಿಮುನೀಶ್ವರನೀಪ್ರತಿಗ್ರಹಿ । ಸಲುಸಲುವುದೇನೀಚನೆನಿಪೆ । ನ್ನ ಲಿಯಪ್ರಾಣವಿದನಿ
ಪಕುಕ್ಕುರಮಾಂಸಖಂಡಗಳಾ ॥ ತಿಳಿಯೆಯಕಟಾನೀನುನಿನ್ನ ನು । ತಿಳುಹುವವನಾನೇಯೆನುತಮನ ।ವಳುಕಿಕೊಟ್ಟನುರು
ಷಕಮಾಂಸವಕ್ಕ್ವಪಚನಾಮುನಿಗೆ ॥ ೪೫ ॥ ತೆಗದುಮೃಗದಂಕಕನಮಾಂಸವ । ನಗಿದುಮೆದ್ದೀದಿಭ್ಯಮುನಿಯಂ । ದಿಗೆನಿಜ
ಪ್ರಾಣವನುರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡುತಂಹೋಗಿ ॥ ಮಿಗಿಲೆನಿಪನಿಜಮಂತ್ರಸಾಮ । ರ್ಥ್ಯಗಳಲಾದೋಷವನುದೊಬ್ಬಿದ । ವಿಗಡವಾ
ದವಿಸತ್ತುಬಂದರದಾರುಕೆಡವರೂ ॥ ೪೬ ॥ ಬಳಿಕಲಿಂದ್ರನುಸಕಲಧಾತ್ರೀ । ವಳಯದೊಳುಮಳಿಗರದುಭೂಪ್ರಜೆ । ಯು
ಳಿದುದೈತದನಂತರದಲಿನೆಳೀಧರ್ಮಜನೂ ॥ ಅಳುಕಿದೊಪರಿದುರವಗಾಹಂ । ಗಳವಿಚಾರಿಸೆಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗ । ಳಿಲಿನದೀ
ಸುತಯೆಂದುಮರುಗಿದನಾಗಮನದೊಳಗೇ ॥ ೪೭ ॥ ಎನಲುಬಹುಶಾಖಾಸಮನ್ವಿತ । ನೆನಿಸುತಿಪ್ಪುದುಧರ್ಮಧಾತ್ರೀ । ಶ
ತುಸಕಲಮಾರ್ಗಗಳನರಿವಿರಚೀಕುನೋವೇಕೇ । ಜನಪಕರಣಾಗತರರಕ್ಷಿಸು । ವನಿಗೆವಿತಕವಲ್ಲಿಯದುಕೇ । ಳೆನುತವಿವಿ
ಜನುವೀತನೂಭವನಾಗಳಿಂತೆಂದಾ॥ ೪೮ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಮುಚುಕುಂದಧರಣೀ । ಶ್ವರನುಶುಕ್ರನಕೈಯ್ಯಕೇಳಿದ । ಪರಮಪುಂ
ಣ್ಯಪ್ರದವೆನಿಪಕಥೆಯೊಂದಪೇಳುವೆನೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಯಿತಿಹಾಸವಿದನಾ । ದರಿಸಬೇಕೆಂದೆನುತಲಾಕ್ಷಣ । ಸುರನದೀಸುತಮೃ
ದುಮಧುರವಾಕ್ಯಗಳಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೯ ॥ ಸಾವಧಾನೆದೆಲೆಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವಕೇಳ್ಕ್ರವ್ಯಾಧನೊಬ್ಬನಿ । ಳಾವಳಿಯದಲಿ
ಪಕ್ಷಿನಿಕರವಕೊಂಡುತಿನುತಿಹನೂ ॥ ಅವಗವ್ರತಗಳಮಾಡಿಯೆ । ಜವಿಸುವಬಲಿಸಹಿತಲಖಿಳವ । ನಾವಳಿಗಳಲಿತಿರುಗಿಹಿಡಿ
ಪನನೇಕಪಕ್ಷಿಗಳಾ ॥ ೫೦ ॥ ವೊಂದುದಿನಬಲುಘಳಿಮಳಿನೆರೆ । ಬಂದುದೆಲ್ಲಾಜಂತುಸಂತತಿ । ಹೊಂದಿದುದುನಾಕವನು
ಜಲಮಯವಾಯ್ತುಧರೆಯನಿತೂ ॥ ಅಂದಿನರ್ಧತ್ರಿಯಾಮದಲಿಮನ । ನೊಂದುಮಳೆಯೊಳಗನನದುನಡುಗುತ । ಬಂ
ದನುಗಾತ್ರಿಯಿಂಳಗೆಹೊದರಿಂದಮರಗಳಿಳವ ॥ ೫೧ ॥ ಬಳಿಕಲಿರುಳಾಯಿತ್ತುನಡುಗುತ । ಶಿಲೆಯಕೈಯ್ಯೆಯ್ಯಾಯಮೇಲೆಬೀಡ
ನು । ಯಾವಿಟಪಿಯನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥ಯಲೆಮಗದಮೇಲಿಪ್ಪಭೂತಾ ।ವಳಿಗಳಿರಮರೆಯೊಕ್ಕೆನಿಮ್ಮನು । ಸಲಹಿ

ನನ್ನ ನುನೆನೆದುಳಿಯಲಿಸಾವ್ರತಿಹೆನೀಗಾ ॥ ೫೨ ॥ ಎಂದಡವತದಬ್ಜಿಕೋಟಿ ।ಮಂದಿದದಮಧ್ಯದಲಿನಲಸಿಹು । ದೊಂ.
ದುವಾರಾವತನಿಜಪ್ರಿಯೆಹೋಗಿಬಾರದಿರೆ ॥ ಇಂದುಬಾರದೆತಡಪಳೆತ । ಕ್ಕೆಂದರಿಯಿಮುಳಿಗಾವಕಡೆಯಲಿ । ನಿಂದಳೋಹಾ
ಯೆನುತಲಂಬಲಿಸಿದುದುಹಿರಿದಾಗಿ ॥ ೫೩ ॥ ತಡೆಪಳೆತಕೆಚೇಟಿಕಾರರು । ಹಿಡಿದುಕೊಂದರೊಮುಳಿಯಹೊಲಲಿ । ಮಡಿದ
ಳೊಗರಿನೆನದುಹಾರಲುಬಾರದೆಂದೀಗಾ ॥ ನಡುಗುತಿಳಿಯಲಿಬಿದ್ದಳೋಮೇ । ಣ್ಗಿಡಗಹೊಯ್ದುದೊಕೆಟ್ಟಿನೆನ್ನಯ । ಮಡಿದಿ
ಬಾರದೆನಿಂದಳಿನುತಕಪೋತಮರುಗಿದುದೂ ॥ ೫೪ ॥ ಅರೆಳುಳಿಗನೆರೆನನ್ನ ನವಳಗ । ಲಿರಲರಿಯಲುಳಿದಿದ್ದಳಂದರೆ । ತರುಣಿ
ಯಾಗಲಿಬಹಳುಕಾಣೆನುನನ್ನ ವಲ್ಲಭೆಯಾ । ಹರಣನಿಲ್ಲದುಸತಿಯಮರಪಿಹ । ವರಿಯದೆಂತಾನೀಗಳೀಪಮಂ । ವಿರವಿನಿತುಹಾ
ಳಿನಿಸಿದಂತಿದೆಯೆನುತಮರುಗಿದುದೂ ॥ ೫೫ ॥ ಇಹಪರಕೆಸುಖಹೇತುವೆನಿಸಿದ । ಮಹಿಳೆಯವಳಾಸೌಧಿ ವ್ವಯನುಬಿಟ್ಟ । ಹುದುಚಿತವೇಬಿಡಾನಿಶಿಯೊಳಾನಳೆವೆನೆಂದೆನುತಾ ॥ ಬಹಳಚಿಂತಾಭರವಿದುಃಖಿಸು । ತಿಹನಿಜೋಕ್ತನವಚನಗಳತ । ದ್ವಿಜಗ
ತಿಕೇಳಿಪಮಲಿಯೊಳಗಿದ್ದುಲುಬ್ಧಕನಾ ॥ ೫೬ ॥ ಪತಿಯಚಿತ್ತಕೆಬಂದೆನೀಪರಿ । ಕೃತಸಂಕೃತಿಯಂಹೆನೀಪವಾಕ್ಯ । ಪ್ರ
ತತಿಯನು ಕೆವಿಯಂತೆಕೇಳಿಲುಪಡದೆನೆಂದೆನುತ । ಅತಿಮುದಲಿದ್ದಾಗಮತೋಷಗ । ಪತಿಯಹುದುದವತನವಿದಾತ್ಮ । ಸ್ಥಿತಿ
ಯವಿಭಿಕೃತಕಳಲದಿರುನೀನೆನುತಚೋಧಿಸಿತೂ ॥ ೫೭ ॥ ಶರಣುವೆಂಕ್ಯಾತನನುಕಾವುದು । ವರಮಸುಕೃತವಿಲಿಪುಣಪ್ರಿ
ಯ । ಮರದಜಂತುಕದಂಬಕಕೆಮರೆಯೊಕ್ಕೆನೆಂದೆನಿಪಾ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಶೀತಲಲಿಚೀಡಗೆ । ಮರಣವಾಗದತೆರವಿಬಂದಡ । ಪರ
ಹರಿಪೆನೆನುತಾತ್ಮನತಿಗೆಕಪೋತಹೇಳಿದುದೂ ॥ ೫೮ ॥ ಎನುತನಿಜಸತಿಳಿಯುಹೆಶೋಕಗಳನುಪಿಸುತಹತದ್ವಿಹಗನಾಜೀ । ಡನನ
ನುಡಿಸಿತುಬಳಿಕೃಪೆಯಂಲಿಮನುಜಭಾಷೆಯಲೀ ॥ ಅನಘಮದ್ಯೃಹಕತಿಥಿಯಾದೈ । ನಿನಗೆಯಾತಿಥ್ಯವನುಕೊಂಡೆನೆನು । ಮನಪೊಳಿಪ್ಪೆಯದಾವುಪದಕೇಳೆಂದುಹೇಳಿದುದೂ ॥ ೫೯ ॥ ಎನಲುಪಕ್ಷಿಯಪಯಿಗೆವೆಚ್ಚುತ । ಮನದೊಳಿಗೆಯಾಜೀ
ವನಿತೆಂದ । ದನುಬಳಿಕಳೀತಪಲಿಸಕಲಾಂಗಗಳುನರತೆಗದೂ ॥ ಎನಗೆಸಂಕಟವಾಗುತಿದೆಬಾ । ನಿನಗೆಕಕ್ಯವಿದೆನಿಸುವಕ್ರಿ
ಯೆ । ಯೆನುರಚಿಸುನೀನೆಂದಂನುಡಿದನುದೈನ್ಯದಲಿಕಬರಾ ॥ ೬೦ ॥ ಐಸಲೇವಾಡುವೆನೆನುತಬಳಿ । ಸಮಯದಲಿಯಾಕಕ್ಕೋ
ತನು । ಬೀಗಗೆಯೊಳಿಣಗಿರ್ದಹಳಿಕಡ್ಡಿಗಳತೆಗತಂದೂ ॥ ರಾಟಿಗ್ಯೆದವಚೀಗದಿಂದಲಿ । ಯಾನವಿಷಪದಪಳ್ಳಿಗೈದವಿ । ಳಾ
ನಪಲಿತಾಕಚ್ಚಿತಂದಿತ್ತುರಿವಕೊಳ್ಳಿಯನೂ ॥ ೬೧ ॥ ಬಳಿಕರೆಕ್ಕೆಯಗಾಳಿಯಲಿಯುರಿ । ಗೊಳಿಸಿಜನ್ನೆಳೆಂಣದೇಹದ । ಛಳಿ
ಯುಡಗುಪಂದಲಿಕಾನುವೆಯನುತಖಗಕರೆಯೇ ॥ ಒಲಿದುವಿಹಗದಯೆಯಹೊಗಳುತ । ತಲೆಯತೂಗುತಬಂದುಕಚ್ಚಿನ । ಬಳಿಗದೇಹವಕಾಸಿಕೊಂಡನುಪಿಮವಜಯಿಸಿದನೂ ॥ ೬೨ ॥ ಛಳಿಯಡಗಿವೈತರೆಯಲಾಕ್ಷಣ । ದೊಳಗೆಜಡದವನಿ ಷ್ಠಯಿ
ದ್ದುದು । ಬಳಿಕಪಸಿದೆನೆನುತಪಕ್ಷಿಗಹೇಳಿದನುಕಬರಾ ॥ ಕಳಕಳಿಸಿನಗುತದಕೆಪತನಾ । ವಳಿಗೆಯನ್ನದಸಂಗ್ರಹಗಳಿ । ಲ್ಲಂ
ತೆಕರಾತಮದಿಯದೇಹವನಿನಗೆನಾಕೊಡುವೆ ॥ ೬೩ ॥ ಎನುತತಕ್ಷಣದಯಾಮಿಪ । ಗನುಬಳಿಕಲುರಿವೃತ್ತಲಿಪಕ್ಕೆ । ಚ್ಚಿ
ನಲಿಬಿಪ್ಪುದುಕಂಡುವಿಸ್ಮಯಬಟ್ಟುಕಡುಮರುಗೀ ॥ ಇನಿತುದಯೆಯಿಪೊಹಕ್ಕಿಗೀಪರಿ । ಜನಿಯಿಸಿತ್ತುಪರೋಪಕಾರಕೆ । ತ
ನುವಕೊಟ್ಟುದುಭಾಪ್ಪುಭಾಪ್ಪುಎಂದೆನುತಹೊಗಳಿದದೂ ॥ ೬೪ ॥ ಇಪರಂಗಳಗತಿಯನರಯದ । ವಿಹಗವೊದಲಾವನಿತುದಯೆ
ಯನು ॥ ವಹಿಸಿಜೀವವಕೊಟ್ಟುದೆನಿತೋಧೈರ್ಯವಿಂನೆಂತೋ ॥ ಬಹಳವಾದೌದಾರ್ಯವೆಂತುಟೊ । ಮಹಿಯೊಳಗಜ್ಜ
ರಿಮನುಜನಾಗಿ । ದ್ವಿಪಕೃಪೆಯನಿಂತಿರದೆಕೆಟ್ಟೆನುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದಾ ॥ ೬೫ ॥ ಭೂತದಯೆಯಿಲ್ಲದೆಮಿಂಗ ।ವ್ರಾತಗಳನತ
ಕೊಂದುತಿಂದೆನು । ಪಾತಕವನನವರತಮಾಡಿದೆನನ್ನ ನುದಲೆನುತಾ ॥ ಆತಮಂಮಲಮರುಗಿಮಡಿದಕ । ಪೋತನಗುರು-ವಾ
ದನೆನಗೀ । ಘಾತಕತ್ವವಪಿಟ್ಟಿನೆಂದಮಘನವಿರಕಿ ್ತಯಲೀ ॥ ೬೬ ॥ ಎನುತಪಕ್ಷಿಯನದ್ಭುಣಂಗಳ । ನೆನನೆನದುಪ್ರಳುಕಿಸು
ತತನ್ನಯ । ಮನಕೆದಯೆಮೊದಲಿಲ್ಲದಿದ್ದುದನೆನದುಕಂಪಿಸುತಾ ॥ ಘನವೆನಿಪವೈರಾಗ್ಯದಲಿಹೋ । ಹೆನುಮಹಾಪ್ರಸ್ಥಾನ
ಕೆಂದಾ । ತನುವಹಿಲದಲಿತೆಗದುಪಿಸುಟನುಬಲೆಯಪಕ್ಷಿಗಳಾ ॥ ೬೭ ॥ಬಲೆಯನುರುಬುಗನಿವಹಸೌಧನ ।ಗಳನುಚೀಗದೊಳುರುವ
ಪಾವಕ । ನೊಳಗೆಹಾಯ್ಕಿದನಧಿಕಕಾಂತಿಯನೈದಿಮನದೊಳಗೇ । ಅಳುಕುತಾಗಪ್ರಳಿಂದನಘಸಂ । ಕುಳುವಕಳಿವೆನೆನುತ್ತ
ಹೋದನು । ಬಳಿಕಗಂಡನಸಾವನೋದಿಕಪೋತಮರುಗಿದುದೂ ॥ ೬೮ ॥ ಅಕಟಕಟಧಿಟವೆನ್ನ ವೊಲುಪಾ । ತಕೆಯಂದಾರೀ
ಘಾತ್ರಿಯಲಿತನು । ವಿಕಳನೆನೆಮಲಗಿರ್ದಚೀಡನನಲಹುನೀನೆಂದೂ ॥ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಯೆಹೇಳಿಪಕ್ಷಿಯಂ । ತಕನನಗರಿಗೆಹೋ
ಹವುದ್ಯೋ ।ಗಕೆಯುನುಚ್ಚಿಪ್ಪಿಯಕೊಟ್ಟವಳುತಾನೆನುತಮರುಗಿದುದೂ ॥ ೬೯ ॥ ಎನ್ನನಗಲಿದದುಃಖದಲಿಯಾ । ವನ್ನನಾಗಿ
ಪ್ಪಾನುನುಡಿದುದ । ನಿನ್ನವಿಯಾಲುಬಾರದನುತೆನಗಾಗಿಬೀಡನಿಗೇ । ತನ್ನಜೀವವಕೊಟ್ಟನಧಿಪತಿ । ಮನ್ನಣೆಯಿನಿದಮರವೆ
ನೆಂಶು । ಚೆನ್ನಿಗನಪಿಟ್ಟಿಂತುಜೀವಿವೆನೆನುತಹೊರಳಿದುದೂ ॥ ೭೦ ॥ ಪ್ರಳಿನತಳಲಿದಲಿಲಲಿತಕಾನನ । ಗಳಲಿಪ್ರೋಸಮಾಂಡಲಿರ

ಬಲುಗೊಂ | ಚಲುಗಳಲಿಕಾಸಾತದಲಿಗಿರಿನಿರ್ಘಾರಂಗಳಲೀ ॥ ಲಲಿತತರುಕೋಟರೆಗಳಲಿಮಿಗೆ | ಹಲವುಬಗೆಯಲಿಕೂಡಿಲಾಲಿ
ವ | ಸುಲಭವಲ್ಲಭನಿನ್ನ ಬಿಡೆನಾನೊಡನೆಬಹೆನೀಗಾ ॥ ೭೧ ॥ ಚರಿಸಿನವಿಗುಟುಕುಗಳತಂದೆನ | ಗುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿಕೊಡು
ತಿಹೆ | ಕರವಿಗಳರವಗಳನಾನಾವ್ಯಸನಯುಕಲಹದಲೀ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಮುನಿದಿದ್ದರೆನ್ನಯ | ಚರಣಕೆರಗುತಲೊಲಿದುತಿಳಿಹು
ವೆ | ಇರದೆಹೋಹರೆನನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿರೆನಾಥನೀನೀಗಾ ॥ ೭೨ ॥ ಎನುತಮುತ್ಪ್ರಾಕೋಕನಳಿದೀ | ಯನಲಮುಖದಲಿಬಿದ್ದುಬಳಿಕಾ|
ತನಬಳಿಗೆತಾಹೋಗಿತಬ್ಬರುದಂಪತಿಗಳಾಗೀ ॥ ಘನವೆನಿಪಸುರಲೋಕಸುಖಗಳ | ನನುಭವಿಸುವುದೆಕಾರ್ಯವೆಂದಾ| ಅನ
ಘಚರಿತೆಕಪ್ಪೋತಿನಿಶ್ಚೈ ಸಿದುದುಮನದೊಳಗೇ ॥ ೭೩ ॥ ಅತಿಮುದಪತಾಮಿಂದುಬಂದಾ | ಹುತವಹನಹೊತ್ತಿಕ್ಕಿವಾರಾ |
ವತವುಧಗಧಗಧಗಿಸಿಚಿಗವನನಿನ್ನಮಧ್ಯದಲೀ ॥ ಪತಿಯುನನವುಲದೆನಗೆಯೊತನ | ಗತಿಯೆಸಿದಿ ಧನಲೆನುತಬಿದ್ದುದು | ಪತ
ಗಜಾತಿಯೊಳಚ್ಚರಿಯಿದಾಯ್ತುರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೭೪ ॥ ಹೇಳಲಚ್ಚರಿಯಾಗಿವಿವಾಸದ | ಮೇಲಪಿವ್ಯಾಧರಣಗಳತೊ | ಟ್ಟಿಲ್ಲಿ
ಲಗಿಸಿಬರಲುಬಿಳಿದಿಎಜನಿತಂಬಿನೀನಿಹಾ ॥ ಲೀಲೆವತದಿಪಾಪತಿಯಕೂಡುತ | ಲಾಲಲಿತಗುಣವುಳ್ಳಖಗವನು | ಕೂಲದಲಿಳನದಿ
ವ್ಯಪದವನುಪತಿಪುಮೊಲವಿನಲೀ ॥ ೭೫ ॥ ಶ್ರೇಪತಿಕೇಳ್ಳಾವ್ಯಾಧನಿಗೆಯೊ | ಪತಗಯಜ್ಞಾದವರ್ತನವುತೋ | ರಿತುಮನದೊ
ಳಂದವನವರವೈರಾಗ್ಯಬಲದಿಂದಾ ॥ ಅತಿಮುದದಲಿನಗಪರಪಯಿ | ಮೃತಿಯೆಸಿದ್ಧಸಲೆನುತಲವನಾ| ಕುತವಹನಹೊಕ್ಕ
ಳಿವನೈದಿಪನವರಲೋಕವನೂ ॥ ೭೬ ॥ ಫರೆಯೊಳಿಇತಿಹಾನವನುಕೇ | ಳ್ದರಿಗೆಗೋದ್ವಿಜಾನನಪಾತಕ | ದರಿಹರಿಸುವು
ದುಪುಣ್ಯನಕ್ಷಯವಪ್ಪುದಿದನರಿತೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಕರಣತಾಗತರನಾ | ದರಿಸಿತ್ರೈಸುತಿಪ್ಪವನುಜಗೆ | ದೊರಕುವುದುವರಮೋ
ಳೃಲೋಕಾವಾಸ್ತಿಯಹುದೆಂದಾ ॥ ೭೭ ॥ ಶರಣುಹೊಕ್ಕನಸಲಹಿದವನಿಗೆ | ವರಸುಕೃತಪಡದೆಂಬುದಕೆವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದ
ನುಲುಬ್ಧಕಕಪ್ಪೋತಾಖ್ಯಾನವನುಘೇಷಿಸಿದ್ದ ॥ ಪರಮಹರುಷದಿಕೇಳಿಯಿಂದನ |ಬ್ಬರಬಡುತಪಪ್ರೇಗಳನುಗುಣಕೆ | ಶರವನೊ
ಲವ್ರತಧರ್ಮನಂದನಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೮ ॥ ಎನಗೆಹೇಳಿಂಬೀಗಂಗಾ | ತನುಜನಾಪವುಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ | ವೆನಿಸಿಮಾಡಪ
ನಿತ್ಕೃಯಲಿಯದುಸಂಭವಿಸಿದಾಗಾ ॥ ಪನುಜನಾನಂದದಲಿಯದಗೆಲು |ವನುಬಳಿಕಲೆನೆಘೇಷ್ಮನಿಂತೆಂ | ದನುಗುರುವ
ಮೊಪಲಿಂದ್ರಕೇಳಿದನೀರಹಸ್ಯವನೂ ॥ ೭೯ ॥ ಗುರುಸುರೇಂದ್ರಗೆಹೇಳಿದನುಕೇಳ್ | ನರನಬುದ್ಧಿಕವಾಗಿಮಾಡಿದ | ದುರಿ
ತಗಳುಕೆಡುವವುಸಬುದ್ಧಿಕವಾದಪ್ರಾಣ್ಯದಲೀ ॥ ವರವಸನದಲಿತಾನೆಬಂದಾ | ವರಿಸಿಮಿಗೆಯತ್ತಿರ್ದಮೈಲಿಗೆ | ಇರದೆಯಾವನಿ
ಕ್ಕಿದಾಗರೆಹೋಪುರೀತಿಯಲೀ ॥ ೮೦ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಧರ್ಮುನ್ಯಲಿಸುರೀತ್ರೈತ| ತನುಜಜನಮೆಮೆಜಿಯಸಿಗೊಬ್ಬಗೆ | ಜನಿಯಿಸಿದು
ದೈಬ್ರಂಧಪತ್ಯೆಯುಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವೀ ॥ ಮನವೊಲಿಪುಶಿನಕನುಹಾಮುನಿ | ಯನುವಹತಪಿಹಯಮೇಧವನುಗೈ | ದ
ನಘನಾಪನುತಧ್ಯವೀನಿಂತಿಡಿಯೆಂದನಾಭೀಪ್ಸಾ ॥ ೮೧ ॥ ವರಲಲುತಿರಲವರಮಿಗೆಳು | ಸ್ತರಿಸಿದಾತನಿಗೇನುಫಲವಾ | ದರಿಸಿ
ನೀಕೇಳೆಂದುಧರ್ಮಜಕೇಳಿದನುಬಳಿಕಾ ॥ ಸುರನದೀಸುತನೆಂದನಿದಕು | ತ್ತರವೆನಿಸಿದಿತಿಹಾನವೊಂದುಂ | ಟರಸಜಂಬುಕ
ಗೃಧ್ರನಂವಾದವನುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೮೨ ॥ ಅರನಕೇಳ್ಧರ್ಮಾಸ್ವದಲಿವಿಭಿತಾ | ಪುರದೊಳಗೆಬಾಲಕನಿಗೊಬ್ಬಗೆ| ಮರಣವಾಗಲು
ಬಾಘುಗಳುಪಿತೃವನಕೆಕೊಂಡೊಯಿದೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಕಾಷವಿಸುತಾಶೋಕಿಸು | ತಿರಲುತತ್ಸಮಯದಲಿಬಂದುದು | ಹಿರಿಯು
ಹುದೊಂದಾಗನುಡಿಸಿತುಮನುಜಭಾಷೆಯರೀ ॥ ೮೩ ॥ ಮುಳಿಯನುತದೆಕೊಂಡೊಹತ್ತುನೀವಿ | ನ್ನಳುಕದೇಕಿಲ್ಲಿರಿಭಯವೆ |
ಗ್ಗಳಿಸುವುದುರಹ್ಮರುಪಿಶಾಚರುಕೊಂದುತಿನಬಹುದೂ ॥ ಸಲೆಜನನಮರಣಗಳುಭೂತಾವಳಿಗೆನಹಜವದೊಬ್ಬಗೋಸುಗ |
ಹಲುಬರಿಲ್ಲಿಪ್ಪೇಕೆಸಾವಿರೆಹೋಗಿಜೀಗದಲೀ ॥ ೮೪ ॥ ಸತ್ತಶಬುದುಕುವುದೆನೀವಿದ | ಕತ್ತುಮಾಡೂದೇನನೀತ್ರೈಸಿ| ಹೊತ್ತು
ಮುಳುಗುವಳೀಳೆಯಾಪದುರುದ್ರಭೂಮಿಯಲೀ ॥ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಿರಬಹುದೆಣನನು | ಮುತ್ತದೇಪಿಡಿಜೀಗದಲಿಪುರ| ದ
ತ್ತಜಾರುವುದೆನಲುವಿದರಿದರೆಲ್ಲರಾನುಡಿಗೆ | ಆಗಳ್ಳಿಲ್ಲರುಜೀವನಹಾಪೆಕೆ | ಹೋಗಲುದ್ಯೋಗಿಸುತಲಿರಲತಿ | ಜೀಗದಲಿನರಿ
ಯೊಂದುಬಂದುದುನುಡಿಸಿತಂದವರಾ | ಈಗಹದ್ದಿನಸುನುಡಿಗೆಸ್ಥೈರ್ಯವ | ನೀಗುವರೆಯಲಾರುವಂತಿರೆ | ಕೂಗಿಡುತಲಳ
ಯಸ್ತನಿಸುವುದುತಡವುಸೂರ್ಯನಿಗೇ ॥ ೮೬ ॥ ಶಿವನಿಮವಿಧಿಕಷ್ಟನೇಬಾ | ಧವರುನೀವಿಂತಳಲುತಿರೆಯೈ | ನ್ಯವನುಕಂ
ಡೀಶಿಖನಬಡುಕಿನಲರಿಯನೇಮನುಳಿ ॥ ತನಕಿನದೆನೀವಿನ್ನಿಲ್ಲಯೆನಲದು | ಕವಿಗೆನೊಗಸಾಗಿರಲುಘಟವೆಂ | ದವರುನಿಂದರು
ಹನ್ನುನುಡಿದುಮುಮತ್ತೆಯವರೊಡನೇ ॥ ೮೭ ॥ ಚದುರನೇನರಿಮಂದಮತಿನೀ | ವಿಪರಮಾತನುಕೇಳೆನತ್ತರೆ | ಬದುಕಿನು
ವರುಂಟೇಧರಿತ್ರಿಯೊಳಿದುವಿಚಿತ್ರವಲೀ ॥ ಮದಡತನವಿದುಜೀವನೀವಿ | ಪ್ಪುದುವಿಚಾರಿಸೆನೀತಿಯಲ್ಲಿನ | ಲದನುಧಿಕ್ಕಲಿನು
ತ್ತನರಿಯಿಂತೆಂದುದವರೊತನೇ ॥ ೮೮ ॥ ಕೂರನೀಮುಯಿಸದ್ದುಪಿಟ್ಟುಕು | ಮಾರಕನನೀವೆಂತುಹೋಹಿರಿ | ನೀರುಕಂ
ಣಲಿಸುರಿವ್ರತಿದೆಕೆಂಡನೆಗೆಮೊಡಲಾಗೀ ॥ ಭೀರುಗಳುನೀವಾಗಜೀವಿ| ದ್ವಾರಯಿಕೆಯನುಮಾಡಿಜೀವವು | ಬಾರದಿದ್ದರೆಮತ್ತೆ

ನಡಯಿರೆನುತ್ತ ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿತೂ ॥ ೪೯ ॥ ಬಳಿಕಲಾಹವ್ವೆಂದುದಾಕ್ಷಣ । ವೆಲೆಮನುಜರಿತಾನುಜನಿಯಿಸಿ । ಹಲವುವರುಷಗ
ಳುಂಕಾಣಿಸುನುತ್ತು ಬದುಕಿದರಾ । ಖಳನುನರಿನೀವಿರುಳಲಿದ್ದರೆ । ಕೊಲುವರಸುರರುಬಳಿಕಹೆಣಗಳ । ಮೆಲುವುದಕೆತಾನಿ
ಲಿಸುತದೆನೀವ್‌ಹೋಗಿಬೀಗದಲೀ ॥ ೯೦ ॥ ಎನಲವರುಬಿಟ್ಟೊಪ್ಪೀಡೆನರಿಯಾ । ಮನುಜರಿಗೆತಾನಡ್ಡಬಿದ್ದೊಂ। ದನೆನುಡಿಯನುನೀ
ವ್ಕೇಳಿಭೂಸುರಸುತನುವೊದಲಳಿಯೇ ॥ ಮನವ್ಪೊಲಿದುರಕ್ಷಿಸನೆರಾಖವ । ನನಳಿನೆನಿಸುವನಾರದನುಸಲ । ಹನೆಮಡಿದಸೈಂ
ಜುಯನಸುತನನಿಜಪ್ರಭುವದಲೀ ॥ ೯೧ । ಆವನಾಗಲಿಸಿದ್ಧನೊಬ್ಬನು । ನೀವಳಲುತಿರೆಕಂಡುಸಲಹನೆ । ದೇವತೆಗಳಾರಾದ
ಡಾಗಲಿಬಂದುರಕ್ಷಿಸರೇ । ಈವಿಗಡವಹಹುದ್ಪುಕುವನ । ನೋವಿಹಗಲೀತಿಂಚಿನೆನುತಭ । ಯಾವಿಲರಮಾಡಿದುದುನಿಮ್ಮ
ನುನಿಲ್ಲಿಕಂಕಿಸದೇ ॥ ೯೨ ॥ ಎಂದಮಾತನುಕೇಳಿಬಾಂಧವ । ವೃಂದಕಿಉವನುಮುತ್ತಿ ಬರಲರ । ವಿಂದಸಖುಮುಳುಗಿದನುಪಶ್ಚಿ
ಮಜಲಧಿಮಧ್ಯದಲೀ ॥ ಮುಂದೆಕತ್ತಲಿಕವಿಯಲತ್ಯಾ। ನಂದವಾದುದುನರಿಗೆಹದ್ದಿಗೆ । ಕುಂದಿದುದುಸಂತೋಷವೆಲೆಭೂವಾ
ಲಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೯೩ ॥ ತರಣಿಯಸ್ತಮಿಸಿದಡೆಯಾಹ । ದ್ವಿತಲುಬಾರದುಕಣ್ಣುಗೆಡುವುದು । ನರಿಗಳೇಸಾತ್ಯರ್ಧಕದರಿಂದೆರ
ಡುತಾವಾಗಾ । ಪಿರಿದುಹಸಿವಿಂದವರಬೀಳಿಸು । ತಿರುಪತೃವನವಾಸಿಯಾದೀ । ಕ್ವರನುಮೈಯ್ಕದೋರಿದನುಬೈನ್ಯನವಕಂಡು
ಮಾನವರಾ ॥ ೯೪ ॥ ಮರವಬೀಡುವುದೆನಲುಬಳಿಕಾ । ನರರುಶಿಉವನುಬದುಕಿಸೆರೆಕಂ । ಕರಯಿನುತವಂದಿಸುತನುತಿನಲುಶಿ
ಕುವುಕ್ಷಿಸಲೂ । ಚಿರವೆನಿಸಿಯಿಾನುತನುಕತವ । ತ್ಪನವ್ಪುಜೀವಿಪನೆನುತಬಳಿಕಾ । ನರಿಗೆಹದ್ದಿಗೆಹಕಿವುಕೆಡುವಂದದಲಿವರವಿ
ತ್ತಾ ॥ ೯೫ ॥ ಬಳಿಕಶಿವನುಡುಗಿದನುಪುತ್ರನ । ನೊಲಿದುಮುಂಡಾಡುತ್ತಮಿತ್ರಾ । ವಳಿಹರನಕರುಣಕ್ಕೈವೆಚ್ಚುತನರಿಯು
ನುಡಿಗಳಿಗೆ ॥ ತಲೆಯತೂಗುತಹೋಗಿನಿಜಗೃಹ । ಗಳನುಹೊಕ್ಕರುಗೃಧ್ರಜಂಬುಕ । ಗಳುನಲಿದುಸುಶ್ರೀಷ್ಮವಾದವೃತ
ಮ್ಮಜಾತಿಯಲೀ ॥ ೯೬ ॥ ಪಿರಿದೆನಿವಕಪಟಗಳಲಾಗಲಿ । ಕರುಣಮನದಲಿಹುಟ್ಟಿಯಾಗಲಿ । ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಮಾರ್ತಜನಬಾಷ್ಪ
ವ್ರಮಾರ್ಜನವಾ । ವಿರಚಿಸಿದಡತಿಲೇಸಹುದಕಾ । ನರಿಯೆಗ್ಗಷ್ಟವ್ಪುಅದರಸಂಗದಿ । ದೊರಕಿದುದುಗೃಧ್ರಕ್ಕೆಕುಭವಿಂತೆಂದ
ನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥ ೯೭ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೀಯಿತಿಹಾಸವನುಹೇಳುತಬರವುತ್ತಿದ್ದರೆ। ಯತಿಕುಭಗಳಹುದಾಯುರಾರೋಗ್ಯಗಳುಹೆಚ್ಚು
ವುದೂ । ಸತತವೆಲ್ಲರಿಗೆನುತಗಂಗಾ। ಸುತನಿರೂಪಿಸೆಕೇಳಿಧರ್ಮಜ। ನತುಳವರಿತೋಷವನುಧರಿಯಿಸಿಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥೯೮ ॥
ಬಲಸಮನ್ವಿತನೊಡನೆಮಿಗೆದು । ಬ್ರಲನುಮತ್ಸರಿಸುತ್ತಗರ್ವವ । ಗಳಹಿದರೆಬಳಿಕವನಿಗೇನಹುದದನುಹೇಳಿಸಲೂ ॥ ಯಿಲೆ
ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಕೇಳ್‌ಕಾ । ಲ್ಮಲಿಪವನಸಂವಾದವೆಂಬತಿ । ಲಲಿತವೆನಿಪಿತಿಹಾಸವ್ವೊಂದುಂಟದನುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೯೯ ॥ ಕೇ
ಳುಧರ್ಮಜಪೂರ್ವದಲಿಹಿಮಶೈಲತಟದೊಳಗೊಂದುಶಾಲ್ಮಲಿ । ಮೂಲದೃಢತರವಾಗಿಬಹುಶಾಖೆಗಳಲಿನದಿಹುದೂ ॥ ಕಾಲವನು
ಬಹಳವನುಕಂಡಿತು । ಮೇಲಿನಾರದನೊಂದುದಿನದಲೀ । ಲೀಲೆಯಲಿಬಂದಾಮಹೀಜದಳಿಗೆಕಳ್ಳಿರ್ದಾ ॥ ೧೦೦ ॥ ಭೂರು
ಹವೆಯತ್ಯುನ್ನತದವಿ । ಸ್ತಾರದಲಿರಂಜಿಸುವೆನಿನ್ನಯ । ಚೀರುಗಳುದೃಢವಾಗಿಬಲಿವೀಪವನನಟ್ಟುಳಿಗೇ ॥ ಭೂರುಹುಗಳಿ
ಡೆಗಡದವೆಲ್ಲವು । ದಾರನೆನಿಸಿದೆಪಕ್ಷಿಕುಲಕಾ । ಧಾರನೆನಿಸಿದೆನೀನುಕೆಡದಿಹಬಗೆಯಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೦೧ ॥ ಅನಿಲನಿನ್ನ ನುಮುರಿ
ಯನೇಕಾ । ತನುನಿನಗೆಬಾಂಧವನೊತನ್ನ ಯ । ಮನದಕೈಪೆಯಲಿಮನ್ನಿ ಸಿದನೊನಿನ್ನ ನಿಂವೀಗಾ ॥ ಎನಗೆಹುಸಿಯುದೆಹೇ
ಳುನೀನೆಂ । ದೆನಲುಗಹಗಹಿಸಿದುದುಶಾಲ್ಮಲಿ । ಮುನಿಗೆತೋರಿಸಿತಾಗಳಾತ್ಮಾಖರ್ವಗರ್ವವನೂ ॥ ೧೦೨ ॥ ಎಲೆಮುನೀಶ್ವರ
ಕೇಳ್‌ನಮಿಾರನ । ಬಲವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಲಸ್ಮ । ದ್ಬಲಕೆಸರಿಯೀಯಿಅಷ್ಟಮಾಂಸವಹೋಲಲರಿಯದದೂ । ತಿಳಿಯೆನಲುನಾ
ರದನುತನ್ನ ಯ । ತಲೆಯನೊಲವುತಲೀಕೆಯಿಾವರಿ । ಗಳಹುತಿಹೆವನನಿಗೆಸರಿಯಾರಪಿಳಿಲೋಕದಲೀ ॥ ೧೦೩ ॥ ಗಿರಿನಿಕರ
ವೊದಲಾಗಿಜವನನ । ಭರವನ್ಯೈರಿಸಲರಿಯವಿಪ್ಪದು । ಮರುತನಾಧೀನಗಳುವ್ಯಾಣಿಗಳಖಿಳಚೇಷ್ಟಗಳೂ ॥ ಹರನಮೂರ್ತ್ಯಷ್ಟ
ಕದೊಳಗೆತಾ । ಪಿರಿದೆನಿಸುತಿಪಮೂರ್ತಿಯಾತನು । ಮರನುನೀನಿನಲನನಜರಿವುದುನೀತಿಯಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೧೦೪ ॥ ಆಲಿಸು
ತಲಾಮಾತನುಡಿದುದು । ಮೇಲೆಶಾಲ್ಮಲಿವಿಪಿತೈಲ । ಸ್ಥೂಲಮೂಲಪ್ರಬಲಶಾಖಾದುರ್ಜಯನನೆನ್ನಾ ॥ ಫಲಿತಾಗಿದುದಾದ
ಡೆಲೆಮುನಿ । ಕೇಳುಸತ್ಯತೆಯಾದುದಿದಕೆಂ । ದಾಳಿಗೊಂಬುದುತತ್ಪ್ರಭಂಜನನಾಮವನುಲೋಕಾ ॥ ೧೦೫ ॥ ಎನಲುಬೂ
ರಪಕೂಡೆನಾದ । ಮುನಿಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಮರೆಯದಿ । ರಿನಿತುಗರ್ವದನುಡಿಯನಿನ್ನಿ ಪಿರಿದುಗಳನೆಲ್ಲಾ ॥ ಅನಿಲನಿಗೆನಾಹೇ
ಳಿಮುತ್ತಾ । ತನನುಕರತಹೆನಾಗಳಿಬ್ಬರ । ಖನತೆಯನುನೋಡುವೆನೆನುತಲೈವಿದನುಕೋಪದಲೀ ॥ ೧೦೬ ॥ ಕೇಳುನೃಪ
ನಾರದನುಚಹಡಿಯ । ಹೆಳಿಪಲವಂಗದಲಿಬಳಿಕಾ । ಛಳಿಯನುಕಳುಹಿದನುಕೋಪಾಗ್ನಿಯನುಹೊತ್ತಿಕ್ಕೀ । ಹೇಳಲಿನ್ನೇ
ನನಿಲನಿಪಿರೊಳಿ । ಗಾಳುತನವನುಮೆರವನಾವನು । ಕೈಲತಲೆಕೆಳಗಾಗೆಬಂದನುತೀವ್ರಗತಿಗಳಲೀ ॥ ೧೦೭ ॥ ಅದಕೆವೊದಲಾ
ಬೂರವಾನಾ। ರದನುಚಹಡಿಯುಹೇಳಿಹೋದನು । ಪದುಳಬಳಿಕೆಲ್ಲಿಯೆದುಮಾರುತನೆತ್ತಿ ಬಂದಾಗಾ । ಇದಕುಪಾಯವನೊಂ

ದನಾನೆಂ| ದ್ದದಡೆಕೆಡುವೆನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿ |ಯದುಬಳಿಕವಾಡಿಸುದಕೇಳಿಧರ್ಮಸುತಯೆಂದಾ ॥ ೧೦೪||ಚಲಿಸಬಲುಕಾಖಾಸ ಮೂಷವ | ಬಲುಹೊದರಿಗೊಂಡಿವಲಾಕಾ | ವಳಿಗಳನುಕಾಯ್ಗಳನುಗೊಂಚಲುಗಳವೆಲ್ಲವನೂ ॥ ಇಳುಹಿವೊದಲೀತರಿದವು ರದಂ | ತಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲುಜಂರ್ಘಾ | ನಿಲನುಬಂದನುಕಂಡುನಕ್ಕನುಬಳಿಕಗಹಗಹಿಸೀ ॥ ೧೦೯ ॥ ...

ನಾನುಮಾಡುವಬಹಳಿಕಷ್ಟವ | ನೀನುವೊದಲೀಮಾಡಿಕೊಂಡೆಯಿ | ದೇನುಶಃಲ್ಮಲಿನಿನ್ನ ಗರ್ವವಿನಿನಗೆಕೇಡಾಯ್ತೂ| ಹೀನನಧಿಕನಜರೆದವಾದಡೆ | ಹಾನಿತನ್ನಿಂದಹುದುತನಗೆಂ | ಬೀನುಡಿಗೆನೀದೈಷ್ಟವೆನಿಸಿದೆಯೆಂದನಾಪವನಾ ॥ ೧೧೦ ॥ ಪ ವನನೀರೀತಿಯಲಿಪರಿಹಾ | ಸವನುಮಾಡುತಳಾಗಲಾಬೂ | ರವನಮುರಿಯದೆಬಟು ಟ್ಪಹೋದನುಬಳಿಕನಿಜದೆಶಗೇ ॥ ೞವನಿ ಯೆಲಬಲುಯುನೊಡನೆಗ | ರ್ವವನುಡಿದದುರ್ಬಲನುತಪ್ಪಿ | ಜವನುಹೋಲದೆಮಾಣನೆಂದರುಹಿದನುಧರ್ಮಜಗೇ॥ ೧೧೧ ॥ ಮುದದಲೀಯಿತಿಹಾಸವನುಕೇ | ಳಿದರಿಗಪ್ಪುದುಪುಣ್ಯವೆಂದಾ | ನಬಿಯಮಗನರುಹಿದರೆವರಿತೋಷಿಸಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನೂ ॥ಚ ದುರಹೇಳ್ದೆಯುರಿತಚಯವ | ಪ್ಪುದಕೆಸಮಧಿಷ್ಠಾನವೇನೆಂ | ಬುದನೆನಗೆನೀಹೇಳೆನಲುಗಾಂಗೇಯನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೧೨ ॥ ಕೇ ಳುಧರ್ಮಜಸಕಲಲೋಕಕೆ | ಮೂಲವೆನಿಪುದುಲೋಭಲೋಭದ | ಮೇಲೆಕಾಮಕ್ರೋಧವೊದಲಾಗೆಲ್ಲವುದಯಿಪವ್ರೂ | ಬಾಳಲೀಯೆದಧರ್ಮವಧದಲಿ | ಬೀಳುಗೆಡಹೂವಿನರಿದುನರ | ಪಾಲಕರುಚಿತ್ತದಲಿಲೋಭವಬಿಡಲುಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೧೧೩ ॥ ಯಮುತನುಜಕೇಳ್ಸಕಲಜನರಿಗೆ | ದಮುವಿನಲುಬೇಕದುತಿಳಿವಡು | ತ್ತಮವೆನಿಪವೋಕ್ಷಕ್ಕೆಸಾಧನವೆನಿಸಿತೋರುವುದೂ ॥ ದಮವೆತಪದಮೆದಾನಸುವ್ರತ | ದಮೆಮಹಾವಿಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು | ದಮೆಗೆಸರಿಯಾಗಿದ್ದತಪಬೇರಿಲ್ಲಧಾತ್ರಿಯಲೀ ॥ ೧೧೪|| ನೆಲೆಯೆನಿಸುವುದುಸಕಲಧರ್ಮಾ | ವಳಿಗೆಸತ್ಯವೆನತ್ಯದವೆಮಗಳು | ನಿಲಲುನಿಕ್ಷ್ಯವಾಗಿಮನುಜರೊಳಿವನೆಕೃತಪ್ರಣ್ಯಾ ॥ ಲ ಲಿತತಪಗಳುದೇಹನಿಗ್ರಹ | ಗಳಲಿನಿತಕನತನದಿಮೆರೆವುದು | ಗೆಲಲುಬಹುದದರಿಂದಲರಿಷಡ್ವರ್ಗವೆಲ್ಲವನೂ ॥ ೧೧೫ ॥ ಅನೃ ತವಾತಕವಹುದಲೈಯಿಲಿ | ಮನುಜನಾಯಕಕೇಳುವನಿತೆಯು | ರನುವಿವಾಹದಕಾರ್ಯದಲಿಮೃತಿಕೇರುವೆಡೆಗಳಲೀ ॥ ಧನವನಿ ತುಕೆಡುವಲ್ಲಿನಗೆಯುಲಿ | ಜನಕೆಪೆಸಿದಡೆದೋಷವದುಸಂ | ಜನಿಸಲರಿಯುದುವೇದವಾಕ್ಯವಿದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥ ೧೧೬ ॥ ಎ ನಲುತದನಂತರದಲಾನಕು | ಲನುಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದನೀನಿಂ | ದೆನಗೆಹೇಳ್ದೆಭೀಷ್ಮನಾಖಡ್ಗದಲಿಪರಿಚಿತನೂ | ಧನುವಧಿಕವಾ ಯುಧಗಳೊಳಗೆಂ | ದೆನಲುಕೇಳಿದೆನಿನ್ನುಖಡ್ಗದ | ಘನತೆಯೆನುತಿಳುಹೆನಲುಶಂತನತನಯನುಜನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೧೭ ॥ ಸುರರನೆ ಲ್ಲರಪೂರ್ವದಲಿದನು | ಜರುಹಿಡಿದುಬಾಧಿಸುತಲಿರಲಾ | ಸರಸಿಜಾಸನನವರಮರ್ದಿಸಲಧಿಕನಾಧನವಾ ॥ ವಿರಚಿಸುವೆನಾನೆಂದು ಹಿಮಭೂ | ಧರದೊಳಿದ್ದುಸಹಸ್ರಸಂವ | ತ್ಸರದಲಚ್ಚಿರಿಸಿತಪವವಾಡಿದನಧಿಕಯಜ್ಞವನು ॥ ೧೧೮ ॥ ಯಾಗವಾವಕಸಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದು | ದಾಗಭೂತವದೊಂದುಬಳಿಕದು | ಚೀಗದಲಿಘನಖಡ್ಗವಾಯಿತುಕಮಲಭವನೆನೆಯೆ ॥ ನಾಗಚರ್ಮಾಂಬರನುಬಂ ದನು | ರಾಗದಲಿವಿಧಿಕೊಟ್ಟನಂದನಾ | ಭೋಗಿಭೂಷನಹಿಡಿದುತರಿದನುದೈತ್ಯಕುಲವನವಾ ॥ ೧೧೯ ॥ ಕರೆದುವಿಷ್ಣುವಿಗಿ ತ್ತನದಕಂ | ಕರನುವಿಷ್ಣುವುರೀಚಿಗಿತ್ತನು | ಕರುಣದಿಂದಮರೀಚಿಯಿತ್ತನುಭಾರ್ಗವನಿಗದನೂ ॥ ವರಕೃಪಾಣವಮು ನಿಗಣಕ್ಕಾ | ದರಿಸಿಕೊಟ್ಟನುಭಾರ್ಗವನುಮುನಿ | ವರರುಸಕಲಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗದನಿತ್ತನಲಹಿದರೂ ॥ ೧೨೦ ॥ ಅದುನೃವಾ ಲಕರಿಂದಮಿಗೆಹರ | ದುದುಧರಿತ್ರಿಯೊಳಗೆನುತಲಾಖ |ಡ್ಗದಮಹಿಮೆಯಿಲ್ಲವಸವಿಸ್ತವಾಗಿತಾತಿಳುಹೇ॥ ಮುದವಧರಿಸಿದನಾನಕು ಲಸುತ | ನಬಿಯಸುತನನುಕೇಳಿದನುನದು | ಹೃದಯನಯಧರ್ಮಜಕೃತಘ್ನೆನಬಗೆಯಹೇಳೆಂದೂ ॥ ೧೨೧ ॥ ಅವನಿಪತಿ ಯಿಂತೆನಲುಬಳಿಕಾ |ದಿವಿಜನದಿಯಾತ್ಮಜನುಕೇಳು |ತ್ಸವದಿಗೌತಮಕಾಶ್ಯವಾಖ್ಯನವನುನೀನೆನುತಾ ॥ ವಿವರಿಸಿದನಾಪುರಲಿ ವಿಪ್ರ | ಬ್ಬನುಧಾತ್ರಿಯೊಳಿಬ್ಬನುಂಟೆ | ನ್ನವನುಮಾದುವದುರಿತಹೇಳಲುಶಕ್ಯವಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೧೨೨ ॥ ಚೀಡತಿರಿಯನೊಬ್ಬ ನನುಭಾರ್ಯೆಯ | ವಾಡಿಕೊಂಡೆವಿಲ್ಲದಂದದಿ | ಚೀಡರೆಳುಕೂಡಾಡಿನಿಜವಿಪ್ರತ್ವವನುವಿಸಾಟೂ ॥ ಆಡಿಚೀಂಟಿಯಕೊಂ ದುಮೃಗಳ | ಬಾಡತಿನಿತವರೊಡನೆನಾನಾ | ಕ್ರೀಡೆಗಳವಿರಚಿಸುತಲಿದ್ದದ್ದೊಂದುದಿವಸದಲೀ ॥ ೧೨೩ ॥ ಭೋಗಕೆಲವ ಕ್ಕಿಲ್ಲಧನವೆಂ | ದಾಗಳಖಿಲಸಲುಚೀಡುದೆಂಬು | ದ್ಯೋಗದಲಿವಾಣಿಜ್ಯರಸುತಾಕೂಡಿಹೊರವಂಟೂ ॥ ಹೊಗುಮಿರೆಕಾಂತಾರದ ಲಿಮದ | ನಾಗವೆಲ್ಲರನಟ್ಟಿಬಂದತಿ | ಚೀಗದಲಿತುಳಿದಿರಿದುಕೊಲುಶರೆಲ್ಲರೋಡಿದರೂ ॥ ೧೨೪ ॥ ಕಡುಬೆದಡಿಕಳವಳಿಸಿಮಿ ಗೆಕಂ | ಗೆಡುತಲುತ್ತರದೆಸೆಯಮಾರ್ಗವ | ಹಿಡಿದುತಪ್ವಿಪ್ರಾದಮನುತಾನೋಡಿದೂರದಲೀ ॥ ಒಡನೆಕಂಡನುವಟಕಾಜವನದ| ರಡಿಯಲೊಬ್ಬನೆಮಿಕ್ರವಿಸಿಸೊಂ | ಪದಸಿತಾಭೂಜವನುಹೊಗಳುತಲಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಾ ॥ ೧೨೫ ॥ ವನಜಪೀಠನಮಿತ್ರನಾದತಿ| ಘನವೆನಿಸುತಿಹರಾಜಧರ್ಮಕ | ನೆನಿಪನಾಳೀಜಂಘೆನೆನಿಸಿದಹೆಸರಬಕನೊಂದು ॥ ಅನವರತವಾಮರದೊಳಿಪ್ಪುದು | ಮನವ್ಮೋಲಿ ದುತದ್ವಿಜನನೀಕ್ಷಿಸಿ | ತನಗೆದಯೆಜನಿಯಿಸಲುಮಾತಾಡಿಸಿತುವಿನಯದಲೀ ॥ ೧೨೬ ॥ ಎತ್ತಣಿಂದಲಿಬಂದೆಬಳಿಕಿ | ನ್ನೆತ್ತ

ಲೈದಲುಚೇಹುದೆಲವಿ | ಪ್ರೋತ್ತಮನೆನಿನ್ನಾಖ್ಯನಾವುದುಬಯಕೆನಿನಗೇನೂ ॥ ಸುತ್ತಿಖೋರಾರಣ್ಯವೆಲ್ಲವ | ಹತ್ತಿದತಿಪರಿ
ತಾವನಲಿಬಳ | ಲುತ್ತಲಿಯಕಾಣವನೆನೆನಗರುಹೆಂದುದದುಬಳಿಕಾ ॥ ೧೬೭ ॥ ಎನಲುನುಡಿದನುಮಧ್ಯದೀ | ಯನುಗಾಣಕೋ
ಜ್ವಲನೆನಿವಗೌತಮ | ತನುಜನಾನತಿಪ್ರೀತನಹವಿಪ್ರತ್ವನನೆಬಿಟ್ಟೂ ॥ ಮನವೊಲಿದುಚೇಡತಿಯವರಿಸಿದೆ | ನೆನಗೆಬಂತನವಾ
ಗೆಳಿಗಿನುವೆ | ಧನವನಾನಿಂನೆಂದುವೈಶ್ಯರುಕೂಡಿಬರುತಿರಲೂ ॥ ವನದೊಳೊಂದುಮದೇಭವೆಲ್ಲರ | ಮುನಿದುಘಟ್ಟಿಸಿಕೊಲು
ತಬರುತಿರೆ | ವನವಳುಕೆನಾನೊಡಿಬಂದೆನುಗಹನವಮಾರ್ಗದಲೀ ॥ ತನುಬಳಲುತಾಬರುತವಟತರು | ವನುಬಳಿಕಲಿಮಕಂಪು
ಕುಳ್ಳಿ | ದ್ದೆನುವಿಹಗವರನಿನ್ನ ಕಂಡೆನುಧನ್ಯತಾನೆಂದಾ ॥ ೧೬೯ ॥ ಎನಲುನಾಳೀಜಂಘನಾವಿ | ಪ್ರನನುಸಂತೈಸಿದುದುನೀಬ
ಡ | ತನಕೆದೇಶಾಂತರವುಬಂದುದುಘಲಿಸುವಂದದಲೀ ॥ ಧನವಕೊಡಿಸುವೆನಿನಗೆಕೇಳದು | ಘನವೆಯೊಗಾತ್ರಿಧ್ಯವನುಕೊ |
ಳ್ಳೆನುತಲಾಗನಲಾಕಮಾತ್ರತಂದುದಾಬಕನೂ ॥ ೧೭೦ ॥ ಗಗನನದಿಯಲಿತಂದುಮತ್ಸ್ಯಾ | ಳಿಗಳವಕ್ವವಮಾಡಿಫಲಜಾ |
ಲಗಳನೆಲ್ಲವಕೊಯಿದುತೃಪ್ತಿಯಾಸೈದುವರ್ಷದಲೀ ॥ ಸೊಗಸಿನುಟವನಿಕ್ಕಮೃದುವಹ | ಚಿಗುರಕೈಯ್ಯೆಯಮಾಡಿಕೊ
ಟ್ಟಾ | ಖಗವಿರುಧನವನೊದನೆಸುಖನಿದ್ರೆಯಲಿನೂಕಿದುದೂ ॥ ೧೭೧ ॥ ಬಳಿಕರವಿಯುದಿಯಿಸಿದನೆದ್ದಾ | ಗಳಖಗಾಗ್ರೇಯಾ
ತನನುಕರ | ದೊಲಿದುನುಡಿದುದುಕೇಳುಭೂಸುರನರನಬತತನಮಾ ॥ ಸುಲಭಮಿತ್ರನುರಜಿತಕಾಂಚನ | ಲಲಿತಮತಿಯಿಂ
ದೆಂಬನಾಶ್ಮನು | ಕೊಲಿಗಿಸುವವೆಂದನುಮರಗುರುವಾದಿಸನುಪೂರ್ವದಲೀ ॥ ೧೭೨ ॥ ಯೆನಿತರೊಳಗೆನುಮಿತ್ರನೇಮಿಗ | ಲೆನಿ
ಸಂತನುನೀಕೇಳುಗೌತಮ | ತನುಜಬಳಿಕೆನ್ನೊಡನೆಸಖ್ಯವನೊಲಿದುನೀಮಾಡೆ | ಧನವನೀವುದವಶ್ಯವಿಧಿಯಂ | ದನಿಪುದದ
ರಿಂದೊಂದುಬಗೆಯೆನು | ನಿನಗೆಬೇಳುವೆ ಎಂದುಬಕನಿಂತೆಂದುದನವನೊಡನೇ ॥ ೧೭೩ ॥ ನಿನುತಮುಖಕೇಳೊಂದುಪೂ ರ್ಯೋ |
ಜನವೆತರೊಳಗದೆಸುರುವರ್ಜ | ನೆನಿಪುದನಾಶ್ವನುವಿರೂಪಾಕ್ಷಾಖ್ಯಂದನುಜಪತೀ ॥ ಎನಗೆನಖನಾಶನಾತಸಖ್ಯಕೆ | ಮನ
ವೊಲಿಸುನಾನೀಗಕಳಿಪಿದೆ | ನೆನುತನೀಹೋಗಾತಕೊಮವನುನಿನಗೆಬಹುಧನವಾ ॥ ೧೭೪ ॥ ಯೆಂದುಬುದ್ಧಿಯಹೇಳಿಕಳು
ಹಿದ | ದಂಸುಚೀಗದರೈವಿಯಮ್ವಿಜ | ನಂದನನುರಾಕ್ಷಸನಕಂಡಿಬಹದನನಬಹಿದೆ ॥ ಬಂದೊಡವನೆಬಹುಧನಗಳನುಪುಣಿ |
ಸ್ಯಂದವನುನೆರೆಹೊರಿಸಲತ್ಯಾ | ನಂದದಲಿಯವಪ್ರರುಗಿಬಂದನುಬಕನಹೊರಗಾಗೀ ॥ ೧೭೫ ॥ ನಿನಗೆಬಹುಧನವಾದುದೀಸಖ |
ಯನುತಸಂತೋಷದಲಿಮತ್ತೆ | ತನಿಗೆಯಾಹಾರವನುತಂದಿತ್ತೊಡನೆಮೆರಯಲಾಗದೀ ॥ ಅನಘನಾಬಕನಿದ್ದೆಗೈದುದು | ಮು
ನದೊಳಾಹ್ವಣನವಲ್ಲಿಪುರ್ವಿ | ಪ್ರನುಬಳಿಕನೆನಡುದನುಕುಂತೀತನುಜಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೭೬ ॥ ದಾರಿಯನುನಡೆಮಗಳಿನಗಾ |ಹಾ
ರನಳಿಗೆಬೀಕೆನಿನುತಲಾ | ಕ್ರೂರನೀಬಕದೊರಲುಕೊಬ್ಬಿದೆಯೆಂದನುಕೆಡೆಬಡಿಸೂ ॥ ಚಾರುಮಾಂಸವತೆಗವೆನೆಂವಾ | ಭೂರು
ಜವತಾನೇರಿಯಕ್ಕಟಾ | ತೋರದಡಿಯಲಿಕೊಂದನಿವ್ರಿತನಾದಬಕವತಿಯಾ ॥ ೧೭೭ ॥ ಜಳಿದಬಕನನುಶೀಳಿಮಾಂಸಂ | ಗಳ
ನುಬುತ್ತಿಯಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಾ | ಖಳನುತಿರುಗಿದನತ್ತಲಾಪುರದಬ್ಲಿದನುಜಪತೀ ॥ ಬೆಳಗುಜಾವದಲೆದ್ದುಬಕನದ | ಹೊಲಬರಿ
ದುಅತಿಕಷ್ಟವನುದನುದಿ | ಗಳನುಕೇಳಲುಚೇಕೆನುತಹಿತರೊಡತೆನೆಂತಿನಿದಾ ॥ ಎನಗೆಸಖನಾಗಿದ್ದಬಕನನು | ದಿನವುಹೊ
ತ್ತರೆಬನನುಬಳಿಕಂ | ದಿನತುಹೊತ್ತೇರಿದುದ್ದುಬಾರನಪೇನುಕಾರಣವೋ ॥ ಎನುತಪುನದಲಿಚಿಂತಿಸುತಲಾ | ತನವಿಚಾರಿಸಿಬ
ರುದೆನುತತ | ನ್ನನುಚರರನೇಮಿನಿದನವರೈವಿಪರುತದ್ವನವಾ ॥ ೧೭೯ ॥ ಬಕದಳವವನುಕಂದುಮರುಗಿದ | ರಕಟಕಟ
ಕೊಂದವರದಾರೆಂ | ದಕಟಿಲಾತ್ಮರುದನುಜಪತಿಗೀಡದನನೂಚಿಸಲೂ ॥ ಸಕಲಮಾರ್ಗಂಗಳಲಿಪೂತ | ಪ್ರಕರಗಳಕಳುಹಿ
ದನುತತ್ಪಾ | ತಕಿಯಂಕಂಠಮುಕಟ್ಟಿತಂದರುದನುಜಪತಿಯೆಡೆಗೇ ॥ ೧೮೦ ॥ ಖಳನನೇತಕೆತಂದಿರೆನ್ನಯ | ಬಳಿಗೆನುತಲಾಡ
ನುಜಪತಿನೆ | ನ್ನಳಪಡಕೋಪವಿಕೊಂಡುತಿನ್ನಿಯೆನುತ್ತನೇಮಿಸಲೂ ॥ ಸಲೆಕೃತಘ್ನನಮೈಯ್ಯಮಾಂಸಾ | ವಳಿಯನೊಲ್ಲೆ
ವುಕಷ್ಟವೆಂದವ | ರಳುಕಿಬಿನ್ನೈಸಿದರುನನುಜರುರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರಗೆ ॥ ೧೮೧ ॥ ಖಳನಮಾಂಸವನೊಲ್ಲದಪೆಪಿದಿ | ಹಲವುವೇದ
ನೆಬಡಿಸಿಕೊಂಬೀ | ಗಳಿಶವನದೇಹವನುಭಪಕಾವಳಿಗೆಕೂಡಿಯೆನಲೂ ॥ ಯೆಳೆದುತಂದಾವಾಪಿಯನುಪುರ | ದೊಳಗೆಚಿನ
ಖಂದಮನುಕೊಯಿದರು | ಬಳಿಕಕೌಲೇಯಕನಮೂಪದಮುಂದೆಹಾಯ್ಕಿದೂ ॥ ೧೮೨ ॥ ನೋಡಿಕವನುಸಾವಮೇಯ
ಗ | ಳೋಡಿದವುಮುನ್ನೆನುನಾವನ | ಮಾಡಿದೆನ್ನೊಸಲೆಹೀನಜನ್ಮಗಳಾದವಿಂದೆಮಗೇ ॥ ಜೇಡತಮಗಿನ್ನಿಕೈತಪ್ಪಿನ | ಬಾ
ದುಪೇಯನಿವೆನುತಲವುಬಿ | ಟ್ಟೊಡಿಪವುಕಡ್ಡಾಯೆದಲಿತಿನಿಸುವರೊಪಿಡಿವೆನುತಾ ॥ ೧೮೩ ॥ ದನುಜಪತಿವೃತಬಕಕಳೇಬ
ರ | ವನುಬಳಿಕತಾನೆತ್ತಿದುಮಿನಿ| ಯನೆಲನಂಸ್ಕಾರವನುವಿಚರಿಸಿಬಂದನಾಕ್ಷಣಕೇ ॥ ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪಬಂದನಾಯಿಂ | ಪ್ರನ
ನಿಶೀಕ್ಷಿಸಿರಾಜಧರ್ಮವ | ನೆನಗೆತೋರಿಸಿನೀವೆನುತಪಂಬಲಿಸಿಕಲುಬಿದನೂ ॥ ೧೮೪ ॥ ಯೆನೆವಿರೂಪಾಕ್ಷಾನುರನೊಳಾ |ಯ
ನಿಮಿಷಾಧಿಪನೆಂದಕೈ | ದನುಜನಾಥಭವತ್ಸಖನುಸಖನಾಚತುರ್ಮುಖಗೇ ॥ ಮನವೊಲಿದುತನ್ನೆಡೆಗಬಹಬಗೆ | ಯನೆನೆ

ಸಿಕೊಂಡಿಹ್ನೆನೆದಱಿಂ | ದಿನಿತುಸಲ್ಗಟ್ಟವಾಯ್ತುಮುಂದಣಪರಿಯುಕ್ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೪೫ ॥ ಅನಲಸಂಸ್ಕಾರವನುನಿಜವಿ | ತ್ತನಿಗೆವಿಧಿಚಿನ್ಹಿಬಂದಬಳಿಕೆಲ್ಲೆ | ದನುಜಕೇಳ್ಕೈಗಗನಪಥದಲಿಕಾಮಧೇನುವಿನಾ| ಸ್ತನವನುಣುತಿರೆವತ್ಸನಾಕರು| ವಿನತೊರೆದಮೊ ರೆವಾಲುನೀನಾ | ತನದಹಿಸಿದೆಡೆಯಲ್ಲಿಬಿದ್ದುದುಪುಣ್ಯವಕಥಿಂದಾ ॥ ೧೪೬ ॥ ದಿತಿಸುತಾಗ್ರಣಿಕೇಳಿಸಂಜೀ | ವಿತನೆನಿಸಿಭವ ದೀಯನಖನಾ | ಕೃತಿಸಹಿತಬರುತಿಪ್ಪನದುಸರಸಿರುಹಸಂಭವನಾ | ಅತಿಕರುಣವೆಂದಾಗಲಾಸುರ| ಪತಿತಿಳುಹಲಾಕ್ಷಣದೊ ಳಧಿಕಾ | ಯತ್ಯುಗ್ರೆದಿದರಾಜಧರ್ಮನುಬಂದನಾಯಡೆಗೇ ॥ ೧೪೭ ॥ ಆಳಿದಮತ್ಸ್ಯಖಂಡಕಪ್ರಣ್ಯದ | ಲುಳಿದುಬುಂಡನೆ ನುತ್ತಹರುಷ | ಲೊಲಿದುದನುಜಾಧೀಶನಪ್ಪಿದನಾಬಕಾಧಿಪನಾ | ಜಲಜಭವನಿಯಮಿಸಲುವೊಡಲಾ| ಬಲವಿರೋಧಿಮೃತಪ್ತಿ ಜನವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿನೂಕಿಪರುಬುಧಿಸಿನರಕಕೂಪದಲೀ ॥ ೧೪೮ ॥ ಒಳಿಕನಂಳೀಜಂಘಜಕಾನದ| ತಿಳಿದುವಿಪ್ರನಿಗೆನ್ನಕ ಥವಿಂ | ದಲಿಮರಣನರಕಗಳುಬಂದುದಿದಿರಚಿಕೆನುತಾ ॥ ಬಲರಿಪುವನಂನು ತ್ತಿನಲಾನಿ | ರ್ಮಲಯೆಗವೆಂಚು ಬ್ಬತ್ತ್ಯ ಲಾಗಳೆ | ಖಳನೆನಿಸಿದಾವಿ ಪ್ರಜನಬಲರಿಪ್ರುವೋಲಿದುರನ್ನೆನಿಸಿದಾ ॥ ೧೪೯ ॥ ಬಳಿಕಲಾವ್ವಿಜನೆದ್ದುಬಕಪತಿ | ಯಲಘತರವಹದ ಯೆಗವೆಂಚು ಬ್ಬತ | ಪಲವುಥನಸನುರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನಿಶ್ವುದನುಜೊತೂ ॥ ಉಳಿದೆನೆಂಬುಬ್ಬಳುತನವೆ |ಗ್ಗಳಿನೆನಿಜದ್ದೋ ಕೆಕ್ಕೆಗಮಿಸಿಪ | ಬಲವಿರೋಧಿಯುಸುತ್ತರೋಕಿದವನಾಗಳೆ ಬ್ರಿದನೂ ॥ ೧೫೦ ॥ಪರಮಪರಿತೋಷದಲಿದನುಜೀ | ಶ್ವರನುಳಿಯಹಿದಾಗನಿಜವಪ | ತರುಪನುಳೀಜಂಘಬಕನೆ ಬ್ರಿದನುಮೊದಲಂತೇ ॥ ಅದನಿಷ್ಕೃತಿಯುಂಟುಮಿಪ್ರ | ಳ್ಳೆರಗೆಳಿಯಿಕೃಪಪ್ಪಿನರಿಗೆತಾ | ನರಕವಲ್ಲದೆಮೀರನಿಷ್ಕೃತಿದೊಲ್ಲಕೆಂದಾ ॥ ೧೫೧ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಕೈಕ್ಯತಪ್ಪುದ | ದುರಿತ ರೆಂಬ್ಯಧಿಕವಿಮಿತ್ರ | ಳ್ಳೆರಗೆವಾತಕನಿಪನುತಿಳಿಯೀಯೆರಡುಬಗೆಯನರಾ ॥ ಇರವರಿದುಧಿಕ್ಕರಿಸಿಬಿಡುವುದ | ದರಮಧರ್ಮ ಸುಮಿತ್ರನಧಿಕನು | ಬಿರುನೆನಿಪಧನದಿಂದಲೆಂದರುಹಿದನುಗಾಂಗೇಯಾ | ೧೫೨ | ತರಣಿಯಾಸಮಯದಲಿಪಡುವಣ | ಕರಧಿಗಿಳಿವುತಲಿರಲುನಂಬಿ | ನರನಮೀನಿನಂದನನವಪಡೆಗಳಿಗಾಗಿಯಮನೂನು | ನರಸಭೂಪನಕೃಷ್ಣರಾಯಗೆ | ವರದನೆನಿಸು ವವೆಂಕಯಾಪ್ರಿ | ಶ್ವನನೆತಾನುರಕೃಷ್ಣಸಮಿತ್ಕೈದಿದನುಗಜಪುರಿಗೇ ॥ ... ...

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೯೯೦ ಪದ ೫೧೫೯೯ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಅರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸುರನಮಿತನುಜನುಯಾಧಿಷ್ಠಿರ | ಧರಣಿಪಾಲಗೆಸಕಲಭೂಜನ | ಪರಮಹಿತವಪಥರ್ಮಗ ಳವಿಸ್ತರಿಸಿವಿರಚಿಸಿದಾ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಫಿಲೀಮುಖಿಗಳಕೂಪೆಸ | ಮೇಳಿದಲಿಯಾಯಿರುಳಕಳಿವಸುಧರ್ಮ ನಂದನನೂ ॥ ಮೇಲೆಬಾಯುಮುರವಿರಥಾಶ್ವಪ | ಧೂಳಿಯುದಯಾಚಲಕೆನಂಧ್ಯಾ | ಕಾಲಸಮುಚಿತಕೃತ್ಯಗಳನಾನೃಪತಿವಿರ ಚಿಸಿದಾ ॥ ೧ ॥ ಬಳಿಕಲಾಯನುಸೂನುಧೃಷ್ಟದ್ಯುನ | ಬಳಿಗೆಬಂದಭಿನಮಿಸಿನೀಹರೆ | ಳೂಲಿದುತನಗೀಸಕಲಜನರಿಗೆಪರಮಹಿ ತನೆನಿಸಾ ॥ ಲಲಿತಧರ್ಮವಶ್ಯನಂಯು | ಗಳನೆನುತಪೆನ್ನೈ ಲೈವಿನಯು | ಲಲಿತವೇವವ್ರತನುಮತ್ತಾನ್ಯಪಡಿಗಿಂತಂ ದಾ ॥ ೨ ॥ ಅನನಾನಾವಿಧಭಾವೋರ್ಮ | ಕ್ಕರಗಳುಂಟವರೊಳಗಧಾನಿಸೆ | ನರಗೆನಿಷ್ಫಲವೆನಿಪುದೋದಿಲ್ಲಧಿಕವೋಕ್ಷವ ನೂ ॥ ದೊರತೆನುವನದ್ಧರ್ಮನುರೊಳು | ಬಿರಿದದುತ್ತಮವೆಂದುನುಡಿನರು | ಬಿರಿಯುರಿನ್ನಾಧರ್ಮವೆಂತೇಬುದನುಹೇ ಳೆಂದಾ ॥ ೩ ॥ ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ಕೈಪ್ರಯಾಪ್ರಿಯ | ಪೆನಿಪೆರಡುಚಿತ್ತವನೆಹೊಪ್ಪದ | ದನಿತೆಧರ್ಮದಮೋಕ್ಷವಿದಕಿತಿಹಾಸ ವೊಂದುಂಟೂ | ನಿನಗೆತಿಳುಪುವೆನೆಂದಜಿತ್ತಾ | ದೆನಿವರನುನಿಜಭನುಜಮೃತಿಸಂ | ಜನಿತಕೋಕಾಗ್ನಿಯಲಿತಪಿಸುತಿರ ಲುಪೂರ್ವದಲೀ ॥ ೪ ॥ ಬಂದುತದೂ ಭನನಿಗೆಯತಿಹಿತ | ನೆಂದೆನಿದನದ್ವಿವ್ರನೀಕರಿ | ನೊಂದಡೇನಹುದರಸಜನಿಯಿಸಿದವರಿ ಗೆಲ್ಲರಿಗೇ ॥ ಮುಂದೆತಪ್ಪದುಮರಣನಿನ್ನಯ | ನಂದನನುಮಡಿದುಳಿದರೆಲ್ಲರು | ನಿಂದಿಹರೆದುಬೋಗಹವನುಪಿಡುಧೀರನಾ ಗೆಂದಾ ॥ ೫ ॥ ಹೊಳೆಯಬಹಳತರಪ್ರವಾಹಂ | ಗಳಲಿನಾನಾಸ್ಥಳಕಾಮ್ಯ | ವಳಿಗಳೊಡಗೂಡುವನವುಹರವವನಿಮಿಷಕ ವರಂತೇ | ಎಲೆನೃಪತಿಕೂಡುವರುನಿತ್ಯರು | ಬಳಿಕಲಗಲುವರಿದಕೆಬಲ್ಲವ | ಳಲುವರೇನೀಪರಿಯಿವಿದ್ಯಾವಾಶಗಳನೆಂದಾ ॥೬॥ ಯುರ್ವನಿಸುವನುತನಗೆತಾನ | ನ್ಯರನುಧಿಟವೆಂಬಜ್ಞರುಂಟೇ | ಯರಸಸಾಖದುಃಖಗಳುಹೊಪ್ಪಿದರೇನುಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ವಿವಿವೇಕಿಗೆವೋಹಪೋದಗ | ಳೆರದುಹೊದ್ದವುತನ್ನ ನೆಂದಾ | ದರಿಸಲವುಮಾಯವುತ್ತದಿಯಿಲಿತನಗೆದುಃಖಗಳಾ ॥ ೭ | ಎಲೆ ಮುನೀಶ್ವರಪೂರ್ವಜನ್ಮಂ | ಗಳಲಿಮಾಡಿದನುಕೃತದುಷ್ಕೃತ | ಫಲಗಳಾಪ್ತನನಾಡಾಗಲಿಹೊದ್ದುತಿರಲದಕ್ಕೇ | ಲಲಿತದೈ

ರ್ಯವೆಮುದ್ದುಹೈಣ್ಣಯ | ಬಲೆಗಕಿಕ್ಕ್ಯದೆನಿಂದನಾಡಿ | ಯಲಳಿಸುಸುಖಸ್ಯದೋಷಮಮುವಿದನರಿದುನಡೆಯಿಂದಾ ॥೪॥ ಜಡಧಿ ಪಿಂಗಳೆಯಿನಿಪವೇಕ್ಯಂ | ಗನೆನಿಜಪ್ರಿಯುನೊಬ್ಬನಿರಲಾ | ತನುಜಕವಹುದುತ್ತಲಿದ್ದಿರುಳ್ಗಿಬಾರದಿರೆ | ಪುನಮರುಗಿಪೈರಿ ಗ್ಯಹದುಸಂಜನಿನಲಾಳೆಯುಬಿಟ್ಟುಬಂದಾ | ತನೆನಿಜಪ್ರಿಯುನೆಂದುಭಾವಿಸಿಜದುರೆಯನಿಸಿದಳಾ ॥ ೯ ॥ ತಿಳಿಧರಾಸೆಯೆಕಷ್ಟ ಪಾಸೆಯು | ನುಳಿದರಿಗೆಕೇಳಿಲ್ಲವೆಂದಾ | ಅಲನೆತೃಷ್ಣೆಗಮಾರುವೋಗದೆಬಂದವರವರಿಸೀ | ಒಲಿದುಕೊಟ್ಟುದಕೊಂಟೆಯಂ ದದ | ನಲಿಸಲಿದುವರ್ತಿಸಲುಕಡೆಯಲಿ | ಬಳಿಕಪುನರಾವೃತ್ತಿಯಿಲ್ಲದಲೋಕವಾಯ್ತೆಂದಾ ॥ ೧೦ ॥ ಇನಿತನರಿಯಲುಸೋಜಜಿ ತುಭೂ | ಪನಿಗೆಕಾಂತಿಯದಾಡುದೆನೆಯಮ | ತನುಜನುಡಿದನುಬಳಿಕಭಾವಿಸೆಭೂತಧಾತ್ರಿಯಲೀ | ಧನವನುಳ್ಳವರುಗಳು ಮಿಗೆನಿ | ರ್ಧನರೆನಿಸುತಿರ್ದಪರಿಹರುಳೇ | ಳನಿಬರೊಳುಸುಖಿಯಾರುದುಃಖಿಯುದಾರುಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೧ ॥ ಅನುಡಿಯಲಾ ಲಿಸುತಕಂತನ | ಸೂನುಮತ್ತಿಂತೆಂದಕೇಳಲೆ | ಮಾನವೇಶ್ವರಬಂದುಸವ್ಯಕ್ಕಾಖ್ಯಭೂಸುರನೂ | ನಾನೊಲಿದುಕೇಳಿದರೆ ಮುನ್ನಮ | ನೋನುರಾಗದಲಿನಗನುಡಿದುದ | ನೀನರಿವರೀತಿಯಲಿತಿಳಿಯಹುವೆನೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಕುಲೆ ಳುಲ್ಲಿಧನವನು | ನಿಲಿಸುತೂಗಲುನಿರ್ಧನತ್ವವೆ | ತಿಳಿಯೆಕಾಣಿಸುತಿಹುದುವೋಲೆನಿಸಿರ್ಪುದದರಂತೇ ॥ ಇಳೆಯೊಳಗಧನಹೀನ ನೇವೆ | ಗ್ಗಳಿವೆನಿಪಸುಖವುಳ್ಳವನುಧನ | ಗಳುಬಹಳವುಳ್ಳವನುಭಾವಿಸೆದುಃಖಿಯಹನೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ಧನವನುಳ್ಳಾತನಿಗೆವೃ ತ್ಯುವೆ | ಧನದಮೇಲಿದ್ದಂತೆಭಯಸಂ | ಜನಿಸುವುದುಶಿಖಿಚೋರರಿಪುಬಾಧೆಗಳೀಗಳುಕಹುದೂ | ಅನವರತ ಲೋಭದಲಿಚಿಂತಾ | ಜನಿತಪರಿತಾಪದಲಿದುಃಖವು | ಧನವೆನಿಪುದವನೀಕಕೇಳ್ಸುಖಲೇಕವಿಲ್ಸಿಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಧನವಿಹೀ ನನುಕಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ | ಮುನಕೆಬಂದೆಡೆಗಳಲಿತಿರುಗುವ | ವಿನಯವನುಸರ್ವರಲಿವೆರವನಗರ್ವಿಯೆನಿಸುವನೂ | ಧನಗಳಿದ್ದರೆ ರೆದುಃಖವಹುದೆಂ | ದೆನುತತತ್ಕಾಂಕ್ಷಾರಹಿತವೃತ್ತಿಯೆವೋಕ್ಷಪದಪೆಂದಾ | ೧೫ | ಎಂ ದುತಿಗಹಲುಕೇಳಿಬಳಿಕಿಂ | ತೆಂದನಾಯುಮಸೂನುಶಂತನ | ನಂದನನಕೂಡಧಿಕವಹತೃಷ್ಣಾಭಿಭೂತನಿಗೇ | ಮುಂದೆ ಸುಖವಹುಬಗೆಯುನೀನೆನ | ಗಿಂದರುಗಬೇಕೆನಲುಸಂಯವಿ | ವೃಂದಮೆಚ್ಚುವತೆರದಲಾಗಾಂಗೇಯನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೬ ॥ ಅ ರಸನಿತಾತ್ಮಜ್ಞನವಿರಕ್ತಿಯ | ಲುರುಸುಖಿಗಳಹರಿದಕೆನಾನಿಂ | ದೊರೆವೆನೊಂದಿತಿಹಾಸವನುಕೇಳ್ಮಂಕಿಯಿಂದೆಂಬಾ | ಧರಣಿ ಸುರನಿಯತವ್ರತನೊಬ್ಬನು | ಪಿರಿದೆನಿಸಿಯರ್ಥಗಳನಾರ್ಜಿಪೆ | ನಿರದೆನುತಮುದದಿಂದಲುಚಿತೋದ್ಯೋಗಪರನಾದಾ ॥೧೭॥ ಅ ರಸಕೇಳ್ಕೃಷಿಕೀಕ್ಷೆಗೋಸುಗ | ಲೆರಡುಹೋರಿಯನೊಂದುತಕ್ಕೈಯ | ಕೊರಲಹಗ್ಗವಕಟ್ಟಿಲವುಮಿಗೆಚಿದರುಗೊಂಡಂತೆ | ಮಿರದೆಕೂಡೋಡಿದವುಮಿಗೆಮಲ | ಗಿರಲುಮಾರ್ಗದಲೊಂಟಿಯೊಂದದ | ನುರವಣಿಸಿಲಂಘಿಸಿತುಸಿಕ್ಕಿದವೆರಡುವಾಕದಲೀ ॥೧೮ | ಕೊರತಿಗಿಕ್ಕಿದಕಣ್ಣಿಯುತರಲಾ | ಗಿರಲುಮಡಿದವುಮಿಗಳಂತೆಸ | ವೆರಡುವತ್ಸತರಂಗಳವುಕಿವಿಳಯಜೋಲುತಿರೇ | ಪಿರಿ ದೆನಿಸುತಿಹಹಾನಿಯಾಯ್ತೆಂ | ದಿರದೆಮುಖಿಸಿಮಂಕಿತನ್ನನು | ಕರುಣದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುವನರರೊಡನಾಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೯ ॥ ತಿ ಳಿದುನೋಡಲುದೈವಪೌರುಷ | ದೊಳಗೆದೈವವೆನುಖ್ಯವೆನಿಪುದು | ಸುಲಭದಲಿಸಿದ್ಧಿಪುದುಪೌರುಷದೈವಬಲವಾಗೇ | ಕೊ ಲಗಿತಾಡಡೆದೈವಬಲಬಳಿ | ಕಳಿವಹುದುಪೌರುಷವಿಪೌರುಷ | ಗಳನುಮಾಡುವುದಥಮಪಕ್ಷವಿದೆಂದುದ್ವಿಜನುಡಿದಾ ॥೨೦॥ಮ ನಕೆಬಹುಸುಖಗಳನುಬಯಸುವ | ಮನುಜನಿಗೆಪೌರುಷದಲರ್ಥ | ರ್ಜನೆಯಿರಚಿಕೆಡೆಯಲಿವಿರಕ್ತಿಯಿಜನಿಸಿದರೆಮುಂದೇ | ಳನವೆನಿಸುವಾನಂದತತಿಸಂ | ಜನಿಸುತಿರ್ಪುದುಕಾಮಹರನೆಂ | ದೆನಿಪಧೀರನೆಮುಕ್ತನೀನುಡಿತಥ್ಯವಹುದೆಂದಾ ॥ ೨೧ ॥ಎಂ ದುತೃಷ್ಣೆಯಿಸಕಲಜನರನು | ಕೊಂದುಕೊಗುವುದಿದನರಿದುಮನ | ನಂದುಬಯಕೆಯುಬಯಸನೆಮನುಜಗೆಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲಿಂ ದೂ ॥ ಅಂದುಮನದೊಳುತಾನೆತನ್ನೊಳು | ನೊಂದುನುಡಿದನುಕಾಮವೇನಿನ್ನಿಂದನೋಯದರಾರುನಿನ್ನಯಗೊಡವೆಚೇಡಿಂ ದಾ ॥ ೨೨ ॥ ಧನನಳಿಸಿದಮಾತ್ರದಲಿಮನು | ಜನಿಗೆದುಃಖಾಗ್ಧಾಗುತಿವೆಯಿತಾ | ಧನವನಾರ್ಜಿಸಿಬಳಿಕತತ್ಸುಖಸಿದ್ಧಿಯೇ ನುಂಟೇ ॥ ಧನದೊರೆದರೆಚಿಂತೆಹೆಚಿಂತಾ | ಳನತೆಯಿಂದಲಿರೋಗರೋಗವಿ | ತನುಷ್ಮಿನುತ್ಕಟಬಾಧೆಯಹುದಿನಿತಿಲ್ಲಸುಖವೆಲ ದಾ ॥ ೨೩ ॥ ಮನುಜಗಿಷ್ಟಾನಿರಸನವೆಸುಖ | ವೆನಿಸುವುದುನೀನಿರಲುಕಾಮವೆ | ಳನತರಕ್ರಮಕೋಪತಾಪಗಳಡಸಿಕೊಂ ಡಿರವೂ ॥ ಇನಿತನರಿದಾನೀಗನಿನ್ನನು | ಮನದೊಳಗೆನಿಲಲೀಯನದರಿಂ | ದೆನಗೆಬಹುಸುಖವಹುದುಬದುಳುವೆನೆಮತಜೋ ಜೆಸಿದಾ ॥ ೨೪ ॥ ಸುಲಭನಿದುದುರ್ಲಭವಿದೆಂಬುದ | ತಿಳಿಯಲೀಸದೆಕಂಡುದಳೀನೀ | ಕಳವಳದಿನೆರಗಿಸುವೆಕಾಮವಿಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಸದೂ ॥ ಬಳಲಿಳೆಗಳ್ದರಿಂದಲಹುದೀ | ವಿಲಗದಲಿನಾನಿಕ್ಕಿನಿನ್ನನು | ತೊಲಗಿಸುವೆನದರಿಂದಸುಖಿಯಹೆನೆಂದುಯೋಚಿಸಿ ದಾ ॥ ಧನದಹಾನಿಗಳಿಂದಲಪ್ಪದು | ಳನತರವ್ಯಥೆಯೆಂದುಕಾಮವೆ | ಮನದೊಳಗೆನಿಲಲೀಯದೀಗಳನೂತಿದೆನುನಿನ್ನಾ ॥ಎ ನಗೆಲೋಭಾದಿಗಳಕಾಟನು | ಜನಿಸಲರಿಯೆದುಃಖಾಂತಿದಾಂತಿಗ | ಳನುಪಿಡಿದುಸತ್ಯಪಥಿದೆಯಿಂದುಳಿವೆನಾನೆಂದಾ ॥ ಎಂದು

ನುಡಿದಾತಂಗೆಹೋರಿಗ | ಳಂದಳಿದನಿರ್ವೇದಭಯದಲಿ | ಮುಂದೆಳಾಮವಧಿಪ್ರದೇವನಮಾನನೇಹೆನಿಸೀ | ಅಂದದಲಿ ಸುಖಿಯಾದುದನುಯಮ | ನಂದನಗೆತಿಳುಹಿದಡೆಬಳಿಕಂ | ತೆಂದನಾಗಂಗಾಳುಮಾರಗೆಬಳಿಕವಿನಯದಲೀ ॥ ೩೭ | ತಿಳು ಹುಸನಗಿಂದಾವವರ್ತನ | ದಲಿನರಭುಗತಕೋಕರೆನಿಸುವ | ಲಲಿತಕರ್ಮವಧಾಪುದನುತಾರಚಿಸಿದಪ್ರತೀಗೇ | ಸಲುವನೆಂಬು ದನೀನೆನಲುಕೆ ಗವಲಿನಿಯಾತ್ಮಜಮಡಿದಹೇಳುವೆ । ನೊಲಿದುನಿನಗಜಗರಚರಿತ್ರವನೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೩೮ ॥ ಜನಪಳೇಳಿನ್ನ ಜಗರಜರಿತ್ರವನೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ಜನಪಕೇಳಿನ್ನಜಗರವ್ರತ | ವನುವಿಜನನೊಬ್ಬನೆನುಳೇಳ್ದನು | ದನುಜನಾಥ ಪ್ರಮೋದಮುನ್ನಮವ ಪ್ರಕಾರವನೂ | ಅನಘನಾದಾವಿಜನುಬಳಿಕಾ | ತನಿಗಹೇಳಿದವೋದಭೇದಗ | ಳನುಜಿನುಟಿ ನವನರಿದನೆಲ್ಲವನಿತ್ಯಮೆಂಬುದನೂ ॥ ... ... ॥ ೩೯ ॥ ದನುಜಪತಿಕೇಳ್ಳೀಸಬಯನದೆ | ತನಗೆಕಕ್ಷ್ಯವೆಬಂದುದಾಡಡೆ | ಮನದೊಳಗೆದುಃಖಿಸದೆತೊಷ್ಣಭಾವವನೆರಚಿಸಿ | ಘನತಿತಿಕ್ಷಾಧೀನನೆನಿಸುವ | ಮನುಜಗಿರದಕ್ಲಿದುಃಖಿಗ | ಳಿಸಿತುಹೊದ್ದದವರಮಸಂಖಮಯನೆನಿಪನವನೆಂದಾ ॥೩೯॥ ವಿವಿ ಧಸಂಸಾರನ್ನವನುಪಿಣ್ಯಾ | ಕವನುಸರಿಯೆಂದುಂಡುಪರಿನಾ | ದವಮಿಯನುಮೃದುತಲ್ಪವನುಸರಿಯೆನುತಲೊಲಿದೊರ ಗೀ | ನವನೆನಿಪಚೀನಾಂಬರವನೊ | ತ್ತುವಕಂತಿನವಲ್ಕಲವಸರಿಯೆಂ | ದಪವನಜಗರವ್ರತಿಯಹನುನೀಕೇಳುಕೌಂತ್ಯ ಯಾ ॥೪೧॥ ಜನನಮರಣನಬಯೆಸಿಯಾಮಿಷ | ವನುಧರಿಸುವನುನಗುತಲುಂಟಿ | ಲ್ಲಿನಿಸುವುದನರಿಗಂಡುಮಿಗೆಚಾಂಚ ಲ್ಯವನುಬಿಟ್ಟೂ | ಅನಿಯತಾಹಾರದಲಿಜೀವಿ | ಮನಕೆತೃಪ್ತಿಯಸೇರಲೀಸದು | ಮನುಜಗದುತಾನಜಗರವ್ರತವೆಂ ದನಾವಿಷಾ ॥೪೨॥ ವಿವಿಷವತಿಕೇಳ್ಳಿನ್ನತ್ಯಪ್ಪಿ | ಸಿ ಥಿತಿಸಮುಜ್ವಲಕೌಪವತಿಕಾಂ | ತತೆನಮತ್ವತಿತಿಕ್ಷೆದಯೆಯವರಚಿ ತ್ಸದಾನುಭವಾ | ವಿತತದೃಢವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬವು | ಸತತವಗಲದೆನಿಂದುದಾಡಡೆ | ಯಿತಿಕಯವುವುಎನಿವಜಗರವ್ರತವೆಂ ದನಾವಿಷಾ ॥೪೩॥ ಇನಿತುಬಗೆಯಿಂಶಮವ ಪ್ರಕಾರಗ | ಳನುತಿಳುಹಿದನುವಿಪ್ರನೆಂದಾ | ಜನಪತಿಗೆಗಾಂಗೇಯನರುಹಲು ಕೇಳಿಧರ್ಮಜನೂ | ಅನಘಹೇಳ್ಳ್ಯಭೂತಸೃಷ್ಟಿಯು | ನೆನಗನಿಶ್ಚಯವಾಗಿನೀನೆಂ | ದೆನಲುಸಕಲಮುನೀಂದ್ರರಾಲಿ ಸಲಾತನಿಂತೆಂದಾ ॥೪೪॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೈಲಾಸಶಿಖರ | ಲಿಸಲುಭೃಗುಮಾತನನುಕೇಳಿದ | ವರಭರದಾ ವಿಜಾಖ್ಯಮುನಿಪ ನುಭೂತಸೃಷ್ಟಿಪ್ರಗಳಾ ॥ ಪರಿಯನೆನಗರುಹೆಂದುಬಳಿಕಾ | ದರಿಪಿನಃಭೃಗುಮಾತನಿಗೆವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದಂದವೆನಿನಗಹೇಳುವೆ ನೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥೪೫॥ ಅರಸಕೇಳ್ಳವಮಾತ್ಮನೆನಿಸುವ | ಹರಿಮೊದಲುಪಿರಿದೆನಿಸಿಭೂತೋ | ತ್ಕರವಸೃಜಿಸುವೆನೆಂ ದುಭಾವಿಸಿಅತತ್ಮಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ಸ್ಮರಿಸೆತನ್ನಂಕದಲಿಜನಿಸಿದ | ಪುರುಷನೊಬ್ಬನುಬಳಿಕಲಾತನ | ವರಮಹಿಮಿಯಿಂದಾ ದುದುಜ್ವಲನವಮಹಾತತಾ ವ್ | ಪ್ರಯುದಲಾತನುವಿವ್ಯಕೇಜೋ | ಮಯನೆನಿಪಪದ್ಮವನುರಚಿಸಿದ | ಸಯಯುತನೆಕೇಳಾಸರೋಜದೊಳುವಿಸಿದನುಬ್ರಂಹಾ | ದಯದಲಾತನಚಿತ್ತದಲಿನಿ | ಕ್ಷಯವೆನಿಸಿನಭಪುಟ್ಟತದರಲಿ | ವಯವು ದಿಸಿತದರಿಂದಲನಿಲುಗ್ನಿಗಳುಜನಿಸಿದರೂ ॥ ೫೨ ॥ ಅನಿಲಶಿಖಿಯೋಗದಲಿವೇಟನಿ | ಜನಿಯಿಸಿದುದಾಯಜನುವಿಶ್ವಾ | ತ್ಮನುಕಣಾಕೇಳಾತನಸಿ ದ್ಧಗಳಖಿಳಕೈಲಗಳೂ | ಘನತೆಯನುಪಡೆದೊಪ್ಪುವೀಮೇ | ದಿನಿಯೆವೇದೋವಮಾಂಸಜಲಭಿಗ | ಳೆನಿತನಿತುಕೋಣಿತಗಳಂಬರವುದರವಾಯ್ತಂದಾ ॥೫೪॥ ರವಿಶಶಿಗಳೀಕ್ಷಣಗಳಜನಿಗೆ | ಪವನನುರುವುಕ್ಷ್ವಾಸದಂಹೋ | ದ್ಭವಸಮುಜ್ವಲತೇಜವನಲನುವಾಡವಾತಾಳಾ | ಪವಣಮಿಂತಿರದ್ಭೂರ್ಧ್ವತರಲೋ | ಕವೆಸಮುನ್ನತಶಕ್ತಿದಕೆಯೆ | ಲ್ಲವುಭುಜಗಳಾಯಜನವಿಸುಣ್ಣವನಂತಬಲನೆಂದಾ ॥ ೫೫ ॥ ಘನವೆನಿಸಿದೀವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು | ಜನಿಯಿಸಿತುಮಿಗವಿಸುಣ್ಣವಿನ ಲಿಂ | ತೆನಲುಭೃಗುಬಳಿಕಾಖರದ್ವಜಾಖ್ಯಮುನಿಯೂಗಾ | ಎನಗೆಬಹುಭೂತಪ್ರಮಾಣಗ | ಳನುತಿಳುಹಬೇಕೆನ ಲುಕೇಳಿ | ನ್ನನಿಮಿಷರಿಗರಿದದರಮಹಿಮೆಯನರಿವರಾರೆಂದಾ | ೫೦ ॥ ಅನಘಳಿಲಿವಡನಂತನಲ್ಲದೆ | ಘನಮಹಿಮನಹವಿ ಷ್ಣುಬಳಿಕಾ | ತನಲಿಪ್ರಟ್ಟಿದಪಂಚಭೂತಗಳಹವನಂತಗಳೂ | ಎನಲುಪುಷ್ಕರದಲ್ಲಿಪುಟ್ಟಿದ | ನೆನಿಸುವನುವಿಧಿಪ್ರಷ್ಕರ ವೆಯಾ | ತನಿಗದಾದಿಯೆನನಗನೀತಿಳುಹೆನೆಲುಭೃಗುನುಡಿದಾ | ೫೧ | ಹರಿಯಮನದಲಿಪ್ರಟ್ಟಿದನುವಿಧಿ | ಪಿರಿಯನದ ರಿಂದಾದ್ಯವಹುಪು | ಷ್ಕರವದಾನವೆಂದುಕಲ್ಪಿತವಾದುದಾತನಿಗೆ | ಧರಣಿವದ್ಮಸುಮೇರುಕರ್ನಿಕೆ | ಯಿರುತದರೊಳ ಜನಖಿಲಲೋಕೋ | ತ್ಕರವಸೃಜಿಸುವೆಮಹಿಮೆತಿಳಿವಡಸಾಧ್ಯತನಗೆಂದಾ | ೫೨ | ಎಂದುಭೃಗುಮುನಿಭೂತಸೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಯ | ಚಂಡಪನುತಿಳುಹಿದನುಬಳಿಕಾ | ನಂದದಡಿಬೇಳ್ಕೊಂಡತಾತನತಾಭರದಾ ವಿಜಾ | ಇಂದುನಿನಗಾನಾಕ್ರಮವನೊಲ | ವಿಂದಹೇಳಿದೆನೆನಲುಗಂಗಾ | ನಂದನಗೆಕೈಮುಗಿದುಧರ್ಮಜಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ | ೫೩ | ತಿಳುಹುಸನನಗೆಜವಪ್ರಕಾರಂ | ಗ ಳನುತಜ್ಞಪಶೀಲರಿಗೆಬ್ರಹ್ | ಫಲಗಳನುನೀನೆನಲುಬಳಿಕಾಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ | ಎಲೆನೃಪತಿಯಿಹ್ಮಾವ್ಯಕ್ತಕೌಶಿಕ | ಲಲಿತಸ್ಥ

ವಂದವನುತಿಳುಹುವೆ | ನೊಲಿದುಕೇಳೀವಶ್ವಿಗುತ್ತರವೆನಿಸಿದನತ್ಕಥೆಯಾ ॥ ೪೪ ॥ ಅರಸಕೇಳಿ ವ್ವೀಡಾಂತವಿದರಿಗೆ | ಪೆಮುನಿತೋಷಂಗಳನುಸುರು | ಚಿರಜಪಕ್ರಯೆಮಾಪವುದುಜಪಕಾಲಗಳನರಿದೂ | ನರನುಮಿಗೆನಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯತತ್ವವ | ಥರಿಸಿವಮಾಯಂಕೃತಿಗಳನು | ಚಿರಸದಧಿಕಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತದನಿಷ್ಠೆಯಲೀ ॥ ೪೫ ॥ ವರಕುಶಾಸಿ ತ್ಪರ್ಣಸ್ಥಳದೊಳತ| ದಾತಿಮಿಗಕುಳಿ ಬ್ದರ್ಭಕುಶಯನು | ಚಿರಲೊಳಿಕ್ಕಿವಿಕುದ್ಧವಾನಸನಾಗಿಚಿತ್ತವನೂ | ಹರಿಯದಿಹುದೀಮಿಕ್ಕಿಡಗೆನಿಜ | ಗುರುತನಗೆಪೇಳ್ವಂತೆಜನವನು | ವಿರಚಿಸಲುಚೀಕಥಿಕಭಕ್ತಿಯಲೆಂದನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥ ೪೬ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಕೌಚಾಡಿಸದ್ಗುಣ| ನಿರಲುಬೀಕೆನ್ನಲ್ಲಪೊಡೆಜಪ | ನರಗೆಬರುಳಪತ್ಯವಾಯುಗಳಾಗಕೇಡಹುದೂ | ಸ್ಥಿರಕಧ್ಯಾನದಲಿಲೌಲ್ಯವ | ಪಿರಸಬಾರದುಭಕ್ಷ್ಯಂಭರದಲಿ | ನಿಜಿತೇಜಜಪದಿಂದಸದ್ಗತಿಯಹುದುಧಿಟವೇದಾ ॥ ೪೭ ॥ ಆದಿಯಲಿಕೌಶಿಕನಮಾಖ್ಯಾನು | ವೇದನೀಯಾಂಗಗಳಬಲ್ಲನ | ಭೂದಿವಿನಿಜನಿಷನಾತನೊಬ್ಬನುಸಂಹಿತಾಜಪವಾ ॥ ನೋದದಲಿಮಾಡುತ್ತಲಿರುತಿರೆ | ತೀದಬಬ್ಬುಸಹಸ್ರವಾಕ್ಷಣ | ಮಾದರಿಸಿನಾವಿತ್ರಿಮೈಲ್ಕೊರೊರಿಜಳುಪ್ಪಿ ವ್ವಜಗೇ ॥ ೪೮ ॥ ಮಗನೆಕೇಳಿಲ್ಲಿವರಪಸೆಂದೆನೆ | ನಗುತಕೌಶಿಕನದಹೆಜಪನಿ | ಷ್ಠೆಗಳನಧಿಕವಖಿಲಿಸೆನಿಲುತಧಾನು ತ್ಪಮೆಂದಾಗಾ | ಮುಗುಳೆನುಡಿದಳುಬೇವಿಕೇಳ್ದಳು | ತ್ಯಾಗಳುಧರ್ಮಸುತಕಾಲನೆಂಬವ | ರುಗಳುಹರುನಿವಾಸನಿನಗಮುಂದಾಗಮಿಸಿದಳೂ ॥ ೪೯ ॥ ಅತಜಪನಿಷ್ಠೆಯಲಿಲೋಕ | ಖ್ಯಾತಕೆನಿಸಿಯುನೇಕವನುಷ | ಮಾ ತ್ರಗಳಕಳಿವ್ರತ ತ್ಪರಿಸಾಕಾರವಹಧರ್ಮಾ ॥ ಪಿ ಸ್ತಿಯಲಿಬಂದನಖನೀಸುಕೃ | ತಾತಿಶಯವನುಗೆ ಲ್ದಿಯಂದರಿಂ | ದೀತನುವನೀಪಿಟ್ಟು ಪ್ಪಜಾನಾಕಕ್ಕೆ ಚ್ಚೀಗದಲೀ ॥ ೫೦ ॥ ಎನಲುಧರ್ಮನಕೂಡೆಮತಾ ತ್ಪ | ಮುನಿವನಂ ದಿಂತೆಂದನಕಟಾ | ಘನತಪೋವ್ಯರ್ಥಗಳನುಸೈರಿಸುತೆನಗೆನೆಲೆಯಾದಾ | ತನುವಪಿಟ್ಟು ಪೆನೆಂತುಹೆನವ | ಕ್ಕನವನಿರಿಸಿ ಕ್ಕಾತಶ್ಚಸ್ಥಾನಂ | ಪೆನಿಸಿನಾಕಕೆಬಹುದುಮಲ್ಲದುಬಾರೆಹೋಗೆಂದಾ ॥ ೫೧ ॥ ಎನಲುನಂದಿದಂದಾಧರ್ಮಕೇಳಲೆ | ಮುನಿಪ ನೀನಾವಾಗಲಾದರೆ | ತನುನಬಿಡುವೀಕಾಯಿವೆನೆಂದರೆನ್ನವಾವಲಾ ॥ ಅನಿತರಿದುನಿಹೋಯವದಸಂ | ಹನನಪಾಪಕೆಟ್ಟ ಫಲಸುಖತರ | ವನುಕೊಮವುದಲೋಕಕೆ ಬಾರೆನಲೊಲ್ಲೆನಾನೆಂದಾ ॥ ೫೨ ॥ ಎಂದಮಾತ್ರಿಗದರ್ಮಬಳಿಕಂ | ಕೆಂದುಡಲೆಕಡುನುಮುಳಿಪರಣವ | ನಿಂದುವಿಪೆನೀನೆಂದೆಕಾಲನುಮೃತ್ಯುವಂತಕನೂ ॥ ಬಂದರಿದಕೋನೆಗ್ಗಡುಸೀನೆನೆ | ಮುಂದಿಪರು ಬಂಯಿರ್ದವಲಿಗೆ | ದಂಪಿಡನಫ್ಫಾರ್ಜುನಿಸತ್ಕೃತಿಗಳನುರಚಿಸಿದನೂ | ೫೩ | ಬಳಿಕಲಂತಕನುಡಿದನಾಕ್ಷಣ | ವೆಲೆಮಹೀಸುರನಿನ್ನಜಪಗಳ | ಫಲವುಸಿದ್ಧಿಸಿತೀಗತುಂಬೆತುಕಾಲವನುನಿನ್ನಾ ॥ ಕೊಲಲುಬಂದಳುಮೃತ್ಯುದೇಯವ | ನುಳಿದುಸುರಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಾಯನ | ಲಳುಕದವರೊಡನೊಲ್ಲೆನೆನುತಲಿವಾಮಿನುತಲಿದಾ ॥ ೫೪ ॥ ಬಂದನಾಕ್ಷಣತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಿ | ನಂದಪಲಿಮಿಗೆರಚಿಸಿಯತಾ ॥ ನಂದದಿಂದಿಕ್ಷ್ವಾಕುಕಂಡನಿಬರಿಗೆಯಜ್ಞಸನಿಸೀ ॥ ಮುಂದೆಲುಕೌಶಿಕಮುನೀಶ್ವರ | ನೆಂದನೊಲವಿಂದತಿಥಿಯುಹನಿನ | ಗಿಂದುಕೊಡುವೆನುಬೇಡುವನನಗುದ್ದಸನುನೀನೆಂದಾ ॥ ೫೫ ॥ ಎನಲುಕೇಳಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಿಂತೆಂ | ದನುಬಳಿಕಬಾಗುಜರುವಾನಗ | ಳನುರಚಿಸಿಯಪರಿವ್ರತಿಗ್ರಹಿಸುವರುಭೂಸುರರೂ ॥ ನಿನಗನಾಕೈಯೊಡ್ಡುವೆ ನೆತೀ | ಳನಭಿನಾನಿನಗಿಷ್ಟವಾಗಳನೀ | ವೈನುನಿಜೇಷ್ಟಿಸ್ತಮಾವುದೆನಲಾವಿಪ್ರನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫೬ ॥ ಕೇಳುನೀನಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಧರ | ಣೀ | ವಿಲಬಯಕೆಗಳುಳ್ಳವಿಪ್ರನು | ಲಿಲೆಯಲಿದಾನವನುಕೊಂಬನುಬಯಕೆಯಿಲ್ಲನಗೇ | ಕೇಳಿನಾನದರಿಂದಲಪೇಕ್ಷಿಗೆ| ಬಳಿಸುತಕೊಡಬೇಕುಮಿಗೆರಾ | ಜಾಳಿಗಾತಿಪ್ಯವನುಕೊಂಡರೆದೋಷವಿಲ್ಲಂದಾ ॥ ೫೭ ॥ ಎನಲುಒಳಿಕಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಿಂತೆಂ| ದನುಮುನೀಸುದನಿನ್ನ ಜಪಫಲ| ವನುನನಗೆನೀಕೊಡುವಡುಳ್ಳಿದೆಬೇಗದಿಂದೆನಲೂ | ಮುನಿನುಡಿದನೆನಗರ್ಥವಿರಲದು | ನಿನಗೆ ಮಾನರ್ಥವನುಕೊಡುವೆನು | ಜನಪಪಿಡಿಯೆನೆಜಪಕ್ಕೆಫಲವೇನದನುಹೇಳೆಂದಾ ॥ ಎನಲುಕೌಶಿಕನುಡಿದನಿರಪೇ | ಕ್ಷನುನೃಪಾಲಕನಾನುಜಪಫಲ | ವನುತಿಳಿಯಲಾನರಿಯೆನೊಬ್ಬರಿಕೇಳೆನಾನಪೇಲಾ ॥ ಮುನಿವೊಲಿದುಗ್ರಹಿಸಿದರಫಲವಹು | ದನುಬಳಿಕನೀಕಾಜಿಮೇಲೆಂ | ದೆನಲುಮತ್ತಿಕ್ಷ್ವಾಕುಧಾತ್ರಿನಾಥನಿಂತೆಂದಾ ॥ ಬಳಿಕನೃಪನಿಂತೆಂದಭೂಪತಿ | ಗಳಿಗೆರಣತತ್ಕರ್ಮವಿನಿನ್ನೊಡ | ನೆನಗೆಮುನಿನವಿವಾದಯುದ್ಧವನಕೃವಿಂದೆನಲೂ | ಒಲಿದುಕೊಡುವೆನೆನುತ ತ್ಕೊಡದಿರೆ | ಬಳಿಕ ಕೊರೆಂಚಿನೆನುತ ತ್ತೊಲ್ಲದೆ | ನಿಲಲಸತ್ಯವಬಬ್ಬರಿಗೆಬಹುದೆಂದನಾವಿಪ್ರಾ ॥ ೬೦ ॥ ಸತ್ಯವೇತಪಯಜ್ಞಕರ್ಮವು | ಸತ್ಯವೇದಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣವು | ಸತ್ಯಕಮೆದನೆನಿಕಲಧರ್ಮಾಚಾರಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ | ಸತ್ಯದಿಂದಲೋಕಂಗಳುಳಿವವು | ಸತ್ಯವೇವರಧರ್ಮವೆಂದರಿ | ಸತ್ಯವನುಬಿಡಬೇಡಭೂವರಯೆಂದನಾವಿಪ್ರಾ ॥ ೬೧ ॥ ಇದನುಕೇಳುತಧರ್ಮತಾನಾ | ದಿದುದುಮತಿ ಯೆಮಾಡಿಗಳಕೂ | ತುದಿನಲೇಕವಿವಾದವಿವರಿಬ್ಬರಿಗೆವಿಪ್ರನಿಗೇ | ವದುಳದಿಂದರಿದಾನಫಲವ | ಪ್ಪುದುನೃಪಗೆ ಫೆನಸತ್ಯಸಲವ | ಪ್ಪುದುಧಿಟವಿದೆಂದರುಹಿತಾನಮಯದಲಿಮನವ್ಪೊಲಿದು ॥೬೨॥ ಧರಿಸಿವಮನುಜಾಕೃತಿಯಬಂದುದು | ಧ

ರೆಗೆನಿರ್ಜರರೆಲೋಕತದರೂ ॥ | ಸುರನೈಪಾಲಾವಾಧಗಳನಾಜರಿಸಿಮಿಗಸೋದೀ ॥ಸರಿಫಲಗಳಹುದಿಲಿಪರಿ ।ಬ್ಬರಿಗಬೇಳೆ
ವಿವಾದವೆನೆಭೂ । ಸುರನುಡಿದಸಾನೀವೆನೀತಂಗೆನ್ನಸುಕೃತಗಳಾ ॥ ೬೩ ॥ ಎನೆತವನಾ ವ್ಯಧ್ಯಾಯನಿರತನಿ ॥ ಗೆನಗೆಮಿಗ
ರಾಜವ ತ್ರಿಗ ಗ್ರಹ ।ವನುಚಿತವಿದೆಂದಾಮಹೀಸುರನೆನಲುನೈ ವಪಬಳಿಕಾ ॥ ಅನಘನಿನಗೆನಗೀಗಸಮಫಲ । ಪನ್ನುವರಿಸುನೀ
ನೆಂದುನುಡಿದನು । ಮುನುಜವತಿತದ ಧರಣಿವೇಗಬಹಳವಿ ನಘಂದಲೀ ॥ ೬೪ ॥ ಬಂದರಾಕ್ಷಣವಿಕೃತವೇಷಗ । ಳಿಂದಲಿಬ್ಬ
ರುಪ್ಪುರುಷತಳ್ಗಿಗೆ । ಕುಂದದಧಿಕವಿವಾದವನುಮಾಡುತ್ಕಲಿದಿರಿನಲೀ । ನಿಂದರೀನೈಪನೆನೆಮ್ಮವಾದ । ಗಳಂದವನುಶೀದುವರೆಬಲ್ಲ
ವ । ನೆಂದುಬಳಿಕೆಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಗಿಂತೆಂದುಪೇಳಿದರೂ ॥ ೬೫ ॥ ಈತಗೋಪಾನವನುಮಾಡಿದ । ನಾತನುದ್ಯತ್ಫಲವಕೇಳಿದ।ನೀ
ತವೊಡಲೇಕೊಟ್ಟಿನೆಂದೆನಗಿತ್ತನಾಬಳಿಕಾ ॥ ಯಾತಕದುಬೇಡಿಂದೆವರಗೋ । ಮಾತೃಕೆಗಳಾದಿಂದುಯಾಚಿಸಿ । ತಾತಕೊ
ಳಿಪೋಕೆಂದುತಿಳುಹಿದನೆಂದುಹೇಳಿದರೂ ॥ ೬೬ ॥ ಎನಲುತದ್ವಾಕ್ಯವನುಕೇಳುತ । ಮುನಿವನಿಕ್ಷ್ವಾಕುವನುಕರದೆಂ । ದನು
ನೈವಾಲುಕಕೇಳಿದೈವರಥರ್ಮಪದ್ಧತಿಯಾ ॥ ನಿನಗೆಜೇಡಿದಿತ್ತಜಪಫಲ । ವನುಬಳಿಕಲೊಲ್ಲದೊಡೆಪಿಸುವೆ । ನೆನಗೆದೋಷ
ವಿಲ್ಲಸೊರಿದೆನೆಂದುಹೇಳಿದನೂ ॥ ೬೭ ॥ ಎನಲುಚಿತ್ತದೊಳಾಗಲಳುಕುತ । ಮನುಜಪತಿವಾನಕ್ಕೆನಾನೊ । ಬ್ಬನಿಗೆಕರವ
ನುನೀಡುವಂದಾಪಾದುದೆನಗೆನುತಾ ॥ ಮುನಿವನಿಗೆಕೈ । ಚಾಚಿದನುಬಳಿಕನಳಿನೆನಿವಾದ್ವಿಜನುಬಹುಪಾ । ಯನಕೃತಾಧಿಕ
ಜಪಫಲಂಗಳಧಾರೆಯರದಿತ್ತಾ ॥ ೬೮ ॥ ಬಳಿಕಲಾನೃಪನೆಂದನಾಕ್ಷಣ । ವೆಲೆಮಹೀಸುರನಿನ್ನಜಪಫಲ । ಗಳನುಧಾರೆಯನೆರ
ದೆಯೆನಗಿಂದೆನ್ನಸುಕೃತಗಳು ॥ ಫಲವಹಿಡಿಸದ್ಧರ್ಮತಿಯಕೈ । ಕೊಳಲುಬೇಡವೆಯೆನಲುಮತ್ತಾ । ಗಳನಿಕೃತವೇಷಗಳ
ಪುರುಷರುನೃಪನನುಡಿಸಿದರೂ ॥ ೬೯ ॥ ಕೇಳುಕಾಮಕೊ ೦ಧಗಳುಭೂ । ಪಾಲನಾವೆಮ್ಮಿಂದಲಂತಕ । ಕಾಲನಿಂದಪ
ರೀಕ್ಷಿತರುನಾವಾದವಿಂದಿನಲೀ ॥ ಕೇಳಿಕೊಡಿಸುವೆಕೊಳಲುಕೊಂಬೇ । ಲೀಲೆವಿಧಿಯಿಂದುನಿಮ್ಮಡಿಲ್ಲನೆ । ಲಾಲಿಸುತಲಾನು
ಡಿಯಬಳಿಕಾವಿಪ್ರನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೦ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳೆನಗೆಸುಕೃತದ । ಫಲದಮೇಲಾಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳಡೆ । ಬೊಲಿದುಕೊಡು
ವೆನೆಜಪಫಲವನದರಿಂದನೀಕೊಡುಮಾ ॥ ಲಲಿತಸುಕೃತಗಳೆನ್ನಹೊದ್ದದು । ಸಲಿನಿನಗೆನೋವಾದಡಾನೀ । ಗಳೆಭವತ್ಸುಕೃತ
ಗಳವರಿಸಿದೆನಿನ್ನನಡೆಯಂದಾ ॥ ೭೧ ॥ ಈತೆರದಲಪರುಗಳಸಕ್ಕ । ರ್ಮಾತಿಕಯಿಕೆನಿರಾಸೆಗಳಿಗೆಯು । ಪ್ರೀತರಾಗಿಯಜ
ಪ್ರಮುಖುದೇವತೆಗಳೊಲವಿನಲೀ ॥ ನೂತನೋದ್ದ ಮದೃಷ್ಟಿಯನುತ । ದ್ಭೂತಲೇಕದ್ವಿಜರವೇಲತಿ । ಭೂತಿಯಂಬಂದ
ದಲಿಕರವುತಬಂದರಾಯಡೆಗೇ ॥ ೭೨ ॥ ಧರಣಪತಿಕೇಳ್ದೆವತೂರ್ಯೋ । ತ್ಕರಗಳಾಸಮಯದಲಿವೊರದವು । ವರಮಹರುಷ
ದಲನ್ಸರೋಗಣವಾಡಿಪಾಡಿದುದೂ ॥ ಕರದುಬಳಿಕಿಕ್ಷ್ವಾಕುರಾಜನ । ವರಮಮುನಿಕೌಶಿಕರನತ್ಯಾ । ದರದಲಾವೇಳಿಯಲಿದೇ
ವಸಮೂಹನುಡಿಸಿದುದೂ ॥ ೭೩ ॥ ಅನಘರಿರಸಂಸಿದ್ಧರಾದರಿ । ವನಜಭವಲೋಕವನುನೀವಿಂ । ದಿನಲಿಹೊದ್ದುವಿರಿಂನ್ನು
ಖಾತತ್ವವನುನೆರೆಧರಿಸೀ ॥ ಎನಲುಧರ್ಮಯಮಾದಿನಿರ್ಜರ । ಜನಕೆವಂದಿಸಿಬಳಿಕಕೌಶಿಕ । ಮುನಿವವದ್ಮಾನನದೊಳೆದ್ದ
ನುವರಮಯೋಗದಲೀ ॥ ೭೪ ॥ ಬಳಿಕಲಾಮುನಿವಾಯುಗಳತಾ । ಗೆಲಿದುಮಿಗೆಹಬ್ಬುಗಳಮಧ್ಯದಿ । ನಿಲಿಸಿನಿಜದೃಷ್ಟಿಪ್ರ
ಯನುನಿರ್ಗತಚೇಷ್ಟಸೆಂದೆನಿಸೀ । ಲಲಿತಚನ್ಮಯನಾಗಿಜೀವಾ । ನಿಲನನಿಜಮೂರ್ಧ್ನಿರ್ಗ ದಲಿತೆಗ । ದ್ದಲಳುತೇಜೋ
ಮೂರ್ತಿಯಾಡನುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲೀ ॥ ೭೫ ॥ ಹೃತಿಸಕೇಳ್ದ ಬ್ರಂಹರಂಧ್ರೋ । ದ್ಗತನಮಯುತೇಜೋಮಯಾತ್ಮಾ ।
ಕೃತಿಯಸತ್ಪಾ ದೇಶವಾತ್ರಜಾಜ್ಞಾನಪುರುಷನನೂ ॥ ಅತಿಮುದಲಜನಿದಿರುಗೊಂಡು । ಯತಿವಡದುನೀಬಂದೆಯಾಯೆಂ।
ಬತುಳವೆನಿಸಿದತನ್ಮಹತ್ವವಹೊಗಳುತಿಂತ್ತೆಂದಾ ॥ ೭೬ ॥ ಜಾಪಕರಿಗೆಸುಯೋಗಿಗಳಿಗಮ । ಹಾಪೈಫಲಪುಣ್ಯಂಗಳಂಟುಂ।
ಜಾಪಕರುನಿಜನಿರ್ಜರರೊ ಪ್ರೀತಾ ತನಕಿತ್ತಿಯಲೀ । ಬೀಪಿಸುವರತೃಂಧಿಕರಹರೆಂ । ದಾಪಿತಾಮಪನಾಸ್ಯವನುತೆರ । ದೀಪರಮಗ
ತಿಗ್ಯೆದುಬುಂಬೆಂದಾದರಿಸಿಕರೆದಾ ॥ ೭೭ ॥ ಅರನಕೇಳ್ಬಿಬ್ರಂಧರಂಧ್ರಾಂ । ತರವಿನಿರ್ಗತತನಾದವಿಪ್ರನು । ನರಸಿ ಜಾನನಾಸ್ಯ
ಮಧ್ಯಮಪೊಕ್ಕನಾನ್ಯಪನೂ । ಪಿರಿದೆನಿಪನಿಜಪುಣ್ಯಫಲಸೆ । ಚ್ಚಿರಲುತದ್ವಕ್ತ್ರವನುಹೊಕ್ಕನು । ಸುರರುಹೊಗಳಿದರಜ
ನನಿಕ್ಷ್ವಾಕುವನುಕೌಶಿಕನಾ ॥೭೮॥ ಹೃತಿಪತದನಂತರದಲಂತ । ರ್ಹಿತನೆನಿಸಿದನುವಂಕಜಾಸನ । ನಿತರದೇವಸಮೂಹನೈವಿ
ಧುದ್ಧಾತ್ಮಲೋಕವನೂ । ಸತತಜಾವಕನಿಕರಕಹಸ । ದ್ಗತಿಯಿದೆಂದರುಹಿದನುಗಂಗಾ । ಸುತನುಕೌಂಭೇಯಗಾಗ್ರಹಿಪಿಡಿವಿ
ನಿಪತರುಣಿಂಡಳೀ । ೭೯ ॥ ವರಮಪುಣ್ಯಪ್ರಭವೆನಿವನುರು । ಚರಕಥೆಪಳುನೀರೀತಿಯಲಿಯಾ । ನುರನಧೀತನುಜನುಸವಿಸ್ತರ
ವಾಗಿತೆಸಗನುಹೇ । ನಕಸಭವನಕೃತ್ಯಸ್ಥಾಯನ । ಕರುಣಿಂದಲಿರಹ್ಮೆನುವೆಂಕಟ । ಗಿರಿಯಧೀಕಗೆಭಕ್ತನೆನಿಸಿದಧರ್ಮ
ಸುತವಲಿದಾ ॥ ... ... ॥೮೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೯ ಪದ ೫೫೬೯ ಪುಂಗಳಮುಸ್ತು.

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ | ಆನದೀಸುತನರುಹಿದನುಯಮ | ಸೂನುವಿಗೆವಿಸ್ತರಿಸಿವಿಮಳ | ಜ್ಞಾನಯೋಗವನಧಿಕವೆನಿಸಿ
ಗವೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಳಾ | ... ...

ವದ || ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಧರ್ಮಜನಾಗಭೀಷ್ಮನ | ಕೇಳಿದನುವಿಜ್ಞಾನಯೋಗವತಿಳುಹುತನ
ಗೆಂದೂ | ಮೇಲೆಸುರನಿಮ್ನಗೆಯಸುತನೊಲಿ | ದಾಲಿಸಿದನೆಲೆನೈದಯೆಸುತಮುನಿ | ಜಾಲಪರಿತೋಷಸುವತೆರದಲಿಭೀಷ್ಮ
ನಿಂತೆಂದಾ | ೧ | ಆದಿಯಲಿಯಾಂಗಿರಸಮನುಸಂ | ವಾದವೆಂಬಿತಿಹಾಸವೆಂದುಂಟಾ | ದರಿಸಿಕೇಳ್ಮನ್ನ ಮನುಸುರಗುರು
ವಿನೆಸೆಗೈದೀ | ಪಾದವದ್ಮಕೆನಮಿಸಿನನಗತಿ | ವೇದದಲಿವಿಜ್ಞಾನಯೋಗವ | ನಾವಿತೇದೆವತ್ಯನೀಹೇಳೆಂದುಕೇಳಿದ
ಪು || ೨ | ಎನಲುಗುರುವಿಂತೆಂದಕೇಳಿಲೆ | ಮನುವೆಳೆನಸತ್ಕರ್ಮಭಕ್ತಿಗ | ಳಿನಿಪೆರಡುಕಾರಣಗಳಹವಾಜ್ಞಾನಯೋಗ
ಕ್ಕೇ | ಮನುಜನಾತಾನಿಷ್ಕರ್ಮಗ | ಳನುಬಿಸುಟುಹಿತಕರ್ಮಸಂಚಯ | ವನುರಪನನವರತವುತ್ಕಟಸುಖಗಳನೆಬಯ
ಸೇ || ೩ | ನರರಿಗಾವುದುಸೌಖ್ಯಕಾಲಾಂ | ತರದೊಳಿವುದುಖಂಗಳಹವೀ | ಪರಿಯರಿಪುಫಲಪಡೆದಿಗಳಿಲಿನಿರಪೇಕ್ಷನೆಂದೆನಿಸೀ |
ಇರಲುಸೌಖ್ಯವುದುಃಖವೆಂಬಿವು | ವರಿಹರಿಸುವವುವಿಪದಕಂಪಿತ | ಪರಮವಿಜ್ಞಾನೈಕಬುದ್ಧಿಯಲಳವುಸಿದ್ಧಿಗಳೂ | ೪ |
ತಿಳಿಯಿಂಕಬ ಧ್ಸರ್ಕರೂಪಂ | ಗಳಿಗೆರಸಗಂಧಂಗಳಿಗೆತಾ | ಬಳಕೆಯಿಲ್ಲದಕಧದಿನಿಂದ್ರಿಯಸಮಿತಿಹೊದ ದ್ದಡೇ || ನೆಲೆಗೊ
ಹದುಪರತತ್ವಸತ್ಕ್ರೋ | ಜ್ವಲವನಂತಜ್ಞಾನವೆಂದಿಂ | ತಲಳುಮಹಿಮೆಯನುಳ್ಳತಧಿಕಬ್ರಹ್ಮವರಿಯೆಂದಾ | ೪ | ಜಗದೊ
ಳಾಪ್ತ್ರೀಪುನ್ನಪುಂಸಕ | ತೆಗಳುಪರವಸ್ತುವಿನೊಳಪ್ಪದೆ | ಯಗಲಿಕೆಯನವುಸರ್ವಕಾಲದೊಳೈದಿಹುದರಿಂದಾ | ಬಗೆಯ
ತತ್ತದ್ವಾಪ್ತತೆಯಲೀ | ಲಿಗಳಕೂಡದೆವೀಪಿಸುತಲವು | ಮಿಗಿಲೆನಿಸುತಿಹಬೋಧೆದೇಹತ್ವದಲಿರಂಜಿಪುದೂ | ೬ | ಬಿಳಗು
ತಿಹದೀವಿಗೆಪದಾರ್ಥಂ | ಗಳಪ್ಪಕಾಶಿಪಬಗೆಯಮಾಡುವ | ವೋಲುನಿರಂತರನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲಬೋಧನಜ್ಯೋತೀ | ವಿಲಸದಾ
ತ್ಮನಭಿಗಳಿಂದ್ರಿಯ | ಗಳನುಮನವನುವಿಗತಜಾಡ್ಯಂ | ಗಳನುಮಾಡುತಲಿಪ್ಪದನುದಿನವೆಂದನಾಂಗಿರಸಾ | ೭ | ಮನವೆ
ಕೇಳಬಿಳೀಂದ್ರಿಯಂಗಳು | ಮನವುಕ್ರಿಯೆಗಳನುಂಟುಮಾಡುವು | ದನವರತಲನವದ್ಯನೆನಿಸಿದಪರಮಪುರುಷನಿಗೇ | ಮ
ನುಜನಾಥನಮುಂದೆನಿಚ್ಚಲು | ತನತನಗೆತಕ್ಕಂತೆಕಾರ್ಯಗ | ಳನುಬಳಿವನುಮಾಡಿತೋರುವಜೀವನಂದದಲಿ || ೮ |
ಅನಲಮರನೊಳಗಿದ್ದುಕಾಣಿಸುವ | ನೆಕುತಾರನ್ಮುಖಬಹುಸಾ | ಧನದಿಕಡಿಪದಕಡೆಯಲದರೊಳುಕಾಣಿಪಂದದಲೀ | ಮ
ನುವೆಕೇಳೆದರಂತೆನಲಗಿಸಿ | ತನುವತತ್ವವಕಾಣಲಳವ | ಲ್ಲನುವರಿದುವೇದೊಕ್ಕ ಪದದಲಿಕಾಣಬೇಕದನೂ || ೯ | ತಿಳಿದು
ನೋಡಲುಚಿತ್ತಕೆಂದ್ರಿಯ | ಗಳಿಗೆಹೊದ್ದಲುಬಾರದಿದ್ದರೆ | ಲಲಿತವಹಪರತತ್ವವನ್ತುವಭಾವವೆನಿಸುವದೇ | ಎಲೆಮನುವಿಕೇ
ಳ್ಜನರನೋಟಂ | ಗಳುಹಿಮಾಂಕುವಿನಪರಭಾಗವ | ಬಳಿನದಿದ್ದರೆಲೋಕವೆಲ್ಲಿಯದಿಲ್ಲವೆನಿಸುವುದೇ | ೧೦ | ಬಲುಹೆನಿಸಿಬ
ಹುಸಾದನಾವಳಿ | ಗಳಲಿದಕ್ಷನುಭದ್ರದಂತಾ | ವಳವಪಿಡಿವಂದದಲಿವಿಜ್ಞಾನದಲಿತ್ಮನನೂ | ನೆರೆಯಕಾಬನುಯೋಗಿಪ
ತಿಯುಡಿ | ಗಳನುಫಲಿಯರಿವಂತೆಪುರುಷನ | ಹೊಲಬದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಬಲ್ಲನುಮನುವೆಕೇಳೆಂದಾ | ೧೧ |ಜನವಮಾವಾಸ್ಯೆಯು
ಲಿಮೃಗಲ | ಹ್ಮನಕಳೆಯೆತಾವ್ಯಾಣದಿದ್ದರೆ | ಇನಿತರಿಂದಮೃಗಾಂಕುವಿಗೆವಿಗೆನಾಕವೆನಿಸುವುದೇ | ಮನವುಕಾಣದೆನಿಲುಗೆ
ಪರವಾ | ತ್ಮನಿಗೆಭಾವವೆಯೆಂಬಭೀಮಂ | ತನುವರದೃಢಜ್ಞಾನದಲಿಭಾವಿಸಲುಬೇಕೆಂದಾ | ೧೨ | ರವಿಯಬಿಂಬವನರಿವಿ
ಧಾಂತುದ | ಕವಿಯೆಕಾಣಿಸದಿದ್ದುಬಳಿಕದು | ಕವಿಯದಿಹವೇಳೆಯಲಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬರೀತಿಯಲೀ | ಅವಗಡಿಸುವಜ್ಞಾನ
ವಿರೆವ | ಸ್ತುವನುಕಾಣಲುಬಾರದಜ್ಞಾನವಿರೆವ| ಸ್ತುವನುಕಾಣಲುಬಾರದಜ್ಞಾ | ನವುತೆಲಗೆವರಮಾತ್ಮಕಾಣಿಸಿಕೊಂ
ಬತಾನೆಂದಾ | ೧೩ || ಜಲತದಡಿಕೆಕೊಂಡಿರಲುರೂಹದ | ರೊಳಗೆಕಾಣಿಸಲರಿಯದದುಮಿಗೆ | ಶಿಲೆದಿರಲುಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆಲ್ಲವುತೋ
ರುವಂದದಲೀ | ಕಲುಷತೆಯೆನ್ನೆದಿರಲುತೋರಿಸ | ದಲಳುತರಪರತತ್ವಪಾನಸ |ದೊಳಗೆಭಾವಿಸೆಸುವ್ಯಸನ್ನ ತೆಯಿರಲುಕಾಣಿ
ಪುದೂ |೧೪| ಅನಳಕೆಳೆಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವ|ಮನುಜನದರಿಪ್ಪಿಯಲಿಬಿಟ್ಟರೆ|ತನಗೆದುಃಖವಮಾಡುತಿಹವವನೆಲ್ಲವನುಕಟ್ಟಿಲೇ|
ಮನವನುಸ್ಥಿರವಾಗಿವಿರಚಿಸಿ|ಳಿನತರೇಂದ್ರಿಯಚೋರಬಾಧೆಗ| ಳಿನಿತುಹೊದ್ದದತೆರದೊಳಾತ್ಮಕಾಣಬೇಕೆಂದಾ |೧೫ |
ಮನುವೆಪೂಪಪ್ಪಯದಿಬೀಧಳೆ | ಳಿನತೆಯಾಪವಾದಿಸಲುಬಹುವುದು | ಮನಕೆಬಿಳಿಗಿದದರ್ಪಣದರೀತಿಯಲಿಕಾಣಿಪುದೂ ||
ಮನುಜನಂತರ್ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಗಾ | ತ್ಮನುಬಳಿಕಮರೆಯಾಗಲಿನಿತಿ | ಲ್ಲೆನಿಸಿತೋರುವತನ್ಮಹತ್ವವನೈದಬಹುದೆಂದಾ|೧೬|
ಬಳಿಕಸಮ ಯಜ್ಞಾನಗತಿವೆ|ಗ್ಗಳವಿದೆನಿಸುವವಾಯಿಮರೆಯದೆ|ತೊಲಗಿಸುವರೀತಿಯನುತಿಳುಹುವೆನೆಂದುನಿಕೈ ಲೃಸೀ |

ಏಲೆಮನುವೆಂತಾನಸದೊಳಗೆಜಂ । ಚಲಚಿತ್ತೆಯೆಲ್ಲದೆಕೇಳೆನುತನಿ । ರ್ಮಲಮತಿಗನೆರೆಯೆನಿಸಿಪುತ್ರಾಚಾರ್ಯನಿಂತೆಂದಾ ೧೭।
ಪರಿಯನಮಾಯೆಯಮಹಿಮೆಯದನೀ । ದರಿಯನುತನಿಶ್ಚೈಸಿಭಾವಿಸ । ಲರಿದುಕೇಳಲೆಮನುವೆಭೂತಳದಲ್ಲಿಯಾಡಿಯೆಂದ
ಡೆ । ಚರಿಸುತಿಹಬಲುಜಂತುಜಾಲದ । ಚರಣಗಳಸಪ್ಪಳನುತಿಳಿವಡೆ । ನಂಗೆಕಕ್ಕಯವದಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸಿವ್ಪರೀತಿಯಲೀ।೧೮।
ತಿಳಿಯೆಗುಣಮಯೆಮಾಯೆವಮಾಯೆಯದರ । ಗ್ನಳಿಕೆಗಳನೆಡೆಸುವಡೆವಕವ । ಲ್ಲಲೆಮನುವೆಕಪ್ರಾಕೃಗುಣಗಳನರಸಿ
ನೋಡಿವಡೇ । ಬಳಿಕಕಾಣಿಸುತಿರ್ಪುದತಿನಿ । ರ್ಮಳವರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನ । ಬಿಳವಿಗೆಯನದರಿಂದಗುಣಗಳಬಯಸಬೇ
ಕೆಂದಾ ॥೧೯। ಅಲಘುಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ । ಗಳುಬಿಡದೆಹುರಿಯಾಗಿಯಾತ ಮ್ಮನ । ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹವವನುಬಿಡಿಸುವೆ
ನೆಂದರಳವಲ್ಲಾ । ಸಲವಿರಕಿ ತ್ತಲವಿಷ ದಲಿಗುಣ । ಗಳಹುರಿಯುಗ್ಗಗಳಕೊಯಿವುದ । ಕಲಿತಡವ್ಯಯತತ ತ್ವವಾತಗಳಿಕ್ಕ
ದಿರದೆಂದಾ । ೨೦ । ಹಲವುವಿಧವೆಂದೆನಿಪೆನುಃಗಿಣ । ದೊಳಗೆರಂಜಿಪಸೂತ್ರದಂದದ । ಲಿಲೆಮನುವೆಬಹುಭೂತಕೊಟಿಗ
ಳೊಳಗೆವರಮಾತ್ಮ । ನೆಲಸಿಹುದುಚೆ ತನ್ಯಭಾವದ । ಬಲುಮೆಯಾತಂಗಿಲ್ಲಬಿಂದ್ರಿಯ । ಗಳಿಗೆಚಿತ್ತ ಕ್ಕೆಬುದಿ ದ್ಧಿಗಿಲ್ಲದಸ
ರಿತುನಡೆಯೆಂದಾ ॥೨೧॥ ಏಕರನಮಯವಾದಭೂಮಿಯು । ನೇಕವಾದೋಷಧಿರಸಾವಳಿ । ಗಾಕರವುತಾನಾಗಿರಂಜಿಸುತಿಪ್ಪ
ರೀತಿಯಲೀ ॥ ಏಕವೆಂದೆನಿಸಿದ್ದಬುದಿ ದ್ಧಿಯ । ನೇಕವಿಧಕರ್ಮಪ್ರಧಾನ । ಸ್ವೀಕರಣವನುಮಾಡುತಿಹುದತ್ಯಧಿಕವಹು
ದೆಂದಾ ॥೨೨। ಅಧಿಕವೀಧರೆಗಿಂದಜಲಜಲ । ಕಧಿಕವೆನಿಪ್ಪುದುತೇಜತೇಜದಿ । ನಧಿಕವಾದುದುವಾಯುವಾಯುವಿನಿಂದಲಾಕಾ
ಶ । ಅಧಿಕವಾಯಾಕಾಶದಿಂದ । ತ್ಯಧಿಕವಮನಮಾಮನಸಿನಿಂದ । ತ್ಯಧಿಕವೆನಿಪ್ಪುಬುದಿ ದ್ಧಿಯಿದನೆಲೆಮನುವೆತಿಳಿಯೆಂ
ದಾ ॥೨೩॥ ಅತಿಪೃಥುಲವಸಪಂಚಭೂತ । ಪ್ರತತಿವಿಂದಾಮನಸಿನಿಂದಾ । ಯತಿಯನೈದಿದಬುದಿ ದ್ಧಿಗಿಂದಮಹತ್ತರವುಕಾ
ಲಾ । ಶ್ಮಿತಿಪಕೇಳಾತ್ಮಕಾಲವಿಂದ ।ಚ್ಯುತನೆಮಿಗಿಲಾಯಚ್ಯುತಂಗ । ಗತ ತ್ಯಧಿಕವಸು ತ್ತಗಳ್ವಿಷ್ಣುವೆಜಗಕೆವಿಭುವೆಂದಾ।
ಎಂದುಗುರುಬೋಧಿಸಲುಮನುವಾ । ನಂದಮಯವಾಗಿದ್ದನೆನುತೊಲ । ವಿಂದಭೀಷ್ಮನಿರೂಪಿಪಡದಕೇಳಿಧರ್ಮಜನೂ।
ಇಂದ್ರುತಿಳ್ದುಹೈ ನನಗೆಗಂಗಾ । ನಂದನನೆಳಿನವೋಕ್ಷಧರ್ಮಗ । ಳಂದವನುನೀನೆನಲುಕಂತನತನುಜನಿಂತೆಂದಾ । ಅರಸವಿ
ರ್ಗಾಯಾಖ್ಯನೊಬ್ಬನು । ವರಮುನೀಶ್ವರನಿಹನುಕೇಳಾ । ದರಪಲಾತನಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬನುಬಂದುವದಕೆರಗೀ ॥ ಕ
ರುಣದಿಂದೆನಗೀಗವೋಕ್ಷದ । ಕರಿಯನೆಲ್ಲವನರುಹಬೇಕೆಲೆ । ಗುರುವೆನೀವೆಕೇಳಿತಾಕ್ಷಣಮುನಿಪನಿಂತೆಂದಾ ॥೨೬॥
ಪಿರಿದೆನಿಪುಚೆ ತನ್ಯಕಕಿ ತ್ತಯ । ಜೀರಸದಿಹುದೇವ್ಯಕ್ತ ಕೃತಿನಿರ್ಮಳ । ಪುರುಷಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲಿಬಳಿಕಾವ್ಯಕ್ತಕೃತಿಯೊಡಲಿಂ
ದಾ । ಇರವೆಜನಿಸಿತುಬುದಿ ದ್ಧಿಬುದಿ ದ್ಧಿಯ । ಲುರುತರಾಹಂಕಾರವಾಯಿ ತ್ತ । ಯಿತಡುಚಿಛ್ಚಕ್ತಿ ತ್ಯನುಹೊದಿ ದ್ದಹುದಧಿಕವ
ಹುದೆಂದಾ । ೨೭ । ಘನತರಾಹಂಕಾರದಲಿನಂ । ಜನಿಯಿಸಿತುನಭವದರೊಳಿನಲನು । ಜನಿಯಿಸಿದನದರಲ್ಲಿಜನಿಯಿಸಿತಧಿಕವ
ಹತೇಜಾ । ಜನಿಸಿತದರಲಿಮಾರಿಯೆದರಲಿ । ಜನಿಯಿಸಿತುಧರೆಕೇಳ್ಮಹತ ತ್ತ । ದೆನಿಸುತಿಹನಿರ್ದೋಕಬುದಿ ದ್ಧಿಗೆಸಂದಬಹುದೆಂ
ದಾ । ೨೮ । ಪ್ರಕಟವವುಮಹದಾದಿಸವ್ತ । ಪ್ರಕೃತಿಯವುದಕವಿಧಗಳಿಂದ್ರಿಯ । ನಿಕರವುಭಯವುವಿಷಯಪಂಚಕಚಿತ್ತ
ವಿವೃತಕೂಡೀ । ವಿಕೃತಿಷೋಡಶಕಳುಪಿಮೂಲ । ಪ್ರಕೃತಿಯನಿಸುತಿಹುದಾ । ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿವಿಕೃತಿಯೆನಿಸಿಪುರುಷರಂ
ಜಿಸುವನೆಂದಾ । ೨೯ । ಈಸಕಲವರಿದಡೆತನುತಾ ವ್ವ । ಭಾಸಿತಗಳವುದೇಹಿಯೆನಿಸಿ । ದಾ ದ್ಯಹಾನಂದಾತ್ಮನನುಕರಣಗಳಿ
ನಿಂದೊಳಿದೂ । ಲೇಸೆನಿಸುವಂದದಲಿನಿಚ್ಚಲು । ವಾಸನೆಯವಾಡುವವುಪ್ರಕೃತಿವಿ । ಲಾಸವವುಬಹುವಿಧಗಳಹೆವೆಲೆವತ ನು
ಕೇಳೆಂದಾ । ೩೦ । ಅಮರನಜರನವೀಯನವ್ಯಯ । ನಮಲಶೀಲನನಂತಚ್ಯುತ । ನಮಿತತೇಜನುಪುರುಷನೊಲಿದೀ
ಹ್ಮೆಸಲುಪಾವಕನೂ । ದ್ರುಮದೊಳಿವ್ವಂತೆಂತೊಡಲಿನಲ್ಲಿಹ । ನಮಲಮಹದೈಕ್ಯರ್ಯಲಕ್ಷ್ಯನು । ಸುಮತಿಕೇಳಾತನನಿ
ರೀಕ್ಷಿಪುದಾಯಬೀಕೆಂದಾ । ೩೩ । ಭೂತತತಿಯವ್ಯಕ್ತದಲಿನಂ । ಜಾತವಹುದಳಿವುದುತದೀಯ್ಯ । ಸ್ವೀತತಯೆನೆಲ್ಲ
ವಕೆಪುರುಷನುಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಹನೂ । ಆತನಿಂದಲಿಸವದಾರೋಪೇತವೆಸೊಂಡಕವಿಕೃತಿಪುಂಡಲ । ಖಾತಚಕ್ರವೃತಿರುಗುತಿಪ್ಪುದು
ಕಾಲವಶವತಿಯಲೀ । ೩೪ । ತಿರುಗುವಾಚಕ್ರದಲಿನಿಚರಾ । ಚರವಿವೆನಿಸುವಲೋಕವೆಲ್ಲವು । ಚರಿಸುತಿಹುದದನೋಡಜೀ
ಹುದುತತ್ವದೃಷ್ಟಿಯಲಿ । ತಾದೆನತ ತ್ವರಜಸ್ತಮಂಗಳು । ಪುರುಷನನುಹೊದ್ದುವವುಪಾಂಸೂ । ತ್ಕರಗಳವಿಲನಾಹೊ
ದ್ದುಪಂತೆಲಿಶಿಷ್ಯಕೇಳೆಂದಾ । ೩೫ । ಘನವೆನಿಸಿವೇದಾಂತವಿವರಹ । ಮನುಜರೆಲ್ಲರ್ಪ್ರಯುಕ್ತ ಲ್ಲಕ್ಷಣ । ವೆನಿಸುತಿಹಧ
ರ್ಮದಲಿಯತ್ಯಾದರವನಾಡುವರೂ । ಜನರುದಾತ ತ್ತನಿವೃತ್ತ ಸೌಖ್ಯಕೆ । ಮನವಿಡರುಬೇಹಾಭಿವಾಸಕೆ । ಯನುವರಪ
ಬಿತದಿಹುದುವೋಕ್ಷದಾರಿಯಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೩೪ । ಸಲಿತನುವಪಿಡಿವಿರ್ದರೋಗಾ । ವಳಿಯಳಿಕಿಸುವೆನೆನುತಲೌಷಧಿ । ಗಳ
ನುಳ್ಳೈಕೊಂಡಂತೆವೋಹಚ್ಯುತಿಗೆಯನನವರತಾ ॥ ಲಲಿತಸತ್ಯವಕೌಚವನುನಿ । ರ್ಮಳವೆನಿನಿಪಮದಮೈಗಳನುಳ್ಳೈ ।

ಕೊಳಲುಬೀಳುದುಜಾಣನಾದವನೆಂದುಬೀಳಿಸಿದಾ ॥ ೩೫ ॥ ಕೇಳುರಾಜಸತಾಮಸಂಗಳು । ಕೇಳಿನಿವುದೆ ಗುಣಗಳೊಳೆ
ಗನು । ಕೂಲವಪ್ಪುದುವಿಮಲಧರ್ಮಕೆಸಾತ್ವಿಕಾಖ್ಯಗುಣಾ । ಲಾಲಿಸಿಬಡಾಸಾತ್ವಿಕವನದು । ಬೇಳಗೆಡಹಿರಜಸ್ತಮಂ
ಗಳ । ಮೇಲಿನಿರ್ಮಳತತ್ವಬೋಧೆಗೆಹೇತುವೆನಿಸುವುದೂ ॥ ೩೬ ॥ ಕವಿದಹಂಕಾರದಲಿಕ್ರಿಯೆಸಂ । ಭವಿಸುವುದುಕ್ರಿಯೆ
ದೇಹಸಂಬಂ । ಧವನುಮಾತುತ್ತಿಹುದುದೇಹಕೆಕುಕ್ಷಿಕೋಣಿತದಾ ॥ ಭವಣಿಬೀಹುದುಕುಕ್ಷಿಕೋಣಿತ । ಮವುಬಲಿವು
ದಕೆವಾತ ಗರ್ಭವಿ । ನವೆಯುಬೀಹುದುಹೇಮಮನೂತ ಪುರೀಷಪೂರದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಬಳಿಕಲುತ್ಕಟಜನನಶೋಕದ । ಬ
ಳಿಕೆಯನೆ ಗೈರಿಸುತಪೆದಿ । ನೆಲದೊಳುರುಸಂಸರಣದುಃಖಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲೀ ॥ ಮುಳುಗುವನುಮಾನವನಿದಕ್ಕ ।
ಗ್ನಿವಿತ್ತ ಪೆಣ್ಣಯಿಪುಮೂಲತ್ರಿಪ್ತಣ್ಣಯಿ । ಲಲನೆಯುರಗತಿಯಿದನುತೊರದರೆಮುಕ್ತನಹನೆಂದಾ ॥೩೮॥ ಜಾಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾ
ನಕ್ಕುಪಾಕ್ರಿಯ । ತಾನೆಬುದ್ಧಿಯಾ । ಹಂಕ್ರಿಯಾಸಾತ್ವ । ಧೀನಲಕ್ಷಣವೆನಿಸಿದ । ರಿಕೆಯಿಜೀವವೆನಿಸುವುದೂ ॥ ಏನ
ನೆಂಬಿನುಕಾಲಕಲಿತಿತಾ । ಮಾನಕರ್ಮಗಳಲಿವಿವೇಕವಿ । ಹೀನನಾಗುತಜೀವನಂಸೇರದಲಿತೊಳಲುವನೂ ॥ ೩೯ ॥ ರಾಗಭ
ರದರಿಬಿಸ್ತಮಾನಸ । ಯೋಗದಿಂದಿಂದ್ರಿಯಗಳಲಿಯಂಬಿಳೋ । ದ್ಯೋಗವನುವಿರಚಿಸುತರಲ್ಲಕಿತಂಗಳಾಗಿಹಪೂ ॥ ಭೋಗ
ತೃಜ್ಞೆಣ್ಣಗಳಿಲ್ಲವಡಗಿದ । ಡಾಗಳಿಂದಿಂದ್ರಿಯವಿಜಿತರಾಗಿವಿ । ರಾಗಪಥದಲಿಪಡದುಮುಕ್ತಿಯಕೇರಬಹುದೆಂದಾ ॥ ೪೦ ॥ ಎಲೆ
ಮಗನೆಕೇಳಿಖಿಳಭೂತಂ । ಗಳಲಿಪುರುಷನೆಯಧಿಕಪುರುಷಾ । ವಳಿಗಳಲಿಭೂಸುರನೆಯೆಧಿಕನುಭೂಸುರರೊಳಗೇ ॥ ಲಲಿ
ತಬುಬುಮಂತ ಜ್ಞಾನತಿವೆ । ಗ್ನಿಳನುಭಾವಿನೆಮಂತ್ರವೇದಿಗ । ಳೊಳಗೆಬೋಧನಮೋತಪೂರುಷನತತ್ವಧಿಕನೆಂದಾ ॥೪೧॥
ಮಗನೆಕೇಳಿ ವ್ಜಾನವೆಂದ್ಯ । ಖ್ಯಗಳುನರಗದರಿಂದನಿಜನೇ । ತ್ರಿಗಳಡಗಿದಂತಿಹವುವಿಮಳಜ್ಞಾನಹಿನರಿಗೇ ॥ ಸೂ
ಗಸುವಾತತ್ಪಜ್ಞಾನಸೆನಿಗೆಬುದ್ಧಿಗೆದ್ಯನವಮಾಡಿದಡೆವಾಯಿಯ । ತಗಹುಬೆಟ್ಟಾಕ್ಷಣಕೆಕಾಬನುಪಮತತ್ವವನೂ ॥೪೨॥
ಬಳಿಕನಾಡೀಕ್ರಮವನಿಂದ್ರಿಯ । ದಲಳುಮುಖವಿಮೋಯತತ್ವಕ್ಷಣ । ಗಳನುವಿಜ್ಞಾನೈಕನಾಥನವಿಷದಕರ್ಮಗಳಾ । ಲ
ಲಿತವೇದಾಂತಪರಶಸ್ಯಂ । ಗಳನಮಿಸ್ತರವಾಗಿವಿವರಿಸಿ । ತಿಳುಹಿದನುಮಃಖ್ಯರ್ಷಿಯಮುನಿಪತಿಮೋಕ್ಷಧರ್ಮಗಳಾ ॥೪೩॥
ಜನಪಕೇಳೆ ಗುರಂಚಲಿಖನೆಂ । ದೆನಿಪಮುನಿಪತಿಯೆಂದಬೋಧಿತ । ನೆನಿಸಿಜನಕನೃಪಾಲಕನುಪೂರ್ವದಲಿನಿಜಪುರವಾ । ಆನ
ಲದಹಿಸಲುದುಃಖವಿಲ್ಲದೆ । ಮನದೊಳಗೆನಲಿಪುತ್ತಲಿಪ್ಪನು । ಖನವಿರಕಿ ತ್ಯಲಂತೆನೀನಿರಪೇಕ್ಷನಾಗೆಂದಾ ॥೪೪॥ ಎನಲದ
ಕೆಹರುಷಿಸುಕುಂತೀ । ತನುಜನುತಿ ಂತೆಂದನೆಲೆತಂ । ತನಕುಮಾರಕಕರ್ಮಗಳನಂಸಾರಯೋಗದಲೀ । ಖನಕುಬಾಕು
ಭವೆಂಬಿರಡುಪ್ರಯು । ಷನಿಗೆಹೊಂದುದ್ದತಲಿಪ್ಪವಪಕಾ । ಮನುಜಕರ್ತುವಲ್ಲವೆಂಬೀಳುತನಗೆಂದಾ ॥ ೪೫ ॥ ಎಂದಮಾತನು
ಕೇಳಿಗಂಗಾ । ನಂದನನುಯಮತನುಜನೊಡನಿಂ । ತೆಂದಪೂರ್ವದಲುಂಟುಪ್ರಹ್ಲಾದೇಂದ್ರಸಂವಾದಾ ॥ ಒಂದದನುತಿ
ಳುಹುವೆನುನಿನಗದ । ರಿಂದಸಂಸಂಕಯವಡಗುವದುಕೇ । ಳೆಂದುಸಾದರವಿನಯವ್ಯ ದುವಾಕ್ಯಗಳಲಿಂತೆಂದಾ ॥೪೬॥ ಪ
ರಮನತತ್ವಜ್ಞಮುನಿತ್ವತನುದಮ । ನಿರತತನಹಂಕಾರನಮದನು । ಪರಹೃತಾಸೂಯಾನುಸಾದೂರತಲೋಭಮತತ್ವದನೂ ।
ಹರಿಪರಾಯಣನಧಿಕನುಗುಣೋ । ತ್ಕರಯುತನುಪ್ರಹ್ಲಾದನಿರೆನಿ । ರ್ಜರಕುಲೇಶ್ವರನಾತನಿದ್ದೆಡೆಗೈದಿನುಡಿಸಿದನೂ ॥೪೭॥
ಏಕೆದಾನ್ಯಬ್ಧಿಕ್ಕೆನೋಯೆಯು । ದೇಕೆಬಲುವಗೆಬರಲುಕಂಕೆಸೆ । ಏಕೆಪೊತ್ತಾಳಿಗಳಮೇಲೆವಿವೋಹವನುಮಾಡೇ ॥ ಏಕೆಲ
ಸ್ಕ್ರಿಯಬಯಸೆನೀನಿಂ । ತೇಕೆಕಡುಮರುಳಾದೆಯೆಂದಾ । ಪಾಕಶಾಸನನುಡಿಯೆತತ್ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೮ ॥ ಸು
ರಪಕೇಳುಕುಭಾಳುಭಂಗಳು । ಸಿರಿದರಿದ್ರತಸೌಖ್ಯದುಃಖಗೋ । ತ್ಕರಗಳೆಂಬವಬಂಬಸೆಚಾರವುಬಯಸದಿರೆಬಹುಪೂ ॥ ಸೆರ
ನಿದಕೆತಾಕರ್ತುವಲ್ಲೀ । ಶ್ವರನೆಕರ್ತನುವಿಧಿಯಧೀನಕೆ ।ಪುರುಷನುಪ್ರೇಗವನುಮಾಡುತಬಳಲಲೇಕೆಂದ ॥ ೪೯ ॥ ಅನಿಮಿ
ಷಾಧಿನಕರ್ತನಾನೆ । ದೆನಲಜಜ್ಞಾತೆಸಕುಸಮೂಪ । ಕ್ಕನಿತುಕರ್ತುವೆಯುಂಟೆಕೇಳ್ಕಪಕುಪಾಲನಿರುತಿರಲೂ ॥ ಮನುಜ
ರಿಂದಲನೇಕಕರ್ತುಗ । ಳೆನುಬರಿಯೆವಮಾಡಿಸುವತತ್ಫಲ । ವನುಬರಿಯೆಕೊಡುತಿಪ್ಪನೀನುಡಿನತ್ಯವರಿಯೆಂದಾ ॥೫೦॥ ಇ
ದನರಿದುಬ ಪ ತ್ತಗೊಳಗಾ ॥ ಗವೆವೃಥಾಹಂಕಾರದಲಿಬೆರೆ । ಯಂದ್ರಲವಕಾಮಿನದಭೂತಾನಿತ್ಯತೆಯನೋಡಿ ॥ ಹೃದ
ಯದಲಿಪರಿತೋಷವದಾ । ಗ್ಗದತೆರದಿವಿಧಿಯಿಭಕ್ಷ್ಯಯಾಲಿಬಂ । ದುದನುಉಪಭೋಗಿಸುತಿಸುಖಿಯಾಗಿಹೆಮತಾಪೆಂದಾ ॥೫೧॥
ಎನೆಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಕುಪ್ಪಾರನ । ಮನದಧೈರ್ಯಕೆಮೆಚ್ಚಿಹೊಗಳುತ ।ಲನಿಮಿಷೇಂದ್ರಸುನಿಜಸಿವಾಸಕೆಹೋದನೆಂದೆನಲೂ ॥
ಮನುಜವ ಯಂತೆಂದಗಂಗಾ । ತನುಜಲಕ್ಷ್ಮೀಭ್ಯರ್ಚಿಪಳೆಂತಹು । ದೆನಗಾದರಕಾರಣವನರುಹೆನಲಾತನೀ ಹೆಂದಾ ॥ ೫೨ ॥ ಅ
ಖಡಿದಕೇಳಿಂದ್ರಸುತಿಸಂ । ವಾದವೆಂಬಿತಿಹಾನ್ಯೊಂದುಂ । ಟಾದರಿಸಿಹೇಳುವೆಮಪೂರ್ವದಲಬ್ಜಜನಒಳಿಗೇ ॥ ಹೋದಪಸಿಂದ್ರ
ನುವದಳೆವಡೆಸಿ । ಮೋಡಬಲಿಕರಗಳನುಮುಗಿದುಮ । ಹಾದಯಾನಿಧಿವಿನ್ನಹವಕೇಳ್ ನುತಲಿತೆಂದಾ ॥ ೫೩ ॥ ಒಲಿದಮು

ಮುಹದೆ ಲೈಕ್ಷ್ವರ್ಯದಲಿವೆ | ಗ್ಗಳಿಸುತಿಪ್ಪನುಕಾಣಿನಿಂದಾ | ನೆಲೆವಿರಿಂಚಿಯವೆಲ್ಲಿಗೈದಿದನೆನಲುವಿಧಿನುಡಿದಾ॥ ತೊಲಗಿತಾತನ
ಭಾಗ್ಯರಿಪ್ಪುಳಯು | ದಲಿಖರಾಕಾರದಲಕಾನನ | ದೊಳಗೆತಿರುಗುವಮುನಿದುಕೊಲ್ಲದಿರುಚಿತವಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೫೪ ॥ ಎನೆಹನಾ
ದವೆನುತ್ತಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡನಿಮಿಷಾಧಿಪಬರುತಕೆಂಡನು | ವನದೊಳಗೆಖರೂಪಿಯಾಗಿಕಬಲಿಯನುಡಿಸಿದನೂ॥ ಘನತರರೈ
ಕ್ವರ್ಯಗಳಲಿದ್ದೆ ೂ | ದನುಜಪತಿಪೂರ್ವದಲಿಯಂತಪ | ನಿನಗೆರಾನಭವೇಷವಾದುದೆಶಿವನಿಯೆಂದಾ॥ ೫೫ ॥ ಕನಕಮ
ಯಯೂಪವಂಗಳೊಪ್ಪಿರ | ಲನವರತಯಾಗಗಳಮಾಡಿದ | ನಿನಗೆದುರ್ದಶಬಂದುದೀಪರಿಯೀನವಮಾಡಿದೆಯೋ ॥ತಿನುತಲುಯ್ಯೆ
ನುರಾನಭಾಕೃತಿ॥ಯನುಧರಿಸಿನೀಶಿರುಗುತಿಹೆಮು | ನ್ನಿ ನಳುಭಂಗಳನೆನಹುಹುಟ್ಟದೆನಿನಗೆಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೬ ॥ ಎನಲುಬಲಿ
ದೇವೇಂದ್ರನೊತನೆಂ | ದನುಬಳಿಕಮದಾಖ್ಯಗ್ರ್ಯಮೆನಿತುಂ | ಟನಿತುನಿನಿಗದುಕಾಣಬಾರದಂಗುವ್ಹವೆಂದೆನಿಸೀ ॥ ಘನಗುಹ
ಯೊಳಿದೆನಾನುಬಾಯಿದ | ದಿನಕೆಬಹುದಲ್ಲನನುನೀನಧಿ | ಕನುಜರೆಯಬೀಡಿಂದ್ರನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಲಿನಡೆಯೆಂದಾ ॥ ೫೭ ॥ ಎ
ನಲುವಿಗಳಕಳವಳಿಸಿನಗುತಾ | ಯನಿವಿಷ್ಣಾಭೀಶ್ವರನುವೊಪಲಿಂ | ದಿನಿತುನುಡಿಗಳನುಡಿದುಮತ್ತಾತನನುಪಂಗಿಲೂ ॥
ಕನಲಿಯಾವಾಕ್ಯಕೆವಿರೋಚನ | ತನುಜನೆಂದನುಭೂತಜಾಲಕೆ | ಜನಿಸುವವ್ಯನುಬುದುಖನರಿನೀಜರೆಯಲೀಕದನೂ॥೫೯॥
ಥರೆಯೊಳರ್ಥಾನರ್ಥಜೀವಿತ | ಮರಣಸುಖದುಃಖಂಗಳೆಂಬಿನ್ನು | ನರಿಯೆನಿನಿಬರುತಿಪ್ಪುದೆಲ್ಲರಿಗದಕೆನೀಜರಿದೂ ॥ ಸುರಪನೆ
ರೆಭಿಂಗಿಸಲೆತಕೆ | ಪರಮಯೋಗದಲಿಪ್ಪನನಗೀ | ಪರಿಯನಿಂದಾಸ್ತುತಿಗಳೆಂಬಿವುಸಮನುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೦ ॥ ಬಲದ
ಲೈಕ್ಷ್ವರ್ಯದಲಿಮತಿಯಲಿ | ಸುಲಲಿತಪೌಷ್ಕಿಯಲಿವಿಗೆವೆ | ಗ್ಗಳಿಸುವವರನುನೀಚರನುಸವಮನೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸೀ ॥ ಎಳದುಹೊ
ಲುವನುಕಾಲಮುನ್ನಿಸಿ | ನಿಲಿಸಲೈಕ್ಷ್ವರ್ಯಾನ್ವಿತರನು | ಮ್ಮಳಿಕೆತಿದಕೇಕೆಂದುತಿಳಿದಿಹೆನೆನ್ನ ಮನದೊಳಗೇ ॥ ೬೦ ॥ ಧರಿಸಿ
ಗರ್ವಧರೂಪನನುನಾ | ಚರಿಸುತುಯ್ಯನುತಿನುತಿಲರಿಕಂ | ಡುರುಮಹಿಮೆಯುಂಟಾಗಿಭಂಗಿಸಿಜದೆಗರ್ವದಲೀ ॥ ಪಿರಿದೆನಿ
ಪಕಾಂತಿಯೆನುತಿದೆಂ | ನಿರಲುನೋಡಿಲ್ಲನಗೀನನ | ವರತಜರೆಬಯವಿಧವಿಧಂಗಿಸುಚೈದುಹೋಗೆಂದಾ ॥ ೬೧ ॥ ಮಿಗಿ
ಲಿನಿಸಿವಾತುವುದುಕೆಡುವುದು | ಬಗೆಯಿತನಿಚ್ಛಬ್ಧಗಳವಿಭಿಚರಿ | ತಗಳುಬಲವಾನುಗಳುಬಯಭಾಗ್ಯಗಳನುಭ್ಯವರೂ ॥ ನ
ಗುವರೇಗತಭಾಗ್ಯರನುಗ | ರ್ವಗಳಿಗೇತಕೆನೆನ್ನಕಾರ್ಯವ | ಜಗವರಿಯದೇಮುನಿದೆನಾದಡೆನಿನ್ನಲೆಖ್ಖಿಪೆನೇ ॥ ೬೨ ॥ನಿ
ನಗೆನಿತ್ಯವೆಭಾಗ್ಯವಿರಿಯಾ | ವನಿಗೆಸುಖಿ ಕ್ಷರನಂಬಿಕೊಂಬೂ | ದನುಚಿತವುನೀಮುಂದೆಕೆಡುವುದನಾನುತೋರುವೆನೂ ॥ ಎ
ನುತಪಲಯಂದದಲಿನಂಕ್ಷ್ಯ | ದನನಧಿಕ್ಕರಿಸುತವಿರೋಚನ | ತನುಜನಿರಲಾಶ್ಚರ್ಯವೆಂದಾಯೂ ಮುಹೂರ್ತದಲಿ ॥೬೩॥
ಬಳಿಯುದೇಹದೊಳಿದ್ದುಸೊರನು | ಟ್ಟಳಿಸುರೂಪಾನಿ ವ್ಹತೆನಗೌರವೆ | ಲಲನೆಯೊಬ್ಬಳುಕಂದುವಿನ ಕ್ರಯಪಟ್ಟುವಾಸವ
ನೂ॥ ಬಳಿಕಲೀಸತಿಯಾವಳೆಂಬುದ | ತಿಳುಹೆನುತವೈರೋಚನನಕೇ | ಳಲುತರುಣಿಯೆನೆಕೇಳುನಿನ್ನ ವೊಲರಿಯೆನಾನೆಂದ॥೬೪॥
ಬಳಿಕಲಭಿಮುಖವಾಗಿನಾಸವ | ನೆರೆನನುಣಿನೀನಾವಳೆಂಬುದ | ತಿಳುಹೆನಲುಮತ್ತಾತ್ಮಕೆನುಡಿದಳುಲಕ್ಷ್ಮ್ಯತಾನೆಂದೂ ॥ ಒಲಿದಿನಿ
ತುದಿನವಿದ್ದೆನೀನೀ | ಬಳಿಯುಸೇತಕೆಬಿಟ್ಟೆಯೆನಲಾ | ಬಲರಿಪ್ಪೆನಿನೊಡನಾಗಳೆಂದಿರೆನುಡಿದಳುಚಿತದಲೀ ॥ ೬೫ ॥ ಎಲೆಸುರೇ
ಶ್ವರಕೇಳುಸತ್ಯೋ | ಜ್ವಲತಪ್ರೊಧಾನಾವಿನುಗುಣಾ | ವಳಿಗಳಲ್ಲಿಯವಲ್ಲಿಹೆನುನಾನಾರುಪವರಾಕ್ಷಮಕೇ ॥ ನೆಲೆಯೆನಿನಿಸಿದವಂ
ಗಳಬಿಡೆನೀ | ಬಲಿಬಿದ್ದಲನೀಗಬಿಟ್ಟ | ಗ್ಗಳನೆನೆಲನೂಯಿಯನುನೂಸಾರರಲ್ಲಿನೂಡಿದನೂ ॥ ೬೬ ॥ ವೊದಲಸುಚರಿತ್ರ
ಗಳುಕೆಡಲೊ | ಲ್ಲಬೆಬಳಿಕಲೀತನನುಕೇಳ್ದಿ | ತ್ರಿದಶನಾಯಕನಿನ್ನ ಕೇರಲುಬಂದೆನೀನೀಗಾ ॥ ಪದನರಿದುಪಿರಿದೆನಿಸಿದಾಚಾ |
ರವಲಿಭೂಸುರಭಕ್ತಿಯೆಲಿನಿ | ಯದಲಿತಸ್ಪದೆನಡೆಭವನಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿನೆಲಸಿಹೆನೂ ॥ ೬೭ ॥ ಎಂದುನುಡಿದಳುಲಕ್ಷ್ಮಿಬಲಿಸಂ |
ಕ್ರಂದನನನೀಕ್ಷಿಸುತಬಳಿಕಿಂ | ತೆಂದನಾಹ್ವಣವಯನನಚಿಂತಿಫಿಕತೇಜಗಳೂ ॥ ಕುಂವಿದರ್ಕನತರದಲಿಹೆನಾ | ನಿಂದುಪೇ
ವಾಸುರರಣಪಲಿ | ಮುಂದೆನಿನ್ನನುಜಯಿಸುವೆನುಹೋಗೆಂದುಗರ್ಜಿಸಿದಾ ॥ ೬೮ ॥ ಎನುತಬಲಿಯಾಮಿದುದನಾಹ್ವಣ | ವ
ನಿಮಿಷಾಧಿವನಗುತಲಿಂತಿಂ | ದನುಬಳಿಕತವಕಿಸಲುವಲ್ಲದುನಿನ್ನ ಕೊಲುವುದುಕೇ ॥ ಪನಜನಿವನಾಜ್ಞೆಯನುವಿಾರುವು | ದ
ನುಚಿತವುನನಗೀಗೆನುತಹೋ | ದನುತ್ರಿವಿಕ್ರಮೆದಿದನುವಕ್ಷ್ಮಣಪೆಕೆಗೆಬಲಿಯಾಗಾ ॥ ೬೯ ॥ ಎಂದುತ್ರಿಭುವನದೀಸುತನುಯು
ಮ | ನಂದನನಕೂಡಾಗಮತ್ತಿಂ | ತೆಂದವಿಗೆಸ್ಯನಯವಪ್ರಸಾದಪ್ರದವಿಜೆಂದೆನಿಸಾ ॥ ಒಂದುಕಥೆಯಿದೆವರನಮುಚಿನಂ |
ಕ್ರಂದನರನಂವಾದವಿಂದದ | ನಂದವಿಗೆತಿಳುಪುವೆನುನೀಕೇಳೆಂದುಹೇಳಿದನೂ ॥ ೭೦ ॥ ಸಿರಿತೊಲಗಿಪೋಗಿರಲುಚಿಂತೆಯಿ |
ಬೀನದವಗತವೀಚಿಯಿಹನಾ | ಗರಪತಿರದಲಿನಮುಚಿನಿಜನನ ಕ್ರಂದಲರಿಕಂಪಾ ॥ ಸುರದನುಡಿಸಿದನಾತನನುನೀ | ವರಿಜನಗ
ಳಿಲ್ಲಮೆದರಿದ್ರಿತೆ | ಪೆರಿದೆನಿಸಿನೀನೋಂದೆಲಾದುಃಖದಲಿದನುಬೇಂದಾ ॥ ೭೧ ॥ ಎನೆಮುಚಿಯೆಂತೆಂದನೋನಿ | ಲ್ಲನಿಮಿಷಾ
ಧಿಪಕೇಳುಮಾಡಿದು | ದೆನಿತುಕರ್ಮಗಳುಂಟುಪೂರ್ವಕಲಿನರಫಲ್ಲಗಳನೂ ॥ ಅನುಭವಿಸಿತೀರಲಲುಬೇಯದು | ಘನಬುಧಿಗ

ಳಾದಾಗಹಿಗ್ಗದೆ | ಮನದೊಳಲಲುಚೀಡದಶುಭಗಳಡಸಿಬಂದ ಗಾ ॥೭೨ ॥ ಸಕಲಭೂತಕದಂಬಕೆಕಾ | ಸಕನುವಿಧಿತಪ್ಪ ಧೀನವೆನಿಸಿದ | ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತಕರ್ಮಫಲಗಳುಬಂದುಕೇರುವನ್ನರಾ ॥ ಚಕಿತನಹನೇಬಲ್ಲವನುದುಃ | ಖಕೆಸುಖಗಳಾದವಾ ಗಚಿರವನೆ | ವಿಕಳವೃತ್ತಿಯುಪೆಲ್ಲವದರಿಂದೀಗಳರಿಯೆಂದಾ ॥೭೩ ॥ ಮರುದಧಿಪಗತಕಾಮನೆನಿಸಿದ | ನರಗೆಬ್ರಂಹ್ಮನಂದ ಘಾಗಳ | ಚಿರಸುತಿಸಿದುಸಕಾಮನಾದವಗಕ್ಕುದುಮಖಗಳೂ ॥ ಸುರನರೋರಗಮುಖ್ಯಭೂತೋ | ತ್ಕರಗಳೊಳುದುಷ್ಕರ್ಮನಾದವ | ವರಮಸಂಪತ್ಸಂಯುತನುಳೀತಿಳಿದುನಡೆಯೆಂದಾ॥ ಸಮುಚಿಯಾಪರಿನುಡಿಯೆಕೇಳ್ದ | ನವರವಿಭುಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಪ್ಪೋದನು | ಯಮತನುಜಕೇಳ್ಬೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯವಿವೇಕವುಳ್ಳವಗೇ ॥ ಸಮನದಾವನದಂತಿರಲಿನೀ | ವಿಮಲಚಿತ್ತನುಸಂ ಕಯಂಗಳ | ಕ್ರಮನವನೀನೆನಗರುಪುತಿಳುಹುವೆನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥೭೫ ॥ ಎನಲುಧರ್ಮಜನೆಂಬನೆಲೆಕಂ | ತನಕುಮಾರ ಕತಿಳುಪುದುರ್ದಶೆ | ಜನಿಪಿಸಲುನವಾನವನದಾಖಂಗದಲಿಜೀವಿಪನೂ ॥ ಎನಗರುಹಚೀಕೆನಲುಗಾಂಗೇ | ಯನುಡಿದನಡಸಿದ ನಿಪತ್ಥಿಗೆ | ಮನದೈರ್ಯವೆನುದು ಧೀತಿಯುಪಿಡಲುಚೀಕೆಂದಾ ॥೭೬ ॥ ಧೈರ್ಯವಾರೋಗ್ಯವನುಗೈವುದು | ಧೈರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯುತಂದುಕೊಡುವುದು |ಧೈರ್ಯವನುಬಿನವಧಿಕಕೀರ್ತಿಯುನೊಲಿದುನೆರಿಪುದೂ ॥ ಧೈರ್ಯವಾನಂದವನುಚಿಪುದು| ಧೈರ್ಯಜಯವನುಕೊಡ್ಪಿಸುವುದಾ | ಧೈರ್ಯವಿಪರಗಳಿಗೆಸುಖಕರವರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥೭೭ ॥ ಆದರಿಸಿಕೇಳಿಂದ್ರಬಲಿಸಂ ವಾದವುಂಟೀವಿಷಯದಲಿಧಾ | ತ್ರೀದಯಿತಕ್ಷಿನಯುಬದ್ಧವಾಯಿತುವೇತನೈತ್ಯರಿಗೇ ॥ ಆಯಿಲಿ ರಣವಿತ್ಯರಿಗೆದಾ | ಮೋ ದರನಕೃಪೆಯಿಂದವಣಜಯ | ವಾದುದಾಕ್ಷಣವಿಂದ್ರನೆಸದನುಬಳಿಕತೇಜದಲೀ ॥೭೮ ॥ ಅತುಳಿಮಹಿಮೆಯೊಳಾಗಲೈರಾ | ವತನುನೇರಿಸಮಸ್ತದೇವ | ಪ್ರತತಿಸೇವಿಸೆನಕಲಲೋಕಗಳಲ್ಲಿವಿಚರಿಸುತ್ತಾ ॥ ಶತಮಖನುತಾಬಂದುಸರಿದಧಿ | ಪತಿಯಪಾಥದ ಲೊಂದುಳಿನಪ | ರ್ವತದಗುಹೆಯಂಕಣದಲಿಪಬಲಿಯುನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಾ ॥೭೯ ॥ ವಿನುಳಿಚೋಧಾನ್ವಿತನುನಿಸ್ಸಂ | ಭ್ರಮನುನಿರ್ಗವ್ಯೈಮನಸ್ಯನು | ದಮಯುತನುನಿರ್ಭಯನುಮಿಗೆವಿಪೇಕ್ಷನೆಂದನೀ ॥ ಅಮರಗಣಕಿವಿರಾಗಿಬಲಿಪೊರೆ | ನಮುಚಿಸೂದನನಾಗದಿಗಧಿನ | ಸಮಿತಿಯುಳಿತಾನಿದ್ದುವೈರೋಚನಿಯನುಡಿಸಿದನೂ ॥೮೦ ॥ ಹೀನನಾಡೆಡೆಯುಳ್ಳನಿಧವವಿ | ಹೀನ ನಾಗಿದ್ದೀಗಲಹಿತರ | ನೇನೆಬರೆಕಂಕಿಸದೆನನ್ನುನುಕಂಡುಲಿಪ್ಪಿಸದೇ ॥ ದೀನವೃತ್ತಿಯಹೊಗದೆದುಃಖವ | ಮಾನನಳಿತಾರದೆ ವಿರಾಜಿಪೆ | ನೆನುಕಾರಣಬಲಿಯೆಹೇಳಿನಗೆಂದನಮರೇಂದ್ರಾ ॥೮೧ ॥ ಶೌರ್ಯವೋಪರಿದೆನಿನುತಿಪಭುಜ | ವೀರ್ಯವೋವಾಸ ನಸದೊಳಡಸಿದ | ಧೈರ್ಯವೋಚಿರಕಾಲಮಾಡಿದಧನತಪಸ್ಸಲವೋ ॥ ಕೌರ್ಯವಾವುದುನಿನಗೆದಾನವ | ವರ್ಯಹೇಳೈನಿರ್ಭಯ ತ್ವನವಿ | ದಾರ್ಯಜನಮೆಚ್ಚುವವೊಲಿದೆನೀನೆನಲುಬಲಿನುಡಿದಾ ॥೮೨ ॥ ಸುರಕುಲಾಧಿಪತೋರಬಂದೆ | ಧೊರೆತನವನಾನಿನ್ನ ಲಿಪ್ಪಿನ | ದಿರಲುನೆಗಂಜಿಕೆಯೆನಿನ್ನಯಕಕ್ಕಿಯದುಹೊಸತ॥ ಪಿರಿದಲ್ಲೈದೈವೇಚ್ಛೆಯಿದರಲಿ | ಧೊರೆಬಡವನಸಬಡವದೊ ರೆಯುಸ | ವನನುಹಿಮೆಯಿನಿತೆರಲಿಕೆರಲರಿಯದುವಿಚಾರಿಸಲೂ॥೮೩ ॥ ಮೊದಲುನೀನತಿತೀನನೆನಿಸಿದೆ | ಯದುತಿಳಿವಡೆನ್ನಿಂ ಗಲಲ್ಲಿ | ನ್ನಿದಕೊಹೀನತೆವಡವೆನಾನಿಂದಿಲ್ಲಿಪುದೂ ॥ ಇದಕೆದೈವವೆಕರ್ತವಿನಿತ | ಲ್ಲದೆಪೆರಿಗೇನುಂಟಿಕರ್ತತೆ | ಚದುರನಿಸಿಕ್ಕಬ್ಬಯದಲರಿದಿವಚೀಕುದ್ಯೆರ್ಯದಲೀ ॥೮೪॥ ಕೇಳುಪರ್ಯಾಯದಲಿಸುಖದು | ಖ್ಯಾಳಿಗಳುಹೊದ್ದುವವುಜನರನು ಮೇಲೆವೈಢಭೈರ್ಯದಲಿಗರ್ವವಿಷಾದಗಳಬಿಟಪ್ಪಾ ॥ ಬಾಳಚೀಕೆಂದೆನುತಹಿರಿಯರು | ಹೇಳುವರುನಾನದನರಿದುಸುನ | ಪಾಲ ದೈರ್ಯವಮಿಡಿದುದೈನ್ಯನಹೊದ್ದದಿಹೆನೆಂದಾ ॥೮೫ ॥ ಬಲವುಥನಕೇಳ್ಕಾಲವಕದಲಿ | ಗೆಲುವೆನಿನ್ನನುವೊದಲುನಾನೀ | ಗೆಲಿಯೆಯನ್ನನುಕಾಲವಕಯಿಂದೀಗಳಿಬ್ಬರಿಗೇ ॥ ಗೆಲುವುನೋಲಕೆಕಾಲಕರ್ತನು | ಸಲಿನಿರರ್ದಕೆಗರ್ವದೈನ್ಯಂ | ಗಳನುಮೆರೆಯಲದೇಕೆಚದುರರಮತವಿರಲ್ಲಿಂದಾ ॥೮೬ ॥ ನನಗೆನಿನಗಿಬ್ಬರಿಗೆಯಲ್ಲಿಲೆ | ಯನಿಮಿಷಾಧೀಶ್ವರನೆಕರ್ತತೆ | ಜನರೊಳಗನ್ನುಂಟಾರಿಗವಪಿಡುಕಾರ್ಯವಪರಿಪಾಕಾ ॥ ಘನವೆನಿಪಕಾಲದಲಿಮಿಗೆಸಂ | ಜನಿಸುವುದುತರುಫಲದವಿಧದಿಂ| ದಿನಿತರಿತುಕಾಂ ತತೆಯಲಿಹುದಿದುವಾಜ್ಞಮತವೆಂದಾ ॥ ... ... ॥೮೭॥

ಅಲ್ಲಕೌರ್ಯಕೆಕಾಲವಿದುನಿ | ನ್ನಲ್ಲಿಮನದಲಿನುನಿಯೆಕೌರ್ಯದಿ| ಬಲ್ಲಿದನುನಾನಹೆನುಕೆರಳಲುಸಕಲದಿವಿಜರನೂ ॥ ಚಲ್ಲಬಡವೆನುನಿನ್ನಗರ್ವವ | ದೆಲ್ಲವನುಬಿಡಿಸುವೆನುನೀನಿದ | ಬಲ್ಲೆನನ್ನಂಘವಣೆಯನುನಿನಗೇಕೆಮಡವೆಂದಾ ॥೮೮ ॥ ಸಿರಿಯ ಮದದಿಂದೇಕೆದಿರತಿಹೆ | ಸುರಕುಲೇಶ್ವರನಿನಗೆಕಾಲಾಂ | ತರದಮೇಲತಿಹಾನಿಜನಿಸೂದೆನಿಬರಿಂದ್ರರಿಗೇ | ವರಿಭವಗಳಾದ ವುಚತುರ್ಮುಖ | ರಿರದೆನಿಬರಳಿಯರುವಿಚಾರಿಸೆ | ಪರಮವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆಸಮನನುಕಾಣೆಹೋಗೆಂದಾ ॥೮೯ ॥ ಎಂದುಬಲಿ ಯಾಡಿದುದಕೇಳಿವು | ರಂದರ್ಧನುಬಳಿಕಾತನೊಡನಿಂ | ತೆಂದನಿನ್ನಯಚಿತ್ತವಿಗಡವಿಕಾರವೆಂದೆನಿಸೀ ॥ ಅಂದವಹಕಾಂತ ತೆಯುನೈರ್ಗವ್ಯವ | ನಿದುಂಧರಿಸಿದೆವನುಕಾರಣ | ವೆಂದರಿಯೆನದನೆನಗೆನೀಹೇಳೆಂದುಕೇಳಿದನು ॥೯೦ ॥ ಎನಲುಬಲಿಯಿಂತಂ

ದಕೇಳಿ | ನ್ನನಿಮಿಷಾಧಿದನಾನುಚೀರೊ | ಬ್ಬನಲಿಶಂದೆನೆಚಿದಕೆಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆ ಭೈರಾಗ್ಯ || ಎನಗೆನೈಗಿಕವಿಬೆನಿಲ್ಲದು | ಮನದೊಳಗೆಕಾಲದನುಮಶತ್ವವ | ನನಿತನರಿವೆನುಕಾಲತಾನೇಬ್ರಂಹನರಿಯೆಂದಾ ॥ ೧೧ ॥ ಕಾಲಪಾಶ್ರಪ್ರದುಜನರನು | ಕಾಲವೇರಕ್ಷಿಪ್ರದುಕಡೆಯಲಿ | ಕಾಲವೇಕ್ಷಿಪ್ರದುಕಾಮುಕೊ ಪ್ರಧಗಳನಿಕೆ ॥ ಕಾಲವೇದೊಬ್ಬುವುದುನರಕಕೆ | ಕಾಲವೇಸದ ಗತಿಯನೀವುದು | ಕಾಲವನುಜಯಿಸುವನದಾವನುಕಕ್ರಿಕೆಳೆಂದಾ ॥ ೧೦ ॥ ಆನಿಮಿಷಾಧಿಕಕಾಲಮಹಿಮೆಯ| ದನಳೆನಿಗೆಗೋಚರಿಸುವಂತ | ಜ್ಞಾನಿಗೆಗೋಚರಿಸುವುದೆಭೂವಾಭಾವಗಳನರಿದೂ ॥ ಘನತಪವಕೈ ಕೊಂಡುಕಾಮವ | ಮನಕೆತಾರದೆಧೀರನಾಗಿಹ | ಮನುಜನೆ ೈದುವನಮಲತತ್ವವನರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಕೊಲೆಗೆಸಿರಿವೈರಾಗ್ಯದಲಿನಿ | ಶ್ಚಲತೆಯಾಯ್ತವಗೆನ್ನದಿರುನೀ | ನೆಲೆಪ್ರರಂದರಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆದ್ದಂದೆವಿರಕ್ತಯನೂ ॥ ತೊಲಗಿನಮಚಿತ್ತದಲಿಧೈರ್ಯವ| ಬಲಿಪಿಹೆನುರಿಪುವಾವನಾಗಲಿ | ಯಳುಕುನನಗಿನಿತಿಲ್ಲಪರಮನಿರಕ್ತನಾನೆಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಎನಲುಕೇಳ್ದಾಮಾಕಕಾನನ | ದನುಜ ಪತಿಯುವಿವೇಕವಾಕಕೆ | ಮನದೊಳಗೆಪರಿದಾತನಂತೊಷಮುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ಅನಘನಿನ್ನಂದಲಿಕಾಲ | ಜ್ಞಾನವುದೈರ್ಯಸಮೇತವನುಸಾ | ವನುಚರಿತ್ರನಕ ಣಿನೀಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆಯೆಂದಾ॥ ೧೫ ॥ ಚದುರತನದಲಿಕರತಳಾಮಳ | ಕಡಿತ ರದಿನೀಪರದೆಯಪರೋ | ಕದವಿಕ್ಷಯವಿಲ್ಲನವನಿಳಿದಿಪ್ಪೆಎಲಬಲಿಯೀ ॥ ಹೃದಯವಾವನಿಗೆಂತುಟಾಯುವಿ | ನ್ನಪದನುಬಲ್ಲರ ದಾರುನೀನೋ | ಡಿದಡೆಧೈರ್ಯವನೈದಿದಂತಿಹೆಯಾರಿಕೆಲೆಳೆಂದಾ ॥ ೧೬ ॥ ಎಂದುನುಡಿದುಚಿತ್ತದಲಿಯಾಸ | ಕ್ತಿಂದನನು ಜೀಳೊಕ್ಕಂಡುಬಲಿಯನು | ನಂದಗಿಸಿಬರೆದವಿಜರಭ್ರವ್ವಿಷ್ಣವನಾನೆರೀ ॥ ಅಂದವೃತಪಾನವನುಮಾಡಿನ | ಚಂದದಲಿನ್ಪೆ ರೋಚನಿಯನುಡಿ | ಯಿಂದಲಾನಂದವನುಪಪಡೆ ೈದಿದನುಸುರಪುರವಾ ॥ ೧೭ ॥ ಎನುತಗಂಗಾಸೂನುನರನಯ | ತನುಜನೆನಿಸಿದಕೃಷ್ಣರಾಯಗೆ | ಯೆನವರತಪ್ರಾಗ್ಯಗಳಕೊಮುತಿಕ್ಷವೇಂಕಟೀಶ್ವರಗೇ ॥ ಮನವೈಲಿದುಸಕಲೋರ್ವರೆಯನಿ | ತ್ತನಳೆನೆನಿಪಾಬಲಿಯುನೈಯ ... ॥೧೮॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಒಕ್ಕೆ ಪದ ೬೨೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ತಿಳುಹಿದನುಗಂಗಾಕುಮಾರನು | ಪಲವುಧರ್ಮರಹಸ್ಯಗಳಿಕುರು | ಕುಲಸುಧಾಂಬುಧಿಚಂದ್ರನೆನಿ ಸಿದಧರ್ಮನಂದನಗೇ ॥ ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಬಲಿಯುಸುಧೈರ್ಯದೆನಕವ | ನಾಲಿಸುತಲಾಕ್ಷ್ಯರ್ಯಬಟ್ಟಿಲಿಳಿಸಿಕ್ಷ್ಮನೀನೆನಗೆ || ಹೇಳುನರನೇತರಿಬೂಮಿ | ನೇಲೆಕೆಡುವನದೇತರಿಂದನು | ತಾಲಲಿತಮತಿಯಿನಿದಮಃಪೆ ಯೆಧರ್ಮಸುತನುಡಿದಾ ॥ ೧ ॥ ಎನಲುನುಡಿದನುಭೀಷ್ಮನೆಲೆಯಮ | ತನುಜನಾನೀನಿಕಯಳಿಲಿಮಿಗೆ | ನಿನಗೆತಿಳುಪುವೆ ನೊಂದುನಿತಿಹಾಸವನುಪೂರ್ವದಲೀ ॥ ಅನಿಮಿಷನನಾರದನವಾದನ | ವೆನಿಪ್ರದುಂಟದಕೇಳುನಾರದ | ಮುನಿನಿಜೇಚ್ಛೆ ಚ್ಛಾಯ ಲೊಂದುದಿವವೈಭವಿನವಿಯನನ್ನವಿಗೇ ॥ ೨ ॥ ಸುರಪನಲ್ಲಿಗೆಬಂದಬಳಿಕ | ಬ್ಬರುವಿಯದಂಗೆಯಲಿಮಿಂದಾ | ದರದಿನರ್ಚಾ ಪನುವಾತುತಿ ತ್ರರಲುಗನನಲೀ ॥ ತರುಣತನನಲಿಬಿಂಬನುಫ | ಕ್ಕರಿಪತೆಜಸ್ಸುಂಜಲಿಗೋ | ಚರವದಾಯು ತ್ವವಾ ನಕಾಣಿಸಿದುದುಸಮಿತವದಲಿ ॥ ೩ ॥ ಇಳಿದಳಾಹ್ಲಣವಾವಿವಾಸವ | ಲಲನೆಯೊಬ್ಬಳುಮುಗಿದುಕರಗಳ | ಬಲರಿಪ್ರವಿನಿವಿರಸಲಿ ನಿಂದಳುನೋಡಿಕತಮುಖನೂ ॥ ಎಲೆರಮಣಿನೀನಾರುಹೆಸರೇ | ನಳುಕದೊಬ್ಬಳುಬಂದೆಯಲ್ಲಿಹೆ | ಕೆಲಸವೇನಾವೆಡೆಗೆತರಳು ವೆತಿಳುಹುನನಗೆಂದಾ ॥ ೪ ॥ ಎನಲುನುಡಿದಳುಡುಗ ಧ್ವಾರಿಧಿ | ಜನಿತೆಯನಿಸಿದ್ದವಳುತಾನೆಲೆ | ಯನಿಮಿಷಾಧಿಪಭೂತಿಲ ಕ್ಷ್ಮಿಕ್ರಮಸ್ತ್ರಿಸವಾಖ್ಯೆಗಳೂ ॥ ಎನಗೆವರ್ತಿಪ್ರದುದಿನತುದಿನವಾ | ದನುಜರರಿಸೆಲಸಿದ್ದನಿಂದವ | ರನುತೊರದೆನಿನ್ನೆಡೆಗಬಂ ದೆನುಭೂರಿಕರುಣದಲೀ ॥ ೫ ॥ ಎನೆಪುರಂದರನುಡಿದವೊಲಿಲೆ | ವನಜಮುಂದಿರೆಬಿದ್ದಯೇತಕೆ | ದನುಜರಲಿಯೆನ್ನೆತಕೊಲ್ಲದೆಬಂದೆರೀನೀಗಾ ॥ ಎನಗರುಹುನೀನೆನಲುಕಾಮುವಿ | ಯೆನುಜರವರದನಾಂಕುಡುಗ್ಗಾಂ | ಬುನಿಧಿಕನ್ನಿಕೆನುಡಿದಳವು ರಾಧೀಕನೊಡನಾಗಾ ॥ ೬ ॥ ಅತಿಥಿಪ್ರೂಜಾಧ್ಯಯನದಾನ | ವ್ರತದಯಾವಿವಿಚಿತ್ರಗುಣನಂ | ತತಿಗಳಿರೆದಾನವರವರಿಸಿದೆ ಯಿಗಲಪಬಿಡಲೂ ॥ ವಿತಿಸುತರನಾಬಿಟ್ಟುಸುಗುಣಾ | ನ್ವಿತನೆನಿಪನಿನ್ನೆಡೆಗೆಬಂದೆನು | ಚತುರಕೇಳ್ನಾನಿಪ್ಪಕಡೆಗಳನಿ ನಗೆತಿಳುಪುವೆನೂ ॥ ೭ ॥ ದೇವಪಿತೃಪೂಜಾರತರುಭೂ | ದೇವಭಕ್ತನಸಮನಿನ್ವಿತರುಗುಣ | ಸೇವೆಯನುರಚಿಸುವರುಸ ತ್ಯಾಚಾರಸಂಯುತರೂ | ಪಾವನವ್ರತರತಿಥಿವೃದ್ಧಜ | ನಾವಲಂಬರುಪುಣ್ಯಶೀಲರು | ದೈವನಿಷ್ಠರೆದಾರುತಾನವರಲ್ಲಿನೆ ಲೆಸಿಹೆನೂ ॥ ೮ ॥ ಕಮೆದಮೆಯುದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಸ್ವಸ್ತ್ರೀ | ಗಮನಲಜ್ಜೆಯಹಿಂಸೆಕುಚಿಮು ಳಿದು | ಸಮಧಿಗತಕಾಸ್ತ್ರಾವ

ಲೋಕನಭೂತದಯೆಕಾಂತೀ ॥ ಕಮಲನಾಭನಭಕ್ತಿಯಾರ್ತನ । ಮಮತೆಬಂಧುಪ್ರಿಯರೆನಿಸುವಾ । ವಿಮಲಮನಕಾರವ
ರಮನೆಯಲಿತಾನೆನೆಲಸಿಹೆನೂ ॥ ೯ ॥ ಸತತನೀಗುಣವಿಲ್ಲದವರಲಿ । ಕತಮುಖನೆನಾನಲ್ಲನೆಲಸೆನು । ಧೃತಿಸುಕಾಂತಿಕ್ರದ್ಧೆತಿಕ್ಷೆ
ವನೀತೀ ॥ ಮತಿಲಸತ್ಸನ್ಮತಿಯಿನಿವದೇ । ವತೆಗಳೇಳಿವರಾನಕಾಲದೊ । ಳತಿಕುಯುದಗುಣರೆನಗೆಬಾಧಿನ್ರದೆಯುರೆನಿಸುವರೂ ॥೧೦॥
ಅನವರತನಾರಾಯಣಪ್ರಿಯ । ಯೆನಿಪನಾನಸುರದನುವರ್ಜಿಸಿ । ಮನಮೊಲಿದುನಿನ್ನೆಡೆಗೆಬಂದೆನೆಸುತ ತ್ರರಿಸಿನುಡಿಯೇ ॥ ವಿ
ನತನಾದನುಜಿಷ್ಣುನಾಥದ । ಮುನಿಸಗೆರಗಿದಪನ್ಯಗಂಧವ । ನನಿಲಬೀರುತಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಸುಳಿದನಾಹ್ವಣಕೇ ॥ ೧೧ ॥ ಸು
ರಿದುದುಗ್ರಮವೃಷ್ಟಿಜಗಕ । ಚ್ಚರಿಯುದಾಗಿರೆದೇವದುಂದುಭಿ । ಮೊರದುದಾಸಮಯದಲಿನನದುದುಸಕಲಪನಿಜಗಣಾ॥
ಸುರಸನಿವಿರುಗೊಳುತ್ತಲಾಯಿಂ । ದಿರೆಸಹಿತಲುತ್ಸವಪತನ್ನಯ । ಪುರವಹೊಕ್ಕನುಸಕಲಲೋಕದೊಳಾಯುತ್ತಕುಭ
ವಾಗಾ ॥ ೧೨ ॥ ದಿವಿಜಪತಿಯಲಿಲಶ್ಮಿಯಧಿಕೋ । ತ್ಸನಟಲೆಸಿದಳಿನಿಸುವಿತಿಹಾ । ಸವನುಕೇಳಿದನರರನಿಳಯಕೆಬಹ
ಲುಗಾಂಗೇಯನಾಕೆ । ರವನೃಪ್ರೋತ್ತಮನೆನಿಪಧರ್ಮಜನಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ಅವವಿಧದಾಚಾರದಲಿಮೇ । ಣಾವವಿಧದ
ಸುಶೀಲದಲಿನು । ತಾ ತ್ರವಿಧದರಿಕೆಯುಲಿಮನುಜಗೆಮುಕಿ ತ್ರದೊರಕುನ್ರುದೂ ॥ ದೇವನಟಿಯಾತ್ಮಜನೆಪೇಳಿನ । ಲಾವಿಭುವಿ
ನೊಡನಾತನೆದೆಧಾ । ತ್ರಿವಭೂವರಕೇಳಿನುತಲಾದರದಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳಿಸಿತನಾದೇ । ವಲನುಕೇಳಿದನ
ಮುಲವರ್ತನ । ಗಳಬಗೆಗಳನುಬಯಸಿನಿಸದಾಖ್ಯಪ್ರದಮುನೀಶ್ವರನಾ ॥ ಬಳಿಕತನುತ್ಮನಿಯಾತತನಿಗೆಮನ । ವ್ಸೋಲಿದುಪೇಳಿದ
ನುಮುನಿವರಕ್ತಿಯ । ಚಿಳವಿಗೆಯವಾಡುವುದೆಜಾಣರಬಗೆಯದರಿಯಿಂದಾ ॥ ೧೫ ॥ ವಿಳಿಯಲಡಕಪ್ರಿಯವವಾಡದೆ । ವೋಲಿದು
ನುತಿನಲುಪ್ರಿಯವವಾಡುವೆ । ತಿಳಿಯುಲೆನಗೆರಡವ್ರಸವಾನನಗಳಿಂದುನಿಶ್ಚೈಸೀ ॥ ನಿಲಲುಳಿನತರಕಾಂತಭಾವಕೆ । ಫಲವೆನಿ
ಪುದದುಕಾಂತಭಾವವಿ । ನಲಳುತರವೆ ವೈರಾಗ್ಯ । ಫಲಿನಂಪುದಹುದುಸುಖವೆಂದಾ ॥ ೧೬ ॥ ಮನದೊಳೊಂದನುಬಯಸಿ ಒಳಿಕ
ದು । ತನಗೆನಿದು ದ್ಧಸದಿರೆವಾನೋವ್ಯಥೆ । ಯನುಧರಿಸಿಚಿಂತಿಸದಬಯನದೆಬಂದುದಕೆಪಡಣಿದೂ ॥ ಘನವಿಪತ್ತು ಗಳಾಗಿಮರುಗ
ದೆ । ಯನವರತಪರುಷನವನೆಕೆ ವೈಕೊಂ । ಡನಭವರ್ತನದಿಂದಿರಲತಿಧನ್ಯವಹನೆಂದಾ ॥ ೧೭ ॥ ಅಡಸಿದವಮಾನದಲಿತುಚ್ಛ
ಯ । ಪಡೆವನಮೃತವಕೊಂಡತೆರದಲಿ । ಬಿಡದೆನಾತ್ಮನಲಿನೋವನುವಿಷವನುಂಡಂತೆ ॥ ಒದಲಮೇಲಭಿಮಾನವನುಒಳಿ ।
ಕೊಡವೆಯಲಿತ್ಯಜಿಷ್ಣಯನುಜಿಟಿಪ್ಪಾ । ಕಡುಬಡುವರನಾಡನವನುಮಿಗೆಚೋದಾತ್ಮನಹನೆಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಬಗೆಯಬಿಷ್ಟಾಪ
ನಿಷ್ಟಚಿಂತೆಯ । ತಗುಮಿಗೊಳಗಾಗದಪಳಿನೇಂದ್ರಿಯ ಗರ್ವವನುಜಯಿಸೀ ॥ ಸೊಗಸಬೀರುವನಿರ್ವಿಕಾರದ । ಬಗೆಯಲು
ತ್ತಮಕಾಂತಿಸುಖದೇ । ಳಿಗೆಯಕೈಕೊಂಡವನೆಯೇವನುತ್ಮಕ್ಕನಪನೆಂದಾ ॥ ೧೯ ॥ ಮುನಿಪನೀರೀತಿಯಲಿಪೇಳಿದ । ವೆನು
ತಭೀಷ್ಮನುಪಾಂಡುನೃಪನಂ ।ದನಗೆತಿಳಿಯಹಲುಬಳಿಕಲಿಯಮಸೂನುಕೈಮುಗಿದೂ ॥ ಎನಗೆಹೇಳ್ದಿಸರ್ವಜಮ್ಮತ । ವೆ
ನಿಪನಾವನುಸಕಲಜನವಾ । ಪನನುನುತಿಸುನಪೆನುತಗಂಗಾಸುತನಚರಿಗೊಂಡಾ ॥ ೨೦ ॥ ಎನಲುಕೇಳ್ದಮರಾಪಗಾನಂ ।ದ
ನನುಬಳಿಕಿಂತೆಂದಕುಂತೀ । ತನುಜಕೇಳ್ಕೈದೇವಕೀಸುತನುಗ್ರಸೇನನಿಗೇ ॥ ಜನಿಯಿಸಿತುಸಂವಾದನಾದ । ಮುನಿವಿಷಯ
ವಾನದನುತಿಳಿಯಹುವೆ । ನಿನಗೆಕೇಳಿಂನೆನುತನನುಡಿದನುಮಧುರವಚನದಲೀ ॥ ೨೧ ॥ ಕರೆದುಕೇಳಿದನುಗ್ರಸೇನನು । ಹರಿ
ಯನೀನಾರದನನನುದಿನ । ನರಮುಸಕಲಯಹೊಗಳುತಿಹರುತಪಯೆಗುಣಗಳಲೀ । ಪಿರಿಯನೇಹೇಳಿನಲುಬಳಿಕಾ । ಕುರು
ಪತಿಯಎನೊಡಬಾಲುವಿಕ್ಷಂ । ಭರನುತಿಳಿಯುಹಿದನೀಮುನೀಶ್ವರನಧಿಕನಹನೆನುತಾ ॥ ೨೨ ॥ ಕ್ರುತದಲಾಚಾರದಲಿಸತ್ಯ ।
ನ್ರತದಲನಸೂಯೆಯಲಿವಿದ್ಯೆಯ । ಲತುಲಲಿಲಿವಿನಿರ್ವಿಕಾರವೆನಿಪ್ಪವೀಷದಲೀ ॥ ಧೃತಿಯಲುರುವಿನಯದಲಿನಿರ್ಮಲ ।
ಮತಿಯಲಪಗತಮಾತ್ಸರಾದಂ । ಕೃತಿಗಳಲಿನಾರದ ಮುನೀಂದ್ರನಹೋಲ್ವರಾರೆಂದಾ ॥ ೨೩ ॥ ಇನಿತುಗುಣಗಳನ್ಮನಾ
ರದ । ಮುನಿಯೆಖಿಲಸುರವಂದ್ಯನೆನ್ನಾ । ತನುಸಕಲನಮ್ಮತನೆನುತಪರಿನುಡಿದನೆಂದಾಗಾ ॥ ಅನಿವಿಷ್ಣವಗೆಯಾತ್ಮಜ
ನುಯುಮ । ತನುಜನಿಗೆತಾತಿಳುಹಿಸಂಯಮಿ । ಜನನಜವರೀತಿಯಲಿನುತಾ ತ್ರನೃಪನೊಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥ ಶುಕನುವೇದ
ವ್ಯಾಸಮುನಿನಾ । ಯಕನಕೇಳಿದಪೊಲಿದುಹೇಳಿದ । ಸಕಲಕಾಲತ್ರಯಾವಿಧಗಳಗ್ರಹಪ್ರಮಾಣಗಳಾ ॥ ವ್ಯಕ್ತಭೂತವಿ
ಧಗಳನುಸುರ । ನಿಕರವಮರುಜೆಂಬಂತೆನುಂದೀ । ರ್ಘಕೆಯನುತವೆಲ್ಲವನುವಿಸ್ತರವಾಗಿವಿಚಿದಾ ॥ ೨೫ ॥ ನಿನಗೆಧರ್ಮರ
ಹಸ್ಯಗಳನೆಲೆ । ಜನಪಹೇಳುವೆಕೇಳುಜಾಜಲಿ । ಯೆನಿಪಪೂರ್ವದೇವಗೆತುಲಾಧಾರಾಖ್ಯವೈಶ್ಯರಿಗೇ । ಜನಿಯಿಸಿತುಸಂವಾದ
ವದರಿಂ । ದನಳಿವರ್ತನವೆಲ್ಲಕಾಣಿಪೆ । ದೆನುತಲಾತಂತನೆಕುಮಾರಕಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೬ ॥ ಚಲನವಿಲ್ಲದೆಯೆನವರತಜಾ
ಜಿತಪೋನಿಷ್ಠೆಯಲಿವನವಿ । ನೆಲಸಿರಲುಗುಪ್ತಿಗಳುತನತ್ಸಸ ತ್ಕಾರಮಥ್ಯದಲೀ ॥ ಬಳಿಸಿಗೂಡಿಕ್ರದವ್ರಮಿಗೆಮರಿ ।
ಗಳನುಹಿದಪಲ್ಲರಿಸಿಗುಟ್ಟುಕನು । ಕೊಳಲುಕೊಂಡುಸ್ರಮಳಿಬಾರವ್ರವಿಗತಭೀತಿಯಲೀ ॥ ೨೭ ॥ ಘನವ್ಯಸಕರುಣದಲಿಜಾಬ

ಲೆ । ಮುನಿಯೆದನುಳಿದರಿಸದೆದೊಬ್ಬದೆ । ಯನವರತವಾತ್ಸಲ್ಯದಲಿಮಂಡೆಯಲಿಘರಿಸಿರಲೂ । ಇನಿತುಸುಕೃತಿಯೆಕಾಣೆ ಲೋಕದೊ । ಳೆನುತಲಂಬರವಾಣಿಯಾಡಿದು । ದನಳಿನೀತನುಸಮತುಲಾಧಾರಾಖ್ಯನೆಂದೆನುತಾ ॥ ೪೪ ॥ ಮುನಿಪನಾನುಡಿ ಕೇಳಿವಿಸ್ಮಯ । ವನುಧರಿಸಿಬಳಿಕಾತುಲಾಧಾ । ರನುಧರೆಯೊಳಿಲ್ಲಿಸ್ಪನೆಂದನಲಿಹನುಕಾಸಿಯಲೀ ॥ ಎನುತನುಡಿದುದುಮ ತ್ತತ್ವಿ । ವ್ರನುಬಳಿಕಲಾಸುಕೃತಿಯಹವೈ । ಕ್ಯನನುನೋಡುವೆನೆಂದುಪೋದನುಕಾಶಿಕಾಪುರಿಗೇ ॥ ೪೫ । ಬಳಿಕವರ ಮಾಣಿಜ್ಯವರ್ತನ । ದಲಿಮೆರವತದ್ವೈ ಶ್ಯಮುಖ್ಯನ । ನಿಳಯಕ್ಕೈದಲುಕಂಡುಮಿಗೆಸತ್ಕಾರಗಳಮಾಡೀ ॥ ಯೆಲೆಮುನಿಪನೀ ನಧಿಕನೈಶಿರ । ದಲಿನೆಲೆಸಿದವುಗುಬ್ಬಿಗೂಡಿದ । ತೊಲಗಿಸದೆದಯೆಯಿಂದಸಲಹಿದೆಯೆಂದನೂರುಜನೂ ॥ ೪೦ ॥ ಯೆನಲು ಕೇಳ್ದದನಾತುಲಾಧಾ । ರನಸುಬೋಧಕೆಮೆಚ್ಚಿ ಜಾಬಲಿ । ಮುನಿನುಡಿಸಮಾಣಿಜ್ಯವರ್ತನದಿಂದರಂಜಿಸುವಾ । ನಿನಗೆಯಿಂ ಪರಿಮಹಿಮೆಯಾಹೆ ್ತಂ । ತೆನಗೆಹೇಳೆನಲಾತಬಳಿಕೆಂ । ದನುಕರಂಗಳಮುಗಿದುತದ್ವಿಸ್ರನಿಗೆವಿನಯದಲೀ ॥ ೪೧ । ಮುನಿಪ ಸುವ್ಯಸಪಾರದೆಡೆಗಳ । ಲಿನಗಿನಿತುಪ್ಪೆಸಿಯಿಲ್ಲವರುಹವಿ । ದೆನಿವಲಾಭಧಿಜೀವಿಸುವೆನಸಪೇಕ್ಷನಾಗಿಹೆನೂ । ಅನವರತಸಮ ಲೋಷ್ಟ ್ಕಾಂಚನ । ವೆನಿಸಿವ್ಯುತ್ಕಟಸಿದ್ಧಿಪದ್ದಿಗ । ಳನುಬಗೆಯೆನಿಂದಾಧಿನುತಿಗಳುಸಮರಿದೆಂದಿಹೆನೂ ॥ ೪೨ । ಕೊಲೆ ಗವಿಗೆಪೇಸುವೆನುಭೂತಾ । ವಳಿಗಳಿಲಿದಯೆವಾಡುವೆನುಪರ । ಲಲನೆಯರನೆಲ್ಲರನುಜನನಿಯರೆಂದುಭಾವಿಪೆನು ॥ ಪಳೆಯೆ ನೊಬ್ಬರನರ್ತಜನನು । ಸಲಹುವೆನುನಿಶ್ಚಯಗಳಿವುಕೇ । ಳೆಲೆಮಹೀಸುರಯೆನಲುಜಾಬಲಿಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೩ ॥ ಎ ಚಿತುಲಾಧಾರಕತಪೋಮಹ । ಗಳನುಧರ್ಮಗಳೆಂದುಹೇಳಿವೆ । ಕಳಯದವುಬುಧನಿಕರವೆಚ್ಚಲವರುಹವೆನಿಸುವವೇ ॥ ತಿ ಳುಹೆನಲುನಿಷ್ಠಾ ್ಮನಲ್ಲವೆ । ಬಲಿದಹಂಕೃತಿಸಹಿತಮಾಡಿದ । ಲಲಿತಯಜ್ಞತಪೋವಿಶೇಷದಿಫಲಗಳಿಲ್ಲಿಂದಾ । ಚಿರಸದಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಯೆನುತಾನನ । ವತತೃಪ್ತಿಯನೈದಿದಯೆಯಾ । ವರಿಸಿಸತ್ಯವಚಿಪಡನರನಿಂದಧಿಕತೃಪ್ತಿಯನು । ಧರಿಸುವರುನಿ ರ್ಜರರುಬಳಿಕಾ । ಸುರರುಸಂತೋಷಿಸಿದಫಲದಲಿ । ವರಮವಾದಾನಂದಗತಿಯಹುದಾರ್ಯಕೇಳಿಂದಾ ॥೪೫ ॥ ನರರಿಗತಿದೃಢಭ ಭಕ್ತಿಗತನು । ತ್ಸರತೆಯುಳ್ಳರೆದಾನಯಜ್ಞಾ । ತ್ಕರಗಳನುನೆರೆಮಾಡಿದವರಿಂದಧಿಕನಹನಿಡಕೇ । ಧರಣಿಸುರಕೇಳೀಗ ನಿನ್ನಯ । ಶರದಲಿಪಗುಬ್ಬಿಗಳನೆನಲಂ । ಬರದೊಳಿವುನಿಂದಾಗಜಾಬಲಿಮುನಿಯನುಡಿಸಿದವ್ಯೂ ॥ ೪೬ ॥ ಎಲೆಮುನಿವಕೇ ಳ್ದರ್ಮದೇವತೆ । ಕಳುಹಿಬಂದೆವುನಿನ್ನಸದ್ಗುಣ । ಗಳವರೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದುಶಿರದಲಿನಿಂದೆವಿನಿತುದಿನಾ ॥ ಸಲೆವಿಗತಮತ್ಸರತೆಯೆ ಲಿವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಪಸದಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರೆ । ಯಲಳುಪುಣ್ಯವವಾಡಿದವನವೆನೆಂದುತಿಳುಹಿಪವ್ಯೂ ॥ ೪೭ । ಆನಳಿಕೇಳ್ನಿನೀತು ಲಾಧಾ । ರನುನಿನಗೆಪೇಳ್ದಂತೆನಡೆದರೆ । ಳಿನವೆನಿಪಕೈವಲ್ಯವಸುದೆಂದೆನುತಲಡಗಿದವ್ಯೂ । ಮನದೊಳದಕಚ್ಚರಿವಡುತಲಾ । ಮುನಿಪನಾವೈಶ್ಯನಮಪತ್ವಕೆ । ಜನಿಸೆಕಾತುಕವಾತನನುಪೊಗಳಿದನುಖಿರಿದೆನಿಸೀ ॥ ೪೪ । ಎಲೆವಣಿಗ ್ವರನಿನ್ನಕಂಡೆನು । ಫಲಿಸಿತೆನ್ನಯಪುಣ್ಯತನುನೀ । ತಿಳುಹಿಪೆಧರ್ಮದಲಿಗತಮಾತ್ಸರ್ಯವಾರ್ಗದಲೀ ॥ ಫಳಿಸಿಕೊಂಚಿನುಬಹಳಸುಕೃತಂ । ಗಳನೆನುತಸಂತಸದಲಾತ್ಮ । ಸ್ಥಳಕೆಪೋದನುವೈಶ್ಯಗಾದಾಗತಿಯನೈದಿದನೂ । ಅಂದುಗಂಗಾಸೂನುವಾಯಮ । ನಂದನಂಗಿದನರುಹೆಬಳಿತಂ । ತೆಂದನಾನೃಪದೇಗದಲಿಕರ್ಯಗಳಮೊಳುವುದೂ ॥ ಚಂದವ್ಪೋಸ್ಕೆರಿಸಿವಿಚಾರಿಸಿ । ಮುಂದರಿದುಮಾ ತುವ್ರುನೀತಿ ಗ । ಳಂದವ್ಪೋಹೇಳೆನಲುಬಳಿಕಾಧೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೦ । ಅನುವರಿದುತವಕಿಸದೆಚ್ಚರಂ । ತನವಿಮರುಕನ ದಿಂದಕಾರ್ಯಗ । ಳನುವಚಿಸುವಾತಂಗೆಯಾಗವಕೀರ್ತಿವಾಗಗಳಾ ॥ ಫಳನವೆನಿಪಸಂಸಿದ್ಧಿಯಹುದಿದ । ಕನಳಿಕೇಳಿತಿಹಾಸ ವ್ರೊಂದನು । ನಿನಗೆಹೇಳುವೆನೆನುತಕಂತನತನುಜನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೧ । ಅರಸಮೇಧಾವತಿಳಿಯೆನಿಪಮು । ನಿವರನಸುತಚಿರಕಾ ರಿನಾಮವ । ಧರಿಸಿಹನುಕೇಳೊಬ್ಬನವಚಿರಕಾಲನಿಶ್ಚಯಿಸಿ । ವಿರಚಿಸುವನಿಜಕಾರ್ಯಗಳನಾ । ಧರಣಿಸುರಗದರಿಂದಲಾಯ್ತು । ರ್ವರೆಯೊಳಗೆಚಿರಕಾರಿಯೆಂಬಭಿಧಾನವೃಢವಾಗಿ ॥ ೪೨ । ಒಂದುಕಾರಣದಿಂದಮುನಿವತಿ । ನೊಂದುಪತ್ನಿಯಮೇಲೆಕೋಪಿ ಸಿ । ಕೊಂದುಬಾನೀನೆಂದುಕಳುಹಿದನಾಗತತ್ಸುತನಾ । ಬಂದುವಿಜನಸ್ಥಳದಲೊಬ್ಬನೆ । ನಿಂದುಕಾರ್ಯವಚಿರವಿಚಾರಗ । ಳಿಂದಮಾತುನಕಥವಿನಾಚಿರಕಾರಿಚಿಂತಿಸಿದಾ ॥ ೪೩ ॥ ಜನಕನಾಜ್ಞಾಯವಿಾರಬಾರದು । ಜನನಿಯೆನುತಾವಧಿಸಲ್ಲದು । ತನುಜನಿಗೆಪಿತೃವಾಕ್ಯನನುವಿಾರಿದರೆಯಳಿವಯುದೂ । ಆನವರತಗುರುದೈವದಿಂದತಿ । ಳಿನವೆನಿಸುವಳುತಾಯಿಪುತ್ರತೆ । ಮನ ಜಾನಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕೆಡೆಯೆಂದೆನುತಚಿಂತಿಸಿದಾ ॥ ೪೪ ॥ ಜನನಿಯನುನಧಿಸಿದಪೆಪೋಕ್ಷಗ । ಳಿನಗೆಸಿದಿದ್ದವೆಂದುಬಿಟ್ಟರೆ । ಳಿ ನವೆನಿಸಿಜನಕಾವಮಾನವಿದುರಿತಸಿದಿ ್ಧಸದೇ । ಎನಗೆಸರಿಯಿನರಿಬ್ಬರಿನ್ನಾ । ರನುಪಿಡುವೆನಿನ್ನಾರಸೇವಿಸಿ । ಮನವಪೆಚ್ಚಿ ಪೆನಕಪಿನುತಚಿರಕಾರಿಚಿಂತಿಸಿದಾ ॥ ೪೫ ॥ ಯೆನುತವಲವಂದದಲಿಚಿಂತಿಸಿ । ಮನದೊಳಗೆಮರುಗುತ್ತವಿಘ್ನಗ । ಳಿನೆಬಯಸಿತಾಪೊತ್ತುಗಳಿವುತಲಿದ್ದನಿರಲಿರಲೂ ॥ ಜನಕನಿಗೆಸಡಿಲಿದುಮಾಮೆಲ್ಲನೆ । ಮನದೊಳಡಸಿದಕೋಪವಾಸತಿ । ಯನುಕೊ

ಲಲುನಿಯೆಮಿಸಿದೆನಕಟಕಟಿನುತದುಃಖಿನುತಾ ॥ ೫೬ ॥ ಮುನಿವುಮದಾ ಭಾರ್ಯೆಯುನುಳೊಲುವರೆ ॥ ತನುಜನನುಳಹಿಪೆ
ನುಕೊಂದವದೊ । ಳಿನಗೆಬಹುದೋಕ್ಷಾವಕಯಗಳುಬಂದವಕಟಿನುತಾ ॥ ಮುನಿವಬಂದನುಬೀಗದಲಿಕಂ । ಬನಿಗಳವುತೊಟ್ಟೆ
ಡಲುತನ್ನಯ । ತನುಜನವಚಿತಕಾರಿಬೀಗವಮಾಡನೆಂದೆನುತಾ ॥ ೫೭ ॥ ಬಂದುಕಂಡನುದೂರದಲಿನಿಜ । ನಂದನನಚಿತಕಾರಿ
ಸಾನುವ । ನಿಂದೆಯಮಾಡಲುಮೆರದುಜನನಿಯೆನುಳುಹಿದ್ದೆನಮ್ಮಾ ॥ ನಿಂದೆಯನುತಪ್ಪಿಸಿದೆನನಗಳೆ । ವೃಂದವನುನೀಗಲಿಪೆ
ಯಪುದೋ । ಕಂದಯೆಂದಪ್ಪಿದನುಪಲವಂದದಲಿಹೋಗಳುತಾ ॥ ೫೮ ॥ ಎನಲುವಧೆಸಿವಧನವಬಿನುಟಿತಾ । ಜವಕನಿಗೆಚಿರ
ಕಾರಿನಮಿಸಿವ । ನನಳೆಯಾದಭಾರ್ಯೆಯಿರಿಗೀಭಾತ್ಮವಲ್ಲಭಗೇ । ಮುನಿಪತಿಗೆಯಾತೋಕಬಾಷ್ಪಗ । ಳನಿತುಬೀಗಮು
ದಾಕುಸಂಚಯು । ವೆನಿಸಿದುದುಕುಳ್ಳಿರ್ದುನಿಜನಂದನನಿಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫೯ ॥ ತನುಜಕೇಳ್ಳೆಯೈರ್ಯವನುಸೈರಿಸಿ । ಮನಕೆ
ಸರಿಯೆಯಕಾರ್ಯನನುವಿಚ । ರನನೆಮಾಡುತಲಿಪದುನಿನ್ನಂದದೆಲಿಜಜ್ಞನರೂ ॥ ಅನುವನರಿಯದೆಮೂರ್ಖಭಾವದಿ । ನೆನದ
ಕಾರ್ಯಮಚೀಗವಿರಚಿಸಿ । ಮನದೊಳಗೆನುರುಗುವರುನೀಚರೆನುತ್ತಚೋಧಿಸಿದಾ ॥ ೫೦ ॥ ಅದರಿನೆಲೆಚಿಂತಕಾರಿನೀಲೋ ।ಕ
ದಲಿಕಾರ್ಯನನರಿದುರಚಿಸಿದೆ । ಚದುರರೆನಿಸಿಪೆಯೆಂದುಪದೆತೊಳಪಿಸಿದನಾತ್ಮಜನಾ ॥ ಇದನರಿದುಯೆಮತನುಜನೀತವ । ಕ
ದಲಿಕಾರ್ಯನವನಾಡಿಕೆಡಿಸದೆ । ಪದುಳಪಲಿತಪೆಯೆನುತಲುಪದೇಶಿಸಿದನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥ ೫೧ ॥ ಎನಲುಯಮನುತಮುಗಿದುಕರ
ಯುಗ । ವನುಪ್ರಜಿಯುರಕ್ಷಿಸುವರೀತಿಯ । ನೆನಗೆನೀಕೆಳೆನಲುಗಂಗಾತನುಜನಿಂತೆಂದಾ ॥ ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ಧರ್ಮಮತ್ಸೀ ।
ನನಿಗೆತತ್ಸುತನಂತಾ । ವನಿಪತಿಗೆಸಂವಾದವಾಯ್ತುದನಿನಗತಿಳುಹುವೆನೂ ॥ ೫೦ ॥ ಏರಿದೆನಿಪದಂದದಲಿಸಕಲೋ ।ರ್ವ
ರೆಯಸಲಹುವನಿಜಪಿತೃವನಾ । ದರಿಪಿನುದಿಪದನುಸತ್ಯವಂತನುಹಿಂಸೆಯುಳ್ಳವೆಂದೂ ॥ ಅರಸುಬಳಿಕಿಂತೆಂದಕೇಳಲೆ । ಮರುಳು
ಮಗನೆವಿರೋಧಿಗಳತ । ಸ್ಕರದುಳರನುಕೊಲುವನೃಪತಿಗೆದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೫೩ ॥ ಕೊಲಲುಚಿತವಹತಪ್ಪಕಂತರೆ। ಕೊ
ಲಲುಚೀಕರಸನುಜತನುಜಾ । ಪಳಿಯನಾಪ್ತರಬಂಧುಗಳದಯೆಯಿಲ್ಲದಿಪೆತಾನವರಾ । ಕೊಲಲುಹೇಸಿದರಖಿಳಭೂಪ್ರಜೆ । ಗಳ
ನುಗೋಬ್ರಾಂಹಣವಧಿಸಿದ । ಕಲುಷವಳುದದನರಿದುದುಷ್ಪರಿಕ್ಷೆಯೀಕೆಂದಾ ॥ ೫೪ ॥ ಅಹಸುಮಿಗೆಮಧ್ಯಸ್ಥಭಾವವ । ಧ
ರಿಸಿರಾಗದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದೆ । ಧರೆಯಸಕಲಪ್ರಜೆಯುಮನವದುನೋಯುದಂದದಲೀ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿದೋಷವನುಪಾಡಿದ । ನರನಪಿ
ಕ್ಷೆಸಬೇಕುಭಾವಿಸಿ । ದುರಿತವೇಮೈದ್ಧನ್ಯುತರ್ಜಿತಹಿಂಸೆನೃಪನಗೆಂದಾ ॥ ೫೫ ॥ ಮನುಜಪತಿವಂದ್ಯನನುಕೊಲುವುದು । ತನು
ಜಕೇಳ್ಧಾತ್ಮಾರ್ಥವಲ್ಲದು । ಜನರುಪ್ರೇಸಲೋಸುಗರವಿರಚಿಸಿದಹಿಂಸೆಯೆದೂ ॥ ಯೆನುತತಿಳುಹಿದನೆಂದುಯೆಮನಂ । ದನಗೆ
ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಲಾಗಗಾಂಗೇ । ಯನನನುಡಿಗೆಸಲಿವ್ರತ್ಥಬಳಿಕಾನೃಪತಿಯಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫೬ ॥ ವಿವರಿಸೀಗಿಲವಕ್ಯಕರ್ತ । ವ್ಯವನುನರ
ಗೆಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮವೊ । ತವೆಸುಕರ್ಮತ್ಯಾಗವೋ ಯೆನಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ಸಂಕಯವನೆ । ಲ್ಲವನುಬಿಡಿಸು
ವುದೊಂದನಿತಿಹಾ । ಸವನುಬೇಳ್ವೆನುಕಪಿಲಗೋಸಂವಾದವೆಂಬುದನೂ ॥ ೫೭ ॥ ಕಪಿಲಮುನಿಪತಿಕಂಡುಕೇಳಿದ । ನವರಿ
ಮಿತಮಹಿಮೆಯುಲಿವರಿಂ । ಜಪಸುಭೇಸುವೆವೇದಮೂರ್ತಿಯೆನಿನಗನುತಲಾಗಾ ॥ ನೃಪತಿಕೇಳೀಮಾತಕೇಳಿದ । ವಿಪುಳತ
ರವೇದಾಂತವಿದ್ಯಾ । ನಿಪುಣನಧಿಕತ್ಯಾನುವಸ್ಮಿಸಮಾಖ್ಯಮುನಿವರನೂ ॥ ೫೮ ॥ ವೃತ್ತರವನೀಕಪಿಲಗೀವೆನೆ । ನುತ್ತಲಾ
ಮುನಿವರನುತನ್ನ ಯು । ಚಿತ್ತದಲಿನಿಶ್ಚೈಸಿಸೂಕ್ಷ್ಮಾತ್ಮಕಾರವನುಧರಿಸೀ ॥ ಮತ್ತೆಗೋದೇಹವಪ್ರವೇಸಿಶಿ । ವೃತ್ತಮವು
ಕ್ರತಿಯಲ್ಲಿಭಕ್ತಿಯ । ಹತ್ತುಗೆಯುನಿನಗುಂಟಿಯೆಂದಾದ್ವಿಜನಕೇಳಿದನೂ ॥ ೫೯ ॥ ಯೆನೆಕಪಿಲನಿಂತೆಂದವೇದದೊ । ಳಿ
ನಗನಾಡರವಿಲ್ಲವಾದರ । ವೆನಿಪುದಿನಿತಿಲ್ಲೀಕೆಕೇಳಿದೆತಿಳಿಯಪಿದುನಿನ್ನಾ ॥ ಮನದನುವುನನಗೆನಲುಗೋಸಿ ಸ್ಥಿತ ! ಮುನಿಪನು
ಡಿಪನುಮೇಡವಗ್ನಳ । ವೆನಿಪುದರರ್ಥವನುಹೇಳುವೆನೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೬೦ ॥ ಯೆಲೆಮುನಿಸಬಕ್ಯಪುಣ್ಯಕರ್ಮಾ । ವಳಿಗ
ಳಿನಿವರಯಜ್ಞಕರ್ಮಂ । ಗಳೆನಿಪಿರಿದುನಾಲ್ಕಾಶ್ರಮಂಗಳುಪೂಜ್ಯವವರೊಳಗೇ । ಸಲೆಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವಧಿಕವವ । ರಲಿ
ಮುಖನಮಾಡುವ್ರದುನಿಧಿಯಹು । ದುಳಿದಮೂರಾಶ್ರಮುಕೆಯಧ್ವರನಲ್ಲದರಿಯೆಂದಾ ॥ ೬೧ ॥ ಅತಿಥಿಪೂಜೆಗೆಮುಖಕೆನಿರ್ಜರ।
ಪಿತೃಸಮಾರಾಧನೆಗೆತತ್ಸಂ । ತತಿಯುಪಡವರೆನಕಲವಾದ್ರಾಮುಕೆನೆಲೆಯುಪರೇ ॥ ಹ್ಯೆತಿಯೊಳಧಿಕಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮವೆಂ । ಇತ
ರಧರ್ಮಗಳದಕೆಸರಿಯು । ಲ್ಲತುಳಮುಕ್ತಿಯನ್ಯಾಶ್ರಮಸ್ಥನೆಪಡೆವನರಿಯೆಂದಾ ॥ ... ... ॥೬೨॥
ಯೆನೆಕಪಿಲನಿಂತೆಂದನೆತೆತಾ । ನೆನಿಸಿಬ್ರಾಂಹಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯು ।ನನವರತವಿಚಿನುತಮೋಕ್ಷವಪಡೆವುದುಚಿತವೆನೇ । ಅನಘ
ಗೋಸಿ ಸ್ಥಮುನಿವನುಡಿದನು । ಜನಗೃಹಸಾ ಶ್ರಮದಲಾಶ್ರಮ । ಕನಿತಕಾವಕರಿಸುತ್ತಮೋಕ್ಷವಪಡೆವುದುಮುಖ್ಯಾ॥
ಯೆಂದುಪರಿದೆನೆತಿಳುಹಿಗೋತನು । ವಿಂದಮುನಿಪ್ಪೊರವಟ್ಟುನಿದಿರಲಿ । ನಿಂದನದಕಭ್ಯರ್ಚಿವಡುತ್ತವೆಕಪಿಲಕೈಮುಗಿದೂ ॥
ಮುಂದೆವಲವಂಡದಗೃಹಸ್ಥನ । ಚಂದವನುತತ್ಫಲಗಳನುನಲ । ವಿಂದಕೇಳಿದನಖಿಳಧರ್ಮರಹಸ್ಯಗಳನರಿದಾ ॥೬೪॥ ಬಳಿ

ಕಸಕಲವಕ್ರಮಗಳೊಳುನಿ । ರ್ಮಳಗೈಗೃಹಸಂಸ್ಥಕ್ರಮವೆಕಡುವೆ । ಗ್ಗಳವೆನುತಿನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಕಮಲಾಖ್ಯಮುನಿಯೊಂದೂ ॥ ತಿ
ಳುಹಿಹೇಳಿದನೀಪರಿಯನ್ಯವ । ತಿಲಕನಿಗೆಗಾಂಗೇಯಧರ್ಮಜ । ನೊಲಿದುಕರ್ತವ್ಯಗಳಮುಗಿದುತದನಂತರದಲಿಂದೆಂದಾ ॥೫೫॥
ತಿಳುಹಿನಿಗಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾವಗ । ಳೊಳಗವೆಗ್ಗಳವಾವುದೆಂಬುದ । ನೆಲಪಿತಾಮಹಯೆಂದಲುಬಳಿಕಾಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂತಾ ॥ ಪಲ
ವುಯಜ್ಞಾವನಾಪುವರೆಧನ । ಗಳಬಯಸಿನೊಬ್ಬನುಮಹೀಸುರ । ನಲಶುಶಪವನುದ್ಯರ್ಮವಲಿಚಿರಕಾಲಾ ॥೫೬॥ ಜನಪ
ಕೇಳ್ಕುಂಡದಾರುಕ । ನೆನಿಪದೇವಾನುಚರನೊಬ್ಬನು । ಮನವೊಲಿದುಬಂದಾತಪ್ರೀ ವನಕಾಮ್ಯಜನಕಂದೂ । ನಿನಗಭೀ
ಪ್ಸಿತವಾವುದದಹೇ । ಳೆನಲುಧನದಲಿತ್ಯಜ್ಞೆಣ್ಣಯಾಯ್ತಂ।ದನುಮತೀಸುರನಾಗಳ್ಳವಾಕ್ಯವನುತಾಕೇಳಿ ॥ ೬೨ ॥ ತನುಗನಖ
ಹಮಾಣಿಭದಾ ।ಖ್ಯನನುಬಳಿಕಾಕುಂಡದಾರುಕ । ನೆನಯೆತಕ್ಷಪ್ರಣಯಾಲಿಯಾತನುಬಂದನಾಯೆಡೆಗೇ । ಧನವನೆನ್ನಾಶ್ರಿ
ತನಿಗೀವಿ । ಪ್ರನಿಗೆಕೊಡುವರೆನಿನ್ನ ಬರಿಸಿದೆ । ನೆನಲುಧನಗಳನೀವೆನೆ ದಯಾಕ್ಷನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೬೪ ॥ ಧವಪಕೊಡುವೆನು
ದೊಡ್ಡಿತಲ್ಲಿನ । ಗನಳಿಭೂಸುರಕೇಳ್ದಿಧರ್ಮವೆ । ಧನವೆನಿಪ್ರದಮಲಿದರ್ಥಕಾಮಂಗಳನುಬಯಸೂದೂ । ನಿನಗುಚಿತವೆಂತಿ
ಳಿದುನೋಡಿಂ । ದೆನಲುತಪ್ಯನಿದೆನುತವಿನ್ನನು । ಮನದೊಳಗೆನಿಶ್ಚೈ ವಿತ್ತವನೆಲ್ಲನಾನೇದಾ ॥ ೬೫ ॥ ಅನಘರರನಿ
ವ್ಗುರುಗಳಿನಿಸಿದಿ । ರೆನಗೆನಿಮ್ಮುಪದೇಶದಲಿತವ । ವನುಚರಿಪನಾಸರ್ದಕಾಮಂಗಳನುಕ್ರಮಿಸೆನೂ । ಯೆನುತವರಜೀ
ಳ್ಕೊಂಡುಬಳಿಕತಿ । ಳಿನತಪೋನಿಷ್ಠೆಯಲಿತವ್ವಿ । ಪ್ರನುಬಹಳನಿದ್ಧಿಯನುಪಡೆದನುಭೂದಳಿಳೇಂದಾ ॥ ೬೦ ॥ ಪಡದು
ನಂಸಿದಿದ್ಧಿಯನುತವ್ವಿಜ । ನುಡಿದನಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಜನರಿಗೆ । ಕೊಡುವೆನೀವರಿನುಹಿಮೆನಗಾಯೆ್ಯಂದುನಲಿವುತಿರೇ । ಪ್ರೌಢ
ನೆನೆನದನುಕುಂಡವಾತನ । ತಡೆಯದಾತನುಬಂದನಿನ್ನಿಂ । ದಡಸಿತೀಕರಿಭ ಗ್ಯವೆನುತಾತನಪ್ರೂಜಿಸಿದಾ ॥ ೬೧ ॥ ಪಿರಿದೆನಿವ
ಕಾವಾರ್ಥಕಾವೋ । ತ್ಕರಗಳೊಳುಳುಕೇಳ್ದಧರ್ಮಪುತ್ರಮ । ಧರಣಿಸುರನಿನಿಸಗೆಗದವೃಷ್ಟಿವಿದೆನುತಲಾಸುರನೂ । ಸರಿದ
ನಾತ ಕ್ತಾನಕಾವ್ವಿಜ । ನುರುಸುಖನನೈದಿದನೆನುತಾ । ಕುರುಕುಲಾಗ್ರೇಸರಗೆಗಂಗಾಸೂನುವರುಹಿದನೂ ॥೬೨॥ ಎಲೆ
ಯಿಂಧಿಷ್ಠಿರಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮವ । ತಿಳುಪೆನುನಿನಗೊಂದಭೂಸುರ । ತಿಲಕನೊಬ್ಬನುಭಾರ್ಯೆಸಹಿತಿಳಲಿತವೃತ್ತಿಯಲೀ ।
ಬಳಿಕಲತಿಥಿಕೃತ್ಯಲಿಯಾಗಂ। ಗಳನುಮಾಡುತದೋಷಕರವೆಂ । ದಳುಕಿದಹಿಂಸೆಯನುಮಾದಪೆಮೂಲಫಲಗಳನೂ ॥೬೩॥
ವರಪವಿತ್ರತ್ರಗಳನಾವ್ವಿಜ । ವಿರಚಿಸುತಲಿರಲಕ್ಷಧಿಯಿಂದಾ । ತರುಣಿಯರಿವಿದ್ದಧಿಪಗುರುಹುವಧಂಜೆಲುಬಳಿಕಾ । ವುರು
ಹವಿರ್ಭಾಗಂಗಳನುಮಿಗ । ಸುರನುಕೊಳ್ಳದಿರಿಬಿಯುತಾನಂ । ದಿರದಿಯವದಗಿವಲೆರಲೆಯೊಂಬೈತಂದುದಾಯೆಡೆಗೆ ॥೬೪॥ ಮ
ನುಜಭಾಷೆಯಲಾಡಿದುದುತ । ನ್ನುನಿಯೊಡನೆನಿಗೆನೆನ್ನ ಹಿಂಸಿಸಿ । ಘನವುಖವಸಾಂಗವನುಮಾಡೆನೆಹಿಂಸೆಯಂತಿದೋಷಾ ॥
ವನೆಮೃಗವೆಹೊಗೆಂದುಹೇಳಲು ॥ ಮನನಲಿವು ತಾಯಿಂತಲೆಮತ್ತಾ । ತನನುನುಡಿಸಿತುಧರ್ಮವೇ ವತೆನಾನುಕೇಳೆಂದೂ॥೬೫॥
ಬಳಿಕತೋರಿಸಿತನ್ನರೂಪವ । ನೊಲಿದುನುಡಿಪುದುಧರ್ಮದೇವತೆ । ಎಲೆಮುನಿಪಕೇಳಿರುಹಿಂಸೆಯುಮಾಡಿದರೆಮುಂದೇ ।ಸ
ಲೆಯಹಿಂಸಾವ್ರತವೆಕೆಡಿಸದು । ತ್ರಿಳಿದುನಡೆಯೆನೆಬಳಿಕಯಜ್ಞಾಂಗ । ಳನುವಕುಹಿಂಸೆಯಲಿಸಂಗವಡೆನಿಸಿಮಾಡಿದನೂ॥೬೬॥
ಎನುತಧರ್ಮರಹಸ್ಯವನುಯಮತನುಜನಿಗೆಗಾಂಗೇಯೆನಲುಹಿದ । ಜನಪನೈಪಮಾಂತವ್ಯಮುನಿಪಗೆಕೀರ್ತಿಮಾರ್ಗಗಳಾ
ಅನುವತಿಳುಹಿದಬಗೆಯನೆಲ್ಲವ । ಮನವೊಲಿದುವಿನ್ತರಿಸಿದೇಳಿದ । ಘನವೆನಿವ್ವಾತೀತಮಹಿಮೆಯಬಗೆಯುಚೋಧಿಸಿದಾ॥೬೬॥
ಬಳಿಕಹೇಳಿದವೃಷ ತ್ಪನೀತಿಯ ।ನುಳಿಯದೆಲ್ಲವಕುಕ್ರನಿವಿರಲಿ । ಲಲಿತಮಳಿಯಿಂದಧಿಕನೆನಿಸನನತ್ಕುವಾರಮುನೀ । ಜಲ
ಜನಾಭನಮಹಿಮೆಗಳವೆ। ಗ್ಗಳವೆನಲುತಿಳುಹಿದನುಲೋಕದೊ । ಳೊಳಗುಹೊಗಾವಿಷ್ಣುವಲ್ಲದೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದನೂ ॥೬೪॥
ಅನಿತುಪುಣ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಯಮ।ತನುಜನಾಲಿಸಿಬಳಿಕತಾನುಡಿ।ದನುಪಿತಾಮಗನೊತನೆವೈತ್ರಾಸುರವಾಸವಗೇ।ಘನವೆನಿವರ
ಣವಾಯ್ತುಗಡವೊದ । ಲಿನಗದನುಹೇಳೀಗಲೆನೆಸುರ । ಘನಿಯಸುತನವಧಾನದಲಿಕೇಳೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೬೯ ॥ ಅರಸಕೇ
ಳಿನ್ನಂದ್ರನುಜ್ವಲ । ತರರಥವತಾನೇರಿನಿಜನಿ । ರ್ಜರಪತಾಕಿನಿಕೂಡಿಬರೆವೃತ್ರನನುತಾಗಿದನೂ ॥ ಸುರವಿರೋಧಿವಃಹೋ
ಗ್ರದೈತ್ಯ । ಯರುಸಹಿತಲಿವಿರಾಗಿಬಂದಚ್ಚ । ರಿಯೆನಲುಮುಸುಕಿದನುಬಹುಭಯವಾಯ್ತುಕಕ್ಷನಿಗೇ ॥ ೧೦ ॥ ಮನು
ಜಪತಿಕೇಳ್ವರ್ವತೋಪಮ । ವೆನಿಪನಿಜಭೋರಾಕೃತಿಯಲಾ । ದನುಜಪತಿಮೇಲ್ವಾಯುವ್ವಿವಿಜರನೈದಿದನುಗೆಲಿದೂ ॥ ಳ
ನವೆನಿವಮಾಯೆಯಳಿಸಂಕ್ರಂ । ದನನಮೂರ್ಛಿಯನೈದಿಸಿದಬಳಿ । ಕನಿತರೊಳಗವಪಿಷ್ಣುಮುನಿಪತಿಯಲ್ಲಿಗ್ಯತಂದಾ॥೧೧॥
ಪಿರಿದೆನಿವನಿಜಮಂತ್ರಬಲದಲಿ । ಸುರಪತಿಯಮೂರ್ಛೆಯನುತಳಿಪುಹಿದ । ಹರಿಹರಬ್ರಂಹಾದಿಗಳುಸಂಗರವನೀಕ್ಷಿಪಡೇ ॥ ಬರ
ಲಮರವಿಭುತೆಱಲಿಗಿನಿಂದನು । ಗುರುವಿವಿಜವಿಜಯವನಪೇಕ್ಷಿಸಿ । ಹರನಸಂಸ್ತುತಿಸಿದನುತಿವನಿಜತೇಜವನುಳೊಯ್ತಾ॥೧೨॥
ಜ್ವರದರೂಪವಧರಿಸಿವೃತಾ । ಸುರನನೀಶ್ವರತೇಜಮುಸುಕಿತು । ಹರಿಸುರೇಂದ್ರನಕುಳಿಕದಗ್ರಿತಾನೆನೆಲಸಿದನೂ ॥ ಹ

ರನುಡಿದನರವತ್ತ್ರಸೌನಿರ | ವರುಷವೃತ್ತನುಳೋರತಪಚನು | ವಿತಚಿಸಲುವಿಧಿಯಿತ್ತನಗಣಿತಮಹಿಮೆಗಳನಿವಗೇ |೪೩|
ಇವನನೆನ್ನಯತೇಜದಿಂದಲೆ | ದಿವಿಜವತಿನೀಕಾವಿಕೊಳ್ಳಿನೆ | ಶಿವನನುಜ್ಞೆಯಲಿದಿರೆನಡೆದನುಬಹಳಧೈರ್ಯದಲೀ | ಮಿ
ಯಿಳಿಟ್ಟನದಿಂದಲಾದಾ | ನವನನಾಕ್ಷಣವಿಂದ್ರಮಡುಹಿದ | ಭುವನಕತ್ಯಾನಂದವಾದುದುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದಾ | ೪೪ | ಸುರ
ರುನಲಿದರುದೇವದುಂದುಭಿ | ವೊರೆದುದಾಕ್ಷಣಸಕಲಮುನಿಗಳು | ಹರಿಹರರಸಂಸ್ತುತಿಸಿದರುಭಕ್ತಿಯಲಿವಾಸವನೂ |೪
ರಿಹರರಿಗೆನಗಿದನುನಿಮ್ಮಯ|ಕರುಣದಲಿವೃತ್ರನನುಮರ್ದಿಸಿ| ಯುರುವಿಜಯವನುಪಡೆದೆನೆಂದಭಿನಮಿಸಿಭೀಳ್ಕೊಂಡಾ|೪೫|
ಸುರಪತಿಯಚಿಂಬತ್ತಿತಾಗಳೆ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿದಾಬ್ರಂಹಹತ್ಯೆಯ | ದಿರದೆಬಿಸಮಧ್ಯದಲಿಹೊಕ್ಕನುಕೂಡೆತಾಪೋಗೀ | ಚರಸಿ
ಹಿಡಿದುಮುಬಳಿಕಭಯದಲಿ | ಸರಸಿಜಾಸನನಿದ್ದೆಡೆಗೆನಿ | ರ್ಜರತಕಾಲಾಧಿಪನೆ ೃಪಿತಪಿಡಿನೆನುತಲೆರಗಿದನೂ | ೪೬ | ಸುರಪ
ದವನಾನಹುಷರಾಯನು | ಪರುಳವಿಸಿಕೆ ೃಕೊಂಡನಾತನು | ಸಿರಿಯುಮದದಲಿಭೂಸುರಗವಪೂನಗಳರಚಿಪಾ | ದುರಿತವಿ
ದುಳಿಟ್ಟೊಟ್ಟೀಡುವಂದದಿ | ಕರುಣಿರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆನುತಪಂ | ಕರುಹಭವನನುಬೀಡಿಕೊಂಡನುಬಹಳದೈನ್ಯದಲೀ || ೪೬ || ಸುರ
ವನಧಿಕಬ್ರಂಹಹತೆ ೃಯ | ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದುಭಾವಿಸಿ | ಸರಸಿಜಾಸನನಾಗಲೋಷಧಿವೃಕ್ಷತೃಣಚಯವಾ | ತರುಣಿಯ
ರನಗ್ನಿಯನುಜಲವನು | ತರಸಿನೀವೀಬ್ರಂಹಹತ್ಯೆಯು | ನರಿಯಿನಿಜವೊಲುಹಂಚಿಕೊಂಬುದೆನುತ್ತನೇಮಿಸಿದಾ | ೪೪ |ಎ
ನೆಸಸಾದವೆನುತ್ತಲಾಬ್ರಂ | ಹನಿಗೆಕರಗಳನವರುಮುಗಿದತಿ | ವಿನಯುವಿಂದಿಂತೆಂದರೆಮುಗೆಲಿವಿಭುವೆಹೇಳಿನಲೂ | ಘೆನಡುರಿ
ತನಿಷ್ಕೃತಿಯಮಾರ್ಗವ | ನೆನಲುತತ್ಪರಮೇಷ ೃತನ್ನಯ | ಮನದೊಳಗೆನಿಶ್ಚೈಸಿನಸುನಗುತವರೊಳಿಂತೆಂದಾ|೪೯|
ಜ್ವಲಿಸಿವನಿ ೞಯದ್ರವ್ಯದಾನಂ | ಗಳನುವಿರಚಿಸಿದವನೋಷಧಿ | ಗಳನುಸರ್ವಜನಂಗಳಲಿಕಡಿವವಂಹೊರಿಯಾವಾ | ಲ
ಲನೆಯರುಗಳಧರಮಿಸುವವದಿರ | ಜಲದೊಳಗೆಮಲಮೂತ್ರಕಪತತಿ|ಗಳನುಬಿಡುತಿದ್ದವರಹಿಡಿಯಲಿಬ್ರಂಹಹತ್ಯೆಯಿದೂ|೫೦|
ಎಂದುಪರಿಹಾರವನುಕಲ್ಪಿಸಿ | ಯಂದುಶಿಬಿಮುಖ್ಯರನುಕಳುಹಿಪೆ | ರಂಪರನಗತಕಲ್ಮಷನವಾಡಿದನುವಿಧಿಯಾಗಾ | ಮುಂ
ದೆವಿರಚಿಸಿಯಶ ್ವಮೇಧವ | ನಂದದಲಿಪೂಜ್ಯತ್ವವನುಸಂ | ಕ್ರಂದನನುಪಡೆದರಿಯಜಯಿಸಿನ ್ವರಾಜ್ಯವಾಳಿದನೂ |೫೧|
ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ವೃತ್ರಕೋಣಿತ | ಜನಿತಬುದ್ಬುದನಿಕರವಾಕ್ಷಣ | ಘನತರಾಚಿಕ್ಕಾಕವಾದವುಭಕ್ಷಿಸುವರದನೂ | ಜನ
ರುವಿನ್ಮಾದಿದ್ವಿಜಾವಳಿ | ಗನುಚಿವೃತಾನ್ಯಾಯುಕ್ತಕೇಳೆಂದೆನುತಲಧಿಷ್ಠಿಸಿದನಲ್ಲವನಧಿಕವಿನಯದಲೀ || ೫೨ || ಸುಂದನೀ
ರೀತಿಯಲಿವೃತಾ ೞ | ಸುರನಮರ್ದಿಸಿದಂದವನುವಿ | ಪ್ತಿರಿಸೆಗಂಗಾಸುತನಿಗಾಯಮಸೂನುಕೈಮುಗಿದೂ | ಜ್ವರದಲಳಿದ
ನುವೃತ್ರನೆಂದಾ | ದರಿಸಿಹೇಳಿದೆತಿಳುಹುನನಗಾ | ಜ್ವರವುಹುಟ್ಟಿದಬಗೆಯನೆನಲಾಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ | ೫೩ | ಎಲೆಯು
ಧಿಷ್ಠಿ ೞರಕೇಳುರಜತಾ | ಚಲದತಟದಲಿಮುನ್ನಸುರಗಣ | ವೊಲಿದುನೇವಿಸಲಿದ್ದನಂಬಿಕೆಸಹಿತಲೀಶ್ವರನೂ || ಬಳಿಕಸುರ
ಮುನಿಜಾಲಮಿಗವಮಿ | ಸಲುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಪೋಪುದೆಲ್ಲಿಗೆ | ತಿಳುಹುನೀನೆನೆನಗೆನುತಲಾತಿವೆಶಿವನಕೇಳಿದಳೂ | ೫೪ | ಶಿವನುಡಿಪ
ನೆಲಿಗೌರಿದಕ್ಷನು | ಸವನವಾಡುತ್ತಿರೆಹವಿರ್ಭಾ | ಗವನುಕೊಂಬರೆಹೋಹರೆನಲದಕೇಳಿಯಾಕಾಳೀ || ಧವನೆಕೇಳ್ನೀಹೋ
ಗಯೇಕದ | ವಿವರಿಸೆನೆಹವಿರ್ಭಾಗಕಲ್ಪನೆ | ಯುವತಿವೊದಲಿನಗಿಲ್ಲವಲ್ಲಿಗೆಹೋಗೆನದರಿಂದಾ | ೫೫ | ಎನಲುದಕ್ಷನುಭಾ
ಗಕಲ್ಪನೆ | ಯನುರಚಿಸಿದುದಕೇಳಿಕಾತ್ಯಾ | ಯನಿಬಹಳಚಿಂತೆಪಟ್ಟಿಗಲ್ಲಕೆಕೆ ೃಯ್ದಚಾಚಿದಲೂ | ವನಿತೆದುಃಖಿಪಳೆಂ
ದುವ್ರಮಥರ | ಜನಸಹಿತಭೂತೇಕತ್ರತು | ವನುಕೆಡಿಪೆನೆಂದಧಿಕರೋಷದಲಲ್ಲಿಗೈತಂದಾ | ೫೬ | ಬಳಿಕವ್ರಮಥರುಯ
ಜ್ಞಾಸಾಧನ | ಗಳನುಕೆಡಿಸುತಲಂದುಕೋಣಿತ | ಜಲವಸೂಸುತಚೊಬ್ಬಿಡುತಬರೆಯಜ್ಞಾವದಕಂದೂ | ಅಳಿದುಮೃಗರೂ
ಪಪಲಿಗಗನ | ಸ್ಥಳಕೆಪೋದುದುಹರನಘಣತೆಯಿಂ | ದಿಳೆಗೆಬಿದ್ದುದುರೋಷಸಂಭವಪಳುರ್ಮವಾರಿಕಣಾ | ೫೭ || ಅರುಣನ
ಯನಗಳೊಧರ್ವರೋಮಗ | ಳಿರುಭಯುಂಕರಮೂರ್ತಿಘನಕ | ರ್ಬುರತನುಛ್ಛಾವಿಯೆಸೆಯೆವಾಯಡೆಯಲ್ಲಿಯುದ್ಭವಿ
ಸೀ || ಪುರುಷನೊಬ್ಬನುಸಕಲರನುಸುಡು | ತುರಿವುತೆ ೃತರೆಬಂದುಭಯದಲಿ | ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನೆಂದಿಗಿಬಿನ್ನೆ ೃಸಿದನುಪ
ಕುಪತಿಗೇ | ೫೮ || ಮನಸಿಜಾಂತಕಭಾಗಕಲ್ಪನೆ | ಯೆನುರಚಿಸುವರುನಿಮಗೆಜಿಡುಯಿಾ | ಮನದಕೋಪವನೆನೆಲುನಸು
ನಗುತಾಗಳೀಶ ್ವರನೂ | ಅನಿಮಿಷರನುಪಲಾಲಿಸಿದಸುರ | ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರುಕೂಡಿಬಳಿಕಂ | ದಿನಹನಿರ್ಭಾಗವನುಕೊಟ್ಟ
ರುನೀಲಲೋಹಿತಗೇ || ೫೯ | ಪ್ರತಿಹರನಘಣತೆಯಿಮತಲುದಿಸಿದ | ಪುರುಷನನುಸಕರದೆಂದನೀನೇ | ಜ್ವರಪುರುಷನೆಂದಂಬಪೆಸರ
ನುಘಳಿಸಿಲೋಕದಲೀ | ಇರದೆನಾನಾಜ್ವರಗಳನುನೀ | ಶರಹಿಬಹುಭೂತಂಗಳನುಸಂ | ಹರಿಸುಕಾಲದಲೆಂದುಕಲ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟ
ನದುವೊದಲೂ | ೧೦೦ | ಅರಸಕೇಳ್ಮಾಹೇಶ ್ವರಜ್ವರ | ಪರದುದಾಧಾತ್ರಿಯಲಿಭೂತೇ | ಶ ್ವರನತೇಜೋರೂಪವಾಜ್ವರ
ವಲ್ಲನಲ್ಲನದೂ | ನರರದನುಸಂಸ್ತುತಿಸಿವಂದಿಸಿ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿದಾರೋಗ್ಯವನುತಾವ್ | ಧರಿಸಿಜೀವಿಸಜೀಹುದೆಲಿಕೌಂತೇ

ಯಕೇಳಿರಿದಿರ ॥ ೧೮೧ ॥ ಜ್ವರದಕಥೆಯನುಕೇಳ್ದವರಿಗಾ । ಜ್ವರದಮಹಿಮೆಯನರಿದರಿಗಾ । ಜ್ವರದಬಾಧೆಗಳಿಲ್ಲವೆಂ
ದಾಧರ್ಮನಂದನಗೇ ॥ ಸುರನದೀಸುತನರುಹೆಬಳಿಕ । ಚ್ಚರಿದಹುತದನಂತರದಲಾ । ದರದಿಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದಾನೈ
ವತಿಯಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೮೨ ॥ ಸುರನದೀಸುತನೀನರುಹಿದೀ । ಪರಮಪುಣ್ಯಪ್ರದವೆನಿಪಕಥೆ। ದುರಿತಗಳವರಿಹರಿಸುತಿದೆಸೌಮಾ
ನ್ಯನೇನೀನೂ ॥ ನರಸಭೂಪನಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ಪರಿವೃಢನುಕೇಷ್ಟಪ್ರತಿಯನು । ಚಾರೊಳಧಿಕನೆನುತ್ತಧರ್ಮಜನೊ
ಲಿದುಹೊಗಳಿದನೂ ॥ ... ... ॥೧೮೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೨೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮನವೊಲಿಯುಹೇಳಿದನುಗಂಗಾ । ತನುಜನೀಯಿಮನಂದನಗೆಳು । ಕ್ಷಾನಮಹತ್ವವಹಂಸನೀತಿ
ಯಯೋಗಸಾಂಖ್ಯಗಳಾ ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳಿಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಕಲಂತೀಸೂನುಭೀಷ್ಮನ । ಕೇಳಿದನುಖಿಲರೆನಿನೆಬಹುವಿಧದೈತ್ಯ
ಸಂಚಯವಾ ॥ ಲಲಿಸುತದಮಾತ್ಯನೆನಿಸುವ । ಲೀಲೆನಡಿಬಹುವಾರ್ತವಗೆಕೈ । ಮೇಳವಿಸಿಕುಕ್ಷತ್ವಮುಚಿಯದೆಂತುಮು
ಟ್ಟಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಎನಲುಮಂದಾಕನಿಯನುಮಗಯಾಮ । ತನುಜನೊತನಿಂತೆಂದನಾಕಾ ।ವ್ಯನುನಿಜೋಜ್ವಲಯೋಗಬಲದಲಿ
ವಾಯಿಯನುಮಾಡೀ ॥ ಧನಪತಿಯಬಳುಧನವನಿಧಿಗಳ । ನನಿತನಪರಿಸಿದನುನದವಾ । ಹನನದಕೆಮನನೊಂದುಬಿನ್ನೈ
ಸಿದನುಸಕಪತ್ತಿಗೇ ॥ ೦ ॥ ಕೇಳಿಕವಿಮಾಡಿದುದನಾಕ್ಷಣ । ಶೂಲಧರಮಿಗೆಮುನಿದುಹಿಡಿತರ । ಹೇಳಿಕಾವ್ಯವನೆಂದುಗರ್ಜಿಸ
ಲುಕನನಿದನರಿದೂ ॥ ಮೇಲೆಛಯುವಿಂದೋಡಿಯುಡಗದ । ಹೇಳಲೀನಾಕರ್ಷ್ಯವನುಚಿ । ಮಳಿದುಹಾಕರ್ಷಿಸಲುಬಂದನುಹ
ರನಕರತಳಿಕೇ ॥ ೩ ॥ ಭಾರ್ಗವನನುಂಗಿದನುರೋಷದಿ।ಭರ್ಗನಾಸಮಯಂದಲಿಕವಿಯಾ।ದುರ್ಗಿಯಧಿಪನಜಠರವಮಧ್ಯದಿತೊಳ
ಲಿಮಿಗೆಬಳಲೀ । ನಿರ್ಗಮಿಸುವರೆವೀರಕಾಣದೆ । ಮಾರ್ಗವನುಪುರಹರನಗರ್ಭದೊ । ಳೋರ್ಗುಡಿಸಿತನುಮೋಹನದ್ವಾರ
ದಲಿಪ್ರಾಣಮುಟ್ಟಾ ॥ ೪ ॥ ಕವಿಯಿದಕೊಪೊರಮಟ್ಟನೆನುತಾ। ಶಿವನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕ್ಷಿಸುವೆನೆನೆ । ತನನುಡಿದಳೆಲೆನಾಥ । ಸಿಮ್ಮು
ದರದಲಿಜನಿಸಿದನೂ । ಇವನುಸುತನಮ್ಮಬ್ಬರಿಗನಘ । ಸುವದುಸಲ್ಲದುಕರುಣದಲಿಬಾ । ರ್ಗವನಸಲಹೆನಲಾಗಹರನಾತ
ನನುಲಾಲಿಸಿದಾ ॥ ೫ ॥ ಮುಸದಲಶತ್ತೀಜಸ್ವಯನುನೂ । ಡಿನನುತನ್ನಯಮೋಹನದ್ವಾ । ರದಲಿಸಂಜನಿಸಿದುದರಿಂದಾದ್ಯೆ
ತ್ಯಸಚಿವನನೂ ॥ ಮದನಹರನುಪಸಕರುಣದಿಂದದು । ನೊವಲುಜಗದಲಿಕುಕ್ಕ್ರನೆಂಬಾ । ಖ್ಯದಲಿವರ್ತಿಸುವಂತೆರಚಿಸಿದನರ
ಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಎರೆಯುಧಿಷ್ಣಿಯಕುಕ್ಕ್ರಿಜರಿತವ । ತಿಳಿಯಹಿದೆನುಮೇಲೀನಕೇಳುವೆ । ಯಳುಕದೆನ್ನನುಕೇಳಿನಲುಯು
ಮನೂಸುಕೈಮುಗಿದೂ ॥ ಪೊರೆದುಹೇಳೈಮತ್ತೆಧರ್ಮಂ । ಗಳನೆನಲುಗಾಂಗೇಯನಾತನೃಪ । ತಿಲಕನನುಸಂತೋಷಿಸು
ತಲಾದರದಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಜನಕನೃಪಸಕೇಳಲುಪರಾಕರ । ಮುನಿಪನಾದದವಿಂದಲರುಹಿದ । ಖನಪರಾಕರನೀತಿಯನುಪಿರಿದಾ
ಗಿವಿಸ್ತರಿಸೀ । ತನುಜಕೇಳೈಹಂಸನೀತಿಯು । ಮನದನಂಕುಮವೆಲ್ಲಪಿಪಮಂ । ತೆನುತಲಾಸಮಯದಲಿಗಂಗಾಸೂನುವಿಂ
ತೆಂದಾ ॥ ೪ ॥ ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನುಕಾರ್ತ । ಸ್ವರಮರಾಳಾಕಾರವನುತಾ । ಧರಿಸಿಯಾತ್ಮೈಚ್ಛೆಯಲಿಬಹುಲೀಲೆಯಿಲಿಭು
ವನದಲೀ ॥ ಚರಿಸುತಿರೆಸಾಧ್ಯರುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ । ದರುಪತತ್ರಿನ್ಯನವಿದ್ಯೋ । ತ್ಕರಗಳಲಿನೀಕ್ರಕ್ಷೃನೆಹೆಬಾಕ್ಷೈಸುವೆನಿ
ನ್ನಾ ॥ ೯ ॥ ಎನುತಸೌಧ್ಯರಾಜಹಂಸೆಗೆ । ವಿನಯದಿಂದಭಿನವಿಸಿಯುತ್ತಮ । ವೆನಿಪುದಾವುದುಪುರುಷನಾವುದರಿಂದಲೈ
ದುವನೂ ॥ ಖನವೆನಿವಕೈವಲ್ಯವನುನೀ । ಮನವೊಲಿದುಹೇಳೀಗಲೆಮಗೆಂ। ದೆನಲುಕೇಳಿದ್ದವರೊಡನೆಬಳಿಕಿಂತೆಂದುದಾಹಂ
ಸೇ ॥ ೧೦ ॥ ಪಲವುಧರ್ಮಂಗಳಲಿಪಮೆಕ್ಷವೆ । ಗಳುಪಿರಿಯುವೆನಿಸುವವುಕಡುವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸುವವುನತ್ಯವಿವುದ್ಧವಾಗಿನಿ
ಲಚೀಕೂ ॥ ತಿಳಿಯಿಲಯುವಿಲ್ಲದನುಧರ್ಮಂ । ಗಳಿಗೆಕಂಟಕವಯಕಠೋರಕೆ । ಬಳಸುತಿಹಮಾತುಗಳನಾಡಲುಸಲ್ಲರಿವವ
ಗೇ ॥ ೧೧ ॥ ವಿನುಚಿತ್ರವ್ಯೋಜನುತನಗವ । ಮಾನವನುಮಾಡಿದರೆಬಿ ೈದರೆ । ತಾನುಪ್ರತಿವಾಕ್ಯಗಳನಾಡದೆಶಾಂತವೃತ್ತಿಯ
ಲೀ। ಮೌನದಲಿಸೈರಣೆಯುಲಿರಲಾ। ಮಾನವಗೆಯವರಾರ್ಜಿಸಿದನ।ನ್ಯಾಯಸುಕೃತಗಳೆಲ್ಲಬಹುದೀನುಡಿಗಳಿಪುಸಿಯೆಲ್ಲಾ॥೧೨॥
ವರುತನ್ನನುಸಾಧಿಸಿದಡವ । ದಿರನುತಾನಿಂವಿನದೆಪೊಯ್ದುರೆ । ಮರಳಿಪೊಯ್ಯುದೆಸೈರಣೆಯಕೈಕೊಂಡನಜ್ಜನಗೇ ॥ ಸುರ
ರುಸರಿಯಲ್ಲುತಿತಿಕ್ಷೆಯ । ಲಿರಲುಬಳಿಕಲಶೇಷಧರ್ಮೋ । ತ್ಕರಗಳೆಲ್ಲನಿವೇಕವುಳ್ಕರಿಗೆಂದುದಾಹಂಸೇ ॥ ೧೩ ॥ ಧೀರರಿರನೀ
ವ್ಕೈಳಿವೀದದ । ಸಾರವೆನಿಪುದುಸತ್ಯಸತ್ಯದ। ಸಾರವೆಂದೆನಿಸುವುದುಮೆಮಸಾರಕೈವಲ್ಯಾ ॥ ವೀರಣದಲೀಪರಿಯಲಧಿಕ

ವಿ । ಚಾತದಲಿನೆಲೆಯುರಿದುವರ್ತಿಪ । ಪೊಗುಸಗೆಯುಪವರ್ಗವಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಸಿದ್ದವುದೂ ॥ ೧೪ । ದವೆಯೆನಲುಲಕರ್ಮಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ಕಮವನೆ ೃದಿನಭಾವವದರಲಿ । ರಮಿಪುದಾವನಚಿತ್ತವಗಹುದಖಿಳಧರ್ಮಗಳೂ ॥ ಅಮಿತಧರ್ಮದಿನಳಿಕಿಹುವುದಳಿ । ಸಮಿತಿಹೋಗಲುಮುಗಿಲುಹರದಿಪ । ಹಿಮುಕಿರಣನಂತಾತ್ಮಕಾಣಿಪುದವಗೆಕೈವಲ್ಯ । ೧೫ ॥ ಜಗದೊಳಾಪವನಿಗೆನುನೋವಚ । ನಗಳುತನ್ನಯವಕಗಳಹವಾ । ತಗೆತಪಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಯಜ್ಞಾದಿಗಳಫಲವಹುದೂ । ಬಗೆವಡೆದುಸಕಲೆಂದಿಯುನ್ರತ । ತಿಗಳಿಗಧಿನತಿಯದನುಗೆಲಿತಾ । ಮಿಗಿಲಿನಿಸಿಯಖಿಳೇಂದ್ರಿಯಗಳನುಗೆಲಲುಸುಖಮುಂದೂ । ೧೬ ॥ ಜರಿಸಿಕೊಳುತಿದ್ದವನಪಾಡದ । ಹೊರೆಯಿಲಿದುಹೊದ್ದುವುದುಬೇಗದಿ । ಜರಿದವನಪುಣ್ಯಗಳುಬಾಯ್ಗಿಬ್ಬಂದಲನ್ಯರನೂ । ಜರೆಯಲಾಗದುವಿನಯುವಾಕ್ಯವ । ಮೆರೆಯುಜೀಯುದುಧರ್ಮವಮಾರ್ಗದ । ನುರವಣಿಗೆಯಿದುನಾಧ್ಯರಿಕೇಳೆಂದುದಾಡಂಸೇ । ೧೭ । ಕುಮತನಾಗಿದ್ದವನ್ರತಂಗಳ । ಜನವದಾನವಹೋಮಗಳವರ । ತಪಗಳನುದೇವಾರ್ಚನಾಶಾರ್ಧಕ್ರಿಯಾವಳಿಗಳ । ಅಪಗತವನುಷಿತುವನುವಿಧಿಭೂ । ವಿಪಡೆದೋಷದೆಯಿದುರಿತಗಳಹೊ । ದ್ವಿಪುದುಧಿಟವಿದನರಿದುಕೊಂಪವಪಟ್ಟವನೆ ಧನೆ ॥ ೧೮ । ನುರಿಯುಮುಪ್ಪುದರಿಂದಲುಚಿತವ । ನುಡಿಯಲರಿಪಡೆಲೇಸುನತ್ಯವ । ನುಡಿವರುಪಧರ್ಮವನುನುಡಿವರಿಸರ್ವಜನುಹಿತಾ । ನುಡಿದಪುತ್ತಮನಾಲ್ಕುತೆರದೀ । ನುಡಿಗಳನುಮತ್ತಾವನಾಗಲಿ । ನುಡಿದಜಾನನನೆಮೆಚ್ಚುತಿಪ್ಪರುಸಕಲನಿರ್ಜರರೂ ॥ ೧೯ । ತಿಳಿಯೆಸ್ಥಿನಸತ್ಯಕ್ಷಸೂತನೆಮೆ । ಗಳುಪರಮಪವಕೇಳುವಪೆವಿಗೆ । ವಿಲಸಿತದನಿಕ್ಕೀಣಿಯಾಗಿಯೆಸತ್ಪುರುಷರೆಲ್ಲ । ಲಲಿತಸತ್ಸಂಗತಿಯಲಪರಿಂ । ವಿಳೆಯೊಳಾವಗಮುಖ್ಯಕಾರ್ಯದ । ನೆರೆಯೆನಿಪ್ಪುದೀನಡವಳಿಯುತಾಲೇಸಕೊಂಡಿಪುದೀ ॥ ೨೦ । ಎನಲುನತ್ಯದಮೆಕ್ಷಮೆಯಬಗೆ । ಯನುತಿಳುಪೆಲಿಸುತಸಾಧ್ಯರು । ಮನನಲಿನ್ರತಾಹಂಸೆಯೊಡನಿಂತೆಂದರಸರಾಗಾ । ಮನುಜನೇತರಲಸತ್ಕಾತಿ । ಯನುಪಡೆವನೇತರಲಿಬಾಂಧವ । ಜನನಮಿಯದೇತರಲಿಮೋಕ್ಷವದಾಗದದುತಿಳಿಯೂ ॥ ೨೧ ॥ ಎನಲುನುಡಿದದುಪಂಸೆನುತ್ತರ । ವನುಪಿದದೆಯಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿಶ । ಮನುಜನಗಿಲ್ಲಪ್ರಕಾತನ್ಯಲಿಲೋಭಗುಣವಿರಲೂ ॥ ಮುನಿದುನೀಚನೆನುತ್ತಜಾಂಧವ । ಜನನ್ರುಪಿಡುವುದುಸಂಗವಿಂದತಿ । ಘನವೆನಿಪಕೈವಲ್ಯವದಗಿದ್ದಿಸದುಸತ್ಯವಿದೂ ॥ ೨೨ ॥ ಎನಲುನುಡಿದನರುಸಾಧ್ಯನವರೊ । ಬ್ಬನೆಯದಾವನುಮಿಸುತಿಹನಾ । ವನುಸಮಸ್ತಪ್ರಜೆಗೆಸಂಪ್ರೀತಿಯುನುನಾತುವನೂ ॥ ಘನವೆನಿಪಬಲವುಂಟಂಥಿಪವಾ । ತನಿಗೆಸಲಹಕತೊಲಗುವವನಾ । ವನುವಿವರಿಸೆನೆಸಾಜ್ಞಾಗಿನಿತುಂಟಿದುದಾಹಂಸೇ ॥ ೨೩ ॥ ಎಂದೊಡಾಯರನಂಜೆಯೊಡನಿಂ । ತೆಂದರಾಕ್ಷಣಸಾಧ್ಯರಾವುದ । ರಿಂದವಿಪ್ರನುಪಡೆವದೇವತ್ವವನವೇತರಲೀ । ಬಾಧಿಪುದುಸಾಘತೆಯನಾಘತೆ । ಮುಂದೆಯೇತರಲಪವ್ರಮಾನುಷ । ನೆಂದೆನಿದನಾವುದರಲಿನಲಿಂತೆಂದುದಾಹಂನೇ ॥ ೨೪ । ಅವನಿಸುರನಧ್ಯಯನವಿಂಪೈ । ದುವನುದೇವತ್ವವನುಸುನ್ರತ । ನಿವಾದಿಂತಿಸಾಧುವಹನವನಾದಕೀಲವಲೀ । ಕವಿಪಶೌಚತ್ವದಲಸಾಘತೆ । ಯವಪಡೆವದೀನತ್ವವದುಸಂ । ಭವಿಸಿತಾದೊಡೆಬಳಿಕವಮಾನವನಹನುಭೂಸುರನೂ ॥ ೨೫ । ಎಂದರುಸಾಧ್ಯರಿಗೆಬಳಿಕರ । ವಿಂದಭವನನುನಿಜಸ್ವರೂಪವ । ನಂದುತೋರಿಸಿಯವರುತನ್ನನುಸೇವಿಸುತಬರಲೂ ॥ ಮುಂದೆನಿಜತೋಕಕ್ಕೆಗಮಿಸಿದ । ನಂದವಾದೀನೀತಿಯನುನಲ । ವಿಂದಕೇಳ್ದರಿಗಹುದುಬಹುಶುಭವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೨೬ ॥ ಎನಲುಗಂಗಾನಂದನಗೆಯಮ । ತನುಜಕರಗಳಮುಗಿದುಹೇಳಿ । ನ್ನೆನಗೆಸಾಂಖ್ಯದಯೋಗವೆರಡರತಾತಮ್ಯವನೂ । ಘನವೆನಿಸುತಿಪತತ್ಸ್ವರೂಪಗ । ಳನುಸವಿಸ್ತರವಾಗಿವಿರಚಿಪು । ದೆನಕಾರುಣ್ಯತಿಪೋತ್ತನುನಿಗಾಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೭ । ತಿಳುಪುವರಮಯೋಗಿಗಳುಸಾಂಖ್ಯರು । ಗಳನಿಜಮತಂಗಳನುಲೇಸೆಂ । ದೆಲೆಮತೀಪತಿತಿಲಕಕಾರ್ಯಾಣಕಲಿತವೆಂದೆನಿಸೀ । ಬಳಿಕಲಿಯೆಯಿಡೆತರೂಪದ । ಬಳಿಕಯಿಪವೆಂದೆನ್ನಮನದಲಿ । ಹೊಳಹುತಿಪವೀಪರಿಯನಿಶ್ಚಯವೆಂದುಜೋಧಿಸಿದಾ ॥ ೨೮ । ಕುರುನೃಪಾಲಕಶ್ರೇಷ್ಠಕೇಳಾ । ದರದಲೀನುಡಿಯೊಂದಯೋಗೀ । ಶ್ವರರುಮಿಗೆಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಹೇತುಕಮಾದವುಸ್ಥಿತವೂ ॥ ಪಿರಿವೆನಿಸಿಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನಿಷ್ಠಾ । ತರುಗಳೆನಿಸುಸಾಂಖ್ಯನವರಿ । ಬ್ಬರಿಗೆಸದ್ಗತ್ಯಾಕ್ಷಲನವರಿಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮಾತ್ಮ ॥ ೨೯ । ಜನಪತನಾತ್ಮರ್ಜ್ಞಯಕೆಚೀ । ರೆನಿಸಿಕಾಣಲುಪಡುತಿಹುದುದ । ರ್ಕನಗಳಿಶ್ಲೇಸಿಭೂತದಯೆಕೌಚವ್ರತಾಚರಣಾ । ಅನಿತುಸರಿಯಿತ್ತಂಡಕೆರಡರ । ಘನತೆಸರಿಯೋಗಿಗಳಸಾಂಖ್ಯರ । ನೆನದಕೌರ್ಯದನಿದ್ಧಿಸರಿಯಿದುತಥ್ಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೦ ॥ ಎನೆಕೃತಾಂತಕುಮಾರನಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕಸದ್ವ್ರತಕೆದಂಬಕ । ಘನವೆನಿಸುತಿಪಭೂತದಯೆಕೌಚಾದಿಸತ್ಕರ್ಮ।ಅನಿತುಮಿಗೆಸರಿಯಾಗಿರಲುದ।ರ್ಕನಗಳಾವುರಿಂದಬೇರೆಂ।ದೆನಿಸಿತೋರ್ಪವುಸಾಂಖ್ಯಯೋಗಂಗಳಿಗಹೇಳೆಂದಾ॥೩೧॥ ಘೋಗಿಗಳಿದ್ಯವೃಧವೆನಿಸುತಿಪನಿಜ । ಘೋಗಬಲದಲಿಮನದೊಳಡಸಿದ । ರಾಗವನುಮೋಹವನುಕಾಮಕೊಧ್ರಧಲೋಭಗಳಾ । ಬೀಗದಲಿತ್ತೂಲಗಿಸಲುಚಿನ್ಮಯ । ರಾಗಿಗಳುನ್ನತಿಪಪೆಳೀನುದಿ । ಯಾಗಘೋಕ ತ್ವವೆಂದುಮತ್ತಾಭೀಷ್ಮನಿಂ

ತೆಂದಾ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಖಿನರೋಷಮೃಗಗಳು ।ಬಲಿಯಶರಿದ್ಧಟಿಂದಲಿದ್ದ । ಸ್ಥಳಕೆಪೋದಂದಲಿಸುರುಚಿರಯೋಗಿಂ
ತ್ರಗಳಾ ।ಸಲಿನಿರೋಧಿಪರೋಗದುರಿತಾ । ಪಲಿಯುನೆಲ್ಲವದೊಬ್ಬಿನತ್ಪಥ । ದಲಿಚರಿಸುತಿಹಯೋಗಿನಜ ಜ್ಞನಾಗಿಸುಖಿಯು
ಹನೂ ॥ ೩೩ । ಮಾನವೇಕ್ವರಯೋಗಬಲದಿವಿ । ಹೀನನೆನಿಸಿದಯೋಗಿಮಿಗೆಬಡ । ಮಾನುಬಡಮೃಗಬಲಿಯಲಂಘಿಸಲಾ
ರದದರೊಳಗೇ । ದೀನತೆಯೆಲಿಪ್ಪಂತೆಭವದಲಿ । ತಾನತಗಿಬಹುವಿಧಗಳಹದುಃ । ಖಾನುಭವ್ಯಳಕೋಟಲೆಗವೈಯೊಡ್ಡಿ
ಮರುಗಿದನೂ ॥ ೩೪ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಬಹಳೇಂಧನಾವಳಿ । ಗಳನುತಂದೊಟ್ಟಿದಡೆಯಲ್ಪ । ಜ್ವಲನನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನಂಬುವುದಪ
ರೀತಿಯಲೀ । ಬಲವಿಹೀನವಿದೆನಿಪಯೋಗಕೆ । ವಿಷಯವಹುದಿದಾರಿದುಯೋಗದ । ಬಿಳಿವಿಗಯವಾಡುವದುಯೋಗಿಗೆ
ನೀತಿಯಯುದೆಂದಾ ॥ ೩೫ । ಪಿರಿದೆನಿಪಪಾಪಕನುಕ್ಕಾಪೊ ೨ೇ । ತ್ಕರಪಮೋಲಿಕ್ಕಿದರೆತಾದ । ನುರುಹಿವೆಗ್ಗಳಿಪಂಕಲ್ಪದಿಂಪ
ಳಿಕಪಯೋಗಾ । ಚರಸುತೀಬಹುವಿಘ್ನಗಳನುರು । ದುರಿತಗಳನೆಲ್ಲವನುನೆರೆನಂ । ಹರಿಸಿಹೆಚ್ಚಳವಾಗುತಿಹುದವನೀಶಕೇ
ಳೆಂದಾ ॥ ೩೬ । ಪರಿತನಮಿಯಮುಹಾಪ್ರವಾಹಗ । ಳಿರದೆಬಲವಿಲ್ಲತನನೆಳವಂ । ತುರುವಿಷಯತತಿಯೆಳವುದಪಗತಿಯೋಗವ
ಹನರನಾ । ಕಾಟಿತಟಿನಿಯಂತಲುವನದಕ । ಚ್ಚರಿಯಿಸಲುಕೆಡುಪಿರುನಿಂದಂ । ರನವಿಷಯದಭರಕೆಜಿದರನುಯೋಗಬಲ
ಯುತನೂ ॥ ೩೭ ॥ ಅತಿಕಯಿತನಯಯವನುಳೂರಾ । ಕಪೈತಿಯಧರಿಸಿಹಮೃತ್ಯುಯೋಗಾ । ನಿತನದೆಸಯೆನಜೊದ್ದ
ದಾತನಯೋಗಬಲಪಿಂದಾ ॥ ಶ್ರೇತಿಯೊಳಧಿಕನ ಸ್ಥಳಗಳಲಿವಿ । ಖ್ರತಮಹಿಮೆಯೊಡಗೂಡಿಚರಿಸುವ । ನಿತರಜನವಾತಂಗೆಸ
ರಿಯಿಲ್ಲರನಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೮ । ಯೋಗತಪಗಳಲಭಿಕರಾಗವಿ । ರಾಗತೆಗಳಲಿದ್ಯಿದಯದಲಿಕೇ । ಳೀಗತಿಗಳನುಕಂಬಿವೆ
ಲಿದನುಭವಿನಿಯತನರತಾ । ಯೋಗಿಬಳಿಕೆಕೊಂದರಲಿಂಕ್ಕದೆ । ಲೋಗನಾಗಿಸನವಿಳಕರ್ಮ । ತ್ಯಾಗವನುವಾಡಿಪನುಂಟಹಿ
ವೆಮಿಚಿತ್ರತರವೆಂದಾ ॥೩೯॥ ಭೂಲಲನೆಯಪಿಸಿಗಳಿಂಗಳಿಂಗ । ನಲಗತಿಗಳಹೋಗಿವದೆನುಕನೀ । ಕೇಳಚೇಹುದುಸೂಕ್ಷ್ಮವಾ
ರ್ಗವವಿಧಗಳ್ಳಿನನೂ । ಲೀಲೆಯಿಂದತಿನೂಹ್ಯಸೂಹ್ಯದ । ಮೇಲಿವೆನ್ನಿಯರ್ಯಿಷ್ಟಿನಿಂದಂ । ತಾಲಲಿತವೋಕ್ಷವಿಸಿ
ಸಿಯೋಗಿಸುಧಿಸಾವಾ ॥೪೦॥ಕಿಲೆಯೊಳುಮುಪ್ಪತಕಾಂಭವನುಹೊ । ತ್ಪಲಪುನೋಮಾನಗಳನೇರುವ । ಬಲಸಮನ್ವಿತಪುರು
ಷನಂದುಯೋಗಪರಿಣತನೂ । ವಿಲಸದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಬಲಿನಿ । ಕ್ಷಲತೆಯಿರಲವಧಾನದಲಿನಿ । ರ್ಮಲವೆನಿಪಕೈವಲ್ಯಪದ
ಕೊಲಿಯೇರಚಿಕೆಂದಾ ॥ ೪೧ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ ಧಿಕನಿಗೆನಿಸಾಧಿ । ಯುರುನದಿಯುದಾಂಟುವರೆ ನಾವಿಕ । ನಿರಲುಚಿಕೆಂಡಂತೆ
ಯೆವಧಾನದಲಿಶತ್ರುನಿಗೆ ॥ ಪರಮಪದವರ್ತನಕೆನಡೆವ್ಪ । ತರಸುನಿಶ್ಚಿತಯೋಗಧಾರಣ । ಕರಣನಿಶ್ಚಲನಾಗುವಹು
ದುಯೋಗಿಫೈರ್ಯನಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಕರಿಪುರಾಧಿಪನಾಧಿಪ್ಯದಯವು । ಶಿರಕುಶಿಧ್ವಯಪಾಕ ರ್ವಯುಗವುರು । ಪಿರಿದನಿಸಿ
ದಾತೊತ್ರಿವಪನಾ ಧನಂಗಳನಿಸುವಪೂ ॥ ಪರಮಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಂ ಸ್ಥಳಂಗಳೊ । ಳಿರಿದೆನಿಸಿದಾತೆತ್ರಿನನುಕಾಬರು । ನರನಿ
ಬರಿಗೆನಾಧಿಸುವಪುಂಡಕಕ್ಯವಲೆನ್ನಂದಾ ॥ ೪೩ ॥ ಧೀರಕೇಳ್ಳುಸ್ನಿಗ್ಧವಾದಾ । ಹಾರಗಳಯೋಗಿಗಿಂದ್ರಸೊಲ್ಲನು । ಸಿರಸ
ದಲುದಕದಲಿಜತರಂಗ್ಗಯನುನುಂಬಿಸುವಾ । ಪೂರಿಸನುಪಿರಿದೆನಿಸಿಯುದರವ । ಭೂರಿಬಲವೃದ್ಧಿಯನಿರೆಚಿಪನು । ದಾರ
ವಾದಾರೋಗ್ಯವನೆಪಚೆದಿಪನುಘಿಟವೆಂದಾ ॥ ಅಸಕಾಮಕೊ್ರಧದಲೋಭೋ । ತ್ಕರಗಳನುನಿದ್ರೆಯನುತೃಷ್ಣೆಯು । ನುರುಭಯವನವಿತಯನುತತಿಯನುಪವನನುರುಗತಿಯಾ ॥ ಅರಿದೆನಿಪಶೀಲಜಯಿಸಿಬಿಟಾ ೨ । ದರಿತನ್ನಲಿತನ್ನನಿವ್ಪದು।
ಪರಮಯೋಗೀಂದ್ರನುನಿವಿಕ್ತಸ್ಥಳದೊಳೊಲಿವಿಹನೂ ॥ ೪೫ । ಅನಿಳವಸಿಧಾರಾವ್ರತವುತಾ । ನೆನಿಸಿಬಿಂದ್ರಿಯಜಯ
ವಗೆಲಿದತಿ । ಖನವೆನಿಸುತಿಹಧಾರಣಾನೀತಿಯಲಿದೃಢವಾದ । ಅನಗಯೋಗಿವ್ರವರನಿಗೆಕುನು । ಜನಪಳೇಳಲಿದಾದಕಕಾರ್ಯ್ಯ
ಗ । ಳನುಜಗತ್ರಯಗಳೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಕಾಣಿನಾನೆಂದಾ ॥ ೪೬ । ಯೋಗವರಿಣತನನಸಸಂಗ । ತ್ಯಾಗವರಮಾನಂದನಿರತನ।
ಭೋಗಭೋಗಿಂಗಳುಸುಖಂಗಳುಜನನಮರಣಗಳೂ । ರೋಗಚಿಂತಾವೋಹಮತ್ಸರ । ರಾಗವೆಂಬಿವುಹೊದ ದ್ದರ್ಧಿಕವಿ ।
ರಾಗವಥದಲಿನಡವನಾತನುಮೇವಸಮನೆಂದಾ ॥ ೪೭ ॥ ನಗಸರಿತಾ್ಸಗರಮಹಾದಿ ವ್ಗೇ । ವಗಳುಕೇಳೀಸಾ್ಥನಗಳಯೋ ।
ಗಿಗೆವಿಶ್ರಣಾಕಾಂಕ್ಷೆನುಳ್ಳವಶಾತ್ಸ್ವವಲ್ಲನತ್ರಾ । ನೊಗನೆನೆನುತ್ತಿಹಬಯಕೆಘಾನವ । ತಗಹಿಗೊಳಗಾಗಿವ್ದದುಗ ೃಪ ।
ಗುಹೆಗಳವುಕೇಳ ತ್ನಗೆನಿಳಿಯಗಳೆನಿವುದರಿಯೆಂದಾ ॥ ೪೮ ॥ ವಿಮುಖನಾಜೊಡೆಯೋಗಿಪೌನದ । ಸಮಿತಿಗಳುಭಸಮೂ
ಹನಪ್ಪುನದು । ಸುಮುಖನಾದೊಡೆಕುಭಗಳಹವಾತನುಮಪೇಶ್ವರನಾ ॥ ಸಮನೆಸೆದಿವನರನರಿಶುಯೋಗಿಯು । ನಮಳಚಕ್ಕೆ
ಯಲರ್ಚಿಸೂಮು । ತ್ತಮವಿದೆನಿಪುದುಪಾಂಡುರಾಜಕುಮಾರಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೯ ॥ ಶ್ರೇತಿಪಕೇಳ್ ೨ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರೋ್ರ । ದಿತ
ಗಳನಿಪ್ಪೆದು । ಯೋಗಿವಿನಯು । ಚ್ಯುತನುಬೇಳಿವನಬಳಿಯುನಿಜನಮಾನನೀಯವಿಮೂ ॥ ಸತತವೀಯುರ್ಥವನುನಿನ್ನಯು
ಮತಿಯೊಳಗೆನೀನಿರಿಸಿಮಿಗೆನಿ । ರ್ಗತಕಲುಪನಾಗೆನಲುಬಳಿಕಾನೃಪತಿಯೆಂತೆಂದಾ ॥ ೫೦ ॥ ಸೊಗಸುಬೀರಲುಯೋಗತ್ಕಂ

ತ್ರನ | ಬಗೆಯುನರಿದೆನುನಿಮ್ಮಕೃಪೆಯುಲಿ | ಮಿಗಿಲಿನಿಪಸಾಂಖ್ಯಸ್ವರೂಪವಹೇಳಬೇಕೆನಲೂ ‖ ನಗುತಲಾವೇವವ್ರತನು
ನವ|ತಿಗೆಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಕಪಿಲಾ|ದಿಗಳನಿಪಮುನಿವರರಮಾರ್ಗವತಿಳುಹುವೆನುನಿನಗೇ ‖೫೧‖ಚದುರಕೇಳಿನ್ನದನುರ್ದೃಢಜಾ‍ಞಾ|
ನದಲಿಬಹುವಿಸ್ತರಯುಗಳರೀತಿಯು | ವೆಸದಲುತಿಳಿಯಲುಬೀಹುದುದುತಿರಯುಜಿಜ್ಞಾಸುಷ್ಯರಲೀ ‖ ತ್ರಿದಶರೊಳುಬೆರೆಂದನಿಪ
ಚಂ | ದದಲಿಯದುಕ್ರತಿಮಾಕ್ಯಚರ್ಯಾರೃಷ್ಟ | ದಲಿಛೀದವಿದನಿಪಬೋಧವಿಪರೀತಕೆನಬಲ್ಲಡಾ ‖ ೫೨ ‖ ಅವುಬಳಿಕತೋರಿದ
ರೆಬಯುದುರಿ | ತವನುಮಾಡೂದೆನುತಲಿಕ್ಷಣ | ವವರೊಳಗೆತಾಸಿಕ್ಕದಿರಬೀಕಭಿಕವಾಗಿರಿದೂ ‖ ಅವನುಕಾಣಲುಬಹುದು
ಮಿಗೆವೊೀ ‖ ಸವನುಳಿದುಚೋರನನುಮಿಗೆಜಯಿ | ಸುವತೆರದಿನಿಂದ್ರಿಯಕದಂಬವಜಯಿಸಬೇಕೆಂದಾ ‖ ೫೩ ‖ ಕುಂದುತಿ
ಹವಾಯುಗಳುತಕುತುರಿ | ದೆಂದುತಾಲುವದಿದುಖಸುಖವನು | ದೆಂದುಕರ್ಮಗಳಿರವಿದೆಂದಾವಾಯೆಬಹುವಿಧದಾ ‖ ಅಂದವಾ
ಗಿಹುದೆಂದುಬುದ್ಧಿಯು | ನಿಂದುಗುಣಗಳವರ್ತನಂಗಳಿ | ವೆಂದುಕಂದರೆಪಿರಿದೆನಿಸಿಯುದರಿಂದಲಿಸಪಹುದೂ ‖೫೪‖ ಎಲೆನೃಪ
ತಿಕೇಳಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು | ಸಲಿಯುಪಕಪಮಸಂಚಭೂತಂ | ಗಳುಗುಣತ್ರಯಯುಗಳುವನೋಬುದ್ಧಿಗಳಹಂಕಾರಾ ‖ ಬಳಸಿ
ಯೊಂದರೊಳೊಂದುಸಿಕ್ಕುತ | ಬಳಿಕಮಾತತ್ಮನೊಳವೆಲ್ಲಿಸ್ಸು | ವಿಲಯಮಪಯದಾತ್ಮನಿಗೆವೋಕ್ಷತೆಹುನಿಯೆನಿತಿಲ್ಲಾ ‖೫೫‖
ಪ್ರಕೃತಿಸೋಡಶವಿಧಗಳಿಸಿಸುವ | ವಿಕೃತಿಗತಶಕ್ತಿಯವೆಗಳುದುಕೇ | ಳಕುಟಿಲತ್ವವನೈದಿತೋಜೋರೂಪನಂದೆನಿಸೀ ‖ಪ್ರ
ಕೃತಿಯಿಲ್ಲದೆತಿಳಿದುನೋಡಿಲು ‖ ವಿಕೃತಿಯಿಲ್ಲದಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮ ವ್ | ಭಿಕನೆನಿಸಿಪರಮಾತ್ಮನೆನಿವನುತಿಳಿವಡರುಯಂದಾ ‖೫೬‖
ಅರನಕೇಳತತ್ಮನಿಗೆರೂಪುಗ | ಳೆರೆದೆನಿಸುವಪುವಿಷಯುನಂಗತಿ | ಚಿರನಿಹುದುಭಿಟವೋಂದುರೂಪವ್ರತಿಳಿದುನೋಡಿದರೆ ‖ಪ
ರಿಹರಿಸಿಮಿಗೆತಮಪಭೋಗದ | ಭರಗಳನುಮಧ್ಯಸ್ಥಭವ | ಧರಿಸಿಯೊಂದುಬಳಿಗತಿಪ್ಪದಲೋಂದುರೂಪೆಂದಾ‍ ‖೫೭‖
ವಿವಿಧಸುಕೃತನಫಲಿನಿಯಮರ | ತ್ವನನುಭವಿಪನನುಮಧ್ಯಕಾರ್ಮವಿ | ನವಫಯಲಿನರರಹರುಡುಷ್ಕೃತಗಳನುಸೆರೆಮಾಡೀ ‖
ಭವಣಿಬಡುತಲಿಕೀಟಪಪಯಾ | ವವನುಬೀಳವನುಪಡೆವನಿದಿರು | ದವನೆವೋಕ್ಷವಯಸುವನುಹನುವೆಲ್ಲಿಯಲೀ‍ ‖೫೮‖
ಮಹಿಪಕೇಳಿತನ್ನ್ರದೇಹದೊ | ಳಿಯಬಂಳದೋಷಗಳನಿಷಿ | ದಹಿಸಿಕರ್ಮವಕೋಟಿಗೊಬ್ಬನುಮುಕ್ತಾಗರವ
ನೂ ‖ ವಹಲದಲಿಬಯಸುವನುಮಿಕ್ಕಿನ | ಕುಹಕದವರಿಗೆ ಸವಿರಕ್ತಿಯ | ದಹದಲೋಕಂಗಳನಯಂಕೃತಿಕೆಡಿಸಂತಿಹದು
ದೆಂದಾ ‖ ೫೯ ‖ ಎನಲುಕೇಳಾ‍ಪ್ಪನುಯಿಯನಂತಕ | ತನುಜನರುಹೆ ಭಯೋರದೋಷಗ | ಳನುಸನಗೆನೀನೆಂದಾನಾಸಮಯು
ದಲಿತನ್ನ ಭಕಗೇ ‖ ಅನಿವಿಷಸೌ ಗತಿಸಿ ಸ್ವನಿಸಂ | ದನನುನಂದಿದನುಬಳಿಕನಿನ್ನಯು | ಮನದಸಂಕಯವೆಲ್ಲಬಿಯುವಂದ
ದಲಿಕೇಳಿಂದವ ‖ ೬೦ ‖ ಜನಪಕಾಮುಕೊ ಭಿಛಯಿಪರಿ | ದೆನಿಪನಿದ್ರಾಕ್ಷತ್ರುತಾಂನೆಂ | ಬಿನಿತುದೇಹದೊಳುಳ್ಳದೋಷಗ
ಳೆ ಭಿಮುಪತಿ ತ್ವನವ ‖ ತನುವಿನೊಳಗಿರಲಿಯದಂದಿ | ಮನುಜರವತೊಲಗಿಸುವಬಗೆಯನು | ನಿನಗೆತಿಳಿಯಹುವೆನೆನುತ
ಮತಾ ತ್ರಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ ‖ ೬೧ ‖ ಬಳಿಸರಿಕೊ ಭಿಛಪನುಸುಕ್ಷಮೆ | ಗಳಲಿಮಿಗೆಸಂಕಲ್ಪವರ್ಜನ | ದಲಿಬಹಳಕಾಮ
ವನುಛೇದಿಯನಸ್ರಮಾದದಲೀ ‖ ಬಲಿದನಿಪೆಯಸತ ತ್ವನೆಯತೆ | ಗಳಲಿಮಿಗೆಲಭುಭೋಜನದಲಿ | ಗ್ಗಳವೆನಿಪವಿಶಾ ತ್ವಸ
ವನುಗೆಲುಬೀಕುಭಿವೆಂದಾ ‖ ೬೨ ‖ ತಿಳಿನದಿನ್ನತ್ಯಭಿಕದೋಷಂ | ಗಳನುದೊಬ್ಬ ನಬಗೆಯುವುಂಟದ | ನೊಲಿದರಿದುಳಿ
ನತರವಿಚೇಕವನುಜ್ಞಿಸಾನವನೂ ‖ ಜಲಜನಾಭನವಾಡಯೆಗಳತಾ | ನುಳಿದುದುರ್ಲಭವಾದವೋಕ್ಷವ | ಫಳಿಸಿಕೊಂಬರೆತ
ಕ್ಕು ತ್ರಯಾಯವನೆಣಿಸುತಿಹನೆಂದಾ ‖ ೬೩ ‖ ಲರಸಕೇಳಿ ಭಯೋಗಿನೋಡುದ | ಪರಿಯನೆಲ್ಲವಸಾಂಖ್ಯನೋಡುವ | ನಿರದೆ
ಸಾಂಖ್ಯನುಕಾಣನೆಲೆಯನುಯೋಗಿನೆರೆಕಾಣಾ ‖ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಯುಪರಿಬ್ಬರೊಲಿದ | ಚ್ಚರಿಯಿದೆಂಬವೊಲೊಂದೆಮಾರ್ಗವ | ಚಿರ
ನಿಸರುಧಿಟನೆಂಬುವೀಳ ತ್ವಮಿವ್ಯಮುನಿವರರೂ ‖ ೬೪ ‖ ವಸುಮತೀಕ್ವರಸಾಂಖ್ಯವಿದುಭಾ | ವಿಸಲುಯೋಗವಿದೆಂದುಹೇ
ಳುವ | ಜಿಸರಚೀರಾಗಿದ ಪ್ರವೇಣಸುಸಾಂಖ್ಯದಲಿಯೋಗಾ ‖ ಮುಸುಕಿಹುದುಯೋಗದಲಿಸಾಂಖ್ಯವು | ದಿಸರಿಗಿಹುದಿತ್ತಂಡ
ದಲಿರ | ಹ್ಮಿಸುವತತ ತ್ವವದೊಂದೆಯೀರಿಗಳಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದಾ ‖೬೫‖ ಎಂದುಸಾಂಖ್ಯರಯಸ್ಯಗಳನಾ | ನಂದವನುಕಪಿಲಾದಿಸಂ
ಯಮಿವ್ಯಂದಮತಿಗಳನವರುತತ್ವವಕಾಬುಬಗೆಗಳನೂ ‖ ಒಂದುಳಿಯದಂದದಲಿಯುಂತಕ | ನಂನನಗೆಗಾಂಗೇಯನತ್ಯಾ |
ನಂದದಲಿಪಿರಿದೆನಿಸೆವಿಸ್ತರವಾಗಿಬೋಧಿಸಿದಾ ‖ ೬೬ ‖ ದೇವನಧಿಯೊತ್ಮಜನುಬಳಿಕಾ | ಭೂವರನೊಳಿಂತೆಂದಯೋಗಿಯ|
ದಾವರೀತಿಯಲಾದಡಾಗಲಿಯೋಗತಪ್ಪಿದೊಡೇ ‖ ಆಪುಳಿತರಮಹಿಮೆಕೆಡದವು |ರಾವನಧಕೊಲಿದೈವಿಜನಿಸುವ | ಭೂವಳಿ
ಯದಲಿಸಂದವಾನ್ವಿತವ್ವಿಜರವಂಶದಲೀ ‖ ೬೭ ‖ ಬಳಿಕಲುಜ್ವಲಯೋಗವಾಸನೆ | ಬಲಿದುತನ್ನಲಿರೃಢವೆನೆಂಬುತಾ | ತಿಳಿದು
ಯೋಗವನಧಿಕವಹವಿಜ್ಞಾನವೆದಿಸಕದಲೀ ‖ ಲಲಿತವೋಕ್ಷವನೆ ಯೆದುವನುಕೇ | ಳೆಲಿಯಧಿಃ ಯೋಗತಂತ್ರದ | ಬಳ
ಕೆಂಬಾದೇರಿಪುದುಯೋಗಿಯುನೆಂದುಚೋಧಿಸಿದಾ ‖ ೬೪ ‖ ಕ್ಷರವಿದೆನಿಪ್ಪದುಪ್ರಕೃತಿಕೇಳ | ಕ್ಷರವಿದೆನಿಸುವಪಾತ ತ್ಮನಾತ |

ಹ್ಲಾದವಿಲಾಸದಲುಪಿಸಿತೈಹ್ಲಾದತತ್ವತಾನೆಂಪೂ ॥ ಹ್ಲಾದದರೂಪವನೆಂಪಿಡುಬಳಿಕ ॥ ಹ್ಲಾದವಮಹಿಮೆಯಂನೆಲ್ಲವನುವಿ ॥ ಸ್ತರಿಸಿಪ
ನುಜನಕಗೆವಶಿಷ್ಠಮನುಪೇಳ್ದರೀಯಲೀ ॥ ೬೯ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿದರ್ಜನಕದಂಬದ । ಸರಣಿಪಲವಾಗಿಹಲ್ಲಭಾಮಿನಿ ॥ ಪರಮತತ್ವ
ವಿವೊಂದೆನತನಯಂಕೃಷ್ಣರಾಯಂಗೇ ॥ ವರದನೆನಿಸುವವೇಂಕಟಾದ್ರಿ ॥ ಶ್ವರಸಕೃಪೆಯಿಂಪ್ಪಡವಗೆಬೋಕ್ಷದ । ಸಿರಿಯೆಹಾ
ಪುಧಿಪವೆಂದುಯಮನುತಗರುಹಿದನುಭೀಷ್ಮ ॥ ... ... ॥ ೭೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯೬ ಪದ ೪೬೯ ಮುಂಗಳಮನು

ಹತ್ತನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಅನಿವಿಷ್ಟಾದಗೆಯಾತ್ಮಜಾತನು । ತನಗೆಬೋಧಿಸೆಕೇಳಿದನುಜಕ ॥ ಮುನಿವನಧಿಕತರವ್ರಭಾವವಥ
ರ್ಮನಂದನನೂ ॥ಪದ॥ ಕೇಳ್ದುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ ॥ ಪಾಲದೇವವ್ರತನನುಡಿಗಳ ॥ ನಾಲಿನುತಹರಿಕೋಷ್ಠವರಿಸಿದಧರ್ಮ
ನಂದನನೂ ॥ ಮೇಲೆನುತ್ತಿಂತೆಂದುಜಕಮುನಿ ॥ ಪಾಲಕನುಯೋಗಿಗಳೊಳಧಿಕನು ॥ ಹೇಳುತಚ್ಚರಿತಗಳನಿನೆನಗೆಂ
ದುಕೈಮುಗಿದಾ ॥ ೦ ॥ ಎನಲುತದನಂತರಬಲಾಕಂ ॥ ತನತನುಜನಿಂದೆಂಡಕೇಳೆಲೆ ॥ ಮನುಜನಾಯಕಕರ್ನಿಕಾರವ
ನವೊಂದೂ ॥ ಘನವೆನಿಪಮೇರುಮುನಿಸೊಳಿಪ್ಪುದು ॥ ಮನಸಿಜಾಂತಕನಲ್ಲಕಾತ್ಯಾ ॥ ಯನಿಸಿಹಿತವಿಹರಿಸುತಲಿದ್ದನುವಿವಿಧ
ಲೀಲೆಯಲೀ ॥ ೦ ॥ ಆಸಮಯದಲಿಪ್ರೋಗಿವೇದ ॥ ವ್ಯಾಸಮುನಿಪಕಿಯಲ್ಲಿಯೋಗವಿ ॥ ಲಾಸಬಲದಲಿತಪವಮಾಡಿದನಾತ್ಮ
ಜನಬಯಸೀ ॥ ಲೀಸೆನಿಪಘನತಪಕೆಯಾಕೈ ॥ ಲಾಸಪತಿವಿಗೆಮೆಚ್ಚಿಬಹಳದ ॥ ಯಾಸಮನಿವ್ವತನಾಗಿಮೈದೋರಿದನುಜ
ನುತ್ರನಿಗೇ ॥ ೪ ॥ ಬಳಿಕಲಾಮುನಿಬಹಳಭಕ್ತಾ್ಯ ॥ ಕಲಿತನಾಗಿಮಹೇಕ್ವರನವದ ॥ ಜಲಗುಹಕ್ಯಧಿನಮಿಸಿಬಲವಂದ್ಧರಿ
ಸಂಸು ತ್ತಿನೇ ॥ ಎತೆಮುನಿವನಿನ್ನಿಷ್ಟನೇನದ ॥ ಸಲಿಸುವೆನುಹೇಳೆನಲುನಿಜಕರ ॥ ತಲಗಳನುಮುಗಿದಾವರಾಕರತನುಜ
ನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪ ॥ ಜಲಸವಿರಾಕಾಶಭೂಮಿವಾಜ್ವ ॥ ಲನಸಮವೀರ್ಯನನುಪುತ್ರನ.। ನೆಲೆಮಹೇಕ್ವರವೆನಗೆವಾರಸ್ಪಚೇಹು
ದೆನಲಾಗಾ ॥ ಒಲಿದುಕೊಟ್ಟಿನೆನುತ್ತಿಂಕರ ॥ ತೊಲಗಿದನುಮುನಿಮುಖ್ಯನಂದ ॥ ಗ್ಗಳಿಸಿದಾನಂದೈಕರಸವಾರ್ಧಿಯಲಿ
ಮುಳುಗಿದನೂ ॥ ೫ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೈಲಬ್ಧವರಸಹ ॥ ವರಮುನೀಕ್ವರನಗ್ನಿಕಾರ್ಯವ ॥ ವಿಜಚಿಸುವಡರಣಿಯನುತ್ತಿಗದಧ
ಮಥಿಸುತಿರಲಾಗಾ ॥ ಸರಿಸದಲ್ಲಿಶ್ರಿತಾಜಿಯಿಸಿಸುವ ॥ ವರವನಿತೆತನಿನ್ನೀಕ್ಷಣಕೆಗೋ ॥ ಚರಿಸಿದಳುಮಿಗಕಾಮಮೋಹಿಪನಾ
ದನಾವ್ಯಸೌ ॥೬॥ ಮುನಿಯುಮನದಿಂಗಿತವರಿತಾ ॥ ವನಿತೆವಂಚನೆಯೆಂದಲಾಗಲೆ ॥ ಮನದೊಳಗಗಿಳಿಯಾಕ್ಯಕೃತಿಯಥರಿ
ಯಿಸಿದಳಂಗಜನಂ ॥ ನನೆಗಣೆಗಳವುನಡಲುಬಸವಳಿ ॥ ದನುಪರಂಕರಸೂನುಧೈರ್ಯದ ॥ ಘನತೆಯೆಲ್ಲಗಹೋಯಿತೋಕಳವಳಿ
ಸಿನಿಮುಷದಲೀ ॥ ೭ ॥ ಧರಣಿಪಾಲಕಕೇಳುತನುಜನಿ ॥ ವರನಲುಕಲ್ಲವುಬೆದ್ದುದಾಹ್ಲಣ ॥ ವರಣಿಯಲಿಬಳಿಕಾತನದಮ
ಖಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಾ ॥ ಪರಮತೇಜಃಪುಂಜವಾವರು ॥ ಸಿರಲುಜನಕನವಾಕ್ಯತಿಯಥರು ॥ ಸಿರಲುಸಾಕ್ಷಾದಗ್ನಿಯಂದಿನುಡಿಸಿ
ದನುಜುಕನೂ ॥ ೮ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳೆಮ್ರಂಗಳನಾ ॥ ನವನುಜುಕನಿಗೆಮಾಡಿಸಿದಳಾ ॥ ದಿವಿಜನಿಮ್ಮಗೆತಾನೆಂಯಾಕೃತಿಸಹಿತ
ವಂದಾಗಾ ॥ ದಿವದಿನಿಂದುರ್ವಿಯಲಿಬಿದ್ದುದು ॥ ಕುವರನಿದಿರೊಳಗಾಹ್ಲಣದೊಳಭಿ ॥ ನವಕಮಂಡಲದಂಡಕೃಷ್ಣಾಜಿನ
ಗಳರಿದೆನಿಸೀ ॥೯॥ ದೇವತೆಗಳಂದರಿಸಿಕರದರು ॥ ಪೂವಳೆಯುನಾಹ್ಲಣಕೆಮೊಂದುದು ॥ ದೇವದುಂದುಭಿಯಪ್ಪರಸಿ್ತ್ರನಿ
ಕವನರ್ತಿಸಿತೂ ॥ ಅವಿರೂಪಾಕ್ಷನುಸಮಸ್ತಸು ॥ ರಾವಳಿಗಳೊಡಗೂಡಿಬಂದುಮ ॥ ಹಾವಿಲಾಸದಿಜುಕನಿಗುಪನಯನವನು
ವಿಜಚಿಸಿದಾ ॥ ೧೦ ॥ ಕೇಳ್ದುಯಮನಂದನಚರಾಚರ ॥ ಜಾಲಪರಿತೋಷಿಸಿತುತನ್ಮಾ ॥ ಬಾಲಕನನಾಶ್ರೈಸಿತಾಗಳೆಸಕಲ
ವೇದಗಳೂ ॥ ಮೇಲಧಿಷ್ಠಾನನಗುಸುವೆನುತಲತಿ ॥ ಲೀಲೆಯಲಿತಾವರಿಸಿಕ್ರಿಕಾ ॥ ಸ್ತ್ರವಿರಹಸ್ಯಾಗಳಸಾರಂಗದೊಳಂದು
ನೆರೆಕಲಿತಾ ॥೧೧॥ ಅರಸಕೇಳ್ಬಳಿಕಾವಣಿಯನು ॥ ಸುರನಿಕರವಭಿನಮಿಸುವಂದದಿ ॥ ವರಮಹೈದುಷ್ಯವನುಪಡೆದನುಜನಕ
ನಾತ್ಮಮದಾ ॥ ಪರಿಸರದೋಷಾಡುತ್ತಲಿಹಮುನಿ ॥ ವರಕುಮಾರರಕೂಡೆತಾಸಂ ॥ ಚರಿಸುತಿರ್ದನುಭಾವಿಸುತವರತತ್ವಬೋ
ಧಪನೂ ॥ ೧೨ ॥ ಬಳಿಕಸತ್ಯವತೀಯನಾಜುಕ ॥ ಗೊಲಿದುತಿಳಿಯುಹಿದನಾಂಖ್ಯಯೋಗಂ ॥ ಗಳನುಪಿರಿದಹಬೋಹ್ಲದರ್ಮಂ
ಗಳನುಬೋಧಿಸಿದಾ ॥ ಸಲೆಸುಶುಜ್ಜನದಲ್ಲಿಮಮತೆಯ ॥ ನಲಳುತರದೇಹಾಭಿಮಾನವ ॥ ಕಳಚುವಂದದವಾಕ್ಯಗಳಿಮಪ
ದೇಶಿಸಿದನಾಗಾ ॥೧೩ ॥ ಸಕಲಜನನುತಿಪಂತೆಬೋಧೆ ॥ ತುಸ್ಸಕತೆಯಾಪಾದುದುಬ್ರಂಹಚರ್ಯ ॥ ಪ್ರಕಟತರಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ
ವಾನವ್ರಸ್ಕಧರ್ಮಗಳೂ ॥ ಕುಕಗೆಸೊಗಸದುಬಳ್ಳಿಕನರ್ವಾ ॥ ಧಿಕವೆನಿಪಕೈವಲ್ಯವದನಾ ॥ ಧಕ್ಕನೆನಿಸಿಮೋಕ್ಷಪ್ರಕಾರವ
ಳಿಳಿದನುಪಿತನಾ ॥೧೪॥ ಅನಘನಿತ್ಯವತೇಯನಿಂತೆಂ ॥ ದನುಬಳಿಕವೈದೇಹನೆನಿಸಿವ ॥ ಜನಕನೃಪನಿದ್ದೆಡೆಗಹೋಗಲೆ

ವತ್ಸನೀನೀಗಾ | ನಿನಗೆಮಿಥಿಲಾಧಿಪತಿವಿನಯುವಿ | ಯನುಪಮಿತಕೈವಲ್ಯಧರ್ಮಗ | ಳಿನಿತನರುಹುವನಾನೃಪಾಲನೆ
ವೈಜ್ಞನೆನಿಸುವನೂ ॥೫೫॥ ತಡವವಿಸಾಡದಿರಿಲ್ಲಿಬೇಗದಿ | ನಡೆವಿಯಸಾತ್ಮರ್ಗದಲಿನೀನೆನೆ | ಲೊಡನೆವಂದಿಸಿಬೀಳುಕೊಂಡಾ
ಳುಕನುನಿಜಪಿತನಾ | ನಡಗರದಿಗಿರಿಗಳನುನದಿಗಳ | ನಡವಿಗಳಕಳಿದೈದಿಬಂದೀ | ಪೊಡವಿಗಿಳಿದನುಭರತಖಂಡವಿಡೆನಿಜಜನ
ಪದಕೇ ॥ ೧೬ ॥ ಬಂದುಮಿಥಿಲಾಪುರಕೆಳುಕನೊಲ | ವಿಂದರಾಜಾಲಯವನೈದಿವ | ನಿಂದುತದಾ ದ್ವಾರದಲಿತಡೆಯದೆಮುನಿ
ಯತೇಜವನೂ | ಅಂದುಕೆಂಡಾದಾ ದ್ವಾರಪಾಲಕ | ವೃಂದವರಸಿಗೆವೇಳೆನೋಡಾ | ರೆಂದುಕಳುಹಿದನಾಗಜನಕನುನಿಜಪುರೋ
ಹಿತನಾ ॥ ೧೭ ॥ ಬಳಿಕಜನಕಪುರೋಹಿತನುಬಾ | ಗಿಲಿಗೆಬಂದಾಮುನಿಯಕಂಡಾ | ಗಳೆಮರಳಿತಾಪೋಗಿಸಾತ್ಯವತೇಯನಾ
ತ್ಮಜನೂ ॥ ಒಲಿದುಬಂದನುಳುಕನೆನೆಲುಕೇ | ಳ್ದಿಳಿದುಹರಿವಿಷ್ಟರವನಚಿವಾ | ವಳಿಸಹಿತಲಿರಾಗಿಜನಕನೃಪಾಲನಿದಿರ್ಗೊಂ
ಡಾ ॥ ೧೮ ॥ ವಿನಯಭಯಭಕ್ತಿಗಳುತನ್ನಯ | ಮನದೊಳಗೆನಮುಪ್ಪುರಿಗೊಳುತ್ತಿರೆ | ಜನಕಜನಪತಿಬಂದುಕುನಕಂಭ್ರಿ
ಗಳಿಗಭಿನಮಿಸೀ ॥ ಮುನಿಸನಿನ್ನಯದರ್ಶನವದಾ | ಯ್ತೆನಗೆತನ್ನಯಪುಣ್ಯಕರ್ಮಕೆ | ಮನುಜರೆಣೆಯೆಯೀಯೆನುತಲಂ
ತಃಪುರಕೆಕೆಳೊಡೊಯಿದಾ ॥ ೧೯ ॥ ಇರಿಸಿಮಣಿಮಯಪೀಠದಲಿಮುನಿ | ವರನಕಾಂಚನಕಲಶಜಲವನೆ | ತರಿಸಿಪಾದ್ಯವಿದೆನು
ತಾನೇತೊಳೆದುವದಯುಗವಾ ॥ ಶಿರದೊಳಾಂತನುತಜ್ಜಲವನಾ | ದರಿಸಿದರ್ಘ್ಯಹ್ರತಸಹಿತಲಾ | ಧರಣಿಪತಿಯರ್ಘ್ಯದಿಸ
ತ್ಕಾರಗಳವಿರಚಿಸಿದಾ ॥ ೨೦ ॥ ಜನಕವಿಭುವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಿದೆಂ | ದೆನಿಸಿಪೂಜಿಸಿನುತಿಸಿಬಳಿಕವ | ರನುಮತಿಯಲವನಿಯ
ಲಿಕುಳೈವನುಚಿತವೃತ್ತಿಯಲೀ | ಅನುಜತನುಜಾಮಾತೃವಿದ್ವ | ಜ್ಜನಪುರೋಹಿತಬಂಧುಗಳಿಂದಂ | ತನುಪಮಾನಂದಾ
ದಾಮೃತಾಂಬೋಧಿಯಲಿಮುಳುಗಿದನೂ ॥ ೨೧ ॥ ಅಲಘುತರನಿಜರೂಪವಿಭ್ರಮ | ಗಳಲಿಸಿರಿದೆನಿಪಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀ | ಕುಲಕೆ
ನೂರ್ಮಡಿಯೆನಿಪವಾರವನಧೂಟಿಯೆರಬರಿಸೀ | ಪಲವುತೆರದಲಿನೃತ್ಯಗೀತಂ | ಗಳಲಿಯೆಸಾರಾಧಿಸಿದನಾಮುನಿ | ತಿಲಕನಿದ್ದನು
ನಿಜಚಿತೈಂದ್ರಿಯಭಾವರಂಜಿಸಿಲೂ ॥ ಬಳಿಕಲಾಮುನಿಗನ್ನ ಪಾನಂ | ಗಳನಮರ್ಪಿಸಲೆಂದುತನ್ನೃಪ | ತಿಲಕನಾತ್ಮಪುರೋ
ಹಿತಗೆನಿಯುವಿಸಿಪ್ಪವೀಕ್ಷಿಸದಿರೀ ॥ ಕಳೆದನಾದಿನಕೇಷವನುತಾ | ನೊಲಿದುಮರುದಿವಸದಲಿಕುಕನಡಿ | ಗಳಿಗೆವಂದಿಸಿಮು
ಕುಳಿತಾಂಜಲಿಯಾಗಿವಿನಯಗೊಂಡಾ ॥ ೨೩ ॥ ನೀವುಬಿಜಯಂಗೈದಕಾರ್ಯವ | ದಾವುದೆನಗೆನಿರೂಪಿಸೂಪನೆ | ದೇವಮುನಿ
ಯಿಂತೆಂದಮಜ್ಞನಕೋಪದೇಕದಲೀ | ನಾವುಬಂದೆವುವೋಕ್ಷಧರ್ಮವ | ದಾವದರಿಯಂದದನುಕೇಳಲು | ಭಾವಕುವಿ ಧೃ
ಯೆಲೆನಗೆತಿಳುಹೆಲ್ಲವನುನಿಸ್ತರಿಸೀ ॥ ೨೪ ॥ ಎನಲುಕೇಳ್ದಾನುದಿಯೆಜನಕಾವ | ನಿವಮತ್ರಿಂತೆಂದಕೇಳೆಲೆ | ಮುನಿಕುಮಾರ
ಕಬ್ರಾಯಚ್ಚರಾವ್ಯಧ್ಯಯನಗಳನಡಸೀ | ಘನವೆನಿಸಪ್ಪೊಲುದಾರಸಂಗ್ರಹ | ವನುರಚಿಸಿನಂತಾನನಂಪಾ | ದನವನಾಧಾರದಿ
ವಿರಚಿಸಬೀಕುಭೂಸುರನೂ ॥ ೨೫ ॥ ದೇವಪಿತೃವತಿಥಿಗಳಪೂಜಿಸಿ | ಭಾವಕುವಿಧಿಯಲಗ್ನಿಸಹಿತವ | ನಾವಳಿಗಳಲಿತೊಳ
ಲಿನಾನನ್ರಸ್ಥಧರ್ಮದಲೀ॥ಪಿನಿತಪನನುಚರಿಸಿಘನತ/ತ್ವಾವಲಾಬನಕಿಚ್ಛಿಸುತಮಿಗೆ/ತಾವುಪಡೆವರುವೋಕ್ಷವನುಮುನಿನಾಥ
ಕೇಳೆಂದಾ॥೨೬॥ಎನೆಜನಕನೊಡನಾಗಳಿಂತೆಂ | ದನುಕುಕನುಸುಜ್ಞಾನ್ನಿಜನಿಸಿರ ಲನಘಕೇಳ್ಮಿಕ್ಕಾಕ್ಕ್ರಮದಹಂಗೇಕೆಭೂಸುರ
ಗೇ ॥ಎನಲುಬಳಿಕಾನೃಪತಿಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿ | ಮುನಿಪನಿಜಸಂಯಮವಿರಚಿಸೆ | ಜನಪಕೇಳವರಿಬ್ಬರಲಿದ್ಯಢವಾಯ್ತು ಘನಬೋಧೆ ॥೭೭॥
ಜನಕಕುಕರವರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು | ಘನವೆನಿಪವೇದಾಂತಥರ್ಮಗ | ಳಿನಿತನಿತುಸುಸು ಫಲವಿದೆನೆನಲಾ ಪವನುನಾಡೀ ॥ ಮನಂ
ಸುಖಯೆಗಳನುಬಿಚ್ಚಿರು | ಜನಪಕೇಳುಯಯಾತಿವಾಕ್ಯಗ | ಳನುತಿಳುಹಿವಿಧಿಪತಿಬೋಧಿಸಿದನಾಮುನಿಯಾ ॥ ೨೮ ॥
ಜನಕನೃಪಳಿನೆಬೋಧದರ್ಪಣ | ವನುಬಿಳಿಗಲಾವ್ಯಾಸಮುನಿನಂ | ದನಗೆನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಕಾಣಿಸಿತಧಿಕತರತತ್ವಾ ॥ ಜನಪಕೇ
ಳ್ದಪ್ಪಿನ್ಯಯೋಗೀಂ | ದ್ರನುವಿವೇಕಾಧಿಪನಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡನಿಜಜನವಿರಿದಧಿಕವೆನಲೈವಿದನುಹಿಮಗಿರಿಯಾ ॥ ೨೯ ॥ ಆರಸಕೇ
ಳೈವ್ಯಾಸನಾಹಿನು | ಗಿರಿಗೆವೊದಲೇಬಂದುನಿಜಶಿ | ಷ್ಯರಿಗೆಅಧ್ಯಯನವನುಹೇಳುತಲಿರಲುತನ್ಮುನಿಯಾ ॥ ಚರಣಕಾಕುಕ
ಯೋಗಿವಂದಿಸಿ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿವಿಧಿಪ್ರಾಧಿಪತಿವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದಂದದತತ್ವಬೋಧೆಯೆನರುಹಿದನುಪಿತಗೇ ॥ ೩೦ ॥ ಬಳಿಕಲಾನಂದ
ನನಮುಖನೆಗೆ | ತಳೆದನಧಿಕಪ್ರೀತಿಯನುಮುನಿ | ತಿಲಕನೆನಿಪವ್ಯಾಸನಧ್ಯಯನವನುಮಗಸಹಿತಾ ॥ ವೊಲಿದುಮಾಡು
ತಲಿದ್ದುಗಗನ | ಸ್ಥಳೆದಗಂಗೆಗೆವ್ರೋದನವನಿ | ತ್ತಲುಕುಕನಬಳಿಗಾಗಿನಾರದನಾಗಳೈತಂದಾ ॥ ೩೧ ॥ ಆಗನಾರಜನಿದಿರಿನಕಿ
ಕುಕ | ಯೋಗಿಯಧ್ಯಯನವನುಮಾಡಲು | ರಾಗದಿಂದದಕೇಳಿಮೆಚ್ಚಿದೆನಿಪ್ಪವನುಬೀಡೂ | ಯೋಗಕೊಡುವೆನುನಿನ
ಗೆನಲುವಾ | ಯೋಗಿಧರ್ಮರಹಸ್ಯಗಳನೀ | ಬೇಗಹೇಳೂದೆನುತಲರಣಿಯತನುಜದಿಗೊಂಡಾ ॥ ೩೨ ॥ ಎನಲುನಾರದಮು
ನಿಸನಾಮ್ಯ | ಸನಕುಮಾರಗೆಯೋಗಧರ್ಮಗ | ಳಿನಿತನೆರೆಬೋಧ್ದಿಸಿದಮುನ್ನ ಸನತ್ಕುಮಾರಮುನೀ | ಮನವೊಲಿದು
ಸ್ಥಿಪೆನಿಸಿಸಂಯಮಿ | ಜನಕೆತಿಳುಹಿಪಪೋಕ್ಷಧರ್ಮಂ | ಗಳನುವಿಸ್ತರವಾಗಿತಾನಿರುಹಿದನುಭೋಗದಲೀ ॥ ೩೩ ॥

ಹಿಂದೆನೋಡದೆಯಾಣೀಯನು । ಮುಂದೆಬೀಗದಲೈದಿಯತ್ಯಾ । ನಂದದಲಿಕೈಲಾಸಶಿಖರವನೇರಿತಾನಲ್ಲೀ ॥ ನಿಂಬುಮಿಜನ
ಸ್ಥಳಿದೊಳಗೆಯುರ । ವಿಂದಮಿತ್ರನನೀಕ್ಷಿಸುತಮುನಿ । ವೃಂದಸಂಸ್ತುತಿವಂತೆಮಾಡಿದನಾತ್ಮಧಾರಣವಾ । ಬಳಿಕನಿಜಸನಂ
ದನನಬೀಳ್ಕೊಡಿಕೆ । ನಲಿದನಂದಾವ್ಯಾಸಮುನಿಕುಕ । ನೊಲಿದುತತ್ಪದಕೆಗಬಲವಂದಾತಪೋಗುತಿರೇ ॥ ತಳಿದುವೋಹವ
ನೈಡುತಿರೆನಿ । ಲ್ಲೆಲೆಮುಗನೆಕುಕನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನು । ತೊಲಿದುಕುವನನಹಿಂದೆನಡೆದವರಾಕರಾತ್ಮಜನೂ ॥ ೩೫ ॥ ಸಮತೆಯಿಂದವಿ
ಶಿಷ್ಟಯೋಗ । ಕ್ರಮುವನೈದಿದನಿರ್ವಿಷಯವು । ತ್ಕಮವೆನಿಪಸರ್ವಾತ್ಮಕತ್ವವಮಿಗೆದೃಢೀಕರಿಸೀ ॥ ವಿನುಲಚಿತ್ತನುನೆಗ
ದುಗನ । ಕ್ಕಮುತತಿಸಂಸ್ತುತಿಸುತಿರೆನಿ । ರ್ಮಮತೆಯಿಂಕುಕನಾಚರಾಚರನಿಕರಕೆಂತೆಂದಾ ॥ ೩೬ ॥ ಹಿಂದೆಬರುತಿಹನೀ
ಗಲೆನ್ನಯ । ತಂದೆಯೆನ್ನನುಕರೆಯುಬಳಿಕ । ಯೆಂದೆನುತಿತ್ತರಿನೀವೆನುತಕುಕನರುಹಿಯೆಳ್ಪಿದಲೀ ॥ ಮುಂದೆಯುತ ರ
ದೆಕೆಗೆಯುಭಿಮುಖ । ನೆಂದೆನಿಸಿಪೋಗುತ ತ್ತಮಾರ್ಗವ ।. ನಂದುಕಟ್ಟಿರೆಕಂಡವೆರಡನುಶೈಲಶೃಂಗಗಳಾ ॥ ೩೭ ॥ ಅಸಹೀ
ತಶೈತ್ಯತುಚಿಗಳ । ಧರಿಸಿಮೈತುಹಿಮಾದ್ರಿಗಳೆಧಿ । ಕ್ಕರಿಸಿಬಹಳೋತಶೈಲೆಂದವೆನಿಪಾಶೈಲಶಿಖರಗಳಾ । ಚರಣಹತಿಯಲಿಚೂ
ರ್ಣಿಸುತಸುರ । ಸುಣಿಯುಲಿನುಂದಾಕಿನಿಯುನು । ತ್ತರಿಸಿಪೋದದನುಸುರಿದರಮರುಕುನುಮವರ್ಷಗಳಾ ॥ ೩೮ ॥ ಮನು
ಜಸತಿಕೇಳವನ್ನರಿತ್ರಿ ಜನವಿಯದ ಗ್ಗಂಗೆಯಲಿನಗ್ನಕೆ । ಯನುಭರಿಸಿಜಲಕೇಳಿಯನುವಿರಚಿಸುಕುಕಬರಲೂ ॥ ಬನಿತುನಾ
ಚದೆನಿಂದುರಾಮುನಿ । ಯೆನಿಲಪಥವನತಿಕ್ರಮಿಸಿನುರ । ಜನರುನುತಿಸಲುಸಕಲಭೂತೋತ್ತರನುತಾನಂದಾ ॥ ೩೯ ॥ತ
ನುತಜನನುಕರವಡೆಪರಾಕತ । ಮುನಿಯತನುಜನುಯೋಗಕಕ್ತಿಯು । ಲನಿಮಿಷಾಧ್ವಕೆಬರೆನೀಕ್ಷಿಸಿನಿದ್ಧಚಾರಣರೂ ।ಅ
ನಘನಿನಾತ್ಮಜನುಶಿಖರಿಗ । ಳನುಮುರಿಯಲಿಂದೂಧ್ವಕೈ ಗೃದಿದ । ನೆನಲುಕೇಳ್ದುಕುಕಾಕುಕಾಎನುತೆ ಗೃದಿದನುಹಿಂ
ತೆ ॥ ೪೦ ॥ ಅರಸಕುಕಯೋಗಿಪ್ರಭಾವೋ । ತ್ಕರವನೇನೆನಬಹುದುಕೇಳಂ । ಬರದೊಳೋಯೆಂಬಧಿಕನಿಸ ತ್ವಸವಾ
ಗಲುಪಯಿನಿತೂ । ಪಿರಿದೆನಿಪಬಹುಜಂಗಮಸ್ಥಾ । ವರಗಳೋಯಂದೊದರಿತನುಕ್ತನಿ । ವರನಸರ್ವಗತತ್ವವನುಕಾಣಿಸಿದ
ನೆಲ್ಲರಿಗೇ ॥ ೪೧ ॥ ಬಳಿಕಮಗನನುಯತ್ವಕಾಮುನಿ । ತಿಲಕತಲೆದೊಗುತ್ತಲಲ್ಲಿಯೆ । ನಿಲಿನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯದ ಸ್ಸರಿತ್ರೀಯರು
ಗಳಾತನನೂ । ಬಲಿದಲಜ್ಜೆಯಲಾಗಬಿಟ್ಟಾ । ಜಲವಿಹಾರವಚೀಗವನನಂ । ಗಳನುತೆಗದವರುಹುತಲಿರೆಯಂಡಕಂಡನಾವ್ಯಾ
ಸಾ ॥ ೪೨ ॥ ಕಾಮಿನಿಯರಿತಕುಕಗೆನಾಚದೆ । ಕಾಮಿಯಂದೆನಗೀಗಲಜ್ಜಿಸಿ । ಈಮರುನ್ನದಿಯಲ್ಲಿವಸನವನುಟ್ಟಿರೇಯೆನು
ತಾ । ಆಮುನೀಂದ್ರನುನಿಜಸುತನನಿ । ಷ್ಕಾಮತೆಗೆನೆಬೆಚ್ಚುತ ತ್ತನ್ನಸ । ಕಾಮತೆಗೆನಾಚುತ್ತಲಿದ್ದನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂ
ದಾ ॥ ೪೩ ॥ ಬಂದನಾಸಮಯದಲಿಸುರಮುನಿ । ವೃಂದವಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನುತಬರೆಬಂ । ದೇಂದುಶೇಖರನಾಪರಾಕರತನುಜನಿದೆಡೆ
ಗೇ ॥ ನಿಂನುಡಿಸಿದನೊಲಿದುನಿನ್ನಯ । ನಂದನಗೆಸರಿಯಾಡವರುಮಿಗೆ।ಹಿಂದೆಮುಂದಿಂದಿಲ್ಲಯೆಂದರುಹಿದನುಕರುಣದಲಿ॥೪೪॥
ಸತತಶಿನತರಪಂಚಭೂತ । ಪ್ರತತಿಗೆಣೆಯುಹುವೀರ್ಯವೆಸದಿಹ । ಸುತನುಬೀಡಿಪೆಮೊದಲುನಿನಗಾನಿತ್ತ ನದರಿಂದಾ ॥ ಅತ
ಳಮುಹಿಮೆಯಲಾಕುಕನುದೇ । ವತೆಗಳಿಗೆದುರ್ಲಭವೆನಿಪನ । ದ್ಧತಿಗೆಪೋದನುಮುನಿಪನಿನಗವಿಷಾದವೇಡೆಂದಾ ॥ ೪೫ ॥
ಖಿಳಗಿರಿಗಳಂಬೋಧಿವಿಶಿ । ಗಳುಭುವನದೊಳಗೆನಿತುಕಾಲವು । ಚಿಳಗುವವುಮತ್ತನಿತುಕಾಲವುರಂಜಿಸುತಲಿಹವೂ ॥ಎ
ಲೆಮುನಿಪಕೇಳ್ದನ್ನಸುತನು । ಜ್ವಲಿಪಕೀರ್ತಿಗಳಿದನರಿದುನೀ । ನಳಲದಿರುಪಾತ್ರಕೃತರನೀತಿಯಲಿಂದುಪುರನುಡಿದಾ ॥೪೬॥
ತನುಜನನುನೋಡುತ ತ್ತಲಿಪ್ಪುದು । ಮುನಿಪಕೇಳ್ದನಗರ್ಧಿಯಾದೊಡೆ । ಯನವರತತ್ಪದ್ಮಕವಹನಭಾ ಟ್ಟಯಿಕಂಗಳಿಗೇ ।
ಘನವೆನಿಸಿಗೋಚರಿಸುತಿರಲಿಂ । ದೆನುತನರವನನುಕೊಜ್ಜುಕಾತ್ಯಾ । ಯನಿಯಪಶಿಯಾತ್ಮೈಜ್ಞೆಯಲಿಕೈಲಾಸದಿದನೂ॥೪೭॥
ಅನಘಕೇಳಿ ವಾ ಸ್ಯಮುನಿಯಾ । ಪರಿಯಲೀಕ ಶ್ವರನಿಂದಪಿರಿದೆನೆ । ವರವಪಡದತ್ಯಧಿಕವೆನೆಸುಖ್ಯತನೆನಿಸಿದನೂ ॥ ಪರಮ
ವಾದಿತಿಹಾಸವಿದನಾ । ದರಿಸಿಕೇಳ್ದರಿಗಹುದುಧಿಜವಿಶ । ವರಗಳಲಿಬಹುಸೌಖ್ಯವೆಂದರುಹಿದನುಗಾಂಗೇಯ ॥ ೪೮ ॥ ವೃಷ
ರಚ್ಚನನಸುವಿನಕಥೆಯುನವ । ನಿಪಗೆವಿನ ತ್ತರಿಸಿದನುಮಿಗೆ । ತನ್ನ ನೃಪತಿಗಧಿಕಭಾಗ್ಯವಿಶಸನವುಚಿತವಾಗಿಹುದೂ ॥ ವಿಪುಳ
ಯಜ್ಞಾಕ್ಕಂದುದಿವಿಜಧಿ । ಗುಪಕೃತಿಯವಾಡಿದುದನೆಲ್ಲವ । ಕೃಪೆಯಿಂಲರುಹಿದನಾಗಲುಮರುನದೀಕುಮಾರಕನೂ ॥೪೯॥
ಧರಣಿಯುಶಿನಾನಾವಿಧವಲ । ವತರಿಸುವೆನುನಾನೆಂದುವಿಶ್ವಂ । ಭರನುನಾರದಮುಖ್ಯಮುನಿಜನಕರುಹಿದಂದವನೂ । ಅರಸ
ಗರುಹಲುಕೇಳಿಭೂಮಿಯು । ನರರದಾವನಭಜಿಸಬೇಕುದು । ತರದಮುಕ್ತಿಯದೇತರಿಂದಹುದೆನಗೆಹೇಳೆಂದಾ । ೫೦ ॥ ಅ
ರಸಕೇಳ್ಕೆ ೃಜಗಕೆಕರ್ತನು । ವರವಪ್ರಭುಪ್ರಜೋತ್ತಮನುನುರವನು । ನರಸಿರುಹಸಂಭವನುರುದ್ರನುವನುಮರುದ್ಗಣ
ಪ್ರೂ ॥ ಧರಣಿಜಲಧಿಪ್ರೋಮ್ಯಶಶಿಖರ । ಕಿರಣವೆಂಬಭಿಧಾನದಲಿನಂ । ಚರಿಸುವನುವರಯೋಗಮಾಯೆಯಬಳಿಸಿಕಕ್ತಿಯ
ಲೀ । ೫೧ । ಆತನೇಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಕ । ನಾತನೇಭಕಾ ತ್ಪರಿರಕ್ಷಕ । ನಾತನಿಂದತ್ಯಧಿಕವಹದೈವಂಗಳಿಂದಿಲ್ಲಾ ।

ಖ್ಯಾತವಿನುತೋರ್ಕದಲಿಕೇಳತಿ| ಭೂತಳಲಾಧಿಪನರಿಯುನುಹಿಮೆಯು|ಪಾತಕಿಯವಿದನರಿಯಭಿಷೇಕಲುಮೆವಮದಪಹಂದಂ|೫೩|
ಪುಣುತತ್ವಪಶ್ಯವನುಕೇ | ಳರಸಮೋಕ್ಷಸ್ಪದವುಂತಾಂ | ಬಾನಸಂಖ್ಯಾತೀತನಾಮುಂಗಳಲಿಮುಖ್ಯವನೂ | ವನಸಹಸ್ರ
ದನಾಮನುಂತ್ರವ | ವರನುವುಹಿರೆಯುತಿಳಿಯುಬಾರದು | ನಾರಿಗವರ್ಗಾಕ್ಕೆನಾಥನಭೂತವಾಗಿಯದೂ ॥ ೫೩ ॥ ಸಾಮ
ಸಾಪಸ್ರನನುಜಯಿಸಲು| ಕಾನುವನನುಧರ್ಮತನುವೆಳೋಕ್ಷನ | ಶ್ರೀಮ ನೋಹರನೊಲಿದುಕೊಡುವನುಸತ್ಯವೆಂದೆನುತಾ | ಭೂ-
ಮಿನಗತಿಳುಹಿನನುಧೀನಿಷ್ಠನು | ಕಾನುಸನ್ನಿಭರೈಕೃಷ್ಣರಾಮು | ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿಹವೇಂಕಟೇಶನನಾಮಮಹಿಮೆಗಳಾ ।
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦೯೦ ಪದ್ಯಂಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವುಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಬಲಿತಸಂಕಯುಪಿಮುಚವೈಲುಮುತ | ವೊಲಿದುಪೇಳಿದಧರ್ಮಪುತ್ರಗೆ | ಲಲಿತಪ್ರಣ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ
ನಮರಾವಗೂತ್ಮಜನು ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳಿದನುಜನವೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪಾಲವೈಕುಂಪಾಯನನೀ | ಹೇಳುಮನವೊಲಿದೆನಗಡಿಹರ್ಕೈಕ್ಯರೆಂ
ಬುದನೂ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದತಿವಿನಯದಲಿನವ | ಬಾಲಕನುವಿನಗೊಳಲುಬಾಲಿನು | ತಾಲಲಿತಮತಿಯೆನಿಪಮುನಿಕಂಲಮೌಳಿ
ಯಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಎತಿಪರೀಕ್ಷಿತನಯುಪೂರ್ವದ | ಲಲಳುತರಕೋಪದಲಿದಕ್ಷಗೆ | ಸಲಿಮುನಿದುಃಕಿಮೌಳಿಯಜ್ಞಾವಳಿಡಿ
ಸುವತೆವೋಗಲ್ ॥ ಜಲಜಲೋಚನನೆಲ್ಲಿತಾನಿ | ದ್ದಳುಕದೊಂದಿಪ್ಪಕಾವಮಂತ್ರಿಸಿ | ಬಳಿಕಲುಪದಕುವನೆನೆರೆಮಂದಿಟ್ಟನೀಕ್ಷ್ವ
ರನಾ ॥ ೨ ॥ ಖಂಡಿಸಿದನಪನೀಕನದರಿಂ |ಖಂಡಿತಪರುಷಸವಾಖ್ಯನಾಯತು |ಚಾಂಡಿಕಾಪತಿಗಾಗಹರಿಹರರಿಬ್ಬರಗಬಳಿಕಾ ॥ ಖಂ
ಡನವುತಾನಾಮ್ಯುತ್ಪಮುತ್ತಾ | ಖಂಡಲಪಿನಮನುಸ್ಯಸುರಮುನಿ | ಮಂಡಿಸಿದುದಭೀತಿತಲ್ಲಣಿಸಿದುದುಮಿಗೆಭುವನಾ ॥ ೩ ॥ ಆಳು
ಕಿತನ್ನಯುಚಿತ್ಪಾಡೂಗಳಾ | ಜಲಜಸಂಭವನಾಗಸುರಮುನಿ | ಕುಲಸಹಿತಪುರಯೊಶರಂಧಿನಿರೋಜಾಗಳಿಗೆಂಗಾ | ಬಳಿಕವ
ರುವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರಾ | ಜಲಜಲೋಚನಕರ್ವರಿಗನಿವ್ | ವೊಲಿದುಕೃಪೆಯುಲೀಕ್ಷಿಸುವುಪೀಜಗವಕರುಣದಲೀ ॥ ೪ ॥ ಮು
ನವಕೊಪಪತಪೂಲಗಸಚ್ಯುತ | ಘನಮುಹಿಮುಕಿನನೀವುನಿವ್ಮಮು | ನೆನಹುಭೇದಗಳುಂಟಿನೀವೇನರಿಯಿದವಮಗಳ್ | ಖ
ನಮುಹಿನುನಿರ್ವಂಪ್ಪವಿಗರ್ಣ|ರನುಪವಾನಂದಾತ್ಮಚಿನ್ಮಯ | ರೆನಿಪತತ್ವವಿದೊಂದೆಯೆಂಬುದತಳಿಯೆಮನಗಳೊಳಗೆ ॥೫॥
ಎಂದುಸಂಸ್ತುತಿಸಲ್ಕಿಬಳಿಕರ | ವಿಂದಲೋಚನಕಂಕರುತಾ | ವೊಂದುಗೂಡಿದರೀಕನಚ್ಚುತನಾಗಳೀತೆಂದಾ | ಒಂದೆನಿಸಿ
ದೆನಿಸ್ಮಬ್ಬರಿಗೆವೇ | ರೆಂದವರಿಗತಿಪುರಿತಪಯುದೀ | ಯಿಂದವನುಬಲ್ಲವರಿಗಹುದತ್ಯಧಿಕಸುಕೃತಗಳೂ ॥ ೬ ॥ ನಿನ್ನನರಿವ
ವನಾವನಾತನು | ನನ್ನನರಿದವಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ | ನಿನ್ನನಾವವನರ್ಚಿಸಿದನರ್ಚಿಸಿದವನುಯೆನ್ನಾ | ನಿನ್ನನಾವನುಜರಿದನಾತ
ನು | ತನ್ನಜರೆದವನೆಂದುನುಡಿಪನು | ಪನ್ನಗಾಧಿಪತಲ್ಪನೆಲೆಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪಾ ॥ ೭ ॥ ಎನುತಹರಿಹರರೈಕ್ಯರಾದದು |
ನವಜಭವನಮುಖ್ಯಾಮರಾವಳಿ | ಘನವೆನಿಪಾರಿತೋಷಪವನುಧರಿಸಿದುದುಬಳಿಕನಲೀ | ಜನಪಕೇಳಜ್ಜುನಗೆಹರಿಮು | ನ್ನಿನ
ಲಿತಿಳುಹಿನನೆನ್ನುತವಿಳ್ವ | ವನಿಯೆಜನರನುಮತವೆನಲುವಿರಚಿಸಿದನಾಮುನಿವಾ ॥ ೮ ॥ ಬಳಿಕಜನವೇಜಯಮಹೀಪತಿ | ತಿ
ಲಕವೈಕುಂಪಾಯನನತಾ | ನೊಲಿದುಕೇಳಿದಹಯಶಿರೋರೂಪವನುಧರಿಸಿದನೂ | ಜಲಜಲೋಚನನೆಂದುಮುನಿಸಂ | ಕು
ಲವುನೂಚಿಸೆಕೇಳ್ವೆನವನೀ | ಗಳೆಯೆನಗವಿಸ್ತರಿಸಿಹೇಳೆನಲಾತನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಪ್ರಳಯದಲಿಳಿನಯೋಗನಿದಾ | ಲಲನೆ
ಯಲಿವೈಕುಂಠನಿದ್ದನು | ಬಳಿಕಲೆಚ್ಚತ್ತಿಗಜಗವನಿರ್ಮಿಸುವಡಿಚೆ ಳ್ಳುಸೀ ॥ ಜಲಜಭವನಾಮವಿನಡಂಕೃತಿ | ವೊಳಿತುದಾ
ಪದಮೇಳಿಪ್ಪಗೆಲಿನೈವ | ಸಲಿನಿದಾನಗಳಿನಿಪವೇದಂಗಳನುವಿರಚಿಸಿದಾ ॥ ೧೦ ॥ ವೊದಲುವೈಕುಂಠನಲಿಲಯವೈ | ದಿದಗು
ಣತ್ರಯದೂಳಗೆವಿಗೆಹೆ | ಚ್ಚಿದರಜಸ್ತಮವೆರಡುನುಧುಕೈಟಭನಮಾಖ್ಯದಲೀ | ಅದರಿನಲಿದಾನವರರೂಪದ | ಲುದಿಯಿ
ಸಿವರಾವಿತಿಳುತಯುಗ|ರ್ವದಲಿನೀದಂಗಳನುಕೊಂಡಿಳಿದರುರಸಾತಳಿಕೆ ॥೧೧॥ಖಳರುಬಾಧಿಸಿಸಕಲವೇದಂ|ಗಳನುಸಾತಲದಲ್ಲಹಾ
ಯ್ದ|ರೆಲೆಪರೀಕ್ಷಿತತನಯಕೇಳ್ಬಳಿಕಾಮತಾಮಹಗೇ ॥ಸಲೆಮನೋವ್ಯಥೆಯಾದುದಾಕ್ಷಿತಿ|ಗಳಬಲದಿತಾನಳಿಲೋಕಂ|ಳನು
ಸೃಜಿಸುವೆನವಕೆಲಯುನಾಯೆಂ ದುಬಿಸುಸುಯಿದಾ ॥೧೨॥ಜಗವಸಲಯುವೆನೆಂದುವರವೇ|ದಗಳಿಗಾದುದುಹಾನಿಯೆಂದು | ಜ್ಞಿ
ಗದಲಾಬುಜಪೀತಕಚ್ಯುತನೆಡೆಗೆತಾಪೋಗಿಗೀ | ಮಿಗೆನುತಿಸಿಬಿಸ್ಸೆ ಲಸಲಾವ | ನ್ನಗಳುಲಾಧಿಪಕಯನನಾಹ್ಲಣ | ಮಿಗಿಲೆನಿಪ
ಹಯಶಿರದರೂಪವನೊಲಿದುತಾಧರಿಸೀ ॥೧೩ ॥ ಹರಿರಸಾತಳಕಿಳಿದುಳನನಿ | ಪ್ರರವಿನಾದವನಾಗವಿರಚಿಸೆ | ಸುರವಿರೋ
ಧಿಗಳೋಡಿಪೋದರುಬಳಿಕವಹಿಲವಲೀ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿಬಂಧಿಸಿದವೇದೋ | ತ್ಕರಗಳನುತಾಬಿಡಿಸಿತಂದಾ | ಸರಸಿಜಾಹನಗಿತ್ತು

ಪೊಗಲುಂತಿರ್ದನಚ್ಯುತನೂ ॥ ೧೪ ॥ ಬಳಿಕಲಾದೈತ್ಯರುರುತಾಪಲ । ಕಿಳಿದುವೇದಂಗಳನುಕಾಣದೆ । ಜಲಜಲೋಚನನೊಯ್ದನೆಂಬುವನರಿಮುತಾವ್ಮುಳಿದೂ ॥ ಕಲಹಕುದ್ಯೋಗಿಸುತಬರಲಾ । ಖಳರಮರ್ದಿಸಿನಕಲಲೋಕಂ । ಗಳನುಸಲಹಿದ ನಾಗಹರಿಹಯಶರೂಪಿನಲೀ ॥ ಕಮಲಭೋಽಸ್ಯಾಪ್ತಕಾರ್ಯೋ । ದ್ಯಮಕೆವಿಘ್ನಂಗಳನುವಿರಚಿಸಿ । ದಮರರಿವ್ರಗಳವಧಿಸಿ ವೇದಾವಳಿಯನುದ್ಧರಿಸೀ ॥ ಕಮಲಿಯಧಿಪತಿಪರಿಸಿದತ್ಯಂ । ತ್ತಮವೆನಿಪಹಯಶರದಮೂರ್ತಿಗೆ । ಸಮವದಾವುದೆಸುತ್ತವೈ ಕಂಪಾಯಮುನಿನುಡಿದಾ ॥ ೧೬ । ಬಳಿಕಜನವೇಜಯನುಕೇಳಿದ । ನೊಲಿದುವೈಕಂಪಾಯನನಮುನಿ । ತಿಲಕವೇದವ್ಯಾಸನಬ್ಜಾಕ್ಷನಿಗೆಸುತನೆಂದೂ ॥ ತಿಳುಪುವರುಬುಧರೆಲ್ಲರದನಿಂ । ದೆರೆಮುನಿಪವಿಸ್ತರಿಸಿಮನದಲಿ । ಬಲಿದಳೆನಸಂಕಯನಬಿಡಿ ಸೆನಲಾತನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೭ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಹಿಮಶೈಲತಟದಲಿ । ವರಪರಾಶರಸೂನುನಿಜಶಿ । ಷ್ಯರಿಗೆತಾಸಾರಾಯಣಾಶ್ಮಜನೆನಿಸಿದಂದವನೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿತಿಳುಹಿದುದನಾನಾ । ದರದಿಕೇಳಿಹೆನೀಗಲದನ । ಚ್ಚರಿಯೆನಲುಬೋಧಿಪೆನೆನುತ್ತಾ ಮುನಿಪನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೮ ॥ ಕೇಳುವೊಡಲಿಲೀಜಗವನೃಜಿಸುವ । ಕಾಲದಲಿಹರಿಯಬ್ಜಯೋನಿಯು । ಲೀಲೆಯಲಿತಾಪಡೆದನಾತನಿನಾದು ದಾನಾಮಯಾ । ಮೇಲೆತನು ಟ್ಟಳದಲ್ಲಿಬಹವೇ । ದ ಳಿದಸರಿಸಿತದನುಎಷ್ಟಪ । ಜಾಲದಲಿಬಿಳವಿಗೆಯಮಾಡಲುಬಗೆದಚ್ಚು ತನೂ ॥ ೧೯ ॥ ವಿಮಲಬೋಧಾನ್ವಿತನುಪಾಂತರ । ತಮನೆನಿಪಪುತ್ರನನುಕಲ್ಪಿಸೆ । ಕಮಲನೇತ್ರನಿಗಾತವಂದಿಸಿಯೋದೆವೇ ದಗಳಾ ॥ ಶ್ರಮೆಯರಸನಂದಾಕುವಾರೋ । ತ್ತಮನೊಡನೆನೀನಂಚಿತವ್ಯಾ । ಸಮನೆಮಾಡಿದೆನೆನುತಲಾಕ್ಷಣದಲಿನಿರೂಪಿಸಿದಾ ॥ ೨೦ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ವೀದಂಗಳನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದನುಬಳಿಕಾತನಾಕ್ಷಣ । ಹರಿಯೊಲಿದುಬಾಮಗನೆವೇದವ್ಯಾಸನೀನೆಂದೂ ಕರದುಸನುಮನಂತರಗಳಲೀ । ಪಿರಿದೆನಿಸಿತಿಳಿವಿಗೆಯನುಮಾತಾ । ದರದಿವೇದಾವಳಿಯನೆಂದುವಡೆಸಿದನಾಗಾ ॥ ೨೧ ॥ ತನುಜಕೇಳ್ನಿನಿದುಧರೆಯಲಿಜ । ನಿಸುನನ್ನಯಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವ । ಮುನಿಜನಕೆಬೋಧಿಸುವಸಿಷ್ಠ ನಪೌತ್ರನೆಂದೆನಿವಾ ॥ ೨೨ ॥ ನಳಿನಾದಸರಃಶರಗೆನಂ । ದನನೆನಿಸಿನೀಪುಟ್ಟಕಾರವ । ಜನಪನಿಕರದಜನನಮರಣಕೆಹೇತುವಾಗೆಂದಾ ॥ ೨೩ ॥ ಕಾಲದಲವಮುಳಿಸಿದವನೀ । ದಾಳಿಗಳವಿಸ್ತರಿಸಿವಿಗಮುನಿ । ಜಾಲಕುಪದೇಶಿಸುವೆಯಿರಿದೆನೆಧರ್ಮಕಾಸ್ತ್ರಗಳಾ ॥ ಹೇಳಿಜಗದಳಿಗಳಿನುಕೆಡಿಸುವೆ । ಮೇಲೆನೀನೇಲೋಕಹಿತನಪೆ । ಹೋಲುವವರಾರಿನ್ನುನಿನ್ನನೆನುತ್ತಹರಿನುಡಿದಾ ॥ ೨೪ । ನಿನಗೆಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿಸುವ । ಘನಮಹಿಮೆಯೋಗಾನ್ವಿತನುನಂ । ದನನಹನುನಿನ್ನಿಂದವೆಗ್ಗಳವಹನುಮಹಿಮೆಯಲೀ ॥ ಅನಘನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿಕೆತೆರೆಯು । ದಿನಕಠಿಗಳುಳ್ಳನಿತುಕಾಲವೊ । ಳಿನುತಹರಿಹೇಳಿದನವಂತರತಮನಿಗೊಲವಿನಿಲೀ ॥ ೨೪ ॥ ಬಳಿಕಹರಿಸ್ಪೋ ದ್ಧಂದವಲಿಈ । ಇಳೆಯೊಳುಪಬೃಂಹಿಸಿದನುಬಹುಸ । ತ್ಕೃಗಳನುಕೈಕೊಂಡುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿವರನೂ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳ್ವಾ ಮುನೀಂದ್ರನು । ಜಲಜನಾಭನಪ್ರತ್ರನೆಂಬುದು । ತಿಳಿದುದೇನಿನಗೆಂದುವೈಕಂಪಾಯಮುನಿನುಡಿದಾ ॥ ೨೫ ॥ ಎನಲುಜನಮೇಜಯನುಮೀಸರಿ । ಮನದೊಳಗೆಗರ್ವಿಸುತಗಂಗಾ । ತನುಜಯಮನಂದನಗೆಮೈಲಿನ್ನೇನಹೇಳಿದರೋ । ಎನಗೆನಿಂ ದನೊರೆದುದೇಳೆಂ । ದೆನುತಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲುತತ್ಕ್ಷಣ । ಮುನಿಪವೈಕಂಪಾಯನನುತನ್ನ ನೃಪತಿಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೬ ॥ ಕೇಳು ಜನನೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಧರ್ಮಜನಾಗಭೀಷ್ಮಗೆ । ಲೀಲೆಮಿಗಿಲಿಂತೆಂದನೀನೆನಗಖಿಳಧರ್ಮಗಳಾ । ಹೇಳಿದೈವಿಸ್ತರಿಸಿ ಇನರಿಂ । ಮೇಲೆಮುತ್ತಮಧರ್ಮತತ್ವವ । ನಾಲಿಸುವಡೆನಗಿಚ್ಛೆಯೆಸಾಮುತಿಳುಹುಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೨೭ ॥ ಆನುಡಿಯಲಾಲಿಸು ತಗಂಗಾ । ಸೂನುಬಳಿಕಾತೆಂದಕೇಳಲೆ । ಮಾನವೇಶ್ವರನಕಲಧರ್ಮಗಳೊಳುನಿರ್ಧಕವಾ । ನಾನುಕಾಣೆನದೊರಿದನೊಂದನು । ಮಾನನನುಪೃತುಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲಿ । ನ್ಯೂನವಿಲ್ಲದೆವಾಡಿಸಿದ್ಧಿಯಪಡೆವೆಧಿಟವೆಂದಾ ॥ ೨೮ ॥ ಆಲಿಸುವಡಿನ್ನೊಂದುಕಥೆಯನು । ಕೇಳುಪೂರ್ವದೊಳೊಂದುದಿನಮುನಿ । ಮೌಳಿನುಂಡಿಶಚರಣಕಮಲನುನಾರದನುನಲಿದೂ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದೈದಿದನುನಿರ್ಜರ । ಪಾಲನಿದ್ದೆಡೆಗಾತವಪ್ಪಿಯೆ । ಲಾಲಿಸಿದನಭ್ಯರ್ಥಿಸಿತತ್ಕೃತಿಯೆಲಿಪುರಂದರನೂ ॥ ೨೯ । ಇರಿಸಿಮಣಿಮಯಪೀಠದಲಿಯಾ । ನರಿಸಿಜೋದಭ್ಯನಸುತನನಮರೇ । ಶ್ವರನುನುಡಿದನುನೀವುಸಂತತಸಕಲಲೋಕದಲೀ । ಚರಿಸುತಿರುವಿರಿಕಂಡುದೊಂದ । ಚ್ಚರಿಯಮುಳ್ಳಡೆಪೇಳ್ವುದೆನಲಾ । ದರಹಸಿತವಿಂದಾಮುನೀಶ್ವರನಾಗಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೩೦ । ಪೃಥಿವಿಪತಿಕೇಳಿದನುಭಾಗೀ । ರಥಿಯದಕ್ಷಿಣೀರದಲಿನು । ವ್ರತಿತವೆನಿಸಿಪ್ಪುದುಮಹಾಪದ್ಮಾಖ್ಯಪುರವೊಂದೂ ॥ ಪೃಥುತಪನ್ಸಂಯುತನುತಾನ । ವ್ಯಥನುನತ್ಯವ್ರತನುಸಕಲಾ । ತಿಥಿಸಮರ್ಯನುಭೃಗುವೆನಿಸಭೂಸುರನುನೆಲೆಸಿಹನೂ ॥ ೩೧ । ಒಂದುದಿನವಾಭೂಸುರೋತ್ತಮ । ನಂದವೆನಲರ್ಘವನುತೆನ್ನಯ । ನಂದನರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೆಭೂವಿಸಿಕೊಟ್ಟುನಾನಿನ್ನೂ ॥ ಮುಂದೆನದ್ಯತಿಪಡೆವೆನಾವುದ । ರಿಂದಧರ್ಮವನೇನಮಾಡುವೆ । ನೆಂದುತಾಚಿಂತಿಸುತಲಿಪ್ಪನುಸುರವಕೇಳಿಂದಾ ॥ ೩೨ । ಆಸಮಯದಲಿಬಂದನಾಧರ । ಣೀಸುರನನಿಲಯಕ್ಕಬಳುವಿ । ದ್ಯಾಸನುಸ್ವಿಶನೆನಿಪಮುನಿಮುಖ್ಯನುಯದೃಚ್ಛೆಯಲೀ ॥ ಲೇಸೆನಿಸಿಯಾಸನನಿಪಪ್ಪ । ರಾಸಿತಾಧ್ವರ್ಶ್ರಮ

ನಮೋಡಿವ | ಯಾಸನುನ್ವಿತನಾಮಿವಿಗಿವ್ಪೂಜಿಸಿದನಾದ್ವಿಜನಾ ॥ ೩೩ ॥ ಭಳಿಕಲಾಪ್ವೀನಾಭೃಗುಮಿಸೊಡ | ಪೆತಿಲಿದುಸುಖಿವ
ನುನಿನ್ನ ವಿನಯಂ | ಸಳಿತಿನುಪಿತ್ರತೆಯನೈದಿದೆನಿಂದುನಿಪ್ಪೊಡನೇ | ಲಲಿತತ್ವಾಹಸ್ಯಗಳಮಿಗೆ | ಕೆಲವರಿದಾತ್ಮವಲ್ಲೋ
ಕನ | ದಲಿಗತವ್ಯಥನಾಗಿಚರಿಸುವಬಗೆಯುಲ್ಲೇನೆಂದಾ ॥ ೩೪ ॥ ಕೆಲಬರಧಿಕಬ್ರಂಹಚರ್ಯದಿ | ಕೆಲಬುದೆವೆನೃಪಸಸ್ಥಧರ್ಮ
ದಿ | ಕೆಲಬರುತ್ತಮವೆನಿಪಘಾನಪ್ರಸ್ಥವಾರ್ಗದಲೀ॥ ಕೆಲಬರುರುಯುತ್ಯಾಂಕ್ರಮಂದಿಮಿಗ | ಕೆಲಬದುಶುಜಿಲಯೋಗಪಥದಲಿ|
ಕೆಲರುಶಿ ಸಿಪರಿಭಕ್ತಿಯಲಿನದ್ಗತಿಯನ್ನೆದುವರೂ ॥ ೩೫ ॥ ಪ್ರತಿದಲುಪವಾಸಪಲಿಲಹಳ | ಕ್ರತುವಿಧಾಪಂಗಳಲಿಸೊಂಗ
ಕ್ರತಿಪಥನದಲಿಕರ್ಮಫಲನಿಷ್ಕಾಮವೃತ್ತಿಯಲೀ | ಅತಿಥಿನಿತಾತ್ಮಾತ್ಕರಂಗಳಲಿನಿಜ | ಪಿತಸಮಾರಾಧನದಿನುಸುಖಂ | ತತಿಯಪೆಚೆ
ವುನುವರುಥರ್ವದ್ವಾರಫಲುವೆಂದಾ ॥ ೩೬ ॥ ಇನಿತರೊಳಗಾತ್ಮವಲೋಕನ | ಘನವೆನಿಪುದರಿಂದಕಥೆಯನು | ನಿನಗೆಪೇ
ಳ್ವೆನುನ್ಯೈವಿಶಾರಣ್ಯದಲಿವೊರ್ವದಲೀ ॥ ಅನಘಕೇಳ್ಗೀಮತಿಸವಾಖ್ಯುದ | ಧುನಿಯದೊಂದುಂಟದರೊಳಗೆಪರಿ | ದೆನೆವ
ಮಹಾಪದ್ಮಭಿಧಾನದಹ್ರದವಿರಾಜಿಸಿತೂ ॥ ೩೭ ॥ ಪೂತವಾದಾತೀರ್ಥದಲಿಮಾಂ | ಧಾತವೊಂದಲಾದವರುಸುತಪ್ಪೋ | ವಾ
ತ್ಯಗಳವಣಡಿಪರುಪತೆವರುಸಕಲಸಿದಿ ದ್ಧಗಳಾ | ಖ್ಯಾತವಾದಾಖ್ರದದತಟದಲಿ | ವೀತಭಯದಲಿಪದ್ಮನಾಭನ | ಮೇತಸೊಬ್ಬ
ನುವನ್ನಗೋತ್ತಮುನಿಶನುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೮ ॥ ಪರಮಧರ್ಮಜ್ಞನುದಯಾನ್ವಿತ | ನುರುತವಸ್ಸಂಯುತನುದಾಂತನು|
ಪರಿಪರಾಯಣನಧಿಕಗುಣನಾಗಂತುಕಪ್ರಿಯನೂ ॥ ಪರುಷಧನವಿಭುವೀತನಿದೆಡೆ | ಗಿರದೆನೀಹೋಗಾಮಹಾತ್ಮನು | ವಿ
ರಿವೆನಿಸುತಿಪಸುಪ್ರವೋಡವನಿನಗೆವಿರಚಿಸುವಾ|| ಎಂದನುಡಿಯುನುಕೇಳಿಬಹಳಾ | ನಂದರನದಲಿನನದುಮಾಡುವೆ | ನಂಡದಲಿ
ನೀನರುಹಿವಿರವನೆನುತ್ಪಭೃಗುವಾಗಾ ॥ ಇಂದಿನಿರುಳನುತಳೆದುನನ್ನಯ | ಮಂದಿರದೊಳುರನಾಳೆತೆರಳುವೆ | ನೆಂದಕ್ಷಿಥಿಯಾ
ದ್ವಿಜಂಗರುಹಿನುವಿನಯುಪಲೀ ॥ ೪೦ ॥ ಎನ್ನುಬಳಿಕಾಯಿರುಳನಾತನ | ಮನೆಯೊಳಗೆತದ್ವಿಜನುಕಳಿದನು | ಘನವೆನಿಸು
ತಿರಥರ್ವಸಲ್ಲಾಪವಲಿಚಿಳಗಾಗೇ | ವಿನಯದಲಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಹೋದನು | ಜನಪಕೇಳೈಭೃಗುಬಳಿಕಹೋ | ಹೆನುತದುತ್ಪ
ನ್ನತೀರ್ಥಕೆನುತುದ್ಯೋಗಮುನನಾದಾ ॥ ಒಳಕಭೃಗುನಿಜಬಂಧುಮಿತಾ | ವಳಿಗರುಹಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುತೀರ್ಥಂ | ಗಳನನೇಕ
ವಕಳೆದುನೈವಿಮಿಕನನದೊಳೈತಂದೂ | ಸಲಿಮಹಾಪದ್ಮಹ್ರದತಟ | ದಲಿವಿರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪತತ್ಕಂ | ತಲಿವತಿಯಭವನವನನು
ಹೊಕ್ಕನುವಿನ್ರನುಚಿತದಲೀ ॥ ೪೨ ॥ ಆಸಮಯದಲಿಕಂಡಳೈದೆನ | ತೀನ್ಯಪಪ್ರಭುಪತ್ನಿಯಾಗತ | ಭೂಸುರನನತಿಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದಾಲಯಕೆಕರದೊಯಿದೂ ॥ ಆಸನವನಿತಾ ದರಿಸಿನೀ | ವೀಸದನಕೈತಂದಬಗೆಯ |ವಿಲಾಸಮಿಗಪೆಳೆನಲುಭೃಗುವಾ
ಧರದಲಿಂತೆಂದಾ || ವನಿತೆನಿನ್ನಯಪತಿಯುನೀಶ್ರೀಪೆ | ನೆನುತಬಂದೆನದೆಲ್ಲಿಗೈದಿದ | ನೆನಲುನುಡಿದಳುಕಾಂತೆತಿಂಗಳಿಗೊವ್ಮೆ
ಮತ್ವಿ ಯುನೂ ॥ ದಿನವಂಥವಾಹವನಕೆತಾಪ್ರೋ | ವನುನಭಸ್ಥಳಕೀಗಲೆಂಟೇ | ದಿನಕೆಬಹನೆಲೆಭೂಸುರೋತ್ತಮಯಿಂ
ದುಹೇಳಿದಳೂ ॥ ೪೪ ॥ ಎನ್ನ ಭೀಕನಕಾರ್ಯವಿನುವೇ | ನ್ನಿನ್ನ ಭೀಪ್ಸಿತವಾವುದೆಂದಾ | ವನ್ನಗಪ್ರಭುಪತ್ನಿನುಡಿಯಲುತನ್ನ
ಹೀಸುತನೂ | ನಿನ್ನ ವತಿನುಕಂಡುಬೇಪುದೆ | ನನ್ನ ವಾಂಛಿತವಿನಿತುದಿನವಾ | ನಿನ್ನು ವನದೊಳಗಿಹೆನುಬಂದರೆಹೇಳಬೇಕೆಂ
ದಾ ॥ ೪೫ ॥ ಎನುತಭೃಗುಗೋಮತಿಯತೀರದ | ವನದಲುತ್ಕಟಜಪಪರಾಯಣ | ನೆನಿಸಿಘನನಿಯಮದಿನಿರಾಹಾರದಲಿನೆಲ
ಸಿದನೂ ॥ ಜನವಕೇಳ್ತದು ಭೃಜಗಬಾಂಧವ | ರನುಜಮಿತ್ರದುಪ್ಪೋಗಿತದ್ವಿ | ಪ್ರನನುಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಾಹಾರವನುಕೊಳ್ಳಿ
ನುತಾ ॥ ೪೬ ॥ ಅತಿಥಿಪ್ರೂಜಾಪರುನಾವೆನಿ | ಶ್ಚಿತವಿದಾಹಾರವನುಕೊಳ್ಳದೆ | ಸತತವುಪವಾಸದಲಿಸೀವಿರೆದುರಿತವೆಮಗಹು
ದೂ ॥ ಕ್ಷಿತಿಸುರನೆನಮ್ಮನಿಬರನುನಿ | ರ್ಗತಕಲುಷರನುಮಾಪುವದುಫಲ | ತತಿಯಭುಜಿಸೆನಲವರೊಡನೆಭೃಗುವಾಗಳಿಂ
ತೆಂದಾ ॥ ೪೭ ॥ ಎಲೆಬಿಲೇಕಯಮುಖ್ಯರಿರನೀವ್ | ವೊಲಿದುಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಿರೇತಕೆ| ಯಲಭುಗುಣಪದ್ಮಾಖ್ಯಪನ್ನಗಾ
ಲಕನುಬರಲೀ ॥ ಬಳಿಕಲಾಹಾರವನುಕೊಂಬೆನು | ಬಳಲಿಸದುಕಡುಹಸಿವುನನ್ನನು | ಕಲುಷವಿಲ್ಲಿನ್ನೆರಡುದಿವಸಕೆಬಿಡುವೆ
ನಿಯನುನನಗೂ ॥ ೪೮ ॥ ಎನಗಧಿಕಜಪನಿಯಮವುಂಟದು | ದಿನವೆರಡಾಲಿಸುಗಿವುದಾಹ್ವಣ | ಮನವೊಲಿದುಪದ್ಮಾಕ್ಷಪನ್ನ
ಗಬಹನುನಿಜಗೃಹಕೇ||ಳಿನವೆನಿಸಿದಾಹಾರವನುಕೊಂ | ಚಿನುಬಳಿಕನೀವಳುಕಬೇಡಂ | ದೆನುತಲವರೆಲ್ಲರನುತಳುಹಿದನಾಗ
ಭೂಸುರನೂ ॥ ೪೯ ॥ ಅರಸುಕೇಳೆಂಟನೆಯದಿನಕಾ | ಖರಕರನನೇಮದಲಿಬಳಿಕಾ |ಪುರಗವತಿನಿಜಗೃಹಕೆಬಂದನುಕಂಡೂರವದ
ಲಿ | ತರುಣಿಯಿದಿರಾಗೆದ್ದುಭಕ್ತಿಯ | ಭರದಿವಿಧ್ಯನುಸಿತ್ತುತಾಕ್ಷು | ಳಿರಿಸಿವೃದುಪಿಠದಲಿತತ್ಕರಿಸಿದಳುವಲ್ಲಭನಾ ॥೫೦॥
ಅಂಸಸಂಪ್ರೀತಿಯನುಪಡದೊಲು | ವಿಂದಲಾಪನ್ನಗನುತನ್ನರ | ವಿಂದವದನೆಯಕೂಡೆನುಡಿದನುಮಧುರಭಾಷೆಯಲೀ||ಬಂ
ದರೇಯತಿಥಿಗಳುನೀನಾ | ನಂದದಲಿವಿರಚಿಸಿದೆಯಾವೊದ | ಲಂದದಲಿಬಹುವಿಧದನತ್ಕಾರಗಳನೆಲ್ಲವನುಾ॥೫೧॥ ಎನಲುಬಳಿಕಿಂ
ತ ದಳತನ | ವನಿತೆಯೆಲೆವಲ್ಲಭನೆನಿನ್ನನು | ನೆನವುತುತ್ತ ವಂದೇವಗುರುಪಿತೃವತಿಥಿಪ್ರೂಜೆಗಳಾ | ಘನವೆನಿಸಲುಮಾಡಿದೆನು
ವೊಡಲ್ಲಂ | ತನಗೆನಿನ್ನಯವಾಕ್ಯಕರುಣವೆ | ಯನಪತತ್ಪಸತ್ಕರ್ಮವಾಗಿಯದೆಂದುಹೇಳಿದಳೂ ॥ ೫೨ ॥

ಗುರುವಿನ್ಹೆಡೆಮಲಿಭಕ್ತಶಿಷ್ಯಗೆ । ಧರಣೀಸುರರಿಗೆಬೇದಲಿತ । ತ್ವರಕಿಸಕಲುಲ್ಕಕೃತಿವರಿಬಾಲನಮಹೀಶ್ವರಗೆ ॥ ಸುರಚಿತ
ತನ್ಯಯಾರ್ಜಿತವುವೆ ೃ । ಕ್ಯರಿಗೆಯಿಲ್ಲರಸಸೇವೆಕೂಡ್ಗೆ । ತರುಣಿಗಧಿಪನವಕೈಕ್ಯಕರಣವೆವಿಹಿತಕರ್ಮಗಳೂ ॥ ೫೩ ॥
ಭುವನದೊಳುನಳಲಾಕ್ರಮಗಳಲಿ । ಧವನೆಕೇಳುಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮವು । ವಿವಿಧಪುಣ್ಯನಿಧಾನವೆನಿಸುವುದದಳೆಭೂವಿಸಲೂ ।
ಯುವತಿಯುತ್ತಮೆಯಾಗಬೇಕೆ । ನ್ನ ಪಳುಪತಿವಾಕ್ಯವನುಮೀರಲು|ಕವಿವುದುತ್ಕಟದುಃಖವಿದನಾನರಿದುವರ್ತಿಪೆನೂ||೫೪||
ಎಲೆಮನಸಾಪ್ರಿಯಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಂ । ಗಳನುತಿಳಿದಿಹನಿನಗೆಯೊಮ್ಮೆಯು । ಕಲುಷಹೊದ್ದಡತೊದಿನಡೆವೆನುನಿನ್ನೆಮ
ದ್ಗೃಹಕೇ । ಒಲಿದುಬಂದನುವಿಪ್ರನೊಬ್ಬನು । ಬಳಿಕಲಾಧಿತ್ಯವನುಕೈಕೊಂ । ಡಲಿವನಿತೆನಿನ್ನಧವನೆಲ್ಲಿಯಿನುತ್ತಕೇಳಿ
ದನೂ ॥ ೫೫ ॥ ದಿವಸಕರವಧವಹನಕೈ ೃದಿದ । ಧವನುನಿನ್ನಿಪ್ಪೆನತವಹೇಳಿನ । ಲವನಿಸುಯಿಂದಾನುಕೇಳಲುನಿನ್ನವಲ್ಲ
ಭನೂ ॥ ದಿವಿಜರಜೆಯಿಹನಾತನನುನೋ । ಡುವರೆಬಂಪೆನೆಂತುತ್ತಪೆಳುವ್ಪತ್ಸವದಿನೀವನದೊಳೆಗೆನಿಯಮದಲಿಹೆನ್ನಾನೆಂ
ದಾ ॥ ೫೬ ॥ ನಿನ್ನಧವಬಂದಾಗಹೇಳೆಂದೆನ್ನ ಚೋಧಿಸಿಯಗ್ರಜನ್ಮನು । ಪೋನ್ನೆವೊಡಲಾವನದೊಳಗೆಜಪನಿಯಮಗ
ಳಧಿಕಿಸೀ । ಅನ್ನವನುಪೆಟ್ಟಪ್ಪನೆಜೋ । ಡಿನ್ನುಜೀಗದಿಪ್ರೋಗಿಯಾತನ । ಮನ್ನಿಸೆಂದಾಭಾರೆ ೃಯರುಹಿಡಿಡಾತನಿಂತೆಂ
ದಾ ॥ ೫೭ ॥ ಮನೆಗೆಬರಲಾದರಿಪೆನಲ್ಲದೆ । ವನಿತೆಕೇಳ್ದಾನೊಬ್ಬನೆನುಬಾ । ಯಿಸುತಸದಪಾರ್ಥಿಸಲುಹೋಹೆನೆಯಲ್ಲ
ನೆಂದದಲೀ ॥ ಅನಿಮಿಷರುಮೊಲಗಾಬಂದೆ । ನ್ನನುಪಿರಿಯನೆಂದಧಿಕತರವಹ । ವಿನಯಿದಲಿಸೇವಿಪರುನಾನಾವಾನ್ಯನೇ
ಯೆಂದಾ ॥ ವನಿಜಭವಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾಹೋ । ಹೆನುಯಭೀಷ್ಟಿಯಲರ್ಕರಥದೆಡೆ । ಗನವರತನಾಹೋಹೆನವುರಾಧೀಕನಿದ್ದೆ
ಡೆಗ ॥ ಮನವೆನಲಿಪುನಾಹೋಹೆನೀವರಿ । ಳಿನತವೆತ್ತಿಹನಾನುಬವಿ । ಪ್ರನನುಸುತಿರಾಗಿಪೋಗುವುದುಚಿತವಲ್ಲಂ
ದಾ ॥ ೫೯ ॥ ಎಂದಡಾಪತಿಯೊಡನೆಬಳಿಕಂ । ತೆಂದಳಾತನಭಾರೆ ೃಯನಿನ್ನನು । ಬಂದಟೀಕ್ಷಿಪೆನೆಂದೆನುತಬಳಳಾಭಿಲಾಷೆಯ
ಲೀ । ನಿಂದನಾಭೂಸುರನುಪನಕೊಳ । ಗಿಂದುಪಿರಿದಾಸೆಯೆನುಕೆಡಿಪುದು|ಚಂದವೇನೀಬಲ್ಲಿಧರ್ಮರಹಸ್ಯವಿಸ್ತರವಾ ॥೬೦॥
ಧೀರಶಾಂತನುನೀನುಸಕಲಾ । ಚಾರಪದ್ಧತಿಗಳನುನಿನ್ನವೊ । ಳಾರುಬಲ್ಲರುವಿಶ್ವದಲಿಭೂಸುರಕದಂಬಕಕೇ । ಚಾರುಭ
ಕ್ತಿಯನಾಡಿಪರೆಯದು । ಗೌರವನಕೆಡಿಸುವ್ರುದೆಧರ್ಮವಿ । ಚಾರಪರರೊಳಗಧಿಕನೀನಹೆಯೆಂದಳಾರಮಣಿ ॥ ೬೧ ॥ ಧರಣಿ
ಸುರನಾಶೆಯುನುಕೆಡಿಸಿದ । ಡುರುದುರಿತಕಿಲಿಕುಲವನೆಲ್ಲವ । ನರುಪುವದುವಿಪ್ರರಿಗೆಮಾಡಿದವರಿಷ್ಟವಾದುದೂ ॥ ಪಿರಿದನಿಸಿ
ಸಲಿಸಿದಡೆಭಾಗ್ಯೋ । ತ್ಕರಗಳಹನಿದನರಿದುವಾಸಿಯ । ನಿರಿಸದಿರುಚಿತ್ತದಲಿವನ್ನಿಸುಪ್ಪೋಗತದ್ವಿಜನಾ ॥ ೬೨ ॥ ಚಾತ
ಕವುಮೇಘವನುಹಾರುವ । ರೀತಿಯಲಿನೀಬಪ್ಪುದನಕೇ । ಳಾತಬಯಸುತಲಿಹನುಮನದೊಳಗೆಂದುನಿಜತಿಗೇ । ಆತಳೋ
ದರಿಬಿನ್ನವಿನೆವಿ । ಖ್ಯಾತನಹಮಾತ್ಮಖ್ಯಧನಕಂ । ಜಾತವಧನೆಯುವದವಿವೇಕಕೆನಲಿವುತೀಂತೆಂದಾ ॥ ೬೩ ॥ ಎಲೆವನಿತೆನಿ
ನ್ನಂತೆಧರ್ಮಂ । ಗಳನುತಿಳಿದಿರಪಯುತೋಧಿಪ । ಲಲನೆಯಾವಳುನಿನ್ನ ಕಾಂತತೆಗಿಂದುಮೆಚ್ಚಿದೆನೂ ॥ ಅಳುಕದಂಜುಹಿ
ದಿಯೆನಗೆಗಾವಿಲ । ಬಳಿಸಿದೆನ್ನಲಿವರವವೇಕವ । ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದೀಗುಣವನೂಮ್ಮೆಯುಮರೆಯೆನಾನೆಂದಾ ॥ ೬೪ ॥ ಯು
ವತಿವಿಸ್ರನಬಯಕೆಯನುಪ್ರೂ । ರ್ಣವನುಮಾಡುವೆನಿನ್ನೆನುತಲು । ತ್ಸವದಿಜೀಗದಲಿದ್ದಪ್ರಣೀವನಾವನನೈದೀ । ಅವ
ನಿಸುರನನುಕಂಡುಮನ್ನಿಸಿ । ನವದೇಶನೀನೆಂದುಲಾಲಿಸಿವಿವಿಧನಯೋಕ್ತಿಗಳಮೆರೆದನುನ್ಯಪತಿಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೫ ॥ ಒಳ
ಕವಿಟುಪೀಳ್ಗುಯಿಯಲಿಶೀ । ತಳವೆನಿಪನವಪಲ್ಲವಾಸನ । ಗಳಲಿತಾವ್ಕಳೈರ್ದರಿಬ್ಬರುಪದ್ಮವನ್ನಗನೂ ॥ ಪೋಲಿದುನುಡಿ
ಸಿದನಾಭೃಗು । ಕೇಳಿಲೆಮುನಿಪನೆನೆನ್ನ ಬವನು । ಸಲಿಬಯಸಿಕೊಂಡಿರ್ದಕಾರ್ಯವದೇನುಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೬ ॥ ಮುನಿಪ
ನಿನ್ನಯಬಯಕೆಯನುಹೇ । ಳಿನಗೆನಾನದನಿಂದುಮಾಡುವೆ । ನಿನಗೆನಲುಭೂಸುರನುನುಡಿದನುನಿನ್ನ ಕಾಲವನಿತೇ ।
ಎನಗೆಸಂಭಾವನೆಯಮಾಡಿದ । ಳನಳಿನಿನ್ನನುಕಾಣಬಂದೆನು । ವನದೊಳಿದ್ದೆನುನಿನ್ನ ಬರವನುಬಯಸಿನಿಯಮದಲಿ ॥೬೭॥
ಆರ್ಯಮನಬಳಿಗೆ ೃದಿದನುಫಣಿ । ವರ್ಯನೆಂದಾದರಿಸಿನಿನ್ನಯ । ಭಾರ್ಯೆನುಡಿಯಲುನಿಂದೆನೀವನದಲ್ಲಿನಾನೀಗಾ ॥ ಆರ್ಯ
ಹೇಳಿ ೃರವಿಯೆಡೆಯಲಾ । ಕ್ಕರ್ಯನಾವುದುನೀಸರಿವೆವರ । ಶೌರ್ಯಗಳನೆಲ್ಲವನುತಿಳುಹೆನಗೆಂದುಭೃಗುನುಡಿದಾ ॥ ೬೮ ॥ ಎನ
ಲುತತ್ಪಾದ್ಮಖ್ಯಭುಜಗನು । ಮುನಿಪನೊಡನಿಂತೆಂದನಾದಿ । ತ್ಯನುಸಕಲದೇವತೆಗಳೊಳಗತ್ಯಧಿಕನೆನಿಸಿಹನೂ ॥ ಅ
ನಿಮಿಷೋರಗಸಿದ್ಧಕಿನ್ನರ । ಮುನಿಗರುಡಗಂಧರ್ವನುಖ್ಯರು । ದಿನವನನುಸೇವಿಸುತಸಂಜೆಸುವರುಬಳಿಸಲೀ ॥೬೯॥
ರವಿಯಮಲಿಳುನುಸುರಿವಬಳಿಕಾ । ರವಿಯಿಪಸವನುತೆಗದುಕೊಂಬನು । ರವಿಯೆಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯೈಕನಿದಾನನೆನಿಸುವನೂ ।
ರವಿಯುದಯಜಗದುದಯಬಳಿಕಾ । ರವಿಯಡಗೆಜಗವಡಗುವದುಕೇಳ್ । ರವಿಯನಡವಳಿತಿಳಿಯಲಶ್ಯಕ್ಯರ್ಯತರವೆಂದಾ ॥೭೦॥
ವದಮನುಜ ವಲಚೋ । ಧಮಯನ । ಹ್ಷರನುಶಾಶ್ವತಸಜರಸೆನಿಸುವ । ಪುರುಷನಾರವಿಯಲ್ಲಿನೆಲಸಿಹನಿದುವಿಚಿತ್ರವಲಾ । ಹ

ರಿಸರಬ್ರಂಭಸ್ವರೂಪನು । ವರದನಾಶ್ರಿತರಕ್ಷಕನುವರ । ಸರಸಿರುಹಬಾಂಧವನಿಗೆಣೆಯಹರೆಂದುಜೋಧಿಸಿದಾ ॥೭೧॥ ಅ
ವನಿಸುರಕೇಳೊಂದನಾಶ್ಚ । ರ್ಯವನುಮಧ್ಯಾನ್ಹದಲಿಮುನ್ನಿನ । ದಿವಸದಲಿಜಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನವಿದೆನಿಪಖನತೇಜಾ । ರವಿ
ಗೆಸುನೆಂದೆನಿಸಲೊಬ್ಬನು । ಪವನನಧಪಲಿಬಂದುಸುರಮುನಿ । ನಿವಹವೀಕ್ಷಿಸಲಬ್ಜಬಾಂಧವನಿದಿರಿನಲಿನಿಂದಾ । ೭೦ । ಸ
ಡಿವಭಾಸ್ಕರಬಿಂಬವನುನೆರೆ । ಪಿಡಿಕುತನ್ನಯಕರಗಳಲಿಒಳಿ । ಕೊಡನೆತನ ಮ್ಹಧ್ಯದಲಿಪೊಕ್ಕನುಕಂಡುನಾನದನೂ ॥ಸು
ದಿನಿರ್ಕನಕೂಡೆಕೇಳಿದೆ । ಜತಜಭಾಂಧವನಿನೊಳಗೆಪೊ।ಕ್ಕಡಗಿದವನಾರೆನಲುರವಿಯಿಂತೆಂದನೊಲಿದಾಗಾ ॥೭೩॥ತಿಳಿವಡೀ
ತನಿಳಾಸುರನುಭೂ । ತಳದಲಾನೃಗವುಂಭವೃತಿ ತ್ತಯಿ । ಲೊಲಿದುವರ್ತಿಸುತಿಹನುಮಿಗೆನಿಷಾ ಕ್ಮನಾಹಿಹನೂ । ಲಲಿ
ತನಿಪ್ರಾಚಾರಗಳಲ । ಸಲ್ಲಲಿತವೆನಿಸಿದನಿಯಮದಲಿವೆ । ಗ್ಗಳನಹನುಯೋಗಾನಿ ವ್ರತನಹಿಂಸಾವಿವರ್ಜತನೂ । ೭೫ । ಇ
ನಿತುಗುಣಗಳನುಳ್ಳನದರಲಿ । ಮನುಜನ್ಪೆನಯಪಿಂಬವನುಪ್ಪೊ । ಕ್ಕನುಪಮಾಮೃತವಪಡವಪಡೆದೆನೆನುತ ಭಾಸ್ಕರನೂ ।
ನನಗೇಕೆಳಿದನೆಂದೆನಲುಭೃಗು । ಮುನಿಸನಚ್ಚರಿಜಟುಪ್ರತನಯ । ಮನದೊಳುರೆಬೀರಗಾಯತಿದ ದ್ವನೃಪತಿಕೇಳಂ
ದಾ ॥ ೭೫ ॥ ಅವನಕೇಳಿ ದನಂತರದಲಾ । ವುರಗಪತಿಯಾಭರಣೀ । ಸುರನೊಡನೆನಿನ್ನಯನಿಜೇಪಿ ನ್ಸತವಾವುದಪ್ಪನರುಹೂ।
ಪಿರಿದೆನಲುಸಲಿಸುವೆನುನಾನೆಂ । ದುರುವಿನುಮುವಾಕ್ಯಗಳನಾಡಲು । ಕರುಣದಿಂದಾಭೃಗುಮುನೀಶ್ವರನಾಗಳೀತೆಂದಾ ॥೭೬॥
ಅನಘಕೇಳಿ ಭೃಗುಮುಖ್ಯನಿಷಾ ಕ್ಮ । ಮನನುಯತ ತ್ವವನೀಗಳ್ಳಿವ । ನನಗತಿಳುಪಿದೆಯುದನುಧಿಪವರಿದರಿದುಕಾಮವನೂ । ಮು
ನದೊಳಾನಿರುಸುವೆ ನಿಪಿರಿದೆನೆ । ವಿನುಪೂರ್ವಕವಾಗಿಷಷ್ಟಿಗ । ಳನುಸಲಿಸಿದವನೀನುನಿಸ್ಸಂದೇಹಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೭೭ ॥ಪ
ಣಿಪಕೇಳ್ವುಣಾ ಗ್ರತ ಮ್ರನೆನೀ । ಗುಣಪಲಗ ಗ್ಗಳನೆನಿಪೆವಡಿತ । ಗುಣವನಿನ್ನಂದದಲಿಪೂರ್ಣಬಲ್ಲನಾವವನೂ । ಪ್ರಣುತಿ
ಸಿದುವಲ್ಲಿದುಯಥಾರ್ಥವ । ಭಣಿತೆಯಹುದೆಂದೆನುತವಿವಾ । ಗ್ರಣಿಯೆನಿವಭೃಗುದಂಡಕೊಕೊಕೋತ್ತಮನಲಾಲಿದಾ ॥೪೪॥
ಕುಲತೆರದಿನಿನ್ನಯಮುಖತ್ವಂ । ಗಳನನಾಕೇಳ್ದರಿದುನಿನ್ನೊಡ । ನೊಲಿದುವಾತಾಡುವರೆಬಂದೆನುಕಾರ್ಯಜ್ಞರಿಲ್ಲಾ ॥
ಎಲೆಬಿಲೀಯಕಳುಭನರವಂದೆ । ಗಳುಬಹಳವೀಘರ್ಷಯುನಿನಗಾ । ಗಲಿಯೆನುತಭೃಗುಜೀಳುಕೊಂಡನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದಾ ॥೪೫॥
ಪಿರಿದೆನಿಸಿವೀಕ್ಷಾವಿಶೇಷ । ಧರಿಸಿಯಾಭೃಗುವೆಂಬಧರಣೀ । ಸುರಸುಭಾರ್ಗವಕುಲವನಿತ್ರನುಚ್ಯವನಿದೆ ದ್ದೆಗೇ ॥ ಸರಿ
ವನತ ಲುಪತ್ರಕ್ಷಶಿಖಿಮು । ದಿರಕೆಪೋಗಿಮಹೇಚ್ಛೆಯಲಿನಿಜ । ತರುಣಿಯೊಪವಗೂಡಿಸ್ವಮಾಡಿದನಧಿಕಥರ್ಮಗಳಾ ॥೪೬॥
ಎಂದುನಾರದನುನಿಸನಾಸಂ । ಕ್ರಂದನಗೆಪೇಳಿದುದಗಂಗಾ । ನಂದನನುಯಮನುಸುತಗವಿಸ್ತರನಾಗಿವಿರಚಿಸಲೂ ॥ ಮುಂ
ಪೆತನ್ನೈಪನುಖ್ಯನಧಿಕಾ । ನುದರನಪಲಿತುಸುಗಿಧೀಷ್ಮಾ । ನಂದುಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದುಪರದಲಿಂತೆಂದಾ ॥೪೭॥ಎ
ಲೆನವೀಸುತನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯು । ನೆಲೆಯುಬಲ್ಲನರಾಯಸನು ತ್ಕನಿ । ಗಳಿಗೆಗೋಚರವಲ್ಲದಿಗ್ಬಹುಪುಣ್ಯಕಥೆಗಳನೂ । ತಿಳಿ
ದೆಯೆಂತನಘನಿತ । ಗ್ಗಳೆಯಾತುನುಸಾಕ್ಷಾತ್ಕ್ರಿಯಿನಗೆಂ । ದೊಲಿಪುಸಂಸ್ತುತಿಸಿದನುದರ್ಮಜನಧಿಕಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥೪೮॥
ನುರನವೀಸುತನನ್ನಚಿತ । ತ್ತಕೆ । ಪರಮಶಾಂತಿ ಬದಾಯು । ನೀವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದುತ್ತಮವೆನಿವಪುಣ್ಯಾಖ್ಯಾನಜಾಲಾಲಿ ।
ವರಮುನೀಂದ್ರಸುಮೆಚ್ಚುವಂತೀ । ಪರಿಯಲುಜ್ವಲಬೋಧವಿದುಸ । ರ್ವರಿಗೆಧೃಢವನ್ಪಂತೆತಿಳುಹಿದೆಲೇಸುಲೇಸೆಂದಾ ॥೪೯॥
ಫಲವೃತೆರದಲಿಘರ್ಮಸಂಚಯಗ । ಳನುಯಮನಂದನನುಕೇಳ್ದುದ । ಕೊಲಿದುಗಂಗಾಸೂನುಧರ್ಮರಹಸ್ಯವಿಸ್ತರವಾ ॥
ತಿಳಿಯಹಿಂದಕೆಮೆಚ್ಚಿಸಂಯಮಿ । ತಿಲಕರಿಂದಿಗೆಹೋಗಿಬಹೆವಾ ವ್ । ಬಳಿಕಲೆನುತೈದಿದುರುತಮುತಮ್ಮಾಶ್ರಮಂಗಳಿಗೇ ॥೫೦॥
ಭ್ಯಮಾಣಿಯೆಸೌ ತ್ರಚಲವಸೌರುವ । ಸಮಯವಾದುದುನಾಳೆಬಹೆವೆಂ । ದಮರನದಿಯೊತ ಮ್ರಜಗೆವಂದಿಸಿಬಳಿಕಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡೂ ॥ ಯಮುತನೂನವನೇರಿರಥವನು । ಕವುಂಡನೇತ್ರನಕ್ಷೇಮದಲಿನಿ । ರ್ಗಮಿಸಿದರುಗಜಪುರಕೆಧೃಷ್ಟಾ ದಿಗಳುಸಹಿ
ತಾ ॥ ೫೫ ॥ ತರುಣಿಪೆ ಷ್ಟಮದೆಕೆಯುನೀರಾ । ಕರದೊಳಗೆಮಯುಳುಗಿದನುತತ್ಕ್ಷಣ । ಪರಮಜೋಧಾನಿ ವ್ರತನೆನಿಸಿನಿಜವಿ
ಮಲಚಿತ್ತದಲೀ । ನರಸನೃಪಸುತಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ಕರುಣದಲಿರಕ್ಷಿಸುವವೇಂಕಟ । ಗಿರಿಪತಿಯಚರಣಗಳನೆನವುತಲಿದ್ದ
ನಾಧೀಷ್ಮಾ ॥ ... ... ॥ ೫೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೦೦೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮೆ ಗದುಗುವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದಮಧುಪಾನಪ್ರಮ್ಲವಚಿ
ಷಟ್ಪದಿನಿಕಾಯಶ್ರೀಮತ್ಕರ್ನಾಟಕಕವಿಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮತಿಮ್ಮಣ್ಣಕವೀಂದ್ರವಿರಚಿತಮಪ್ಪಕರ್ನಾಟ
ಕೃಷ್ಣರಾಯಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಶಾಂತಿಪರ್ವವು ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು

ಆನುಶಾಸನಿಕಪರ್ವವು.

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ತಿಳಿಯಹಿದನುಧರ್ಮಜಗೆಭೀಷ್ಮನು । ಕೊಲೆಗೆಮನುಜನಕರ್ತನೆಂಬುದ । ಲಲಿತವೆನಿಸಿದ ವ್ಯಥಿಸ
ತ್ಯಾಕರದಗುಹಾಫಲವಾ ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಮಮುನಿನಿಧರ್ಮಸುತನತಿ । ಲೀಲೆಯಿಂಪೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪರಿಭೀಮಾ
ರ್ಜುನಾದಿಗಳಾ ॥ ಮೇಳದಲಿಪ್ರೊಮಟ್ಟಿರಮುನಿ । ಜಾಲನರಿವೃತನಾಗಿರಂಜಿಪ । ಕೂಲವತಿಯಕುಮಾರನಿದ್ದೆಡೆಗಾಗಿನಡೆ
ತಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಮುನಿಜನಕೆಸಾದಿನಿಮೀನಂ । ದನನನಪಯುಗಕೆರಗಿಯೊಯಮ । ತನುಜನುಚಿತಸೌಖ್ಯದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದುಕೈ
ಮುಗಿದೂ ॥ ಮುನಿವಸಂಯಬಿತುನವೊಲುನೀ । ನೆನಗೆತಿಳುಪಿದೆಸಕಲಧರ್ಮ । ಳನುಮನೋವ್ಯಥೆಯೊಂದುಬಿಡದಿದೆಯ
ನ್ಯಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ೨ ॥ ಮುದಪಿಡುರ್ಯೋಧನನುಬಲಗುರೋ । ಭೀಷ್ಮಪಿಳಿತೆಮನುಷಂಜಿಕೊಡಲೊ । ಲ್ಲದೆರಣವನೆನ್ನೊಡನೆಬಲಿ
ದನುರಾಜ್ಯತ್ಯಾಂಶ್ಸೆಯಲೀ ॥ ಹುದುವರಾಜ್ಯನಕೊಡಲುಕಾ । ದಿದೆನುತಾನೆವಿಸ್ಮಿಬ್ಬರಿಂದಳಿ । ದುದುಸುಯೆನ್ನ ಭೂಪಸಮಿತಿ
ಯಿದಕನುತಾಪವಿಪೆಮಾ ॥ ೩ ॥ ಎನಲುಗಾಗಾತನುಜನಿತಾ । ದನುಬಳಿಕಧಭುವನದೆಕರ್ತನು । ಮನುಜನಲ್ಲದುತಥ್ಯವಿ
ದಕಿತಿಪಾಸವೊಂದುಂಟೂ ॥ ನಿನಗೆವೇಳುವೆಕೇಳುಗಾತಮಿ ! ಯೆನಿಪಧೂನಂತಕಾಂತೆಸಿಮಳಾ । ವನಿತೆಯಾತ್ಮಜನುರಗ
ನಿಂಪೈನಿದನುಪಂಚತೆಯರೂ ॥ ೪ ॥ ಮಗನನುರಣವನೆನೋಡಿಬಳಿಕಾ । ಮೃಗನಯಯನೆಯಳುತಿರಲುತಪ್ಪೆ । ನ್ನಗನನಾಸಮಯ
ದರಿಜ್ಞಾನಿಗಿಪಮಿಗೆಟ್ಟಿ ॥ ತೆಗನುತಂದುಕಿರಾತಕೆನೊ ಬ್ಬನು । ಮಿಗೆದ್ರಾಪಿದನತಿಗೋರಿಸಿ । ಹಗೆಯಮಾರಳಿಪೆನಿದನು
ಕೊಲುಮನೆರುನೋಮುನಿನೆಂದಾ ॥ ೫ ॥ ಎಂದಡಾದ್ವಿಜವನಿತೆನೋಡಿಪೆ । ಳಿಂದಕನನೀಭಣಂಗುಕೊಲಬೇ । ಡಿಂದುನೀನೆಲೆಯೆಂ
ಣಕೊರೋಗರಿಪಿತುಬಿಡೆಂದೆನಲೂ ॥ ತಂದುಸದನೆಯುನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ । ಯಿಂದುಶಬರನುನಿನ್ನ ಮಗನನು । ಕೊಂದಹಾವಿದು
ಬಿತುವ್ರತನುಚಿತರನಸಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಎನೆಪ್ರೀಳಿಂದನನುಡಿಗೆಬಳಿಕಾ । ವನಿತೆನುಡಿದಳುವಿಧಿವಕದಲೀ । ತನುಜನುಳಿದನು
ಕೊಂದುಪೀಕ್ಷಿಯೆಂದುನೀನಿದನೂ ॥ ಮುನಿಸುವಧಿಸಲುದುರಿತವಪ್ಪದು । ಘನವಿವೇಕವನುಳ್ಳವರುಹಗೆ । ತನವಜಾತಿಗೆ
ಳುಗೆರಥಿಕಧನಾಂಬುರಾಶಿಯೆಲೀ ॥೭॥ ನನ್ನಗನನಿದಕೊಂದರುಳಿವನೆ । ತನ್ನ ಮಗನೆಯರ್ಜುನಿಕನೀ । ನಿನ್ನು ಬಿಡುದರ್ವಿ
ಕರವನೆನಲಾತೆನದಕೇಳಿ ॥ ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಗಹೋಗಲಿ । ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲಿಮುದ್ರುಗಳಿದು । ಮನ್ನಿಸೆನುಪರಿದೆನಿಪತೋ
ಷವಿಕೊಲ್ಲರಿರೆನೆಂದಾ ॥ ಎನೆತುಡಿಪಳಾಕಾಂತೆನೀ । ರ್ಜುನಿಕನಾಮವವಿಕದಕರ್ಮವ । ನನುಸರಿಸಿಕೃಪೆಯಲಿಯಾರ್ಥವ
ಮಾತುನಿನೀಗಾ ॥ ಅನಘಿನೂಸುರಪಾತಿಬೇಡಿಂ । ದೆನಲದನುಮಾಡಿದಡೆಯುಘನಂ । ಜನಿಸುವೀಕೂ ರತ್ವವನುಬಿಡುಬಿಡುನರೀ,
ನೃಪನಾ ॥ ೯ ॥ ಹಿಂಸೆಗೊಡಬುತೆನಾನುನಿನಗೆ । ನೃಕಂಸತೆಯುಲಭುವಪ್ಪದೆಂದಳ । ವಾಂಸುಲೋತ್ತಮೆಜನವಬಾಧಿವದುಷ್ಟ
ಸರ್ವವನೂ । ಧ್ವಂಸಿಸುವೆನೆಂದಾಪ್ರಳಿಂದೋ । ತ್ತಂಸಗೆಂದಳುವಿನುಲಧರ್ಮದ । ಕಂಸುಗಳುಪಿಡಿದರಿಯಮರ್ದಿಸರೆಂದಳಾ
ವನಿತೇ ॥ ಯೆನಲುನುಡಿದನುಕಬರವರವೃತ್ರ । ನನುವಧಿನನೇವೆವಿಭುಮುಖ । ವನುಕೆಡಿಸನೇಕಂಭುದೋಷವೆಧರ್ಮಹಿಂಸೆ
ಯದೂ ॥ ವನಿತೆಸಕಿತಿಧೆಗೊತಬಡವೆದಯೆ । ಯೆನುಬಿಡದೆಸತಿಯೊವ್ವನಿದ್ದಳು । ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ಬಳಿಕನುಡಿಸಿದುದಹಿಪ್ಪಳಿಂ
ದಕನಾ ॥ ೧೧ ॥ ಎಲೆಪ್ರಿಯಿಂದಕವಿಪ್ರಪುತ್ರನ । ಕೊಲೆಗೆಕಾರಣವಲ್ಲನಾನಿದ । ತಿಳಿದುನೋಡಲುಮೃತ್ಯುವರತಂತ್ರತೆಯಲಿಂದೀ
ಗ । ಅಳುಕದೀತನಕಚ್ಚಿದೆನುಮನ । ದೊಳಗೆಕಾಮಕ್ರೋಧಮತ್ಸರ । ವೊಳಯದೆನಗವರಾಧಿಯಾನಲ್ಲೆಂದುದಾಭುಜ
ಗಾ ॥ ೧೨ ॥ ಎಂದಡಾಫಣಿಯೊಡನೆಬಳಿಕಪ್ರ । ಳಿಂದನುಡಿದನುವ್ಯತ್ಯುವಿಗೆನೀ । ನಿಂದುಸಾಧನವಾದೆಲಾಕೇಳ್ನಿನ್ನ ನದರಿಂದಾ
ಕೊಂದಡಲ್ಲದೆಬಿಡೆನೆನಲುಮಿಗೆ । ನೊಂದುಭೋಗಿಕುಲಾಲಜಿರಿಡದ । ಛಂದದಲಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನವಕವಲ್ಲೆಂದುಬೇಳಿದುನೂ ॥೧೩॥
ಎನೆಭುಜಂಗವನೊಡನೆಬಳಿಕ । ರ್ಜುನಿಕನುಡಿದನುರಣದೊಳೆಸುತಿಹೆ । ಮನುಜನಿಗೆಕರವೇನವಾಹವುದೆನ್ನೆ ದಾಯುಷವಾ ॥
ಮುನಿಮುಖಂಡಿಸಿದವಗೆಕಿಲ್ಬಿಷ । ಜನಿಸುವುದೆಮೇಣು ಬ್ದಿಮತ್ಸ್ಯಧನಲೊವೃತ್ಯುವಿಗೆನಿನ್ನ ನುಕೊಲುವೆನದರಿಂದಾ ॥೧೪॥

ಎಸಲುಮುಶಾಖಿಕೀಡನೊಡನುರ | ಗನುನುಡಿದುದಬುವಿ ಧಮಶ್ಸಾ | ಧನುವನಾಹುತಿಮಾಡಿರಚಿವರುಮುಖವಯಿತ್ವಿಜರೂ|೪
ನವೆನಿಸತಕ್ಕಲವನಕ್ಕತುಕ | ರ್ತನೆವಡೆನಸಾಧನಕೆಫಲ | ವೆಳ್ಳನಿತುಸಿದ್ಧಿಸದೆನಲುಬಂದಳುಮೃತ್ಯುವಹಿಲದಲೀ| ಬಂದುಬಳಿಕಾ
ಮೃತ್ಯುಫಣಿಗಿಂ | ತೆಂದುವೀತನವಧೆಗಕಳುಹಿದೆ| ನಿಂದುನಿನ್ನ ನುನಾನನ್ನ ನುಕಳುಹಿದುದುಕಾಲಾ | ಕೊಂಡಪರುನಂವಲ್ಲಕೇ
ಳನ | ಕೆಂದುಕರ್ತನುಕಾಲನೆಲ್ಲಿಗ | ತಿಂದುತೇಗುವನಾತನೊಬ್ಬನೆಯುಳುಹನೊಬ್ಬರನೂ | ೧೬ || ಅರಿಯರೀನಿಕ್ಕಯಪ
ನಂರಿದ | ನರಿದರಾಡಡೆನಿನಗದೋಷನ | ಹೊರಿಸುವರೆಕೊಂದವನುಕಾಲನುನಿನಗೆಮತ್ತೆನಗೇ | ಕೊರತೆಹೊದ್ದದುನೀಚರೆ
ಮ್ಮನು | ಬರಿದೆತಮಗೆವಿವೇಕನಿಲ್ಲದೆ | ಜರೆದರೇನಹುದೆನಲುನುಡಿದುದುಮತ್ತಪನ್ನ ಗನೂ || ಕೇಳುಮೃತ್ಯುವಿನಿನ್ನ ವೋಲು
ಗುಣ | ಜಾಲಗಳನಾನುಸುರೆನುರುದೋ । ಪ್ರಾಳಿಗಳವಿರಚಿಸೆನುಕಳುಹಿದೆಯನ್ನ ನೀನೆಂದೂ | ೧೭|
ಹೇಳಿಡೆನುಕಬರಂಗೆಯನ್ನಯ | ಮೀ ಲೆ ಯ ವ ರಾ ಧವನುಹೊರಿಸಲು | ಹೋಲುವುದೆನನಗಿನಿತುಕಾರಣವಿಲ್ಲಭಾ
ವಿಸಲೂ | ೧೪ | ಯೆನಗೆದುಷ್ಕೃತವಿಲ್ಲಕೇಲ್ಮಾಕುಲ | ನೊಳುದೋಷವವಿಲ್ಲವುಂಟಿಂ | ಬಿನಿತನಾಡುವನಲ್ಲದೈವವೆಬಲ್ಲುದನಾ
ನು || ಫಣವೆತಲುಸಬೋಷಗತಿಚಿಂ | ತನವಚನಗಳನಾಡುವನನ |ಲ್ಲಿನುತಮೃತ್ಯುವಿಗರುಹಿನುಡಿಸಿದುದಕಿರಾತನನೂ||೧೯|
ಕೇಳಿದೈಮೃತ್ಯುವಿನನುಡಿಗಳ | ನಾಲಿಸಲುತವಿನಲ್ಲಭೂಸುರ | ಬಾಲಕನತಾಕೊಂದುದಿಲ್ಲಿನ್ನಲ್ಲಿತಪ್ಪಿಲ್ಲಾ || ವ್ಯಾಳನನಕ್ಷ ನೆ
ನುತ್ತವೊದಲೇ | ಹೇಳಿಳೇದ್ವಿಜಕಾಂಬಿಡುಕೇ | ಡಾಳಿಯಾಗದಿರೆನಲುಮತ್ತಯುತಬರನಿಂತೆಂದಾ ||೨೦|| ಉರಗಕೇಳ್ನೀ
ಮೃತ್ಯುವನು | ಒಬ್ಬರುತಿಳಿಯೆಸಮುಕಲುಷರಹಿರೀ | ಪರಿಯದಲ್ಲದೆನುತ್ತೆನುಡಿದರೆಖಿಡುವೆನೇನಾನೂ | ಅರವೆನೀಗಲೆನಿನ್ನ
ನೆನಲಾ | ದುರಿತವೈಲಂದನುವಾಡಿರೆಸ್ಲೀ | ಮರಣಕಾಲವಿದಾದುದೆಂದರುಮತ್ಯುವನ್ನ ಗರೂ ||೨೧| ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ಧರ್ಮ
ಸಂಕಯೆ | ವನುಬಿಡಿಸಲಾಸಮಯದಲಿಕಾ | ಲನುಜವದಲೈತಂದುನುಡಿಸಿದನಾಕಿರಾತನನೂ | ಮನದಳುತಿಸಿನಗೇಕೆಯಾಭು
ಜ | ಗನುಬಳಿಕಲೀವೃತ್ಯನಾನೀ | ತನುಮೃತಿಗೆಭಾವಿನಲುಕಾರಣವಲ್ಲನತ್ಯವಿದೂ | ೨೨ || ಇವನುಮಾಡಿದಕರ್ಮದಲಿಸಂ |
ಭವಿಸಿತೀದರಿಮರಣಕೃತಕ | ರ್ಮವೆಜನನಮರಣಗಳಸುಖದುಃಗಳವಾಡುವದೂ | ಶಿವಗೆವಶವಲ್ಲದಧಿಕತರಕ | ರ್ಮವನು
ವಿಾರುವನೆನೆಂದಡೀಕಾ | ರ್ಯವನರಿದುನೀವಿಬ್ಬರೀಗಳಬಿಡಿವಿವಾದಗಳಾ | ೨೩ | ಎನಲುಕೇಳ್ದಾನುಡಿಯವಿವಿಾಂ| ಗನೆನು
ಡಿವಳಿಂದೆನ್ನವಚನವು | ಫಣವೆನಿಸುತಿಪವೇದವಾಕ್ಯಕೆನರಿಗೆಬಂದುದಲಾ | ತನುಜಸ್ವೀಕೃತಕೆಲ್ಬಿಷವೆನ್ಯತಿ | ಯನುಭು
ಜಂಗಮನಿಂದವಾಡಿತು | ಜನನಮರಣವನೆಲ್ಲರಿಗೆಕರ್ಮಗಳೆಕೊಡುತಿಹವೂ| ೨೪ || ಎಲೆಕಿರಾತವಿಷಾದರೋಷಂ | ಗಳನು
ಚಿತ್ತದೊಳಿರಿಸದಿರುಕಾಂ | ಡಲಿಯದಿಬಿಡುನೀಕಾಂತನುಗೆಂದಾಕೆಚೋಧಿಸಲೂ | ತಿಳಿದುರೋಷವವೊದಲುಪಟ್ಟನು | ಬಳಿಕ
ಲಾಯಜುನಿಕನುರಗನ | ಕಳಚಿಬಿಟ್ಟನುವೃತ್ಯುಕಾಲರುಪ್ರೋದರವರಾಗಾ | ೨೫ | ಮನುಜನಾಯಕಕೇಳಿದೈನೃಪ | ಜನ
ನಮರಣಕೆನೀನುದುರ್ಯೋ | ಧನನುಕಾರಣವಲ್ಲಬಿಡುತಂತಮ್ಮಕರ್ಮದಲೀ | ಅನಿಬಾಳಿದರುಬಂದುಯುದ್ಧಾ | ವನಿಯೊ
ಳಿನ್ನದಕೇಕೆನಿನ್ನಯ | ಮನದೊಳನುದಿನವಧಿಕತಾಪವಿಸೆಂದನಭೀಷ್ಮ | ೨೬ || ಧರಣಿಪಬಾಲಕನಿನ್ನಚಿತ್ತದೊ | ಳರಿಸು
ಲುಬ್ಧಕಮೃತ್ಯುಗಾತಮಿ | ಯೊಬಗಕಾಲವಿನಾದವೆಂಬಿತಿಹಾಸದರ್ಥವನೂ | ಪಿರಿದೆನಿಪಮಾನಸದಯುಕ್ತರೋ | ತ್ಕರವನೂ
ಕೆಂದುಮಹೆಕೇಳ್ದ್ದ | ದರಿಸಿಪರಿತೋಷವನುಧರ್ಮಜನಾಗಳೆಂತೆಂದಾ | ೨೭ | ಅನಘನೆನಿಪಸ್ಯಹಸ್ಯ
ಧರ್ಮವ | ಮನುಜನವಲಂಬಿಸುತಲದಲಿ | ಫಣವೆನಿಪಮೃತ್ಯುವನುಜಯಿಸನೊಜಯಿಸುವನೆಂತಿಳುಹೂ | ಎನಗನೀನೆಂದಾ
ನುವೀನು | ದನನಕೇಳಲುಬಳಿಕಲಂತಕ | ತನುಜನೊಡನಾದದೊಳಾಗಲೆಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ || ೨೪ | ಯಮತನುಜಕೇ
ಳ್ಕೃಗೃಪನಿಷ್ಠಾ | ಕ್ರಮಕೆತಕ್ಕಾಚಾರತಪ್ಪದೆ | ವಿಮಲಮಾನಸನಾಗಿನಡೆದರೆಮೃತ್ಯುವನುಜಯಿಸೀ || ಅಮರಸಮವೆನಬಪ್ಪವಿ
ದಕು | ತ್ತಮವೆನಿಸಿದಿತಿಹಾಸವನುನಂ | ಯಮಿಗಳಿಂದರಿಯಿಹೆನುನಿನಗಾನೀಗತಿಳುಹುವೆನೂ | ೨೯ | ಜನಪಕೇಳ್ಮನುವಂ
ಕವಖಿರಂ | ಜನಿಸಿಕಲಪ್ರಜೆಗೆಮೇವಾ | ವನಿಜದಂದದಲೀಪ್ಸಿತಾರ್ಥವಕೊಡುತಭೂತಳವಾ | ಅನವರತಲಾಳಿದನುದುರ್ಯೋ|
ಧನನೆನಿಪನೃಪನಾತನರ್ಮಪೆ | ಯನುನುನೀಕ್ಷಿಸಿಕಾಮಮೋಹಿತನಾದನಾಹ್ನಣಕೇ | ೩೦ | ಬಳಿಕವನಿತಾರೂಪದಲಿಬಂದೊ|
ಲಿಮುನರ್ಯಪೆಕನ್ನ ವೃಪಾಲಕ | ತಿಲಕನನುವರಿಸಿದಳುಕೇಳಿವರಿಬ್ಬರಿಗೆಮುಂದೇ | ಲಲನೆಯೊಬ್ಬಳುಜನಿಸಿದಳುಮಂ ಜುಳ
ವೆನಿಸರೂಪವತಿಕಯವನು | ತಳೆದಳಾಕನ್ನೆಗೆಸುದರ್ಶನೆಯೆಂಬಪೆಸರಾಯ್ತೂ | ... ... |೩೧|
ಜನಪಕೇಳ್ಭಬಳಿಕದುರ್ಯೋ | ಧನನುಹೀಪತಿಯಾಸುದರ್ಶನೆ| ಯೆನಿಪಕನ್ನೆಯನಗ್ನಿಹೊತ್ರೋಪಾಸನಾಕ್ರಿಯೆಗೆ || ಮ
ನವೊಲಿದುನಿಯಮಿಸಲುವತ | ತ್ತತನುಜಿಪತ್ಯಬೇಳ್ದಂದದಲಿಯನುದಿನವುಶಿಖಿಸೇವೆಯನುಬಿಡದಾಚರಿಸುತಿರುತಿಪಳೂ|೩೨
ಯು ವತಿಯರ್ಚಿಸುವಾಗಕತವಲ್ಲ | ವದನಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆಮೋಹಿಸಿ | ಯನಳಕುಡಿನೆನೋದ್ದಗಳಹೊಳಹಿಗೆರಾಗವಂಕುಳಿಸೇ

ಧಣಿಳತೊಚನೆನಖಿಯರನುಕರೆ । ಪವಸರದೊಳಾನುಡಿಯಮಾಥ|ರ್ಯವನುಳ್ಳಿಕೃಪಾನುರ್ಮನಾವೇಳಕೊಳಗಾದಾ॥೩॥
ಸುಡತಿಯೊಡುತಿ ತ್ರರಲುಮುಖಕಮ । ಲದಸುಗಂಧದಿದೈರ್ಯಗೆಟುಪ್ಪ । ಚದುರೆಯರುಣಾಧರವನಿಕ್ಷಿಸಿರಾಗವಿಮ್ಮಡಿಸೇ ॥ ನ
ದನಚ್ಚಂದ್ರನನೋಡಿನಿಜಚಿ । ತ್ತದಸುಧೈರ್ಯಾವಧಿಟ್ಟುದಹನನು । ಮದನಕರಜರ್ಜ್ಜರಿತತನುವಾಗುತ್ತಮ್ಮೈಮದಾ॥೪॥
ನೆಗಹಿಕೆ ೈಮುಗಿವಾಗಭುಜಮೂ । ಲಗಳವೋಹನತೆಯನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ । ಸೊಗಸಬೀರುವಳಿನಕುಚಂಗಳನೋಡಿಕಳವ
ಳಿಸೀ । ಮಿಗಿಲಿನಿವಮದನಾಗ್ನಿತಾವದಿ । ಬಿಗದುಗೊಂಡಾವನಿ ಟ್ಠಬಳಿಕಾ । ಮೃಗದೃಶಿಯನೇಕಾಂತದಲಿನುಡಿಸಿದನುವಿನಯ
ದಲೀ । ೫॥ । ಎಳೆದಳಿತನುರೆಜರಿವನಿನ್ನ ಡಿ । ಗಳನುಪಿಸಲತಗಳಿಗೆಭಂಗವ ।ನೆಲೆಗೊಳಿವನಿನ್ನೆ ನೆವಭುಳಿಗಳಕಲ್ಪಲತಿಕೆಯ
ನೂ । ಸಲೆನಗುವನಿನ್ನಂಗವನುಹೊಂ । ಗಳಿಸಗಳವರಿಭವಿನಿಸುತಿಹನಿ । ನ್ನಲಘುಕುಚಗಳನೋಡಿಯೆಲೆಸತಿಯೊಳಿಲಿದೆನಾನೆಂ
ದಾ । ೬॥ । ಎಲೆಸಮಣಿಕೇಳಿನ್ನ ವದನದ । ಚಲುವಿಕೆಗೆಮನಸೋತುಮಿಗೆಕಳ । ಬಳಿಸಿದೆನುನೀನೆನ್ನ ದೇಹದಮದನಕಾಗ
ಳನೂ । ಎಳನಗೆಯುಚಿಳಿಪುವಿಂಗಳಲಿನೀ । ತೊಲಗಿಸೆನ್ನೊ ಡನೊಮ್ಮೆ ಮಾತಾ । ಡೊಲಿದುಯೆನ್ನನುಮನ್ನಿಸೆಂದನುವನ್ನಿಧೈ
ನ್ಯದಲೀ । ೭॥ । ಮದನನಲತಂಬುಗಳಬಲುಳಿಸಾ । ಯದಲಿನಿಕ್ಕೈತನ್ಯನಾಬೆನು । ಸುದತಿನಿನ್ನ ಧರಾಮೃತವನವಿಡೂರಿ
ಸಲಹೆಂಬೂ । ಮೃದುಲವಾಕ್ಯದಲಗ್ನಿಯಾಶಕಿ । ವದನೆಯನುಪಾರ್ಥಿನಲುನಸುಬಾ । ಗಿದಮುಖದಿಮನೀಜೀವನರಿಸೆನು
ಡಿದಳಾವನಿತೆ । ೮॥ । ಅನಘಕುಲಕನ್ನಿಕೆಯರರ್ಥಿಗೆ । ಮನವ್ಮೋಲಿದುತಮ್ಮಿಛ್ಪಯಲಿಸತಿ । ಯನುವರಿಸಿದವರುಂಟೊಳಿ
ಕಿನರ್ಮುವೆನಿಸುವುಸೇ । ಎನಗೆಗುರುಜನವುಂಟುಹೋಗವ । ರನುವಿಚಾರಿಸಿಕೇಳುನೀನೆಂ । ದೆನಲುಶಿಖಿಯೆದುಕಾರ್ಯವೆಂ
ದಾನುಡಿಯನೊಡಬಟ್ಟಾ ॥ ೯॥ । ಜನವಕೇಳ್ದಿಬಳಿಕದುರ್ಯೋ । ಧನನೃಪತಿಯುರುಮಖವಮಾಡುವೆ । ನೆನುತಭೂಸುರ
ಜನವಪಿರಿದೆನ್ನಾಪ್ತೆನುತ್ತಿರಲೂ । ಅನಲನಾಕ್ಷಣವಿಪ್ರವೇಷದಿ । ಮನುಜಪತಿಯೆಡೆಗೈದಿಕೇಳಲೆ । ಜನಪನಿನ್ನಾತ್ಮಜಿಯಕೊ
ಡುನನಗೆಂದುಬೇಡಿದನೂ । ೧೦ । ಆನೃಪತಿವಿಮಾಯನ್ಯವರ್ನನಿ । ಗಾನುಯನನ್ನಾತ್ಮಜಿಯನೀನೆನೆ । ಹೀನನೆಂದೊಡಬಟ್ಟ
ನಿಲ್ಲದನರಿದುಶಿವಿಪ್ರೋಗೀ । ಮಾನವಾಧೀಕ್ವರನಮಖದಲಿ । ತಾನುನಿಜಮೂರ್ತಿಯನುತೆಗದನಿ| ದೇನೆನುತಜಿರಗಾದನಾಕ್ಷಣ
ವಿನ್ರಜನಸಹಿತಾ ॥ ೧೧ । ಇದುಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತುಶಿವಿಯೆಡ । ಗಿದನುನಾವ್ವಿರಚಿಸುವಳಿಸಯ । ಜ್ಞಾದಲಿಲೋಪವದಾ
ವುದೋಬಹುಕರ್ಮಗತಿಗಳಲೀ । ಮದನಹರನೇಬಲ್ಲನೆನುತಳು । ಕಿದನುಭೂಪತಿಖಿತ್ವಿಜರುಮಾಡಿ|ದರಲನನಂನಿ ಧನಾನ
ಮಯದಲಿಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥ ೧೨ ॥ ಬಳಿಕಋತ್ವಿಜರೊಡನೆಯನಲನು । ತಿಳಿಹಿದನುನಿಜಕಾರ್ಯವನುನೃವ । ತಿಲಕಗತರರು
ಹಿದಮತತ್ಪ್ರಭುಬಳಿಕಭಕ್ತಿಯಲೀ । ಜ್ವಲನಗಿತ್ತನುಕನ್ನಿಕೆಯಬಿರಿ । ಯೊಲಿದುವಿನ್ರಕುಮಾರವೇಷದಿ । ಲಲನೆಯನು
ವರಿಸಿದನುಪಿರಿದೆನೆಯಜ್ಞಾಫಲಿಸಿದುದೂ । ೧೩ । ಅನಲನಿಂದುರ್ಯೋಧನನನಂ । ದನೆಗೆಜನಿಯಿಸಿದನುಸುದರ್ಶನ । ನೆನಿಸಿ
ಪೆನರಿನಪುತ್ರನಾತನುಧರೆಯನುಳಿದನೂ । ಜನವಕೇಳಿನ್ನೊಳಿವೆಂತಾ । ಖ್ಯನುತನುಜನಾನೃವತಿಗುದಯಿಸಿ । ದನುಬಳಿಕ
ಲಳಿದನುಮಧ್ಯನುಲೋಕವೆಲ್ಲವನೂ ॥೧೪॥ ಓಳಿವಂತಗೆಜನಿಸಿದನುಬಳಿ । ಕೋಳಿದವನೆಂದೆಂಬನಂದನ । ನೋಳಿವತಿಯೆಂ
ದೆಂಬಶಿಸರಿನಕನ್ನೆ ಯುದಿಸಿದಳೂ ॥ ಕ್ಲಾಜನೀಯ್ಯೋಚರಿತ್ರೆಯಾಕೆಗೆ । ಓಳಿನಿಜರೂಪದಲಿಸುರಕಾಂ । ತೌಳಿವನುಜಯಿಸಿ
ದಳುಧರ್ಮಜೀಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ । ೧೫ । ಧರೆಯಲೋಳಿವತೀಕುಮಾರಿಕೆ । ವರಸನಂದೊಬ್ಬರನುಮೆಚ್ಚದೆ । ಅರಸಕೇಳಬ್ಬಳಿ
ಕೋಳಿವಂತಪ್ರಭುಸುದರ್ಶನಗೇ ॥ ಕರದುತಾಕನ್ನಿಕೆಯನಿತ್ತನು । ವರಿಣಯಕ್ರೀಡೆಯನುವೈಕಾ ವ್ವ । ನರಕುಮಾರನ
ನಾದಿಸಿದನುಬಹಳವಿಭವದಲೀ ॥೧೬॥ ಅಧಿಕವಾದಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದಿ । ನಧಿಕಮೃತ್ಯುವಜಯಿಪೆನೆಂದಿಳಿ|ಗಧಿಕನಾದಸುದರ್ಶ
ನನುನಿಕ್ಷೈಸಿಚತ್ತದಲೀ ॥ ವಧುಸಹಿತಕುರುಭೂಮಿಗೈದಿದ । ಬುಧರಮನವನುವೆಚ್ಚಿಸುತಬಹು । ವಿಧದಲಲ್ಲಿಯಿವರ್ನ
ಕಾಲಿಯವನಾಡಿನೆಲಸಿದನೂ । ೧೭ ॥ ಒಂದುದಿನವಾನೃಪತಿಸತಿಗಿಂ । ತೆಂದನೆಲೆಯೋಳಿವತಿಯೆತಿಥಿಯು । ನಂದವೆಸೆಸತ್ಕರಿಸು
ನೀನನುಕೂಲವೃತಿ ತ್ತಯಲೀ ॥ ಯೆಂದಿಗೆನ್ನಗೃಹಸ್ತಧರ್ಮಕೆ । ಕುಂದುಬರದಿಹಮಾರ್ಗದಲಿನಡೆ । ಮಂದಿರಧೊಳಾನಿ
ರ್ದೆನಿಲ್ಲದೊಡಿದನುಮರೆಯದಿರೂ । ೧೮ ॥ ಅತಿಥಿಯಣಗಿದ್ದವನಿಜವಾಂ । ಛಿತವನನುಭವಿಸಿದರೆಯಾಗೃಹ । ಪತಿಗೆಗೃಹಣಗೆ
ಪುಣ್ಯವುಂಜಗಳಪ್ಪವಿದನರಿದೂ । ಸತತವಾಗಂತುಕರಲಾಲಿಸು । ಸತಿಯೆನಿನ್ನನುಕಾಮಿಸಿದಡೀಪ್ಸಿತನವರಿಗೆಸಲಿಸುಮಿಂ
ದಿರೆನ್ನವಚನವನೂ । ೧೯ ॥ ಪತಿಯವಾಕ್ಯವಮೀರದಿಪ್ಪುದೆ । ಸತಿಗದುತ್ತಮಧರ್ಮಕೇಳನು । ಚಿತವೆನಿಪಧರ್ಮವನೆಹೇ
ಳಿತಾನುಮನದೊಳಗೆ ॥ ಕ್ರುತಿವಿಹಿತವೆಂದರಿದೊಲಿದುನಂ । ತತವುರಚಿಪಾನತಿಗೆಸುಕೃತದ । ಗತಿಯಹುದುಧಿಟಸತ್ಯವೆಂ
ದಾಪತಿಯುಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿದಾ । ೨೦ । ಎಂದುಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿಯಾಸುದರ್ಶನ । ನೊಂದುದಿನದಲಿಯಿಧರ್ಮಗಳತಹೆ । ನೆಂದುವಿಪಿನಸ್ಥ
ಳಕಪ್ಪೋದನುಪ್ಪೋದಸಮಯದಲೀ । ಬಂದನತಿಥಿಕ್ರೋಷ ೈನೊಬ್ಬನು । ವಂದಿಸಿದಳಾದಿ ವ್ಜಗೆಮನದಾ । ನಂದದಿಂದೋಳಿ

ತಿತಮಿತಿಸ್ಮೃತನುಮಾಡುತಿನಲೂ ॥೧೧॥ ಬಳಿಕವಿಪ್ರನುರಾಗದಭಿಷ್ಟಿಗ |ಳಲಿನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಾಕೆಯನುಳಿಕೇ | ಳೆಲೆಸನಿತಕಾಮುತುರನುನಾನುದೆನಿದೆನಗೇ ॥ ಸಲಿಪುವಿಷ್ಟವಗೃಹಸುಧರ್ವದ | ನೆಲೆಯುಸೀನೇಬಲ್ಲೆಯತಿಥಿಯು | ಸಲುಗೆಪಾತನುಮಿಾದದಿರುಭಯುಬೀಡನಿನಗೆಂದಾ ॥ ೪೦ ॥ ಎನಲರಿಯದವಳಂತೆಬಳಿಕಾ | ವನಿತೆನಿನಿಗಮಭ್ಯರ್ಥಯ್ಯಾಗ | ಳಿನಿವನು್ತಗಳಾವುದುಪನೊಂದುಸುಯತನಗೆನಲೂ ॥ ನಿನಗೆಕೇಳ್ದೊಕಾಮಿನಿದೆನೀ | ಮನವಬಯಕೆಯಸಲಿನಿನ್ನ | ಮನೆಯೊಳಗೆನ್ನೊಡನೊಲಿಮುರಮಿನೆಳೆಂದನಾಧ್ವಿಜನೂ ॥ ೪೩ ॥ ಎನಲುಸತಿವಾಕ್ಯಗಳಲಂಳ್ಯವಿ | ದನುತಾನುಡಿದಳುತಾವತಿವ್ರತೆ | ಯೆನಿಸಿಯು ನ್ಯನೆನುತುರಮಿಾನುವೆಂದುಶಂಕಿಸಲೂ | ಮುನಿವನಧಿಸನೆನುತ್ತಾಚಿದುಮವ | ನನುಜಿತಕೆಮನಸೋಲಲಿಗಿ | ಪ್ರನನುವಂಚಿಸಲುಮಾವುದೆನುತ್ತಾಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೪೪ ॥ ಹಲಪ್ರವಿಷ್ಟಗಳನಣಕಿಬಳಿಕಾ | ಲನನೆಯಾಡರೆಯಾಕಾವಾಲಿ | ಯಲಳ್ಳುತಪವಯಿಸಿಲಿಯುಮಾಳ್ಕ್ಯವನೂ ॥ ಸಲಿಸುವೇಕೆಂದೆಯುತಲಜ್ಜಿನಿ | ತಲೆಯನಸಾಬಾಗಿಲುಚಿತ್ತ | ನೆಲೆಯನರಿದಾವ್ವಿಜನುಕೈಮುಮುತಿನುನಕಾಮಿನಿಯಾ ॥ ೪೫ ॥ ಬಳಿಕಲಾಸತಿನಪಿಪಮೂರೆಂದಾ | ಪೊಳೆಗಹೊಕ್ಕನುವಿಪ್ರನಾಕ್ಷಣ | ನಿಲಯುಕೈತಂದನುಸುಪರ್ಣನನ್ರತಿಬಾಗಿಲಲಿ ॥ ಪಳುಯಿಯೆಮ್ಮದಹೊರೆಯನಿಂದಾ | ಲಲನೆಯನುತಾತಾರ ನಾಕೇ | ಳ್ದಲಿಯುವಕ್ಷನುಡಿಯುವಿರನುಡಿಯಾವರೆಂದನಾವ್ವಿಜನೂ ॥ ೪೬ ॥ ಬಳಿಕಭೂಸುರಶಾಪಭೀತಿಗೆ |ಲಲನೆನುಡಿಯುವಸ್ಮನಿದ್ದಳು | ಬಲುರವಯನಿಗೆಬಿವಪಕರದನುವನಿ ಹ್ಮನಂದನನೂ ॥ ಮನೆಯೊಳ್ಗೂಯೆಂದೆಂಬನಡಿಸಂ | ಜನಿಸಿತಲ್ಲವಿದೆಂದನುತಲಂ | ಗನೆಯರೊಂತಿದಾಗಪೃಷ್ಟಿಯುಗಾಹಿಸ್ಯುಬೊಳಗೆಗೈ॥೪೭॥ ಮುಖಿಯುಬುಕ್ಕಾಣದೆನುದರ್ಶನ| ಮುಖಿನಸಮಯುಜಲಿನತ್ಯಾ | ಗ್ರಾಹವಿನೆಲ್ಲಗೆಪೋಡಿಯಂತಿಬಾಯಿಂದುಗರ್ಜಿಸಲೂ ॥ ಬಾಹಳಭೈಯ್ಯಾದನಿಪ್ಪನೊಡನಿದ | ಕಾಯಕೊಳಾಪಿಸದಿರುತವಾನು | ಗ್ರಾಹವನೀಸತಿಮಾಡುತಿಪ್ಪಾಗತಿಥಿನಿನಗೇದಾ ॥ ೪೮ ॥ ಧರಣಿಯೊಳಾಯುಧಿಕ್ಷತ್ರಿಯಿರೊಳು | ಪಿರಿಯನೆಂದೆನಿಸಿರ್ದುನೀನೀ | ತರುಣಿಗೆನಿಗೆಗೊಂಪಿಲುಮುನಿಲ್ಯೈಯ್ಯನಿಲ್ಲನಲೂ ॥ ವರಮಹಣ್ಯಾಶ್ರಮಕ್ಕಾನುವೈ | ಶ್ವಾನರನಸಂತಾನನಾಡಿಯಾತಾನಾ | ದರಿಸಿಬರುತೋಷನವನುಬಳಿಕಾರದಲಿಂದಾ ॥ ೫೯ ॥ ಅತಿಥಿಪ್ರಾಜೆಯುಮಾದಿದಾಲಯು | ವತ್ತಿನಿಪುಲತರವೆಂಬಮನಿಷಿಗ | ಳತುಷ್ಪೂಣ್ಯಾಳಾಮುರಿಂದಿನಿರೆನಗೆನಿನ್ನಿಂದಾ ॥ ಶ್ರೀತಿಸುರೋತ್ತಾಮುಬಿಡವೆನಿನ್ನ | ಪ್ರೀತಮನನುಭವಿಸೆಂದುಧಾತ್ರೀ | ಪತಿಪಿಡಿಸಿಶಪ್ತಾಯನಬಳಿಕಾರದಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೬೦ ॥ ಸತಿಯೊಡಲಿಂಹೋಳಿಕೆನುಬು | ದತಿಥಿಗಳುಕಾಮಿಸಿದಡವರೀ|ಪ್ರೀತವನದರಿಗೆಸಲಿಸುನೀನೆಂದುಪಕಾರಿಸಿನಾ ॥ ಶ್ರೀತಿಗಳಿನಜಲವಾಯುವಿಯಿ | ಹುತಭುಗುಶಾಭೀಕರಸೋರ | ಯಿತುಜಭೀಕಧ್ವನಿಯಾತನಾತಿಥಿಜನೆನುತ ॥ ೬೧ ॥ ಅವಸಕೇಳ್ದಬಳಿಕತಳಯನಾನೃಪ | ವರಸನ್ನಿಧಿಗೊಲಿದುಬಂದನು | ವರಮುತ್ತೇಜುಪುಂಜಮೆನದಿಸುತನ್ನಮೂರ್ತಿಯನೂ ॥ ಕರುಣಪುರಿತೊಾಭವನಸ್ಮಂ | ಬರಕೆನಿನ್ನಪರೀಕ್ಷಿಸುವಡಾ | ದರದಿಬಂದೆನುಧರ್ಮದೇವತೆಯಾನುನೋಡೆಂದಾ ॥ ೬೨ ॥ನಳಳಿಕೇಳ್ದನಿಕ್ಷ್ವಾಕ | ಯೆನಿಸಿದೈತಪ್ಪಿದರೆಯಾಕ್ಷಣ | ಮುನಿದುಬೆನೆನುತ್ತಾಕಡಿಯಮೃತ್ಯುವನುಗೆಲಿಯೂ ॥ ನಿನಗೆಕಾಮಕೆಯ್ಯಧಿಸೋಭಗ | ಳಿನಿತುಮನದೊಳಗಿಲ್ಲನಿನ್ನಯ | ವನಿತೆಗುಣವತಿಸತ್ಪತಿನ್ರತಿಗೆಜೆಯಿಂದಿರೆಂದಾ ॥ ೬೩ ॥ ಪೊಡಲುಸಾಪಿತಲೆಪ್ಪ ಪ್ವಲೊಳಕಳೆ | ನಡವೆಯೀನಿನಗಳ್ಳಿಯಾದರೆ॥ ಮಡವಿನಿಂ॥ಡಪ್ಪೆಶಯಳುನಿನ್ನಂತೆಸುತೆಗೃತಿಗಳೂ ॥ ಕೊಡವಿಯೊಳುಬಾರಿಲ್ಲಧರ್ಮದ | ನಡವಣಿಗೆಮೆಚ್ಚಿದೆನುಸತ್ಯವು | ಕೆಡಪನ್ನೊಲಾರಕ್ಷಿಸಿದೆನೀಸುಖಿಯಾಗುಚಿರಕಾಲಾ ॥ ೬೪ ॥ ಎಲೆಸುರರ್ಕುಲನಿನ್ನರಸಿತ | ನ್ನಲಳುತವಗಳೂಳಧರ್ಮದಲಿಯೊ | ಇಳೆಯೊಳಗೆತಾನೋಳುವತ್ತಿಯಂದೆಂಬನಿಯಾಗೀ | ಬಳಿಸಿಹಡವಳುತಪದೊಳಧರ್ಮದಿ | ನೊಲಿದುಭಾರ್ಯೆಯರೂಪದಲಿವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿವರಿಸಿರ್ದೆಯನುಸುರಚಿಸಳುನಿನಗೆವೊನಲಂತೇ ॥ ೬೫ ॥ ಎಂದುಸಿಯಮಿಸಿನಿನಗಯಕವಪು | ದೆಂದದುಹಿಸಿತಡಯಸಹಸ್ರಗಗ | ಳಿಂದೆಸೆವರಥವೇರಿಧರ್ಮನುಪೋದನೂಧರ್ವದಲೀ ॥ ಮುಂದೆಯುತೊ ್ಳಿವತಿಯೆಂಬರ | ವಿಂದಮುಖಿಧರ್ಮನುನಿರೂಪಿಸಿ | ದಂದವನುಮಾಡಿದಮ್ಸರ್ದನಗಾಯು ್ತುರಪದವೀ ॥ ೬೬ ॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿನ್ನಮನದಲಿ | ನಿಲಿಸುನೀ ಕಥೆಯನೀನೀ | ರ್ಮಳಿತರಾಧಿವಾ್ಯವನುಕೇಳಿದತಿಥಿನಂಚಯವಾ ॥ ವೊಲಿದುಪೂಜಿಸುವುದೆಗೃಹಸ್ಥಗೆ|ಲಲಿತಧರ್ಮವುಯಿದಕೆಮಿಗಿವೆ | ಗ್ಗಳಿವಿನೆನುಸುವಧರ್ಮವಿಲ್ಲವಿನೆಂದದಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೬೭ ॥ ಧರೆಯೊಳೀಯಿತಿಹಾಸವನುಕೇ | ಳ್ದರಿಗೆಬಹುಪುಣ್ಯಾಭುವನಪಾವನವೆನುತಲಾ | ಸುರಸರಿತ್ಸುತನರುಹಿನರಸಯಕೃಷ್ಣರಾಯನಿಗೇ ॥ ವರವಳೊಡುತಿಸವೆಂಕಟಧೀ | ಕವ್ಯನಕೃವಿಯುಷ್ಟವಗೆಯಿಾವರಿ | ದರಮಧರ್ಮಗಳಹುದೆನುತಲಾಧರ್ಮಸುತನಲಿದಾ ... ... ॥೬೮॥

ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ ೧೯೯ ವದ ೬೮೯೯೦ ಮಂಗಳವಸು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಗಂಗೆಯಾತ್ಮಜದೇಳ್ವನಿಂದ್ರಮು । ತಂಗವಾದವದ್ಯೆವಪೌರುಷ । ದಂಭವಣಿಗಳನಾತ್ರಿತಸನ
ದ್ಗುಣದಂಬಕವಾ ॥ ... ...

ವನ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪೇಳಲೇವವ್ರತನಧರ್ಮಜ । ಕೇಳಿದನುಧರಣೀಶ್ವರತ್ವವಳಿಸಿಕೊಳಲು
ಕುದೇ ॥ ಹೇಳುವರ್ಣತ್ರಯಗಳೊಳಗತಾ । ಮೇಲಿನಿಪಬಲುಮಂಗಳನಿಪಕ । ನಾಳಿಕೌಮುದಿಯಂತೆಕವಿಯುಲುಭೀಷ್ಮನಿಂ
ತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ವಿನಿಪ್ರತ್ವವೆಂಬುದು । ಪಿರಿದೆನಿಪ್ಪುದೈವರ್ನಗಳೊಳಗದ । ಕಿರದೆನಾನಾಜನ್ಮಜಾಲಂಗಳಲಿಸಂಭವಿಸೀ ॥
ಚರಿಸಿಬಹುವಿಘನ ದನುಕೃತೋ । ತ್ಕರವಪತ್ಯಾಯಾವಿಲ್ಲದ । ದೊರಕುವುದೆಬ್ರಾಂಹಣ್ಯಜನ್ಮವುನದರವಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಅ
ವನಿಪತಿಕೇಳೀಗಲತ್ಯಾ । ತ್ಸವದಲಿಂದ್ರಮುತಂಗಸಂಪಾ । ದವನುಪ್ರೂರ್ವದಲೊಬ್ಬವಿಪ್ರಗೆಪುತ್ರಜನಿಸಿದನೂ ॥ ಅವನಹೆಸರು
ಮತಂಗನುಮುಯ । ಜ್ಞಾವಚಿಸಬೇಕೀಗಳೆಂದ । ರ್ಘವಬಯಸಿಪಿತೃಕಳುಪೆದೇಕಪೊಳಾತನ್ಯೆತಂದಾ ॥ ೩ । ಇಭಪುರಾಧೀ
ಶ್ವರನೆಕೇಳ್ದಾ । ಸಭಿಕಜನವೊಂದಿರಲುವಿಪ್ರ । ಪ್ರಭನವನದಕೊಳಲಿಂದಪೆಯಿದನುಬಳಿಕಲದುಪ್ರೋಗೀ । ಸಭಯವಾಗು
ತತಾಯೊಡತನೆಯನು । ನಿಭನಿನವನುವಿಗೆಪೆಯೆಂದನೆರಾ । ಸಭಿಮರುಗಿಮರಿಯೊಡನೆನುಡಿದುದುಮನುಜಭೂಪೆಯಲೀ ॥೪॥
ಮಗನೆಕೇಳ್ಗೊಂಡಾಲಯೀತನು । ಬಗೆಯೆದಯತಾನುಂಟಿಯುನರಾ । ಧಗಳವಸಾದದನಿನ್ನ ರ್ಘಿಗೆಪೋಯಿದನೆಂದೆನಲೂ । ಮಿ
ಗೆಯುತಂಗನುಮತ್ತೆವಾಗ ಜ । ನ್ಮಗಳಕರ್ಮವಿಶೇಷವೆಂದರಿ । ಕೆಗಳನುಚ್ಛವತಿಳಿವತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿಭವಪ್ಪೆಗಳಾ ॥ ೫ ॥ ಮು
ನಿವಪ್ಪಿಗುಳಿವಲ್ಲನಿಶ್ಚಯ । ವನೆನುಡಿದವರಿಯೆನಿನುತಿವೆತನ । ಗೆನೆವಿರಿಯಂದಲಿಕೇಳ್ವೆನೆನುತರಾಸಭೆಯಬಿಗೆಗೀ । ವಿನಯುವಿಂ
ದನೆಪ್ರೋಗಿಕೇಳಿ । ವೆನಗೆಚಂಡಾಲತ್ವವೆಂತಾ । ಯ್ತೆನಲುಬಳಿಕದುನುಡಿದುಮೊಲದುಮತಂಗನೊಡನಾಗಾ ॥ ೬ । ಮನು
ಜಕೇಳ್ವುದಿಯಲ್ಲನಿನ್ನಯ । ಜನನಿಕೂದ್ರಗೆನಿನ್ನಪಡೆದಳು । ನಿನಗೆಚಂಡಾಲತ್ವವಿಂತಾಯ್ತೆನಲುಬಳಿಕವನೂ ॥ ಮನದೊ
ಳಗೆವಿಗೆನುರುಗಿತನ್ನಯ । ಜನಕನಿವ್ದೆಡೆಗೈವಿಷಾನುಡಿ । ಯನುತಿಳುಪಿಕಂಜೀವಿಯಾಕೊಟ್ಟೆಡೆಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭ । ಜನದ
ಕೇಳೈಬ್ರಾಂಹಣಿಯೊಳಿಂ । ತೆನಗೆಕೂದ್ರನಪೇಜವಿಂದಲಿ । ಜನನವಾಯ್ತುದರಿಂದಚಂಡಾಲತ್ವಸಿದ್ಧಿನಿತೂ ॥ ಅನಘಗರ್ಭಭಿ
ಕ್ಷಯಿಂದಲಿ । ಜನಿಸಿತಪ್ಪೆಯುಧರ್ಮನಿಶ್ಚಯ । ವನುಬಳಿಕಲಿಂತಿರುವವೇಷಕುಗಳುಧರಿತ್ರಿಯಲೀ ॥ ೮ । ವಿವಿಧತಪಗಳರಚಿ
ಸಿವಿಪ್ರ । ತ್ವವನಪಡೆನೆಂಬಂತುಜನಕಂ । ಗವನರುಪಿಪೆಳ್ಕೊಂಡುಬಳಲಿವಿಷಾದದಲಿಪ್ಪೋಗೀ । ಅವನಿಯಲಿಳಿನಿತವವಮಾ
ತುಲು । ದಿನಿಪಪತಿವ್ರತ್ಯವೊರೋರಿನ್ನಿ । ಷ್ಟನನುಕೊಳ್ಳಿನಲೆನಗೆವಿಪ್ರತ್ವವನುಕೊಡುಯ್ಗೆಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಎನಲುವಿಪ್ರತ್ವದಮ
ಹತ್ವವು । ನಿನಗೆತಿಳಿಯುದುಪೀನಜಾತಿಗೆ । ಘನವೆನಿಪದಮನಿಪ್ಪ ರ್ಘಸಲುಬಿಡುವೇಡುಮತೊಂದಾ॥ ಅನಿಮಿಷಾಧಿವನುತಿಯ
ಲುರುತವ । ವನುನಿರಚಿಸುತಮಿದ್ದಬಳಿಕದ । ನನುನುಡಿಸಬೇಪೋದನವುರಾವತಿಗೆದೇವೇಂದಾ ॥ ೧೦ । ಮುದಳಿಬಳಿಕವನೇ
ಕತಾಪವಿ । ಪಿರಿದುತರವನುನಮಾಡಿಶತವ । ತ್ಸರನಿರಾಹುತದರಿರಲುಬಳಿಕಿಂತನುತೇಂದಾ ॥ ಮುಂಳಿವೇಡೆಂದೆನಲುವಾಣದೆ
ಪರವುಮಲ್ಲಭವಪವಕಾಮಿಸಿ । ವಿರಚಿಸುವರೇತವಮಬಿಮಬಿಡುಪೋಷಮಯೆಂದಾ ॥ ೧೧ ॥ ಹೊಲಿಯನಾಗಿದ್ದವನುನಿತ್ಯ
ಲು । ಬಲುತಪವವಾಡಿನರೆದುರಿತಾ । ವಳಿಯುಹೆಚ್ಚುವವಲ್ಲದೆಸಮ್ಮಯುಪುಣ್ಯಸಿದ್ಧಿಸದೂ ॥ ತಿಳಿಯುಹೇಳಿದಡಿದನುಪಡೆ
ಕೋ । ಳಿಲನ್ರೊಬಹುತಪವಾಪತಪಗಳ । ನೆಲೆಯುಹೇಳುಚಿನೆನುತನಮುಚಿಪ್ಪಂಗಿಯಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೨ । ಜಡನೆಕೇಳೀತಪದಳಿಹ
ತ್ತೀ । ಮಡಿಯುಧಿಕವಯತಪನನಿರಚಿಸಿ । ಪಡೆವನೆಂದುಬ್ರಾಂಹಣತ್ವನಲಕ್ಷಸೂರ್ಯದಿಯಾ ॥ ಪಡೆವತಪವನುಪಾಡಿಕೂರ್ದಂ
ಗೆಡೆಯುಹುದುವೈಶ್ಯತ್ವಸಿನಿರ । ಮಡಿತಪವಿವೈಶ್ಯಂಗೆಸಂಭವಿಸುವದುರಾಜತ್ವಾ ॥ ೧೩ । ಎಡೆಬಿಡದಮಿಗೆಹತುನಿವಿಪ
ಮಡಿತಪನನಾಡಿನರಬಾಹುಜ । ಪಡೆವನೈಬ್ರಾಂಹಣ್ಯಜನ್ಮವನಿಂತುಕ್ರಮದಿಂದಾ ॥ ಪಡೆಯದಾಚರಿಸಿದರಿಗ್ಯಲ್ಲದೆ । ಪಡೆಯ
ಬಾರದುವಿಪ್ರಜನ್ಮವು । ಜತರಿಗೆಲ್ಲರಿಗಿದುವೆದುರ್ಲಭವೆಂದನಮರೇಂದಾ ॥ ೧೪ । ಅನವರತಬಲುತಪವಿಂಚಿಸಿ । ತನುವ
ದಂಡಿಪೆಯಿದಕೆವಿಪ್ರತೆ. ನಿನಗೆನಿವಿಸ್ಪದುಜಿತವಾಪುದಳ್ಕೀಳುನೀನೆನಲೂ । ಮುನಕೆನೆಗಸದೆನುಮ್ಮನಿರೆಬಳಿ । ಕನಿಮಿಷೇಂ
ದ್ರನುಪ್ರೋಡವುತ್ರೀ । ತನುಮಹೋಗ್ರವಿದೆನಿವತಪವನುರಚಿಸತೊಡಗಿದನೂ ॥೧೫॥ ಇಳೆಯೊಳಂಗುಷ್ಠವನದೊಂದನು ।
ನಿಲಿಸಿಕತವತ್ಸರವುಮಿಗೆವೆ । ಗ್ಗಳಿಸಿಚರ್ಮಾಸ್ಥಿಗಳುಳಿಯಿತತನುವೆಲ್ಲಮಿಗೆಕರಗೇ । ಬಲುತಪವನವಮಾಡೆಮೂರ್ಧನಿ । ನಿ
ಲುವಡತಿಯದೆಬೀಳೆಮತ್ತಾ । ಗಳಿಬಿಡೌಜನುಬಂದುಪಡಿದಿಂತೆಂದನಪುರೇಂದಾ ॥ ೧೬ । ಮುರುಳೆನುಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗ್ಯೆಜುವ । ಪರಿವೆನಿವವಿಪ್ರತ್ವವದುನೀ । ಪಿರಡೆವಿನಿತಪಗಳನುಮಾಡಿದಡೀಗಸಿದಿ ಧಪುದೇ । ದುರುಳತೆನವಡುಬೇಡವೀಗಲೆ । ವರವಸೆಯಿಂದ

ನುಳೊಡುವೆನೆಂಡಾ । ಸುರಪನುಡಿಯೆಮತಂಗವನುಸದೊಳಗಾಗಲೊಡಬಟ್ಟಾ ॥೭॥ ಛಂದದೇವಾಖ್ಯದಲಿಸುಸ್ತ್ರೀ । ವೃಂದ
ಪೂಜಿಪೆನೀನುಬಲಲಾ । ನಂದದಲಿಮಿಗೆಕಾಮರೂಪವಧರಿಸಿಯುರುಭಗದಾ । ಅಂದದಲಿವ್ರಮದಲಿನೀನೆಂ । ದೆಂದುಪರ್ತಿ
ಸೆನುತ್ತವುಸದೊಳು । ವಿಂದವರವಿತ್ತಿಂದ್ರಬಳಿಕ್ಕೈದಿದನುನಾಕವನೂ । ೧೪ । ಎಂದುವೇಳಿದಕಥೆಯಿಕ್ಕುಂತೀ । ನಂದನಗೆವಿ
ವ್ರತೆಯನ್ನೈದುವೆ । ನೆಂಡಡಿಂಸುಳಿದರಿಗೆಕಕ್ಯವಲ್ಲವೆಂಬುದನೂ ॥ ಅಂದವಾಗಿರೆಪೇಳಿಭೂಸುರ । ವೃಂದಮಹಿಮೆಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ
ಹುದ । ದಿಂದಕಾಣಿಸುವಂತೆಯುಮನುತಗರುಹಿದನುಭೀಷ್ಮಾ । ೧೯ ॥ ಬಳಿಕಯಮಜನುದೈವವೌರುಷ । ಗಳಲಿವೆಗ್ಗಳ
ವಾವುಖೆಂಬುದ । ತಿಳುಹುವನನಗೆನೆ ನೀಕ್ಷತ್ರನುಡಿದವಸಿಷ್ಠಮುನಿಪುಂಗವನ್ನಾ । ತಲಜಪೀಠನನಿಂತುಕೇಳಿದ। ಡೊಲಿದುವಿಧಿಯಾ
ತುಂಗಬೇಳಿದ । ಲಲಿತವಾಕ್ಯವನಿನಗೆತಿಳುಹೆವೆನೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ । ೨೦ ।ಎಲೆಮುನಿಪನುಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಪುದು । ಲಲಿತವೌರುಷದೈ
ವವಡುವೆ । ಗ್ಗಳವಿದೆನಿಸುವಬೀಜವೆನಿಸುವವೆರಡುಕೂಡಿದರೇ । ಫಲಗಳಹುದುದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದ । ದೊಲಿದುಕೊಡದಂದೈವ
ಕಾರ್ಯಂ । ಗಳರಚಿಸಲನುಕೂಲತೆಯಬಲಾಫಲವತಕೊಡುತಿಪ್ಪುದೂ ॥ ೨೧ ॥ ಅರಸಕೇಳೈವೌರುಷವುಮಿಗೆ । ಪಿರಿದೆನಿಪದೈ
ವವಸಹಾಯವು । ಚಿರಸಿದಲ್ಲದೆಫಲವಪಡೆಯದುಬರಿಯಸೆಲನೀಗಾ । ಪಿರಿದೆನಿಪಪೌಲ್ಬೀಜವಿಲ್ಲದ । ತುರುಫಲವಕೊಡಲರಿ
ವುದೇಹುದಿ । ಹರದುಕೊಳ್ಳಾಗಿಪ್ಪುದಲ್ಲದೆಸಕಲುಬೇಕದಲೀ । ೨೨ ॥ ವರರಿಗನುದಿನಲೀಸವಾಡಿದ । ಡೆಂತುಲೋಕಕಳೆಲೀಸಹು
ದುನರ । ರಿರದೆಕಷ್ಟವನಾಡುತಿನ್ನಿರೆಕಷ್ಟಶತಿಯಹುದೂ॥ ನರನುತಿಳಿದಿಪುಣ್ಯಕರ್ಮವ । ವಿಚಿಸಿದಡನುಕೂಲಲೆಯ
ಲಾ । ದರಿಸಿದೈವವ್ರಕುಫಲಂಗಳಕೊಡುಫಲನವರತಾ॥ ೨೩ ॥ ಅನಲನಲ್ಪವದಾಡೀನದು । ವನಿಲನಿಂದಪ್ರಕಾಶಿಸುತಲಿಯು।
ದನವರತಲಾನೀತಿಯಲಿದೈವಾನುಕೂಲವದೂ । ಖನವೆನಿಸಿಯೆಬ್ಬುದುತ್ತಿಪ್ಪುದುವ । ರ್ಧನವನತ್ಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ । ಮನುಜ
ರೊಳಗಿದನರಿದುನಡೆವವಜಾಣನುಸನೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ದೈವಕವಿಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ । ಪಿರಿದೆನಿಸುತಿಹದೀಪನಂದುವ। ಪರಿಯ
ಲನುದಿನಕರ್ಮಕುದ್ಯಿಯುಕಾರ್ಯವಿದ್ಯಾಗಾ ॥ ಅರಿಧನಿಪದೈವಾನುಕೂಲವ । ದಿರದೆಕೆಡುವುದುತಿಳಿದವನುಮಿಗೆ । ನರನು
ವೃಥುತರಪುಣ್ಯಕರ್ಮವಮಾಡಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೨೫ ॥ ಪರಕುರಾನುನನೃಗನುಬಲಿಯುವ । ರುರುಮಹಿಮೆಗಳಪಡೆದುರಂಜಿಪ ।
ಪುರುಷರೆನಿಸಿಯುಕರ್ಮಕಲುಷಿಕದೈವದಿಂದಾದಾ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪಬಾಧೆಯನುಮಿಗೆವಡೆ । ದರುವಿಚಾರಿಸಿನಕಲಧರ್ಮೋ ।ತ್ಕ
ರವದೈವವುನುನಿಯೆಂದಂದದಿವಾಡಬೇಕೆಂದಾ ॥ ಎತೆಯುಧಿಷ್ಠಿರದೈವಪೌರುಷ । ಗಳುನಮುತ್ಕಟವಾದಕಾರ್ಯದ । ಫಲವಿ
ತಾಸಿದ್ಧಿವಡೆಕಾರಣವೆನಿಪವದರಿಂದಾ ॥ತಿಳಿದುನೋಡಿದಡಾಯೆರಡುನಮ । ಗಳುಧಿಟವಿದೆಂದೆನಲುಕೇಳ್ದಿದ । ಬಳಿಕಲಾಗಂಗಾ
ಕುಮಾರಗೆಭೂಪನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೭ ॥ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿರಂಜಿಸುವನತಕ್ಕ । ರ್ಮಗಳಲಹಫಲಗಳನುಕೇಳಲು । ಬಗೆದೆನದನರುಹಿನ
ಲುಬಳಿಕಾಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ ॥ ಮುಗನೆಕೇಳೈಪಥಪರಿಕಾ ।ತಗಳಿಸಿವಿನಲಿಬಳಲಿದಗೆಪ್ಪಿ । ತಿಗಳಲನ್ನವನಿಕ್ಕಿದಾತಂಗಧಿ
ಕಫಲವೆಂದಾ ॥ ೨೮ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳಚರ್ಚಿಷನವರ್ಧಿ । ಹುತವಹನಮಿಗವೌರುಷಕ್ಕೀ । ಷ್ಟಕೆಯಹರಂತದ್ವಾನದಲಿತಶ್ಚಲ
ವುಹೆಚ್ಚುವುದೂ ॥ ಸತತಮೌನವ್ರತದಿಗತಿಯಾ । ಯೆತಿವಡದುವಿಜ್ಞಾನವಹುದು । ನ್ನತಪಂಗಳಮಾಡಿದರೆಬಹುಭೋ
ಗಚಯವಮಹುದೂ । ೨೯ । ಯೆಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಕೇಳಹಿಂಸೆಗೆ । ಲಲಿತವಹುದೈಕ್ಷತ್ರಬಹುತರ । ಬಲವಹುದುಕ್ಷತ್ರಿಪಣದ
ಲಿಸುಬ್ರಂಹಚರ್ಯೆಯದೂ ॥ ತಿಳಿವಹುದವಾನಂಗಳಿಗೆನಿ । ರ್ಮಲಮನಸ್ಸಂಸಿದ್ಧಿಮಿಗೆಫಲ । ಜಲಗಳಾಹಾರದಲಿನಗರದಿರಾಜ್ಯ
ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದೂ ॥ ೩೦ । ಛದನಛಕ್ಷಣದಿಂದಸುರಲೋ । ಕದಲಿಪುದುಸಿದ್ಧಿಪ್ರದುಕ್ಷತ್ರಿಪಣದಲಿನೌಕ್ಯಸ್ಥಿತಿಸುಧರ್ಮಜಾ ।ಜ್ಞಾ
ನದಲಿಸುಗತೀ । ಚದುರಕೇಳ್ಸತ್ಯವ್ರತದಲ । ಕ್ಕುದುನರಗೆಕೈವಲ್ಯವನುದಿನ । ವಿದನರಿದುಸತ್ಕರ್ಮದಲಿವರ್ತಿಸಲುಜೀಕೆಂ
ದಾ ॥ ೩೧ । ಅರಸಕೇಳುಜರಾನುಬಂಧವಿ । ನರಗೆಕೂಡದಲುವಲ್ಲುಕಿವಿಗಳು । ಕರಚರಣನೇತ್ರಗಳುಜೀರ್ಣಗಳಹವುಭಾಮಿಸ
ಲೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸುತಿಪತೃಷ್ಣೆಯೊಂದೇ । ಪರಿದುಕಾಯವಜೀರ್ಣಮಾಳ್ಪದು । ವರವಿವೇಕಿಯುತೃಷ್ಣೆಯನುಜೀರ್ಣತ್ವ
ಕೈದಿನವೂ ॥೩೨॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಪುಣ್ಯಾವಾ।ಗಳರಡುತೃಷ್ಣೆಗಳುಳ್ಳಮನುಜಗೆ। ಪರಮದುಃಖವನಸುಖವರ್ಯಯದಲಿಕೊಡು
ತಿಹುದೂ । ಪರಹುಯೋಗಿಶ್ರೇಷ್ಠತೃಷ್ಣೆಯ । ನೊರಸಿತಾನಿರ್ದ್ಗವನಿನಿವನು । ಚಿರಸವಾತನಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತಕರ್ಮಕ್ಷ
ಲಜಾಲಾ ॥ ೩೩ ॥ ಎಂದುಗಂಗಾಸೂನುಕುಂತೀ । ನಂದನಗೆಬೋಧಿಸಲುವರವಾ । ನಂದದಲಿಯಾನೃಪತಿನಿಜಕರಕವಲಗ
ಳಮುಗಿದೂ ॥ ಯಿಂದುಹೇಳಾಶ್ರಯಿಸಲಾಸ್ವರ । ವೆಂದೆನಿಸುವನಜೊಪ್ಪಿನರನಡೆ । ವಂದವೆಂತಾಶ್ರಿತನಸಚ್ಚರಿತಂಗಳಿಂತೆಂ
ದಾ ॥ ೩೪ ॥ ಎನಲುಕಂತನತನುಜನಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕಕೇಳೆಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ಜನಪಕಾಶೀಶ್ವರನುಬೇಕದೊಳೊಬ್ಬಲುಬ್ಧಕ
ನೂ । ಅನವರತಬೇಂಟೆಗಳನಾತುತ । ಘನವೆನಿಸುವಿಷದಗಶರದಲಿ। ವನಮೃಗವನೆಸಲದನುತಪ್ಪಿತುತಾಗಿದುಮದನಾ॥೩೫॥
ಫಲಕುಸುಮತಳಿರೆಸಗಿದಾಮತ । ಬಳಿಕತವಿ ಸ್ವಷದೋಷದಿಂದಾ । ಗಳೆಮಹಾದು ಭೃತವೆನಿಸಿಕುಷ್ಕಕವದಾಯುತತ್ಕುಜ

ಹಾ ॥ ಲಲಿತಕೋಟರದಲ್ಲಿಯರೆಗಿಳಿ । ನೆಲಸಿತಾಗಿಕುದೊಂದುತರುವಿದು । ನಲಗಿತಿಪ್ಪಂತೆಂದೆನುತವಿಂಗ್ಗನೋಡಿಮರುಗಿದು
ಪೂ ॥ ೩೬ । ಕೆಟ್ಟಪೀಮರನಿಲ್ಲಿಕೋಟಲೆ । ಬಟ್ಟುಪಸಾಯಲದ್ಯಾತಕೆಂದದ । ಬಿಟ್ಟುಹೋಗದೆಯಾಕುಳಕೊಂಡಿತ್ಪನ್ನಧಿಕ
ಭಕಿ ತ್ಯಯಿರೀ । ಬಟ್ಟಬಾಯಲಲಿಗಾಳಿಬಿಸಿಲುಗ । ಳಟ್ಟುಳಿಗಳೆಲ್ಲವಕೆತಾಮ್ಮೆ। ಗೊಟ್ಟುನಿಂದುದುಭೃತ್ಯಭಾವಪಡಲರಸಕೇಳೆಂ
ದಾ ॥ ೩೭ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳಾಗಿಳಿಯೆ । ನಿರ್ಮಳಗುಣಂಗಳನರಿದುಬಂದನು । ಜಲವಿಮರ್ದನನಾಗನುಡಿಸಿದನೊಲಿದುತ
ಚ್ಚುಕನಾ । ತಳಿತಮರಗಳನೇಕವಿವೆವನ । ದೊಳಗೆಯುಲ್ಲಿಗವೆಪೋಗಿಬಹುಭೆ । ಲಗಳನುಭುಜಿಸದೆಕುಷ್ಕವೃಕ್ಷದೊಳ್ಪೆಯೀ
ಕೆಂದಾ ॥ ೩೮ ॥ ಎನಲುನುಡಿದುದುಬಳಿಕಲಾಕುಳ । ವನವರತವೀವಿಜಪಿಫಲಿಸುವ । ದಿನಗಳಲಿಯಾಕ್ಕಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಗ
ಲೊಣಗಿದರೇ । ಎನಗೆಹೋಹುದುಸಲುವುದೇಕೇ । ಳನಿಮಿಷಾಧಿಪಫಲನಕೃತಘ್ನತೆ । ನನಗೆಹೊದುದ್ರವುದೀಮರನಸಾಧಕೆ
ಡುವೆನಾನೀಗಾ ॥ ೩೯ ॥ ಎಂದಡಾನುಡಿಕೇಳಿಬಳಿಕಪು । ರಂದರನುತಲೆದೂಗಿಬಗಕೀ । ಯಿಂದದಲಿಗುಣವಿದು ದ್ದಾಕೆಸೆರೆತನ್ನ
ನರಿದುದಕೇ ॥ ಅಂದುಮನದಲಿಮೆಚ್ಚಿಕರುಣದ । ಲಿಂದುಕೊಡುವೆನೆಂವರವನೀಚೇ । ಡೆಂದೆನಲು ವಿನಯದಲಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದಾ
ನಾವಿಹಗಾ । ೪೦ ॥ ಮರನನೊಲಿದುನಿರೀಕ್ಷಿಸೆನೆನಲಾ । ಸುರಪನಾವಾಕ್ಯಕ್ಕೆಮೆಚ್ಚುತ । ಪಿರಿದೆನಿಸಿತಾನಪೃತಕೇಚನ
ದಿಂದಲಾದರಿನೀ । ತರುವನೊಡಲಿಂದಧಿಕವಹನೊಲು । ವಿಚಿನಿದನುನಾದಾಶ್ರಿತರಿಗೀ । ಪರಿಯಲೊಪಿಯಗಲೇಗುಮಾಡುವ
ಗುಣವುಬೀಕೆಂದಾ ॥ ೪೧ ॥ಎನಲುಕೇಳ್ದಾದ್ರಕಥೆಯಯಮನಂ । ದನನುಬಳಿಕಿಂತೆಂದನೃಪನಾ । ವನನುಪಾಲಿಸಬೇಕುನೀ
ನೆನಗವನನರುಹೆನಲೂ ॥ ಆನಿಮಿಷಾಪಗೆಯಾತತ್ಮಜನುನುಡಿ । ದನುತಪನಿಸ್ವಧ್ಯಾಯದಿಂದಡಿ । ಪೆನನನಿವಿಪ್ರನುಪರ
ಪಾಲಿಸುವುದದುಧರಾತ್ಮ ॥೪೨॥ ನತಿಗೆಪತಿಯಿದ್ದಂತೆಧರಣೀ। ಪತಿಗೆಭೂನುಂಟನೊಡೆಯತದ್ವೆ । ಷತವುಪಾವನಶಿಷ್ಯನೆಂದಪ
ಪುತ್ರನೆಂದದಲಿ॥ಪ್ರತಿವಿಪನವೇಕಾಗ್ರಜನತ್ಮ ।ಪ್ರತತಿಯನೆನೆವಿನಲುಕುಭನಂ।ತತಿಯಹುದುವೇದಂಗಳೀರೀತಿಯಲಿಹೇಳಿಸಾ
ವ್ಯಾ । ಅರಸಕೇಳೆ ನಿವ್ಪನಿಕರವ । ಪರಿಜನಿವರೆಮುನ್ನವಾಡಿದ । ಪರಮಪ್ರಣ್ಯಾಂತರಗಳೆಲ್ಲವುಲಯವನೈದುವವ್ಪಾ ॥ ಖ
ರೆಯನಿಪುಜನಪೋಮಮಖನುರ । ಚಿರವಧರಾತ್ಮವಳಿಗಳಿಂದುರು।ಧರಣಿಸುರಸಂತರ್ಪಣವೆಯತ್ಯಧಿಕವಹುದೆಂದಾ ॥ ೪೪ ॥ ಅ
ವನಿಸುರರಾರಾಧನೆಯೆನಾ । ಡುವವರಿಂದಲಿಬಹಳಕಿಲ್ಬಿಷ । ನಿವಹವಿತ್ತಿಗುವುದಗ್ರಜನಾತ್ಮವಳಿಯನಾದರಿಸೀ । ವಿವಿಧಭಕ್ಷ್ಯ
ಯನೂಡಿಬೊಡೆನಂ । ಭವಿಸುವುದುಬಹುಪುಣ್ಯಚಯವೆಂ । ದವನಿಪತಿವೇಗಳುಸಂಸ್ಪುಟವಾಗಿಹೇಳಿಹವೂ ॥ ೪೫ ॥ ಭ
ನನುಹಿಮಧರಿಕ್ರೀಕ್ಷ್ಣಕೃತರರೆಂ । ದೆನಿಪಧರ್ಮವನೊಂದನರುಹುವೆ । ನನಭವೇದವ್ಯಾಸನನುಮಾದ್ಯಾಧಿಪತಿಮುನ್ನಾ ॥ ಮ
ನುಜನಾವನವದವಭಜಿಸಿಯೆ । ಘನವೆನಿಪವೋಕ್ಷವನುಪಡೆವನು । ತನಗೆಸೂಚಿಸಬೇಹುದೆನಲಾವ್ಯಾಸನಿಂದಾ ॥ ೪೬ ॥
ಪೋಕ್ಷವನುಪಾಟಿಸುವನರನಿರ । ವೇಕ್ಷನಾಗಿಯೆಭಜಿಸಬೇಹುದು । ಸಾಕ್ಷಿರೂಪನಸಕಲಭೂತಕೆದೇವತಾರಾಧ್ಯಾ । ಅಕ್ಷ
ಯನನಖಿಲಾತ್ಮಕನಕಮ । ಲೇಕ್ಷಣನಕೈವಲ್ಯನಾಥನ । ಪಕ್ಷಿವಾಹನನಾಶ್ರಿತಾಮರಕಲ್ಪಭೂರುಹನಾ ॥ ೪೭ । ಹರಿ
ಯೆಜಗದಾರಾಧ್ಯಬಳಿಕಾ । ಹರಿಯೆವರವೋಕ್ಷಪ್ರದಾಯಕ । ಹರಿಯೆಸಕಲಾಮ್ನಾಯರೂಪನುಭಕ್ತವತ್ಸಲನೂ । ಅ
ರಸಕೇಳೆ ವಿಷ್ಣುವಿಗತಾ । ಪಿರಿಯರೆನಿಸುವದೈವವಿಲ್ಲದು । ನಿರುತವೀನುಡಿಭಜಿಪುದೀವೆ ವೈಕುಂಠನಾಯಕನಾ ॥ ೪೮ ॥
ಎಂದುಮಾದ್ಯಾಧೀಶ್ವರಗೆಯರ ।ವಿಂದನಾಭನೆಮೋಕ್ಷದಾಯಕ । ನೆಂದುವೇದವ್ಯಾಸದೇವನುಪೇಳಲಾನೃಪನೂ ॥ ಅಂದ
ಮಿಗೆಹರಿಪೂಜೆಗಳನೊಲ । ವಿಂದಲತಿಭಕಿ ತ್ಯಯಿವಿರಚಿಸಿ । ಮುಂದೆಪಡೆದನುಪರಮಪದವನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೯ ।
ಹರಿನಿರಂಜನತತ್ವನಭವನು । ಹರಿಯೆದೈವವೆನುತ ತ್ವಮಾದ್ಯೇ । ಶ್ವರಗೆಮುನ್ನಪರಾತ್ಮಕರಾತ್ಮಜಹೇಳಿದಂದವನೂ ॥ ನ
ರಸಭೂವನಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ಕರುಣದಿಂದಲಿಪೊರೆವವೇಂಕಟ ।ಗಿರಿಪತಿಯನಿಜಭಕ್ತಸಭಗಾಂಗೇಯನರುಹಿದನೂ॥೫೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೦೯೯ ವದ ೧೧೪೯೦ ಮಂಗಳಮಸು

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚವೆ । ಮಾನವಾಧೀಶ್ವರಗೆಗಂಗಾ। ಸೂನುವಧಿಕಮನೋನುರಾಗದಿ । ವೈನತೇಯಾಖ್ಯಾನವನುವಿಸ್ತರಿಸಿ
ತಿಳುಹಿದನೂ । ... ...

ಪದ । ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಧರ್ಮಜನಾಗಭೀಷ್ಮಗೆ । ಲೀಲೆಯಲಿಕೃಮುದುಗರುಡಮಹಾತ್ಮ
ನಹನೆಂದೂ । ಕೇಳಿಬಲ್ಲನುತವಿ ವ್ಹಿಹಂಗಮ । ಪಾಖಿಕನಸುಚರಿತ್ರವನುಮುನಿ । ಜಾಲದಿದಿರಿನೊಳೆನಗೆನೀಹೇಳೆಂದುಜಿಸ
ಗೊಂಡಾ । ೧ । ಎನಳುಗಂಗಾಸೂನುಬಳಿಕಾ । ವನಜನೇತ್ರನನೋಡಿಯಾಗರು । ಡನುವಿಚಾರಿಸೆನೀನೆಯೆನುತಮುನೀಂದ್ರ

ರಾಡುನರೂ ॥ ಅನಘವಾದಾತನಚರಿತ್ರ ಪ | ಜನವಗದುಭವೆನೆನುತಲುಕೃ | ಷ್ಣನಲನುಜ್ಞೆಯುಪಡೆದುಮುತ್ತಾದರದಲಿಂ
ತಂತಾ ॥ ೦ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳ್ಯನಿಗಿಬ್ಬರು | ಲಲನೆಯರುಕೇಳ್ಕಂದುರ್ವೆಂದೂ | ಬ್ಬಳಿಗೆನಾವುವುವಿಸ್ತರಯಿಂದೊ
ಬ್ಬಾಕೆಯುಭಿಧಾನಾ ॥ ಸಲೆವರವಸತಿಕೇಳನಲುಮ | ಕ್ಕಳುನಹಸ್ರವಕದುರ್ಜೀವಿದ | ಳೊಲಿದುಮಕ್ಕಳನಿಬ್ಬರನೆಯಾವಿ
ಸತೆವೇಡಿದಳೂ ॥ ೩ ॥ ಮುನಿಪನಾರೀತಿಯಲಿಕರುಣಿಸಿ | ದನುಬಳಿಕಲಂಡಗಳುಸಾವಿರ | ಜನಿಸಿದವುಕದುರ್ವಿಗಯಂಡಜ್ಞಿ
ತಯುಜನಿಸಿದುದೂ | ವಿನತೆಯುದರಹ್ನೆಸುತಲಿರೆಯಿರೆ | ಘನವೆನಿಸಿದೈನೂರುವರುಷಕೆ | ಫಣಿಗಳಾದರುವಿಗೆಸಹಸ್ರಗಳಾ
ಗಕದುರ್ವಿಗೆ ॥ ೪ ॥ ಆನಕೇಳ್ಖಗವಾಪತಿಜವಿ | ನರುನಿನಿದಬಲಬಿಂದಕಾಕೋ | ದರಸಹಸ್ರಗಳಕಡುದಂಡಗಳಿರಡುಬಿ
ಡುಯುವರೇ | ಖರಿದುಚಿಂತಿಸಿವಿನತೆಸುತರಾ | ದರುಸಪತ್ನಿಗೆನೊಡಲಿನುತನು | ತ್ಸರತೆಯುಲಿನೆರೆಮರುಗಿಸುದ್ದಿಳುಬಳಿಕ
ಲಾವಿನತೇ ॥ ೫ ॥ ಮನದೊಳಗನಿಮಗಚೀಗೆಬಾ ಪ | ನಿನತಮುನಿದೊಂದಪನುಬಿ | ಕ್ಕನೆಬರಿವವೋಲುಮುದಿಯಹೊಯಿ
ದಳನೀತಿಯಿಂದಾಗ ॥ ತನುಜನೊರುಗಳಿಲ್ಲದೊಬ್ಬನೆ | ಜನಿದಿಸಿದನಡಗೋದಿಯುಮಾ | ನಿನಿನೈಗಂಬುಗಳೊಸರೆವಂದ
ಲೀತುರುಗಿದಳೂ ॥ ೬ ॥ ಜನಪಕೇಳಾಯಿಂಡಜನುನಿಜ | ಜನನಿಯೊಡನಿಂತೆಂದನಿಬ್ಬರು | ಜನಿಯಿಸವೆವೆಂಡಂಗಳಲಿವಿ
ಹೀನತನುವನೆನೆಯೋ | ಫಣಿಬಲನುಘ್ರಣಗಳಲಿಂದಿತ | ಲಲಿತರೊಳುತವಕದಲಿರಬೆನೀ | ಮುನಿದುಚಾಪಲದಿಂದಸವತಿಯಸಿರಿ
ಗೆವೈರಿಸದೇ ॥ ೭ ॥ ಫಣವೆನಿಸಿದೀರ್ಘಪಥಂದೆ | ಜನನಿಸವತಿಗದಾಸಿಯಾಗಂ | ದೆನುತಕಾಪವಕೊಟ್ಟನಾಸುತನಾಗಳ
ದಕೇಳಿ | ವಿನತೆಸುತುಗುತದುಖಿಸುತತ | ನ್ನನಿಶಿಪ್ಸೆನುತಿರಲುಮತಾ | ತನುವಿಲೋಕೆಸುವಿನಯದಲಿಜನಯಿತ್ರಿಗಿಂತಿಂ
ದಾ ॥ ೮ ॥ ಅಳಲುಜೀವಿಪೆತಾಯಿಹೂನ್ಯವು | ಬಳಿಸಿದುದುವಿಧವಕದಲೆನಗಿಂ | ದಲಹುಭುಜಬಲನೆನ್ನನುಜನ್ಯೆನುರುವತ್ಸ
ರಕೇ ॥ ಸ್ಥಳವಿಸೊಂದುತದಲಿಜನಿಸುವ | ಬಲವುಸರಿಗಳಿವನಕಂದಿರು | ಬಳಿಕಲಾಮಗನಿನ್ನದಾಸ್ಯವನೊಲಿಮುಡಿಸುವವ
ನೂ ॥ ೯ ॥ ಎನೆಸುತನವಿಕಲಾಂಗತೆಗೆಮಿಗೆ | ತನಗೆಮನ್ನಿಂದಾದಕಾವಕೆ | ಮನದೊಳಗೆಮರ್ಗಾತ್ರಿಮಿಗಿಖನೂರುವತ್ಸ
ರವಾ ॥ ವಿನತೆಕಳಿದಳುಕೇಳುಕುಂತೀ | ತನುಜಬಳಿಕತದಂತದಲಿಸಂ|ಜನಿಸಿದನುಸುಮುರ್ತದಲಿನಂದನನುಜಗನಲಿಯೆ॥೧೦|
ಫನಪತಳಕಂದರನುಪೃತಕಾ | ಯನುನುರಕೆ ್ಷಣನುಬೀಕಾ ್ | ನನನುಮೃದುಮಸ್ಕ್ಯನುಪಹ್ರದ್ವಿತಯುರಂಜಿತ
ನೂ ॥ ತನುಸಮುಜ್ವಲಕಾಂತಿನಿರ್ಜಿತ | ದಿನಕರನುಬಳಿಯನತ ್ವನಂಯುತ | ನನಳಿನಭಿಕಭುಜಪ್ರತಾಪನುಗರಾಡಿನೊಪ್ಪು
ವನೂ ॥ ೧೧ ॥ ಪ್ಸೆತಿವಕೇಳ್ಖಾಸಮ್ಮಲಿರೋ | ಹಿತಕರೀರನುಮೊದಲುಜನಿಸಿದ | ಸುತನರುಣನಾಮನುನಭೋವೀಥಿಯಲಿ
ತಾಪ್ಯೋಗಿಗೀ | ಸತತರವಿಪರಿಚರ್ಯೆಯನುನಾ | ಡುತಜಗದಿದ್ಧತನಾದಬಳಿಕಾ | ಯೆಶಿವಡೆದಖಗಪತಿಯಬಿಳವಿಗೆಚಿತ್ರವಾ
ಯೆ ್ಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ಜನಿಸಿದಾಗಳವಿಖಗವತಿನಿಜ | ಜನನಿಯನುಮತಿಯಿಂದತನ ್ಯು | ಮನಕೆಬಂದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿತಿರುಗುತಸ
ಕಲರೋಕದಲೀ | ವನಜಭವಕಲ್ಪಿಸಿದಘೋರ್ಜ್ಯಗ | ಫನವರತನಿಜದೇಹವರ್ಧನ | ಮನುರಚಿಸೆನುರವಿಕಿಪ್ಪೋಗಳಲುಗ
ರುತನೊಪ್ಪುವನೂ ॥೧೩ ॥ ಬಳಿಕಕದೂರ್ವಿನತೆಯರುಕೇ | ಳೊಲಿದುತತ್ಸಮಯದಲಿವಾರಿಧಿ ॥ ಲಲಿತವೇಳಾವನಕೆಕ್ರೋ
ಗಿವಿಲಾಸವೆಸಕದಲೀ | ತಳಿರುಗಳವಿಚಿವುದುಶ ್ಚಹೊಸಯೂ | ಗಳನುಕೊಯ್ಯುತಭ ್ರಂಗಕೋಕಿಲ | ಕಳರವಂಗಳನಾಲಿಸು
ತವಿಹರಿಸುತಿರುಹಿನೂ ॥ ೧೪ ॥ ತರುಣಕಿರುಚಿಮೋರಿದಪ್ಪಿರ | ದೊರೆವದಿವ್ಯಸುಧಾಬಿ ್ಧತೆರೆಯೊಳ | ಗದಸಿದರುಶಂಕರಜ
ಟಾಟವಿಯುಮನನಿಮ್ಮುಗೆಯಾ | ವಾತರಂಗದಿಕುಭ ್ರತರವಾಂ | ಡಾರತನುಚ ್ಛೆವಿಯೆಸವುದೊಂದನು | ತುಮಗವನುದೂರ
ದಲಿಕಂಡರುತನ ್ಮೃಗಾಹ್ಲಯರೂ ॥ ೧೫ ॥ ದಿವಿಜಸಾಯಕನೇರುವುಚ ್ಚೈ | ಶ್ರವನೀಹ್ಲೆಸಿಮಿನತೆತುರಗದ | ಧವಳಕಾಂತಿ
ಯಕಂಡೆಯುಲಕದುಬಳಿಕಾಗಾ | ಯುವತಿನೋಡೆವರಾಂಗದಲಿಸೈಂ | ಧವಳೆಕವ್ಪುಂಟಿಂದಳದುಸಂ | ಭವಿಸಿತುರೆಸಂವಾ
ದವುಬಟ ್ಟಿಂಬುದಿಬ ್ಬರಿಗೇ ॥ ೧೬ ॥ ವಿನತೆಶೀಲಿಮಿಲ್ಲಿತುರಗದೊಳಗನುತನುಡಿಪಳುಕದುವಾಜಿಯು | ತನುವಿನಲಿಕವ್ಪದೆ
ನಿ ್ಜಯುವೆಂದುಹೇಳಿದಳೂ | ಮುನಿದುಬಳಿಕಾಕದುನುಡಿಪಳು | ನಿನಗೆನಗಬರಿನುಡಿಗಳ್ತಕೆ | ಫನವೆನಿಸಿದೊಡ್ಡವ
ನುಪಳಿಡರ್ಗಿಯೆಬದುದೀಗಾ ॥ ೧೭ ॥ ನೀನುಗೆಲಿವಡೆನಿನಗೆದಾಸ್ಯವ | ನಾನುಮಾಡುವೆನಾನುಗೆಲಿಜಡೆ | ನೀನೆನಗೆದಾಸ್ಯವ
ನುನೂಡೆಂದೆನುತಲೊತ ್ಡನೂ | ತಾನೆನಿಶ ್ಚಿಸಿದಳುತತ ್ಕದುರ್ | ನಿತಂದಿನಿಕಾಪವೋಹಿತ | ವಾನನಿನಿಯನೊಡಬಡಿಸಿ
ದಳುನರನಾಥಕೇಳೆಂದಾ ॥೧೮॥ ಬಳಿಕಲಿಬ್ಬರುಪಂಚಭೂತಂ | ಗಳನುಸಾಶ್ರಿಯನಾಡಿದರುಕೇ | ಳಲಿಯಂಖ ್ಯರಕದುರ್ವಾ
ಹ್ಲನತೆಯನೇವೆಯುನೂ | ವೋಲಿದುವಿರಚಿಸಿಬಂದುಮತಿ ್ರೀ | ಬರಿಪುವಿನಿಸಕ ್ವವರೀಕ್ಷಿಸಿ | ತಿಳಿವೆನೆಂದೆ ೃವಿದಳುಪ್ಪೋ
ದಳುಕೂಡೆಯಾವಿನತೇ ॥ ೧೯ ॥ ಮನಯೊಳೇಕಾಂತದಲಿಕದೂ ॥ ವಿನತೆಯುಚಿಂತಿನಿದುನಿಜವಂ | ದನುಕರದಿಂತೆಂಕ
ಳಾಗಾವಿನತೆಯೊತಗೂಡೀ ॥ವನನಿಧಿಯತೀರದೊಳಿರುವದೊಂ | ದನುತುರಂಗವಕಾಂಡೆವಾ ್ | ತ ್ರುಧವಳರುಚಿಸಾರಸು

ತಲಧಿರತಳುವಿನಿಸಿದುದೂ ॥ ೦೦ ॥ ವಿನತಕೇವಲಧತಳವಿನೆಂದಾ । ವನಿತೆಯೊಡನೀರ್ಷ್ಯೆಯಲಿತುರಗದೆ । ತನುವಿನೊಳುಳಿಕರಿ
ದಿಪ್ಪುದೆಂದೆನುಬಳಿಕಲಿಬ್ಬರಿಗೇ । ಜನಿಸಿದುದುಸಂವಾಹನೋತಂ । ಗನೆಯಿದಾನ್ಯದಲೆಲುಚೀಕಂ । ದೆನುತಲೊಡ್ಡವಳಕ್ಕು
ದೆಕಾವುಮೇಲರಿಯುತಾನೀಗಾ ॥ ೦೧ । ಅದರಿನೆಲೆಮಕ್ಕಳಿರನೀವ್ ಚೀ । ಗದಲಿಯಾಸಿತಭೋಟಕದಬಾ । ಲದಲಿಕರಿದನುಮಾಡಿ
ನಾವಾಸವತಿಯಸಂಗೆಲಿದೂ । ಚದುರತನದಲಿತೊತ್ತವಾಡುವೆ । ನಿದಕೆತಡೆಯದಿರೇಳಿಯೆನಲಾ । ಪಿದರುಧರ್ಮದಪಾಸುಕಿಪ್ರ
ಭೃತಿಗಳುತಾಂಒಕನೇ ॥ ಜನನಿಕೇಳಿದುಧರ್ಮವೇಪುಸಿ । ಯನುಸುಂಡಿಮಪಾಯಿಯಿಲಿಗೆಲುವುದು । ನಿನಗುಚಿತವೇನಲ್ಲದಿ
ದುಬಿಡುತಿಳುವಡಿಂನೆಮಗೇ ॥ ವಿನತೆತಾಯುಲ್ಲವೆನುಹಾಳಕೆ । ಮನನಮಾಡುವರೇವಿಚಾರಿಸಿ । ವಿನಯುವತಿಯಾಗಿನ್ನುಕ
ಷ್ಟಕ್ಕೆಯೆಯುಸಲ್ಲದಿದೂ ॥ ೦೩ ॥ ಯೆಲೆಜನನಿಕಪಟದಲಿಪತಿಯ । ಗಲುವುದುಳ್ಳಡೆನಾವುನಿಂನಯು । ಬಳೆಯಲಿರಲಾಳು
ಕುವೆವುಪರಮೇಕಕ್ಕೆಗನಿಸುವೆನ್ನೂ ॥ ಹಳಿವನೊಲ್ಲವೆನುತ್ತಪನಗಳು । ಕೆಲವುತಾಯನುಬಿಟ್ಟುಹೋದವು । ಬಳಿಕಮುನಿದ
ಳುಕದ್ರುಪ್ರೋಂದನಿಜಾತ್ಮಜಾತರಿಗೇ ॥ ೦೪ ॥ ಮುಂದೆಶಿವಂಕಪಲಿವಂಡುಗೆ । ನಂದನನ್ನುತಾನಾಗಿಯರ್ಜುನ ।ನೆಂದೆನಿಸಿದಾ
ನರನಪುತ್ರನವೀತ್ಮನೆಂದೆನಿಸೀ । ತಂದೆಗೋಸುಗಸರ್ಪಯಾಗವ । ನಂದಮಿಗೆಮಾಡುವನಸುತಪ್ಪಿಖಿ । ಯಿಂದನಿಮಗಳಿವೆಂ
ದುಕಪಿಸಿದಳುತನಿಜಾತ್ಮಜರಾ ॥ ೦೫ ॥ ಬಳಿಕಲಂಬಿಯಕೊಪವನುಕಂ । ಡುಳಿದಫಣಿಗಳುತುರಗವಾಲವ । ಬಳಸಿಕರಿದನು
ಮಾಡಿತೊರುವೆವೆನುಲವುಬ್ಬೋಗೇ । ಹೊಳೆವಧವಳೆಚ್ಛವಿಯಿತುರಗದ । ಲಲಿತಪುಛ್ಛದರೋಮರಾಜಿಗ । ಳೊಳಗೆಹೊದು
ಗಯಿಕೃಷ್ಣವರ್ಣಗಳಾಗಕಾಣಿಸಿತು ॥ ೦೬ ॥ ಅರಸಕೇಳಂಕದ್ರುತನಯಂ । ತರದಲತಗರ್ವದಲಿವಿನತೆಯ । ಕರದುತೋರಿ
ಸಿದಳುತುರಂಗಮವಾಲನೀಲಿತುವಾ ॥ ಉರಗವಾಯಿಯಿನಿತಸಲಿಯದೆ । ಮರುಳುತನದಲಿಸತ್ಯವೆಂದಾ । ನರಸಿಜ್ಞಾನನನೆ
ಸೊತುತಲೆತೂಗುತ್ತಿದ್ದಳು ಜೈಯಲಿಗೇ ॥ ೦೭ ॥ ಬಳಿಕಲಕ್ಷಿಗರ್ವದಲಿನಿನಗನೆಗೆ । ಪೊಳೆಯೆಮುಖದಲಿಕದ್ರುವೆಂಬಾ । ಲಲನೆ
ಸವತಿಯನೆಸೋಡಿಯಾಕೆಮಿಚಾನನಿನಗಿನ್ನೂ । ಯೆಲೆವಿನತೆಜಾದಾಸಿಯಹೆಯೆಂ । ದೆಳೆಯಲಂತರುದೆಂದೆನುತಲಾ ।ನಳಿನಮುಖಿ
ವಾನ್ಯನನುಸವತಿಯಕೆಳಗೆಮಾಡಿದಳು ॥ ೦೮ ॥ ಇಂತುಕಪಟಕದ್ರುಜಯಿಸಿಯು । ನಂತಶೀಲಗಳಳ್ಳವಿನತಾ । ಕಾಂತೆಯು
ನುದಾಸಿಯನ ವಿಂಚಿಸಿಬಿಡಜೆರಿಭವಿಸೀ । ಸಂತತವುನಲಗಿಸುತೆಬೈದುದು । ರಂತದುಃಖವಮಾಡುತಾತ್ಮ । ಸ್ವಾಂತದಲಿಗ
ಯಿಯಿನಿಶುಸ್ರುಟ್ಟದೆವತಡಲಾಳಿದಳೂ ॥ ೦೯ ॥ ಅರಸಕೇಳರಿತಿಯಲಿಯಾ । ಪರಮಸಾಧ್ವಿನಿಜಾಗ್ರತಸುಜನು । ಪರೆದೆನಿ
ಸಿತನಗತ್ಯಾಕಾಪನುಪಥಿಸಿತಿಂದನುತಾ । ಎರಡನೆಯುನಂದನನನೆನೆವುತ । ಚರಸಿದಾನೆಯಲಾಗದಾನ್ಯದ । ಪರಿಭವವತಾಳುತ್ತ
ಕಳೆದಳುಕೆಲವುಕಾಲವನೂ ॥ ೧೦ ॥ ಅಗಲಿಜನನಿಯಮೊದಲುಹೋದಾ । ಖಗಕುಲೇಶ್ವರಗಾಯ್ತುಯವ್ವನ । ಮಿಗಿಲಿನಿವಜ
ವಸತ್ವಸಾಹಸವೆಲ್ಲಸೆಚ್ಚಿದುಮೂ । ಸೊಗಸೆನಿಸಿಪರವೀಟಿ ಲಾಲಿಸಿ । ಜಗದೊಳಗ್ಗಳನೆನಿಸಿದಿವಿಜಾ । ಳಿಗಳುಕೀರ್ತಿಸೆವ
ಪರಿಸುತಲಿರಲೊಂದುಮಿವಸದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಮುನಿದಸರಿತೋಷದಲಿನಾರದ । ಮುನಿಯೊಲಿದುಬಲಲಿದಿರುಗೊಂಡಾ । ವಿನತೆಯ
ತ್ಕ್ಷಜನೆಂದುಪಿತನೆಮುನಿಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ । ಅನವರತವಾನ್ಯದಲಿನಿನ್ನಯ । ಜನನಿಸವತಿಯಳಿಗನವೆಯಲು । ನಿನಗೆಯಶ್ಚಣ
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲವೆಯೇನುಹೇಳೆಂದಾ ॥ ಎನೆಮದಂಬಿಗೆದಾನ್ಯವೆಂತಾ । ಯ್ತನಗೆನೀವದನರುಹಿಯೆನಲಾ । ಮುನಿವನಾಸವಿಯು
ದಲಿಶರದರಧಿಂಗವಿಸ್ತರಿಸೀ । ವಿನತೆಗೀಪರಿದಾನ್ಯವಾಯ್ತಂ । ದೆನುತಮುನಿಪನುತಿಳಿಪುಹಳತನು । ಮನದೊಳಗೆಕಡುನೋರ
ದುಕೋಪವನಾಗಧರಿಸಿದನೂ ॥ ೧೩ ॥ ಆಳಲಿವನುಪಿರಿದಾಗಿಜನನಿಯ । ಬಳಲಿಕೆಗೆಚಿಂತಿಸುತಮತ್ತಾ । ಗಳಿಮರುಜ್ಜವದಿಂದ
ಬಂದಾವಿನತೆಯಡಿಗಳಿಗೇ ॥ವ್ಯೋಲಿವೆರಗೆಮಾತಾಡದಿರಲಾ । ಬಳಿಕಕದ್ರುವಿನೆಡೆಗವ್ಯೋದನು । ಸಲಿವಿನಯವರನಾಗನಮಿಸಿದ
ನಾಖಗೇಶ್ವರನೂ ॥ ೧೪ ॥ ವೈನತೇಯನುಬಳಿಕಲಾಕ । ದ್ರೂನಿತಂಬಿನಿಯೊಡನೆನ್ನುಡಿದನು । ಯೇನುಕಾರಣಜನನಿಯೆನು
ಬಳಿಸುವೆವಾನ್ಯದಲಿಗ ॥ ಮುನಿನಿಯರೊಳಗಧಿಕಕೀರ್ತಿಗೆ । ನೀನುಸಂದಿಹೆತಾಯಸಿರೆಯನು । ನೀನುಬಿಡುಬಹುಲೇಸುಸಿ
ವಿಪ್ರವೆಂದವಿಡಗೇಂದ್ರಾ ॥ ೧೫ ॥ ನಿನಗೆಮಗನಾನಲ್ಲವೇಯೆಂ । ನನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಯಿಯಲೆನ್ನಯ । ಜನನಿಯನುಬಿಡುದೈ
ವನಕದಲಿದಾನ್ಯಘಟಿಸಿಪುದುಷ । ವಿನತೆಗಿದುನೀವರಿಯಿಸುಗುಣ । ವಸುವೆಂದದುಕೃಪೆಯಾಗುನೀನೆಂ । ದೆನುತಕದ್ರುವಚೋದಿ
ಕೊಂಡನುಗರುಡನಿನಿಯುಮಿಲೀ ॥ ೧೬ ॥ ಲಲಿತಕಶೆರುಚಿತಾಗಚ್ಛಂದ್ರೋ । ಪಲವೃಕ್ಷಕರಗತಲಿಪ್ಪದಲ್ಲದೆ । ಸಲಕಿನನೀರನಸಜ
ಮೀಗರಿಸಿಲೆಯುಳುರಗುವ್ಯದೇ । ಖಳರೊಡಪನೆವಿನಯಗಳಮಾಡಲು । ಫಲವಹುದೆಯಾಕದ್ರುನುಡಿದಳು । ವ್ಯೊಳಗೆಗರ್ವವ
ಸರಿಸುತಜೊಗಬೊಳಗೆಮುರುಕಿಸುತಾ ॥ ೧೭ ॥ ಯೆಲೆಗರುಡನಾರೀಗವರಿನುಡಿ । ಗಳಿಗಬಿಡುವೆನೀನೀನುವಿರಿದಹ । ಬಲಯು
ತನುಸಂಪ್ರೀಮನುಳ್ಳವಿತಾಯಪೇಳೀಗಾ ॥ ನುಲಭಪಲಿಸೀಸುಹೆರಬುತಂಜರೆ । ಬಳಿಕವೆನತೆಯದಾನ್ಯವನುಮಿಗೆ । ತೊಲಗಿ
ಸುಖವೆನೆನೆಅತಪಾಯಾಸ್ಯವುಜೈಹೋಂಡಮೂ । ಮನುಜನುಂಟಕಳೆಳಬಳಕಾ । ವಿನತೆಯಾತ್ಮಜನೈದಿತನ್ನಯ । ಜನಕನ

ತಕಾರ್ಯವನಬಲಿಗೈದೆರಗಿದವಗಳಿಗೇ ॥ ಪಿನಯದಲಿಕದ್ರುವಿನವಜನಗ । ಳನುತೆಗಿಯುಹಿಂಯಮ್ಮತವನುತಹೆನೆಂ । ದೆನುತಬಂದೆ
ನುನಾನುಹೋಗಲೆನಿಮ್ಮನುಜಿಜ್ಞಾಯಿಲೀ । ೩೯ । ಎನಲುಕಶ್ಯಪಳೀಳಿನಿಜನಂ । ದನನಪಾರ್ಶ್ವಳೆನಲಿಯುತಿಂತ್ತಂ । ದನುಬ
ಳಿಕಪಿಯೂರ್ಯವದುಲರ್ಭವನುರನಾಯುಕರೂ । ಳನವೆನಿಸಿಕಾಪಿಕ್ಕಿಬಹುಯ । ಕ್ಷನನುರಾಹ್ಷಜನವನತಿಗು । ವ್ಯನನುಮಾ
ಡಿಪರೆಂತುತಂದಪೆಯೆಂದನಾಮುನಿವಾ ॥ ೩೦ ॥ ಸಲೆಸುರಸ್ಪೃತವಾಗಿನಲುಬಿವಿ । ಯೊಲಿದುಕಾದಿರೆಯಂತ್ರಚಕ್ರದೊ । ಳಂ
ಗುಗಳುಪಿರಿದಾಗಿನೀಡಿಮಹೋಗ್ರದಾನವರೂ । ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹರಮೃತಳಲಕವ । ಸುಭವಲ್ಲಿನೆಳೀಳ್ದುನಸುನ । ಮೊಳೆಯಿ
ಮೊಗದಲಿಜನಕನೊಡನತಾತ್ಕ್ಷ್ಯನಿಂತೆಂದಾ । ೩೧ ॥ ಜನಕಪುತ್ರನ್ನೆಳಹದಲಿನೀ । ನಿನಿತನಾಡಿದೆನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿರೆ । ದನು
ಜದೇವಾದಿಗಳುಲಹ್ಯವೆನುಧಯತಹೆನೆನಲೂ । ಳನತರಪ್ರೇಮದಲಿನಿಜನಂ । ದನನನಾಲಿಂಗಿಸಲುಹಸಿದೆನು । ತನಗೆಯಾ
ಡಾರವನುಕಲ್ಪಿಸಿಯುದನಾತಾತ್ಕ್ಷ್ಯಾರ್ಯ । ೩೨ । ಗರುಡಕೇಳ್ಕರಿಕಳ್ಳಪಗಳುಂ । ಟಿರಡುನೀನದಭಕ್ಷಿಸಲುಬಲ । ಪಿರಿದಹು
ದುಲೋಕದೊಳುನಿನಗಣಿಯೆಲ್ಲಹೋಗೆನಲೂ । ಪರಮಹರ್ಷದಲಾಗವಿಹಗೇ । ಶ್ವರನುನುಡಿದನವೆಲ್ಲಿಹಳ । ಕರಿಕಮತರೆಸೆ
ಕಶ್ಯಪನುನಿಜತನುಜಗಿಂತೆಂದಾ । ೩೩ ॥ ಯೆಲೆತನುಜಮೂಡಣಸಮುದ್ರದ । ಬಳೆಯಲೊಂದುಂಟಚಲವದುವೆ । ಗ್ಗಳಿಸಿ
ಕೃಂಗಗಳಿಂದಗಗನವಕಬಳಿಸುತಲಿಹುದೂ । ನಲುವುದದುಕಬಳಖ್ಯವಾಗಿರಿ । ಯೊಳಗೆಚರಿಸುವದೊಂದುದಂತಾ । ವಳನು
ತದ್ಗಿರಿನಿಕಟದಲ್ಲಿಹುದೊಂದುಕಾಸಾರಾ । ೩೪ । ಆಸರೋವರವಧಿಕಸೌಖ್ಯವಿ । ಲಾಸದಲಿಸರಸಿಜಕುಮುದ । ವಾಸನೆಯಾ
ನುಣಬಂಧಭ್ರಮರಾವಳಿಯಲ್ಲಿಲೆಯಲೀ । ಲೀಸೆನಿಪಕೊಳಲರ್ವಕ್ಕಿಕುಕಪಿಕ । ದಾಸಮೋಳದಲಿರುತಿಹುದುಪ್ರತಿ । ವಾಸರವು
ನೀರ್ಗುಡಿಯಲ್ಕೆದುವುದಲ್ಲಿಗಾಗಜವೂ । ೩೫ ॥ ಸರಸಿಯೊಳಗಾವಾಸವಾಗಿಹು । ದುರುಬಲೋನ್ನತಕಮತನಾಕರಿ । ವರನು
ನೀರಿಗೆಬರಲುಪೂರ್ವದಲ್ಕೈರಬಂಧದಲೀ । ವುರುನಖದಿಂತಾಂಕುರವಿತಾ । ನಿರದೆಹೊಯಿವುದುದಂತಿದಂತದಿ । ಚರಣಕರಗಳಿ
ನದರೊಡನೆಕಾದುವುದುಸಮವೆನಿಸೀ । ೩೬ । ಅವರುಮಧುಕೈಟಭರುಪೂರ್ವದ । ಲವರುವಿಪ್ರನಬನುವಲುದಿಸಿಯೆ । ವಿವಿಧ
ಧನವನುತಮ್ಮಗಾಯಗ್ರಜನುಕೊಟ್ಟದಿರಲೂ । ತವೆಕಮತನಾಗೆಂದುಮಿಗೆಕಾ । ಪವನುಕೊಟ್ಟನುತಮ್ಮನಂಣನು । ವಿವಿ
ಸಿದನೀದಂತಿಯಾಗೆಂದಾತನನುಕಪಿಸೀ । ೩ । ತನುಜಕೇಳವರೋಟಿಯಾಗಿರೆ । ನಿನಗೆಕ್ಕರುಜೀರೆಜೀರವ । ರನುಪಿಡಿವು
ದದುಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆನೆಗರುಡನಿಂತೆಂದಾ । ಜನಕಕರಿಕಮತಂಗಳಿಬ್ಬರ । ನನುವನರಿದೊಂದೇಮುಹೂರ್ತದಿ । ತನಗೆವಶವಪಡು
ದೆಂತುಪೇಳೆನೆಮುನಿಪನಿಂತೆಂದಾ । ೪೪ । ಕರಿಯುನೀರಿಂಗಲೆಂದುಬಂದರೆ । ಸರಸಿಯೊಳಗಿಹಕಮತನಾಗುರು । ತರದಕೋ
ಪದಿನೀರೊಳಿರದಾತಡಿಗವೊರಮಟೂ । ಧುರದೊಳಗೆಕಾದುವುದುನೀನಾ । ಯೆರಡತತ್ಸಮಯದಲಿಮೇಲಾ ವ । ದ್ವೈರಬೆಪಿಡಿ
ವುದುಖಾಯವೆಂದರುಹಿದನುನಿಜಸುತಗೇ ॥ ೪೫ ॥ ಸಾಧ್ಯತತಹನಿನ್ನಯಶಿರಸ್ಸನು । ಮಧುಹರನುರಕ್ಷಿಸಲಿಲೋಕವ । ವಿ
ಧಿಸಿದಾತನುನಿನ್ನ ಪಕ್ಷಗಳೆರಡರಕ್ಷಿಸಲೀ ॥ ಅಧಿಕರಿಸಿ ಮಿಗಹಿಂದುಮುಂದನು । ಕುಧರಧರರಕ್ಷಿಸಲಿಖಗಕುಲ । ಕಧಿಪತಿಯಿ
ಸರ್ವಾಂಗವನುಶ್ರೀವಿಷ್ಣುರಕ್ಷಿಸಲೀ । ೪೦ । ಎಲೆಮಗನೆನಿನಿಗೊಡೆಯನಾಗಿಹೆ । ನಳಿನನಾಭನಕೃಪೆಯುಮಿಗೆವೆ । ಗ್ಗಳಿ
ಸಿರಲುನಿನಗಿನ್ನ ಸಾಧ್ಯವದುಂಟೆಲೋಕದಲೀ । ವೋಲಿದುಕರಿಕಮತಗಳಭಕ್ಷಿಸೆ । ಬಲವುಕೇರ್ತಿಯುಪಿರಿದಹುದಹೋ । ಗೆ
ಲೆಗರುಡನೀನೆನಲುತಂದೆಗೆನಮಿಸಿಪೀಳ್ಕೊಂಡಾ ॥ ೪೧ । ಅರಸಕೇಳ್ಕೈಬಳಿಕಲಾಖಗ । ಪರಿವೃಢನುಗಗನಕ್ಕೆಲಂಘಿಸೆ । ಸುರ
ವಿಮಾನಶ್ರೇಣಿಪಕ್ಷಜವಾಯುಹತಿಯಿಂದಾ । ತಿರುಗಿದವಿಯಡೆಗಡೆಯಲಾಖರ । ಕರನಕಿರಣಂಗಳನುಮಿಗಧಿ । ಕ್ಕರಿಸಿಕಬಳ
ಚಲಕೆಬಂದನುವಾಯುವೇಗದಲೀ । ೪೨ । ವುರಗಶೈಲವನ್ನೆದಿತನ್ನನು । ಪರರಿಯದಿಹವೋಲ್ಕರೀರವ । ಧ್ವನಿಸಿದಂತಿಯು
ನುಳಿವಹಾರುತಹೊಂಚಿಕೊಂಡಿರಲೂ । ಗಿರಿಯಶಿಖರದಿಂತಿಪ್ಪೋಗು । ತ್ತಿರಲದರಖಿಂಡಗಿಪ್ಪೋದನು । ಸರಸಿಗೈದಿಮು
ದಾನೆಯಾತಸಮಯದಲಿವಹಿಲದಲೀ । ೪೩ । ಕೊಳಲದೊಳಿರ್ದಾಕಮತನಿಭವದ । ಜಲದಗಂಧವನರಿದುಗಜನೀ । ರೊಳಗೆಪೊ
ಗದಂದದಲಿರೋಷದಿನಡ್ಡತಾಗಿದುದೂ । ಬಳಿಕಲಾಕಳ್ಳಪನುಕಂಡದ । ನಲಳುಕೋಪದಿವೈಮೇಲಿಕವಿದುದು । ಬಲಿದುದಾ
ಯೆರಡಕ್ಕೆಸಂಗರವರನಕೇಳಂದಾ । ೪೪ । ಖನವೆನಿಪನಿಜದಂತಗಳಲಿಭ । ಮುನಿದುಕೂತ್ಮನನಿರಿಯಲಾತಮ । ನಬಳಿಕ
ಸರಸಿಯನುಬಿಟ್ಟಿಪರೊಡನೆಹೋರುತಿರೇ । ಯೆಸಗಿದೀಗಳಸಮಯವೆಂದಾ । ವಿನತೆಯಾತ್ಮಜನಾಗತನ್ನಯ । ಮನದೊಳ
ಗೆನಿಶ್ಚೈಸಿಕರಿಕಮತಗಳಮೇಲ್ವಾಯ್ದೂ । ೪೫ । ಬಳಿಕಲಾವಿನತಾತ್ಮಕುಮಾರನು । ಬಲದಖದಲಿಕಚ್ಛಪನನ । ಗ್ಗಳವೆನಿ
ವದಂತಿಯನುತನ್ನಯಮಾಮವದದಿಂದಾ ॥ ಚಲಿಸದಂದದಿಪಿಡಿದುನಖಚಯ । ಗಳಲಿಸಿಕ್ಕಿಸಿಹೆಣಗಿದರೆನಿ । ಟ್ಟಿಲುಗಾಳನುನು
ಗೆಶ್ಚಿತ್ತಿನಿಶ್ಚೈಸಿಪ್ಪತರವಾಡಿದನೂ । ೪೬ । ಗರುಡನಡಿಗಳೊಳಿರಡಪಿಡಿದಂ । ಬರದಮಾರ್ಗಳೆಬಾರಿದನುಭೂ । ಧರಯುಗ
ಳಸಂಸಕ್ತಗೈರಿಕಶಿಖರಿಯಭ್ರದಲೀ । ಇರದೆಪಾರಿದವೆಂಬವೊಲುಮಿಗೆ । ಪಿರಿದೆನಿಪಕೌಶ್ಯದಲಿಪ್ಪೋಗುತ । ಧರಣಿಧರಿಸಿ

ಕೊಂಡನೊಂದುಮಹಾವುಹೀರುಹವಾ ॥ ೫೭ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ದಾಮುರದರಿ । ದ್ಧವನೆರಡಭಕ್ಷಿಸುವೆನೀನೈ । ಹ್ಲವುಸುಕಾಖಾ
ಖಂಜಯೋಜನವುಳ್ಳದೆಂದೆನುತಾ । ವಿವಿಧಲೀಲೆಯೊಳೇರಿದನುಭಾ । ರವಮತಾಳದಯದುಮುಖೀಯಿಖಿಖಿ । ನಿಹಹಾಖಿಯೆ
ನಾಕ್ಕಮಿಸಿಯಿರೆಕಂಡನಾಗರುಡಾ ॥ ... ... ॥೫೮॥
ಳಿಳಗೆಬೀಳ್ದಪತಿಪಕಾಖಿಯೆ । ಲಲಿತಚಂಚುಗಳಿಂದಬಲಿದದ । ನಿಲಿಸೆಳೆಗಿಸಿವಾಲಖಿಲ್ಯರುಭಯವಪಟಾ್ಟಗಾ । ಚಲಿಸದಪ್ಪಿ
ಯೆನಿಂದುನೋಡಲು । ಒಳಕಮುನಿಗಳುಸಹಿತಕಾಖಿಯು । ಕೆಳಗೆಒಸುತಿದೆಸುತಿ ್ಪಬಂದನುಸಕಲಲೋಕಗಳಾ ॥ ೫೯ ॥ ಗ
ರುಡಗಲ್ಲದೆಭುವನದೊಳಗೀ । ವರಿಯಖಿನತಿರಸತ್ವಮತ್ತ್ । ನ್ಯರಿಗೆಯುಂಟೇಯೆನುತತನು ್ಮನಿವರರುಕರುಣದಲೀ ॥ ೬೦
ಸಿಯಾತನನಾತರುಮಬಿ । ಟ್ಟರದಿತರಸ್ಥಳಕೆಪೋದರು । ಗರುಡಬಿಕ್ಕದನೋಡಿನಲಿವುತಮನದೊಳೀತೆಂವಾ ॥ ೬೦ । ಬಳಿ
ಕಲೀಕಾಖಿಯನುನಾನೀ । ಸ್ಥಳದೊಳೀಗಳೆಬಿಟ್ಟರ್ಪಿಹ । ಲಲಿತಜಂತುಕದಂಬವಳಿವುದನುತ ್ಪಡಯೆಯಿಂದಾ ॥ ನೆಲಕೆಬಿಡ
ದಿರೆವಿಹಗವತಿತ । ದ್ಬಲವನಿರ್ಜರರೆಲ್ಲಕಂಡರು । ಸಲಿಮಹಾಮು ಭತವಾಗಲಿಂತೆಂದುದನಭೋನಿನದಾ॥ ವನಚರರುಲೋಕ
ದಲಿಹೆಚ್ಚಿಯೆ । ಮನುಜಿರಿಗೆಬಾಧೆಯನುಮಾಳ್ಪರು । ತನುಜಪುತ್ರಜಾ್ಞತಿಬಂಧುಜನುಳಿಗಳುಸಹಿತಾ । ತಿನುತಲವರನು
ಕೆಟ್ಟುನರ್ಮ । ವನಿಯಸುರರುನುಬಿಟ್ಟುಕಳಯಾ । ತನುಜಪತಕೆಳಿವಾಗಗಂಟಲುಸುಡುವನಿದುಕಾರುಣಾ ॥ ೬೦ ॥ ಎನ
ಲುಕೇಳಾ ್ಪಗರುಡನಂತಹು । ದೆನುತಕೈರಾತರನುಳ್ಪತಿಸಿ । ತಿನುತಿರಲುಮಿಗಕೆಟ್ಟಪಾರ್ವನುಬರಲುಬೆಟ್ಟವನಾ । ತನು
ಜ ಮಿತ್ರಕಳತ್ರಸಹಿತಲೆ । ಘನವೆನಿವಕಾಖಿಯನುಬಿಸುಟಾ । ತನುಬಳಿಕಕುಳಿರ್ದನೊಂದುನಗೇಂದ್ರಶಿಖರದಲಿ ॥ ೬೩ । ಕ
ರಿಕಮಥಗಳಮೈಯ್ಯಾನೆತ ್ರ । ನುರುಕರುಳಕೊಬ್ಬುಗಳನಾಗಲು । ಗರುಡನಾಹಾರವನುಕೊಂಡತೃಥಿಕಬಲನಾಗೀ । ಪ
ರಮಪರಿತೃಪ್ತಿಯಲಿನುತ ್ತಂ । ಬರಕೆನೆಗೆದಪ್ಪತವನುತಹೆನೆಂ । ದುರುತಲೋಡ್ಯೋಗದಲಿಪೋದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥೬೪॥
ಪೋಗಿಸಿಂಧುತಲೋಕಕ್ಕೆಯಮೃತ । ಕ್ಕಾಗಿಕಾಪಾಗಿರ್ದವನಿ್ಧಯ । ನಾಗರುತ ್ತನುನೋಡಿಜಾಲಕತಸಹಸ್ರದಲೀ । ನೀಗು
ರಿಸುವುದುಸಲ್ಲದೆಂದತಿ । ವೇಗದಲಿಬ್ರಂಹನನುಕಾಬು । ದ್ಯೋಗದಲಿಪರಮೇಷ್ಠಿಲೋಕಕ್ಕಾತನೈರ್ದಿದನೂ ॥ ೬೫ ॥ ಬಳಿಕ
ಲಂಬುಜಭವನಚರಣಂ । ಗಳಿಗೆವಂದಿಸಿಕೈಮುಗಿದುನಿಂ । ದೆಲಿಪಿತಾಮಹಕೇಳುವಿನತೆಗಸವತಿಯಿಂದೀಗಾ । ಬಳಸಿತನುವಿ
ನದಾಸ್ಯಕದೂ್ । ಲಲನೆಯಮೃತವತಂದೆಯಾದರೆ । ಬಿಡುವೆನುವಾತೃದಾಸ್ಯವನೆಂದಳೆನೊ್ನಡನೇ । ೬೬ ॥ ಎನಲು
ಸುಧೆಯನುಕೊಂಡುಬಹೆನಾ । ನೆನುತಸುರಲೋಕಕ್ಕೆ ್ಕಗಮಿಸಿದೆ । ನನಲನಧಿಕಜ್ವಲಿಕಾವಾಗಿರು ್ದಡ್ಡಿಗಾ । ಮನಜಿ
ದರಿಬಂದೀಗವುರೆಯೊ । ಕೈ್ಕನುಪಿತಾಮಹನಿನ್ನನವೃತವು । ತನಗೆಬಹುರೀತಿಯಿನುಕರುಣಿಸಿಸಲಹಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೬೭ । ಎನೆ
ಸರೋರುಹಭವಿತನಾ । ಗರುಡನನುಲಾಲಿಸಿದಯೆಯಲಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕನೀನಿಶಿಖಿಶಿಖಿಯಿಯಮೃತಲೆಸಿನೀಪೋಗೀ । ಘನವೆನಿವ
ನವನೀತರಾಶಿಗ । ಳನುಬಳಿಕನೀನಿಸುರಿದೆಯಾದೊಡೆ । ಯನಲನಾಭಾತಕ್ಕೈತಸ್ಯವನಾಗಿಹೋಗಬಾರದೂ ॥ ೬೮ । ಒಡನೆಹೊ
ಕ್ಕೊಳಗೊಪ್ಪುವಮೃತದ । ಕೊಡವನೀಕೈಕೊಂಡುಜೀಗದಿ । ನಡೆಯಗಾಧಿಯನೆಹಸಾದವೆನುತ ್ಪೋದಮಟ್ಟೂ ॥ ತಡ
ಯದಜನನುಬೀಳುಕೊಂಡೆ । ಲ್ಲಿಡೆಗಳೊಳುತುರುಪಟಿ ್ಟಗಳಹೊ । ಕ್ಕಡಸಿದುರುವನವನೀತರಾಶಿಯನಾಗಕೂಡಿಸಿದಾ ॥೬೯॥
ನಗಗಳಂದದಿನೆನೆವನವನೀ । ತಗಳರಾಸಿಯನೆತಿ ್ತಂದಾ । ಖಗವರೇಂಣ್ಯನುತಭಿ್ಷಬಿಜ್ವಾಲೆಯಲಿತಂದೆಟ್ಟ್ । ಬಗಿದು
ಹೊಕ್ಕ್ಗಿ್ನಯನುಬಳುವಾ । ರಿಗಳನೆಲ್ಲವಸೂಸಿದೈತಾ್ಯ । ಳಿಗಳಮರ್ದಿಸಿಲೋಹಮಯಚಕ್ರಗಳನೆರೆಹರಿದಾ ॥ ೭೦ ॥ಬ
ಳಿಕಲೀಕ್ಷಿಸಿಯಮೃತಘಟವನು । ನಲಿವುತದತಾಗ ್ರಹಿಸಿಮತಾ ್ । ಗಳಿನಭೋಮಾರ್ಗದಲಿಪೋದನುಜವಧಿವಿಹಗೇಂದಾ॥
ಎಲಲೆಕವಿಕವಿಗರುಡನಮೃತದ । ಕಲಕವನುಕೊಂಡೊಯಿ್ದನೆಂತತಿ । ಬಲಸನಿಸಿಬಲವೈರಿಬಿಂಬತಿ ್ದನುಬಸಹಿತಾ ॥೭೧॥
ದಿವಿಜಬಲವನುವಕ್ಷಸಂಭವ । ಪವನಹತಿಯಲಿಭೀಳಗೆಡಹುತ । ಜವಪಿನೋಡಲುಗರುಡನನುಒಳಿಕಿಂದ್ರಬಿಂಬತಿ ್ । ಪವಿ
ಯಲಿಜ್ಜನುಖಗವತಿಯಪ್ಪು । ಣ್ಯಾಖನವೇನೆಂದೆಂಬಿತದಾ ್ । ತ್ರವನುತಾಗದೆಯಂಜಿತೆರುಗಿದುದಿಂದ್ರನಿದೆ ್ದಡೆಗೇ ॥ ೭೨॥
ಬಳಿಕತನ್ನಯಕೆಕಿ ್ತಗಿ್ಗರ । ಲಳುಕಿಕಕ್ರನುದೀನತೆಯಕೈ ್ । ಕೊಳಲುಸುಂಪನಸಂತವಿಸಿಮಾತ್ತುವಿನಸೆರೆಬಿಚಿಸೀ ॥ಲ
ಲಿತಸುಧೆಯನುಮರಳಿತಹುದೀ । ಕಾಲಿಕಯತಿಗೀಗರಿಯನೀಗಳೆ । ಬಲಿಯನಿತು ್ತಸುಪರ್ವದಾಖ್ಯವನಾಗಕೈಕೊಂಡಾ॥೭೩॥
ತಂದಮೃತಕುಂಭವನುಕದು್ರವಿ । ಗಂದುತೋರಿಸಿಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೊಲ । ವಿಂದಜನನಿಯಸೆರೆಯಬಿಡಿಸಿದನಮೃತವನುಕೊಡ
ದೇ । ಮಿಂದುಬರಲಾಸರ್ಪಗಳುನಲ । ವಿಂದದರ್ಭೆಯಹರಹಿಕುಡಿಮಾ । ನಂದವಿಂದಿರೆಸುರಪಮಾಯೆಯಂಡನುಕೊಂಡೊ
ಯೂ್ದ । ೭೪ । ಜನನಿಕೇಳ್ನಿನಮೃತವನುತಾ । ಯೆನಲುತದಾ್ವಕ್ಯವನುವಿಾರದೆ । ಘನವೆನಿಪಬಹುಕರ್ಮಯತ್ನ
ಧಿತಂದೆನಿಂದೀಗಾ । ಯನಗೆನಿನಗೊಡಬಡಿಗೆಸಂದುದು।ಜನವರಿಯಲಿಂದೆನುತಪೋದನು । ವಿನತೆಯನುಶಪ್ಥಳೊಂಡುಕದು್ರ

ಮಿಗುಯ್ಯುಬ್ಬುಧುಗುಡಾ ॥ ೭೫ ॥ ವಿನತೆಯಾತ್ಮಜಧರ್ಮವಶಮಾ । ತನುನುಡಿಯಬಚತುರತೆಗೆಲೋಕದ । ಜನವುಮೆಚ್ಚಲುಪುರ್ಯಕಶ್ರವ್ಯದು ॥ ವಿಗವಸರಿಸಲಾ ॥ ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪಮಾಯೆಯುಲಿ । ತಾಕ್ಷ್ಯನನುತದಿಕೊಡೋಯ್ದನಮೃತವ । ಳಿನಕಾಂ ಕೆಯುನೆಕ್ಕುತವ್ವಿಜೆಜ್ವಗಳಂದವುರುಗಗಳೂ ॥ ೭೬ ॥ ಇಂತುಚ್ಛಿತವೃತಿ ತ್ರಯನುಮೆರದುಕ । ಕುಂತದತಿಸಾರವತಿಯಚಿತ ತ್ರ ಧ । ಚಿಂತಬಿಡುಷಂದದಲಿಯಮೃತವನಿತು ತ್ರವಿನಯದಲೀ ॥ ಸಂತಸದಿವಾಕ್ವಾದ । ನಂತಜಹಿಗಾರ್ಜುಖಿರುಸುರವುನಿ । ಸಂತತಿಗಳನುನೋಡಿಯೊದರವಿಂಡಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೭ ॥ಕಳುಹಿಮಕ್ಕಳದೇವವಾಹದ । ಬೆಳಿಬೆನಿಬಬಾಲದಲಿಕರಿದನು । ನಿಲಿಸಿ ಕಸಟುಗೆಲಿಮಕಪೈಷಾನುನ್ಯಾಯುಪಲೀ । ಗಲಿದೆನಂಚಿಯುಬಿಡಿಸಲೋಸುಗ । ವೊಲಿದುಜನಕಾಂಜ್ಞಾಯಿಲಿನಿಂ । ವೊಳಗನೆಣಿಸಿಪೆದೊಷವನುನೀವ ಮ್ರದಯಜ್ಞೆಂದಾ । ೭೮ ॥ ಜನನಿಗಿಲೀತಿಯಲಿಕಷ್ಟಗ । ಳಾಯಿವಿ ಚಿಸಿದಸಾರಗಳಪ್ರಾ । ಪಿನವ್ರತನಗಾಹಾರವಾಗಿಯೆಕೊಳುವೆನೆಂದರಿಂದಂ ॥ ಯಾನಗನುಜ್ಞೆಯಕೊಡಿಯೆನುತಕಾಂ । ಮುನಿಪಕಕ್ಯಪಧರ್ಮಬೋವ ತೆ । ಯನುಮನುತಿಗಳನುಬಡೆದುಷಷ್ಠಿದನಾಪ್ರಜಿಜ್ಞಾಯನೂ ॥ ೭೯ ॥ಸುತರುಮುನಿಗಳಿಂಹಿತವಿಗೆ । ಕ್ವನಬೋಸಾಳಿಬ ಟ್ಟಿತಗೊಂಡನು । ವರವನೀಯ್ಯಲುಚಿಡವೆಯೆನಲಿಂದ್ರನಿಂಕೆಂದಾ ॥ ಪರವರವನುಬೇಡಂಬಜನೆ । ಗರುಡನೀತನುನಿಷ್ಣ ಣಂಕವ । ಲುರುತಪದಕಕ್ಯಪಗೆವಿನತೆಗೆಸುರಜಗದ್ಧಿತನೂ ॥ ೮೦ ॥ ಈತನಿಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರೆ । ಭೂತಳದಲಿಲೋಲ ವಿಂಪುಮಾಡುಸಂ । ಜಾತನಹಶ್ರೀವತ್ಸಕೃಷ್ಣನವೇಷರಿಗೀತವಾಹನನೂ ॥ ಖ್ಯಾತನಾಗಿಜವಿಷ್ಣುವಾಹನ । ನೀತವೇದಾತ್ಮಕಸು ವಿನತ । ಪ್ರೀತನಿವನೆಂದಾಸುರರುಹೊಗಳಿದರುಖಗವತಿಯಾ ॥ ೮೧ ॥ ಸರಸಿರುಹಭವಮೆಚ್ಚಿ ಕ್ಕೃಷ್ಣ । ದುರುತರಕಾಹಾರಹ ಲಿತಿಳಿದನು । ಪರದೆನಿಜಕರಿಕಮಠಗಳಳಿಕೊಂಡವನುಭುಜಿಸಿದನೂ ॥ ಆರಿಡೆನಿವಪೃಥುವಿಟಪಕ । ವಯುಮು । ಧರೆಗೆಬೇಳಲುಟಂ । ಕುವಿಂದಮ । ಧರಿಸಿದನುಮಲಹಿದನುಯೆಯುಲಿವಾಲಖಿಲ್ಯರನು ॥ ೮೨ ॥ ಬಲರಿಪುವನಸಿನಿಮಿಷಾಸ್ಯ ಯು । ಗೆಲಿದುಬೇಗದು ತಂದನನುಗೃತವ । ಸೊಲಿಸಿದುಸ್ವಸ್ಥವಪಡಿಸಿದನುತಂಚಿರದಲೀಸುಪ್ರಯಾ ॥ ಬಳಿಕಲಿಂದ್ರಗೆಕೊಟ್ಟ ದೇವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿದಸು ರಸಿಪ್ಪಸಂಧ್ಯಾ । ವಳಿಪ್ರಯಾಳಿಗುರಾಜನಾತ ಸ್ಮೃಳಿಕೆತರುಗಿದನೂ ॥ ೮೩ ॥ ತಿರುಗಿಕೈಮುಗುತಿ ತ್ರಲುಗರುಡಗೆ । ಹರಬಳಿಕ ಸ್ಪತ್ಯಕ್ಷವಾದನು । ಪರಿದೆವಿವಮಡನವುಸೀನೆಗಾಗಜೀಕೆಂದೂ ॥ ವರಪವನಾಗರೆನೀನೇ । ಸಂಚರಿಪಧ್ವಜವಾಗಿನಿಲ್ಲೆಂ । ದುರುತರದಪೈರ್ವಮಲಿವರಗಳನಿತ್ತು ತ್ಕಳುಹಿದನೂ ॥೮೫॥ ಜಯಸುಜನರ್ಜಸುರೌಳಿವಂದಿತ । ಜಯವನುಯಾದ್ಯುತಕರ್ಮಕೋ ವಿದ । ಜಯಿಸುಘೃಕಲಶಕಾರಣಜೆತಸಕಲಗರ್ವಾಣಾ । ಜಯವಿರಜಿತನಾಗಭೂಷಣ । ಜಯಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನವಾಹನೆ । ಜಯಗರುಡನಾಗಾಂತಕನೆಜಯವೆಂದುಮಬಿಳಿಜನಃ ॥೮೬॥ ಎಂದುಸೊಂಗಾನೂನುಬುಧರು । ನಂದವ್ಯಾಂದಲಿಕುಂತೀ । ನಂದನಗೆಗರುಡನಮಹತ್ವವನೆಲ್ಲವನುಳಿಪೀ ॥ ಅಂದವಾವೀಕಥೆಯುಮನುಪೂಲ । ವಿಂದಲಾಲಿಸಿಕೊಂಡ್ರಾಣವ । ವ್ಯಂಜಕು ತ್ಕಟಪುಣ್ಯಾಸಿದ್ಧಿಪ್ರಸಂದುಹೆ ಳಿನನೂ ॥ ೮೬ ॥ ಲೀಕುಳಮಹಿಮೆಯಿನುಷ್ಕೃನುಮುನಿ । ವ್ರತತಿಯಚ್ಚಿರವಿಡಲುಗಂಗಾ । ಸುತನುಕಳುಭಲುತನಗೆಕೆಲಬ್ದಥರ್ಮನಂದನನೂ ॥ತತುರನಸಯಮೆಕೃಷ್ಣರಾಯನಸತತಸಲಸುವಮೆಂ ತಣುಚಲ । ಪತಿಗೆನಾ ಜನವಾದಗರುಡನಕಥೆಗೆಮನನಳಿದಾ ॥ ... ... ॥೮೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿಷಕ್ಕೆ ವಪ ಲಂಬಿಕ್ಕಂ ಮುಂಗಳಮನ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮನಜನಂಕಯ್ದುಬಿಡುವನ್ಯೋಲುಯಮ । ತನುಜಗಾರದಿಂದಜಾಕಂ । ತನಕುಮಾರಕನರುಹಿದನುಬಹು ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳಾ ॥ ... ...

॥ ವದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೆಜಯಧರಿತ್ರೀ । ವಾಲಧರ್ಮಜನಾಗನುಡಿದನು । ಲೀಲೆಯಿಂದೊಲಿದೊನನಾಗಲಿಕೊಡುವೆ ನಿನಗೆಂದೂ ॥ ಹೇಳಿವಿನ್ರಗೇಕೊಡದಮನುಜಗೆ । ಮೇಲೆಬಹಗತಿಯಾವುದದನೊಲ ।ದಾಲಿಸುವೆನೆನಗದುಹಿನಲುಗಾಂಗೇಯು ನಿಂತೆಂದೂ ॥ ೧ ॥ ವೇಂದುಜಂಬುಕನಡವಿಯೊಳುಮ । ತ್ತೊಂದುವಾನನನೀಯೆಂದುನಲ । ವಿಂದಕೂಡಿರುತಿಹವುಮರ್ಕಟ ಫೇರವದಕೂಡೇ ॥ ನಿಂದುನುಡಿದುದುನಿಶ್ಚಯವಿದೆಂ । ದೆಂದುಶವಮಾಂಸಂಗಳನುನೀ । ತಿಂದುಜೀವಿಪಜನ್ಮವಾದುದಿದಾವ ವಾವಲಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಎಡುಜಾತಿಸ್ಮೃತಿಮನದೊಳು । ನರಿಗೊಜನಿಯಿಪೆನೊಂದುನುಡಿದುದು । ಧರಣಿಯವರಗೆಧನಜನೀವೆ ನೆನುತ್ತಲಾನೆಯನೂ ॥ ಹರಿಹಿಲೋಭದಿಧನವದಕೊಡದಿ । ದ್ದುರುತರದಿಡೋಷದಲಿತನಗೀ । ಪರಿಯಭಂಗದನಿಂಹಯೋನಿ ಯಜನನನಾಯ್ತೆಂದಪ ॥ ೩ ॥ ಎಡುವರಿಪೇಳ್ದಿದುಖೇದ । ರಿಂದವಿನ್ರರಿಗೀವೆನೆಂಬುದ । ನಂಬಿಕ್ಕೊಡದೀಕಲ್ಲದಿದ್ದರೆಜಹಳದು

ತಿತಸಳಿಂ ॥ ಬಂದುಭಿಂಗಳಿಂಕಿಳಿಗುಮಾಡುವು ॥ ದಿಂದಿದನುತಿಳಿಯೆನಲುಗಂಗಾ ॥ ನ್ತಂದನಗೆಕೈಮುಗಿದುಬಳಿಕಾನೃವತಿಯಿಂ
ದೆಂದಾ ॥ ೪ ॥ ಅನಘಿಸದು ಗಣಸಂಗದಲಿಖರಿ ॥ ದೆನಿಸಿವರ್ತಿನಹೀನವರ್ಣಗೆ ॥ ಮನವ್ಪೋಲಿದುಸನ್ಮಂತ್ರತಂತ್ರಾವಳಿಯನರು
ಹಿದೊಪೇ ॥ ಜನಿಸುವುದೆಭೂಸುರಗೆಕಿಲಿ ಬ್ಬಪ ॥ ವೆನಲಿದಕೆಇತಿಹಾಸವುಂಟಿದ ॥ ನಿನಗೆತಿಳುಹುವೆನೆನುತಲಾಗಾಂಗೇಯನಿಂ
ದೆಂದಾ ॥ ೫ ॥ ಅರನಳೇಳ್ಹಿಮಶೈಲದಲಿಭೂ ॥ ಸುರರುವಲಬರುತಪವಮಾಡು ॥ ತ್ತಿರೆತದಾಕ್ರಮಕೊಬ್ಬಕೂದ್ರನುಧರ್ಮ
ಸಂಯುತನೂ ॥ ವರಮಕಾಂತನುಬಂದುವಿವ್ರರ ॥ಗುರುವಕಂಡುಪದೇಶಿಸೆನಗಿಂ ॥ ದುರುತಪವಮಾಡುವುದಸೆಂದಭಿನಮಿಸಿಕೇ
ಳಿದನೂ ॥ ೬ ॥ ಎನಲುಕೂಪ್ರಗವೈದಿಕವನೊಂ ॥ ದಿನಿತನುಪದೇಶಿಸೆನುನಿನಗಿಂ ॥ ನನವರತಕೂದ್ರಂಗಸೇವಾವೃತ್ತಿಯು
ಚಿತವಿದೂ ॥ ಎನುತಪೇಳ್ದನುತದ್ವಿಜನುಕೂ ॥ ದ್ರನಿಗೆವಿನಯವಿಬಳಿಕಲಾತನು ॥ ಮನವೆರಗಿಶಿಕ್ರಾಪ್ತಿಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿವರ್ತಿ
ಸಿದಾ ॥ ೭ ॥ ಅನವರತಲಾಕೂದ್ರವಾಡುವ ॥ ವಿನಯಕಾತನದಯೆಗೆನದ್ವ ॥ ರ್ತನಕೆಮನದೊಳುಮೆಚ್ಚಿಯವನೆಡೆಗೈದಿತ
ದ್ವಿಜನೂ ॥ ಘನವೆನಿಪರತ್ಕರ್ಮಲೋಪಗ ॥ ಳನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯೆಂತುಟಲ್ಲಿಂ ॥ ದೆನುತವಿವರದೊಳಾಗಲುಪದೇಶಿಸಿದನೆಲ್ಲವ
ನೂ ॥ ೪ ॥ ಅವನಿಸುರವೇಳ್ದಂದದಲಿಬಳಿ ॥ ಕವನುವರ್ತಿಸಿವೇಲೆವಂಚ ॥ ತ್ವವನುಯೈದಿವೆಯೆಧರಣಿಸುರನೊಬ್ಬಂಗೆಜನಿ
ಸಿದನೂ ॥ ವಿವಿಧಭಾಗ್ಯವಪಡೆದನಾಭೂ ॥ ದಿವಿಜನಳಿದುರ್ವಿಯಲಿತಾನು ॥ ದ್ಭವಿನಿಸಿದನುತನ್ನ ವಪಪುರೋಹಿತಗರಸಕೇಳ್ದಿಂ
ದಾ ॥ ೯ ॥ ಆಪುರೋಹಿತನಂದನಗೆಧರ ॥ ಣೀಪತಿಪ್ರೋದ್ಭವನುಬಳಸದ ॥ ಯಾಸುರತ್ವವಿನೊಂದುಪೌರೋಹಿತ್ಯವನುಕೊಂ
ಟ್ಟಾ ॥ ಭೂಸಕೇಳಾದ್ವಿಜಸುತನನ ॥ ಲ್ಲಾಪವೆನೆಲಾಲಿಸಿಮಹಾವಿನ ॥ ಯೋಜಚಾರವರಚಿಸಿನೋದುತನಗುವನನವರತಾ ॥೧೦॥
ನಗುವನರಸನಮಗನುತನ್ನನ್ನಯ ॥ ವೊಗವನೋಡುತಲರಿಯೆನಾತನ ॥ ಬಗೆಯೆನಾನಿಂದರಿದೆನೆಂದುಪುರೋಹಿತಾತ್ಮಜನೂ ॥
ಸೊಗಸುವಿಗಲಬಿನವನಿಸುರನೃಪ ॥ತಿಗೆಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದನೋಡುತ ॥ನಗುವೆಯೆನ್ನ ನುಕೊಂತೆಯಾವುದುಹೇಳುನೀನೆಂದಾ ॥೧೧॥
ಎನೆನೃವಾತ್ಮಜನಾಗಳಿಂ ॥ ತೆಂದನುಪುರೋಹಿತಕೇಳುಭಟವೆನೆ ॥ ಜನಿಯಿಸಿತುಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವವಿದೀಗಪೂರ್ವದಲೀ ॥ ಮನವ್ಪೋ
ಲಿದುನೀಕೂಪ್ರನೆನಿಸಿದೆ ॥ ನಿನಗೆಯುಪದೇಶಿಸಿದೆತಪ್ಪದು ॥ ನನಗೆಯುರಿನಸೇವೆಫಲಿಸಿತುನಗುವೆನಿದಕೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ಇನಿ
ತುನಿಶ್ಚಯಿಸ್ಪೋದಭವದಲಿ ॥ ಮನವೊಲಿದುಕೂದ್ರಂಗವೈದಿಕ ॥ ವೆನಿಪಕರ್ಮಾವಳಿಯನುಪದೇಶಿಸಿದಬೋಧಕ್ಕೆ ॥ ಮು
ನಿಗಳನುಮತಿಬಿಂದನೀನಿಂ ॥ ನನಘಪಾತ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನುಮಾ ॥ ಡೆನುತಲಿತ್ತನುಗೋಹಿರಣ್ಯಾದ್ಯಧಿಕವಸ್ತುಗಳಾ ॥೧೩॥ ಬ
ಳಿಕವಪ್ರಾಂತರಕೆಮಿಗವೆ ॥ ಗ್ಗಳಿನಲಾಗವಪುರೋಹಿತಾತ್ಮಜ ॥ ನೊಲಿದುತೀರ್ಥನ್ನಾನಜಪತಪಗಳಲಿಮುನ್ನಾದಾ ॥ ಕಲುಷ
ವೆಲ್ಲವನೊಕಿಯೆಾನವ ॥ ಕಳಿಯಲುತ್ತಮವಾದಸಂಯಮಿ ॥ ಕುಲಪಲುಡಯೆಸಿತಪವಮಾಡಿಕೃತಾರ್ಥತಾನಾದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಅ
ತನಳೇಳ್ದದರಿಂದಸದ್ವಿ ॥ ಪ್ರರಿಗೆರಾಜನ್ಯರಿಗೆವರವೈ ॥ ಶ್ಯರಿಗೆಯೆಲ್ಲದೆಮಿಕ್ಕವರಿಗುಪದೇಶವನುಮಾಡೇ ॥ ನರಕಬಿಲಕಳಿವನು
ಥರಿಶ್ರೀ ॥ ಸುರನುಕರನುಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆಯನ ॥ ವರತವಿನ್ಯಾಳಿಗಳಿಗುಪದೇಶಿನರುಸೂರಿಗಳೂ ॥೧೫॥ ಎನಲುಧರ್ಮಜನಾದರ
ದಿನುಡಿ ॥ ದನುಪಿತಾಮಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಲಿದಾ ॥ ವನೊಳಿಪಳುಹೇಳಿನಲುಬಳಿಕಾ ಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ ॥ ವನಜನಾಭಕನಿಂದಿರಾ
ನನ ॥ ವನುನಿರೀಕ್ಷಿಸೆಮುನ್ನರುಕ್ಮಿಣಿ ॥ ಗನುನಯವರಚಿಸುತ್ತನೀಕೇಳ್ದವ್ಪೋಲುಕೇಳಿದನೂ ॥ ೧೬ ॥ ಅರಿಯೆನೀನಾವಂ
ದವಪಪುಮ ॥ ಪರಲಿಮತಾತ್ಮವಂದವಸಸತಿ ॥ಯರಲಿನೆಲಸಿಹೆಯೆನಲುನುಡಿದಳುಲಕ್ಷ್ಮಿಬಳಿಕೊಲಿದೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿವವ್ಪೋಲುನತ್ಯ
ಕೌಶೋ ॥ ತ್ಕರಗಳುಳ್ಳವರಲ್ಲಿವಿಪ್ರರ ॥ ನುರುತರದಭಕ್ತಿಯಲಿಪೂಜಿವರಲ್ಲನೆಲಸಿಹೆನೂ ॥೧೭॥ ಆನವರತಸತ್ಕರ್ಮಪರೆಯೊ
ಳು ॥ ಘನವೆನಿಪವಿಜ್ಞಾನಯುತರೊಳು ॥ ವಿನಯವುಳ್ಳವರೊಳುತಪಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಶೀಲರೊಳೂ ॥ ಧನದಲೋಭಗಳಿಲ್ಲದವರ
ಲಿ ॥ ಯನಘನಿಲ್ಲಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವ ॥ ನಿನಿತುಬಿಡದಿಹರಲ್ಲಿನಾಮನವ್ಪೋಲಿದುನೆಲಸಿಹೆನೂ ॥೧೪॥ ಕೂರ್ಪರನಾಸ್ತಿಕಶತಕೃತ
ಘ್ನ ॥ ಗಾರತನುಹೊಗೆನಧಿಕನೀತಿ ॥ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದನರನಬಿಡುವೆನುಸತ್ಪತಿವ್ರತೆಗೇ ॥ ಚಾರುಗುಣವತಿಗೊಲಿಯಿಹೆನುಪ ॥ಪೂ
ರುಷಕಾಮಿನಿಳಧಪರ್ವಾ ॥ ಚಾರುಹೀನೆಯೆನಧಿಕನಿದಾ ॥ಲಸಿಯವರ್ಜಿಪೆನೂ ॥ ೧೯ ॥ ಎಂದುಸಿರಿಹೇಳಿದಳುಕುಂತೀ ॥ ನಂ
ದನಾಗ್ರಜತಿಳಿದಿರೆನೆಯಾ ॥ ವಂದದಲಿತನ್ನ ೃತಿಕರಗಳಮುಗಿದುವಿನಯದಲೀ ॥ ಅಂದವಹರತಿಸೌಖ್ಯಪುರುಷ ॥ ವ್ಯಂದ
ಕಧಿಕವೆಂತಿಳಿದುನೋಡಿದ ॥ ಡಿಂದುಮುಖಿಯರಿಗಧಿಕವೋನೀತಿಳುಹುನನಗೇಂದಾ ॥ ೨೦ ॥ ಎನಲುಕೇಳ್ದಾನುದಿಯಚಟಿನೀ॥
ತನುಜತಾನಿಂತೆಂದನೊಂದನು ॥ ನಿನಗೆತಿಳುಹುವೆನೀಗಲಿತಿಹಾಸವನುಪೂರ್ವದಲೀ ॥ ಆನಘಕೇಳ್ಳಂಗಾಕ್ಷತ್ರನೆನಿಸುವ ॥ ಮ
ನ್ಮಜಪತಿಪುತ್ರಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ॥ ದ್ದನಿವಿಸ್ತಾಧಿಪಸಹಿತವಮಯಜ್ಞವನುವಿಚಿಸಿದಾ ॥ ೨೧ ॥ ಬಳಿಕಲಾಭಂಗಾಕ್ಷಭೂಪತಿ ॥ ತಿ
ಲಕಸೂರ್ವರುಸಂತಪಪಡೆದನು ॥ ಕೆಲಪುದಿವಸಪಮೊಲೆಯೆಂಟಿಗೆಹೋಗಿವನದೊಳಗೇ ॥ ತೊಳಲಿದಿಗಾಬ್ಭ್ರಂತಿಯನುಪಡುಪ್ಪೆ
ನಿ ॥ ಬಲನುಸೆವನಾನ್ಯವಪಿಯಡವಿಗ ॥ ಳೊಳಗಿಂಯೊಬ್ಬನೆಪ್ಪೋಪವ್ಪೋಲುವನಿದಿದನುಮಾಯೆಯನೂ ॥ ೨೨ ॥ ಧರಣಿಪತಿತಲ್ಲ

ಣಿಸಿಯೋರಿದ | ತುರಗಸಹಿತಹೊಬ್ಬನೆದುರಣ್ಯಂ | ತರದೊಳಗೆತಾಭೃಮಿಸಿಬಳಲಿಕೆಹುಟ್ಟಿತೈದ್ನೆಯಲೇ | ಸರಸಿಯೊಂದ
ನುಕಂಡುಬೀಗದಿ | ಧರೆಗಿಳಿದುಕುದುರೆಯನುಳೀತಳ | ತರವಯಃಪ್ರಾಯದಲಿಪ್ರೌಂಗೊಡನೊಡನೆತಾಭ್ಯೋಕ್ಯಾ | ೨೩ | ಬಳಿಕ
ಲಾಭಂಗಾಕ್ಷ್ವಭೂವತಿ | ಮುಳುಗಿಯೆದ್ದತಿತೈಣ್ಣಯಿಂದಾ | ಜಲವನೀಂಟಿದನಾನವಯದಲಿತಾನುಬೆಣ್ಣಾದಾ | ತೀಪಡದ್ಬ್ಬ
ತವಾಗಿಯಿದೆನು | ತ್ಕಲುಷವೀವರಿವಾಡಿತಳಟಾ | ಲಲನೆಯಾಗಿಹೆನೆಂದೆನುತಮುರುಗಿದನುಮನದೊಳಗೇ ॥ ೨೪ | ಯುವತಿ
ಯಾಗಿಂದೀಗಲೀತುರ | ಗವನದೆಂತೀರುವೆನುಬಾಂಧವ | ನಿವಹದಿದಿರಲಿಸುಳಿವೆನೆಂತೀಚೋದವನುನೋಡೀ ॥ ಹವಣುವಿಸಾ
ರದುಬುಧಮಿಗಿಸಂ | ಭವಿಸದೇಪೆಂಡರಿಗೆಯಾಹೊತ್ಕೀ | ದ ಬ್ಧನರಿಗೆನುತಳಲಿದನುವನಿತಾರೂಪಧರನೃಪನೂ | ೨೫ | ಇರಲು
ಬಾರದುವನದೊಳೆನುತಾ | ತುರಗವನುತಾನೇರಿತನ್ಯಯ | ಪುರಕೆಪ್ಪೋಗಲುಕಂಡುವಿಸ್ಮಯಬಟ್ಟುರಾಳಿಜನಾ ॥ ಬರಿಸಿಸ
ಚಿವರನಾದಕಾರ್ಯದ | ಪರಿಯನೆಲ್ಲವನರುಹಿನಿಜತನು | ಜರಿಗಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿಸಿದನಾಸಿ | ೨೬ | ಬಳಿಕ
ಹೋಗಿತಪ್ಪೋವನಕೆಮುನಿ | ಗಳನುಸೇವಿಸಲೊಬ್ಬಮುನಿಯಂ | ಲಲನೆಯನುವರಿಸಿದನುಪ್ರೀತಿಯಲಿಕೂಡಿದಲೂ | ಕೆ
ಲವ್ರದಿವನಕೆಸುತಕತಗಳಾ | ಜಲಜಸಮಂಬಿಗುದಯಿಸಿದರಾಮ | ಕ್ಕಳಿಸಹಿತತತ್ಕಾಂಕ್ಷಿಬಂದಳುಪೂರ್ವಸುತರೆಡೆಗೇ | ೨೭ |
ಸುತಪತಿತನಗೆತಸಿ ಪ್ವತಿಯಾ | ದುದನುನೂರ್ವರುಮಕ್ಕಳನುಪಡೆ | ದುದನುಪೂರ್ವದಮಕ್ಕಳನುಮಿಗೆಕರದುತಾನರುಹೀ |
ಪೊದಲುಪುರುಷತ್ವದಲಿನೀವ್ಪು | ಟ್ಟಿಪರಿಈಪ್ರೀತ್ವದಲಿನೆರೆಪು | ಟ್ಟಿದರಿವರುಜಗವರಿವವ್ಪೋಲುನಿಮಗೆಯುಸಹೋದ
ರರೂ ॥ ೨೮ ॥ ಇದನರಿತುನೀವೀಗಲಿತ್ತಂ | ಡನಕುಮಾರರುಸಂಚಿಕೊಂಡಾ | ಳ್ವುದುಧರೆಯನೆನಲಾನುಡಿಯಿಕೈಕೊಂದು
ನಂದನರೂ ॥ ಮನವದರಿಗಳುಭೀತಿಬಡುವಂ | ದದಲಿಭಾತೈಸ್ನೆಳಕದಲಿಕೂ | ಡಿದರುಮೆರದರುಸಕಲಲೀಲೆಗಳಿಂದಲಾಸಾತ
ರೂ ॥ ೩೯ ॥ ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪನಿದನುತಿಳಿದೀ | ತನುಕೆದಲುಬೇಕೆಂದನಿಷ್ಟಗ | ಳನುಮೊದಲುನಾವಾಡಿದರಲೇಸಾಗಿಫಲಿಸು
ತಿದೇ ॥ ತನುಜರಾದರುಮತ್ತೆನೂರ್ವರು | ಮನವೊಲಿದುತಾವ್ಯಾಡಿನಡದರ್ | ಜನವನಳುಕಿಸಿಬಾಳುಶಿಕ್ಷಿರಿದುಹೆಚ್ಚಿದುದು
ನಾಗ್ಯೆ ॥ ೩೦ ॥ ಇದನುಕೆಡಿಸುವೆನೆನುತಪಮತ್ತಾ | ತ್ರಿದಶವತಿನೆನಪನಿಸುರವೇ | ಪದಲಿಬಂದಾಪೂರ್ವಪುತ್ರರೊಳಾಗಲಿ
ತೆಂದಾ ॥ ಸುವತಿಯೊಡದನುಗಡಭವತ್ಪಿತ | ಉದಿಸಿದರುಗಡಮತ್ತೆಮಕ್ಕಳು | ಹುದುವಿನವನಿಯೆನಾಳುವಿರಿಗಡಜಾಸ್ಯವ
ಯ್ತಂದಾ ॥ ೩೧ ॥ ಲೋಕವರ್ತನವಲ್ಲವಿದುಸುವಿ | ವೇಕಿಗಳನುತವಲ್ಲವನ್ಯಂ | ಗಾಕೆಪಡೆದವದಿರುವಿಚಾರಿಸೆನಿಮಗೆಸೋಪ
ರೇ॥ ನಿಕಿನೀವ್ಮರುಳಾದಿರವರೊಡ | ನೇಕೆಕೂಡುವಿರೆನುತಮಾಯಾವಿಕ್ರಚೋಧಿದಾ॥೩೨॥
ಎನುತಪಲವಂದದಲಿಬೋಧಿಸಿ | ಯನಿಮಿಷಾಧಿಪಪೂರ್ವಪುತ್ರರ | ಮನಕೆಖತಿಯನುಬಿತ್ತಿಮತ್ತೆರಡನೆಯಸುತರೆಡೆಗೇ |
ಘನಕುಟಿಲದಲಿಬಂದುನೀವೇ | ತನುಜರರನಗೆಸ್ತ್ರ ಪ್ವತ್ವದಲಿಯಾ | ತನಬಸುರಬಂದರಿಗೆಸರಿಯೆಳಿಕುವಾರಾಕರೂ ॥೩೩॥
ಧರಣಿಯೊಡೆತನನಿನುಗೆಸಲುವುದು | ತರುವಲಿಗಳಾಸುತರನೀಗಳೆ | ಪುರವಪ್ಪೋರಮಡಿಸೂದುನೀವೆನುತಾಸುರೇಶ್ವರನೂ | ಮ
ರಳಿಯಾನುತರೆಡೆಗೆಬಂದೀ | ದುರುಳರೀಗಳೆನಿಮಗೆಮುನಿದೀ | ಪುರವಪ್ಪೋರಮಡಿಸುವರುಗಡನೀವ್ಹೋಗಚೀಡೆಂದಾ ॥೩೪॥
ಈಗರಿಯರಿತ್ತಂಡದವರಲಿ | ಯಾಪುರಂದರಕುಮಾರತಂತ್ರದಿ | ಕೋಪವನುಕೊನರಿಸಿಯೆಕಲುಷವನಿಕ್ಕಿದನುಬಳಿಕಾ | ಕಾ
ಪುರುಷತನದಿಂದಲಾಗಳೆ | ಭೂಪನುತರಿತ್ತಂಡತವ್ಮೊಳು | ವೈಪರೀತ್ಯದಿಕಾದಿಮಡಿದರುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥೩೫॥ ಬಳಿಕ
ನುಕ್ಕಳನಾವನಿಸ್ಪಿಸಿ | ಯಲುಲಕಿಪ್ವಾನತಿಯಕಾಣುತ | ಬಲಮಥನನನುಡಿಸಿದನುಕೋಕವಿದೇಕೆನಿಸಗೆಂದೂ | ಲಲನೆನುಡಿದ
ಳುಬೊಪಲುಪ್ರುಂಸ್ತ್ವದಿ | ಕುಲಜರುಮಿಸಿನ್ತ್ರ ಪ್ವತ್ವದಲಿಬಳಿ | ಕುಳಿದರುದಯಿಸಿಈರ್ವರಳಿಯಲುಕೋಕವಾಯ್ತೆನಗೇ॥೩೬॥
ನಿಸಲುಕೇಳ್ದಾದ್ವಿಜನುನಾನಿಂ | ದ್ರನುನನಗೆನೀನಹಿತವಹಮಖ | ವನುರಚಿಸೆನಿನಗಿನಿತುಕಷ್ಟವವಿರಚಿಸಿದೆನೆನಲೂ | ಋನ
ಜಿನಿಸಂಭ್ರಮಭುಯುಗಳು | ಮನವನಡರುತತನಮಿಸಿದಳಿತ | ದ್ವನಿತೆಪುತ್ರಬಯಸಿಯರಿಯದೆಮಾಡಿದೆನುಮಖವಾ | ನಿ
ನಗೆಕಷ್ಟವಿಪೆಂದರಿಯೆಳೇ | ಳನಿಮಿಷಾಧಿಪರೋಹವನುಬಿಡು | ಮನವೊಲಿಪುನಲಹೆಂದುವನಿತಾರೂಪಧರನೃಪನೂ | ವಿಸ
ಯದಲಿಬಿನ್ನೈಸಬಲಸೂ | ರಸನುದಯಿಯುಲಿನುಡಿದನಿನ್ನಯ | ತನುಜರಿತ್ತಂಡದಲಿನಾಬದುಕಿನುವೆನೂರ್ವರನೂ ॥೪೪॥
ನಿನಗೆಮನವಲಿಬೋಹವುಳ್ಳರೆ | ಮನವ್ಪೊಲಿದುವಚಿಸೆನಲುಸೀಮಂ | ತಿಯರೂಪವಧರಿಸಿಪಡದಾತ್ಮಜರಸಲಹೆಂದೂ | ವನಿ
ತೆನುಡಿದಳುಸ್ತ್ರೀಸಂಸ್ತ್ವದಲಿಸಂ | ಜನಿತವಾದಾತ್ಮಜರನೇತಕೆ | ನೆನೆಯೆಯವರೊಳುಮೋಹವಿಲ್ಲವೆಯಂದನಮರೇಂದಾ ॥೪೫॥
ಎನೆಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಳಾಕಾ | ಮಿನಿಪನಿತಿಯಾಗಿದ್ಪುವಡದೀ | ತನುಜರಕ್ಷಿಯೆಮೋಹವೆಗ್ಗಳವ್ಹಾದುದೆನಕೇಳೀ | ಅನಿಮಿಷ್ಠೇ
ನ್ರನುಮೆಚ್ಚಿನುಡಿದಿ | ವನುನುಡಿಯದರಿಂದಲಿಲ್ಲಾ | ತನುಜರನುಸಲಹಿದೆನುಪ್ರುಂಸ್ತ್ವವನೀವೆನಿನಗೆಂದಾ ॥೪೦॥ ಎನ
ಲುವಿನಯದಿನುಡಿದಳಾನಾ | ನಿನಿಸುರೇಶ್ವರನಿನ್ನಕ್ಕವಿಯ್ಗಳಿ | ತನುಜರೆಲ್ಲರುಜೀವಿಸಿದರೆನೆಂದನ್ನುಪ್ರುಂಸ್ತ್ವದಲೀ |

ಹುನವೆಬಗಧೀರೀತಿಯಲಿನಾ । ವನಿತೆಯೊಗಿಹೆನೆನಲುಸಂಕ್ರಂ । ದನಬಳಿಕಚ್ಚರಿಬಹುತಾ ತಕಾಂತಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೧ ॥ ಪು
ರುಷನಾಗಿರಲೊಲ್ಲೆನೆಂದೀ । ತರುಣಿಯಾಗಿಪ್ಪೆನುವನೀನಾ । ದರಿಸಿಜ್ಞಾಡಿದೆಯೇನುಕಾರಣವದನುಹೇಳಿನಲೂ । ಸುರತಸಮಾನ
ದುಪುರುಷರಿಂದಲು । ಬರಿದೆನಿಪ್ಪದೈಕಾಂತೆಯರಿಗೆ ।ಸುರವಕೇಳದರಿಂದಸ್ತ್ರೀತ್ವವಬಿಡೆನುನಾನೆಂದಾ ॥ ೪೨ ॥ ಎಂದುತದ್ವ
ಥುನುತಿಯೆಕೇಳಿವು । ರಂದರನುಚಿತಗಾಗಿನೀನೀ। ಳ್ಮಿಂದಾಲಿಪೆಣ್ಣಾಗಿಸುಖಿಸೆಂದರುಹಿಯತಿಗಿದನೂ । ಮುಂದೆಕಾಂತಾರೂ
ಪನನುಬಿಡ । ದಂದದಲಿಭಂಗಾಕ್ವನಧಿಕಾ । ನಂದದೊಳುಭೋಗಿಸುತಲಿದ್ದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥೪೩ । ಅದರಿನೀಸ್ತ್ರೀ ಯ
ರಿಗಮಿಗೆಸುತ । ತದಲಿಪುರುಷರಿಗಿಂದವೆಗ್ಗಳಿ । ಪುದುಸುಖವುಕೇಳೆನಲುಮತ್ತಾ ಯಮಜನಿಂತೆಂದಾ ॥ ನದಿಯಮಗಯೆನ
ಗರುಹಬೇಹುದು । ಸದಮಳಿತವೈಷ್ಣವಪದಧರ್ಮವ । ಪದುಮನಾಭನಪರಮಪದವನುಡೆಯಬಗೆಗಳನೂ ॥ ೪೪ ॥ ಆರನಕೇ
ಳ್ಕಿಶಾಸ್ತ್ರವಿನ್ನದಿ । ನರರವಿದ್ಯಾವೋಹರಾಗಿಯೆ । ಹರಿಯೆಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನೆಂಬೀಭಾವವನುಪಿಟೂ ॥ ಪರಿಹರಿಯ
ದೈವಗಳಪೂಜಿಸಿ । ತಿರುಗಿಭವಬಂಧಂಗಳಲಿಮಿಗೆ । ನರಕಕಿಳಿವರುನೋಡಿವೈಷ್ಣವಧರ್ಮವನುನುಡಿತಾ ॥ ೪೫ ॥ ಭುಜದ
ಮೂಲದಿಕಂಖಚಕ್ರವ । ನಿಜಗುರುವಿನಿಂದಂಕಿಸಿಯೆತನ । ಗಜಿತವಪ್ಪೊಲುದಿವ್ಯಮಂತ್ರೋಪಾಸೆಗಳಪಿಡದೇ ॥ ಮಜಡನಾ
ಗದೆಶಾಖ್ವಪುಂಡ್ರವ । ನಿಜಲಲಾಟದಿಕೊರಳೊಳಗೆಯಂ । ಬುಜತುಲಸಿಮಣಿತಾವಡವಧರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ॥ ೪೬ ॥ ಅ
ಚ್ಚಸತ್ವಿಕಭಾವದಿಂದಲಿ । ಯಚ್ಚುತನಭಕ್ತರಿಗೆನಮಿಸುತ । ಸಚ್ಚರಿತ್ರರಕೂಡಿಸಂಭಾಷಣೆಯವಾಡುತಾ ॥ ಬಿ
ಚ್ಚುಹರಪದಕಮಲದಲಿತಾ । ನಿಚ್ಚವೇದೋಚ್ಚಗಳಕರ್ಮವ । ನಚ್ಚಮಾಡಿಯಕಾಮರಾಗಿರೆವರಮಪದವಹುದೂ ॥ ೪೭ ॥
ಎನುತಭೀಷ್ಮನುವೈಷ್ಣವರಹ । ಸ್ಯನುನವಮುನ್ನನಸತ್ಪುಜಾತನು । ಮುನಿವನಾರದಗರುಹಿದಂಗವನೆಲ್ಲತಿಳುಹಿದನೂ ॥ ನ
ಜನಾಭನುಗರುಡಗರುಹಿದ । ಘನವೆನಿಪವೈಷ್ಣವಸುಧರ್ಮಗ । ಳನುವನಾಯಪಸುತಗೆವಿಸ್ತರವಾಗಿಬೋಧಿಸಿದಾ॥೪೮॥
ಹರಿಯಿಲೋಕಕೆದೈವಬಳಿಕಾ । ಹರಿಯೆಮುಕ್ತಿಪ್ರದನುಭಾವಿನೆ । ಹರಿಗೆಸರಿಯಹದೈವವಿಲ್ಲೆಂಬೀರಹಸ್ಯವನೂ । ನರನ
ನೈಪಸುತಕೃಷ್ಣರಾಯಗೆ । ವರಮಸೌಖ್ಯವಕೊಡುವವೇಂಕಟ । ಗಿರಿಪತಿಯನಿಜಭಕ್ತಸಹಗಾಂಗೇಯನರುಹಿ
ದನೂ ॥ ... ... ॥೪೯॥

ಆಂತು ಸಂಧಿ ೪೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೫೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಕಾದಶೀ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ । ದಿವಿಜಶೈವಲಿನೀಕುಮಾರನು । ವಿವಿಧಪುಣ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನು । ತ್ಸವಿಸ್ತರಿಸಿದನುದೂರಿತಸ
ಕಲದುರಿತಗಳಾ । ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಯಮನಂದನನುತನ್ನಯ । ಭಾಳದಲಿಕರಪ್ರಜಪಗೈರಿಯಧಿಕವಿನಯಂ
ದಲೀ ॥ ಹೇಳುಕನ್ಯಾದಾನಕರ್ಮನ । ಲೀಲೆಯಿಂದೆನಗೀಗಳೆನಲವ । ನಾಲಿಸುತಲಾವಾಹಿನೀಸುತನಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥ ನಿವ
ರಿಸುವೆನಿತಿಹಾಸವನುಮಾ । ನವಪತಿಯೆಕೇಳ್ಬ್ರಂಹ್ಮಜಾತಿ । ಪ್ರವರನಷಾ ಪ್ವಕ್ರನೆಂಬಭಿಧಾನವುಳ್ಳವನೂ । ಅವನಿಸುರ
ನೊಬ್ಬನುವದಾನ್ಯ । ಖ್ಯವಧರಿಸಿವನಯಗ್ರಜನ್ಮನ । ಕುವಲಿಸುವ್ರೀಯೆಂಬವಳಬಯಸಿದನುಚಿತ ದಲೀ ॥ ೨ ॥ ಬ
ಳಿಕಲಷಾ ಪ್ವಕ್ರಕೇಳಿದ । ನೊಲಿದುಪ್ರೋಗಿವದಾನ್ಯನನುಗತ । ಕಲುಷೆಯಹನಿನ್ನಾತ್ಮಜಿಯಕೊಡುನನಗೆನೀನೆಂದೂ ॥ ಅಲ
ಘುಮಹಿಮೆಯನುಳ್ಳತದ್ವಿಜ । ತಿಲಕನೊಡಬಟ್ಟೆದಕೆಯುತ್ತರ । ಸಲಿಚಲಿಸೆನಾನಿನಗೆಕೊಡುವೆನುಮತ್ಪ್ರಮತ್ಸುತೆಯಾಕ್ಷಿ।
ಎನಲುವೀಚಿಗಪ್ರೋಗಿವಡಾ । ದನುನನಗೆನೀನಿರುಹುಯೆನೆತ । ನ್ನುನಿವನುಡಿದನುಮತ್ಪ್ರಹಿಮಗಿ ಈಶ್ವರಸ್ಥೇತಾ ॥ ೩
ನವಗತವಿಹರಿಸುತಲಿಹನೀ । ಕನುತದಂತಿಕದಿಪ್ಪವನದಲಿ । ವನಿತೆಜಿಹಳೊಬಾ ಬ್ರಕೆಯವಳನುನೋಡಿಬಾಯೆಂದಾ ॥೪॥ ಎಂದ
ಡಷಾ ಪ್ವಕ್ರಮುನಿಯಾನಂದದಲಿತದ್ವಿಜನವಾಕ್ಯವ । ನಂದದಲಿಕೈಕೊಳುತಲುತ್ತರದೆಸೆಗೆಗಮಿಸಿದನೂ । ಮುಂದೆಕಂಡಾ
ಭಾಸುರಿನುನಲ । ವಿಂದಪೂಣ್ಯಜನೇಶ್ವರನುನಿಜ । ಮಂದಿರಕೆಕೊಂಡೋಯ್ದುಸತ್ಕಾರಗಳವಿರಚಿಸಿದಾ ॥ ೫ । ಅನವರತ
ವೊಲಿದಪ್ಪರಸ್ತ್ರೀ । ಜನದನೈತ್ಯವನೋಡುತಮರಾಂ । ಗನೆಯರಧಿಕವಿಲಾಸವನುಭಾವಿಸುತಲರ್ಥಿಯಲೀ ॥ ಮುನಿವನಸ್ಥ
ಯದೊಂದುಹಾಯನ । ಜನುಕಳೆದುವಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವದಿ । ನಿನಿತುಸದಿಲದೆಧನದನನ್ನುಬೀಳ್ಕೊಂಡನುಚಿತದಲೀ ॥೬॥ ಕೆ
ಅವ್ವಪೆಯಣದವೇಲೆಹೈಮವ । ಚ್ಚಲವನೇರಿನುಹೇಳಕೆಳೆ । ಸ್ಥಳವನೀಕ್ಷಿಸಿಯವನುಬಲವಂದದರಸೌಧದಲೀ ॥ ಲಲಿತವಿನಿ
ವಾಸವಿಯೊಳಗೆಳಕ । ಫಲವನುಣಿಸುಯೆಹಮರ್ಘ್ಯವನಾ । ವಳಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿಯಲ್ಲಿಗೈದಿದನವ್ವಿಜೋತ್ತಮನೂ । ೭ ॥

ದರೊಳಿಪ್ಪುದಥಿಕರೂಪದ | ಸುದತಿಯುರುಮನಸಿಜಗಮಲವ | ಹೃದಯದೊಳಿಳಗಣಬಹಳಭೈರ್ಯದಿಂದಮಲ್ಲಪರಿ
ಚರುವನಾಗಿರತೋಡಿದನುಸೆಸೋ | ಲದೆವರಾಲಯದೊಳಗಹೊಕ್ಕನು | ತ್ರಿದಶವಧುವಲ್ಲಿದ್ದಳೊಬ್ಬಳುಭೂವಳೀಯೆಂದಾ॥೯॥
ಅನಘಮುಖವನುನೋಡಿದರೆಕಂ | ಭುವಿಗಧೋಮುಖವಪಡುದುರೆಕೋ | ನಿವಹವೆನೆಮಿಕ್ಕವರವಾಡೇನಾಗಲಾದಿ ದ್ವಿಜನೂ |
ಯುವತಿಯನುಹರಿಸಿದನುಕಂಡಾ | ಧವಳಲೋಚನೆಯಾಗಲಿದರೆ | ದ್ದವನಿಸುರಗಾತಿಥ್ಯವನುಮಾಡಿದಳುಭಕ್ತಿಯಲೀ॥೯॥
ಕರದುನಿಜಪರ್ಯಂಕದಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಬಳಿಕಾಗಮನಕಾರ್ಯದ | ಪರಿಯನಾವಧುಕೇಳಿಲೀನಾಯ್ತೆಂದಾಮತ್ಕರಿಸೀ ॥ ವರಸುಧಾ
ರುಚಿಯೊನಿಪಸುಫಲೋ | ತ್ಕರವನಾತಗಕೊಟ್ಟಳಿದನಾ | ಧರಣಿಸುರಭುಜಿಸಿದನುವಿಷವಾಯ್ತಾಗನಿಮಿಷದಲೀ | ತರುಣಿತ
ತ್ಪರ್ಯಂಕದಲಿಬಂ | ಧುರತರಪ್ರೇಮದಲಿಪವಡಿಸಿ | ಧರಣಿಸುರನಂಗಾಂಗಸಂಸ್ಪರ್ಶನವನೆರೆಮಾಡಿ | ಇದೆಬಹಳವಿಕಾರಗ
ಳವಿ | ಸ್ತರಿಸಿಯೆತಾನುಪೈರ್ಯರ್ಗುಂದದೆ | ಮುರದಪ್ರೋಲುಮಲಗಿದ್ದನವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೧೧ ॥ ಮತಳಿಯಾಮೃಗನಯ
ನೆಬೋಲಿಸಿ | ಧರಣಿಸುರಪುಂಗವನಕೇಳಲು | ಪರಿಕಿಸದೆಯಿರೆಪುರುಷರುಗಳತಿಭೋಗವರಹರೂ ॥ ತರುಣಿತಾನೇ ವ್ರೊಲಿದುಬರೆ
ಧಿ | ಕ್ಕರಿಸರೆರಾಗದಲಿನಲೊ ನ್ನಳು | ನೆರೆಸುಬಹುಸುಖಗಳನುಸಡೆಬಟ್ಟುಯೆಂದುತಿಳುಹಿದಳೂ | ೧೦ | ಎಂದಷ್ಟಾವಕ್ರ
ಮುನಿಯೆಂ | ತೆಂದನಾನೀಬ್ರಂಹಚರ್ಯನ | ನಿಂದುತಪ್ಪುವನಲ್ಲನದ್ಯಾಬ್ರಂಹಣಸಕನೆಯಾನೂ | ಆಂದವಾಗಿರಲಗ್ನಿಸಾಹ್ವಿ
ಕ | ದಿಂದವರಿಸುವೆನೀಗನಿನ್ನಯ | ದಂದುಗಕೊಳ್ಳಗಾಗೆನೆಂದನುಬಹಳಭೈರ್ಯದಲೀ | ೧೩ | ವನಿತೆಕೇಳ್ಪರದಾರದೋ
ಷವು | ಜನಿಸುವುದುಬಹುದೋಷಕನ್ನಿಕೆ | ಯೆನಿಪೆಯಾದರೆವಿಧಿವಿಹಿತವರಿಸುವುದುಲ್ಲಪಿದೂ | ಎನಗನೀಕಾಮಿಸಲುನಿನ್ನ
ನು | ಮನವೊಲಿದುಕೈಕೊಳಲುಬಾರದು | ನಿನಗಿದೇತಕೆಭ್ರಾಂತಿಪಾಪಕೆಹೊಗೆನನನೆಂದಾ ॥೧೪॥ ಸತಿಯರಿಗಬಾಲ್ಯದ
ಲಿತನ್ನಯ | ಪಿತೃವಿನಾಜ್ಞೆಯೊಳಿರಲುಚೀಹುದು | ಪತಿಯಮಾಕ್ಯವಯೌವನದೊಳುರೆವಿಾವದಿರಬೇಕೂ | ಸುತನನುಡಿ
ಮುಪ್ಪಿನೊಳಲಂಭ್ಯೆನು | ಸತತಪರತಂತ್ರಯರೆನಿಪರೀ | ಪ್ಪಿತಪನಾತ್ಮೆಚ್ಛೆಯಲಿಮಾಡುವುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದಾ | ೧೫ | ವನಿ
ತಕೇಳಿದರಿಂದನಿನ್ನನು | ವನುಭವಿಸಲ್ಲದುವಿಹೋಹಿಸಿ | ಯನುಚಿತಕ್ಕಾನೆರಗನಲ್ಲದುತೊಲಗುನೀನೆನಲೂ | ಮನದೊಳ
ಗನೆಚ್ಚಿದಳುಸೀಮಂ | ತಿನಿಬಳಿಕನಿಜಪಾಪಮೂರ್ತಿಯ | ಘನತೆಯನುತೋರಿಸುತನುಡಿದಳುವಿಪ್ರವರನೊಡನೇ ॥ ೧೬ ॥
ಬಲಿದುನಿನ್ನಸಖೀಹ್ಗೆಗೋಸುಗ | ಕಳುಹಿಪನುನನಸ್ಸ್ನವಮಾನ್ಯನು |ತಿಳಿವಡುತ್ತರದಿಜ್ಞತಂಬಿನಿಯಾನುಕೇಳ್ವನ್ನಾ ॥
ಲಲಿತವರ್ತನಕಿಂದುಮೆಚ್ಚಿದೆ | ನೆಲೆಮಹೀಸುರವ್ರಭೆಯನೀಗಳೆ|ವೊಲಿಸುಹೋಗೆಂದನಲುವಿಸಮಿತನಾಗಿಜೀಳ್ಕೊಂಡಾ॥೧೭॥
ತಿರಿಗಿದಷ್ಟಾವಕ್ರಬಂದಾ | ದಾದಿಕಂಡುಪದಾನ್ಯನನುತ | ದ್ಧರಣಿಸುರನಿದಾನದಿಬುಮನಸಲಿಯರಿಯದವನಂತೇ | ಕರಮ
ನೈತ್ಯಾಂತವನುಕೇಳಲು | ಖರೆಯವನುಹೇಳಿದನುಚೀಗದಿ | ಹರುಷದಲಿಸುವ್ರಭೆಯನುರುದರಿಣಯವಮಾಡಿದನೂ॥ ೧೯ ॥
ಬಳಿಕಲಷ್ಟಾವಕ್ರಮುನಿಯಾ | ಲಲಚೆಯಿಂದಗ ಗ್ರಹನ ಥರ್ವೋ | ಜ್ವಲಸುಖವನೈದಿದನುಕನಾ ದ್ಯಾನಪಾತ್ರವನೂ |
ತಿಳಿಯುಲಾವಿಜೆತೇಂದ್ರಿಯತ್ವದಿ | ನಲಘುತರನದ್ಭ್ರಂಪಚರ್ಯದ | ಬಳಿಕತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಮಾಡಿಬಂದಾ ॥ ೧೯ ॥
ನೆನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಯಿಂತೆಂ | ದನುಮುನೀಶ್ವರರಿಂದಕೊಡಾ | ಗನೆಗಜನಿಸಿದವಂಗಬ್ರಂಹರ್ಷಿತ್ವವೆಂತಹುದೂ |
ನನಗೆತಿಳುಹುವುದೆನಲುಗಂಗಾ | ತನುಜನುಡಿದನುವರತಪೋಧನ| ಜನದಬೀಜವೆಮುಖ್ಯತಪವಿನಿಸುವುದುಲೋಕದಲೀ॥೨೦॥
ಆಲಘುಮಹಿಮೆಯನುಜ್ಞವಿವಾ | ವಳಿಯರಾಜಪಬೀಜವೇವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಪುದೈಕ್ಷೇತ್ರಹೀನವದಾಡಡಕೇನೂ | ತಿಳಿಸಿಷ್ಯ
ನುಖಸ್ಯೈಕ್ಯಂಗ್ಯನು | ಲಲಿತಮತೆಸ್ಸೋದರನುಗುಣವು | ಜ್ವಲನುವೇದವ್ಯಾಸವೊದಲಾದವರನೀನೇಂದಾ ॥೨೧ | ಬಳಿಕಧ
ರ್ಮಜಕೇಳ್ದಿಧೀಷ್ಮನು | ತಿಳುಹಿಧನುಬಹುಪ್ರಣ್ಯವಾಪಂ | ಗಳಬಗೆಯಮಿಗೆದೇವಪಿತೃಗುರುಸೇವೆಗುಚಿತವಹಾ | ಲಲಿತ
ಕಾಲಾಕಾಲಗಳವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿಖಾತ್ರಾವಿಾತೆ ಗಳವಿಧ | ಗಳನುಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರತೀರ್ಥವಳಿಯಮಹಿಮೆಗಳಾ ॥ ೨೨ | ಕೇಳಜ
ಸಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀಪಾಲವಾರ್ಥವಿಮುಕ್ತಶಾತಕ | ರಾಳಿಕಮ್ಯಾಗತನುಧೈರ್ಯನುವೀರಕಯನದಲೀ | ಕೂಲವತಿಯಕುಮಾ
ರನಿರಲತಿ |ಲೀಲೆಯಲಿಯಿಕುಸಪ್ತಶತವುಮುನಿ | ಜಾಲಸಹಿತೆತ್ತಿತಂದುವಿಸ್ಮಯಬಟ್ಟುನೋಡಿದುದೂ ॥ ೨೩ ॥ ಮುನಿಗಣಾ
ಕ್ಷೀಣದಲ್ಲಿಗಂಗಾ |ತನುಜನನುಸಂಸ್ತುತಿಸಿಗಮಿಸಿದ | ರನಿಬರನುಯಿಷ್ಟಿಗಳುಧರ್ಮಸುತಾದಿಗಳುಕಂಡೂ ॥ ಮನದೊಳಧಿಕಾ
ನಂದವದುನಂ | ಜನಿಸೆಭೀಷ್ಮನಮಹಿಮೆಯಪರಿ | ಘನವಲಾಯೆಂದೆನುತಕೊಂಡಾಡಿಪರುತಮತಮಗೇ ॥ ೨೪ ॥ ಮುನಪೊ
ಲಿಯುಕುಂತೀಕುಮಾರನು | ಧುನಿಗಳೊಳಗೆಗುತ್ತಮವದಾವುದು ॥ ಎನಗತಿಶಯಹಾಯೆನಲುಗಂಗಾನದಿಯೆಲೋಕದಲೀ ॥ ಳ
ನವೆನಿಪುದದಕಿಲ್ಲನರಿಯೆಂ | ದೆನಿಸಿಬಲವಂದಡಸವಿಸ್ತರ | ವೆನಿಪಮಂನಂತಕೆನಿಯಮಹಿಮೆಯುಭೀಷ್ಮನರುಹಿದಮೂ ॥ ೨೫ ॥
ಸುರನದೀಸುತಸರ್ವಜನವೂ | ಜ್ಯರುಧರಿತ್ರಿಯೊಳಾತನೀನಾ | ದರಿಸಿಹೇಳಿದನೆಂದುಕೆಲಂತೀನೂಮುಳ್ಕೆಮುಗಿಯೋ ॥ ಪದಮು

ಹರುಷದಿಭೀಷ್ಮನುಡಿದನು । ಸುರಪುರನಿವನಾರದನುವಿಶ್ವಂ । ಭರನಬ್ಜಿಗೈತಂದನಾದಿಹೆಲಕಿಳಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥ ೩೩ ॥ ಖರ
ಖಾಳಂಡಿವಿರೆದ್ದುದಾವೋ । ದರನುಸತ್ಕೃತಿಗಳನುವಿಚಿಸಿ । ಸರಸಗೋಷ್ಠಿಯಲಿದ್ದುನಾರದಮುನಿವಹೇಳಿಗಾ ॥ ಪಿಠಿ
ಯನೆನಿಸುವನೀನುಮಶ್ತೀ । ಧರೆಯೊಳಾರಿಗೆನವಮಿಬೆಯೆನಲಾ । ಸುರಸಿಜೇಕ್ಷಣನೊಡನೆತನ್ನುನಿನಾಥನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೩೬ ॥ಷ
ರುಣವಸಾಯತಭೂಮಿಭರ್ಜ । ನ್ಯರಿಗೆಬಿಭೂತೇಕಷಾಣ್ಮಾ । ತುರಹೃಷೀಕೇಶಂಗೆವಿವಿಧಚಂದ್ರಗಾರುಗಳಿಗೇ । ವರಮ
ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಗುವೆನುನುವ । ಮರೊಳಗೆನಿಷ್ಕಾಮರಿಗೆಶಂ । ತರಿಗೆಸತತಾಧ್ಯಯನಶೀಲರಿಗೊಲಿದುನಮಿಸುವೆನೂ ॥೦೪॥
ಸ್ಮೃತಿಯಧನಧಾನ್ಯಗಳಗೊಸಂ । ತತಿಯುದಾನವನಾಡುವವರಿಗೆ । ಯತಿಥಿಸೇವೆಯೊರಚಿಸುವರಿಗವಿಘ್ನಭಕ್ತರಿಗೆ॥ಕ್ಕ
ತುಪರರ್ಗಯುವಿನಪ್ರಪೂಜಾ। ನ್ವಿತರಿಗನಸೂಯರಿಗೆಸಂತತ। ಪಿತೃನಮರ್ಚನಗಾಜೆತೇಂದ್ರಿಯರಿಗೆಮುನೀಂದ್ರರಿಗೇ॥೦೫॥
ಸುರುಚಿರದಭಿಕ್ಷಾನ್ನವೂತಾ । ತ್ಮರಿಗೆಯನಹಂಕಾರಮಮಕಾ । ರರಿಗೆಯಳಿರ್ಪೋಧರಗೆಯುತ್ತಮಕರ್ಮನಿರತರಿಗೇ ॥ ಪರ
ಮಚೋಧ್ಯಾನ್ವಿತರಿಗಾಪ । ನ್ನರನುಗ್ರಹಿಸುವರಿಗೆನಯವಾ । ಕ್ಯರಿಗೆನಾನಮಿಸುವೆನುಯಾದವಸೇಂಹಕೇಳೇಂದಾ ॥ ೦೦ ॥ಜಗ
ಜೊಳಿನಿಬರುಸ್ಪೂಜ್ಯರೇಂದಾ । ನಗಧರಗೆನಾರದನುಪೇಳ್ದನು । ವಿಗತದರ್ಪವನರಿದುಸ್ಪೂಜ್ಯರೆನ್ನುನಿತ್ಯಕರಿಗೂ ॥ ಸಗರನಳ
ನೃಗರಂಬರೀಷಾ । ದಿಗಳಿಗೆಣೆಯಾರೇಂದುಗಂಗೆಯು । ಮಗನನುಹಿವಿಪ್ರನಮಹತ್ವವಮತ್ತೆವರ್ನಿಸಿದಾ ॥ ೦೧ ॥ ಅರಸಕರ್ತ
ವ್ಯಗಳುಧಾತ್ರೀ । ಸುರಗಾಕ್ಕಗಳಿಪ್ಪವದರೊಳು । ಧರಣಿಸುರಸತ್ಕೃತಿಯಪಕ್ಯವಿದೆನಿಪುದಾದಿಯಲೀ । ಧರೆಯುನಚ್ಯುತ
ಕೇಳಿದನುಕೃತ । ದುರಿತಗಳಒಳಿಕಾವರಿಯಲಿ । ನರರುಗೆಲಿದರುನಿಶ್ಚಯವಹೇಳೆಂದುಕೇಳಿದನೂ ॥ ೦೨ ॥ ಎನೆಜನಾರ್ದನ
ನನೆಡಿತವಸುಧಾ । ವನಿತೆನುಡಿದಳುವಿಪ್ರಜನದಿಂ । ಘನವೆನಿಪದಾನದಲಿಹಿತದಲಿವಿಪ್ರನೇನೆಯಲೀ । ಮನುಜರುಶ್ರ
ದುರಿತಗ । ಳನುಜಯಿಪತಿಚತುರನಹರಾ । ಜನುಕೊಡುತಲಿರ್ಪುಚೀಕುಭೂಸುರರೀಪ್ಸಿತಾರ್ಥಗಳಾ । ಎಲೆಜನಾರ್ದನಭಗವ
ಪರ್ಸ್ಯಂ । ಗಳುಬೊಳಿತವಮರೇಂದ್ರನೊಡಲಲಿ । ಬಳಿಕಲವುನಯನಂಗಳಾಕಾರವನುಧರಿಸಿದವೂ ॥ ತಿಳಿದುನೋಡಿದೀಗ
ವಿಪಾ । ವಳಿಯಬಹುಕೋಪವಸಾದಂ । ಗಳಿಗೆಕಕ್ರನೆದೃಷ್ಟವೆಂದರುಹಿದಳುಭೂವನಿತೇ ॥ ೩೪ ॥ ಎನಲುಕೇಳ್ದಚ್ಯುತ
ಮೈತ್ರಿಪ್ವೀವನಿತೆಯನುಕೊಂಡಾಡಿದನುಯಮ ।. ತನುಜಕೇಳ್ಭೂದೇವತೆಗಳನೆದೇವತೆಗಳೆಂದೂ ॥ ಮನವೈಲಿದುವ್ಯಜಿನ
ಲುಚೀಕೆಂ । ದೆನುತಪಲವಂದದಲಿಭೂಸುರ । ಜನದಮಹಿಮೆಯವಿಸ್ತರಿಸಿಜೋಧಿಸಿದನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥ ೩೫ ॥ ಅರಸದೂರಾ
ನತರಪೂರ್ವರ । ಚರಸಮಾತ್ರಿತರೆನಿಪಧರಣೀ । ಸುರರಸಲಹಲುಸಮನೆನಿಸುವೀಮೂರುತೆರದವರಾ ॥ ಪರಿಹೃತಾನಾಯಾದಿ
ದೋಷೋ । ತ್ಕರವೆನಿಸಿತಮಗಿಂದಲಿವರನೆ । ಪರಿದೆನಿಸಿರಹ್ಮೆಸುತಲಿರ್ಪುಚೀಕೆಂದನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥ ಎನಲುಧರ್ಮಜನಾಗಕೈ
ಮುಗಿ । ದೆನಗರುಹುವನಿತಾಸ್ವಭಾವವ । ನೆನಗೆನೀನೆನೆಲಾಪಗೆಯಂನುನುಡಿದನೊಲವಿನಲೀ । ಜನಪನೀಕೇಳ್ದಂದದಲಿಮಿ
ಗೆ । ಮನವೊಲಿದುಕೇಳಿದನುನಾದ । ಮುನಿವರೇಣ್ಯನುಪಂಚಚೂಡಾಖ್ಯಾಮರಾಂಗನೆಯಾ ॥ ೩೫ ॥ ಅನಿಮಿಷಾಂಗನೆ
ಯಾಗನಾರದ । ಮುನಿವನೊತನಿಂತೆಂದಳಬಲಾ । ಜನದಮುಶ್ಶೀಲಗಳುನೀವರಿಯದುದನಾನಿನ್ನೂ ॥ ಘನವಿವೇಕವನುಳ್ಳನಿಮ್ಮ
ಳು । ಮನವೊಂತಂಬಾವಂತೆಪೇಳುವ । ಧನಿತರೆಯೆನಕಿತನಿತಪೇಳುವೆನೀಗಸತ್ಯವನೂ ॥ ೩೪ ॥ ಮುನಿಪಕೇಳ್ಳಿದ್ವಂಕ
ದಲಿಂ । ಜನಿಸಿವಾನ್ಯತೆಯಿಂದತಾನೊಬ್ಬನಿಗೆಪೆಂಡತಿಯಾಗಿಬಾಳುತಲಿಒಕಲೊಬ್ಬನಿಗೇ । ಮನವನಿಡುವಳುಹೊರಗೆತಿ
ರುಗುವ । ಳನವರತಳುಬ್ಯೊಗಿಸುವಳೇ । ನೆನಬಹುದುಮಿಗೆಕಾವನಿನ್ನಾ ವವನುಕಾಮಿನಿಯಾ ॥ ೩೯ ॥ ಘನವೆನಿಸಿದೂಷ
ಕ್ಕೆಕಾರಣ । ವೆನಿಸುವುಂಕಂತೆಯುರುಪುರುಷನ । ಮನದೊಲವನಿನಿತರಿಯದಧಮಗಳಕಾಮಿಸುತಲಿಹುದೂ । ಜನಿಸಿದವರಿಗೆ
ಲಜ್ಜೆವ್ರದಂಡಿವ । ರೆನುಸಾಧ್ವನಚಿಂದಬಲ್ಲುನ । ರೆನಿವವರಮನಿಗಳಲಿಸಾಧ್ವಿಯರಂತೆವರ್ತಿಪರೂ॥ ೩೦ ॥ ಜ್ವಲನನಿಧನದಿಂ
ದವಾಬ್ಧಿ। ಹೊಳಿಗಳಿಂದಂತಕನುಭೂತಾ । ಬಳಿಗಳಿಂದಬಲಿಯರುಪ್ಪೂರುಷನಿಂತೃಪ್ತಿಯನೂ ॥ ನರೆವಡೆಯದಿಪ್ಪೆಡುಜಗ
ತ್ಯಾ । ಗಳಲಿಶಿಕ್ಷಿಯವೆಂದುಪೇಳ್ವರು । ತಿಳಿವನುಳ್ಳವರೆಂದುನಾರದಮುನಿವಗರುಹಿದಳೂ ॥ ೩೧ ॥ ಇದನುಕೇಳುರಹಸ್ಯ
ವೊಂದನು । ಸುದತಿಯುರುಪುರುಷನಂನೋ । ಡಿದರೆಚೀಗದಲಾಗಲೀದ್ರವಿಸುವದುಕಾಮಗೃಹಾ । ಹೃದಯಜೀರೊಂ
ಬೆಯೆಯುಲಿಸುದಾ । ಡಿದನಡಿಯುವಿಕ್ಷಾಸಿಸಲುಬಾ । ರದುಕಪಟವಾಯೆಗಳಿಗಾಗರವೆನಿಸಿವರ್ತಿವರೂ ॥ ೩೨ ॥ ಮುನಿಪಕೇ
ಳ್ದಿವ್ಯಾಭರಣಚೋ । ಜನವಸನಮಾಲ್ಯಾನುಲೀವನ । ಧನಗಳೆಂಬಿವುನೊಗನಪಟ್ಟಿಸಲರಿಯದನವರತಾ ॥ ವನಿತೆಯಬು
ಗಳಿಗನ್ಯಪುರುಷರ । ಮನವೊಲಿದುಕೂಡುತ್ತಲಿಪ್ಪುದೆ । ಘನವಿಲಾಸೋದಯವವಾಡುವುದೆಂದುತಿಳುಹಿದಳೂ ॥ ೩೩ ॥ ಕೇ
ಳಿನಾರದವುನಿಯಥಾರ್ಥವ । ಹೇಳಿದೆಯಲಾಯೆಂದುಬಳಿಕಾ । ಲೋಲಲೋಚನೆವಂಚಚೂಡಿಯಲಾಲಿಸಿದನೆಂದೂ ॥ ಕೂಲ
ಪತಿಯಕುಮಾರನೊಲಿದಾ । ಭೂಲಲನೆಯುಧಿಪತಿಗೆಹೇಳಲು । ಮೇಲೆಪಾಂಡುಕುಮಾರಕಾಗ ಜನಾಗಳೆಂತೆಂದಾ ॥ ೩೪ ॥ ಲ

ಲನೆಯಿಂತಕಾನಂದವನುಹೇ | ಳಿಲೆನಪೀಸುತೆಯೆನಲುಭೀಷ್ಮನು | ಬಳಿಕಲೊಲಿದಿಂತಾದರಾಹ್ಲಸವನಾಯೆಗಳಿಗಿಂದಾ | ಜಲಜ
ಮುಖಿಯಿಂತಪೂಯೆಂದೆಗ್ಗಳೆ| ಗೆಲಲುಬಾರದುಕಾಯಬಾರದು| ಕಲುಷರೂಪೆಯೆಂದವರುಕೇಳ್ವ್ಯಸಿನಿದನುವಿವರಿಸುವೇ|೪೪|
ಅವಸಕೇಳಂವಿಯೆಲಿಲೋಕದ | ತರುಣಿಯಿಂತನಿವರ್ಣಿಯರೆನಿಸುವ | ವಮಸಾಧುಗಳಾಗಿನಾಧ್ವಿಯರಾಗಿವರ್ತಿಸಲೂ ॥ಸ
ರವನಿಬವರಿಂದನಿರ್ಗತ| ದುರಿತ್ತರಾಗಿನಿಜೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ | ಸುರಪದವತ್ತವುತ್ತಲಿಸ್ವರನಂತೆಮಹಿಮೆಯಲೀ | ೪೬ | ಆದಕ್ಷ
ಸೂಯಾಗ್ರಸ್ತರಾದರು | ತ್ರಿದಕಂಬುಜಯೆಕಾನಿಯೆತೆಗೆ ೃ | ದಿನರುಬಳಿಕೀಸ್ಥಿತಿಯಜಿನ್ನವಿಸಿದರೆವಿಧಿಕೇಳಿ ॥ ಸುದ
ತಿಯರೊಳಿರುವಪಾಂಯೆನುನುನಿಲಿಸಿದನುಕಾಮನವೆಗ್ಗಳವಾ | ಡಿದನವರಿಗಿದರಿಂದಪುರುಷರುಮೋಹಿಸುವಲಿಸುರೂ ॥೪೭॥
ಬಳಿಕಕಾಮುಕ್ರೋಧವೊದಲಾ | ದಲಳುದೋಷಂಗಳನುಬಿಡಿಸಿದ | ರಿಳಿಯನರರುಮಹಾನುಭಾವತಗೆಟ್ಟುದನುನೋಡಿ॥ ಸ
ಲಿವರನಿರ್ಜರರುಭುವನದ | ಲಲನೆಯರುಮಾಯೆಯಲಿನೆರೆಹೆ | ಚ್ಚಳವೆನಿಸಿಕಾವದಕೆವಕವಲ್ಲೆನಿಸಿಕೊಂಡಿಹರೂ ॥೪೯॥
ಎನುತಬೋಧಿಸಿದೇವಕವರ್ಣಾ | ವನಿಸುರನಕಶಿಯಿಂದಿಸಿದಕಾ | ಮಿನಿಗಕಕ್ರನುಬಂದುವೋಹಿಸೆತದ್ವಿಜಾಗ್ರಣಿಯಾ | ಅನ
ಘನೆನಿಸುವತಿಕ್ಷನುನಲ | ಭ್ಯನುಬಳಿಕನಿಜಯೋಗಬಲದಲಿ | ವನಿತೆಯನುಕಾದಂದವನುವಿಸ್ತರಿಸಿದನುಭೀಷ್ಮಾ ॥ ೫೯ ॥
ಪಲಬರಿಪರೀವರಿಯುಧಾತ್ರಿಯೊ | ಳಿಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರಕೇಳುಭಾವಿಸೆ | ಫಲಿತಸಾಧ್ವಿಯರಿಲ್ಲವೆಂದೆನಬಾರದುಂಟಿವರೂ ॥ ಕುಲದ
ಧರ್ಮವುಕೆಡದವೊಲುನಿ | ರ್ಮಲವೆನಿಪವರ್ತನವುಬಿಡದಿಹ | ರಿಳಿಯವರಕಥವಿಂದಲಭಿವೃದ್ಧಿಯನುಪಡದಿಹುದೂ ॥ ೫೦ ॥
ಜನಪಪಾತಿವ್ರತ್ಯವುಳ್ಳಂ | ಗನೆಯರಿಗೆದೈವಕ್ಕೆಜೀರೆಂ | ದೆನಲುಬಾರದುಕೇಳುಚತುರ್ವರ್ನಗಳನತಿಯಿಂದಾ | ಫಳಿಸಿಕೊಂ
ಬನುಪುರುಷನೆಂಬುದು | ತಿಳುಹಿಮಿಗೆಕನ್ಯಾವರಣವಿಧಿ | ಗಳನುಯಮನಂದನಗವಿಸ್ತರವಾಗಿವಿರಚಿಸಿದಾ | ೫೧ | ಧರಣಿ
ಸುರರಿಗೆಲೂರ್ವಕನ್ನೆಯ | ವರಿಸಬಹುದೆಂದೊಂದುಮತಕೇಳ್ | ವರಿಸಬಾರದುದೋಷನಹುದೆಂದೆಂಬುದೊಂದುಮತಾ |
ಪಿರಿಯರಾಕೂಡಿ ರ್ಯರಕಾನಿಸಿ|ವರಿಸಲೊಲ್ಲರುಮಗನುಹುಜ್ಜಲು | ನರಕಪಿತೃಗಳಿಗಹುದುದ್ವಿಜಹನವಿಲ್ಲವವಗನುತಾ॥೫೨॥
ಒಲಿದುವಿವ್ರನುನಾಲ್ಕುಜಾತಿಗ | ಳಿಲಿವಿವಾಹವುಸಲುವುದೆಂಬುದು | ಲಲಿತನಾವಾನ್ಯಗಳುಹ್ಲತ್ರಿಯಮೂರುಜಾತಿಯಲೀ |
ಸಲೆವರಿಸಬಹುದೆಂಬುದನುನಿ | ರ್ಮಲವೆನಿಸಿದೂರುಜನುಜಾತಿಗ | ಳೊಳಗೊತರಲಿವರಿಸುವುದವಿವರಿಸಿದನುಭೀಷ್ಮಾ ॥ ೫೩ ॥
ಎಂದುಬೋಧಿಸಿಧನವಿವಾಹಗ | ಳಿಂದನನುವಿಸ್ತರಿಸಿವಿಪ್ರಗೆ | ನಂದನರುಹನ್ನೆರಡುನಿಧವೆಂಬುದನುತಾನವುಹೀ ॥ ಚಂದ
ವೆನಿಸಿದಕುಲತಿತಂಬಿನಿ | ಯಿಂದಜನಿಯಿಸಿದನನುವವಸುತ | ವ್ಯಂದದೊಳಗತ್ಯಧಿಕನೆಂಬುದಭೀಷ್ಮತಿಳುಹಿದನೂ ॥ ೫೪ ॥
ಬಳಿಕಸಹವಾಸದಲಿದರ್ಕನ | ಗಳಲಿಯಿಳಸನುಸೈರಿಹದಂದವ | ಳಳುಕೆಗೋವಮಹಾತಪ್ತ್ಯವನುನಿಳೇಳುವನಗೆಂದೂ ॥ ೦
ಲಿದುಕೌಂತೇಯಾಗ್ರಜನುನುಡಿ | ಯಲುಮುಂದಿನಪ್ರಶ್ನವಾಲಿಸುತನಿ | ರ್ಮಲಚರಿತನಾಗಿದ್ದಗಂಗಾತನುಜನಿಗೆಂದಾ ॥೫೫॥
ಜ್ಯವನನಹುಷನರೇಂದ್ರಸಂವಾ | ದವನುನಿನಗೊಂಯೆಗನಾಹೇ | ಳುವೆನುನೀಕೇಳ್ದತ್ತಲುತ್ತರವಹುದುಕೇಳೆನುತಾ | ಅಳ
ನಿಪತಿಗಿಂತೆಂದನಾಭೂ | ಗರ್ವನೆನಿಪಚ್ಯವನನಾಬ್ಜಸಂಯಮಿ | ಪನಿಜನಪಕಾಳಿಂದಿಸಿಂಗವುಮೊಳಗೆಮುಳುಗಿದನೂ | ೫೬ |
ಮುಳುಗಿಸುಳಿ ಧರವಾಗಿಕುಳ್ಳಿ | ರ್ದಲಳುನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿರಲುಮತಿಸ್ಯಾ | ವಳಿಗಳೆಡಲಲದಲ್ಲಿಸಾನ್ನೆಹದಲಿಬಿಸಿರಲೂ | ಲಲಿ
ತಕೈವೆಯುತವಲ್ಲಜನಿಯಿನ | ಲೋಲಿಯುವಿಗಿಹನೈರವುತನ್ನರ | ಚಲನವಿಲ್ಲದೆಬೀರೊಳಿಬಿತರಲೂಂದುದಿವಸಲೀ ॥ ೫೭ ॥
ಆಸಕೇಳಂಬಿಗರುಮತೆಸ್ಯಾ | ತ್ಯಕ್ಕರಕೆಬಿಯುನುಬೀಡಿತೆಗದ್ದು | ಪರಮಸಂಯಮಿಯಿಂದಲುಸಿಳದದುಪಿಹನ್ನೆಳೊತಗೂ
ಡೀ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸುತೇಜವನುಕಂದ| ಚ್ಚರಿತತುತಭವುಯಿಂದಿಂತನುನ್ನಿ| ಚರಣಕಾನತರಾಗಿಪೆನ್ನ ೃಗಿದುಭಕಿತ್ಯಯಲೀ ॥೫೮॥
ಬಲಿಯುವಿತಲಿಹಾಯಿ ಕ್ಷಮತಾನ್ಯಾವಳಿಯತೆಗೆಯಲುಬಂಡವಿರೆಸಳ | ಗೆಲಿಮಾಯಿಸಿಸಿ ನಿಯಮನಿಯಂದೆಶ್ವಾಸಿಡಿದಾ
ಒಲಿಮನನುನ್ನವರಾಧಕೃತ್ಯಂ | ಗಳನುಮುನಿಪೊಳಗಿರಿಸಿದನನ್ನಲು | ಸಲಹುಕೊರುಣಿಂದಲಿಸಲುಒಳಕಮುಸಿಪನಂತೆದಾ ॥೫೯॥
ಪಲವುದಿನವೆಹೊದಲಾಗಿಮತ್ಸ್ಯಾ | ಹಳಿಗಳೂಂಗಾಗಿಡಿದೆ ನೆನೆಗಳ | ಚಿಲಿಚಿಮುಂಗಳವೆಲಕೃಪೆಕಂಜನಿಸೀತಿರಿದಾ | ಒಲಿ
ಯಲಿನರೆಂತತೀಗಶಿಕ್ಕಿದೆ | ನನುಕರಿಳ್ಕೈಸೇರಿದೆನ್ನನು | ಜಲಚರಗಳೊಳುಬಿಲಿಸಪಾಯಿಸುತ್ತಮುನಿನುಡಿದಾ | ೬೦
ಎನಲುಮರುಮಾತಾತಲಮ್ಮದೆ | ಮನವಳುಕಿಜಾಲಿಕರುನನಹುದಾ | ವನಿಸಕೆಯಒಳಗ್ಕಿಡಿನ್ನದಗೈದರೀಡಾನಾ | ಘನ
ವೆನಿಸಂಭ್ರಮಭಯುಂಗಳು | ಜನಿಯಿಸಲುತನ್ನೃಪತಿಬಳಿಕಾ | ಮುನಿಪತಿಯುಬಳಿಗಾಗಿಪರಜನಸಹಿತಲೈತಂದಾ | ೬೧ |
ಚ್ಯವನನಂಘ್ರಿಗೆನಹುಪಧಾತ್ರೀ | ಧವನುಭಕಿ ್ತಯೊಳಿರಗಿಯಪರಾ | ಧವನುಸೈರಿಸಂದಸ್ಯಾಳಸಲಹೆಂದುನ್ನಹನುಡಿಯೆಲೀ|
ಅವನಿಪತಿಯೊತಿನಾಗಮುನಿಪುಂ|ಗವನುನುಡಿದನುತಮ್ಮಕುಲಧ|ರ್ಮವನುಮಾಡಿದರಂಬಿಗರುಭ್ಯುಯವೇಕೆನಿಮಗಂದಾ॥೬೨|
ಪಿರಿದೆನಿಸುವಾಯಾಸವನುವಾ | ಗುರಿಕರೈದಿದರವರಿಗಿಂದೆಕೆ | ಧರಣಿಪತಿಯನ್ನಯೆಂಕರೀರಕೆತಕ್ಕುದನುಚಿಲಿಯಾ ॥ ವರಮು

ಹರುಷದಲೀವುದೆಂದೆನೆ । ಲವಸುನೃಪಾವಿಹೊನ್ನ ನೀವ್ಯಾ । ಧರಿಗೆಕೊಡುವುದೆನುತ್ತ ನಿಜನಚಿವರಿಗೆನಿಯಮಿಸಿದಾ ॥೬೩॥ನ
ಲುಬಳಿಕಾನುಡಿಸುಳಿಳ್ದಾ । ಮುನಿವನಿಂದನಗುಚಿತವೆಜಲಿ । ಯನುಕೊಂಡುವುಪನನಜಪಸವರಿಗೆಯತ್ತು ಸಂವಿದವಾ॥
ಧನವಕೊಡಿಸುವೆನೆನೆಲುಬಲಿಯು । ಲ್ಲನುತಲೆಗೊಡಹಿದನುನೃಪನೀ ।ವೆನುಧನವಲಪ್ರವನೆನಲುಪಡಮೂಲ್ಯಲ್ಲಿ ದೀ॥೬೪॥
ಬಳಿಕಕೋಟಿಯುನೀವೆನೆಂಡಡೆ । ತಲೆಯುಕೊಡಪಿದನಾಮುನಿಪನೆ । ನ್ನಲೆಯೊರ್ಧವಸಿವೆನೆಂದರಮನಿಡೂಳಂ ಒದನೂ ॥
ಒಲಿದಖಿಳರಾಜ್ಯನನುಕಬರಾ । ವಳಿಗೆನಹುಷನುಕೊಡುವೆನೆಂದರೆ । ಬಲಿಯುವಲ್ಲುಚಿತವನಿಚಾರಿಸೆನುತ್ಮಮುನಿನುಡಿದಾ॥೬೫॥
ಎನಲುನಹುಷನುತನ್ನ ಪಾತ್ಯರು । ಜನರೊಡನೆಂನ್ನೀನಮಾಡುವೆ । ನೆನುತಚಿಂತಿಸೆಬಂದನಾನಮಯಿಲಿವಪಿಲಡೂಳೂ॥
ಅನಘೆನೊಬ್ಬಸುಕಪಿಲಸಂಭವ । ನೆನಿಪಮುನಿಯನರೊಡನೆನುಡಿಪನು । ಮನದಚಿಂತೆಯನೀನುಪಡುನಾಚಿಲಿಯಂಡೀಳುವೆ
ನೂ ॥ ೬೬ ಎನೆನಹುಷನಭಿನಮಿಸಿಯಾಪ । ತ್ರಿನಲಿನಾವ್ಮೆಡಂತನೀಚಿಲಿ । ಯನುತಿಳುಹಿಸಲಹೆನಲುಬಳಿಕಾಮುನಿವನಿಂ
ತೆಂದಾ ॥ ಭಿನಮಹಿಮೆಯಹಗೋಕದಂಬಕ । ಕನಳುವಿಬಾ್ರವಳಿಗೆಕುಲವೆಂದೆನಿಪುದಾದಿ । ಯೊಳೀಗಳಜನರಡಾಗಿಮಾಡಿದ
ನೂ ॥ ೬೭ ॥ ಸಲಿಜಗಜಿಜ್ಞೀವಿವೊಡೆಗೋಸಂ । ಕುಲವೆಕಾರಣಸಕಲಮಂತ್ರಾ ।ವಳಿಗಭೂಸುರಜನವಧಿಷ್ಠಾನವುವಿಚಾರಿಸ
ಲೂ ॥ ಅಲಘುಮಹಿಮೆಯವಿಪ್ರರತ್ನಕೆ । ಬಲಿಯಿಡಲುಚೀರೊಂದುಸಲ್ಲದು । ತಿಳಿವಡುತ್ತಮವೆನಿವಧೇನುವೆಮುಖ್ಯವೆನಿಸು
ವದೂ ॥ ೬೪ ॥ ಎನಲುಸಂತೋಷಿಸುತನಹುಷಾ । ವನಿಪನಾಜಲಿಯೊಳಗೆಬಿಕ್ಕಿಹ । ಮುನಿವನಿಪ್ಪೆಡೆಗೈದಿಯಿನ್ನಯಬಿನ್ನಹ
ವಕೇಳೂ । ನಿನಗೆಬಲಿಯನುಹೇಳಬಹುದೇ । ಘನವೆನಿಸುತಿಹಧೇನುವನೆಕೊಡು । ವೆನುವಿಚಾರಿನಲಘಕಮೌಲ್ಯವದೆಂದು
ಹೇಳಿದನೂ ॥ ೬೯ ॥ ಎನೆವಿಕಚಮುಖನಾಗಿಯನುಗುಣ । ವೆನಿಪಮೌಲ್ಯವನೆನಗಹೇಳಿದೆಯೆನುತಸಂಪ್ರೀತಿಯನುಧರಿಯಿಸಿ
ನಹುಷನೊತನಾಗಾ ॥ ಮುನಿವನುಡಿದನುವನಿಪ್ಥಮಯವೆಂ । ದೆನಿಸುವುದುಗೋವಮೃತಮಯವೆಂದೆನಿಸುವುದುಕೊಡಲೆ
ನಗೆನಿರ್ಜರರನಕೆಹಿತವಗುದೂ ॥೭೦ ॥ ಎಂದುಬೋಧಿಸಿಧೇನುವೆಗೆಣೆ । ಯೆಂದುದಕೆಮೆಚ್ಚಿದೆನುನೀನಾ । ವಂದದಲಿಕೊಂ
ಡುಗೋಮುತಲ್ಲಿಯೆನವರಿಗೆನೆಕೇಳಿ । ಅಂತುನೃಪತಿಪ್ರಜೆಗಳಿಂಗೆಯಿನಿಸಿದು । ದೊಂದನಾಕಳಕಳಿಸಿಜಾಲಿಕ । ವೃಂದಳಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಕೊಬ್ಬನುರಾಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೭೧ ॥ ಬಳಿಕಲಾಯಂಬಿಗರುಚ್ಯವನನ । ಒಳಗೆಬಂದಭಿನಮಿಸಿಭಕ್ತಯು । ಲಲಿಮುನೀಶ್ವ
ರನನ್ನಳಂಡುಮೊಪಲುಸೀನೀಗಾ । ಅಲಘುತರಕರುಣವನುಬೀಯುವೆ । ನಲುಗುವನ್ನಹಪ್ರಾಣವುಹೇಗುವ ।ಡಳುಕುತಿಹವೆಸೆ
ಹೇಳಿಭಯುಬೀಡೆಂದುಮುನಿನುಡಿದಾ ॥ ೭೨ ॥ ಮುನಿಯನುಜ್ಞಾಯಿಮೇಲಿಜಾಲಿಕ । ರನಿಬರಿಧೇನುವನುಕೊಡುವೆವು ।
ನಿನಗೆನಾವ್ನಿನದವರಿಗ್ರಹಿಸೆಂದುನಂದಿಸಲೂ । ಘನವೆನಿಪದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕೊಡಬ । ಟ್ಟನುತವೆ ಸ್ವಸ್ಕೃಷ್ಣತಾನಂ ದಿ । ದನುಬ
ಳಿಕದಂದಹಾಸವುದಯಿಸೆಮಧುರವಚನದಲೀ ॥ ೭೩ ॥ ಅನಿಮಿಲಿಪಂಡಿತರುಕೃಪಣರ । ನವಿನುಡಿಯನಲಿಸಿಎಮಪ್ರತಿಗ್ರಹಿ
ಸುವೆನುನಾಂತೆನುವಾರ್ಥನಾಭಂಗವನುತಾನೆನುತಾ ॥ ಅವರಲಾಲಿಸಿಮುನಿಪನಃಧೇನುವವಿಪ್ರಗ್ರಹಿಸಿದನುದರ್ಶನ । ಭವೆಪೆ
ನಿವಸಂಪ್ರೀತಿಹೆಚ್ಚಿದಲಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೭೪ ॥ ಮುನಿಪನಮತ್ಸ್ಯಾಗಳನಂಬಿಗ । ರನುಬಳಿಕಸಹವಸದರ್ಶನ । ಜನಿತಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯುಲಿನ್ವರ್ಗಕೆಪ್ರೋಗಿನೀವೆಂದೂ । ಘನವೆನಿಪಿವರವಿಯಿಕೂಡಿ । ದರ್ಶನಿತುವಿಷಾನುಗಳಾಪ್ಪುಳಿಂದರು । ಜನಸಹಿತಸು
ರಲೋಕಕೈವಿದವಧಿಕಭಾಗ್ಯದಲೀ ॥ ೭೫ ॥ ಬಳಿಕನಹುಷನುತನ್ನಪರಿಜನ । ಗಳುಸಹಿತಲಾಕ್ಷ್ಮಬಟ್ಟರ । ಲೊಲಿದುತನ್ನು
ನಿವನುನುತಿಪರುನೀನಿಯುಚಿಡೆಂದೂ ॥ ಎಲೆಮುನೀಶ್ವರನಿಮ್ಮಸಿಸ್ಸಿನ । ದಲಘುಸುಕೃತಕ್ಕಧಿಮಿಗವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಪವರ
ವಾವುಸೆಂ । ದನುತನ್ನುನೀಶ್ವರಗೇ ॥ ೭೬ ॥ ಎನಲುಮತ್ತಾಚ್ಯವನನಾನುಮು । ಷನನಡಿಗೆತಾಮೆಚ್ಚಿನೀನಿಂದನಘವಾಸ
ವನ್ಯೆ ನನನಪತೆಯೆಂದುಮಿಗೆಜರಸೀ । ವಿನಯುದಲಿತಾಪ್ರೋದಕಪಿಲಜ । ನೆಂಬಮುನಿಯಾವರೊಡನೆವ್ಯೋದನು । ಜನಪಕೇಳಾ
ನೃಪತಿನಲಿವುತಪ್ರೋದನಿಜಪುರಕೇ ॥ ೭೭ ॥ ಎಂದುನಹುಷಾವನದಲಿದರ್ಶನ । ವಿಂದಲಭಕಸ್ಯೆಷಾಟ್ಟದ । ಚಾಂದವನುಗೋ
ವಿನಮಹತ್ವವಿಶೇಷವೆಲ್ಲವನೂ ॥ ಅಂದುನಿಮ್ಮಗೆಯಾತ್ಮಜನುಯಮ । ನಂದನಗೆಬೋಧಿಸಿದನಧಿಕಾ । ನಂದವನುತನ್ನ್ಯ ಎ
ಪತಿಧರಿಸಿದನಾತ್ಮಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ೭೪ ॥ ಧರಣಿನಲನುಮತ್ಕೆಳೆಯಲು । ಪರಶುರಾಮನಜನನವನುನಿ । ಸ್ತರಿಸಿವಿಶ್ವವಿ
ಕೃನುನಿಜನಿಯಿಸಿದರೀತಿಯನೂ ॥ ನಿನಭೂಮವರಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ಪರಿವೃಢನುವರವೇಂತಪುಧೀ । ಶ್ವರನಮೇಲಣಭಕ್ಕೆ
ಬಲಿಪಿಹಭೀಷ್ಮಜೋಧಿಸಿದಾ ॥ ... ... ॥೭೯॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೯ ಪದ ೩೩೩ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಫಲವುತೆರನಾಗಿಪ್ಪುದಾನಾ । ವಳಿಯಮಹಿಮೆಯನೊಲಿದುವಿವರಿಸಿ । ತಿಳುಹಿದನುಶಕುನೀತನಯಜನಜಾ
ತಕತ್ರಿವಿಗೇ ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಕಕುಂತೀತನುಜನಧಿಕವಿ । ಶಾಲಮತಿಭೀಷ್ಮನನುದಾನಾವಳಿಯುಮಹಿಮೆ
ಗಳಾ ॥ ಹೇಳುವೀನಿನ್ನೆನುತಕೇಳಲು । ಲಾಲಿಸುತಲಾನುಡಿಯುತನ್ನರ । ಪಾಲಪತಿಮುನಿಮುಖ್ಯರಿದಿರೊಳುಭೀಷ್ಮನಿಂಕೆಂ
ದಾ ॥ ೧ ॥ ಧರಣಿಪಾಲಕಕೇಳುಗೋವಿನ । ಖರಗಳಿಗೆಜತಲಿಕಾರ್ಪ । ಸ್ವರದಿಶೃಂಗಂಗಳಿಗೆಸದಲಂಕಾರವನುವಣಿಕೀ ।
ಪವಸನವನುಪ್ರೋಮಿಸಿದಜ್ಞಣಿ ।ವೆಸೆಸಿದಬ್ಬಣಗೆಕೊಟ್ಟರೆ । ಪಿರಿದೆನಿಸುಪರಮೆಃಖ್ಯಲೋಕಾವಾಪ್ತಿಯಹುದೆಂದಾಖ್ಯಂ ॥
ಮನುಜನಾಡುಳಕಕೇಳುರೋಮಗ। ಳೆನಿತುಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದುನಂಕದೊ । ಳೆನಿತುವಿವ್ಯಾಬ್ಧಗಳುದಾಹೃತನೇಕಸುಕೃತವನೂ ॥
ಆನುಧವಿಸುವನುತನ್ನಕುಲವ । ರೆನಿಬರನಿಬಾಸಹಿತಸದ್ಗತಿ । ಯನುಪಡವನರಿಂದಗೊದಾನಕ್ಕೆರಡೆಯಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥ಜ
ನಪಕೇಳಿ ಕೃಕನ್ಯೆವೀಳಯ । ವನವಗೃಹವನವಾಂಬರವಕ್ತಾಂ । ಚಿನಕಯಂಸಭೂವಾಹನಾನಸನ್ನಜೀಲಗಳೂ । ಮನವ್ಹೋ
ಲಿದುಭಕ್ತಿಯಲಿಸ್ವಿ । ಪ್ರನಿಗೆತ್ತಂದಿತ್ತಪಗೆಧಿಟವೆಂ । ದೆನ್ನಿಪಿಹಪವೆಂಡಾಲಿಬಡುಸೌಖ್ಯನಸಮತಾ ॥ ೪ ॥ ಎನಲುತದ
ನಂತರದಲಾಯಮು । ತನುಜನಿನಕೆಲ್ಲನಕೆವೆಗ್ಗಳ । ವೆನಿಪದಾನವದಾವುದೆನೆನಗಾಮಹುನಿಸಿನಲೂ । ಧುನಿಯಸುತನಿಂಕೆಂ
ದಯಾತಕ । ಜನುವುಕೇಳ್ವುದನಿತ್ತಡವುಮಿಗೆ । ಳೆನವಿನಿಪಿದಾನಂಗಳೊಳುಪಿರಿದಾಗಿರಿಂದಿಜವಾ ॥ ೫ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ಭೀ
ತಜನಕಭ । ಜಂವಸುಕೊಡುವುದೆಯಧಿಕವೆಂದಾ । ಡುವುಸುಜನರುವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾಲಧಿಕಫಲವಹುದೂ । ಭುವನದಲಿರ
ಣಾವರಣಮಿಂದಧಿ । ಕವನುಕಾಣಿನುಫಲವನನೆಬಾಂ । ಧವಂಲಿದಕೋಕವನುಧರ್ಮದನಾಗನಿಗಿದನೂ ॥ ೬ ॥ ಸುರವಧೀಸು
ತನುತ್ಕ್ರನುಡಿದನು । ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಕತುದೈನ್ಯವ । ಚಿರಸಿಬಂಡುರೆಕಾಣುಹೊಕ್ಕರೆಯುವಂಭೀಷ್ಮವನೂ । ಪರಮಹರು
ಷದಿಸಲಿಸುವಾತನೆ । ಪುರುಷರೊಳಗುತ್ತನುನುವಿಕ್ವಂ ॥ ಭರೆಯೊಳಾತನೆಪುಣ್ಯವಂತರೊಳಧಿಕನೆನಿಸುವನೂ ॥ ೭ ॥ ಮನು
ಜಪತಿಕೇಳ್ದಾರಪಾರಕ । ರನುಸಲಹುವರೆವಿತ ।ವಲ್ಲದೆ । ಯನವರತಬಡತನದಿರಲುಗುವಸಾಧುವಿವ್ರನಿಗೇ । ಧನವನಿತ ।
ಡೆಸುಕೃತವೆಗ್ಗಳ । ಜನಪನೆನಿಪಾಚಾರಯುತನೆಂ । ದೆನಿಪದಬ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನಲಹುವದಧಿಕತರಪುಣ್ಯಾ ॥ ೮ ॥ ಎಲೆಯುಭಿ
ಷ್ಮರಬಂದುಯಾಚಿಸೆ ।ಬಳಿಕಕೊಡುವುದಕೆಂದಬೀಡದ । ಡೊಲಿದುಮೊದಲೇಕೊಡುವುದತ್ತಮದಾನವೆನಿಸುವುದೂ । ಫಲವು
ತರನಾಗಿಹುದುನಾನದ । ನೆಲೆಯನುಸುರುವೆನಿನಗೆವೆರೆಯದೆ । ಯಲಳುದೆಯಲಿಕೊಟ್ಟಪ್ರದಾನವಲಧಿಕಫಲವಹುದೂ ॥೯॥
ಎಲೆನೃಪತಿಭೂಮಿಪ್ರದಾನಂಗ । ಳಲಿವೆಗ್ಗಳವಹುದುಧಾನ್ಯಂ । ಗಳುವನನಧನವುಣಿಗಳಕ್ಷಯೆಹುಟ್ಟುವದರಿಂದಾ । ಒಲ
ದುಭೂಮಿಯದಾನವಿತ್ತಡೆ । ಲಲಿತಮಣಿಕನಕಾದಿದಾನಂ । ಗಳನೇಕದವಿರಚಿಸಿದಫಲವಹುದುತಥ್ಯವಿದೂ ॥ ೧೦ ॥ ಜನಪ
ಕೇಳುರಹಸ್ಯವನುಧರೆ । ಯನಿತುಕಾಲವುಗಂಜಿಸಿಹುದಿಂ । ನನಿತುದಿನಭೂದಾನಕರ್ತನುದಿವಿಜಲೋಕದಲೀ ॥ ಅನುಭವಿಸು
ನನುಸುಖವನಲ್ಲಾ ।ವನಿಯನಾಗಲಿಕೊಟ್ಟನಾದರೆ । ಮನುಜನಫಲವಿಂದನಕಲೋರ್ವರಿಯನಾಳುವನೂ । ೧೧ । ಆದಿಗಾಹ
ವಮರಣವಾಗಲಿ । ಧರೆಯದಾನದಫಲವದಾಗಲಿ । ಬೋಂಕೆದಾದೊಡೆಬ್ರಂಹಹತ್ಯಾದ್ಯಧಿಕದುರಿತಗಳೂ । ಹರವ್ರದಿಪಾಪಾತ್ಮ
ರಿಂದಾ । ದರೆಯಭೂದಾನವನುಕೊಂಡರೆ । ದುರಿತವಿನಿತಿಲ್ಲಕ್ಕ ವೈಭವನಭೂದಾನಾ ॥ ೧೨ ॥ ಬಡತನದಿನಲಗುತ್ತಪೈ
ನ್ಯವ । ನುಡಿಯದೊಬ್ಬರಕೇಳಲಿಲ್ಲದೆ । ಯೊಡವೆಯಾಹಕೆಯಿಟ್ಟುವಿಪ್ರಸಕರದುಭೂಮಿಯನೂ ॥ ಕೊಡಲದರಲಹಫಲವ
ನುಹಿನೆಗೆ ।ಕಡೆಯುಕಾಣಿನುಸದ್ವಿಜಗೆಮಿಗೆ । ಪೊಡವಿಯನುಗೊಬ್ಬರ್ತಾತ್ರವನಿತ್ತಡಧಿಕಫಲಾ ॥ ೧೩ ॥ ಅದನಕೇಳ್ದೀ
ವಾಕ್ಯಗಳನಿದುಧರಿಣಿವೊಡಲಾಗಿಬಳಿಕುಕೇಳಿದು।ವರಶುರಾಮನುಭೂಪ್ರದಾನವಮಾಡಿದನಾದಾ ॥ ಸುರಪತಿಗವೊದಲಾತಹಳಿ
ಚ । ಧರೆಯದಾನವವಾಡಿದಲ್ಲದೆ । ದುರಿತಹೋಗದುಗಡನೃವಾಲಕಸತ್ಯವೀವಚನಃ ॥ ೧೪ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೆಪೂರ್ವದಹೊ
ನ್ನರೆಯನಳಿಕದೆತ್ತಿಗದುಕೊಂಡರೆ । ನರಕಕವಕುಲನಹಿತಹೋಹನುಕೊಡುವೆನಾನೆಂದೂ ॥ಧರೆಯಭೂಸುರಗೀಯದಿದ್ದೊ
ಡೆ । ದುರಿತವಪ್ಪುದುಕೇಳದಿದ್ದರೆಕರದುಧರೆಯನುವಿಪ್ರಗಿತ್ತಡನಂತಫಲವಹುದೂ ॥೧೫ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳಿನ್ನುದಾನದ ।
ಫಲನಹೇಳ್ವೆನುಹವ್ಯಕವ್ಯಂ । ಗಳಿಗೆಯುನ್ನೆಸುಖ್ಯವುದುದರಿಂದಲನವರತಾ । ಸಲಿಹೊಗಳುತಿಹರನ್ನೆವನುಮುನಿ । ಗಳು
ಸುರರುಕೇಳ್ಸಕಲಭೂತಾ । ವಳಿಗೆಯನ್ನವೆಜೀವವೆನಿನುವುದದಕ್ಕೆರಿಯಿಲ್ಲಾ ॥ ೧೬ । ಅನ್ನದಾನವಪ್ರೋಲ್ವದಾದಾನಗ।
ಳಿನ್ನುಜಗದಲಿಹಿಂದುಮುಂದಿ । ಲ್ಲನ್ನವೇಪ್ರಾಣಕ್ಕೆಕಾರಣವೆನಿಪ್ಪುದದರಿಂದಾ ॥ ತನ್ನನುಳಿದಾದರೆಯುಳ್ಳಹೆಸು । ವನ್ನವ

ನುಬಂದತಿಥಿಚಯಕ್ಕಾ । ವನ್ನೆಜನಕಿಕ್ಕಿದಡೆಯುತ್ಕಟಪುಣ್ಯತರವೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ತರುಣಿಯರಿಗಕಲ್ಪಾಂತರಿಗೆವೃ । ದ್ಧರಿಗಗರ್ಭಿಣಿಯರಿಗವಿಕಲಾಂ । ಗರಿಗೆಬಾಲಕರಿಗೆತಪಸ್ವಿಗೆಯತಿತಿದರಿದ್ರರಿಗೇ ॥ ಕರಡುಕರುಣದಲನ್ನದಾನವ । ವಿರಚಿಸಿದಡತಿಸು ಕೃತವಪ್ಪುದು । ಧರಣಿವತಿಕೇಳಿನ್ನದಾನಕೆಪಾತ್ರವಿಳಿಜನಾ । ೧೪ ॥ ಹಸಿವಿನಲಿಸೆರೆನೊಂದುಬಂದ । ರ್ಗಿಸುತಕಾಡುವದೀ ನರನುಕೋ । ಪಿಸದೆನದ್ಗೃಹಮೇಧಿಯನ್ನವನಿಕ್ಕುತಿರಬೇಕೂ । ಅಸಮಾನರ್ನವಪಾತ್ರನೆಂದಂ । ಜಿಸದೆಜೇಡಿದಮನು ಜಗಾತ್ಮಾ । ವನಧದೊಳಗುಳ್ಳನ್ನವನುಕೊಡಲಧಿಕಫಲವಪ್ಪುದೂ ॥ ೧೯ ॥ ಕಾಲದಲಿಬಲುಹಸಿವಿನಲಿಚಿಂ । ತಾಲನಾಗಲಿಬರಲಿ ಕಂತರೆ । ಲೀಲೆಯಿಂದನುಗುಣದಲಾಹಾರವೆನುಕೊಡಬೇಕೂ । ಶೀಲಗುಣಾರ್ಚ್ಜರಿತವಿದ್ಯೆಯು । ಕೇಳಜಡನ್ನಗಳನಿಕ್ಕುವ । ತಾಲಯಕೆಯಂದತಿಥಿಯೀಸತ್ಪಾತ್ರನಹನೆಂದಾ ॥ ೨೦ ॥ ಕಮಲಜನುಪೂರ್ವಾಲಿಯನ್ನವ । ಸಮೃತಪವೀದಾತಿಯನುಕೇ ಳಿಲೆ । ಯಮುತನುಜಧಿಟವನ್ನವಿಲ್ಲದಡಳಿವುಭಟಿಸುವದೂ ॥ ಕ್ರಮುಪಿನನ್ನಪಕೊಳಲುತನುಭೃ । ತ್ಸಮುಪಯಿಯದಡೆಜಂಗಳು ಳಿನವು । ವಿಮಲಮತಿಯಾದವನುವಿರಚಿಸಿನನ್ನದಾನವನೂ ॥ ೨೧ ॥ ಧರಣಿಯಲಿನ್ನವರನ್ನದಾನವ । ವಿರಚಿಸಿದಡಾವಿಪುಲಸು ಕೃತವಿದಿ । ಪಿಡಿದೆನಿವವರಲೋಕದಲಿಮುಂದೊಂದುಜನ್ಮದಲೀ । ದೊರತಕುವದುವಿನ್ಯಾನ್ನಭೂಷಾಂ । ಬರಕಯನವಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನ । ತುರಗಗಜವರಯೋಷಿತಾದಿನವಸ್ತವನ್ತುಗಳೂ ॥ ೨೨ ॥ ಎಂದರುಹಿಗಾಂಗೇಯನಾಯುದು । ನಂದನನಕೇಳಿದ ತೆನುನದಾ । ನಂದದನುಮತಕ್ಷತ್ರವಿಷಯಗಳಾದಾನಗಳಾ ॥ ಅಂದಪನುವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿದು । ಮುಂದಕೀಭಾನದಾನಮ ಹಿಮೆಯ । ನಂದುವಿವರಿಸಿಹೇಳಿದನುಬಹುಫಲಗಳಹುದೆಂದೂ ॥ ೨೩ ॥ ಆರಸಕೇಳ್ದನಿಯ್ಯಾದಾನದೊ । ಳುರುತರದಫಲ ವೆಂದುಪನುಮುನಿ । ಪರುಗಳೆಲ್ಲರಿಗರುಹಿದನುಪೂರ್ವದಲಿಯುಪರೀದಾ ॥ ವರತಟಾಕವಮಿಗಳನು । ಷ್ಕರಣಗಳನಟ್ಟಿ ಗೆಗಳನು । ಪಿರಿದೆನಿಸಿಕಟ್ಟಿದಮಹಾತ್ಮನುಪುಣ್ಯತಮನೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ದಾಪಪನುಮಹಿರ । ಧನದಲಕಳಯುಗಳಿಗೋವುಗ ।ಳನವರತನಲಿಗಳನೀಂಟುವವನಕಳಲದವರೂ । ವನಜಪೀತಸಲೋಕವನುಪೊ । ಕ್ಕನುದಿನದಲಮೃತಪನೆನೆ ವಿನು । ತನುವನುರುತಾವಪರುಪುಸಿಯಲ್ಲೆಂದನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥ ೨೫ ॥ ಚೀಸಿಗೆಯದಿನವಾವನಾಗಲಿ । ತಾನಲಿಲಕಯನದೊ ಳಗಾವಗ । ಭೂಸುರರುಬರಲವರ್ಗಿಜಲಪಾನಗಳಕೊಡುತಿರಲೂ । ಅನುಕೃತಕನವರತಮಿಗೆಯೀ । ಯುಸ್ಯಾಪನವನಮಾಡು ತಮರನಿ । ವಾಸದಲಿನೆಲಸಿಪ್ಪಭಾಗ್ಯಗಳೆಹುದುಭಟಿವೆಂದಾ ॥ ೨೬ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಯಜ್ಞಾಪ್ಯಾವಿಕರ್ಮೋ । ಕ್ತವುಜಿತವಾಗಿಹು ದರಿಂದಲಿ । ಪರಚರುವುಕ್ಷೆಮಿಂಧನಂಗಳಕೊಡುತಲಿರುತಿರಲೂ । ನರಿಗೊಳ್ಳಿತುಂಛತ್ರಚಾಮರ । ಧರಕಕಟನುವ್ಯಜನಗ ಳನಾ । ದರಿಸಿದಾನವಕೊಡಲುಬಹುಭಾಗ್ಯಗಳಿಟ್ಟಿಸುವಪ್ಪ ॥ ೨೭ ॥ ತಿಳಿಯಂಬಾನಪಗಳನನಿತ್ತಡೆ । ಮಲತುಂಕಂಟಕರಾ ದರಿಪ್ಪಸಂ । ಕುಲವರ್ಧಿಸ್ಯದಿವೆಟ್ಟಿಯಾಳುಬಹುಭಾಗ್ಯನೆವಿಪ್ಪುದೂ ॥ ತಿಲದದಾನಕೆಸರಿಯಕಾಣೆನು । ನಲಿಖಿತೃಗಳಿಗತೃಪ್ತಿಕಾ ರಣ । ಕೊಲುಗಿಹೋಹುದುಕರ್ಮಗತವಾದಪಿಳಿದೋಷಗಳೂ ॥ ೨೯ ॥ ಅನಘಕಾನ್ಯದವಮುನಿಯಮೈಯ್ಯಲಿ । ಜನಿಸುವದು ತಿಲನತಿಸವಿತೃನಿ । ದೆನಿಸುವಮತಿಲದಾನದಾನಾವಳಿಯೊಳಗತ್ಯಧಿಕಾ ॥ ಎನುತತದನಂತರದಲಾಯುಮ । ತನುಜನಿಗೆಗೋದಾ ನಫಲವನು । ಘನವೆನಲುನಿಸ್ತರವೆನುತಲಿಂತೆಂದನಭೀಷ್ಮಾ ॥ ೩೦ ॥ ಗೋವುಗಳಿಪಿರಿಯವುತವಸ್ಸಂ । ಭಾವಿತಾತ್ಮರಿಗಿಂ ದಲವರವ್ರ । ಭಾವವನುವರ್ನಿಸುವೆನೆಂದರೆಕೇಷಗಳವಲ್ಲಾ । ಭಾವಿಸುವವಪುಸತ್ಯಲೋಕದೊ । ಳಾವಗವನ್ವಜಿಸುವವುಮಿಗೆ ಸುಗು । ಣಾವಳಿಯನೊಳಗೊಳಗೊಳಕೊಂಡುಸೆವಿಸುಸಂಗಸತ್ವದಲೀ ॥ ೩೧ ॥ ಎರೆನೃಪತಿಕೇಳ್ದುಮಗ ದ್ಧಧಿಪೈತ । ಗಳನು ಬಯುನಿಧವಾದಹೋಮಂ । ಗಳಿಗೆಗೋಸಂಚಯವೆಕೊಡುವವುತಿಳಿದಿನ್ನವರಾ ॥ ಲಲಿತನಿರ್ಮಾತ್ರಗಳಲೋಕಾ । ವಳಿಗ ಬಿಳವರ್ತನಗಳಿಗೆವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿಯುಪಕರಿಸಿಪ್ರೀತಕತೆಹೊಗಳಲರಿದೆಂದಾ ॥ ೩೨ ॥ ಗೋವುಗಳಿನಿಪ್ರರಿಗಕೊಟ್ಟರೆ । ಯಜ್ಞವನಾವಂಗಳನುಹೊದ್ದದೆ । ದೇವತೆಗಳಿಗೆದೊರಕಲರಿಯದಪದವನ್ಪಡೆವಾ । ಭಾವಿಸಲುಗೋಪ್ರೀತಿಯಂಭೆಯಂ । ದಾವಿಲು ಥವಿಭುನುಡಿದನಾಕಳಿ । ನೀವುದುತ್ತಮವದರಲಮೃತವನಿತ್ತಫಲದೆಂದಾ ॥ ೩೩ ॥ ಮುನಿವರುಭೂನೋನುಗಳವಾರ್ಣಗ । ಳೆನು ತನುಡಿವರುತಿಳಿದಿದನುಯಮು । ತನುಜಗೋದಾನಗಳವಿರಚಿಸಿವಾರ್ಣದಾನಗಳಾ । ಅನವರತವಿಪ್ರರಿಗೆನೂತಿದ । ಫವಫಲವು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಾಗೋ । ವಿನಮಯತ್ವವವನಿರ್ನಲುವಕವಲ್ಲಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೪ ॥ ಕ್ರೂರನಿಗೆನಾಸ್ತಿಕಗೆದುಷ್ಟಾ । ಚಾರಯು ಕ್ತಗೆಕೊಟ್ಟಡಾಕಳ । ಶೂರರಮುಖವಧರಸಿಕೊಟ್ಟಾತಂಗೆನರಕವನೂ । ನೇರಿಪುದುತಿಳಿದಿದನುವಾಂಡುಕು । ಮಾರನೀಸ ತ್ಪಾತ್ರವರಿದುವಿ । ಚಾರವರನೆಂದೆನಿಸಿದಾನವವಾಡುವೇನುಗಳಾ ॥ ೩೫ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ದೊಡ್ಡಾದುದನುಬಿಡ । ವೆನಿಸಿದುದು ರೋಗದಲಿನೊಂದುದ್ದ । ತನುವಿನೊಳಗಾವಿತೆಯೊಳಾಗಲಿಯೂನವಾದುದನೂ । ಮುನಿದುಮಿಗವಾಯ್ದಿದೆವುದನುಮಿಗ । ಮನವೊಲಿದುಕೊಡುವಾಗದೈದ್ವಿಜ । ಜನಕೆಕೊಟ್ಟಡೆನುಕೃತಸಿದ್ಧಿಸದಿದನುತಿಳಿಯೆಂದಾ ॥೩೬॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಿಲಿದುಗೋ

ದು ॥ ಸವನುಮಾಡಲುಪುಣ್ಯಲೋಕರಲೋ । ಕವನುಪಡೆವನುಮನುಜನೆಂಬಿನಿತಿಲ್ಲಭೂಮಿಸಲಾ॥ ದಿವಿಜರಿಗೆದುರ್ಲಭವೆನಿಪಪೋ
ಹ್ಯವನುನಡೆವನುದಾತೃವಿದಲ । ಲ್ಲವರುಪವರಗೋನಿವಹವನುಕೊಡುತಿಹರುವಿಪ್ರರಿಗೇ ॥ ೩೬ ॥ ಇಳೆಯಂಗೋಕನ್ಯಾಸರಸ್ವ
ತಿ । ಗಳನುದಾನನಮಾಡಿದಾತಗೆ । ಫಲವುಸಮವೆನಿಸುವುದುದಾತವ್ಯಂಗಳಿವರಂತೇ ॥ ಇಳೆಯೊಳಗೆಜೀರ್ಣಿಲ್ಲವಿದ್ಯೆಯು । ಕಲಿ
ಸಿದರೆಶಿಷ್ಯಂಗೆಕನ್ನೆಯು । ನಿಳೆಯಗೋಸಂತತಿಯನಿಪ್ರರಿಗಿತ್ತಫಲವಹುದೂ ॥ ೩೭ ॥ ಸದಮವಾಗಿಹುಬಿಲೆಗೆಕೊಳಬ । ಪ್ಪು
ದುಥರೆಯೊಳಾಧೇನುವನುಮ । ತ್ತದನುದಾನವಮಾಡೆಸಿದ್ದಪುದಧಿಕಪುಣ್ಯಫಲಾ ॥ ಚದುರಕೇಳಾಕಳಪರಿಗ್ರಹಿ । ಸಿದನರಗೆ
ಸುಖನೈದ್ವಿವರನಂ । ಪದನಗಳಪ್ಪೆದುಬೇನಪಿತೃವತಿಧಿಗಳುಹರ್ಷದರೂ ॥ ೩೮ ॥ ಸಮುಚಿತಗಾ ಸವನುನರನು । ತ್ತಮವೆ
ನಿಸಿಧೇನುವಿಗೆಕೊಟ್ಟರೆ । ಯಮತನುಜಕೇಳ್ನಿಚ್ಚಲಿಷ್ಟನ್ನಗಳವಿಪ್ರರಿಗೇ ॥ ವಿಮಲಚಿತ್ತದಿನಿಕ್ಕಿದುರುಫಲ ।ಸಮತಿ
ಯುಹುದಿದಕಿಲ್ಲನಂಶಯ । ವನುರವದವಾತಂಗನಾಯಾಸದಲಿನಿದ್ದಿಪುದೂ ॥ ೩೯ ॥ ಪ್ರಕಟತರಗೋದಾನವಿಧಿಪೂ । ರ್ವಕವ
ಪದಾಗಿರೆವಾಡಿದಪರೆಬಹು । ಸುಕೃತವಪ್ಪುದುಕಪಟಪಲಿನೀವಿಧಿಯುವೋಸದಲೀ ॥ ಚಕಿತವಾಗಿಯೆನೂಡದಿರಯಖೆ । ನಿಕರವಾ
ಗಳೆಸಿದ್ದಿಸುವುದಂ । ತಕಸುತನೆಇತಿಹಾಸಒಂದುಂಟದನುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೦ ॥ ದುಷ್ಪವಹಗೋದಾನವಾಗಳೆ । ಕಷ್ಟವೃತ್ತಿ
ಯತಂತುಕಪಟಾ । ಧಿಷ್ಪನೆಹನ್ಯಗನೆಬನ್ಯನತಿಗೆಕೇಳುನೀನಿದನೂ ॥ ವಿಷ್ಪರಶ್ಪವಗೆಡೆಯೆನಿಸಿಬುಧ । ತುಷ್ಪಕರತಾ
ನಾಗಿಯಾದವ । ವೇಷ್ಪತವಿದೆಂದೆನಿಪಲಶಿತದ್ವಾರವತಿಯೊಳಗೇ ॥ ೪೧ ॥ ಆಳವಾಗಿಹಭ್ರ-ವಿಯಲಿಭೂ । ವಾಲಕೇಳೊಂದೋ
ತಿಯಧಿಕ । ಸೂಳ್ಕಲತನುಬಂಧಿಸಲುಪ್ರೊಕ್ಕರೆದೌರಜನನೋಡೀ । ಲೀಲೆಯಿಂದವೆತ್ತಗವೆನುತವೆ । ಮೇಲೆಹಗ್ಗವನಿಕ್ಕಿಕಿಕ್ಕಿ
ಸಿ । ತೋಳಬಲುವೆಯಯಲೊತ್ತಿತೆಗೆಯಲುಚಲಿನದಾಯಿತದೂ ॥ ೪೨ ॥ ಬಲಬರೆಳೆಯಲುಬಾರದಿರೆಇದ । ತಿಳಿವಡದುಭ
ವೆನುತಪೌರರು । ಜಲಜನೇತ್ರನಬಳಿಗೆಬಂಗದಿಪ್ರೋಗಿಬಿನ್ನೈನೇ ॥ ಬಳಿಕಲಚ್ಚಬ್ಬರಿಬಹುತಲಚ್ಚುತ । ನೊಲಿದುಬಂದ
ದಕೆಗದುವಾನನ । ದೊಳಗೆನೆಂದಲೇಯರಿತುನೀನಾರೆನುತಕೇಳಿದನೂ ॥ ಕೇಳುತಾಕೃಕಲಾಸಕೃಷ್ಣಗೆ । ಹೇಳಿದುದುನೃ
ಗನೆಂಬಧರಣೀ । ಪಾಲಕನುತಾನೆಂದಬಳಿಕಾನುಡಿಗೆಯರಿನಗುತಾ । ಲೀಲೆಯಲಿಗೋದಾನಗಳವಿ । ಪ್ರಾಳಿಗನುದಿನನೀನುಮಾ
ಡಿದೆ । ಹೇಳುನಿನಗೀಹೀನಜನ್ಮವುಘಟಿ ತೆಕೆಂದಾ॥ ೪೪ ॥ ಎನೆನಂಟನಾಗಿರ್ದನೃಗನುಡಿ ।ದನುಬಳಿಕಕೇಳೆನ್ನದುಚಿತವ । ವನ
ಜಲೋಚನವುನ್ನಲುತ್ತಮವಿಪ್ರನೊಬ್ಬನಿಗೇ ॥ ಮನಪ್ಪೋಲಿಸುನಾನೊಂದುಧೇನುವ । ವಿನಯದಲಿದಾನವನಂವಿಂಚಿಸಿ।
ದೆನುಬಳಿಕಲಾಗೋಧನವನ ವಿಪ್ರಕೊಂಡೊಯೆದಾ । ೪೫ । ಬಳಿಕಲಾಹಸುವೆಚ್ಚಿಕೆಗವೆ । ಗ್ಗಳದಮೇಂಹಿಂಗಾಗಿತನ್ನಾ। ಕ
ಳಕದುಪಿನಲಿಬಂದುಕೂಡಿದುದರಿಯೆನಾನದನೂ ॥ ಎಲೆಜನಾರ್ದನಮತ್ತಗೋಸ್ತಂ । ಕುಲವಗೋಮಾಲಕರುದಾನಂ । ಗಳಿಗೆ
ತರುತಿರೆವಿಧಿವಶದಿನವರೊಡನೆಬಂದುದದೂ । ೪೬ । ಆದಸುದಾನವನರಿಯದಿತ್ತೆನು । ಮುದದಿನೊಬ್ಬವನಿಪ್ರನಿಗೆಪ್ರೂ।ರ್ವ
ಪಲಿದಾನವನಕೊಂಡಭೂಸುರನರಸಿಯೆದಕಂಡೂ ॥ ಇದನುನಿಷ್ಕ್ರಯವೆನ್ನದೆಂದಾ । ಡಿದಳುಹಿಂದೊಲಿದಪ್ರತಿಗ್ರಹಿ । ಸಿದ
ಮಹೀಸುರನೆನ್ನದಿದುನೃಗನಿತ್ತನೆನಗೆಂದಾ ॥ ೪೭ ॥ ಎನುತಲಪರಿಬ್ಬರುವಿವಾದಗ । ಳನುರಚಿಸುತಿನ್ನೆಡೆಗೆಬಂದರು । ನ
ನಗೆತಿಳುಹಿದರೀಸಮನನೀಕೊಡಲುಕೊಂಡೆನಿದಾ । ಮನುಜಪತಿಕೇಳೀಗಜಗಳವು । ಜನಿಸಿತೆಮಗೆಂದವರುಬಿರುನುಡಿ । ಯ
ನುನುಡಿವುತೆಂಬೊಬ್ಬರೆನ್ನನುಗಜರಿಕೇಳಿದರೂ ॥ ೪೮ । ಅದಕೆಬಹುಪರಿರೋಷವನುಚಿ । ತ್ತದಲಿಧರಿಸುತನಾನುಡಿದೆಪ್ರೂ।
ರ್ವಪಲಿಧೇನುವತೆಗದುಕೊಂಡಾವಿಪ್ರನನುಕರದೂ । ಇದಕೆಒಂದಕೆಸಾವಿವಸ । ನ್ಮದದಿನೀವೆನುಧೇನುಗಳನೀ । ನಿದನು
ಬಿತ್ತೀಕೆನಲುಕೇಳ್ವಾವಿಪ್ರನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೯ ॥ ತಿಳಿವಡೀಹಸುದುಗ್ಧವನುವೆ । ಗ್ಗಳವಕೊಡುವುದುಸಾಧ್ಯವಾಗಿಹು । ದ
ಳುತಮತ್ಸುತಹಾಲತಾಯೆಂದಾಗವೀಗದಕೀ । ವೊಲೆವಿಡಿಪಡಿದನುಸಮಯದಲಿ । ಒಲಿದುಕರವುದುಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂದದಿ । ನಿಳೆ
ಯದೊಳಗಿಹುದಿವಕೆಸರಿಯೇಗೋಸದಸ್ಯಗಳೂ ॥ ೫೦ । ಎನುತಲೊಲ್ಲದೆಪ್ರೋದನವಿ । ಪ್ರನುಬಳಿಕಲೆರಡನೆಯಭೂದೇ ।
ವನಕರದುಈಹಸುವಬಿಡುನಿನಗಯುತಧೇನುಗಳಾ । ಕನಕರಾಶಿಯುಸೀವೆನೆನೆಮಿಗೆ । ಮುನಿದುರಾಜದ್ರವ್ಯಗಳನೂ ।ಲ್ಲಿ
ನುವಿಚಾರಿಸೆಕಷ್ಪವೆಂದಾಭೂಸುರನುಪ್ರೋದಾ ॥ ೫೧ । ಬಳಿಕಲಾದ್ವಿಜರಿಬ್ಬರಂದಾ।ಕಳನುಕೊಪದಿಬಿಟ್ಟುಹೋದರುಬಲಿ
ದವರಿತಾವದಲಿತಾವಿರೆಕೆಲವುದಿವಸಕ್ಕೇ । ತೊಲಗಿತಸುವೊಡಲಿಂದಕಾಲನ । ಬಳಿಗೆಹೋದೆನುನನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಯೊಲಿದುಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯಲಿಯಮಸಮನರ್ತಿಯಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫೨ । ಎಲೆನೃಗನೆನೀಪುಣ್ಯಕರ್ಮಾ । ವಳಿಯಬಲಳವಿರಚಿಸಿದೆಕೇಳ್ । ಬಳಿ
ಕಭೂಸುರನೊಬ್ಬನರ್ಥವತೆಗದುಕೊಂಡದಕೇ । ಕಲುಷವಾಯ್ತನುಭವಿಸುವೊಡಲದ । ನುಳಿದಬಹುತರಸುಕೃತಭೋ
ಗಂ । ಗಳಮನುತ್ತನುಭವಿಸುನೀನೆಂದೆನಗನೇಮಿಸಿದಾ ॥ ೫೩ ॥ ಆಗನಾನೆಲೆಕೃಷ್ಣತಲೆಕೆಳ । ಕಾಗಧ್ವಾತ್ರಿತಳಕೆಬಿದ್ದೆನು।
ಭೋಗದಲಿನನಗಾದದುರವಸೆ ಥಯನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಾ । ಆಗರುವನಹಯಮನುಕರುಣಾ । ಸಿ ತ್ರಿಗತಾವರತಂತ್ರಸಾಗುತ । ರಿ

ಗದಲಿಮತೊಂದುಮಾತನುತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಾ ॥ .. .. ॥೫೫॥
ಹರಿಬಲಪರಿವರುಷಂಗಳಿಗೆಯಾ । ದರದಿನೀನಿದ್ದೆಡೆಗೆಬಂದು । ದ್ಧರಿಸುವನುನಿನ್ನ ನುಸಮುನ್ನತಪೆಣ್ಯಲೋಕಕ್ಕೀಪರಮಹರು
ಷದಿಪರಿಯೆಂಕೊಡುವನು । ಖರೆಯವೀನುಡಿಯೆಂದಡಿದಕ । ಚ್ಚರಿಬಡುತರಣಿಯುಲಿಬಿದ್ದೆನುಸರಲರೂಪದಲೀ ॥ ೫೫ ॥ ಪಲ
ವುದಿನಗಳಕಳೆಯುತಿದ್ದೀ । ಇಳೆಯೊಳಿಗೆಗೋವಿಂದವಿಧಿವಶ । ದಲಿಚರಿಸುತೀಕಾಶವನುಕಂಡಿಪ್ಪಲೆಯಕ್ಕಿಹೆನೂ ॥ ಬಲಿದುದ
ಧಿಕಜಾ ್ಞನತನುವೆ । ಗ್ಗಳಸಿವೆಚ್ಚತುತಿಳಿವಡೋತಿಗ । ಳೊಳಗೆದೊಡ್ಡದೆನುತ ್ತಕಂಡರುಹಿದಿರುಸಿಸಗೀಗಾ ॥೫೬ ॥ ವ
ಜನಲೋಚನಬಂದುನೀನೆಂ । ನನುವಿಲೋಕಿಸೆತನ್ನದುಷ್ಕೃತ । ವನಿತುಪ್ಪೋಡುದೆನುತ ್ತಕೈಕಲಾಸತ್ವವನುಪಟೂ ್ಟ ॥
ಘನವೆನಿಸದಿವ್ಯಾಂಗದಲಿತ । ಮ್ಮನುಜನಾಥನುಧರಿಸಿನೈಕುಂ । ಠನನುಸಂಸ್ತುತಿಸುತ ್ತವಡಕೆರಗಿದನುಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥೫೭॥
ಬಳಿಕಹರಿಯುನುಬೀಳುಕೊಂಡು । ಜ್ವಲವಿಮಾನವನೇರಿನೃಗನಾ । ಗಳೆವಹಿಲದಲಿಪ್ರೋಗಿದ್ಧುವಲೋಕವನುನೆರೆವಡೆದಾ ॥ ಜ
ಲಜಲೋಚನನುಡಿದವಿನಾ ್ಪ । ವಳಿಗಳರ್ಥವನಹರಿಸಿದಡೆ । ಯಲಳುವಾತಕವಚ್ಛೆ ್ಕಕೆಈನೃಪತಿದೃಷ್ಟಾ ್ಪಂತಾ ॥೫೯॥ ಎಂ
ದುಹರಪೇಳಿದನೆನುತಯಮ । ನಂದನಗೆದೇವವ್ರತನುನಲ । ವಿಂದಕೇಳಿದನೀಕಥೆಯುನದಕೇಳಿಯಾನೃಪನೂ ॥ ಆಂದವರ
ಗೋದಾನನುಹಿಮೆಯ । ನಿಂದುಮತ ್ತಯವಿವರಿಸೆನಲಾ । ನಂದದಲಿಶಂತನುಕುವಾರಕನಾಗಳೀ ತೆ ಧಾ ॥ ೫೯ ॥ ಖ್ಯಾ
ತವಾದಿತಿಹಾಸಒಂದನು । ಭೂತಳಾಧೀಶ್ವರನಿಕೇಳ್ಳೆ । ಶ್ವೇತಕೇತುಸಮಾಖ್ಯಮುನಿಪತಿತನ್ನಪುತ್ರನನೂ ॥ ಪ್ರೀತಿಯ
ಲಿತಾಕರದುಪುಷ್ಪ । ವ್ರಾತಗಳನಿಂಧನಗಳನುತಟಿ । ನೀತಟದೊಳಾನಿರಿಸಿಬಂದೆನುಕೊಂಡುಬಾಯೆಂದಾ ॥ ೬೦ ॥ ಪ್ರಿಯಪಿ
ನಾಗಳೆನಾಚಿಕೇತ । ಹ್ವಯನೆನಿಪತತ್ಪುತ್ರನಾತಟಿ । ನಿಯತಕೆತಾಪ್ರೋಗಿನೋ ಡಿ ಸಲ್ಲನಪಯಿಕ್ಕಿ ॥ ರಯಪುಖರಿಪ್ರಭಲಾ
ಗಸುಸಮಿ । ಚ್ಚಯವಕುಸುಮವಕೊಂಡುಪ್ರೋಸುದುಭಯಬಿಡುತಲಿಲ್ಲನುತ ಂದನುತಂದೆಯಿದ್ದೆಡೆಗೇ ॥ ೬೧ ॥ ಶ್ವೇತ
ಕೇತುಮುನೀಂದ್ರನಾಕ್ಷಣ । ಪಾತನುಜನನುನೋಡಿಗರ್ಜಿಸಿ । ಯಾತುರದಮರುಷದಲಿಜಪಿವಿನಲಾದಕೆಸುರನಲೀ ॥ ನೀತಡೆ
ಯದಿಧ್ಮವನುಪೂಸಂ । ಘಾತಬಂದನುತಾರದಾವೈ । ಪ್ರೇತವತಿಯನಿರೀಕ್ಷಿಸಲುಪ್ರೋಗೆನುಶಕಾಪಿಸಿದಾ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ ತ್ಪಣ
ದೊಳಾಮುನಿ । ತನುಜನಳಿದನುಮಗನನಾವಿಗೆ । ಮನಮರುಗಿಯಾಶ್ವೇತಕೇತುಮುನೀಂದ್ರನೈತಂದೂ ॥ ಘನವೆನಿಸಿಕಣು
ನೀರುಸುರಿಯಲು।ಮುನಿದುಕೊಂದೆನಲಾಯೆನುತಪು । ತ್ರನಕಬವನಿ ಕ್ರೌಸುತಪಂಬಲಿಸುತ ್ತಲಿರುತಿರಲೂ ॥ ೬೨ ॥ ಬಳಿಕಲಾ
ಸಮಯದಲಿಯಸಾ ್ತಚಲದಶಿಖರವನೇರಿದನುರವಿ । ಬಲಿತಶೋಕದತಮದೊಡನೆಸಮೈದಿದನರಿಗಿತೂ ॥ ಕಳಿದನಿರುಳನು
ದುಃಖದಲಿಮುನಿ । ಬಲಮಥನದಿಗ್ಯಾಗದಲಿಯಾ । ಜಲಜಸಖನುಪಡುವಿನಿಂದಬಂದುದಿಜೀವತತ್ಸುತಗೇ ॥ ೬೩ ॥ ಭೂತಳಾಧಿ
ಪಕೇಳುಬಳಿಕಾ । ಶ್ವೇತಕೇತುಮುನೀಶ್ವರನುತನು । ಜಾತಜೀವಿಸಿದುದಕೆವಿಸ್ಮಯಹರುಷವನುಘಟಿಸೀ । ಆತನುಜನೊಳು
ನುಡಿದನುತ್ತು । ಣ್ಯಾತಿಕಯದಲಿನೀನುಬದುಕಿದೆ । ಭೂತಪತಿಸಲಹಿದನಲಾಯೆತಾಗಲಪ್ಪಿದನೂ ॥ ೬೪ ॥ ಮುನಿದುನಾಕಾ
ಪಿಸಿದೆನೆಲಿನಂದನನೆನಿನ್ನ ಬಳಿಕಲೀತನು । ವನುತೊರದುಪರಲೋಕಕ್ಕೈದಿದೆಈಗಜೀವಿಸಿದೀ ॥ ಎನಗಪುಣ್ಯವುಫಲಿಸಿದುದು
ಕೇಳನಖನೀನೇಧನ್ಯನಹೆಂ । ದಿನಲಿನಿನ್ನ ಗತಾಗತಂಗಳನರಿಯುವನನಗೆಂದಾ ॥ ೬೬ ॥ ಎನೆಬಳಿಕಲಾನಾಚಿಕೇಗತನು । ಜನುಬಳಿಕಪೋಡುಮಡುತಲಿಂತೆಂ । ದನುಪಿತಗನಿಮ್ಮಾ ್ಜ್ಞೆಯಲಿಪರಲೋಕಕೈದಿದನೂ ॥ ಎನಗದೊರಣ ದನುಕೃತಾಂತನು ।ಕ
ನಕಪೀಠದೊಳಿನ್ನನಿರಿಸಿದ । ವಿನಯದಿಂದಭ್ಯರ್ಚಿಸಿತ್ಸಾರಗಳವಿರಚಿಸಿದಾ ॥ ೬೭ ॥ ಬಳಿಕನುಡಿದೆನುಪಮಹೊಡೆನೆನಾ ।
ನೆಲಿಕಮನನಾನುವಲೋಕದೊ । ಳೊಲಿದಿರಲಿಹೇಳನಲುಮತ ್ತೆಕೃತಾಂತನಿಂತೆಂದಾ ॥ ಆಳಿಪ್ರಸಿನಗಯು ್ಲಕೆಳ । ಗ್ಗಳದ
ಕೋಪದಿನಿನ್ನ ಪಿತೃವೀ । ಗಳೆನಿರೀಕ್ಷಿಸುಯಮುನನೆಂದುರೆನಿನ್ನ ಕಾಪಿಸಿದಾ ॥ ೬೮ ॥ ಮುನಿಯಿವಚನವ್ಯತಿಕ್ರಾಂದಮಲನಳು
ಕೀಳೀಕ್ಷಿಸಿದೆನನ್ನನು । ಮನವೊಲಿದುನೀನಿನ್ನುವನುಧಾಸ್ಥಳಿಗೆಹೋಗೆನಲೂ । ವಿನಯವಿಗಲಾಯಮನೂರಸೆನುಡಿ ।
ದೆನುಬಳಿಕನಾಪುಣ್ಯಲೋಕಗ । ಳನುನಿರೀಕ್ಷಿಪಬಯಕೆಯಾದುದುತೋರುನೀನೆಂದೂ ॥ ೬೯ ॥ ಎಲೆಜನಕಕೇಳ್ಮಣಿವಾನ
ವ । ನೊಲಿಮತನೊ ್ಜಡನೇರಿಮತ ್ಕರ । ತಳದೊಡನೆಯಂತಕನುನಿಜಕರತಳವತಳುಕಿಕ್ಕಿ ॥ ಸಲಿಮಧುರವಚನದಲಿದುವೆ।
ಗ್ಗಳವೆನಿಸುವುದುಪುಣ್ಯಲೋಕಂ । ಗಳೊಳಿನುತತನಗೊಂದುಲೋಕವನಾಗತೋರಿದೆನೂ ॥ ೭೦ ॥ ಪ್ರಕಟವಾಯೆ ್ತದು
ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜಾ ್ಯ । ಧಿಕಗಿರಿಗಳಲಿಜಹೇಮಮಯದೀ । ರ್ಘಕೆಗಳಲಿಬಹುಫಲದದುದ್ಧನ್ನಪ್ರತಾನದಲೀ ॥ ಸಕಲಪುಷ್ಪಸು
ಗಂಧಭೂಷಣ । ನಿಕರಮುಖ್ಯಸುಭೋಗಯೋಗಾ । ಧಿಕಪದಾರ್ಥಂಗಳಲಿಪೈಪಡುದ್ಯಾನದಿಗಳಲೀ ॥ ೭೧ ॥ ಇಂತೆಸವಲೋ
ಕವನುನೋಡಿಕೃ । ತಾಂತನೊಳಿನಾನುಡಿದೆನಾಗಳ । ನಂತಮಹಿಮೆಯಲೆಸವಲೋಕವಿದಾರದರುಹೆನಲೂ ॥ ಅಂತಕನುತ
ನ್ನೊ ್ತನೆವೇಳ್ದನು । ಸಂತಸದಿಧಕ್ತಿಯಲಿವರಗೋ । ಸಂತತಿಯದಾನವನುವಿರಚಿಸಿದವರಲೋಕವಿದೂ ॥ ೭೨ ॥ ಅವನಿ

ಯೊಳುಭಕಿ ೈಯಲಿಗೊಡಾ । ನವನುನತಾ ೈತ್ರಕ್ಕೆಯತ್ಯು । ತ್ಸವದಿಮಾಡಿದವಾನವರಿಗೀಲೋಕದಿ ೨ಪ್ಪುದೂ ॥ ಭುಜ
ನದೊಳಗೀಲೋಕವನುಪ್ಪೋ । ಲುವಮಹೊತ್ತಮರೋಕವಿಲ್ಲದ । ನವಧರಿಸುನೀನೆನುತಮತ್ತೈಕೃತಾಂತನಿಂತೆಂದಾ ॥೩೩॥
ಅತುಲಮಹಿಮೆಗಳುಳ್ಳಗೋಸಂ । ತತಿಯಿತಿಗ್ಮಾಂಶುವಿನಗೋಸಂ । ತತಿಯಬ್ಧೋಲ ವ್ಣಧೇನುದಾನವೆಸುತ ೈಭಕ್ತಿಯಲೀ
ಸತತವಾಡುವನರೆಸೂರ್ಯ । ಪ್ರತಿಮಾಜರದರಿಂದೆನುತತ ।ಸ್ತಿತೃಪತಿಯುಜೋಧಿಸಿದನೆಂದಾಜನಕಗರುಹಿದನೂ ॥ ಒಳ
ಕರಕಾಯಿಂದನೆನ್ನ ಹಿಪನೆನ್ನನಂತಕ । ನಿಳಿಗಬಂದೆನುನಾನೆನುತಮುನಿ । ತಿಲಕನೆನಿದಾಕ್ಷೇತಕೇತುವಿಗಾನವಿನಯದಲೀ । ತೆ
ಳುಹಿಸನುಮತ್ಪುತ್ರನೆಂದದ । ನೊಲಿದುಭೀಷ್ಮನುಧರ್ಮಪುತ್ರನು । ನಲಿಪರೀತಿಯಿಂದಲಂಹಿಮತಾ ೈಸ್ಯವಿಗಿತೆಂದಾ॥೩೪॥
ಯನುತಸನುಜಕೇಳಾಟಿಯಾಲಿಯಾ । ಕಪಾಲಭವನಂತರಹಗೆಬೇಳ್ದನು । ನಸುಜಪಮೈ ೈಗೆನಧರುಗೋದಾನವನುಭೂಮಿಯಂ
ಲೀ । ವಿನುಲಚಿತ್ತವಿವಾಹಿತೊಡೆಯು । ತ ೈಪುನೆನಿಸಳಿನಲೂಕಕಿದ್ದಿಪು । ದಮಂರಗೆಭೂವಾಸಿಲುದಂರಿಳಿದಸಪ್ತಾಲೋ
ಕಾ ॥ ೩೬ ॥ ಪುನಿವರಂನಿಯತವ್ರತಿಯರಂ । ದೆನಿಸಪರಯೋಗಿಗಳುಗೋಪ್ರದ । ವನುನಯವಿವಾಹ್ವಪರಿಗೆವಿಶ್ವಿಸದು
ಳಿದನುನುಜರಿಗೆ ॥ಅನಿಮಿಷಾದಿಗಳಿಗೆಯುಸಿದ್ದಿಸ । ದನಿಕಕಾಲಕ್ಕಮವರೊಳಗಾಗ । ಳನುಜರೆಯಂನಾಲೋಕಮಾಸಿಗಳರಿಯು
ವಿಳರೆಂದಾ ॥ ೩೭ ॥ ಮಿಗಲೆನಿಪಗೋಲೆಯೊಳಬುಲೋ । ಕಿಗಳೊಳಗೆನೆಜನಭಿಸಪದಾ । ನಗಳೊಳಗೆಗೋದಾನವ್ರತ ೈಮ
ವೆಂದುವಿಭಿಸೋ ॥ ಜಗದೊಳಚ್ಚರಿಯಾಗೆಮುನಿನಿಕ । ರಗಳುನಲಿವಂದದಲಿಗೋಯಿ । ಜ್ಞಾಗಳಮಾಡಿದನಿಂದ್ರನಾದಿಯ
ಲಭಿಷಕ್ತಿ ೈಯಲೀ ॥ ೩೮ ॥ ಎನುತಗೋದಾನದಮಹತ್ವವ । ನನಿಮಿಷಾವಗೆಯಾತ್ಮಜಂತನು । ತನಗಾಂಪ್ರತಿಯಲಿ
ವಿಸ್ತರವಾಗಿಬೋಧಿಸಲೂ ॥ ಜನಪನರನಯಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ನನೀನಲಯವವೇಂಕಟೇಭೀ । ಕನನೊಲಿ ಕೊಂಡಿಯಯು
ಧಿಷ್ಠಿ ೈನಲಿದಮನಪೊಳಗೆ ॥ ... ... ॥೩೯

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೧೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಲಲಿತಗೋಮಾಹಾತ್ಮ್ಯನನುವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಪಕಾಂಬನದಮಹಿಮೆಯು । ನೊಲಿಮಿತ್ರಯಾಜ್ಞಾ
ಪ್ರಕಾರನಭೀಷ್ಮನನುಹಿದನೂ ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಭೂಪತಿ ೯ । ಪಾಲಸುರುಚಿರಬಾಹುಳದಾನಫಲಾಳಿಯಾನುಕೇಳ್ದಂತಕಾತ್ಮಜನಾಗೈಮು
ನಿನೂ ॥ ಅಲಿಸುವೆಡೆನರ್ಥಿಯಾಗಿದೆ । ಹೇಳುಚೀನರದಿನ್ನು ವದಗೊ । ಜಾಲಂಹಿಮೆಯಸೆಂಬುದೇನವ್ರತನಕೇಳಿದನೂ ॥೧॥
ಅನುಡಿಯುಕೇಳುತ್ತಗಂಗಾ । ನೂನುಬಳಿತೆಂತೆಂದನುತ್ತಮ । ಧೀನುಚಯುವದರೆಯಗೆಕಪಿಲನಿಶೇಷವೆನಿಸುವ್ರದೂ ॥ಮಾ
ನವಾಧಿಪಕೇಳುಕಪಿಲವಾನವನುನಾಮಿದಿರೆದುರಿತಮ । ಹಾನಗಾವಳಿಯೆಲ್ಲಹುಡಿರಾಡಿಯಹವ್ರಜೇಗದಲೀ ॥ ೨ ॥ ತಿಳುಹು
ವೆನುಕಪಿತೆಗಳಮಹಿಮಯ । ನೆಲೆನೃಪತಿನೆರೆಹಕಿಮುವಿಜರು । ಜಲಜಜಭವನಿದ್ದೆಡೆಗತಾವೈದಿದರುಪೂರ್ವದಲೀ । ಒಲಿದುಸು
ನೆಯದುಕೊಟ್ಟನಾವಿಧಿ । ಬಳಿಕಲಮೃತವನಪುರವಪಿಯಾಂ । ಟಲುಸುರಭಿಸಚ್ಚೈಶಿಷ್ಟಿ ಈಂಟಿತುಸುರಭಿವಹಿಮೆಯಂಲೀ ॥೩॥
ಘನವೆನಿಸಿದಾಸುರಭಿಯಿಂದಲಿ । ಜನಿಸಿದವುವರಸೌರಭೇಯಗ । ಳನವರತವವ್ರಹಮಗಿರಿಯಶಿಖರದಲಿಚರಿಸುವವ್ರಾ ॥ ಜನಪ
ಕೇಳ್ನುತ್ರೊಂದುದಿವಸದೊ । ಳನಿತರೊಳಗೆಗೋದಾಕಳಿನಕರು । ಮನವೇಲಿದುವೇಳೆಯುಣುತಲಿರುತಿರೆವಿವಿಧಲೀಲೆಯಲಿ ॥೪॥
ಅದರನವನಾಗ್ರದಮಯಸ್ಸೇ । ನದಹನಿಗಳಂದನಿಲಸುತಿಯಲಿ । ಕೆದರಿಹಿಮಶೈಲಪೊಳುಪರಿದೆನೆತವವಿಚಿಸುವಾ । ಮದನ
ವಿಘ್ವಂಸಕನಮೂರ್ಧಾ । ಗ್ರದಲಿಬಿದ್ದುದುಶಿವನುಘನರೋ । ಷದಲಿಜನಿಗಣ್ಣನೊಳುನೆಂತೋಡಿದಸೌರಭೇಯಗಳಾ ॥೫॥
ಜನಪಕೇಳಿದರಿಂದಕಪಿಲತೆ । ಯನುಘರಿನುವಾಗೋಕಡಂಬಕ । ಘನಭಯವಿದಲೊಡಿದುದುಸೋಮನಒಳಿಗೆಬೇಗದಲೀ ॥ಮ
ನಸಿಜಾರಿಯಮುನಿಸತಿದ್ರವೆ । ನೆನುತಲಾಸಮಯದಲಿಬಂದನು । ವನಜಭವನೀಶ್ವರಗವಂದಿಸಿ ಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೬ ॥ಏ
ತಿಮುಹೇಶ್ವರಗೋವುಗಳಿಗೆಂ । ಜಲುಗಳುಂಟೀಯಮೃತಪಿಂಡುಗ । ಳಲಿನಸದೆನೀನಮರನಾಥನುಸುಧೆಯನೀವಂತೇ ॥ ಉ
ನಿನುಡುಗ್ಧವಧೇನುಸಂಚಯ । ಗಳುಕೊಡುವವವ್ರಪತ್ಸಖೇನವು । ತಿಳಿಯೆಂಚಿಯಂಹವಂಪೆಕಾವಲ್ಲಭನೆಕೇಳೆಂನಾ ॥೭॥
ಪುನಸಿಜಾತತಕರುಣಿಪಿಂದೀ । ಯನಳಿಗೊಚಯಗಳನುಸಲಹೆಂ । ಪೆನುತವಿಧಿಯುರುವ್ರಹಭವ್ರೊಂದನುಕಾಣಿಕೆಯಳಿಂ
ತೂಪ್ಪ ॥ ಮುನಿಸಿಪಿಟ್ಟಾಶಾಕ್ಯರವನೀ । ಶನುಪನಗಕೇತುವನುವಾಹನ । ವನುಧರಿಸಿವೃಷಭಧ್ವಜನುವೃಷವಾಹನೆನಿಸಿದ
ನೂ ॥೪॥ ಆಸನಕೇಳೀಲತಿಯಲಿಕಂ । ಕರನುಪಕುಪತಿಯಾಗಿಗೀತಳ । ಗಿರಿಯೊಳಗೆವೊಲಂತಯಳುಕದೆಸೌರಭೇಯಗಳೂ ॥

ತರಿಸುವರೆದಿವೇಳ್ದವಜ್ಞೆಗಂ | ಱುರಿಕರಿಯೆಕಕ್ಷಲತ್ವವಂದಾ | ಪರಿಸಿಪಾಕಳುಗಳನುಗೋಶ್ರೇಷ್ಠ್ಯಗಳವಮಾಡಿದನೂ ॥೯॥ ಬಳಿಕಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿಭರ್ಗನು | ಕಳುಹಿದನುಪರಮೇಷ್ಠಿಯನುಕೇ | ಳಿಲಿನೃಪತಿಯದರಿಂದಕಪಿಲಿಗಳಧಿಕವೆನಿಸುವವ್ರಾ॥ ಲಲಿತಳಪಿಲಾಖ್ಯಗಳಕೇಳ್ದರಿ |ಗಆಘಿಸುಕೃತವನೀವುದೆಂದಿದ | ತಿಳುಹಿದನುವಿಸ್ತರಿಸಿಯಮರತರಂಗಿಣೀಸುತನೂ ॥೧೦॥ ಸಕಲಮಾಂಸಭಕ್ಷಿಸುವನಾ | ತಕೆಜನಕಾಕ್ಕದರೆಯುವರಗೋ | ನಿಕರಮಾಂಸಭಕ್ಷಿಸಲುಬಯದುರಿತಸಿದ್ಧಿಪ್ರದೂ ॥ ಪ್ರ ಕಟಗೋವಿಣೂ ತ್ರಗಳುನೇ | ವಕರಿಗತಿಪ್ರೀತಿಯುಸರ್ವಾ | ಧಿಕಮಹೈಶ್ವರ್ಯಗಳಕೊಡುವವೆನುತ್ತಭೋಧಿಸಿದಾ ॥೧೧॥ ಇರುಳುದುಸ್ವಪ್ನಗಳಕಂಡರೆ | ಪಿರರಿದೆನಿಸಿಗೋಕೀರ್ತನವನಾ | ಚರಿಸಿದರೆತದ್ಭರಿತಹರವದುಬಹಳಕುಭಪಹೆದೂ ॥ ನ ರರುಗೋಮಯಯುತಜಲದೊಳಾ|ವರಿಸಿಮಿಂದರೆಯಂತಪನಿತ್ರತೆ|ದೊರಕುವದುಗೋವ್ರುಗಳಿಗೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದುಹೇಳಿದನೂ॥೧೩॥ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳೊಳಗೆವರಗೋ | ನಿಕರವೆಗ್ಗಳಯುಜ್ಞಸಾಧನ | ವಕುಟಿಲಾತ್ಮಗಳಲಿವಿತ್ರವಿದೆಂದುಪೂರ್ವದಲೀ ॥ ಶುಕ ಗೆವೇದಾವ್ಯಾಸಮುನಿನಾಯಕನುಪೇಳ್ದ ದವಿಸ್ತರಿಸಿಯಂ | ತಕತನೂಜಗೆಪಲವ್ರತದಲಿಭೀಷ್ಮನರುಹಿದನೂ ॥ ೧೩ ॥ ಎನಲುತದನಂತರದಲಾಯಮ | ತನುಜನಂದಿಂತೆಂದವಿಶ್ವಕೆ | ವನಜಪೀಠನೆವಿಭುತಪೋಯಸ್ಥಾನಮಾರ್ಗದಲೀ ॥ ಘನವೆನಿಪ ಗೋಲೋಕವಿಹುದೆಂದೆನುತಕೇಳಿಹೆನಿದರಕಾರಣ | ವನುವಿವರಿಸೆನಗೆಸಲುಮತ್ತಾಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು | ಪತಪಸ್ಸಂಯುತನುಪೂರ್ವದೊ | ಳುರುಮುಖಕೆವೋಕ್ಷಕ್ಕೆಯಯ್ಯತವೆಹೇತುವೆನಿಪಂತೇ ॥ ಸುರಭಿ ಯಿಂಬಸುಕನ್ನೆಯೊಬ್ಬಳೆ | ವಿರಚಿಸಿದಮಾನಸದೊಳೊಬ್ಬನ | ಪರಮತೇಜೋಮನಿನಿಪ್ರರುಷನನುನೃಜನಿಸಿದನೂ ॥೧೫॥ ಪರಮತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾದಾ | ಪುರುಷನಾಕನ್ನಿಕೆಗವೋಹಿಸಿ | ಪಿರದೆನಿಸಿದಾರ್ತಿಯನುಧರಿಸಲುಬಂದುಪದ್ಮಜನೂ॥ ಕರದುಮರ್ತ್ಯೋಭವವೆನುತಲಾ | ದರದಲಾತನಚಿಂತೆಯನುಪರಿ | ಹರಿಸಿದನುತತ್ಕಥಪಿಮತಾಖ್ಯಾಂಡಾಖ್ಯವರ್ತಿಸಿಪೂ ॥೧೬॥ ಬಳಿಕಲಾಕನಿನ್ನಕೆಯನಾತಂ | ಗೊಲಿದುಕೊಟ್ಟಜನುಡಿದನಿಂದೀ | ಲಲನೆಯಲಿನಿನ್ನಿಂದಜನಿಸಿದಸಂತತಿಗಳಿಂದೂ ॥ ಲಲಿ ತಮುಖಲಾಜಾರ್ಘದುಗ್ಧಂ | ಗಳಿಗೆಜನಕಗಳಾಗಿಸಂತತ | ನೆಲಸಿರಲಿಮಲ್ಲೋಕದೂರ್ಧ್ವದೊಳೆನುತವರವಿತಾ ॥ ೧೭ ॥ ಕ್ಷೆತಿಪಕೇಳ್ಕೆಬಳಿಕತದ್ಪಂ | ಪತಿಗಳಿಗೆಜನಿಯಿಸಿದಪತ್ಯ | ಪ್ರತತಿಗಳುತಾಮ್ಸೌರಭೇಯಗಳೆನಿಸಿನಿರ್ಜರರೂ॥ ಸತತನೇವಿಸಿ ಯೂರ್ಧ್ವಲೋಕದೊ | ಳತುಳಮಹಿಮೆಯೊಳಿಪ್ಪುದೆಂದಾ | ಯತಿವಡೆದುಶಂತನತನೂಭವನೊಲಿದುವಿವರಿಸಿದಾ ॥ ೧೮ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಕೆ ಸೌರಭೇಯಗ | ಳನಿಬರುದಯೆಸುವದಕೆಮುನ್ನವೆ | ಜನಿಯಿಸಿದರಾಸುರಭಿಮಹಾರ್ತಾಂಡರಿಗವೂರ್ವದಲೀ ॥ ಅ ನಘೆರಸಖವನೊ೨ಂದುರುದ್ರರು | ಘನಬಹಿರ್ಮುಖರತುಳಮುನಿಗಳು | ಮನಸಿಜಾಂತಕಮೂರ್ತಿಗಳುಬಹುಲೋಕಪ್ರಜೆತ ರು ॥ ೧೯ ॥ ಬಳಿಕಲುದಿಸಿದಸೌರಭೇಯಗ | ಳೆಲೆನೃಪತಿಕೇಳ್ದೇವತಾಮಯ | ಗಳತದಂಗಗಳೆಲ್ಲನಿರ್ಜರರಮಿತಿನೆಲಸಿಹು ದೂ ॥ ಅಲಘುಮಹಿಮೆಯನುಳ್ಳವವರ | ಗ್ಗಳಿಕೆಗಳನಿಂತಿಂತೆನುತನಾ |ತಿಳುಹಲರಿದೆಂದೆನುತಕುಂತೀಸುತಗೆಹೇಳಿದನೂ॥೨೦॥ ಅರಿದೆನಿಸವ್ರೊಲುರಂತಿದೇವನು | ಪಿರಿದೆನಿಪಗೋವೇಳಧವನುತಾ | ವಿರಚಿಸಿದಸತ ತ್ಪಯುನೆರೆವಿಸ್ತರಿಸಿಯದರಿಂದಾ ॥ ಧರಣಿ ಯಲಿಗೋಚರ್ಮಣಾವತಿ | ವರತರಂಗಿಣಿಯಾದುದೆಂದಾ | ಧರಣಿಯೆಧಿವೇಧಿಸಿಧರ್ಮಸುತಗಾಭೀಷ್ಮನರುಹಿದನೂ ॥ ೨೧ ॥ ವಿ ರಿದೆನಿಸುತಿಹಕೋಪದಲಿವಾ | ಯ್ದರೆಯವಾದದಿವೆಟ್ಟಿಯತ್ಸ್ಯ ! ತ್ಕರಗಳಲಿವಾಗ್ವಿತ ತ್ತದಲಿಗೋನಂಚಯಂಗಳನೂ ॥ ಪರಿಭವಿಸದಿಹಭಕ್ತಿಯುತರಹ | ನರುವರಕಪಿಲೆಯನುವಿಪುಲಾಂ | ಬುವುತೃಣಗಳಿನುಪಚರಿಸೆಯಮ್ಯತಪದಸಿದ್ಧಿಪ್ರದೂ॥೨೨॥ ನೃಪತಿಕೇಳೊ೨ೀನಂಚಯಗಳೊಳು | ಕಪಿಲೆವಿಗ್ರಳಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳಾ | ಕಪಿಲೆಗಳದಾನವನುಮಾಡಿದಫಲಕೆಕಡೆಯಿಲ್ಲಾ॥ ವಿಪುಳಭಯಂಭಕ್ತಿ ತ್ಯಲಿಯಾಕಳ | ನುಪಚರಿಸಿತತ್ಸ್ನೇಳನೆಲೆ |ನೃಪತಿಮಾಡಲುವಡವನಚ್ಯುತಪದವನವನೆಂದಾ ॥ ೨೩ ॥ ಭೂಪದಯಿತಕೇಳೊ೨ೀರವಾಸಂ | ವಾದವೆಂಬಿತಿಹಾಸವೆಲ್ಲಂದಂ೦ಟಾದರಲಿದನೊಲಿದುನಿನಗಾನಿಂದುಪೇಳುವೆನೂ ॥ ಆದಿಯ ಲಿಗೋಗಣಗಳಿವೆ೨ಡೆ | ಗೈದಿದಳುಸಿರಿಗೋವುಗಳುದು | ಗೊ೧ದಧಯಂಕನ್ನೆಯನುನೀನಾರೆಂದುಕೇಳಿದವ್ರಾ ॥ ೨೪ ॥ ಕೇ ಳಿದಡೆನುತ್ತಾಕೆನಾಲಕ್ಷ್ಮಲಲನೆನಿವೊ೨ಡನೆಕೂಡಿಹ | ಲೀಲೆಯಿಂದೆತಂದೆನೆಂದಳುಬಳಿಕದ್ಗೋನುಗಳೂ | ಆಲತಾಂಗಿಯಕೂ ಡೆನುಡಿದೆವು | ಕೇಳುಚಂಚಲೆಯೆನಿವನಿನ್ನ ವೇಳವೆಮಗೆಕೆಂದವಾಕ್ಷಣಳಿನವಿವೇಕದಲೀ ॥ ೨೫ ॥ ಬಳಿಕಲಾನುಡಿದಗೋಳಿಲ ಕ್ಷ್ಮಲಲನೆನುನನುಮುಗುತ್ತನುಡಿವಳು |ಕೊಟ್ಟಿಗಿದರೆದೈತ್ಯರಿಗೆಕಪ್ಪವಿದಾಯ್ತುಹೊಪ್ಪಿದರೆ॥ಅಲಳುಭಾಗ್ಯವದಾಯು ದಿವಿಜಾ | ವಳಿಗೆನನ್ನನುಬಯಸಿಳಿನತಪ | ಗಳನುಮಾಡುವರೆಲ್ಲನನ್ನನುನೀವುಸೊಕ್ಕದಿರೀ ॥ ೨೬ ॥ ಎನಲುನುಡಿದವುದೇ ನುಗಳುನಿಂ| ನನುಬಯಸೆವಾವಿನ್ನುನೀನೇ |ಮನಕೆಬಂದೆಡೆಗಳಿಗೆಪ್ಪೋಗೆನೆಲಕ್ಷ್ಮಿಮನಮರುಗೀ | ಆನಳಿರಹನೀವ್ತನ್ನನೆ ವನೂ |ನಸೆಯಿಮಾಡಲುತನ್ನ ವ್ಯೂಜೆಯ | ಜನರುಮಾಡಲುಕರಣಾಹೊಕ್ಕೆನುನಿಮ್ಮನಾನೀಗಾ ॥ ೨೭ ॥ ಒಲಿದುನೀವ್ಬಳಿ

ಕೊಂಡುತೆನ್ನೆನು । ಸಲಹಬೇಳೆಂದೆನಲುಗೋಸಂ । ಕುಲಗಳಿಲ್ಲವುಕೂಡಿರಿಗಿಂತೆಂದುಬೇಳಿದವ್ರೂ ॥ ತಿಳಿವಡೆಮ್ಮಪುರೀಪ
ಮೂತ್ರಂ । ಗಳಲಮಿತ್ರತರಂಗಳವರೊಳು । ನೆಲಸೆನಿನ್ನೊಳುಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹೆವಧಿಕಹರುಷದಲೀ ।೪೯। ಏನೆಸಗಾದವೆ
ನುತ್ತಲಹ್ಮೆ ಮ್ಯಯು । ಪೊನಹನುಡಿವಳುನಿಮ್ಮನುಗ್ರಹ । ವನುವತನೆನಾನಿನ್ನುನೀವ್ನಿಯಮಿಸಿದರೀತಿಯಲೀ । ಘನಸುಖ
ವಲಿಕೆನೆಂದುಗೋಮಯು । ವನುಲಲಿತಗೋಮೂತ್ರವನುಮನ । ವೊಲಿದುಸೇವಿಸಿಯುದರೊಳಗೆನೆಲ್ಲರ್ಬನವರತಾ।೫೦।
ಎಂದುಸುರತಟಿನೀಸುತನುಗೋ । ವ್ಯಂದಮೂತ್ರಪುರೀಷಮಹಿಮೆಯ । ಚಂದವನುವಿಸ್ತರಿಸಿಹೇಳಲುಕೇಳಿಧರ್ಮಜ
ನೂ । ಇಂದುಧನ್ಯನುನಾನೆನುತಲಾ । ನಂದದಲಿಕೈಮುಗಿದುನೀಕೃಪೆ । ಯಿಂದಲರುಹುಸುವರ್ನಮಹಿಮೆಯನೆನುತಜಿಸ
ಗೊಂಡಾ ॥೫೧। ಎನಲುಗಂಗಾಸೂನುವಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕಕೇಳೆಲೆಯುಧಿಷ್ಮಿರ । ಜನಪಕಂತನುನೃಪತಿಲೋಕಾಂತರಕೆ
ಪೋಗಿತಲೂ । ಘನತರದಶಾದ್ಧಕ್ರಿಯೆಯನಾ । ಮನಪೊಲಿದುವಿರಚಿಸಲುಚೀಕೆಂ । ದೆನುತಗಂಗಾದ್ವಾರಕೈದಿದೆನಧಿಕ
ಭಕ್ತಿಯಲೀ ।೫೧॥ ಎನಗೆಬಹುಸಾಹಾಯವನುಮು । ಜ್ಞನಿಯಾಗಿಹಗಂಗೆವಿರಚಿಸ । ಲನುನಯದಿಸಂಸ್ಕರಿಸಿದೆನುಭ
ಕ್ತಿಯಲಿಜನಕನನೂ । ಜನಪಕೇಳ್ಪಿಂಡಪ್ರದಾನಗ । ಳನುವರಚಿಸಬೇಕೆಂದುದರ್ಭಿಗ । ಳನುಧರಣಿಯಲ್ಲಿಪರಡುತಿರೆಕೇಳಾ
ಮುಹೂರ್ತದಲೀ ।೫೨। ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳಂಗುಳೀಯಕ । ಗಳಲಿಯುಂಗದಕಂಕಣಾವಳಿ । ಗಳಲೆಸವಕರವ್ರೋಂದುಬಂದಂ
ಗೈಯನೀಡಿರಲೂ । ಬಳಿಕಲಚ್ಚರಿಬಟ್ಟುಜನಕನ । ಲಲಿತಬಾಗಳೆಂದುಕುರುಹನು । ತಿಳಿದುಮತ್ತಾಲೋಚಿಸಿದೆನಾನೆ
ನ್ನಚಿತ್ತದಲೀ ।೫೩। ತಂದೆಕೈನೀಡಿದನೆನುತಪಿ।ಯು । ದಿಂದತತ್ಕರದೊಳಗೆಪಿಂಡವ । ನಿಂದುತಾತಗದಿಕ್ಕದರೆಕಾ
ಸೊತ್ಪಕ್ತವಲ್ಲವದೂ । ಆಂದದಲಿದರ್ಭಿಗಳೊಳಿಡತೀ । ಕೆಂದುಹೇಳಿತುಶಾಸ್ತ್ರವೆನುತದ । ರಿಂದಕೈಯೊಳಗಿಡದೆಪಿಂಡ
ವಕುಶೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದೆನೂ ।೫೪॥ ಬಳಿಕಡಗಿತಾಪಸ್ತಮತ್ತಿಪ್ತತ್ಪ । ಗಳುನನಗೆಮೆ ಚ್ಚಿದೋರಿದರುನಿ । ರ್ಮಲಚರಿತನೀಕಾ
ಸ್ತ್ರವದ ಧಿತಪ್ಪದಂದದಲೀ । ಒಲಿದುಪಿಂಡವನಿಕ್ಕದುದಕ । ಗ್ಗಳಿಯುವೆನೆಹರುಷದಲಿಬಂದೆವು । ಬಲಿದುದಿಂದತಿತೃಪ್ತಿ
ಯಿಮಗೆಂದೆನ್ನಹೊಗಳಿದರೂ ॥೫೫॥ ಶ್ರುತಿಯದಾನಕೆಧೇನುದಾನಕೆ । ಇತರದಾನಕ್ಕಲ್ಲತಾನೇ । ಪ್ರತಿಯೆನಿಸಿಹೇಮ
ವನುಕೊಟ್ಟರೆನಮಗೆದಿವಿಜರಿಗೇ ॥ ಹಿತವಹುದುಪಿಯವಹುದೆನುತಮ । ತ್ವಿತೃಗಳಿನಗಂದರುಹಿವೋದರುಚತುರನೀ
ಕೇಳೆಂದುಪೇಳ್ದನುಧರ್ಮಜಗೆಭೀಷ್ಮ್ಮ ।೫೬। ಮತ್ಕೃಯಾದರದಿಂದಲಾಗವಿ । ಯತ್ತಿನಿಯಾತತ್ಮಜನುತದೂ ಬ್ಬ ।
ಪ್ಪೋತ್ತಮನಿಗಿತೆಂದಹೇಮದಮಹಿಮೆಯನುನಿನಗೇ । ಬಿತ್ತರಿಪೆನಾದಿಯಲಿಬಹುಭೂ । ಭೃತ್ತತಿಗಳನುವರಕುರಾಮನು।
ಚಿತ್ತದಲಿದಯೆಯಿಲ್ಲದುರೆಸವರಿದನುರೋಷದಲೀ ॥೫೭॥ ಕೊಂದುಸುಕ್ಷತ್ರಿಯರನಿನ್ನ । ಕ್ತೊಂದುಬಾರಿಧರಿತ್ರಿಯೊ
ಳಗಿ । ಲ್ಲೆಂದೆನಿಸಪೊಲುಬಳಿಕವಾ।ಯಶ್ಚಿತ್ತಕೊಸುಗರಾ । ಮುಂದೆಹಯಮೇಧವನುವಿರಚಿಸೆ । ಯಂದವಜಮದಗ್ನಿ
ಸುತನಲ । ವಿಂದಸನಕವಿಷ್ಕರಿದ್ದೆಡೆಗಾಗಿನಡೆತಂದಾ ॥೫೮॥ ಅಲಘುಕಲ್ಮಷವಂಕವೆಲ್ಲವ । ತೊಳವುದಕೆಬಗೆಯೇನೆನು
ತಕೇ । ಳಲುವಸಿಷ್ಠಮುನೀಂದ್ರಕಂಡಿವನುಪರಶುಧರನೊಡನೇ ॥ ಲಲಿತಕಾಂಚನವಗ್ನಿಮಯವಾ । ಜ್ವಲನನಿಂದಲಿತೃಪ್ತಿ
ವಿಜಾ । ವಳಿಗೆಯೆದರಿಂದಮಾರೊಲಿವರುಹೇವುದಾನದಲೀ ॥೫೯॥ ಪರಶುಧರನೀಕೇಳುಕಾರ್ತ । ಸ್ವರನಿಧಾನವವಿಪ್ರಗೀ
ಯಲು । ನರಕಕುಲದವರೆಲವಾವನವಶುದುಸತ್ಯವಿದೂ । ದುರಿತಹರವ್ರುದುಬಹಳಪುಣ್ಯೋ ೯ । ತ್ಕರಮಶುದುಪಿತೃದೇ
ವತೆಗಳಿಗೆ । ವರಮಹಿತವಹುದೆಂದುತನ್ನುನಿನಾಥನರುಹಿದನೂ ।೬೦। ಹರನರೇತಸಿ ಸ್ಥಿತಿಯಿಕಾರ್ತ । ಸ್ವರವೆನಿಸಿತದನಾ
ದಿಯಲಿಶಿಖಿ । ಧರಿಸಿದನುಷಣ್ಮುಖನಜನನಕ್ಕಾಗಿಯದರಿಂದಾ । ವರಹಿರಣ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕಸುರೇತಃ । ಪರಿವೃತನುತಾನಾಗಿವೈ
ಕಾ ವ । ನರಗೆಯಾಯು ತ್ತಹಿರಣ್ಯರೇತೋನಾಮವದುವೊದಲೂ ।೬೧। ಗಿರಿಕರೇತಃಪುಂಜವನಲನ । ಚಿರಸಿಶಿಖಿಮಯು
ವಾಗಿಯದರಿಂ । ಹರಗೆಬಳಿಕಕೃಶಾನುರೇತೋನಾಮವರ್ತಿಸಿತೂ । ಧರೆಯೊಳೀವರಿಯಗ್ನಿರೂಪವ । ಧರಿಯಿಸಿದಕಾರಣ
ವಿಕಾರ್ತ । ಸ್ವರಕೆಬಂದುದುಜಾತರೂಪಸಮಾಖ್ಯಜಗವರಿಯೇ ॥೬೨॥ ತಿಳಿವಡೇಕಾದಶಮಹತ್ವಕೆ । ನೆಲೆಯೆನಿಸಿತಾಹೇ
ಮವದವನ । ವೊಲಿದುದಾನವವಾಡಿದರೆಯದರಿಂದಲುದಯಿಸುವಾ । ಫಲವಧಿಕವಹುದೆಂದುತನ್ನುನಿ । ತಿಲಕನರುಹಿಸುವ
ರ್ದಾನಂ । ಗಳನುವಿಚಿಸಿಧನ್ಯನಾದನುರೇಣುಕಾಸುತನೂ ।೬೩। ಎನುತಪಲವಂದದಲಿವರಕಾಂ । ಚನದಮಹಿಮೆಯ
ನೊಲಿದುಗಂಗಾ । ತನುಜನರುಹಲುಪ್ರೀತಿಯಿಂದದಕೇಳಿಧರ್ಮಜನೂ । ಯೆನಗೆಪಿತೃಯಜ್ಞಾವ್ರಕಾರದ । ಘನತಯನು
ವೇಳಿನ್ನೆನುತಲಿತ್ತಿ । ವಿನಯದಲಿಚಿಸಗೆಳಲುಮತಾ ।ಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ ।೬೪। ಮನುಜನಾಯಕಕೇಳುಪಿತೃಪೂ । ಜನ
ಗಳಿತರದವೂಜಿಗಿಂದಲಿ । ಘನವೆನಿತದಲ್ಪವೆನಿಪುದುಸಕಲನಿರ್ಜರರೂ । ಅನವರತಪಿತೃದೇವತೆಗಳನೆ । ಮನವೊಲಿದು
ಕೊಂಡಾಡುವನುಪಿರಿ । ದೆನವಿಶೇಷಿಸಿನರಗೆಪಿತೃಪೂಜನೆಯೆಕರ್ತವ್ಯಾ ।೬೫॥ ನಯಯುತನೆಕೇಳೊಲಿದವತನಾ । ಸ್ಯೈಸುಖಿ

ಯಧಿಕಪ್ರಿಯವಿನುರುಸ | ತ್ಕ್ರಿಯೆಸಹಿತವಿಂಡಪ್ರದಾನಸಮನ್ವಿತವಿದೆನಿಸೀ | ನಿಯನುದಲಪಿತೃಯಜ್ಞವನುನಿ | ೪೬
ಯಪೆನಲುವಾಡಿದರೆಪಿತೃಸ | ತ್ಕ್ರಿಯೆಯನಿಚ್ಚಲುವಿರಚಿಸಿದಫಲವಹುದುಸತ್ಯವಿದೂ | ೪೭ | ಲಲಿತವಿಪೈಯಜ್ಞಕ್ಕೆ
ಪಾಯಸ | ತಿಲಕೃತಿತಗಳುತ್ತಮಕರಂಗಳು | ತಿಳಿದುನೋಡಲುಗವ್ಯತಾನೀವುದುಮಹಾಫಲವಾ | ಎಲೆನೃಪತಿಮೃಗಖಡ್ಗಿ
ಮೃಗಗಳ | ಪಲಲಕುರಿಯಡಗುಗಳಮಾಂಸಾ | ವಳಿಯಫಲಬಹುವಾದರೆಯುಕಲಿಯುಗಕೆಸಲ್ಲವಿವೂ || ೪೭ | ಎನುತಪಿತೃ
ಕರ್ಮೋಕ್ತಿಗಳುಬಹ | ದಿನೆಗಳನುತತ್ಫಲವತಾರೆಗ | ಳನುತದೀಯಫಲಂಗಳನುವಿಸ್ತರಿಸಿಬೋಧಿಸಲೂ | ಮನುಜಪತಿ
ಕೈಮುಗಿದುಪಿತೃಪೂ | ಜನಕೆವಾತ್ರಗಳಾರುನೀನದ | ನೆನಗೆತಿಳಿಹಲುಬೇಕೆನಲುಗಾಂಗೇಯನಿಂತೆಂದಾ | ೪೪ | ಅರಸ
ದೈವಿಕಕೃತ್ಯಕವನೀ | ಸುರರುಸೂಕ್ಷ್ಮವದಾಗೆಕೋಧಿಸು | ತಿರಲುಬೀಡಮನೋಜ್ಞಪಿತೃಪ್ರಾಜನಕೆಮತ್ತವರಾ | ಪಿರಿದೆ
ನಿಸಿಕೋಧಿಸಿಪರೀಕ್ಷಿಸಿ | ವರವಯಃಕುಲರೂಪುವಿದ್ಯಾ | ಪರಮಶೀಲರನೊಲಿದುಗಂತಿಯೊಳಿರಿಸಬೇಕೆಂದಾ | ೪೫ || ಭೂತ
ಳಾಧಿವಕೇಳುಸತತ | ದ್ಯೂತಶೀಲರುರೋಗಿಗಳುಸು | ಕ್ರಾತಕರ್ಮವಿವರ್ಜಿತರುಕ್ರತುಶತಸವಿಲ್ಲದರೂ || ಘಾತುಕರುಗೃಹ
ದಾಯಿಗಳುಮಿಗೆ | ಭೂತದಯೆಯಿನಿಶಿಲ್ಲದವರಿವು | ಪೈತೃಕಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆಹಂತಿಗೆಸಲ್ಲವರೆಂದಾ || ೫೦ | ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್
ದಧಿಯಸಂಭಾ | ರವನುಶಿಲ್ಪಕ್ರಿಯೆಯವಿರಚಿಸು| ವವರಬಿಳಿವನ್ನುಗಳವಿಕ್ರಯಿಸುವರುಗಾಯಕರೂ| ಸ್ಥವಿರರುರೆಸೊ
ಮವನುವಿಕ್ರಯಿ | ಪವರುಬಿಟ್ಟೈಗೆಧನವಕೊಡುತಿ | ಪ್ಪವರುಪಿತೃಕರ್ಮಕ್ಕೆಪಜ್ಞಿಗೆಸಲ್ಲರವರೆಂದಾ | ೫೧ | ಳಿನವೆನಿಪ
ವೋಲುದಾಂತಿಕಾಂತಿಗ | ಳನುಬೆರೆಸಿಯಧ್ಯಾಪಕನುತಾ | ನೆನಿಸಿಸುವ್ರತಶೀಲನಾಗಿಪ್ರಬೋಧಪಟನಾಗೀ | ಅನಘವಹಸುಚ
ರಿತ್ರದಲಿವಾ | ವನವೆನಿಸಿರಂಜಿಸುವವರವಿ | ಪ್ರನನುಪೈತೃಕಕರ್ಮಪಜ್ಞಿಯೊಳಿರಿಸಬೇಕೆಂದಾ || ೫೨ | ಪಲವ್ರತರದೂನಕ
ಪ್ರನಾದವಿ | ಬಳಿಸಿದಡೆಯಕುಚಕೆಯುದೈತ್ಯಾ | ವಳಿಗೆಹೋಹುದುತತ್ಕ್ರಿಯಾಫಲವದಕೆಡಭ್ರಿಯನೂ || ಶಿಲವನನ್ನ ವನಿ
ಕ್ಕಿದಡೆಮಿಗೆ | ನೆಲಸುವದುಪ್ರತತ್ವವಿದನೀ | ನೆಲೆನೃಪತಿಯರಿಕೆಯಲಿಯವಧಾನದಲಿನಡೆಯೆಂದಾ | ೫೩ | ಎಲೆನೃಪತಿಕೇ
ಳ್ವಲವುಸುಗುಣಂ | ಗಳನುನೆರೆಕಂಡಡೆಯುಮಿತಾ | ವಳಿಗಳನುಶಾ|ದ್ಧಕ್ಕೆಪಾತ್ರವಾಹದರಿದವರೂ | ತಿಳಿದುನೋಡ
ಲುಮಿತ್ರದತ್ತವು | ಸಲಿಸವುಳಿಸೊಳಗಿಟ್ಟಬೀಜಂ | ಗಳಿಗೆಭಸಸ್ಮಾಹುತಿಗೆಸರಿಯೆನಿಸುವುದುಸತ್ಯವಿದೂ | ೫೪ | ತಿಳಿದು
ನೋಡುವಡಿನ್ನು ಜೀರಗೆ|ಗಳುಲಲಿತಶಾ|ದ್ಧಕ್ಕೆಸಲ್ಲದು|ಸಲಿಲಕುನಕರಿಜೀವುಕರಿದಾಡುಪ್ಪುದುರ್ಮಾಂಸಾ | ಸಲುಗೆಯಲ್ಲದುನು
ಗ್ಗಿಯಟವೀ | ಸ್ಥಳದನುಗ್ಗಿಯವರ್ಜನೀಯಂ | ಗಳುಸಕಲಮುನಿಮತಗಳಿದನೀನರಿದುನಡೆಯೆಂದಾ| ೫೫ ||ಕುನಕಗಳು
ಪತಿತರುರಜಸ್ವಲೆ | ಯೆನಿಪಸತಿಯರುಪ್ರೋಲಿಯರುಗಳೆಂ | ದೆನಿಪವರುಶಾ|ದ್ಧದಸಮಾಪವಸೇರದಂದದಲೀ | ಮನುಜಗತ್ಯ
ವಧಾನಬೇಕೆಂ | ದೆನುತಪೂರ್ವದೊಳತ್ರಿನಿಮಿಯೆಂ | ದೆನಿಪವನಿಗರುಹಿದುದುವಿಸ್ತರಿಸಿದನುಗಾಂಗೇಯಾ | ೫೬ | ಬಗಪ
ಡರಿಯಮಮವರುಣನೋಮಾ | ಗ್ನಿಗಳುಸಂದನ್ಯಧಿಕವಿಂದೊಗು | ಮಿಗೆಯುಪಿತೃದೇವತೆಗಳೊಳುತಾಭಾಗಕಲ್ಪನೆಗೇ| ಮಿ
ಗಿಲಿನಿಸಿಸಲಿಸಂದವರಪೆಸ | ರುಗಳತಾನರುಹಿದನುಪಿತೃಕ | ರ್ಮಗಳಬಹುವಿಧವರಹಸ್ಯಂಗಳನುಬೋಧಿಸಿದಾ || ೫೭ || ಅನಿ
ತನುಳಿಸಿಬಳಿಕಯಮನಂ | ದನನುಡಿಪನೀಹೇಳುಗಂಗಾ | ತನುಜಧಿಟವುಪವಾಸವೇತಪವೆಂದುಕೇಳಿಹೆನೂ || ಘನತಪಪನೆಲೆ
ಯಾನವರಿಯಂ | ದೆನಲುಕೇಳ್ದಾ ದ್ದನುಡಿಯನಾಕಂ | ತನಕುಮಾರಕನಾಗಳಾದರದಿಂದಲಿಂತೆಂದಾ | ೫೮ || ಪಲವ್ರುದಿನಉಪ
ವಸಿಸಿಇರಲದು | ಬಳಿಕಘನತಪವಾಗಲರಿಯದು | ತಿಳಿದುನೋಡಿದಡಾತ್ಮಘಾತಕವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದದೂ || ಲಲಿತವತ್ಯಬ್ರ
ಹಚರ್ಯೆಗ | ಳಲಘುವಯಿಯೆಯೌದಾರ್ಯಸುವ್ರತ | ಕಲನಮೌನಕುಚಿತ್ವವೆಂಬಿವುತಪಗಳಹುದೆಂದಾ | ೫೯ | ಎನಲುತದ
ನಂತರದೊಳಾಯವು | ತನುಜನುಡಿದನುಭೀಷ್ಮನೀನಾ| ದೆನಗೆಯುತ್ಕಟದಾನಶೀಲನಫಲವಹೇಳಿನಲೂ| ಅನಿಮಿಷಸ್ರೋ
ತಸ್ವಿನೀನಂ | ದನನಿದಕ್ಕೆತಿಹಾಸವುಂಟದ| ನಿನಗೆತಿಳಿಹುವೆನೆನುತಲಾದರದಿಂದಲಿಂತೆಂದಾ | ಜನಪಕೇಳ್ಕಾಶ್ಯಪನುಜಮ
ದ | ಗ್ನ್ಯನುಭಾಂದ್ವಾಜಾತ್ರಿಗೌತಮ | ರನಘರಾದವಸಿಷ್ಠ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರೆಂಬಿವರೂ | ಘನಮಹಿಮರೀಸಪ್ತಋಷಿಗಳು| ವಿ
ನುತಸೌಧ್ವವಸಿಷ್ಠ ಮುನಿಸಿಂ | ಹನಸತಿಯರುಂಧತಿದ್ವಿಜಾಧಿಪನೊಡನೆಚರಿಸುವಳೂ || ೬೧ | ಅನಿಬರಿಗೆನೇವೆಯನುಮಾ
ಡುತ | ಲನಘವರ್ತನಚಂಡಿಯೆಂಬಂ| ಗನೆಚರಿಸುತಿಹಳೊಡನೆತತ್ವತಿಪಕುತಾಹ್ವಯನೂ | ಮುನಿಸಪರ್ಯೆಯಮಾಡುತಿಹ
ನೊಳಿ | ದನವರತವೀಹತ್ತುಮಂದಿಯು | ಘನತಪವವಿಚಿಸುತಧರೆಯಲಿಸಂಚರಿಸುತಿಪರೂ || ೬೨ || ಮಳಿಗಳಿಲ್ಲದೆಯ್ದುಕ
ಟಬಹುದಿನ | ವಿಳಿಯೊಳಾದುದುಬಹುಬರನುಮಿಗೆ | ಸುಲಲಿತಾಹಾರದಪದಾರ್ಥಗಳಿಲ್ಲವಡಗಿದವೂ | ಅಳಿದರಖಿಳಮನುಷ್ಯ
ರಾಕ್ಷಣ | ವಳುಕಿಕಕ್ಯಪಮುನಿಪಸೆಂಯಮಿ | ಗಳುತಮಗೆಯಾಹಾರಗಳನಸೆ ವೀಷುಸುತಲಿರಲೂ | ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ಕಿಖಿ
ತಸುಜನಂ | ದೆನಿಸುವಾಜ್ಯಸಮಾಹ್ವಯನನಂ | ದನನುನೀಲಸುಯಜ್ಞದಕ್ಷಿಣೆಗಾಗಿವಿವರಿಗೇ | ಜನಕನೀಯಲುಪೇ

ಗಿಸಂಚಿತಕೆ | ಯನುಪಡದನಾಕವವನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಮುನಿಯಕಪವಿಡಭಕ್ಷಿಸುವೆವಾವೆನುತಶುಂತ್ತಿದರೂ ॥ ೬೪ ॥ ಎಲೆಯಂತಥಿಸ್ಮ
ರಬಂದನಾಕ್ಷಣ | ದಲಿವ ೃಷಾದರ್ಭಿಕನೆನಿಪನ್ಯವ | ತಿಲಕನೊಬ್ಬನುಚೀಂಟಿಯಾಡಿಯರಣ್ಯಮಾರ್ಗದಲೀ | ಬಳಿಸಿಇಹ
ಮುನಿಗಳನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ | ಯಳಲಿಹೆಣನನುತಿಂಬದುರ್ದೆಶ | ಬಳಸಿದಿರಹಾಯೆನುತಖಿಖಿಕರದುನುಡಿಸಿದನೂ ॥ ೬೫ ॥ ಎಲೆಸು
ಹಾನುಮುನಿಗಳಿರಈಹೆಣ | ಕೆಳಸಿತಿನಲೀತಕ್ಕೆಪಿಡಿಪಿಡಿ | ಲಲಿತವಾದಾಹಾರಗಳನಿಮಗಿಷ್ಟ ವಾದುದನೂ ॥ ಒಲಿದುಕೊಡುವೆ
ನೆಕೇಕಧಾನ್ಯಂ | ಗಳಬಹಳಗಾ ಮಗಳಗೂಕುಲ | ಬಲುವನಸವರ್ಗಗಳನೀವೆನುಬನ್ನಿನೀವೆಂದಾ ॥ ೬೬ ॥ ಎನಲುಬಳಿ
ಕಿತಂದರಾಸುರ | ಮುನಿವರುರುಂಜಪ್ರತಿಗ್ರಹ | ವನುಸುರೆಗೆಸರಿಯೆಂದುಭಾವಿಸಿಒಲ್ಲೆವಾವದನೂ ॥ ಮನುಜಪತಿಕೇ
ಳ್ಪೊಷಕರವೆಂ | ದೆನಿಪುದವನಿವರೊಡವೆಯಿಲ್ಲದೆಂ | ದನಲುಕ್ರೋದನುತದ್ವ್ಯ ಷಾದರ್ಭಿಕ್ಷಿಶೀಕ್ಷ್ವರನೂ ॥ ೬೭ ॥ ಒಳಿಕಕೃ
ತ್ರಿಮನವನಫಲಾವಳಿ | ಗಳನುಜೋಡಿಸಿಯಾತಮುನೀಂದ್ರರು | ಗಳಿಗಕೊಡಿನೀವೆಂದುಸೃಪತಿಯುತನ್ನನಜಿವರನೂ ॥ ಕಳು
ಹಿಂದಿರೆಯುವರೆ ೃಪಸಂಯಮಿ | ಗಳನುಕೈಯಲಿಪಿಡಿದುಸೋಡಲುಭಾವಿಸಿದುದೂ ॥ ೬೮ ॥ ಕನಕಗರ್ಭದಫಲಗಳನುತಾ|
ಮುನಿವರೆಂಣ್ಯರುನೋಡಿಯವರಂ | ದನಿತುಫಲಗಳಪಿಡಿಯಲೊಲ್ಲದಿರಲಿಗಳುಪಿದರೂ ॥ ಮನುಜಪತಿಗಿಹದಸಪಿಜಾ್ಞ|
ಪನವನಾಡಿದರಾಗಸಚಿವರು | ನುನಕೆಕೊಪವಪಟ್ಟಿಸಿದರಾಭೂಮಿಪಾಲಂಗೆ ॥ ೬೯ ॥ ನುನಿದುಮಾರಣಹೊ ಮವನು
ತ | ನ್ಮನುಜಪತಿವಿಚಿಸಲುರಾಕ್ಷಸಿ | ಜನಿಸಿಯೊಬ್ಬಳುತದ್ವ್ಯ ಷಾದರ್ಭಿಕ್ಷಿಶೀಕ್ಷ್ವರನಾ ॥ ನನಗಚಿಸನೆಂದುಕೇಳಲು |
ಮುನಿಗಳಿವ್ವರುಕಾತ್ಯಪಾದಿಗ | ಳನಿಬರನುನೀವಧಿಸೆನುತಲಾಕೆಯನುಕಳುಹಿದನೂ ॥ ೭೦ ॥ ಅತ್ತಕಕೃಪಮುಖ್ಯರಹಮು
ನಿಪೋತ್ತಮರುಸುಮನಸ್ಸಮಾಖ್ಯಲ್ | ಸತ್ತಪೋಧನನೊಬ್ಬನೀಕ್ಷಿಸಿಕೂಡೆಚರಿಸಿದನೂ ॥ ಮತ್ತಹಿತವನುತಾಳಲಾರದೆ|
ಯೆತ್ತಲಿನ್ನದೆನವಗಳೊಳುತೊಳ | ಲುತ್ತಸಳಿನಾಕರವನೊಂದನುಕಂದುಸೆರಿದರೂ ॥ ೭೧ ॥ ಕೊಳನೊಳಗೆಚಳದರ್ದಜಿಸ
ನಂ | ಕುಳವಭಕ್ಷಿಪೆವೆನುತಲಾಮುನಿ | ಗಳುಪ್ರೊಗಲುತಿನಮಯಂದಲಿಕಾಸಾರತೀರಕ್ಕೆ ॥ ಬಳಿಕರಕ್ಕಸಿಬಂದುತಟದಲಿ | ನಿಲ
ಲುತಾವ್‌ಕಂಡಳಿಳಸಂಯಮಿ | ಗಳುಸುದತಿನಿನಾರುಪೇಳೆವುಗೆಂದುಕೇಳಿದರೂ ॥ ೭೨ ॥ ಖಿಖಿನಗಳಾಡಿದನುಡಿಗಯಾರ|ಕ್ಕ
ಸಿಬಳಿಕಲಿತ್ತೆಂದಳೆನ್ನನು | ವಿಸಗೊಳಲುನಿಮಗೇನುಕಾರಣಕೊಳನಕಾಡಿಹೆನೂ ॥ ಹೊಸಬರನುಹೊಗಲೀಯೆನೆನಮುನಿ |
ವಿಪರನುಡಿದುದುನಾವುಪಿರಿದೆನೆ | ಹಸಿದುಬಂದೆವುಪಿಸವಭಕ್ಷಿಪೆವೆಂದುತವಕದಲೀ ॥೭೩॥ ಎನಲುರಕ್ಕಸಿನಿಮ್ಮನಾಮಗ|ಳೆನು
ತಿಳುಹಿಬಳಿಕೀಲ್ದರೋವರ | ವನುಪ್ರೊಗುವ್ವದೆನೆಕೊಲಲುಬಂದವಳೆನುತಲವರರಿದೂ ॥ ಘನವೆನಿಸುವಜಾ್ಞನವಜಳಿಗ | ಜನಿ
ಸುವಂದದಿನೂಡಿಹೆನರುಗ | ಳನುಬಳಿಕಹೇಳಿದರುಚಿರಗಾಗಿದ್ದಳೆವಳಾಗಾಮನುಜಪತಿಕೇಳೈಕುನಸಖ | ನನಿಪಯಿಷಿನಿಜನಾ
ಮವನುತ | ದ್ವನಿತಿಗಧಿಕವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೆಪೇಳಲದಕೇಳೀ | ಎನಗಕೇಳಿಲುಬಾರದೀನುಡಿ | ಯೆನುತರಾಕ್ಷಸಿಬಿಸಗೊಳಲು
ತ | ನ್ಮುನಿವನುಡಿದನುಬಳಿಕಪರಿದೆನಿನಿದ ದ್ದರೋಷದಲೀ ॥ ೭೪ ॥ ತಿಳಿಯಬಾರದಿತಿಯಲಿಹೆನರನು| ತಿಳುಹಿರಲುನೀನೀಗಮ
ಷ್ಟಿದು | ತಿಳಿಯಬಾರದೆನುತ್ತಖನಗರ್ಜದಲಿನುಡಿದೆಯಲಾ ॥ ಎಲೆಮಹಾರಾಕ್ಷಸಿಯಿಕಿಡೆಯಿಂ | ದಲಘುರೋಷದಿನಾಶುನಸ
ಸ್ಸುಬನಳುಕದವಳಿನುಭಸ ್ಮವಾಗೆಂದೆನುತಶಪಿಸಿದನೂ ॥ ೭೫ ॥ ಆಗಮುನಿಶಾಪವಲರಾಕ್ಷಸಿ | ಬೀಗಭಸ್ಮೀಭೂತವಾದಳು|
ರಾಗದಲಿಸುರಮುನಿಗಳಿಲ್ಲನುಕೊಳನಮಧ್ಯದಲೀ ॥ ಪೈಗಿಪಿಸಗಳಕೊಯ್ದಬಲುಹೊರೆ | ಯಾಗವಿರಚಿಸಿಕೊಳನತಟದ
ಲಿ | ಭಾಗಿಸುತಲದನಿರಿಸಿದರುತಂತಮ್ಮುದೆಂದೆನುತಾ ॥ ೭೪ ॥ ಬಳಿಕನುಪ್ರಾ ನಂಗಳನುಕೊಳಿ | ನೊಳಗೆದ್ದೊಕ್ಕಾದರದೊಳಾ
ಮುನಿ | ಗಳುರಚಿಸಿಬಿಸಗಳನುಭಕ್ಷಿಪೆವೆನುತತಾವ್‌ಬಂದೂ ॥ ಕೊಳನತಡಿಯಲಿಪಿಸಲತೆಯೆಹೊರೆ | ಗಳನುಕಾಣಬೆಕದ್ದ
ರಾರೆಂ | ದಳಲಿನುಡಿದರುಮತ್ತೆತಂತವೊಳಗೆಬಾತಿಯಲೀ ॥ ೭೯ ॥ ಒಳಿಕಕೃಪಮುಖ್ಯರಹಮುನಿ | ಗಳುಮರುಗಿಯೊ
ಚಿ ಬ್ಬಬ್ಬರಾಕ್ಷಣ | ದಲಿಬಿಸದಹೊರೆಗಳನುಕದ್ದಡೆಯಧಿಕವಾತಕಕೇ ॥ ನೆಲೆಯಿನಿವೆಂದೆನುತತಕ್ಕ ್ರಮ | ದಲಿವಲವು
ಕಪಥಗಳಮಾಡುತ | ಕಲುಷಹೊದ್ದಲಿಕದ್ದವರಿಗೆಂದೆನುತಹೇಳಿದರೂ ॥ ೮೦ ॥ ಹಲವುವರಿಯಲಿಸಕಲಮುನಿಸಂ | ಕುಲವು
ಸೂರುಳನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರೆ | ಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದನುಕುನಸಜನಾನುಬಿಸಗಳನೂ ॥ ಕಳೆನುಕದ್ದಡೆವುಣ್ಯಕರ್ಮಂ | ಗಳಫಲವು
ಬಲುತವದಾನದ | ಫಲವುನನಗಹುದೆನುತಸೂರಿಳಿಸಿದನುಸನುನಗುತಾ ॥ ೮೧ ॥ ಎನೆಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದರಾಸುರ | ಮುನಿಗಳೆ
ಲ್ಲರುಪುಣ್ಯಕರ್ಮಂ | ಗಳಕಪಥವಿಷಯಂಗಳಾಗಿರೆನುಡಿದೆಯದರಿಂದಾ ॥ ಅನಿತುಬಿಸಗಳತೆಗದಪನುನೀ | ನಿನಿತುಸಮ್ಮನು
ಕಾತ್ಮೆಕೇಕೆಮ | ಗನಳಿಕೊಡುನೀನೆಂದುಕಡುಬಳಿಲುತ್ತಕೇಳಿದರೂ ॥ ೮೨ ॥ ಎನೆಲುನಸಪನಾಗಲಿಂತೆಂ | ದನುಬಳಿಕನ್ನಿ
ಮ್ಮವಿನಿಂದೆಂ | ನನುನುಡಿವಿರೋಯೆನುತನಾಮೈಚಟ್ಟಿನಿಂದೆನುತಾ ॥ ಅನಿತುಬಿಸಗಳತಿತ್ತುನಿಮ್ಮನು | ಮುನಿದುಕೊಲಲಾ
ಷರಕ್ಕಸಿಯುಕೊಂ | ದೆನುನಿಮಗೆಪಿತಗಳನುಮಾಡಿದೆನಾನುಷಾಪವನೂ ॥ ೮೩ ॥ ಮುನಿಗಳೆವಿನಿಮ್ಮಯಗುಣಕೊಬಳಿಕೆ | ಮುಕ್ತ

ದೊಳಗೆವೆಚ್ಚಿದೆನುನೀವ್ನಿಜ । ತನುಸಹಿತಲತ್ಕೂರ್ಧ್ವಲೋಕಕೆಬನ್ನಿನೀವೆನಿತುಂ ॥ ಅನಿಮಿಷೇಂದ್ರನುತನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯ । ನಿಲಿಬರಿಗೆತೋರಿಸಲುಸಂಯಮಿ । ಜನವುನಲಿದುದುನಮ್ಮತಪವಿದುಫಲಿಸಿತಿಂದೆನುತಾ ॥ ೪೪ ॥ ಬಳಿಕಲಿಂದ್ರನಕೂಡಿ ಯಾನುನಿ । ಗಳುಮಹೋನ್ನತಪುಣ್ಯಲೋಕಕೆ । ನಲಿವುತ್ಕೃಯಮುವರ್ತ್ಯತತಿಸೇವಿಸಲುತಾವಲ್ಲಿ । ನೆಲಸಿಕೇತುಗಳಿಲ್ಲವಿ ಹಸು । ಸ್ಥಳಿಗಳಲಿತಾವ್ಪವ್ಯಯಮಿಷಮಂ । ಫಲವೆನಿಸರುಂಜಿಸಲುವಿಜರಪಾಖಿಳಲೋಕವನೂ ॥ ೪೫ ॥ ಜನಪಕೇಳೈಪ್ರತಿ ಗ್ರಹದಫಲ । ವಿನಿತುಮಹಿಮೆಯುತಂದುಕೊಟ್ಟುದು । ಮುನಿಗಳಿಗೆಲೋಭವನುಬಿಟ್ಟರೆನಿಕಲಸೌಖ್ಯಗಳೂ ॥ ತನಗೆತಾನೇಸಿದ್ಧಿಪುತುವಿ । ಪ್ರನೊಳುಲೋಭತೆಪಡ್ದತಾತಂ । ಗನಿವಿಷರುವೆಚ್ಚಿ ವಸುಸೌಖ್ಯಗಳಪಡುದುಫಟವೆಂದಾ ॥೪೬॥ ಮು ದಸ್ತಲೀಯಿತಿಹಾಸವನುಕೇ । ಳಿದರಿಗಿಜನೆಲ್ಲರಿಗವೇಳಿದ । ದರಿರೊಳಹುದಪೀಠವಿಯುರಾರೋಗ್ಯಾದಿಕಭಜಾವಾ । ಚರುರಮೋ ಲಿನ್ನೈಸಿಕೇಳುವೆ । ಯದನುಕೇಳಿಂದೆನುತಲಾಹ್ಲಣ । ನದಿಯನಂದನನಾವಲಾಯಮತನುಜನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೭ ॥ ಎಲೆಪಿತಾ ಮಹಪೈತೃಕಕ್ರಿಯೆ । ಗಳಲುಪಾನಪಗಳನುಕೊಟ್ಟಡೆ । ಯಾಲಭಿಪುಣ್ಯಾಗಚ್ಛಾದೆಂಬರುತಪ್ತಿಕೇಷವನೂ ॥ ತಿಗುಹುನೀ ನೆನಿಭೀಷ್ಮನುಡಿಸು । ಬಳಿಕಲೊಯತಿಹಾಸವುಂಟದ । ನೊಲಿದುಕೇಳ್ದಜಮದಗ್ನಿವಿಸಂವಾದಮೆಂಬುದನೂ ॥ ೪೮ ॥ ಎ ನುತಸಂಪ್ರೀತಿಯುಲಿಗಂಗತಾ । ನುಜನುಡಿಪನುಭೀರ್ಮಸುತಕೇ । ಳನಘನಾಜಮಮಗ್ನಿಮುನಿಸ್ಥಂಗವನುಪೂರ್ವದಲಿ॥ ಥ ನುವಿಚಿತ್ರೈತರಲುಪಿಂದಾ । ವನಿತೆಕರಗಳಿಸ್ಪಲವನುತಾ । ಮನಪ್ರೋಲಿದುಮಿಗೆಪೊತ್ತಾಂಡಳುವಿಪನಮಧ್ಯದಲೀ ॥ ೪೯ ॥ ಬ ಳಿಕಲೊಂಬೆಯಲ್ಲಿಕದನ । ಕುಳಿನಯಾಮಿಕೆಯಲ್ಲಿಯಾಮುನಿ । ತಿಲಕನಿಂತಿದನೆನುವೆನಾನಂಬುಗಳಾನಾಯ್ದಾಯ್ದೂ ॥ ಲಲ ನೆನೀತಪಚಿಕೆನುತಲಾ । ಗೆಳೆನಿರೂಪಿಸಿದೂರದಲಿಯು । ಭ್ಯಳಿಸಿಕೊಳ್ವರಿದದರಿಬಾಣ ವಳಿಯನಸುತಿರ್ದಾ ॥ ೯೦ ॥ ಅರಸ ಕೇಭೀಷ್ಮನುಬಗ್ನಿಮುನಿಯು । ಚ್ಚಾಟ್ಯರುಕತಾವಳಿಯೆಲ್ಲನಸುತ । ತ್ತರಾಣಿಲೇಣುಳಿಕೊಪ್ಪೋಗಿಯಾಯಾಪ್ಪಾಲ್ಕಪ್ಪನನುಳಿಕೊಡುತ್ತಿಕಳೂ ॥ ಪಿರಿಯಸಿಲಿಮೀಸರಿವಿನೋದದು । ಲಿರುತಿರಲುತತ್ಸನಮಯಪಲಿವಿನ । ಕರನುಬಂಡನುನರನಮಧ್ಯಕೆಪಿಸಿಲರಭುಳಕವಿ ಯೀ ॥ ೯೨ ॥ ನುತಮಿಬಾಣಾವಳಿಯುಮೆಲ್ಲನ । ಪಿಡದುತಂದಳುಪಿರಿದೆನಿಸಿಜೆ ಯು । ರಿಡುತಲತಾಮುನಿಳಗಾತಡದೆಯದೇಳೆನೀ ನೆಂದೂ ॥ ನುಡಿಯೆರೆಣುಕೆಯೆಂ ಳೀಗಳು । ಪ್ರೊತವಪಿಸಿಲಶಿಕಾಯ್ದುವಿಗೆನಂ । ನಡಿಗಳನುನುಡೆತವದುಬಂದೆನುನೆಳಲಿ ಸೊಳುನಿಲುತಾ ॥ ೯೩ ॥ ಎಂದುಲೇಣುಕೆವೇಳೆಕೆಳ್ದಾ । ಮಂದಗಮನೆಯನುದಿಯನಕಟಾ । ನೊಂದವೇನಿನ್ನ ದಿಗಳೀಕಡು ಗಾಯ್ಬಲೆಲುಮೊಳಗೇ ॥ ಬಂದುಕೆಶಪ್ಪೆ'ನುಂವಿಮುನು । ಕೊಂದಡಲ್ಲದೆಪಿಡೆನುರ್ವೀ । ಯೆಂದೆನುತಜಮದಗ್ನಿಮುನಿಕೋ ಪದಲಿಗಾರ್ಜಿಸಿದಾ ॥ ೯೪ ॥ ಬಳಿಕಮುನಿನುಮುನಿದುದನೀರಿಕ್ಷಿಸಿ । ಜಲಜವಿತ್ರನುವಿತ್ರವೇಷದಿ । ನಳುಕುತಂಜಮದಗ್ನಿಯ ದಿಗಲಿಬಂಡುನಿಂದಿರಲೂ । ಕೊಲಗುಭೂಸುರಭಾನುಮುಖಲ । ನಿಯೊಳಗೆಬೀಳ್ವಂತೆಯೊಂದೇ । ಬಿಲುಗಳ್ಗೆಯೋಜನೆಸುವೆ ನೆನುತಾತಪವಿಯನ ವಾವಾ ॥ ೯೫ ॥ ಎನಲುವಿಪ್ರನುನುಡಿಕೇಳಿಲೆ । ಮುನಿದನೀನೀಕೂರಕರ್ಮಕೆ । ಮನದೊಳಿಂದ್ರೋ ಗಿವುನುವಲುತ್ಪ್ರಿಸರ್ಪಧಂತನವಾ ॥ ದಿನಕರನುರಕ್ಷಿಸುವಿನಾ । ತನನುನೋಯಿಸೆನಕಲಲೋಕಗ । ಳನುಕೆಡಿಸಿದಪಳಿ ಹುದುಪಿಡುಕಾಂತಿಯುಫಲಿಸೆಂದಾ ॥ ೯೫ ॥ ಎನಲುಕಾಂತಿಕೊಂದಿರಲಾ । ಜನನಳುಕಿನ ನೀಗದಿನಕರ । ನೆನುತಲಾಜಮದಗ್ನಿಮುನಿಯಂಸ್ತ್ರಗಳಗಬ್ಜಿನವಿಳೀ । ಮುನಿನಪಿಡುನಾವಾಡಿದೀತ । ಪ್ಪನುಮರದುಸೈಪಯಿಂದನೀಸಲ । ಹೆನುತಕಲವರಿ ದದಲಿಬಾಣ್ಸ್ತ್ರಿಪನುವಿನಿಯುದಲೀ ॥ ೯೭ ॥ ಒಳಿಕಲಾಮುನಿಕಾಂತನಾಗುತ । ಲಿಲಿಪುಸೂರ್ಯನಲಾಲಿಸುತದುನ । ದೊಳಗೆಕಲ್ಪಿಸಿನಿಯುನಾನಾವ್ವಿಳಯಾಯುಧನುಕೈಪಡೆಯೂ । ಇಳುಹಿಯಿಷಿದರಿನಲಿಯವಮ । ಗಳಲಿಮೆಟ್ಟಲುಮೇಲೆಪಿಡಿಯಲು।ತೂ ಲಗುವುದುಬಲುಬಿಲುಬಿಲಾಗೆಯೆನುತ್ತಲರುಹಿದನೂ ॥ ೯೭ ॥ ಧರೆಯೊಳಿವುಮುನ್ನಿಲ್ಲನೆಂದಾ । ಪರಮಮುನಿಸಂತೈಸಹಿತಲಂದ ।ಬ್ಜರಿವಿಪಪವನಿಂ ಡಿ ನಂಕಲ್ಪಿ ಪಿವಿನವೀಗಾ । ಕರುಣದಿಂದಿವನೊಲಿದಂಧಾತ್ಮಕೇ । ನಾರರಿಗಿತ್ತಂದೆದಾತ್ಮಗಿಷವರ । ವೆರಡರಲಿರುಳುತರುಮಾರ್ಕೃತೆರಿತತ್ಪಶಯಹಿದನೂ ॥ ೯೮ ॥ ಬಳಿಕಲಾಜಮದಗ್ನಿಮುನಿಪತಿ। ಕಳುಹಿದನುಪಾತರ್ಜಂಡನನುನಿಜಿ। ಲುನೆರಹಿತಕೆಶ್ರಮುಜಿಕಿಯಲಿ । ನಧಿಕಪಯಶಸ್ಸಲೀ । ಇಳಿಯೊಳವನೀಕ್ಷಿಸುತಲೆಲ್ಲರು। ಪಲವನದರಂದಲಿವಾಡಿಸೆ । ಸಲೆಹರದುಡದುಮೆ ಲುಣಾನಗಸುತಕೈಸಶಕ್ತಿಗಳೂ ॥ ೯೯ ॥ ಜನಪಕೇಳೀರೀತಿಯಲಿಯೂ । ವಿನಕಾನವಾನಸದೊಳಗೆನಂ । ಜನಿಸಿದೆವುಪೂರ್ವಾಪಾಪಗಳಾತಪಸ್ಸಕ್ತಿಗಳೂ । ಮನವೊಲಿದುನೀನವನುಭೂಸುರ । ಜನಕೆಕೊಟ್ಟಿನುಹಾಫಲವನಡೆ । ಯೆನುಚಿತಲಂತತ್ಪಸುತನೆಗಗಾತತನುಜನನರುಹಿದನೂ ॥ ೧೦೦ ॥ ಧರೆಯೊಳೀಯಿತಿಹಾಸವನುಕೇ । ಳ್ದರಿಗಪ್ರಿಯದಲಿಪೇಳಿದರಿಗಾ । ಪರಿಸಲುಯವುದುವಿಪಭಯವಿಯುಪಕೆಸುಬವಹುದೂ । ನರನಸೃಪಸುತಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ಕರುಣದಲಿರಕ್ಷಿಸುವವೆಂಕಟ । ಗಿರಿವತಿಯನಿಜಭಕ್ತಸಹಗಾಂಗೇಯವನರುಹಿದನೂ ॥ ... ... ॥೧೦೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭೯ ಪದ ೪೧೩೯ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವಿಶದವಹಶತರದಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ವಸುಮತೀಶಗೆಭೀಷ್ಮನಸಿವ । ನಿರ್ಸಿದನಾಚಾರವ ।
ಮುಖಬಹುಧರ್ಮಸೂಹ್ಮ ಕೀಳಾ । ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಗಂಗಾನೊಮನುಬಳಿಕಾ । ಕಾಲತನುಜನಕರದುಕೆಲವಾಚಾತಪದ್ಮತಿಯೊ॥
ಹೇಳುವೆನುನಿನಗೀಗನೀನದ।ಸುನಾಲಿಪವಧಾನಪಲಿನುತಮುನಿ । ಜಾಲನರಿತೋಷಸುವರೀತಿಯಲಾಗಲಿಂತೆಂದಾ ॥೧॥ ಪ
ಗಲುದನ್ಮಖನಾಗಿಯಂತಾ । ವಿಗಭಿನುಬರಾತ್ರಿಯಲಿವಿಣ್ಮಾ । ತ್ರಗಳಬಿಶುವುದುಬಲಪಕಿವಿಗುದವೀತವನುಧರಿಸೀ ॥ ಮಿ
ಗಿಟಿನಿಸಿದಾಚಾರವೆನಿಪ್ರದು । ನಗಲುನುಡಿಯಲುಸೆಲ್ಲದದುಕೌ । ಚಗಳಿವಾವದಮುಂಚೆಬುಧಗೆನೈವಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೨॥ ಎ
ಲೆನೈವಾಲಕಕೇಳುಶಂಚ ।ಗಳಿಗೆವೃತ್ತಿಕೆವಿರಿದುವೇಕೆಂ । ದೊಲಿಪುಬೇಳುವರಿರದೆನಿಪ್ರದಾನಿಯಮವಿನ್ನದಕೇ । ತ್ರಿಳಿದು
ನೋಡಲುಗಂಥಲೇಸಂ । ಗಳುಕೆಡುವರೀತಿಯಲುಪಾನ । ಸ್ಥಳಕೆಕೌಚಕ್ರಿಯೆಯವಿರಚಿಸಲನಿತೆನಿತಾಕೆಂದಾ ॥೩॥ ಅವನಿವಾ
ಲತ್ರಿಕಾಲಮೃತ್ಕಲ । ನವರಚಿಲೆತಗೆ ಗೃಗನೆನೆಸಂ । ಭವಿಸುವುದುಸಂಕುದ್ಧಿದಕ್ಷಿಣಕರಕೆವಿಾದಕೆ ಕ । ಪವಣರಿದುದಕವಾ
ಹವೆನಲಿ । ಕ್ಕುವುದುಮೃತ್ಪನುಭಾವಕೌಚ । ಕೆಕ್ಕವುವಿಚಾರಿಸೆಸರಿಗೆಬಾರವುಬಾಹ್ಯರಚನೆಗಳೂ ॥ ಚದುರಕೇಳುಜಲಾಕ
ಯಿದಮ । ಧೈರ್ಯಲಿಭಾವಿಸಲುತ್ಪಭೂಭಾ । ಗದಲಿಚೆ ಕೃತ್ಯದಲಂಗದಿಗಳಲಿರಂಜವಾರ್ಗದಲೀ । ನದಿಗಳಲಿಶಿಖಿನೇನುಭೂಸು
ರ । ರಿದಿರಿನಲಿವಿಹಿತೊತ್ಪೀಚನವಾ । ಡಿದಡಳಿಗಳಹುದೆಂದಪಖಿಳ್ಯತಿಕಂಬಗಳೂ ॥೪॥ ಮುಸುಕನಿಕೆ ಕ್ಕಿರಕೆ ಕ್ಕಳಿಳಿ । ದ್ದ
ಿರದಿಗಾ ಭಗದಲಿಕಿವಿಗೆ ಕೈ । ದಿಸಲಿಳಿಯುಜೊ ಕ್ಷೋಣಿವಿತವನಾ ಮೌನದಲೀ । ದನೆಯನೋಡಿದೆಮೂಗನೆರೆಬಂ ।ಧಿಸಿಕೊ
ಳುತವಿಸಿಕೊತ್ಪೀಚವನವಿ । ಚಿಸಿಬಳಿಕತನ್ಮಲಸನೋಡಪಜೊಗವೇಕೆಂದಾ ॥೫॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಗಗಲಕೌಚದೊ । ಳಿರುಳೊ
ಳಧರ್ಮವೆನಾಕಬುಳಿಕಾ । ಇಬ್ಬುಳಮಾಮುವಳಿಚ್ಪಧರ್ಮವೆನಾಕಮಾರ್ಗದಲೀ । ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾರಿವಿಚಿಸಿಂಪಕೌಚೀ । ತ್ಕರ
ದೊಳ್ಗವೆನಾಕಾಗುತ । ತ್ಪರುಷಿಯರುಗಂತೆಂದುನಕಲಸ್ಮೃತಿಗಳರುಹಿದ್ದಾ ॥ ಲಲಿತಕಿಂಗಳಿಗಳಿಗೆನಿಸಂ । ಗಳಿಲಲಮಾಕ್ಷಿ ಯ
ರಬುಬ್ಬದ । ಗಳಲಿಭೂಷಿತವೆರಿಸಿಕೊಳಿ ಬೃವಿನುಲವೆಂದೆನಿಸಾ ॥ ಬಲಸ್ಪತಿತನೆಯನಿಸುವುಮಕೇ । ಳಲಳುತಾದಾಚಾರ
ಮನಸಂ । ಕುಲಕೆಸುನಿನ್ನನಕ್ಕೆನಿರ್ಮಳಜಲವೆಂಬೆಕೆಂದಾ ॥೪॥ ಭೂಮಿದಿಕೆಳ್ಗಳ್ಗಿಣ್ಯಕಾರ್ಯೈ । ತ್ಕರಗಳಲಿವಿಸ್ತರಿನಿ
ಸಿಂದೆನೆ । ದುರಿತಕರ್ಮನಿರೀಕ್ಷಣಿಗಳಲಿಭೋಜನಾಂತಪಲೀ ॥ ಚರಿಬಾಂಪಲಿಯಲಿನಿಲಿಸಂ । ಬನಧರಿಸಿದ ಪ್ಪಸಾರಿಯು ।
ನಿವದೆಕೊಂಡೆಡೆಯಲ್ಲವಾಮುಸ್ರವಾಚಮನಗಳನೂ ॥೯॥ ಜನಪಕೇಳ್ಗಿಂಜ್ಯರುಹಾಪ್ಪಲ್ಲಿ । ವೆನಸುಯೋಗ್ಯಗಳಿನಿಪದಿನಗ
ಳ । ನನುಕರಿಸಿತುಮಕಾಷ್ಠ ತತ್ತಿಯಲಿದಂತಧಾವನವಾ ॥ ಮನವೊಲಿಂದವಿಚಿಲ ಯಿಯಾಗಾ । ದಿನಕರೋದಯನಿಂದಮು
ನ್ನವೆ । ಯನಥಿನಿಷಾ ೃತಪ್ವಜನುತಾನೆಳಿಕೆಂದಾ ॥೧೦॥ ಚಮಂಳಿಳ್ಗಿಪವಿಧಾನಕೆನ । ಲ್ಲವಿನಗಳಲಿಪನ್ನೆರಡಾಸೂ ।
ಳುದಕದಲಿಗಂಡೂಷನನುನಿಗಿಚಿದವಾಸನಗೇ । ವದನಕುದಿ ದ್ವಯಪಯಿಯನಕರ । ನುಯಯಿದಲ್ಲಿಂವೊದಲೆಸಸ್ನಾ । ನ
ದವಿಧಿಗಳನುಮಾತಿಸಿಕೆಂದಿಯುನುಶಿರಸ್ಕ ರಿಸಲೀ ॥೧೧॥ ಜನಪಕೇಳಿದುರ್ಗೀದಾಮಗ । ಳಿನಿಸಮಂತ್ರವುಪಾವನಮಂತಿಗ । ಳ
ನಿವಯಜ್ಞಮಂತ್ರಗಳನಾಸುಸ್ವಾನಕಾಲದಲೀ । ಮನವೊಲಿದುಉಚ್ಚರಿಸಿಯುದು । ಫನವೆನಿವಮೃತ್ಕಿಯನಕ್ಷತೆ । ಯಿ
ನುತಿಲವನುಮಾಗಮಂಡೆಯೊಳಿರಿಸಬೇಕೆಂದಾ ॥೧೨॥ ದಿನಕರಾರ್ಧೂದಯವಸಮಯದ । ಲನವರತಗಾಯುತ್ರಿಮಂತ್ರ
ದಿ । ಳಿನವೆನಿಸ್ಪಳ್ಯೆರ್ಗತ್ರಯವಕೊತಬೇಕುಭಾಸ ಕ್ಕರಗೇ । ಜನಪಕೇಳ್ನಿಂಪರ್ಮಾಗಲೊಳು । ಮನವಳಿದುಳುಳಿ ಳ
ರ್ದುರಾತ್ರಿಯೊ । ಳಿನಿಪತಪ್ಪದೆಜಪಿನುವರುಗಾಯುತ್ರಿಯನುಮುಥರೂ ॥೧೩॥ ಸಾಲಲಿತಾನುಮಾನಗಳನ । ಗಳವೆನಲು
ಸಂಜೆಯಾಲಿನಿರಚಿಸಿ । ಒಲಿದುಪಿರಿದೆನೆವೇದಪಾಠಂಗಳನುಪರಿರಚಿಸೀ ॥ ಬಳಿಕಮಾಧ್ಯಾನ್ಹಿಕಲಸತ್ಕ್ರಿಯೆ । ಗಳರಚಿಸಿವರ
ವೈಶ್ವದೇವನ । ನಲಘುಬಲಿಹರಣನನುನಿಪ ರುಪಾತಬೇಕೆಂದಾ ॥೧೪॥ ಒಲಿತತಿಥಿಗಳಬರವನೆರೆಬಾ । ಗಿಲಲಿತಾನೀಕ್ಷಿಸು
ತಲಿದ್ದಾ । ಗಲೆಬರಲುತತ್ಕುಲದಲಿಯತಾಗಂತುಕೋತ ತ್ಪಮಗೇ । ಲಲಿತವೆನಿಪಾತಿಥ್ಯಗಳನ । ಗ್ಗಳವೆನಲುಪರಿರಚಿಸಿಸ್ನೊ
ಜನ । ಪಲಿಬಳಿಕತೃಪ್ತಿಯನುಮಾತಾವುದುಧಿಕವದುದೆಂದಾ ॥೧೫॥ ಅರಸಕೇಳ್ಗಾಚಿಗೆಬಾಲಾ । ತುರಿಗಶಿಥಿವ್ರಜಕೆಮೊ
ದೆಂತಾ । ದರಿಸಿಯನ್ನವನಿಕ್ಕಿದರೆಗೃಹಮೇಧಿಯಾದವನೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿವಸಜನಿಂದಬಂದರೆ । ದುರಿತಪಹುದಿದನರಿದುಸೈಣಿ ।
ವೆಸಿಲಾಲಿಸಬೇಹುಸೂಟುವೇಳಿಗೆಲ್ಲನಾನೂ ॥೧೬॥ ಎಂದುಬಹುರೀತಿಯಲಿಗಂಗಾ । ನಂದನನುಸಕಲರಕ್ಕೆಯೋಚಿತ । ವೃಂ
ದಗಳನುಚಾಪವಧಿಗಳನುವಿಸ್ತರಿಸೀ । ಅಂದರುಹಿಧರ್ಮಜಗೆಬಳಿಕಿಂ । ತೊದನೀಪರಿಯೊದಕರ್ಮ । ದಂದುಗಕ್ಕಾರ
ದೊಡೆಯೋಗವಧರಿಸಬೇಕೆಂದಾ ॥೧೭॥ ಅಡುಪರೆಪಂಚಹಧರ್ಮವಾಯೋ । ಗದಲಿವೆನೋಹ್ಮವರಡೆ ನುಬುಪ್ಪುದು । ಚದುರತ್ರಿಗೆ

ಈಪೇಹವನಿಶ್ಚಿರಕರ್ಮಜಾಲದಲೀ । ಶ್ರಿವಿಷಸುಖನರಕಗಳುನಂಭವಿ । ಪುದುಬಳಿಕಬಯಜನನಮೊರಣದ । ಬಿಂದರಿಳೆಯಬಲುಯಿತೀಗವೇಪಡಿಸುನದುಬಂಧನವಾ ॥ ೧೪ ॥ ಎನಲಾಕುಂತೀಸೂನುವಿಂಕಂ । ದನುಬಳಿಕತನುನಿತ್ಯವಲ್ಲಿಂ । ಬೆನಗೆಹೇಳಿದೆವುರಣಸಾಚಕವಾದಚಿನ್ಹಗಳೂ । ಮನುಜಗಾವುದುನೀನದನುಮಿಗೆ । ಮನವೊಲಿದುಪೇಳೆನವೀನಂ । ದನಸುನುದಿದನುಮತ್ಕೌತುಕವೆಬರೀತಿಯುಲೀ । ೧೯ । ಅಂದವೆನಲರುಹುವೇಕರವ। ನಿಂದುಕುಲನಂಭವನಕೇಳಾ । ವಂದ್ಯಲಿಮಾನನದೊಳಶ್ವವಧಾನದಿಂದಿದನೂ । ಇಂದುಕುಕ್ಷಿಗ ಗ್ರಹಗಳುನ್ನತಿ । ನಂದದೀಪಚಾ ಛಯೆನಭದೊಳ । ಗೊಂದಿನಿತುಕಾಣಿಸದಳಿವನುವರುಷದೊಳಗವನೂ ॥ ೨೦ ॥ ಉರಿವುತಿರಲಂಗಾರಮಾತ್ರವ । ಕಿರಣವಿಲ್ಲದಸೂರ್ಯಬಿಂಬವ । ನಿರದೆಕಂದವನುಳಿಯಬಳಿಕರುದಿಂಗಳಿಂವೇಲೆ ॥ ಹಿರಿದೊಡಲಕಿರಿದಾಗಿಕಿರಿಯದು । ಪಿರಿಯದಾಗಿನಿಮಿತ್ತಗಂಡಡೆ । ಧರಣಿಯಲಿಹತ್ತೇಟುತಿಂಗಳವೇಲೆಜೀವಿಸನೂ । ೨೧ । ಕೆಸರುಹುಡಿಗಳವೆಟ್ಟಿದರೆ । ಖಂಡಿಸುವವೊಲುಮಿಗಪಾರ್ಶ್ವಭಾಗದೊ । ಳೆಸವದಾಂಗುಷ್ಮವಿಲ್ಲದಹೆಜ್ಜೆಗಂಡವನೂ । ವಸುಮತಿಯೊಳೆರುವಿಂಗಳಿಹವಾ । ಯಸವ್ವಲೂಕಕಕ್ರೋತ್ರಗೃಧ್ರ । ಪ್ರಸರಮಂಡೆಯನೇರಲನನರುವಿಂಗಳಿಗೆನುಡಿವಾ ॥ ೨೨ । ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದೆಮುನುಕಿತಾದೊಡೆ । ಧೂಳಿವಾಯಸದಹ್ಲದಿಂವಾ । ವಸಾಳಿಯುನುನೆರೆಪೊಡದುದಾದರೆಚರ್ಮವಮಾಂಸಗಳೂ । ಕೇಳಿವಂದವಿದಾದಡಾತಗೇ। ಬಾಳಿಕೆಯುತಾನೈದುತಿಂಗಳು । ಹೇಳುವುದುನೆಳಲನ್ಯದಂತಿರೆನಾಲ್ಕಮಾಸವಿಹಾ । ೨೩ ॥ ಜಲದವಿಲ್ಲದೆತೆಂಕಪಡುವಲು । ಲಲಿತವಿದ್ಯುಬ್ಬೇವತಾಮುಖ । ಗಳನುಕಂಡಡೆಮೂರುತಿಂಗಳಿಗಾತಗಯುಷ್ಯಾ । ಜಲಮುಕುವಗುಡತ್ಪೆಲಮದ್ಯಂ। ಗಳಲಿಯಾವನುಮೊಳಿವಿಲ್ಲದ । ನೆಳಲನಿಕ್ಷಿಸನೆರಂತಿಂಗಳಮೀಲಿರುವನುಳಿಯಾ । ೨೪ । ಶ್ರವಣನಾಗಲಿಮುಕ್ತಕೇಶಗ । ಳವನದಾಂಗಲಿತನ್ನಕಂಡು । ತ್ಸವಪಡಿಕುಣಿಯುತತಾನುಮಂಜಗಳೊಳಗೆನುಮುಗುನದಾ ॥ ತವಕದಲಿಭೂತಂಗಳಾಯುಧ । ದವಮಲಿಲೆಯಲಿತನ್ನಸಿದುವ್ರದ । ನವಸಿತಕಿನಸಿಲೆಕಾದಜೀಗಲಳಿನವನಾ । ೨೫ ॥ ಈರಡಿಕೊಂಡಗಗಳಿನತರಿತಾ । ನಿರದೆತಿಂಕಲುಪ್ರೋಪುದನುಮ । ತ್ಕರುಣವರ್ಸದನಿಲಯನಸಂಕಾಂತಿ ಪ್ರೋಮುತಾ ॥ ಮರಳಿಕಚ್ಚುತಕನ್ನನೆಳವುದ । ನಾನುಕಂಡಡೆಕನಸಿನಲಿಯುವ । ನಿರನುಜೀಗದಲಳಿವನ್ಯನಾಂಧಕಳಿಂದಾ । ೨೬ । ಪಲವುಬಗೆಯಾಗಿಯವಿಷಾಪ್ತ । ವಳಿಗಳವರೊಳಗಾವುದಾಗಲಿ । ವಿಲಯವನುಸೂಚಿಸಿದಡಾವಯುವಿಲಿಯನುವನೂ । ಅಲಳುಸಂಸ್ಪೃತಿಪೃಷ್ಟಿಗಳತಿತಾ । ನುಳಿದುಮುನಿನಿರ್ವಿಷ್ಪನುಗರ್ವಿ । ಲಲಿತಜೋಧಪರಮಪದವನುಪದಂಯಿಜಿಂಕೆಂದಾ । ೨೭ । ಎಂದರುಹಿನಡೂರ್ಯಗಿತಶ್ವದ। ವೈಂದದಾಚವನುಗಂಗಾ। ನಂದನನುತಾಶಿಳುಹಿನುವಿಸ್ತವಿಧಂಬಿಂತೆ ॥ ಮುಂದೆಲಲಿತಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದ । ಚಂದವನುಬಳಿಕಿದನುಬಯವಾ । ನಂದಲಿಮತ್ತಂತಕಾತ್ಮಜನಾಗಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೪ ॥ ಲಿತಸುಖನೆಂಬೊಧೂಪದಿಂಪಂ । ಗಳಲಿನೈಮ್ಯೋಜ್ಯಲಿದೇವತೆ । ಗಳನುಪೂಜಿಸುತಿಪ್ಪರಲ್ಲರುತದ್ವಿಶಿಷ್ಟಸನೂ ॥ ಶಿಂತಿಸಿನಾರಾಯಮತನುಜಕೇಳಲು । ಬಳಿಕನುಡಿದನುಭೀಷ್ಮನಾಗಾ । ನೊಲಿದಿನಗೆಯರುಹಿಂದಂದಿನಿನಗುನುರುವೆನುಕೇಳಿಂದಾ ॥ ೪೬ ॥ ಳಿನತನ್ಯತಮುಯಂಗಳೋಷಧಿ । ಗಳುವನಂಘರೆಯಲ್ಲಿಕೇಳವ । ರೊಳಗೆಯಿತ್ತಮಪ್ಪಕ್ಷ್ಮವಂತಾಕುಟ್ಮಲದಿನುರಾ । ಶ್ರೋಧಿದುಪ್ರಾಜನರೊಳಿ ಬೃತಜನಿ । ರ್ಮಳವೆಂದಿಳನುನವಸ್ಪೃದುರಿಂ । ದಲಿಪ್ರಸೂನಾವಳಿಗಸುಮನೊಳಾವಾಯ್ತೆಂದಾ ॥ ೪೭ ॥ ಶ್ಲಿಶಿಪಕೇಳ್ಮೆಪುಷ್ಪಗಳಲ । ಚಿರತರೆನಿನಿರ್ಜರರುಸುಮನ । ಸ್ವತಯುಶೀವರುನುನುಜರಿಗೆಬಯಸಿದುದನದುಂದಾ ॥ ೪೮ ॥ ಸುಮನೋನಾನುಮನುಮರ । ಪ್ರತತಿಗಾಯ್ತಾನುಗಂಧಗಳಿದವ । ಳತೆಗಳಪಪ್ಪಾಗಳಿಗೆಬರ್ಹಿರ್ಮುಖುವೇಚ್ಚಾಪೂ ॥ ೪೯ ॥ ನಳಿನಗಳುಜಾಜಿಗಳುತುಲಸಿಯ । ದಳಿಗಳೈದಕ್ಕಭೂತದದೇಷ । ಗಳನುವಾಡುತಲಿಪವ್ರಕಲಾಮರಕಂಬಕಳೇ ॥ ೫೦ ॥ ದೊಳುದಯಿಪವಿವಿಧಕುಸುಮಾ । ವಳಿಗಳವ್ರಯಕ್ಷಾನಿಗಳಿಗ । ಗ್ಗಳವೆನಿಪತುಷ್ಟಿಯನುವಾಡುವವರಕೇಳಿಂದಾ ॥ ೫೧ ॥ ಅರುಣವರ್ನಗಳುಭನಕಂಟಕ । ತರುಭವಗಳನೆಕಟುಕಗಂಧದ । ಬೆರಸಿಕೊಂಡಿಹಕುಸುಮನಂದೋಹಗಳಭಾವಿಸಲಾ ॥ ಅರಸಕೇಳಹಿತಾಧಿಚಾರಕ । ಕರಣಿಗಳಿಗೆಯೆಧರ್ವಮಂತ್ರೋ । ತ್ಕರಕುಚಿತವೇದೆನಿಸದಾತಾಗಳನಿಸಿಕೊಂದಿದಪ್ರಾ ॥ ೫೨ ॥ ಪಿರಿದೆನಿವಪ್ರೋಲುತೀಕ್ಷಣಗಂಧವ । ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹವಿವಿಧಕುಸುಮೋ । ತ್ಕರಗಳೆಲ್ಲವುಭೂತಶರಹ್ಲೋಗಣಕೆತುಷ್ಟಿಕರಾ ॥ ಸವಾಗಿರೆಪ್ರೊಸತೆನಿವನವ । ಪರಿಮಳವಕೂಡಿರ್ದಪೂಗಳು । ನರರಿಗ್ಲರಿಗುಚಿತವೆಂದೆನಿಸುವವುಕೇಳಿಂದಾ ॥ ೫೩ ॥ ಮನುಜನಾಯಕಕೇಳುಪಿತೃಕಾ । ನನಗಳಲಿಪೇವಾಲಯಗಳಲಿ । ಜನಿಸಿದುದ್ಗಮರಾಜಿಗಳುನಲ್ಲವುವಿವಾಹಕ್ಕೆ ॥ ಖನವೆನಲುಕಾಂತಿಕಕಪೌಷ್ಟಿಕ । ಕನವರತಸೀಮಂತಿನೀಕಂ । ಜನಗಳಾವಿಗಳಾದಕೋಳಿನಕರ್ಮನಂಚಯುಕೇ । ೫೫ । ಕುಸುಮಗಂಧಗಳಿಂದಲಾಸನು । ನನವಳೈವೇದ್ಯದಲಿಯೆಜ್ಞರು । ಪ್ರೋನತಿಸಿವಪ್ರೀಲುತದುಪಭೋಗಂಗಳಲಿಭುಜಗಬಯಾ ॥ ಅನಘಸಂಪ್ರೀತಿಯನುನದೆವರು । ವಸುಮತಿಯೊಳೀಮೂರುತರಗಳೂ । ಳೆಸವನುನುಜರುಪ್ರಿಯವನೈದುವರರಸಿಕೇಳಿಂದಾ ॥ ೫೬ ॥

ಕೇಳಿಕೈತವಭೂತಳಾಧಿಪನೊ॥ಪಿರಿದೆನಿಸುವವ್ರೊಲಗ್ಗಿ ಹೋತ್ರವ|ವಿರಚಿಸುತತಖ್ಯಯಜನೋತ್ಕರ|ಕೆರಗಳುಳ್ಳವರಲ್ಲಿಗೈದು|ವರೊಲ್ಲೆನಾನೆಂದಾ॥೭೫॥ಸುರಪತಿಯಲೋಕದಲಿನಾನೀ|ದ್ವಿರದವನುನಿನಗೀವೆನೆಂದನು | ಧರಣಿಸುರನಾನುಡಿಯಂಕಳೆದುಕಪಟಭೂಪವರನೊ॥ಪಿರಿದೆನಿಸಬಹುಸುಕೃತಕರ್ಮವ| ವಿರಚಿಸುವಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆಗೊ| ಚರವೆನಿಪ್ಪುದಾಲೋಕವೆನಗದುನಿಷ್ಫಯವಿಲ್ಲೆಂದಾ॥ಅನಿಶವಸಗತಲೋಕವೋಹವಿ|ದೆನಿಪಗೋಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಾದ್ವಿಪ|ವನುನಿನಗೆನಾನೀವೆನೆಂದನುಭೂಪನದಕೇಳೀ|ಖನಿವೆನಿಪ್ಪೊಲುಗೋವ್ರದಾನಗ|ಳನುರಚಿಪದವರಲ್ಲಿಗೈದುವ|ರೆನಗಸಾಧ್ಯವದೆಂದುನುಡಿದನುತನ್ನ ಪಾಲಕನೂ|ಈವೆನಜಲೋಕದಲಿಈಪಂ|ತಾವಳವನನಿಗೆಂದುನುಡಿದನು|ಭೂವಿಬುಧನಾನುಡಿಗೆಮತ್ತಾ ತಂಭಭೂವರನೂ|ಆವಗವುಳ್ಳನವೆನಿಪಹಯಮೇಧಾವಳಿಯವಿರಚಿಸುವರಿಹದಾ | ವಾವಿಪ್ಪುಲಲೋಕಕ್ಕೆಪ್ಪೋವರನಾಧ್ಯವೆನಗೆಂದಾ ॥ ೭೭ ॥ ವಿಷ್ಣುಲೋಕಕೆಬರಲುನಿನ್ನಯ| ತೈಷ್ಣಯನುಪರಿಹರಿಪೆನೆಂದರೆ | ಜಿಷ್ಣುನುದಿದನುಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದುನನಗೆನಿನಗಿಂದೂ ॥ ವೈಷ್ಣವೋತ್ತಮರಮಲಧರ್ಮದ | ಲುಷ್ಣಕರಮಂತಲವಭೇದಿಸಿ | ವಿಷ್ಣುಗತರಾದರಿಗೆಪೌನರ್ಭವಗಳಿಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೭೮ ॥ ಬಳಿಕಲತಾಮುನಿತನ್ನ ಪಾಲಕ | ತಿಲಕನೊತನಿಂತೆಂದಲೋಕಂ | ಗಳವಿಶೇಷವನೆಲ್ಲವನುತಿಳಿದೀಗಪೇಳುತಿಹೇ॥ ಬಲಮಥನನಹುದೇಯೆಸಲುನಗೆ | ಮೊಳೆಯಲಹುದಾನೀಗಲಾಖಂ | ಫಲನುನೋಡೆನುತಂದುನಿಜರೂಪವನುತೋರಿಸಿದಾ ॥ ೭೯ ॥ ಒಲಿದುತದ್ವಿಜನೊಡನೆಯಾಖಂ | ಡಲ ನುಬಳಿಕಿಂತೆಂದದಂತಾ | ವಳವಿದಾತ್ಮಜನಂತೆನಿನ್ನಯಮಸ್ಕಾಗ್ರದಲೀ ॥ ನಿಲಿಸುತಿದೆಪ್ಪಕ್ಷ ಕ್ರವನಿನಗೀ | ಪಲವುಲೋಕದಲಿ ಮುದ್ದುಗರನುತ | ನಲಿವುತಿವೆಪದನಿನ್ನ ನಗಲಿಸೆನಂಜಬೇಡೆಂದಾ ॥ ೮೦ ॥ ಮುನಿಪನೀನಿಃಕ್ಷಣದಲಹಬೋ | ಧನಮಹತ್ವದಿ ಇಂದ್ರನೆಂದೆ | ನನುತಿಳಿದೆರೂಪಾಂತರವನಾಧರಿಸಿಬಂದಿರಲೂ ॥ ನಿನಗೆಸಮನೆಂದೆಂಬಬುಧನಾ | ವನುಭವತ್ಕರಿಸಹಿತನಾಕ ಕೆ | ಮನವೊರಿದುಬಾಯೆಂದುಪ್ರಿಯದಲಿನುಡಿದನಾಕಕಾ ॥ ೮೧ ॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿ ರಕೇಳುಬಳಿಕಾ | ಕಳಿಭಸಹಿತಾಗೌತಮನುತ | ದ್ಬಲರಿಪ್ರವಿನೊಡಗೂಡಿತ್ರಿದಿವಕೆಪ್ರೋದನೆಂದೆನುತಾ ॥ ತಿಳುಹೆಗಂಗಾಸೂನುನಾಕಂ | ಗಳವಿಶೇಷವನಾಲಿಸುತ ಮಿಗೆ | ನರಿದುತದನಂತರದಬಾಕ್ಯಾಂತೇಯನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೮೨ ॥ ಪುರುಷನಾಯುಃಕ್ಷ್ಯವನುಶತವ | ತ್ಸರವಹಳಿತವೇಡಬಾಲಕ | ರಿರದೆಮಡಿನ್ರುತಲಿಪ್ಪರಿಗಲಪಾಯವೇತರಲೀ ॥ ಪರವ್ರದಾವ್ರದರಿಂದನರಿಗೆ | ಪಿರಿದೆನಿಪ್ಪವಿಜನಾದರಿಸಿವಿ | ಸ್ತರಿಸಿಹೇಳಿಂದೆನಲುಬಳಿಕಾಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೮೩ ॥ ಜನಪಕೇಳಾಚಾರವಾಯುವ | ಧನವಪಾಡುತ್ತಿಹುದುಧಾವಿಸ | ಲನಿತೆಯುರುಕೀರ್ತಿಯನುಭಳಿಸಲ್ಪೈತ್ರಯನುಕೊಡುತಿಹುದೂ ॥ ಮನುಜನಾಯುಃಕೀರ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮೈಗ | ಳನುದುರಾಚಾರಗಳುಕೆಡಿಸುವ| ವನವರತಮಿಗೆಮುನಿವ್ರತಿಪ್ಪವ್ರಸಕಲಭೂತಗಳೂ ॥ ೮೪ ॥ ಭೂರಮಣಕೇಳಿದನುಕೇಳಿದಾ | ಚಾರವನುಬಿಡದವಿಪ್ಪೆಬೊಳ್ಕಿತು | ನೇರುತಿಹುದೀಆಚಾರವಿಂದಲಿಸಕಲಸೌಖ್ಯಗಳೂ ॥ ಕೂರ್ರಕರ್ಮವಪಿಟ್ಟುಸಾಧುವಿ | ಚಾರವನ್ನಪೆಸತ್ಕುಲಕ್ಕಾ | ಧಾರವಹಸದ್ವರ್ತನದಲಿರುತಿರಲುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೮೫ ॥ ನರರುಮನದಲಿಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ | ಗುರುವಚನಗಳವಿಮಿಸಿನಡದರೆ | ತರಣಿಯುಪಯಿಸುವಾಗಲನ್ಧನಿಪಾಗಮುಲಗಿದರೇ ॥ ಪರನತಿಯಗಮನವನುಮಾಡಿದ | ರಿರದೆತಗ್ಗುನ್ರದಾಯುರುರಿತೋ | ತ್ಕರಗಳಪ್ಪದು ಪರದೊಳಿಲೆಕಾಂತೇಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೮೬ ॥ ಅನೃತಪಿಂಸಾಕೊರ್ಪಧಗಳಬಿ | ಟ್ಟನಿಶಸಂಧ್ಯೋಪಾಸನೆಗಳನು | ಮನಪೊಲಿದುಪಾಡುತ್ತಹರಿಪ್ರಾಜನೆಯವಿರಚಿಸುವಾ॥ ಮನುಜನಾನವನಿಪ್ಪನಗತಿ | ಧನವೆನಿಪುದಾಯುಷ್ಯವರತಿ | ಯನುಬಯಸದಿದ್ದವನಿಬೇಡಲಸಾಹಸನಹನೆಂದಾ ॥ ೮೭ ॥ ಕುರುಕುಲಜಕೇಳ್ತನ್ನಸಂಗಡಿ | ಗರನ್ಯಪಾಲರಬಾಲವೃದ್ಧರ | ಗುರುಜನವಬಾಂಧವರಭೂಸುರಭೃತ್ಯಬುಧಜನರಾ ॥ ವರಚಿಕಿತ್ಸಾಕಸಂಕುಲವನಾ | ಗರಿಕಚಯಂಪಬಲಿಯರವರಿಸಲು | ನರಗಿಯಾಯುಷ್ಯಗಳುಕ್ಷಯವಹುದರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೮೮ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ನಿಂದುಣುತಲಿರೆವಿಗೆ | ಧರಣಿಪುಲಿನಿಂದಿದ್ದುವಿಣ್ಮಾ | ತರವಪಿಟ್ಟರೆಗೊಂವ್ವಿಜಾಗ್ನಿಕ್ರೀಹೃರಾದವರಾ | ನರನಕುಚಿಕಾಲಿಂದಮೆಟ್ಟಿದ | ಡೆರಡುಕಾಲನುತೊಳೆಯದಿದ್ದರೆ | ನರರಿಗಾಯುಷ್ಯಗಳುಕಿರಿದಹುದೆಂದುಹೇಳಿದನೂ ॥ ೮೯ ॥ ಕರವೆತ್ತದಲಿತುರಿಸಲಾಗದು | ಶಿರವನೆತ್ತಿಯೊಳೊತ್ತಿದೆಂಣೆಯು | ನರನುಕೆಗದಂಗಕ್ಕೆವ್ಯಾಪಿದಹಳುಭವೊರತಕುವುದೂ ॥ ಗುರುವಿನೊಳುಹಗೆತನವಮಾಡಲು | ಪಿರಿಯರೊಳುಸ್ಪೈರಣಿಯೆಬಿಟ್ಟರೆ | ವರರನುಗುಣಕಸೂಯೆಬಹುತಿರಲಾಯುಕೆಡುತಿಹುದೂ ॥ ೯೦ ॥ ದಾರಿಯೆನುಕೊಡಬೇಕುಭೂಸುರ | ಭೂರಮಣಗೋತ್ರಜಗಳೆದು ರ್ಬಲ | ಭಾರವಹಗರ್ಭಿಣಿಯರಿಗೆಕುಭಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನೂ ॥ ಧೀರಕೇಳುವನಸ್ಪತಿಗಳನು | ಚಾರುಮಂಗಳವಸ್ತುಧೇನು | ವು | ದಾರರಬವಿನ್ರರನುಬಲಗೊಂಡೆಯ್ದಬೇಕೆಂದಾ॥ ... ... ॥೯೧॥

ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಐವರ್ತಿಥ್ಯ್ರು | ತ್ಕರಗಳಲಿನಿಜಜನ್ಮತಿಥಿಯಲಿ | ಯರಿದೆನಿಪನರ್ಘ್ಯಂಹಚರ್ಯೆಯವ್ರತದಲಿರಬೇಕೂ ॥೯೨॥
ಧಣವನುಚರಣದಲಿನಾನವ | ನೊರಸಿತೊಳೆಯುತಕೊಂಡೆಯದನಿ | ಷ್ಕರವಚೋವೃತ್ತಿಗಳವೆರದರೆದೋಷವಹುದ್ಗೃಹ

ಪಾ ॥ ೯೦ ॥ ಮೊನ್ನವಾಧಿವಳೇಳುವಿದ್ಯಾ ।ಹೀನನನುಬಡವನನುರೂಪುವಿ ।ಹೀನನನುಬಲಬುದ್ಧಿಹೀನನನಂಗಹೀನನನೂ॥
ಹೀನನನನಾಥನನುರೋಗಿಯ । ನಾನಿಯನುಸುಕೊ ೯ತ್ರಿಯರಕಾರೀ । ರನನುನಿಂದಿಸಿದನರಿಗದೋಷವಹುದೆಂದಾ ॥ ೯೬ ॥
ವಿಲೆನೈವತಿವೇದವನುದೇವತೆ । ಗಳನುನಿಂದಿಸಲ್ಲದೊಮ್ಮೆಯು । ತಿಳಿಯಿಜೋಯಿಸತನದಿವರ್ತಿಸಿಕಿಲಿ ಬ್ಬಿಷಗಳಹವ್ರೂ ಲಲಿತಮೌನವ್ರತದಲಾನಿ । ಕ್ಷಲತೆಯಲಿವಿಣೂ ೩ತ್ರಸರ್ಜನೆ । ಗಳಲಿರದಧಾವನದಲಾಚರಿಸಿದರೆಕುಭವಹುದೂ ॥ ೯೪ ॥ ಎರ
ಡುಸಂಜೆಗಳಲ್ಲಿನಿದ್ರೆಯು । ವಿರಚಿಸಿದಡದುದೋಷಗರ್ಭಿಣಿ । ಯರನುನಂಭೋಗವನುಮಾಡಿದಡದುದುಂದುರಿತಗಳೂ ॥ ಗು
ರುಗಳಿಗೆಜ್ಯೇಷ್ಠರಿಗೆಬುಧರಿಗೆ ।ಪರಮವಹೆಪ್ಪೂಜ್ಯರಿಗೆವಿನಯವಿ । ನರನುನಮಿಸದೆಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆಹಾನಿಯಹುದೆಂದಾ ॥ ೯೫ ॥
ಎಲೆನೈವತಿಬಡಗಲಲಿಮೇಣ್ಪಡು । ವಲಲಿಮಂಡೆಯುನಿರಿಸಿಯೊಮ್ಮೆಯು । ಮುಲಗಲಾಗದುಮದುವೆಯಹುದಕೆಮುಜಕತಿ
ಯರನೂ ॥ ಒಲಿದುನಮಿಸಿದನರರಿಗಳಿಸಂ । ಕುಳವಹುದುಸಿತಪೀತವಹುಪೂ । ಗಳವುದಾರ್ಯಗಳಿಹವುಮಾವುದುನಲ್ಲದಿರುಳಿ
ನಲೀ ॥ ೯೬ ॥ ಇರುಳುಮಿಂದಿರೆದೋಷವಗಲಾ । ದರಿಸಿಮಾವ್ರದುಲೀಸುಮಿಂದವ । ನರಸಕೇಳ್ಗಾಯೊದೆವೆರಿಸಿದಡಪ್ಪುದ
ಕುಚಿತಾವ್ ॥ ಪರರಬೀಳುಡೆಗಳನುಪರರೆಂ । ಜರನುಪರಮುಡಿದಿದ್ದಪ್ಪವನು । ಪರರಹಾನಿಕೆಗಳನುಮುಟ್ಟೆಕುಚಿತ್ವವಸಗಿ
ಲ್ಲಾ ॥ ೯೭ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಕಳಿಪ್ಪುಸಿದಮಿಗೆ । ಮುನಿಸಿನಲಿಜನಮಂದನುಕೇಟಪ । ನಿನಿಜಕೇಕಾಪನ್ನ ವನುಉಣಲಹುದುಬ
ಹುದುರಿತಾ ॥ ಮನಸಿನೊಳುಭೋಜನದನಮಯದೊ । ಳನುಪವಿಸಲಹುದಂತ್ಯಚಿಂತೆಯ । ಜನಪಸಹಭೋಜನವ್ರಭೋಜ
ನಧಾತ್ರವರ್ಜಗಳೂ ॥ ೯೮ ॥ ಕರದಲುಪ್ಪನುಪಿಡಿದುತಿಂದರೆ । ಇರುಳುಣುತಮೋಣುಪ್ಪಬೇಡಿದ । ಡನಕೇಳ್ನಿಶಿಯುಳ್ಳಿದಧಿ
ಮಧುಗಳನುಭುಜಿಸಿದರೇ ॥ ಚಿರನಿವಪಿ ೂಯಲುಣುತಲಿಪ್ಪನ । ದಿರನುವಂಚಿಸಿಯುಂಡನಾದರೆ । ಪುರಿತವಹುವಿದನರಿದುನಡವ
ನಧಿಕನಮನೆಂದಾ ॥ ೯೯ ॥ ಪಗಲುಸುರತವಮಾಡಸಲ್ಲದು । ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದಭಿಸಾರಿಕೆಗೆಕ । ನ್ನೆಗಮನವನಿಡಸಲ್ಲದೆಂಬರುಪಿರಿ
ಯರಾದವರೂ ॥ ಮಗನೆಕೇಳ್ನಗೆನ್ನೆಯರವತಿತರ । ಜೊಗವನೋಡಲುಸಲ್ಲದುರುದುರಿ । ತಗಳುಮಾಡುವುದಾಚಮನದವಿದ
ರ್ಕನಾವಿಗಳಾ ॥ ೧೦೦ ॥ ಯಮತನುಜಕೇಳ್ಕಾಚಮನಕಾ । ಸಮಯವೆಡಲಿಯನುಗೂಡದಿದ್ದರೆ । ವಿಮಲಮಾನಸನಾಗಿಈಪ್ಸಿ
ಸಜೀಕುಬೀಗದಲೀ ॥ ದ್ಯುಮಣಿಯನುಮತ್ತೊಡನೆಯುತ್ತುಯ್ । ತ್ತಮವೆನಿಸ್ಪರ್ಣನಸದ್ವಿಜ । ಸಮಿತಿಯುಚ್ಚರಿಸುತ ತ್ತ
ಮುಟ್ಟಲುಜೀಕುಬಲಗಿವಿಪಾ ॥ ೧೦೧ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಯಪಾಪನ್ನರೆನಿಸಿಪ । ಗುರುಬುಧಪಮಿತ್ರರನುನಿಜಮಂ । ದಿರಕೆವಿನಯು
ದಿಕ್ಕರದುತಂದುಳ್ವುದಕೆತಕ್ಕಂತೇ ॥ ಕರುಣದಲಿರಹ್ಮಿಸಿದನರರಿಗೆ । ಸಿರಿಯಧಿಕವಹುವಾಯುಹೆಚ್ಚುವು । ದೆರಡುಲೋಕ
ದೊಳಿಹುದುಪರಮಾನಂದಸಂದೋಹಾ ॥ ೧೦೨ ॥ ಲಲಿತಪಾರಾವತಗಳನುಕುಕ । ಗಳನುಶಾರಿಕೆಗಳನುವರಲತೆ । ಗಳನುಚಿ
ಳಸುತಲಿಪ್ಪಡವ್ರುಸ್ಥಮಂಗಳಗಳಹುವ್ರೂ । ತಿಳಿದನೋಡಲುಸ್ಯರ್ದ್ಧಭೂಕಾ । ವಳಿಗಳುರುವೀವಿಗೆಯಂತಾರಿಪ । ಹುಳುನು
ನೆಯಪ್ಪೊಕಾ ೩ಗಮಾಡಲುಜೀಕುಶಾಂತಿಯನೂ ॥ ೧೦೩ ॥ ಇರುಳುಪಿತೃಕಾರ್ಯವನುಮಾಡಲು । ದುರಿತವಪ್ಪುದುಸಂಜೆಯ
ಲಿಮಿಗೆ ।ನರನುಭುಂಜಿಸದಿಸುಮಹರ್ನಿದ್ರೆಯನುಪಿಡಜೀಕೂ ॥ಪರಮಶೀಲವಿಕುಲವಿರೂಪವಿ ।ನುರುಮತಿವೆಮವರವಿದ್ದಕನ್ನೆಯಾ।
ವರಿಯವಳಲಿಸುತರಪವರಿಗಹುದುಕುಭಿಜಾಲಾ ॥ ೧೦೪ ॥ ಲಲಿತತೈಲಾಭ್ಯಂಗಕರ್ಮಂ । ಗಳಿಗೆಹ್ಮೌರಕ್ರಿಯೆಗೆವರತಿಥಿ ।
ಗಳಿನರಿದುವರ್ತಿಸಿದಮನುಜರಿಗಾಯುಪಿರಿದಹುದೂ । ಒಲಿದುಜನನಿಗೆಜನಕಪ್ರಿತಾ ೨ । ವಳಿಗೆಭಾರ್ಯೆಗೆರಹ್ಮೈವ್ರತ । ನಲು
ವಕಾರ್ಯವಹೇಳಿವಿನಯದಲಿರಲುಜೀಕೇಂದಾ ॥ ೧೦೫ ॥ ಪುನುಜಪತಿಕೇಳ್ಗಳ್ಬೈತೃಕಕ್ರಿಯೆ । ಯನುರಚಿಪಮಾನವನುಗಾ
ಧಾ । ವನವತೈಲಾಭ್ಯಂಗವನುಭೋಜನವವಿಳಯವಾ ॥ ವನಿತೆಯರಗೋಷ್ಠಿಯನುಮಾಡಿದ । ಡನುಪಮಾಳಿಗಳೆಂದುನು
ಡಿವರು । ಮುನಿನಿವರುನಿಯಮದಲಿನಡದರೆಸುಕೃತಮಹುದೆಂದಾ ॥ ೧೦೬ ॥ ಅನೀವಾತ್ಮನುಜೋಚಿತಗಳೆಂ । ದೆನಿಸನಿದ್ಯಾ
ಭ್ಯಾಸಗಳವಿಗೆ । ಯನುವಿನವುವಿರಚಿಸಲುಜೀಹುದುಭೂಸುರರಾದಿಗಳೂ ॥ ಖನದುರಿತವಪ್ಪೆ ದುರಜಸ್ವಲೆ । ಯನುನರನು
ಕೂಡಿದಡೆಯೊಮ್ಮೆಯು । ವನಿತೆಯನುನಂಜಿಯಲಿಕೂಡಿದಡಖಗಳಹುದೆಂದಾ ॥ ೧೦೭ ॥ ವನಿತೆರುತುಮತಿಯಾಡವಳು
ನಾ । ಲ್ಕನೆಯದಿವನಕೆಮಿಂದಡೊಲಿದಾ । ದಿನವುಸುರತವಮಾಡಬೇದೆಂದಾಡುವರುಕೆಲರೂ ॥ ಜನವಕೇಳ್ಪಷ್ಟಾಷ್ಟಹಲಸ
ತಿ ।ಯನುರಮಿಸಿದರೆಜನಿಸುವನುನಂ । ದನನುಚಿತಕಾಲಗಳನರಿದನುಗಮಿಸಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೧೦೮ ॥ ಸುರತವನುಸಮನಿಷನು
ದಿಂದಲಿ । ವಿರಚಿಸಿದಡುದಯಿಪರುಕ್ರಮದಲಿ । ಪುರುಷನಬಲೆಯುವಿವಸಪೋದಕಕಳಿಗಳುರುತರದಾ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪಕಾರ್ಯಗಳ
ನಾಗಲಿ । ನರನುವರ್ಜಿಸಿರುತುಮತಿಯೆನಾ । ದರಿಸಿಕೂಡಲುಸುತರಹದುತನಗಾಯುಪಿರಿದಹುದೂ ॥ ೧೦೯ ॥ ಜಿಡದೆಯಾಚಾ
ರವನವಕ್ಯನು । ನಡಸಬೇಹುದುಸಕಲಧರ್ಮ । ಕ್ಕಡೆಯೆನಿಪ್ಪಾಚಾರಧರ್ಮದಲಾಯುಪಿರಿದಹುದೂ ॥ ಪೊಡವಿಯೊಳಗಾ
ಚಾರಜಾಲದೊ । ಳಡೆಬಿಡದೆವರಭೂತಿದಯೆದಲಿ । ನಡದುತೋರುವಮನುಜನವನುಕೃತಾರ್ಥನಹನೆಂದಾ ॥ ೧೧೦ ॥ ರಾಯ್ದು

ಳೇಳಾಚಾರಕಥನಾ | ಧ್ಯಾಯಮಹನುನವರಿದನುಳೇಳಿದ | ಹಾಯುವೆಗ್ಗಳವಹುದುಸಂಭವಿಸುಪದುಸತಿ ಗರ್ಭಿ || ಕ್ರಿಯೆಯಿಂ
ಕವೆನಿಸುವದುನವರನಿ | ಕ್ರಿಯೆಯನವಳಿಟಿಸುಪದೆನುತಗಾಂ | ಗೇಯವನವುಹಿದನಾಗಪಾಂಡುಕುವಾರಕಾಗ್ರಜಗೇ | ೧೧೧ ||
ಠಸಿವಾಲಕನಾಗಧೀಷ್ಮನ | ಚರಣತವುಲಕ್ಕೆ ಕರಗಿಬೇಳ್ಕೆ | ಗುರುಜನಂಗಳತಾರತಮ್ಯವನೆಂದುಬಿನ್ನೈಸೇ | ಸುರಸದೀಸು
ತನುಡಿಪತಂದೆಗೆ | ಸರಯೆನಿಪತ್ಯೆಜ್ಯೇಷ್ಠನಾತನ | ತರುಣಿತಾಯಿಗೆನದ್ಯಕವೆನಿಪಳುಕಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಿಪೂ | ೧೧೨ | ತೆ
ನುಜನನುಪಿತೃವೆಂತುತಪ್ಪಿಪ | ನನುಜರನುಬಳಿಕಾತರದಲಂ | ಣನುನಲಹುತಿರಬೇಹುದವಗಧಿಕನಳುವಾಧ್ಯಾಯಾ | ಅ
ನವರತಓದಿಸಿದುವಾಧ್ಯಾ | ಯನಿಗೆದಕಗುಣವಧಿಕವೆನಿಪನು | ಜನಕನಾಪಿತೃವಿಂದನೂರ್ಮಡಿಯಧಿಕನಿಜಜನನೀ ||೧೧೩ ||
ಜನಯಳೇಳ್ಮೊಲೆಗೊಟ್ಟುಸಾಕಿದ | ವನಿತೆಯನುತಾಯೆಂದುಭಾವಿಸಿ | ಮನವ್ಮೊಲಿದುಪರಿತಿಲುಬೇಹುದುಬಹಳಭಕ್ತಿ
ಯಲೀ | ವಿನಯದಲಿತಮ್ಮಂಬಿರೆಲ್ಲರು | ಋನವೆನಿಪನದಭಕ್ತಿಯಲಿಜ್ಯೇ | ಷ್ಠನನುಡಿಗಳನುವಿಚಾರಿಪ್ಪೆದೆಭರ್ತೃವಹು
ದೆಂದಾ | ೧೧೪ | ಎನುತರುಹಿಪ್ಪುದವಾನವಿಧಿಗಳ|ಮನವೊಲಿದುಗಾಂಗೇಯವಿವರಿಸಿ|ದನುಬಳಿಕತತ್ಪಲವಿಶೇಷಂಗಳನುಬೇಳಿ
ಪನೂ||ಋನವೆನಿಸಿದುಪವಾನದಿಂಮಿಗಿ,ಲಿನಿಪತಪವಿಲ್ಲಿಂದುಕಂತನ|ತನುಜಹರಿವಾಸರದಮಹಿಮೆಯನಂದುಭೋಧಿಸಿ ದಾ||೧೧೫||
ಬಳಿಕತಟನೀತನುಜನಾನೃಪ | ತಿಲಿಕನಿಗೆಯಾಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ | ನೆಲೆಯಹೇಳಿಸನತು ಕ್ಮಾಽನಹರನಸ್ಪೂರ್ವದಲೀ || ಲ
ಲಿತವಪಸಂವಾದಕಥನವ | ತಿಳುಹಿಯೋಗದನಂಖ್ಯವೆನವ| ಗ್ಗಳಿಕೆಗಳಪಲವಂದದಲಿವಿಸ್ತರಿಸಿಬೋಧಿಸಿದಾ|| ೧೧೬ |ಜ
ನದಳೇಳಿದಮತೆ ತ್ಕುಚಿತೆಯು | ಋನವೆನಲುವಿರಚಿಸುವತೀರ್ಥಗ | ಳನುಪಹೇಳೆನಗೆಂದಬಳಿಕಾನುಡಿಯನಾಲಿಸುತಾ | ಅನಿ
ಮಿಷಾಪಗೆಯಾತ್ಮಜನುಡಿ | ದನುದಯಿಯನುರುಸತ್ಯಕೌಶಗ | ಳನುಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರ್ವಾನವತೀರ್ಥಕತೃಧಿಕಾ||೧೧೭||
ಧೃತಿಯುನಿವಬಲುಮಡುವಿನಲಿಕೋ |ಭಿತವೆನಿಪುದಾತೀರ್ಥವತ್ಯಾ |ಯತರಜಸ್ಪಸ್ಪಗಳನುದೊಬ್ಬುಬದನತ ಸ್ವವಾರಿಯಲೀ |ಸ
ತತಮುಳುಗುಲುಕಾಚಿತೆಯುಪ್ಪೆದು | ಪ್ರಚಿವನವಜ್ಞಾನಮಲಗಳು | ಹತವಹವುನರವೀತರಾಗತೆಯಹುದುಪಿರಿದಾಗಿ||೧೧೮||
ಅರುಳೇಳ್ಕಮೆದವಿಗಳಿಂಬಿವು | ಪಿರಿದೆನಿಸುವಅಹಿಂಸೆನತ್ಯವು | ಪಿರಿದುನಿಪಾ ಕ್ಮಮತೆಯುಕೌಚಾಚಾರವೆಂಬಿನಿತೂ | ಪ
ರಮತೀರ್ಥಗಳಹವಿವಲ್ಲದೆ | ನರಿಯುದಕದಲಿಮಿಂದಮಾತ್ರದಿ | ನಗಗೆಪಿರಿದಹಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿಸದೆಂದುತಿಳಿಹಿದನೂ ||೧೧೯||
ದೊರಕದಿದು ದನಿನಿತಬಯಸದೆ | ದೊರಕಿದುದರಲ್ಲಿಯುಮಹತ ಸ್ವವ | ಚಿರಸಿನೋಯದೆನಿರ್ಗತಸ್ಪೃಹನಾಗಿರಂಜಿಸುವಾ||
ಪುರುಷನಾವನವನುಕುಚಿಯಲೆ | ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ನಿಕಲತೀರ್ಥೋ | ತ್ಕರಗಳಾತಗದೇತಕೇನುಡಿಸತ್ಯಕೇಳೆಂದಾ ||೧೨೦|
ಅರಸಕೇಳೈನಿಸ್ಪೃಹತ ಸ್ವವ | ಧರಿಸಿಕಾಮುಕೊ್ರಧವೋಹೋ | ತ್ಕರಗಳಿಲ್ಲವೆನಃತ್ವಕವನೈದಿದ್ದನಜ ಜ್ಞನರೂ | ಪರಮಪು
ರುಷನಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಹೊರವಮೇಂಕಟಗಿರಿಯನಾಥನ| ಪರಮಪದವನುಪಡೆದರೆನುತರುಹಿದನುಗಾಂಗೇಯಾ ||೧೨೧|

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯ ಪದ ೬೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸು

ಒಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ | ನಿಜಪಿತಾಮಹನಾದರಿಸಿ ಮಿಗೆ | ಋಜುವೆನಿಸಿಯಭಿವರ್ನಿಸಲುಧ | ರ್ಮಜನುತಿಳಿದನುಸಕಲಧ
ರ್ಮರಹಸ್ಯಸಂಚಯವಾ | ... ...

ಪದ | ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಪುಣ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನೊಲಿ | ದಾಲಿಸುತಧರ್ಮಜನುತನುಪುಳಕಾಳಿಯು
ಬ್ಬರಿಸೇ | ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನಧಿಕಧರ್ಮಕ | ಥಾಳಿಗಳನೆನಗೆಂದುಮತ್ತತಿ | ಲೀಲೆಯಲಿಕೇಳಿದರೆಗಂಗಾತನುತನಿಂತೆಂದಾ||೧||
ಎತೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿನ್ನಮಾನಸ | ದಲಿಬಲಿದಸಂಶಯವಹೇಳಿದ | ತಿಳುಹುವೆನುನಿನಗೆನಲುಕುಂತೀಸೂನುಳ್ಕೆಮುಗಿದೂ |
ಅಳಿವನರನಂಗವನುಬಿಟ್ಟಾ | ಗಳಿಯದೇನುಸಹಾಯದಲಿವೆ | ಗ್ಗಳೆನಿಪವರಲೋಕಕ್ಕೆದುವನದನುತಿಳಿಹೆಂದಾ || ೨ ||
ಎನಲುಸಂಗಾತತನುಜನಿಂತೆಂ | ದನುಬಳಿಕಲೀಜರಿಯಹಸ್ಯವ | ನಿನಗೆತಿಳುಹಲುಸುರಗುರುವೆಬ್ಬಲ್ಲನುಮಹಾಮಹಿಮಾ | ಮ
ನವ್ಮೊಲಿಪುಬಹನಾತನಾಧಿಪ|ಣನನುನೀಕೇಳೆಂದನಾಹ್ವಣ| ಕನಿಮಿಷೇಂದಾ್ರವಾತ್ಮಜನಚ್ಚರಿಯಾಗಲ್ಕೈತಂದಾ ||೩|| ಹರಿಸಹಿತ
ಲಾಥರ್ಮಪುತ್ರನು | ಸುರಗುರುವಿಗಿದಿರೆದ್ದವಂದಿಸೆ | ಹರಿಗೆನಮಿಸಿದನಿಂದ್ರಗುರುನೃವನಳ್ಳೆರ್ವಾದ್ಯಗಳಾ | ಯಿರಿಸಿ
ಯುಗಾ್ರಸನದೊಳಗೆಯಾ | ಸುರನದೀನಂದನನುಳೇಳಿದ | ವರಿಯಜಾತನಕೇಳಲುಮರಾವಾಂತ್ಯನಿಂತೆಂದಾ || ೪ | ಜನವ
ಮರಣಂಗಳಿಗೆದುರ್ಗತಿ | ಯನುಸುಗತಿಯನುಪಡೆವತಾವಿಗೆ | ತನಗೆತಾನೇಯಲ್ಲದನ್ಯರುನೆರವುಬಹುದಿಲ್ಲಾ| ಅನುಜತಮ್ಮ
ಜಪ್ರಮುಖಬಾಂಧವ | ರೆನಿಬರನಿಬರುಬಂದುಪಿತೃಕಾ | ನನಳೆತಾವ್ಮತ್ತಲ್ಲಿರದೆವ್ಯರಳುವರುಬೇಗದಲೀ | ೫ | ತಿಳಿದಡುತ್ತ್ಮ

ಮುನಪದಪುಧರ್ಮಂ । ಗಳಲುಪವ್ರತದ್ಧರ್ಮಮೃತನಿಗೆ । ಸಲೆಸಹಾಯುವಿದಪ್ಪುದದದೃಢವಾಗಿನಿಕ್ಕೈಸಿ । ಅಳಿವುಬಾರದಮ್ಮು
ಸ್ಮಜೀಗದಿ । ಲಲಿತಧರ್ಮಂಗಳನುವಾರ್ಜಿಸಿ । ಕಲುಷಕಿನಿಕೊಳಗಾಗದಿದ್ದರಸೌಖ್ಯವಹುದೆಂದಾ ॥ ೬ । ಎನಲುಕಂತೀ
ಸೂನುವಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕ್ಕಲಿಕಾಣಬಂದಿಸಿ । ತನುವನಿಲ್ಲಿಯೆಬಿಸುಟುಜೀಗದಿಹೋಹಜೀವವನೂ ॥ ಅನುಗಮಿಸುವುದು
ಧರ್ಮವೆಂತದ । ನೆನಗೆವಿವರಿಸಜೀಹುದೆನಲಾ । ಅನಿಮಿಷೇಂದ್ರಾವಾತ್ಯನುಡಿದನುಮಧುರವಚನದಲೀ । ೭ । ಭೂತವ್ಯೂ
ಹಕಪಟ್ಟಿಗಳುವಿ । ಖ್ಯಾತವೆನಿಸುವಬುದ್ಧಿಧರ್ಮೋ । ಪೇತವೆನಿಸಿದಜೀವನೊಡನೈದುವುದುಚಿಂಬಿಡದೇ । ಪ್ರತಿಯಿಂದಾ
ರ್ಜಿಸಿದಸುಕೃತ । ವಾತಫಲದಲಿವಿವೃಭೋಗವ । ಸಾತಿಕಯವೆಂಬಂತಜೀವನುವಡದುಸುಖಿಸುವನೂ । ೮ । ಎನೆಬಳಿಕರೇ
ತಃಪ್ರಕಾರವ । ನೆನಗೆತಿಳುಹೆಂದೆನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನನಿಮಿಷರಗುರುಮತ್ತೆನುಡಿದನುಭೂಪ ಪ್ರಭೃತಿಯಾವಾ ॥ ಘನವೆನಿಸು
ತಿಹಭೂತಸಂಚಕ । ಮನವಿದನ್ನದಿತೃಪ್ತಿವಡವುದು । ಜನಿಸುವುದುರೇತಸ್ಸುತನುಭೃನ್ನಿಕರವೆಲ್ಲರಿಗೇ । ೯ । ಎಲೆನೃಪೀಲ
ಕಕೇಳುಪುರುಷನು । ಲಲನೆಯನುರಮಿಸಿದಡೆಗರ್ಭವು । ಬಲಿವುದಾಗಲೆಪೂರ್ಣಿಯಾವಕ್ಕನುಗುಣಗಳೆನಿಸೀ । ಬಳಿಕಜನಿಯಿಸಿ
ಸೌಖ್ಯದುಃಖಂ । ಗಳನುಣುತಸಂಸರಣಕಾರಣ । ದೊಳಗೆತಿರುಗುತ್ತಿಹನುಜೀವನುಬಿಡದೆಯನವರತಾ ॥ ೧೦ । ಅನಿಕಕೇವ
ಲಧರ್ಮನವರ್ತನ । ನೆನಿಪನರನುಸುಖೈಕಭಾಜನ । ನೆನಿಸುತಿಹನದರಿಂದಧರ್ಮದತತ್ವವೇಲೀಸೂ ॥ ಜನಪಕೇಳೈಬೇಟರಾಸ
ಭ । ಜನನಗಳನೈದುವನುಪಾಪಾ । ತ್ಮನಬಹಳಕರ್ಮಗಳಫಲಗಳನಿನ್ನುಕೇಳಿಂದಾ । ೧೧ । ಜನಕಜನನಿಯುಗುರುಗಳೆಡೆ
ಯಲಿ । ಮನುಜವಾಡಿದಲೇಸುಕಪೃದಿ । ನನವರತಬಿಂಬಡೆಬಹಸುಖದುಃಖವರಿವಿಡಿಯಾ । ಇನಿತೆನುತಲರುಹುವಡೆಮಿಗೆ
ಯಾ । ವನಜಪೀಠಂಗರಿದುಕುಂತೀ । ತನುಜಕೇಳೆಂದಾಂಗಿರಸಧರ್ಮಜಗೆಬೋಧಿಸಿದಾ । ೧೨ । ಸುಕೃತಿಸ್ವರ್ಗವನೈದುವ
ನುವರ । ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವೆರಡನುಳ್ಳವ । ಪ್ರಕಟನರಜನ್ಮದಲಿಪುಟ್ಟುವಬರಿಯದುಷ್ಕೃತದಾ । ನಿಕರವನುಮಾಡಿದ
ವನಾನಾ । ರಕದೊಳಗೆಬೀಳುವನುಮರಳಿಯು । ವಿಕಳವಾಗಿಹಹೀನಯೋನಿಗಳೊಳಗೆಜನಿಸುವನೂ । ೧೩ । ಮಾತೃಪಿತೃ
ಗುರುವಿಷಯವಲ್ಲದೆ । ಪಾತಕವನಿತರದಲಿಮಾಡಿದ । ಪಾತಪಾಯಶ್ಚಿತ್ತದಲಿಕುದ್ಯಾತ್ಮನೆನಿಸುವನೂ ॥ ಭೂತಳಾಧಿಪತಪ್ವಿ
ಷಯಸಂ । ಜಾತಕಲುಷಕದಂಬಕಂಗಳ । ನೇತರಿಂದಲಿದೊಬ್ಬಬಾರದುಸತ್ಯವೀವಚನಾ । ೧೪ । ಜನಪಕೇಳ್ಧಾನ್ಯಗಳಕ
ದ್ದವ । ನನಿಕವಾಖುವರಾಹಕುಕ್ಕುರ । ಜನನಳಗನೈದುವನುಪರವನಿತೆಗಳಿಗಳುಪಿದರೇ । ಘನವೆನಿಸಿವೃಕಕಂಕಗೃಧ್ರಗ । ಳೆ
ನಿಪಕತಭುಕ್ತಿಯೊಳಿುಭವಭವ । ವನುಪಡದುಕ್ರಿಮಿಯಾಗಿನರಕಂಗಳಲಿಬೀಳುವನೂ । ೧೫ ॥ ಆಸಕಕೇಳುಕೃತಘ್ನೆನೆನಿಸಿ
ದ । ನರನಯಮಕಿಂಕರರುಭೀಷಣ । ನರಕಯಾತನೆಗೊಳಿಸಿಪಲವಂದದಲಿಬಾಧಿಪರೂ । ತರುಣಿಯನುಕೊಂದವನನೆಳೆದೊ
ಯ್ದು । ದಿರಿಸಿಸಂತತವೇಕವಿಂಕತಿ । ನರಕಕೂಪದಿಕೆಡಹಿಬಾಧಿಪರಖಿಳವಿಧಗಳಲೀ । ೧೬ । ಧನದಕಾಂಕ್ಷೆಯಲುರೆನಿರಾಯುಧ್ಧ
ನನುಪಿಡಿಮುಕೊಂದವನುಗರ್ದಭ । ಕುನಕಸೂಕರಮುಖ್ಯಶರಿಯಗ್ಜನನವೈದುವನೂ । ಘನವೆನಿಪಬಹುದುಃಖನಿಕರವ ।
ನನುಭವಿಸಿಕಸ್ತ್ರದಲಿನಂಚತೆ । ಯನುಪಡದುಕಡೆಯಿಲ್ಲದಿಪನರಕದಲಿಬೀಳುವನೂ । ೧೭ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳನ್ನದಧಿಶೈತ
ಗಳನವೂಪವಯಃಫಲಾವಳಿ । ಗಳನುಕದ್ದವಕೀಟಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿಜನಿಸುವನೂ । ಲಲಿತಹೇಮಾದ್ಯಖಿಲಲೋಹಾ । ವಳಿಯನಂ
ಬುಗಳನುಕದ್ದಡೆ । ಬಳಿಕವಗೆಪಕಕಾಕಜನ್ಮಗಳುಘಟಿಸುವುವೂ । ೧೪ । ನಂಬಿದವನೊಡವೆಗಳತೆಗದವ । ನುಂಬನೈ
ಖಹುವಾಪಫಲಗಳ । ನೆಂಬಿನೇನನುಗಂಧವಸೂತ್ಕರವಕದ್ದವನೂ । ದಂಬಲಿಸಿಬಹುಕೀಟಕೂಪಕ । ದಂಬದಲಿಪ್ರಳುವಾಗಿಹೇ
ಪಿಕೆ । ಗಿಂಬಿನಿಸಿಬಹುಕಾಲವೇಳೆದೆಬಿದ್ದುಹೊರಳುವನೂ । ೧೯ । ಯುವತಿಯರುತಾವಿನಿತುದುಷ್ಕೃತಿ । ನಿವಹಗಳವಿರಚಿ
ಸಿದರಾದಡೆ । ಯವರಿಗವರಿಗೆಭಾರ್ಯೆಯರುತಾವಾಗಿಬಹುಕಾಲಾ । ಪವಣಮಿಹಾರಿದನರಕದುಃಖ ॥ ಘನವನುಪಡವರುಪಾಪಭ
ಆವು । ಳ್ಳವರುಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿನಡದುಕೃತಾರ್ಥರಹರೆಂದಾ । ೨೦ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿನಿನಗೀಗಳರುಹಿದ । ಕೆಲಪಸಂಕ್ಷೇವದಲಿನಾ
ವಿ । ನ್ನುಳಿದನೇಕಪದಾರ್ಥಗಳನಮಱರಿಸಿದವದಿರಿಗೇ । ತಿಳಿದುನೋಡಲುತತ್ತದುಚಿತಂ । ಗಳವೆನಿಪಬಹುವಿಧಫಲನಂ। ಕು
ಳಗಳಪ್ಪವುಕಾಪ್ತ ।ಗಳಕೇಳ್ದವರಲರಿಯಂದಾ । ೨೧ । ಎನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಯಂಗಿನ । ನಸಿಗೆಕೈಮುಗಿದೆನಗೆಪಘ।
ಳನುಕಳಿವುದಕೆತಕ್ಕಬಗೆಗಳನೀಗವೇಳೆನಲೂ । ಅನಿಮಿಷೇಂದ್ರಾವಾತ್ಯನುಡಿದನು । ಘನವೆನಿಪದಾನದಲಿದುರಿತಗ ।ಳನಿಶು
ಲಯವಹುದನ್ನದಾನವೆಯಧಿಕವಪರೊಳಗೇ ॥ ೨೨ । ಸುರುಚಿರನ್ಯಾಯಾರ್ಜಿತಾನ್ನವ । ಕರದುವಿಪ್ರರಿಗಿಕ್ಕಿದೊಡೆಬಹು ।
ಪುರಿತಗಳುಚೇವವುಕಣಾಚೀಡಿದಕೆಸಂದೇಹಾ । ತಿರಿದುತಂದಾತಡೆಯುಧರಣೀ । ಸುರಗೆವಸಿದವಕ್ಕಿದರೆಯು । ಚ್ಚರಿಯಿನಿ
ವಪಚ್ಚುತಸಲೋಕಾವಾಪ್ತಿಯಹುಹೆಂದಾ ॥ ೨೩ । ಅರಸಕೇಳೈನಾಲ್ಕುವರ್ನದ । ನರರುಹಸಿದರಿಗನ್ನದಾನವ । ವಿರಚಿಸಿದ
ಹುತ್ಕರವೆನಿಸಬಹುಪುಣ್ಯಚಯವಹುದೂ । ಕರುಣದಲಿಯಾಗಂತುಕರನಾ । ದರಿಸಿಯೆನ್ನೋಡಕದದಾನವ । ಪರಮಪ್ಪರು

ಷದಿಮಾಡಿದಾತಕೃತಾರ್ಥನಹನೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥ ಪಲವುಕಾಸ್ತ್ರಪುರಣಸಂಚಯ । ಗಳಲಿನಾನೋಡಿದೆನುದಾನ । ಗಳಲಿಪಿರಿ
ದನ್ನಾಂಬುದಾನಗಳರಹುತಥ್ಯವಿದೂ । ತಿಳಿಯಬೇಡವಪಾತ್ರಪಾತ್ರಂ । ಗಳನುಪಿಸಿದಿದ್ದವರಿಗನ್ನಂ । ಗಳನುಳಕೊಡುವುದೆ
ಮುಖ್ಯವಿವನೀನರಿದುನಡೆಯೆಂದಾ । ೨೫ । ಎನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಯಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕಸನ್ಯಾಸದ್ವ । ರ್ತನಗಳಿಂದಿ
ಯನಿಗ್ರಹಂಗಳಹಿಂಸೆಗುರುಸೇವೆ । ಳಿನತಪಗಳೆಂಬಿವರೊಳುತ್ತಮ । ವೆನಿಪುದಾವುದುತಿಳಿಹಬೇಕೆಂ । ದೆನಲುಮತ್ತಾಸು
ತಿಗೀಷ್ಮತಿಯಾಗಲಿಂತೆಂದಾ । ೨೬ । ತಿಳಿದುನೋಡಿದಡೆಲ್ಲವಿವುವೆ । ಗ್ರಳವೆನಿಪಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂತಿವ । ರೊಳಗಹಿಂಸೆ
ಯೆವಿಷಾಟನಿಪುವಿದನರಿದುನಡೆಯೆಂದೂ । ತಿಳುಹಿಪೇಳ್ಕೊಂಡಮರಗುರುವಾ । ಗಳಿಸುವೇರುಸ ಳಿಕೆಪೋದನು । ಕಳುಹಿಗು
ರುವನುಯಮಸುತನುಗಾಂಗೇಯಗಿಂತೆಂದಾ । ೨೭ । ಎಲೆಪಿತಾಮಹಸರ್ವದೇವತೆ । ಗಳೊಳುಧಾತ್ರೀಸುರರುಮುನಿಗಳು ।
ಲಲಿತಧರ್ಮವಹಿಂಸೆಯಂದಿದನ್ಯೆಡೆಹೊಗಳುವರೂ । ತಿಳುಹಿನಗೆನೀತದ್ವಿಶೇಷಂ । ಗಳನೆನುತಕ್ಕೈಮುಗಿಯೆಧರ್ಮಕೆ । ನೆಲೆ
ಯೆನಿಪಕಲಿಭೀಷ್ಮಕರುಷದಲಾಗಳಿಂತೆಂದಾ । ೨೮ ॥ ಮಗನೆಕೇಳ್ಳಿಗಜದಹೆಜ್ಜೆಯೊ । ಳಗಣಿತಗಳಿಂದೆನಿಪಬಹುಜಂ ।
ತುಗಳಹೆಜ್ಜೆಗಳಡಗದಿಂತೆಯಹಿಂಸೆಯೊಳಗಿರ್ಪಾ । ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿರಂಜಿಸುವಬಹುಧ । ರ್ಮಗಳಡಗುವವುಕೊಲೆಗೆಹೇಸುವ ।
ಬಗೆಯದುಳ್ಳಡೆಸಾಕುಬೀಡಿನ್ನು ಳಿದಧರ್ಮಗಳೂ ॥ ೨೯ । ಮನಸಿನಲಿವಾಕ್ಕಿನಲಿಕಾಯದಿ । ಮುನಿದುಹಿಂಸೆಯಮಾಡಲಾಗ
ಡು । ತಿನಲುಸಲ್ಲದುಮಾಂಸವನುಬಹುದುರಿತವದರಿಂದಾ । ಜನಿಸುವದುಮಾಂಸೈಕರುಚಿಮ । ಗ್ನನುಬಳಿಕನೆರೆಮಾಂಸಭ
ಕ್ಷಣ । ವನುಬಿಡನುರುಚಿಯರಿದುಬಿಟ್ಟವನನಘಶಿಹನೆಂದಾ ॥ ೩೦ ॥ ಎನೆನೃಪತಿಯಿಂತೆಂದಕೇಳಲೆ । ಯನಘಪಿತೃದೇವರಿಗೆ
ಮಾಡುವ । ಡನವರತಪ್ರಿಯಮಾಂಸಮುಖ್ಯಗಳಾಗಿಮಾಡುವರೂ । ಳಿನತರದಶಾದ್ಧಕ್ರಿಯೆಯಂಕೇ । ಳ್ಮನಿದುಹಿಂಸೆಯು
ಮಾಡದಿದ್ದಡೆ । ಮನುಜಗಾವಂದದಲಿಮಾಂಸವುಬಹುದುಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೧ । ಎನಲುಸುರತಟಿನೀಸುತನುನುಡಿ । ದನುಬಳಿಕ
ಹಯಮೇಧದಿಂ ತಿ । ಳಿನವೆನಿಪಸತ್ಕರ್ಮವೆಂಬರುಮಾಂಸವರ್ಜನವಾ । ಮನವೊಲಿದುವಧಿಸುವುದುವಧಿಸೆಂ । ದೆನುತಕ
ಳುಹುವುದೀಯರಡುಕೇ । ಳನಘಬಹುವೃಜಿನಕ್ಕೆಕಾರಣವಹುದುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೨ । ಎಲೆನೃಪತಿಮುಖವೈತೃಕಕ್ರಿಯೆ । ಗ
ಳಿರಿಮಾಡಿದಹಿಂಸೆಯೆಂದಲಿ । ಕಲುಷಹೊದ್ದದೆನುತ್ತವೇದಗಳಲ್ಲಿಹೇಳಿಹವ್ರಾ । ಸಲಿಸವಿಗೆತಾಮೆಚ್ಚಿಮಾಂಸಂ । ಗಳನುಭ
ಕ್ಷಿಪೆನೆಂದುವಕುಸಂ । ಕುಳವವಧಿಸಿದನರಗೆದುರಿತವ್ರಾತವಹುದೆಂದಾ । ೩೩ । ಪಶುವಕೊಂದಾವವನುಮಿಗಭ । ಕ್ಷಿಸುವನ
ವನನುತತ್ಪಳುವೆನು । ರ್ದಿನಿಮುರಿದುತಿಂಬುದುಬಳಿಕ್ಕವನೇಕಜನ್ಮದಲೀ । ಪುಸಿಯದಲ್ಲಿದನರಿದುಹಿಂಸಾ । ವ್ಯಸನವನೆಬಿ
ಟ್ಟವನೆನಂಡಿತ । ವಿಸರದೊಳಗುತ್ತಮನಹನುಭೂವಾಲಕೇಳೆಂದಾ । ೩೪ । ಜಗದೊಳಗೆಮಾಂಸಂಗಂಗಿಂದಲಿ । ಮಿಗಿಲೆನಿಪ
ಸವಿಯಿಲ್ಲಕೇಳಲೆ । ಮಗನೆಮತ್ತದರಿಂದಮಾಂಸದಸವಿಯಬಲ್ಲವನೂ ॥ ಮಿಗಪಲಲಭಕ್ಷಣವಜಿಟ್ಟರೆ । ವಿಗತಕಲ್ಮಷನಾಗಿನಿ
ರ್ಜರ । ರಿಗೆಸಮಾನನುತಾನಹನುಸಂಕಯವದಿಲ್ಲೆಂದಾ । ೩೫ । ಶಿಲೆಗಳಲಿಮರಗಳಲಿಮಾಂಸಾ । ವಳಿಗಳುಂಟೀಪಾಣಿಗಳ
ವೈ । ಗಳಲಿಯಲ್ಲದೆಯವರತನುಗಳೊಳಾದವೇದನೆಯಾ । ಬಳಿಕತಮ್ಮಯವೈಯ್ಯವೇದನೆ । ಗಳಿಗೆಸಮನೆಂದಕಟಭಾವಿ
ಸಿ । ತಿಳಿದುದಯೆಯಲಿಬಿಡಲುಪಡವನುದಿವ್ಯಪದಗಳನೂ । ೩೬ । ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ಮಾಂಸವನುಮೆಲು । ವವನೆಹಿಂಸೆಯಮಾ
ಡಿದವನೆನಿ । ಸುವನುಹಿಂಸೆಯುನಂತದುರಿತಕೆಹೇತುವೆನಿಸುವದೂ । ವಿವಿಧಧರ್ಮಗಳೊಳಗೆಹಿಂಸೆಗೆ । ಭುವನದೊಳಸರಿಯಿ
ಲ್ಲವಿದನರಿ । ಜವನಿಗಿಹಪರಗಳಲಿಸುಖಸಂದೋಹವಹುದೆಂದಾ । ೩೭ । ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ಮನ್ನಸ್ವಾಯಂ । ಭುವನೆನಿವಮನು
ಹೇಳಿದನುಮಾಂ । ಸವನುವರ್ಜಿಸಿದವರಿಗಾಯುಶ್ರೀಯುಪಿರಿದಹುದೂ । ಭುವನದೊಳಗವಪೂಜ್ಯನಹಲೋ । ಕವನುಗೆ
ಲುವನುವಿಮಲಮುನಿಪುಂ । ಗವರುವಾರ್ಕಂಡೀಯೆವೊದಲಾದವರುಹೇಳಿದರೂ । ೩೮ । ತನುಜಕೇಳ್ಮಾಂಸವನುಬಯಸು
ವ । ಮನುಜನಾವವನವಭಾವಿಸ । ದನುಜನಹನಾದಿಯಲಿದಾನವಜನಿತಭಯಿಗಳಲೀ । ಅನಿಮಿಷರುದೊಬ್ಬರುಮಾಂಸ
ಗಳನುವಿವರ್ಜಿಸಿದಧಿಕಸುಕೃತದಿ।ನನಘರಾಜವರಿದನುತಿಳಿದಾಮಿಷವಕಾಮಿಸರೂ । ೩೯ । ವ್ರತಗಳುರುದಾನಗಳುಸತಪಃ।
ಪ್ರತತಿಧರ್ಮಗಳಿಂಬಿವೆಲ್ಲವು । ಸತತಪರಿಭಾವಿಸಲಹಿಂಸಾಕೃತಿಗಳಾಗಿಹವೂ । ಕ್ಷೀತಿಯೊಳಿದನೆರೆಯರಿದುಬಹುದು । ಪ್ರಕ್ಕ
ತಕೆಹೆದರುವನರರುಕರುಣಾ । ನ್ವಿತರೆನಿಸಿಮಾಂಸವನುಬಿಟ್ಟರೆಸುಕೃತರಹರೆಂದಾ । ೪೦ । ಘನತರದತೀಕ್ಷ್ಣದಲಿಕತಹಾ ।
ನಸವುದುರ್ಧರತನವಮಾಡಿದ । ದಿನಿತುಫಲವಾಫಲವುಮಾಂಸವತಿನ್ಮದವಗಹುದೂ । ವನಜಹೀಕನಲೋಕವಾವನು । ಜ
ನಿಗೆದುರ್ಗಮವಲ್ಲಸನ್ಮುನಿ । ಜನದೊಳಧಿಕನುಪಲವನುಬಿಟ್ಟವನುಕೇಳೆಂದಾ । ... ... ॥೪೧॥
ತನುಜಕೇಳ್ಧಾಷಧರ್ಮಮುಖ್ಯಗ । ಳಿನಿಸಮಾಸಚತುಷ್ಪ್ರಯೋಗಳಲಿ । ಪುನುಜವಲಲವಮೆಲ್ಲದಿದ್ದರೆಯಾಯುರಾರೋಗ್ಯಾ ॥
ಘನವೆನಿಸಿಬಲತೇರ್ತಿಗಳುವೊ । ಹನತರಾಕ್ಷಯತೀರ್ತಿಯುಜತಯಾ।ತನಿಗಹುದುಭೋಗದಿಚತುರ್ವರ್ಗಗಳುಫಲಿಸುವವ್ರ॥೪೨॥

ಸಗರನಹೆಷದಿಲೀಷದಕರಥ । ನೃಗಭಗೀರಥಮುಖ್ಯಭೂವರ । ರುಗಳುವಿಷ್ಣುಪ್ರೀತಿಯಹವಾಸಗಳುನಾಲ್ಕರಲೀ । ಮಿ
ಗಿಲೆನಿಸುತಿಹನಿಯಮುದಲಿಮಾಂ । ಸಗಳತೊರದರುತತ್ವಲದಲವ । ರಿಗೆಸುಖಗಳಾಯ್ತ್ರರಡುಲೋಕದೊಳರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥೭೩॥
ಎನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಕಂತನ । ತನುಜನೊಡನಿಂತೆಂದನಾಮಿಷ । ವನುಬಿಸುಟುಸುರುಚಿರಫಲಾಪ್ರಖಾದಿಷ್ಟಹೃಗಳಾ ।
ಮನುಜರೆಲ್ಲರುಭುಜಿಸರೇಕದ । ನೆನಗೆತಿಳುಹಿನೆನುರನದೀನಂ । ದನನುಬಳಿಕಾದರಿಸಿನುಡಿದನುಮುಗುಳುನಗೆವೊಳೆಯೇ ॥೭೪॥
ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಕೇಳಿಮಾಂಸದ । ಲಲಿತರುಚಿಯನುಮೆಚ್ಚಿದವವಿತು । ಬಳಿಕಲದಬಿಡಲರಿದುಸುರತಾಸಕ್ತರಾದರಿಗೇ ।
ಸಲೆಪಥಕ್ಲಾಂತರಿಗೆಮಾಂಸವು । ಬಲವಕೊತುವುದುಕೃಕನುಪಿರಿದಹ । ಬಲಿದಘಾಯವುಬೇಗಮಾವುದುವರ್ಣಂಭಕ್ಷಣ
ದೀ ॥೭೫॥ ಇನಿತುಗುಣಗಳನುಳ್ಳಮಾಂಸಕೆ । ಜನವಪಲಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳೆಣೆಯಿಂ । ದೆನಲುಬಾರದುಮಾಂಸಭಕ್ಷಣಜನಿತದೋ
ಷಗಳೂ । ಮನುಜನಿಗೆದಾನವಲಿಕೆಡುವುದು । ಘನವೆನಿಸಿಪಿತೃದೇವತೆಗಳಿಗೆ । ಯನವರತವಧ್ವರಕೆಬೇಕೆಂದೊಂದುಪಕ್ಷ
ದಲೀ ॥೭೬॥ ಜನವಕೇಳಿಕ್ರತೆತ್ತಿಂದುನಪಕ್ಷವು । ವಿನುತವಮಾಂಸದಿನಧಿದೋಷನು । ಜನಿಸದಿಹಮತವುಂಟಗಸ ತ್ಯನುರಾ
ಜಸಂಚಯಂಕೇ । ಘನವೆನಿಸಿಬೇಂಟಿನುನಿಯಮಿಸಿ । ದನುಜಗದಿದ್ದತವಾಗಿದುಷ್ಪಗ । ಳಿನಿಪಮೃಗಸಂಚಯವಕೊಂದರೆ
ದೋಷವಿಲ್ಲಿಂದಾ ॥೭೭॥ ಮೊಲಿದುನಿಜಭುಜವಿಕ್ರಮಾರ್ಜಿತ । ಲಲಿತಮಾಂಸದಿದೇವಪಿತೃಸಂ । ಕುಲಕೆತೃಪ್ತಿಯವಷಡಿ
ತಜೆಪ್ಲೀಷನನುಭುಜಿಪಿದಡೇ । ಕಲುಷಹೊದ್ದದುಯೋಗ್ಯವಾಗಿಸ । ಪಲಲಭುಜಿಸಲುಬೇಕುಭಕ್ಷ್ಯಾ ಖಿಲಪತಗಮೃಗ
ವಲಲಭಕ್ಷಣದಿಂದಲಶ್ಲಿತಮಾದೂ ॥೭೮॥ ಎತೆರೈವತಿಕೇಳಿನ್ಯನಾಂಸಾ । ವಳಿಗಳಿಂದಾತ್ಮಾಂಗಮಾಂಸಂ । ಗಳನುಪ್ರೋಷ್ಯ
ಕಷ್ಟಕೆಣೆಯಹಕಷ್ಟಪೇರಿಲಾ ॥ । ಲಲಿತದಯಿಯಂಕಾರಿಸಿಯನುದಿನ । ವಲಲಭಕ್ಷಣಗಳನುವರ್ಜಿಸಿ । ದಲಶುಸುಕೃತ
ಕೆಸದೃಕವೆನಿಸಿದದುರಿತವೀರಿಲಾ ॥೭೯॥ ಪ್ರಾಣಭಯತನ್ನಂತೆಸಕಲ । ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗುಂಟಿಂದುಸುಜನ । ಶ್ರೇಣಿವೆಚ್ಚುವ
ತರದಿಹಿಂಸಾಕರ್ಮವನುಬಿಟ್ಟಾ ॥ । ಜಾಣನಿಗೆಬೀಡಾರವಹುದಾ । ವಾಣಿಯಧಿಪನಲೋಕಗಿಕ್ವರ । ನಾಣೆಯಿನುಡಿಸತ್ಯ
ವೆಂದುಹಿದನುಗಾಂಗೆಯಾ ॥೮೦॥ ಭೂತಜಾಲಕೆಮುನಿದನರಿಗೆ । ಭೂತಜಾಲಗಳೆಲ್ಲಮುನಿವವು । ಭೂತತತಿಗಭಯವ
ನುಕೊಡುವದಯಾಸ್ಪದಯರಿಗೇ । ಭೂತತತಿಗಭಯುವನುಕೊಡುವುದು । ಭೂತತತಿವೆಚ್ಚುವನುಯನುತಾ ।
ಭೂತಳೇಂದ್ರನಿಗರುಹಿನುಗಂಗಾಕುಮಾರಕನೂ ॥೮೧॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ । ವಿಲಸಿತಾಹಿಂಸಾವಿಶೇಷವ
ಕೆಲವನಿನಿಗರುಹಿವೆನುಮೇಲಿನ್ನೈನುಸಂಕಯವಾ । ತಿಳಿಪಬೇಕದದಕೇಳೆನುತಶೈ । ವಲಿನಿಯಂತ ಕ್ರಜನಾದರದಿಬಿಸ । ಗೊಳಿ
ಲುತದನಂತರದಲಂತಕಸೂನುವಿಂತೆಂದಾ ॥೮೨॥ ಬದುಕುಸೌವೆಂಬಿಚ್ಛಪುಸುಖದುಃ । ಖದೊಳುಕ್ರಮದಲಿಕೀಳುಮೆಲಿ
ನ್ನದರಿನೆಲ್ಲಾ ಜಂತುಸಂತತಿಮರಣಭೀತಿಯನೂ । ಹೃದಯದಲಿಧರಿಸಿಹುದುದುರ್ಜ । ನ್ಮದಲಿಮಿಗೆನವವರುಮೋಕ್ಷಸಾ
ವುದಕೆವೊಪ್ಪರೊವೊಶ್ರವರೋನೀನದನುತಿಳುಹೆಂದಾ ॥೮೩॥ ಎನಲುಗಂಗಾಸೂನುವಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕಲೀವ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತ
ರ । ವೆನಿಪಲಸದಿತಿಹಾಸವೊಂದುಂಟದನುನಾನೀಗಾ । ನಿನಗರುಹುವೆನುಕೇಳ್ಪರಾಕರ । ತನುಜನಾದಿಯಲೀಕ್ಷಿಸಿದನೊಂ ।
ದನುಕಕಟಪಥದಲ್ಲಿಯೊಡುತಲಿವ್ಪಕೀಟವನೂ ॥೮೪॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಿಕ್ಕಟದೊಡನಾ । ವರಮಮುನಿಯಿಂತೆಂದನೆಲ್ಲಿಗೆ । ತ
ರಳಿತಿಹೆಯೆಲಿಹುಳುವೆಬಹಯಭುನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದಲೀ । ಬೆರಸಿಕೊಂಡಿದೆಹೇಳೆನುತಲಾ । ದರಿಸಿಕೇಳಲುಬಳಿಕರಂಯಮಿ । ವರ
ನನೀಕ್ಷಿಸಿವಿನುಯದಲಿಮಾತಾಡಿತಾಕೀಟಾ ॥೮೫॥ ಗಿರಿಯವೋಲುಬಲುಭಂಡಿಯೊಂದಿದು । ಬರುತಲಿವೆಯೆಂತ್ರುಗಳಕೊಯ್ದು
ಬ್ಬರಿಸಿಗರ್ಜಿಪಭಂಡಿಕಾರರನಿಷ್ಠುರಧ್ವನಿಗೇ । ಪಿರಿದೆನಿಸಿಕಂಕಿಸುತಮನದಲಿ । ಮರಣಭಯದಲಿಕಕಟಮಾರ್ಗದ । ಪರ
ಯಲಿಹುದನುಬಿಚ್ಚುಬೇಗದಿಹೋಗುತಿಹೆನೀಗಾ ॥೮೬॥ ಕೇಳುಮುನಿಪುಂಗವನೆಯನ್ನಯ । ಮೇಲಿಭಂಡಿಯಘಾಲಿಸರಿದ
ರೆ । ಕಾಲಘರ್ಮವನ್ಯೆದುವೆನುನಾನೆಂದುಭೀತಿಯಲೀ । ಮೇಲನರಿದಿವಿರಿನಲಿನಿಲ್ಲದೆ । ಬೇಳುತ್ತೇಳುತಹೋಹೆನೆನಲದ । ನಂ
ಸುತನಸುನಗುತಬಳಿಕಾವ್ಯಾಸನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೮೭ ॥ ಎಲೆಪ್ರಳುವೆನಿನಗೀಗಳಿಂದ್ರಿಯ । ಗಳಸುಖಗಳಿನಿತಿಲ್ಲದುಃಖಂ । ಗಳಿಗೆ
ಯಾಸರವಾದತನುದುರ್ಜನನಿನ್ನ ದಿದೂ ॥ ವುಳಿದುವಡುವೀದುಃಖದಿಂದಲಿ । ಯಳಿವುದೊಳ್ಳಿತುನಿನ್ನ ಮನದಲಿ । ತಿಳಿ
ನೋಡೆಂದೆನಲುಮತಿ ತಂತೆಂದುದಾಕೀಟಾ ॥ ೪೮ ॥ ಮುನಿನಿವಕೇಳಿಕ್ಕಟದಲಿವಿಷಯಾಗ । ಳಿನಿಪಸೌಖ್ಯಶ್ರೇಣಿಯಿಲ್ಲಿಂ । ದೆ
ಸಲುಬಾರದುಭಾವಿಸಲುತಮತಮಗೆತಕ್ಕಂತೇ ॥ ತನುವಿಗುಂಟುಸುಖಂಗಳದರಿಂ । ದನವರತಮೃತಿಭೀತಿಯನುದಿನ । ಮ
ನವನಾವರಿಸಿಹುದುನಾನಾಜಂತುಗಳಿಗೆಲಾ ॥ ೪೯ ॥ ಮುನಿವರನೆನೀನೀಗಳೆನ್ನಯ । ಮನವನೋಡಲುನುಡಿದೆಯಲ್ಲದೆ ।
ನಿನಗಗೋಚರವಾದುದುಂಟೆಚರಾಚರಂಗಳಲೀ । ನಿನಗೆತಿಳಿಯದೆದಾರ್ಗತಿಳಿವುದು । ಘನವೆನಿನಗಂತಿರಲಿನಾನಂ । ದಿಸಲಿಬ
ಹುದಾನಾತ್ಮವೆನಿಸಿದೆಪೂರ್ವಜನುಮದಲೀ । ೮೦ । ಬಲಿದನಾಚಾರವನುವರಧನ । ಗಳಬಯಸಿಕಕ್ರರತ್ವವನುಕೈ । ಕೊ

ಳುತಲವಿನಯನುಮುಖ್ಯದುರ್ಗುಣಗಳಿಗೆನೆಲೆಯಾಗೀ । ಬಳಿಕಜನನಿಯಸೇವೆಯನುವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಲುಮಾಡಿಹೆನುವಿಧಾ ।ವಿ
ಳಿಗಳೊಳಗೊಬ್ಬನನುನಾಪ್ರಜಿಸಿದೆನತಿಥಿಯನೂ । ೭೧ ॥ ವರಮುನೀಶ್ವಕೇಳುಜಾತಿ । ಸ್ಮರಣವಾಯ್ತುದರಿಂದಲೀಗಳಿ ।
ಪಿರಿದೆನಿಪಸತ್ಕರ್ಮಫಲಗಳನರಿವೆನಿಂದಿನಲೀ । ಕರುಣಬಂದೊಲಿದೆನ್ನನಲಹೈ । ಕರಣುಹೊಕ್ಕೆನುನಿನ್ನನೆಂದ । ಚ್ಚಿರೆಯೆ
ನಿಸಿವಿನಯದಲಿನುಡಿದುದುಮುನಿಯೊಡನೆಕೀಟಾ । ೭೨ ॥ ಎನೆವರಾಕರತನುಜನಿಂತೆಂ ।ದನುನಿನಗೆದುಷ್ಕರ್ಮವಕಂಲಿ । ಜ
ನನಕೀಟತೆಯಾದುದನುನಾನರಿದೆನಿಂದೀಗಾ ॥ ಜನನಿಯನುವಿಪ್ರನನುಪ್ರಜಿಸಿ । ದನಿತರಿಂದಲದಕ್ಕೆತೋಟಿಸಿ । ಮುಸಪ್ರೋ
ಲಿಸುವಾತಾಡಿದೆನುಕರುಣದಲಿನಿನ್ನೊಡನೆ । ೭೩ । ನನ್ನ ವಿಮಲತಪ್ರೋವಿಶೇಷದಿ । ನಿನ್ನಕೀಟತ್ವವನುತೊಲಗಿಪೆ । ನಿ
ನ್ನನುನದವಿಷಾದವನುಬಿಡುಮತ್ಯರ್ಲೋಕದಲೀ ॥ ಚೆನ್ನೆನಿಸಿನೀಪ್ರಟಿಬಳಿಕಾ । ಪನ್ನರನುನೆರೆಸಲಹಿಕ್ರಮದಿಂ । ದು
ನ್ನತೋನ್ನತವೆನಿಪಪವನುಪಡದುಸುಖಿನೆಂದಾ । ೭೪ । ಎನಲುಬಳಿಕಾಕೀಟನಾವ್ಯಾ । ಸನವದಾಬ್ಜಕ್ಕರಗಿತನ್ನೆಯ
ತನುವಬಿಟ್ಟುದುಪುಟಿಪ್ರತಾಗಳಿರಾಜರೂಪದಲೀ ॥ ಮನವ್ಯೋಲಿದುತನ್ನ ನೃಪತಿಯಾಗಲೆ । ಖನತರೈಶ್ವರ್ಯಾರ್ಡಿಪರಾಕರ । ತ
ನುಜನಿದಾ ದ್ರಕ್ರಮಕೆಬಂದನುಪೂರ್ವವನುನೆನದೂ । ೭೫ । ಬಂದುಬಳಿಕಾವ್ಯಾಸಮುನಿಪತಿ । ಯಿಂದಧರ್ಮರಹಸ್ಯಗಳ
ಕ್ಕೇ । ಳ್ದಂದವರಿದಾಭೂಪಸಸಾತ್ಮರ್ಗದಲಿವರ್ತಿಸುತಾ । ಮುಂದೆಭೂಸುರನಾಗಿಜನಿಯಿಸಿ । ಸಂದುಸದ್ವರ್ತನಗಳಲಿಯರ
ವಿಂದಜಾತನಲೋಕಕೆ ಏಿದಿದನರನಕೇಳೆಂದಾ॥ ೭೬ ॥ ಎನಲುಪಾಂಡವಮುಖ್ಯನಾಭೇ । ಷ್ಮನನುಡಿಗೆಹರುಷಿಸುತಲಿಂತೆಂ ।
ದನು । ಬಳಿಕವಿದ್ಯಾತಪೋದಾನಾದಿಗುಣಗಳೊಳೂ । ಖನವದಾವುದುಹೇಳಿನಲುಸುರ । ಧುನಿಯನಂದನನಾದರಿಸಿವಾ ।
ತ್ಸನಿದಕ್ಕಿತಿಹಾಸವೊಂದುಂಟಜನಕೇಳೆಂದಾ । ೭೭ । ಅಸಕೇಳ್ದಾದಿಯಲಿಕಾಶೀ । ಪುರಕೆಪೋಗಿರೆಬಾಡರಾಯಣ । ನುರು
ಮಹಿಮೆವತರ್ದಿರ್ಮೈತ್ರೇಯಾಖ್ಯಮುನಿಕಂಡೂ ॥ ಪರಮಹರುಷದಿನೀನುಕೇಳಿದ । ಪರಿಯಲೀಯರ್ಥವನುಕೇಳಲು ।
ಕರುಣವಿಂದೊಲಿದಾವರಾಕರತನುಜನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೮೪ । ಮಿಗಿಲೆನಿಪವಿದ್ಯಾತಪ್ರೋದಾ ।ನಗಳೊಳಗದಾನವೆಮಹೋತ್ತ ಮ ।
ನೊಗಸೆನಿಪಬಹುದಾನಜಾಲದೊಳಗನ್ನ ದಾನವದೂ ॥ ಹೊಗಳತಕ್ಕದೆನುತ್ತಮೈತ್ರೇ । ಯಗವರಾಕರಸಂಯಮೀಂದ್ರನ ।
ಮಗನುತಿಳುಹಿದನೆಲೆಯಧಿಕ್ಕರರಾಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೮೫ । ಎನಲುಕುತೀಸೂನುಗಂಗಾ ।ತನುಜನಿಗೆಕೈಮುಗಿದುವನಿತಾ ।
ಜನಸವಾಚ್ಛವನುತಿಳುಹೈನನಗೆನೀನೆಂದೂ । ವಿನಯದಲಿವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲುವೌ । ತ್ರನನುಡಿಯನಾಲಿಸುತಲಾಕಂ । ತನ
ಕುಮಾರಕಬಳಿಕಲತಿಸಂಮುದದಲಿಂತೆಂದಾ । ೭೦ । ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳ್ಕೃಕೇಯಿಕಾಂಡಿಲಿ । ಗಳಮಹಿತಸಂವಾದವೆನಿಸುವ । ಲ
ಲಿತವಾದಿತಿಹಾಸವನುಕೇಳ್ಬಳಿಕಲದರಿಂದಾ । ತಿಳಿಯಬಪ್ಪುದುನಿನಗೆಸದಪಾಂ । ಸುಲಿಯರಾಚರಣೆಗಳೆನುತಕೈವಲಿನಿಯಾ
ತೊಡ್ಮೀದ್ಭವನುನುಡಿದನುಧರ್ಮನಂದನಗೇ। ೭೧ । ಅನಘವರ್ತನೆಯಾದಕೈಕೇ । ಯ್ಯನಿಪನಾಧ್ವಿಯನೊವ್ಮೆಕಾಂಡಿಲಿ ।
ಯನಿಮಿಷರಪುರವಲ್ಲಿಕಂಡಚ್ಚರಿವಡುತ್ತಾಗಾ । ಖನವೆನಿಸಿದೀದಿವ್ಯಪದವಿದು । ನಿನಗೆಕೆರಿದುದೆಂತುಹೇಳಿಂ । ದನಗೆನುತಚಿ
ನಗೊಳಲುವೇಳಿದಳಾಗಕಾಂಡಿಲಿಗೇ । ೭೨ । ಕೇಳುಕಾಂಡಿಲಿಯುತ್ತ ಮಾವನು । ಹೇಳಿದಂದದಿನಡವೆನತಿವಾ । ಚಾಲೆಯಾಗಿ
ರೆನವರಿಗಿದಿರುತ್ತ ರವನಾಕೊಡೆನೂ । ಲೀಲೆವಿಗೆಪಿತ ನೃಪ ತಿದೇವಬು। ಧಾಳಿವೃಜನಿಗಳನುಪಾಡುವೆ । ನಾಲಯವಪ್ರೋರ
ಮಡೆನುಪರಪುರುಷರನಿರೀಕ್ಷಿಸೆನೂ । ೭೩ । ಅವನಿಸುರರಿಗಭಿಕ್ಷಗಳನಿ । ಕ್ಕುವೆನುಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿಬಾಂಧವ । ನಿವಹವನುಸ
ತ್ಕರಿಸುವೆನುಗಹಗಹಿಸಿನಿಗದಿಹೆನೂ । ಧವನುಬರಲಿದಿರೆದು ದ್ಯಮಿಗೆವಾ । ದ್ಯವನುಕೊಟ್ಟಾ ಸನವನತ್ಯು ।ತ್ಸವದಿನತಿಭ
ಕ್ತಿ ತ್ಯಲಿಬಹುಸೇವೆಯನುಮಾಡುವೆನೂ । ೭೪ । ಪತಿನೆನವಿಯಪ್ಪಂತೆಯಟ್ಟ । ಕ್ಕುತಲಿಹೆನುಸಂಪ್ರೀತವಾಕ್ಯ । ಪ್ರ
ತತಿಯನುತಾನಾಡೆನಿಚ್ಛೆಯನಲಿದುವರ್ತಿಪೆನೂ । ಸುತರವೃದ್ಧರಬಾಂಧವರಬಂ । ದಥಿಗಳವಂಚಿಸುತಲುಂಣೆನು । ಪತಿಗೆ
ಮಿತವಹಕಾರ್ಯವನೆವಿರಚಿಸುವೆನನವರತಾ । ೭೫ । ಪುರುಷಪರದೇಶಕೆ ಕ್ತಾಪ್ರೋ । ಗಿರಲುನಿಜಮಂದಿರಕೆಮತಾ ತ್ರ । ಪುರು
ಷಬಹುಪರಿಯಂತರವುಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನವಾ ॥ ವರವಸನಭೂಷಣವಮಿಗೆನವಿ । ವೆರಸಿದೂಟವನನಿತನಂಗೀ । ಕರಿಸದಿಹೆ
ನಾತನನೆನೆನವುತಲಿಹೆನುಭಕ್ತ ಯಲಿ । ೭೬ । ಮಿಗಿಲೆನಿಪವನೂ ತ್ತ ಕ್ಕರವಬಂ । ಧುಗಳಿಗ್ಯವೆನುಗೃಹದೊಳಿಹುದೇ । ನು
ಗಳವರಿವಾಲಿಪೆನುದಾಸೀಜನವರ್ಗಿಪೆನೂ॥ ಅಗಡುತನದಲಿಬಹುವದಾರ್ಥಾ । ದಿಗಳತಾನೀನೆಂದುಮುಯತಾ ತ್ರ । ತಗೆಬಿರಿದು
ಸಂಕಟವನಿರಚಿಸೆನುಚಿತವರಿದಿಹೆನೂ । ೭೭ । ಅನಲಸಂಸೇವೆಯನುವಿರಚಿಸು । ವೆನುರಹಸ್ಯಧರ್ಮವಾತಜೊರಗಾ । ಡೆನುಬ
ಳಿಕಬಸುರಾದಸಮಯದೊಳೊಂದುಕಾಂಕ್ಷೆಯನೂ । ಮನಕೆತಾರೆನುಗರ್ಭಕತಿಹಿತ । ವೆನಿಸಿದಾಹಾರವನುಕೊಂಬಿನು । ವಿ
ನುಮವನುಸರ್ವರಲಿವೆರೆವೆನುಕಾಂತೆಯಾಗಿಹೆನೂ । ೭೮ । ಇನಿತುಸತ್ಕರ್ಮಗಳವಿರಚಿಸ । ಲೆನಗಸುರವರವಾಯು ತ್ತೇ
ಳಿಂ । ದೆನುತಕೈಕೆಯಿಕಾಂಡಿಲಿಗೆಹೇಳಿದಳುವಿಸ ತ್ತರಿಸೀ । ವನಿತೆಯರವರ್ತನವಿಪೆಲಿಕಾರು । ಜನವನೀನರಿಯೆಂಡುಗಾಂಗೇ।

ಯುನುತಿಳಿಯಹೆಬಲಿಕಾಮುಖಿಯ ರಾಯನೆಂತಂದಾ ॥೬೯॥ವಿನುತಕಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗವಿದೆನುತನಕಲಕ್ಕೆಸಿಕ್ಷತ್ರಪೆಂದೆನಳು
ಸದನುಷ್ಣೀಯೆಮಾವುಸುತಳಿಹುನೀನೆಂದೂ ॥ ಮನುಜಪತಿಯಭ್ಯರ್ಥಿಸಲುಕೇಳ್ದಳನಘನಾರದಪುಂಡರೀಕಾ ಭಿನವಸಂಮಾದಪನೆ
ನುತಗುಂಗೇಯನಿಂತಂದಾ ॥೧೦॥ಕುಮುಕುಲೋತ್ಪತ್ತಿಮುಕೇಳಜಪತ ಶ್ವರನೆನಿಸುತಿಹತೀರ್ಥಪರನಹ ವರಮುನೀಂದ್ರನುಪುಂ
ಡರೀಕಾಹ್ವಯನುಪೂರ್ವದಲೀ ॥ ಕರದುನಪಾಮುನಿವಾನನಾ । ದರಿಸಿನೀಕೇಳ್ದಂತೆಕೇಳಲು । ನರಸಿಜೋದ್ಭವನೂನುಬ
ಳಿಕಾದರದಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೧ । ಪುಂಕೆವರವಾದಸ್ಯಯತ್ವನ ಚೆರಸಿದಪತಾನೆಂದುಭಾವಿಸಿ । ಪರಮತತ್ವವಿದೇಂದುಪರಮಬ್ರಂ
ಹತಾನೆಂದೂ ॥ ಪಿರಿಯರಿಗಮಿಗೆಬರಿಯನೆಂದೀ । ಶ್ವರನುತಾನೆಂ..ಪಲೋಕವ । ಪ್ರೋವಪವನುತಾನೆಂದುನಾರಾಯಣನು
ರಂಜಿಪನೂ ॥ ೧೨ ॥ ಅತನುರುಪರಮಾತ್ಮನೆನಿಸಿರ । ನುತನನಮಿನವಾಸುದೇವ । ಖ್ಯಾತನಾಮವಧರಿಸಿಪನುಚಿದ್ರೂಪನಾ
ಗಿಪನೂ ॥ ಭೂತಪತಿವೇದಾಂತವಾಕ್ಯ । ವ್ಯಾತಪೋಧನವಿಘ್ನಶ್ರಿಗುಹೇ । ನೀತಸಗುಣನುಭಕ್ತಬದ್ಧನುಕೃಷ್ಣನೆ
ರಿಯೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪವೈಲುಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಿ ಗೆ । ತ್ಕರಗಳನುನಾನೆಂದಿನಿಶ್ವ । ಭರನೆವಿಭುಜಗಕೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿದೆ
ನುವೃಢವಾಗಿ ॥ ಹರಿಪರಾಯಣನಾದವನೆಕೇ । ಳಿಂಡುಲೋಕಕೆಸೂಚ್ಯನೆನಿಪನು । ನರರಿಗದನುಷ್ಠಾನನಿರ್ಮಲಧರ್ಮಕೇ
ಳೆಂದಂ । ಅನಘಳಿಕೇಳೈಪುಂಡರೀಕಾ । ವನಿಸುರಾಗ್ರಣಿಯೊಮ್ಮೆಯಾಗಲಿ । ಪ್ರಾನದೊಳಗೆನಾರಾಯಣಧ್ಯಾನವನುವಿರಚಿಸು
ವಾ ॥ ಮನುಜಗಪ್ಪುದುಸುಗತಿಕೇಳಾ ।ತನಿಗೆವರ್ಗಚತುಷ್ಕವೆಂಬುವು । ಘನವೆಯಾತನುದೀಡತೆಗಳಿಂದಧಿಕನಹನೆಂದಾ ॥೧೪॥
ಧೀಯುತರುಪ್ರಿಯುದಲಿನನೋನಾ । ರಾಯಣಾಯಯೆಂಸುತಲಿ ಟ್ಟರೆ । ಯಾಯತಿಗಳಹವಪರಿಗಚ್ಯುತಪದನಿಳಿಪಿಸುವುದೂ ॥
ವಾಯೆಯಳಿಕುವಳಿವಗಳಿಳಿ । ಮ್ಮಾಯವಿಂತೆಂದೊರಲುತ್ತವೆನಿ । ಕ್ರಿಯಿಸವಹರಿಯ್ದುದನ್ಯಾಕೊಡುವರೆಲ್ಲಂದೂ ॥೧೫॥
ಗುಣಯುತನೆಕೇಳಿನ್ನುನಾರಾ । ಯಣನೆನಿಪಪರಾತ್ಪರ್ಯವಿಮುಮುನಿ । ಗಣಗಳನಂಪನೆನೆನವಹರಮಬ್ರಂಹನೆನಿಸುವುದೂ ॥
ಯೆಣಿಕೆಗೊಳಗಲ್ಲದಮಹತ್ವವ । ಬಣಗುಗಳುಬಲ್ಲರೆಮಕಾಕಾ । ರಣಿಕನಜ್ಯೋತಿಸೆಂಬರಿಯನಸಯುವನಕಡುಜಾಣಾ ॥ ೧೬ ॥
ಹರಿಪರಾಯಣನಾದವನುಬುಧು । ದುರಿತಗಳಗೆಲುವನಿತೆಯಾಲಲ್ಲಾ । ದರಿಸಿತನ್ನನುಭಜಿಸಿದವರಗೆಪರಮಸುಖಗಳೆನೂ ॥ ಕರು
ಣದಲಿಕೊಪಬಲ್ಲನೇನ । ಚ್ಚರಿಯೆಭಾವಿಸಿನೋಡೆವಿಶ್ವಂ । ಭರನಭಕ್ತಿಯನುಳ್ಳನರನೆಕೃತಕೃತ್ಯನಹನೆಂದಾ ॥ ೧೭ ॥ ಸುಮ
ತಿಕೇಳ್ಪೈಸಕಲವರ್ಣಾ । ಕ್ರಮಗಳೊಳುವರ್ತಿಸುವನರಿಗೆ । ಕಮಲನಾಭನಮೆಚ್ಚಿಭಕ್ತಿಯಬಿಟ್ಟುದಿದ್ದಾಗಾ । ವಿಮಲವರ್ತನ
ದಿಂದಸದ್ಗತಿ । ತಮಗಳಿಸಿದ್ದಿನಲರಿಯಬಿದನು । ತ್ತಮಪುರುಷನರಿದಚ್ಯುತನಭಕ್ತ್ಯಿಂದಲೆಬಳಿಸುವನೂ ॥ ೧೮ । ಮುನಿಪ
ಕೇಳ್ಕೈಭಕ್ತ್ಯವತ್ಸಲ । ನೆನಿಸುವನುಹರಿಯಿದನರಿತು । ನ್ನನುಭಜಿಪಭಕ್ತರಿಗೆತಾನೆಂದ್ಯನಾಗಿಪನೂ ॥ ಎನುತಲೀಪರಿಪ್ರೌಢ
ರೀಕಾ । ಖ್ಯನಿಗೆಪಲವಂದದಲಿನಾರದ । ಮುನಿಸಿಳಿಹರಿಭಕ್ತಿಹೆಂದಂ ವ್ಯಿಪನುಸಂಖ್ಯೆಯಿದಾ ॥ ೧೯ ॥ ಎಂದದ್ಭವವ್ರತನು
ಕುಂತೀ । ನಂದನಗೆಪೊರೊಧಿಸಲುತನ್ನ್ಯಪ । ನಂದುಯುರಮಷವೆಗಳಲೀಸಿಹರುಷವನಾಧರಿಸಿ ॥ ಅಂದವಹಪ್ರಿಯವಚನ
ದಾನಗ । ಳಿಂಪೆಡರಲಲೋಕತ್ರಯ । ನಂದಕರವಾವುದುನದೀಸುತತಿಳಿಯಹೇಳೆಂದ । ೨೦ । ಎನಲುಶೈಪಲಿನೀಸುತನುನು
ಡಿ । ದನುಬಳಿಕಪ್ರಿಯವಚನದಾನಗಳೆ । ನಿಸುವಾಕ್ಯೊತ್ಥಿತರಾಗಳವರೊಳಗಿಗಪ್ರಿಯವಚನಾ । ಬನವರಜಿಸಿತನಗೆನರನು
ಖ । ವನುಕೊಡುವುದದುದಾನವಿಂದಲಿ । ಘನವಿದಕ್ಕೆತಿಹಾಸವೊಂದುಂಟಾನುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೧ ।ಮುನ್ನಲಿಪ್ಪವಶಿಷ್ಠಗುಣಾಸಂ।
ವನ್ನನೆನಿಸುವವಿಪ್ರನೊಬ್ಬನು । ತನ್ನಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿವಿಜನಾಜವಿಯೊಳಗೆತೆರುಗೇ । ತಿನ್ನಜೀಕವನಪಾಗಿಸನುತಮ । ಹೋ
ನ್ನತಾತೃತ್ರಿದನುಜನೊಬ್ಬನು । ತನ್ನರನಕಂಡಟ್ಟಪಿಡಿದನುಮುನಿದುಗರ್ಜಿಸಿದಾ ॥ ೨೨ । ಬಳಿಕವಿಪ್ರನುತನ್ನಪಿಡಿದಾ। ಖ
ಳನಿಗಂಜುತವಿನಯವಚನಂ । ಗಳನೆಮೆದಸುರನನುಜಯಿಸುವೆನೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸೀ । ಕಳವಳಿಸದಿರೆತಪ್ತಜನವೆ। ಗ್ಗಳಸುಧೈ
ರ್ಯಕೆಮೆಚ್ಚಿಮನದಲಿ । ಒಲವಿದುಮತ್ತಾರಕ್ಕಸನುಭೂದೇವಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೩ । ನರನೆಕೇಳ್ಕೃತ್ಸ್ನಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂದು ।ತ್ತರ
ಮನೀನರಿದಿತ್ತೆಯಾದರೆ । ಕರುಣದಲಿನಾನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟುವೆನುತನ್ನತನುವೀಗಾ । ಪಿರಿದನಿಸಿಚಿಳುವಾಗಿಕಾರ್ಶ್ಯವ । ಜರಿಸಿಕೊಂ
ಡಿದೆಯೀನುಕಾರಣ । ಖರೆಯುವನೆಕೇಳಿನಲುವುತ್ತಾವಿಪ್ರನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೪ । ಎಲೆದನುಜಜನಾಯಕದಯಾಳುಗ । ಳೊಳಗೆಭಾ
ವಿಸೆನೋಡಲತಿವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸುತಿಹೆನೀನುಕೇಳಿದಪ್ಪೈಗುತ್ತರವಾ । ತಿಳಿದನಿತಹೇಳುವನುನೀಮನ । ವೊಲಿದುಲಾಲಿಸಿ
ಕೇಳಿತನ್ನನು । ಸಲಹೆನುತವಿನಯದಲಿನುಡಿದನುತನ್ಮಹಿಸುರನೂ ॥ ೨೬ ॥ ಮಿಗಿಲಿನಿಪಹಿತಜಾಂಧವಾಳಿಯ । ನಗಲಿದವ
ನಿಗೆಬಡನುನದಿಬಾ । ಧಗೆಬಿದರಿದಗೆದುರ್ಲಭದಧನಗಳನುಬಯಸುವಗೇ । ಪಗೆಗಳಿಗೆಸೋತವರಿಗೀರ್ಷೆಯ । ಸೊಗಸುವ
ವರಿಗೆಕಾರ್ಶ್ಯವಾಂಡರ । ತಿಗಳಹುದುದೇಹಕ್ಕೆದನುಜಾಧೀಶಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೭ ॥ ಸೊಗಸೆನಿಸಿತಾನುಡಿದನುಡಿಯವ । ನುಗ
ಳಸಭೆಯಲಿಸಲ್ಲದಿದ್ದರೆ । ಪಗಲಿರಳುದುರ್ವ್ಯಸನಗಳುಪಿರಿದಾಗಿಕಾಡಿದರೇ ॥ ವಿಗಿಲಿನಿಪದುರಿತಗಳವಿರಚಿಸಿ । ಮಗುಳೆಕಂಕೆಸೆ

ಕಾರ್ಯ್ಯವಾಂಡರ | ತೆಗಳಹುದುದೇಶಕ್ಕೆದನುಜಾಧೀಕಳೇಳೆಂದಾ ॥ ೯೪ ॥ ಅಗಡುಮಕ್ಕಳುರಚಿವದುಳ್ಳರಿ | ತಗಳ್ದೀಕ್ಷಿಸಿ
ಮರುಗುವವರಿಗೆ | ಪಗೆಗಳರ್ಥವನಪಹರಿಸಲುದ್ಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲೂ ॥ ಮಿಗಿಲಿನಿಸಿತಾನಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವ | ರಿಗೆಸಮುತ್ಕರ್ಷಕಾ
ರ್ಯ್ಯವಾಂಡರ | ತೆಗಳಹುದುದೇಶಕ್ಕೆದನುಜಾಧೀಕಳೇಳೆಂದಾ | ೯೯ | ಪಗೆಗಳಿಗೆಸಿರಿಹೆಚ್ಚಿದರೆಬಂ | ಧುಗಳಿಗುರುದುಃಖವ
ನೆಥೈಯಾದರೆ | ವಿಗಡವೆನಿಪವಕೀರ್ತಿಬಂಡಡೆರೋಗವಡಸಿದಡೇ ॥ ಮೃಗ್ಯವಿಲೋಚನೆಯರವಿಯೋಗದ | ದುಗುಡಹಿಡಿದರೆಕಾ
ರ್ಯ್ಯವಾಂಡರ | ತೆಗಳಹುದುದೇಹಕ್ಕೆದನುಜಾಧೀಕಳೇಳೆಂದಾ | ೧೦೦ | ಎನುತಲಿವುವೊದಲಾಗಿಮಿಗೆಕೆಲ | ವನುಧರಿತ್ರೀ
ಸುರನುಮತ್ತಾ | ದನುಜಗರುಹಲುತದ್ವಿಜನವಿನಯಕ್ಕೆಸನ್ಮತಿಗೇ | ಮನವೊಲಿದುರಾಹ್ಲನನುಬಳಿಕಾ | ತನನುವಿನಯದಿ
ಬಿಟ್ಟುಪ್ಪೋದನು | ಮನುಜರನುಪ್ರಿಯವಚನವಾಪತ್ತಿನಲಿರಕ್ಷಿಪುದೂ ॥ ೧೦೧ | ಎಂದುಗಂಗಾಸೂನುವಾಯಮ | ನಂದನ
ಗೆಹೇಳಿದಡೆಬಹಳ್ಳಾ | ನಂದವನುತನ್ನೃಪತಿಧರಿಯಿಸಿಮುಗಿದುಕರಯುಗವಾ | ಇಂದುನೀನೆನಗರುಹುಮಿಗೆಪ್ರೋಸ | ಕೆಂದಪೂ
ರ್ವದಕಥೆಯಶರುಹದ | ಲೊಂದನೆನೆಲಾನುಡಿಗೆಗಂಗಾತನುಜನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೦೨ | ಹರಿಸಹಿತಲೀಸಕಲರಾಜ | ನ್ಯೆರುಸಹಿ
ತನೀನಿಖಿಳಮುನಿವ | ರ್ಯರುಸಹಿತನೀನೀಗಳಾದರದಿಂದಕೇಳ್ದಂತೇ | ಪರಮವಾದಿತಿಹಾಸಗಳನಿ | ಸ್ತರಿಸಿಕೇಳುವಮಹಿಮೆ
ಯನ್ನೆಲಿ | ಚಿರಸಿದುದಲಾಯಮುಕುಲೇಂದ್ರನಬಹಳಕರುಣದಲೀ ॥ ೧೦೩ ॥ ಧರಣಿಪಾಲಕತಿಲಕನಿನಗ | ಚ್ಚರಿಯನಿಸುವಂದ
ದಲಮಾಶಂ | ಕರವುಗಳಸಂವಾದವಾದಿತಿಹಾಸವೊಂದಟೂ ॥ ಪರಮವರುಷದಲಿಂದದುನುವಿ | ಸ್ತರಿಸಿನಾಹೇಳುವೆನುನೀ
ನಾ | ದರ್ಪಿಸಿಕೇಳೆಂದೆನುತಕಂತನತನುಜನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೦೪ ॥ ಜನವಕೇಳಾದಿಯುಲಿಳೀಕೃಷ್ಣ | ನುಮಗನಪಡವುದಳಿಪೆನ
ತಪ | ವನುಚರಿಸಬೇಕೆಂದುರುಕ್ಮಿಣಿಸಹಿತಹಿಮರಿಗೇ ॥ ಪುನರ್ವೋಲಿದುಪೋಗಿದ್ದುಬಹುಮುನಿ | ಜನಗಳಿರಕಂಡೆಂದನೀ
ವೊಂ | ದನುಪುರಾತನಕಥೆಯಹೇಳೆಯೆನುತ್ಸಕೇಳಿದನೂ ॥ ೧೦೫ ॥ ಎನಲುಕೃಷ್ಣನಕೂಡೆಬಳಿಕಾ | ಮುನಿಗಳಿಂತೆಂದ
ರುಜಗತ್ಪತಿ | ಯೆನಿಸಿಯಸಾಮಿಯುಪುರುಷಸಲ್ಲವೆನಿನಗನುವೀಗಾ ॥ ಘನಕಥೆಯವಿರಚಿಸಲುಬಲ್ಲಿವೆ | ವನಜಲೋಚನನಿನಗ
ಗೋಚರ | ವೆನಿಪಕಥೆಯುಂಟೇಯನಲುವೈಕುಂಠನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೦೬ ॥ ಮನುಜಭಾವದಲಿಂದುನಾವೇ | ಜನಿಯಿಸಿದೆವದ
ರಿಂದನೀವಿಂ | ದೆನಗಹಿರಿಯರುಪುಣ್ಯಕಥೆಯನುತಿಳುಹಿಯೆಂದೆನಲೂ ॥ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರುಬಳಿಕನಾರದ | ನನುಕರೆದುನೀಚದು
ರನೆನಿಸುವೆ | ವನಜನೇತ್ರಗೆಕಥೆಯುಹೇಳೆಂದೆನುತಲಾಡಿದರೂ ॥ ೧೦೭ ॥ ಬಳಿಕಲಾನಾರದನುಸಂಯಮಿ | ಗಳನುಡಿಯನಂ
ಗೀಕರಿಸಿಮನ | ದೊಳಗೆಸೌಹಾರ್ದ್ರವನುಭಕ್ತಿಯಒಲಿದುರ್ದೃಢವಾಗಿ | ತಿಳುಹುವೆನುನಾಕಂಡುಕೇಳಿದ | ಲಲಿತವಾದಿತಿಹಾ
ಸವನುಕೇ | ಳಲೆಮುರಾಂತಕಯೆನುತನಾರದಮುನಿವನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೦೮ ॥ ಧರೆಯೊಳಿತ್ತಲುತೀರ್ಥಭಜನಕೆ | ಚರಿಯಿ
ಸುತಲಾದಿಯುಲಿಳೀಈಹಿಮ | ಗಿರಿಗೆಬಂದೆನುಕಂಡೆನೊಂದನುಕೇಳಿಕಾವನವಾ ॥ ವರಕುಸುಮಫಲಸಂಚಯವಿಬಹು | ತರಕವು
ಲಕುಮುದಾವಿಮುಧುಪ | ಟ್ಟರಣಕೊಳಿಕಾ ಕಗಳಿನಿಂದಲುವಿರಾಜಿಸುತೂ ॥ ೧೦೯ ॥ಎಲೆಮುರಾಂತಕಕೇಳುತದ್ವನ ।ದೊಳ
ಗೆಕಾರ್ದೂಳಾಜಿನಾಂಬರ | ದಲಿಭುಜಂಗ·ಭರಣದಲಿಭಸಿತಾನುಲೇಪದಲೀ ॥ ಹೊಳಪವಲಂಕಾರದಲಿರಾಜಿಸು | ವಲಘುತೇಜನು
ಕಂಭುವ್ರಮಘ | ವಳಿಗಳೊಲಿದೋಲಗಿಸಲೊಡೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪಿದನೂ ॥ ೧೧೦ ॥ ಸುರನರೋರಗಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರಗ
ರುತಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷಾ | ದ್ಯರುಗಳುರೆನೆ ವಿನಲುಶಂಕರನಭಿಗೆನಾನಾಗಾ ॥ ವರಮಹರುಷವಧರಿಸಿಕೈಮುಗಿ | ದಿರಲುತತ್ಸಮ
ಯೆದಲಿಬಳಿಕ | ಚ್ಚರಿಯಿಮೆಂಬಂದದಲಿಕಂಡೆನುವಾರ್ವತಿಯಬರವಾ ॥ ೧೧೧ ॥ ಮಿಗಿಲಿನಿಪಪ್ರಣ್ಯಾಂಗನಾಕಾ | ರಗಳಧರಿಯಿ
ಸಿಸಕಲಶೈತ್ರವಿ | ನಿಗಳುಕಕ್ತಿಗಳೌಷಧಿಯಮಂತ್ರಗಳುಬರುತಿರಲೂ ॥ ಸೊಗಸೆನಿಸಿಬಹುರತ್ನಭೂಷಾ | ಳಿಗಳರುಚಿವಸರಿ
ಸೆವಿಲಾಸವಿ | ನಗತನುಜೆಬಂದೊಲಿದುನಿಂದಳುಹಿಂದೆವಳುಪತಿಯಾ ॥ ೧೧೨ | ನಿಂದುನಸುನುನಗೆವೊಳೆಯಲಾಪ್ರೂ | ರ್ವೇಂದು
ಮುಖಿಯತಿವೃದುಲನಾದರ | ವಿಂದದೆಸಳನುಪೋಲ್ವತನ್ನಯಕರತಲಗಳಿಂದಾ | ಇಂದುಶೇಖರನಕ್ಷಿಯುಗಳವ | ನಂದು
ಮುಚ್ಚಿದಲಾಸಮುದಲಿ| ಸಂಧಿಸಿತುಲೋಕಂಗಳಿಗೆಪಿರಿದಾದಸಂಹ್ಲೋಭಾ ॥ ೧೧೩ | ಬಳಿಕಭುವನವನರ್ಕಚಂದ್ರಾ | ನಳ
ವೆನಿಸಿಬಹಭಾಂಧಕಾರಗ | ಳೊಳಗವಮಗ್ನವದಾಗೆನಾನಾಭೂತಜಾಲಗಳೂ | ಕಳವಳಿಸಿವತೆರದನಾರ್ಹ್ಲಣ |ದೊಳಗಭಾಳೇಕ್ಷ
ಣವತಿಳ್ಪಳಿ | ಯೆಲಭುಜಿಹ್ವೆಗಳಾತುಷಾರಾದಿಯನುಮುತ್ತಿದವು ॥ ೧೧೪ | ಅದನಿರೀಕ್ಷಿಸಿತಂದೆಗಿಂತಾ | ದುದುವಿಪತ್ತಿ
ಯೆನುತ್ತಮನದಲಿ | ಚಿದರಿಗಿರಿಸುತೆಚೀಗದಡಿಬಂಡಾಗನಿಜಪತಿಯಾ | ಪದಸರೋಜದ್ವಿತಯದಲ್ಲಿರ | ಗಿದಳುಕಂಕರಮು
ಚ್ಚಿದನುಕರು|ಣದಲಿಭಾಳಾಕ್ಷಿಯನುಜೀವಿಸಿತಾಗಹಿಮಕೈಲಾ | ... ... ॥೧೧೫॥
ವಿನಯದಲಿಗಿರಿತನುಜೆಬಳಿಕೀ | ಕನವದಂಗಳಿಗರಗಿವಣೆಗಂ | ಣನುತೆಗದಕಾರಣವನೆನೆಗರುಹೆಂದುಬಿನ್ನೈಸೇ | ಮುನಸಿ
ಜಾಂತಕನುಡಿದನೆಲೆವಾ | ನಿನಿಯೆಕೇಳ್ಲೋಕಾತ್ಮಕತ್ವವ | ದೆನಗೆಸಂತತವುಂಟಿನಿಪ್ಪುದರಿಂದಲಿಂದಿನಲೀ | ೧೧೬ ॥

ಲಲನೆನೀಬಂದೆನ್ನನಯನಂ । ಗಳನುಮುಚ್ಚಿದೆಸಕಲಲೋಕಂ । ಗಳನುತಿಮಿರವುಕವಿದುಲೋಕವಾ ತ್ರತವೆಲ್ಲವಕೇ । ಸಲೆ
ಭೆಯವಪುಟ್ಟಿಸಿದುದದರಿಂ । ದಲಿಜಗಜಾ ಜಲಕ್ಕಪರಿದಹ । ಜಿಳಕುಚೀಕೆಂದೆನುತತೆಗದೆನುಭಾಳನಯನವನೂ ॥ ೧೧೭ ॥
ಯೆನುತವಿನಯದಿನೆರುಹೆಕಾತ್ಯಾ । ಯನಿಬಳಿಕತಾಳೇಳಿತಕ್ಕುದ । ಮನವೊಲಿದುಕೇಳುವೆನೆನುತಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದಳ್ದಂದೂ ॥
ಜನವನಸಯಕ್ಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ನನಿಕಸಲಹುವಕೇಷಗಿರಿನಾ । ಥನಿಗೆನಾರದಪೇಳ್ದನೆಂದಾಭೀಷ್ಮನರುಹಿದನೂ ॥೧೧೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿಕ್ಕೆ ಪದ ಒಟ್ಟೂಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತ ನೇ ಸ ಂ ಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸತಸಿಜಾಕ್ಷಗೆನಾರದನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಬೂಧಿಸಿದಂಬೆಕಾಶಂ । ಕರರಸಂವಾದವನುಯಮಸುತಗ
ರುಹಿದನುಭೀಷ್ಮಾ ॥ ... ...

ಪದ । ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ವಾಲಯಮನಂದನಗೆಭೀಷ್ಮನು । ಹೇಳಿದಮುನಾರದನುಕೃಷ್ಣಗೆಹೇಳಿದಂ
ದವನೂ ॥ ಲೀಲೆಯಲಿಬಲಗೊಂಡುವಂದಿಸಿ । ಕೂಲಿಯಂಸ್ಪರ್ಶಯೆಕೆನವರುಚಿ । ಜಾಲಕ್ಕಾಮುದಿಯಂತೆನಸುನಗುತೆಂದಳವ
ಗ್ಗೌರೀ । ೧ । ಗಿರಿಶನೀನೀಪಂಚಮುಖವನು । ಧರಿಸಿಕೊಂಡಹೆಯೇಕೆನನಗಾ । ದರದಿಹೇಳೆಂದೆನಲುನುಡಿದನುಶಂಭುವಿನಯದ
ಲೀ ॥ ತರುಣಿಕೇಳ್ನಂಬೋಪನುಂದಾ । ಖ್ಯನುಧರೆಯೆಂಬಳಿವಬ್ಬರಾದಿಯ । ಲುರುವರಾಕ್ರಮಯುತರುಳನದೋರ್ದಂ
ಡಗರ್ವಿತರೂ ॥ ೨ ॥ ಅವರುಬಲವಂದದಲಿನಿರ್ಜರ । ನಿವಹವನನುಬಂಧಿಸಲುತದಾ ದ್ರ । ನವರನಾಕವನೈದಿಸುವೆನೆಂದಾದಿಯಲಿ
ಯಜನೂ ॥ ಭುವನಮೂರುತಸಕಲಸುದತಿಯ । ರಮಯರ್ವಚಲುವಿನಲಿತಿಲವಾ । ತ್ರವನುತೆಗತೆಗದಿಕ್ಕಿರಚಿಸಿದನೊಬ್ಬ
ಳನುಸತಿಯಾ ॥ ೩ । ವನಿತಕೇಳಾಕೆಗತಿಲೋತ್ತಮೆ । ಯೆನಿಸನಾಮವಮರೂ ತ್ರಬಂದವ । ಳನಗೆಯಂಭವಂದಿಸಿವ್ರಹ್ಮಣ
ವಾಗಿಚ್ಚರಿಸುತಿರೇ । ಅನಿಮಿಷರಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಪ್ಪುಟ್ಟಿದ । ವನಜಮುಖಿಯೆನುನೋಡಬೀಕೆಂ । ದೆನುತತಿರುಗುವಕಡೆಗೆಮು
ಖಗಳಧರಿಸಿನೋಡಿದೆನೂ ॥ ೪ ॥ ತ್ರಿದಶಕಾರ್ಯಪರಚಿನಬಲ್ಲಳು । ಚದುರೆಂಬವಳಿದಳೆನುತನಾನೋ । ದಿದೆನುನಾಲುಕುದಿಕ್ಕುಗಳಿಗಾನನಗಳನುಧರಿಸೀ ॥ ಸುದತಿಕೇಳದುವೊಂದಲುಬಂದುದು । ವದನನಾಲ್ಕನಗೆನುತಲತಿಸ । ನ್ಮುದದಿನಾಸರ್ವಜ್ಞಸ
ರುಹಿದನರ್ವಮಂಗಳಗೆಗೇ । ೫ । ಕೋಳಿತದಾ ವ್ಯಕ್ಯಗಳಮತಾ । ಕಾಳಿಜನ್ಮೈಸಿದಳುಕಂಬೆ । ಕಾಳನಿಗೆವಿಗನಿನ್ನಕೊಂ
ಳಲಿಕಪ್ಪದೇಕಾಯೂ । ಹೇಳುನನಗಿಂದೆನಲುಮತಾ । ಕೂಲಿನುಡಿದನುದೇವವೈತ್ಯರು । ಲೀಲೆಯಲಿಮಥಿಸಿದರುಸು
ಧೆಸುಟ್ಟುವದಕಂಬುಧಿಯಾ ॥ ೬ । ಬಳಿಕಲುದಯಿಸಿತುಗ ನಿಷವಾ । ಜಲನಿಧಿಯೊಳಗಿದರಿಂದಲೋಕಂ । ಗಳಿಗೆಭಯಜನಿಸಿ
ಸಿಸುರಾಸುರರೆನ್ನವೊರೆಯೊಗಲೂ ॥ ಅಳುಕದಿರಿನೀವೆನುತಭೂತಾ । ವಳಿಗಭಯವನುಕೊಡುತನಾನಾ । ಗಳಿತಗದುನುಂ
ಗಿದೆನುಭೀಕರಕಾಳಕೂಟವನು । ೭ । ಕೊರಲೊಳ್ಕಾಕ್ಷಣವೊಕ್ಕದುಮತ । ದ್ಗರಳವದುವೊಡಲಾಗಿನೈಲ್ಯತೆ । ವೆರಸಿರ
ದುಮತ್ಕಂಠಕದನೆಲ್ಲನುನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಾ । ಹರಿವಿರಿಂಚಿಪ್ರಮುಖಸಕಲಾ । ಮರರುಚಿರಚಿಂಗಾಗಿತಾವಾದರಿಸಿನನ್ನನುನೀಲಕಂ
ಧನೆನುತ ತ್ತಪ್ರೋಗಳಿದೂ ॥ ೮ । ವನಿತಕೇಳಿನ್ನೀನುನಿನ್ನಯ । ಮನದಸಂಕಯವುಳ್ಳತಾನದ । ನಿನಗೆತಿಳಿಹುವೆನೆಂದೆ
ನಲುಗಿರಿತನುಜಿಕೈಮುಗಿದೂ । ಘನತರಾಯುಧನಿಕರದೊಳುವರ । ವೆನುತಪಿ ರ್ಯಾಜ್ಞಲ್ಲೀಪಿನಾಕವ । ನನವರತಪಿಡಿದಪ್ಪಿ
ಯೆಕೆನೆಭರ್ಗನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯ । ಹೈಮವತಿಕೇಳಿಕ್ಷಣ ವ್ಯಸಂಬಮ । ಹಾಮುನೀಂದ್ರನುಮುನ್ನಲತ್ಯು । ದ್ಭಾಮತಪವನು
ರಚಿನೆವಿಳಿದುದುಸುತು ತ್ತಗಾತ್ರದಲೀ । ಆಮಹಾತ್ಮನುನಿಯಿರಲುಬಿದಿರಾ । ವಾಮದೋರುವಿನಲ್ಲಿವಿಳಿದುದು । ತಾಮರಸಭವ
ಬಂದುತತ್ಸಂಯಮಿಗೆವರವಿತಾ ॥ ೧೦ ॥ ಬಳಿಕಲಾಮುನಿವರನನೈಯ್ಯಾಲಿ । ವಿಳಿದಬಿದಿರನುತೆಗದುಕಾರು ಮ್ಯಕ । ಗಳ
ನುಮೂರನುಪಾಡಿದನುವಿಧಿಲೋಕಹಿತವಾಗೀ । ತಿಳಿಯಲವರೊಳಗೊಂದುಗಾಂಡಿವ ।ಜಲಜನೇತ್ರಗಕಾರ್ಬವೊಂದಾ ।ಯ್ತಾ
ಲಿಗಿರಿಜೆಯನಗಿದುಪಿನಾಕವುವಿವ್ಯಧನುವೆಂದಾ । ೧೧ । ಎನಲುತದನಂತರದಲಾಗಿರಿ । ತನುಜೆನುಡಿದಳುಮತ್ತವರಹಾಯು
ಗಳಿವೆಕಾಡ್ವರವನೇರಿಹೆಯೇಕೆಹೇಳಿನಲೂ ॥ ಮುನಸಿಜಾರಿಭವಾನಿಗಿಂತೆಂದನುಬಳಿತಲೋಕಕ್ಕೆಹಿತವೆಂ । ದೆನಿಸಿಹಿಮಶೈಲ
ದಲಿನಾನುರುತವನವಿರಚಿಸಿದೇ । ೧೨ ॥ ಬಂಡುತದಿ ರ್ಯಲ್ಲಿತದೊ ೯ । ಪೃಂದಗಳುಸಂಕಟವಮಾಡಿದ । ವೊಂದೆನಗೆನಾನನ
ನುಳೋಪದಿದೋಡಿದೆನುಬಳಿಕಾ । ಸಂಧಿಸನುಸಂತಾಪವಕರ । ವಿಂದಸಂಭವನಾಹ್ವಣಿಬೊಳೈ । ತಂದುಸಂವಾರ್ಥಿಸಿದ
ನ್ನೆನ್ನನುಬಹಳಭಕ್ತಿಯಲೀ । ೧೩ । ಸರಸಿರುಹಸಂಜಾತನೆನಗೊಂ । ದುರುವನೃಷಭವಕಾಣಿಕೆಯನಿತಾ ತ್ರ । ದರಿಸಿಗೋ
ವತಿನೀಹೆನುತಬಳಿಕೆನ್ನನುತಿಸಿದನೂ ॥ ಕರುಣದಲಿಗೋಬಾಧೆಗಳವರಿ । ಹರಿಸಿಸಲಹಿದೆನಾಗಳಾಕಾಡ್ವರವುವಾಹನವಾಯು

ಸಹ್ವಜಪೂಜನಮಯಿ ತ್ರಿದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಎನಲುಕರಗಳಮುಗಿದುಕಾತ್ಯಾ ! ಯಿನಿಬಳಿಕಭೂತೇಕನೀಕೋ | ಭನವದನಿಸಿದವ
ಸ್ಥಳಿಬಿನೆಲನವಿಯಕುಚಿಯಂದೆನಿದಾ | ಫನವರಾಸ್ಥಿಕಮಾಲಜಾಲದಿ | ಯನವರತದುರ್ಗಾಪಹಿತೈ | ವನೆದೊಳೀಕೆಹೆಯ
ನೆಲುಗಿರಿಜೀಗಿರಿಕನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೫ ॥ ಕೂರ್ಮಭೂತಗಳಖಿಳಜನಗಳ | ಭೂರೀವಿಧಲಿಬಿಡುಬೀಸಿ | ಮಾರಣವನಾಚರಿ
ಸುತಿರೆಲೋಕಂಗಳರಿನ್ನುತಿರೆ | ವಾಖಿಜನನಬಂಪುತಪ್ಪ ತಿ | ಕಾರವನುಮಾಡಿಂದುಸನ್ನನು | ಗೌವದಿನಂಸು ತ್ತಿಸಿಸಂ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯವಾಡಿದನೂ ॥ ೧೬ ॥ ಜಲಜಸಿಳಿತನನುಡಿಯಲಾಲಿಸಿ | ಬಳಿಕತಾನೊಂದಡಿಂಬಿಟ್ಟ | ನ್ನುಳುಹಬೀಹುದುಸ
ಕಲವಿಕೋಕನನೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸೇ ॥ ತಿಳಿದುನೋಡತಲಶೆಷಭವತ್ಸೀ | ತಳದೊಳಾವೆಡೆಯುಕ್ಷಪ್ರಯುದಲಿ | ನಿಲಲುಬೀಕೆದೆಂನುತ
ಲಾಲೋಚನೆಯುಮಾಡಿದನೂ ॥ ೧೭ ॥ ಕ್ಷೆತಿಯೆಗಳೆಲ್ಲನುಮುಕ್ಷುಗಳುನಂ | ತತವುದಿ ವ್ವನಕತ್ವ ವಿಶೇಷದಿ | ನತಿಕುಚಿನ್ಮಳ
ವೆಂದುಕೊಂಡಿಂದಂಪಡುಪತ್ಯನವಾ ॥ ಸತಿಯಂಕೊಳದರಿಂದಭೂತ | ವ್ರತತಿಯನ್ನನುಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರೆ | ಪ್ರತಿದಿನವುವಿಮ
ಲಸ್ವತ್ಕಾನನಸ್ಥಳಿಯೊಳಿಂಬಿಪೆನಂ ॥ ೧೮ ॥ ಭೂತಗಳುನಲಿಸಕಲಲೋಕ | ವ್ರತತಿಯನುಮುನಿಸಿಂದಕೆಡಿಸದ | ಬೀತಿಯ
ಲಿಶಿಕ್ಷೆನುತಜನವೆಲ್ಲವನುರಕ್ಷಿಸುತಾ | ಪ್ರೀತಿಯುಂಪೂಲಿವಿಪೆನುನಾನಾ | ಪ್ರೀತಭೂವಿ.ಯೂಳಿನಲುಕೇಳ್ದಾ ದ | ಜಾತತನಂತ
ರಪೊಳೂಲಿವಿತೆಂಯಳಾಗೌಳು॥ ೧೯ ॥ ಸ್ತ್ರೀಯಾಸನಿನೀನಿಸ್ಮಿಭುಜಗಾ|ಭರಣದಲಿಭಸಿತಾಂಗರಾಗದಿ| ಪರಿಯಕೂಲಾಜಿಗಳಿನಿಪಬ
ಹಳಾಯುಧಂಗಳಿ ॥ ಪರಮಪಾವಾಣವಿಂಕಿಷನ | ಧರಿಸಿಕೆಂಡಿಯಕಾರಣವನಾ | ಒರಿಹೇಳಂದೆನಲುಧೂರ್ಜಟಿಯಾಗ
ಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೦ ॥ ಲಲನಕೇಳ್ಲೋಕತಸ್ವರೂಪನನ್ನ | ತಿಳಿಸುಲೆರಮವಿನಂಗಳವುವೆ | ಗ್ಗಳವೆಂದಪೀತೋಷ್ಣಭಾವರ್ಗ
ಧಿಕವಾಗಿಹುದೂ | ಲಲಿತಸೌಮ್ಯಾಣ್ಣಾನಯಂಗಾ | ಕಲಿತವಿಜಿಗಸ್ಥಾಮ್ಯವಪ್ಪುದು | ಜಲಜನಾಭನೆಂಳಿಹುದುಯೆನ್ನಾ
ಯಂಜ್ಞಾಯನನಪರತಾ ॥ ೨೧ ॥ ಯಿಂಯುಮಂವುನಾ ಯಿಹೆನೆಲೆ | ತರುಣವಿಶ್ವಂಭರನುವಿಶ್ವನ | ಹೊರವದಕ್ಕೆಯಾ
ಜ್ಞೆಗಳುತರವನನಬಿತಯೇ | ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹನಾನುತಪುರ | ಹರನುಡಿನುಯಲುವಿನಿಯಂದಿದಾ | ಒರಿಸಿಲಾಲಿಸಿಒಳಿಕ
ಲೊಲಿಮಿಂತೆಂದಳ್ ಗೌಳೀ ॥ ೨೨ ॥ ಅನಸತತುಧೆಯುಲಿನಿಸೋ | ಮನನುಧರಿಸಿಹೆಯೇಳಕಹೇಳಿಂ | ದೆನಲುನುಡಿವಿಪನುಕಂ
ಭುಮುನ್ನಲಿಕ್ಷಾಯಜ್ಞಾದಲಿ ॥ ಮುಂಬಿಪ್ಪಾಗಿಯೆಮತ್ಯರ್ಗಿಗಹೆಳೆ | ಡನವರ್ಪಿಸಿವಾಗಲಿಬಾಂ | ದ್ರನಶರೀರವನಧಿ
ಕತರೆಂಳಿಷಧಿವಿಮೆಬ್ಬೆನೂ ॥ ೨೩ ॥ ತರುಣಿಕೇಳಾನಮುಯುವಲಿಹೆನು | ಕರನುಯೆನ್ನನುಕಂಣುಹೊಕ್ಕನು | ಕರುಣ
ದಿಂದಾತನನುನನ್ನಯನುನ ತ್ರಕಾಗ್ರಾಲಿ ॥ ಧರಿಸಿದೆನುನಾನೆನಲುಸುರಮುನಿ ! ವರುಕೇಳಳುತಲಾಗಭೂತೀ | ಕ್ವರನಭ
ರಿತದಯಾವಿಶೇಷಕೆಮೆಚ್ಚಿಪ್ಪೆಂಗಳಿಬೂ ॥ ೨೫ ॥ ಕಾಳಿಳಿಧರ್ಮರಹಸ್ಯಗಳನಾ | ಕೇಳುವಮಕೆಯನಮಯವೇದಾ | ಕೂಲಿ
ಯನುಮನರ್ಕನುಂಗಳಿಗಯಳಿಕೆಳಿದಿಬೆ | ನಿಲದೊಹಿತನಾಗತನ್ನಯ | ನೀಲನೆಂತ್ರಗವಿನ ತ್ರರಿಸಿನರೆ | ಹೇಳಿದನು
ಪರ್ವಕ್ರಮತಳಧರ್ಮಸಂಚಯವಾ ॥ ೨೬ ॥ ಇವನುವೈಖಿಯನನಪಮೈಯಾ | ವರಪರಪಸ್ಮೆಲಿಗಳಿಸುರ | ಚಿರವೆನಿಪ
ಧರ್ಮಾಂಗಳನುವಿನ ತ್ರರಿಹೇಳಿದನೂ ॥ ಮಲಪತಳಿಸನಂವಿಂಡಧರೊಕ್ತೀ | ತ್ಕರಗಳಿಲ್ಲಗ ಯಹಸ್ಥಧರ್ಮವೆ | ಪಿರಿದಿವೆಲ್ಲಕ್ಕೆನು
ತಕವರ್ತಿಗೆಯಂತೊಪ್ಪಿದಾ ॥ ೨೭ ॥ ಎಸೆಗ್ರಾಸ್ಥಂಗಾಮವಧರ್ಮವ | ವಿನಮಿಸಲುಜೀಕದನೆನಗಹೇ | ಳೆನಲುಒಳಿಕಾಕಂಭು
ನುತಿದನುಪ್ಪುಯಿಲಂಥಿಗಳಾ ॥ಜನನಿಯುಸುಜನಂಗನನುಸೆವಿಪು | ದನುವಪಮಾಧಿಕಧರ್ಮವಪ್ಪುದು | ವನಿತೆಪತಿಭಕ್ತಿ ತ್ರಯಲಿ
ತವ್ಪೆನಡೆಯುವೆಯೆಂದಾ ॥ ೨೭ ॥ ಎನೆನುಡಿಳಾಗರಜಪ್ರಜನನಿಗೆ | ಜನಕರಿಗೆವಂಚಿತ ತ್ವವಾರ | ಯನವರತದಲ್ಲಿಯುಗೃಹ
ಸ್ಥನದಾಂಸೆನೆಯುನೂ ॥ ಮನವ್ಯೋಲಿಮಮಿಂಚಿಸಿಲುಬೀಕದ | ನೆನಗತಿಳುಹುವುದಿನಲುಕಾತ್ಯಾ | ಯನಿಯವಾಕ್ಯವಕೇಳಿ
ಮತೆ ತ್ರಿನಾಕಯಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೯ ॥ ಭಾವಕುದ್ಭವಯಲಾಗೃಹಸ್ಥನು | ದೇವಪಿತೃವರಿಟಿಪ್ರಕಾರದಿ | ಸೇವೆಯನುವಿಂಚಿಸ
ಲುಬೀಡುವನುಪಂಚಪರ್ವದಲಿ ॥ ದೇವಿಕೇಳ್ಸುರತಿಪನುಬಬಬೀ | ಕಾವಗವುನಿಜದಾರತ್ಯಪ ತ್ತಿ | ಯಾವವನಿಗುಂಟವವೆ
ಧನ್ಯಂತನೂ ಭವಿಕ್ಯನುಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ನಿಲುಪಧಾನ್ಯಂಗಳನುಪಕ್ಷಿಗ | ಳಿಲಿಗಳನುವಿನತಿಂಡಿವುಬದು | ಕಲಿಯೆನುತಸತ್ಕ್ರಿ
ಯೆಯಂಬಂ ಬ್ಬಿಗೃಪತಿಗೇ | ಲಲಿತವಾಗರ್ದಶ್ವಮೇಧದ | ಫಲವಕುಂಜಿಡಿಪಕೆಸಂಕಯ | ವೆಲೆಮನಣಿಗ್ರಯೆ
ಕೇಳಿನುತಭೂಂಗಿಸನಮಹಿಂದನೂ ॥ ೩೧ ॥ ಎನಲುನುಡಿದಳುಗೌರಿನರಪಾ | ಲನಿಗೆಭೂಜನರೆಲ್ಲರಂದದಿ | ಜನನಮರಣಾದಿಗಳು
ನರಿಯದಾಗಿರಲುಎಂಗೆತಿಳನೂ ॥ ಮನುಜರೆಲ್ಲರುನವಿಸಲಧಿತಿ | ಯಿನಿವರಕ್ಷಿಪಕ್ಷಿಸುವಬಗೆ |ಯನುಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪಕಾರಣ
ವೇನುತಿಳಿಪುಹೆಂದಾ ॥ ೩೨ ॥ ಎನಲುನುಡಿದನುಕಂಭುಪುನುಜನು | ಕ್ಷಿನತವಕಫಲದಿಂದಲರಿಸಿನ | ತನಪಡೆವನುವಿಮ್ಮಣಭ
ಕ್ತಿಯಕೊಡುಕೊಂಡಿಹೆನೂ ॥ ತನಗೆಸಮಿಸಲುರಕ್ಷಿಸುವವಿಗೆ | ಮುನಿಯೆಶಿಕ್ಷಿಪಮಹಿಮೆಯಹುದಾ | ಜನಪರುರುಪರ್ವ
ನ್ನಗಳಿನುಎನಗಿಪೆನುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೩ ॥ ವಿನಯದಲಿವಯದಿಂದಧಾತ್ರೀ | ಜನೆರರಕ್ಷಿಸಬೀಕುಬೀನರ | ದನವರತಸಾಧ್ಯಾಂ

ಗಿನನುಬಿಂಬಲಿಸುತಲಿರಜೀಕೂ ॥ ತನಗೆವೈರಿಗಳಹರೆಯವರನು । ನೊನೆದುಕಳಲಿಯಲುಜೀಕುಶಾಂತತ| ಯೆನುಬಿಡದೆನಿಲಜೀ
ಕುಧರ್ಮದಮಾರ್ಗವನುಬಿಡದೇ ॥ ೩೩ ॥ ಹಗಲಿರುಳುಸಾಮಂತಭೂಪ । ದಿಗಳೊಳಗೆಸುನ್ನೀಹಚಿಳಿಸುತ । ನಗರಜಾನಪದ
ದಂಗಳಲಿಯೆಚ್ಚರದೊಳಿರಜೀಕೂ ॥ ವಿಗತಶಾಪವುಕೊಳ್ಳಧನಾಗುತ । ಸೊಗಸಿನಿಸಿಸತ್ಯವನುನುಡಿಯುತ । ಜಗೆಯನೆಲು
ವುದ್ಯೋಗಿಗಳವಿರಚಿಲುಜೀಕೆಂದಾ ॥ ೩೪ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಯಾಗಗಳಮಾಡುತ । ಹಿರಲುಜೀಯುದುರಣಕೆಜಾಜಿಗೆ । ಕರದಡವರಿ
ರಾದಡಾಗಲಿವೋಗಜೀಕಾಗಾ ॥ ಧರಣಿಸುರರನುದೈವವನೆಂದೇ । ಕರುಣದಲಿರಕ್ಷಿಸಲುಜೀಯ್ದುದು । ಸಿರಿಯಮಡದೊಳಗಾಗ
ದಿರಜೀಕೆಂದುಹೇಳಿದನೂ ॥ ೩೫ ॥ ವನಿತೆಕೇಳೀನೀತಗಳೊಳೊಂ । ದನುಬಿಡದೆಮನಸೈಲಿದುಪ್ರಜೆಗಳ । ನನವರತಧರ್ಮ
ದಲಿರಕ್ಷಿಸುತಿಹನೃಪಾಲಕನೂ ॥ ಖಿನವೆನಿಸಿದಿಯಪರದಾಸ್ಯಂವೆರ । ಡನುಪಡವನೆನೆಕೇಳಿಕಾತ್ಯಾ । ಯನಿತಿಳುಬಿಹೀಸಾವಳಿ
ಯನೆನಗೆಂದುಕೇಳಿದನೂ ॥ ೩೬ ॥ ಧರಣಿಯೊಳುಖಾಣಿಗಳುತುಂಬಿಹ । ಪರಿದುಮಿಂಸೆಯುವರಿಯರಿಸಲವ । ಕೆರಸಿಮನದಲಿದ
ಯಿಯನುನೀತಿವ್ವಿಜಸುರಾದಿಗಳಾ । ಚರಣಸೇವೆಗಳಿಂದಕೆಲ್ಬಿಹ । ಹರುದುಹೋಹುದಬುದ್ಧಿಕ್ರೂರ್ವದಿ । ನರಸುನೋಣದೊಡ
ಲಾವಜಂತುವಕೊಲಲುಮಾತಕವಾ ॥ ೩೭ ॥ ನಗಜೆಕೇಳ್ಳಂವಿಧವಕದಿಬಹುಜಂ । ತುಗಳುಮಡಿಪವುನಿಚ್ಛಲದರಿಂ । ಜಗದೊಳಿ
ನುಂಕಾರನಾದವಗಿಲ್ಲಮುರಿತಗಳೂ । ವಿಗಸಬುದ್ಧಿಕವಲ್ಲವಿಹಿಂ । ಸೆಗೆಬುಧರುವರಪಂಚಮಹಾಯಜ್ಞಾ । ಗಳಮುಖದಲಿ
ಕಳದುಸುಕೃತಿಗಳಹರುಕೇಳಿಂದಾ ॥ ೩೮ ॥ ಸುತರಪೋಷಣಸೆಲಿಗೆಯಳಗಳು । ಮೃತವನೈದುವುದೆನುತಳಿತಿ । ಪ್ರತತಿಗಳ
ಹೊಂದಿರುವನರರಿಗೆವಾಪಹೊಂದ್ದುದೇ । ಪ್ರೀತಿತಳಿವನುಳುವಾಗನೆರಸಾ । ಪ್ರತಲಿಪವುಬಹುಜಂತುಗಳುದು । ಷ್ಕೃತದಫಲ
ವವಗಲ್ಲವಿಧಿನಶವೆಂದುಹೇಳಿಹುದೂ ॥ ೩೯ ॥ ವ್ಯೋಂದನಾಗಲಿಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ । ದಿಂದಜಂತುವಕೊಲ್ಲಲಾಗದು । ಮುಂದೆತ
ಮ್ಮಯಿಷಾವಪಲಲಿತಾವಳಿವಡಿಪನೋಡೀ ॥ ಕೊಂದೆನಾನೆಂಬೀಯಹಂಕೃತಿ । ಯೊಂದಿಸಿತುಮನಸಿಕ್ಷಲ್ಬರೆ । ಸಂಧಿಸಿವುದುರಿ
ತಗಳುಸಾರಸನಯನುನೆಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೦ ॥ ಲಲನೆಕೇಳ್ಪೂರ್ವದಲಿವಿಧಿನಶ । ದಲಿನುರಣಕಾಸನ್ನದಾಗಿರೆ । ಕೆಲವುಗೋನಿಕ
ರಗಳುಬಂದುಪಕುತ್ವವನುಧರಿಸೀ । ಅಳಿದವಲ್ಲವುರಂತಿದೇವನ । ವೊಲಿವಮುಖದಲಿಮನಕಹಂಕೃತಿ । ಹೊಳೆಯದಾತಂಗೇ
ಕಲುಷದುಹೋದದಾಯ್ತೆಂದಾ ॥ ೪೧ ॥ ಅರಿಭಟರಮೇಲೇರಿರಿನಡದವ । ವಿರನುಕೊಂಬುಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳಿಕೆ । ಮರುಕವೆಳ್ಳಿನಿ
ತಿಲ್ಲಪುಣ್ಯಗಳೈದೆಸಿದ್ದಿಪವೂ ॥ ಅನಸೂರಣದಲಿವಂಡಿಜನಾದಡೆ । ಯಿರಿಯುಕೊಂದಡೆಭೂಭುಜಕೃತೋ। ಲ್ಕರಗಳಲ್ಲದಪಾಪಹೊ
ದ್ದದುಗಿರಿಜೆಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೨ ॥ ವನಜಮುಖಿಕೇಳ್ಬ್ಯಾಂಟಿಯಾಹುವ । ಮನುಜಪತಿಗಳಿಲ್ಲನಸ್ಯಾಗ । ಳನುಕೆಡಿಸುಮಾಹ
ಗೆಗಳನುಕೊಲ್ಲುನ್ನುದುಪಾಪಗಳಾ ॥ ಅನವರತಹಾಳ್ತಗಬೀಕೆಂ । ದೆನುತಿಹುವ್ರತಕ್ಕೂ ಪ್ರಮ್ಯಗಾಜಿಯ । ಪನುಕೊಲಲುಧ
ರ್ಮಂಗಳಲ್ಲದೆವಾಪವಿಲ್ಲಿಂದಾ ॥ ೪೩ ॥ ಗಿರಿತನುಜೆಕೇಳ್ದುಷ್ಟವೃಗಚಯ । ಪರಸಾಂಗಳಕ್ಕೈದುಂದಲಳಿಡೆ । ಪಿರಿದೆನಿಸಿಕ್ಷಿದ್ಧ
ತಿಯುಪಡದವುಧಸ್ಯರಾದನವರಾ ॥ ಧರಣಿವತಿಪಂಡಿಸಿದದವನೀ । ಸುರರಸುಜನರಕೆಡಿಸುವದುಒಹು । ದುರಿತಪ್ಪದುದರ್ಜನರ
ಶಿಕ್ಷಿಸಿದನುವತಿಗೇ ॥ ೪೪ ॥ ವನಿತೆಕೇಳ್ಭೂಸುರರಚಿತ್ತಕೆ । ಮುನಿಸಿಹುಟ್ಟಿಸಿಹುಷಮುಖ್ಯರು । ಮನುಜಪತಿಗಳುಕೆ
ಟ್ಟರಾದಿಯಲಮರನಾಯತಗೇ । ಜನಿಸಿಸದುತಪದ್ಭಾಗಹೇಳುವ । ದೆನಗರಿದುಭೂಮಿಸುರವಿಪ್ರರ । ಮನನಮೆಚ್ಚಿಸಿನಡೆಯ
ದಿದ್ದರೆಕೆಡುವರವರೆಂದಾ ॥ ೪೫ ॥ ಯೆಂದುಬೋಧಿಸಿಮತ್ತಹರನಿಂ । ದೆಂದಕೇಳಲೆಗಿರಿಜೆಯಜ್ಞಾವು। ನಂದಸರ್ವೋತ್ಕೃ
ಷ್ಟಚಹುದದರೊಳಗೆವಿಕಸನವಾ ॥ ಹೊಂದಿವಮಡಿದಾಪಕುಸಮೂಹಕೆ । ಮುಂದೆವೈಷ್ಣವಲೋಕವಲ್ಲದ । ಕೆಂದುಮಳಿಯಾ
ಗಿರ್ದಸಂಸೃತಿಭಯಗಳವಕಿಲ್ಲಾ ॥ ೪೬ ॥ ಹೋಮವಿಧದಲಿಮಡಿದಪಶುಚಯ । ದಾಮಿಷೋತ್ಕರದಿಂದಲಮರ । ಸ್ತೋಮನ
ನುನರಿತುಷ್ಟವಡಿಸುವಯಾಜಕೋತ್ತಮಗೇ ॥ ಹೈಮವತಿಕೇಳ್ಳಂಪಾಪವಿಲ್ಲ । ದ್ಯಾಮಸುಕೃತಗಳಹವ್ಯಭಾವಿನೆ । ಭೂಮಿ
ಯಲಿಕ್ರತುವಿಹಿತಹಿಂಸೆಗೆಬಿದರಬೇಡೆಂದಾ ॥ ೪೭ ॥ ತಿಳುಪಿದೆನುನಿನಗಿಂದುಹಿಂಸೆಯ । ನೆಲೆಮಹಿಳೆಮೇಲೇನಕೇಳುವೆ । ಲಲ
ನೆಕೇಳೆಂದೀಶನಾಡಲುಗೌರಿಕೈಮುನಿದೂ ॥ ಯೆಳೆಯೊಳಿಹಜಡಜನದನಡವಳಿ । ಗಳಬುಗೆಯವಿಸ್ತರಿಸಿಹಳನೆ । ಒಳಿಕವಿನ
ಯವಿರುದುಪ್ರಾಣಿಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ಲಲನೆಕೇಳ್ಸುಖದುಃಖಭೂಮಿಗ । ಳೊಳಗೆಸುರತಿರ್ಯಕ್ಸಮೂಹಂ । ಗಳುಕಡಡದಿಹವಧಿಕವೆ
ನಿಸಿದಕರ್ಮಭೂಮಿಯಲೀ । ನೆಲಸಿಹರುಮುನ್ನವರುನೆಲವೆ । ಗ್ಗಳಿಸಿಹುದುಧರ್ಮಕಾಮಂ । ಗಳುವಿಚಾರಿಸಿನೋಡ
ಲೆಲ್ಲವುವಿತ್ತಸಾಧ್ಯವಿದೂ ॥ ೪೯ ॥ ಘನುಜನದನರಿದರಿದುಮಿಗೆವರ । ಧನಬಯಸಿಪಾವಗಳಮಾಡವೆ । ಯನುಚಿತಕೆಯೆಗ
ಳನುರಚಿಸದೆಧರ್ಮವನುಬಿಡದೇ । ಅನವರತನ್ಯಾಯದಲುಖಾರ್ಜಿತ । ಧನದಿಧರ್ಮವಳಿಸಿಜೀಹುದು। ಮನುಜನಾದಿನದಿಂ
ದಯಾವರನುಖಗಳಹುದೆಂದಾ ॥ ೫೦ ॥ ಸುಕುಚಿರನ್ಯಾಯಾರ್ಜಿತಾರ್ಥೋ। ತ್ಕರಗಳಿಂದತಿಥಿಗಳಿಪಿತೃಗಳ । ಸುರರಪೂಜೆಯ
ಮಾಡಿಬಳಿಕಲುತಮ್ಮಜೀವನವಾ ॥ ಪೊರೆಯಬ್ಲೀಹುದುನಿಚ್ಚ ವಿಡುಸ । ರ್ವರಿಗೆಸಮನಸಧರ್ಮವೆಂದಾ । ದರಿಸಿಕಶಿಕ್ಷಿಬರೆ

ನುಶರ್ವಾಣಿಗೆನಿನಗೊಪಿಸಿದಾ ॥ ೫೧ ॥ ಮುತ್ತೈನುಡಿದಳುಮೇನಕಾತ್ಮಜೆ ॥ ಕೃತ್ತಿವಾಸನಕೊಡೆಬಹುಸಂ ॥ ಪತ್ತಿಯಿಂದಲುಳಿ
ಲತುಸುಖಿಸಲುಕೆಲರುಮಾನವರೂ ॥ವಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆಬಡತನದಿನಲು ॥ ಗುತ್ತಲೀವರಿಯೆರಡರೆಂದವ ॥ ನಿತ್ತಸಗಹೇಳೆನಲುಮೃಡನು
ಮೃಡಾಣಿಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫೨ ॥ ಎಲೆಮನಃಪ್ರಿಯೆಕೇಳುಪೂರ್ವದ ॥ ಲೊಲಿದುಬಲ್ಕಿಧಿಹ್ಮಗಳನೀಡುತ ॥ಲೊಲಿಮೆಯೊಳುಬಡತನಗಳ
ಡಸಿದತನ್ನ ಮಿತ್ರನನೂ ॥ ಸಲಿಸಲುಮತೆಲ್ಲರಿಗೆತತ್ಸುಖ ॥ ಗಳನುಬಯಸುತಲಿದ್ದನರರಿಗೆ ॥ ಯೆಲಳಿಭಾಗ್ಯಗಳಸುವಿಧಾತ್ರ
ನುಕೊಡುತಲಿಹನೆಂದಾ ॥ ೫೩ ॥ ವಿಗತದಯರೆಂದೆನಿಸಿಬಲಿಭಿ ॥ ಹ್ಮಗಳನಿಕ್ಕದಪೂರ್ವಜನ್ಮದೊ ॥ ಳಗಣಿತೈಶ್ವರ್ಯಗಳುತಮ
ಗಿರೆಮಿತ್ರರಿಗೆಕೊಡದೇ ॥ ಮಿಗಿಲೆನಿಸುತಿಹಪರರಭಾಗ್ಯಗ ॥ ಳಿಗೆಮರುಗುತಿಹರೋಭದುಷ್ಕೃತ ॥ ರಿಗೆವಿಧಾತ್ರನುದುಃಖ
ದುರ್ಗತಿಗಳನುಕೊಡುತಿಹನೂ ॥ ೫೪ ॥ ವನಜಲೋಚನೆಕೇಳುಭುವನದ ॥ ಜನರೊಳಗೆವಿಧಿಗೊಬ್ಬನಲ್ಲಿಯು ॥ ಮುನಿಸು
ಪ್ರಿಯತೆಯಿಲ್ಲನುನ್ನಲಿತಾವುವಿರಚಿಸಿದಾ ॥ ಘನನೆನಿಪಕರ್ಮಗಳಫಲಗಳ ॥ ನನುಭವಿಸುವಂದನಲಿಮಾಡುವ ॥ ನನಿತುನಿಶ್ಚ
ಯವಿಲ್ಲಿನಂದರೆಹೋಗಲರಿಯದೂ ॥ ೫೫ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಭವನದೊಳಗಧೋರ್ವೀ ॥ ತ್ಯದವಿವಲುತಾನುಂಗಡುಡದುರು ॥ ವರ
ದರಿದ್ರವನೊಂದೆನಾಟಿಸಿನಲುಗುತಿವ್ವವರೂ ॥ ತರುಣಿಕೇಳ್ಧಾತ್ರಗಜನ್ಮದಲಿಯೊ ॥ ಬ್ಬರುತಮಗೆಬಂದೊತ್ತಿಹೇಳಲು ॥ ವರ
ರಿಗುಪಕಾರಂಗಳನುವಿರಚಿಸಿದವಾನನರೂ ॥ ೫೬ ॥ ವನಿತೆಕೇಳ್ಜನ್ಮದಲಿತಾವ್ಮಿಗೆ ॥ ಧನಗಳಿಲ್ಲದೆತಮಗೆಭೂಗಗ ॥ ಳನು
ವರರುಪ್ರೀತಿಯಲಿನಡಸಲುಸುಖಿಸುತಿವ್ವವರೂ ॥ ಇನಿತಕೇಳ್ಧಾತ್ರಗಜನ್ಮದಲಿಬಡ ॥ ತನದಲಿಯತರ್ಥಿಗಳಪ್ರೀತಿಗ ॥ ಳನೆನಿಸ
ಜೀಕೆಂದುಮನದಲಿಬಯಸುತಿರ್ದವರೂ ॥ ೫೭ ॥ ಲಲನೆಕೇಳೀಜನ್ಮದಲಿನೆರೆ ॥ ಬಳಿಲಲರಿಯಿಡತೆದಲರ್ತಾ ॥ ವಳಿಗಳಿಲ್ಲವು
ತಾವೆನೇರಲುಪಿಸುಣಬಳಿವಿಡಿದೂ ॥ ಅಳಿಸೆವಾತ್ರಗಜನ್ಮದಲಿಬಡತನ ॥ ಬಲಿದುಪೂರ್ವದಜನ್ಮದಲಿವೆ ॥ ಗ್ಗಳಿಸಿಜನರಿಗೆಧನವತಾ
ವೇಕರದುಕೊಟ್ಟವರೂ ॥ ೫೮ ॥ ಬಹಳಯತ್ನದಿನರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗ ॥ ಳಿಹವುನರರಿಗೆಪೂರ್ವತಮ್ಮಯ ॥ ಗೃಹಕೆಬಂದನುಸರಿಸಿ
ದವರಿಗೆಧನವನಿತ್ತವರೂ ॥ ಮಹಿಳೆಕೇಳಿಮಹಾಪ್ರಯಾಸವ ॥ ವಹಿಸಿನೂರ್ಮಡಿಧನವದೊರಕೊಳ ॥ ದಿಹರವರುಯಾಚಕರ
ಬಳಿಗಕೆಕೊಡದೆಹೋದವರೂ ॥ ೫೯ ॥ ಧನವಮುಪ್ಪಿಗೆಬಂದುಕೊಡುವಾ ॥ ಮನುಜರೆಲ್ಲರುಪೂರ್ವದಲಿಯು ॥ ವ್ವನದಲಿಯ್ಯೆ
ನೆವಾರ್ಥಿಗಳರ್ಥಗಳನಿತ್ತವರೂ ॥ ಮನೆಯಲಿರಲೊಡವೆಗಳುಹೋಗದೆ ॥ ಯನುಭವಿಸದಿಹನರರುಮುನ್ನಲಿ ॥ ತನುವನಾಮ
ಯಹಿಡಿಯಿಸಾವುತಧನವನಿತ್ತವರೂ ॥ ೬೦ ॥ ಅಗಜಕೇಳ್ಪಿರಿದೆನಿಪಸೌಂದ ॥ ರ್ಯಗಳನುಳ್ಳಡೆಯವರುಗಳುವಾಂ ॥ ಸಗ
ಳನೊಮ್ಮೆಯುಪೂರ್ವಬದಿಯುಲಿಭುಜಿಸದಿದ್ದವರೂ ॥ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿವಿಕಳಂಗಳಹರೂ ॥ ಪುಗಳಧರಿಸಿಯಿದವರುಬಹುವಂ ॥ ಗ
ಳವಾತ್ರಜನ್ಮದಲಿನಿರ್ದಯರಂಗಿತಿಂದವರೂ ॥ ೬೧ ॥ ಅಚಲರಾಜತನೂಜೆಕೇಳೀ ॥ ಗುಚಿತವಾಗಿಹಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ॥ ರುಚಿರ
ಭಾಷ್ಯಾದಿಗಳನನುಭವಿಸುತ್ತಲಿಹನರರೂ ॥ ವ್ಯಚಾರವಾದವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ ॥ ಕುಚಿತೆಯಿಲ್ಲದೆಮುನ್ನದೀನ ॥ ವ್ಯಚಯಿಕವರಿ
ವರೆನ್ನದನುದಿನಧನವನಿತ್ತವರೂ ॥ ೬೨ ॥ ವನಜಮುಖಿಕೇಳ್ರೂಪುವತಿಯೊ ॥ ವನಿತೆಗಧಿವತಿಯಾಗಿಯೊಗಳು ॥ ಘನವೆನಿ
ಪಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನನುಭವಿವಮಾನವರೂ ॥ ಅನುದಿನವುಪೂರ್ವದಲಿನಿಜಸತಿ ॥ ಯನೆರಚಿಸಿಯನ್ಯಾಂಗನೆಯರನು ॥ ಮನದೊ
ಳಗೆಕಾಮಿಸದೆಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿನಡದವರೂ ॥ ೬೩ ॥ ಘನವೆನಿಸಿವಿದ್ಯೆಯಲಿಮೆರವಾ ॥ ತನುಮೊಡಲುಗುರುಭಕ್ತಿಯುತನೆಂ ॥ ದೆ
ನಿಸಿವಿದ್ಯಾದಾನಗಳನೆರೆವಾಡಿದವನವನೂ ॥ ಅನಿಕಲಿತರೆವಿದ್ಯಬಾರದ ॥ ಮುನುಜನುರೆಪೂರ್ವದಲಿವಿದ್ಯಾ ॥ ಜನಿತವರ್ಗದೆ
ಶಿಷ್ಯರನುಭವಿಯೆಲ್ಲಿಜರೆದವನೂ ॥ ೬೪ ॥ ವನಿತೆಕೇಳಾಜಾರವರನೆಂ ॥ ದೆನಿಸಿಭಾಗ್ಯಪ್ರತಾನವೆಲ್ಲವ ॥ ನನುಭವಿಸುವಾವಾತ
ನಾತನುಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲೀ ॥ ಮನವೊಲಿದುಸತ್ಪಾತ್ರದಾನವ ॥ ನನುಕರದುಕರುಣದಲಿಪಿರಿದಹ ॥ ವಿನಯದಿಂದೊಪ್ಪತಲಿಬ
ಹುಧನಗಳನುಕೊಟ್ಟವನೂ ॥ ೬೫ ॥ ಬಡತನದಿನಲಗುತ್ತತಮಗಿಂ ॥ ನೊಡಲುಮನೆಯೊಳಗಿಲ್ಲಯನುದಿನ ॥ ವ್ಕೊಡವೆಯಿಲ್ಲ
ದೆವರತಿಸುತರುಸಹಿತಳಲುತಿದ್ದವರೂ ॥ ಕೆಡುಕುತನದಲಿಕೊ್ರಧದಲಿಮು ॥ ನ್ನೆಡಬಿಡದೆಯಾಲಸಿಕೆಯಿಂದಡಿ ॥ ಗಡಿಗೆವರಂನು
ಪೀಡನವಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದವರೂ ॥ ೬೬ ॥ ಗಿರಿಜೆಕೇಳ್ಜಾತ್ಯಾಂಧರಾಗಿಹ ॥ ನರರುಪೂರ್ವದಜನ್ಮದಲಿವರ ॥ ತರುಣಿಯರಕಾ
ಮುಕತನದಿನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದವರೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪಪೊಲುಕರ್ನರೋಗದಿ ॥ ನಿರದೆನಲುಗುವನರನುಮಿಗೆಶಿ ॥ ಷ್ಪರಿಗೆಕರ್ನಕ
ಕೋರವೆಹನುಡಿಗಳನುನುಡಿದವನೂ ॥ ೬೭ ॥ ಉದರದುಬ್ಬಸವಳ್ಳವನುಪೂ ॥ ರ್ವದಲಿನರರಿಗೆವಿಷವನೊಲಿದು ॥ ಕ್ಕಿದವನಲ
ಗುತಶಂಕಿಸುತವ್ಯಾಧಿಯಲಿನೋವವನೂ ॥ ಸುಮತಿಕೇಳ್ಪರಸತಿಯಕನ್ನೆಯ ॥ ನಧಿಕವಹಧೇನುಮಹಿಷಿಯ ॥ ನಧಮತ
ನ್ಮದಲಿಸತಿಯರನುನೆರೆರಮಿಸುತಿದ್ದವನೂ ॥ ೬೪ ॥ ವರರುಣಲುತಂದನ್ನಗಳನವ ॥ ಹರಿಸಿದಾತಗರೋಚಕ್ತಿಗಳಾ ॥ ವರಿಸುವು
ದುಮಿಗಳಕಟ್ಟಬಾಧಿಸಿಹಾಯ್ದಜಜ್ಜುಸರಾ ॥ ವರಕರೀರಗಳಲ್ಲಿಪ್ಪಯವ ॥ ವಿರಚಿಸಿದನಿಷ್ಕರುಣನಿಗೆಸ ॥ ರ್ವರುಜರವರೀತಿಯ
ಲಿತನ್ನೊಡಲಿನಲಿತೊನ್ನಹುದೂ ॥ ೬೯ ॥ ಹೆಳವರಾಗಿದ್ದವರಳಿಲಿ ॥ ನ್ನೆಲವನಿತೆಪೂರ್ವದಲಿಕೋವದಿ ॥ ಫಲಬರನುಳ್ಕೈಕಾಲು

ಗಳನೆರೆಮುರಿದಪಾಪಿಗಳಾ । ಅಳಿಶುತಿರವಹಪಾವರೋಗದಿ । ನಲುಗುವವದಿರುಹಡಿಕೆಕಾಲಲಿ । ಲಲಿತವಹಪೇವಾಲಯುಂಗ
ಳಮೆಟ್ಟುತಿದ್ದವನೂ । ೭೦ । ಖಿನತರದಕಜುಜಗುಲ್ಮಮುಖ್ಯಗ । ಳಿನಿವನಾನಾವ್ಯಾಧಿಜಾಲದಿ । ನನವರತಪರಿದಾಗಿನಲುಗುತ
ಲಿನ್ನಮಾನವನೂ । ವನಿತೆಕೇಳ್ಪೂರ್ವದಲಿಬಾ್ರಹ್ಮಗ । ಳನುವಿನೋದಕೆಪಡಿದುತನ್ಮಯ । ಮನಕೆಬಂದಂದದಲಿನಿಲಗಿಸಿ
ಕೊಂಡಪಾಪಿಗಳೂ । ೭೧ । ಧವಳಲೋಚನೆಯಚ್ಚನಾಗಿ । ದ್ದವನುಪೂರ್ವದಭವದಿಸಜ್ಜನ । ನಿವಹವನುವೋಸದಲಿವಂ
ಚಿಸಿಧನವಹೆಗದವನೂ । ಅವನಿಯೊಳಗನವತ್ಯನಾಗಿ । ವ್ವವನುಬಾ್ರಹ್ಮಜನ್ಮದಲಿಪಿತೃಗಳ । ನವಸಿವರಪುತ್ರರಿಗವನಿಬಾ್ರಹ್ಮ
ಗಳಕೊಡವವನೂ ॥ ೭೩ । ಅನುದಿನವುಪೂರ್ವದಲಿಪತಿವಂ । ಚನವವಸಾಡುತರಿಬ್ಬುಸೀಮಂ । ತಿನಿಯಳೊಬ್ಬಳಿಗಂಡನನು
ಬಲುಹಿಂದಲಬಯರಿಸೀ । ವನವೆನಿದುಖಿನವೆನಿವನೈಧ । ವ್ಯನವನನುಭವಿಸುತ್ತಬಹದಂ । ದಿನಭವದೊಳತಿಘೋರತರದಾರು
ದ್ರವಡಸೂದೂ । ೭೪ । ಮತದಿಕೇಳ್ದಾಸತ್ವವನುಮಿಗೆ । ವಡದುನೆರೆಬಾಯ್ಗುಳಿಗಹೊಯಿಲಿಗೆ । ಕಡೆಯಿನಿಸುತಿಹನೀಚ
ರೆಲ್ಲರುಪೂರ್ವದಜನ್ಮದಲೀ । ಅಡಸಿದುಮಗರ್ವದಲಿಬಲಬರ । ಹೊಡದುಬೈದರೆಯಟ್ಟಿಸಂಕಟ । ಬಡಿಸಿತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆಯುನಲಗಿಸು
ತಿದ್ದರ್ದನಿರ್ದಯರೂ ॥ ೭೫ । ಪಿರಿದೆನಿಸಿದೀಜನ್ಮದಲಿಧನಿ । ಕರಗೃಹದ್ವಾರವನುಕಾಣುತ । ನಿರುತಲವಮನ್ಯಣೆಯನೈದುತ
ಲಿನ ವಾನವನೂ ॥ ಧೊರೆತನದಿಗರ್ವದಲಿಮುನ್ನಲಿ । ಹಿತಿಯರಿಗೆವ್ಯೂಜ್ಯರಿಗೆತಾನವ । ನರವನೀಯ್ಯದೆಧಿಕ್ಕೃತಿಯವಿರಚಿಸಿ
ದವಮಾನವನೂ ॥ ೭೬ । ಮನುಜನಾಯಕನಿಂದದಂಡಿತ । ನೆನಿಸುತಿಹಮಾನವರುಪೂರ್ವದ । ಲನಪರಾಧಿಗಳಂದವದಂಡಿಸು
ತಲಿಪ್ಪವರೂ । ಧನಗಳನುಗಾಡಿಕೊಳುತಿಹ । ರನರುಬೈಚಟ್ಟೊಡವೆಗಳಮು । ನ್ನಿನಲಿನೆವಿಟ್ಟಿದ್ದನೆನುತಪಹರಿಕೊಂಡವ
ರೂ ॥ ೭೭ । ಧರೆಯೊಳಿಂದೇಭಾರಿನಿಜಪು । ತ್ರರುಸಹಿತನೆರೆಕಡಿಸಿಕೊಳುತಿಹ । ನರರುಬಾ್ರಹ್ಮಜನ್ಮದಲಿತಿರ್ಯ್ಮಯಮಾನಸಂ
ಗಳಿಗೇ । ಕರುಣವಿಲ್ಲದೆಬಾಳುತಿಪ್ಪವ । ದಿರನುನೆರೆಪಿಡಿತಂದುಲೀಲೆಗೆ । ಶಿರವನರಿದವರದಕೆಸಂತೋಷಿಸುತಲಿದ್ದವರೂ ॥೮೮॥
ವನಿತೆಕೇಳೀತೆರದಪಾಪಿಗ । ಳನುನರಕಕೆಯಿದಲ್ಲಿದಂಡಿಸಿ । ಮನುಜತಿರ್ಯಗ್ಜನ್ಮಗಳುಬಂದಲ್ಲಿದುಃಖನನೂ । ಅನುಭವಿ
ಸಿದುಷ್ಕರ್ಮಪೀಡಿತ । ರೆನಿಸಿಬಳಿಕಾತಕರ್ಮಫಲಗಳ । ಖಿನತೆಯೆನುಭುಂಜಿಸುತಿದುಃಖವಿಪರಬಳಿಜನ್ಮದಲೀ । ೮೯ । ಅದರ
ನೀನರಜನ್ಮವುತ್ತಮ । ವಿದರೊಳಿಗೆಲೋಕವನುಬಿಟ್ಟರೆ । ಮುದದಿದೀನರಯಾಚಕರಬಂಧುಗಳಮಿತ್ರನೂ ॥ ಮುದದಿಸ
ತ್ಕರಿಸುತ್ತಸಂಸಾರ । ರದಲಿನಿರ್ಮಮತೆಯನುಮಾಡಿದ । ಸದುಹೃದಯನಹನರಗೆಸದ್ಗತಿಯಹುದುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೯೦ ॥ಮ
ರಳಿನುಡಿದಳುಗಿರಿಜೆಶಿವನೊಳು । ಪಿರಿದೆನಿಸಿತಪ್ಪಿರ್ದಮನುಜರ । ನರಸುಗಳುಪಿಡಿತಂದುತಪ್ಪಿದೆಯೆನುತದಂಡಿಪರೂ । ೯೧
ರನೆಕೇಳೀಜನ್ಮದಲಿಕೃತ । ದುರಿತಗಳಫಲಗಳನನುಭವಿಸುತಿಹ । ವರಿಯನರುವೆನಲಬ್ರಿಕನೈಗೆರುದ್ರನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯೨ ।
ಗಿರಿತನುಜೆಕೇಳ್ಪೂರ್ವದಜನ್ಮದಿ । ವಿರಚಿಸಿದದುಷ್ಕರ್ಮದಿಂದಲೆ । ನರಗೆಬಹಜನ್ಮದಲಿದುರುಬ್ಬಿದ್ಧಿಗಳುಬರುತಿಹವೂ ॥೯೩
ರಸುಗಳುಪಿಡಿತಂದುನಾ್ಯಗ್ಬವ । ದುರಿತಫಲಗಳನುದಿಸಿಕೊಲುವರು।ಪರಿಕಿಸುವಡೀಜನ್ಮಕರ್ಮಭವಾಂತರಕೆಬಹುದೂ॥೯೪॥
ಯಿನಲುಬಳಿಕಿಂತೆಂದಲ್ಲಾಗಿರಿ । ತನುಜೆಭೂಮಿಪನಿಂದದಂಡಿತ । ನೆನಿವನರಗದುವುಂಟೊಯಿಲ್ಲವೊಯೆನಲುಹರನುಡಿದಾ ॥೯೫
ನಸದಂಡಿಪನರಗೆಯಮದಂ । ಡನವದಿಲ್ಲಪರಾಧವಿಲ್ಲದ । ಮನುಜನನುದಂಡಿಸದನರವತಿಗಹುದುಯಮಬಾಧೇ ॥ ೯೬ ॥ ದೆ
ವಿಕೇಳ್ಕೃತಕರ್ಮಫಲಗಳ । ನಾವನಾದರುವಿಷಾಬಾರದು । ತಾವೆಯದನನುಭವಿಸಜೀಕೆನೆಗೆರಿಕ್ಕೆಮುಗಿದೂ। ದೇವಪಾ್ರ
ಯಶ್ಚಿತ್ತದಲಿದುರಿ । ತಾವಳಿಗಳಡಗುವದುಗತಕನಿ । ಗೀವರವನುರೆತಿಳುಹಿನಲುವರಮೇಕನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯೭ । ವನಜವಾ
ಖಿಕೇಳ್ಕಾಮಕೃತವೆಂ । ದೆನಿಪದುಷ್ಕರ್ಮಗಳಫಲವನು । ಅನುಭವಿಸದಿರೆಬಿಡದುಪಾ್ರಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಧಿಗಳಲೀ । ಮನು
ಜರಿಂದಲುಕಾಮಕೃತಫಲ । ವೆನಿತುತಾಮಾಡಿಪನುತಾನುಂ । ಡನಿತುಪಾ್ರಯಶ್ಚಿತ್ತರೂಪದಿಕೆಡುವುದಿದುಸತ್ಯಾ ॥೯೫॥
ಅದರಿನೆಲೆಸತಿಪೂರ್ವದಲಿಮಾ । ಡಿದಕುಭಾಕುಭಕರ್ಮಫಲಗಳು । ಶ್ರಿದಕಪ್ರಮುಖಸಮಸ್ತಸುರರಿಗಮಿತರಬಾರದಿದೂ ॥೯೬
ದನರಿತುಬಾ್ಯಪ್ತನದಕರ್ಮವ । ಮುದದಿಭೋಗಿಸುತನವರತತಾ । ನೊದದದುಷ್ಕರ್ಮವನುಪಡೆಯಲುಬೇಕುಸದ್ಗತಿ
ಯಾ । ೯೫ । ತ್ರಿದಿವನವನುನರರೆ ೃದುವರುಮಾ । ಡಿದಕುಕೃತಫಲದಿಂದಲದು।ತೀರಿದದರೆಮುನ್ನಿನತೆಂದಿಮಾನುಷರಾಗಿಜನಿಸು
ವರೂ । ಸುದತಿಕೇಳ್ನರಜನ್ಮದಲಿದುರಿ । ತದನೊಗಡುಬಿಡವಂತೆನಿರ್ಮಲ । ಹೃದಯದರಾಗಲುಬೇಕೆನಲುಮತೆ ೃಂದಳು
ಚಿತದಲೀ । ೯೭ । ಎಲೆಮಹೇಶ್ವರಕರ್ಮಕರಣಂ । ಗಳನುಜಂತುಗಳೊಕಗಳೆಂಬಳು । ಕೆಲರುಕೆಲಬರುಗ್ರಹವಕಗಳೆಂಬರು
ಯಥಾರ್ಥವನೂ । ತಿಳುಹಬೇಕುದುನನಗೆನುತಕೇ । ಳಲುಬಳಿಕಾತ್ಮನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ । ಯೊಲಿದುಕಾತ್ಯಯಿನಿಗೆಕ್ರತು
ವಿಧ್ವಂಸಿಯಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯೯ । ನಗತನೂಭವವೆಳೆಗಳುಗೃಹವಾ । ಪಗಳುಹೇತುಗಳಾಗೆಬಹುಕ । ರ್ಮಗಳನದನದೂರ್ವಗ
ಳನಾಚರಿಸುನರುನರರೂ । ಮಿಗಿಲೆನಿಪಕರ್ಮಗಳಮಾನವ । ರುಗಳುಕರ್ತೃಗಳಹರುಗೃಹಸಮಿ । ತಿಗಳಮಾಡಿಯೆಸವದ

ರುಂಣನೆಬಿಡದುಕರ್ಮಫಲಾ ॥ ೪೯ ॥ ಎನೆಗಿರಿಚಿಸಾವಂದವೇತರ ॥ ವೆನಗಹೇಳೆನೆನುಡಿದಶಿವನಾ ॥ ವಿನಯನುಡಿಳೇಳ್ದಂದನಾ
ತನುವನಾತನುನಿತ್ಯನಾಗಿಹನು ॥ ನಿತ್ಯವುರೋಗಗಳಫಲ । ಖನಕೆಡಲುಪಿಟ್ಟಿದನುತಾಹೋ । ಹನುಬಳಿಕತನುವಿಂಗೆಮೃತಿ
ಯೆಂಬಾಖ್ಯವಾಯ್ತೆಂದಾ ॥೯೦॥ ಕೆಡವಜೀರ್ಣಶರೀರವನುಪಿ । ಟ್ಟೊಡನೆಜೀವನುನವ್ಯವಾಗಿ।ಪ್ಪೊಡಲಹೊಕ್ಕಡೆಜನನವೆಂ
ಬುದಿಧಾನವದಕಾಯುತ್ತಾ ॥ ಮತ್ತದಿಯೆಂತಾರಜನನಮರಣದ।ನಿತವಳಿಗಳೆಂದೆನುತಲೊಲಿದಾ।ವೃಷಭನುಮತ್ತನುಡಿದಳಿಗಿರಿಜವಿನ
ಯದಲೀ॥೯೧॥ ಯಿಲಿಮಹೇಶ್ವರಚೀಗಬಾಲಕ।ರಳಿವುದಕೆಕಡೆಯಿಲ್ಲವೃದ್ಧರು।ಫಲವುವಿನವುಳಿವುದಕೆಕಾರಣವೇನುನನಗದನೂ॥
ತಿಮಹುನೀನೆನೆಗೆಂದುಕೇಳಲು । ಲಲನೆಯೂಡಿ ನುತಿಯನಾಲಿಸಿ।ಬಳಿಕಲಾದರದಿಂದಲಾಸರ್ವಜ್ಞನಿಂತೆಂದಾ॥೯೨॥ತನುವನೇ
ಕವಘೋರ್ಣಮಾತುವು । ದನಿತೆಯಲ್ಲವೆಮೃತಿಯನ್ನೈದನು । ತನುರಚಿಸದಪೂರ್ವಕಾಲನವರಿಗೆಪೂರ್ವಕರ್ಮಗಳೂ ॥ ಖನವವಾ
ನುವುದಾಯುವನುಕೇ । ಳ್ದನೆರಚಿಪ್ರದಾಯಿಳಿಂಬನೋಡಲು । ಜನನಾಜೀವಿವೆಯೆಳಿವುದಕೆಕಾರಣವುಕರ್ಮಗಳೂ ॥ ೯೩ ॥ಎ
ನಲುಖಾರ್ಪತಿಯಾಯುನಾರಿಗೆ । ಖನವೆನಿಪ್ಪುದೇತರಲಿದನುನೀ । ನೆನಗಹೇಳೆನೆನಸುನಗುತಲೀಕಾನನಿಂತೆಂದಾ ॥ ವನಿತೆಕೇ
ಳ್ಸತ್ಕರ್ಮಗಳುಹಿರಿ । ದನುರಚಿಪ್ರದಾಯಿಯುವನುಸಂತತ । ಮನುಜರಿಗೆದುಷ್ಕರ್ಮವಾಯಿವಕೆರಿದಮಾಡುವುದೂ॥೯೪॥
ನುದತಿಕೇಳುರಸಾಯಸಾಭ್ಯಾ । ಸದಲಿಒತಮಿತವೆಂದೆನಿಸಿದಕನ । ದಲಿಮನುಜರಿಗಾಯುವೆಗ್ಗಳವಡುದುಸತ್ಯವಿದೂ ॥ ಅ
ಧಿಕವೆನಿಸಿದವತ್ಯದಲಿಕೆಡು । ವುದುವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಲಿವುಕ್ತಾ । ರ್ವದಲಿಮಾಡಿದಕರ್ಮಗಳುಚಿತಗಳಾಗಿಫಲಿಸುವಪ್ಪೂ ॥ ೯೫ ॥
ಯಿನಲುಬಳಿಕಿಂತೆಂದಳಾಗಿರಿ । ತನುಚಿಪ್ರದುಷ್ಕರ್ಮಪ್ರಭುಗಳೆಂಚಿನಿಪೆವೆಂಡರೊಳೆಂತುಜೀವನುಹೊಕ್ಕುವರ್ತಿಪನೂ ॥ ಮನ
ಸಿಜಾಪತಿತನೀನೆನೆಗತಿಳಿ । ಹೆನಲುತಪನಂತರದಲಿಯರ್ಜಾ । ವನಿತೆಯಾಡಿನನುವಿಗೊಲಿದುಶ್ರೀಕಂಠನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯೬ ॥ ಸಾ
ತ್ವಕೆಗಳೆಂದೆನಿಪಪುರುಷ । ಸ್ತ್ರೀತ್ವಗಳುಯೀವನಿಗಿಬಿಲ್ಲಾ । ತತ್ವವಿಷಯವಿಪರಿಂಕ್ರಿಯಾಕರ್ಮತ್ವವನುಹೊಂದೀ ॥ ಸ್ತ್ರೀ
ತ್ವವೆಂದಲ್ಲದಡೆವೇಣ್ವರು । ಸತತ್ವವೆಬಿಳಿರೀತಿಯಿಪದೇ । ರತತ್ವನಂಘಿನುವುದುಕೃತಕರ್ಮನಿಯಾರೂಪದಲೀ ॥ ೯೭ ॥
ಖನವೆನಿಸಿಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆಯಾ । ತನುಸಿಚಾರಿಸೆಕರ್ಮನಿಲ್ಲಾ । ತನನುಹೊಂದಿಯುಹೊಂದದಂತಿಪ್ಪುದುಗುಣತ್ರಿತಯಾ ॥
ವನಿತೆಕೇಳ್ಗುಣಕೃತ್ಯಗಳುತಾ । ನೆನಿಸುತಿಪ್ಪುದುವರ್ಮವೆಂದೀ । ಕನುಸವಿಸ್ತರವಾಗಿಗುಣಗಳಬಗೆಯವಿವರಿಸಿದಾ॥೯೮॥
ಯಿಲಿಪರಮೇಶ್ವಳ್ಮನುಜರೀಫಲ । ಗಳನುಕೊಡುವುದುಮೃತ್ಯುವಪ್ಪೋ । ನ್ನೊಲಿದಂಮಾಡಿದಕರ್ಮಗಳೊಳಿನೀತಿಳುಹುನನ
ಗೆನಲೂ । ಲಲನೆನೀಕೇಳ್ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತ । ನೆಂಗಳನುವಿಧಿಲಿಖಿಸಲಾಫಲ । ಗಳನುಜನನಾರಭ್ಯಮನುಜರುತಾವೆಭುಂ
ಜಿಸುವರೂ ॥ ೯೯ ॥ ಯಿಲಿರಮಣಕೇಳ್ವುಣ್ಯಕರ್ಮಂ । ಗಳನುಮಾಡಿದವರುಗಳತಿನಿ। ರ್ಮಲವೆನಿಸಿಮಲಿಸುವರುಪಾಪಿಗಳೆಲ್ಲ
ಮುಖಿವರೂ ॥ ವೊಲಿಪುದೆಶ್ರವಣವೆಕರ್ಮಕಾಯಿತಿಪ । ನಲವನೀರುವುದೆನುತ್ತಿರ್ಥಂ।ಗಳತಪಫಲಗಳಿವಿಕ್ಷವನಗತನುಜಿಗದು
ಪಿನನೂ ॥ ೧೦೦ ॥ ನಗತನುಜಿಕೇಳ್ಯಾತ್ರಿಯಹರೀ । ಥರಗಳಿಗಿಂದವುದೂಪವಶ್ರೀರ್ಥ । ಗಳೆಡೊಡ್ಡಿತ್ತವಳೆದೇಹನಹಾ
ಯವಲಿಹೋಗೀ ॥ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿಬಳಿರಿಂರಮಿಗಸುಕೃ । ತಗಳುತಪ್ಪವುವೇದಕಾಸ್ತ್ರಾ । ದಿಗಳಿಂಳಿಳೀರೀತಿಯಲಿಹೇಳಿಹು
ದೆಂದುಶಿವನುಡಿದಾ ॥ ೧೦೧ ॥ ಹಲವುದಾನಂಗಳನುವಿಚಾರಿಸಿ । ಒಳಿಕನೆರೆಮರುಗಿದರೆದಾನಂ । ಗಳನುಮಾಡಿದನೆನುತತನ್ನ
ನುತಾನೆಕೊಂಡಳಿಪಡೆ ॥ ಲಲನೆಕೇಳ್ಳಾನದಲಿನಿ । ಷ್ಫಲವೆನಿಪ್ರದುಯಿರಡುಬಿಟ್ಟರೆ । ಫಲವುನೆರೆಸಿದ್ದಿಪ್ರದುದಾತೃವಿಗೆಂದು
ಶಿವನುಡಿದಾ ॥ ೧೦೨ ॥ ಎನಲುದಾನಫಲಂಗಳೀನಿದ । ನನಗೆತಿಳುಹೆಂದೆನುತಕಾತ್ಯಾ । ಯೆನಿನುಡಿಯಿಶಿವನೆಂದನಂದನ್ನಾಂ
ಬುದಾನಗಳೂ ॥ ಖನವೆನಿಪದಾನಗಳ್ಫಲಪಿರಿ । ದೆನಿತರುಹಿಮಮತ್ಸಖಿಳದಾನಗ । ಳನುಪದೇಯ್ಯಲಂಗಳನುವಿಸ್ತರಿಸಿದನು
ಶಿವನೂ ॥ ೧೦೩ ॥ ಬಳಿಕಯುಷ್ಮಾವಿಫಗಳನುತ । ತ್ಫಲಗಳನುಪಪ್ರೈತ್ಯಕಕ್ರಿಯೆ । ಗಳವಿಶೇಷಫಲಂಗಳನುಶಿವನಿಂದಶಿ
ವೆಕೇಳೀ ॥ ಎಲೆಶಿವ ಯುಳಿಂಗೆವನಿಂ । ಗಳುಬಹುವುಕೃತಪಿತೃನವಂಚನ । ಗಳನುಕೊಂಬವರಾರುತಿಳುಹೆನೆಮತ್ತ
ಶಿವನುಡಿದಾ ॥ ೧೦೪ ॥ ಸಂಯೆಕೇಳುಶತ್ರರುಪಡೆಸೆದೇ । ಪತಿಗಳದುದ್ರೋಣದಡೆಸೆಯಾ । ಪಿತೃಗಳದುಳಿಕ್ರಿಯಮದಲರ್ಚನೆಹಪ್ಯ
ಕವ್ಯಗಳೂ ॥ ಕೃತಪಿತೃಶ್ರದ್ಧೆಯಿಪ್ಪಿತೃದೇ । ವತೆಗಳೆಲ್ಲರುಮೆಚ್ಚಿಕರ್ತವಿ । ಗತುಳಭಾಗ್ಯವನಾಯುರಾರೋಗ್ಯವ
ನುಕೊಡುತಿಹರೂ ॥ ೧೦೫ ॥ತನಪಸಗತಕ್ಕಂತೆದಾನಗ । ಳನುರಚಿಸುತಿರಬೀಹುದಲ್ಲಗ । ಳನುಕೊಡಲುಫಲವವರೊ
ಳೀನಿಹುದೆಂದುಪಿಡಬೇಡಾ ॥ ಧನವಕೋಟಿಯಕೊಡುವಧರಣೀ । ಕನಮಹಾದಾನಾವಳಿಯಿಬಡ । ವನುಕೊಡುವಹುಫಲಗಳ
ಡವೆಂದಾ ॥ ೧೦೬ ॥ ಜಾತಿಧರ್ಮವದೇಶಧರ್ಮನ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿಕುಲಧರ್ಮವನುವಿ । ಖ್ಯಾತವಹರಣಧರ್ಮವನುದಾತೃಗ
ಳಧರ್ಮವನೂ ॥ ಭೂತನಾಯಕನೆನೃದುಕೆದಂದಿ । ವೀತರನವಿಸ್ತರಿಸಿಗಿರಿಸಂ । ಜಾತೆಗರುಹಿದವೆಣ್ಯಲೋಕದವಿವಿಧಭೇ
ದಗಳಾ ॥ ೧೦೭ ॥ ಬಳಿಕನುಡಿದಳುಹೈಮವತಿಕೇ । ಳಿಲಿಮಹೇಶ್ವರಸುಗತಿದುರ್ಗತಿ । ಗಳಿಗೆಹೋಹಾರಪರೆನುತಿಮಾನವಜ

ರಗುಣಗಳನೂ ॥ ತಿಳುಹಿನಗೆನಿಸಿಕ್ಷೈಸಬಹುದೇ । ವೊಲಿದುನೀನಿಸಿದನುಹಬ್ಬೇಕೆನೆ । ಲಲನೆಯಾಡಿದನುಡಿಗೆನಗುತಹುಹೇಕ
ನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೦೪ ॥ ವರಿಗೊಮ್ಮೆಯುಕಷ್ಟವಹುದನು । ವಿಚಿಸದೆಸದ್ಧರ್ಮಪಥದಲಿ । ಚರಿಸಿಸತ್ಯಹಿತೋಕ್ತಿಗಳವ
ರನಾಥಪೋಷಣವಾ ॥ ಗುರುಸಪರ್ಯೆಯನತಿಥಿಸೇವೆಯು । ಪರಮದಯೆಯಿಲಿಮಾಡಿತಂಜಿವ । ನರರುವರಗುಣಯುತರು
ಯೆಲೆಗಿರಿತನುಜಿಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೦೫ ॥ ಪರುಷವಾಕ್ಯವನಾಡುತನುದಿನ । ಪರರಧನವನೆಬಯಸಿಕಂಡ । ನ್ಯಸಿರಿಗೆಮನವಿರದಿ
ಕ್ಕೆದುರ್ಮಾರ್ಗದಲಿನೆರೆನಡಪೂ । ಹಿರಿಯರೊಡನಪ್ರಿಯವಮೆದೆ । ಲ್ಲರಿಗೆಕಷ್ಟವಮಾಡಿವರ್ತಿವ । ನರರುನರಕಳಿಪ್ಪೋವ
ವುಗಿರಿತನುಜಿಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೧೦ ॥ ಎನಲುಬಳಿಕೆಂತೆಂದಳಗಿರಿ । ತನುಜೆಮಿಗಿಧರ್ಮಗಳುಬಲವೆಂ । ದೆನಿಸುತಿಹವರೆಲಿ
ಳಗೆಯುತ್ಕಟವೆನಿಸಧರ್ಮವನೂ ॥ ಯನಗೆನೀನಿಸಿದರ್ಸಿಸೊಲಿದಿಂ । ದೆನೊಳೆನಲುಮತ್ತಾಮಹಾದೇ । ವನುಮನಪಿಯೆ
ಗಾಗಳಾದರದಿಂದಲಿತಂದಾ ॥ ೧೧೧ ॥ ನಗಜಕೇಳ್ಗೆಮನುಜರಿಗೆಸುಖದಂ । ಖಗಳಿವೆರಡುರೆಬಂಧುಗಳುಯಿವು । ಮಿಗಿಲೆನಿ
ಸುತಿಹರನುಕೃತಿದುಷ್ಕೃತಫಲದೊಳವುಬಯವೆ । ಬಗೆಪದಪ್ರಗಮನಾಗಮನಗಳು । ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿಮಾಡುವವ್ರಧಿಮಂ । ತಗ
ನುಸೌಖ್ಯವಪೋಕ್ಷಧರ್ಮವಳೊಡುವುದುರಿಯೆಂದಾ ॥ ೧೧೨ ॥ ಯಿಂದುಮೋಕ್ಷದಧರ್ಮವನುಪಲ । ವಂದದಲಿವರಿನುತಜರೆ
ಯನು । ಬಂದುಧರಿಸುವನನೃತ್ಯುವನುಕೈವಲ್ಯದರ್ಶಿತವೂ ॥ ವೊಂದೆಜಪಿಸುವದೆಕೆಸರಿಯಿ । ಲ್ಲಿಂದುವೈರಾಗ್ಯದಲಿಮಹ
ತವ । ನಿಂದುಕೇಳುರವನಿಸಿದನತಿಮೆನಕಾತ್ಮಜೆಗೆ ॥ ೧೧೩ ॥ ಮನುಜನಿಗೆದಿನವಾಸಹಾಯನ । ವೆನಿಸಿರಂಜಿಪಕಾಲವಾಯು
ವ । ನನವರತಕೊಂದಾಡುತಿಪ್ಪದುಪಿಡಿಯಲಳವಲ್ಲಾ ॥ ವನುಜಮುಖಿಕೇಳೀನಡದುನಾ । ಳಿನಲಿಮಾಡುವಪುಣ್ಯಗಳನಿಂ। ದಿನ
ಮಿನಾಡುವುದುಚಿತವೆನಿಸುವುದೆನ್ನಮತವೆಂದಾ ॥ ೧೧೪ ॥ ಯೆಂದುಸಕಲಜಗತಿಬಳಿಕಲಾಪಾ । ರ್ಸಿಂದುವದನೆಗೆಯಾದರಿಸಿಯಾ।
ನುಪದಿಂದಪ್ರಸನ್ನವಶದಲಿಯೊಗಸಂಖ್ಯಗಳಾ ॥ ಅಂದವನುವಿಸ್ತರಿಸಿದನುಮುದದಿಂದಕೇಳುತತನ್ನಚಿತ್ತದೊ । ಳೊಂದಿ
ದುರುಸಂಶಯವುಪಜಿಪಮಂತೆಯದಳಾಗಿರಜೆ । ೧೧ । ತಿಳಿಸಿರೂಪಿಸುನಿನ್ನಸೌಯು । ಜ್ಯವನುಭಕ್ತರದೇತರಿಂದೆ । ದುವರೆ
ನುತಕರ್ಮಾಣಿಕೇಳಲುಕರ್ಮನಿಂತೆಂದಾ ॥ ಯುವತಿಕೇಳ್ಗೆನತ್ಯಾತ್ಮಸಿಂಹನು । ಭುವನಪತಿಯಿವ್ಯಯನುತಾನೆನಿ । ನುವನುತ
ನ್ನನುಭವಿಸಿದಪರಿಗಲ್ಲವಿಲ್ಲಿಯುಂ ॥ ೧೧೬ ॥ ಸುವತಿಕೇಳುನೊಲುಮಿಕೊಟ್ಟವೆ । ಯದೆಸಕಲಭೂತಾವಳಿಗಹೊ । ದ್ದುಬ
ರಮನಪರಸೌಖ್ಯವನುಮಿನವೀರಹಸ್ಯವನೂ । ಚದುರರಾಡದವರಿಬುತನ್ನಯ । ಪದುಗಳನೆನೆದೆಭಜಿಸಿಕೈವ । ಲ್ಯದುಸಿರಿಯುಕೈ
ಸೂರೆಗೊಳುತಿಪರಿದನುತಿಳಿಯೆಂದಾ ॥ ೧೧ ॥ ತರುಣಿಕೇಳ್ಗನಲ್ಲಕ್ಕರಮುವಿ । ಪ್ರರಿಗವಾಕುಬತವ್ರತದೆಮ್ಮೆ । ಸಿರಿಯವೊ
ದಲಿಹೇಳಿಹೆನುಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧವನೂ । ನರಿಗುರುತಪಪದಪದವು ದ್ಯಿಪು। ದರದುನೀನಿದನರಿದುನೋಡೆಂ। ದುರುತರಪ್ರೀ
ಮದಲಿಗಿರಿವರಸುತೆಗೆಶಿವನುಹಿದಾ ॥ ೧೧ ॥ ವನಿತೆಕೇಳ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಲಿಲಿಂಗಾ । ರ್ಚನೆಯುಮಾಡಿಲುಂಚಿತೆಜಕೆಂ । ದೆನುತರು
ದ್ರಾಕ್ಷಿಯವಿಭೂತಿಯುನೆರಡನ್ನಜಿಸಿದೆನೂ॥ ಅನವರತಲಘನಿರಿಯೊಲಿದೆ । ನ್ನನುಪಿಡಿದುಜ್ಜಿಸುತಲಿಪ್ಪಾ । ಮನುಜರಿಗೆಹಂ
ಗಿಗನುಕೊಡುವೆನುನನ್ನಸುಖದವಾ ॥ ೧೧೯ ॥ ಸತಿಯೆಕೇಳ್ಗೆಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ್ಯ । ವ್ರತವಿಲುಬೇಜಾಸನವಭುಂ । ಜಿಸುತ
ಬರಿದೆಯುನಿತ್ಯವಾಗಲಿಯುರಡರೊಳಿಗೊಂದಾ ॥ ಸತತವೆಂನ್ನೊಳಗುರಂಚಿತ್ತವ । ನಿತರಕೆಂಗಡೆನಡವಭಕ್ತ । ವ್ರತವಮು
ತ್ಸಾಯುಜ್ಯವನುಪಡೆಯುವನುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೨೦ ॥ ವನಿತೆಕೇಳ್ಗೆವನಲಿಂಗಸಂಸೌಖ್ಯನವನುಮಾಡುವಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ್ಲಾ । ಜನ
ಕೆಹಿತವೆಲ್ಲಿಂಗದಲಿನಾನಿಹೆನುಧಿಟವಾಗಿ । ಘನವೆನಿಸಿದಭಿಷೇಕವೊದಲಾ । ದನುಪಮಾರ್ಚನೆಗಳನುನಾಡುವ ಮನುಜರಿ
ಗೆಕೈವಲ್ಯಮೋಕ್ಷಯಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೧೨೧ ॥ ಯೆನುತಪುಹಿಬಳಿಕಗಜೆಗಿಂತೆಂ । ದನುನಿನಗಯೆಣೆಯುಬಿಳಿದೇವಾ । ಗ
ನೆಯರಾವೆನಗಳಹರೆಲೋಕದಕಾಮಿನೀನಿಕರಾ । ಅನವರತಲಸ್ಥಿನವಂದಿಸುತವದ। ವನಜಗಳನುಭ್ಯವನುನಿನ್ನಯ ಘನತೆಯ
ಚ್ಚರಿನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯಿಹೊಗಳಲರಿವೆಂದಾ ॥ ೧೨೨ ॥ ಸಕಲಕಾರ್ಯವನಬಲೆವೃತನ್ಯೆ । ಪ್ರಕೃತಿಯನುನೀನೆರಿದುನರಿತಾತ್ಮರ
ಕಪರಬ್ರಂಪನಮಹತತ್ವಗಳರಿವೆಯುದರಿಂದಾ । ವಿಕಚಕಮಲದಳಾಕ್ಷಿಕಾಂತಾ । ನಿಕರಧರ್ಮವನಿನ್ನಕೈಯ್ಯಲಿ । ಪ್ರಕಟವೆ
ನೆಕೇಳುವೆನುನೀನರುಹೆಂದನಾಶಿವನೂ । ೧೨೩ । ಯೆನಲುಶಿವೆತಿಲೆವಾಗಿನಾಚಿಕೆ। ಯನುಚಿರಿಸಿದರಘುಸತನ್ನಾ । ನನಡೊ
ಳುದಯಿಸೆನುಡಿಪಲೀಶ್ವರನೊತಸೆವಿನಯದಲೀ । ನಿನಗೆಚಿದ್ರೂಪನಿಗೆಭೂತೀ । ಕನಿಗೆಚಿದನಂತಂಗೆತಿಳಿಪುವ । ಡೆನಿತಾಪ
ಳಾನಿಂದುಬಿನ್ನೈಸಿದಳುಕೈಮುಗಿದೂ ॥ ೧೨೪ । ಯೆಲೆಶಿವನೆನೀನೆನ್ನ ಕೇಳಿದ। ಬಳಿಕನಾನರಿದನಿತನೀಕ್ಷಣ । ದಲಿನಿನಗೆಹೇ
ಳುವಡೆನಾತಿವ್ಯಕ್ತಕನುಚಿತವೂ ॥ ಪಲವುದಿನಗಳುನನ್ನೊಡನೆತಾ । ವೊಲಿದುಬಂದವೆಯವರೊಡನೆನೆಲೆ । ಗಳನೆಲೆಸಿದಾಲೋ
ಚನೆಯುಮನಾವಾಡಿಹೇಳುವೆನೂ । ೧೨೫ । ಯೆಂದರುಹಿಗಂಗಾವಿನದಿಗಳ । ನಂದುತನ್ನೊಡಬಡಸಾಧ್ವಿನಿ । ವ್ಯಂದವನುವಿನ
ಯುದಲಿಕರದಾಗೌರಿನಸುನಗುತಾ । ಯಿಂಪುಸೇಳುತನಿಂಪುಕೇಳಿದ । ನಂದವನೆನಿಂಪೊಡನೆಯೋಚಿಸಿ । ಮುಂದೆಪೇಳುವೆನೆ

ಸಖುಗೆರಿಜಿಗೆನುಡಿದಳಾಗಂಗೇ । ೧೨೬ । ದೇವಿನೀನರಿಯದುದನೀಗಲು । ನಾವುಬಲ್ಲೆವೆಬಿನ್ನ ವಿಸುಕಾಂ । ತಾಪಳಿಯೆಥವರ್ಮ
ವನುನೀನೆಥವನುನಃಪ್ರಿಯಗೇ । ಯಿಂವಿಕೇಷವಳೇಳಿನಾವತಿ । ವಾಪನಾತ್ಮೆಯಂಹೆವೆನುತಸಾರ । ಕೈಪಲಿನಿಯಾಡಿದಡೆಬಳಿ
ಕಿಂತೆಂದಳಾಗೌರೀ । ೧೨೭ । ಗಿರಿಜೆಕೇಳಭವತ್ಪ್ರಸಾದದ । ಪರಮಮಹಿಮೆಗಳಿಂದಬೇಳ್ವೆನು । ತರುಣಿಯದಥರ್ಮವಜನ
ರುತುಮತಿಯಾಗದೆನದಿಪ್ಪೆ । ತರುಣಿಕನ್ನಿಕೆಯುನಿಸುವಳುತ । ತ್ವರಿಣಯಾಕಲನಕ್ಕೆನೆರಿಕ । ತ್ತರುಜನಕಜನನಿಯರುಮೆತಿ
ದಲಶಮಿತ್ರಬಾಂಧವರೂ । ೧೨೮ । ಅವರುಯೋಚಿಯೋಗ್ಯನಾಗಿ । ದ್ಧವನಿಗೀಕನ್ನಿಕೆಯನುದ್ವಾ । ಹವನುರಚಿಪರು
ಬಳಿಕಲಾವತಿಯೊಡಯನಾಸತಿಗೇ । ಅವನೆದೈವವೆನುತ್ತಲತ್ಯು । ತ್ಸವದಲಿಜ್ಜಾಯನರಿದುಸೇವಿಪ । ಯುವತಿಸಾಧ್ವೀರತ್ನ
ಮಾಕೆಗೆಸೌಖ್ಯುಚಯವಹುದೂ । ೧೨೯ । ನಿನಗಿದಕಪೇಳ್ವೆನುನಿದರ್ಶನ। ವನುಶಿವನೆಳ್ಳವಿವ್ರತಾನೊ । ಬ್ಬನುಧರೆಯೊ
ಳಾತಂಗೆಭಾರ್ಯೆಯರಿಬ್ಬರಾಗಿಹರೂ । ವನಿತೆಯೊಬ್ಬಳುನಾಥಹೇಳಿದು।ದನುರಚಿಪಳೊಬ್ಬಾಕೆಳೇಳದೆ । ಮನೆಯಸಕ್ಕ
ತ್ಯಗಳವಿಚಿಸುತಿಪ್ಪಳನವರತಾ । ೧೩೦ । ಯಿರಲಿರಲುವಿಧಿವಶದಲಾವೂ । ವರಿಗೆಮೃತಿಕ್ಷಟೆಸಿದುದುಯಿಮಕಿಂ । ಕರರುಸ
ತಿಯನುನುತಿಯನುಜ್ಜಿಯವಾತುತಿದ್ದವಳ । ಸುರರಲೋಕಕೆಕಳುಹಿದರುಮು । ತ್ತರಡನೆಯವರುಕೂಡೆಹೋಗು ।ತ್ತಿ
ರಲುಚೇಡಿಂದಾತೆಯನುಮಾಣಿಸಿದರನರಾಗಾ । ೧೩೧ ॥ ಬಳಿಕವರುಗಳನೆಳೆಯಲಾಸತಿ । ಯಳುತಲಿರೆಬಂದಾಕೃತಾಂತನು। ಲ
ಲನೆಯೊಡನಿಂತೆಂದನತಿಮನವಿಲ್ಲಡನವರತಾ । ವೊಲಿದುಚಿತಥರ್ಮಂಗಳನುಮಾ । ಡಲುನಿರರ್ಥಕವೆಂದನದನರಿ । ದೆಲೆಹರನೆ
ವತಿವಾಕ್ಯವನೆವಿಸಾರದುದೆಸದ್ಧರ್ಮಾ । ೧೩೨ । ಧವನನುಜ್ಞೆಗಳಿಂದಗೃಹಕಾ । ರ್ಯವಧಚಿಸಿಯಾವಾಣನಾಥಗೆ । ಸವಿಯೆ
ನಿಸಿದನ್ನಗಳನಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಮನಪ್ರಿಯಗೇ । ತವಕನರಿದಂತಿವಿನಯಾದಲಿಸುರ । ತವನುಮಾಡುವಸಮಯದಲಿಹ್ಯದ । ಯವ
ನುವಂಚಿಸದಿರಲುಚೇಹುದುಸತ್ಪತಿವ್ರತೆಗೇ । ೧೩೩ ॥ ಪುರಹರನೆಕೇಳ್ಳಪ್ರಿಯಗೆಮಾರು । ತ್ತರವನಿಯ್ಯಲುಲಸಲ್ಲದಾತ್ಮೀ।
ಶ್ವರಗೆವಂಚಿಸಲಾಗದೊಂದನುಗೃಹವದರ್ಥಗಳಾ ॥ ಕರಳಿಸವತಿಯಂಕೂಡೆಮಿಗವೂ । ತ್ಸರತೆಯನುತಾಮಾಡಸಲ್ಲದು । ವರ
ನುಮದಥಿಥರ್ನುಕಾರ್ಯವನುಸುರಚೇರ್ದಾ । ೧೩೪ ॥ ಸವತಿಗಧಿಪತಿವೋಹಿಸಿದಡಾ । ಧವನಸಕ್ಕುದಲ್ಲೆಂದುಕಾಡದೆ।ವಿ
ವಿಧಗೃಹಕಾರ್ಯಂಗಳನುಚೇಸರದೆಯುನವರತಾ । ಸುವಿಹಿತಾಚಾರವನುತಪ್ಪದೆ । ಯವರನೋಡದೆಸಾಧ್ವಿಯಾಗಿಹ । ಯು
ವತಿಸರ್ವೆರುನವಿಸತಕ್ಕವಳೆಂದಳಾಗೌರೀ । ೧೩೫ ॥ ಪತಿತನಗೆತಂದಿತ್ತಪಸ್ಸ್ರವ । ನತಿಮುದದಿಕೈಕೊಳಲುಚೇಹುದು।ಸ್ಪು
ತನೆಯಾಗಲಿಯನುಜನಾಗಲಿಕೂಡೆಯುನವರೊಡನೇ । ಸತಿಗಯೇಕಾಸನದೊಳಿಹುದನು । ಚಿತವ್ರಪತಿಪೇಳ್ದುದನುಮೀರದ ।
ವ್ರತವಪೊಂಬುಧ್ಧವಳೆಸಾಧ್ವೀರತ್ನ ವೆನಿಸುವಳೂ । ೧೩೬ ॥ ಧನವಿಹೀನನೆನುತ್ತಚಿಂತೆಯಾ । ಮನಕೆತಾಂದೆದೆಭೋಗಿಯೆಂದಥಿ।
ವನೆನುಹಿರಿಯದೆದೊರವಹೀನನೆನುತ್ತಅಣಕಿಸದೇ । ವನಿತಪತಿಯಿಂತಾಡಡಾಗಲಿ । ತನಗವನುಗುರುದೈವವೆಂದಾ । ತನನುಸೇ
ವಿಸುತಿಪ್ಪಿಲಾಡಡೆಯವಳಿಗೆಣೆಯಿಲ್ಲಾ । ೧೩೭ । ಪಿರಿದೆನಿಸಿಬಲಿಭಿಕ್ಷಗಳಕೊಡು । ತಿರಲುಚೇಹುದುಕಾಲವರ್ದಾ । ದರಿಸಿ ಪಿ
ತೃಪ್ರಾಜನೆಗಳನುರಚಿಸುತ್ತಿರಚೀಕೂ । ಗುರುಗಳನುಹಿರಿಯನುಸೇವಿಸು । ತಿರಲುಚೇಹುದುಯೆಲ್ಲಧರ್ಮಕೆ । ಪುರುಷನ
ನುಮತಚೀಕುಸೆಸಾಧ್ವಿಯೆರೆನಿಸುಸತಿಯರಿಗೇ । ೧೩೮ । ಮದನಹರಕೇಳೀಗಲಿಲ್ಲದೆ । ಮದದಬಲೆಯೆರಂಬಲಿ ।ಪತಿಹೇ । ಳಿ
ದುದವತಾಡದೆಸಲೆದುರಾಚಾರಗಳತಾವ್ ಮಾಡೀ । ಮದದಿದುರ್ಮಾರ್ಗದಲಿನಡದಂ। ತ್ಯದಲಿತಾವೈದುವರುನಿಜವಂ । ಕದಜನನು
ಸಹವಾಗಿಭೀಕರವಾದಉರ್ಗತಿಗೇ । ೧೩೯ । ಕೆಲವುದಿನವತಿಭಿಕ್ಷಿಯಿಲ್ಲದೆ । ಲಲನೆವರ್ತಿಸಿದೈವವಡಲಿ । ಬಳಿಕವತಿಯುಕ್ಷಿ
ಯೆನುಳ್ಳೆಕೊಂಡಧಿಕವಿನಯದಲೀ । ತಿಳಿದುನಡೆಯಲುಸುದತಿಯನುಳ್ಳೆ । ಕೊಳಲಬಹುದುನಾನಾಪ್ರಕಾರಕೆ । ಜಲಜನಯ
ನೆಗೆವತಿಯೆದೈವವೆನುತ್ತಲಿರಚೀಕೂ । ೧೪೦ । ಹಲವುಮಾತುಗಳೇನುವೇದಾ । ವಳಿಗಳಲ್ಲಿಸಮಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರ । ವಳಿಗಳಲ್ಲಿ
ಪುರಾಣಸಂಚಯಗಳಲಿನೋಡಿದರೇ । ಲಲನೆಯರಿಗಾವತಿಗಳಲ್ಲದೆ।ಯುಳಿದಧರ್ಮಕೆಯೋಗ್ಯತೆಗಳಿ । ಲ್ಲಿಲಕ್ಷಿಸನೆನರ್ವಜ್ಞಾ
ನೀನಿನಗಾನುತಿಳುಹುವೆನೇ ॥ ೧೪೧ । ಹೇಳಿದೆನುನಾನರಿತಧರ್ಮವ । ಬಾಳನೇತ್ರನೆನಿನಗೆನಿನ್ನಲಿ । ಕೇಳಿದೆನುಸ್ರುತಿವಿಹಿತ
ಧರ್ಮರಹಸ್ಯಂವಿನ್ಮತವಾ । ಕೇಳಚೀಕಿಂನೊಂದನಿನ್ನಯ । ಮೇಲೆಕೈಪಿಯುಂಟಾದರಹರೇ । ನೀಲಲೋಹಿತವದುತತ್ವರಹ
ಸ್ಯಮುದ್ಯೆಯನೂ । ೧೪೨ ॥ ಯೆನಗೆನಿಯಮಸಹಸ್ರನಾಮವ । ನನುದಿನವುಜಪಿಸುವುದುನಿನ್ನಯ । ಘನತರಾಜ್ಞೆಯ
ಲಡಕೆಸಮನಸಶರಾಮನಾಮವನೂ । ನೆನವುತಿವ್ವನುನುಜಕಿಂತಾ । ವನಜನಾಭನಭಜಿಸಿಮೋಹ್ಷದ । ಘನವಪಡಪರುಹೇಳಚೇ
ಕೆನೆಕರ್ಮನಿಂತೆಂದಾ । ೧೪೩ ॥ ಆದರಿಸಿಕೇಳಗತನೂಭವ । ವೇದವೇದ್ಯಸನಪ್ರಮೇಯನ । ಸಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಿಲ್ಲದಖಂ
ಡಚಿನ್ಮಯನಾ ॥ ಭೂದಿವಾನಲಸೂರ್ಯವನುಮ । ದಾದಿದೇವಹೃದಂತರಾತ್ಮನವೇ । ದಸಿದ್ಧನಯೋಗಿಗಭವನುಮು
ಕ್ತಿಮಾರ್ಗವನೂ । ... ... ॥೧೪೪॥

ನಿರ್ಗುಣನ್ಮುಪಗುಣಾತ್ಮನಾತ್ಮವಿ | ಸರ್ಗತೇಜೋಮೂರ್ತಿಜಗದಲಿ| ಭರ್ಗಭವಹರಿನೆನಿಸಿತ್ರಿಗುಣ್ಯನಲಿರಂಜಿಪನೂ |
ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಾದವರಿಗವ | ರ್ಗವಮಳೊಡುವಾತನಾಸಂ | ಸರ್ಗವುದ್ಭವನವನೆಮುಕ್ತ ನುಗಿರಿಜೆಳೀಂದಾ ||೧೪||
ಯಿದುವೆನರಮುತಹಸ್ಯವೇದಾಂ | ತದಮಹಾಸಾರಾಂಕವಾಗಿಹು | ದಿದಮರೆಯದಿರುಮನದೊಳಗೆನೀನೆಂದುಬೆಳೀಧಿಸಿದಲೂ ||
ಮುದವಧರಿಸಿದಳಾಗಿರಿಸುತ | ಮದನಹರನೊಲವಿನಲಿಮುನಿಗಳ | ತ್ರಿದಿವವನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಪರಜೆತಾಚಲಾಶ್ರಮವಿವ
ನೂ ||೧೪|| ಎಂದುನಾರದಮುನಿಪಕೃಷ್ಣಂ | ಗಂದವೆನಲರುಹಿದಕಥೆಯುನಲ | ವಿಂದಗಂಗಾಸೂನುಯುನುತಸುಜಂಗವಿ
ಸ ತ್ರಬೀರ್ | ಯಿಂದುಕುಲಸಂಭವತೆಳಿಪುದೆ | ನಿಂದುಧರ್ಮರಹಸ್ಯಗತನೀ | ಕಂದುಕಸರಿಕೆಬೀಡಸುಖದಿರಾಜ್ಯವಾಳಿ
ದಾ ||೧೪೩|| ತನುಜಕೇಳಾಸ್ಸಹ್ಯಾತ್ಪರಮಬ್ಜಂ | ಹನುಸದಾನಂದೈಕಸೂಪನು | ಮುನಿಗಳಸಮಾಧಿಗೆಯುಗೋಚರವಾದಪ
ರತತ್ವಾ| ನಿನಗೆಸಂಕಯವಾದಬಳಿಕೀ| ಮನದಸಂಕಯವನುನಿವಾರಿಸಿ|ವನಜನಾಭನಪಿಡಿಯಭವಸಾಗರವದಂಟೆಂದಾ||೧೪೪||
ತಿಳುಹಿದೆನುನಿನಗೀಗಕೃಷ್ಣನ | ಲಲಿತಕೃಪೆಯಿಂಬಿಸಕಲಧರ್ಮನ | ನೆಲೆಮುಹೀಪತಿವೃತ್ತರಾಯಣಕರ್ಯಮನುಬರಲೀ |
ಜಲಜನಾಭನೂಸಕಲಮುನಿಸಂ | ಕುಲಸಹಿತನಾಥನಸಮಗಾ || ವಳಿಸಹಿತಬಹುವೆಂದುಕಳುಹಿದನೆಂದುಧರ್ಮಜನಾ||೧೪೫||
ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುಸಕಲಮುನಿಗಳ | ನಾಲಲಿತಮತಿಭೀಷ್ಮಕೃಷ್ಣನ| ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾವಾಂಗವನೋಡಿಕೈಮುಗಿದೂ|
ಪಾಲಿಸೆನ್ನನುವರಮಬಂಧುಕೃ | ಪಾಳುಭಕ್ತಮನೋಹರನೆಶ್ರುತಿ | ಮೌಳಿವಂದಿತಚರಣಜಯಜಯಯೆಂದನಾಭೀ
ಷ್ಮಾ ||೧೪೬|| ಸಂತವಿಸಿಕಲಿಭೀಷ್ಮನನುಮುನಿ| ಸಂತತಿಯಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಪರುಷದ | ಲಂತಕಾತ್ಮಜಸಹಿತಭೀಮಾದಿಗಳ
ಮೇಳದಲೀ | ಅಂತರಹಿತನುವೆಂಕಟಾಚಲ | ಕಾಂತನೆನಿಸುವಕೃಷ್ಣನಾಮನ | ನಂತಮಹಿಮನುದೇವಹೊಕ್ಕ
ನುಹಸಿ ತ್ನಾಪುರವಾ | ... ... ||೧೪೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦೯೯ ಪದ ೯೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ | ಸುರನುನೀನಂದನನುಲೋಕಾಂ | ತರಳೆಪೋಗಲುಧರ್ಮಪುತ್ರನು | ವಿರಚಿಸಿದವಿದ್ಯುಕ್ತಧ
ರ್ಮಲೂರ್ಧ್ವದೇಹಿಕವಾ|

ಪದ || ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಗಂಗಾಸೂನುಕಳಹಲು|ಲೀಲೆಯಲಿಧರ್ಮಜನುಬಂಡತಿಧರ್ಮನಾಗೀ|
ಪಾಲಿಸಿದನವನಿಯನುಬಿಗಳನು | ಮೇಲೆಯೈವತಾತ್ರಿನುಕರದಮೇಲೆಯುಕ್ತರಾಥಕೆಸೂರ್ಯನುರಥವತಿರುಹಿದನೂ ||೧||
ಜಲಜಬಾಂಧವನುತತ್ತರಾಯಣ | ದಲಿನಡೆಯೆತೆರಡನಿದನುಭೀಷ್ಮನ | ಬಳಿಗೆಹೋಗಲುಚೌಕುನಾವಿನ್ನೆನುತನಿಕ್ಕೈಸೀ|
ಜಲಜನಯನಂಗರುಹಿಕರುಣಾ | ಜಲಧಿಹೋಹೆವೆನುತ್ತಕೃಷ್ಣನ | ನಿಳಯುದೊಳಗರೆವಿದುರನನುಕಳುಹಿದರುಸಂತಸ
ದೀ ||೨|| ವಿನಯದಲಿಕರಸಿದನುಧೃತರಾ | ಷ್ಟ್ರನನುಗಾಂಧಾರಿಯನುತನ್ನಯ | ಜನನಿಯನುಸಚಿವರನುಸಂಜಯನ
ನುಯುಯುತ್ಸುವನೂ || ಧನವಬಹಳವತಟ್ಟಿಸಿದನೂ | ತನವಸನವಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನ | ಮಣಿವಿಭೂಷಣರಾಜಿಗಳತರ
ಸಿದನುಯಮಸೂನೂ ||೩|| ಪಿಸಿದೆನಿಸುವಂತುಚಿತವಸ್ತ್ರ | ತ್ಕರವನೆಲ್ಲವತರಿಸಿಕಟ್ಟಿಸಿ | ಬರಿಸಿಧೌಮ್ಯನಮಂತ್ರಕೋ
ವಿದರಾದಯೋಜಕರಾ | ವರಮುನೀಕ್ವರರುಗಳವಿಪ್ರರ | ಕರಸಿದೇವಸಮೂಹಗಳಸಮು | ಚಿತಬಹಳರತ್ನಾಳಿಗಳತಲೆಂ
ದುನೇಮಿಸಿದಾ ||೪|| ಪಲವುಚಂದನಕಾಷ್ಠಚಯಗಳ | ಪಲವುಘಟಕುಂಭಗಳಲಗ್ನಿಯ | ಲಲಿತತಿಲದರ್ಭಾಕ್ಷತಾವಳಿಗಳ
ನುತರಲೆಂದೂ || ಪೊಲಿಪುಚಿತಜನರಿಗೆನಿಯೋಗಿಸಿ | ಬಳಿಕವಾಂಡುಕುನಾರಕಾಗ್ರಜ | ಜಲಜಲೋಚನನೊತಸೆಹಸಿ ತ ಸ
ಪುರವಹೊರಪಂಟಾ ||೫|| ಅನಿತುಪರಿಯಸುವಸ್ತುಗಳಕೊಂ | ಡನಿಬರನಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾ | ಮನುಜನಾಯಕನಾ
ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆನಡೆತಂದೂ | ಮನವೊಲಿದುಭಾಗೀರಥೀನಂ | ದನನುಮಲಗಿರೆನರಳಮುಚದೊ | ಳನಿತುದೂರದೊಳಚ್ಚು
ತನುಸಹಿತರನರಪತಿವಿಳಿದಾ ||೬|| ಅನಿಬರೊಡನಾಪಾಂಡುನೃವನಂ | ದನನುಪಾರಾಶರಿಯನಾರದ | ಮುನಿಪಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತ
ಸಂಯಮಿವರರುಬಳಸಿ ರಲೂ || ಘನಮಹಿಮನಹಸುತನದೀನಂ | ದನನಹತ್ತಿರೆಸೇರಿಸುರಮುನಿ| ಜನಳೆವಂದಿಸಿಬಳಿಕಲಾಭೀ
ಷ್ಮಂಗೆನಮಿಸಿದನೂ | ೭ | ವನಜನಾಭನಧ್ಯಾನತತ್ಪರ | ನೆನಿಸಿಯೋಗದೊಳಿದ್ದವಂಗಾ | ತನುಜನನುನುಡಿಸಿದನುನಿ
ಜಭಯಭರಿತವಿನಯದಲೀ | ಮುನಿಚರಿತನಾಬಂದೆಯಮನಂ | ದನನುನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆಯಭಿವಂ | ದನವಮಾಡಿದೆಯವಸರ
ಪಳೆಸಡಬೇಕುನನಗಂದಾ ||೮|| ಅನಘೆಕೇಳ್ವೈಕೃಷ್ಣನರನುಮೊದ | ಲಿನಿಪವಿವಿಧದ್ರವ್ಯಗಳತಂ | ದೆನುಪ್ರಿಯದಲೆ ಕೃತಂ

ದರಿವೆಧೌಮ್ಯಾದಿಋತ್ವಿಜರೂ ॥ ವನಜನಾಭನುಕುಂತಿಧೃತರಾ ।ಷ್ಟ್ರರಿಬುರಗಾಂಧಾರಿಯೊಡಲಾ ॥ ದನಿಬರಿಜೆಬಂದರೆ
ಸುಭದ್ರಜ್ಜವಿವರನೋಡೆಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಪರಿಜನವುಪುರಜನವುಧರಣೀ ।ಸುರಜನವುನಡೆತಂದರಿದೆನಿ । ನ್ನುರುತರದಮತಿಮೆಯ
ನುನೋಡಲುಭ್ರಮಿಪಳುಬ್ಬಿಯಿಂದೀ ॥ ಕರುಣಿಪಂಬಿವನನುನಿರೀಕ್ಷಿಸು । ವರಮಯೋಗಿಕೃಷ್ಣನೆಂದಾ । ದರಿಸಿನುಡಿಯಲುಕೃಷ್ಣನನುನೋಡುತ್ತಕಂಕೆರಿದಾ ॥ ೧೦ ॥ ವನಜನಾಭನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯು । ಮನದಣಿಯೆನೋಡಿದನುಬಳಿಕಂ । ಧನಿ
ಬರನುಮಾತಾಡಿಸಿದಲಾಲಿಸುತಮುನಿಗಳೂ ॥ ಮನವ್ಯೊಲಿದುಬಳಿಕಾನದಿಂನಂ । ದನನುನಿಜಕರತಳದಿಯಮುನಂ । ದನನ
ಕರವನುಪಿಡಿದುನುತಿ ನುಬಣ್ಣವಿನಯದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಬಂದೆಯಾಯನುತನುಜಬಾಂಧವ । ವ್ಯಂದಸಹಿತುಚಿತವನುವಸಿ
ಡಿಸೆ । ನಂದವೆನಿಸಿದಪುಷ್ಯಜಾನಸ್ರಮುದ್ಧಾದ್ವಾಕಿಯೂ ॥ ಬೆಂದುಕ್ಯಕ್ಷಣಪರಮಕೃಪೆಯಂಲಿ । ತಂದುಸೇರಿಸಿತೆಂದಗಂ
ಗಾ । ನಂದನನುವೃತರಂಷ್ಟ್ರನೃಪತಿಗಲಿಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ನೀನುಮಿರಿದೆನೆವೇಡಶಾಸ್ತ್ರಾ । ಜ್ಞಾನ್ಸವುಂಟಾದವನು
ವೆತ್ತಾ । ನ್ಯೂನಧರ್ಮರಹಸ್ಯಗಳನೆಲ್ಲವನುಒಲ್ಲವನೂ ॥ ಸೂಸುವುಗಳಳಿಸಿದುರಿದೈವಾ ।ಧೀನವನಭ್ರಶಾಭಗಳರಿದಿದ । ವನ
ನನದೊಳಿರಿಸದಿಂಬಿ ತೆಯಿನೆಂದುಬೀಂಧಿಸಿದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಕೇಳುವೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ ।ವನಿಪನೀ । ಪಾಲಿಸೈಬಾಂಡುವಿನಮಕ್ಕಳ।
ಲೀಲೆಯಿಂಬಿ ವಕಷಸುತರಿವರೆಂದುನಿಕ್ಕೈಸುಂಲೀಲೆವಿಧ್ವರಿವನೀನಿನ । ರೂಳಿಗತಕೈಕೊಳ್ಳುಕ್ಯಪಯಲಿ ।ಪಾಲಿನೆಂದಾಭೀಷ್ಮ ಕ
ನ್ನಲನುಡಿದುಚಿತಂ ಧಿಸಿದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಧರ್ಮನಂದನನೀತನಿಕ್ಷು । ದ್ಧರ್ಮವೆ ನರೂಪಾನಾಧನು । ಧರ್ಮಹೀನನುಕೊಲ್ಲಿಧಿ
ಗಳುಲುಬ್ಧರುಭವಶಸ್ತರೂ । ದುರ್ಮತಿಗತ್ರಿಗಳವದಿನಾಸೆಯೆದ । ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮಕನೆನಿಸಿದುಂಕ್ಯು । ಧರ್ಮಜನ
ದೆಸೆಯಿಂದಪಡೆವೀನೆಂದನಾಧಿ ಷ್ಠಾ ॥ ೧೫ ॥ ಬಳಿಕಗಂಗಾಸೂನುಕೃಷ್ಣಂ । ಗೊಲಿದುಕ್ಕೈಗಳವುಂದಾಂಪ್ಪೂಗಳಿದ । ನೆ
ಲೆಜನಾರ್ದನಭಕ್ತವತ್ಸಲಕಂಖಚಕ್ರಧರಂ । ಲಲಿತಶಾರ್ಙ್ಗಯುಧಲಸತ ಕ್ಕರ। ತಳಕ್ಕೆಯಿಂನಿವ್ವಳಕೈಕೃಷ್ಣಕೇವ। ಕಲುಷ
ಹರಕರುಣಾನಿಯಂದದಿಪ್ಪಿಯಲಿನೊಂದೆಂದಾ॥ ೧೬ ॥ ನಿನಗೆನಾನಿಜಭಕ್ತನಿನ್ನಡಿ । ವನಜಗಳಂಕಾಣಂಡದನುತಾ । ನನಿ
ತುನನ್ಯನೊನಿನ್ನ ಮಹಿತಿಯಿಂತಿಳಿವನಾಯೂ ॥ ಘನವೆನಿಸಕ್ಕೃಪೆಯಲಿನಿರೀಕ್ಷಿಸು । ವನಜಲೋಚನಭಕ್ತವತ್ಸಲ।
ಜನನಮರಣವಿದೂರಜಯಜಯಯೆಂ ನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥ ೧೭ ॥ ಸರ್ವಜ್ಞೇಕ್ಷಣಭೂಮಿಭಾರವ । ಪರ್ವರಿಸಲೋಸಾಗರಜನನ
ವ । ಧರಿಸಿಸುರನುಸಲಹುವಿಂತಹನನ್ಯಪದಸೆಯೆಂದಾ ॥ ದುರುಳಕೌರವರಾಂಡಿಯಾಗಿ । ದ್ವರಸಂಗಳಕೊಳ್ಳಸುತಭಕ್ತರ।
ಕರುಣದಲಿನಿಲಹಿದೆಯಲಾಜಯಜಯಜಯನವೊಯಂದಾ ॥ ೧೮ ॥ ದೇವನಿನ್ನಪತಾರವಮಹಿಮೆಯು । ದೇವದಯನೆನಾರದನುವ್ಯಾ
ಸನು । ದೇವಲನುವೊದಲಾಖಿಳಗಳುತನಗೆತಿಳಿಯುಹಿದರೂ ॥ಭವನಿಧಲಿನಿನ್ನನಂಪೆವೆ । ದೇವಭವನೀಂಧುವನದಾಂಟಿದೆ ।
ದೇವನಿನ್ನಯಪಮಮಪದವನುಪಡವೆನಾನೆಂದಾ ॥ ೧೯ ॥ ಯಾಲುಕ್ಕೃಪೆಯಲಿಕೃಷ್ಣನಭೀ । ಷ್ಮನಮುಖವನೀರದದಲೀ
ಕ್ಷಿಸಿ।ಮನವೊಲಿದುವೈದವಿನ್ನ ವೈಲಾರುಸುಕೃತಿಗಳೂ॥ಜನಕಭಕ್ತಿಯಬ್ರಂಹಚರ್ಯಾದ।ಖನಿಯಮಿತಳೆದಿಂದಭಕ್ತರ ।
ನೊನದನಂಶವೆನನ್ನಭಕ್ತರೊಳಧಿಕನೀನೆಂದಾ ॥ ೨೦ ॥ ನಿನಗನುಜ್ಞೆಯುಳ್ಳಟ್ಟನಾನಿಂ । ದಿನಲಿವನುಗಳುಕೂಡಿತನ್ನ
ಯು । ಘನತರದನೆಲೆಲೋಕ್ಯವನುಪಡೆಯೆಂದುಹರನುಡಿಯೇ ॥ಮುನಿಗಳಿಗನುನೋಡಿಸನುಧರ್ಮನ । ತನಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಪಿಗಳಂ । ದನುಮತಿಯುಪಡತ್ರುತ ತ್ಯಯಿಮನುಸುತಗಾಗಳಿಂಕೆಂದಾ ॥ ೨೧ ॥ ಎಲೆಯಂಧಿಷ್ಮರ್ಕಳುವಿವಾ । ವಳಿಯನನುದಿ
ನವೂಜಿಸಿಂನವ । ರೊಳಗೆಭೂಸುರನುಖ್ಯರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆವೃದ್ಧರಿಗೇ ॥ ಬಲಿಯದೀಜಿಯಂನೊಲಿದುಧರ್ಮಂ। ಗಳನುಸೇ
ರ್ತಿಯಳಿಸಿನುಕೃಷ್ಣನಾ । ಳೂಲವಪಡೆದುದರಿಂದನುಖಿಯಾಗೆಂದಂಬರಸಿರನೂ ॥ ೨೨ ॥ ಯೆಂನುಪಹಿಪ್ರೂರ್ವದಲಿಭೂಸು
ರ । ವೃಂದವನುತಾಡೋಡಿಕೆಲಪ । ಲ್ಲಂದುಪತ್ನಿಯರಿವಿಪ್ರಪಳಿಗಕರದಿಕೂ ॥ ಬಂದುಪುರಜನಪರಿಜನಂಗಳ । ಲಂದ
ವೆನಲಾದರಿಸಿಹುತೆ ತ್ತಮು । ಕುಂದನಿಗೆಕೈಮುಗಿದುಕರಣಾಶ್ಚರ್ಜ್ಜನಯೊಗದಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ಕಮಲನೇತ್ರನಧ್ಯಾನವನುಶ್ಚ
ತ್ಯಮಲಮೊಳುನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಯೀಂದ್ರಿಯ।ಭ್ರಮೆಗಳನುಶೂಲಗಸುತಪ ಚಲನಿಲನರನಟಿಸಿಕ ।ಪ್ರದಿವಾಯುಗಳನುನಿರೋಧಿ
ಸಿ । ವಿಮಲಬ್ರಂಹಾನಂದವಸು ತ್ತ । ನಮಿತಯೊಗಾರೂಢನಂದನುವಸಮಾಧಿಯಲಿಬಳಿಕನಮನತಿ ತ್ಯನುಭೋದಿಸಿ ।
ಲಿತತೇಜಪುಂಜದೆಸೆಗಳು । ಜಿಳಿಗಹಾಯ್ದುದುತರಣಿಮಂಡಲವಭ್ರವಾರ್ಗದಲೀ । ಸಳಿನನಭನುಸಕಲಮುನಿಗಳು ।
ಸೊಳವತೇಜೋಮಯವನೀಕ್ಷಿಸು ।ತಳುಕಿಕರಣಮಾರೈಸಿಜಯಜಯಯೆಂದುದಖಿಳಜನಾ ॥ ೨೫ ॥ ಸುರರುಸುರುಚಿರಪೈಷ್ಪ
ವೃಷ್ಟಿಯು । ಸುರಿದರಾಸಮದಲಿಭೊರೆನೆ । ಮೆರೆಯೆಸುರದುಂದುಭಿಗಳಿಂದಾ ದ್ಯಖಿಳದಿಗಧಿವರೂ । ಪರಮಹರುಷದಿತೀ
ರ್ತಿಸಿದರಾ । ಹರಿಯಕೃಪೆಯನುಹುನಿಕುಮಾತಕನೆ । ಪರಮಭಕ್ತಿಯನೋಡಿಪೊಗಳಿದುದಖಿಳಭುವನಜನಾ ॥ ೨೬ ॥
ಬಳಿಕಪುಜನನಗರುಕಾಷ್ಟಂ ।ಗಳಲಿಚಂದನದಾರುಸಂಚಯ।ಗಳಲಿಸಮಸಂಧಸ್ಥಳದೊಳೊಟ್ಟಿದುದನಚಿತಿಯನ್ನ।ಜ್ವಲನ

ಪ್ಪಿಗೆಕೊಟ್ಟ ಕೈವಿಗೆಯು । ಜ್ವಲಿಸುತಿರಲಿಗೆಸೊಮಮಂತ್ರಂ । ಗಳಲಿಸೋಮವನಾಡಿದರುಧೌಮ್ಯಾದಿಯೋಜಕರೂ । ೬ ॥ ಯುಮನುತನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂವನು । ಕಮಲನಾಭನನೇಮದಲಿತಂ । ದಮುನದಿಯತ್ಕಜನಪುಣ್ಯಕಳೇಬರವನಾಗಾ । ವಿಮಲವಾರಿನ್ಹಾನವಿಂದು । ತ್ಪಮನೆಸವಮಾಲ್ಯಾನುಲೇವನ । ಸಮಿತಿಯುಂದಾಭರಣದಿಂ ದರ್ಚಿಸಿದಶೊಳವಿನಲೀ । ೫೯ । ಧನಗಳನುಮಣಿಗಳನುನಾನಾ । ಕನಕವಸನವಧರ್ಮಪುತ್ರನು । ವಿನಯದಲಿಭೂಸುರರಿಗಿತ್ತನುಭಕ್ತಿಯುತನಾಗಿ । ಮುನಿವರಮತದಿಂದಬುಂಧವ । ರನಿಬರ್ಸೆದಿತ್ತಿದರುಗಾಂಗೇ । ಯನಕರೀರವಮಣಿವಿಜಾನದೊಳಗಳಿರಿಸಿದರೂ । ೬೦ । ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಬಬ್ಬರು । ಧರಿಸಿದರುಪಾಂಡಗಳದೆಸೆಯನು । ಶರದದೆಸೆಯನುನಕುಲಸಹದೇವರುಗಳಿತ್ತರಾ । ನರಸವಿಸಾಜರಿಕ್ಕಲಕೆಚಾ । ಮರಗಳನುಬೀಸಿದರುಬಹಳಾ । ದರದಿಬಂದುಯುಯುತ್ಸುವಿಡಿದನುಧನಕಿಸತಿತ್ತಗೆಯಾ ॥ ೬೦ ॥ ಮನವೊಲಿದುಕುಂತುಳಾಲದವೃದಾ೦ಗಂ । ಗನೆಯುರಿಕ್ಕಿದರಾಲವಟ್ಟಗ । ಳನುಬಳಿಕನಡೆಸಿದನುಧೌಮ್ಯನುಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವನೂ । ಕೆನವೆನಿಸಿಬಹುಮಾದ್ಯನಿಕರದ । ನಿನದದೆಸೆಗಳ ಮುಸುಕಿಕೆಸುರಮುನಿ । ಜನಗಳೊಡನೆಸೃತವಲುಪೊಯಿ ದ್ದಸಕಲವಿಭವದಲೀ ॥ ೬೧ । ವಿವಿಧವಿಭವಸಹಿತವುತಿರೆಯಂ ।ದ ದುಜಿತೆಸಗ ದಲಿಕವರ । ತ್ಪವನುಮಿಗತಿಗದಿರಿಸಿದರುವಿಘ್ನಕ್ತಿಂದೆನಿಸೀ ॥ ವಿಜನಪಯಕಾಮಾತಕನಗಾ । ತ್ಪವನುಮುತಾಗ್ನಿಯನುಭೂಸುರ । ನಿವಹಮಂತ ಧ್ವನಿಯಿನಿಸಲಾಹುತಿಯಮಾಡಿದರೂ । ೬೨ । ಬಳಿಕಳಿನ ಳಿನಸಾರಣಂಜ । ಗಳನುತಂದೊಟ್ಟಿದರುಕಪುರಾ । ವಳಿಯುಳ್ಳಿತಗಳಸುರಿದರತಿಭಕ್ತಿಯಲಿತಮತಮಗೇ ॥ ಪಲವು ವಟ್ಟಿಯಪಿಂತುಗಳಕೈ । ಕೊಳಿಸಿದರುಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ।ಜ್ವಲನವನುವ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂದವನಾಗಹೂಡಿದರೂ ।೬೩। ವಿವಿಧಭಕ್ಷ್ಯಯಲಿತಾಪಿತ್ವವೇ । ಧನವನುವಿಹಿತವಿದೆನಲನುಳಿಸಿ । ಯವರುಬಳಿಕಾಕವ್ಯವಸ್ಯಾವ್ಯಾಪಾರ್ಯದಲಿತಿರುಗೀ। ವಿವಿಧವನುನಿಗಳುಕೂಡಿಬರೆಯಂ । ಧನವರುಸರ್ವಯುಭರತಭಾರಾ । ನಿವಹಸಹಿತಮರಾನದೀತಟಕಾಗಳೆ ಬಿದಿದರೂ ।೬೪। ಆನದಿಯಿಂಪಳವನುಗರಚಿತ । ಸ್ನಾನರಾದರುಮಿಗತಿಲೋಪದಕ । ದಾನವನುಮಾಡಿದರುಗಾಂಗೇಯನಿಗೆಭಕ್ತಿಯುಲೀ । ಯೋನೆನೆಂಬಿನುವಿಗ್ರಮಯಗಂ । ಗಾನಿತಂಬಿನಿತತ್ಸಮಯದಲಿ । ತಾನೆಜಲದಿಂದೆದುದ್ದಬಂದಳುಪುತ್ರಕೋಕದಲಿ(ಳಿ)॥೬೫॥ ನಿಡಿದಿನಿಪನಿತುಸಯುಳ್ಳಳಿಪೊರ । ಮಡುತಿರಲುನುಗಿನಲಿವಿಗೆಕೊ । ಟ್ಟಿಪಡಲುಕಾಚಗಳವೆಲನಯನಾಂಬುಗಳ ಪೂರ್ವದಲೀ । ಯಡೆಪಡದೆಗದ್ದದನಿನಾದ। ಗಳಡಸಿರಲುಕಂಠದಲಿಜಾಹ್ನವಿ । ನುಡಿದಳಾಸಮಯದಲಿಕೌರವಸಮಿತಿಯಿದಿನಲೀ ॥ ೬೬ । ಮಡಿದನೆಮಗನೀಗಸುರತರು । ಕಾಡಿನಡದುದೇದೇವಮಣಿಯಿಂ । ಡಡಗಿದನೆಸುಕಾಮಾರಭೀಷ್ಮಸತೋರಿತನೆನೆತಾ । ನಿಮಡಿಕೆದಳುಹಳವಳಿಸಿದಳುಬಾ । ಯಿಬ್ಬಡುತಹಲುಬುತನಿಜವಿವೇಕವ । ಕಡೆಗನೂಕಿದಳಾಗ ಜಾನ್ಹವಿಪೃಥ್ವಿಕೋಕದಲೀ ॥ ೬೭ । ಕೆನಪರಾಕ್ರಮಯುಕ್ತನಾಭೀ । ಷ್ಮನುಜೆತ್ತಂದಿ ಯನಧಿಕಗುಣವಂ । ತನುಗಭೀತನುಪುತ್ರನೋಹಪಲೆಂಬನುಡಿಯಲ್ಲಾ । ಯಿನಿಬರರಿದಿರಿತನ್ನಹಸ್ತಗ । ಳನುಒಳಿಕನಿವೊಡ್ಡಡನೆಹೇಳುವೆ । ನೆನುತತಾನೆತಂದಳುತನುಡಿಸಳುಗಂಗೆಯವರೊಡನೇ । ೬೮ । ಕೆನವಿವೇಕದೃಢಾತ್ಮನದಯನು । ವನಜನಾಭನಿಗಿಷ್ಟಳಿಕ್ತನು । ವಿನಯುಪವನಭಿಮಾನಿಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯಸ್ಥಂವೀರೇ । ವಿನುತದೇವಜ್ಞಾನುಸದಾಕಾಂ । ತನುಚರಿತನಿಸ್ಪೃಹನುಕರಾನು । ನೆನುತಾತನಗುಣನಗಣ್ಯಗಳೆನ್ನನಂದನಾ ॥ ೬೯ ॥ ಮನುಜಪತಿಗಳುಕಾಶಿರಾಜನ । ತನುಜರಾದಿಯಲವರಗೆರಿದವ । ರನುಜೆಯರತನುಜಂಗೆಮದುವೆಯನಂದುಮಾಡಿದನೂ ॥ ಕೆನಪರಕುಧನಂಜಿಯನುವರಿ । ನೆನುತಕಾವಿರಕೋರ್ವಿಯುಲಿಭೀ । ಷ್ಮನಿಗೆನೆಲೋತನುರಾಜಕುಲಜನತೇಕವನುಗೆಲಿದಾ । ೭೦ । ಕೆನಬಲಾನಿ ವ್ವತನೆನಿಸಿದಾ ಭೀ । ಷ್ಮನುಶಿಖಂಡಿಯುಕೈಯ್ಯಲಿಂತಹು । ದನುನೀರೀಕ್ಷಿಸಿಯಲಿದೆಯಲ್ಲಾಭೂಭಧಾತಿ ಗ್ರಯಲೀ । ತನುಜದೇವವ್ರತನೆಹಾಹಾ । ಕೆನಬಲಾನಿ ವ್ವಭೀಷ್ಮಹಾಹಾವನಜನಾಭನಭೃತ್ಯಹಾಹಾಯೆನುತಮರುಗಿದಳೂ । ೭೧ ॥ ಯಿನಿತುಬಗೆಯಲಿಸುತನಗುಣಗಳ । ನೆನದುಹಲುಬುತಲಿವ್ವನಿರ್ಜರ । ಧುನಿಯುಶೋಕವಕಂಡುಧರ್ಮಜಭೀಮಫಲುಗುಣರೂ । ತನತನಗೆನತುಗಿದರುಪುರವರಿ । ಜನಗಳೆಲ್ಲರುವಿಸ್ಮಯಾನಿ ವ್ವತ । ರೆನಿಸಿತಾವೇಳೆಯಲಿಗಂಗೆಗೆಕೃಷ್ಣನಿಂತೇದಾ ।೭೨। ನಿನಗೆಕೋಕವಿನೇಕೆನಿನ್ನಯ । ತನುಜನೆನ್ನಯಪರಮಭಕ್ತನು । ತನುವಬಿಸುಟ್ಟೆದಿದನುತನ್ನಯಪರಮಸದ್ಗತಿಯಾ । ನುನಜರೂಪದಿಭರತಕುಲದಲಿ । ಜನಿಸಿದನುವನುಶಾಪವಡಲಿಭೀ । ಷ್ಮನುಮಹಾವೈಷ್ಣವನುವೋಹ್ಯವನಿ ಕೆತ್ತಾನೆಂದಾ । ೭೩ ॥ ಆತನಾಹವದಲಿಶಿಖಂಡಿಗೆ । ಸೋತವನುತಾನಲ್ಲತೆಗೆಯಾ । ವಾತಜಗಳಿಮೃದುಕಯಿನವಾಗೆನು । ಶ್ವೇತತುರಗನದಿವ್ಯಬಾಣ । ವ್ರಾತಗಳಿಮೃದುಕಯಿನವಾಗೆನು । ಖಾತಿಕಯಮಿಗಿಲೊರಗಿದ

ಮುಪ್ಪಾಧೀರನಪ್ಪನೆಂಬುಂ । ೪೪ । ಭುವನಜನಪರಿವಂದದಲಿಮೃ । ತ್ಯುವನುಗೆಲಿದಾಳೆಯನಿಜಾಧೀ । ನವನುಮಖಾ
ಯುಷಿರಿಯೆಬಿಟ್ಟುವಿಶಿ ಷ್ಟಜನಿಯಿಸಲೂ । ದಿವಿಜರುರೆಳೞಂಹಾಡೆತಾನಿಂ । ದವಿರಳಮುಕ್ತಿಯನುಪಡದನು । ಹವಣಿ
ನುತಳವಲ್ಲಪಾತನಪಜ್ಜರಿತ್ರಗಳೂ ॥ ೪೫ । ಯೆಂದುಗಂಗಾದೇವಿಗಾಗೋ । ವಿಂದನೀರೀತಿಯಲಿಪೊಡ್ಡಿಸಿ । ಯೆಂ
ದುತನಾ ಷ್ಟನಸದಬಹುದುಃಖನನುಬಿಡಿಸಿದನೂ । ಅಂದವಾಗಿರಲಾವರಾಕರ । ನಂದನನುವರತತ್ವಜೋಧಿಗ । ಳಿಂದಭಾ
ನೀರಥಿಗೆಯಾನಂದವನುವಿರಚಿಸಿದಾ ॥ ೪೬ ॥ ಬಳಿಕಲಿಖಲಿದಾತ್ಮೀಯ್ಯಪಾವನ । ಸಲಿಲಮಧ್ಯಪಹೊಗುತಕೃಷ್ಣಂ । ಗೊಲಿದೆರಗಿಯಮಜಾದಿಗಳಿಗಾಶಿಷ್ಟಗಳನುಪಡಾರೀ । ಕಳುಹಿಪನುಪಿ ಯದಿಂದಮುನಿಸಂ । ಕುಲಗಳನುಹರಿಯೊಡನೆಧ
ರ್ಮಜ । ನುಳಿದುಗಂಗೆಯಬರುತಲಿರ್ದನುಹಸಿ ನಾವತಿಗೇ ॥ ೪೭ । ಎನುತಪೈಕಂಪಾಯನನುಕಂ । ತನಸುತನವೃ
ತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವ । ಮನವೊಲಿದುಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕಗತಿಳುಹೀ । ಘನಮಹಿಮನಹವೇಂಕಟಾಚಲ । ವನಜಮಿತ್ರನೆ
ನಿಷ್ಣಕೃಷ್ಣನ । ವಿನುತಭಕ್ತರೊಳಧಿಕಭೀಷ್ಮನೆನುತ್ತಹೊಗಳಿದನೂ । ... ... । ೪೮ ।

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧೫ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯ ೪೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮೆ ಗದುಗುವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದಮಧುಪಾನವಪ್ಪುಪ್ಪಚ
ಪಟ್ಟದಿನಿಕಾಯಶ್ರೀಮತ್ಕರ್ನಾಟಕಕವಿಕುಲಸೌರ್ವಭೌಮ ತಿಮ್ಮಣಕವೀಂದ್ರವಿರಚಿತಮಪ್ಪಕರ್ನಾಟ
ಕ್ಷಣ್ಣರಾಯಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಅನುಶಾಸನಿಕಪರ್ವಮು ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಕನ್ನಡ ಮಹಾ ಭಾರತ ವು.

ಅಶ್ವಮೇಧಪರ್ವ

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ | ಕುರುಳುಲೋತ್ಪಮನೆಯೆಯುಧಿಷ್ಠರ | ಧರಣಿಪಾಲನನಕ್ವಮೇಧಾ| ಧ್ವರವನೀವಾಡೆಂದುವೇ
ದವ್ಯಾಸಬೋಧಿಸಿದಾ | ... ...

ಪದ || ಕೇಳುಜನಮೆಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಭೀಷ್ಮರಿಗುದಕಕರ್ಮವ | ಲೀಲೆಮಿಗಸಂಪ್ರೋರ್ಣವೆನಲಾಚರಿಸಿಧರ್ಮ
ಜನೂ | ಮೇಲೆಗಂಗಿಯನುತ ತ್ರಿಸಿಮುನಿ | ಜಾಲಹರಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಮುಖ್ಯರ | ಮೇಳದಲಿತತಿ ತ್ತರದೇಕಕ್ಯಾಗಳೈತಂ
ದಾ | ೧ | ಬಳಸಿದುಮ್ಮಳಿಕೆಯಲಿಹೃದಯವ | ಬಲಿದುಖಲುಕೋಕದಲಿಲೋಚನ | ಜಲವುತೊಟ್ಟೆಡೆಬಿಡುಪ್ರಜಿತಧೈರ್ಯ
ನಸುಗೌರವಾ || ಕಳವಳಿಸಿಬಸವಳಿದುಮಿಗಡೆಂ | ಥಳಿಸಿಯಮನಂದನನುಬಿದ್ದನು | ಕೆಳಗೆದಾರುಣಬಾಣಪಾತದಿಬೀಳ್ವ
ಗಜದಂತೇ | ೨ | ಎಲೆಲೆಹಿಡಿಹಿಡಿಬಿದ್ದನವನಿವ | ತಿಲಕನೆನುತಸುರಾರಿಯೊದರಲು | ಕಳವಳಿಸುತನಿಲಜನುಬೀಗದಲಿತ್ತಿಯಾ
ನೈದನಾ | ಬಳಿಕನೆಲದಲಿಹಾರಿಬೀಲಾಂ | ಬಲದಲಾತಸಕಾಳೆ ೈರಿಸಿದನು | ಬಲಿಯೆಬಹುಭಯಬಂದುಮುತ್ತ ರರ್ಜುನಾನು
ಜರೂ | ೩ | ಹರಿಯುಚಿತವಚನದಲಿಯಾಭೂ | ವರಸಂತೈಸಿದನುತದನಂ | ತರದಲಂತಕಸುತನೆಡೆಗಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ನ್ಮೈತಂದೂ || ಕರತಳದಿವೈಜಿತಲಿಬಿಡುಬಿಡು | ಮರುಳುಮಗನೆಯಪಾರಕೋ ಕೋ | ತ್ಕರಗಳೆಲ್ಲವನೆಂದುಹುತಾ ತ್ತರದೊ
ಳಿಂತೆಂದಾ || ೪ | ತನುಜಕೇಳ್ಸುಹೃತ್ರಧರ್ಮವಿ | ದೆನಿಪವೋಲುಳ್ಕೈಕೊಂಡೆನೀವೇ | ದಿನಿಯವನದುಮ್ಮಳಿಕೆಯನುವಾ
ಣಿಸಿದನೆಲ್ಲವನೂ | ಅನುಜನೊಡನುರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ನನುಭವಿಸಿಗತಕೋಕನಾಗೆಂ | ದೆನುತಪಲಪಂದದಲಿಸಂತೈ ಸಿ
ದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ | ೪ | ಳುಮತಿದುರ್ಯೋಧನನುವಿದುರ | ದ್ರಮುಖರಾಡಿದನುಡಿಯಕೇಳದೆ |ಸಮದನಾಗಿಯಧರ್ಮ
ಪಥದಲಿಚರಿಸಲಿಂತಾಯೂ | ಎಮಗದಕೆನೋವಿಲ್ಲಕೋಕ | ಭ್ರಮೆಯಿನಿತುಗಾಂಧಾರಿಗಿಲ್ಲಲಿ | ಯಮತನುಜನೀನೆಮ್ಮ
ನಿಬ್ಬರನೋಡಿಮರೆಯೆಮ್ಮಯಾ | ೬ | ಎಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ ಪ್ರವನೀಶ್ವರ | ನಂದುಬೋಧಿಸೆಮಕ್ತೆಯಾಯಮ | ನಂದ
ನನುಕೋಕವನುಬಿಡದಿರೆನುತಿದನಸುರಾರೀ | ಇಂದಿದೇತಕೆದುಃಖಬಾಂಧವ | ವೃಂದವತ ತ್ತಿಮೃತಜನಕೆಪಲ | ಪಂದವ
ಹಸಂತಾವವಹುದಿನ್ನಳಲಬೇಡೆಂದಾ | ೭ | ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠರನಿನ್ನ ಬಂಧುಗ | ಳಿದುಕದನದೊಳಾಹವದೊಳ | ಗ್ಗಳವೆನಿ
ಸಿದತೊಧ್ವರ್ವಲೋಕಕೆಪ್ರೋದರವರಾಗಾ | ಅಳಲಬೇಡದರಿಂದಲಹರಿಗೆ | ಪಲವುತೆರದಲಿದುಃಖಿಸಿದಾವ | ರಿದುಬಹರೇಳ್ದ
ಳಿದವನುಗತಕೋಕನಾಗೆಂದಾ | ೮ | ಕೇಳತಕ್ಕುದನೆಲ್ಲವನುನೆರೆ| ಕೇಳದೆಯಲಾಧೀಷ್ಮನಿಂದಲಿ | ಕೇಳಿಮತ ತ್ತಯಿಮುಸ
ದೊಳಗೆಮರುಗೂಡುಸಲ್ಲದಲೇ | ಹೇಳರೇಯತಿಹಿತವೆನಿಪವಾ | ಕಾ ೈಲಿಗಳನಾವ್ಯಾಸನಾರದ | ರಾಲಲಿತವಚನಗಳಮರದಿಂ
ತಳಲಬೇಡೆಂದಾ | ೯ | ಅರಸಬಹುದಕ್ಷಿಣೆಯನಿತಾ ತ್ತ |ದರದಿವಾಡುಮಹಾಧ್ವರವನ | ಚ್ಚರಿಯಿದೆಂಬಂದದಲಿದೇವತೆಗಳಿ
ಗೆಪಿತೃಗಳಿಗೇ | ಪಮಲಪುಣ್ಯವಹುಟ್ಟಿಸವನಿಯ | ನರರಥರ್ಮದಿಸಲಹುನೀನಿಂ | ದುರುದಕ್ಷಿಸುಪ್ರಜಿಸತಿಥಿವ್ರಜವನಿಸ
ವರತಾ | ೧೦ | ಎನುತಯರಿಜೋಧಿಸಲುಯಮುನಂ |ದನನುವಿನಯದಿನುಡಿದಳೀಲೆ| ದನುಜಹರನಿನ್ನಿಯದೃಢಪ್ರೇಮಗಳು
ಸಿ ರ್ಧವಾಗೀ | ಅನವರತವಿರುತಿರುತಲೆನ್ನಸು | ಳೆನವೆನಿಸಿರಕ್ಷಿಸಿದವೀಗಳು | ವನಕೆಹೋಹರೆಪ್ರಿಯವನುಜ್ಞಾಯಕೊ
ಟ್ಟುಬ್ಬಳುಹೆಂದಾ | ೧೧ || ವನಕೆಹೋಗದೆನಿಂದೆನಾದಡ | ಮುನಿದಕರ್ಣಪಿತಾಮಹಾದಿಗ | ಳನುವಥಿಸಿದಾಕ್ರೂರಕರ್ಮ
ಕೆಕಾಂತಿಯಂತಯಬೂ | ಳಿನವೆನಿಸಿದಳಿವದುವೆಇನ್ನೇ | ನನುರಚಿಸಲಡಗೂಡುಹೇಳಿನ್ನೆ ನುತಧರ್ಮಜನುತಿಯಬಾರಾಕಯ್ಯ
ನಿಂತೆಂದಾ || ೧೨ | ಎಲೆನೃಪತಿನಾವ್ನಿನಗೆನೆಂದೊಡಲೇ | ತಿಳುಹಿಡತಿಹಿತವಾಕ್ಯವೆಲ್ಲವು | ಸಲೆಕಿವಿಗಳನುಹೋಗವಲಸದಸ

ತ್ಕ್ರಯಾವಳಿಯಾ ॥ ವೈಲಿದುವಾಡಿಸುವಾತನೀಕನು । ಕಲುಷಕರ್ಮದಿಂದಾಯ್ದೊಳೊಳ್ಳಿಡೆ । ಯೆಲಳ್ಳುನೆನಿನಿದರಗಳ್ಳಿಂಜ
ವಕಳಿಯುಬಹುವೆಂದಾ ॥೧೩ । ಆವಸಕೇಳಿನ್ನಶ್ವಮೇಧಾ । ಧ್ವನಬಹುದಹ್ಮಿಸಿಯುನಿತ್ತಾ । ದರಿಸಿವಾಡಿದರಲಿಭವಚ್ಚಿಂ
ತಾನುತಾಪಗಳಾ । ಹರವಹುವುರಿಳುರಾಮನುತೀ । ಭರತನಂತಿದಾನದಲಿತ । ತ್ವನೆನಿಸುವೀನೆಂದುವೇದವ್ಯಾಸಬೋಧಿ
ಸಿದಾ । ೧೪ ॥ ಎನಲುಕೇಳುತಮುನಿಸನೊಡನಾ । ಜನದನುಡಿದನುಭೂಮಿಪಾಲ । ನನಳುನುಮಾಡೂ ಎವರಧಯುಮೇ
ಧವೆಂದೆನುತಾ ॥ ಅನನ್ಯತಕೇಳಿಹೆನುನೀವಿಂ । ದಿನಲ್ಲಿಯುಮಿಸಿದಂತೆಯಾಕ್ರಮ । ವನುರಚಿಸುವೆನುವರಮುಪರಿತೋಷದ
ಲಿಭಕಿ ತ್ಯಯಲೀ ॥ ೧೫ । ಎನುತರುಹಿತಿನೊ೦ದುಬಿನ್ನಹ । ವನುಮುನಿಪಕೇಳಿಶ ಶ್ವಮೇಧವು । ಘನವೆಸಿಬಹುದಹ್ಮಿಣಾ
ನ್ವಿತವಾಗಬೇಕಡಕೇ । ಧನವಿಹೀನನನುನನುರಣಪತ । ಮನುಜಪತಿಗಳುನುತರುಬಾಲಕ । ರನವರತವತ್ಯಂತಶೇಕಾಕ್ರಾಂ
ತರಾಗಿಹರೂ ॥ ೧೬ ॥ ಅನರಕ್ಕೆಯಲಿಧನವನವಪಡ । ಣವನುವಾಡಲುಸಲ್ಲದೆನಗಿಂ । ನವನಿಯಲಿಧನವಿಲ್ಲವರ್ಕ್ಕೋಧನನು
ಪೂರ್ವಜಲೀ । ಹವಣರಿಪುದೆವೊಡನೆಮಾತ್ರ । ರ್ಯಿವನುವಿರಚಿಸಿಸಕಲನೃಪಸಂ । ಗವನುಕೂಡಿಂಯವರಿಗಿಕ್ಕಿದನಖಿಳವ
ಸ್ತುಗಳಿ । ೧೭ । ಹಿಳಿದಕಬಿ ಬ್ಬನುವಿಪ್ಪೆಯೋಕರು । ಗಳಿಗೆಯುಳುಬಡೆಕರೆದಗೋಸಂ । ಕಾಳದವೊಲಯೀಬಿಳಿಯ
ಕೊಯಿಕ್ಕ ಬಿರ್ದಬರಿಹೊಲನೋ । ಫಲವನಿಳುಹಿದತರುವೆಕ್ಕಾರವ । ನಳುಪಿಯರ್ಥವಕೊಳಲುಜೀವದ । ಲಳಿದಧರಣೀ
ಪ್ರಜೆಯೊಮುನಿಪತಿಳಿಯಲರಿದೆಂದಾ ॥ ೧೯ । ಅದರಿನೀಧರಣಿಯಲಿಭಂಡಾ । ರದಲಿಧನವನಿತಿಲ್ಲಹಾಳಿನಿ । ನಿರ್ದುಬೇಕವುನು
ರ್ಧನತ ತ್ವವದುದಿನ್ನಿನಗೇ । ಇದಕೆವೇಲಣಕಾರ್ಯವಿನ್ನಾ । ವುದುಧನವನಾರ್ಜಿಸುವಬಗೆಯಾ । ವುದುನನಗೆಕರ್ತ
ವ್ಯವಾವುದುಹೇಳಿನೀವೆಂದಾ ॥ ೧೯ । ಎನುತಲಶ್ವಿನ್ಯೆ ನ್ಯದಲಿಯುಮನಂ । ದನನುವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲುಬಳಿಕಾ । ಮುನಿವನಾದರ
ದಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನರನನೋಡೀ ॥ ಮನದೊಳಗೆತನ್ನಲ್ಲಿತಾವೊಂ । ದಿನಿತುಹೊತಾ ತ್ಕಾಯಿಳೋ । ಚನೆಯಮಾಡಿಯು
ನಂತರದಲಾನೃಪತಿಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೦ । ಅವಸಕೇಳುಮುರುತ ತ್ತನೆಂದೆಂ । ಬವನುಳುನಯಜ್ಞಾವನುವಿರಚಿಸಿ । ಧರಣಿಸುರರಿಗೆ
ಬಳಿಧನಗಳಿನಿತ ತ್ತಾದಿಯಲೀ । ವರಮಹರುಷದಲವರುನಿಜಮಂ । ದಿರಗಳಿಗಹೊಹೊತ್ತಡಕಿದರುಹೊರ । ಲರಿದೆನಿಸಿಮಿಕ್ಕಿ
ರ್ದವಗಣಿತಹೇಮರಾಶಿಗಳೂ । ೨೧ । ಪಿರಿದೆನಿಸಿದಾಧನವನವನೀ । ಸುರರಗದುಹೂಳಿದರುತಾವೆಲ್ಲ । ರುಬಳಿಕಲಂದೇಕವಾ
ಕ್ಯಗಳಿಂದಲೀಧನವಾ । ಧರೆಯೊಳಾವನುಕಂಡನದಕಾ । ನರನೊಡೆಯುನೆಂದಾಡಿದರುಳೀ । ಳರನನೀನದರಿಂದತತ್ಕಾಂಚನ
ವವರಿಸೆಂದಾ ॥ ೨೨ । ಅದತರಿಸಿನೀಮುಖನಮಾಡೆನೆ । ವಿದರಿನುಡಿದನುನೃಪತಿವಿವೌ । ಳ್ದಧನವತಂದಧ್ವರವನಾನಿಸ್ಸು
ಮಾಡಿಪಡೋ । ಆದರಳಿವೆಹೆಚ್ಚುವುದುತಾಪು । ಣ್ಯಾದಫಲವುಸಿದ್ಧಿಸದುಧಿಪವೆನ । ಲದಕೆನನುನಗೆವೋಳೆಯೆಒಳಿಕಾವ್ಯಾ
ನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೩ । ವನುವನುಳ್ಳದರಿಂದಧರಣಿಗೆ । ವನುಮತಿಪ್ರಕಟಾಖ್ಯವಾಯಿತು । ವನುದೆಗಧಿಪತಿಯಾದನಾವವನಾತನ
ರ್ಥಗಳೂ । ಹುಸಿಯದಲ್ಲತದಗ್ರಜಲ್ಮರು । ಬಿಸುಟುಹೋದರಧನವಧರ್ಮದ । ಬಿಸುಗೆವೀರಿಯದರಿತರ್ದ್ಧನಕರ್ತುನೀನೆಂ
ದಾ । ೨೪ । ಎನೆಮನದಸಂಕಯಬಟ್ಟು ನನುಜಪತಿಯುನ್ನಮರುತಾ । ವನಿಪನಿನ್ನತಿಬಳಿಧನವನುಪಾರ್ಥಿಸಿದಬಗೆ
ಯಾ । ನನಗೆವಿನರಿಸಿಯೆನಲುಕೇಳಿಂ । ನನಳುವೆನಿಸಿದತತ್ಕಥೆಯನೆಂ । ದೆನುತಲಾಗಳವ್ಯಾಸನಾದದಿಂದಲಿತಂದಾ ॥೨೫॥
ಯಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಮುನ್ನಕೈತೆಯುಗ । ದಲಿನಮುಜ್ವಲದಂಡನೀತಿಗ । ಳಲಿನಡವಮನುವಿಗಪ್ರಜಾಸಕಮುಖ್ಯನುತನಾ
ದಾ । ಬಳಿಕಲಾತನಿಗಿಕ್ಷುಉಪಯಿಸಿ । ತಿಳಿಯಲವನಿಕ್ಷ್ವಾಕುವೆನಿಸಿದ । ನಲಿತದುರ್ವಿಷಪತಿಗೆನೂರ್ವರಂತರ ಜನಿಸಿದ
ರೂ ॥ ೨೬ । ಅನರೊಳಗ್ರಜನೆಂದೆನಿಪವಿಂ । ಕುವಿಗಪುಟ್ಟಿವಿವಿಂಕುವೆಬಾ । ಖ್ಯವಧರಿಸಿದಾತ್ಮಜಪದನಾಮಚ್ಛದಕನು
ತರಾ । ಅವನಿಪತಿಕೇಳಿತ್ತುಮ್ಮಾರಕ । ನಿವಹಧಿಖನಿನೇತ್ರನೆಂದೆಂ । ಬವನುಪಿರಿಯನುಕಾರ್ಯವನುರುಕ್ಷಿರ್ಯವಧ್ಯವ
ನೂ । ೨೭ । ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ದಳಾಕುಮಾರಕ । ನವನೀಯಲಿನುಲ್ವರನುವರಿ । ಭವಿಸಿಕೆಡಿಸಿಯಶೇಷಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನುಕೈ
ಕೊಂಡೂ । ಪವಣಸರಿಯವೆಮಂತ್ರಿನಿದ್ವೀ । ಪವನುಮಾನ ವ್ಯವರಾಭವದುರಿ । ತವಪ್ರಜಾಪೀಡನವಿಚಿಸಿಮೂರ್ಖನಾ
ಗಿರ್ದಾ । ೨೮ । ಇಲಲುಸಕಲಪ್ರಕೃತಿಗಳುನಚಿ । ವರುಮುನಿದುಖನಿನೇತ್ರಧರಣೀ । ಕ್ವಂನತೆಗದುತದಾತ್ಮಜಗೆವಪ್ಪವ
ನುಕಟ್ಟಿದರೂ ॥ ಅರಸಕೇಳಾನಂದನನುಪಿತೃ । ವರಿಭವವನರಿದಳುಕತದವಾ । ತ್ಯಾನುಪ್ರಜೆಗಳನೆಲ್ಲರನುಪ್ರಿಯದಿಂ
ದಲಾಳಿಸಿದಾ । ೨೯ । ಖಿನವೆನಿಪಸತ್ಯದಲಿನದ್ವ । ರ್ತನದಲುತ ತ್ಪಥರ್ಮದಲಿಬುಧ । ಜನಹೊಗಳುವಂದದಲಿವರ್ತಿಸಿಯಾ
ಕುನಾತಕನೂ । ಅನವರತಬಯುದಾನತತ್ಪರ । ನೆನಿಸಿವಿಪ್ರಾವಳಿಗೆತನ್ನಯ । ಧನವನೆಲ್ಲವನಿತುತ್ತಾರಿದ್ರ್ಯವನುಧರಿಸಿ
ದನೂ । ೩೦ ॥ ಅರಸಿಗೀರೀತಿಯಲಿಬಡತನ । ವೆರಿಸಿರಲುಕಡುನೀಲುಗಿದುದುತ । ತ್ಪರಿಜನವೆಳೆನೆನೇಯೆಲ್ಲನ್ರವೋಮುದದ
ನರಿದೂ । ಅರಿನೃಪರುಮೇಲೊತಿ ತ್ತಬರಲಾ । ಧರಣಿದತಿಮುರಿದೋಡಿಪಸಾ । ವ ತ್ತರುಸಹಿತಕಾನನಕಳೆಹೋದಸಾರೈಸ್ಯ

ಪೈತ್ತಯಲೀ ॥ ೩೧ ॥ ಬಲಪುವಿನಿವದೊಳಗತನ್ನ ವೈ । ತಿಲಕಮಾಡಿದನುಗ್ರತವನು। ಬಳಿಸಿತಾಗಮಹಾವ್ರಭಾವವುತನ್ನ
ಕೆರಯುಗಳೀ । ಬಳಿಕಲಾತನುಮುನಿದುಮಿಗೆವೆ । ಗ್ರಳಿಸಿದಮನಕಿ್ರಯೆಯುವಮಾಡಿದ । ನಲಳುವಮಹಿಮೆಯನೇನನೆಂಬಿನ
ಭೂಧಕೆಳಿಂದಾ । ೩೨॥ತುರಗಸಾಮಜರಥಭಟಾವಳಿ । ವರವಸನಭೂಷಾಳಿರಕ್ಷಿ ೀ । ತ್ಕರಗಳಗಣಿತಹೇಮರಾಶಿಗಳಾಲುದಿ
ಸಿದವ್ರೂ । ಪಿರಿದೆನಿಪಿತಕ್ಷ್ಯೇನೆಯಿಂದಾ । ಆಸುತನ್ನ ನುಮೊದಲುಸೋಲಿಸಿ । ದರಿಗಳನುತಾಗಲಿದುನಿಜರಾಜ್ಯವನುಳ್ಕೆಕೊಂ
ಡಾ । ೩೩ । ಯಮತನುಜಕೇಳಾನ್ಯವಾಲೋ । ತ್ತಮಗೆಯಿದುಮೊದಲಾಗಿಯಾಕರ । ದಮನನಿಂದಾದುಡುಕರಂದಮನೆನಿ
ಸುವಭಿಧಾನಾ । ಕಮದವಮಾದಿಸಮಸ್ತಸದ್ಗುಣ। ಸಮಿತೆವಿಭವಸಮೈರ್ಯಶೌರ್ಯಗ । ಳಮಮತನ್ನೊಳಗೆಸೆಯೆತನ್ನ ಪ
ವನಿಳಿಯನಾಳಿದನೂ । ೩೪ । ಮನುಜಪತಿಕೇಳಾಕರಂದಮ । ಜನಪನೊಲಿದಾಂಗಿರಸವದದ । ರ್ಕನವವಿರಚಿಸಲಕ್ಷ್ವಮೇಧಾ
ಧ್ವರಗಳನುಮಾಡೀ ॥ ಖನವೆನಿಪಸುಕೃತಿಗಳನರ್ಚಿಸಿ । ಯನವರತಸಾಮಾ್ರಜ್ಯಸುಖಗಳ । ನನುಭವಿಸಿತನುಸಹಿತಲೆಯ್ದಿ
ದನೂರ್ವ್ವಲೋಕವನೂ । ೩೫ । ಧರಣಿಯನುತದನಂತರದಲಾ । ನರಪತಿಯಮಗನಾಳಿದನುಸುರು । ಚಿರಗುಣಾನ್ವಿತನಧಿ
ಕಬಲನಾವಿಹ್ಮಿದಾಹ್ವಯನೂ ॥ ಅರಸಕೇಳುವಸುಂಧರಾಧೀ । ಶ್ವರನಸುತನುಮರುತ್ತನಾತಗೆ । ನರಿಯೆನಿವಸುಕೃತಾತ್ಮರಿ
ಲ್ಲಜಗತ್ರಯಂಗಳಲೀ । ೩೬ ॥ ಇಂತುಸುಕೃತವೆಮೂರ್ತಿಯಾಯ್ತಂ । ಬಂತೆಸಕಲೋರ್ವಿಯನುಜನಕನ । ನಂತರದೊ
ಳಾಳುತಧರಿತ್ರೀಸುರವಾಲಿಸುತಾ ॥ ಕಾಂತಿಯುತನುಮರುತ್ತಧರಣೀ । ಕಾಂತನಧಿಕಖ್ಯಾತನಾದನ । ನಂತಬಲಭಾಗ್ಯಂಗ
ಳಲಿವಾಸವನಲೆಕ್ಕಿಸದೇ । ೩೭ । ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪನಾಮರುತ್ತ್ಯ । ವನಿಪನೊಡನೀರ್ಷ್ಯೆಯಲಿಭಾಗ್ಯದಿ । ನೆನಗೆವೆಗ್ರಳವಾದ
ನೀತನೆನುತ್ತಚಿಂತಿಸುತಾ ॥ ಮುನಿದುಕೆಡಿಸುವಬಗೆಯದಿನ್ನೀ । ನೆನುತಸುಯ್ವುತ್ತೊಮ್ಮೆನಿಜಸಚಿ । ವನಗೃಹಕೆತಾಪೋ
ಗಿಕೈಮುನಿದಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೩೮ । ಗುರುವೆಕೇಳುಮರುತ್ತಧರಣೀ । ಶ್ವರನುವಿನಯದಿಬಂದುತನ್ನಯ । ತುರಗಮೇಧಾ
ಧ್ವರಕೆಯುಸದರ್ಕನನನೂತುವಡೀ । ವರಿಸಲೆನಿಸುವನಾತನಿಮ್ಮನು । ಕರುಣದಲಿತತ್ಕಾರ್ಯಕಂಗೀ । ಕರಿಸದಿರುನೀನೆನ್ನ
ಬಿನ್ನಹನಿದನುಸಲಿಸೆಂದಾ ॥ ೩೯ ॥ ಸುರಿಗಧಿಪತಿಯಾದನನಗಾ । ದರದಲಾಚಾರ್ಯತ್ವವನುನೆರೆ । ವಿಚಿಸುವನೀಹೋಗಿಬೇ
ರಿನ್ನೊಬ್ಬಮನುಜರಿಗೇ ॥ ಮರುಳುಗೊಂಡುವದರ್ಕತತ್ವವ । ಧರಣಿಯಲಿಮಾಡಿಡೆನಿನ್ನಯ । ಹಿರಿಯತನಕೆದುಕೊರತೆ
ಯುಸುವಿದಮರೆಯುಬೇಡೆಂದಾ । ೪೦ ॥ ಹಲವುವತಾತುಗಳೇಕೆಕೇಳಿಂ। ನೆಲೆಧಿಷಣನೀನೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟಡೆ । ಬಳಿಕಲಾಭೂಪರನಮು
ಖತಾಚಾರ್ಯನಾಗವಗೇ ॥ ಒಲಿದೆಯಾಡಡೆನನ್ನ ನುಡಿಯನು । ಸಲಿಸಿತನ್ನರಪತಿಯಮಾತಿನ । ಬಲೆಗಶಿಲುಕದಿರೆನಲುನಗು
ತಾಂಗಿರಸನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೧ । ಎಲೆಮಹಾತ್ಮಸುರೇಂದ್ರನಾನಿಂ । ನಲಳುವಮಹಿಮೆಯನರಿಯದವನೇ । ವಲವುನುಡಿಗಳನಿನಿ
ತನಾಡಲದೇಕೆನೀನೀಗಾ ॥ ಸಲೆಜಗತ್ರಯಪತಿಯೆನಿಪನಿನ । ಗೊಲಿದುಗುರುವಾಗಿದ್ದುನಾನಿಂ । ನಳುಘವಾರೋಹಿತ್ಯವನು
ನೆರೆಮಾಡೆನನ್ಯರಿಗೇ ॥ ೪೨ ॥ ಇದಕೆಸಂಕಯವಿಲ್ಲನಾನಾ । ಡಿಪುದುತಪ್ಪದುಬಿಡುಭವಚ್ಚಿ । ತ್ತದಲಿಚಿಂತೆಯದೇತಕೆಂದಾಂ
ಗಿರಸಮಿಗೆನುಡಿಯೇ । ತ್ರಿದಶನಾಯಕನಾಗಳತಿಸ । ಮ್ಮುದದಿನಾತಂಗೆರಗಿತನ್ನಯ । ಸದನಕೈದಿದನೆಲೆವರೀಕ್ಷಿತತನಯ
ಕೇಳೆಂದಾ । ೪೩ । ಇತ್ತವಸುಭಾವಲಯದಲ್ಲಿಮ । ರುತ್ತನರಪಾಲಕನುಬಳಿಕ । ತ್ಯುತ್ತಮವಿದೆಂಬಶ್ವಮೇಧಾಧ್ವರವಮಾ
ಡುವರೇ । ಚಿತ್ತದಲಿನಿಶ್ಚೈಸಿಧಿಷಣನ। ಹತ್ತಿರಕೆತಾಪೋಗಿವಂದಿಸಿ । ಮತ್ತವಿನಯದಲಾತನೊಡನಾದರದಲಿಂತೆಂದಾ॥೪೪॥
ನಿನಗೆವೊಡಲೇಯರುಹಿಮಿಗೆನಿ । ನ್ನನುಮತದಿನುರುಸುಖವಮಾಡುವೆ । ನೆನುತಸಂಭಾರಂಗಳನುಚೋದಿಸಿದೆನೆಲ್ಲವ
ನೂ । ಮನಪೊಲಿದುನೀನಿನ್ನು ಖನಕೃವೆ । ಯನುಬಿಡದೆಮದ್ಯಾಗಕುಪದ । ರ್ಕನವವಿರಚಿಸುವುದಕೆಬಾಯೆನೆಜೀವನಿಂತೆಂ
ದಾ । ೪೫ । ಎನ್ನನಿಂದ್ರನುವೊಡಲಿವರಿಸಿದ । ತನ್ನಯಾಗಕ್ಕೆಲೆಯಿರನಾ । ವಿನ್ನು ಬಹವರಿಯವುದೆನಲದಕೇಳಿಯಾನೃವ
ತೀ । ನಿನ್ನ ಪಿತೃವುವದರ್ಕತತ್ವವ । ಮುನ್ನಲೆನ್ನ ಪಿತಾಮಹಗಮಿಗೆ । ವನ್ನಿ ಸುತವಾಡಿದನುನೀನಾತರದಿನಲಹೆಂದಾ । ಎನ
ಲುಗುರುನಾನುರ್ವಿಯಲಿಮನು।ಜನಮಖಕೆಯಾಚಾರ್ಯತೆಯುವಾ । ಡೆನುಸುನಿಕ್ಕಿಯವೆನ್ನೆ ಹಂಬಲಬಿಟ್ಟುನೀಜೋಗೀ । ಜನ
ಪನಿನ್ನ ಧ್ವರಕೆಯುಪದ । ರ್ಕನಕೆಬೇರೊಬ್ಬನನುವರಿಸೆನೆ । ಮನದೊಳಗೆಲಜ್ಜಿಸುತಬಳಿಕೆಳಗಾಗಿತಿರುಗಿದನೂ । ೪೬ ।ಮು
ನಿಪತಿಕೇಳಾಪುರುತ್ತಾ । ವನಿಪನುರ್ವಿಗೆಬರುತಖನುದ । ಮುನಿಯಕಂಡನುದಾರಿಯಲಿಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಾ । ವಿನ
ತನಾಗಿರಲಾತಪಸ್ವೀಂ । ದ್ರನುನುಡಿದಕಡುಡುಗುಡವಡಸಿದೆ । ಮನದೊಳಿಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿಬರುತಿಹೆಯದನುಕೇಳಿಂದಾ । ೪೪ ।
ಅಡಸಿದೀಚಿತ್ತದವಿಷಾದವ । ಬಿಡಿಸುವೆನುಹೇಳಿಸೆಮಹತ್ತನು । ನುಡಿದನೆನ್ನ ಧ್ವರಕೆಸೀನಾಚಾರ್ಯನಾಗೆಂದೂ । ಒಡಬಡಿಸಿಡೆ
ಗುರುವನಾತನನು । ಕಡುಜರಿದುರಕ್ಷಳಿಯುಹಿದನುಬೈನ್ಯ । ಕ್ಕೆಡೆಯೆನಿಸಿನಾಬಂದೆನನಲಾಮುನಿಪನಿಂತೆಂದಾ । ಅನಿಮಿಷರಗಣಪತಿ
ಬೃಂದನಿಂಖೀ । ಮುನಪಟಿಂತೆಯದೇತಕಾಂಗೀರ । ಸನನಿಧಾತ್ಮಜನುಸಂವರ್ತಾಖ್ಯಮುನಿವರನೂ । ಖನಪೆನಲುಗುರುವಿಂ ದ

ವೈಶ್ಯತಿ । ಯೆನುವಡದುಸಕಲವನುಬಿಟ್ಟಾ । ತನುದಿಗಂಬರನಾಗಿವೈರಾಗ್ಯದಲಿಚರಿಸುವನೂ ॥ ೫೦ ॥ ಅವಮಹಾತ್ಮನಬಳಿಗೆ
ಹೋಗಲೆ । ಭೂಮಿಪಾಲಭವನ್ಮುಖಕೆಸಂ ।ಪ್ರೇಮದಲಿಯುವದರ್ಕಕತ್ವವಧರಿಸಬೇಕೆಂದೂ । ನೀಮುದದಲಭ್ಯರ್ಥಿಸೆಂದಾ।
ತಾಮರಸಭವನಸೂನುಬೀಳಿದಸ । ಲಾಮುನಿವನೊಡನಾಗತನ್ನೃಪಮುಖ್ಯನಿಂತೆಂದಾ । ೫೧ ॥ ಎಲೆಮುನಿವಸಂವರ್ತನೆಲ್ಲಿದ್ದ।
ನಿಳೆಯೊಳಾನಾತನನುಕಾಬುದು । ಸುಲಭವೊದುರ್ಲಭವೊಕಂಡಡದಾವರೀತಿಯಲೀ ॥ ತಿಳುಹಿದರೆಬಳಿಕೆನ್ನ ಕಾರ್ಯ। ಕೊಳ್ಳ
ಲಿದುಬಹನೆನಗಾಬಗೆಯನೀ । ಗಳಿನಿರೂಪಿಸಿಯನಲುತನು ಮ್ಮನಿಯಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫೨ ॥ ಧರಣಿಪಾಲಕಕೇಳುಕಾಶೀ । ಪು
ರಿಯೊಳಗೆಸಂವರ್ತಸಂಯಮಿ । ವರನುತಾನುನ್ಮತ್ತವರ್ತನದಿಂದತಿರುಗುವನೂ । ವರರುತನ್ನನುತಿಳಿಯಬಾರದ । ಪರಿಯ
ಲಿಹನಾತನನಿರೀಕ್ಷಿಪು । ದರಿದುನಿನಗದಕೊಂದುಪಾಯವನೀಗಹೇಳುವೆನೂ । ೫೩ । ಪುರದಬಾಗಿಲೊಳೊಂದುಕಾಣಪವ ।
ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುನೀನುಕಂಡರೆ । ತಿರುಗಿಯೋಡುವನಾವನವಸಂವರ್ತನೆಂದರಿದೂ ॥ ಇರದೆಬೇಗದಿಬೆಂಬಿಡದೆಹೋ । ಗದಸ
ನಿಜನಸ್ಥಳದೊಳಾತನ । ಚರಣಗಳಿಗಧಿನಮಿಸುನಿಶ್ಚಲವಾದಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥ ೫೪ ॥ ಬಳಿಕಲಾಸಂವರ್ತನಂಯಮಿ । ತಿಲಕ
ನೆನ್ನಯಕುರುಹನಿನಗೀ । ಗಲುಕರದುಪೇಳ್ದವರದಾರೆನಲೆನಗೆನಾರದನೂ ॥ ತಿಳುಹಿದವನಿಂಬೀಗಳಾವೆಡೆ । ಯೊಳಗೆನಾರದ
ನಿಸ್ಪನೆಂದೆಡೆ । ಯೊಲಿದುತನಗಿದನರುಹಿಸಿಖಿಯಬಿದ್ದನೆಂದುಸುರೂ॥ ೫೫ ॥ಇದಕೆನಿನ್ನಯಚಿತ್ತದಲಿನೀ। ಚಿದರಬೇಡೆಂದೆನು
ತಲಾನಾ । ರದನುಚೋಧಿಸಿಕಳುಹಲಂದುಮರುತ್ತಭೂವರನೂ ॥ ಮುದದಲಾಕಾಶೀಪುರವನೈ । ದಿದನುತನ್ನ ಗರದಲಿದಿಕ್ಕಿ।
ಲ್ಲದುದನೊಂದನುಕವಕಂಡದತಂದಚೀಗದಲೀ॥ ೫೬ ॥ ಪುರದಬಾಗಿಲೊಳಾಹೆಣನತಂ । ದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲೊಬ್ಬಹುಚ್ಚನು।
ಬರುತಲದನೀಕ್ಷಿಸುತಲಾಗಳೆಬಂದದಾರಿಯಲೀ ॥ ತಿರಿಗಿಬೇಗದಲೋಡಲಾಭೂ । ವರನಿವನುಸಂವರ್ತನೆಂದರಿ । ದಿರದೆಬೆಂಬಿ
ಡದಾತನೊಪನೈದಿದನುಚೀಗದಲೀ । ಮುರಿಪಿನೋಡುತಲಾತನಾಭೂ । ವನವಮೇಲುಗುಳುತ್ತಧೂಳಿಯ । ನಿರದೆಚಲ್ಲುತಲಾ
ಗಲುನ್ಮತ್ತತೆಯುಪಾಟಿಸುತಾ॥ ಪರಿದುವಿಜನಸಾತ್ಮನದಲಿವಟ । ತರುವದೊಂದಿರಲದರನೆಳಲಿನೊ। ಳುರುತರಕ್ರಮವಡಿಸಿಕೊಂ
ಡಿರೆಪ್ರೋಗಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಾ ॥ ೫೭ ॥ ವಿನಯದಲಿಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡಾ । ಮುನುಜನಾಥನುಹಿಂದೆಬಂದಾ ।ತನಿಗೆನಾಪ್ತಾಂಗವ
ರ್ಣಾಮವನಾಡಿನಿಂದಿರಲೂ ॥ ನಿನಗೆನಾನಿರ್ಪ್ಪರವಪೇಳ್ದಾ । ವನುಕಳುಹಿದನುನಿನ್ನನೆನಗಾ । ತನಹೆಸರಹೇಳಿಸುತಲಾಸಂ
ವರ್ತಕೇಳಿದನೂ ॥ ೫೯ ॥ ಇದಕೆಹುಸಿಯದೆಹೇಳುನಿನಗ । ಪ್ಪೆದುಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಹುಸಿಯಾ । ದಿದೆನಾಸಿರಹೋಳಹು
ಸುತಲಿಧಿಟವಹೇಳಿನಲೂ ॥ ಚದುರನೆನಿಪಮರುತ್ತನತಿವಿನ । ಯದಲಿನಿಮ್ಮಮಹತ್ವವನುನಾ । ರದನುಹೇಳಿದನೆನಗೆನುತಸಂ
ವರ್ತಗರುಹಿದನೂ ॥ ೬೦ । ಎನಲುಕೇಳುತಲಾಗಸಂವ । ರ್ತನುಬಳಿಕನಿನಗಿದನುನಾರದ । ಮುನಿಯರುಹಿಮತ್ತಲ್ಲಿಗೈದಿದ
ನದನುಹೇಳಿನಲೂ ॥ ಜನವನಳಿಕದೆನುಡಿದನಿಮ್ಮಿರ । ವನುತಿಳುಹಿನನಗೊಡನೆನಾರದ । ನನಲವೆನುಹೊತ್ತಿಕ್ಕಿಹೊಕ್ಕನೆನು
ತ್ತಲರುಹಿದನೂ ॥ ಎನಲುತತ್ಸಂವರ್ತನಾಭೂ । ಪನನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯೆಮ್ಮಕಾಬದೆ । ಮನವ್ಯೋಲಿದುನೀಬಂದಕಾರ್ಯವಹೇಳು
ತನಗೆನಲೂ ॥ ಅನಘಳಿಕೇಳ್ಮದ್ಯಾಗಕುವದ । ಕ್ಕನವವಾಡಲುಬೀಕುನೀನೆಂ । ದೆನುತಲರುಹಲುಬಂದೆನಾನುಮರುತ್ತಭೂವ
ರನೂ ॥ ೬೨ ॥ ಮುನಿವಕೇಳ್ದಾವಿಯಲಿನಿನ್ನಯ । ಜನಕನೊಲಿದಸ್ಮತ್ಸಿತಾಮಹ । ನೆನಿಸುತಿಪ್ಪಕರಂಧಮನುವಾಡುವವಃ
ಖವಳಿಗೇ । ಅನವರತನಿರಚಿಸಿದನುಪದರ್ಕನವನೀನಾರೀತಿಯಲಿಕೃಪೆ ।ಯನುಬಿಡದೆನನ್ನ ಧ್ವರಕೆಯಾಚಾರ್ಯನಾಗೆಂದಾ। ಎನಲು
ಕೇಳ್ದಾನುಡಿಯನಂವ । ರ್ತನುಬಳಿಕವಿನಯದಿಮರುತ್ತಾ ।ವನಿವನನುನಯೆಯಿಂದಲೀಕ್ಷಿಸಿನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವನೂ।ಸನಗಹೇಳಿದೆ
ಸನ್ನ ಕೆರನನು। ನಿನಗೆನಾನರುಹುವೆನುಕೇಳೆಂ।ದೆನುತಲಾಡರದಿಂದಮತ್ತಾಕ್ಷಣದೊಳಿಂತೆಂದಾ॥೬೪॥ಜನವಕೇಳಿವ್ಮಂಣನಹಧಿ
ಪ । ಣನುತಪ್ಪೋಬಲವಿಂದವೊಡಬೆ । ನ್ನ ನುಜರಿದುಪರಿಭವಿಸಿಧನಗೇಹಾದಿವಸ್ತುಗಳಾ ॥ ಅನಿತುವನುಬಿಟ್ಟಿರ್ಪ್ಪಿಬಂದಿಂ ।
ತನಳಿತಿರುಗುತ್ತಿಹೆನುನಾನಿಂ । ದಿನಲಿನಿನ್ನುವದರ್ಕನಕೆಬಹಮಹಿಮೆಯಿಲ್ಲೆಂದಾ । ೬೫ । ವರಿಸುನೀನಾತನನುನಿನ್ನ।ಧ್ವರ
ಕೆನಾನೇಬೇಹುದೆಂಬಾ । ಕೊರತೆಯುಳ್ಳರೆನನಗೆಯಂಣನುಮಾನ್ಯನಹನೆನ್ನಾ ॥ ಕರದುಧಿಷಣನುಕಳುಹಿದರೆನಾ । ನಿರದೆಬ
ಹೆನೆದರಿಂದನೀನಾ । ಗುರುವನೊಡಬಡಿಸವರನುಜ್ಞೆಯಕೊಂಡುಬಾಯೆಂದಾ ॥ ೬೬ । ಎನೆಮರುತ್ತನರಾಧಿವತಿನುಡಿ । ದ
ನುಬಳಿಕನಾಮೊದಲುಸುರಗುರು । ವಿನಬಳಿಗೆಹೋಗಿದ್ದೆಗುರುಕೃಪೆಹುಟ್ಟುವಂದದಲೀ । ವಿನಯವಾಕ್ಯದಿಕರದೆನಂದೆ। ನ್ನ
ನುಜರಿದುನಾನುಡಿದನುಡಿಗಳ । ನನಿತನಂಗೀಕರಿಸದಮರಾಚಾರ್ಯನಿಂತೆಂದಾ । ... ... ॥೬೭॥
ಅನಿಮಿಷರಿಗಾಚಾರ್ಯನಾನೆಂ । ದೆನಿಸಿದೆನ್ನ ಮಹತ್ವಕೆಡದೇ। ಮನುಜವಾಡುವಮುಖಕೆಯುವದರ್ಕನವವಾಡಿದರೇ ॥ ಎನು
ತಬಾರದೆನಿಂದನೆನ್ನೊಳು । ಜನಿಸಿದೀರ್ಷ್ಯೆಯಿಂದನಾಗುರು । ವನುವೊದಲೆಮನ್ಮಖಕ್ಕಬಾರದಹೆರದುಬೀಳಿಸಿದಾ । ೬೪ ।
ಶಿಷ್ಯಕನಾಧನವಾಕ್ಯವನುಮೀ । ರದೆಬೃಹಸ್ಪತಿಭಾರದಿದ್ದನು । ತ್ರಿದಿವಕಿನ್ನಾತನನುಳಿದವಡೆಹೋಗನೆರೆನಿಮ್ಮಾ ।

ಪದಕೆರಗಿಭವದೀಯಮಾಹಾ | ತ್ಮ್ಯದಲಿಸುರವನಗೆಲುವೆನೆಂದಿಹೆ | ನಿದನುಕೈಕೊಂಡೆನ್ನ ಸಲುಪಲುಬೇಕುನೀನೆಂದಾ ||೯೯||
ಎನೆಮುರುತ್ತನಕೊಡೆಸಂವ | ರ್ತನುಬಳಿಕಳಿಂತೆಂದನಾನಿಂ | ದನಳಿನಿನ್ನಿಯಮಾತಮೀರೆನುನಿನ್ನ ಮುಖಕೀಗ ॥ ಮನಪ್ಪೊಲಿ
ದುಬಂದಿಪ್ಪೆನುವದ | ರ್ಕನವಮಾಡುವೆನದಕೆಪಿರಿದೆನೆ|ಮುನಿದುಕಪ್ಪವಿರಚಿಸುವರಾಂಗಿರಸವಾಸವರೂ||೭೦|| ಅದಕೆನೀಮು
ನಿಬೆದರಿಸಂಚಲಿ | ಸಿದರೆತತ್ಸಮಯದಲಿನುತ್ಕಾ | ವದಲಿಕೆಡುವೆಕ್ಷಣಾಸುನಿಶ್ಚಯವಿವನುನೀನರಿದೂ | ಮುದದಿಸುಸಿ ಸ್ಥರ
ನಿಶ್ಚಲತೆಕುಂ | ದದೆಮಹಾಧೈರ್ಯದಲಿನಿಬೇ | ಹುದುವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡುಹೇಳೆನೆಬಳಿಕನೃಪನುಡಿದಾ ||೭೧|| ಮುನಿಪಕೇ
ಳ್‌ಸಂವರ್ತನನಗಿಂ | ದಿನಲಿನಿನ್ನಯಕೃಪೆಯದಾದುದು | ನಿನಗೆನನ್ನಯಮೇಲಿಸಂಕಯವೇಕೆಬೇಡವದೂ ||ಅನಿಮಿಷಾ
ಧಿಪಧಿಷಣರಿಬ್ಬರು | ಮುನಿದರವರಿಗೆಬಿದರುವೆನೆಹಗೆ | ತನವನೀಕನುಬಂದುಮಾಡಲಿಹೆದರೆನಾನೆಂದಾ ||೭೨|| ಮನದಭಯ
ದಲಿನಿನ್ನ ಸಂಗತಿ | ಯೆನುಬಿಸುಜನಾನಿದ್ದೆನಾದರೆ| ವನಜಮಿತ್ರನುಚಂದ್ರನುಡುಗಣವೀಕುಲಾದ್ರಿಗಳೂ ॥ ಎನಿತುಕಾಲ
ವುಜನಗದೊಳಿಹವಂ | ತನಿತುಕಾಲವುಪುಣ್ಯಲೋಕಗ | ಳೆನಗೆಸಿದಿದ್ಧಸದಿರಲೆನುತಕಪಥಗಳಮಾಡಿದನೂ||೭೩|| ಈತೆರದಿಕವ
ಥವಮುರುತ್ತಮ | ಹೀತಳಾಧಿಪವಾಡೆವೆಚ್ಚಿನು| ಹಾತಪಸಿ ಸ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ನಪಸಂವರ್ತನೊಲಿದಾಗಾ ॥ ಖ್ಯಾತನನುಮಾಡು
ವೆನುಮಿಗೆಪುರು | ಹೂತನಿಮಿ ಮ್ಮಗಿಲಿಸಿವಿತ್ತೂ | ಪೇತನನುಮಾಡುವೆನುನಿನ್ನ ನೆನುತ್ತಲಿಂತೆಂದಾ ||೭೪|| ಎಲೆಮುರುತ್ತ
ನ್ಯಪಾಲಕೇಳ್ ಸ್ವಗ ೧ | ಳವೆನಿಪಥನಬೇಕುಯಾಗ | ಕೈಕ್ಷಳಿಯೊಳಾಧನಬಹುಬಗೆಯನಿನಿಗೀಗಲುರುಡುವೆನೂ ॥ ಲಲಿತವೆ
ನಿಸಿದಹೇಮವಂತಾ | ಚಲಕೆಯುತ್ತರಭಾಗದಲಿಮಂ | ಜುಳವೆನಿಸಿಪ್ಪನಮಂಜವಂತಾಖ್ಯಾದ್ರಿಯೊಸದಿಹುದೂ ||೭೫||
ಆಶಿಲೋಚ್ಚಯದಲ್ಲಿಹೈಮವ | ತೀಸಹಾಯನುಕಂಭುಸಕಲನು | ರಾಸುರಾದಿಗಳಖಿಳಭೂತಪ್ರತತಿನೇವಿಸಲೂ ॥ ಭಾ
ಸುರಶ್ರೇಯಸೆಯಲಧಿಕ | ವಿಶಾಸದಲಿವಿಪರಿಪನುತತ್ತಟ | ವಾಸವದುಪುಣ್ಯಾತ್ಮವಾದವಗಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಂದಾ ||೭೬|| ಆಗಿರಿ
ಯೊಳಗನುದಿನಜರಾಮೃತಿ | ರೋಗಬಾಧೆಗಳಿಲ್ಲವಚ್ಚರಿ | ಯಾಗುವಂದದಿತರುಲತಾಗುಲ್ಮಪ್ರತಾನದಲೀ ॥ ಯೋಗಯು
ಕ್ತರುಭಜಿಸುತಿಪ್ಪರು | ಭೋಗಿಭೂಷಣನಂಘ್ರಿಕಮಲವ | ನಾಗಮಜ್ಞರುಬಲ್ಲರೆಲೆಭೂವಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥ ಆದರಪಾ
ರ್ವದಲೆವಿನಿಲಭಂ | ದದಲಿಥಳಥಳಿಸುತ್ತಲಿಸದಿ | ಪ್ಪುದುಸಮುಜ್ವಲಬಹಳಕಾಂಚನವಾಲುಕಾವ್ರತತೀ ॥ ಮುದದಿನ
ಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿಯಲ್ಲಿಹ | ಮದನಮಥನನಭಜಿಸಿತರಚೀ | ಹುದುಸಮುತ್ಕಟವಾದಕಾಂಚನರಾಶಿಗಳನೆಂದಾ ||೭೮|| ಎಂದು
ಸಂವರ್ತನುಮುರುತ್ತಗೆ | ಯೆಂಬುಬೋಧಿಸಿಭಾರವಾಪಕ | ವೃಂದವನುಕರಸೇಳುಹೋಹವೆನುತ್ತನಿಶ್ಚೈಸೀ |
ಮುಂದೆಭಾರಕರುಷ್ಟವಾಹಿ | ಸ್ಯಂದನಗಳವುನಡೆಯೆಮನದೊಲ | ವಿಂದತನ್ನವಪನೊಡನೆಬೇಗದಲಲ್ಲಿಗೈದಿದರೂ ||೭೯||
ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಮಂಜನಂತಾ | ಚಲದನಿಕಟದೊಳೀಕ್ಷವರನಕೃಪೆ | ಯಲಿಧರೆಯನಗುಳಿಸಿಮಹೋನ್ನತಹೇಮರಾಶಿಗ
ಳಾ ॥ ಸಲೆಹೊರಿಸಿಕೊಂಡಾಮರುತ್ತನು | ಬಳಿಕಹಿಮಭೂಧರದಪ್ಪಿಣ | ಕೊಲಿದುಬಂದನುಪಿರಿದೆನಿಸಿಧನವಂತನೆನಿಸಿದ
ನೂ ||೮೦|| ಬಳಿಕಬಂದುರುಯಜ್ಞವಾಟವ ॥ ನಲಪ್ಪುಭಾಂಡವ್ರಮುಖಸೌಧನ | ಗಳನುಶಯ್ಯಾಸನಾದಿಗಳಾದವೆಲ್ಲವ
ನೂ ॥ ಸಲಿಕನಕಮಯವಾಗಿಸಿರಿವೆ | ಗ್ಗಳಿಸೆಮಾಡಿಸಿತತ್ಪ್ರದೇಶದೊ | ಳೊಲಿದುಯೆಜನವನಾಮಹೀಕನುಪಕ್ರಮಿಸು
ತಿರಲೂ ||೮೧|| ಅನಿಮಿಷರಗುರುವದನರಿತುಮಿಗೆ | ಮನವನಾವರಿಸಿರ್ದಚಿಂತೆಯ | ಳಿನತೆಯಲಿಬಿಳುಪಾಗಿತನುಬಡವಾಗಿನ
ಲಗುತಲೇ ॥ ಮನೆಗೆಬಂದುದನೋಡಿಸಂಕ್ರಂ | ದನನುನೀಬಡವಾದೆಯೇಕೆಂ | ದೆನುತಬೆಸಗೊಳಲಾಬೃ | ಹಸ್ಪತಿಯಾ
ಗಳಿಂತೆಂದಾ ||೮೨|| ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪಕೇಳ್ಮರುತ್ತನುಮನವೊಲಿದುಮಜ್ಞನೀಯ್ಯಾಮುಖವನು | ವೈನರಿಸುವಡುದ್ಯೋಗ
ವನುನಾಡುತ್ತಲಿಹನೆಂದೂ ॥ ಎನಗೆಪಗೆಯೆಂದೆನಿಪಸಂವ | ರ್ತನುಪ್ರಿಯದಿತಿಶ್ರೇಯಗೆಯಾಜಕ | ನೆನಿಸಿಮಾಡುತ್ತಿ ತ್ತ
ಹನುಗಡನಾನಿದನುಕೇಳಿದೆನೂ ॥೮೩ ॥ ಅದಕೆನನ್ನಯಮನದೊಳಾವರಿ | ಸಿದುದುಬಹಳವಿಷಾದಕೇಳಿಲೆ | ತ್ರಿದಶನಾಯು
ಕ್ಷೀಗಸಂವರ್ತನನುಬಿಡುವಂತೇ ॥ ಅಧಟುತನದಲಿಹೇಳಿಸಲುಬೇಹುದುಪುರುತ್ತನಿಗೆನಲುಗುರುವಾ | ಡಿದುದನಂಗೀಕರಿಸಿ
ನೋಡಿದನಿಂದ್ರಕೆಲಬಲನಾ ॥ ೮೪ ॥ ಕೆಲದೊಳಿಹಖಾವಕನನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಎಲೆದಹನನೀನಾಮರುತ್ತನ | ಬಳಿಗೆನಡೆಮುಖ್ಕರಣ
ಕುವದರ್ಕನಳೆಧಿಷಣನನೂ | ಕಳುಹುವೆವುಸಂವರ್ತನೇತಕೆ | ತೊಲಗಿಸಾತನನೆಂದುಹೇಳಿಂ | ದೊಲಿದುವನಿ ಯೆಕಳು
ಹಲಾಶಿಖಿಯಲ್ಲಿಗೈದಿದನೂ | ೮೫ | ಬರಲಿದಿರುಗೊಂಡಾಮರುತ್ತನು | ಪರಮವರಿತೋಷದಲಿವೈಶಾ ವ | ನರನವದಗಳಿಗೆ
ರಗಿಸಂವರ್ತನನುತಾನಾಗಾ | ಕರದುಮಿಗೆಖಾದ್ಯಾಸನಾದ್ಯುಪ |ಚರಣಗಳವಾಡಿಸಿಸವಿಪದ | ಲಿರುತತದೂ ಭವತಿಯೊಡನೆ
ಸವಾ ತ್ಚರ್ಯಿಯಿಂತೆಂದಾ | ೮೬ | ದಿವಿಜಪತಿಕಳುಹಿದರೆದೂತ | ತ್ವವಧರಿಸಿನಾಬಂದೆನೆನೆಭೂ | ಧವನುನುಡಿದನುಕುಳವೇ
ಳ್ಯುವ್ಯರಾಧಿನಾಥಂಗೇ | ದಿವಿಷದರುತಾವ್‌ಹೇಳಿದುದವಾ | ಡುವರೆಕಕ್ರಂಗೆನ್ನ ಡೆಯೊಳು | ದ್ಭವವಿಪುದೇಪ್ರಿಯವಿದನುತಿ

ಳುಹೆನೆವನ್ನಿಯಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೭ ॥ ಜನವಳ್ಳಿವರಾಧಿಪತಿಸುಖಿ ॥ ಯಿನಿಸಿಹನುಸುರರಾತನಿಗೆಪ್ಪಯೆ ॥ ವನುರಚಿಪರಿಂದ್ರಂ
ಗೆಯಾವರಿನ್ನಮೀಲುಂಬೂ ॥ ಮನವೈಲಿದುನಾಬಂದಕಾರ್ಯವ ॥ ನಿನಗೆತಿಳುಹುವೆನಾಲಿಸದನೆಂ ॥ ದೆನುತಲತಿವಿನಯದಲಿ
ನುಡಿಪನುಹವ್ಯವಾಹನನೂ ॥ ೪೪ ॥ ಅರಸನಿನ್ನಯಮುಖಕೆನಿರ್ಜರ ॥ ಗುರುವಿಯಾಜಕನಾಗಿಪಾತಿಸಿ ॥ ನರನೆನಿವನಿನಗಂ
ದುದೇವತ್ವನನುಸಾರಿಪನೂ ॥ ಖರೆಯವಿಧುನೀನೀತೆರದಲ ॥ ಧ್ವರವಮಾಡಿಂತೆಂದುಪೇಳ್ದನು ॥ ಸುರಪನೆನಲದಕೇಳಿಮು
ತ್ತಮರುತ್ತನೃಪನುಡಿದಾ ॥ ೪೯ ॥ ಗುರುತ್ರಿವಿಷ್ಟಪರಲ್ಲಿಯೀನೆಲ ॥ ಸಿರಲಿತನ್ನಧ್ವರಕೆಪ್ಪಿಯದಲಿ ॥ ಬರಲುಚೇಡಾದಿಯಲಿ
ನಾನಭ್ಯರ್ಥಿಸಲುನನ್ನಾ ॥ ಪರಿಭವಿಸಿದಡೆತನ್ನತಮ್ಮನ ॥ ಒರಿಸಿದೆನುಸಂವರ್ತನಾಮನ ॥ ಗುರುಮುಖವನಾಯೋಗಿವ
ರ್ಯನೆಮಾಡಿಸುವನೆಂದಾ ॥ ೯೦ ॥ ಎನಲುಪಾವಕನುಡಿಪನುಪದ ॥ ರ್ಕನವವಾಚಸ್ಪತಿಯೆಮಾಡಿದ ॥ ದನಿವಿಷ್ಟೇಂದ್ರನುಪಣ್ಯ
ಲೋಕಂಗಳನುಸುಲಭದಲೀ ॥ ನಿನಗೆಕೊಡುವನುಚೀಗದಲಿಲೀ ॥ ನನುಪಡೆವಬಗೆಯೊಳ್ಳಿತೆನಲಾ ॥ ತನನುಡಿಗೆನೆರೆಳ್ಜೆಜಿಸು
ತಸಂವರ್ತನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯೧ ॥ ಎಲೆಪುತಾಕನಪಿಸುಣದಂದದಿ ॥ಗಳಹಚೀಡಿನ್ನೀಪರಿನುಡಿ ॥ ಗಳನುನುಡಿದರೆನನ್ನೆದಾರುಣದೃ
ಷ್ಟಿಯಲಿನಿನ್ನಾ ॥ ಸಲಿಸುಡುವೆನಿದನರಿದುನೀನೀ ॥ ಸ್ಥಳಿಕೆಮತಿತ್ರೀಕಾರ್ಯಕೋಸುಗ ॥ ಬಲರ್ಪುವಿನನುಮತದಿಬಂದ
ರೆಕೆಮವೆಹೋಗೆಂದಾ ॥ ೯೨ ॥ ಎನಲುಪಾವಕನಾಗನಾಕಕೆ ॥ ಘನಭಯವಿನಿಂದೈವಿತದೂಖ ॥ ವನಿಗೆತಾನರುಹಿದುದನಾತ
ನುತನಗೆಪೇಳ್ದುದನೂ ॥ ಕನಲಿಮಿಗೆಕೊಪಿಸುತಸಂ ॥ ರ್ತನುನುಡಿದನುಡಿಗಳಿನುಸಂಕಂ ॥ ದನಸಿಗೆಲ್ಲವತಿಳುಹೆಲಿಕಮ
ರೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯೩ ॥ ಅನಲಹೋಗಿನೊನ್ನಮ್ಮನೀನಾ ॥ ಮನುಜನಾಥನಬಳಿಗನಾನುಡಿ ॥ ದನಿತುಮಾತನುವಿಸಾರಿನಡ
ದರೆಮೇಲಿನಜ್ರವನೂ ॥ ಮುನಿದುಕಳುಹುವೆನಿದಕೆದುಲಿತತೆ ॥ ತನಗೆಬದುಕುವಬಗೆಯದೆಂತಾ ॥ ತನಿಗನಿಹೇಳಿನಲುನುಡಿ
ದನುಮತೆತ್ರಿಪಾವಕನೂ ॥ ಮರಳಿಬಂದರೆತನ್ನದಾರುಣ ॥ ತರವೆನಿಪದೃಷ್ಟಿಯಲಿಕೋಪದ ॥ ಲುರುಹುನುಧಿಟವಿದನರಿ
ದುನೀಬರಲುಚೀಡೆಂದೂ ॥ ಕೆರಳಿರ್ದಾಟೋಪದಿಂದ ॥ ಬ್ಬರಿಸಿಯಾಸಂವರ್ತನಡಿದನು ॥ ಸುರಪನಾನಂಜುವೆನು
ಬೀರೊಬ್ಬನನುಕಳುಹೆಂದಾ ॥ ೯೪ ॥ ಎನಲುಪಾವಕನೊದನೆಸಂಕ್ರಂ ॥ ದನಸನುಡಿದನೆಲ್ಲರನುದಹಿಸುವೆ ॥ ಮುನಿದೆಯಾದ
ರೆನೀನುನಿನ್ನನುದಹಿಸುವವರುಂಟೇ ॥ ಮನದೊಳೀರೀತಿಯಲಿಸಾಧ್ವನ ॥ ವನುಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪೆಯೇಕೆನ ॥ ಲನಿಮಿಷಾ
ಧೀಕ್ವರನಿಗಾಕುಗಮಿತ್ರನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯೬ ॥ ಬಲಮಥನವಿಪ್ರರಮಹತ್ವವು ॥ ತಿಳಿಯದೇನಿನಗಿನ್ನುಭೂಸುರ ॥ ಕುಲಕೆ
ಕಪ್ಪವನಾಡೆಯುಳಿದವರುಂಟೆಭುವನದಲೀ ॥ ಅಲಗುತರಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಬಲದ ॥ ಗ್ನಿಳಿಕೆಯೆನುನೆರೆವಿಸಾರುವಂದದ ॥ ಬಲನ
ಬೊಬ್ಬರಿಗಿಲ್ಲನೀನಿದನರಿದುನಡೆಯೆಂದಾ ॥ ೯೭ ॥ ಎನಲುಲಲಿತಬ್ರಹ್ಮಬಲವತಿ ॥ ಘನವಹುದುನಾಬಲ್ಲೆನಂವ ॥ ರ್ತನಿಗೆಕ
ಪ್ಪವನಾಡಲಿಲ್ಲಮರುತ್ತಭೂವರನಾ ॥ ಮನದಗರ್ವವಬಿದಿಸುವಂದವಿ ॥ ದೆನಗೆಸಲ್ಲದೆಯೆನುತಲಾಕ ॥ ಕ್ಕನುಕರದುಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರನಹಗಂಧರ್ವಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯೮ ॥ ಇಳೆಗೆಹೋಗಿಮರುತ್ತನನುಕಾಣೊ ॥ ಲಿದುತಾವಿರಚಿಸುವಮುಖೇ ॥ ಗಳೆಬುದನು
ಗುರುವಾಮಹಾತ್ಮನನೊಲ್ಲದಿದಾ ದ್ದಗಾ ॥ ಬಲಮಥನನುರೆಮುನಿದುಕಳುಹುವ ॥ ಕುಲಿಕವನುಧಿಟವೆಂದುಹೇಳಿಂ ॥ ದಳುಕ
ದಾಸಂವರ್ತನಿದರಿಸೊಂದುಕಳುಹಿದನೂ ॥ ೯೯ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಗಂಧರ್ವಪತಿಯಾ ॥ ಧರೆಗಿಳಿದುಸಂವರ್ತನಸಹಿತ ॥ ಧ್ವರದಶಾ
ಲೆಯೊಳಿಹಮರುತ್ತಮಹೀಶನನುಕಂಡೂ ॥ ಸುರಪನೀದುದನರುಹಲಾಭೂ ॥ ವರಸಂವರ್ತನಮುಖತ್ವದಿ ॥ ಪಿರಿದನಿಸಿದಾ
ಪವಿಗೆಬಿಸರುವದಿಲ್ಲಹೋಗೆಂದಾ ॥ ೧೦೦ ॥ ಎನಲುಬಂದುದುಕುಲಿಕಭೀಷಣ ॥ ನಿನದಭೀತಿಯಜೀರುತಿರಲಾ ॥ ಧ್ವನಿಯಕೇ
ಳುತಲಾಗಲಾಗಂಧರ್ವಪರಿವೃಢನೂ ॥ ಘನನಿನಾದವಕೇಳಿದೆಯೆಲಾ ॥ ಜನಪವಜ್ರವನೀನುಜಯಿಸುವು ॥ ದನುನಿರೀಕ್ಷಿಪೆನಾ
ನೆನುತಬಿಪರಿಸಿದನಾನೃಪನಾ ॥ ೧೦೧ ॥ ಆಲಿಸುತಲಾಧ್ವನಿಯತ ॥ ನ್ನರಪಾಲಕನುಸಂವರ್ತಮುನಿವಗೆ ॥ ಹೇಳಿದನುಪವಿ
ಬಂದುದಿದೆನಿಷ್ಪರನಿನಾದದಲೀ ॥ ಕೇಳಿಹೆದರಿತುಸಲಿಸಭಾಸದ ॥ ಜಾಲನೀದನಿಲಿನಮ್ಮನು ॥ ಪಾಲಿಸಲುಚೀಕೆಂದುಬಿನ್ನೈ
ಸಿದುವಿನಯದಲೀ ॥ ೧೦೨ ॥ ಬಳಿಕಲಾಸಂವರ್ತಸಂಯಮಿ ॥ ತಿಲಕನುಡಿದನುನೀನುಕಕ್ರನಿ ॥ ಗಳುಕಚೀಡಾಮಖುವನರಿಯ
ನೆನನ್ನಮಹಿಮೆಯನೂ ॥ ಕುಲಿಕವನುಸಂಸ್ತಂಭವಿದ್ಯೆಯ ॥ ಬಲುವಿಯಲಿನಿಲಿಸುವೆನುದೇವತೆ ॥ ಗಳನುಲೆಕ್ಕಿಸೆನಿದಕೆಸಂ
ಕಯವಿಲ್ಲತಿಳಿಯೆಂದಾ ॥ ೧೦೩ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಹಾನಮುಯಿದಲಿನಿ ॥ ಷ್ಪರತರಸ್ವನವಖಿಳಕಾದಂ ॥ ಬರಗಳಸುಪ್ರೊರಿಸಲುಪವಿ
ಬರಲದನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಾ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪಸಂಸ್ತಂಭವಿದ್ಯೆಯ ॥ ವರಮಹತ್ವದಿನಾಗಯೋಗೀ ॥ ಶ್ವರನೆನಿಪಸಂವರ್ತನಾಕುಲಿಕ
ವನುನಿಲಿಸಿದನು ॥ ೧೦ ॥ ಬಳಿಕಸಂವರ್ತನುಮರುತ್ತನ ॥ ನೊಲಿದುಲಾಲಿಸಿಬವ್ಪಕುಲಿಕವ ॥ ನಿಲಿಸದೆನುನೀಕಂಡೆಲಾಸಾಕೀ
ಗದಂತಿರಲೀ ॥ ಲಲಿತಮಹವರವ್ರೊಂದನೀಮನ ॥ ಪಳುಕದೀಗಲಿಚೀಡುನಾನದ ॥ ಸಲಿಸುವೆನುಧಿಟವೆನೆಕರಂಥಮುಖೌತ್ತನಿಂ
ತೆಂದಾ ॥೧೦೫॥ಎಲೆವರಮಯೋಗೀಂದ್ರಸವಿಭಯ॥ ಕೊಲಗಿದುದುದಯೆಯಿಂದಲೆನ್ನನು ॥ ಸಲಹಿದೈನಾವಿಚಿಸಿಂಹಯಮುಚೀ

ಫಮುಖವಿಂದೂ ‖ ಫಲಿಸುವಂದದಿವಿಮಸದವೈರವ ‖ನುಳಿಮಬಂದಿಂದಾ ‖ದಿದೇವತೆ‖ ಗಳುನಿಜೋಚಿತಹವ್ಯಗಳಕೊಂಬಂತೆಮಾ
ಡೆಂದಾ ‖ ೧೦೬ ‖ ಎನೆಮದಾಹ್ವಾನವಲಿಸಂಕ್ರಂ‖ ದನನುಚೀಗಧಿನಿಖಿಳನಿರ್ಜರ ‖ ಜನವುಸಹಬಾರದಿರೆನನಗತಿಮಹಿಮೆಯು
ಳ್ಳಿಯದೂ ‖ ಮನುಜಪತಿನೋಡೆನುತಗಂಧ ‖ ರ್ವನನುನಾಕಳಕಳಿಸಿಂವ ‖ ರ್ತನುಬಳಿಕದೇವೇಂದ್ರನನುದೇವತೆಗಳನು
ಕರದಾ ‖ ೧೦೭ ‖ ಕರೆಯೆತನ್ನುನಿಮಂತ್ರಕಕ್ಕೆ‖ ಯೆ ‖ಸುರಪಮುಖ್ಯಾಮರರನೆರೆಪಿಡಿ ‖ ತರಲುಚೀಗದಿಬಂದರೆಲ್ಲರುಯಜ್ಞ
ವಾಟಿಕೆಗೇ ‖ ವರಮಹರ್ಷದಲಾಮುನಿಪನಾ ‖ ದರಡಿದಿವಿಜರನಿದಿರುಗೊಂಡ ‖ ಚ್ಚರಿಯೆನಿಸಿದರ್ಘ್ಯಾದಿಸತ್ಕಾರಗಳವಿರಚಿಸಿ
ದಾ ‖ ೧೦೯ ‖ ಬಳಿಕಭಕ್ತಿಯಲಾಮರುತ್ತನು ‖ ಬಲವಿರೋಧಿಗೆನವಿನಿನೀನಿಂ ‖ ದೊಲಿದುಬಿಜಯಂಗೈದೆಯೆಲೆದಿವಿಜೀಂ
ದ್ರನುನ್ಮುಖಕೇ ‖ ತಿಳಿಯಲಾನೆಕೃತಾರ್ಥನಹೆನೆ ‖ ನ್ನೊಳುಬಲಿದಬಲುಮುನಿಸನೆಲ್ಲವ ‖ ಕಳದುನಲಹೆಂದೆನುತಸಂಪ್ರಾರ್ಥ
ನೆಯುಮಾಡಿದನೂ ‖ ೧೧೦ ‖ ಕುರುಕುಲೋತ್ತಮಕೇಳುತದನಂ‖ ತರದಲಾಭೂವರನುತನ್ಮುನಿ ‖ ವರನತೋರಿಸಿಈಮಹಾ
ತ್ಮನಿಗಾಬೃಹಸ್ಪತಿಗೇ ‖ ಎರವುತಾನಿನಿತಿಲ್ಲವೆಂದಾ ‖ ದರಿಸಿಯಾಜಕನೀತನೆಂದೇ ‖ ವರಿಸಿದೆನುನಾನೆನುತಬಿನ್ನ ವಿಸಿದನುಕಕ್ರ
ನಿಗೇ ‖ ೧೧ ‖ ಎನೆಬಿಡೌಜನುಬಳಿಕಲಾಭೂ ‖ ವನನುಲಾಲಿಸಿವೈಮೃದಡವಿಕೇ ‖ ಳನಳುನಿನ್ನ ಧ್ವರದಲಧಿಕಪ್ರೀತಿಯಾಯ್ತನ
ಗೇ ‖‖ ಅನಿಮಿಷಾಚಾರ್ಯಾವರಜನೀ ‖ ತನುಮಹತ್ವದಿನಾತನಿಗೆಸವು ‖ ನೆನಿಸುವನುಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಿಂದೆನುತಹೊಳಿದ
ನೂ ‖‖ ೧೧೧ ‖ ಬಳಿಕಲಾಸಂವರ್ತನುಡಿದನು ‖ ಬಲರಿಪುವಿನೊಡನಬಿಳಲೋಕಂ ‖ ಗಳಿಗೆಪತಿಯಹನೀನುಕಾರುಣ್ಯದಲಿಬಂ
ದೆಯಲಾ ‖ ಪಲವುದಿನನಾವಾಡಿದೀತವ ‖ ಫಲಿಸಿತೀಕ್ಷಣವೀನೃಪಾಲಕ ‖ ತಿಲಕನಧ್ವರಸಾಂಗವಾದುದುಪುಣ್ಯಹೆಚ್ಚಿದು
ದೂ ‖‖ ೧೧೨ ‖ ಸುರಪಸಕಲವಿಧಾನದಕ್ಷತೆ ‖ ಚಿರಸಿಹುದುನಿನ್ನಲ್ಲಿನೀನಾ ‖ ದರಿಸಿವಾಡಿಸುಮುಖವನೀಕೃಪೆಯಿಂದಮಾಡಿದ
ರೇ ‖ ಆರಸನಧ್ವರಮರಿತ್ರತಂತೊ ‖ ೯ ‖ ತ್ಕರಗಳಲಿವಿಕಲತೆಯನೈದದು ‖ ಪಿರಿದುಹರುಷಯೆದಕೆನೀಕೊಡುಪುಣ್ಯಲೋಕಗ
ಳಾ ‖ ೧೧೩ ‖ ಎಂದುಸಂವರ್ತನುಮನೋಮುದ ‖ ದಿಂದಸಂಸ್ತುತಿಸಿದಡೆಯಾಸಂ ‖ ಕ್ರಂದನನುಹರುಷಿಸಿಮರುತ್ತನಯ
ಜ್ಞವಾಟಿಕೆಗೆ ‖ ಅಂದವಹಸಿಂಗರವಮಾಡಿಸ ‖ ಲೆಂದುಸಂತತವಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀ ‖ ವೃಂದವರ್ಜಿಸಲೆಂದುದಿವಿಜಾವಳಿಗನೇಮಿಸಿ
ದಾ ‖ ೧೧೪ ‖ ಸುರರುಸಿಂಗರಿಸಿದರೆಸದಲಂ ‖ ಕರಣವಾದುದುಯಜ್ಞವಾಟಿಕೆ ‖ ಪಿರಿದೆನಿಸುವವೊಲಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀನೃತ್ಯ
ರಂಜಿಸಿತೂ ‖‖ ಪರಮಹರುಷದಲಾಗಗಂಧ ‖ ರ್ವರುಬಿಡದೆಪಾಡಿದರುಸಕಲಾ ‖ ಮರರುವಾಡಿದರೂಳಿಗಂಗಳನಧಿಕವಿನಯ
ದಲೀ ‖ ೧೧೫ ‖ ಅರಸಕೇಳೀರೀತಿಯಲಿನಿ ‖ ರ್ಜರರುತಾವೆಸಹಾಯವನುಮಿಗೆ ‖ ವಿರಚಿಸಲುಹಯಮೇಧಮುಗಿದುದುನಾಂ
ಗದಲಿಬಳಿಕಾ ‖ ಸುರಪತಿಯನತಿವಿನಯದಲಿಸ ‖ ತ್ಕರಿಸಿನಾನಾಲೋಕಪಾಲರ ‖ ನರಸಮುದದಲಿಪೂಜಿಸಿದನವರುಚಿತವೃತ್ತಿ
ಯಲೀ ‖ ೧೧೬ ‖ ಈತೆರದಿಸಂಕ್ರಂದನಗೆಸಂ ‖ ಪ್ರೀತಿಯನುವಿರಚಿಸಿಮಹಾವಿಭ ‖ ವಾತಿಕಯವೆನಲಾಮರುತ್ತನುಸುರರಕ
ಳುಹಿದನೂ ‖ ಖ್ಯಾತವಾಯ್ತಮಖವೆನುತಪುರು‖ ಹೂತಮುಖ್ಯಾಮರರುತಮ್ಮನಿ ‖ ಕೇತನಂಗಳಿಗೈದಿದರುಯಮತನುಜಕೇ
ಳೆಂದಾ ‖‖ ೧೧೭ ‖ ಬಳಿಕನಲಿವೆದ್ದಮರುತ್ತನು ‖ ಲಲಿತಯಜ್ಞಸವಾಪ್ತಿಯೈದಲು ‖ ಸುಲಲಿತಾಂಬರರತ್ನಭೂಷಾವಳಿ
ಯವಿಸರಿಗೇ ‖ ಅಲಘುಕಾಂಚನರಾಶಿಗಳವೆ ‖ ಗ್ಗಳವೆನಿಸಗೋವ್ರಜಗಳವಿನಯಗ ‖ ಳಲಿಯವರುಗಳಿಗಿಷ್ಟವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಸ
ಲಿಸಿದನೂ ‖‖ ೧೧೯ ‖ ಅರಸಕೇಳೈಮತ್ತೆಕಾರ್ತ ‖ ಸ್ವರಮಯೆಂಧ್ವರಪಾಟವನುಸುರು ‖ ಚಿರಕನಕಮಯಂಭಾಂಡಮುಖ್ಯಪ
ದಾರ್ಥಸಂಚಯವಾ ‖ ಕರದುವಿಪ್ರಾವಳಿಗೆಕೊಟ್ಟಾ ‖ ದರಿಸಿಮನ್ನಿಸಿಬುಧನಿಕರಹೇ ‖ ವರಿಸಿಬಿಡುವಂದದಲಿಕೊಟ್ಟನುಬಹ
ಳಧನಗಳನೂ‖‖ ೧೧೯ ‖ಬಳಿಕಲಾಸಂವರ್ತಮುನಿಪನು ‖ ಕಳುಹಲಾತನಪದಕೆವಂದಿಸಿ ‖ ಯೊಲಿದುನಿಜನಗರಕೆಮರುತ್ತಮ
ಹೀಕ್ಷ್ವರನುಬಂದೂ ‖ ಜಲಧಿವೇಷ್ಟಿತಸಕಲವಸುಧಾ ‖ ವಲಯವನುಬಹುಪುಣ್ಯಫಲತೆಯು ‖ಲಳುಮಹಿಮೆಯಲಾಳಿಭುವನ
ಖ್ಯಾತನೆನಿಸಿದನೂ ‖‖ ೧೨೦ ‖ ಹೊರಲುತಕ್ಕಸುವರ್ಣಗಳತಲೆ ‖ ಹೊರೆಗಳಲಿಹೊತ್ತಡಕಿವಿಪ್ರರು ‖ ಹೊರಲುಬಾರದೆನಿಂದ
ಭೂರಿಸುವರ್ನರಾಶಿಗಳಾ ‖‖ ನೆರೆಯಗುಳಿತಾವಲ್ಲಿಹೂಳಿದ ‖ ರರಿಯದೊಲುಕಾಂತಾರದೊಳಗಿದ ‖ ನರಸಿಕಾಬರೊಕಂಡವರಥ
ನವೆಂದುಹೇಳಿದರೂ ‖ ೧೨೧ ‖ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಮಿಗವೆ ‖ ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿದಾಹೇಮಸಂಚಯ ‖ ಗಳನುನೀನೇತಂದುವತ
ಹಯಮೇಧಯಾಗವನೂ ‖ ಒಲಿದುವಿರಚಿಸಿಸಕಲದೇವತೆ ‖ ಗಳಿಗೆತೃಪ್ತಿಯವಾಡುಬಹುವಿಧ ‖ ಕಲುಷವಡಗುವದೆಂದುಮೇ
ದವ್ಯಾನಹೇಳಿದನೂ ‖ ೧೨೦ ‖ ಶ್ರುತಿವನೀನಿಂದಕ್ವಮೇಧ ‖ ಕ್ರತುವಬೇಗದಿವಾಡುಬಂಧು ‖ ಪ್ರತತಿಯೆನುಳಕೊಂಡಖಿಕದಂ
ಬಕವೆಲ್ಲವತ್ಪಗುವದೂ ‖ ಅತಿಕಯುದಫಲವಹುದುವೇಂಕಟ ‖ ಪತಿಯೆನಿಸುತಿಹಕೃಷ್ಣನಿನಗತಿ ‖ ಹಿತವನಿನ್ನುದಾವುದೆಂದರು
ಹಿದನುಮುನಿರಾಯಾ ‖ ... ... ‖೧೨೪‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯೯ ಪದ ೧೨೩೯೯೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಯುದ್ಧಮೂನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅಸುರರಿಪುಯಮನಂದನನಮಾ । ನಸದಚಿಂತೆಯುಬಿಡಿಸಿಮಿಗೆಚೋ । ಧಿಸಿದನಮರೇಂದಾತ್ಮ
ಜನಿಗಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯನೂ ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲನೇಡವ್ಯಾಸಮುನಿಪತಿ । ಹೇಳಲಾಪಚನಗಳಕೇಳಿಯುಮತೆ ತ್ಥರ್ಮ
ಜನೂ ॥ ಮೇಲೆಪಿರಿದಹಬಂಧುವಿಷಯಾ । ಭೀಳಕೋಕವಬಿಡದೆಹೊಗೆಯಲಿ।ಮೇಳವಾಗಿಹವನಿ ಸ್ಥಯಂತಿರೆಕೃಷ್ಣನುಡಿ
ಸಿದನೂ ॥ ೧ ॥ ಜನಪಬಂಮಗಳೆಲ್ಲರನುನೀ । ನೆಸದುಚಿಂತಿಪೆಯೇಕೆಚಿಂತೆಯು । ಘನವೆನಿಸಿದಡರೋಗದಿಮೃತ್ಯುವದ
ವಶುದೂ ॥ ಅನವರತಲತಾ ರ್ಜವಾಂನಿ ಸ್ವತ । ವೆನಿಪುದಧಿಕಬ ಲಂಹವಸವದ । ಮನದೊಳಗೆ ನೆರೆಕೊಲಗಿಸದೆಸುಖರೂಪ
ನಾಗೆಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಜನಪಕೇಳುಶರೀರವಾನಸ । ವೆನೆರೆಡುಪರಿರೋಗವುಂಟೀ। ತನುವಿನೊಳಗಣಮಾತಪಿಥ ಶ್ಲೇಷ್ಮವೊಂ
ದಾಗೇ ॥ ಘನಶರೀರವ್ಯಾಧಿಯದುಪಿರಿ । ದೆನಿಪಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ । ದನಿತುವಿಷಮಗಳಾಗೆಚೇತೋವ್ಯಾಧಿಯೆನಿಸುವ
ದೂ ॥ ೩ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿದಾಮಾನದರೋಗವು । ಚಿರಸದಿದ್ದರೆಕಾಂತಿಯುಹದುದಾ । ವರಿಸಿದಾಕಾಂತಿಯಲಿನಿರುಪಮಸೌಖ್ಯುಫಟಿ
ಸುವುದೂ ॥ ಧರಣಿವತಿಗೀಮಾನವಜಯಿಸಾ । ದರಿಸದಂತಶ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆಲು । ನರಗೆಮಮತೆಯದುಃಖಸಾಧನವಹುದುಧಿಟವೆಂ
ದಾ ॥ ೪ ॥ ಮಮವೆನಿಸುವಕ್ಷರಗಳೆರಡವು । ಯಮತನುಜಕೇಳ್ದೃತ್ಯುವೆನಿಪುದು । ನಮಮಯೆಂಬಕ್ಷರವುಮೂರೆಬ್ಬಂಹ್ಮ
ವೆನಿಸುವುದೂ ॥ ಅಮರಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತತನುಭೃ । ತ್ಸಮುದಯಕೆಕಾಣಿಸದೆಬಹಳ । ಭ್ರಮೆಯಹುಟ್ಟಿಸಿಹೋರುತಿಹವಾ
ಬ್ರಂಹವೃತ್ಯುಗಳೂ ॥ ೫ ॥ ಕರಥಿವೇಷ್ಟಕವಾದವಿಶ್ವಂ । ಭರೆಯನಾಳುತಲಿದ್ದಡೇನಾ । ವರಿಸದಳಿವದರಲ್ಲಿಮಮತೆಯಬಿ
ಟ್ಟಪುರುಷನಿಗೇ । ಚರಿಸಿವನದಲಿಯನ್ನವಸೂ । ತ್ಕರವರ್ಜಿಸುತಿದ್ದಡೆಯುಮಿಗೆ । ಪರರೊಡವೆಯಲಿಮಮತೆಯು
ಳ್ಳವಮೃತ್ಯುವಕವಹನೂ ॥ ೬ ॥ ಪಲವುಬಗೆಯಿಲಿಬಾಧ್ಯಶಾತ್ರವ । ಕುಲವಗೆಲಿದದರಿಂದಫಲವಿ । ಲ್ಲೆಲೆನೈವತಿಗೆಲುಚೀಗುದಂತ
ಕೃತ್ಯುಸಂಚಯವಾ ॥ತಿಳಿಯಲದರೊಳುಕಾಮವೇವೆ । ಗಳಿವೆನಿಸಬಗೆಯೆನಿಪುದದಮನ । ದೊಳಗೆಹೊಗಿಸದೆಬಿಟ್ಟಪಗೆಕೈ
ವಲ್ಯಪದವೆಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಮನುಜವತಿಕೇಳೀವಿಷಯದಲಿ । ನಿನಗೆಪೇಳ್ವೆನುಕಾಮನೀಕಗ । ಳೆನಿವಾಕ್ಯಂಗಳನುಕಾಮನು
ಮುನ್ನಲೋಕಕ್ಕೇ ॥ ಮನವೊಲಿದುಹೇಳಿದನುಮಿಗೆತ । ನ್ನನುಜಯಿಸುವವರಾರುಲೋಕದ । ಜನರನೆಲ್ಲರನಾನೆಗೆಲುವೆನು
ನನಗೆಸರಿಯಿಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥ ಧೃತಿಯಲಾವನುನನ್ನ ನುರೆವ್ರತಿ । ಹತವಮಾಡುವಡೆಣಿಸುತಿಹನಾ । ಮತಿಯನುಳ್ಳಾತನಿಗೆನಾ
ನೇಭವ್ಯನಾಗಿಹೆನೂ ॥ ಸತತನಿಧನವನರಿಯದಾನ । ಚ್ಯುತನುನನ್ನ ನುಕೆಡಿಸೆನೆಂದೀ । ಪ್ಪಿತವೆಹಿತವಹುದೆನಗೆಲೋಕಕ್ಕಜೆ
ಯನಾನೆಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಅಲಘುತಪದಿಂದೆನ್ನ ನಾವನು । ಗೆಲಲೆಣಿಸುತಿಹನಾತಪಸ್ಸಿನ । ಫಲದದೆಕೆಯಿಂದಾಡಪಿರಿದಹಬಗೆಯನಾ
ನಾಗೀ । ಬಳಿಕಲವನನುನಾನೆಗೆಲುವೆನು । ತಿಳಿಯಲೆಂದನುಕೆಡಿಸಬಾರದು । ಪಲವುರೀತಿಯಲಖಿಳಜನರನುತಾನೇಕೆಡಿಸು
ವೆನೂ ॥ ೧೦ ॥ ಅಸಮಸೌಖ್ಯವನಧಿಕನಿಶ್ಚೈ । ಯಸವದವನೊಲಿದಾವನವಲಂ । ಬಿಸುತಲೆನ್ನ ನುದೊಬ್ಬಲೆಣಿಸುವನಾಮು
ಮುಹ್ಮವಿನಾ । ಪೊಸತೆನಿಪಕೈವಲ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆಯು । ದೆಸೆಯಲಾನೇದೃಢನೆನಿಸಿರಂ । ಜಿಸುವೆನಾನುನನಾತನನುಜಗವೆಂನವಶ
ವೆಂದಾ ॥ ೧೧ । ಎನುತಲೀವಿಧವಿಂದಲಾಕಾ। ಮನುಜಯಿಸಲಳವಲ್ಲಲೋಕದ। ಜನವುತನ್ನ ನೆನುತ್ತ ಹೇಳಿದನೆಂದಿದ್ದೆವನೂ।
ವನಜಲೋಚನನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ಜನಪತಿಗೆವಿಸ್ತರಿಸಿಯಿನ್ನೊಂ । ದನುರಪಸ್ಯವಹೇಳುವೆನುಕೇಳೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥೧೨।
ಮನುಜನೆನ್ನ ನುಬಯಸದಿರ್ದಡೆ । ಯನವರತಧೈರ್ಯದಲಿನಡದರೆ । ತನುವನೋಯಿಸದಿಹರವವಿರಚಿಸಿಫಲೇಪ್ಸಿತವಾ। ಮ
ನಕೆತಾರದೆನಿಂದನಾಡಡೆ । ಘನವಿರಕ್ತಿಯನುಳ್ಕಡಾಕಾ । ಮನನುಜಯಿಸುವುಪಾಯವಿಷಯಮತನುಜಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೩ ।
ಫಲವುಮಾತುಗಳೇಕೆಕೇಳಿ । ನ್ನೆಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಕಾಂಕ್ಷೆಯನುಬಿಡು । ಬಳಿಕಕಾಮನುತಾನೇಹತವಹನಕ್ಷವೇಧವನೂ ॥ ೧
ಲಿದುವಿಚಿಸುಬಯಸದಿರುತ । ತ್ಫಲವಸಾತ್ವಿಕಗುಣದಿನಡೆನೀ । ನಳಲದಿರುಹತಮಿತ್ರರಿಗಮಮತೆಯನುಮಾಣೆಂದಾ॥೧೪।
ಎನುತರುಹಿದನುಕೃಷ್ಣನಾವ್ಯಾ । ಸನುಮಗುಳೆಚೋಧಿಸಿದನಾರದ । ಮುನಿವರನುಹಿತವಚನಗಳನುಪದೇಶಿಸಿದನಾಗ॥ಅನಿ
ಲಜಾಧ್ಯಾನುಜರುತಿಳುಹಿದ । ರನಳೆದೌಪದಿಸಂತವಿಸಿದಳು । ಘನಮಹಿಮರಹವಿಪ್ರರಾಡಿದರುಚಿತವಚನಗಳಾ । ೧೫ ।
ಅನಿಬರೆಂದುದಕೇಳಿಬಿಸುಟನು । ಘನವೆನಿಪದುಃಖವನುಧರ್ಮನ । ತನುಜಭೂಪತಿವಾಲನಾಧ್ವರಕರಣಕಾರ್ಯದಕೇ ॥ ಮ
ನದೊಳಂಗೀಕರಿಸಿಚಿಂತೆಯು । ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದೆನುತನಿಜವರಿ । ಜನಗಳೊಡಗೂಡಿದ ದನಮರಾವಗೆಯತೀರದಲೀ । ೧೬ ॥
ಮುನಿಜನಕೆಮುದದಲಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣ । ವನುರಚಿಸಿದಂಡಪ್ರಣಾಮವ । ಮನವೊಲಿದುತಾವಾಡಿನಿಮ್ಮಕೃಪಾವಿಕೇಪದಲೀ । ಎ
ನಗೆತೊಲಗಿತುಶೋಕಭರನಿ । ನ್ನನಳ್ಕರಿಪಚಿತೈಸಿನೀವೆಂ । ದನಿಬರನುವಿನಯದಲಿಕಳುಹಿದನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೂ ॥೧೭।

ಬಳಿಕಲಾಮ್ಯಾಸಪಪದಾಂಬುಜ|ಗಳಿಗೆರಗಿಪದ್ಮಸಾದಿ |ಕಲುನಿಂಮಿವಡಗಿದುದೆನಗೆನೀವಿನೊ ನ್ನೆಮ್ಮನನ್ನೆ ಡೆಗೇ‖ಒಲಿದುಬಿಜಯಂಗೈದುಕಾಂಚನ | ಗಳನುಗುಳಿತಡುಡೆವೊಡನೆನೀ | ವಲಸದಲ್ಲಿಗೆಬೆಂದುನನ್ನ ನುನಲಹಬೇಕೆಂದಾ | ತುಹಿನಗಿರಿಯಾಸವಿಮಪದಲ್ಲಿಸ | ಬಹಳವೆಂದನಿವಾನಿಧಾನವ | ತಪಡೆವಿಗಳಭವದೀಯ್ಯಂಕ್ಷೆಯೆನನಗಬೇಕದಕೇೀ‖ ಬಹಳಕೃಪೆಯಾಲಿಬಂದು | ತಡನು | ಗ್ರಹನನೀವೇವಾಡಿಯೆಂದಾ | ಮಹಪನತಿವಿನಯದಲಿಸಂವಾ | ರ್ಥಿಸಿದನಾಮುನಿಯಂ ‖ ೧೯ ‖ ಜನವನೀಪರಿಯಲಿವರಾಶರ | ತನುಜನನುಪಿರಿದೆನಿಸಿಸಂವಾ | ರ್ಥನೆಯಷಾಡಲುಬದರಿಕಾನಂದನಳೆತಿರುಗಿದನೂ | ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರುಬಳಿಕಕೃಷ್ಣಾ | ರ್ಜುನನನುಜ್ಞೆಯವಡದುಯಮನಂ | ದನನಹೊಗಳುತಹೋದರಂದಾತ್ಮಕ್ರಮಂಗಳಿಗೆ | ೨೦ | ಬಳಿಕಯಮನಂದನನುಭೀಷ್ಮಂ | ಗಲಳುತರಭಪತಲೋಕನಸ್ಕಿಯೆ | ಗಳನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನೀಶ್ವರನೊಡನೆಯಾಚರಿಸೀ | ಒಲಿಮುಕರ್ನವ್ರಮುಖನ್ಯವಸಂ|ಕುಲತೆಪದ್ಗತಿಯಪ್ಪತೆರದಲಿ|ವಲವುವಿಧವೆಂದೆನಿಪದಾನವಳಿಯಮಾಡಿದರೂ |೨೧| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಕತಿಪಯವಾಸರಂಗಳೆ | ಮೇಲೆಮತ್ತಾ ತ್ಮಧರ್ಮಸುತನನ್ನಲ್ಲಿಂದಾತಾತರಳೀ | ಲೀಲೆಯಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸಹಿತನು | ಜಾಳಿಯೊಡ ನೈತರಲುಕೃಷ್ಣನ | ಮೇಳದಲಿಕರಿಪುರಿಗೆಬಂದನುವಿವಿಧವಿಭವದಲೀ | ೨೦ ‖ನ ಲಿಯಿಭೀಮಾದಿಗಳುತೋರಿಸೆ|ಜಲಜನಾಭನುವರಿಜನಗಳ|ಗ್ರಳವೆನಿಸಿದಾನಂದರಸವಾರಿಧಿಯೋಳೋಲಾಡೇ ‖ ಬಳಿಕಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನುನೇವಿನು | ತೊಲಿದುತದನುಜ್ಞೆಯಾಲಿವನುಧಾ | ವಲಯವನುಪಾಲಿಸುತಲಿದ್ದನುಪಾಂಡವಾಗ್ರಜನೂ | ೨೩ ಎನುತವೈಶಂಪಾಯನನನುಮಿಗೆ | ತನಗರುಹೆಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪನುಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಧರ್ಮಜನಿಳೆಯಪಾಲಿಸಲೂ | ಘನಮಹಿಮರೆನಿಸಿರ್ದಕೃಷ್ಣಾ | ರ್ಜುನರುಮತಾ ತ್ಮವಂದಲಿಹೊ | ತ್ತನುಕಳಿದರಲುಹೆನರುವೈಶಂಪಾಯನನನುಡಿದಾ ‖೨೪‖ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಯಮನಂದನನುಧರಣಿಯ |ಪಾಲಿಸುತಲಿರಲಾಗಲಿಂದ ಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೇ | ಮೇಳದಲಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರುಳಿನ | ಲೀಲೆಯಲಿತಾವೈ ದಿಸಲಿವುತ | ಕಾಲವನುತಳಿವುತ ತ್ತಲಿದ್ದರುಸಾಸಗೋಷ್ಠಿಯಲೀ | ೨೫ | ನ ಲಿಸರಿದ ದ್ವನಶೈಲರಸಾನು | ಸ್ಥಳಿಗಳಲಿಚರಿಯಿಸುತವಿವಾ ‖ ಬಳಿಗಳನುಪ್ರಜೆಸುತಪುಣ್ಯಕಥಾಪ್ರತಾನಗಳಾ | ನಲಿದುಕೇಳುತಪೂರ್ವದಲಿವೆ | ಗ್ರಳಿಸಿಮಾಡಿದರಣಡವಾಕ್ಯಂ ‖ | ಗಳನುಹೇಳಿಕೊಳುತತ್ತಲಿದ್ದರುಕೃಷ್ಣಫಲುಗುಣರೂ ‖ ೨೬| ಇರುತಿರಲುತಲದಿಗಡಿಗೆಮುನಿದಲಿ | ನರನುನೆನದುನಿಜಾತತ್ಮಜಾತರ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿದುಃಖಿಸಲುತನಾ ತ್ಮಸನದಶೋಕವನೂ | ಪರಿಹರಿಸುವಂತುಚಿತವಾಕ್ಯೋ | ತ್ಕರವನಾಡುತಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಪರಮಶಾಂತಿಯಬೈಗಳುತಿರ್ದನುದೇವಕೀಸುತನೂ‖೨೭| ಮೊದಲುಮಯತಂದಿತ್ತಸಭೆಯಲಿ | ಮುದದಲೋಲಗಗೊಟ್ಟುಕಾಳ್ಗಿರ | ಲದರಮಹಿಮೆಯನೋಡಿಕೌತುಕಬಟ್ಟುಸಕಲ ಜನಾ ‖ ಇಪಿರಿನಲಿಸೆ ವಿಸಲುಮಿಗೆಬೇ | ಡಿದರಿಗಿಷ್ಟವಕೊಡುತನಿತ್ಯಾ | ಭ್ಯುದಯಗಳನೈದುತತ್ತಲಿದ್ದರುಕೃಷ್ಣಫಲುಗುಣರೂ ‖ ೨೮ ‖ ಒಂದುದಿನನರನೊಡನೆಯಾಗೋ | ವಿಂದನತ್ಯಾದರದೊಳೊಲಿದಿಂ | ತೆಂದಪಗೆಗಳಧರ್ಮಯುದ್ಧದಿಗೆಲಿದು ಧರಣಿಯನೂ ‖ ಅಂದವೆನಲಾಳುತ್ತಿಹನುಯೆಮ | ನಂದನನುತಮ್ಮಂವಿರಿಗೆಯಾ | ನಂದವಾಯಿತುಸುಖಿಗಳಾದರುನಕಲ ಸೂರಿಗಳೂ ‖ ೨೯ ‖ ಅರಸುಗಳುಮುನ್ನಾಳರೇಳಿ | ಧರಣಿಯನುಯಮತನುಜನಂದದಿ | ಪಿರಿದೆನಿಪದಯೆಶಾಂತಿದಾಂತಿಗಳಧಿಕವಹಸಮತ್ತೇ | ವರವಿವೇಕಜನಾನುಂಜನ | ಸಿರಿಸಮುಜ್ವಲಸತ್ಯಶೌಚೋ | ತ್ಕರಗಳಿಗೆನೆಲೆಧರ್ಮನಂದನನೆಂದುಹೊಗಳಿದನೂ ‖ ೩೦ ‖ ವಸುಧೆಯಲಿಷಟ್ಚಕ್ರವರ್ತಿಗ | ಳೆಸೆವಷೋಡಕರಾಯರುಗಳುದ | ಇಸಿದರಿಗೆನಿಮ್ಮವ್ವೋಲುಪಿರಿದಾಗಿರ್ದ ಕೌರ್ಯದಲೀ | ದೆಸೆಗೆಹರಹಿದಕೀರ್ತಿಯಲಿರಂ | ಜಿಸುವತಂಮಂದಿರುಗಳಂಟಿ | ಪ್ರಸಿಯನಾಡೆನುಧರ್ಮಜನೆಕೃತಕೃತ್ಯನ ಫಲೆಂದಾ ‖ ೩೧ ‖ ಕೃಷ್ಣನೀಪರಿನುಡಿವುತಿರಲಾ | ಜಿಷ್ಣುವೆಂದನುನೀನುನಾಕ್ಷಾ | ದ್ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತ್ಯಾರವಾಲಿಸುತ್ತಿರವೈರಿತಿಮಿರಗಳ್ಗಾ | ಉಷ್ಣಕಿರಣನತೆರವಿಗಲುವುದು | ವೈಷ್ಣವರಿಗೇನರಿದುಭುವನವ | ಧಿಷ್ಣಯನುಕೇರ್ತಿಗಳುವರಿಪುದೇನು ದೊಡ್ಡಿತದೂ | ೩೨ | ಎನಲುಕೃಷ್ಣನುನುಡಿದನೆಮ್ಮಯ | ಜನಕಜನನಿಯರಗ್ರಜಾನುಜ | ತನುಜಮಿತ್ರರನೋಡಹೋಹೆನುದ್ವಾರವತಿಗೆನಲೂ ‖ ಜನವತಿಯನುಜ್ಞೆಯಲಿಕಳುಹಿಪೆ | ವನಜಲೋಚನಕೃಪೆಯಲಿನ್ನೊ | ಬ್ಬನನೆಬಿಟ್ಟಗಲಿರೆನುತಲೆರಗಿದನುಧರಿಪದಕೇ | ೩೩ | ಸಮರವನುನಾತೊಡಗುವಾಗಲೆ | ಕಮಲಲೋಚನನೀನುಹೇಳಿದೆ | ವಿಮಲವೆನಿಸಿದತತ್ವಚೋಧದವತ್ಕೃಗಳನೆನಗೇ ‖ ಕ್ರಮದಲದರರ್ಥಗಳತಿಳಿಯದೆ |ಭ್ರಮಿಸುತಿಹೆನಿನ್ನೊಮ್ಮಹೇಳು | ತ್ತಮವೆನಿಸುವಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಬಗೆಯನೆಲ್ಲವನೂ ‖ ೩೪ | ಎನೆವದನಕಶಿಯಲ್ಲಿನಗೆವೆಳ | ಗೆನಿಪವಚಂದ್ರಿಕೆಜನಿಸಲಾಕ್ಷ | ಣನುನುಡಿದನಾಮುನ್ನಹೇಳಿದೆತತ್ವವಾಕ್ಯಗಳಾ | ಅನಿತನಕಟಾಮರದೆಲಾಮಿಗೆ | ನಿನಗತಿಳಿವಪ್ರೊಲಿನ್ನಹೇಳುವು | ದೆನಗೆವುತ್ತದುಕಕೃಷ್ಣವೇ.ಎ ವಿವಾರ್ಥಹೇಳೆಂದಾ ‖ ೩೫ | ಎಲೆಧನಂಜಯಬ್ರಂಹವಿದ್ಯೆಯು | ನೆಲಿಯುಹೇಳುವುದರಿದುನಾಮು | ನ್ಮೊಲಿದುಬಲ್ಲವರಿಂದಲೇ

ಳ್ದರಿದನಿತನಿನಗೀಗಾ ॥ ತಿಳಿಯಹುವೆನುಮುನ್ನೊಬ್ಬಭೂಸುರ । ತಿಲಕನಾನಿದ್ದೆಡೆಗಬರಲಾ । ಪೊಲಿದುಳೀಳಿದೆತತ್ವಬೋಧೆ
ಯನುಮಹುನನಗೆಂದೂ ॥ ೨೬ । ಎನಲುತಪ್ವಿಜಮುಖ್ಯನಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕನನ್ನೊದನೆಕಕ್ಕಪ । ನೆನಿಪಪೆರಿನವಿಪ್ರನೊ
ಬ್ಬನುಕಂತನಾದಿಯಲೀ ॥ ಖನತರಜ್ಞಾನೈಕನಿಧಿಯನು । ವಿನಯಯುತನನುಯೋಗಿಸೇವಿತ । ನನುಜಿತೇಂದ್ರಿಯನೆ
ನಿಸಿರಂಜಿಪನಿಸಿದ ಧನೊಬ್ಬನನೂ ॥ ೩೭ ॥ ಬಳಿಕಲಾನಿಸಿದ ಧನಪದಾಂಬುಜ । ಗಳಿಗೆರಗಿಕಾಕ್ಯಪನುಬ್ರಹ್ಮದ । ನೆಲೆಯಹೇಳಿನ
ಲಾವ್ವಿಜಗೆಯಾನಿಸಿದ ಧನರುಹಿದನೂ ॥ ಒಲಿದುಹೇಳುವೆನೆನುತಲೆನ್ನಯ । ನಿಳಿಯಕೈತಂದಿದ್ದವಿಪ್ರನು । ನಲಿನನಗೆವಿವರಿಸಿನ
ನೆಲೆಯನುಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದಾ ॥೪೪॥ ತನುವೆಭಾವಿಸೆಧರ್ಮಸಾಧನ । ವೆನಿಸುವುದುತದ್ಧರ್ಮವೀವುದು । ಮನುಜಗಧಿಕಜ್ಞಾ
ನವನುಸುಜ್ಞಾನದೆಸಕವನೂ ॥ ಖನವೆನಿಸಿಕೈವಲ್ಯದೊರಕುವು । ದಿನಿತರಿದುಬಲ್ಲವರುತಮ್ಮಪ । ಖನವನಾದರದಿಂದಪ್ರೋ
ಷಸಬೇಹುದನವರತಾ ॥ ೪೯ ॥ ತನುವನಂರಕ್ಷಿಪುದುನರದರವೆ । ಮನುಜರಿಗೆಬಹುದೋಷಸಂಯುತ । ವೆನಿಪುದಖನಂತತವ
ಪಥ್ಯವಲಾಮಯಂಗಳಲೀ ॥ ತನಗೆತಾನೇಜೀರ್ಣವಹುದತಿ । ಖನವೆನಿಸಿದೋಷತ್ರಯಗಳೊಂ । ದೆನಿಸಿಹೆಚ್ಚುವದಾಗಕಫ
ಕಟ್ಟುವದುಕಂತದಲೀ ॥ ೪೦ ॥ ಬಿರಿಸಿಕಂಥದ್ವಾರದಲಿಕಫ । ಚರಿಸುವನಿಲನನಡ್ಡವಿಕ್ಕುತ । ಪಿರಿದೆನಿಪುದಾಸಮಯಕೂರ್ವ್ವ
ಶ್ವಾಸಮುಟ್ಟುವನೂ ॥ ಇರದೆದೇಹವಪಿಟ್ಟುಜೀವನ । ಕೆರಳುವುದುಕೃತಕರ್ಮವಪದಲಿ । ನರಕನಾಕಂಗಳಿಗೆಹೋಹುದುಮ
ತ್ತೆಹುಟ್ಟುವುದೂ ॥ ೪೧ ॥ ಮರಳಿನೆದಿಸತ್ಕರ್ಮಗಳನಾ । ಚರಿಸಿಪುಟ್ಟುತಹೊಂದುತೀಪರಿ । ಒರಿಭವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿಜೀವನು
ಸತತವಲಸುವನೂ ॥ ಪರಮಸುಖಸಂದೋಹಗಳಿಗಾ । ಕರವೆನಿಪಕೈವಲ್ಯದೊರಕುವು । ದರಿದುತತ್ವಜ್ಞಾನವೋಹ್ಯಕೆಹೇ
ತುನಲುದೆಂದಾ ॥ ೪೨ ॥ ತಿಳಿಯೆಲಾಜ್ಞಾನಕ್ಕೆಹೇತುಗ । ಳಲಘುಕಮದವೆನಸತ್ಯಶೌಚಾ । ವಳಿಗಳಧಿಕಬ್ರಂಹಚರ್ಯ್ಯ
ವ್ರತವಿಶೇಷಗಳೂ ॥ ಲಲಿತದಾನದಯಾತಪಸಂ । ಕುಲಪಿತೃಕ್ರಿಯೆಯಿಂನೆನಿಜಗುರು । ಗಳಿಸವಾರ್ಚನೆದೇವತಾಪಿತೃವಶಿಥಿ
ನೇವೆಗಳೂ ॥ ೪೩ ॥ ಇವಕೆಕಾರಣವಹುದುಸತ್ಸಂಗ । ವೆವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಿತದ್ಬುಧ । ನಿವಹಶಾಂತೋದಾರವಚನವಳೇ
ಳಿನಡೆವವಗೇ ॥ ವಿವಿಧಸೌಖ್ಯಸಮೂಹವಹುದು । ದಭ್ಭವಿನಲರಿಯದುಹಾನಿಸುಜ್ಞಾ । ನವೆಯಹುದುಕೈವಲ್ಯಪದಸಿದ್ಧಿ
ಪುದುಧಿಟವೆಂದಾ ॥ ೪೪ ॥ ನರನೆಕೇಳಿನಾನ್ನದಿಸೃಷ್ಟಿಯೊ । ಳುರುತರಬ್ರಂಹದಲಿಪ್ರಟಿಪ್ಪತು । ಪಿರಿಯದೆನಿಪಪ್ರಧಾನತತ್ವ
ವುಬುಧರುಬಳಿಕದನೂ ॥ ಕ್ಷರವೆನಿಸುತಲಾಡುವರುಮಿಗತತ್ । ಕ್ಷರವೆನಿಸುತಿಹತತ್ವವನೆಯು । ಕ್ಷರವಮೃತವೆಂದೊಲಿದುಸಂ
ಸ್ತುತಿಸುವರುಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥ ೪೫ ॥ ಬಳಿಕಲಾಮಿಘನದಲಿಭೂತಾ । ವಳಿಗಳ್ಳಿವುಪುಟಿಪ್ಪದವುಕೇ । ಳೆಲೆಧನಂಜಯಸತತ
ವಾಬಹುಜೀವನಂಚಯಕೇ ॥ ತಿಳಿಯೆಗಮನಾಗಮನಗಳಕೋ । ಟಲಿಗಳವರಿಂದಾಯ್ತುಭಾವಿಸ । ಲಲಘುಸಂಸರಣಾಭಿ
ಮತ್ಸರವೆನಿಪ್ಪದರಿಂದಾ ॥ ೪೬ ॥ ಜೀವರಾಶಿಗಳನಿತನಿತುನಾ । ನಾವಿಧವಿವಿಧವಿಮಿಸಿದುಜಿವ । ಮಾವಕಾಲದೊಳವಕೆತೊ
ಳಲಿಕೆಯೊಮೈಮ್ಮಬಿಡಲಿಲಾ ॥ ದೈವಕೃಪೆಯುಂಬಾದರಾಗಳೆ ।ಯಾವರಿಸಿಸುಜ್ಞಾನವದುಮಾ।ಯಾವಿಲಾಸಗಳೆಲ್ಲವ್ರವುಸಿಯೆಂ
ದುತಿಳಿಯೆಂದಾ ॥೪೭॥ ತಿಳಿಯೆಸುಖದುಃಖಂಗಳನ್ನಿಧರ । ಗಳುಕರೀರವನಿತ್ಯನಶ್ವರ । ಗಳುಸಮಸ್ತಪದಾರ್ಥಗಳುಕರ್ಮವ
ತೆಯತಿಜಾಡ್ಯ ॥ ಪಲರುನಂಟರುಬಂದುಹೇರುಗ । ಳೊಲವಿವರೊಳಿರ್ಪ್ಪಂದುಮೋಹದ । ಬಲಿಯನರಿದಮಹಾತ್ಮನೈದುವ
ನಧಿಕವೋಕ್ಷವನೂ ॥ ಜನನರೋಗಜರಾಮೃತಿಸಿ । ಥಿತಿ । ಯಿನಿತುಪ್ರಕೃತಿಫಲಂಗಳೆಂದವ । ಕನವರತನೆರೆಹೇಸಿವಿಮಲ
ನಿರಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲೀ ॥ ಮನವತಪ್ಪದೆನಡಸಿಯವ್ಯಯ । ವೆನಿಪಪರತತ್ವದಲಿತತ್ಪರ । ನೆನಿಸುವವಗಪವರ್ಗದುರ್ಗವ
ವಲ್ಲತಿಳಿಯೆಂದಾ ॥ ೪೯ ॥ ಮಾನವನುಪೂತವನ್ಕಳಿಪೊಳಾ । ಸೀನನಾಗಿಪ್ರಧಾವಚಿಂತೆಯ । ಮಾನನದೊಳಿರಿಸದೆನಿಜಾಲಂಬನ
ನುತಾನಾಗೀ ॥ ಜ್ಞಾನನಲಿನದಸತುತಾಳಿಯ । ನೇನನೆಸಿಮ್ಮೆಯುರಚಿನರ್ದಿಡೆ । ಹೀನವಹಕೈವಲ್ಯವದುಸಿದ್ಧಿ
ಸುವುದೆಂದಾ ॥ ೫೦ ॥ ತಿಳಿಯೆಲಾಭಲಲಾಭಗಳುವೆ । ಗ್ಗಳಿವರಾಗದ್ವೇಷಗಳುಮಿಗೆ । ಬಳಸಿದುದುಸುಖದುಃಖಗಳುಸ್ಥಮವೆಂ
ದುಕೈಕೊಂಡೂ ॥ ನಲಿತ್ರಿವರ್ಗಕ್ಕೆರಗದಾಕೆಯ । ಬಲಿಗೆಕಿಕ್ಕದೆಮನವನಿಂದ್ರಿಯ । ಗಳನುಜಯಿಸಿದಯೋಗಿವೋ
ಕ್ಷವನೈದುವವನೆಂದಾ ॥ ೫೧ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪವೈರಾಗ್ಯದಲಿನು । ಸ್ಥಿರತೆಕರ್ಮಾಭಾವತೃಷ್ಣಾ । ವಿರಹಿತತ್ವನುಕಾಂತಿಧೃ
ತಿತಾಪತ್ರಯಾವಗಮಾ ॥ ಇರಲುಬೇಕುಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆಪಿರಿ।ಯೆರನುಯೋಗಿವರೇಣ್ಯರನುಸಿ। ದ್ಧರನುನೇವಿಸಿಕಾಣಬೇಕ
ವರಿಂದಸತ್ವಪಾ ॥ ೫೨ ॥ ನರನೆಕೇಳ್ನೆರೆಯರಿದುದೇಹ । ಸಿ ಸ್ಥಿರತೆಯನುಪರತತ್ವದಲಿತ । ತ್ವರನೆನಿಸಿದಾತನಿಗೆಭೂತ
ಗಳಿಂದದಯೆಯಿಲಾ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪರೋಗಾದಿದುಃಖವೋ । ತ್ಕರಗಳರ್ದವುಪರಮಸೌಖ್ಯವೆ । ಚರನುವುದುಸುಜ್ಞಾನದೃ
ಷ್ಠತರವಾಗಿರಂಜಿಪುದೂ ॥ ೫೩ ॥ ಯೋಗಯುಕ್ತನಕೆಸ್ಯನಿಹತಿಯದಾಗದುರುಶಿಖಿದಾಹಜಲದವಿ । ಹಾಗ್ಯದಲ್ಲಿವಿಕಾರವಿನಿ
ತ್ತಿಲ್ಲಿಂದ್ರಸಂಪದವಾ ॥ ಆಗರುವಲೆಕಿಕ್ಕಸನುಮುಕಿ । ಶ್ರೀಗೆಕಾಮಿಸಿದವನುಮಿಕುಕ । ದೊಗ್ಯೋಗವನುಜಿಟ್ಟಿಹನುಧಿಟವಿ

ದುವಿಶ್ವಾರ್ಥಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೪ ॥ ಒಲಿದುತನ್ನೊಳುತನ್ನನರಿವುದೆ| ಯುಲಳ್ಳುನ್ಮುಖವದರಿಂದಮಿಗೆವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಪಸುಖವಿಲ್ಲವಂ
ತರ್ವತಿರ್ಯಯನುವಾಡೀ ॥ ಸಲಿಸಚೀಹುದುವಾನಸವನದು | ಚಲಿಸಿಮೆಲ್ಲನೆಜಾಡ್ಯಗತಿಯಲಿ | ತೊಲಗದಂತಡವಾಡಚೀಕು
ಮಹಾವಧಾನದಲೀ ॥ ೫೫ ॥ ಹಾಲಪರವಿಯಂತಂದುಬಹುದಕು| ಜಾಲಮಧ್ಯದೊಳಿಹಾತನು | ಮೇಲೆಯತ್ಯವಧಾನದಿಂ
ದವಿಕಾವರೀತಿಯಲಿಳ್ಳಿ ॥ ತೋಲವಾಗಿಪವನವನೊಳಗಿಂ | ದೇಳದಂದದಿಕಾದುನಿಲಿಸುತ|ಲೀಲೆಯಿಂದಾತ್ಮನನೆಯರಸುವುಪಾಯ
ಚೀಸೆಂದಾ ॥ ೫೬ ॥ ಈತೆರದಲುದ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ | ದ್ಯಾತಿಳಿದಮನದಲಿವಿವೇಕಖ್ಯಾ|ತಿಯನುತಾನೈದಿಸುಜ್ಞಾನವಭ್ಯಸಿಕರಿ
ಸೀ|ಕಾತುಕವಿದೆಂಬಂತೆಬಪಳ|ಪ್ರೀತಿತನಗುದಯಿಸಲುಶಕ್ವ|ದ್ಯೋತಿತರ್ಬ್ರಹ್ಮಪದವನುಕಾಬನುಯೋಗಿಪುಂಗವನು|ಎಂದುಸಿ
ದ್ಧನುಕಾತ್ಯಸಂಗೆಂಬಾ|ವಿಂದಹೇಳಿದಬ್ರಂಹವಿದ್ಯೆಯ|ಛಂದವನುನಾನಿನಗಪೇಳಿದೆನೆಂದುಮದ್ಭಾಹಕೆ|ಬಂದವಿಪ್ರನುನನಗರು
ಹಿನುದ|ವಿಂಪೋದನೆನಂತ್ತಲಾ|ಗೋವಿಂದನತ್ಯಾದರದಲರುಹಿದನಾಘನಂಜಯೆಗೇ॥ವಿವರಿಸುವೆನಿನ್ನೊಂದನಿತಿಯಾ|ಸವನುಳಿ
ರಿವೆಳೆಭೃತ್ಯಭಿ·ರ್ಯಿ,ಪ್ರವರತತ್ಸಂವಾದವೆಂತೆಂಬುದನುನಾನೀಗಾ ॥ದಿವಿಜಪತಿಸುತನೀನುಮನದು |ತ್ಸವಿಕೆಳಿದನೆನುತಲಾ
ಕೇ ಕವನುತದನಂತರದಲಾದಂಬಿಂದಲಿಂತೆಂದಾ॥ಜನನುತಜ್ಞಾನೈಕನಿಧಿಯಂ|ದೆನಿಪನದ್ಯಾ ಬ್ರಾಂಹಣನುಮುನ್ನೊ ! ಬ್ಬನು
ವಿವಿಕ್ತನಳ್ಳದೊಳಿರೆತತ್ವನ್ನಿಯೈತಂದೂ ॥ ವಿನಯಾಭಯುಕ್ತಿಗಳುಮುಳ್ಳರಿ | ಯೆನಿಸಿತನ್ನೊಳಗಸಯೆನಿಜಕಾಂ | ತನಿ
ಗೆಬಿಗಿತದನಂತರದೊಳಿಂತೆಂದಳಾಕಾಂತೇ ॥ ೬೦ ॥ ಎಲೆಮಹಾತ್ಮನಪಿ್ರಯನೆನೀ | ನೊಲಿದುಹೇಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ| ನೆಲೆ
ಯನೆನಗುಂತೆಂದುವಿನಯುಮಿಕೇಳಲಾನುಡಿಗೇ ॥ ಬೊಳೆಯೆವದನಾಬ್ಜದಲಿನಸುನಗೆ | ಬಿಳಿಕಲಾಧಾತ್ರಿ್ಯನಾನುತಾ | ತಿಳಿವ
ನಿತನಿನಗೀಗಲರುಹುವೆನೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೬೧ ॥ ಯುವತಿಯಾಲಿಸುಬಹುವಿಧಪಿಕೇ | ಳುವಪೆಕಾಬಡೆಪಿರಿದೆನಿಸಿಜಾ | ತವ
ಚೆನೊಗಸಾಗಿಪವುಜಗದೊಳಶೇಷಕರ್ಮಗಳೂ ॥ ಅವರುವಾಳ್ವರುಕರ್ಮಪರರಾ | ದವರುಕೆಲಿದುವವುಕತಲಸಿದ್ದಿಯ | ನಿ
ವಸಗಳನೆಂವಾತುವಮಭೂತಂಗಳಲಿಯೆಂದಾ ॥ ೬೨ ॥ ವನಿತೆಕೇಳ್ವೈರಾಗ್ಯಮಿಗೆನಂ | ಜನಿಸಿಕರ್ಮಂಗಳನುಬಿಬ್ಬಾ| ತ
ನನುಸರ್ವರುಸುಖಾನಿವನೆಂದೆನುತನಿಂದಿವರೂ ॥ ಖಿನತರಬ್ರಾಹ್ಮದಲಿತಮ್ಮಯ | ಮನವನಿಲಿಸುವಡಗಿಯುದೆಲ್ಲಾ | ಜನರು
ಹುಬ್ಬುಸಹೊಂದುವೀಕೋಟಲೆಗೆಗುರಿಯಹರೂ ॥ ೬೩ ॥ ಮನವುಬುದ್ಧಿಯುವಾ್ಣಮುಖ್ಯಗ | ಳೆನಿಪನಿಲದಂಚಕಗಳೀ
ಯೇ | ಳನವರತಜೆಂಹೆಗಳುತನಗಾಗಿದಲುಬೇಹಿಗಳಾ ॥ ತನುವಿನೊಳುವೈಶ್ವಾನರಾಹ್ವಯ| ದನಲನಾಕಾರವನುಧರಿಸಿ | ಪ್ಪ
ನುತಿಳಿಯೆಬರವಾತ್ಮನಾತನಮಹಿಮೆಯುತ್ಯಧಿಕಾ ॥ ೬೪ ॥ ಅನಿಮಿತಿಪ್ರೀಯಭಕ್ಷ್ಯವಿ | ದೆನಿಪದೃಶ್ಯಸ್ವರ್ಗಚೋಧ್ಯವಿ|ದೆ
ನಿಪಲಲಿತಶಾವ್ಯವನಮಂತವ್ಯವೆಂದೆನಿಪಾ ॥ ಖಿನತೆಯುಳ್ಳನಪನ್ನಂವ್ಯೆಗ | ಳನಳವಾದನಮಿತ್ಯಕದಂಬಕ | ಳಿನರುಮಿಗೆಸಂ
ಸ್ತುತಿವರುವೈಶ್ವಾನರಾನಲಗೇ ॥ ೬೫ ॥ ಘಾತ್ಯಚರುಭಕ್ಷ್ಯೇತೃನಧಿಕ | ಕ್ರೋತ್ಯವುದ್ವ್ಯಂನ್ಯಂತೃಭೋಕ್ತೃ | ಪ್ರೀತಿ
ವರವಾವೈಶ್ವಾನರನುಲಸ್ಪಷ್ಟವೆಂದೆನಿದಾ ! ಈತೆರದಲಿಹಸಪ್ತಜನರೊಲಿ | ದಾತತಗ್ರಾಹ್ಯಾದಿನಾಮವಿ | ವ್ಯಾತವನುಜೀ
ಳುತ್ವಲಿಪಯಿತ್ವಿಜರುತಾವಹರೂ ॥ ೬೬ ॥ ಮಾನವತಿಕೇಳ್ಸಶ್ಸಹೋತೃವಿ | ಧಾನವಿದುಜೀವಾತ್ಮನೊಬ್ಬನು | ತಾನೆನಪು
ಪ್ರಸ್ಪುವೆನಿಲಂತರ್ಮುಖನವಾಡೀ ॥ ಜ್ಞಾನಿಯೆನಿಸಿದಯೋಗಯೊಮ್ಮೆಯು | ಹೀನವಾಗಿಪಜನನಮರಣದ | ಚೀನೆಹೊ
ದ್ದವಮುಕ್ತನಪನಿದುತಥ್ಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ತರುಣಿನೀನದನರಿಜಹರ್ಮುಖ | ಪರರುಗಮನಾಗಮನದುಃಖಾ | ತ್ಮರುಗಳಳನುಧರ
ಯಿಸುತಕೋಟಲೆಬಡುತಲಿಹರೆಂದೂ ॥ ಧರಣಿಸುರನಾತ್ಮಾಂಗನೆಗೆವಿ | ಸ್ತರಿಸಿವಾಜ್ಞಾನನಗಳೊಳುಮಿಗೆ | ಪಿರಿದುವಾಸನ
ವೆಂಬುದನುತಾತಿಳುಹಿಪೆನೀಗಳಿದೆನೂ ॥ ೬೪ ॥ ವೋಡದವಿಂದಿಂದ್ರಿಯಮನಸ್ಸಂ | ವಾಡವಸುವಿನ್ತರಿಸಿಹೇಳಿದ | ನಾದಿಯಲ್ಲಿವಿ
ಗೆವಾಯುವಿಸುಯುದಲಧಿಕವೆಂಬಂತೇ ॥ ಆದನಾರದದೇವನಮತನಂ | ವಾಡವನುತಿಳುಪಿದನುನದ್ಯೋ | ಧೋದಯವಮಾಡಿ
ದನುನಿಜಸತಿಗಾವ್ವಿಜೋತ್ತಮನೂ ॥ ೬೯ ॥ ಅದರದಲಧ್ವರ್ಯುತಿನಂ | ವಾಡವನುವಿಸ್ತರಿಸಿನೆರೆಪಿರಿ | ದಾಡವಳುಯು
ಜ್ಞಾಗಳಿಗಿಂಸುರುತರತಪೋಯಜ್ಞಾ ॥ ವೇಧಿನಿಯೊಳಿಳ್ಳತ್ಯಧಿಕವಯದೆಂ | ದಾಡಯಾನಿಧಿಯೆಂದೆನಿಪವನು | ಧಾವಿವಿಜನ
ರುಹಿವನುಪತ್ನಿ ಸಿಂಹಾರ್ಥಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೭೦ ॥ ವನಜಮುಖಿಕೇಳ್ಳಂಬರೀಷಾ | ವನಿಪನುತ್ತಮನೀತಿಯಲಿಳ್ಳೂ | ಜನವಪಾಲಿಸಿ
ಸಕಲಶತ್ರುಸಮೂಪವನುಜಯಿಸೀ ॥ ಅನವರತನಿಷ್ಕಂಟಕವಿದೆಂ | ದೆನಿವರನುತನದಲ್ಲಿನಡವುತ | ತನಗೆಹಿತವಹಮಂತ್ರಿವಿ
ದ್ವಜ್ಜನರೊಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೧ ॥ ಗೆಲಿದೆನುತ್ಕಟಬಾಹ್ಯಕಾತ್ಯವ | ಕುಲವನಾನದರಿಂದುಬಿರಿದಹ | ಫಲವದಿಲ್ಲನವರತವಭ್ಯಂತ
ರವಿರೋಧಿಗಳೂ ॥ ಮಲತಿಹರುಕಾವಾದಿಗಳುವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿನಾನವದಿರನುಜಯಿಸದ | ಡಲಭುಸುಖನಂದೋಹವೆಲ್ಲಿಯದೇ
ದನಾನೃಪನೂ ॥ ೭೨ ॥ ಎಂದುಕಾಮವ್ಯಮುಖರಿಪುಗಳ | ದಂದುಗಕ್ಕೊಳಗಾಗದವನದ | ರಿಂದಜಯಿಸಿಮನೋಜ್ಞಾವಿ
ಜ್ಞಾನವದ್ಯಶೀಕರಿಸೀ ॥ ಮುಂದೆಯಾತ್ಮಧ್ಯಾನದಿಂದಾ | ನಂದವನುತಾಧರಿಸಿತತ್ವ ಭಾ | ಕುಂದದಿರ್ಪನಾಖ್ಯವನುಪವಾ

ನುಕಾಂತಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೭೩ ॥ ವನಿತೆಕೇಳಿನ್ನೊಂದನಿತಿಹಾ। ಸವನುಮುನ್ನಲಿಜನಕಧರಣೀ । ಧವನಮುಂದೊಬ್ಬನುಮಹೀ
ಸುರನಧಿಕಧೌರ್ತ್ಯವನೂ ॥ ಹವಣನರಿಯದೆಮಾಡಲೆಲೆಭೂ । ದಿವಿಜನನ್ನಯದೇಳಕದೊಳಗು । ತ್ಸವದಲೀಕಿಹೋಗೆನುತಲಾ
ಭೂವಿಪತಿನುಡಿದಾ ॥ ೭೪ ॥ ಎನಲುತನ್ನೃಪನೊಡನೆಯೂವಿ । ಪ್ರನುಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಕೇಳಿಲೆ । ಜನಕನಿನ್ನಯವಿಷಯವನಿ
ತಡಕೇಳಿಯುಳಿದೆಡೆಗೇ ॥ ಮನವೊಲಿದುನಾಹೋಹೆನದನರು । ಹೆನಲುಮಿಥಿಲಾಧಿಪತಿಮತ್ತದ । ಕಿನಿತುನುಡಿಯದೆಸುಮ್ಮನಿ
ದ್ದನುಮರಳಿವುೌನದಲೀ ॥ ೭೫ ॥ ವನಿತೆಕೇಳ್‌ತದನಂತರದಲಾ । ಜನಕವಸುಧಾಧಿಪತಿಮೂರ್ಖಸಿ । ದನುಬಳಿಕಲಿಚ್ಚಿತ್ತ
ನಾವಿಪ್ರನನುನುಡಿಸಿದನೂ॥ಮನದೊಳಗೆವುದ್ವಿಷಯವೆಂಬೀ। ಖನಮುಮತಿನನಗಾಯ್ತಲಾಯೆಂ । ದೆನಿಪಕೋಕದಿಮೂರ್ಖ
ಸಿದೆನಾನೆಂದುಪೇಳಿದನೂ ॥ ೭೬ ॥ ಎಲೆಮಹೀಸುರವಮತೆಯಿನಿತೆ । ನ್ನೊಳಗೆನೆಲಸದುಮೆರದುನುಡಿದುದ । ಕಲಶ್ಚುಮೂ
ರ್ಖಿಯದಾದುದೊಡನೆಚ್ಚತ್ತುತಿಳಿದೀಗಾ ॥ ಬಳಿಕನುಡಿದೆನುನಿರ್ಮಮತ್ವವ । ತಿಳಿವಿಹೆನುನಾನೆನಲುನಸುನಗೆ । ವೊಳೆಯೆ
ವೊಗದಲಿಜನಕನೊಡನಾವಿಪ್ರನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೭ ॥ ಜನಕಭೂವರನೀನುಕೃತಕೃ । ತ್ಯನುಕಣಾನಿನ್ನನುಪರೀಕ್ಷಿಪೆ ನೆನು
ತಬಂದೆನುಧರ್ಮದೇವತೆನಾನುಕೇಳಿನ್ನೂ ॥ ಅನವರತವೀವರಿವಿಚೇಕವು । ನಿನಗೆನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರಲಿಧಿಟ । ವೆನುತವರವನು
ಕೊಟ್ಟುಹೋದನುತದ್ವಿಜೋತ್ತಮನೂ ॥ ೭೮ ॥ ವನಿತೆಕೇಳ್‌ಚಿತ್ತದಲಿಮಮತೆಯ । ದಿನಿತುಹೊದ್ದದೆಹೋದುದಲಿನಾ।ಜ
ನಕವಸುಧಾಧಿಪತಿಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿಸಿದನೂ ॥ ಇನಿತನರಿದುಮಮತ್ವವನುಮಿಗೆ । ಮನದೊಳಿರಿಸದೆವರ್ತಿಸುವಮನು । ಜನೆ
ಕೃತಾರ್ಥನುಮುಕ್ತಿಯಾತಂಗಪುದುಘಟವೆಂದಾ ॥ ೭೯ ॥ ಎಂದುಬಹುವಿಧವಾಗಿಯಾರಾ । ಕೇಂದುವನೆಗೆಬ್ರಂಹವಿದ್ಯೆಯ
ಛಂದವನುನೆರೆತಿಳುಹಿವಿಪ್ರನುಪ್ಪೋದನಂದನುತಾ ॥ ಅಂದುಪಾರ್ಥನಮನಕೆಮುದವ । ಪ್ಪಂದದಲಿವಿಸ್ತರಿಸಿದನುಗೋ। ವಿಂ
ದನೀರೀತಿಯಲಿಯಧ್ಯಾತ್ಮಧರಹಸ್ಯವನೂ ॥ ೮೦ ॥ ಅವಧರಿಸುಗುರುಶಿಷ್ಯಸಂವಾ । ದವಿದೆನಿಸುವಿತಿಹಾಸವನುನಾ । ವಿವ
ರಿಸುವೆನೆಲೆವಾರ್ಷಪೂರ್ವದಲೊಬ್ಬಸದ್ಗುರುವಾ । ಅವನಿಯಲಿಕಂಡೊಬ್ಬಶಿಷ್ಯನು । ವಿವಿಧವಾದುಪಚಾರಗಳನು । ತ್ಸವ
ವಿನಿರಚಿಸಿಬ್ರಂಹವಿದ್ಯೆಯಹೇಳಿತನಗೆಂದಾ ॥ ೮೧ ॥ ವಿನತನಾಗಿತದಂಘ್ರಿಕಮಲಕೆ । ಘನವೆನಿಸಿಯಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ।ನಿನಿ
ಬರಿಗೆಹೇಳಿಂದುಪಿಂನೈಸಿದರುವಿನಯದಲೀ ॥ ಎನಲುತ್ತದ್ಗುರುವಾಗಳಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕಪೂರ್ವದಲಿಕಮಲಾ । ಸನನಬಳಿ
ಗೊಲಿದೈದಿಗೀಪ್ಸಿತಮುಖ್ಯಮುನಿವರರೂ ॥ ೮೦ ॥ ಬಳಿಕಲವರದಯೋರ್ದ್ರದೃಷ್ಟಿಗ । ಳಲಿನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯೆಜನುಪೇಳಿದ। ನೆಲೆ
ಮುನಿಪ್ರವರರಿಸತ್ಯದಲಖಿಳಭೂತಗಳೂ ॥ ನಲಿನಮುದ್ಭವಿಸುವುದುಮತ್ತದ । ರೊಳಗೆವರ್ತಿಸುವವುಗುಣತ್ರಯ । ಗ
ಳಿಗೆಸತ್ಯವೆನೆಲೆಯನಿಪುದಾಸತ್ಯಕೆಣೆಯಿಲ್ಲಾ ॥ ೮೩ ॥ ತವವೆನಲುಕುತ್ತಿಯೆನಲುಸತ್ಯ । ಕ್ಕಪರನಾಮಗಳಾಗಿಹವುವಿಗೆ। ಕ
ಪಟವಿಲ್ಲದೆವಿಟ್ಟುಪ್ರಕಾಮಾವಿಗಳನನಸತಾ । ವಿಪುಲಸತ್ಯನ್ನತ್ತದಲೀವರ್ತಿವಮನೀಷಿಕವಂಬಕಕೆಸಿ । ದ್ಧಿಪ್ಪುದುವರಕೈವಲ್ಯ
ವೆಲೆಮುನಿಗಳಿರಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೮೪ ॥ ಮಿಗಿಲೆನಿಪಚತುರಾಶ್ರಮವೆಚರ್‌ಣಗಳುನಾಲಾ ಕ್ಕಗಿರುಲುವರ್ನಾ । ಳಿಗಳುನೇವಿಸೆಸಲಿಪವ
ಪ್ರದವಾಗಿಹುದುಘರ್ಮಾ ॥ ಬಗೆವಡಿನಾ ನ್ಕಶ್ರಮಚತುಷ್ಕತೆ । ಸೊಗಸೆನಿಸಿದಧ್ಯಾತ್ಮದರಿಕೆಯೆ । ವಿಗಡವಹಭಯಶೋ
ಕವೋಹವತೊಲಗಿಸುವುದೆಂದಾ ॥ ೮೫ ॥ ಕ್ಷ್ಮಾದಿಭೂತಗಳೈದುತದ್ಗುಣ । ಮೈದುಸುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳೈ । ದೈದು
ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯವಪಂಕೃತಿಬುದ್ಧಿಮನವಾತಾ ॥ ವೇದದಲಿಪೇಳಿದ್ದತತ್ವಗ । ಳಾದವಿನಿತಿಪ್ಪತ್ತುನಾಲುಕು । ವೋದ
ವಿಂದಿವನರಿದುಬ್ರಂಹವಕಾಣಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೮೬ ॥ ಖನಗುಣತ್ರಯಕೆಕ್ರಿಯುಕ್ತವ । ದೆನಿಸಿಯಸಿಧರಸುಸ್ಥಿರವೆಂ ।ದೆ
ನಿಸಿಸುವ್ಯಕ್ತವುತ್ತಿಳಿಯೆಲವ್ಯಕ್ತವೆಂದೆನಿಸೀ । ಅನುದಿನವುತಾನಕುಚಿಕುಚಿಯಂ। ದೆನಿಸಿಸದಸತಿಕ್ರಿಯೆಗೆಯಾಕರ । ವೆ
ನಿಸಿಪುರವುಂಟಮನವದ್ವಾರದಲಿರಂಜಿಪುದೂ ॥ ೮೭ ॥ ಮುನಿಗಳಿರತತುಪ್ರವೃತ್ತಿಗುಣಗಳನುಜಯಿಸಿದಾತಂಗೆಸಾಧ್ಯವಿ ।
ಹೆನಿಪುದಿತತರಜನಕೆಕನಿಚ್ಚವಸಾಧ್ಯವಾಗಿಹುದೂ । ಖನವೆನಿಸಿದಾಗುಣಗಳಲಿಜಗ । ವನವರತಕಟ್ಟಿಪಹುದುಗುಣಮೂ ।
ರನುಜಯಿಸಿದವನುತುಲೋಕವಜಯಿಸಿದವನಪನೂ ॥ ೮೮ ॥ ಅವಳೊಳಿ ೃತುಸತ್ವಗುಣವೀ । ಭುವನದಲಿಪಿರಿದೆನಿಪಸದ್ಗು
ಣ । ನಿವಹವೆನಿತುಂಟನಿತುಸತ್ವಗುಣಪ್ರಭೂತಗಳೂ । ದಿವಿಜಮುನಿಮುಖ್ಯರಿರಸತ್ವ । ಖ್ಯವನುಹಿರಿಸಿಹಗುಣದಿವ
ತ್ರಿಸಿ । ದವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂಧ್ವಲೋಕದವೈಭವಗಳಹವೂ ॥ ೮೯ ॥ ಪೊರಮಡುವನಿಜತಸುವಕ್ರಮರನು । ನೆರೆಯೆದನುಮರ
ಳಿಚುತಲಡಗಿಪ ।ತರಪಿಕಾಮವತಿರಿಗಿತೆಗದದತಗಿ ಪನುಬುಧನೂ ॥ ತೆರಪನಾಕಾಮಕ್ಕೆಕೊಡದದ । ಮುರಿದುವಿಜನಸ್ಮೃತಿ
ಮಾಯೆಯು । ಮುರಿವಸಲ್ಲದುಕಾಬನವನಪವರ್ಗವಾರ್ಗವನೂ ॥ ೯೦ ॥ ಮನವಮನದೊಳಗಡಗಿಸುತಲಾ । ತ್ಮನನುಬಳಿ
ಕಾತ್ಮನಲಿಕಾಬಾ । ತನುತಿಳಿಯೆಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿಹನಖಿಳಭೂತಗಳಾ ॥ ಅನವರತವಿಗೆನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವಿ । ದೆನಿಸಿತನಗೆರವಿಲ್ಲಿ
ನಿಸಿಕಾ । ಬನುಸುಯೋಗಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಗೆಮುಕ್ತಿಸಿದ್ಧಿಪುದೂ ॥ ... ... ॥೯೧॥

ಅಂದವಾಗಿದಾ ದ್ವೈತತತ್ವವಿ | ದೊಂದೆಚಿನ್ಮಯನಾಗಿಸತಾ ತ್ಯಾ | ನಂದರೂಪವದೆನಿಪದೀಪಾಕಾರವಾಗಿಹುದು ॥ ನಂದಿಹುದು ಚೈತನ್ಯವಾತ್ಮನ | ಮುಂದೆನಿಲಲಾವ್ಯಕೃತಿಗವ್ಯಯ | ನೆಂದೆನಿಸಿದಾತ್ಮನಮಹತ್ವವುತಿಳಿಯಲರಿದೆಂದಾ ॥ ೯೦ ॥ ಯ ಮನುನರಾಣನುವನಿ ಷ್ಠಸೋಮನು| ಕಮಲಭವನಚಕ್ಷುತನುಶಿವನೆಂ | ದಮಲತತ್ವಕೆನಾಮಗಳುಬಹುವಿಧಗಳಾಗಿಹವೂ॥ ಅಮರೆಮುನಿಮುಖ್ಯರಿರಬಹುಮಣಿ | ನಮಿತಿಸೂತ್ರದೊಳಿವ್ವೋಲುಸಂ | ಕ್ರಮಿಸಿದಲಲೋಕಗಳುಪರಮಾತ್ಮನಲಿಲಯವಾಗೀ ॥ ೯೩ ॥ ಜ್ಞಾನವತಿವೆಗ್ಗಳವಿದೆನಿಪುದು | ಹಾನಿಯಿಡಕೆನಿತಿಲ್ಲಕಾಮವ | ಮಾನವನುಪಟ್ಟಪ್ಪವರಿಗಾಜ್ಞಾನದೃಢವಹುದೂ ॥ ಮೌನಿಮುಖ್ಯರುಗಳಿರಸುಖಸಂ | ತಾನವದರಿಂದಹುದೆನುತಚತು | ರಾನನನುತಿಳಿಹಿದನುತತ್ವದನಲಿಯವಿಸ್ತರಿಸೀ ॥ ೯೪ ॥ ಬಳಿಕಲಾಕ್ರಮಧರ್ಮಗಳವೆ | ಗ್ಗಳವಿನಲುವಿಸ್ತರಿಸಿಹೇಳಿದ | ತಿಳಿಯೆನಾಲ್ಕಾಕ್ರಮಗಳೊಳುಯೆತಿಯಧಿಕನೆಂಬುವನೂ ॥ ಜಲಜಸಂಭವನರುಹಿದನುಮುನಿ | ಗಳಿಗೆಬಹುವಿಧವಾಗಿಮೋಕ್ಷವ |ಫಳಿಸಿಕೊಂಬಂದವನುವಿವರವಿದೆನ್ನಲುತಿಳಿಹಿದನೂ ॥ ೯೫ ॥ಅನಿಕನವ್ಯಕ್ತಪ್ರಭನೆಂ | ದೆನಿಪಬುದ್ಧಿಸ್ಕಂಧನಂಯುತ | ವೆನಿಪನದಹಂಕಾರವಿಟವನಮೇತವೆಂದೆನಿಪಾ ॥ ಘನತರೇಂದ್ರಿಯಕೋಟರಾನ್ವಿತ | ವೆನಿಪದೈತಸುಖದುಃಖಫಲವೆಂದೆನಿಪವೃಥುಸಂಸಾರವಿಷದಪೋದುಬಿಳಿದಿಳಿದಿಹದೂ ॥ ೯೬ ॥ ಆದನುಸುಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯಲಿಬೀ | ಗದಲಿಖಂಡಿಸಿಪೆಚ್ಚಿದಭಿಮಾ | ನದಮಹಾಹಂಕಾರವೆರಡರನಿಲಗವನುಜಯಿಸೀ ॥ ಚದುರನಾಗಿಹಯೋಗಿವಿಜ್ಞಾ | ನದಸುಖವನೆ ಲೈದುವನುಘನತ | ತ್ವದನೆಲೆಯನವಬಲ್ಲನಿತರರುಕಾಣಲರಿದೆಂದಾ ॥ ೯೭ ॥ ನಿಮಿಷವಾತ್ರವೆಯಾಡಾಗಲಿ | ವಿಮಲವೆನಿಸಿಹಚಿತ್ತದಿಂದು | ತ್ತಮವೆನಿಸಿದಾತ್ಮನಸುಕಂಡಾತ್ಮನಲಿಸಂಸೃತಿಯಾ ॥ ಭ್ರಮೆಯನೆಲ್ಲವಪಿಟ್ಟುಚಿತ್ತಕೆ | ಮಮತೆಹೊದ್ದದೆಭೋಧಯುತಸಂ | ಯಮಿಯನಂಗತಿಯುಘ್ನವನೆಕೈತಾರ್ಥನಹನೆಂದಾ ॥ ೯೮ ॥ ಎನಲುತದನಂತರದಲಾಸುರ | ಮುನಿವರರುಕೆ ೞಮುಗಿದುಕೇಳಲೆ | ವನಜಭವಪಥರ್ಮಗಳನೇಕವಿಧಂಗಳಾಗಿಹವೂ ॥ ಅನಿತರೊಳಗುತತ್ವವದಾವುದು | ಜನಕೆಸದನುಷ್ಠೆಯವದಾವುದು | ಮನವೋಲಿದುಹೇಳೆನಲುಮತಾ ತ್ಪರ್ಯಂಬಿನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯೯ ॥ ಬಲವ್ರತಧರ್ಮಗಳೊಳಗೆಹಿಂನೆಯೆ | ಲಲಿತವಾಗಿಹವುತವದೆನಿಪ್ಪದು | ತಿಳಿಯೆತದಹಿಂಸಾವ್ರತವಿವರ್ತಿಸುವಮಾನವಗೇ ॥ ಒಲಿವುದಧಿಕಜ್ಞಾನವದರಿಂ | ದಲಘುತರಕೆ ೞವೆಲ್ಯವಪ್ಪುದು | ಸುಲಭವಾದಾ ಮಾರ್ಗದಲಿನಡದವಗೆಸುಖವಹುದೂ ॥ ೧೦೦ ॥ ಮುನಿಗಳಿರಬಯಕೆಯಲಿಕರ್ಮಗ | ಳನುರಚಿಸುವವರಿಗೆಗತಾಗತ | ವನವರತಬಿಡದಿಹುದುಫಲದಭಿಲಾಷೆಯೆನುಬಿಟೂ ೞ ॥ ಘನವೆನಿಪನಸತ್ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ೞ | ವನಘನಿಗೆಕೈವಲ್ಯವರಿದ | ಲ್ಲಿನಿತುಂನಿಕ್ಕಯವಿಗತತೃಷ್ಣೆನೆದೇವಸುಮನೆಂದಾ ॥ ೧೦೧ ॥ ಜಲಜಪತ್ರಪಯಃಕಣಾವಳಿ | ಗಳತೆರದಲುರುವಿಷಯಸೌಖ್ಯಂ | ಗಳಿಗೆತಾನೆರಗಿದ್ದಾಲಲಿತಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನೂ ॥ ತಿಳಿಯಿತತ್ಸಂಗವನುಹೊದ್ದನು | ಸಲೆವಿರಕ್ತಿಯೆಹೊದಿದ್ದತಾದೊಡೆ | ಫಲವುಧರ್ಮಗಳೀತಕಾತನೆಮುಕ್ತನಹನೆಂದಾ ॥ ೧೦೨ ॥ತಿಳಿದುವೇದಾಂತದರಹಸ್ಯವ | ನಲಘುತರತತ್ವವನುಮಾನಸ | ದೊಳಗೆನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಭಾವಿಸಿಸಕಲಧರ್ಮಗಳಾ॥ ಫಲವಬಯಸದೆಮಾಡಿಯೋಗಿಗ | ಳೊಳಧಿಕವಾಗಿಪ್ಪನುಜನೆ | ತಿಳಿಯೆಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿಪನುಕೇಳಿನೀವೆಂದಾ ॥ ೧೦೩ ॥ ಎಂದುಬಹುವಿಧವಾಗಿಯಾಯರ | ವಿಂದಭವನಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ | ಛಂದವನುಮುನಿಗಳಿಗೆಬೋಧಿಸೆಕೇಳಿಯನರದನೂ ॥ ಅಂದುಪಿರಿದೆನೆದರಿಸಿಪರಮಾ | ನಂದವನುತತ್ವದಳವಿನಯದಿ | ವಂದಿಸುತಬೀಳೊಕ್ಕಂಡುಹೋದರುವಿಗತಸಂಕಯರೂ ॥ ೧೦೪ ॥ ಎನುತಲಾಮುನಿತನ್ನಶಿಷ್ಯಗೆ | ಮನವೊಲಿದುವಿಸ್ತರಿಸಿವಿವರಿಸಿ | ದನುಕರುಣಾನೀಮರಯದೀಯೆರ್ಧವನುಧೃಢವಾಗೀ ॥ ಅನವರತಚಿತ್ತದಲಿನಿಲಿಸಂ | ಧೆನುತಕೃಷ್ಣನುಬೋಧಿಸಿದನ | ರ್ಜನನಿಗಾನನಾಗಸಂತೋಷವನುಧರಿಸಿದನೂ ॥ ೧೦೫ ॥ ಎಲೆವಿಜಯಕೇಳು ತ್ಪನ್ನಸಮರ | ಸ್ಥಳದೊಳಗೆನೀರಥದಮೇಲಿರೆ| ತಿಳಿಹಿದೆನುಹಿರಿದಾಗಿಯೆಧ್ಯಾತ್ಮದರಹಸ್ಯವನೂ ॥ ಬಳಿಕನೀನಿದಮರದೆನಿನಗೀ | ಗಳುಮರಳಿಬೋಧಿಸಿದೆನಿದಮನ | ದೊಳಗೆಮರೆಯದೆದೃಢವೆನಲುನಿಲಿಸೆಂದನಸುರಾರೀ ॥ ೧೦೬ ॥ ಇಂತುಬಹುವಿಧತತ್ವಬೋಧೆಯ । ನಂತಸದಲರ್ಜುನಗೆಪೇಳಿಯ| ನಂತನುಹಿಮನುಸುಫಲುಗುಣನನುವಲಾಲಿಸುತ್ತಿರಲೂ ॥ ಕಂತುಪಿತನುರುವೇಂಕಟಾಚಲ | ಕಾಂತನಾಗಿಹಕೃಷ್ಣನೇಜಗ| ದಂತರಂಗಸಾಕ್ಷಿಯೆಯೆಂಬುದತಿಳಿದದರ್ಜುನನೂ ॥ ... ... ॥೧೦೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೞಕ್ಕೆ ವದ ೞಷಂಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡುಯುಧಿಷ್ಠಿರಹೈತಿ | ಪಾಲನನುವೆದವಿತ್ತುದಂಕಗೆ | ಮೀಲಬಜಯಂಗೈದನಾ

ದ್ವಾರಕೆಗೆಮುರವೈರೀ ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲವಾರ್ಫಗೆಕೃಷ್ಣನೀಪರಿ । ಲೀಲೆಯಿಂದಾಶ್ವಮೇಧಪ್ರವಿಧಿಯಿಂದ ಪರಿಸಿತಿಳುಹೀ ॥ ಮೇಲೆವಸುದೇವಾದಿಯಾದವ । ಜಾಲವನುನೋಡುವಮಹಾಸ್ಪಹೆ । ಕೇಲಿಸಿತುಮನಸ್ಮನವನೆನ್ನಸುಕಳುಹಬೇಕೆಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಎನಲುಕೃಷ್ಣಗೆಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕನಾವಿನ್ನುವರಹ । ಸ್ತ್ರನಪುರಕೆಪೋಗಿಯೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಗಾಯಿದರೇ ॥ ಮನವೊಲಿದುಮತಾತನೆನಿನಿ । ಮ್ಮನುಮಹಾಮುದದಿಂದಕಳುಹಿಸುವ । ದನುಜಸರನಿಗಳಿಕತರಳುಪುಚಿತವಿನಿಸುವುದೂ ॥ ೨ ॥ ಎನೆಕರೀಟಿಯನುದಿಗೆಮುರಮ । ರ್ದನನುತಾನೊಡಬಟ್ಟಾರುಕ । ನನುಕರದುತಾರಥಪಸೆಂದನುಬಳಿಕಲರ್ಜುನನೂ ॥ ಘನವಿನಿಪರಿವಾರಪನುಬರ । ಲೆನುತಸೇನಾಪತಿಗನೇಮಿಸಿ। ದನುನಿಮಿಷವನುವಾಯ್ತುಪರರಥಯುಪದಂತಿಗಳೂ ॥ ೩ ॥ ಜನಪಕೇಳುಪ್ರಯಾಣಕಾಚಿತವಿ । ದೆನಿಪಲಂಕಾರಪಲಲಂಕೃತ । ರೆನಿಸಿಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರುರಥಗಳನೇರಿರಪನುಷದಲೀ ॥ ಘನವೆನಿಪಚತುರಂಗಬಲಪೊಪ । ನನುಪಮಾಧಿಕವೈಭವಮಿಯೆ । ನಿಸ್ತನಪುರದಮಾರ್ಗದಲಿವಂದಿಗಳುಲಿಯೆತೆರಳಿದರೂ ॥ ೪ ॥ ನುಡಿದನಾನಮಯದಲಿಮುರಹರ । ನೊತನೆಪಾರ್ಥನುದೇವಕೀಳ್ಕನಿಂ । ಮಡಿಯಕೃಪೆಯಲಿಸಕಲಕ್ಕೌರವಸೈನ್ಯಕಾನನವಾ । ಕಡಿದುಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಿಗಳರಣದಲಿ । ಕೆಡಹಿದುರ್ಜಯವೀರಭಟರನು । ನುಡುಹಿವರ್ಜಿಸಂಗಾಮುದಲಿಕೈಕೊಂಡಿನವಸಿಯನೂ ॥ ೫ ॥ ಎಲೆಮುರಾಂತಕನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯ । ತಿಳಿಯಬಲ್ಲವರಾರುಲೋಕಂ । ಗಳಿಗೆಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯವೈಕನಿಧಾನವೆಂಬೆನಿಪೇ ॥ ಜಲಜಭವನಮುಖ್ಯಮರರುನಿ । ನ್ನಲಘುಕೃಪೆಯಲಿನಂದ್ಯಭಾವಾ । ನ್ಮುಲಿತರಾದರುಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬೆನಿನೀನೆಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಮುರಹರನೆಕೇಳ್ಜಂಗಮಸ್ಥಾ । ವರಗಳಂಬೀಜಕಲಲೋಕೋ । ತ್ಪರಗಳಲ್ಲವುನಿನ್ನಲೀಲೆಯಾಲುವಿಸಿತೋರುತವಪ್ಪಾ ॥ ಧರೆಯಭಾರವನಿಳುಹಲೆಂದಾ । ದರಿಸಿಯುದ್ಭವಜಾತನಾದನು । ಹರಿಯನುತಪೊಗಳುವರುನಿನ್ನನುಸಕಲಮುನಿವರರೂ ॥ ೭ ॥ ದೇವಕೇಳೈವ್ಯಾಸನಾದ । ದೇವಲನುಕೌಶಿಕನುಮೊದಲಹ । ದೇವಮುನಿಗಳನುತಿಯಿಂಪಿಸೊತ್ಕೃಧ್ಧಾರವಚನವನೂ ॥ ಆವಗವುನಾಕೇಳಿಬರ್ಪ್ಪನು । ಮಾವಭೂಪ್ರಿಯನೆನಿಪೆನೀನಿದ । ಕಾವಸಂಕಯವಿಲ್ಲನಮ್ಮನುಸಲುಯಲುಬಹುದಿಪೇ ॥ ೮ ॥ ಎಂದುಒಗುವಿಧವಾಗಿಯಾನಕ । ದುಂದುಭಿಯತನುಜನನುವಾಸವ । ನಂದನನುಸುತಿಸಿದನುಸಾದರವಾಕ್ಯಜಾಲದಲೀ ॥ ಅಂದುತತ್ಸಲುಗುಣನನಾಗೋ । ವಿಂದನತಿಲಾಲಿಸಿದನೀಪರಿ । ದಿಂದಸುಖಗೋಷ್ಠಿಯೆಲಿಪಸ್ತ್ರನಪುರವನೆಬಂದರೂ ॥ ೯ ॥ ಪರಿಧನಂಜಯರುಗಳುತಮ್ಮಯ । ಬಪವಿಗಾಗಲಲಂತರಿಸಿಯಿಭ್ಪ । ಪುರವಪೊಕ್ಕರುವೊಪಲುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನನೀಶ್ವರನಾ ॥ ಅರಮನೆಗೆತಾವೈದಿತನ್ನಯ । ವರನಿಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಗೆ । ನರಸುನಮಿಸಿದನವರುಕೃಷ್ಣಂಗೆರಗಿನುತಿಸಿದರೂ ॥ ೧೦ ॥ ಒಳಿಕಕಾಂತಿಗೆನಮಿಸಿವಿದುರನ । ನೊಲಿದುಲಾಲಿಸಿಧೌಮ್ಯನಿಗೆವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸುಹರ್ಷವನುಪುಟಿಪ್ಪಿಕ್ರಪನಸತ್ಕರಿಸೀ ॥ ಸಲವುಮಿಗಲುಚಿತಪ್ರಕಾರಂ । ಗಳರಚಿಸಿಪುರಜನಕೆಧರ್ಮಜ । ನೊಲಿಸುಭಿಕ್ತಿಯೆಲೆರಗಿದನುಕೃಷ್ಣನಪದಾಂಬುಜಕೇ ॥ ೧೧ ॥ ಮುರಿನಿಯನಾಲಿಂಗನಾದ್ಯಾ । ದರಣಿಗಳಮಾಡಿದರೆಕೈಕೊಂ । ಡುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿಪರಿಪರಿಲುಗುಣನಮಂದಿರಕೇ ॥ ಪರಮಹರುಷದಿಪೋಗಿಯಾತನು । ವಿರಚಿಸಿದಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯುಸಂಗೀ । ಕರಿಸಿತಾನಸ್ಪಿದ್ಪನಪನಿವರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ಜಲಜನಾಭಾರ್ಜುನರುಮರುದಿನ । ದಲಿವಿಲಸದಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪ । ದೊಳಗೆಪರಿರಂಜಿಪಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನಬಳಿಗೆಬಂದೀ ॥ ಒಲವಿನತನುಖಗೋಷ್ಠಿಯೆಂದಲಿ । ಬಳಿಕಲಾಶ್ಚಲುಗುಣನುನಿಜಕರಗಳಮುಗಿದುವಿನಯದಲಿಧರಣೀಪಾಲಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಮ್ಮಬಳಿಯಲಿ । ಹಲವುದಿನವೊದಲಾಗಿಪೋಗದೆ । ಜಲಜಲೋಚನನಿದ್ದನೀತನುದರ್ಶನವಬಯಸೀ । ಒಳಿಕದಾರಿಯನೋಡುತಿಪ್ಪರು । ಹಲಧರನುವೊದಲಾದವರುನೀ ಕಳುಹುಕೃಷ್ಣನನೀಗಳೇದ್ವಾರಕೆಗೆಬೇಗದಲೀ ॥ ೧೪ ॥ ಈಗಳೀವಸುದೇವತನುಜನು । ಪೋಗಿಯಾದ್ವಾರಕೆಗಸಮ್ಮಯ । ಯಾಗಸಮಯಕೆಸಕಲಬಂಧುಸಮೂಹದೊಡಗೂಡೀ ॥ ಬೀಗದಲಿತಾಬಹಸಜ್ಜೆಕೋ । ರಾಗದಲಿನೀನಿಂದುಕಳುಹಿಲಾಗಘಮರ್ಜಕೃಷ್ಣವಿಪಕ್ಕಳಲುತಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೫ ॥ ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧುನಿನೊಂ । ದ್ಧರುಕ್ಕೃಪೆಯಲರಿಗಳನುಗೆಲಿದೆವು । ಚರಣಸೇವಾಮೃತವನನಿಶವುನಮಗೆನವಿಗೊಳಿಸೀ ॥ ಇರಪೆಬಿಜಯಂಗೈದುಚಿತವೆ । ವಿರಹಸೈರಿಸಲರಿಧನನಗನೆಯರಸನನುಸಂತೈಸಿದನುಮಘುರೋಕ್ತಪ್ರಚನೆಯಲೀ ॥ ೧೬ ॥ ಶ್ಲೇಷಿಪನೊಡಬುಟ್ಟಿಪ್ರಯಾಣೋ । ಚಿತವೆನಿಸಿತುದಚಿತರಣಿಗಳನೆ । ಚ್ಯುತಗೆಗಳೂಡಲುಕೃಷ್ಣನಾಪೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನುಮುಖ್ಯರನು । ಅತಿಮುದದಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಶತಮುಖ । ಸುತನ ಕುಂತಿಯುಯುಮತನುಜನನು । ಮತಿಯಲಾಗಸುಭದ್ರೆಯನುಕರದೊಯ್ಯಲನುವಾದಾ ॥ ೧೭ ॥ ಪಲವುತೆರನಾಗಿವ್ಪವಾಹನಗಳನೆರಿಯಾಪಾಂಡುಪುತ್ರರು । ಕಳುಹುತೆ ತರೆವೆಮೆಂದೆಸಾತ್ಯಕಿತನ್ನೊಡನೆಬರಲೂ ॥ ಜಲಜನಾಭನುಪುರವಪೊರವಮ ।

ಟ್ಟೊಲಿದುನಿಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳಿಲ್ಲರ | ನಲಳುವಿನಯದಲಾಗರಿನಗಗಮರಳಿಕಳುಹಿದನೂ | ೧೪ | ನರನುಬಂದಭಿನವಿಸಿದಡೆ ತತ್ | ಶಿರವತಾಪಿಡಿದತ್ತಯಾತನ| ನುರುತರನ್ಯೇಮದಲಿಗಾಢಾಲಿಂಗನೋತ್ಸವವಾ | ವಿರಚಿಸುತಬೀಳ್ಕೊಡಲುಕೃಷ್ಣ ನ | ಸಿರಿಯೊಡಲಚಲಿಲ್ವಿಕೆಯನರ್ಜುನ | ತಿರಿತಿರಿಗಿನೋಡುತತ್ತನಡನನುದುಗುಡಭರದಲೀ ॥ ೧೫ | ಹರಿಯತೇರಿನಹಿಂದೆ ಬೀರೊಂದು | ದುರುರಥವತಾನೇರಿನಾತ್ಯಕಿ | ತರಳಿದನುತದ್ರಥದಹಿಂದೆಸುಭದ್ರೆರಥವೇರೀ | ತರುಣಿಯುರುನೇವಿಸುತಲೊಡನೆ ೈ | ತರಲುಬಳಸಿವರಾಂಗರಕ್ಷಕ | ವರಭಟರುಸಂದಣಿಸಿಬರಲೆ ೈದಿದಳುಲೀಲೆಯಲೀ ॥ ೧೦ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲತತ್ಸನುಯುದಲಿಕೃಷ್ಣನ ೧ ಮೇಲೆಸುರಿದನುಕುಸುಮವರ್ಷವನೊಲಿದುವಾನವನೂ||ಮೇಲೆಮಂದಾನಿಲನು ಕೃಷ್ಣನ|ನೋಲಗಿಸಿದನುಸಕಲನೇನಾ | ಜಾಲಹರುಷಪತರದಲಾದವುಕುಣನಿನಿತ್ತಗಳೂ || ॥ ೧೧ ॥ ಈತೆರದಲೈದುತ್ತಲಾಕಂ | ಜಾತನಯನನುಮಾರ್ಗದಲಿವಿ | ಖ್ಯಾತವೆನಿಸಿದುದಂಕನಾಶ್ರಮವಿರಲುಕಂಡ ಲ್ಲೀ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಲಿರಥವಿಳಿದುಭಕ್ತಿಯ | ಲಾತವಿರಚಿಸಿದತ್ತಿಥಿಸತ್ಕಾ | ರಾತಿಕಯವರಿತುಕೃಷ್ಣನಾಗುತಲಿದ್ದನೊಲನಿನಲೀ॥೧೨॥ ಬಳಿಕನುಡಿದನುದಂಕಮುನಿಯೂ | ಜಲಜಲೋಚನನೊಡನೆಹೇಳಿಂ | ನೆಲೆಮುರಾಂತಕಪಕ್ಷಪಾತವಪಿಟ್ಟುನೀನಿಗಾ ॥ ಒಲಿದುಕೌರವಪಾಂಡವರಿಗ|ಗ್ಗಳಿಪನಿತ್ರತ್ವವನುಪೆಚ್ಚೀ|ಯಲಳುಸೌಖ್ಯವರಚಿಸಿಬಂದೆಲೀಲಾಲೀನೆಂದಾ ॥ ೧೩ | ಎನುತರಿಯದವನವೈಲುದಂತಕನು | ಮುನಿದುನಿಂದಾಗರ್ವಹನುಡಿ | ಯನುನುಡಿಯಲಾಮುನಿಯಾವಕೊಲ್ಕಿಕ್ಕಿಗಳತಾಕೇಳೀ | ವನಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣನುತನಾ | ನನದೊಳಗೆದರಹಾಸನಿಗೆನಂ | ಜನಿಸೆಯತಿವಿನಯದಲುದಂಕಮುನೀಂದ್ರಗಿಂತೆಂದಾ॥೧೪॥ ಎಲೆಯುದಂಕಮುನೀಂದ್ರಕೇಳ್ಮನ | ದೊಳಗೆಕಪಟವದಿಲ್ಲದುಚಿತವ | ತಿಳುಹಿಬುದ್ಧಿಯಹೇಳಿಸಂಧಿಯಮಾಡಿಬದುಕೆಂದೂ ॥ ಪೀನವುಬಗೆಯಲಿಕೌರವನಿಗಾ | ನೊಲಿದುತಿಳುಹಿದೆನಿಪೆಳಸಂಯಮಿ | ಗಳುನುಬೀಜದೊ ೈಣವಿದುರಾದಿಗಳುಹೇಳಿದರೂ ॥ ೧೫ ॥ ಇನಿಬರೊಲವಿದಾಡಿದತಿಹಿತ | ವೆನಿಪವಚನಂಗಳನುದುರ್ಯೋ | ಧನನುಕೇಳ್ದದೆಪಿಟ್ಟುಸಂದಿಯಲೋಭವನಬಲಿದೂ ॥ ಖಿನವೆನಿಪಬಲಕೌರ್ಯಗರ್ವದಿ | ಮುನಿದುಪಾಂಡವರೊಡನೆಯೋಯೋ | ಧನವಮಾಡಿಸಬಂಧುಪರಿಜನರೊಡನೆ ಹತನಾದಾ ॥ ೧೬ ॥ ಮುನಿಸಿಕೇಳೆ ವೈಶಂಪಾಯನ | ತನುಜಸಂಚಕವಲ್ಲವಿವರೊಳ | ಗನಿಬಾಳಿತರುಮಿತಾರಬಹುದುಕಾಲಗತಿಗಳನೂ | ಅನಖರಾದರುರಣದೊಳಳಿದವ | ರೆನಿಬರನಿಬರುಪುಣ್ಯಲೋಕಗ | ಳನುಪಡವರೆನೆಕೇಳಿಬಳಿಕಲುದಂಕನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೭ ॥ ಮುರಹರನೆನೀಕಕ್ತನಾಗಿಯು |ಕರುಣನಿಲ್ಲದೆಕೌರವನೆ | ಲ್ಲರನುಕೆಡಿಸಿಪೆಯಕಟವಿಘ್ನಾಚಾರನಾದೆಯಲಾ | ದುರಿತವೆಲ್ಲವುನಿನ್ನತಾಗದೆ | ಪರಿಹರಿಸದದುನಿನಗೆದಾರುಣ | ತರವೆನಿಪಕಾಪವನುಕೊಡುವೆನೆನುತತ್ತಮುನಿಮುನಿದಾ॥೧೮॥ ನುಡಿದನಚ್ಯುತನಾಗಲಾಮುನಿ | ಯೊಡನೆಯಕೃತಾಘನಿಗೆಕಾಪವ | ಕೊಡುವುದುಚಿತವೆನಿನಗೆಕಾಂತಲೆಬೇಡವೇಯಮಿಗೇ ಕೆಡುವೆನೇನಾನಲ್ಪತಪದವ | ರೊಡಲಕೊಬ್ಬಿನಲಿಂತುಕಾಪಿಸಿ | ಬಿಡೆಮುನಿದುಕಾಪಿಸಲುಕೆಡದೇಮಾಡಿದಧಿಕತಪವಾ ॥೧೯॥ ಮನುಜರೂಪಿನಲುಬಿಸಿದರೆನಾ | ನಿನಗೆನದರವಿಸಕಲಲೋಕೇ | ಕನುಕರ್ಣಾದ್ಯಷ್ಟಪ್ರಸಿದ್ಧರಿಪ್ರಭೆಯೆಗಳವಾದುವೆನೂ ॥ ಜನರಿಗೆಲ್ಲರಿಗಾನುನನಗೂ | ಬ್ಬನುಮುನಿದುಕಷ್ಟವನುವಿಚಿಸು | ವನುಜಗದೊಳಿಲ್ಲೀರಹಸ್ಯವನೀನುತಿಳಿಯೆಂದಾ ॥೨೦॥ ತಿಳಿಯಿಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ | ಗಳುನುದೀಯವಶಪ್ರವರ್ತಿತ | ಗಳುಮರುದ್ವನುಮುಖ್ಯನಾಕಿಗಳೆನ್ನೊಳುದಿಸಿದರೂ ಅಲಳುಮುಹಿಮನುನಾನುಮಿಗೆತಂ|ನೊಳಗಡಗಿಹವುಸಕಲಭುವನಾ |ಪಳಿಗಳೆನ್ನಿಂವಿತರವಾಗಿಹವನುತ್ತವಿಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೨೧ ॥ತಿಳಿಯಲಧಿಕಚತುರ್ವಿಧಾಶ್ರಮ | ಗಳುಚತುರ್ವರ್ನಗಳುಪ್ರಣವಾ | ದ್ಯಲಖುವೇದಂಗಳುತದುಕ್ತಾಚಾರಮಿತಿಗಳೂ ॥ವಿಲಸಿತಸ್ವರ್ಗೋಕ್ಷಗಳುಕ್ರಿಯೆ | ಗಳಫಲಪ್ರತತಿಗಳುಮನ್ವಯ|ಗಳುಸುನಿಶ್ಚಿತವೆನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನೀಗಳರಿಯೆಂದಾ॥೨೨॥ ಕ್ರತುಪರರುಗಳುನನ್ನನೇಸಂ | ಸ್ತುತಿಸಿಫಲಗಳಪಡವರುಮದು | ಷ್ಕೃತವಮಾಡಿದನರರುಮತ್ಸಂಕೀರ್ತನವಮಾಡೀ ॥ ಗತಮುರಿತರೆನಿಸುವರುನಾನ | ಚ್ಯುತನಜನುಶಿವನೆಂದುಮೂರ್ತಿ | ತ್ರಿತಯವನುಧರಿಸಿಹೆನುಲೋಕಾರಾಧ್ಯನಾನೆಂದಾ॥೨೩॥ ಧರ್ಮವನುನಾನುಂಟುಮಾಡಿಯು | ಧಾರ್ಮಿಕರನೆಲ್ಲರನುಶಿಕ್ಷಿಸಿ | ಧಾರ್ಮಿಕರಿಗತಿಮುದದಿನಿತ್ಯಾಮ್ಯುದ್ಭಯಗಳನಿತ್ತೂ ॥ ನಿರ್ಮಮತುತೆಯಲಿಸಲೆಜಗದಿ ೦ತ| ಕರ್ಮವನುಮಾಡುವೆನುನನ್ನನು | ದುರ್ಮತಿಗಳಾದವರುಬಲ್ಲರೆಮುನಿವಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥ ಇನಿತುಪರಿಯಲಿಲೋಕರಕ್ಷಕ | ನೆನಿಸಿರಂಜಿಪನಾನಧಾರ್ಮಿಕ | ರೆನಿಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಜರನೀಪಾಂಡುಸುತರೊಡನೇ | ಮನವ್ಯೋಲಿದುಸಂಧಿಯನುಮಾಡೆಂ | ದೆನುತಕೊಟಲೆಬಡಲುದುರ್ಯೋ|ಧನನುನನ್ನಯಮತವಿಸಾರಿದನೆಳೆದನರಿಂದಾ॥೨೫॥ ಅನನರತಸುಜ್ಞಾನಯುತರೆಂ | ದೆನಿಪವಾರಾಕರಿಯನಾರದ | ಮುನಿಪಮುಖ್ಯರುಬಲ್ಲರೀಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂದನರೂ ॥ ಖನವೆನಿಪದೌರಾತ್ಮ್ಯದಿಂದಲಿ | ಯನಖರಹವಾಂಡವರೊಳಾಯೋ | ಧನವಮಾಡಿದರಳಿದರೆನ್ನೊಳುದ್ಯೋಧವಿನಿತಿಲ್ಲಾ ॥೨೬॥ ಇದಕೆನಿನ್ನಯಚಿತ್ತದಲಿಪುಟ್ಟಿದುದದೇತಕೆರೋಷಖಿನಗ | ರ್ವದಲಿಕಾಪಿಪೆನೆಂದೆಯಾಕೆಯುದಂಕಹೇಳೆನಲೂ ॥ ಹೃದಯ

ದಲಿಬಿರಿದಾಗಿತನ್ನುತ್ಸನಿ | ಹೆದೆರಿಭಯೆಭಕಿ ತ್ತಯಲಿಕೃಷ್ಣನ | ವದನರೋಜಂಗಳಿಗೆವಂದಿಸಿಬಳಿಕಲಿಂತೆಂತಾ ॥ ೪೬ ॥ ಎ
ಲೆಜನಾರ್ದನನಿನ್ನೆಮಹಿಮೆಯ | ನೊಲಿದುನೀನಿಗೆನಗೆಹೇಳಿದೆ | ತಿಳಿದೆನಾನೆಲ್ಲವನುಸಂಮ್ಯಗನುಗ್ರಹವಮಾಡೀ ॥ ಕಲುಷ
ರಹಿತನನೆನಿಸಿನನ್ನನುನಲಹಿದೆ ಭಿಮನ್ಮಾನಸವನೆರೆ | ಬಳಸಿದಾಗ್ರಹಗರ್ವವಡಗಿತುಧನ್ಯನಾನೆಂದಾ ॥ ೪೮ ॥ನಲುಗಬಿನ್ನಹ
ವುಂಟುಹೇಳುವ | ಡಳುಕುವೆನುನಾನಿಂಪನಲಿರಿಂ | ನಲಳುಕರುಣಕೆಪಾತ್ರವಾದಡೆಕೋರುಬೀಗದಲೀ ॥ ಒಲಿದುನಿನ್ನಯವಿ
ಶ್ವರೂಪವ | ನೆಲೆಮುರಾಂತಕಯೆಂದುಭಕಾ್ಯ್ | ಕಲಿತನಾಗಿಯುದಂಕಮುನಿನಮಿಸಿದನುಕೃಷ್ಣನಿಗೇ ॥ ೪೯ ॥ ಹ
ರಿಯುದಂಕನಮಾತಮಿನ್ಸಿ | ಕರುಣದಲಿತೋರಿದನುವೊದಲಾ | ನರಗೆತೋರಿಸಿದಾವಿರಾಡ್ರೂಪವನುದಂಕನಿಗೇ ॥ ಪರ
ಮಹರುಷಾದು ಭತಭಯುಂಗಳು | ಚಿರಸಿತನ್ನಯಮನದೊಳಗೆಮು | ಪ್ಪರಿಗೊಳಲುನಮಿಸುತ್ತಸಂಸ್ತುತಿಸಿದನುಭಕ್ತಿ
ಯಲೀ ॥ ೪೦ ॥ ತತ್ತಪಸ್ವೀಂದ್ರನುನಮಃಪ್ರದು | ಷೋತ್ತಮಾಯಜಗದ್ಧಿತಾಯಾ | ತ್ಯುತ್ತಮಿತಪುಣ್ಯಪ್ರಜಾತೀತಾಯ
ಕರುಣನಿಧೇ ॥ ಕೃತ್ತದೈತೆಯಾಯಮುನಿಜನ | ಚಿತ್ತವಾಸಗೃಹಾಯಜಗದು | ತ್ಪತ್ತಿರಕ್ಷಾಪ್ರಳಯಹೇತವೆತೇ॥ನವೋ
ದೇವಾ ॥ ೪೧ ॥ ಎಲೆಜನಾರ್ದನನಿನ್ನಪದಚಯಗಳಲಿಧರೆಸಂವ್ಯಾಪ್ತವಾಯಿತು | ಲಲಿತಮಸ್ತಕತತಿಯಲಾದೃತಪದವಾಯ್ತು
ನಭವನಿತೂ ॥ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಂತರಕ್ಷದ |ಲಲಳುತರವಶಕುತ್ರಿಲೋಕಂ|ಗಳಲಿಬಾಹುಗಳಿಂದಪಸೆಗಳುವಿಹಿತವೆನಿಸಿದವ್ಯಂ॥೪೭॥
ಹರಿಯೀರಶ್ಮಿಸನಂತಲೋಕೋ | ತ್ಕರಗಳಿಲ್ಲವುನಿನ್ನೊಳದಗಿವೆ | ಹರವಿರಂಚಿಪ್ರಮುಖನಿರ್ಜರನಿಕರಹಲಬರಿದೇ ॥ ತರಣಿಕತ
ಕೋಟಿಪ್ರಭಾಪಂ | ಜರದೊಳಪದಸಿದನಿನ್ನಮೂರ್ತಿಯ | ನರನುನಾನೆಂತೆಶ್ರಿಸೆನುತಿಗದೆನ್ನಸುಳುಹೆಂದಾ ॥ ೪೩ ॥ ಲೋ
ಕವೆಲ್ಲವುನಿನ್ನನಿಜಮಾ | ಯಾಕರಣೆಗೊಳಗಹುದುನಾನವಿ | ವೇಕಿಯಾಗಿಯೆನಿನ್ನನುತಿಮೆಯನೊಳ್ಪನೆಂದೆಂಬಾ ॥ ಈ
ಕುಬುದ್ಧಿವ್ಯಾಪಕನಕರು | ಣಾಕರನೆಸಲಪೆಂಪನೆಲುಜಗ | ದೇಕನಾಥನುಪಂಕನೂದನಾದಪದಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೪ ॥ ನಿನಗೆಕೇ
ಳ್ಪವರನೆನಲಾ | ಮುನಿಪನುದಿದನುದೇವನೀನಿಂ | ದೆನಗೆತೋರಿದೆಬ್ರಂಹ್ಮನಾದ್ಯರಿಗಗೋಚರವಾ ॥ ಕ್ಷಿನವೆನಿಪಾ ್ಯ
ಮೂರ್ತಿಯನುಭೀ | ರೆನಗೆನವಚೇಪಿಂದುನುದಿಯಲು| ವನಜನಾಭನುಬಳಿಕನಗಾತಲುಪಂಕಗಿಂತೆಂದಾ ॥೪೪॥ ಮುನಿಪಕೇ
ಳಿಂದೆನ್ನನೋಡಿದ | ಮನುಜಗಿಪ್ಪವನೆಂತೊದನೋ | ಹೆಕೆಲುಭಗಳಸವೆನ್ನದರ್ಶನವಿಂದಲೆಲ್ಲರಿಗೇ ॥ ಏನಿತುನಿಕ್ಕಿಯು
ವೊಂದುವರವನು | ಮನಕೆಬಂದುದಬೇಡುನೀನೆನೆಮನದೊಳಗೆನಿನಹೇಷ್ಟನಾಗತಮುನಿಪನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೬ ॥ವನಜಲೋಚ
ನಕೇಳವಕ್ಯನು | ನನಗೆವರವನುಕೊಡದೆಹೋಗಲು | ಮನಕೆಮತವಲೆಲ್ಲಂದೆಯಾದರೆದೇಕಮರುಭೂಮಿ ॥ ಅನವರತವಿಲ್ಲಿ
ಯೆಸುನಿರ್ಮಲ | ವೆನಿಪಜಲನಿಪ್ಪಂತೆವಾಚಂ | ದೆನಲುಮುನ್ನ ನರೂಪಧರಿಸುತನುಡಿದನಸುರಾರೀ ॥ ೪೬ ॥ ಎಲೆಮುನೀ
ಕ್ವರನನ್ನ ನೆನದರೆ | ಜಲತುಸಂಭವಿಸುವುದುಕೆಲಡಿನ |ಗಳನುಕ್ಕಿಪದೆರದನುನದ ್ತಿಯಹುದುನಿನಗೆಂದೂ| ಜಲಜನಾಭ
ನುಪ್ರೋದನಾಸ್ಥಳಿ | ದೊಳಗೆತದ್ಭೃಗುವಂಕವರಜನ | ನಲಳುತೃಷಬರಲಾಗಲಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಯನುನೆನದಾ ॥ ೪೪ ॥ ಕೇ
ಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲನಾಯ್ಗಳುಬಳಿಸಿಬರಲಾ| ಭೋಳರೂಪನುಬಾಣಬಾಣಾಸನಗಳನುಧರಿಸೀ ॥ ಕಾಳವರ್ಸನು
ನಗ್ನನುಮಚಂ | ಡಾಲನೊಬ್ಬನುಬಂದನೈತ | ಪ್ವೀಳಿಯಲಿಪೇಷಪಲಿನಿರ್ಮಲವಾರಿತೋಟಿಪ್ಪಲೂ ॥ ೪೯ ॥ ಬಳಿಕುದಂಕ
ಮುಮುನೀಂದ್ರನು | ಹೊಲಿಯುನನನುನೋಡಿನರಿದಯವನಂ | ದೆಲೆತವಸಿ ಸ್ವಶ್ರೀಷ್ಣನಿನ್ನಯದಾಸಕೆಡುವಂತೇ ॥ ಬಳಸಿ
ನನ್ನಯಮೈಯ್ಯೊಳಸರುವ | ಜಲವನ್ಯಂಟಿಂಪನೆಲುಬೀ ದಿಂ| ನೆಲವೋನೀಹೋಗೆಂದುಜರಿದನುದಂಕಮುನಿವರಂ॥೪೧॥
ನುಡಿದನವಮಾತುಗಳನಾಮುನಿ | ಯೊತನೆಕೆಳಲೆನಿಪ್ಪನಿನೀ | ರಡಿಸಿಬಳಲುತಲಿರಲುನಾನಿದ್ದಡೆಗೆನಾನೀಗಾ | ಅಡಸಿದರು
ಕೃಪೆಯಿಂದಬಂದೆನು | ಬಿಡದೆನೆನ್ನಯದೇಹದಲಿತೊ | ಪ್ಪಡವವರಿಯನೀಂಟಿನಲುಮುನಿಮುನಿದುಗರ್ಜಿಸಿದಾ ॥೪೦॥
ಮುನಿಕುಪಿತನೆಂದರಿದುಚ್ಚುಡಾ | ಲನುಬಳಿಕಲಡಗಿದನುತವಿ ವ | ಪ್ರನುಮನದೊಳೊಂದಿನಿತುಪ್ರೋತ್ತಾಲೋಚನೆಯಮಾಡೀ
ಇನಿತುವರಿಮಾಯೆಸಾಪ್ಕಾರವ | ವನಜನಯನನನೆನಾಡಿದವನೆಂ । ದೆನುತಿರುತತ್ಸಮಯಕಲ್ಲಿಗೆಬಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೪೨ ॥ ಬರಲು
ಕೃಷ್ಣನಕಾಡೆತನು ತ್ಮನಿ | ನರನುನುಡಿದನುನೀರಡಿಸಿಯೆಲೆ | ಹರಿಯೆನಿನ್ನನುನೆನಿಸಿದರೆಬಂದೆನ್ನಮುಂದೀಗಾ ॥ ಸುರಿ
ವದೇಹದಬೆವರಕುಡಿಪೂ | ಸುರಯನುತಚಂಡಾಲನೊಬ್ಬನು | ಪಿರಿದೆನಿಸಿಕಾಡಿದನಿದೇನೆಂದೆನುತಚಿಸುಗೊಂಡಾ ॥ ೪೩ ॥
ಎನಲುಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಾಕೃ | ಷ್ಣನುಬಳಿಕಲಧಿಕಪ್ರಯತ್ನವ| ನನಘತಿಳಿಯದೆಕೆಡಿಸಿದೆಯೆಲಾನಾನುನಿನಗಾಗೀ ॥ ಅನಿಮಿ
ಷೇಂದ್ರನಕರದುನೀನಾ | ಮುನಿಪತಿಗೆಯಮೃತವನುಕೊಡುಹೋ | ಗೆನಲುಮತ್ತೊನ್ನೊಡನೆನಿರ್ಜರರಾಜನಿಂತೆಂದಾ॥೪೪॥
ಮನುಜಗಮೃತವನಿತೆ ತ್ತಾನಾಡೆ | ಳನವೆನಿಸಿದಮರತ್ವವೊಪ್ಪುವಿ| ದನುಚಿತವುಮತೆ ತ್ತೀನನಾದರೆಕೊಡುವೆನೆಂದೆನಲೂ|
ಅನಿಮಿಷೇಂದ್ರಗಾನುನುಡಿದೆನು | ವಮುನಿಗನಾವರವಿತ್ತಿನದಲಿ | ನೆನಗೆನೀವಿರಡಿಸಿದುವಕ್ಕೆಯೆಯೆಂದುಹೇಳಿದನ್ನೂ॥೪೫॥

ಬಳಿಕಲೆನ್ನೊಡನುಸಮಯದಲಿ | ಬಲಮುಥನನಿಂತೆಂದನಮ್ಮತವ | ನೊಲಿದುಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿಯೆಕೊಡೆನುಮರೆವಾಡಿ॥
ತಿಳಿಯದಂದದಿಳೆರ್ಮಜಲದಂ | ತಳವಡಿಸಿಕೊಯೆಂದುತೋರುವೆ | ನಳುಪಿಳೇಳಿದಡೀವೆನೆನುತಲಿಬಂದನಿನ್ನೆದೆಗೆ ॥೬೬ ॥
ಎಲೆಯಂದಂಕಮುನೀಂದ್ರನೀನಿದ | ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆಹೊಲಿಯನೆನುತಾ| ಬಲರಿಪುವನೀಜವದುಕಳುಹಿದೆಪ್ರೋಗಲದಕ್ಕೇನು॥
ಒಲಿದುನಾನಿನಗಿತ್ತವರವದು | ತೊಲಗಲರಿಯದುನನ್ನನೆನೆದಾ | ಗಳೆಮರುಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಕರವುದುಮೇಘತತಿಜಲವಾ ॥೬೭॥
ಅನನಿಸುತನಿನ್ನೆಡೆಗೆಬಂದುದ | ಕವಕರವನೋಳಿಗಳುಂಕಾ | ಖ್ಯವಧರಿಸಿಯುದಕಾಖ್ಯಮೆಂಘಗಳೆಂದುವರ್ತಿಪವೂ ॥೬೮
ವನದೊಳಗೀತೆರದಿನ್ನಯ | ಧವಳಕೀರ್ತಿಯೆನಿಲುವುದೆಂದು | ತ್ಪವದಿಪ್ರೋದನುಕೃಷ್ಣನಾಮುನಿಯಾಗಾಧರುಜಿಸಿದಾ॥೬೯॥
ಬಳಿಕಲಾಮುನಿಯಿಜನುರು | ಸ್ಥಳೆದಲಿಯುದುಂಕಸವಾಖ್ಯವೇಘಾ | ವಳಿಗಳನುದಿನಬಂದುಚಿತ್ರನಿದೆಂಬರೀತಿಯಲೀ॥ ೭೦
ಲನಕರವುತಲಿಪವುನಂಕನು | ನಲಿದನಂತೀಕಥೆಯನೆಲ್ಲನ | ನೊಲಿದುವೈಶಂಪಾಯನನುಹೇಳಿದನುವಿಸ್ತರಿಸೀ ॥೭೧॥
ಬಳಿಕವೈಶಂಪಾಯನನುಮನ | ನಲಿದುಜನಮೇಜಯನುಕೇಳಿನ |ಜಲಜನಾಭಸನಾವುದುಂಕನುಚರಿಪಿಸುವೆನೆಂದೂ॥ ಸಲಿಪು
ನಿನನೀವರಿಮಹತ್ವವು | ಬಳಿಕತೆಂತಾತನಿಗೆಯುದನೀ|ನಳಿನನಗೆತಿಳುಹೆನಲುವೈಶಂಪಾಯನನುನುಡಿದಾ॥ ೭೦ ॥ ಕೇಳುಜನ
ಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಗುರುಭಕ್ತಿಯನುವ್ರತಿವಿನ|ಶೀಲೆಯುಲಿಮಾಡಿದನುಂಕಮಹಾಮುನೀಶ್ವರನೂ॥ಜಲಲಿಕಪೆಲದಿಂ
ದತನುಮ್ಮನಿ | ಮೌಳಿಮಣಿಯತ್ಯಧಿಕನಾದನು | ಹೇಳುವೆನುತಚ್ಚರಿತವನುನಿನಗೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೧ ॥ ತನಗೆಗುರು
ವಾಗಿಪ್ಪಗೌತಮ | ಮುನಿಗೆಶುಕೂಷ್ಯೆಯನುಮಾಡಿದ |ನನವರತಲೊಲಿದಾಯುಂಕನುಬಯಳಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥ ದಿನಗಳೀ
ವರಿಪಲವುಪ್ರೋಗಲು | ಘನಮುಹಿಮನಾಗೌತಮನುದಯೆ | ಯನುಧರಿಸಿನಿಜಶಿಷ್ಯರಿಗೆವರವಿತ್ತ ಕಳುಹಿಪನೂ ॥ ೭೨ ॥
ಪಲವುವರಗಳನಾತ್ಮಶಿಷ್ಯಾ | ವಳಿಗೆಕೊಟ್ಟಾಗೌತಮಾಖ್ಯನು | ಕಳುಹುವಾಗಲುಪಂಕಮುನಿಯನುಬಾಲಿಸಿದುದೀಶ್ಲಾ ॥ ಬ
ಳಿಕಪಕ್ಕೆಚಿತ್ತದಲಿನೋಯುವೆ | ಯಲುಳ್ಳುಪರಚರ್ಯೆಗಳಮಾಡುತ | ಚಲಿಸಧರ್ಮನುತದ್ವಿಜೋತ್ತಮನದಾಕೇಳೆಂದಾ॥೭೩॥
ಒಂದುದಿನನಿಂಧನದಹೊರೆಯನು | ತಂದುದಂಕನುತಂನಗುರುವಿನ | ಮಂದಿರದಬಾಗಿಲೊಳಗಿಳುಹುತಲಿಪ್ಪನಮಯದಲಿ |
ಅಂದನಜಜತೆಪೊತ್ತಕುಕ್ಕಟ | ಳೊಂದುಸಿಲುಕಿದೊದನೆಹರಿದುದು | ಮುಂದೆಬಿದ್ದುದುಮಾಂದರದ್ಯುತಿಯಾಗರಂಜಿಸಿ
ತೂ ॥ ೭೪ ॥ ನೆಲಬೊಳಗೆಬಿದ್ದಿದ್ದಜಡಿಯನು | ಬಳಿಕಾದಂಕನುಕಂಡನೆರೆವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿತೆನುತಲಿನಿಜವಯಂಕರಿಕಾಕಪನುತಿ
ಳಿದೂ ॥ ಅಳಲುತಿರಲದನೋಡಿಸದ್ಗುರು | ನರೆಸುರಿವರ್ಣುನೀರುಗಳನಂ | ಬಳಿಯೊಳಗೆಪಿಡಿಯಿಂದುನಿಜನಂದನಗೆನೆಮಿ
ಸಿದಾ ॥ ೭೫ ॥ ಬಳಿಕಲಾಗುರುಪುತ್ರಿಯಮಾತ್ಮಂ | ಜಲಿಯೋಳಾದ್ವಿಜನಕ್ರವಾರಿಯ | ನೊಲಿದುಮಿಡಿದಳುಕಾಡಿವ್ರತಿರಲದನಾ
ಗುಚೋಗದಲೀ ॥ ಇಳಿಯೊಳಿಗೆತಾಬಿಟ್ಟಜಲವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿಕಾಡಿದುದಕಂಡುತತ್ಕ್ಷಣ | ದೊಳಗೆಯೊಪಾಗುರುವಾತ್ಮಶಿಷ್ಯನಕರಣ
ನುಡಿಸಿದನೂ ॥ ೭೬ ॥ ಹೇಳುಮಗನೆಯುಪಂಕನಿನಗಾ | ಭೀಳಕೋಕನಿದಾಡುವೇಕೆಂ | ದಾಲಲಿತಮತಿಯಾಗಿಗೌತಮಸಂ
ಯವಿಶಾಶ್ವರನೂ ॥ ಲಾಲಿಸಲುಮತ್ತಾತನುಡಿದನು | ಲೀಲೆಯಲಿಶಿಷ್ಯರಿಗೆಬಹುವರ | ಜಾಲಗಳನೆರೆಕೊಟ್ಟಿನರವನುಕೊ
ಟ್ಟುದಿಲ್ಲಿನಗೇ ॥ ೭೭ ॥ ಪಲವುದಿನವೊಪಲಲಾಗಿನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳಿನುಸೇವಿಸುತಿದ್ದೆನಾನೆಂ | ದೆಲೆಗುರುವೆನ್ನೆದೆಯೊಳ್ಬುದಿಸಿದುದು
ಲ್ಲದಯಿನಿನಗೇ ॥ ಒಲಿದುದುರುಜರೆಯದನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ | ಯಳಿಲಿದೆನುನಾನೆನಲುಮನದಲಿ | ಪೊಳೆಯಿಕ್ಕೃಪೆಗೌತಮನುತದನಂ
ತರದಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೯ ॥ ಹೊರೆಯಹೊದುದೆನುತ್ತದುಃಖವ | ಧರಿಸಿದಿರುನನ್ನಾತ್ಮಜಿಯನಾ | ದರಿಸಿಕೊಡುವೆನುವದುವೆ
ಯಾಗೆತಿಶಿಷ್ಯನೀನಿಂನೂ ॥ ಪರಮತೇಜವನುಳ್ಳನಿನ್ನನು | ವರಿಸುವಪಡೆಮತ್ತನುಕಯುಲ್ಲಬೆ | ಧರಣಿಯಲಿಕನ್ನಿಕೆಯರಾರುಹೆ
ಯರಲ್ಲವಿಕ್ಕನರೂ ॥ ೮೯ ॥ ಗುರುನುತಿಯುವರಿಸಿದರೆಬಿಸ್ಪೆದು | ದುರಿತವೆಂದಂಜದಿರಥರ್ಮವು | ಚರನದಂದದಿವರವನಿತ್ತೆ
ನುನೀನುಯವ್ವನವಾ | ಧರಿಸಿಮುದದಲಿಮತ್ತನೂಜಿಯು | ವರಿಸೆನಲುತದ್ವಾಕ್ಯಕಂಗೀ| ಕರಿಸಿದನುಚಿತ್ರದಲಿನಲಿದನುದಂ
ಕಮುನಿವರನೂ ॥ ೭೦ ॥ ಬಳಿಕಯವ್ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುತಾ | ನೊಲಿದುಧರಿಸಿಯುದುಂಕನಂಯನಿ | ತಿಲಕನುವಿಧ್ಯುಕ್ತ
ವೆನೆಗೌತಮನನುತೆಯೊಡನೇ | ನಲಿವುಮಿಗಲುದ್ವಾಹಲೀಲಾ | ಕಲಿತನಾಗಿಮನೋಮುದದಲಾ | ಗಳಿಗುರುವಿಭಿನಮಿಸಿ
ಯಾತಂಗಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೨ ॥ ಎಲೆಗುರುವೆಕೇಳ್ನಿಮ್ಮವಾನಸ | ದೊಳಗೆಬಯಸಂವಿರೇನನದನೀ | ಗಳಿನಿಮಗೆತಂದೀ
ವೆಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯುನಾಕೊಡದೇ ॥ ನಿಲಲುಚಿತವಲ್ಲೆನಗೆಯದರಿಂ | ದೊಲವದೆತರೊಳಾವುದೆಂಬುದ | ತಿಳುಹಿಸೀವೆಂದನಲು
ಗೌತಮಮುನಿವನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೨ ॥ ಮಗನೆಕೇಳೈನಿನ್ನನಚ್ಚರಿ | ತಗಳೆನಗೆಗುರುದಕ್ಷಿಣಾರೂ | ಪಗಳೆನಗೆಚೀರಿನ್ನುಗುರು
ದಕ್ಷಿಯಹಂಗಿಗೇ ॥ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿಚಿತ್ತದಲಿಕಾಮನ | ಹೊಗಿಸುವವರಾವಲ್ಲವಿದನಾ |ಪಗವುನೀನರಿದೀಗಳೇನನುತರಲುಚಿ ಡಿ
ದಾ ॥ ೭೩ ॥ ಎನಲುಗುರುವಿನನಿಸ್ಪೃಹತ್ವಕೆ | ಮನದೊಳಗೆಹರ್ಷಸಿತದುಕ್ತಿಯ | ನನುವುಮಿಗೆತತ್ಪತ್ನಿಯೆನಿಸಿ ಬಲ್ಲೆ

ಯುಡಿಗೆರಗೀ ॥ ಘನವೆನಿಸಿಗುರುದಕ್ಷಿಯನೀ । ವೆನುನಿಮಗೆನಿವ್ಮಿಷ್ಟವನುನೀ ।ವೆನನಗರುಹಜೀಕೆನಲುಬಳಿಕಿಂತೆಂದಳಾಪನಿತೆ ॥ ೭೪ ॥ ಎಲೆಯುದಂಕಭವದ್ಗುಣಾವಳಿ । ಗಳಲಿತೋಽತರಾದೆವಿದೆನಾ । ಕೊಲಿದುನೀತರಬೇಡಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯನಮಗೆಂದೂ ॥ ತಿಳುಹಿದನುಗೌತಮಮುನೀಂದ್ರನ । ಲಲನೆಯಂತಲ್ಲೆಂದುದಂಕನು । ಪಲವುತೆರದಲಿಗುರುವಿನಂಗನೆಗೊತ್ತಿ ಹೇಳಿದನೂ ॥ ೭೫ ॥ ಬಳಿಕಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯನಲೆಕೈ। ಕೊಳಲುಬೇಹುದುನೀವೆನುತಮುನಿ ।ಕುಲವನಿತೆಯನುಪಾರ್ಥಿಸಲು ಮನದೊಳಗೊತುಂಬಜೂಟ್ಟ ॥ ಒಲಿದುಮಿತ್ರಸಮಾಖ್ಯಭೂಪನ । ಲಲನೆಯುರುಕುಂಡಲವತಾನೀ । ನೆಲೆಯುದಂಕಯನುತ್ತರಿಸಲ್ಯಾನೇವಿಪೇಳಿದಳೂ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಬಳಿಕಲುದಂಕಮುನಿಪತಿ । ಲೀಲೆಯಿಂನಡತಂದನಾಸೌದಾಸನೃಪನೆಡೆಗೇ ॥ ಮೇಲಿಗಾತಮನಾಗಬಂಮೀ । ಯಾಲಯದೊಳಿಲ್ಲೆಮ್ಮಕಿಷ್ಯನು । ಹೇಳದೆಲ್ಲಿಗೆಹೋದನೆಂದಾನತಿಯಕೇಳಿದನೂ ॥ ೭೬ ॥ ಎನಲುದಂಕನುಪ್ರೋದಕಾರ್ಯನ । ನಿತಸಾತ್ಮಪಿ ಯಗೆಬಳಿಕಾ । ವನಿತಸೆಳಿದಳಾನುಡಿಯನಾಗೌತಮನು ಕೇಳಿ ॥ ಮನಕೊಳಗೆನೆನೆಯುರುಗಿನೀನಾ । ತನನದೇತಕೆಯಿಲ್ಲಿಪೋಗೆಂ । ದೆನುತಕಳುಹಿದೆಯೆಂಬುಚಿಂತಿಸುತಾಗಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೯ ॥ ಥರೆಯೊಳಾಸೌದಾನನಾಸುರ ।ಚರಿತನಾಗಿಘನೀಗಳಾತನ।ದುರಿತವಾತನನಿಂತುಮಾಡಿತುರೋಷಯುತನಾಗೀ ॥ ನರರಮಾಂಸವಬಯಸಿವಿಕಿನಾಂ । ತರದೊಳಗೆತೊಳಲುತ್ತಲಿರನೀ। ದರಿಯನರಿಯದೆಕಿಷ್ಯಹೋದನುಕೆಟ್ಟಿನಕಟೆಂದಾ॥೭೬॥ ಎನಲುಚಿತ್ತದೊಳೆಂದಪಲ್ಯಾ ।ನಿತಿಪಿರಿವೆನೆಹೆದರಿನಾನಿದ ।ನಿನಿತನರಿಯದೆಕಳುಪಿಕೆಡಿಸಿದೆನಾತ್ಮಕಿಷ್ಯನನೂ ॥ ಮುನಿಪನೀ ಕೃತೆಯಿಂದನಲಹೆಂ । ದೆನುತಲಾಡಿದಳಾಗನುನಿಯುರು । ಘನಕೃಪೆಯಲಾತನಿಗಾಯಗಳಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೮೦ ॥ ಅತ್ತಲೊಬ್ಬನೆಪೋಗಿಯಾಶ್ರ । ಷ್ಯೋತ್ತಮನುಮಾಸವರನೆತ್ತರು । ಹತ್ತಿದೊಡಲಿನಘೋರರೂಪದಕೊಣದೋಣನದಾ ॥ ಕಿತ್ತ ಖಡುಗಪಬುದಿದುಸಿವಿನ । ಹೊತ್ತಪೊಗವುಸುರಿನನುಪಾಮ್ಯುತ । ತೆತ್ತಿಸಿದಸೌದಾನನೃಪನನುಕಂಡನದವಿಯಲೀ ॥ ೮೧ ॥ ಆಸಮಯದಲಿನೋಡಿಯಾನೌ । ದಾನನರಪತಿಮುಂದುದಂಕಮ । ಹೀಸುರನಹುಸಿವಿನಲಿನೋಡುತವೃಚಿತಭೋಜನಕೇ ॥ ಆಸಿಬಹುವೆನ್ನೆ ಡೆಗೆಬಾಯ್ದೆ । ಲೀಸುವಾಡಿತುದೈವವೆನೆಧೃತಿ । ಪೈಸರಿಸುತಾನೃಪನೊಡನೆತದ್ವಿಪ್ರನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೮೨ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಗುರುಕಾರ್ಯಕೊಸುಗ । ವರಸನಿನ್ನನುಕಾಣಬಂದೆನು । ಖರೆಯವಿದಾಗುರುದಕ್ಷಿಣಾರ್ಘಕನಾಡನನ್ನೊಡನೇ ॥ ಕರುಣವಿಲ್ಲನೆನುಡಿಯುಬಳುವೇ । ವರುಷವಾಕೃತನೆನಲುತನಂ । ತರದಲಾದ್ವಿಜನೊಡನೆಯೊಸೌದಾನನಿಂತೆಂದಾ ॥೮೩ ॥ ವನದಮೃಗ್ಯಕೆನುರುವಿನಮೂ । ರನೆಯದಘವದೊಳಾರುಜಹರವ । ರನುಮುರಿದುಪತಿನ್ನೆನುತನಿರ್ದಾರೆಲ್ಲಹೊಳಿರೂ ॥ ಎನಗೆದೋಷವನಿಲ್ಲವದರಿಂ । ದನಳಿನಿಂನಿಂದಿಗಳೀಪೆನು । ವನುಕಳಿವೆನಾನೆನಲುಬಳಿಕಲುದಂಕನಿಂತೆಂದಾ ॥೮೪॥ ಅವನಿಪಾಲಕಕೇಳುಗುರುಕಾ । ರ್ಯವರಚಿಸಿನಾಮತ್ತೆಬಂದು । ತ್ಸವದಲೀನೆನುನಿನಗೆಮದ್ಗಾತ್ರವನುನತ್ಯವಿದೂ ॥ ಅವರಿವರಿಂತೀಯಲಿನಾನನೈ । ತವನುನುಡಿವನವನಲ್ಲಮದ್ವಾ । ಕ್ಯವನುನೀನಂಚಿನುತಮತ್ತೆಯುದಂಕನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೮೫ ॥ ಗುರುವಿನಿಷ್ಟವನ ಸಲಿಸಬೇಕೆಂ । ದರಸನಿನ್ನೆಡೆಗಾನುಬಂದೆನು । ಪಿರಿದೆನಿಸಿನೀನರ್ಥಿಗಳಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನೀವೇ॥ ಕರುಣದಲಿನೀನೆನ್ನನಿಂದಾ। ದರಿಸಿಕೊಮನುದ ವ್ಯಂಭತನನೆನೆ । ಧರಣಿಪತಿಕೆಳಿ ವೆನಿಷ್ಟವನನುಮನನಗೆಂದಾ ॥ ೮೬ ॥ ಎನಲುದಂಕಮುನೀಂದ್ರನಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕವಿನಯದಲಿಕೇಳಿ । ನ್ನನಳಿನಿನ್ನಯಭಾರ್ಯೆಧರಿಸಿಹಕುಂಡಲಂಗಳನೂ ॥ ಎನಗೆಕೊಡುಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯನೀ । ವೆನುಬಳಿಕಲುದನೆನಲುತದ್ವಿ । ಪ್ರನನುಡಿಯಕೇಳುತ್ತಲಾಸೌದಾನನೃಪನುದಿದಾ ॥ ಮುನಿವರೇಣ್ಯನುಬಳಿಕತನ್ನಾ । ನಿನಿಯಬಳಿಗೈನಿದನುನೃಪನುಡಿ । ದನಿತನರುಹಿದಡದನುಕೇಳಿಂತೆಂದಳಾಸಾಧ್ವೀ ॥ ೯೦ ॥ ಅವನಿಸುರನೀಹೋಗಿಯನ್ನಯ । ಧವಗರುಹಿನೆರೆಕುರುಹೆನಿಪವಾ । ಕ್ಯವನದೊಂದನುತಂದಡಲ್ಲದೆಕೊಡೆನುಕುಂಡಲವಾ ॥ ತವಕಿಸದೆಹೋಗೆನಲುಬಳಿಕು । ತ್ಸವದಲಾಮುನಿತನ್ನ ಶಾಲನ । ನವಿಧವನುತಾನೈದಿತದ್ವಾಕ್ಯವನುಹೇಳಿದನೂ॥೯೧॥ಹೇಳಲಾಸೌದಾನಧರಣೀ । ಪಾಲಬಳಿಕಿಂತೆಂದ ಕುರುಪನು । ಕೇಳುಭೂಸುರರರಾಜರುರ್ವೀಸುರವೀಲಿಪರೂ । ಲೀಲೆಯಿಂದಿದನರಿದುವರವಿ । ಪ್ರಾಲೆಯನೆಪಜಿಪೆನುವಿಪ್ರಾ ಭೀಳಶಾಪದಿಬಂದುದೀದುರವನೆ ಥೆಯನಗೀಗಾ ॥ ೯೨ ॥ ಅದನರಿದುದುರವನೆ ಥೆಯನುಕಳಿ । ವುದಕೆವಾಚೀರೊಂದುಬಗಗಾ।ಣ-

ದೆಮುಹೀಸುರವಿಪ್ರವನೆಸುಲಿಸುವ್ರದುಲೀಸೆಂದೂ ॥ ಮುದದಲಿಕ್ಕಿದಕುಂಡಲವನೀ । ವುದೆನುಹೋತ್ತಮಕೃತ್ಯವೆಂದ । ರು
ಹಿದೆನುನಾನೆಂದೆನುತಮದ್ವಧುಗಾರುಹುಹೋಗೆಂದಾ ॥ ೯೩ ॥ ಎನಲುತದ್ವಾಕ್ಯವನುಕೇಳ್ದಾ । ಮುನಿಮರಳಿಸೌದಾಸನೃಪ
ನಂ । ಗನೆಯಸವಿಧಕೆಪೋಗಿಕುರುಹಿನನೂತನೆಲ್ಲವನೂ॥ ವಿನಯದಲಿಹೇಳಿದನುಬಳಿಕಾ। ವನಿತೆಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಲಿನಾಕೊ
ಡು । ವೆನುನಿನೆಗೆಕುಂಡಲವನೀಗಳೆನುತ್ತಹೇಳಿದಳೂ ॥ ೯೪ ॥ ಬಳಿಕೊಡನೆಯಿಂತೆಂದಳಾನೃಪ। ಲಲನೆನುಹಿಮೆಯಿಧರಿಸಿದೀ
ಕುಂ । ಡಲಯುಗವಬಯಸಿಹರುನಂತತನುರನರೋರಗರೂ । ಇಳೆಯೊಳಿರಿಸಿದಡಿಳೆಯೊಳಿನಿತೆಂ । ಜಲಸುಮಾಡಿದಧಿಕನಿ
ದಾ ॥ । ಕಲಿತನಾದರೆಯಿಪುರಿಸುವರುನಿನಗೆದಕ್ಕದಿದೂ ॥ ೯೫ ॥ ಇವನುಧರಿಸಲುಹಸಿವುತೃಷೆತಗ್ಗು । ವವ್ರಪಿವಿಷರೋ
ಗಮೃಡಾ । ನಿವಸಕಾಡವುಭೂತವೇತಾಳಗಳುತೊಲಗುವನ್ರೂ ॥ ಹವಣಿನಿಸುವುದುಬಾಲವೃದ್ಧರ । ನಿವಸಕಿಕ್ಕಿದಡೆಲ್ಲರಿಗೆಜೇ।
ಮನನುಕರನವುಕೊಂಡುನಡೆಯುವಧಾನದಿಂದಿವನೂ ॥ ೯೬ ॥ ವರಮಹರುಷವನಾಡುನಿನ್ನಯ । ಗುರುಗಳಿಗೆಕೊಳ್ಳೆನುತ
ಲಾಗಲೆ । ತರುಣಿತರಣಿಯಜರೆವನುಣಿಮಯಕುಂಡಲಂಗಳನೂ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿದುತ್ಸವದಲಾಪಂ । ಕರುಹವದನೆಯಹರಸಿತ
ಧೂಭ್ರ । ವನಬಳಿಗೈತಂದನಾಗಲುದಂಕಮುನಿವರನೂ ॥ ೯೭ ॥ ಬಳಿಕಕುಂಡಲಗಳನುತನ್ನ ವೃಪ । ಗೊಲಿದುಕೊರಿಸಿಹ
ರಸಿನಿನ್ನಿಂ । ದೆಲೆಮುಹಾತ್ಮಕೃತಾರ್ಥತೆಯಾನೀಗಳೈದಿದೆನೂ ॥ ಹಲವುಮಾತುಗಳೇಕೆನೀಜಗ । ದೊಳಗೆನೀನೌದಾರ್ಯದ
ಲಿವೆ । ಗ್ಗಳನೆನಿಪೆವಗಿಯಿಲ್ಲನಿನಗೆಂದೆನುತಹೊಗಳಿದನೂ ॥ ೯೮ ॥ ಬಳಿಕುದಂಕನಪುಣ್ಯಸನ್ನಿಧಿ । ಯಲಿತದುರ್ವಿನಾಥನಾ
ಗಳ । ಬಳಸಿದದುಶಾಂತತ್ವದೋಷಗಳೆಲ್ಲನಡಗಿದವೂ ॥ ಒಲಿದುಸೌದಾಸನನುತನ್ಮುನಿ । ತಿಲಕಲಾಲಿಸಿಹೋಗಿನಾನೀ । ಗಳೆ
ಬಹೆನುಮುದಾಡೆನೈತವನೆಂದುಹೇಳಿದನೂ ॥ ೯೯ ॥ ಮುನಿಯನುಡಿಯಾನುಕೇಳಿನಸೌದಾ । ನನಿಗೆಕಷವುತೊಲಗಿಶಾಂತತೆ।
ಯನುನತದುಹಿಂಸಾತ್ಮನಾದೆನ್ನ ಡೆಗೆನೀಬಂದೆ ॥ ಅನಘನಿನ್ನಯಮಹಿಮೆಯಾನುತಿಳಿ । ದೆನುಭವದ್ದರ್ಶನದಲಾಯ್ತಂ । ದ
ನಗೆಶಾಂತತೆಪೋದವಘಗಳುಧನ್ಯನಾನೆಂದಾ ॥ ೧೦೦ ॥ ಎನಲುದಂಕಮುನೀಂದ್ರನಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕಮದ್ಗುರುವೆನಿನ್ನ
ಯ । ಮನಕೆಶಾಂತಿಯುನಿತ್ತುಸಲಹೆಂಮನಿಬ್ಬರನೂ ॥ ನಿನಗೆಬಹುಕುಭಸಮಿತಿಬಹುದಿ । ನ್ನೆನುತಲಾತನಮೈದಡವಿಯ
ತಿ । ವಿನಯ್ರದಲಿಯೌನೃಪತನ್ಮುನಿವರನುಬೀಳ್ಕೊಂಡಾ ॥ ೧೦೧ ॥ ಜನಪಕೇಳೈಬಳಿಕುದಂಕಾ । ಮುನಿವರನುತಾಹೊದೆದ
ಕೃಷ್ಣಾ । ಜಿನದಕರಗೊಳುಕಟ್ಟೆಕೊಂಡಾಕುಂಡಲದ್ವಯವಾ ॥ ಖನರಯದಿನಿಜಗುರುವಿನಾಶ್ರಮ । ವನಕೆಪೋದನುಬಲಿ
ದಬಹುಪಹನು । ವಿನಲರಸಿತಾಕಂಡನೊಂದನುಸಲಿತಪಲ್ವವನೂ ॥ ೧೦೨ ॥ ನುನಿವರನುಮುದದಲಿಸಕುಂಡಲ । ವೆನಿವಕೃ
ಷ್ಣಾಜಿನವತತ್ತರು ।ನಿನನಿಟುವೆಂದಂದರಲಿಕ್ಕಿಸಿಮರನಮೇಲೇರಿರೀ । ಖನಫಲಂಗಳಕೊಯಿವುತಿರೆಮ । ತ್ತನಿಲವಕದಲಿಸಿದಿ
ಹರಿಣಾ । ಜಿನವನೋಕಹದಿಂದಬಿದ್ದುದುಬೀಗಧರಾಜಯಲೀ ॥ ೧೦೩ ॥ ಬಂದುತತ್ಕ್ಷಣದಲಿಸರೀನೃಪ । ನೊಂದುತತ್ಕುಂಡ
ಲಯುಗಳನುಕಯು । ದಿಂದಕೊಂಡೋಡಿದುದುಮುನಿವರನೋಡುತಿರಲಾಗಾ॥ ಇಂದುಕೆಟ್ಟಿನೆನುತ್ತಲಾಮರ। ದಿಂದಿಳಿದುಬೀಗದ
ಲಿಸರ್ವನ । ಹಿಂದೆಗಾತಮಶಿಷ್ಯವೋಡಿದನರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೦೪ ॥ ಅಮಹಾಫಣಿಹೋಗಿಹೊಕ್ಕುದು । ವಾಮಲೂ
ರುವನೊಂದನಾಗಲಿ । ಭೂಮಿರನುಳ್ಪೆನತೀವ್ರತರಕಾಷ್ಪದಲಿಯೆಗುಳುತಿರೇ ॥ ಭೂಮಿನಡುಗಿದುದಾಹ್ಲಣದೊಳು । ದ್ವಾಮ
ಭೂಸುರವೇಷನಲಿಸು । ತಾ ವನಲ್ಲಿಗೆಬಂದುದಂಕನನೋಡಿನುಡಿಸಿದನೂ ॥ ೧೦೫ ॥ ಕೋಲಿನಿಂದಿಂತಗಳುತಿರೆಬಾ । ತಾಳಿ
ವದುಸಿದ್ಧಿಪ್ಪುದೆನುನಿವರ । ಕೇಳುಧರೆಗೆಸಹಸ್ರಯೋಜನವಹುದಧೋಭುವನಾ ॥ ಲೀಲೆಯಲಿಕುಂಡಲವನೊಯ್ದಿ । ವ್ಯಾಳ
ನೈರಾವತನನತ್ಯನು । ವೇಲನರಿದುದ್ಯೋಗಿಸೆನೆತದ್ವಿಪ್ರನಿತೆಂದಾ ॥ ೧೦೬ ॥ ನಾಗಲೋಕದೊಳಿರ್ದಡೆನಗೇ । ನಾಗಳದುದು
ರ್ಲಭವೆತಿಹೆನೆತಿ । ಬೇಗದಲಿಕುಂಡಲವತಾರದೆನಿಂದಪಕ್ಷದಲೀ । ಆಗಳೆಲ್ಲಿಯಮಹಿಮೆಯೆನಗೆಂ । ದಾಗರುವನಾಡಿದನುಸುಕೃ
ತೋ । ದ್ಯೋಗದವನುಕಂಡದಕೆತಲೆದೂಗಿದನುವಾಸವನೂ ॥ ಮುನಿಪನಗಳುವಕಾಷ್ಪಕ್ರಮರೇಂ । ದ್ರನುಬಳಿಕನಿಜಕು
ಲಿಕಕುಳ್ಳತಿ । ಖನತೆಯನುಕೊಳ್ಳುತ್ತನೊಳುಬಂಧುತ್ವವನುಬಳಸೀ । ವಿನಯದಲಿತಾವ್ರೋದನತಿಭಯ । ವನುದರಿಸಿಧರೆದಾ
ರಿಯುನುವಿ । ವ್ರನಿಗೆಕೊಟ್ಟೆತುನಾಗಲೋಕವಪ್ಪೊಕ್ಕನಾದ್ವಿಜನೂ ॥ ೧೦೯ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿನಾನಾವ್ರಕಾರಂ । ಗಳಲಿವರಿರಕ್ಷಿ
ತವಿನೆನಿಸುವ । ಲಲಿತರತ್ನಗಬಸಿ ಪೃಂಜಗಳಿಂದರಂಜಿಸುವಾ॥ ಹಲವುವಿಧವಾಗಿಪ್ಪಭೋಗಂ । ನಳಿಗೆಯಾಕರವೆನಿಸಿಯತಿವಾ
ಜುಳವೆನಿಪನಂತಾಳವನುನೋಡಿದನುತದ್ವಿಜನೂ ॥ ೧೧೦ ॥ ಜನಪಕೇಳೈಪಂಚಯೋಜನ । ವೆನಿಸಿದತಿವಿಸ್ತಾರದಿಕತಯೋ ಜ
ನವೆನಿಸಿದಾಯಾಮವುಮವಿಗತದ್ವಾರವನುನೋಡೀ । ಎನಗೆಭಾವಿಸಿಕುಂಡಲದ್ವಯ । ವನುತಿರಿಗಿತಹಕಾರ್ಯದುರ್ಲಭ । ವೆನುತಚಿ
ತ್ತದೊಳಿಸಿರುತಿದ್ದನುದಂಕಮುನಿವರನೂ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಾಸಮಯದಲಿ । ಯರುಣವದನಸಿತಾಂಗದಲಿಪಾಂ । ಡುರವೆನಿ
ಪಫಣಿನವಾಲವೆನೆಯುಲುಬಂದುಹಯವೊಂದೂ ॥ ಕರದುದಂಕನನುಡಿಸಿದುದುಕೇಳ್ । ವರಮುನಿವಮದಪಾನವನುಮುಟ್ಟಿ

ರಿಸಬೇಡಜೆಗುಪ್ಸೆಯನುಭವವೀಯ್ಕೆಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ೧೧೧ । ಒಲಿಮನಂನನುಗೌತಮಾಕ್ಕಮ । ದೊಳಗೆಸದುಬಾಸನೆಯೆಮಾಡಿ
ದೆ । ಹೆಬ್ಬಿಮುನಿಪನ್ರತಿದಿವಸವದಕಾನೀಗಮೆಚ್ಚಿದೆನೂ । ಬಲುಮೆಯಿಂದೈರಾವತಾತ್ಮಜ। ನಳುಕದೊಯಿದುದುದಿವ್ಯಕುಂ
ಡಲ । ಗಳನುನಿಗೆಬಹರೀತಿಯನುಮಾಡುವೆಮಚೀಗದಲೀ । ೧೧೨ । ಎನಲುದಂಕಮುನೀಂದ್ರನಿಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕವಾನಿ
ಸ್ನೆನರಿಯೆನು । ನನಗರುಹುನೀನಾವನೆಂಬುದಮುದದಲಿಂದೆನಲೂ । ಖನತುರಗನುಡಿದುಭವದ್ಗುರು। ವನವರತನೇವಿಸು
ವಗುರುನಾ । ನನಖಿನೀಪಂಡಿಸುವೆಯೆನ್ನನುವನಿ ಯಾನೆಂದಾ । ೧೧೩ ॥ ಎನಲತಿಪ್ರೀತಿಯನುತದ್ವಿ। ಪ್ರನುಧರಿಸಿ ಮಿಗೆತದು
ವಿಪ್ರಗ । ಳಿನಿಪಮಾರ್ಗದಿನಡದನಾಕ್ಷಣತತ್ತುರಂಗವಂದಾ । ಖನವೆನಿಪಬಹುರೋಮಕೂಪಗ । ಳನಿತನಿತರಲಿಧೂಮತ
ತಿಸಂ । ಜನಿಸಿಪಾತಾಳವನುಮುತ್ತಿತುವನಿ ಯಾಚೀಗದಲೀ ॥ ೧೧೪ । ವಾಸುಕಿಪ್ರಭೃತಿಗಳರವ್ಯನಿ । ವಾಸಗಳಹೊಗೆಮುತ್ತಿ
ದುದುಬಳಿ । ಕಾಸಮಯದಲಿನೊಂದುಹಾಹಾಕಾರಯುತರಾಗೀ । ಘಾಸಿಯಾಗುತಲಲ್ಲಿಹೊಗೆಯಮ । ಹಾಸುರದಲಿಸರೀಸೃ
ಪಂಗಳು । ನೀಸಲಶುನವ್ಮವನುಕೃಪೆಯಲಿನುತ್ತನುತಿಸಿದಪ್ರೂ ॥ ೧೧೫ ॥ ಅರಿಯದೈರಾವತನವೃತ್ರನು । ಮರಹಿನಲಿನೀ
ವಿತಲುತಂದನು । ನೆರೆಯಧಿಕವಹಕುಂಡಲಗಳನುತದಪರಾಧವನೂ । ಮರದುರಹ್ಸಿನೀನೆನಿನುತಲವ । ರೆರಗಿಕುಂಡಲಗಳ
ಸುಕೊಟ್ಟರು । ತೊರದನಾಮುನಿರೋಷವನುಘಣಿಗಳನುಕಳುಹಿದನೂ । ೧೧೬ ॥ ಅನಲಗೌಕ್ಷಣದಲಿವ್ರದಕ್ಷಿಣ । ವನುರಚಿ
ಸಿಯಭಿನುತಿಸಿವಂದಿಸಿ । ಮುನಿಬಳಿಕನಿರ್ಗಮಿಸಿಯತಳವಬಂದುಭೂತಳಕೇ । ಮನದಭಕ್ತಿಯಲಂದಹಲ್ಯಾ । ವನಿತೆಯ
ನುಕಂದೆರಗಿನಾನೆಲೆ । ಜನನಿತಂದೆನುಕುಂಡಲಂಗಳನೆಂದುತೋರಿದನೂ । ೧೧೭ । ಇದನುನೀಸುವರಿಗ್ರಹಿಸಬೇ । ಹುದುಮ
ನಃಪ್ರಿಯದಿಂದಲೆಂದಾ । ಸುದತಿಗಭಿವಂದಿಸಲಹಲ್ಯಾಗೌತಮರುಬಳಿಕಾ । ಮುದದಲಾತನುಭಕ್ತಿಯಲಿಮಾ । ಡಿದಮಹಾ
ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಮಿಗಮೆ । ಚ್ಚಿದರುತತ್ಕುಂಡಲಗಳನುಕೈಕೊಂಡರೊಲವಿನಲೀ ॥ ೧೧೮ । ಎಲೆಗುರುವೆಯೊದಿವ್ಯಕುಂಡಲ। ಗ
ಳನುತರಹೋದೆಡೆಯಲಾದವು। ವಲವುವಿಘ್ನಸಮೂಹವಂದವನೆಲ್ಲವನುನಿಮ್ಮಾ । ಅಲಘುಕೃಪೆಯಲಿಜೈಸಿತಂದೆನು । ತಿಳಿಯ
ಲೆಲ್ಲವುನಿಮ್ಮಮಹಿಮೆಯ । ಬಲುಮೆಯಿಂದಾಯ್ತೆಂದುದಂಕನನುಮಿಸಿನುತಿಸಿದನೂ । ೧೧೯ । ಬಳಿಕಗೌತಮಮುನಿಯು
ದಂಕನ । ನೊಲಿದುತಾಮೈಕ್ಯದವಿನೀನು । ಜ್ವಲತಪ್ರೋಬಲದಿಂದತಂದೈಕುಂಡಲಂಗಳನೂ । ತೊಲಗಿತಾಸೌದಾಸ್ಯಧರಣಿಪ ।
ತಿಲಕನಿಗೆನೀಚತ್ವನಿಂನಿಂ । ದಲಿಮಗನೆನಿನಗಿಲ್ಲವೆಣೆಯೆಂದೆನುತಹೊಗಳಿದನೂ । ೧೨೦ । ನಿನಗೆಯಾಪರಿಬಲುಮೆಯಿಂಪರಿ।
ಯನಿಪಧೃಡನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂಪರಿ । ಖನಗುರುಪ್ರಿಯನೇವೆನಿಂದುದುತನಗೆಲೇನೆಂದೂ । ಮನವ್ಪೊಲಿದುಗೌತಮನುಜನಿಶಿ।ಷ್ಯ
ನನಲಿದುಕಳುಹಿದನುಜಗದಲಿ । ವಿನುತಕೀರ್ತಿಗಳಾಗೆವೆಚ್ಚಿದರಖಿಳನಿರ್ಜರರೂ । ೧೨೧ । ಕುಂದದಿಹತನ್ನಯತಪ್ರೋಬಲ।
ದಿಂದುದ್ದಂಕನಕುಂಡಲಗಳನು । ತಂದುನಿಜಗುರುವತ್ನಿಯಿಷ್ಟವನೆಸಿಯೆದರಿಂದಾ । ಅಂದವಹಮಹಿಮೆಯಂತುಧರಿಯಿ
ಸಿ । ನಿಂದನಾಮುನಿವನವನುಹತ್ವವಿ । ದೆಂದುವೈಕಂಪಾಯನನುತಿಳುಹಿದನುಭೂಪತಿಗೇ । ೧೨೨ । ಆದನುಜನವೇಜಯ
ನುಕೇಳ್ದತಿ । ಮುದವನೈದಿಯೆಯುದಂಕಮುನಿಪತಿ । ಗುದಕಬಹವರವಿತ್ತುಕೃಷ್ಣನುಪ್ರೋದನಾವೆಡೆಗೇ । ಚದುರಹೇಳ್ದಿನೀ
ನೆನುತಕೇ । ಳಿದರೆತದನಂತರದಲತಿವಿನ । ಯದಲಿತನ್ನ ವೃಪನೊಡನೆವೈಕಂಪಾಯಮುನಿನಿಂದಿದಾ । ೧೨೩ । ಕೇಳುಜನವೇ
ಜಯಮಹೀಪತಿ । ಬೀಳ್ಕುಕೊಟ್ಟಾಭೃಗುಕುಲಜನನು । ನೀಲವೇಳೆಖ್ಯಾಮಸದಲಂಕಾರನಿಜಪುರವಾ । ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿನಡದು
ಪ್ಪೊಗುತಿಹ । ವೇಳೆಯಲಿಯಾದವರುರೈವತ । ಶೈಲಯಾತ್ರೆಯಮಾಡುತಕಂಡರೀಹರಿಯಾ । ೧೨೪ । ವನಜವತ್ರೀಕ್ಷ
ಣನಸಂದ । ರ್ಕನಪಲನಿಬರಮನಕೆಮುದಸಂ । ಜನಿಸಿಯಾಕ್ಷಣವುತ್ಸವೋನ್ಮತ್ತತೆಯದಿಮ್ಮಡಿಸೆ ॥ ತನತನಗೆತಕ್ಕಿಸಿದರಾ
ಕೃ । ಷ್ಣನುಬಳಿಕದೇವಕಿಗೆವಸುದೇ । ವನಿಗೆಬಲಭದ್ರಾದಿಕುಲವೃದ್ಧರಿಗೆನಮಿಸಿದನೂ । ೧೨೫ । ಅವರವರಕುಶಲಗಳಳೇ
ಳಿದ । ನವರವರಲಾಲಿಸಿದನಚ್ಯುತ । ನವರವರಿಗತ್ಯಧಿಕಸಂಪ್ರೀತಿಯನುಮಾಡಿದನೂ । ಅವರನುಚಿತದಿಕ್ಷಣಿಸಿದನು । ತ್ಸವ
ದಿನಾತ್ಯಕಿಯನುಸುಭದ್ರೆಯ । ನವರುಬಳಿಕಾಚಿತೋಪಚಾರಂಗಳನುಮಾಡಿದರೂ । ೧೨೬ । ಈತೆರದಲರಿದ್ದೆಲ್ಲರಿಗೆಹರುಷ ।
ಪ್ರತಿಕಯವನುರಚಿಸಿದನುಕಂ । ಜಾತನಯನನುತನ್ನಹಸ್ತಿರೆಕರದುಕುಳ್ಳಿರಿಸೀ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿಮೈದಡವಿಯೆಲೆತನು। ಜಾ
ತಯನುತಲೆಪುತ್ರನಾತ್ಸ । ಲ್ಯಾತಿಕಯದಲಿನುಡಿದನಾವಸುದೇವನುಚಿತದಲೀ । ೧೨೭ । ಬಂದುಚರರೆನಗರುಹಲೆಲೆಗೋ।ವಿಂ
ದಭಾರತರಣವುವರ್ತಿಸಿ । ದಂದವನುಕೇಳಿದೆನುಬಹುಬಂಧುಗಳುಮಡಿದುದನೂ । ಇಂದುಸಂಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿನೀನಲ । ವಿಂದಲೆ
ನಗರುಹೆನುತಲಾನಕ । ದುಂದುಭಿಯುಕೇಳಲ್ಕೆಬಳಿಕಾಕೃಷ್ಣನಿಂತೆಂದಾ । ೧೨೮ । ಆದಡಾಲಿಸುಜನಕಸಂಧಿಗೆ । ಹೋಡಿ
ಸಾನಿಭಪುರಿಗೆಪಿನಿಯೆದ । ಲಾದರಿಸಿಹೇಳಿದೆನುಸಂಧಿಯಮಾಡುವಡಿಯೆಂದೂ। ಮೇದಿನಿಯೊಳರ್ಧವನುನಿಜದಾ । ಯಾದವಗೆ
ಕೊತಲೊಲ್ಲೆನಾನೆಂ । ದಾದುರಾಗ್ರಹಿಕೌರವನುಸಂಗ್ರಾಮವನೆಬಲಿದಾ । ... ... ॥೧೨೯॥

ಆಕುಮತಿಕುರು ಪತಿಯುವೆನೆಯಿಂ | ದೀಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಸೇನಾ | ನೀಕಸಹಿತಸಮಸ್ತದೇಕದಕ್ಷತ್ರಿಯೋತ್ತಮರೂ | ಆ
ಕೆವಾಳರುಭೀಷ್ಮರಾದಿಯ|ನೇಕರುಭಯಾನ್ವಯದಿಮಡಿದರು|ಜೋಕೆಮಿಗೆಧರ್ಮಜಗೆವಲ್ಪವದಾಯ್ತುಳ್ಳೆಂದಾ ||೧೩೮||
ಬಳಿಕಲಭಿಮನ್ಯುವನುನೆನೆನೆನೆ | ದಳುತಲಸುತಲಿಪಸನು | ಛದ್ರಾಲಸನೆಯನುವಸುದೇವಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತಯಾದವರೂ
ವಲವುತೆರದಲಿಕೋಕಬಿಡುವವೊ|ಲೊಲಿದುಸಂತೈಸಿದರುಮಗಳನು|ತಿಳುಹಿದೇವಕಿಕೊಲಗಿಸಿದಳಂದಿಕದುಃಖವನೂ ||೧೩೯||
ಭಾರತಾವಹಕಥದನೆಲ್ಲವ | ವಾರಿಜಾಂಬಕಪಿತಗೆತಿಳುಹಿದ | ನಾರುಕುಮತೋರಣದಕಾಂತಿಗಳಿಂದರಂಜಿಸುವಾ ||
ದ್ವಾರಕಾಪುರವರವಪೊಕ್ಕನು | ದಾರವೇಂಕಟನಾಥಕೃಷ್ಣನು | ಭೂರಿವಿಭವದಲೆಸದನರಲೀಲಾವಿನೋದದಲೀ ||೧೪೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೯ ಪದ ೩೬೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಸಂ ಧಿ.

ಸೂಚನೆ|ಬಂದುಹರಿಯುಭಿಮನ್ಯುವಿನಮೃತ|ನಂದನನರಕ್ಷಿಸಿದರಗುಳಿಸಿದರಗುಳಿಸಿ|ತಂದರಾಪಾಂಡವರುಹೋ
ಗಿಮಹಾನಿಧಾನವನೂ || ... ...

ಪದ |ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಧರ್ಮಜನಿತ್ತಧರಳಿಯು | ನಾಳುತಿರೆಗಜಪುರದೊಳೊಮ್ಮೆವ್ಯಸಂಗವಕ
ದಿಂದಾ | ಹೇಳುತಿರಲಭಿಮನ್ಯುಸಾಹಸ | ಜಾಲವನುವುರವರ್ಗಪರಿಜನ | ಲಾಲಿಸುತಿತ್ತರಲುತ್ತರೆಯುಹಲುಬಿದಳುಶೋ
ಕದಲೀ ॥ ೧ | ಆಕೆಯಳಲನುಳ್ಳಿಪಿರಿದೆನೆಕೋಕಿಸಲುಪಾಂಡವರುಬಹಳದ | ಯಾಕಲಿತಮನನಾಗವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಬಂ
ದೂ | ಸಾಕುನಿಮಗೀಚಿಂತೆಯೆನ್ನವಿ | ವೇಕವನುಳ್ಕೈಕೊಂಡುಚಿತ್ತ | ವ್ಯಾಕುಲವಬಿಡಿರೆಂದುಸಂತೈಸಿದನುಮುನಿರಾ
ಯಾ | ೨ | ಮುನಿಬಳಿಕಹಯವಮೇಧವಿಷಯಗ | ಳಿನಿವವಿಧಗಳನರುಹಿಯೆಲಿಯಮ | ತನುಜನೀನಿದಚೀಗತೊಡಗಿನ್ನೆ
ಸುತಲೆ ಬೃದಿದನೂ || ಅನುಜರನುತಂನ ವೃತಿಕರದತಿ | ವಿನಯದಲಿಳ್ಕೀಳಿದಿರೆಯಿವಾ ವ್ಯಾ | ಸನೇನಮಗೆಬೇಳಿದುದನೀವೆಂದೆ
ಸುತನುಡಿಸಿದನೂ | ೩ || ಮದಿಳೆಯಿದುವನುಹೀನವಾಗಿದೆ |ಯದರಿನೀಗಳುಭೂಸುರರುಹೋಳಿದಧನವತಹಕಾರ್ಯವಾವಶ್ಯ
ಕವಿವೆನಿಸುವುದೂ || ಇದಕೆಹಿಮಗಿರಿಯಾತ್ರೆಯನುಗೈವುದಕೆತಕ್ಕುದ್ಯೋಗವನುಬೀ | ಗದಲಿಮಾಡಲುಬೇಕುನಾವೆನೆಬೀ
ಮನಿಂತೆಂದಾ | ೪ | ಹರನನರ್ಚಿಸಿಬಳಿಕಲಾತನ | ಕರುಣವನುನೆರೆಪಡುತಪ್ಪ್ರಮ | ಥರನುಸೇವಿಸಿಭೂತಬಲಿಗಳನೆಲ್ಲವ
ನುಮಾಡೀ || ಧರೆಯನಗುಳಿಮರುತ್ತಧರಣೀ|ಶ್ವರಕಲಿತನಿಧಿರೂಪಕಾರ್ತ|ಸ್ವರಕದಂಬವಜೀಗತಹವಿದೆಕೆಣಿಕೆಜೀಡೆಂದಾ ||೫||
ಜನವತತಾ ಕೃರ್ಯಕೆಚಮೂಯುತ | ನೆನಿಸಿನೀಬರಬೀಹುದಿಂನೆಂ | ದನಿಲಸುತನಾಡಿದನುಬಳಿಕಧನಂಜಯಾದಿಗಳೂ | ಮ
ನದೊಳದಕೊಡಬಟ್ಟರಂತಹು | ದೆನುತಲಾನುಡಿಗೇಳಿಯುವನಂ | ದನನುಕೃತನಿಶ್ಚಯವೆನಿಸಿಹರುಷವನುಧರಿಸಿದನೂ||೬|
ಬಳಿಕಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೀಕನ | ಬಳಿಗೆಧರ್ಮಜಹೋಗಿವಿನಯದಿತಿಳುಹಿತಾನೀಹದನನಾತನುಜ್ಞೆಯನುಪಡದೂ | ಒಲಿದು
ಗಾಂಧಾರಿವದಾಬ್ಜಂ | ಗಳಿಗೆರಗಿಯಾತ್ತಾತ್ಮಂಬಿಳೆಯಪದ | ತಳಕೆವಂದೆಸಿಯನಿಬಂನುಬೀಳ್ಕೊಂಡನುಚಿತದಲೀ || ೭ | ಕ
ರಸಿವಿದುರಯುಯುಶುತ್ಸಗಳನಿಬ್ಬರನುಕಾರ್ಯದತರನಂದಾ | ದರಿಸಿಜೋಧಿನಿನಗರರಹ್ಲೆಗೆಯವರನಳ್ಳರಿಸೀ | ಬರಿಸಿಸೇ
ನಾವತಿಯಬಲುದಳ | ಬರಲಿನವೊಡ್ಡಣೆಂದುನಿಯಮಿಸಿ | ತೆರಳಲುದೊಳ್ಯೋಗವನುಮಾಡಿದನಾಡಿದನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೂ||೮|
ಮನುಜವತಿಸುರಪಿತೃಸವ್ಯಗಳನುರಚಿಸಿಪ್ರಯದಲಿಮಹೇಂದ್ರಾ | ರ್ಚನವನಂದಾಚರಿಸಿಬಹುವಿಧದಾನಗಳಮಾಡೀ | ವಿ
ನಯಮಿಗೆಧರ್ಮಾನುಜನಿಗೆಯರ್ಚಿತ | ವೆನಿಸಿದಗ್ನಿಗೆತ್ಯಪ್ರದಹ್ಮಿಣ|ವನುರಚಿಸಿಯತಿಥಿಗಳನರ್ಚಿಸಿಕಾಭವಮಹೂರ್ತದಲೀ||೯|
ಸಿತವಿಲೇವನಸಿತವಿಭೂಷಣ | ಸಿತವಸನಸಿತಮಾಲ್ಯಸಮಲಂ | ಕೃತನೆನಿಸಿಥಳಥಳಿಸುತಿರಲುಸಿತಾತವತ್ರಗಳೂ || ಅತಿಜವ
ನಸಿತಷೋಡಕಾಶ್ವ | ನ್ವಿತವೆನಿವವರರಥವನಾಭೂ | ಪತಿತಿಲಕನೇರಿದನುರಾಕಾಚಂದ್ರನಂದದಲೀ | ೧೦ | ಆಮಹೀಶ್ವ
ರನಾಗತಬಲವ | ಭೂಮಿಕಾಕುನು ತ್ಪಾಭಮುಖ್ಯೋ |ದಾ ದ್ಧಮಮಂಗಳತೂರ್ಯರವಗಳುದಿಸೆಗಳಿಕವಿಯೇ | ಭೂಮಿ
ಸುರತತಿವರಸೆವರಪುರ | ಕಾಮಿನಿಯರಾಜಾಲಲಾಜ | ಸೋತ್ತಮಗಳುನೆರೆತಳಿಯೆಹಸಿ ತ್ತಪುರವಹೊರವಂಟಾ | ೧೧ | ಧರ
ಣಿಪಾಲಕನೊಡನೆಪೌರಮ | ಟ್ಟರುಬಳಿಕವೈಭವದಲನಿಲಜ | ನರನಕುಲಸಹದೇವರುಚಿತಾಲಂಕೃತಗಳೆಸೆಯೇ || ಕರಿತು
ರಗರಥಸುಭಟಸಂಚಯ | ನೆರೆದುದಂಗಳಿಕೂಡಿದರುನಾ | ಡರಸುಗಳುತೆರಳಿದುದುಸೇನೆಸಮುದ್ರಘೋಷದಲೀ || ೧೨ | ಬಲ
ಸಮನಿ ವ್ತನಾಗಿಸಂಭ್ರಮ | ದಲಿತೆರಳಿಯುಚಿತವ್ಯಯಾಣಂ | ಗಳಲಿಸರಿದಟವಿಯಂಬಿಲೋಚ್ಚಯಗಳನನೇಕಗಳಾ || ಕಳಿ
ದುಯಮನಂಧನನುತುಹಿನಾ | ಚಲವನೇರಿತದಂತಿಕಳ್ಳಿ | ದೊಳಗೆಧೌಮ್ಯನನುಜ್ಞೆಯಲಿಪಿಡಿಸಿದನುಸೊಳಯವಾ ||೧೩|

ಬಂದನಾಸವಮದಲಿನುನಿನುತಾ । ಕಂದವನಚೈತ್ರನುಬೃಹನ್ನ । ಮ್ಯಂದಪೂತಕೃವಿಸಾಧಾಸಮೇಳಿಮಂಡಲನೂ । ವಂ
ದ್ಯಮಾನಾಖಿಲಮುಖಾಮುನಿವೃಂದನಚ್ಯುತಗುಣಕಥಾವರಿ । ನಂದಿತಾಪಲಲೋಕವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯಾ । ೧೪ । ಮು
ಹಿವಕೇಳೀರತಿಯಲಿಸಂ । ನಹಿತನಾದಾಮುನಿಯವದಲಿ । ರುಹಗಳಿಗೆತತ್ಪಾಡಧಾಣಿನಾಥಸಂನನೂ । ಬಹಳಭಕ್ತಿ
ಯಲಿರತವಿನುಯವ । ವಹಿಸಿಮುಗಿದುಕರಂಗಳನುಪಿಂ । ನಹವವಾಡಿದನೆವುಗಕರ್ತವ್ಯಂ ಗಳಿಸಂತಾ । ೧೫ । ಎನಲುಬ
ಳಿಕಂತೆಂದನಾವ್ಯಾ । ಸನುತ್ರಿಯಂಬಕಪ್ರಜಿಯನುಮಾ । ಳಿನಲಿಮಾಡಲುಬೇಹುದಾಕೆನಿಂದಿಸಂ ಗಲಲಿ । ಆನಘರಿರದರ್ಭ
ಯಲಿಕಯನುಗ । ಳನುರಚಿಸಿನಿಯುಮದಲಿಪೂತತೆ । ಯನುಧಸೀನೀವಿಲ್ಲಿಮಲಗಿರಿಯೆಂದುನಿಯಮಿ ದಾ ॥ ೧೬ । ಒಳಿಕಲಾ
ನುಡಿಗೇಳಿಚಪ್ಪರ । ದೊಳಗದಭರ್ಭಾಸ್ತರಣಗಳಮೇಲೆ । ಲೊಲಿದಿರಗಿನಿಯಮದಲಿಳಿನಪ್ರೂತತ್ವಸಂಧರಿಸೀ । ಲಲಿತವಾಗಿಹ
ಯಜ್ಞಾವಾಟಿಕೆ । ಯೊಳಗೆನೆನವಾಚಂಗಿ । ಗಳತೆರ । ದಲಿಹೊಳಪುತವರೈವರಿದ್ದಭೂಪತೀಂದಂ । ೧೭ । ಅವರುಬಿಳಗಾಗೆ
ದ್ಯುಭೂಸುರ । ನಿವಹದಾಖೀರ್ವಾದದಖಿಳೋ । ತ್ಸವದಿಕ ಲೋಚಿತವಾಸಕ್ರಿಯೆಗಳನಾದರಚಿಸೀ । ವಿವಿಧಕರ್ಮಲಾ
ಪಗಳನೂ । ಹುವರೆಬಲ್ಲಪರಾಕತೊಗ್ರೀ । ದಭುವನನೇಮದಲರ್ಚಿಸುವಡನುವಾದರೀಕ್ವರನಾ । ೧೮ । ಅವರುಪದಮಸ್ಥಂಡಿ
ಲದೊಳು । ತ್ಸವದಿನಾಹಾವ್ಯನಿಸಿಮಹೋಕ್ವಾ । ಶಿವೆಯರನುಗಂಧಾಹ್ವತೋದ್ಗಮಧೂಪದೀಪದಲಿ ॥ ನವನವನಭೂಷಾನು
ಲೇಪನ । ವಿವಿಧವಧಿಭೈತಸೂಪವಿಾಯಸ । ನಿವಹದಲಿಜ್ಯೋಜಿಸಿದರಂತವ್ಯಕ್ತಭಕ್ತಿಯಲೀ । ೧೯ । ಒಳಕನಕಲಪ್ರಮಥನಂ
ಚಯ । ಗಳಿಗೆಬಸುವಿಘನಸಮುದ್ಗಣ । ಗಳಿಗೆಧನಪತಿಮಾಣಿಭದ್ರಪ್ರಮುಖಯಕ್ಷರಿಗೇ । ಪಲವುಬಗೆಯಾವರಣದೇವತೆ
ಗಳಿಗೆತತ್ತತ್ತನ್ನಮುಚಿತಾರ್ಚನೆ । ಗಳರಚಿಸಿನಂತರುಪ್ಪಿಯನುವಾಡಿದರುಭಕಿ ತ್ಯಲಿ ॥ ೨೦ । ಧಾಣಿಪಾಲನುಬಳಿಕಕ್ಷಾ
ಕರಗಳಿನಿಸುವಬಳಮಂತೋಕ್ರಿ । ತ್ಕರಗಳನುಜಪಿಸುವರಧೌಮ್ಯಪ್ರಮುಖಭೂಸುರರೂ । ಬರಲುವಿರಾಕರ್ಯರ್ಯಸಂಯ
ವಿ । ವರಪುಸ್ಸರವಾಗಿತನ್ನನು । ಜರುನಹಿತನಿಯಮವಿನಿಧಾನಸ್ಥಳವನೈದಿದರೂ ॥ ೨೧ । ಬಳಿಕರುಣಗಂಧವ್ರಸೂನಂ।
ಗಳಲಿಮಾಂಸಪೂಪವಿಚಾಜಾ । ಪಳಿಗಳಲಿಬಹುರಕ ್ತಯುತಳಿನಭಕ್ಷ್ಯರಾಸಿಯಲೀ । ಅಲಳುತಮೇಹಪ್ರತಾನಂ । ಗಳಲಿ
ಸದ್ಯಃಕೃತಿ ತ್ಸೈರಿಭ । ಗಳಲಿಭೂಪತಿಭೂತಸಂತುಷ್ಟಿಯನುವಾಡಿದಾ ॥ ೨೨ । ಕರದುಬಕಳತಾಣಿಯುತರಹ । ವರಿ
ಜನವನೀವಗುಳಿಯೆಂಂನಾ । ಧರಣಿಪತಿನೇಮಿಸಿದವರುಬ್ಬಿದ್ದುಜೂಬ್ಬಿರಿದೂ । ಕರವಿಧೃತಕರದ್ದಾಲಗಳಲಾ । ಧರೆಯೆನಗು
ಳಿದರಾಗಪ್ರಭೆಯಾ । ವರಿಸಿದೆಸೆಗಳನಧಿಕವಾಗಿನಿಧಾನಕಾಣಿಸಿತೂ ॥ ೨೩ । ಆದಕೆವಿವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳನುಮಾ । ಡಿದರುಥರ್ಮ
ಸುವಿಗಳುಚಿ । ತ್ತದಲಿಹರುಸವಧರಿಸಿಪರಾಕರ್ಯರ್ಮುನಿವರನಾ । ಪದಕೆರಗಿನಿನ್ನಿಂದನಿಧಿಸಿಲು । ಕಿದುದೆಮಗೆನಿನ್ನಧಿಕ
ಕೃಪೆಯಲಿ । ಬದುಕುವವರಾವೆಂದುಸಂಸ್ತುತಿಸಿದರುಭಕಿ ತ್ಯಲೀ ॥ ೨೪ ॥ ಮೇದಿನೀಪತಿಕೇಳುಮುನಿಬಿ । ಕಾದರಿಸಿ
ಪಾಂಡವರನಾಸೀ । ವಾರ್ದವನುನೆರೆಮಾಡಿಯಜ್ಞಾಕೆಬಹೆನುನಾನೆಂದೂ ॥ ಹೋದಿನಾಸಮಯದಲಿಧರ್ಮನು । ತಾದಿಗಳುತ
ನ್ನಿಧಯನಾಗಪ್ರವಿೋದದಲಿತಕೊಂಡೊಯ್ವುದ್ಯೋಗವನುವಾಡಿದರೂ ॥ ೨೫ । ಕಕಟಕರಿಮುಹಿಷೋಷ್ಟ್ರ ಗಜಘೋ
ಬಕಸಬಲಿವಿರ್ಭೊರ್ಧವರಭಾವ । ರಕರನೆಣಿಸಲುಬಾಲದೆಂಬಂದದಲಿಸಂದಣಿಸೀ । ಪ್ರಕಟವಾದನಿಧಾನಕಾಂಚನ । ನಿಕರಗಳ
ಹೊರೆಗಳನುಭೂವಾ । ಲಕಸಿರೋಮಮಣಿಹೊರಿಸಿವಡದನುವೆಯಣಗತಿಗಳಲೀ । ೨೬ ॥ ಲಲಿತಕಾರ್ತಸ್ವರಮಯೋಲೂ ।
ಖಲಯುಸಲಕಾರ್ಪಪ್ಯನೇನಾ । ವಳಿಗಳನುಗಾಂಗೇಯಕಂಡೊಲಕಂಕತಸ್ಯೆಚದಾ ॥ ಆಲಳುಚಾವಿಾಕಾರಮಹೋತ್ತಮ । ಕಲಕಕಾಂಸ್ಯಭೃಟಾದಿಕಾಸಂ । ಕುಳಿಗಳನುಯೊಗೋಪಕರಣಗಳಿಲ್ಲಹೊರಿಸಿದರೂ ॥ ೨೭ ॥ ಹೊಳಿವಕಾಂಚನಮಯಗಳಂ
ತಿಕೆ । ಗಳನುಹೇಮಮಯಾಂಬರೀಷಂ । ಗಳನುಜಾಂಬೂನದಮಯೋಜ್ವಲಕಂದುದೂರ್ವೆಗಳಾ ॥ ಸಲಿಕನಕಮಯಸು
ಕ್ಸ್ನಿವಾದೀ । ಗಳನುನವತಪನೀಯಮೆಯಮುಂ । ಜುಳಕಮಂಡಲುದಂಡಗಳನೆರೆಹೊರಿಸಿನಡಸಿದರೂ ॥ ೨೮ । ಮನುಜನಾ
ಯಕನಾನಿವಾನಿತ । ಕನಕಗಳೆಲ್ಲವನುಭಾರಕ । ಜನದಶಿರದಲಿಹೊರಿಸಿನಡಸಿದನದನುಪ್ಪೆಸುತಾ । ತನತನಗೆಬೇಚರರುವಿ
ಸ್ಮಯ । ವೆನುತಲಿದ್ದರುಕತುಭೂಸುರಮನಚಿದರಿದರುನಲಿದರಂದಾಸಕಲಭೂಸುರರೂ । ೨೯ । ತಲೆಹೊರೆಯಂಭಂಡಿಗಳ
ಖರಸಂ । ಕುಳಿಗಳುಷ್ಟ್ರದಗಜತುರಗವರ । ಲಲಿತಮಹಿಷ್ಯಂಗಳಲಿಸನ್ನಹಿವಾರ್ದಾಹ್ಯಕರಾ । ಬಳಿಕೆಗಳನಾಧರ್ಮನಂದನ।
ನಿಲಿಸಿಸಂತೈಸುತ್ತಬಂದನುಜಲಜಲೋಚನನೊಲಿದವರಿಗೆಯನಾಧ್ಯವೇನೆಂದಾ । ೩೦ ॥ ಅರಸಕೇಳಾದಾ ್ವರಕಾಪುರ । ಪ
ರಿಕೆಧರ್ತ್ರಜಿಕಳುಹೆಬಂದರು । ಚರರುದೇವಭವತ್ಕೃವಿಸನ್ನಾಹದೊಲವಿನಲೀ ॥ವರಸುವರ್ನಸಿಧಾನಸೇರಿತು । ತುರಗಮೇ
ಧಾದ್ವರವನಾಡುವ । ಡರಸನುದ್ಯೋಗಿಸುವನೆಂದರೆದೇವನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೩೧ ॥ತುರುಗಮೇಧಾಧ್ವರಸಮಯಕೆ । ಬರಲು
ಬೇಹುದುನೀನೆನುತಲಾ । ದರಿಸಿವೆನವಲೇಹೇಳಿಹನುನಮಗಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೂ ॥ ತೆರಳಬೇಕೆದರಿಂದಲಿನಾ । ಕರಿಪುರಿಗೆನಾ

ವೆಂದುಮೆಕೆಜ | ವರವಿತೋಚನನೊಲಿದುಯಾದವಬಲಕೆಹೇಳಿದನೂ ॥ ೩೦ ॥ ಬಳಿಕವನುದೇವನಿಗೆದೇವಕಿ | ಗೊಲಿದೆರಗಿತ
ದನುಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ | ನಲಿದುಸೌತ್ಯಕಿಭಾರುದೇಷ್ಣನುಸಾಂಬಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾ ॥ ಬಲನುಕೃತವರ್ಮನುಸುಭದ್ರಾ | ಲಲನೆ
ವೊದಲಾದಖಿಳಯಾದವ | ಕುಲಸಹಿತಪೊರಮಟ್ಟುಬಂದನುಕೃಷ್ಣನಿಭಪುರಿಗೇ ॥ ಹರಿಯಬರವನುಕೇಳಿಬಳಿಕ | ಚ್ಯುತಿ
ಹೃತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ | ಸ್ವರರುಕಳುಹಲುವಿದುರಸಹಿತಯುಯುತ್ಸುವೈತಂದೂ ॥ ಪುರವನಾಗಳಲಂಕರಿಸಿಪಂ |ಕರುಹ
ನಾಭನನಿರಿಗೊಂಡಾ | ದರದಲಂದೊತಗೊಂಡುಬಂದರುರಾಜಮಂದಿರಕೇ ॥ ೩೪ ॥ ಮೊದಲುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಬಳಿಗೆಹರಿ|
ಮುದದಲೈತಂದಾತನಿಗೆತ | ತ್ಸುದತಿಮಹಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಯನಾಗಸಂತೈಸಿ ॥ ಹೃದಯದಲಿಪರಿತೋಷವಪ್ಪಂ | ದದಲೊಲಿ
ದುವಾತಾಡಿಬಳಿಕಾ | ಯದುವರರನೆಲ್ಲರನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆಕಾಣಿಸಿದಾ ॥ ೩೫ ॥ ಬಳಿಕಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ | ಯೊ
ಲಿದುಬಲಭದ್ರಾದಿಗಳನ | ಗ್ಗಳವೆನಲುಮನ್ನಿಸಿದತದನಂತರದಲವರಾಗಾ ॥ ನಲವುಮಿಗಕುಂತಿಯನುಕಂಡರು | ಜಲಜನಾ
ಭಾದಿಗಳಿಗಾನತಿ | ಯಲಳುವಿನಯದಿಮೆರದುನಂಭಾವಿಸಿದಳುಚಿತದಲೀ ॥ ೩೯ ॥ ಬಂದುತನಗೆರಗಿದನುಭವೆಪ್ರಿಯ | ನಂದ
ವೆತಕ್ಕೈಸಿನುಪ್ರಿಯ | ದಿಂದಲಂತಃಪುರಕೆಕಳುಹಿದಳಚ್ಯುತಾದಿಗಳಾ ॥ ಅಂದುರಾಜಾಲಯದನವಿಧದ | ಮಂದಿರಗಳಲಿ
ಬಿಡಿಸುನೀಹೋ | ಗೆಂದುಕರದುಯುಯುತ್ಸುವನುಹೇಳಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ ॥ ೩೬ ॥ ಬಳಿಕಲಾರೀತಿಯಲಿಸಮುಚಿತ | ನಿ
ಲಯಗಳಲಿವಿನೋದದಿಂದಾ | ಜಲಜನಾಭಪ್ರಮುಖರೆನಿಸಿದನಕಲಯಾದವರೂ॥ ಪಲವುಬಗೆಯುಪಚಾರಗಳತಂ| ದೊಲಿದು
ವಾಡಿಯುಯುತ್ಸುಬಾಂಧವ | ಕುಲವನುಚಿತಪ್ರೀತಿಯಲಿಮನ್ನಿಸಿಪರೊಲವಿನಲೀ ॥ ೩೮ ॥ ಅವನಕೇಳ್ದಾನವಯದಲಿಯು|
ತ್ಪರೆಯಗರ್ಭವಿಪ್ರಪುರುವಂಕೋ | ದ್ಭರನುನಿನ್ನಿಯಜನಕನುದಯಿಸಿದನುಪರಿಕ್ಷಿತನೂ ॥ ಪರಮಹರುಷದೊಳಿರ್ದಸಂಗೆಯಬ ಬ
ರ | ವರವಾಯೊಳಾವರಿಸಿತಾಗಳೆ | ಪುರದೊಳೀಕಳುಭವರ್ತಹರದುದುನಲಿದುದಪಿಳಿಜನಾ ॥ ೩೯ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರ
ತ್ರೀ | ಪಾಲತತ್ಪತ್ನಿಯದಲಿಪುಟ್ಟಿದ | ಬಾಲಕನುಮೃತಜಾತನೆಂದೀವಾರ್ತೆಯನುತ್ತೊಡನೇ ॥ ಕೇಳಲಾದುದುರೋದನಧ್ವನಿ|
ಮೇಲಿಮೇಲಿರನುನೆಯೊಳಬಲಾ | ಜಾಲದಾರ್ತನಿನಾದವಾಕಿತುಪುರುಷವಡಗಿದುದೂ॥ ೪೦ ॥ ರೋದನವನದಕೇಳಿಯಾದಾ |
ವೋದರನುಮನದೊಳಗೆಭೂರಿನಿ | ಷಾದವಪಸಿರಲಾಗಸಾತ್ಯಕಿಸಹಿತಲರಮನೆಗೇ ॥ ಪೊಳೆದನಾಗಸುಭದ್ರೆದ್ರೌಪದಿ | ಮೋ
ದಿನೀಕನಜನನಿಬಾಷ್ಪವಿ | ತೋಯದುತನಗಿದಿರಾಗಿಬರುಳಿದೆಕಂಡನಸುರಾರೀ ॥ ೪೧ ॥ ಬಳಿಕಗದ್ಯದನಿನ್ವನದಿಯಂ| ದಳುತ
ಕುಂತೀಭೋಜಸುತೆನುಡಿ | ದಳುಜನಾರ್ದನನೀನೆಗತಿನಾವರಿಯೆವಿತರರನೂ ॥ ಅಳಿದಮಗನುದಯಿಸಿದನೈನಿಂ | ನಳಿಯನಿಗೆ
ಗುರುಸುತನಶರಬಿ | ಬಳಸಿರಲುನೀನೆಂದುಸಲಹಿದೆವಂಕಜೇಜವನೂ ॥ ೪೨ ॥ ಈವಿಪತ್ಪನುಪರಿಹರಿಸದೊಡೆ | ಕಾವರುಂಟೀ
ಭಕ್ತಜನನಂ|ಜೀವಿಯುಂಬೀವಿರಿದುನಿನ್ನ ದುನಿನ್ನ ಭಕ್ತರನೂ॥ಕಾವುದೊಲಿದೆದೆದೇವಯೆಂಶಿಕು | ಜೀವಿಸದೆಜೀವಿಪರೆಧರ್ಮಜ|
ಪಾವನಾನಿಧನಂಜಯಾಖಿಗಳೆಂದಳಾಕುಂತೀ ॥ ೪೩ ॥ ಎಲೆಮುರಾಂತಕಕಶಿಕುಲಜರಿಗೆ | ತಿಲಸಲಿಲಪಿಂಡಪ್ರಧಾನಂ | ಗಳನು
ಮಾಡುವರಿಲ್ಲತೀರದರಿಂದಲೀಕಿಕುವಾ ॥ ಸಲಹಿಮತ್ಸ್ಯಾನಮಗಳಕೋಕವ | ಕೊಲಗಿಸೀಯೆನ್ವಯದಬೀಜವ | ನುಳುಹುನೀ
ನೆಂದೆನುತಬಿದ್ದಳುಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಯಲೀ ॥ ೪೪ ॥ ಅಳಿದನಾಂದೀಪಕನಪುತ್ರನನು | ನುಳುಹಿದೆಯಲಾನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ| ನ
ಳವಡಿಸಿಪ್ರಯೋಗಳುವಡೆಬಲ್ಲನರಾರುಲೋಕದಲೀ ॥ ಕೊಲುವಕಾವನಸಮರ್ಥರುಂಟೀ | ಬಿಳಿಯೊಳಗೆಯಿಲಿದೇವಶಿಖುವನು | ಸ
ಲಹುವಂಕನನುಳುಹುರಕ್ಷಿಸುತನ್ನ ನಂದನರಾ ॥ ೪೫ ॥ ಎಂದುಕುಂತೀಭೋಜಸುತೆಪಲ | ವಂದದಲಿಪಂಬಲಸಿದೈನ್ಯವ|ನಂ
ದುತೋರಿಸಿಪಾರ್ಥಿನಿದಳಾವಾಸುದೇವನನೂ ॥ ನಂದನನನೀರಕ್ಷಿಸೋಗೋ | ವಿಂದಜೇಗದಲೆನುತದ್ರೌಪದಿ | ವಂದಿಸಿ
ದಳಚ್ಯುತನನಾಗಸುಭದ್ರೆನುದಿಸಿದಳೂ ॥ ೪೬ ॥ ಮಗನಮರಣಕೆನಿನ್ನ ಮೈದುನ| ಮಿಗೆಯಳಲುತಿಹನನವರತಕೇ | ಳುಗು
ರುಸುತ್ಥಿನವೆಂತಿವನಕೆಯಳಾತಬಿಪ್ಪಂತೇ ॥ ಮಗನಮಗಮೃತವಾದಡಾಪಾ | ರ್ಥಗೆಬದುಕದೆಪ್ಲೆಯದುಮತ್ಸ್ಯನ | ಮಗ
ಳಕೋಕವನೋದಬಹುವೇಮನುಜರಾದವರೂ ॥ ೪೭ ॥ ಲೋಕಗಳಭೂಭ್ರಕ್ಷೋಭಮಾತ್ರವಿ | ನೇಕಗಳನೀನೃಜರಕ್ಷಿಪೆ|ನೀ
ಕರುಣದಲಿಶಿಕುವನಲಹುವುದೇನುನಿನಗರಿದೇ | ನಾಕುಮಾಂಡವರೈವರನುಗತ | ಶೋಕರನುಮಾಡದಕಟಭಕನಕರು | ಣಾಕರನೆ
ನಾಹೆಂದಳಾಗಸುಭದ್ರೆಕೋಕದಲೀ ॥ ೪೮ ॥ ಗುರುಸುತನನಾದಿಯಲಿನೀಧಿ | ಕ್ಕರಿಸಿಯವನೈಷಿಕದಕಸ್ತ್ರವ | ಪರಿಹರಿ
ಸಿಯುತ್ತರೆಯಗರ್ಭಯೊಳಿಪ್ಪಶಾಬಕವಾ ॥ ಕರುಣದಲಿರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದಾ | ದರಿಸಿನುಡಿದೈಹಿಂದೆಯಂದನೆಲೆ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನೆ
ಮರೆಯುಬೀಡೆಂದೆನಗಿದಳುಪದಕೇ ॥ ೪೯ ॥ ಹಿಂದೆದ್ರೌಪದಿಗಧಿಕಕಷ್ಟವು | ಬಂದಿರಲುಬಳಿಕಾಕೆವೊರೆಯಿಡೆ | ಕುಂದದಿಹ
ಕೈಸೆಯಿಂದದೂರದಲಿದ್ದುರಕ್ಷಿಸಿದೇ | ಇಂದುನಿನ್ನಸಮಕ್ಷದಲಿಗೋ | ವಿಂದಶಿಕುವೀಪರಿಯಲಿರೆಮನ | ಬಂದುಸಲಹುಪದೇ
ಕೆಸಂಶಯವೆನಿನುತಲೊರಲಿದಳೂ ॥ ೫೦ ॥ ಎನುತಬಹುದೈನ್ಯದಿಸುಭದ್ರಾ | ವನಿತೆಕೃಷ್ಣನಕೂಡೆವೊರೆಯಿಡೆ | ನನದುದಂ

ತ್ರಕರಣಕರುಣಾಪರ್ನವಗೆತವಕದಲೀ॥ ಅನುಜೆಯನುಪಿಡಿದೆತ್ತಿವರಲೋ। ಚನಜಲವತೊಡವುತ್ತನಿನ್ನಯ! ತನುಜಗರ್ಭೋದ್ಭವನನಲಕುವೆನೆಂಜಚೀಡೆಂದಾ ॥ ೫೧ ॥ ಮೇಳಿಗಂಭೀರದಲಿನಕಲಜ । ನೌಳವೆಲ್ಲವುಕೇಳುವಂತೆಯು । ಮೋಳಿವಾಕ್ಯಂಗಳನುನುಡಿದನುಳಿನಕೈಪಾರ್ಣವನೊ ॥ ಲಾಳಿವದಲಳಿನಿಮನ್ಯುಕುವರ । ಶ್ಲಾಳಿಸೀಯನರಹ್ಮಿಸುವೆನುಗ । ತಾಳುನೀತನೆನೆನು ತಸಾರಿದನಂದುಕೈನೆಗಹೀ ॥ ೫೦ ॥ ನರಸಿಜೀಕ್ಷಣನಧಿಕಹರುಷದಿ । ವರಸಖೀನಿಕುರುಂಬವೋಡನೈ । ತರಲುಸಕಲಾಯುಧ ವಿಕೋಭಿತಭಟಸಂದಣಿಯ ॥ ವರಚಿಕಿತ್ಸಕಮಂತ್ರಿಕರಬುಧ । ವರನಾಂವತ್ಸರಿಕರಿಂದಲಿ । ವೀರವೃತಿಹರಷ್ಟಾಲಯಕೆನ ಡೆತಂದನಸುರಾರೀ ॥ ೫೩ ॥ ಮುಸಲಕೀತಂಗಳಲಿವಾಂಡುರ । ಕುಸುಮಸದೃಕವನಂಗಳಲಿಕೃತ । ಭಸಿತಕೋಭಾರೇಖೆಯಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಪವನಿ ಸ್ಪಯಲೀ । ಪೊಸತಿನಿವಿಪಿಚುಮಂದಹಲ್ಲವ । ವಿಸರದಲಿದೀಪದಲಿವರಿಂ । ಜಿನುವರಿಷ್ಟಾಲಯುಕೆಬಂದನುದೇವಕೀಸುತನೂ ॥ ೫೪ ॥ ಮದನಜನಕನಬರವನಾದೌ । ಪದಿವೊಡಲೆಯುತ್ತರೆಗನೂಚಿನಿ । ಇದೆಮುಕುಂದನುಬಂದನಭಿನ ವಿಸೆಳುನೀನೆನೆಲೂ ॥ ಕೆದರಿದುರುಕೇಕಗಳಲಂದಾ । ನುದತಿಕಮಲದಳಾಯತಾಕ್ಷನ । ಪದಯುಗಳಕಭಿನಮಿಸಿಬಿನ್ನೈಸಿ ದಳುದ್ಯೆನ್ಯದಲಿ । ೫೫ । ಎಲೆಮುರಾಂತಕಪಕ್ತರಾರ್ನಿಯ । ಕೊಲಗಪ್ರದುನಿನಗಿದುರ್ಧುದನ್ರತ । ವಲಘುಕೃಕೃಯಲಿಮೃತನುತನಸಂಜೀವಿತನನಾತೂ ॥ ಬಲಿಮದತೆಯಲಿವಿದ್ದಕೋಕವ । ಕಳಿಯಲುರಿಯಂತಾನುನಂದನ । ನಳಿವನೋಡುವನಂತೆ ನುತಹೊಳಿದಳುಚರಣದಲೀ ॥ ವನಜನಾಭನುಬರ್ನಾದೊಡೆ । ತನುಜನನುತಾನೆತ್ತಿತಂದಾ । ತನಿಗೆಪ್ರೊಡಮಡಿಸುವೆನೆನು ತವೊಸಲಧರ್ಮಬಿಡುತಿಹೆನೂ ॥ ಘನಮನೋರಥವಿಲವಾಯ್ತಂ । ವಿನಲಿಗುರುನಂದನನರೋಷದ । ಲಿನುತಲುತ್ತರೆಗದಗದಸ್ವರವಿಂಪಲೊಳಿದಳೂ ॥ ೫೭ ॥ ಬಳಿಕಲುತ್ತರೆತನ್ನ ತೊಡೆಯಲಿ । ಯುಳಿದಪುತ್ರನನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿಂ । ತಲೆಕುಮಾರಕನಿಂನತಂದೆಯನುಾನನಿದೆಬಂದಾ । ಒಲಿಮನೀನೆದ್ದಭಿನಮಿಸುವದ । ಗಳಿಗೆಗನುತಕೈನೆಗಹಿತ್ತೋರಿಸಿ । ದಳುಮುಕುಂದನಲಲ್ಲಿಗರದಳು ಬಲಳದೈನ್ಯದಲೀ ॥ ೫೯ ॥ ನೋಡುನಂದನಕಣ್ದೆರದುನೀ । ನೋದದುಕುಂತಿಯರ್ಯವದನುತೆಯನು । ನೋಡುನಿನ್ನಯಜನಕನಂಚಿಸುಭಪ್ರೆಯನುನೋಡೂ ॥ ನೋಡಿನಸುನಗೆವೊಳೆಯಿನೀಮಾ । ತಾಡುಕಂದಯೆನುತ್ಪಾಳಲಿಸಿ । ಕೂಡೆಯುತ್ತರೆಧರೆಗೆವಿಪ್ಪಳುಕವಿನನೂರ್ಛೆಯಲೀ ॥ ೬೯ ॥ ಅನಿತಂಬಿನಿಯಳಲುತಿರಲಾ । ಮಾನಿನೀನಿಕುಲಂಬವೋಡನತಿ । ದೀನತೆಯು ಕೈಕೊಂಡುಪೆನೆಪೆನೆಗೊರಲಿಬಾಯ್ವಿದಲೂ ॥ ಏನೆನೆಂಚಿನುನಪಿಯರಳಲನು । ಮಾನವರುತರಹರಿಸಲಾಪರೆ । ಮಾನಸದೊಳತಿಕರುಣಭಾವವತಾಳ್ದನಸುರಾರೀ ॥ ೬೦ ॥ ಬಳಿಕಲುತ್ತರೆಗಾಸಮುಯದಲಿ । ಲಲಿತಕಿರೀರೋದಚರಣಿಯಿಂದಲಿ । ತಿಳಿದುದಗ್ದಮಮೂರ್ಛೆಕೃಷ್ಣನನೋಡಿಕೈಮುಗಿದೂ ॥ ಎಲಿಜನಾರ್ದನಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ಸಲಹುಸಲಪೆಂದನುತ್ತವೊರೆಯಿಡೆ । ಜಲಜಲೋಚನನಭಯಹಸ್ತವಕೊಟ್ಟನಾಸತಿಗೇ ॥ ೬೧ । ಬಾಲಕೆಯೆನೀನೆಂಜಚೀದೆನು । ತಾಲಲಿತಕರುಣಾಳುಚರಣ। ಕ್ಷಾಳನವಿರಚಿಸಿಯುಪಸ್ಪರ್ಶನನೆರೆಮಾಡೀ ॥ ಮೇಲೆಯಶ್ವತ್ಥಾಮನಿಟ್ಟಾ । ಬೀಳದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿಯಳಿದಿಹ । ಬಾಲಕನರಹ್ಮಿಸುವೆನಂಜದಿರೆಂದುಹರಿನುಡಿದಾ ॥ ೬೨ । ಬಾಲಕವನುಳುದ್ಧಕಯ್ಯೆಯು । ಮೇಲೆಮಲಗಿನಹೋಳಿಬಳಿಕಾ । ವೇಳೆಯಲಿನೆರದಿರ್ದಕಾಂತಾಜನನನೆರೆನೋಡೀ ॥ ಕೇಳಿನೀವಿಂದನಲಿರಹ್ಮಿನ । ದೇಳೆನಾನೀಕಿಳುವಮಾಂಡುನೃ । ಪಾಲಸುತಸಂತಾನಬೀಜವೆನಿಮಗಹಿತವೆನಿಸೀ ॥ ೬೩ ॥ ಎಂದುಮಾಡಿಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನುಗೋ । ವಿಂದನಾಸಮಯದಲಿಬಳಿಕಿಂ । ತೆಂದನಾಮರದಹಿತರಲ್ಲಯುಪುಸಿಯು ನಾತದಡೇ । ಒಂದುಭಾರಿಯುರಣದೊಳೋಡದೆ । ನಿಂದೆನಾದೊಡೆಪುತ್ರ್ಯತನುಜಿಯ । ನಂದನನುಜನಮೆಚ್ಚುವಂದದಿಜೀಗಜೀವಿಸಲೀ । ೬೪ ॥ ಧರಣಿಸುರಸಂಕುಲವನಾನಾ । ದರಿಸಿಪೂಜಿಸುತಿದ್ದೆನಾದೊಡೆ । ಪರಮಧರ್ಮವಪಿಡದೆನದ್ವರ್ತನದಿಜರಿಸಿದೊಡೇ ॥ ನರನೆಡೆಯೊಳಿನ್ನಲ್ಲಿವೈರವು । ಚಿರಸದುರುಕೃಬೆಯುಯ್ದಡೀಯು । ತ್ಪರೆಯತನುಜಗೆಜೀವಬರಲಿವಿಚಿತ್ರವೆಂಬಂತೆ ॥ ೬೫ ॥ ಪರಮಧರ್ಮವಬಿಡದೆಕಂಸಾ । ಸುರನುವೊದಲಾಗಿದ್ದನಕ್ಕಂ । ಚರರನಾವಧಿಸಿದುದುನಜ್ಜನಚಯಳಿಸೊಗಸಿದಡೇ। ಬರಿದೆನಿಸದಬ್ಜಾಂಘಚರ್ಯವು।ಚಿರನಿಸನೊಳುನಿಂದುದುಯ್ದಡೆ। ನರನಪೌತ್ರನಿಗೀಗಜೀವವುಬರಲಿಚೀಗದಲೀ॥೬೬॥

ಎನುತಶೀರೀತಿಯಲಿವೈಕುಂ । ತನುನುಡಿಯೆಲಾಮೃತಕುಮಾರನ । ತನುವಿಗಾಗಳಿಜೀವಬಂದುದುಮೆಲ್ಲನಲುಗಿದನೂ ॥ ವನಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣನನೋಡು । ತ್ತನುನಯುದಿಕಂದೆರದುಮೋಳ್ । ಧ್ವನಿಯಮೊಲುಚೀರುತ್ತಲಿದ್ದನುಧರೆಗೆಪ್ರೋಳಲೆನಲೂ॥೬೭॥

ಅದನುಕುಂತಿಸುಭದೆದ್ರೌಪದಿ । ಮೊದಲಿನಿಪತತ್ಕಾರವಾನ್ವಯು । ನುದತಿಯರುಕಂಡಾಗಳಚ್ಚರಿಬಟ್ಟುಪಿರಿದಾಗೀ ॥ ಪುದಿಯೆಪುಳಕಂಗಳಲಿವಿಗೆಪೆ। ಚ್ಚಿದಮಹಾಪರಿತೋಷವೆಂದೆಂ।ಬುದಧಿಯಲಿಮುಳುಗಿದಲುಜಗಕಾನಂದಮಯವಾಯ್ತೂ॥೬೪॥

ಪ್ರಕಟಪರಿತೋಷಪ್ರವಾಹ । ಪ್ರಕರಗಳುರೋಮಾಂಚಚಯಕಂ । ಚುಕಿತದೇಹದೊಳೊಪ್ಪಿರವಿನ್ಮಯವಜನಿಸಿದುದೂ ॥ ಸಕಲಜನರಿಗೆಬಳಿಕಸರ್ವಾ । ಧಿಕನೆನಿಸಿಗಗನದಲಿದೇವ । ಪ್ರಕರದುಂದುಭಿದಹದಿಸುರಿದರುಪ್ಪಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳಾ।೬೯॥

ಳೀಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲನಿನ್ನಯತಂದೆಜೀವಿಸ | ಲಾಲಯದೊಳ್ತಯೊ ್ತನಗೆಪುತ್ರನನೆತ ್ತದೆಗಾ ॥ ಲೀ
ಲೆಪಟುಳಿಯಂಳ್ಪುಯುಂಗಳದ | ಮೇಲೆಮಲಗಿಸಿನಿನ್ನಪರಮಕೃ|ಪಾಳುತನಕೆಣೆಯಿಲ್ಲವೆಂದುತ ್ತರೆಯುಪ್ಪೊಗಳಿದಳೂ॥೭೦॥
ಬಳಿಕಹರಿಯುತ ್ತರೆಯಲಾಲಿಸಿ|ಯೊಲಿದುಬಹುವಿಧರತ ್ನಭೂಷಾ | ವಳಿಗಳನುತಾಕೊಟ ್ಟಮ್ಮೈದಂವಿದನುತತ ್ಕಿಂವಾ |
ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳಖಿಳಯಾದವ | ರಲಘುಮಣಿಭೂಷಣಕದಂಬಕ | ಗಳನುಕೊಟ ್ಟತುಲಾಲಿಸಿದರಂದಖಿಳಹರುಷದಲೀ ॥೭೧॥
ಅವನಿಪಾಲಕತಿಲಕಕೇಳ್ವಾಂ | ಡವವಂಕವುಮಿಗೆಪರೀಕ್ಷಣ | ದಿವಿಧಿಯೆನಿಸಿತುಕೃಷ್ಣಕೃಪೆಜನಿಯಿಸಿದುದರಿಂದಾ ||
ವಿವಿಧಜಗವರಿಮತೆಯುಭಿಮ | ನ್ಯುವಿನಪ್ರತ ್ರಗೆಕೃಷ್ಣನಥಕೋ | ತ್ಪವದಿಕಲ್ಪಿಸಿದನುಪರೀಕ್ಷಿತನೆಂಬನಾಮವನೂ ॥೭೨॥
ಧವಳವಂಕಜನೇತ ್ರನಾವಾಂ | ಡವರಗತಿಕರುಣದಲಿಸಿತಾ | ನವನುತಂನಂದುಂಟುಮಾಡಿದನಿನ್ನ ಪಿತನಾಗಾ ॥ ಭುವನಪ
ತಿಯೆಂದೆನಿಸುವಾಕೇ | ಕವನುಬದುಕಿಸಲುಳಿದುಪರಮೋ | ತ ್ಸವವುನರ್ತ್ತಿಸಲೊಂದುತಿಂಗಳಮಗನುತಾನಾದಾ ॥೭೩॥ ಬಂದ
ನೊಬ ್ಬನುಜೂತನಾಯಮ | ನಂದನನುಬಯಕನಕಸಹಿತೆ ೈ | ತಂದನೆಂಬುದನತಿಹರುಷದಲಿಕೇಳ್ದುದಖಿಳಜನಾ ॥ ಅಂದು
ಕೃಷ ್ಣನನೇಮದಲಿಪ್ಪಿಯ | ದಿಂದವಿದುರಯುಯುತ್ತುಸ್ಸಗಳುನಾ | ನಂದವೆನಿಸಿಂಗರಿಸಿದರುಗಜಪುರದಬೀದಿಗಳಾ ॥೭೪॥
ಕತ ್ತುರಿಯನರದರದುಸಾರಿಸಿ | ಮತ ೆ ್ತಕುಂಕುಮದಲ್ಲಿಕಾಣಿ | ಯೊತ ್ತಿದ ್ದುತಕರ್ಪೂರಂಗಳರಂಗವಲ್ಲಿಗಳಾ ॥ ಪಿತ ್ತರಿ
ನವಕುಸುಮವಾಲೆಯ | ಸುತ ್ತಿಮಣಿತೋರಣದಕಂಭದ | ವೊತ ್ತಿದಲಿವರದಿವ್ಯವಸನಗಳಿನದವೋರಮಣೀ ॥ ೭೫ ॥ ತಳಿ
ಗೆತೋರಣದೋರಣದಹೊಂ | ಗಳಸಕನ ್ನಡಿಮೆರೆಯೆನಿರಿವಿಡಿ | ದಳವಡಿಸಿಕಟೆ ್ಟಪವಿಚಿತಾ ್ರಂಬರದಗುಡಿಗಳಲೀ ॥ ತಳೆತ
ಳಿದುಪನ ್ನೀರಚಿಳಿಯುವ | ಚಿಳಿಗರನ ್ನದಕನ ್ನಡಿಯಮಿಗೆ | ಯಳೆವಡಿಸಿಸಿಂಗರಿಸಿದರುಸುರಪುರಕೆಮಿಗಿಲೆಸಿಸೀ ॥ ೭೬ ॥ ತ
ಳಿವಪ್ರವಾಳಿಗಳಲಿಮಾರುತ | ನಳವಡಿಸಿದನುಸುರಭಿಶನವನು | ನಳಿನಮಿತ ್ರನುಕಂಪ್ಪಿಮೋರೆದನೇನನುಸುರುವೆನೂ ॥ ತಳಿ
ತಗರುಧೂಪಗಳಜೊಗೆಯಲಿ | ಜಲದಪರಿಮಳಮೆಳ್ಪವಾವು | ಲಲಿತರಥ ್ಯಾದಿಗಳೆಮೆರದವುಚಿತ ್ರಕೋಳಿಯಲೀ ॥ ೭೭ ॥
ಅರಸಹಸಿ ್ತನಪುರದಹರ್ಮ್ಯೇ | ತ ್ತ್ರರದಕಾಂಚನಕಲಕಗಳುಬಂ | ಧುರತಿಶ ್ರಮವಿಹಾರವಶ ್ಯದನುಸರತೀಜನದಾ ॥ ಗುರು
ಕುಚಗಳನಲೊಪ ್ಪಿದವುಮಿಗೆ | ತರಳವಿಮಾನತಾಕೆಗಳುತ | ತ ್ತರುಣಿಯರಲೋಜನವರೀಚಿಗಳೆನಲುರಂಜಿಸಿತೂ ॥ ೭೮ ॥
ಮೀನರಾಶಿಗೆಕುಂಭರಾಶಿಗೆ | ಭಾನುಬಂದನೆನುತ ್ತಲಿಪ ್ಪರು | ವಾನವರುತತ ್ಪುರದಸೌಧಾಗ ್ರದೊಳುಮೆರದಿವಾ ್ಪ ॥ ವಿಮಾ
ನಕೇತುಗಳೊಳಗೆತಾ ್ನ | ನೂನಕಲಕಕಳೊಳಗೆನೆಮೆರದಿಹೆ | ಭಾನುಬಿಂಬಗಳೊಪ ್ಪಿವೆಮೆರದವುಕೇರಿಕೇರಿಯಲೀ ॥ ೭೯ ॥
ಮುತಿ ್ತನುರುಕಾಂತಿಗಳುಸೌಧದೊ | ಳಿತ ್ತಮೆರದಿರೆನಭಿಕಿಮರಮ | ರುತ ್ತಪಿನಿಯಾಯಿ ್ತನುತವೀಕ್ಷಿಸುತಿಪ ್ಪನಿಮಿ
ಷರೂ ॥ ಸುತ ್ತಮೆರದಿಳೆಯಿಂದ ್ರನೀಲದ | ಕೆತ ್ತರುಚಿಯಾರುಚಿಯುಕೊಡಲು|ಮತ ೆ ್ತಗಂಗಾಯಮುನೆಗಳನಂಗಮಿದಂ
ಬಂತೇ ॥ ೮೦ ॥ ತೋರಣದಮುಕುರಗಳಸಾಲ ್ಗಳೊ | ಳೋರಣಿಸೆರವಿಬಿಂಬಸಂಕುಲ | ವಾರಿರುಹಬಾಂಧವನುಸುಪ ್ರಯ
ದಿಂದಗಜಪುರದಾ ॥ ಸಾರಕೋಳಿಯನೋಡಿನಲಿವುತ | ಭೂರಿತನುಗಳಧರಿಸಿದನೊಯೆನೆ | ಧಾರುಣಿಗೆಯಚ ್ಚರಿಯಬೀರಿದುದಂ
ದುಗಜನಗರಾ ॥ ೮೧ ॥ ಅಮರವಧುಗಳನೋಡಿನಿಗಿಂ | ದಮಲವಸನಗಳಿವೆಯೆನುತಾ ್ತ | ರಮಣಿಯರುಸುರುಚಿರದಚಿತ ್ರಂ
ಬರವನಿರಿವಿಡಿದೂ ॥ ತಮತಮಗೆಕೈನೆಗಹಿಕೊಡುತಿಹ | ವಿಮಲವಸ ್ತ್ರಪ ್ರತತಿಗಳೊಯೆನೆ | ಕ ್ರಮವಿಡಿದಗುಡಿತೋರಣ
ದವನನಂಗಳೊಪ ್ಪಿದವೂ ॥ ೮೨ ॥ ಪುರದವೀಥಿಗಳೊಳಗೆಸುಳಿವಾ | ತರುಣಿಯರಜಲದಿಂದಕಾವನು | ನೆರಥವಿಟರನುಗೆ
ಲುವೆನೆಂಬುರುತರದಗರ್ವದಲೀ ॥ ಸರಳಕೆನ ್ನೆಗೆಸೆ ೆದಿಕಾಮುಕ | ರುರವನೆಸೆಯಲುಘಟ ್ಟುಗಿಯೆಮಿಗೆ | ಮುರುಳುಗೊಂಡಂ
ತವರುಭ ್ರಮಿಪರುಜಿನವನೋಡೀ ॥ ೮೩ ॥ ನೆರವನಂಡಿಗಳಲಿಗಣಿಕಾ | ತರುಣಿಯರುವಿಟಜನದಚಿತ ್ತವ | ಹುರುಳು
ಗೆಡಿಸಿದರೇನನೆಂಚಿನುಚ ್ಚದುರೆಯರಚಲುವಾ ॥ ಅರಳುಗಂಗಳಪೊಳೆವಕದಪಿನ | ಗುರುಕುಚಂಗಳನಿಮ ್ನನಾಭಿಯ | ವರಜ
ಘನಪುಂಡಲದವ್ರೂರುದ ್ವಯದವರ್ತುಲದಾ ॥ ೮೪ ॥ ಮನೆಮನೆಯಬಾಗಿಲಲಿನಿಂದಿಹ | ವನಿತೆಯರಕೈಗಳಲಿಮೆರದಿಹ | ಕ
ನಕಮಯಹರಿವಾಣದಾರತಿಗಳವಿಡಾಯಿಗಳಾ ॥ ಮಿನಿಗುವಹ್ಲಕೆಗಳಸುಲಾಟಿಯ|ನನೆಮಗುಳಮಲ್ಲಿಗೆಯಡೂರೆ ್ವಯ | ವಿನು
ತಪಾಂಗಲ ್ಯಾನು | ರಂಜನವೆನೆಲುರಂಜಿಸಿತು ॥ ೮೫ ॥ ಪುರದೊಳೀಯಂದದಲಿಮಿಗಿಸಿಂ | ಗರವೆನಿಸಿಯಾಕೊ ್ಮಚಿತಾಲಂ |
ಕರಣದಲಿವರಿಂಜಿಸುತದೇವಕಿಯಶೋದೆಯರೂ ॥ ವರಮಹರುಷದಲಾನೀಲಾಂ | ಬರನುಸಾತ ್ಯಕಿವೋಡಲೆಸಿಪಯದು |
ವರುಸಹಿತಿದಿರಾಗಿನಡದನುಪಾಂಡುಪುತ ್ರರಿಗೇ ॥ ೮೬ ॥ ದೂರದಲಿಕಂಡನುಮಹೀಪತಿ | ವಾರಿಜಾಂಬಕನನುಸುಮಹಿವೋ |
ದಾರನನುನಿಜಭಕ ್ತಜನಸಯನೋತ ್ಪಲಾನಂದಾ ॥ ಚಾರುಕುಮುದಪ ್ರಿಯಸನತಿಸುರ | ಭೂರುಹನಪೀತಾಂಬರನವ ್ಯ |
ನಾರಕಾಧಿಮುನೀಂದ ್ರವಂದ್ಯನಯದುಕುಲೋತ ್ತಮನಾ ॥ ೮೭ ॥ ಪುರದಹೌಸು ್ತಭರಂಬಿಯಪೀತಾಂ | ಬರದಕಿಂತಿಯನ

ಗೆನೊಗಪಸುಳಿ | ಗುರುಳಿದಂತಪ್ರಭೆಯುಮಿರುಗುವಕರ್ಣಪುಟಯುಗದಾ ॥ ಕೊರಳಿರೇಖೆಯೆದೀರ್ಘಭುಜಜಂ | ಘರಯುಗದಖಿನಕಾಯುಕಾಂತಿಯ | ಪರಮಕರುಣಾರ್ನವನದೇವನಕಂಡನವನೀಶಾ ॥ ೪೪ ॥ ಇಳಿದುರಥವನುಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಲಲಿತಪಾದಸರೋಜಯುಗಳನೊ | ಳೊಲಿದುನಮಿಸುತಹೆಚ್ಚಿದಾನಂದಾಶ್ರುಪೂರದಲೀ ॥ ಎಲೆಮುರಾಂತಕಭಜಕರಹ್ಲಕ್ಷಣ | ಳಿನನಾಭಸುರೇಂದ್ರಪೂಜಿತ | ಜಲಜಲೋಚನಜಯಜಯಯೆನುತ್ತವೆಪೊಗಳಿದನುಭೂಪಾ ॥೪೫॥ ನಿಂನಲೀಲಾಮಾತ್ರಸೂತ್ರದ | ಗನ್ನಗತಕದಲರಿಗಳನುಗೆಲು | ವುನ್ನತಿಕೆಯನುಜರಿಗೆಬಂದುದುದೇವಕರುಣದಲೀ ॥ ಬನ್ನಗಳನೇಕಗಳಕಳೆದವು | ನಿನ್ನ ಸಿರಿಪದಸೇವೆಯುಲಿಯುಪ | ವೆನ್ನರನುಕ್ಷೀಸುವಬಿರುದಿದುದೇವನಿನಗೆಂದಾ ॥ ೯೦ ॥ ಅರಸನತಿಭಕ್ತಿಯನುಕಂಡಾ | ಸರಸಿಜೇಕ್ಷಣನಧಿಕಪ್ರಿಯದಲಿ | ತುರಗಮೇಧಾಧ್ವರಕೆಬಹುಧನಗಳನುತಂದೆಯಲಾ ॥ ನರಪತಿಗಳೊಳುನಿಂನವೋಲುನ | ತ್ಪುರುಷರಾರೆಂದನುಹರನುಪ | ಚರಿಸಿಕಂಪರುಧರ್ಮಪುತ್ರನನಕಲಬಾಂಧವರೂ ॥ ೯೧ ॥ ಆವನಾಸಮಯದಲಿಯಾವಾಂಡವ | ಕುಲಾಗ್ರಣಿನಮಿಸಿಸೌಹಾರ್ದವನುಸೌಜನ್ಯವನುಬಂಧುಪ್ರೀತಿಯನುರಚಿಸೀ | ವಿವಿಧಕಾಂಚನಭಾಂಡರುಚಿರ | ನಿವಹರತ್ನಿ ತವಾಗಿಬರೆಯಾ | ದವರುನಡೆಯಲುಮುಂದಹೊಕ್ಕನುಸೊಸೆನಾಪುರವಾ ॥ ೯೨ ॥ ಪಲವುತೆರದಲಿಮೊರೆವವಾದ್ಯಂ | ಗಳ ಮಹಾಧ್ವನಿಗಳುದಿಗಂತಂ | ಗಳಲಿಪ್ರೋಸೆಬಿರದುಜೊಗಳುವನವಂದಿಸಂಕುಳದಾ | ಕಳಕಳಗಳೊಖಿಸ್ಪರಲುಜಹುಮುಂ | ದಳಿಕ ಮನ್ನೆಯನುಗಳಸಂದಣಿ | ಯೊಳಗೆಭೂಪವಾಲಕರುಬಂದರುಹರಿಯಬಳಿವಿಡಿದೂ ॥ ೯೩ ॥ ಕೇಳುನೃಪಚತುರಂತಯಾನದ | ಮೇಲೆಕುಳಿ ಳ್ದುದ್ಭಭಯೆಚಾಮರ | ಧಾಳಿಸಲುಶಕ್ತಿಯಂತೆಧವಳಚ್ಛತ್ರಧಳಧಳಿಸೇ ॥ ಓಲಗಿಪಬಹುನೃಪರಗಣದಿ | ಲೀಲೆಮಿಗಿಲಾಯುಧಿಷ್ಟಿರಕ್ಷಿತಿ | ಪಾಲಕನನಚ್ಯುತನನೋಡಿತುನೆರದಾಶ್ಚರ್ಯಜನಾ ॥ ೯೪ ॥ ಘನಮದೇಭವನೇರಿಬಪ್ಪವ | ನನಿಲನುತನರರಥದೊಳೇಕಾ | ಸನದೊಳಗೆಬಲುವನೆಯೆಯಬಹರಿದೆಕೃಷ್ಣಫಲುಗುಣರೂ ॥ ಘನತುರಗಗಳಮೇಲೆಬಪ್ಪವ | ರನುಜರಾಮಾದ್ಯೀಕುಮಾರಕ | ರೆನುತತಮ್ಮೊಳುತೋರುತಿರ್ದರುಕೂಡಿಬೆರಲಿನಲೀ ॥ ೯೫ ॥ ಬಂದರರಮನೆಗಾಗಿಬಾಗಿಲ | ಮುಂ ದೆನಿಜವಾಹನನನಿಳಿದರು | ವಂದಿಗಳಜಯಜಯಯೆನಿನಾದಗಳುಲಿಯೆಹರುಷದಲೀ ॥ ಮಂದಗಮನೆಯರಾರತಿಯನಲ | ವಿಂದಲೆತ್ತಿ ದರತಿಮುದದಿಗೋ | ವಿಂದನಪಿತಲಿಹೊಕ್ಕರಂತಃಪುರವನಾನೃಪರೂ ॥ ೯೬ ॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳ್ಕೃಭವತ್ಪ್ರಿ | ತಾಮಹರುತದನಂತರದಲು | ದ್ದಾಮನಿಜವೈಭವದಲಂತಃಪುರವಪೊಕ್ಕೊಡನೇ ॥ ಪ್ರೇಮದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆತ | ತಾಕ್ಷಮಿನಿಗೆನಿಜಜನನಿಗೆರಗಿದ| ರಾಮಹಾಪ್ರೇಮದಲಿಪರಸಿದರವರುಮೈದವಿೀ ॥ ೯೭ ॥ ಕರದುವಿದುರಯಯುಯುತ್ಸಾಗಳನಾ | ದರಿಕಾಶಿನಿಸಿಕೊಂದರಾಕ್ಷಣ | ಪರಿಜನವಪ್ರೌರಜನವನಂಭಾವಿಸಿದರುಚಿತದಲೀ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಧಾನೃಪ್ರೋತ್ತಮ | ರುರುತರಲೋತ್ತಮಪುರುಷಕೃಷ್ಣನ | ಚರಣಕಾನತರಾಗಿಬಿನ್ನೈಸಿದರುವಿನಯದಲೀ ॥ ೯೮ ॥ ವ್ಯಾಸಮುನಿವರನುಡಿಯಿತಂದೆವು | ವಾಸುದೇವನೆನಿನ್ನಕರುಣದ | ಲೀಸುವರ್ನೋತ್ಕರವನೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ ॥ ಆಸರೋಜಾಂಬಕನೆನುಡಿದನು | ಲೀನೆನಿಸುತಿಹಪುಣ್ಯಪಕವಿಂ | ದೀಸುಭದ್ರಾತ್ಮಜನುಬದುಕಿದನೆಂದನಸುರಾರೀ ॥ ೯೯ ॥ ಬಳಿಕಲಾಶ್ಚರ್ಯಪ್ರವೋದಾ | ಕಲಿತಮಾನನರಾಗಿಪಾಂಡವ | ರೊಲಿದುಕೃಷ್ಣನಪದಕೆರಗಿಭಕ್ತಿಯಲಿಕೈಮುಗಿದೂ ॥ ಎಲೆಮುರಾಂತಕವಂಶಬೀಜವ | ನುಳುಹಿನಲಬಿವೆನಿನ್ನಕೃಪೆಯೆದು | ಸಲುವುದೆಂದವರತುಳಸಂತೋಷವನುತಾಳಿದರೂ ॥ ೧೦೦ ॥ ಇಂದುನಿನೀನೀಕಿಶುವನಲ | ಹಿದು | ದೊಂದುಫಲನವೇಕೃಷ್ಣನೀಮನ | ಬಂದಪಹಿಳಿಜಗತು ತ್ರಗಳಸೃಷ್ಟಿಸುವೆಕ್ಷೀಸುವೇ ॥ ಹಿಂದೆಬಂದವಿಪತ್ಪರಂಪ | ರೆ | ಯಿಂದಲುಳುಹಿದೆನಮ್ಮನೆಲೆಗೋ | ವಿಂದನೀನೇಗತಿಯಲೆ ನಮಗೆನುತಪ್ರೊಗಳಿದರೂ ॥ ೧೦೧ ॥ ಈತೆರದಿವಾಂಡವ | ರುಸರಸೀ | ಜಾತನಯನನಕೃಪೆಯಹೊಗಳುತ | ಲಾತತೋತ್ಸವಿನೆಯೆಸುಖಗೋಷ್ಠಿಯಲಿವಿಹರಿಸುತಾ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ | ದಲಿಕೆಲವುದಿವಸ | ವಾ ತಗಳನೆರೆಕಳಿಯೆಸತ್ಯವ | ತೀತನಯನೈತಂದನಾಸಮಯದಲಿಗಜಪುರಕೇ ॥ ೧೦೨ ॥ ಹರಿಸಹಿತ | ಯುಮುಸೂನುತನುತ್ಮನಿ | ವರನವಿನಯದಲಿವಿರುಗೊಂಡಾ | ದರಿಸಿವಂದಿಸಿಹೇಮಮಯಪೀಠದಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸೀ ॥ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಭ್ಯರ್ಚಾವ್ಯಾ | ದ್ಯುರುಸಪರ್ಯೆಯವಾಡಿತದನಂ | ತರದಲತಿವಿನಯದಲಿವಾರಾಶರ್ಯನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೦೩ ॥ ಎಲೆ | ಮುನೀಂದ್ರಭವತ್ಪ್ರಸಾದವಿ | ಪಲವುಕಾಂಚನಸಂಚಯವಿದೆ | ಗ್ರಳವೆನಿಲುನಾತಂದೆನದರಿಂದಶ್ವಮೇಧವನೂ ॥ ಲಲಿತ | ನಿಧಿಯಶ್ವಿವಾಹುವಂದದ | ಲೊಲಿದನುಜ್ಞಾಯಕೊಟ್ಟುತನ್ನನು | ಸಲಹಿನೀವೆಂದೆನಲುಬಳಿಕಾವ್ಯಾಸನಿಂತೆಂದಾ ॥೧೦೪॥ ತುರಗಮೇಧವುಸಕಲದುಷ್ಕೃತ | ಹರವೆನಿಪುದದನಧಿಕದಕ್ಷಿಣೆ | ವೆರಸಿಮಾಡಿಸಮರ್ಪಣವಕೃಷ್ಣಂಗೆಮಾಡೆನಲೂ ॥ ಪ | ರಮಪುರುಷನಾನೃಪಾಲನು | ಧರಿಸಿತದನಂತರದಲತ್ಯಾ | ದರದಲಾತಿತಪದ್ಮಪತ್ರೇಕ್ಷಣವಿಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೦೫ ॥ ನೀನೆನಿಸ | ದ್ಗುರುಜನಕಜನನಿಯು | ನೀನೆನಚಿವನುನಕಲಬಂಧುವು | ನೀನೆನಮ್ಮನುರಕ್ಷಿಸುವಪರಮೇಶ್ವರನುನೀನೇ ॥ ನೀನೆಹಯ

ಮೇಧಕ್ಕೆಕರ್ತನು | ನೀನೊಲಿದುದಯಿಯಿಂದಯಜ್ಞಾವಿ | ಧಾನಗಳಮಾಡೆಂದುನುಡಿದನುದೇವಕೀಸುತನಾ ॥ ೧೦೬ ॥ ಎನ
ಲುಕೃಪೆಯಲಿದೇವಕೀನಂ | ದನನುನುಡಿದವನುಬಳಿಕಲಿವ್ಯಾ | ಸನುನಿನಗೆನಿಯಮಿಸಿದತೆರದಲಿಯಶ್ವಮೇಧವನೂ ॥ ಮನ
ವ್ಪೊಲಿದುನೀವಾಡಿಕಿಲ್ಬಿಸ|ವನುಕೆಡಿಸುನುಕೃತಗಳನಾರ್ಜಿಸು|ಜನಪಪೊಡಲೇನಾನಿದಕನುಜ್ಞೆಯನುಕೊಟ್ಟೆಹೆನು॥೧೦೭॥
ಅನುಮತಿಯದಿನ್ನೆಕೆಬೀರೆಲೆ | ಜನಪವರಹಯಮೇಧಕರಣದೊ | ಳಿನಗೆಮಾಡಲುತಕ್ಕಕಾರ್ಯವದಾವುದೆನಗರುಹೂ ॥ ನಿ
ನಗದನುನಾವಮಾತುವೆನುನೀ | ಮನವ್ಪೊಲಿದುಯಜ್ಞಾವನುರಚಿಸೆಲೆ| ಮನುಜವರನಿನಗೇಕೆಸಂಕಯವೆಂದನಸುರಾರೀ॥೧೦೮॥
ಎನಲುಕಂಸಾರಾತಿಯೊಡಿದ | ವಿನಯವಾಕ್ಯಂಗಳಿಗೆಯಮನಂ | ದನನುಸಂತೋಷಿಸುತವಿಾರಾಕರ್ಯನನುನೋಡೀ ॥ಅ
ನಘವೀಕ್ಷೆಗೆತಕ್ಕದಿವಸವ | ನೆನಗೆನೀನೇಹೇಳಿವಿಚಿಸು| ಘನವೆನಿಪಸಂಸ್ಕಾರಗಳನೀನೆಂದುಕೈಮುಗಿದಾ ॥ ೧೦೯ ॥ ಎನಲು
ಬಳಿಕಾವ್ಯಾಸನಿಂತೆಂ | ದನುಮಹಾಮುನಿಯಾಜಜ್ಞಾನಲ್ಕ ಯನು | ಮುನಿಪಪೌಲನುನಾನುಸಹಿತೀಯಜ್ಞಾಕರ್ಮಗಳಾ॥ಮ
ನವ್ಪೊಲಿದುಸಡಿಸುವೆವುವರಹಯ | ವನುತರಿಸುನೀಚೈತ್ರಮಾಸದೊ | ಳನಘತಿಥಿಪೌರ್ಣಮಿಯೊಳಗೆಚ್ಚಿಸಿಬಿಡಲುಬೇಕೆಂದಾ ॥
ಅರಸಕೇಳ್ವೆವೇದೋಕ್ತವಿಧಿಸಹಿ | ತುರುತರೋತ್ಸವದಿಂದಲುತ್ತಮ | ತುರಗವನುಬಿಡಬೇಹುದದುಬಳಿಕೊಂದುವತ್ಸರ
ವಾ ॥ ತಿರುಗಬೇಹುದುಧರೆಯೊಳಾಶಾಂ | ತರದೊಳಗೆಸರನ್ಯಪರುತಡೆಯಲು | ಮರಳಿಸಿಂಗರದಲ್ಲಿಬಿಡಿಸಲುಬೇಕುವಾಜಿಯು
ನೂ ॥ ೧೧೧ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಕೈಸ್ಯಕ್ಸೈವಾದಿಗ | ಳೆನಿಪಮಖಸಾಧನಗಳನುಸ | ತ್ಕನಕಮಯವೆನೆಜೋಡಿಸುವುದೈಹೇಮಪಾ
ತ್ರಗಳಾ | ಘನವೆನಿಪಸಂಭಾರಸಂಘಗ | ಳನುಪಲವನಂಘಟಿಸುಸನ್ಮುನಿ | ಜನವನೀಗಳಿಕರೆಸುಹಯರತ್ನವನುತರಿಸೆಂ
ದಾ ॥ ೧೧೨ ॥ ಎನೆಪಸಾದವೆನುತ್ತಯಮನಂ | ದನನುತುರಗಪರೀಕ್ಷೆಗಳಬಗೆ | ಯನುತಿಳಿದಭೀವಜದಿಗಳಿಗಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ
ದತವರೂ ॥ ಘನವೆನಿಪಹಯರತ್ನವನುತಹೆ | ವೆನುತಚೀಗದಲ್ಕೈದಿನೋಡಿದ | ರನಿತುಮಂದುರೆಗಳಲಿಯಾಗೋಚಿತತುರಂಗ
ಗಮುವಾ ॥ ೧೧೩ ॥ ಮನುಜಪತಿಥರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗ | ಳನುಕರೆದುಪಿರಿದೆನೆನುಬೋಚಿತ | ವೆನಿಪಸಾಧನಸಂಚಯಂಗಳನೈಸ್ಯಕ್
ಸ್ಯವಾದಿಗಳಾ ॥ ಕನಕದಲಿಪ್ಪೊಸತಾಗಿಮಾಡಿಸಿ | ಯನುತನೇಮಿಸಿಕಳುಹಲಂದವ | ರನಿತನತಿಪೇಗದಲಿಸಂಘಟಣೆಯನುಮಾ
ಡಿದರೂ ॥ ೧೧೪ ॥ ಬಳಿಕಲಿವರುಮುಂದುರಾವಳಿ | ಗಳೊಳರಸಿದಿವ್ಯಾಶ್ವವಂದನು | ಲಲಿತಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತವನುತರೆನೋಡಿಧ
ರ್ಮಜನೂ ॥ ಎಲೆಮುನಿಪನೀನೋಡಿಯಾಗಕೆ | ಸಲುವುದಿದುತಾಸಲ್ಲದೆಂಬುದ | ತಿಳುಹೆನುತಲಾಹಯವನಾವ್ಯಾಸಂಗೆತೋ
ರಿಸಿದಾ | ಮುನಿಪನಾತುರಗವಪರೀಕ್ಷಿಸಿ | ಘನವೆನಲುತಾನಗಿದುಸಮುಚಿತ | ವೆನಿಪುದಿದುವಿಧಿಪೂರ್ವಕದಲಿದಬಿಡಲುಚೀಕೆನ
ಲೂ ॥ ಮನುಜನಾಯಕನಾಗಲೀಹಯ | ವನುಸಲಪಲಿನ್ನನುಜರೊಳಗಾ | ವನನುಕಳುಹುವೆನೆಲೆಮುನಿಪನೀನೆನಗೆಹೇಳಿಂ
ದಾ ॥ ೧೧೬ ॥ ಎನಲುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿನುಡಿ | ದನುಬಹಳದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವುಳ್ಳವ | ವಜನಾಭನನಿತ್ಯಮೈತ್ರಿಯಪಡದುಮೆಚ
ದಿಹನೂ ॥ ಘನಪರಾಕ್ರಮಿಯತುಳಭುಜಬಲ | ನನಿಮಿಷಾಧಿಪನೊನುವರ್ಜುನ| ವಿನುತಹಯರಕ್ಷಣಯೋಗ್ಯನುಭೂಪಕೇ
ಳೆಂದಾ ॥ ೧೧೭ ॥ ಅನುಚರಣಿಸಪದೇವಗಾಗಲಿ | ನಿನಗೆದೀಕ್ಷೆಯದಾಗಿರಲಿಯು | ರ್ಜುನನುತುರಗಪಕೂಡೆತೆರಳಲಿಯೆನುತ
ನಿಯಮಿಸಿದಾ ॥ ಮುನಿಯವಾಕ್ಯವನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಜನಪನಂಗೀಕರಿಸಿಯರ್ಜುನ | ನನುಕರದುಮುದದಿಂದಲಾಜ್ಞಾ
ಪಿಸಿದನಾಭೂಪಾ ॥ ೧೧೯ ॥ ಘನಮುದದಲೀಮಖತುರಂಗವು | ವನುಸಲಯನೀನೊಂದುವತ್ಸರ | ವನುತಿರಿಗಿಬಾಭೂಪ್ರದ
ಕ್ಷಿಣವಾಗಿನಿಯವುದಲೀ| ಅನುಜಕೇಳ್ಕಿಪರನ್ಯಪರುಹಯ| ವನುಪಿಡಿಯದಿರವರೊಳ್ಹಾಯೋ | ಧನವಹುದುನೀನವರಕೊಂ
ಪವಿಕೊಳ್ಳಬೇಡೆಂದಾ ॥ ೧೧೯ ॥ ವಿನಯವನುನೆರೆಮೆರದುದೀಕ್ಷಿತ | ನೆನಿಸಿತಾನಿಪ್ಪುದನುಚೋಧಿಸಿ | ಮನುಜಪತಿಗಳನುತ
ರಕೊಳ್ಳದಿರವರುಬಾಲಕರೂ ॥ ಜನಪತಿಗಳಮಿತರುಗಳಾಯೋ | ಧನದಿವುಡಿದರುಭೂಮಿಪರಕುಲ | ವನಿತೆಯರಜತರಾಗ್ನಿಗ
ಳನೆಬಿಬ್ಬಸಲುಬೇಡೆಂದಾ ॥ ೧೨೦ ॥ ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ರಾಷ್ಟ್ರಗೋಪನ | ಕನಿಲಜನನಕುಲನನುನಿಯಮಿಸಿ | ಘನಕು
ಟುಂಬದರಕ್ಷಣವನಪದೇವಗನುಕರಿಸೀ | ವಿನುತಮುಖಸಾಧನವರಚಿಸುವ | ಧನುವರಿದುತತ್ಕಾರ್ಯಕೋವಿದ | ರನುನಿಯೋ
ಗಿಸಿವರುತವಿಸಿದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ ॥ ೧೨೧ ॥ ಪ್ರಿಯಮಿಗಿಲುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗಾಂಧಾ | ರಿಯಪದಂಗಳಿಗೆರಗಿನಿಜಜ
ನ | ನಿಯಚರಣಕಭಿನಮಿಸಿತದನುಜ್ಞಾತನೆಂದೆನಿಸೀ | ನವಿಯವಿದರುವಿದುರಪ್ರಮುಖಹಿತ | ಚಯದದನುಜ್ಞೆಯಲಶ್ವ
ಮೇಧ | ಕ್ರಿಯೆಗೆಸಮಧಿಮುಖನಾದನಂದಾಥರ್ಮನಂದನನೂ ॥ ೧೨೨ ॥ ಬಳಿಕಬಲಭದ್ರಾದಿಯೊದವ | ಕುಲಕೆವಿನಯದ
ಲಿರಗಿಸತ್ಕ್ರಿಯೆ | ಗಳಲಿಪಿರಿದೆನಿಪಕ್ವಮೇಧಕ್ರತುವನ್ಮಾಡುವರೇ | ಒಲಿದುನರಸಯಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಸಲುಹುತಿರ್ಪಪ
ಯಾಳುಶೇಷಾ | ಚಲಪತಿಯನುಜ್ಞೆಯನುಪಡದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ | ... ... ॥೧೨೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯೯ ವನ ೪೮೫೯೯೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಆದರದಿಯಮಸೂನುದೀಕ್ಷಿತ| ನಾದನಧ್ವರಹಯವತಿರಿಗಿಸ | ಲೈದಿಗೆಲಿದನುಸಕಲದೇಶಾ
ಧಿಪರನರ್ಜ್ಜುನನೂ ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧಾತ್ರೀ | ಪಾಲಧರ್ಮತನೂಜಗಿಂತಿ | ಲೀಲೆಯಲಿಹಯಮೇಧಮಖಕುದ್ಯೋಗವ
ನುವಾಡಿ ॥ ಮೇಲಿದೀಕ್ಷೆಗೆದಿನವನೋಡುವ | ವೇಳೆಯಲಿಬಂದುದುವಸಂತದ | ಕಾಲಭೋಗಿವಜನಕೆಸುಖಸಂ
ಕೊಳಲೂ ॥ ೧ ॥ ತರಗೆಲೆಗಳುದುರಿದವುಮರದಲಿ |ತುರುಗಿನಿಂದವುಕೋರಕಾವಳಿ | ಯಿರಗಿದವುಕುಸುಮಾಳಿಗಳಿಗಳುಕೋ
ಗಿಲೆಯುಕೊರಲೂ ॥ ತೆರಪುಗೊಂಡಿತುಮಲಯಪವನಗೆ| ತೆರಿಗೆದೆತ್ತರುಮಯ್ಯುಮನುಜರು | ಗರಿಯಕಟ್ಟಿಸಿಕಣಿಗೆಕಾಮ
ನುಬಿಲ್ಲಜೇವಡದಾ ॥ ೨ ॥ ಕವಿದುತೆಂಕಣಗಾಳಿಯೆಂದೆನಿ | ಸುವಮಹಾತಸ್ಕರನುವರವನ | ಯುವತಿಯಂಗದಕಂಪಭೂ
ಷಾವಳಿಯಿಕೀಳುತಿರೇ ॥ ಆವನಿಗುದುರಿದಹೊಂನತಾಳಿಗ | ಳವೊಲುಹಂಣೆಲೆಗಳುವಿರಾಜಿಸಿ | ದವುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯದನುಕೋ
ಗಿಲೆಯೊಗಕೂಗಿದುದೂ ॥ ೩ ॥ ಎನವತಂದನೆಕೊಮ್ಮತಮಿಗೆಲಾ | ಲಿನುತತಮ್ಮನೆವೊಡಲುನಲಹಿದ | ಶಿಶಿರರಾಜಗೆಕೇಡುಬ
ರಲುವಿರಕ್ತಿಸಂಜನಿಸೀ ॥ ಪೊಸತೆನಿಪಕಾಷ್ಠಾಯುವಸ್ತ್ರ | ಪ್ರಸರಗಳವನದೇವಿಯುಟ್ಟಪೊ | ಲಿನದುದಾನಾಕ್ಷೋಕಗಳ
ಚಂದಳಿರುವೆನಿಸೀ ॥ ೪ ॥ ಗುರುತರಪರ್ಣಯಸ್ಕೊಂಡದ | ಭರದಿಭೇದವನಾಂತವರವನ | ತರುಣಿಯಿನುಮನ್ನಿಪವಸಂತ
ನನೋಡಿಹರುಷದಲೀ ॥ ವರಬಿಮುಖಪಲಿನಿಸುವದನಗೆಯುಂ | ಕಾರಿಸಿತೆನೆಕೆಂಪಾದತಳಿರ್ಗಳೊ | ಳೆರಳೆಕುಸುಮಗಳೊಪ್ಪಿದ
ವುಚಲುವಾಯ್ತುಮಧುಮಾಸಾ ॥ ೫ ॥ ವಿರಹಿಗಳಮೈಲೈಪಕೊಪಿಸಿ | ಪಿರಿದೆನಲುಪಂಡೆತ್ತಿಬಪಕಂ | ಬರವಿಪ್ಪವಿನುತ್ಕಟಚ
ಮೂರೇಣಾವಿನರೀತಿಯಲೀ ॥ ಚಿರಸಿಕವಿದುಪುಕುಸುಮರಜವಾ | ಸ್ಮರನತೇಜೋವನಿ ವ್ಯಾಯಂತಾ | ವರಿಸಿಮುತ್ತಿದವೊಗ್ಗ
ಗಳುವನಚ್ಚಯೆನೊಳೊಪ್ಪಿದವೂ ॥ ೬ ॥ ತೆಗಮುಹೂಡದೆಶಿತನೃಪನೊ | ಡ್ಡುಗಳುಕೂಡೆವನಂತಬಲಭಟ | ರುಗಳುಚೊಬ್ಬಿ
ಡುವಂತವನದಲಿಕುಪಿಕಾಳಿಗಳೂ ॥ ಅಗಣಿತಧ್ವನಿಗೈಯ್ಯತೊಡಗಿಸ | ವಗಲದುರೆತಂಗಾಳಿತಾಕಾ | ಮಿಗಳನರಸುತವೆಲ್ಲ
ವೆಲ್ಲನೆತಿಪ್ಪತೊಡಗಿದನೂ ॥ ೬ ॥ ಪರಿವನುಕರಂದಸ್ರವಾಹವಿ | ಚಿರಸಿಪ್ರೂರಿಸಿಬಪ್ಪನದಿಗಳ | ಪರಿಮಳದಿನುಪಮಿಸುವಬ್ಧಿ
ಯಜಲಚರವಾ ॥ ಅರಲುವೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದಲಕ್ಷಿಯ | ಕರಮದನಗಾಗಿರಲುಖಿಗಳು | ಹರನವೊರೆಯೊಗುತಿಹರುಮಾ
ಧವನಿರಿಯನೇನೆಂಬೀ ॥ ೮ ॥ ನುಲಯುಪವನನಿಗಳುಕಿಯಿಷಗಳು | ಕೆಲರುಪವನಾಹಾರವೃತ್ತಿಯ | ಕಳಿದುನಿಂದರುವರವ
ಸಂತಂಗಳುಕಿಕೆಲಕೆಲರೂ ॥ ಎರೆಯುಳಿಜಿಸಿದೆಬಿಜ್ಜರೀನಿ | ರ್ಮಲರಿಗೀಪರಿಯಾಗತೊಡಗಿತು | ಹಲವುವಾತ್ಸೀನೀಜಗತ್ಪ
ಯಕಾಮಕೊಳಗಾಯ್ದೂ ॥ ೯ ॥ ಕಾಮನೆಚ್ಚಿರನಟ್ಟುಕಂಠೊಳು | ಕೋಮಲಾಂಬುಜಕರಮುರಿಯೆಹರಿ| ತಾಮರಸಲೋ
ಚನಸಮಾಖ್ಯವನೆಂದುಧರಿಸಿದನೂ ॥ ಈತನುಸುಷ್ಯದನಾಸುಬಲ್ಲನು | ಕಾಮಿನಿಯರನುಮರೆಯಹೋಗದು | ದ್ದಾಮಸಾಹ
ಸರಾರುಚಾರುವನಸಂತಕಾಲದೊಳೂ ॥ ೧೦ ॥ ಆಕಟಕಟವಿರಿಯಕ್ಕುಗಳುಬಹು | ಶುಕಪಿಕಂಗಳುಮರೆಯಹೊಕ್ಕವು| ಚ
ಕಿತರಾಗುತಲಾವನಸಂತನಬುದ್ದಿಯುಂಬುದಾ ॥ ಸಕಲಜನವೊರೆಹೊಗುವುದರಿದೇ | ಸುಕರವಲ್ಲವಜಾಲಸುಮನೋ | ನಿಕರ
ಮಕರಂದಾವಿವೋಡನವಸ್ತುವೊಪಗಿರಲೂ ॥೧೧ ॥ ಬೆಸಿಲತಾಸಗ್ರೀಷ್ಮದಲಿರೂ | ಢಿಸಿದತರುವಳಿವರುಷದಲಿಕಂ | ಪಿಸು
ವಬಲುಛಳಿಹಿಮುದಲಾಶಿಶಿರದಲಿಶರದದಲೀ | ಕೆಸರುಹೇಸಿಕೆಯಿತಾವಸಂತದ| ಲೆನೆವಪಲ್ಲವಕುಸುಮಫಲಭೋ| ಗಿಸುವವರಿಗುಂಟಿ
ದಕೆಸರಿಯೇಮಿಕ್ಕಯಿತುಜಾಲಾ ॥ ೧೨ ॥ ಜಗದೊಡಲುಸಚರಾಚರಾತ್ಮಕ | ಬಗೆಯಲಲದರೊಳುತರುಲತೌಷಧಿಕ್ | ಚಿಗುರೆಲೆ
ಗಳುಳ್ಳಗಳುಮಕರಂದಗಳುಫಲಜಾಲಾ ॥ ಒಗೆದವೀಪುನುಜರಿಗೆವೋಹನ | ಮಿಗಿಲಿನಿಪುದೈಚ್ಛೆತ್ರಧರ್ಮಕೆ | ಸೊಗಸದಿಹ
ತಾವನರತಿವಿನಂಗಜಗೆಯಂಭವಿಲ್ಲಾ ॥ ೧೩ ॥ ಎರಗಿರಲುಮಕರಂದವಾನಕೆ | ಗರಿನನದಪ್ಪೊಸತುಂಬಿನಾರಿಯ | ನುರುವಬಿಲ್ಲಿ
ಗೆಕಟ್ಟಿಯಿಚ್ಛ್ಯರೆಕೈಗೆಬಿರಿಸೌಗಿ ॥ ಕಿರಿದುಪೂಗಣೆತಪ್ಪಿವಿನಹಿಗ | ಳಿರಿತದೆಡೆಗಳೊಳುಡಿದವರಿಯನು | ತೆರಪಕಾಣಿಸುಚೀರೆ
ಬದುಕಲುಮದನನೆಸುಗೆಯಲೀ ॥ ೧೪ ॥ ಹಿಮಜಲದಸರಸಿಗಳಛಾಯಾ | ದ್ರುಮವನಂಗಳನಾರಶೀರೆಯ | ನಮಳಛಸ್ಮೋ
ದ್ಗಾಢಿತಂಗಳಸಕಲಮುನಿನಿಕರಾ ॥ ತಮತಮಗೆಬಯಸುತ್ತಲಿದ್ದಿತು | ಯಮನಿಯಮಯೋಗಾದಿತಪದಿಂ | ವಿಮಲಚಿತ್ತ
ವನಿಲಿಸಲರಿದಾಯೊತ್ತವನಂಗಳಲೀ ॥ ೧೫ ॥ ಅತಸಕೇಳೀರೀತಿಯಲಿನೆರೆ | ಪಿರಿದೆನಲ್ಕುತ್ಸವಕದಂಬವ | ನಿರದೆಮಾಡುವ
ಚೈತ್ರವಾಸದಕುಕ್ಷಿವಕ್ಷದಲೀ ॥ ಪರಮತಿಥಿಪೌರ್ಣಮಿಯೊಳಿಂದಾ | ದರಿಸಿಮೌಹೂರ್ತಿಕರುಮಿಗೆಕುಭ | ತರಮುಹೂರ್ತ
ವನಿಕ್ಕಯಿಸಿನಿಯಮಿಸಿದರುಚಿತದಲೀ ॥ ... ... ॥೧೬॥

ಬಳಿಕಲಾವ್ಯಾಸಾದಿಯತಿ ವ್ರಜ । ರೊಲಿದುವೇದೋಕ್ತ ವ್ರಕಾರಂ । ಗಳಲಿಧರ್ಮತನೂಜನನುಯೀಕ್ಷೆತನಮಾಡಿದರೂ ॥ ೮೮
ಳುವೈಭವವನೆಸೆಯೆತನ್ನ ವೈವ । ತಿಲಕಕೃಷ್ಣಾಜಿನವಹೊದೆದತಿ । ಲಲಿತವೆನಿಸಿದದಂಡವನುಧರಿಸಿದನುಪಸ್ತ ದಲೀ ॥ ೧೭ ॥
ಧರಣಿಪಾಲನುಸಕಲಸಂಯಮಿ । ವರಿವೃತನುತಾನಾಗಿಕನಕಾ । ಭರಣಭೂಷಿತನಾಗಿಬಹಳವ್ಯಥವಿರಾಜಿಸಲೂ ॥ ವರಕುಚೆ
ಳಯಲಿವೀಪ ತ್ಪೈಕ್ಷಾ । ನರನವೋಲ್ರಂಜಿಸಿದತಸ್ಸನು । ಸುರುಚಿರಾಲಂಕೃತಿಯಲೆಸದರಕೇಷಯತಿ ವ್ಜಿರೂ ॥ ೧೪ ॥
ಬಳಸಿಬಹುವಿಧವಾದ್ಯನಿನ ವ್ವನ । ಗಳುವಿಗಂತಂಗಳನುವಿಪ್ರಾ । ವಳಿಯಮಂತ್ರಧ್ವನಿಗಳನೆಯಲುವಿವಿಧವಿಭವದಲೀ ॥ ಬ
ಳಿಕವೇ ವ್ಯಾಸಮುನಿಗತಿ । ನಲಿದುವೇದೊಕ್ತ ವ್ರಕಾರದಿ । ಲಲಿತವೆನಿಸಿದಹಯವನರ್ಚಿಸಿಪೆಡಲುತೆರಳಿದುದೂ ॥೧೪॥ ಆರ
ಸಕೇಳ್ದಾಕ್ಷಣಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ಧರಣಿಪಾಲಕನಾಕಿರೀಟಿಯ । ಕರನೆಬಳುಬಲನಹಿತನೀನೀಹಯಜ್ಞಾಯದೊರವನೇ ॥ ತೆರಳಿ
ನುತನಿಮ್ಮನುಸಿದರಾನುಡಿ । ಗುರುತರಕ್ಕೀತಿಯಲಿಸೇನಾ । ಪರಿವೃತನುತಾನಾಗಿಪಯಣಕೆವಾರ್ಧನನುವಾದಾ ॥ ೦೦ ॥ ಉ
ಟ್ಟಪೃಥಪಾಂಬರದಫಣಿಗಳ । ಪಟ್ಟಚಂದನತಿಲಕಥಲಿವಿಗೆ । ತೊಟ್ಟಪಮುತ್ತಿನಕಂಠವಾಲೆಯಕುಸುಮಮಾಲಿಕೆಯಿಂ ॥
ಇಟ್ಟಕಾಂಚಲನರಕಿರೀಟದ । ವಿಟ್ಟನುವಡರಿಬೆನಿಪತೇಜದ । ವಿಟ್ಟನರ್ಜುನಧನುಸಹಿತಲೆರಿದನುಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ॥ ೦೧ ।
ಬಳಿಕವಿಶ್ಯಕ್ತ ವ್ರಕಾರದಿ । ಕಳುಹಿದನುಯಮಸೂನುತಮ್ಮನ । ನಳಿನನಾಭಾದಿಗಳಿಗಾಕಲಿವರ್ಧನಭಿನಮಿಸೀ ॥ ನಲ
ಯದನಪುರವಮಟ್ಟಿನಿಜಮಂ । ಜುಲರಥವತಾನೇರಿಪಿರಿದಪ । ಬಲದೊತನೆಬಹುತೂರ್ಯರವರಂಜಿಸಲುತೆರಳಿದರೂ ॥ ೦೦ ॥
ತನತನಗೆಸಂಭ್ರಮದಲಾಯ । ಸಿ ತ್ತಪುರದಲಿಪಬಾಲವೃದ್ಧರು । ವನಿತೆಯೆರುವೃಥುಸೌಧರಾಜಿಗಳೊಳಗೆಸಂದಣಿಸೀ ॥೦೦
ನನಲಿದುತತು ತ್ತರಗರತ್ನವ । ನನುಸರಿಪತೇಜೋವಿರಾಜಿತ । ವೆನಿಪವಾರ್ಥನನೋಡಿದರುಹರಿಸಿದರುಪ್ರೀತಿಯಲೀ ॥೦೬॥
ಅರಸಕೇಳಾರೀತಿಯಲಿಯಾ । ತುರಗರತ್ನನಕೂಡೆತೆಗಳುವ । ನರನೊಡನೆಯುತಿಕರ್ಮದಲಿಯತಿಕುಶಲನೆಂದೆನಿವಾ ॥ ವರಮು
ನೀಕ್ವರಯಾಜ್ಞಾವಲ್ಕ್ಯನ । ಪಿರಿಯಶಿಷ್ಯನುವಿಹಿತವಿಧಿಗಳಿ । ವಿರಚಿಸಲುಚೀಕೆನುತವಿಪ್ರಾನುಹಿತತೆರಳಿದನೂ ॥ ೦೮ ॥
ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಪಾರ್ಥನುಸಕಲಸೇನಾ । ಜಾಲಸಂಯುತನಾಗಿಪಿಂದೆ ೈತರಲುವಿಧವದಲೀ ॥ ಸೂಳು
ವೈಲಿನಲಗ್ಗೆವರೆಗಳ । ಮೇಳದಲಿಯೂವಾಜಿವೆಂಚುತ । ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟುದುಸಕಲದೇಕಂಗಳಿಗೆಬೀಗದಲೀ ॥ ೦೫ ॥ ಸುಂದರೆ
ಬಾಯಂತಾನಿಸುತರಿಪುಭೂ । ವರಮುಂಕೊಳಿಸುತ ತ್ರವೈಕ್ಷಾ । ನರನನಾಲಗೆತೀಟಿಗೊಳಿಸುತವಿಪ್ರಮಂತ್ರಗಳ॥ ಕರವಡೆ
ಚ್ಚರಿಸುತ್ತದುರಿತದ । ಗಿರಿಯನುಗಾ ್ಗಿಸುತವೋಕ್ಷದ । ಸಿರಿಯಕೈಗೂಡಿಸುತನೆಡದುದುತುರಗದೆಸೆದೆಸೆಗೇ ॥೦೬॥ಮನದಚಿಂ
ಬಳಿಗೊಂಡುಸರಪಿನಿ । ಖನಭವಂಗಳುಚರಿಪತೆರದಲಿ । ಧನುವಿಷುತ್ತಾನಾಸಿಮುದ್ಗರಪರಶುಕುಂತಗಳಾ ॥ತನತನಗೆಪಿಡಿವಿಪ್ಪಸೇನಾ
ವನಧಿಗರಿವ್ಯತರಾದವೀರಾ । ವನಿಪರಶ್ವದಹಿಂದೆತೆರಳಿದರುದಧಿಶೋಷದಲೀ ॥೦೬॥ಅನಿಲನಿಂದರಿಮಳವಶಬ್ದ ।ನೆನಹಿನಿಂದರ್ಥ
ವನುಸದ್ಧರು । ವಿನಕಬಾಹ್ಲಪಿನಮುಲತತ್ವವನರಿವವೊಲುನ್ಯಪರೂ ॥ ಖನತುರಂಗವಕಾಣುತರಿದರು । ತನತನಗೆಬೆಂಬ
ತ್ತಿಬಪರಾ । ರ್ಥನಮಹಾಪವನಸಂಭ್ರನುಂಗಳನರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೦೪ ॥ ತವಕಿಸುತವಿಷಯಾಳಿಗಳಿಗೆರ । ಗುವಮನವನಡ
ಯಿಸುವರಥವದು । ಜವದಿನೋಡಲುಕಂಡುದುಖಪಿಪಕುಜನರಂದದಲೀ ॥ ಅನನಿಪರುಕಾಣುತಲಿವಂತುರ । ಗವನುತಡದರುತ
ಮ್ಮತ್ಕಾರ್ಯದ । ಹವಣಿಗದುನಿಲ್ಲದೊಡೆಚಿಂತಿಪರನಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೯೯ ॥ ಹಾಲುಮನೆಯೊಕ್ಕ ತಿಥಿಯೊಲುಕುಸು । ಮಾಳಿ
ಯಿಲ್ಲದವನವಪೊಕ್ಕಮ । ದಾಳಿಯೊಳುನೀತಿಜ್ಞಾರಿಲ್ಲದನೃಪರಬಳಿಗೊಲಿದೂ ॥ ಬಾಳಬಂದಿಂದಿರೆಯೊಲಿರಿತಕೆ । ಬಾಳಮಗೆ
ಯದರಾಜವರ್ಗದ । ಸಾಲಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿದೆಹೋಯಿತುಹೋಮಗಂಧರ್ವಾ ॥ ೩೦ ॥ ಜನಪದಂಗಳೊಳಿರದೆಪ್ರೋಯಿತು । ಮು
ನಿಯತೆರದಲಿಘೋರಕಾನನ । ವನುಪ್ರೊಗುತಪ್ಪೊರಮಟ್ಟುಪ್ರೋಯಿತುವಾಯುವಂಡದಲೀ ॥ ಫೆನಗಿರಿಯೆದಾಂಟಿದುದುಕಾದಂ।
ಬಿನಿಯತೆರದಲಿನದಿಯದಾಂಟಿತು । ಜನಪನಾವಿಕನಂತೆಯಜ್ಞಾತುರಂಗನಿಮಿಷದಲೀ ॥ ೩೧ । ಅರಸಕೇಳೀರೀತಿಯಲಿಯಾ
ತುರಗರತ್ನಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಿನೆ । ಧರೆಯನಾಗಳೆತಿರಿಗಿಯುತ್ತರದಿಗಭಿಮುಖವಾಗೀ । ನರನುಬಹುಬಲಸಹಿತಲಂದೈ । ತರಲು
ರಭಸದರವಳಿಯಲಿಮಿಗೆ । ಯುವನವಣಿಸಿಹಯಶೇರಿತಂದುತ್ರಿಗರ್ತದೇಕವನೂ ॥ ೩೨ । ಜನಪಕೇಳುತ್ರಿಗರ್ತವೀರನ । ತನು
ಜರುದ್ಧತರಾಗಿಯಾಹಯ । ವನುಪಿಡಿವೆವಾವೆಂದುರಥಗಳನೇರಿಬಲಸಹಿತಾ ॥ ಫೆನರಯದಿವಿಗೆಬಂದುಬಂಧಿವ । ರನುನಿರೀ
ಕ್ಷಿಸಿವಾರ್ಥನಂತಕ । ತನುಜನಾಡಿದಮಾನೆನದಾದರದಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೩೩ ॥ ಕಾರಣಿಕನಹಧರ್ಮತನುಜನ ।ಚಾರುಹಯವೀ
ಧಕ್ಕೆ ಕ್ಕನೀನವ । ಕಾರವನುಮಾಡುವುದುಸಲ್ಲದುದುರಿತಸಿದ್ಧಪ್ರದೂ ॥ ವೈರವೃತ್ತಿ ಯದೇಕೆನವೊಕ್ಕಳು । ದಾರಬಂಧುತ್ವವ
ನುಬಳಸಿಯ । ನಾರತವುಸೌಖ್ಯವನುವಡವುದುನೀತಿನಿಮಗೆಂದಾ ॥ ೩೪ ॥ ಎನಲುಗರ್ವಿಸಿಸೂರಕಮಭೂ । ಪನಕುವಾಗಾ
ಕಸೂರ್ಯವರ್ಮನು । ಮುನಿದುವಾರ್ಥನಮೇಲಿಕವಿದೆಸಲದಕೆನನುನಗುತಾ ॥ ಅನಿಮಿಷೇಂದ್ರತನೂಭವನುನುಡಿ । ದ

ನುನ್ಯಮಾತ್ಮಜಕೌರ್ಯಸಂಯುತ । ನೆನಿಪೆನೀನಮ್ಮಣಹೇಳಿದನುಡಿಯಕೇಳೆಂದಾ ॥೩೪॥ ತುರಗರಕ್ಷೆಗೆನನ್ನಕಳುಹುತ । ಲರಸನೆಂದನುಸಕಲಭೂಮೀ । ಶ್ವರರುಭಾರತಯುದ್ಧದಲಿಹತರಾದರಿಂದವರಾ । ವರಕುವಂತರುಶಿಕುಗಳಹರವ। ದಿರನುವಧಿಸದಿರೆಂದುತಾನಾ । ದರಿಸಿಕೃಪೆಯಲಿನಮ್ಮನುಳಿಹೆಂದೆನೆಗೆನೇಮಿಸಿದಾ ॥೩೬॥ ಮುನಿದುತುರಗವಕಟ್ಟಿದಾನ್ಯಪ । ತನುಜರನುಸಂಧಾನಸಮಯುವ । ನನುಕರಿಸಿಯುವದಿರನುಸಲಹೆಂದೆನಗೆನೇಮಿಸಿದಾ । ಜನಪನಾಡಿದನುಡಿಯಲಂಘ್ಯೋವಿ । ದೆನಗೆನಾನದರಿಂದಕೊಲ್ಲೆನು । ಘನತುರಂಗವಬಿಟ್ಟುಸೌಯದೆಕೆಲಕೆಸಾರೆಂದಾ ॥೩೭॥ ಎನಲುಹೆದರದನೊರ್ಯವರ್ಮನು । ಮುನಿದುಪಾರ್ಥನಮೇಲೆಕರಚಯ । ವನುಸುರಿದನದನರ್ಧಚಂದ್ರದಿಂದಲಿನಲಿಕಡಿದೂ । ಅನಿಮಿಷೇಂದ್ರಾತ್ಮಜನುಬಳಿಕಾ । ತನರಥವಾಜಿಗಳಸೂತನ । ಧನುವನಿಕ್ಕಡಿಗಳಿದುವಿರಥನಮಾಡಿಕಳುಹಿದನೂ ॥೩೮॥ ಭೂತಳಾಧೀಶ್ವರನೆಕೆಲ್ಲರು । ತಾತ್ಪತನನುಜನುಕೂರತರನಹ । ಕೌಳುವರ್ಮನುಬಂದುಪಾರ್ಥನಮೇಲೆಕವಿದನಲೂ । ಶಾತಕರಗಳಲವನಕರಸಂ । ಘಾತಗಳನೆರೆಕಡಿದುಸಾಯಿದ । ರೀತಿಯಲಿಮುರಿಯೆಚ್ಚಡವಡಾಢಣಿಸಿದುಗಿದನೂ ॥ ೩೯ ॥ ಅವನನುಜಕೃತವರ್ಮನೆಂಬೆಂ । ಬನನುನರಗಿದಿರಾಗಿನಿಲ್ಲೆಲೆ । ಏವಿಜಯತಿಸುತತೋರುಕರಕೌಶಲವನೆನಗೆನುತಾ । ಕವಿದುಜ್ಜರದಲಿನಿಶಿತಸಾಯಕ। ನಿನಹದಲಿಮುಸುಕಿದನುತತ್ಕೌ । ರ್ಯವನುಬ್ಬೊಗಳುತಲವನನೆಸೆಯದೆಪಾರ್ಥನಿರುಕಿರ್ದಾ ॥ ೪೦ ॥ ಅಳುಕಿದನುನರನೆನುತಲವತ । ನ್ನಳವನರಿಯದೆನಿಶಿತಸಾಯಕ । ಗಳಲಿಪಾರ್ಥನನೋಯಲೆಚ್ಚನುಕೂಡೆಬೊಬ್ಬಿರಿದೂ । ಬಳಿಕಲರ್ಜುನಮುಳಿದುಕೆನ್ನಗೆ । ನೆಳದುಬಾಣತ್ರಯವನೆಸಲು । ಛಳ್ಳಿಸಿಯಾತನವಕ್ಷದಲಿಥಟ್ಟುಗಿದವಂಬುಗಳೂ ॥ ೪೧ ॥ ಅದಕೆಯಾಕೃತವರ್ಮಕನುಬಿದ । ರದೆಮಹಾದೈರ್ಯದಲಿಯಾನರ । ನಿದಿರಿನಲಿನಿಂದೊಂದುಸಿಶಿತಾಸ್ತ್ರವನುತೆಗೆದನಲೂ ॥ ತ್ರಿದಶರಾಯಕುವಾರಕಗೆಕೈ । ದುದಿಯತಾನಾಗಿತ್ತುಮುಷ್ಟಿಮಿಗೆಸಡಿ । ಲಿದುದುಬಿದ್ದುದುಕೈಕಳಚಗಾಂಡೀವವವನಿಯಲೆ।೪೨॥ ಬಳಿಕಲದನಿಕ್ಷಿಸಿತ್ರಿಗರ್ತರ । ಬಲನಲಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಂದವ । ರೊಳಗೆಕಾರ್ಯದಹದನಬಲ್ಲನುನೀತಿಯುತಭಟರೂ ॥೪೩॥ ಲಗಿಸಿದರಾನೃಪಕುಮಾರನ । ನಲಘುಮಹಿಮೆಯಾನುಗ್ಧದೀಧನು । ವಿಳಿಯೊಳಗೆಬಿದ್ದಿಂದ್ರಧನುವಿನೊಳಿದೆಯೆನುತ್ತವರೂ ॥೪೪॥ ಮನದೊಳಗೆಭಯಬಡುತಲೀಯು । ರ್ಜುನನಿಗಿದಿರಹರುಂಟಿತಮ್ಮ । ರ್ಣನನುಡಿಯತಾಮಿಾರಲಾರದೆಮಲಕಹಗೆಗಳಲೀ । ಮುನಿಸಬಿಟ್ಟರೆನಿಮಗೆಸದವೆ । ಘನವುಹಿಮನೊಡನೀಗಳಾಯೊ । ಧನವನೆಲ್ಲರುಕೂಡಿಮಾಡುವೆವೆನುತಲೆಣಿಸಿದರೂ ॥೪೫॥ ಜನಪಕೇಳೀರೀತಿಯಲಿನು । ತ್ತನಿತುಬಲವ್ಯೊಗ್ಗಾಗಿಯಂಪಾ । ರ್ಥನನುಮುತ್ತಿದರಾಗಾಂಡೀವವನುಪಿಡಿದೆತ್ತೀ । ಮುನಿದುವಿಲಯಕೆ ಕೃತಾಂತನಾಕೃತಿ । ಯೆನುಘರಿಸಿ ಕೈಚಳಕದಲಿನು । ದನುಮಹೋರಗಸದೃಕದಾರುಣಬಾಣವೃಷ್ಟಿಯನೂ ॥ ೪೬ ॥ ಹ್ಲೀರಸಾಗರವುಕಿಕ್ಕದೆಮು । ತಾತ್ತರುಸುಟ್ಟುಗದಿಂದತವಿಪರು । ವೀರನರ್ಜುನಮುಳಿದರುಳಿವವರುಂಟೆಲೋಕದಲೀ ॥ ಘೋರತರಶಿಲೀಮುಖನಿಶಿತರತತಿ । ಯೋರಣದಲುಭ್ಪಳಿಸಿವೈರಿಕು । ಮಾರನೇನೆಯೆನವರಿತ್ತಿಲೆನರನಾಥಕೇಳೆಂದಾ ॥೪೭॥ ಅಳಿದುವಗಣಿತಸೇನೆಭಯದಲಿ । ಕೆಲರುಬಿಟ್ಟೊಟ್ಟಿದರುಮತ್ತವ । ರೊಳಗಮಿಗೆನಿೀತಿಜ್ಞರಾದತದಾಪ್ತರೈತಂದೂ । ಸಲಹುಫಲುಗುಣಬಾಲಕರುತ । ಮ್ಮಳವನರಿಯದೆಕೆಣಕಿದರೆವೆ । ಗ್ಗಳಿಸಿಮುನಿವುದುನಿನಗೆಸಲ್ಲದೆನುತ್ತಲಿರಗಿದರೂ ॥೪೮॥ ಕರಣುಹೊಕ್ಕವಿತೋಥಿಸೆನೆಗೆ । ನನಭಯುಹಸ್ತವನುಕೊಟ್ಟಾ । ದರಿಸಿನುಡಿದನುನೃಪನೆನುಜ್ಞೆಯಲಿಂದುಕಾಯಿದೆನೂ । ದುರುಳತನವನುಬಿಟ್ಟುಸೌಖ್ಯದ । ಲಿರಿಯೆನುತಲವರಿದನುತಾನ । ಳ್ಳಿರಿಸಿತುರಗವಪಿಡಿಸಿನಡದನುಗಾಢಕಾರ್ಯದಲೀ । ೪೯ ॥ ತುರಗವನ್ಯಾಗೊಜ್ಜ್ವಲಿತಪುರಃಪರಿ । ಸರಕೆಪೋದುದುಬಳಿಕಲದನಾ । ಳ್ವರಸುಭಗದತ್ತನತನೂಜನುಭೂಜಬಲೋದ್ಧತನೂ । ದುರುಳತನವಲಿಬಂದುತಾನ । ಧ್ವರಯವನಪಿಡಿದಳುಕದ್ದೊಯ್ವುತಲಿರಲುಕಂಡರ್ಜುನನುಸುರಿದನುಬಾಣವೃಷ್ಟಿಯನೂ ॥ ೫೯ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಭಗದತ್ತನಿಗೆನೆಂ । ದನನೆನಿಸುವಾವಜ್ರದತ್ತನು । ಜನವೆನಿಸಿನರನೆಚ್ಚಬಾಣಂಗಳಲಿನೆರೆನೊಂದೂ ॥ ಮನದಭಯವದಲಿತನ್ನಪುಟಭೇದನವಹೊಕ್ಕನುನಕಲಸೇನೆಗ । ಳನುನೆರಹಿತರಸಿದರದೊಂದುಮಹೋಗ್ರದಂತಿಯನೂ ॥ ೫೦॥ ಬಳಿಕಬಹುಬಲಸಹಿತತನ್ನಯ । ಪೊಳಲುತಾಪೊಂದಮಟ್ಟುದಂತಾ । ವಳವನೆರಜೋದಿಸಲುಹೇಳಿ ಮಹೋಗ್ರಕೋಪದಲೀ ॥ ಅಳುಕಿಸುವೆನಿದಿರಿಂದಪಾರ್ಥನ । ನಲಘುಬಾಹಾಬಲದಲಾದನ । ಗೆಲುವೆನೆನುತಾವಜ್ರದತ್ತಕುಮಾರಕನುವಾದಾ ॥ ೫೧ । ಆಕುಮಾರನಮನವನರಿದತಿ । ಭೀಕರಾಹವಕೆನುತಜೋದರು । ಜೋಕೆಯಲಿಸಂಜೋಗವನುವಾಡಿದರುತವ್ರಜವಾ। ನಾನಗಜವೀಗಜಕೆಸರಿಯೀ । ನೂಕುನೂಕೆಂಬಂತುಟಾಗಳ । ನೇಕಡಿಂಡಿಮನಿಸ್ವರವುಲಿದುದುಮುಂದೆವಾರಣದಾ ॥ ೫೨ ॥ ಬಿಗಿದುಹೊಮ್ಮಿಳಿಗಳನುಹೊಸರಂ । ಚೆಗಳಜೋಡಿಸಿಕಟ್ಟಿಮುಳುವರ । ಜಗಳಸುಂಡಿಲಜೋಡುವೊಗರಂಬಗಳನಳವಡಿಸೀ । ನೆಗಹಿಬಿರಿದಿನಟಿಕ್ಕಯವಳ್ಳಿಂ । ಟಿಗಳವಕ್ಕಕೆಳಟ್ಟನಿಡುದು । ಳ್ಲಿಗಳಸಾಲುಗಳೆಸೆಯೆಸಿಂಗ

ರಿಸಿದರುಮದಗಜವಾ ॥ ೫೩ ॥ ಕವಣೆಕೈಗುಂಡುಗಳಕದಲೀ । ನಿವಹಗಳವೈಸನಾಳಿವಿಲುಗಳ । ವಿವಿಧಬಾಣಾಳಿಗಳಹೊರೆಗ
ಳನಿಡುವಲ್ಲೊಡಿಗಳಾ । ತವಕದಲಿಜೊಡಿಸುತಜೋದರು । ನವಮುದೇಭವನಡರಿಶಿಲುಕೆಸಿ । ಕಿವಿಯಮೇಲಂಕುಶವಗಳವೊತ್ತ
ಗೆಯಸುತ್ತಿದರೂ ॥ ೫೪ ॥ ನೆಲನುತುಂಬಿರೆದಂತಿತನ್ನಯ । ನೆಳಲುಪರೆವರೆಬೀರೆತೆರಪಿ । ಲ್ಲಳುಕಿಗೂಳಿಯದಿಗದುದಂಬರವೈ
ಯ್ಯೆಧಳಿಯುಲೀ । ಬಿಳದಸುಂಡಿಲಸುರುಟಿವೆಲ್ಲನೆ । ಯಿಳಿಯಮಿಡಿಯಲುಭುಜಗರಾಜನ । ಪೊಳೆವಪಿಡೆವಣಿತಗ್ಗಿಕೊದಿಳಿ
ಯಿತ್ತು ಬಾಯೊಳಗೆ ॥ ೫೫ ॥ ಈವಿರಾಟೋಪಮಮದೇಭವ । ಸಾವಧಾನದಲಮುಮಜೋಧರು । ತಾವುನಡಸುತತಂದರದಭ
ಗದತ್ತನುತನೋಡೀ । ದೇವಗಿರಿಶಿಖರದಲಿನಿಲಿಸಿದ । ದೇವಪತಿಯೋಪೇಣುರಜತ । ಗ್ರಾವಮಸ್ತಕದುಗ್ರದೆನೆಯೆನೆವೆರದರ
ವರಾಗಾ ॥ ೫೬ ॥ ಏರಿದೆನಿಪನಿಜಸೇನೆಯನುಹಿಂ । ದಿರಿಸಿವಾರ್ಥನವಡೆಯಲಾಕರಿ । ವರನನಡಸಿದವಜ್ರದತ್ತನುಬಳಿಕಲದ
ನೋಡೀ । ಅರರೆನೀಲಾಚಲಕೆಕೊಟ್ಟನೂ । ನರಸಿರುಹಭವಕಾಲುಗಳನೆಂ । ಬುರುಭಯಾದುಭೃತಗಳತುಧರಿಸಿದುದರ್ಜುನನ
ಸೇನೆ ॥ ನರನಸನ್ನೆಯಲಖಿಳಸುಭಟರು । ಕರಿಯಮುತ್ತಿದರಬ್ಬಿವೀಚಿಗ । ಳಿರದೆಮಂದರಗಿರಿಯಬಳಸಿದಭಂಡವೆನಲಾಗಾ॥
ಕೆಂಳಿಸುದಗಜಕೂಡಿಬಿವುಸುಭ|ಟರನುತೊತ್ತಳದುಳಿದುಕರಿರಥ| ತುರಗಗಳಸವರಿದುದುಭೀಷಣರೌದ್ರಣವಾಯ್ತೂ ॥೫೭॥
ಸರಪಣಿಯಹಾಹೆಗಳಕರದಲಿ । ಕರಿಯಕರದಲಿನೇಲುತಿದ್ದರು । ಪರಬಲದಪಟುಭಟರಮುತ್ತಿತುಚೊಗರಿಯಂದದಲೀ ॥ ವರರ
ಥನನೀಡಾತಿರ್ದುದು । ಹರಗಜಾಸುರನೊಡಲಶೀಳ್ವಂ । ತಿರೆಮದದಲಿಭಳಿಬಿಯಶೀಳಿದುದಾಮಹಾದ್ವಿರದಾ ॥ ಕೊಂಡನೆಲನ
ನುಬಿಟ್ಟುರಿಪುಬಲ । ಹಿಂಡೊತದುಹರಯಿತ್ತುತವ್ವೆ । ತಂಡದೊಡನರೆಯಿಟ್ಟೆಶಿರಗಳತುಳಿಯಿವಟುಭಟರಾ ॥ ಮುಂಡಗಳು
ಬಿದ್ದುರುಳಿದವುಮಿಗೆ । ದೊಂಡೆಗರುಳಿನಬಸೆಯುರಕುತದ । ಖಂಡಗಳಕಾಳಿಜಪಹೇಸಿಕೆಯಾಯ್ತುರಣಭೂಮಿಾ ॥ ೬೦ ॥ ವಾ
ರಣನೋನುಲತಹಿತಸೇನೆಗೆ । ವಾರಣವೋನಿಜಬಲಪಳುನಚಯ । ಕಾರಣವೋಮೃತ್ಯುವಿನರಣಮಂದಿರದಬಾಗಿಲಿಗೇ ॥ ತೋರ
ಣವೋಸಟುಭಟರಜನ್ಮಕ್ಕೀ । ತ್ಯಾರಣವೊವಿವುದೇಭಸಂಗವಿ । ದಾರಣವೊಪ್ರೌಸತಾಯ್ತುಕೋಲಾಹಲಮಹಾದ್ವಿಪದಾ॥೬೧॥
ನರಿತೋರಗಜಮೈರಿಬಲವನು । ತೂರಿತೊರಿಪುಭೂಭುಜಾಳಿಗೆ । ಹೇರಿತೋಭಂಗವನುಮಲತುಂತರಿಭಟುವಳಿಯಾ ॥ ವಾರಿ
ತೋಸುರಕಾಮಿನಿಯರಿಗೆ । ಕೋರಿತೋನಿಜಬಲಲೆಕೆಜಯವನು । ಸಾರಿತೋರಿಪುವೀರಸಿರಿಯೆನೆಕರಿವಿಜೃಂಭಿಸಿತೂ ॥೬೨॥
ಒತ್ತಿಕವಿದರುನರನನ್ನೆಗೆ । ಮತ್ತೆಸುಭಟರುರಿಪುಮದೇಭವ । ಸುತ್ತಿಗಜಘಟೆವೋದಿತದರಂಗದಲಿಕರಿಗಳನೂ॥ ಎತ್ತಲೆಂ
ದರಿಯದುಮಹಾಗಜ । ಮುತ್ತಿದಾದ್ವಿಪಕರಗಳದುಭೂ । ಭೃತ್ತಿಪಹೆಬ್ಬಾವುಗಳಹೊಲಿಕೆಯೊಲೊಪ್ಪಿದವೂ ॥ ೬೩ ॥ ಕ
ವಿನಗಜಗಳಕೆಡಹಿತುರುಹ । ನಿನಹಗಳಶೀಳಿತ್ತುರಧಿಕರ।ನವಗಡಿಸುತೀಡಾಡಿತುಳಿದರೆಯಿತ್ತುಕಾಲಾಳಾ ॥ ಶಿವಿವಾಗಜಕೊಂ
ದುದನಿಬರ । ಬವರದೊಳಗಾವಜ್ರದತ್ತನ । ವಿವಿಧಬಾಣಾವಳಿಗೆಗುರಿಗಳಕಾಣೆನಾನೆಂದಾ ॥ ೬೪ ॥ ಕೆಡಹಿಸುಭಟರಶೀಳಿಪಿ
ಸುಟೆತು । ನತುವಿರಲುಗಜವ್ರುಭಯರಾಯರ । ಪಡೆಯಚಲವಿಕ್ಕೆಲದಕಾನನದಂತೆರಂಜಿಸಿತೂ । ತುಡುಕಲಮ್ಮುವರಿಲ್ಲಗಜ
ವನ । ಗಡಿಸಿನೂಕಿತುಮತ್ತೆರಿಪುಬಲ । ಕೆಡದುಮುಗ್ಗಿದುಸಳಿದುದಸಿಯರದುದುಮಹಾಭಟರಾ ॥ ೬೫ ॥ ಹಾರೆಗಟ್ಟಿಗೆಯ
ವರತೆರದಲಿ । ಭೂಪರಿರಣವೇತಾಳಭೂತಗ । ಳೋರಣಸಿತಿರುಗುತ್ತಾಲಿದ್ದವುಗಜದಬಳಿವಿಡಿದೂ । ವೀರರಿಪುಗಳಕಾಣದಾದ್ವಿಪ|
ಹೋರಿತವರೊತನೇನನೆಂಬಿನು । ವಾರಣದಪ್ರೌಸಪರಿಯಸಮರಾವೇಕಸಂಭ್ರಮವಾ ॥ ೬೬ ॥ ಸರ್ವಬಲಸಹಿತರ್ಜುನಪ್ರ
ಮು । ಖೋರ್ವರಾಧಿಪರಡಸಿಕವಿದರು । ಕೊರ್ವಿವಿಭವನುಹೊಳಿದರುಹೊಸಮನೆಯಕಣಿಗಳಲೀ । ಪರ್ವತವಚೀಗಡೆಯು
ಕಳಿಯಲು । ಸಾರ್ವಕೆರವಿಮಿಂಚಿಲಿಕಂಗಳು । ಗರ್ವಿತಾಧಿಕಕರಗಳೊಪ್ಪಿದವಿಭದಕಾಯದಲೀ ॥ ೬೭ ॥ ತೆರಳಿಕವಿದುಮು
ತ್ತಮದಕುಂ । ಜರನದರನರಿನದಲಿಸುಭಟರು। ತರಹರಿನಲಳವಲ್ಲಮುರಿದುದುಫಲುಗುಣನನೇನೇ । ಹುರುಳುಗಟ್ಟಲುವಜ್ರ
ದತ್ತನ । ನರಳಿನುಬ್ಬಿಗೆಸಕಲಸುಭಟರು । ಮರಳಿಗಜವರಿತುಥನಂಜಯುನೈನ್ಯಕಾನನವಾ ॥ ೬೮ ॥ ಕಾಲನಿಗಳದಕೊಂಡಿತಿ
ಲುಕಲು । ಸಾಲುಸಾಲಾಗಹಿತರಥಗಜ । ಜಾಲನೆಳಲುತಬಂದುಶಿಕ್ಕಿದಬಿರಿದಿನಂತಿಭದಾ ॥ ಆಳುಗಳಬಗಿಬಗಿದುನೆತ್ತರ । ಮೇ
ಲಿಚ್ಚಲ್ಲುಗಗನಪಥದಲಿ । ಮೇಳಿವಾಮದಕಾಲಸಂಧ್ಯಾರಾಗದಂದದಲೀ ॥ ೬೯ ॥ ಕರಿಯಕಂಕಥ್ವಜಸಿಯೊಳಡಗಿತು । ವರಬಲ
ಪಕೋಲಾಹಲಂಗಳು । ನರನಸಮುಖಕೆವಜ್ರದತ್ತನುಬಿಟ್ಟನಾಗಜವಾ ॥ ತರಹರಿನಲಳವಲ್ಲಕಿದ । ಧೊರೆಯನುತಬಲ
ಬಾಯಬಿಟ್ಟುನು । ಸುರಿದನಂಬಿನಮಳೆಯನಾಗಳಿವಾರ್ಥನೊಡನಿನಲೀ ॥ ೭೦ । ಕುಡಿತೆಯಳೆಯೆರದನಿತರಲಿವಾ । ಲ್ಗಡಲು
ಹೆರವುವೆಳ್ಳಿತನಮುದ್ರದ । ನಡಗರವುಭಾತಾಭಿಗಾರವ್ಯಯಕೆತೀರುವುದೇ ॥ ಬಡಕನೆನುಗೆಗೆಫಲುಗುಣನುಕಂ । ಗೆಡುವ
ನೇನಿಪ್ಪುಕರನಮೂಹವ । ಕಡಿದುಬಿನುಟನುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳರನಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೭೧ ॥ ಕಡುನುಳಿದುನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರ ರತಿಗಳ|
ಲೊಡಬೊಡನೆನರನೆಚ್ಚನವನದ । ಕಡಿದುಕೈಚಳಕದಲಿಕರಕೌಶಲದಿತೋರಿದನೂ । ನಡುವೆಕಡಿದಾಕರವಬಳಿಕವ । ಗಡಿಸಿ

ಫಲುಗುಣನವನನೆಚ್ಚ್ಹನು । ಶಿಡಿಲಿಗಿದಂದದಲಿಕರತತಿತಾಗಿತವನೊಡಲೂ ॥ ೨೦ ॥ ನರನಶರಹತಿಗಳುಕಿಮಿಗೆತರ । ಹರಿಸೀರಿ
ಯುದೆಗಜದಮೇಲಿಂ । ದುರುಳಿಬಿದ್ದನುನೆಲಕೆಯೊಭಗದತ್ತನಂದನನೂ ॥ ಮರಳಿಚ್ಹೇತರಿಸುತ್ತಲಾಕಯಂ । ಜರವಜೀಗದಲೇರಿ
ವಾರ್ಧನ । ಶರವನೆಚ್ಚ್ಹನುಜೊಬ್ಬಿಡುತಲವನ್ಹೆದುಬಾಣದಲೀ ॥ ೨೩ ॥ ಬಳಿಕಲರ್ಜುನನ್ಹೆದುಬಾಣಂ । ಗಳನುಖಂಡಿಸಿವ
ಮ್ಮೊಡನೆಮನ । ವಳುಕದೆಚ್ಚಾಡಿದನಲಾಭಗದತ್ತಸುತನೆನುತಾ ॥ ತಲೆಯನೊಲವ್ರತಕವಿವದಂತಾ । ವಳವನ್ಹೆವತ್ತಂಬಿನಲಿ
ಕು । ಪ್ಪಳಿಸುವಂದದಲೆಚ್ಚುಕೆಡೆಕೆಡೆಯನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದಾ ॥ ೨೪ ॥ ಕರಿಯತಾಗದರೀತಿಯಲಿಯಾ । ನರಳಸೆಡೆಯಲಿಕಡಿ
ದುಬಳಿಕಾ । ನರನಶಫಪನುಕುದುರೆಗಳಕಕ್ಕೈಯವಸಾರಥಿಯಾ ॥ ನರಳನೂರರಲೆಚ್ಚ್ಹನವನೀ । ಪರಿಯೆಲರ್ಜುನನೊಡನೆಕಂಕಿ
ಸ । ದುರುಭುಜಾಟೋಪದಲಿದಿನಸದ್ವಯವುಕಾದಿದನೂ ॥ ೨೫ ॥ ಹಿಂದೆಮತ್ಸಿತೃವೃದ್ಧನಾದುದ । ರಿಂದನಿನ್ನಿಂದಳಿವನದ
ಕೇ । ನಿಂದುನನ್ನ ನುಜಯಿಸಿದಡೆಸಿ(ವಿ)ರನಹಯೆನುತಾ ॥ ನಿಂದವನುಮೂರನೆಯದಿನಸಂ । ಕ್ರಂದನಾತ್ಮಜನೊಡನೆಸಾ
ಹಸ । ಕುಂದದತಿಕೌರ್ಯದಲಿಕಾದಿದನರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೬ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪಮ್ರೋಲಧಾತುನಿರ್ಜರ । ಚಿರಸಿದುರುನೀಲಾದ್ರಿಯಂ
ದದಿ । ನುರಿನಶೋಣಿತವಾರಿಪೂರದಲಿನವನಿಜಗಭವಾ ॥ ನರನನಮುಖಕೆನೂಕಿದನುಪೊತ್ಕರಿಸಿಕವಿಯೆಲುದಂತಿತತ್ಕೀ । ಕ
ರಗಳಿಂಬುದಮುಕ್ತಶೀಕರದಂತೆಯುತ್ತಿದನೂ ॥ ೨೭ ॥ ಕರಿಕವಿದುದಾವಜ್ರದತ್ತನು । ನರಳಸೋನೆಯೆನುರಿದನದಕಾ । ನರ
ನುಮನದೊಳಗಲ್ಪಕೋಪವಧರಿಸಿನಸುನಗುತಾ ॥ ದ್ವಿರದವನುಶರಧಾರನಭವಹ । ಕರದಲೊಂದರಲೆಚ್ಚ್ಹಕೆಡಹಲು । ಧರೆಯ
ಲುರುಳಿತುಮತ್ತೆನುಡಿದನುಪಾರ್ಥನವನೊದನೇ ॥ ೨೮ ॥ ಎಲೆಕುಮಾರಕನಿನ್ನ ನೀಗಳೆ । ಕೊಲುವುದೆನಗರಿದಲ್ಲನಿನ್ನಿಯ್ । ತ
ಲೆಯಿನುಳುಮಿನೆಂದುನೀನಡೆಫರ್ಮನಂದನನೂ ॥ ಒಲಿದುವೀಸ್ನೆತನಾಗಿವನ್ನನು । ಕಳಿಯಹುವಾಗಲಿಮಲತಹಗೆಗಳ । ನುಳಹೆ
ನುತಲಜಡಿದನಲಂಘ್ಯವ್ರತನಗೆಗುರುವಚನಾ ॥ ೨೯ ॥ ಈಗಕಾಯ್ದೆನುನಿನ್ನ ನಮ್ಮನ । ನಾಗಿನೀನಿರುಧರ್ಮಪುತ್ರನ । ಯಾಗ
ಸಮಯಕೆತ್ಕೈತ್ರಮಾಸದಪೌರ್ಣಮಿವಿದಿನಕೇ ॥ ನಾಗನಗರಿಗೆನೀನುಬಾಂ । ದಾಗರುವಕಲಿಪಾರ್ಥನುಡಿಯಲು । ಬೀಗಬಂ
ದಾವಜ್ರದತ್ತನುಮಾರ್ಥಗೆರಗಿದನೂ ॥ ೩೦ ॥ ನರನಮಾಕ್ಯಪನಾತನಂಗೀ । ಕರಿಸಿಪಾರ್ಥನನಾದರಿಸಿಸ । ತ್ಕರಿಸಿಮಿತ್ರತ್ವ
ವನುಪಾಲಿಸಿಬಳಿಕಕಳುಪಿದನೂ ॥ ತೆರಳಿವನಧುನಿಶ್ಶೈಲಗಳನು । ತ್ತರಿಸಿಕತಿಪಯದಿನಕೆಯಾದುಖ । ತುರಗವೈದಿತುಪವನ
ಜವದಲಿಸಿಂಧುದೇಶವನೂ ॥ ೩೧ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳ್ಭಾರತಾಹವ । ದೊಳಗಳಿದಸ್ಯೆಂಧವನಯೋಧಾ । ವಳಿಯಪುತ್ರನುಪೌ
ತ್ರರೆಲ್ಲರುಪರ್ವವೈರವನೂ ॥ ಬಲಿದುತಾವ್ಮೊಗಾ್ರಗಿತಮ್ಮಯ । ಬಲಸಹಿತಲೈತಂದುಪಾರ್ಥನ । ಬಳಸಿಕೊಂಡಾಹವವ
ಕೆಣಕಿದರಾಮುಹೂರ್ತದಲೀ ॥ ೩೨ ॥ ಅರುಣಮೀಳಿಪ್ರತತಿಗಳುನೆ ।ತ್ತನನುಖಂಡಂಗಳನುಕರದವು । ಖರಮರೀಚಿಯಬಿಂ
ಬಕಾಯ್ತುಸಿತಾರುಣಭಾ್ಭಯೀ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿದುಲ್ಕಾವಳಿಗಳಾ । ವರಿಸಿದವುದೆಶೆಗಳನುಸ್ಯೆಂಧವ । ನರಪತಿಯನುತನಂದನನು
ನೋಡದೆಯುದ್ಧಕ್ಕೈತಂದಾ ॥ ೩೩ ॥ ಅರರೆಕಬ್ಬಬ್ರಂಯದವಿರ । ತಿರಿವಿನಬ್ಬರದೊಳಗೆಬಲುರ್ಗಣೆ । ದರಿವಘಾಳಿಯೊಳಕ್ಷ
ಲೋಕವ್ಯಳಯಮಾರುತನೂ ॥ ಸರಳಮನೆಯುರಿಗೆಂಡಪೊಳುಸ್ಮರ । ಹರನಹಣೆಗಣ್ಗಿಚ್ಚ್ಹಿಂಬಂ । ತಿರಲುಕವಿದವ್ರಬಾಣ
ಸಂತತಿವಾರ್ಧನಿದಿರಿನಲೀ ॥ ೩೪ ॥ ಸರಳಡಿಗೆಸಣ್ಣಿಗೆಯೊಲಿರ್ದುದು । ಪಿರಿದೆನಿಪಜಗದಂಡಭಾಂಡೋ । ದರವ್ರಬೀ ಡಿನಕೆರೆ
ಯವೊಲುಸಾಗರವಿರಚಿಸಿತೂ ॥ ಸರಳರೋಮಾಂಕುರವನಂಬರ । ಧರಿಸಿಕೆಂಬಂತಾಯ್ತುಸ್ಯೆಂಧವ । ವರಭಟರುಕವಿಪೆಸ
ವಸಮಯದೊಳಗರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೫ ॥ ಬಳಲಿದನುಬಲುಭಟರಬಾಣಾ । ವಳಿಗಳಲಿಫಲುಗುಣನುಕೈಯಿಂ । ಕಳಚಿಬಿದ್ದುದು
ಧರಣಿಯಲಿಗಾಂಡೀವಕೋದಂಡಾ ॥ ಬಳಿಕಸುರಿಗೆಮುನಿಕದಂಬಗೆ । ಬಳಸಿದುದುದುಮ್ಮಾನಫಲುಗುಣ । ನುಳಿವಹಾರೈಸು
ತ್ತಲಿದ್ದನುವರಬಿಡೌಜಸನೂ ॥ ೩೬ ॥ ಒಡನೆತೆಳಿದುದುಮೂರ್ಛೆಚೀಗದಿ । ಪ್ರೌಢವಿಯಲಿಬಿದ್ದಿದ್ದಧನುವನು । ಪಿಡಿದುರಥತು
ರಗಂಗಳನೆಸಾರಥಿಯುಜೋಳ್ಪೆಸೀ॥ ಕಡುಗಲಿಗಳೀಸಿಂಧುಭೂಪನ । ಪಡೆಯೆಸುಭಟರೆನುತ್ತನರನಡಿ । ಗಡಿಗೆತತ್ಕಲಿಗಳನು
ಹೊಗಳುತತೂಗಿದನುಶಿರವಾ । ೩೭ ॥ ಭೃತಸಮುದ್ರವನೀಂಟಿಮೇಳ್ಪೆ । ಪ್ರತತಿತಂದದಸುರಿಯೆಕಲ್ಪದ । ಹುತವಹನುಭು
ಗಿಲಿಂಬರೀತಿಯಲಾಧನಂಜಯನೂ ॥ ಅತಿಕುಪಿತನಾಗುತಧನುಷ್ಟಂ । ಕೃತಿಯಮಾಡುತನಿಜಬಲಕೆವೀ । ರಕ್ಷಯನೀವುತ
ಮತ್ತೆಕರದನುಸರಳಿಸರಿವಳೆಯಾ ॥ ೪೪ ॥ ಒತ್ತಿಕವಿದಂಬುಗಳುಕಾಲದ । ಕತ್ತಲೆಯಮಾಡಿದವುಗರಿಯಲಿ । ಸುತ್ತಿತೊಡ
ಕಾದವುದಿಶಾಕಾಂತೆಯರಕುರುಳುಗಳೂ ॥ ಹತ್ತಿಕೊಂಡವುರವಿಯಕಿರಣುತ । ಮತ್ತೆಖಗಮಂಡಲದಕಿರಣದ । ವೊತ್ತಮ
ಸಮಸದಲಾಗುವೊನೆಯುರಿಯುರುಹಿತಂಬರವಾ ॥ ... ... ॥೪೫॥
ಉರುಳಿದವುರಿಪುಭಟಶಿರಗಳು । ಹೊರದಿಳಿದವುಬಳಿಕಟ್ಟಿಗಳುತಾ । ಪರಳಿದವುನೋಡುವದಿವೌಕಸರಾನನಂಬುರುಹಾ ।
ನರನಮುನಿಸೋವಿಲಯಕಾಲದ । ಹರನೆಮುನಿಸಿಗೆಸಂಗಡಿಗನಾ । ಯ್ತುರನವಿವರಿಸಲರಿದುರಿಪುಭಟನಿಘನನಿರ್ನಯವಾ॥೪೬॥

ಳೆತಿನಿ ೃವತಿಸೆತಕೇಸರಹರಿಪು | ಬಲದಸುಭಟರುಮತ್ತಕೂಡಿದ | ರಳುಕದೈತಂದಾಕಿರೀಟಿಯೆನಾಗಮುತ್ತಿದರೂ | ಬಳಿಕ ಲರ್ಜುನನುತಿದನೇಕಿಂ | ತಳವಿರಕ್ಕಟನಿಮಗೆಜೀವಂ | ಗಳುಕಹಿಯೆಬೀಡೆಂದುಸಾರಿದನಂಜಾರ್ಥಿಯಲೀ ॥ ೧೧ ॥ ಎಂದಡಾ ನುಡಿಗೇಳದಾಭಟ | ವೃಂದಮೇಲ್ವರಿದಸೆಯೆನಂಸೊಳ | ಗಿಂದುದೋಷವದಿಲ್ಲನುತರಿಪುನೆ ನೆಯಿಲ್ಲವನೂ ॥ ಕೊಂದನರ್ಜು ನನಾಸಮಯದಲಿ | ನೊಂದುದುಸ್ಸೆಳೆವೌತ ೨ಹಿತೆ ೃ | ತಂದುದೈನ್ಯದಲಳುತಬಿದ್ದಳುನರನಚರಣದಲೀ ॥ ೧೦ ॥ ಬಳಿಕಲ ರ್ಜುನತನ್ನ ಚಾಪವ | ನಿಳುಹಿಧರೆಯಲಿಕರುಣದಲಿದು| ಸ್ಸಳಿಯನೆತ್ತಿದನಾಗಗದ್ದನಿನಿದಪರಿಸಲೂ ॥ ಅಳುತಲಾಡಿದ ಳಿಂಣನಿವನಿಂ | ನಳಿಯನಾತ ೃಜನೆಂದುಪೌತ್ರನ | ನುಳುಹುನೀನೆಂದೆನುತನುಡಿದಳುಬಹಳದೈನ್ಯದಲೀ ॥ ೧೩ ॥ ಎನಲದಲ್ಲಿ ಹನೆನ್ನಳಿಯನೆಂ | ದೆನುತಕೇಳಿದನಾಗಳಾಯು | ರ್ಜುನನುದುಸ್ಸಳೆನುಡಿದಳಿಣ್ಣನಕೂಡೆವಿನಯದಲೀ ॥ ಘನತರಾಹವದ ಲ್ಲಿನೀಮೈದುನನವಧಿಸಿದೆಹಿಂದೆಯದಕಾ|ತನುಜನತಿಭೀತಿಯಲಿನಡಗುತಲಿಶರನುಮಿಂದಿನಲೀ॥೧೪॥ಬಂದನರ್ಜು ನನೆನಲುಕೇಳುತ | ಲಿಂದುಜೀವವಬಿಳುವನೆನ್ನಯ | ನಂದನನುಕೇಳಿನುತದುಸ್ಸಳೆಯಾಗಳಳುತಿರೇ ॥ ಆಂದುತಂಗಿಯಬಹಳಕೋಕಕೆ | ನೊಂದುಪಾರ್ಥನುಮನದೊಳಾನೃವ | ನಂದನೆಯುಸಂತೈಸೆನುಡಿದಳುಮತ್ತೆನರನೊಡನೇ ॥ ೧೫ ॥ ಇಂದುನೀಕೌರವರಕ ಷ್ಪಡೊ | ಳೊಂದಸೆಣಿಸದೆವುತ್ತೈಸ್ಯಂಧವ | ನಿಂದಲಾದನುಚಿತವನೆನೆಯದೆಭೂರಿಕರುಣದಲೀ ॥ ತಂದೆಯಿಲ್ಲದಮಗನಿವನ ಸಲ | ಹೆಂದೆನುತನರನಂಪ್ರಿಯಲಿತಾ | ತಂದುಕೆತಹಿದಳಾತ್ಮಪುತ್ರನನಧಿಕದೈನ್ಯದಲೀ ॥ ೧೬ ॥ ಉಳುಹಿನನ್ನ ಯಪುತ್ರ ನನುನೀ|ಫಳಿಕೊಳೆ ೃಲಿಯುಣ್ಣಸುಕೃತಂ|ಗಳನುಕೀರ್ತಿಯನೆನುತದುಸ್ಸಳೆಕರಣುಕರಣಿನುತಾ|ಅಳುತಲಡಿಗೆರಗಿರಲುದಯಿವೆ ಗ್ಗಳಿಸಿಯೊಕ್ಷತ್ರಿಯಾಧರ್ಮಂ | ಗಳನುಸುಮುಸುಡೆನುತ ೃಕರುಣದಿವಿಘರ್ಷದಾಂಬುಗಳಿಂದಾ ॥ ೧೭ ॥ ಅನುಜಕೇಳೆನ್ನಿಂದನಿ ನ್ನಯ | ತನುಜಗಕಟಾಭೀತಿಯೇನೃಪ | ಜನರೊಳೆನ್ನಿಂದದಲಿನಿರ್ಗುಣರಾರುಲೋಕದಲೀ ॥ ಎನುತಪಾರ್ಥನುದುಸ್ಸಳೆ ಯನತಿ | ವಿನಯದಲಿತಾನೆತಿ ೃಮತಾ ೨ | ನನಿತೆಯನುತಕ್ಕೈಸಿಭೋಳಿಟ್ಟಳಲಿದನುವಾರ್ತಾ ॥ ೧೯ ॥ ಬಳಿಕಶೋಕವನಿ ಲಿಸಿತಂಗಿಯ | ಬಲುದುಗುಡುವನುಒಡಿಸಿಯರ್ಜುನ | ಕಳುಹಿದನುದುಸ್ಸಳೆಯನಾದರಿಸುತ ೃನಲವಿನಲೀ ॥ ಬಳಿಕಲಾಸತಿ ಪುತ್ರನನುನಿಜ | ಬಲವನೆಂದೊಡಗೊಂಡುತನ್ನಯ | ಪ್ರೊಳಲಿಗೈದಿದಳೆಲೆಮಕ್ಷಿತತನಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೦ ॥ ಧರಣಿಸುರತ ತಿಸಹಿತಬಳಿಕ | ಧ್ವರವಿಷಯವೆಂದೆನಿಸವಿಧಿಗಳ | ವಿರಚಿಸುತತಪ್ಪದೆತದುಕ್ತ ೌ ೃವ್ರತದಿವರ್ತಿಸುತಾ ॥ ಪರಮಕರುಣಾರ್ನ ವನುವೇಂಕಟ | ಗಿರಿಯಧಿಪನಹಕ್ಯಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಕರುಣವನುಪಡೆದಿಹಸಥನಂಜಯನಂದುತೆರೆದಿದನೂ ॥ ೧೧೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೧೫೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕಡುಹಿನಲಿತನ್ನಯಕುವಾಲಕ | ನೊಡನೆತಾನಾಹವವವಿವಿರಚಿಸಿ | ಮುಡಿವಿದುಮತ್ತೆಕಿರೀಟಿಯು ಳಿದನುಜೀವರತ್ನದಲೀ ॥ ... ...

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಬಳಿಕಾಮುಖತುರಂಗವ | ಲೀಲೆವಿಗೆಪ್ರೂರ್ವೋತ್ತರದದೇಶಂಗಳನು ಚರಿಸೀ ॥ ಮೇಲಿತಾಮಣಿಪುರವದೆಂಬವಿ | ಶಾಲಪುಟಭೇದನವಶೇರಲು | ಮೇಳದಲಿನಡೆತಂದನರ್ಜುನನದರಚೆಂಬಳಿಯಾ ॥೧॥ ಬಿಟ್ಟುದಾಕ್ಷಣಮುರದಹೊ | ಘಟ್ಟಿನಲಿಫಲುಗುಣನಪಾಳಯ | ಮೆಟ್ಟಿದನುಪಶ್ಚಿಮಮಹೀರುಹದಗ ೨ವನುಸೂರ್ಯ್ಯ | ಧಿಟ್ಟರಲ್ಲಿಯಭಟಮಹಯವನು | ಬಟ್ಟಿಯಲಿಪಿಡಿದೊಯ್ದಲಾಯವಿ | ಕಟ್ಟದರೆಯಾಬಭೃವಾಹನಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥೨॥ ಪಿಡಿವಿರೀವಾಜಿಯನುನೀವಾ | ವೆಡೆಯೊಳೆಂದಾಬಭೃವಾಹನ | ನುಡಿಯೆಭಟರರುಹಿದರುಧರ್ಮಜಯಜ್ಞಾತುರಗವಿದೂ ॥ ಪ್ರೌಢವಿಯಗಲಕೆಬಂದುಬಿಟ್ಟ ೬ದೆ |ಕಡಲತಡಿತನಕಕ್ಕುಳ್ಳರಾಯರ | ಪಡೆಗಳೆಲ್ಲವುನರನಕೂಡೆಬಹಿರ್ವನಂಗಳಲೀ ॥ ೩ ॥ ತರಿದ ರುಪವನಗಳನುಕೈಗಳ | ಹೊರೆಹೊರೆಯಕೊಯೊಕ್ಯುದ್ದಾಯಿಕ್ಕದ | ರುರುಹಯಾಳಿಕೆಕಮಸರಸಿಯಕರಡಿಕೆಭವಾ ಚೀ |ಅರಸಿಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟಿಗೆ | ಹೊರುವಡಾಳಿನುಹಿದಿದರೆನುತೆ | ಚ್ಚರಿಸಿದರುಪಟುಭಟರುಜಡಿದರುಖಂಡೆಯಂಗಳನೂ ॥೪॥ ಆರಮನಿಗೆಕೀಲಾರದವದಿರು | ಹರವಿಹರವಿಹಾಲುತುಪ್ಪವ | ತರುತಿರಲುಕೊಂಡೊಯ್ದಲನಿತನುಕಾವಡಿಗಳೊಡನೇ | ತರ ಹರಿಸಳ್ಳವವದಿರ | ದುರುಳತನಕಬಿರಿನುಕೊಟ್ಟಿಗೆ|ಹರಿಗೆಬಲರಡ್ಡೆಸಿಕೊಂಡರೆನುತ ೃದೂರಿದರೂ ॥೫॥ ಯನಗೆಚಿನನನು ರತನಗೆಚಿನನು | ಜನವಕೊಡುಕೊಡುಚೀಗದಲಿವಾ| ರ್ಧನನುಪಿಡಿತಹೆವೀಗಲ್ಲಬಂದದಲಿನೀವಾಡೂ|ನಿನಗೆಳೆನವೇಜೀಯನೇ ಸಾ | ವನಧಿಹೆಚ್ಚಿದರೇನುನಿನ್ನಯ | ವೊನೆಗಣೆಯಿತಾನದಕಗಸ್ತ್ಯನುಹೊಯಿಸುಹೊರಗುಡಿಯಾ ॥ ೬ | ಎನಲುತನ್ನ ಲ

ಪನಶ್ವಮೇಧದ । ಳೆನತುರ್ವಭಾಳೇದಲಿಕಟ್ಟಿದಕನಕಪತ್ರದಬಿರುದತಾನೋದಿಸಿದನದರೊಳಗೇ ॥ ಅನಳಿಕಕುಲಪಾಂಡುನೃ
ಪನಂ । ದನಯುಧಿಷ್ಠಿರಯಜ್ಞಾಹಯವಿದ ॥ ನನುಜಪಾರ್ಥನುರಕ್ಷಿಸುತಲೆ ಶ್ವತಂದನೆನೆಕೇಳ್ದೂ ॥ ೭ ॥ ಮನದೊಳಾಹ್ಲ
ಣಬಭ್ರುವಾಹನ । ಮನುಜವತಿನಿಸ್ಪೃಹಿತನ್ನಯ । ಜನಕನರ್ಜ್ಜನನಿಂದುಬಂದನಲಾಯೆನುತಾ ತ್ಗಾ ॥ ಳೆನತರಪಿ ಪ್ರತಿ
ಯನುಧರಿಸುತ । ತನಗೆಹಿತವಾದವರಿಗೀತೆರ । ನನುತಿಳುಹಿತಾಕಾಣಹೋಹೆನೆನುತ್ತಲನುವಾದಾ ॥ ೪ ॥ ಅರರೆವಾಂಡವಪಾ
ಪತಿವಿುರಕೆ । ತರುಣಿಯಾಹಯವೆನ್ನ ಪಿತನಪ । ವರ್ಧನಂಜಯನೆನುತದಾತ್ಮಪ್ರಿಯೆವು । ದಂಚಿಯನೂ ॥ ಮರಳಿಕೂಡಿ
ನಲಿಚ್ಚ್ಹಮದನನ । ಸರಳಿತಾನೀಹಯವೆನುತಮಿಗೆ । ಪರಮಹದುಷದಲಾಗಪುಳಕಾಂಕುರವಧರಿಸಿದನೂ ॥ ೯ ॥ ಕಟ್ಟಲೀ
ಮುಕಪುರಪ್ರತರದಲಿ । ಬಿಟ್ಟಗಚ್ಚರಿಯಾಗಿಪ್ಪೊನಪ್ಪೊಂ । ಟ್ಟಿಗಳಿರುಳ್ಗಿಗಳಗುಡಿತೋರಣಗಳೋರಣಿಸೀ ॥ ಬಟ್ಟಿಯಲಿಪನ್ನೀ
ರಚಳೆಯವ । ಕೊಟ್ಟುಪರಿನುಳಕನುಮನಾಲೆಯೆ । ಥಟ್ಟಕೆದಲಿಭವನಭವನದಬಾಗಿಲೊಳಗೆಂದಾ ॥ ೧೦ ॥ ಕಳನಕ
ನ್ನಡಿತಿಕಾಂತಾ । ಕುಳನಡಿಯಲಿವಿರಾಗಿದಂತಾ । ವಳಿಗಳಲಿಮುಕಾ ತಪತ್ರವನೆಗಹಿಕನ್ನೆಯರೂ ॥ ಳಲವಡನುವಾ
ಗಲಿಸುಲಾಜಾ । ವಳಿಯುಕುಸುಮಾಂಜಲಿಯಮುಕಾ ತ್ । ವಳಿಯವಾರ್ಥನಮೈಲೆಯನುತಾನೃಪತಿನೋಮಿಸಿದಾ ॥ ೧೧ ॥ದ
ಳದಸಿಂಗಾರದಲಿಬಿರುದಿನ । ಹಳವಿಗೆಯನೆತಿ ತ್ತಿಸಲಿರಥಿಕರು । ಸುಳಿಸಲೊಯ್ಯಾರ್ದಲಿಪಯಗಳರಾಯರಾವುತರೂ ॥ ಕುಲ
ಶಿಖರಿಶಿಖರಾಗ್ರದಲಿನುಂ । ಡಲಪಡೆಯೊಲುಮತೆ ತ್ತೀಭರಾಜೆಯೊ । ಳಳವಡಿಸಲತಿವಿಧ್ಯರತ್ನ ದರಂಚಗಳನೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ತೆಗಸಿ
ದನುಭಂಡಾರದಲಿರುಗ್ರಹುಗಿವಕಾಂತಿಯರತ್ನ ರಾಶಿಯ । ನಗಣಿತದನವಚಿತ್ರಚೀನಾಂಬರದಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಾ ॥ಮಳೆಮುಸಿಸಿಪರಿಮಳಿ
ಸುವನುಲೇ । ಪಗಳಿಕಸ್ತೂರಿಕರ್ಪೂರಂಗಳ । ಬಗಬಗೆಯಲಳಳವಡಿಸಿಕಟ್ಟಿಸುತಿದ್ದನಾನೃಪತೀ ॥೧೩ ॥ಪಳುಜಲಧಿಯರತ್ನ ನಿಕರದ ।
ಗಾಳಿಯವ್ಹೊತ್ತಿಜಗದಸುಗಂಧದ । ಪಾಳಿಯವ್ಹೊಸುರಗಿರಿಯಜತಾಚಲದಸೋದರವ್ಹೋ ॥ ಯೇಳಲರಿದೆನೆಭಂಡಿಭಂಡಿಯುಮೇಲೆ
ರತ್ನ ದರಾಶಿವೃಗವುದ ಜಾಲಕಾಂಚನರಾಶ್ಯಂಜಿಸಿತರಸಕೇಳಿಂದಾ ॥೧೪॥ಕುಕ್ಕುಟದಕೂಗಾಟನೂಡಣ ।ದಿಕ್ಕಿನೆಲರೆಡೆಯಾ
ಟನುರುದುಮಿ । ವಕ್ಕಿಗಳಪರಿಪರಿಯಚಿಲಿಪಿಲಿರವದಚೀರಾಟಾ ॥ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯಟಿಯಕೂಟಕಮಲದ । ನೊಕ್ಕುದುಂಬಿಯೆಚೀಟ
ವೇಣೆದ್ದನೆ । ಮಿಕ್ಕಕತ ಲೆಯೋಟನೆನಿಸದುದುರವಿಯಬರವಿನಲೀ ॥ ೧೫ ॥ ಉದಯವಾಯಿತು ತ್ಭಯೆಕಟಕದೊ । ಳೂ
ದಪವುಬಲುವಾದ್ಯರವನೆಲ । ನದಿರುವಂದದಲಖಿಳಬಲಸಂನಾಹವನುಮಾಡೀ । ಶ್ರಿದಕಪತಿಸುತನಾಗಳಾಹವ । ಕಧಟುಮಿಗಿ
ಲಿವಿರಾಜನಾಹ್ವಣ । ವಿವಿರುಗೊಳೆಲೆ ತ್ಗಿತಂದನಿತ್ತಲುಬಭ್ರುವಾಹನನೂ ॥ ೧೬ ॥ ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಲಿವಿಸ್ತ । ಪ್ರಕರದಲಿಗಣಿ
ಕಾಕಪಂಬ । ಪ್ರಕಟಿತಮಲಗೀತವಾದ್ಯದಲಖಿಳವಿಭವದಲೀ ॥ ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಪುಟದಿಳಾಪಾ । ಲಕರಮೈಲೆದಲರಳವರ
ಮೆ । ಕ್ತಕಸುಲಾಜಿಯುತಳಿವಕಾಂತೆಯರೊಡನೆನಡೆತಂದಾ ॥ ೧೭ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಪಾರ್ಥನಪಡೆ
ಯವರಗತಿ । ಲೀಲೆಯಹರಿತಿಯಲಿಬಳಿಕಾಬಭ್ರುವಾಹನೂ । ಹೇಳಲರಿದೆನೆವಿವಿಧವಿತ್ತ ದ । ಮೇಳದಲಿನಡೆತರುತಫಲವುನಿ ।
ವಾಳಿಗಳಲಿಡಬಲದಲೀಡಾಡಿದನುವಾರ್ಥಂಗೇ ॥ ೧೪ ॥ಮುತ್ತುಗಳನರಗಳನುಕಾಣಿಕೆ । ಯಿತ್ತುದಪಗಳಿಗೆರಗಿದನುಮಹ ।
ಗತ್ತನಾಶ್ವವತಂದುಕೊಟ್ಟನುವಿವಿಧವಿನಯದಲೀ । ಮತ್ತೆಚಾಚಿದನೊಡಲಧರಣಿಗೆ । ಕೆತ್ತರಜಿತಸುವರ್ಣರತ್ನದ ।
ಮೊತ್ತಗಳನೆರಡಿಲ್ಲದಿತ್ತನುಬಭ್ರುವಾಹನನೂ ॥ ೧೯ ॥ ಅರಸಕೇಳೆಬಭ್ರುವಾಹನ । ಧರಣಿವಾಲನಘರ್ಘನಂದಾ । ದ
ನಸದಿರ್ದನುಬಳಿಕತನ್ನ ನೃಪನಾಗಚಿಂತಿಸುತಾ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸುವಾದರವಮಪ್ಪಿತೃ । ವಿರಚಿನನದೇಕೆನುತಯೋಚಿಸು । ತಿರಲು
ಮುತಾ ತ್ಪುತ್ರನೊಡನೆಕರೀಟಿಯಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೦ ॥ ಸವನಮುಕ ತ್ತುರಂಗಮವನು । ತ್ಸವದಿಬಂದಪೈಸಿ ಪಿಡಿದೆಲೆ । ಕುವ
ರಮತ್ತತಿಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆಕೇಡಿತನದಿಂದಾ । ಎವಗಳುಕಿಯೆಯೋಧನೊಡ್ಯೊ । ಗವನುಮಾಡದೆವಿಪ್ರಲನೃಪಧ । ರ್ಮವ
ನುಬಿಟ್ಟಪದುರಾತ್ಮಹೋಗೆಂದರ್ಜುನನುಜರಿದಾ ॥ ೨೧ ॥ ಸರನನುಡಿಗಾಬಭ್ರುವಾಹನಧರಣಿಪತಿದುಃಖಿಸುತತನ್ನಯ । ಪು
ರಕೆಮರಳಿದನಾಗಲರ್ಜ್ಜುನನಾತ್ಮಸುತನೊಡನೆ । ಕೆರಳಿನುಡಿದಾನುಡಿಯಕಾಕೋ । ದರಪತಿಯತನುಜಾತತನ್ನಯ । ಪರ
ನುಚೊಳದಲರಿದಬಂದಳುಪುತ್ರನಿದೆಡೆಗೇ ॥ ೨೨ ॥ ತನುಜಕೇಳೆಬಭ್ರುವಾಹನ । ನಿನಗೆನಾಜನಯಿತ್ರಿನಾಗಂ । ದ ಸ
ನತನೂಜೆಯುಲೂಪಿಯುಂಬವಳ್ಹಾನುಪ್ರಿಯೆಂದಿಂದಾ । ಳೆನಹಿತವಹೇಳುವಡೆಬಂದೆನು । ಮನವ್ಹೇಲಿದುನಿನೀನ್ನುನಿನ್ನಯ ।
ಜನಕನೆಂದುದವಾಡುಬಿಡದಿರುರಾಜಧರ್ಮವನೂ ॥ ೨೩ ॥ ಆಧಟಿನಲಿನೀತನ್ನೊಡನೆಕಾ । ದಿದಡೆವಾರ್ಧನಿಗೀಗಳೆಸಿ ।ಮ್ಮು
ನಾಸುದುಭಯಯೆಚೀಡಮನವಲಿಹೊದ್ದದಫೆನಿನಗೇ ॥ ಮುದದಿಗುರುವಿನಕೂಡೆಕಾದನೆ । ನದಿಯನತಕೇಳ್ಮುನ್ನನ್ನ ಸೆಣಸಿದ ।
ರೊಡನಗಿಕಾದೂಡುಚಿತರಾಜರಿಗರ್ದ್ಧಧರ್ಮವಿದೂ ॥ ೨೪ ॥ ಎನುತಲರುಹಿದುಲೂಪಿಗಂದಾ । ತನುಜನೆದ ದನಭಿನಮಿಸಿಕೇಳ್ದ
ಲಿ । ಜನನಿತಂದೆಯರೂಕೂಡೆಕಾದೂಡುಚಿತವಲ್ಲೆನುತಾ ॥ ಮನವಳುಕಿತಿರುಗಿದೆನುನೀನಿಂ । ದೆನಗನುಜ್ಞೆಯನಿತ್ತೆಯಾ

ಜೋ । ಧನವನಾಡಿಂದರ್ಜುನನುಮೊದಲಿಸಗೆಹೇಳಿದನೂ ॥ ೨೫ ॥ ಅದರಿನಿಂನಿವಿಬ್ಬರಿಗೆಸ| ಮ್ಮದಜನಿಸುವಾರೀತಿಯು
ಲಿನಾ । ನಘಟುತನದಲಿಕಾದುವೆನುಳಲಿವಾರ್ಥನೊಡನೆಂದೂ ॥ ಸದನಕಾನಿಜಜನನಿಯನುಳಕಳು । ಹಿದನುಯುದ್ದೋದ್ಯೋ
ಗವನುವಾ । ಡಿಪನುತದನಿಂತಡದಲಾಗಳಿಬಭ್ರುವಾಹನನೂ ॥ ೨೬ ॥ ಜೀಯಚಿಂತೆಯದೇಕೆನವಕಿಖಿ । ಚೀಯಿಸದೆತಾವನ
ದಲುದಯಿಸಿ । ಯಾಯರಣ್ಯವನಧಿಕಪೂತತೆವನಿ ಷ್ಠಗಡಗಿಬುದೇ ॥ ರಾಯರಿಗಪಿತೃವೆಂಬಸುತರೆಂ । ಪೀಯಂಚಿಕೆತಾನೇಕೆವು
ಲತವ । ರಾಯುವನೆಕೆಡಿಸುವುದೆಧರ್ಮವಿದೆಂದರವನವರೂ॥ ೨೭ ॥ ಕುಸುಮದಲಿಫಲಹುಟ್ಟಿಯದಖಂ । ಡಿಸದೆತಾನೆಯೆನೇ
ವ್ಯವಾಯಿತೆ । ವಸುಮತಿಯೊಳಾಫಲಮಹೀಕ್ವರನಿನಗಿದೇಕೆಣಿಕೇ । ಮನೆಗಣಿಯಲರ್ಜುನನತರಿದರೆ । ಜಿಸುಗಬಿದುವುದೆಕೀ
ರ್ತಿಸುಕೃತವ॥ ಸಸಿನೆನೋಡೈಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮವಸೆಂದರವನವರೂ ॥ ೨೫ ॥ ತಪ್ಪದೆಂದುಕುವಾರಪಿತೃವಧೆ । ಗೊಪ್ಪಿದನು
ಬಳಿಕೊತನೆರೆದುದು । ಮುಪ್ಪಿನಲಿರೋಗಗಳುನೆರವಂದದಲಿದುರ್ಜನರೂ॥ಅಪ್ಪನುಚಿತವನೇನಹೇಳುವೆ|ನಪ್ಪಚೀಡವೆಮಗನು
ನಮಿಸಿದ । ಡೊಪ್ಪಿತಿಬ್ಬರಧರ್ಮವರ್ತನವರಸಕೇಳಿಂದಾ ॥ ೨೯ ॥ ತಗಸಿದನುಕೊಡುವುದಕೆತಂದಿ| ದ್ಪಗಣಿತದವನು ತವನು
ತುರಗವ । ಮುಗುಳಿಚಿದಬಾಹೇಳಿನುತ್ತಕರಿಸಿದನುದಳವಾ ॥ ನೆಗಹುತಲಿಖಂಡಿಯುವರಾವುತ । ರುಗಿದುನೂಕಿದರಶ್ವತತಿಯ
ನು । ಮೊಗದನಭ್ರವಕರಿತಥಾಗ್ರದವಿವಿಧಕೇತುಗಳೂ ॥ ೩೦ ॥ ಜೋಡುಮಾಡಿದರುಭಯಾನ್ಯವರೊಳ । ಗಾಡಲಮ್ಮರುಹಿರಿ
ಯರುಚಿತವ । ಕೇಡುಬಹಕಾಲಕ್ಕೆಬಪ್ಪೆದುಬುದ್ಧಿಯನುಸರಿಸೆ| ಹೂಡಚೀಕೇಗರುಡಗರಕೆಯ । ಕೋಡಚೀಕೇಜಲಧಿಕಾಳ
ವ ।ನಾಡಕೂರನುಬಭ್ರುವಾನಗೇಕೆಸನ್ನಾಹಾ ॥ ೩೧ ॥ ಅವಗಡಿಸದರ್ಜುನನುಬಲದೊಳಿ ।ಗವನಿಪತಿಗೆಚ್ಚರಿಕೆಬಿಡದನು । ಭ
ವಿಸಿಕೊತತೆಯುಕೆಣಕುವರಿಗಳತವಕತಕೆಗ್ಗಿದುದೂ ॥ ಹವಣುವರನೇಬಲ್ಲಫೌಜುಗ । ಳವನಿಪಿಸಲಾದಂತವೋಹಿದ । ವವರಿವ
ರಸದಳಿತಫಲಿಯೊಳಿಯರ್ಕನತಗಿದನೂ ॥ ೩೨ ॥ ಅರಸಕೇಳುರಜೋಗುಣೋಕನ । ಹಿರಿಯಭಂಡಾರಕ್ಕೆತನ್ನ ನೃಪ । ವರಚ
ಮೂಸರುಸಲಿಯುತಿಪನಾಣಯಗಳೋಮೇಗಣೂ । ಪರಿದುಕಚ್ಚೊದೆನುತಕಶಿಭಾ| ಸ್ಕರರುರಾಹುಗೆಹುತ್ತವಿಕ್ಕಲು । ತರಿಸು
ತಿಪನುಶ್ಮನಪ್ರೊಲೆಸದುದುಬಲಪದಳೂಳೀ ॥ ೩೩ ॥ ತೀವಿಕೊಂಡಿರೆಧೂಳಿದಿಗಿಭಗ । ಳೋವ್ಯೊಮ್ಯಣ್ಮಯಗಜಗಳಂತಿಹ|ವಾ
ವಿಪುಲಸುರಲೋಕನೆಲವಾಳಿಗೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುದೂ ॥ ನಾವರಿಯಿವಾಬ್ರಂಯಪೀಠದ । ತಾವರೆಯೊಲಲಿತಸ್ಥಲಾಬ್ಜದ । ಭೀವಿ
ಯನುಸರುತವಿಸೆತೇನೆಂಚಿನುಮಹಾಮ್ಲಭವಾ ॥ ೩೪ ॥ ಕರನಹಸ್ರದೊಳೊರಸಿಕೊಳುತಿರೆ । ಧರೆಯಬಿದೆದಿನನಾಥನಕ್ಷೌಗ
ಳಿರಡರೊಳಗಿಡಿಪೆರ್ದತನ್ನ ನೃಪನರಚಮೂರೇಣೂ ॥ ಸುರಕುಲೇಶನಸಾವಿರಾಲಿಗೆ । ಮುರಳಿಹಸ್ತಸಹಸ್ರವೋಮ್ಮೆಯು| ದೊ
ರಕದೊಡೆಪಶಿಗೆಂತೆನುತ್ತಳಲಿಪಳುಕಚಿನೋಡೀ ॥ ೩೫ ॥ ಏಳುಜಲನಿಧಿಮನಗಿಯೊಂದೇ ।ವೇಳೆಯಾಲಿಪ್ಪೊರಮಟ್ಟುದೋವಿಧಿ ।
ಯಾಳಿನೆಶಿಕೆಯುಕೊಳಲುಬರೆಕೂಡಿದಜಗಜ್ಜನವ್ಯೋ॥ಹೇಳಲರಿದೆನೆಖಡ್ಗಬಾಪಕ । ರಾಳಿವರಳುಗದಾದಿಕಸ್ತ್ರದ । ಮೇಳದಲಿ
ಪಟುಭಟರುನೆರದುದುಮುಂದೆನಂದಣಿಸೀ ॥ ೩೬ ॥ ನಯನವೇಕೆವಿಯಾಗಲಾಷಣಿ । ಚಯಗಳುಳಿದವುವಿಕ್ಕವರಖಿನ । ಭ
ಯವನದನಿನ್ನೆನನೆಂಚಿನುತದಬ್ಭಲಾರ್ನವದಾ ॥ ಹಯದಹೇಷಿತಗಜದಬ್ಯಂಹಿತ । ರಯದಲೊದಗಿದವಿವಿಧವಾದ್ಯ । ಚಯದಪ
ನಿಘ್ಮರನಿನದಲೋಕದಕೆವಿಯಕೇಳಿಸಿತೂ ॥ ೩೭ ॥ ಗಗನದಳಿತಮುಕೋಲುಗಳೊಸುರ| ನಗರಿಯಂಗನೆಯರಿಗೆವೋಹಿಸಿ|
ನಿಗಡಸುಭಟರುತನುತನುಗೆಕರನೆಳೆಯುಚಿರಲುಗಳೋ । ಹಗಲೊಡೆಯನಂಗದಲಿವಿಟ್ಟಪು । ತೆಗವಹಾರೆಯೊಕೌರ್ಯದೊ
ರೆಮು । ಚ್ಚುಗಳೊತಾನೆನೆವಡೆಯೊಳೊಪ್ಪಿತುಸಬಳಸಂದಣಿಸೀ ॥ ೩೮ ॥ ಪರನೃಪಾಲಕವಿಪುಲತೇಜ । ಸ್ತರಣಿಗಡ್ಡೈಸಿದ್ದ
ವೇಳೆನ । ಹೊರಳಿಗಳೊಗಗನಾಪಗೆಯದಾಂಟಿಸುವಹರಿಗೋಲೋ । ಅರರೆವೀರಶ್ರೀಯಕಂಠಾಂ । ತರದಲೊಪ್ಪುವತಾಳಿಗ
ಳೊಯೆನೆ । ಹರಿಗೆಗಳುನೆರೆಹೊಳವುತಿರ್ದವುಭಟರಕೈಗಳಲೀ । ೩೯ ॥ ಹಗೆಗಳಂಗದರಕ್ತಪಾನ । ಕ್ಕೊಗೆದಜಿಗುಳಿಗಳಂತೆ
ರಣವೇ । ವಿಗೆನುನೋರಾಗದಲಿನೀರಾಜನವನೆತ್ತುವರೇ । ತೆಗತೆಗದುಹೊತ್ತಿಸಿದನಿಡುಬ । ತ್ತಿಗಳತೆರದಲಿಯಲಗುವೆಳಗು
ರೆ । ಝಗಝಗುಸಿವಿಧಾನುಷ್ಕಹಸ್ತದೊಲೆಸದವಂಬುಗಳೂ ॥ ೪೦ ॥ ವೀರರಸನಾಗರದಕಾರುವಗ । ಳೋರಣವ್ಯೋಕುಲಶಿಖ
ರಿಗಳಸಂ । ಚಾರಣವ್ಯೊಗಗನಾಭ್ರಗಳಭ್ರಾಗಗಳೊಕಾರಿರುಳಾ ॥ ತೋರವಪರಾಶಿಗಳೊವಿಗ್ರಹ । ಭೂರಿಮಲ್ಲರಗೋಣಧರಗ
ಳೊ । ವಾರಿಗಾಕ್ರೀಡಾದ್ರಿಯನೆಗಜಘಟ್ಟಿಗಳೊಪ್ಪಿದವ್ರೂ ॥ ೪೧ ॥ ಕಡಿಯಣದಕಟವಾಯಲೋಳೆಯ । ಕುಡಿನೊರೆಯೆಸಮ
ಕಟವ್ಯಗ್ಘುಲ್ಲಿಸು । ಸಡಗರದವೊಂಗೆಜ್ಜವಕ್ಕರಿಕೆಗಳಳಿಂಟಿಗಳಾ ॥ ನಿಡುನೋಸಲದರ್ಪಣದಚಬುಕಿನ । ಹೊಡೆಗಳರಿಯ
ದರಾವುತರುಗಳ । ಮಡದನ್ನೆಗೆಸುಳಿವದಿವ್ಯಾಶ್ವಂಗಳೊಪ್ಪಿದವ್ರೂ ॥ ೪೨ ॥ ಅನಿಲನನುಬೇಗದಲಿಗೆಲಬೇ । ಕೆನುತಮರುವು
ಡಿಪಳಿದವೊಲುಕಾ । ಲಿನಲಿಚಲ್ಲುತಧೂಳನೋಡುವುದಾಹವಾಗ್ರದಲೀ ॥ ಎನಗೆಸೋತೆನವಿಾರನೀನಿ । ಲ್ಲೆನುತಗೆರೆಬರದಾ
ಕೆಮ್ಮಿಡುತಿಹು । ದೆನೆಯಣವಳಿವುಂಡಲಾಕೃತಿಯಾಗಿತಿರುಗುವುದೂ ॥ ೪೩ ॥ ಅಮಿತಬಲವಾರ್ಥಿಯಲಿಳೆನಜಯ । ಕಮಲೆ

ಯನುವರಕೀರ್ತಿಸುಧೆಯನು । ನಿಮಿಷಕುತ್ಪಾದಿಪಡೆಮಥಿಸುವಮಂದರಗಳಂತೇ । ಆಮುಮಹಯನುರಥಿವತಾಕಾ । ಸಮಿತಿಯಲಿಕಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಬಲಿಸಂ । ಭ್ರಮಿಸುರಥಿಕರತೇಜದಲಿರಥರಾಜಿಯಂಜೆಸಿತೂ ॥ ೪೪ ॥ ಬೀಸಿದರುಚೌರಿಗಳಬಲವೆರ । ಡಾಸ ಮುದವಲಿವೀಸಗಳಚಿತು । ಸೂಸದಲಿಹೊಯಿದಾಡಿಲಾವಣಿಗೆಯನುತೆಗಸಿದರೂ ॥ ವೇಸಗೊಂಬರುತಲೆಗೆಹೂಣಿಸಿ । ಯೋಸರಿಸಿವೇಲ್ವರಿಮುಗಯುವೊ । ಲಾಸುಭಟರುರೆಹರಿಗೆಹೇಳಿಗೆಯಾಲಾಡಿದರೂ ॥ ೪೫ ॥ ಹರಿಗೆಗಳಡೆಹಳಚಿಹೊಕ್ಕುದು । ಪರಿಪರಿಯರುಳ್ಗಿಗಳಪ್ಪುರಿದೊಗ । ಲೊರೆದವಟ್ಟೆಯಹೊಂನಬರಹದಹೊಳಿವನರಪಣಿಯಾ । ವೊರೆವಳ್ಗೇಟಿಯಬೆರಿದಮುಕಾರದ । ಧರದಗಜಜಂಗಗಳವೊಳಗುವ । ಬಿಮುದಜೀವಿಗಟಿಪ್ಪನಿಮುಬೀಸುವಚಮರರೊಗ್ಗಿನಲೀ ॥ ೪೬ ॥ ಕವಿದರೊಂದೆಯಂಬ್ಗಿಬಿಲ್ಲವ । ರವನರಿಸಿಕುಂಡಲಿತಚಾಪನ । ಕಿವಿಯೆಡೆಗೆಬಂನೆಳೆದುಮೌರ್ವಿಯಲಕ್ಷ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲೀ । ಬವರದಲಿನರಿಮಿಗಿಲುವೆಗ್ಗಳ । ವರಿವರಿಗೆನೆಸಿಂಜಿನೀಳ್ದನ । ರವಪೊಣೆನೆಬಲುಗಣೆಯನೆಸುತಿಹಕೈಯಚಳಕದಲೀ ॥ ೪೭ ॥ ನೆಗಹಿಹಿಡಿವುತಸಂಳಿಸಿ ತಿರುಹುವ । ಹೊಗುವಡಿದೇನೆಲಕೆವೋದುವ । ಮುಗುಳೆಮಿಂಚುಗಳಂತೆನುರಿದೆಡೆಗಾಣಲೀನದಿಹಾ । ತೆಗದುಷಿಡಿವೊಳಸೇರಿಕುತ್ತುವ । ವೊಗಕೆವೊಯ್ಯತಲೆಯೆಲುರುನ । ವಿಗಡಬಲದಲಿಮನಗಿಸಬಳಿಗರಿರದೆಕಾವಿದರೂ ॥ ೪೮ ॥ ಕಾಳಿಗದೊಳರಿಸುಭಟಕಿರಗಳು । ಬೀಳುವಬ್ಬರಚಿತ್ರಗುವ್ಯನು । ಸೀಳುತ್ತಿರವಹಿಯೋಲೆಗಳಧನಿದೇವಕಾಂತೆಯರೂ । ಮೇಲೆವೀರರವರಿಸುವೊಸಗೆಯ । ಲೀಲೆಯುಂಬಂತೊಯಗುತಿರೆಭಟ । ಜಾಲಹೊಯ್ದಾಡಿದುಬಲವೆಚ್ಚರಲಿಸಂದಣಿಸೀ ॥ ೪೯ ॥ ಮುನಿದುರಥಿಕರುಮಲತರಿಪುಗಳ । ಗೆನಿತುಬಾಣನಕೊಡುವರಂಗಜ । ನನಿತುಕರಗಳದೇವಕಾಮಿನಿಯರಲಿತಾನೆನುವಾ ॥ ಎನಿಬರಳಿದರುಸೂರ್ಯಬಿಂಬದೊಳಿ । ನಿತನಿತುರಂಧ್ರಂಗಳಾವಪ । ವೆನಲುಬಂಣಿಸಲರಿದನಿಸಿಹೊಯಿದಾಡಿತುಭಯಬಲಾ ॥ ೫೦ ॥ ಚೂಣಿಯಲಿಮಡಿಯಿತ್ತುಹರಿಗೆ । ಪಾಣಿಬಿಲುಸರಳುಗಳನುಭಟ । ಶ್ರೇಣಿಬಲವೆರಡರಲಿಕಾದುವವೀರಸಂಕುಳದಾ । ಗೋಣಾನಡುತಲೆಕಂಗಳುಡಿದೀ । ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿಕೆತದಿರಲುಮುಂತದ । ಕೇಣಿಕಾರರುಕವಿದುಮುತ್ತಿತುಜಂಬುಕಾವಿಗಳೂ ॥ ೫೧ ॥ ಸುರಿವಕರುಳಿನಕಂಜಿದಮುಂಡದ । ಪರಿವರಕುತದಜೋಲ್ಮಖಂಡದ । ಚಿರಿಸಿದಲುಗಳಬಿಳಿಲ್ವತಲೆಗಳಬಿಸಿಯಕಾಳಿಜದಾ ॥ ಕರುಳಿನೊಟ್ಟಿಲಮುರಿದತೊಡೆಗ । ಳ । ಕರದತುಂಡದಬಾಯಕರುನೆಯ । ನರಳಿಹೊರಳುವಭಟರನಂದಣಿಬೀರಿತದು ಭ್ರತವಾ ॥ ೫೨ ॥ ಉಡಿದಕೋಳನುಕರ್ಜಸವಿನೋ । ಲೊಡನೆತಿಂಬುದುಕಾಕಿನೀಜನ । ನತನಮುಂಡನಕೆಡತುಗೋನಾಳಿಯಲಿಕೈದುಡುಕೇ ॥ ಬಿಡದೆರುಧಿರವಸುರಿವಭೂತದ । ಸಡಗರವನಪನೇನನೆಂಬಿನು । ಪಿಡಿದುತಲೆನೆತ್ತರನುಪಿಡಿದೌಕಲಕಜಲದಂತೇ ॥ ೫೩ ॥ ಭೂತವ್ರಣಬಡಿಸುವುದುರಕ್ಕಸ । ಪೂತನಿಯರಿಗೆತಂದುಳಿನಸಂ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿರಣಗಳಲಿಕೈಕೊಟ್ಟಿದ್ದಹೆಣಗಳನೂ । ಈತೆರದಲಿತ್ಯಂಡದಪವಿರ । ತೀತಿಯಡೆಯಲಿಬಂದಜಂಬುಕ । ಜಾತಿಗವರಾತಿಪ್ಯವನುಕೊಡೆಹಿಗ್ಗಿಕೂಗಿದವೂ ॥ ೫೪ ॥ ಕರುಳದಂಡೆಯಮಿದುಳಹೂಗಳ । ಚಿರಳಕೇತಕಿಗರಿಯೆಮುಜ್ಜಿಯ । ಪರಿಮಳದನಿಟ್ಟಲುವಿನಾಭರಣಗಳದಂತಗಳಾ । ಪರಿಪರಿಯಮೌಕ್ತಿಕದವಾಮಗ । ಳರಗಿದಗೋಣುಗಳಕಂಕಣ । ಕರತಳದಪ್ರೋತನಿಯರಾಡಿದರುಂಡುಕಣನೊಳಗೇ ॥ ೫೫ ॥ ತಲೆಯಕರೆಬೋನದಲಿತೊಗಲಿನ । ಚಲುನಚ್ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿಬಾಡಿದ । ಬಲುಹೆಣನಸುವ್ವತ್ತಿಗೆಯುಲಿಕಪಾಲಮುಕಾರದಲೀ । ಅಳಿದಮತ್ತದ್ವಿಪದಸೌಧಗ । ಳಿಳಿದಸುಂಡಿಲತೂಗುಮಂಚವ । ಲೊಲಿದುಕಿರುರಕ್ಕಸಿಯರಾಡುತಲಿದ್ದರಾಟನಳಾ ॥ ೫೬ । ಅರಸಕೇಳೀಲೀತಿಯಿಲಿಬಲ । ವೆರಡರಲಿಚೂಣಿಯಲಿಬಲುದಳಿ । ವಿರಪೆನುಡಿದದುಕದಡಿತಲೆನೆಲೆಯಾಗಳದನೋಡೀ ॥ ತರಹರಿಸಿರೈಭಟರುಳಿನಸಂ । ಗರಕೆನೀವಸುವಾಗದಿದಿರಿನಾ । ನರನಕೆಣಕುವೆನೆನುತಬಂದನುಬಭ್ರುವಾಹನನೂ ॥ ೫೭ । ಜನಪಕೇಳ್ಸಾಧನಸಮನ್ವಿತ । ವೆನಿಪದಿವ್ಯಸ್ಯಂದನವನಾ । ಮನುಜಯಕನೇರಿಶಂಸಪತಾಕೆರಂಜಿಸಲು । ಘನಧನುರ್ಗುಣನಿಸ್ವನದಿವ್ಯಶಿ । ನಿನದಗಿರಿಗುಹೆಗಳಲಿಮಿಗೆಸಂ । ಜನಿಸೆನಗಿವಿರಾಗಿನಡದನುಬಭ್ರುವಾಹನನ । ೫೮ । ಚಟುಲಸಟಹಪೃದಂಷ್ಟಕ್ಕಾ । ವಟುನಿನದಭೀರಿಯಮುಹಾರವ । ಭಟರಕೋಳ್ಗಾಳಿಳಸಮುದ್ರದಘೋಷವನುಜರಿಯೇ । ನಿಟಿಲನೇತ್ರನಕೋಪಶಿಖಿಯು: ಭ್ರಭಟಿಗೆನೂರ್ಮಡಿಯೆನಿಸಿಬೆಲುಸಂ । ಘಟಿಸೆಯಲಿನಿಜನಂದನಗೆಕಲಿಪಾರ್ಥನಿದಿರಾದಾ ॥ ೫೯ ॥ ಬಳಿಕಲರ್ಜುನಬಭ್ರುವಾಹನ । ರಲಘುತರಕೌರ್ಯದಲಿರೋಡತಿ । ಹಳಚಿಮುನಿಸಿನಲೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರನೆಚ್ಚರುರವಣಿಸೀ । ಮುಳಿದೆಸುಮಖಂಡಿಸುವನಿಮಿಷಕೆ । ಬಳಸಿಮುಸುಕುವಪತರಿದುಬಿಸುಡುವ । ವಲವುತರನೆಂದೆನಿವಕರಕೌಕಲವತೋರಿದರೂ । ... ... ॥೬೦॥

ಸುರವಸಂದನೆಬಭ್ರುವಾಹನ । ರುರುವಣಿಸಿಕೋದಂಡವಿದ್ಯಾ । ಪರಮಸಿದ್ಧಾಂತದರಹಸ್ಯವಪ್ರಕಟವೆನಿಸಿದರೂ । ಸರಿಸಲಿಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯ । ಸ್ಥಿರಚರಸೂಕ್ಷ್ಮಲವ್ಯಸೂಕ್ಷ್ಮೋತ್ಸ । ಹ್ಯಸುಲಕ್ಷ್ಯವಿಭೇದನಗಳಲಿಡೂರದೆಸುಗೆಯಲೀ ॥ ೬೧ ॥ ಮುಂಡಿಯಲಿಪಲ್ಲಟಿಸಿಹೂಡುವ । ದಂಡೆಯಲಿಳೆಲಬಲ್ಲಗಳೆಸುಗೆಳ್ತು । ಖಂಡಿಯಲಿಪರಿಷಪ್ಪಕರಗಳತರಿದುಹುಗುಳಿಸುವಾ । ದಂಡಿತ್ಯ

ಳಿತವಿಸೆಸುವಳಿನೆಕೋದಂಡವಿದ್ಯೆಯೆಲಮುರರಾಯನೆ| ತಂಡತಂಡದಕಣಿಯಕವಿಗಿದರುಭಯದಟುಭಟರೂ॥೬೦॥ಡೋಣಿಗನೀ
ಡುವಕೈಯಿಸೂಡುವಕಣಿಯುಹಿಳುಕಿನಕೆ ಲಯಚಾಪದ | ಗುಣವನೆಣವುತಲಿಪ್ಪಹಸ್ತದಲಾಗುವೀಗವವನೂ ॥ ಪ್ರಣುತಿಸ
ಲುವಶವಲ್ಲಕವಿನ್ನಂ | ಬಿಡಿಸಲಾರಳೆವಮುದು | ಬಾಣದಹೊಳಿಗೆಗಳಹೋರಾಟಪಿಡವಿಲ್ಲುಭಯದಟುಬಟರಾ ॥ ೬೬ ॥ ತೆಗದೆ
ಸುವಳಿಕೋದಂಡಮೌರ್ವಿಯು | ಲೊಗೆವಶಂಕೃತಿಪಗೆಯಕೆವಿಗಳ | ಹೊಗುವೆನಾನೆಲಿಕರವೆನೀಹೊಗುತನುವನಿಬ್ಬರಲೀ ॥ವಿ
ಗೆಸುವೆಗ್ಗಳರಾರುನೋಡಲಿ | ಜಗವೆನುತನುಡಿವಂತುಬಾಯಿತು | ನೆಗವಕಣಿಯಾನುಡಿಗೆಪಿಡಿಪಿಡಿಯೊಗುತಲೆಲೈದಿದವ್ಯೂ॥೬೭॥
ಚಾವಬಗೆಯನುಕಂಡುಬಗಿಗ್ಗತು |ಪ್ರೋಪುದಿಲ್ಲಸ್ತ್ರಾಗಳುನೂಕದೆ | ಯಿಷಿರಿಯುಹೇಡಿಗಳುತನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ॥ ವ್ಯೆ
ಪಿಸಿತುಮೌರ್ವಿನಿನಾದಕ | ಲಾವಧಿಗ್ಕಂಡಲವನಿಬ್ಬರ | ಕೋಪಸಖಿಯಾಯತಿಯಕೊಂಡಿತುರವಸಮಿತ್ತಿಯಾ ॥೬೪॥
ತಿಳಿಪಿನಮೌರ್ವಿಯಮಹಾರವ | ಲಲಿತಮಂತ್ರನ್ಯಾಸವೆಂದೆನೆ | ಬಳಸುತಿರ್ದುದೊಡೋಣಿಗೆಹಿಳುಕಿಗೆತಿರುವಿಗುರುಹಸಾ ॥
ಮುಳಿದುಸೂಡುತಬಳಿಕವರ್ಮ | ಸ್ಥಳಿಕೆಸೂಡುತವಿಪ್ಪಮುಪ್ಪಯ | ನಳವಸೂತ್ರದಕೋಲಿನಂತಿಹಕಣಿಯಕಲಿಸಿ
ದರೂ ॥ ೬೬ ॥ ಅವರುಚೀಗದಲೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು | ಕವಿದೆಸುವಖಂಡಿಸುವಶರತತಿ | ಶಿವಶಿವಾಗಿರಿಯಂತೆನಿಂದುದುಭಟರ
ಮಧ್ಯದಲೀ ॥ ಕವಕಮಿಗಲತ್ತಿತ್ತಸುಳಿಸುಳಿ | ದವರಿನರುಸೂಡೆಸುತಲಿದ್ದರು | ರವಿಕಿರಣಳಾಕನಕಶೈಲನಬಳಸಿಬಪ್ಪಂ
ತೇ ॥ ೬೭ ॥ ತಡೆಯದುರುಬಾಣಗಳುಕೆಲಕೆಲ | ವ್ಹೊಡಲಹೊಗುವವುಕೆಲವುಘಟುಬ್ಬಿ | ದೊಡನೆಹಾಯ್ವವುಕೆಲವುಸುಭಟ
ರವೇಹಗಳನಟಬ್ಬಿ ॥ ತೊಡಕಿಕಿತ್ತರೆಬಾರವವುಮುರಿ | ವಡವವೀಯುಂದಲಿಕೂರರ | ಕಡುಹಿನೆಸುಗೆಯನೇನಹೇಳುವೆ
ನರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೮ ॥ ತಂದೆಯಿವನೆಂದೆಂಭಕಿ ತ್ರಯ್ಯ | ದಂದುಗವುಮಗಗಿಲ್ಲಸುತನೆಂ | ಬೊಂದುಮಮಕಾರಾತಿಕಯವಿನಿ
ತಿಲ್ಲವಾರ್ಥನಿಗೇ| ಇಂದಿವನುಪ್ರಹ್ಲಾದನರ್ಜನ|ನಂದಿನುಗ್ರಹಿರಣ್ಯಕಾಸುರ | ನೆಂದುವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡರಮರರುವೇಲೆ
ರಂದಣಿಸೀ ॥ ಕಡುಮುಳಿದುನರಬಭ್ರುವಾಹನ | ನೊಡಲಲಂಬನುಹೊಳಿದನುಕಂ | ಗೆಡದೆಕೈಯಿಂತೆಚ್ಚನರ್ಜುನನಾ
ಕುಮಾರಕನಾ ॥ ತೊಡೆಯನೆದೆಯನುಮುಡುಹತೋಳನು | ನವುವಕೊರಲನುಘಣಿಯಬಿರಿಯನು | ಹೊಡದುಹೊಕ್ಕವು
ಬಾಣಸಂತತಿವಾರ್ಥನಂಗದಲೀ ॥೭೦ ॥ ಧೂಳಿಯೆಯೈನುಹತ್ತಿದೊಡೆಬಿದು | ಳಾಳಿವಿಸಾವುದೆವೈರಿಭಟಕರ | ಜಾಲಕರ್ಜು
ನನಳವುಗೆಡುವನೆನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲೀ | ಕೋಲಕವಿಸಿರನಾತ್ಮತನುಜನ | ವೀಲೆವಾರ್ಥನಮಂಳಿಸಿದನುರೆ | ಕೀಳಿದನುಜ
ಯಕಾಮಿನಿಯಮೋಹಗಳವರಿನಿಯಾ ॥೭೧ ॥ ಅಂಬುಕವಿಜವ್ರಕಾರಮಳಿಯನೆ | ಚಿಂಬಿಡದೆಯಂತಬಭ್ರುವಾಹನ | ಸಂ
ಬರಿಸಿಮಗುಳಿಚ್ಚನಾಗಳೆಯಾಧನಂಜಯನಾ | ಚುಂಬಿಸಿದವೀರಾಂಗನೋಷ್ಠಪ್ರದ | ತಂಬುಲದಕೆಂಪಿನವ್ರೋಲನನ | ಕಂ
ಬುಕಂಠಪೋಲಿಸವಕೋಡಿತವೆಸದವ್ರೆಪ್ಪದಲೀ ॥೭೨ ॥ ಮಗನಭುಜಸಾಹಸಕೆಮೆಚ್ಚುತ | ಮಿಗಿಲಿನಿಸಿನರನಿಶಿತಬಾಣಾ | ಳಿಗಳಲಿಚ್ಚನುಬೀಳ್ವತೆರದಲಿಬಭ್ರುವಾಹನನಾ ॥ ಬೆಗಡುಗೊಳ್ಳದೆಹಿಡಿದಚಾಪವ | ಬಿಗುಹಿನಲಿಯವನೂರಿನಿಂದಿರೆ | ಹೂ
ಗಳಿದನುತದಬ್ಭುವಾಹನನನುಧನಂಜಯನೂ ॥೭೩ ॥ ಎಲೆಕುಮಾರಕಕಾದುಕೊಳ್ಳೈ | ಒಲುಗಣೆಯನಿದನೋಂದನೆನು
ತಲಿ | ನೆಳೆದುಕೆನ್ನೆಗೆನಿಶಿತಬಾಣದಲಿಚ್ಚನಾಬವಾರ್ಥ ॥ ಬಳಿಕಲಾಕರವವನೆದೆಯೊಳು | ಭ್ಪಳಿಸಿ ತಾಗಲೆಬಭ್ರುವಾಹನ |ಕ
ಳವಳಿಸನಿವಿರಾಗಿದಿಂದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥೭೪ ॥ ಬಲಿದರೋಷದಿಬಭ್ರುವಾಹನ | ನಲಘುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನುಕೆನ್ನೆಗೆ | ನೆ
ಳೆದುಜೊಬ್ಬಿರಿದಾಗಳಿಚ್ಚನುಕಲಿಧನಂಜಯನಾ ॥ ಬಳಿಕಲಾಕರಥಟ್ಟುಗಿದುದೆದೆ| ಯೊಳಗೆರಕುತವಕಾರಿಫಲುಗುಣ | ನಳಿದು
ಬಿದ್ದನುನೆಲಕೆಹಾಹಾಯನೆಜಗತ್ರಿತಯಾ ॥ ೭೫ ॥ ವೊಡಲುಫಲುಗುಣನೆಚ್ಚಬಲುಛಾ | ಯದಲಿತನುಡೀಢಗಸಿ ಭೂ
ಮು | ಧ್ಯದಲಿಮೂರ್ಛಿಸಿಬಿದ್ದನಾಗಳೆಬಭ್ರುವಾಹನನೂ | ಅದುಮಹಾದ್ಭುಕವಾಯ್ತುಳೆನೆಯು | ದ್ಧದಲಿಸತಿಸುತರಳಿದು
ದನುಕೇ | ಳಿದರುಬಂದರುಲೂಪಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರೊಡಗೂಡಿ | ೭೬ | ಪ್ರಥಿದಕೋವದಭರದಿಚಿತ್ರಾಂ | ಗದೆರಣಕ್ಷಿತಿಳಲ್ಲಿ
ತಾನೋ | ಡಿದಳುತತ್ಸಮಯದಲಿಪಿಬ್ಬಿದ್ದಾತ್ಮಜತಿಸುತರ | ಹೆದರಿಮೂರ್ಛಿಸಿಬಳಿಕಲಿದ್ದಾ | ಸುದತಿಪಿರಿದೆನೆಗದ್ಗದಸ್ವ
ರ | ವುದಯಿಸಲುದೈನ್ಯದಲಿನುಡಿದಳುಲೂಪಿಯೊಡನಾಗಾ ॥೭೭ ॥ ವನಿತೆನಿನ್ನನುಮತಿಯಲೆನ್ನಯ | ತನುಜಕೊಲಲುಮ
ದೀಕನಾದ | ರ್ಜುನನಳಿದುಧರ್ಮಜಿಯಲಿಪಿದ್ದಿಪ್ಪೆನುಕಂಡೆಯಲಾ ॥ ಘನಪತಿವ್ರತೆಯಲ್ಲವೇನೀ | ನನವರತಧರ್ಮಜ್ಞೆಯ
ಲ್ಲನೆ | ಮುನಿದುಕಾದೆಂದೇಕಮಿಗೆಬೊಧಿಸಿದೆಪುತ್ರನಿಗೇ ॥ ೭೯ ॥ ತನುಜಬಿದ್ದಿಪ್ಪೆದಕೆನನ್ನಯ | ಮನದೊಳಿಲ್ಲತಿಕೋ
ಕವಾತ್ಮಜ | ಕನುಜಣದೊಳಗಿದುದಕೆತಪಿಸುತಲಿಹೆನುನಾನೀಗಾ ॥ ಮುನಿದುನಂದನನಿಂದಲಿವನನು | ಕೊಲಿಸಿಯಳಿದುದನೀ
ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ| ಯಿನಿತುಮರುಗೆಯಲೂಪಿಪಾಪಿಯೆನುತ್ತಹಲಬಿದಳೂ॥೭೯॥ಎಲೆಯಲೂಪಿಮನಃಪ್ರಿಯಾನಿಗಿಂ| ತಳವ್ರಬಂದುದ
ನೋಡುವನೆನೀ|ಪಲವುಬಗೆಯಲಿನರವನಂಜೀವಿತನನಾಡೆನುತ್ತಾ|ಳಳುತಚಿತಾಂಗದೆಕಿರೀಟಿಯಬಳಿಗೆನೇರಿಯನ್ಹೇಕವಿಧದಲಿ|ಹ

ಲುಬಿದಳುಬಹಳಪ್ರಲಾಪಗಳಿಂದಬಾಯ್ವಿಡುತಾ ॥ ೮೦ ॥ ಗಂಡುಗಲಿಯಹೆಬಾರ್ಥನಿವನನು । ಕಂಡುಹವಳಿಸಿದಳುಮಿಗೆಭೂ
ಮಂಡಲಾಧಿಪನೀನುಹಾವಿನಮಗಳವಲಿಸುವರೇ ॥ ಮಂಡೆಗೇರಿತೆಯಕಟತದ್ವಿಷ । ಕೊಂಡಿತೇನಿನ್ನಸುವಫಲುಗುಣ । ಹೆಂ
ಡತಿಯೊಳಿಂತುಸುರಲಾಗದೆಯೆನುತಹಲುಬಿದಳೂ ॥ ೮೧ ॥ ಎಲೆಧನಂಜಯನೀನುರಣಮಂ । ಹಲದೊಳಗೆಗೆಮುರೆಯೊಕ್ಕವರ
ಮನ । ವೇಲಿದುವ್ರಾಣವಕಾಚಿಯಂತಹನಿನಗೆಯಿಂದಿನಲೀ ॥ ತೊಲಗಬಹುದೇಜೀವನೀನೆಲ ।ದೊಳಗೆಮುನಿದಿಹೆಯೇಕೆನೀ
ಕಂ । ಗಳತೆರದುನೋಡೇಳುಮಾತಾಡೆನುತಲೊರಲಿದಳೂ ॥ ೮೨ ॥ ಮಗನುನಿನ್ನನುಕೊಂದನೆಂದೇ । ಒಗೆಯುದಿರುತತ್ತು ಸ
ತನಪಿತ್ತವ । ಳಿಗಣಿತಾಧಿಕಶೀಲಿನಾನಿರೆದೋಷವವಗಿಲ್ಲ್ಲ ॥ ಉಗಿಸರಳಕಾದೆನ್ನೊಳಂಗಜ । ನಗುತನೋಡುತನಿನ್ನ ನೀಕ್ಷಣ
ಮುಗುಳುಗಣ್ಣಿಗಳಲಿಸುತಪಡಿಬಲವಾಗಿಬರಲೀಗಾ ॥ ೮೩ ॥ ಹಿಂದೆಭೀಷ್ಮನನಿರಿದವಳುವಧು । ವಂದುಪಾಂಡುವಕೊಂದವಳು
ವಧು ।ವಿಂದುನಿನ್ನನುಮತುಹಿದವಳಾನೀಗಜಗವರಿಯೇ। ಇಂದುಮುಖಿಯರೆನಿಮ್ಮವಂಕಕೆ । ನಂದವೈತ್ಯುಗಳಿದನರಿಯಿ
ದೇ । ಬಂದುಫಲುಗುಣಮಡಿದೆಯಕಟಕಟಿನುತಮರುಗಿದಳೂ ॥ ೮೪ ॥ ಮೂತನಾಡಲೆಪಾರ್ಥರೂಪಿಗೆ । ಸೋತುಬರಲೂರ್ವ
ಸಿಯಲೆಕ್ಕಿಸ । ದಾತಳೋದರಿಯನುವಿಭಾಡಿಸಿಮುಂದೆಬಹನೆಂದೂ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವಳಿದ್ದಶಾವಿಗೆ । ರೀತಿಯಿಂದೈದಿದಡೆಬಿ
ಡುವನೆ । ನಾತಡೆಯದೈದುವೆನುನಿನ್ನನುವವಳಗೆಲಿದಪೆನೂ ॥ ೮೫ ॥ ಜೀಯಾನಿಡುನಿದ್ರೆಯಾನುಮಾಡುವ । ರೇಯಂಕಟಗೋ
ಗ್ರಹಣಕಿದೆಕುರು । ರಾಯಬಂದೆೈದನೆಮಹಾರಥರುಗಳಮೇಳಥಳೀ ॥ ನಾಯಕವತ್ತೊಡುತುರುವಮರಳಿಚ । ಜೀಯನಾಗ
ವಿಂದಲೇಳಿಂ । ದಾಯುವತಿವಿಗೆಲಲ್ಲಿಗೈದೊರಲಿದಳುಬೆಸೆದೆಸೆಗೇ ॥ ೮೬ ॥ ಗುರುಬಲುವ್ಯೂಹಗಳನೊಡ್ಡಿದ । ಕುರುಬ
ಲಪಕಾಹಿನಲಿಸೈಂಧವ । ಮರವುತೆೈದನಪುತ್ರಮಾಣಿಡೊಡೆಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯನೂ ॥ ಸಾರಪನಂದನಮರವರಕೆತೊಡು । ಹರನ
ಕರವನುಸೂರ್ಯನಬಿದ್ದಿಗೆ । ಸರಿವನಗೆನೋಡೆನುತಿಗಲ್ಲವಹಿಡುವುತಲುಗಿದಳೂ ॥ ೮೭ ॥ ದೃಪದಸುತೆಯಸ್ವಯಂವರಕ ಕ್ಷ ।
ನಿಸರುಪಲಬರುಬಂದುಬಿಲ್ಲಿಂ । ದಪಜಯುವನೆರೆಪಡುತಿರುಗಿದರಪಿಳಿಥರಣಿಪರೂ ॥ ವಿಪುಲಥನುವಿದನೇರಿಸೈನೀ । ನುಪಯಮು
ಪದ್ರವವಿಗೆವಾಡೆೈ । ದುಪಚರಿಸುಬಂದಿದ್ದಭೂಪರನೆಂದಳಿಂದಮುಖೀ ॥ ಹಂದಿನಿನ್ನಂಪೆನಲಿಬಿದ್ದಿತು । ಬಂದತನ್ನದೆ
ನುತ ತ್ತಲೀಕನು । ಸಂಧಿಸೈಸರಳುಗಳನೋಡಿಪಿನಾಕಿಯಂಗದಲೀ ॥ ಇಂದುಮಾವಕಗಿತ್ತಪೆಷ್ಪವ । ನಂದನವನೆಡೆಮಾಡಿ
ದನೆಬಾ । ಯೆಂದುಪಾರ್ಥನಕೈ ಲೈಯ್ಯುಹಿಡಿದಳುಮುಗುಬೆಸೋಕರಲೀ ॥ ೮೯ ॥ ಜವಳುಚಕ್ಷುಕ್ಕಪನಕನಿನ್ನಿಕೆ । ಯಿವಳಿಗೇತ
ಕೆಕರ್ನಪತ್ರಗ । ಳಿವಳುತಾನೇಗೂಢಪಾತ್ರುತೆಯೇಕೆಮಂಯೆರ ॥ ಅವನಿಯೊಳಗಣಸತಿಯರಂತ । ಸ್ಥಳವಿಗೇತಕೆಮಂಡನ
ಗಳಿಂ । ದನನುಬಿಟಿಸಿತುವಿಧಿಯುಲೂಪಿಗೆನುತ್ತಲೊರಲಿದಳೂ ॥ ೯೦ ॥ ಪಲವ್ರರೀತಿಯಲೀತೆರದಿಹಳ । ವಳಿಸಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆ
ಯುಲೂಪಿಗೆ । ಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಳುನಿಜಾತ್ಮಜನಿಂದಹತನಾದಾ ॥ ಫಲುಗುಣನನೀನಿನ್ನುಚೀಗದ । ಲುಳುಹುವಿದ್ದರೆಕೇಳು
ನಾನೀ । ಗರಚಿಸುವೆನುದುಃಖಪಲಿಪಾ್ರಯೋಜನವೆಂತನವಾ ॥ ೯೧ ॥ ಎನುತವಿಗೆದುಃಖಿಸುತಲಾಯ । ರ್ಜುನನಪಾದದಮೇಲೆ
ಬಿನಾ್ದನನಿತೆಕೊರಳುತಲಿದ್ದಳಾಸಮಯದಲಿಚೀಗದಲೀ ॥ ಜನಪಕೇಳೆೈಬಭ್ರುವಾಹನನಮನುಜನಾಥಗೆಮೂರ್ಛೆತಿಳಿದುದು।
ಜನನಿಯನುನೋಡುತ ತ್ತಾನಾತ್ಮಶೋಕದಲಿನುಡಿದಾ ॥ ೯೨ ॥ ಇನಿತುದುಃಖವನರಿಯಪಿಹೆಮಜ್ಜನನಿತಾನೆನ್ನಿಂದಲಿದದ।ರ್ಜು
ನನೀಕ್ಷಿಸಿಮೋಸಲಿಬಿದ್ದಳೆಂಬುದನುಕಂಡೆನಲಾ ॥ ಜನಕನನಮರ್ದಿಸಿದಪಾತಕಿ । ಗೆನಗೆವಾ್ಯಯಶಿಚ್ಚತ್ತವಿನ್ನೀ । ನೆನುತ
ತನ್ನೊಳುತಾನೆಮರುಗಿದಬಭ್ರುವಾಹನನೂ ॥ ೯೩ ॥ ಲಲಿತಮಣಿಕರಣಾಂಕುಗಳೆನು । ಜ್ವಲಿಪಚಾರುಕಿರೀಟವನೀ । ಸ್ಥಳ
ದೊಳಗೆಬೀಳ್ವಂತೆಪಾರ್ಥನಕೊಂದುಕೆಡಹಿದೆನೂ ॥ ಕಲುಹವನಹುದೆನಗರಿದೆಪಾಪಿಗ । ಳೊಳಗೆತನ್ನನುಹೋಲ್ವರ್ಲ್ಲೀ।ದೆ
ಳೆಯೊಳಿನುತಕುವಾರಮನು ್ಮಲಮರುಗಿಬಿನುಸುಯಾ್ವ ॥ ೯೪ ॥ ನರನೊಡನೆಯಾಯಕ್ಷವೇಧಾ । ಧ್ವರತುರಂಗದಹಿಂದೆ
ವಿಧಿಗಳ । ವಿರಚಿಸುತಬಹುಯಾಜ್ಞಾವಲ್ಕ್ಯನಶಿಷ್ಯಖೊದಲಾದಾ ॥ ಧರಣಿಸುರನುನೋಡಿಪಾರ್ಥನ । ಪರಿಯಕಂಡಿರವಿಪ್ಪಿ
ನಾನುದು । ತುರಗವೇಧಾಧ್ವರಕೆನುತಲಳಲಿದನುನೃಪಸೂನೂ ॥ ೯೫ ॥ ಎನಗೆವಾ್ಯಯಶಿಚ್ಚತ್ತವಾವುದು । ಜನಕನನು
ಕೊಂದವಗೆವೇಣಿ । ತನಕಪಾಲದಿಭೈಷ್ಯವೃತ್ತಿಯಲೀಧರಿತ್ರಿಯಲೀ ॥ ಘನವೆನಿಸಿಂಥನ್ನೆರಡುವರುಷಗ । ಳನುತಿರುಗಿತ
ನಂತರದಲಾ। ನನಲನುಖದಲಿಬಿದುವೆನೊಪಲನೆನುತ್ತಯೋಚಿಸಿದಾ ॥೯೬॥ ಬಳಿಕನುದಿಧನುಲೂಪಿಯೊಡನಿಂದೆಲಿಜನನಿನಿ
ನ್ನನುಮತಿಯೊಳಾ । ನಳುಕದಸ್ವಜ್ಞಜನಕನನುವಧಿಸಿದೆನುದಯೆಗೆಟ್ಟಾ ॥ಹಲವುಮಾತುಗಳೇಕೆಯಾವರಿ ।ಕಲುಷವನುನಾ
ನಾವಿಧರಣಿಯೊ । ಳುಳಿಯೆನಳಿವೆನೊಪಲನುಪವ್ಯವಾಹನಲೀ ॥ ೯೭ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಜಿಂಗಮಸಾ್ಥ । ವರಗಳಿನಿಸು
ನಕಲಭೂತೋ । ತ್ಕರಗಳರಿವಂದಡಿಭುಜಂಗನುಪುತ್ರಿಯಿಂದಿನಲೀ ॥ ನರನೊಡನೆನಾನಳಿವೆನೆಂದುರು । ದುರಿಕಭಯದಲಿ
ನುಡಿನುತದೂ ಬ । ವರನುಮಿಗೆಪಾ್ಯಯೋಪವೇಕನಕಾಗಳನುವಾದಾ ॥ ೯೮ ॥ ಕೆಳಿದುನೋಡಲುವೀರವಧೆಯಲಿ । ಕಲುಷನ

ಹುದದರಿಂದವಿಗೆವೆ | ಗ್ರಳವೆನಿಸಿದಳಿಜನಿಸುವುದುರಾಜನುವಧಿಸಿದೊಡೇ ‖ ಲಲಿತಧಾರ್ಮಿಕವಧೆಯೆದುರಿತಾ | ವಳಿಗಳದರಿಂದಿಕಜನಕನ | ಕೊಲಲಪರದುರಿತಗಳಮಿಗೆಲೆಕ್ಕಿಸಲುವಕವಲ್ಲಾ ‖೯೯‖ ನರನುವೀರನುರಾಜಮುಖ್ಯನು | ಧರೆಯೊಳತಿಧಾರ್ಮಿಕನುಜನಕನ | ಕರುಣವಿಲ್ಲದೆಕೊಂದನಾನದರಿಂದಲೆನಗಾದಾ | ದುರಿತಪುಂಜವನಂತವಿದಪರಿ ! ಹರಿನಲಾಖ್ಯಯೋವನೇಕನ | ಖರೆಯವೆನಲಿದನಾನುವಾಡುವೆನೆನುತಲನುವಾದಾ ‖ ೧೦೦ ‖ ಬಳಿಕುಪಸ್ಪರ್ಕನವಿರಚಿಸಿ | ಯಲಘುವಿನಯದಿಳಿಭ್ರುವಾಹನ | ಮಲಗಿದನುಬರಿನೆಲದೊಳ್ಳಾದುರವಸ್ಥೆಯನುನೋಡೀ | ಉಳುಹುವೆನುಪತಿಸುತರನೆಂದತಿ | ಲಲಿತಸಂಜೀವನವುಣಿಯುನಾ | ಗಳೆಮಹಾತ್ಮೆಯುಲೂಪಿನೆನೆದಳುರಾಯಕೇಳೆಂದಾ ‖ ೧೦೧ ‖ ನೆನೆದಮಾತ್ರದೊಳಾಗವನ್ನಾಗ | ಜನರಿಗೈಪರಾಯಣವುತಾ | ನೆನಿಪತನ್ಮಣಿಬಂದುದಾಕೆಯಹಸ್ತಪಂಕಜಕೇ‖ ವನಿತೆಯತ್ಯುತ್ಸವದಿನಿಜನಂ | ದನನಕರದೀಜೀವರತ್ನದಿ | ಜನಕನನುಸಂಜೀವಿತನವಾಡೆಂದುಕೇಳಿದಳೂ ‖ ೧೦೨ ‖ ಎಲೆಮಗನೆಕೇಳೀಧನಂಜಯ | ನಳಿವನೇಯಿಂದಾ ದಿದೇವರು | ಮುಳಿದಡೀತಗೆಹಾನಿಬಾರದುಹರಿಯಕೃಪೆಯಿಂದಾ ‖ ಅಲಘುಹಿತವನುವಾಡಬೇಕೆಂ | ದೊಲಿದುಮತ್ತೀವರಿಯವಾಯಿಯು | ಬಳಿಸಿದನುನಾರಾಯಣನನಸುಖನೀತನರನಾದಾ ‖ ೧೦೩ ‖ ನರನತೇಜವುಕೆಡುವುದಲ್ಲಿದು | ಹರಿಯಕೃಪೆಯಿಲಿಜೇವಿಸುವನೀ | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಯನುತಸರ್ವರುನಲಿವರೀತಿಯಲೀ | ತರುಣಿನುಡಿದುನಿಜಾತ್ಮಜಾತನ | ಕರದೊಳಗೆತದ್ವಿವ್ಯರತ್ನವ | ನಿರಿಸಿಫಲುಗುಣನೆದೆಯಮುಟ್ಟಿನೆನುತ್ತಪೇಳಿದಳೂ ‖ ೧೦೪ ‖ ಬಳಿಕಕೃಷ್ಣನದಿವ್ಯನಾಮಂ | ಗಳನುಸ್ಮರಿಸುತಬಭ್ರುವಾಹನ | ಫಲುಗುಣನವಕ್ಷದೊಳಗಿರಿನಲುಜೀವರತ್ನವನೂ ‖ ಫಳಿಲಿಸಂಜೀವಿಸಿದನೆದ್ದನು | ಜಲಜನಾಭನಚರಣಕಮಲವ | ನೊಲಿದುನೆನೆವುತನರನುನುಡಿಸಿದಬಭ್ರುವಾಹನನಾ ‖ ೧೦೫ ‖ ತನುಜಬಾರೈಕುಃಖಲವೇನಿನ| ಗನಲುವಾರ್ಥನವಾದಪಪ್ಪಕೆ | ಖನತರದಭಕ್ಕಿಯಲಿನಂದಿಸಿಬಭ್ರುವಾಹನನೂ ‖ ಜನಕನಿಂನಯಕರುಣಕವಚದ | ಲಿನಗೆಕುಃಖಲಕ್ಷೇಮವುಂಟಿು | ದೆನುತವಿನುಯವಿನಿುಡಿಯಿಬಳಿಕಾವಾರ್ತನಿಂತೆಂದಾ ‖ ೧೦೬ ‖ ತಿಳಿವಡೆಲ್ಲರಮುಖವುಖೇದಂ | ಗಳನುಪಿಟ್ಟಧಿಕವ್ರವೋದಂ | ಗಳನುಧರಿಸಿದರೀತಿಯಾಗಿದೆಯೀನುಕಾರಣವ್ಯೋ | ಒಲಿದುನೀನಾವೇಳ್ದತೆರದಲಿ | ಕಲಹಕೆಂದ್ಯೆತಂದೆರಣಮಂ| ಡಲಕೆಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯುಲೂಪಿಯುಬಂದರೇಕೆಂದಾ ‖ ೧೦೩ ‖ ಎನಲುಭಯಭಕ್ತ್ಯಯಲಿಯಾವಾ | ರ್ಥನಿಗೆವಂದಿಸಿಬಭ್ರುವಾಹನ | ಮನುಜವತಿಯೆಸುತೆಯತೆರೀರಿಸಿಬಿಾಗಲೆಲ್ಲಪನೂ ‖ ಅನಘಯಿನಿಸಿದುಲೂಪಿಯನೆಕೇ | ಳಿನಲುತವನಂತರಬಲಾಯು | ರ್ಜುನನುನಿಜಕಾಂತೆಯನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ‖ ೧೦೪ ‖ ಎಲೆಯುಲೂಪಿಯಿದೇಕೆರಣಮಂ | ಡಲಕೆನೀನೈತಂದೆನಿನಿಂ | ದಲಿಬಳಿಕಮಗನಿಂದಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯೆದೆನೆಯಿಂದಾ ‖ ನಲಿಭವಚ್ಚಿತ್ತದಲಿಭೇದವು | ಬಳಸಿದುದುಮತ್ತೇನುಕಾರ್ಯವು | ತಿಳುಹೆನಲುಪತಿಯೊಡನೆಬಳಿಕಿಂತೆಂದಳಾವನಿತೇ ‖ ೧೦೫ ‖ ಎಲೆಮನಃಪ್ರಿಯಕೇಳುನಿನಿಂ | ದಲಿಮದಾತ್ಮಜನಿಂದಶೀಲೋ | ಜ್ವಲೆಯೆನಿಸಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯೆದೆಸೆಯಿಂದಲನವರತಾ ‖ ಲಲಿತಸಮ್ಮೊದವಪ್ಪದಲ್ಲದೆ | ನಲಿದುಗುಡವಿಲ್ಲೆನ್ನಬಿನ್ನಹ | ಗಳನುಕೇಳಿನ್ನೆನುತನುಡಿದಳುಮಧುರವಚನದಲೀ ‖೧೧೦‖ ತ್ರಿದಶವತಿಸುತಕೇಳುನೀವೂ | ರ್ವದಲಿಕಪಟದಲೆಚ್ಚುಕೆಡಹಿದೆ | ನದಿಯನಂದನನುಶಿಖಂಡಿಯಮುಂದೆತಂದೊಡ್ಡಿ | ಅದಕೆಳೆನನಿಸಿಕೃತಿಯನಾವಾ | ಡದೊಡೆವರದಲಿನಿನಗೆಮಿಗೆಯು | ಪ್ಪುದುನರಕವೇಂದೀಪರಿಯನಿಸಿಕೃತಿಯಮಾಡಿದೆನೂ ‖ ೧೧೧ ‖ ತಿಳುಹುವೆನುನಾನಿದರರೀತಿಯ | ನೆಲೆಮನಃಪ್ರಿಯಕೇಳುಸುರತ್ಯೆ | ವಲಿನಿಗಾಳಿಯರೊಡನೆವಿಾವಡೆಕ್ರೋದೆನೊಂದುದಿನಾ | ನಲಿದುವಸುಗಳುಬಂದರಲ್ಲಿಗೆ | ಬಳಿಕವಿಾವುತಲಿರಲುಗಂಗಾ | ಲಲನೆಸೌಕ್ಷ್ಮತ್ಕರಿನೆನುಡಿದರುವಸುಗಳವಳೊಡನೇ ‖ ೧೧೨ ‖ ದಿವಿಜವತಿತನಯನುಶಿಖಂಡಿಯ | ನೆವನನೋಡಿಭವತ್ಕುಮಾರನ | ನವಗಡಿಸಿಕಪಟದಲಿಕರಶೈಯೆಯಲಿಕೆಡಹಿದನೂ ‖ ಅವನಿಗೀಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಳಿನಕಾ | ಪವನುಕೊಡುವೆವುನಾವೆನುತಸುತ | ನಿವಹವಾಡಲುತದ್ವಚನಕೊಡಬಬ್ಭ್ರುವಾಗಂಗೆ ‖ ೧೧೩ ‖ ಅದನುನಾಕೇಳುತ್ತಲತಿವೇ | ಗದಲಿನನ್ನಯಜನನೆಡೆಗೈ | ದಿನೆನುಬಳಿಕೀಹದದನನೆಲ್ಲವನಾತಗರುಹಿದೆನೂ ‖ ಹೃದಯದಬಿದರಲುತನ್ನ ಪಿತೃವಿನ | ಯದಲಿವಸುಗಳಮುನಿನಸೆರೆತಿಳು| ಹಿವಡನವುಬಳಿಕಾತನೊಡನಿಂತೆಂದರಾದರಿಸೀ ‖ ೧೧೪ ‖ ಳಿನವೆನಿಪಸಮಯವನದೊಂದನು | ನಿನಗೆನಾವರುಹುವೆವುಕೇಳ್ಳಾ | ರ್ಥನನುತತ್ಸುತಬಭ್ರುವಾಹನನಸ್ತ್ರವಿತತಿಯಲೀ ‖ ಮುನಿದುಕೆಡಹುವನಾದಡಾಯ | ರ್ಜುನನಳಿಗಳಡಗುವವುಧಿಟ | ವೆಂದೆನಲುಳಿನಿಪತಿಬಂದುನನಗೀತೆತನನರುಹಿದನೂ ‖ ೧೧೫ ‖ ಧವನೆಕೇಳೈಬಳಿಕಲೀಕಾ| ರ್ಯವನುಪೂರಿಪೆನೆನುತಲಾನಿರೆ | ಸವತುರಂಗಮಮಡೊಡನೆನೀನೇಬಂದೆಯಿಾಯೆಡೆಗೇ | ಅವಸರವುನನಗಾದುದೀಸಮ | ಯವನುಸಂಳಿಟಿಸುವೆನೆನುತ್ತತಿ | ಜವಪಲೀಮಃಪುರಪುರಕ್ಕೆತಂದೆನಾನೀಗಾ ‖ ೧೧೬ ‖ ಜನಕನೆಂದೀಬಭ್ರುವಾಹನ | ಮನುಜವತಿನಿನ್ನೊಡನೆಕಾದದೆ | ವಿನಯದಲಿತಾಮರಳಿಬರುತಿರೆನಾನುನಡೆತೆಂದೂ ‖ ತನುಜನನುಕರದೀಗಳಾಯೋ | ಧನವತಂದೆಯಕೂಡೆವಾಡಾ | ತನಿಗೆಹಿತ

ಪಹುದೆನಿತವಲವನಂದದಲಿತಿಳುಹಿದೆನೂ | ೧೧೯ | ಬಳಿಕವಸುಗಳುಪೇಳಿದಂದದ | ಲಲಘುತರವಿಕ್ರಮವಿಶೇಷವ | ಬಳಸಿನವ
ನೀಕಾರ್ಯವನುಮಾಡಿಸಿದೆನೆಂದೆನಲೂ | ನಲಿವುತಾನುಡಿಗೇಳಿಪುತಾ | ಫಲುಗುಣನುನಿನ್ನೆಯಚರಿತ್ರವು | ತಿಳಿಪಡಸ್ಮದ್ವಾರ
ಕವರ್ಧನಕಾರಿಯಹಾಯ್ತಂದಾ | ೧೧ || ಎಲೆವನಿತಿನಿಂದಮಿಗೆವಸು | ಗಳಮುನಿಸಜೈಸಿದೆನುದುಷ್ಕೃತಿ | ಗಳನುನೂಕಿ
ದೆನೆಂದುಲೂಪಿಯನೆರನುಕೊಂಡಾಡಿ | ಬಳಿಕಲಾಪುತ್ರನನುತಾಕಲ | ದೆಲೆಕುವಾರಕಭಭ್ರುವಾಹನ| ಕಲುಷನಿನಿಗಿಲ್ಲಿಂ
ದೆನುತಬೇದವನುಪಿಡಿಸಿದನೂ || ನುಂದೆಬಹವರಚೈತ್ರವಾಸದೊ | ಳಿಂದವಹಾಸನಂಮಿಯೊಳಿಂತಕ| ನಂದನನುಳಿನತು
ರಗವೀಧಾದ್ವರವಮಾಡುವೆನೂ || ಅಂದಿಂಪ್ರಯಾಣಯದುಸಹಸಲ | ವಿಂದಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆಬರಚೀ| ಕೆಂದುಪಾರ್ಥನುಸೇ
ಮಿಸಿದನಾಬಭ್ರುವಾಹನಗೆ | ೧೨೦ | ಎನೆಹಸಾಡವೆನುತ್ತಲಾಕುವ | ರನುಬಳಿಕಪೇಳೀಗಲೆಲೆಮ | ಜ್ಜನಕನನ್ನೆಯಪುರವ
ನೀಪ್ರೋತ್ಕಳ್ಳಿಕೆಲವುದಿನಾ || ಕನತರಪ್ರೀತಿಯಲಿನನ್ನೆಯ | ಜನನಿಯರಮೇಳದಲಿತನುಜನ | ವಿನುತವಿಭವಂಗಳನುನೋಡ
ಲುಬಿಕುನೀನೆಂದಾ | ೧೨೧ || ಜನಕನನ್ನೆಯಮೇಲಿಕೃಪೆಸಂ | ಜನಿಸಿತಾದೊಡೆಪುರಕೆಬರಚೀ | ಕೆನಲುಧರ್ಮಜಜಿ ಷ್ಣೆಯಿ
ನೆನಗರವ್ರವೇಕವಿದೂ | ಅನುಚಿತವುನನಗದರಿನೆಲೆನಂ | ದನನೆನೀಸುಬಿಯೋಗಿರೆಂದಾ | ತನುಜನನುನಿಜಪತ್ನಿಯರನನಿಬರನು
ಬೀಳ್ಕೊಂಡಾ || ೧೨೨ || ಬಳಿಕತಾನುಚಿತಪ್ರಕಾರಂ | ಗಳಲಿಪೂಜಿಸಿಬಭ್ರುವಾಹನ | ನಲಿದುವಂದಿಸಿಕಳುಹಿನಿಜಭಾರ್ಯೆ
ಯರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೂ || ಅಲಘುಭುಜಬಲನರ್ಜುನನುವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಪೌರ್ಯದಲಿತನ್ನೆಯ| ದಳ್ಳದವೇಳದಿಮುಂದೆನಡೆದನು
ಭೂಪಕೇಳಿಂದಾ | ೧೨೩ || ತನುಜನಲಿಸುಹೃತ್ರಧರ್ಮದಿ | ಘನವೆನಿಪಯುದ್ಧವನುವಿರಚಿಸಿ | ತನುವಬಿಸುಟರ್ಜುನನು
ವೇಂಕಟಶೈಲನಾಯಕನಾ || ವನಜಗೃಹೆಯಧಿನಾಯಕನಕೃ | ಷ್ಣನಕೃಪೆಯಂತೆರೆಪಡೆದುಜೀವಿಸಿ | ದನುಮಹಾಧ್ವತು
ರುಗದೊತನಲ್ಲಿಂದತೆರಳಿದನೂ | ... ... ||೧೨೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

೭ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ | ಸಕಲದೇಶಂಗಳನೈವಾಲಕ್| ನಿಕರವನುನೆರೆಜಯಿಸಿವಮುಖ್ಯೋ | ಟಕದೊಡನೆಕರಿಪುರಿಗೆಬಂದನು
ಕಲಿಫನಂಜಯನೂ || ... ...

ವದನು | ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲತನ್ಮಖವಾಜಿಬಹುದೇ | ಕಾಳಿಗಳಿಸಂಚರಿಸಿಬದುತ್ತರಲೋಡುವಿವಸದ
ಲೀ | ಮೇಲೆರಾಜಗೃಹಾಖ್ಯಪುರವನು | ಪಾಲಿಸುತಲಿಪಮೇಳಿನಂಧಿನೃ | ಪಾಲನೆಂಬವಬಂದುತಾಗಿದನಾಕಿರೀಟಿಯನೂ|೧|
ಅವಜರಾಸಂಧನನವೌತ್ರನು| ಶವಣಸರಿಯದೆನರನೊಡನೆಯು | ದ್ಧನಸುವಾಡುವೆನೆನುತಯಜ್ಞಾತುರಂಗಮವಪಡಿದೂ|
ತವಕದಲಿಯಡ್ಡೈಸಿನೀಬಾ | ದಿವಿಜಪತಿಸುತನಿನ್ನೊಡನೆಕಾ | ದುವೆನೆನುತರಥವೇರಿನಡದನುಗಾಢಶೌರ್ಯದಲೀ| ೨ || ಸು
ದತಿಯುರಮಧ್ಯದಲಿಹೋಹಂ | ದದಲಿಸಿಕ್ಕಂಕೆಯಲಿಬಹುದೇ | ಕದನೈವಾಲರಲಿಕ್ಕಿಸದೆಸಿ ಹೋಗುವೆನ್ನಿಪ್ಪೆಯಲಾ | ಮದವನಿ
ದನಾಬಿಡಿಸುವೆನುಬೋ | ಗದಿರೆನುತಲಾನೃಪತಿನಿಕಿತಾ | ಸ್ಯದಲಿಮುಸುಕಿದನರ್ಜುನನರಥತುರಗಸಾರಥಿಯಾ | ೩ | ಒಳ
ಕಲಾಮಗದಾಧಿವನಕರ | ಗಳನುಖಂಡಿಸಿಬಾರ್ಥನುಡಿದನು | ಕೊಲುವುದೆನಗರಿದಲ್ಲನಿನ್ನಂದದನೈವಾಲರನೂ | ಉಳಿಯುವನಿ
ನಿನಗಿದಿರಾದರಿಪುನೃಪ | ಕುಲವನೆಂದೆಮಗಜನುದಯೆ | ಯಲಿನನಗೆಹೇಳಿದನುತನಗಾನುಡಿಯಲಂಕ್ಯನಿದೂ | ೪ | ಎನ
ಲುಮಾತುತ್ತರವನೀಯದೆ |ಮುನಿದುತನ್ಮಗದಾಧಿಪತಿವಿ| ರ್ಥನನುಕೈಬಳಿಕದಲಿತಾಕವಿದೆಚ್ಚನರ್ಜುನನೀ | ಅನಿಮಿಷಾಧಿ
ಪಸೂನುವಾಕರ | ವನುಕಡಿದನೆಡೆಯಲ್ಲಿತದೂ ಭ | ವನಕರೀರವನೆಸೆಯದಿದ್ದನುವಾರ್ಥಕರುಣದಲೀ | ೫ || ಮಗಧನೆಸೆಯು
ಲುತನ್ನತಾನಾ | ಮಗಧನನುತಾನೆಸೆಯದಿದ್ದನು | ಮಿಗಳೆಂರಳಿಕವಿದೆಚ್ಚರ್ಜುನಸೋತನಿಂದೆನುತಾ || ನಗುತಮಗಧನವಿ
ವಿಧಬಾಣಾ | ಳಿಗಳನೆಡೆಯೆಲಿತರಿದುಶರಸಂ | ಘಿಗಳನೆಚ್ಚನುಹುಲುಗಣೆಯನವನೋಯದಂದದಲೀ | ೬ | ಬಳಿಕಮಗಧನ
ರಥನತಶ್ಯಾ | ವಳಿಯಸೂತನಳೇತುಚಾಪಂ | ಗಳನುಪಾರ್ಥನುಕಡಿದುವಿಥನಮಾಡಲಾನೃಪನೂ | ಕಳವಳಿಸದೊಡನಾತ್ಮ
ಹಸ್ತದೊ | ಳಲಘುಗದೆಯನುತಿರುಗುತಾಗಳೆ | ಫಲುಗುಣನಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಕವಿದನುಬಹಳರೋಷದಲೀ || ೭ | ಪಿಡಿದಗ
ಹೈಯನುನಿಶಿತಕರದಲಿ | ಕಡಿನುಫಲುಗುಣಬಳಿಕಲಾನೃಪ | ನೊತನೆನುಡಿದನುನಿನ್ನನಾನಿಂದಿನಲಿವಧಿಸಿದೊಡೇ | ಪಿಡಿಸುವ
ಧರಾರಿದನರಿದುನೀ | ಬಿತುಮನದಗರ್ವವನುಧೈರ್ಯವ | ಪಿಡದಕಾದಿದಧೀರನಹೆನೀನಂದುಹೊಗಳಿದನೂ | ||೮||
ಅತಿಬಲನುನೀಮೇಳಿನಂಧಿ | ಸ್ಥಿತಿದಳ್ಳನ್ನಧಿಕತರಣಂ | ತತಿಯರ್ಥಿಸುವುದುಚಿತಕೃತ್ಯವಿದೆಂದುನರನುಡಿಯೇ | ಗಜ

ಮನೋಮಾತ್ಸರ್ಯಭಟನಾ | ಗುತವಿನಯನನೆಮೆರೆದುತದೂಳ | ಪತಿನರನಿಗಭಿನಮಿಸಿಸಂಪಾರ್ಥನೆಯಮಾಡಿದನೂ||೯|
ಬಳಿಕವಿನಯದಿಮಗಧಭೂಪನ | ನೊಲಿದುತಾತಕ್ಕೆ ಸೈಂಯಣ್ಣನ | ಲಲಿತೆಯಜ್ಞಾಕ್ಕೆಚೈತ್ರವಾನದಪೌರ್ಣಮೀದಿನಕೆ ||
ಬಲಗಳೊತನರ್ಥಿಯಲಿಬಾನೇ |ನೆಲೆನೈವಾಲಕಯಿನುತಮನಿನ್ನಿ|ಕಳುಹಿದನುತತ್ಪುರಕೆಯಾತನನಾಧನಂಜಯನೂ ||೧೦||
ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತಲಾಯ್ಜರ್ಜುನನಮನ್ನಿಸಿತನ್ನಪುಟಭೇ| ದನಕೆಪೋದನುವೇಳ್ಗಸಂಧಿಧರಾನಾಥಿಯಕನೂ| ಅನಿವಿಷಾ
ಧಿವಸೂನುವಾಜಿಯು | ನನುಸರಿಸಿದನುಬಳಿಕಲೈದಿತು | ಘನಮಖಾಶ್ವಕಳಿಂಗವೌಂಡ್ರಿಕವೆಲ್ಲಿಲ್ಲದೇಕಗಳಾ | ೧೧ | ಬ
ಳಿಕತತ ತ್ವಿಷಯೆಗಳನೈಪ | ರಳುಕದಾಯೋಧನವಿಜಿಸೆ | ಗೆಲಿದನವರನುಪಾರ್ಥನಡದನುಮುಂದಹಯದೊಡನೇ ||
ಅಲಘುಶೋಷ್ಣಾನಿನದಿಗ್ಯಂ | ತಲವಸ್ರೋರಿಸಿಕೇವಿದೇಕವ | ನೊಲಿದುಸೆರಿತುಅಧ್ವರದಶಯವನಿಲವೇಗದಲೀ | ೧೨ | ಅ
ಧನಕೇಲ್ಶಿಸುವಾಲತನುಜನು | ಕಭನೆಂಬನನಾಗತನ್ನಯು | ಪುರವರವಪೊರಮಟ್ಟಯುದ್ಧಮಾಡಿವುತ್ತಳುಕೇ | ವಿ
ರಿದೆನೆನಿಸಭಕಿ ತ್ಯಲಿಪೂಜಿಸಿ|ನರನುಕಳುಹಿ ಕೇರಿತಧ್ವರ ತುರಗತೆಂಕಣದಿಕೆ ಕನಲಿಬಯನ್ನೆಪರದೇಕಗಳಾ || ೧೩ | ನಿ೦ಲ
ಕೇತುವಚಿತ್ರಕೇತುನು | ರಾಳಕೇತುವುಯೂಪಕೇತುವ | ರಾಳದೇಕವಚಂದ್ರಕೇತುನೃಪಾಲರನುಜಯಸೀ || ಮೌಲಿಕಾ
ಕ್ಯನುವೀರವರ್ಮನು |ಸಾಲುವನತಂಮನುಮುವಾಕ್ವನ | ಕಾಳಗದಿಗೆಲಲ್ಕೆದಿತಕ್ವದಶ್ವಾನದೇಕವನೂ|ಆಧಟುತನಮಿಗಲತಚಿ
ತಾ೦|ಗದನೆನಿಪನೃಪಕಾವಿಸೋತಾ|ತ್ರಿದಶಪತಿನಂದನನಪ್ಪಾಜಿಸಿಕಳುಹಿದನುಬಳಿಕಾ||ನುದಲೆ ಲೈದಿತಜವದಲಾಯ|ಜ್ಞಾಶ್ವ
ತುರಂ ನಿಷ್ಠಾದದೇಕವ | ನದಕೆಯಧಿಪತಿಯೇಕಲವಾ್ಯತ್ಮಕನುಬಲಯುತನೂ ||೧೫ || ಅವನುಬಲಸಹಿತಿದಿರುವಂದಾ | ವಿ
ವಿಜಪತಿಸುತನೊಡನೆಘನೆಯು | ದ್ಧನನುಮಾಡಿದನಾಬಲವನೆಲ್ಲವನುಸಲುಗುಣನೂ || ಜವನನಗರಿಗೆಕಳುಹಲತಿರೋ | ಷವ
ಧರಿಸಿಯಾಕಬರಪತಿಕಾ | ೃಯವನುಜನನಸಂಸು ತಿಸವ್ಪೊಲುಕಾದಿದನುನರನೊಡನೇ || ೧೬ || ಬಳಿಕದಾರುಣವಿಧಿಗಳಲಿಕರ |
ಗಳಲಿತನ್ಮದಗಾಢತನವನು | ತೊಲಗಿಸಿದನರ್ಜುನನುಮತಾ ೃಕಬರನಾಯಕನೂ || ಒಲಿದೆರಗಿಕೊಟ್ಟ ಧಿಕವಸ್ತ್ರವ | ಕ
ಳುಹಿದನುಳ್ಗಲುಗುಣನನಕ್ಷೀಣ | ಪಲಿತಿರಿಗಿವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಯಸೊರಿದುದುಮುಖತೆರಗಾ ||೧೭ || ಬರುತಪಾರ್ಥನಸೇನೆಕಂಡುದು
ಕರಿತರಹ್ಲವರಾಹಕೇಸರಿ | ಕಭಭೇರುಂಡಾದಿನಾನಾಪುಷ್ಪಸತ್ವಗಳಾ | ನೆರವಿಗಳನೆರೆಯೊಗಿರಂಜಿಸಿ | ವರುಣಮುಖಿನು
ಚಿವಿಜಿತಸಾಂಧ್ಯವ | ನುರುಭಯೋತ ಕ್ಷಜನ್ಯವಿಂಧ್ಯವನುಗ್ರವಿಂದವನೂ | ಎಲವಜೊಬ್ಬಲಿಬೀವುತುಂಬುರ | ಪಲಸು
ವಾರಿಯುತಿ ೃಯೆಂಬಟೆ | ಬಿಳುಪಿನಿತಿ ೃಯುವೆಲ್ಲನತ ತ್ಪದಹಾಲಿವಾಣಗಳಾ | ಹೊಳೆವಹೊನ್ನೆಯತಾಳತರುಯಂ | ಕೊ
ಲೆಯಿತ್ತದುಕಿನಕೊತಿನಕೆಯೆನೇ | ರಿಲತಳಂತನಬಿಲ್ಲುವಿಕ್ಷಿದಮರಗಳೆನದಿಪವ್ರೂ ||೧೯ || ಮಾವಾರಳಿವಿಲ್ಲಾ ಲಸಂಪಗೆ | ಚ್ಪು
ಹುಣಿಸೇಕಮ್ಮತದಕ್ಕರಿ | ಬೀವಿನಿಪ್ಪೆಯಮತಿ ತ್ರಕಲ್ಲತ್ತಿಗಳಕಡವಗಳಾ | ನೀವದಿಂಕೆಯಯಕೆ ಕ್ಕಯಲವದ | ಸೋವೆಕ
ಕ್ಕೆಯಸೊನ್ನೆಯದಮರ | ನಾವನದೊಳಾವೆಡೆಯೊಳಾವಗತೀವಿಗೊಂಡಿಹವ್ರೂ || ೨೦ | ಕರಿಲುಲಾಯವ್ಯಾಘ್ರಿಕೇಸರಿ |
ಹರಿಬಿಡಾಲಸೃಗಾಲಕುಕ್ಕುರ|ಕುರರಿಕಲಲಿತರಹ್ಲಭಚಾಮರಿಖಡ್ಗಿಗೋಮಾಯೂ| ಕಭರಾಸಭಯಹ್ಲಸಂದತಿ | ಹರಿಣಗ್ರಿಧೇ
ಯಾವಿನ್ಗೀಕರ | ದುರಗಪತಿತದೊಳ್ಗರಕಾನನದಲ್ಲಿನರ್ತಿಪವ್ರೂ || ೨೧ | ಕರನಿಧಿಯಮಧಿವಂದುದೇವಾ | ಸುರರುಹಾಯ್ಕಿಗ
ಸಕಲಭೂಸಿ ೃತ | ತರುಗಳೌಷಧಗಳನನಂತವನುದಸ್ತ್ಯಮುನಿ|| ಇರದೆಬರುತಾಬಾಯತಡವರೆ| ಧರಣಿಗುರುಳಲುಕೆದರಿ
ದಂತಿರೆ | ಪಿರಿವೆನಿಸಿತೋರಿ | ದುದುವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಯುವಿಸಿ ್ತರಾ|೦೨|ಬೇಗಿಜಿಳಿವುತ್ತಲಿದ್ದವನವೆನ | ಗೀಗತಡವಂತಿಜ್ಜವಾಗಿ
ದೆ | ಯಾಗಗನವೆಂದದನುಮಿಗೆಮುರಿದೊಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತೇ| ಬೀಗಬರುತಿಹಕಾಳವೀಳಭವ | ತಾಗಿಬಂಧಿಸಿಕೆಡಹಿಮೆಟ್ಟಿಪ್ಪ|
ಲಾಗಿನಲಿನೆರೆತೀವಿಕೊಂಡಿಶುವಿಲ್ಲಿಸಂದ್ರತವಾ ||೨೩ | ಅಳವಿಗಳಿದತಮಾಲಕೋಟರ| ದೊಳಗೆಸವಕಾಳೋರಗಾವಳಿ | ಗ
ಳನುಹಿಡಿನಡೆಕೇಕಿಪಹ್ಲಪಿಲಿಬಣಗಳಾ || ನಳಿನಹೀತನುನಿಜದಕಣ್ಣಾ| ಗಳವಡಿಸಿದೊಡೆಯಕಟಭೇದಿಸಿ | ತಿಳಿಯಬಾರದು
ಪ್ರೋಗಳಲಾರಳನವರಮಹಿಮೆಯನೂ ||೨೪ | ಭರದಲಾಡುತವಿಂದ್ಯವಿಸಿನದ | ಬರಿಯಪಾಡವಕಾಪೆಯಿಂಪೈ | ಸರಸಿಧೊ
ಪ್ಪನೆಕೆಡಮುವನನಕಾಲುನೊಂದಿರಲೂ | ಇರದೆಬಾಡಗೆವಾಡಿಯಾವನ | ದೆರಳಯೊಂದನೆಯೆಂಕಿತನ್ನಯ | ಪುರಕೆಗವಿ
ಸಿದನೇಣವಾಹನನೆಂದುಹೆಸರಾದಾ ||೨೫ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿದಜಗರವುಡೊಂಕಾ | ಗಿರಲುಬಿದ್ದಿರಲದುವೆಕಟಿಪ್ಪಾಯ | ಪರಿಯೊಲಿರೆ
ಮುಡುಗಟಿಪ್ಪನುದಗಜಘಾರೆಬಂಧದಲೀ | ಪರಿವರಿದುಮೃಗಪಕ್ಷಿವಕುವನ | ಚರರುಬೀಸಗೆಯಲ್ಲಿಬಳಸುವ | ರಿರನೆತ್ತತ್ಯಾಸನದ
ಮಹಿಮೆಯೆನಾಶುಬಂಕಿವರೂ ||೨೬ | ಅನುದಿವಸವಲ್ಲಿಸ್ವಭಿಲ್ಲರು | ಮುನಿದುಮೃಗಗಳಮೇಲೆವಿಂಧ್ಯದ | ವನದಮಡು
ಗಳನೀರೊಳಗೆನಿಷಯಗಳನುಚಿತಸಿದೊಡೇ | ಮನದೊಳಿರಿಯಂದೆಕುಡಿದುಪಧಿಕರು | ತನತನಗೆಬಂದಿಯೆಷಿಹವೆಂ | ದನಿ
ವನೆಸರಾಯು ಂದುವೊದಲುಜಲಕೆ ಕ್ಕಜಗವರಿಯೇ || ೨೭ || ಕಲಕಜಾತನುವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯನು | ನೆಲಕೆತಗಿ ಸಿಬಿಟ್ಟನೆವಿಸ್ಮ

ಕುಲಕೆಯಿಸಡೆಯಿಲ್ಲಬೀರಿನ್ನೆಂದುಭಿಲ್ಲನಾ ॥ ಕುಲಕವನುಪುತಾ ಪರರಾಧಕೆ । ಬಲಿದಕೂಲಕೆತೆಗಸಿದಂದದಿ । ಹೊಳಪುತಿರ್ದ್ ವುತಾಳಭೂಜಾತಾಗ್ರಕುಂಭಗಳೂ ॥ ೨೪ । ನಡದುಹೋಗುತವಿಂಧ್ಯವನದೊಳ । ಗಡಸಿದೇಳುತ ತೃಣದ್ರುಮಂಗಳ । ಕೆಡ ಪಿದರೆರಾಮನಿಗವೆಸರಾಯ ತ್ತಂದುನಾನೀಗಾ ॥ ಎಡೆಬಿಡದೆತದ್ವನವೆಲ್ಲವ । ಸುಡುವೆನೆಗೆಣೆಯಿಲ್ಲವೆನುತವೆ । ನುಡಿವವ್ರೋಲು ದುವಾಗ್ನಿಯಲಿವರ್ಬಿತುಧವತಾ ಕ್ಕರಾ ॥ ೨೫ ॥ ಥಳಥಳಿವರವಿಕಾಂತಶಿಲೆಯಿಂ । ಬಿಳಿದುಬಹುದವನಿ ಯಿಂಧ್ಯದ । ಪುಳುವ ಸುಡುತಿರೆಕೆಬೆಗೆತದ್ವನವಾದವಾಗ್ರದಲೀ ॥ ತುಳುಕಿನೆರೆಕರಗುತ್ತಬಹಪ್ರೋಸ । ಮುಳಿಯತೆರದಲಿಸುರಿವಜೀನಿನ । ಜಳಯದ ಲಿಶಿನಂದುತಿರ್ದುದುಧೈವಯೋಗದಲೀ ॥ ೩೦ ॥ ಕಾಗುಗಿಚ್ಚೆಗೆವಮರಗಳ । ಕೂಡೆವಲ್ಲೀಜಾಲಮನದಲಿ । ಹೇಡಿತನವ ನುಬಿಟ್ಟುಪ್ಪಹಗಮನವನುಮಾಡಿದೊಡೇ ॥ ನೋಡಿಖಗತತಿಚೀರುತಿರ್ದುದು । ಗೂಡಿನಿಂಪೋರಮಟ್ಟುಪಕ್ಕದ । ಜೋಡು ಗೈಯಲಿಬಸುರಹೊಯ್ದುಕೊಳುತ ತ್ತಲಿಯಂತೇ ॥ ೩೧ ॥ ಮುತ್ತಿಸಪ ತ್ತಚ್ಚಂದಸಮೂಹವ । ಹತಿ ತ್ತಿನದವನಿ ಯಿರುಳುರಿ । ವುತ ತ್ತಲಿರ್ದಿತುಬರಲುಕಂದುನಿಜೋಷದೀಕ ್ವರಗೇ । ಎತ ತ್ತಬೇಕೆಂದೆನುತತದ್ವನಮತ ತ್ತಾಶಿನಿಯೊಲಿದು ಬೀಗದಿ । ಹೊತಿ ತ್ತಿಸಕರ್ಪರದಾರತಿಯಂಬರೀತಿಯಲೀ ॥ ೩೨ ॥ ಹರಿವಬೀಗದಿಹಂದಿತಾಗಿದ । ಭರಕೆಬಾಗಿತುಮುರಿದು ತಧ್ವನ । ತುರುನಿಕರಭೂದಾರಬರುತಿದೆಭೂರಿನಂದೋಹಾ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪಪಿತ ೃಭಕ್ತಿಭಾವದಿ । ನಿರದೆನೆರೆತನುಕಾಸಿದುನಮಿಸಿ ದ । ಣರಿಯಲಿರಲೇನೆಂಬೆನೆಕ್ಕಲನಧಟುತನಗಳನೂ ॥ ೩೩ ॥ ಬಂದುವನದೇವತೆಯರಗ ್ಗದ । ಮುಂದಬಲವುಂಟುಗಬೇಕೆಮ ಗೆಂದುಪ್ರಾಜಿಸಿನೂಲಸುತಿ ತ್ತದರಳಿಗೆಂಬಂತೇ ॥ ಅಂದವಾದವುಪಪ್ಪಲಿದ್ರುಮ । ವೈಂದಮಧ್ಯದಿಜೀಡಹುಳುಗಳು । ನಿಂದು ಸುತ ತ್ತಲುನೆಯ್ದನೆಯೆಗೆಗಳಾಯರಣ್ಯದಲೀ ॥ ೩೪ ॥ ತಿಂಬಗಂಡಸ್ಥಳವದಂತಿಕ । ದಂಬಭೋಧಿದ್ರುಮದೊಳೂರನೆಮ । ದಿಂಬಿದಿಲ್ಲವೃಮುರಿದುತಿನಬೇಕಿದರದರ್ನಗಳಾ ॥ ತುಂಪಿದೆದೆನೀವಿಳಿಯೊರೆನುತವೆ । ನಂಪಿಸುತಬ್ರಂಹರಾಹ್ಷಸ । ರಂಪಿಡಿಸುತಿ ಳಿಸುವರೆಕುಂಭವನೊಡ್ಡಿದಂದದಲೀ ॥ ೩೫ । ಘಾಸಿಮಾಡುತಮೈಯ್ಯಕ್ಕಡಿವ್ರತ । ಚೀಸರಿಸಿಕೊಲುತಿಪಿಪಿಲಿಕ । ರಾ ಸಿಯನುತಿಂದಪುದೆನುತಫಣಿಮೆಚ್ಚಿಹೆಡೆವಣಿಯಾ ॥ ಲೇಸರಿದುತೆಗದದರಮುಖದಲಿ । ವೋಸವಿಲ್ಲದೆನೆಕ್ಕಿದಂತವಿ । ಲಾಸವಾ ಡುವವನದವೃಹ್ಷದಲೋಹಿತಾಹ್ಷಗಳೂ ॥ ೩೬ ॥ ನುಳಿನುಳಿದುಬಿರಿಫಳಿವನತರು । ಕುಲರ್ಘುಡಿಸಿಹೊಯ್ದುಕೆಡಸಲು । ಕಳಿವಳಿಸುತವರೆರೆಗಳನಿಲನಪೆತ ತ್ತಗನಕೆ ಕ್ಕೀ ॥ ಅಳುತವೊರೆಯಿಡಲೆ ಬೃದುವಂದದಿ । ಬಳಿಸಿದುದುತರಗೆಲೆಗಳಂಬರ । ತಳವ ನೆಲ್ಲನನೆಂದಡದನಿನ್ನೆನಹೇಳುವೆನೂ ॥ ೩೭ ॥ ಗಗನವನುನೆರೆಮೀರಿಚಿಳಿದಿಹ । ವಿಗಡವೆನಿಸಿದಡವ್ವನದಭೂ । ಜಗಳುದಾ ರಿಯಕಟ್ಟಿಕಾಣದೆಪಥವಬೀರೊಂದಾ ॥ ಬಗಿದುಬರುತಿರೆರವಿಯಸವಾ ತ್ಕ್ವ । ಗಳವರಪರುರೆಲಿಯಲಿಸವಂ । ಗಗಳಪತಿ ತ್ತದ ಡಾಯು ತ್ತಹರಿದಕ್ವಾಖ್ಯವ್ಯವದುಮೊದಲೂ ॥ ೩೮ ॥ ಚಾಂಡಿಕಾವಾಹನಗಳಹವೇ । ದಂಡದಿಪ್ರಗಳಕರಭಸಂಕುಲದಿಂಡುದರಿಯ ಲುಕಾಲುನಡೆಯಲಿಕಾಳಿಕಾದೇವೀ । ಅಂಡಲೆದುದಿರುವಳೆನಲ್ಕಾ । ಗಂದುಳಬರನಡುವೆಬಲುತಿಹ । ಲಂಡಚೇಡಿತಿಯೊಬ್ಬ ಳೆಸದಳುವನದಮಧ್ಯದಲೀ ॥ ೩೯ ॥ ಬೇಡಸಂಕುಲರಾತಿ ಯಾಗಲು । ನಾಡೆಪಂಜಿನಬೇಂಟೆಗೆಂಣಿಯು । ಕೂಡಿದರೆಕಬರಿಯ ರಕಣ್ಬೆಳಗುಗಳಕಾಂತಿಯಲಿ॥ಕೂಡಿಜ್ಯೋತಿರ್ಲತೆಯಬಿಳಿಕಿನ।ಲಾಡುವರುಬೇಂಟಿಗಳನಾವನ।ಗಾಡೊಳಗೆಬಹುವೃಗಗಣವ ಕೊಲುತಿರ್ವರನವರತಾ॥೪೦॥ ಅದರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದೆತಾನಿಪ್ಪುದುಭವನ್ಮದಚಂಡಿಕಾಗೃಹ।ಪುದಿದರಕ್ತ ದಜಲದಲಿಲೋಹಿತಚಾಮರಂ ಗಳಲೀಸಧನಸವಿಘದಲೋಹಿತೋರಣ ।ವಿದಿತಚಂದಾ ದಿತ್ಯ ದರ್ಪಣ।ಭೆದರಿಸುತಲಿಹಭೂತವೇತಾಳಗಳಬಳಗದಲೀ।ಬಸಿವರ ಕುತದತಲೆಯಕಳಸದ। ಕಲಸುರಿಗಲಸದಗುಡಿಯಗೋಪುರ । ವೆಸವನೊರೆನೆತ ತ್ತಿನಕಾರಣಿಗಳಲಿಹೊಸಿ ತ್ತಲಿರೀ ॥ ಮಿಸು ಪದಂತಾಹ್ಷತೆಯೆಸೊಬಗಲಿ । ಪಡೆಯುತಿಹಗಲಿನವೇಲುಕಪ್ಪಲಿ । ಪೇಸತಿನಿದನಾದೇಹಳ್ಳಿತವೀಪಿಕೆಯಲಿಸದಿಹುದೂ॥೪೧॥ ತಂದುಸುರಿದಿಹಕೂಳಿರಾಸಿಯ । ಮುಂದೆನೆವಪಿಣಾ ವ್ಯಾಕಶಾಕದನಿಂ। ದುಕುರಿಕೋಣಗಳಹೊಡದೆಡೆಗೆಡೆಮುಂಡಗಳಾ । ಸಂ ದಣಿವಫೆನವುದ್ಯಘಟೆಗಳ । ನಂದದಿಪಸೊಡರುಗಳಸಾಲುಗ । ಳಿಂದಲಾಕಾಳಿಯಗೃಹವಾಂಕಣಕಣಿ ್ಗಹೊಸತಾಯೂ॥೪೨॥ ವೇಸವನುಮಾರುತನಸಖಮಾ । ಹೈಸವನುರವಿಪುತ್ರನೆ ಯಮತಿಯಾಸಮಂಜಸನರನಚಂಡಿಯಬಲಿಗಬೇಕೆಂದೂ ॥ ಪ್ರೋ ಷಿಸುವರೆನಲಷ್ಟಸಿದಿ ದ್ಧಗೆಯಿಸುರಾಸುರನರಭುಜಂಗರು । ಲೇಸೆನಿಸಿಪ್ರೂಜಿಸಿದರುಂಟೇಲೋಕಮೂರರಲೀ ॥ ೪೪ ॥ ಕಾಡಿ ದುಮದ್ಯವಮಾಂಸಖಂಡವ । ನಡಸಿರಕ್ತವಪ್ಪಸಿಮೈಯಲಿ । ಬಡಿದಚಾಟಿಗಳೊಳಗೆಕೆಂಡಂಗಳನುನೆರೆಮೆಟಿ ಪ್ಪ ॥ ಆಡಿಗಡಿ ಗೆಕಸ್ ್ರಗಳವಾಯಿದು । ಜಡಿವನಜ ದಮುಟ್ಟಿಯನುಜೊ । ಬ್ಬಿಡುತತಾಣದಿಕಾಣಿವುತಿವ್ವರುದೇವಿಯಿದಿರಿನಲೀ ॥೪೫॥ ಒಳಗೆಹೊಕಾ ್ಕವಗವುಖೀರ್ವುದು । ಜಲಧಿಯಿಳುಬಡಬಾಗ್ನಿಯಾತನ । ತುಳಿದುಕಾಸಿರಿಯೆಂದುಜಲಧಿಯುಸಖನುಮೈನಾಕಾ ದಳುಹಲನುಚರರೆಳಿದುವಡಬನ । ಜಲನನುಗುಳಿವವಗ ್ರಜಾತೆಯ। ನಿಲಯಸವಿಧಸಲೆಲುಮೆಟು ್ಟವರಗಿ್ನ ಕುಂಡಗಳಾ ॥೪೬॥

ಅರಿದುಜಿಹ್ವೆಯದೇವಿಯಿದಿರಲಿ । ಯಿರಿಸಲೊಪ್ಪಿತುತನ್ನ ಸ್ತೋತ್ರವ । ವಿರಚಿಸಲುರಸನಕ್ಕೆಸಾವಿಷ್ಯವನುಕೊಟ್ಟಂತೇ
ನರುಕೂಲವಿಬಿದ್ದುಬದುಕುವ । ರರಿದುತಲೆಗಳಮರಳಿಕೂಡಿಪ । ರಸದೇವಿಯಸುಪ್ರಭಾವವಿಚಿತ್ರತರವೆಂದಾ॥ ೫೭ ॥ ಕಾ
ಕಟಿಟ್ಟಿಭಕಂಕಚಾತಕ । ಭೂಕವದನದಹುಲಿಕರಡಿಶರ। ಭಾಕೃತಿಯಮುಖಖಿಳಭೂತಗಳೈದೆಬಳಸಿರಲೂ ॥ ಭೀಕರರಾಯ
ತವಿಕೃತದಂಷ್ಟ್ರದ । ನೇಕರಾಕ್ಷಸನಿಕರವಿದ್ದುದು । ನಾಕಿಗಳುಸುರನರಭುಜಂಗರುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲೀ ॥ ೫೮ ॥ ಜಡ
ಮುಷ್ಕಕಾಲಸ್ತದ ।ಪಿಡಿವಡಮುರುಗಕೂಲವಾಕದ । ಲಿಡಬಲದಲಿಹರುಂಡಮಾಲಿಕೊರಳಕಾವಡದಾ ॥ ಉಡುವರಂಜಿತವರ
ಕಿರೀಟದ । ನಡುಹಣಿಮುಲುರನೆಗವನಯನದ । ಮೃಡನಸತಿಯೊಪ್ಪಿಡಳುಕಕ್ಕಿ ಗಣಂಗಳೊಡಗೂಡೀ ॥ ೫೯ ॥ ಉರ್ಜುನನು
ತಡೆತಂದುಕಂಡನು । ಧೂರ್ಜಟಿಯರಾಣಿಯನುದುರಿತ । ವಿರ್ಜಿತತಾಖಿಲಮುನಿನಿಕರಸಂಸ್ತುತೆಯಗಿರಿಸುತೆಯಾ ॥ ದುರ್ಜನ
ವಸೂರೆಯನುವಿಗ್ವಿ । ಸ್ಫೂರ್ಜಿತತಾಮಲತಮರುಹಸ್ತೆಯ । ನಿರ್ಜಿತತಾಸುರಮಹಿಷೆಯನುಪುರಹರನಯೋಷೆಯನೂ ॥೬೦॥
ವ್ಯಾಳಭೂತಾವಳಿಯುಮಿಸುಪಕ । ರಾಳದಂಷ್ಟ್ರ ದ್ರುಂಡ ಡಮರುಗ । ಕೂಲಖಾಕಾದಿಗಳಧರಿಸಿದ್ದಪ್ರಹಸ್ತಗಳಾ ॥ ನೀಲ
ಮಣಿಸನ್ನಿಭಕರೀತದ । ಭಾಳನಯನದರತ್ನವಾಕುಟದ । ಮೇಲೆಸೆವಕಠಿಕಲೆಯಧರಿಸಿದರುಂಡಮಾಲೆಗಳಾ ॥ ೬೧ ॥ ಘನಭ
ಯಂಕರವಾದಪ್ರೇತಾ । ಸನದವಾವಾದ್ಯಖಿಳಕಕ್ಕೆ ಗ । ಳನವರತಬಂಡಷ್ಟ್ರೈರವಂಡಸಿಸೇವಿಸಲೂ ॥ ವಿನುತಕುಂಡಲಿನಿ
ಯಮನೋನ್ಮನಿ । ಯನುಪರಾಪರಕಕ್ಕಿಯನುವಾ । ರ್ಥನುಮಹಾಬಲಸಹಿತನಮಿಸುತತೆರಳಿ ದನಲ್ಲಿಂದಾ ॥ ೬೨ ॥ ದಿವಿಜರಿ
ಗೆನವಾದಘನುಖಾಂ । ಡವನಸುಟ್ಟವನರ್ಜುನನುಮಃ । ತ್ತವನಿಯೊಳಗಣವಿಪುಲಕಾನನನಿವಹನರಗಿದಿರೇ ॥ ತಿವಿವರಾಹನ
ಮುರಿಲುಳಾಯನ । ಸವರುಮೃಗಗಳನೆನುತಬಲವು । ತ್ಸವದಿತೋತ್ತಳಿದುದಾಂಟಿತುವಿಂಧ್ಯವಿಪಿನವನೂ ॥ ೬೩ ॥ ಸವ
ಹಯುವಬಳಿಕಾಂದ್ರಪೌಂಢ್ರ । ದ್ರನಿತಕೇರಳಕುಂತಳಪ್ಪಸ್ಥ । ಧವರುತಡಪರುಕಾಪಿದರುನರನೊಡನೆಕೌರ್ಯದಲೀ ॥ ಅವ
ರನೆಲ್ಲರಗೆರಿಸುಮತ್ತಾ । ದಿವಿಜಪತಿನಂದನನುಬಹುರಾ । ಷ್ಟ್ರವನುಕಳಿವುತನಡದಗೋಕರ್ನದನಮಿಪಡಲೀ ॥೬೪॥ದ್ವಾ
ರಕಾನಗರದನಮಿಪಕೆ । ವಾರುವನುಬರೆಯದುನೃಪಾಲಕು । ಮಾರಕರುಕಂಡಧಿಕಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿಫಲುಗುಣಗೇ ॥ ಚಾರು
ರುವಿನುಯವನೊಡರಾಗಳು । ದಾರನರ್ಜುನನಪರವಾರಿಧಿ । ತೀರದೇಶದಪಂಚನಮಧ್ಯದಲಿನಡೆತಂದಾ ॥ ೬೫ ॥ ವಾರುವನು
ಬಳಿಕೈದಿಪುದುಗಾಂ । ಧಾರದೇಶವನದನುಕಕುನಿಕು । ಮಾರನೀಕ್ಷಿಸಿಬಾಲ್ಯಕಲಿತಾಸ್ತ್ರೀಯಗರ್ವದಲೀ ॥ ಕೂರತಾಯುತನಾ
ದನಿಜಪರಿ । ವಾರವನುತಾಕೂಡಿಕೊಂಡತಿ । ಧೀರತನದಲಿನರನಕೆಣಕಿದನರನಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೬ ॥ ಬಳಿಕವಾರ್ಥನುಧರ್ಮಜ
ನುತನ । ಗೊಲಿಸುವೇಳಿದವಾಕ್ಯವೆಲ್ಲವ । ತಿಳುಹಿದನುವಿನಯದಲಿಗಾಂಧಾರಾಧಿಪತಿಸುತಗೇ॥ ಖಳರೊಳಗೆವಿನಯವನುಮೆ
ರದರೆ । ಫಲಿಸುವುದೆಮತ್ತವನುನಿಜಭುಜ । ಬಲದಗರ್ವದಿಮುಸುಕಿದನುಕರಚ್ಯುತಜಲರ್ಜುನನಾ ॥ ೬೭ ॥ ಅವನಬಾಣಂಗ
ಳನುಬಳಿಕಾ । ವಿವಿಜಪತಿಸುತಕಡಿದುತತ್ಸೈ । ನ್ಯವನುಕೈಚಳಕದಲಿಮಿಗೆಮುನಿದೆಚ್ಚು ನಿಮಿಷದಲೀ ॥ ಸವಶಿದನುಬಳಿಕ
ದಕೆವಾತ್ಸ । ರ್ಯವಧರಿಸಿಸೌಬಲಕುಮಾರಕ । ನವಗಡಿಸಿಕವಿದೆಚ್ಚ ನಾಗಳಿಯಾಧನಂಜಯನಾ ॥ ೬೮ ॥ ಬಳಿಕಸುಬಲನ
ವೊಂಮ್ಮಗನಭುಜ । ಬಲಕೆವೆಚ್ಚುತನುಡಿದನರ್ಜುನ। ನೆಲೆಮಗನೆನೃಪಸುತರವಧಿಸದಿರೆಂದುಧರ್ಮಜನೂ । ಕಳುಹಿದನು
ನನಗದನರಿದುನಾ । ನುಳಿಹಿದೆನುಸರ್ವರನುನೀಕೊಳು। ಸುಳಿಕೆಬಂದೆಯದೇಕೆಯಕಟಾಬೀಡಹೋಗೆಂದಾ ॥ ೬೯ ॥ ಎನಲು
ತಿರುಗದೆಕಾನಿಸುತನ । ರ್ಜುನನನೆಚ್ಚ ನುನಿಶಿತಕರಗಳ । ನನಿತಕಡಿದಾವಾರ್ಥನಾತನಕಿರದಸೀಸಕವಾ ॥ ವೊಸೆಗಣೆಯಲಿ
ಸಲಾಗಲದುದೊ । ಪ್ಪನೆಕೆಡದುದವನಿಯಲಿತದ ಭಟ । ಜನನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಚಿರಗುವಟ್ಟ ದುತಮ್ಮಮನದೊಳಗೇ ॥ ೭೦ ॥ ಫಲುಗು
ಣನುಕರುಣದಲಿನ್ನಿಯ । ತಲೆಯನರಿಯದೆಸೀಸಕವಕಡಿ । ದಿಳುಹಿದನುಬೀಡಿನ್ನು ಸಂಗರವೆನುತಲವನವರೂ ॥ ತಿಳುವಿ
ಖಾತನಮರಳಿಚಿದರಾ । ಗಳೆದುರಭಿಮಾನದಲಿಯಾಸೌ । ಬಲತನಯನವಮತ್ತೆಬಂದೆಚ್ಚ ನುಧನಂಜಯನೂ ॥ ೭೧ ॥ ಅವನ
ನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಡದೆತೆದ ಬ್ಬಲ । ನಿವಹತನ್ಮಂತ್ರಿಗಳುಬಂದ । ನ್ಯುಜ್ಜನಗೆವಂದಿಸಿಕರಣುಹೊಕ್ಕರುಶಿಕುವಸಲಹೆನುತಾ॥ ವಿನಯ
ದಲಿಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಾ । ವನಿತೆಯರಸಚಿವರನುಲಾಲಿಸಿ । ಯಾನಿಮಿಷಾಧಿಪನಸೂನುತನ್ನ ವೃಷತನುಜಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭೨ । ಎಲೆ
ಮಗನೆನೀಬಂದುಕಾದಿದೆ । ಯಳುಕದೆನ್ನೊ ಡನೀಗನಿನ್ನನು । ಕೊಲುವುದೆನಗರಿದಲ್ಲಘಕ್ಕುಮಾವನಾಜ್ಞೆಯಲೀ । ತಲೆಯ
ಸಲಹಿದನೊಂದುಕಣಿಯಕೆ। ತಿಳಿದುನೋಡಿವಿಶೇಷಿಸಿಯುನಾ। ನುಳುಹಿದೆನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಾಂಧಾರಿಯರಪ್ರಿಯವರಿದೂ॥
ತನುಜಕೇಳದುಕಾರಣವಿನೀ । ನಿನಿತುಪ್ರೌತ್ತನ್ನೊ ಡನೆಕಾದಿದೆ। ಮನದೊಳಿನ್ನಾದರೆಯುಶಾಂತಿಯನೈದಿನನ್ನೊ ಡನೇ ॥ ನಿನ
ಗೆಬಹುದತಿಲೇಸುಯಮನಂ। ದನನಯಜ್ಞನೆನೀನುಬಾಂಧವ। ಜನಸಹಿತಬಾಯೆಂದುನಿಯಮಿಸಿಮುಂದೆತರಳಿದನೂ॥೭೪॥
ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲತನ್ಮುಖವಾಜಿವಾರಿಧಿ । ವೇಲೆಯಲಿಯುತ್ತರಕೆತಿರಗಿಪುರವಾಸಿಮುಖವಾಗೀ । ಲೀಲೆಯ

ಲಿತಿರುಗಿದುದುಬಹುದೇ | ಕಾಳಿಗಳನರತಿರುಗಿಧಂದವ | ಕೇಳಿದನುಚರರಿಂದಗಜಪುರದೊಳಗೆಯಮುನೂನು॥ ೬೪ ॥ ನರನು ಚಿತಥರ್ಮಸ್ಯಕಾರದಿ | ತುರುಗವನುರಕ್ಷಿಸುತಬಂದುದ | ಧರಣಿವಿಲಕಕೇಳಿಸಂತೋಷದನುತಾಳಿದನೂ॥ ಅರಸಕೇಳೈಮಾ ಳಿಮತಾನದ | ವರಮುತಿಥಿಪೌರ್ವಮಿಯದಾದುದು | ಬೆಸಸಿದಶಿಹರುಷದಲಿಧರ್ಮಜನಿತ್ತನೋಲಗವಾ ॥ ೬೬ ॥ ಅನಿಲಸುತನ ನುಕರದುಯಮನಂ | ದನನುನುಡಿದನುಕೇಳೈನಿ ! ನ್ನನುಜನಶ್ವವನ್ನೆಸುತಬಹುದೇಕಗಳಚರಿಸೀ ॥ ಮನುಜಪತಿಗಳಜ ಯಸಿಬರು | ತಿರ್ದನುಗಡದಕೋಪೇಳಿದರುಚರ| ರಿನಿತುಕೃಷ್ಣಕೃಪಾವಲೋಕನದಿಂದಲಾಯ್ತೆಂದಾ ॥ ೬೭ ॥ ಅನುಜಕೇ ಳೈಕೃತ್ರವಿಂದಿನ | ವಿನಕೆತಡವಿಲ್ಲೀಗಳೇಮುನಿ | ಜನವನೃಪಸಂಕುಲವಕರನಲುಬೇಕುವಹಿಲದಲೀ | ಘನವೆನಿಪವೈಲುಯಾ ಗಸಲಿಯು | ನನುವಮಾಡಲುಶಿಲ್ಪಿನೃಂದಕೆ | ಮನವೋಲಿದುನೀಪೇಳಿಸೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ ॥ ೬೮ ॥ ಧರಣಿಪಾಲಶ್ರೀ ಕೃಪೆಗೆಮಂ | ದಿರಗಳನುಬೇಗದರಿಕಟ್ಟಿಸು | ವರಮುನಿಗಳಿಗೆವಾಡಿಸುಚಿತಾಲಯಗಳನುನೀನೂ ॥ ಕರನುವಿಪ್ರರಬಂಧು ಮಿತ್ರನ | ನೆರಹುಯೋಗೋಚಿತಸುವಸ್ತೂ | ತ್ಕರವಜೋಡಿಸುತಡವುಮಾಡದಿರೆಂದುನೃಪನುಡಿದಾ ॥ ೬೯ ॥ ಎನಲಸಾದವೆ ನುತ್ತಕೈಮುಗಿ | ದನಿಲಸುತನುಚಿತಾಧಿಕಾರಿಗ | ಳನುಕರಿಸಿಕಟ್ಟಿಸಿದನಾಗಳೆಯಾಗಕಾಲೆಯನೂ ॥ ಮನುಜಪತಿಗಳಿಗಖಿಳ ಸಮಿಮಿ | ಜನಕಬಾಂಧವನಿಕರಕುಚಿತಗ | ಳಿನಿಪನೃಹಗಳಹೇಮಮಣಿಮಯವೆನಿಸಿಮಾಡಿಸಿದಾ ॥ ೭೦ ॥ ಪರಮಮುನಿಗ ಳಕರಯಿರೆನುತಲಿ | ಧರಣಿಸುರನುಕಳುಹಿದನುನೃಪ | ವರಕರವಡೆಯುಚಿತಜನಗಳಮತ್ತೆನಿಯಮಿಸಿದಾ ॥ ಅರಸಕೇಳವ ರೈದಿಯೆಲ್ಲರ | ಕರೆಯೆಬೇಗದಿಬಂದರವನೀ | ಶ್ವರರುಮುನಿಗಳುಸಕಲಸೇನೆಯೆನಿಷ್ಪರೊಗಿ್ಗನಲೀ॥ ೭೧ ॥ ಸಕಲದೇಶದೊ ಳಿಪ್ಪಮುನಿಗಳ | ನಿಕರನೃಪಸಂಘಾತವತ್ಸ್ಯ| ತ್ಸುಕತೆಯಲಿಯಾಚಕರುಬರಲಿದಿಗೊಂತರುಚಿತದಲೀ ॥ ಪ್ರಕಟತರವಿನಲು ದಲಿಯುಚಿತಾ | ಧಿಕಗೃಹಂಗಳೊಳಿಪ್ಪದೆನಿಯಮಿಸಿ | ಯತ್ಕಾಟಿಲಾಂತ್ಯಕರಣದಲಿಲಾಲಿಸಿದನೆಲ್ಲರನೂ ॥ ೭೨ ॥ ಮನವೋಲಿ ದುಬಹುವಿಧಪದಾರ್ಥಂ | ಗಳನುಭೋಜನಕಯನವಸ್ತ್ರಗ | ಳಿನುತೊತವುಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನವಸ್ತ್ರಾಕಾರದಲೀ ॥ ಘನವೆ ನಲುಸತ್ಕರಿಸಿಯವರವ | ರನುವರಿದುವುದಚರಿಸಿದನ್ಮುನಿ | ಜನವಭೂಪರಬಂಧುಗಳಯಾಚಕರಮನ್ನಿಸಿದಾ ॥ ೭೩ ॥ ಮು ನಿಕದಂಬಕೆಕಂದಮೂಲಗ | ಳನುಫಲಸಂತತಿಗಳತಾನೇ | ಮನವೊಲಿದುಕೊಂಡೊಯ್ದಿದುಕೊಟ್ಟನುಧರ್ಮನಂದನನೂ ॥ ವಿನಯವಿಮಿಗಲವರವಕ್ರಮವಿಂ| ದನುವರಿದುಪ್ರಾಜ್ಞಸಲುಸರ್ವರ|ಮನಕೆಹರುಷೋತ್ಕರವುನಂಜಿನಿಸಿದುದುವಿನದಿನಕೆಗಿ॥೭೪॥ ಪಿರಿದೆನಿಪವೈಲುಯಜ್ಞಶಾಲೆಯ | ನರನುಗಳಿಗಾಲಯನಿಕಾಯವ | ರಿಚಿಸಿದವಿಲ್ವಿವ್ರಜವನುಚಿತಾಧಿಕಾರಿಗಳಾ ॥ ಕರಸಿ ಯವರಿಗೆವಿನ್ಯವನಸ್ತ್ರಾ | ಭರಣವೊಡಲಾದುಲುಪೆಗಳಲಾ | ದರಿಸಿಮನ್ನಿಸುತಿರ್ದನಂತಕರೂಸುವಿನಯದಲೀ ॥ ೭೫ ॥ ಅರ ಸನೀಪಗಿಯಜ್ಞಶಾಲಾ | ಕರಣವೊಡಲಾದುಚಿತಕೃತ್ಯವ | ರಿಚಿಸುತಲಿರೆನೋಡಿನಲಿದನುಕೃಷ್ಣಹರುಷದಲೀ ॥ ಪರಮ ಸಂಪ್ರೀತಿಯನುತಾಳ್ದಿದು | ನೆರೆದಭೂಪಸಮೂಹಯಮಿಗಳುರು | ತರದವಿಪ್ರರುಸಕಲವಿಗೆದ್ವೀಕಗಳವಾರ್ಗರಣರೂ ॥ ೭೬ ॥ ಯಮತನೂಜನುಬೆಸಸೆತೆಂದರು | ವಿಮಲವಾಜನವಪ್ಯದುತ್ತಮ | ತಮತರಾಗಳಾಗಿರ್ದಗೋಸಮಿತಿಗಳನೇಕಗಳಾ ॥ ತಮತನುಗೆವಿನ್ಯರುಸಮಿತ್ಕುಶ | ಸಮಿತಿಗಳತಂದೊಟ್ಟಿದರುಸಂ | ಯಮಿಗಳಾಯತವಾಗಿನಿಂದರುಯಜ್ಞವಾಟದಲೀ ॥ ೭೭ ॥ ಮನುಜನಾಯಕಕೇಳುಪಾಯಸ | ಘನವಿಲೋಚ್ಚಯಸಂಚಯಗಳೂ| ಲನಿಕನದ್ಯಸ್ಪೃಪೈತಘಟಿನಮಿತಿಯೆಸವೃತ್ತಿರೇ॥ ವಿನುತಸೂಪಾಪೂಪಕಾಕಗ | ಳನಿತನಿತುಪರಿಯನ್ನೆಶೈಲಗ|ಳೆನಿಸಿಭುಜಿದರಧ್ವರಾರಂಭದಲಿಭೂಸುರರೂ॥ ೭೮ ॥ ಅರಸಕೇಳೈ ಲಕ್ಷಧೇನೀ| ಸುರರುನೃಪಯಾಗದಲಿಭುಂಜಿಸೆ| ಮೆರವುದತಿನಿಷ್ಠುರನಿನಾದದಲೊಂದುನೂಳಿನಲೀ ॥ ಪರಮಖಪ್ರಾರಂಭವೊ ದಲಂ | ತತನಮಾಪ್ತಿಯೊಳೆಡೆಪಿಡದೆಕಗ | ಲಿರುಳುಮಿಗೆಬೊರವುತ್ತಲಿರ್ದವುಭೂರಿಭೇರಿಗಳೂ ॥ ಮನುಜನಾಯಕಕೇಳು ಚಿತುರಂ | ಬುನಿಧಿಮಥ್ಯೋರ್ವರೆಯೆನಃನಾಮುನಿಗಳಸಂಗಳಿಲಿಪವರ್ನಗಳ್ಳಗಜಪುರಕ್ಕೇ॥ ಮನವೊಲಿದುಬಂದಧಿಕತಮು ಪ ಗ | ಳನುನಡತರಾವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೆ | ವನಜನಾಭನದೂತನರುಹಿದಫಲುಗುಣನಬರವಾ ॥ ೮೦ ॥ ಜನಪನೊಡನಿಂತೆಂದಮುರ ಮು | ರ್ದನನುಕೇಳೆಲಿನೃಪತಿನಿನಗಿಂ | ದನುಜನಹಫಲುಗುಣನುದಿಗೆದ್ವೀಕಗಳಧರಣಿಪರಾ ॥ ಘನವೆನಿಪಯಜ್ಞದಲಿಗಲಿದನು | ತನುವಿನಿತುಕೃಶವಾಗಿಬಹನೆಂ | ದೆನಗಪೇಳ್ದನುದೂತನೆಂದನುಕೃಷ್ಣನರನಂಗಳೇ॥ ೮೧ ॥ ಬಳಿಕನುಡಿದನುಧರ್ಮಸುತನಿಂ| ದೆಲೆಮುರಾಂತಕನಿನ್ನಕೃಪೆಯಿರೆ | ಫಲುಗುಣನುದಿಗೆದ್ವೀಕಗಳಧರಣಿಪರೆಲ್ಲರನೂ ॥ ಗೆಲುವುದೇಸೊಂದರಿದೆಪಾರ್ಥನ | ಬಳಸಿಹುದುನಿಜಶಕ್ತಿನಿನ್ನದು | ಜಲಜಲೋಚನತನುಬಳಲದರಿಂದಲೇನೆಂದಾ ॥ ೮೨ ॥ ಹರಿಬಳಿಕಫಲುಗುಣನುಕಳುಹಿದ | ಚರನನರಸನನುಮುಂಪೆನಿಲಿಸಲು | ಚರಣಕಮಲದೊಳೆರಗಿಪೆನ್ನೆ ನೃಪಿದನುಭೂಪತಿಗೇ| ನನುಪೆನ್ನವಿಸೆಂದುಕಳುಹಿದ | ನನುಗಳುಬಹುದೀಕಡಿಂಪವೆ | ಬರುತಲ್ಕೈದರೆಯವರಮನ್ನಿಪುದೆಂದುಹೇಳಿದನೂ ॥ ... ... ॥೮೫॥

ಅಸಕಲನೃವಡೊಳಗೆಕೌರ್ಯವಿ | ಲಾಸಿಯಧಿಕನುಸದ್ಗುಣಾಢ್ಯನು | ವಾಸವನನಂದನನನಂದನನಭವತ್ಸುತನೂ ॥ ೬೯
ಸಮುನಿ ವ್ತಬಭು ್ರವಾಹನು | ಹೀಕಬಂದನುನಿನ್ನನೀಕ್ಷಿಸು | ವಾಸಿಯಲಿಯೆನೆಳೀಧರ್ಮಜನಿಧಿಕಹರುಷದಲೀ ॥ ನಗಧರ
ಸಕೂತರನುಡಿದನು | ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿಪೂರ್ವದಲಿಭೀಷ್ಮ | ದಿಗಳೊಡನೆನರಕಾದಿದನುಮಿಗೆನೊಂದನೆನಗಾಗೀ ॥ ದುಗಾಡ
ವಿಲ್ಲದೆಯಿಾಗಬಲುಗಾ | ಳಗಳೆಹೊೀಗಿದ್ದೀವರಿಯುದು೪ | ಖಳವಡದನುವಾರ್ಥನೆಂದಾನೃಕತಿಜಿಸುಸೂಯಾ್ವ ॥ ೪೫ ॥ ಎನ
ಗೆನೋಡಲುವಾರ್ಥನಂಗವು | ಘನಸುಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತವೆನಿಪ್ಪದು | ನಿನಗೆನೋಡಲುಮಿಗೆತದೀಯಾವಯವಜಾಲದಲೀ ॥ ೫
ನಿತುಪರಿದುಃಖಕ್ಕೆಕಾರಣ | ವೆನಿವದುರ್ಲಕ್ಷಣವದುಷ್ಟಜೆ | ವನಜಲೋಚನಹೇಳಬೇಕೆಂದರನಜನಗೊಂಡಾ ॥ ೪೬ ॥ ಒಳಿಕ
ಯವುಸುತನೊತನೆನುಡಿದನು | ಜಲಜನಾಭನುನನುನಗುತಲೀ | ಫಲುಗುಣನಸಕಲಾವಯವಂಗಳಳನಿತರಲ್ಲೀ ॥ ಲಲಿತಕು
ಭಲಕ್ಷಣನುನಿ ವ್ತ | ಗಳುಕರೀರದವಾತ್ರಕುರೆವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿಕಿರಿದೊಡೆಗಳಿಹವಿದುಲಕ್ಷಣಕೆಕೊರತೇ ॥ ೪೭ ॥ ಅದರ
ದೊಳಪದಲರ್ಜುನನಗೆನೋ | ವೊದಗಿತೇನೋತಿಳಿಯಲಿದಂತ | ಲ್ಲದೆಲಲಿತಕುಭಲಕ್ಷಣಾನಿ ವ್ತನೆನಿಸಿರಂಜಿಸಿದಾ ॥ ತ್ರಿಕಾತಿನಂ
ದನಗೆಮಿಗೆಹೊ | ದ್ದದುಮಹಾರಿಷ್ಟಾಹವೆಂದಾ | ಡಿದನುನಲಿನರ್ವಜ್ಞನೆನಿಸಿದದೇವಕೀನುತನೂ ॥ ೪೪ ॥ ಈತೆರದಿಕ್ಷಲು
ಗುಣನರೂಪದ | ಕಾತ್ತಿಕಯಾಲಕ್ಷಣವನಾಕಂ | ಜಾತನಯನನುಪೇಳಲಾನುಡಿಗೆಳಿಧರ್ಮಜನೂ ॥ ಕೌತುಕವಧರಿಸಿದನುಮ
ತಾ ್ತ | ಮಾತಜನುಯಾದವಕುಮಾರರು |ಪ್ರೀತಿಯಲಿಹೊಗಳಿದರುವಿಜಯನವಿಪುಳಗುಣಗಣವಾ ॥ ೪೯ ॥ ಅರಸಕೇಳವರೆಲ್ಲ
ರಂದೀ | ಪರಿಯುಗೋಷ್ಪಿಯಲಿರಲುಬಳಿಕಾ | ನರನಬಳಿಯಿಂದೊಬ್ಬಚಾರನೆ ಬೃತಂದುಬೀಗದಲೀ ॥ ಅರಸಗೆರಗಿಕೆರಿಟಿಯಿಂ
ದೀ | ಪುರಸವಿಾಪಕೆಬಂದನಿಮ್ಮಯಚರಣಕಮಲವನಾಳಕಾಖನಿನುತ ್ರಹೇಳಿದನೂ ॥ ೯೦ ॥ ಎನಲುಬಹಳಾನಂದಜಲದಲಿ
ನೆನೆದುಪುಳಕಿಸಿದೂಧನಿಗೆಮಿಗಿ | ಲಿನಿಸಿಕೊಟ್ಟನುವಿವ್ಯವಸಾ ್ರಭರಣಬಹುಧನವಾ ॥ ಅನಿಲಸುತಮೊದಲಾದಬಾಂಧವ
ಜನರುನಲಿದರುತತ ್ಸಮಯದಲಿ | ದಿನಪನಸ್ತಗಿರೀಂದ ್ರಶಿಖರಸ್ಥಲವನಾರಿದನೂ ॥ ೯೧ ॥ ವರುಣದಿಕ್ಪಸ್ತಿಯುಟ್ಟನೀಲಾಂ
ಭರದಕೆಂಪಿನಧಟಿ ್ಟಯಿಂದೀ | ವರಸಖನಬರವಿಂಗೆಪಡಿದಿಹಸೂಲದೀವಿಗೆಯೋ ॥ ಅರರೆನೃತ್ಯಸಮಂಶಮನ ್ತಕ | ನರಿದ
ಮಿತಸರಸಿಜಸಂಚಯ | ನರದಧಿಕಕೇಸರವೇಸಂಧ್ಯಾರುಚಿಯೊಪ್ಪೊನತಾಯೂ ್ರ ॥ ೯೨ ॥ ದ್ಯುಮಣಿಯನುಚಿಂಬತ್ತಿ
ಕಾಣದೆ | ತಿಮಿರವರಸಲುಕಳುಹಿದೂತರ | ಕಮಲಿನೀಪತಿಬಪ್ಪನಲ್ಲಿಗೆನುತ ್ತಲದಗಿರ್ದಾ | ನಿಮತಭಟರಂದದಲಿಕೊಳಗಳ|
ಕಮಲದೊಳಡಗಿರ್ದವುದ್ಯ | ದ್ಭ್ರಮರಸಂಕುಳವೇನನೆಂಬೆನುಸಾಂಧ್ಯವಿಭ ್ರಮವಾ ॥ ೯೩ ॥ ಕಮಲಿಯರಮನೆಪಾಗಿಲಿ
ಗೆಯಿಡ | ಲನುರಿಸಿದದಿನಮುದೆ ್ರಯೋಅ | ರ್ಯಮನಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದೌಪಾಸನವನೆರೆಮಾೀ ॥ ಕಮಲಿನಿಯಪಕ್ಷಗಿಟ ್ಟಪಜಿ
ಟೊ ್ಟೀ | ರಮೆಯಕುರುಳೋಮದನಬಾಣಾ | ಗಿ ್ರಮದಭಾಷ್ಪವೆನೆಯೆನಲುಮೆರದುಡುಕಮಲಗರ್ದಲಿ ॥ ೯೪ ॥ ತುಂಬಿ
ಯನುಬಿಸಗೊಂಡುಹಂಸಕ | ದಂಬವನುಕೇಳಿದವುಕೆಲಬಲ | ದಂಬುಜದಲರನಿದವುವ್ಕೊಡದವ್ಯವದ ್ಮಕುಟ ್ಮಲದಾ ॥ ನಂ
ಬಿಪತಿಯನಿರೀಕ್ಷಿಸವುಸಲೆ | ಕಂಬನಿಯತುಂಬಿದವುಸುಯ ದ್ದವು | ಹಂಬಲಿಸಿದವ್ರಚಕ ್ರವಾಕಗಳಗಲವಲ್ಲಭರಾ ॥ ೯೫ ॥ಗ
ಗನವಾರಣಕಟಗಳುನ್ಮದ | ದೊಗುಮಿಗೆಯೊರಜನನಿಗೀಬಳಾಹಕ | ವೊಗದುಮಾಯಾಂಬೋಧಿಯಲ್ಲವನಿಳೆಗೆಸೂಸಿದವ್ಯೋ
ಸೊಗಸಿನಲಿಜಾರಾಕಂದಂಬಕ | ಜಗದಕಂಗಳಿಗಿಟ ್ಟಿಚಿಟ ್ಟಿಯೊ | ಹಗಲುಳಿಟ ್ಟಿಸಿಬಿಟ ್ಟಮಸಿಯೋಯೆನಿಸಿತಧಿಕಯಾ ॥೯೬॥
ಇರುಳುಕಶಿಗಳತೆರದೊಳೊಪ್ಪುವ | ಕುರುಳುಗಳಕಾರ್ಮುಗಿಲಸಿರಿಯನು | ಹರಿಬಕಮರಿಯಭೃಂಗಮಾಲಾನಿಭಕಟಾಕ್ಷಗ
ಳಾ ॥ ಸುಪ್ತರಿವಯನವ್ವನವೆಂಬಮತ ್ತ | ದ್ವಿರದದುರುಮದಧಾರೆಯಂತಿಹ| ಕರಿಯಬಾಸೆಯಕಾಂಮರಸಿತುಸುಳಿವಜಾರಯು
ರಾ ॥ ೯೭ ॥ ಕರಿಯಕಬ್ಬಿನಬಿಲ್ಲತುಂಬಿಯು । ವರಗುಣವಕಂನೈದಿಲಸ ್ತ್ರವ | ಧರಿಸಿಸುಳಿದನನಂಗನಾಕುಲಟೆಯರಒಗೆ
ಯರಿದೂ ॥ ಹರಹರಾಕೆಟ ್ಟವರಿಗೀವರಿ | ವರಳಿದ್ಯೆವವೆತಾನೆಬಲವಾಯ್ತೆಂತುರಳಬಿಹರೇನದರಗಂಡರೆನಲಿದುಜಾರೆಯರೂ ॥೯೪॥
ಹಿಮಕರನುಕಳುಹಿದಡೆಸಂಧ್ಯಾ | ರಮಣಿತಂದುನಿಶಾನಿತಂಬಿನಿ | ಗಮಲಕುಸುಮೋತ ್ಕರವನಿತ ್ತವೊಲೊಪ್ಪಿತ್ತುಡುನಿಕ
ರಾ ॥ ನಿಮಿಷಕದನೀಪ್ಸಿಸುತರೋಷದಿ | ಕುಮುದಿನೀವಧುಕೆರೆಯಬಿದಿದ್ದರ | ಲಮೃತಕರನೆತ ್ತವರೆಬಂದಂತಲ್ಲಬಿಂಬಿಸಿ
ದಾ ॥ ೯೯ ॥ ವರನಿಶಾಕರನುದಯಧರಣೀ | ಧರದಶಿಖರದಬಳಿಯಂಜೀನಿನ | ಹರೆಯಪ್ಪೋಲಿರುಳೆಂಬಬೀಡನುತೆಗವ್ರತಿರಲಡ
ನೂ॥ ಸುರಿವಮಧುವಿನತೆರನೆದವು|ಸರಸಿಜಾರಿಯಕಿರಣಗಳು|ಬಿಂಬರಿವಮಧುಮಕ್ಷಿಗಳೆನಲುವುಡುನಿಕರವೊಪ್ಪಿದವೂ॥೧೦೦॥
ಬಿಂಬವಲ್ಲದಚಂದ ್ರನಮೃತವೆ | ತುಂಬಿನಿಂದತಾಕದೊಳಗವ | ಲಂಬಿಸುವಕಿವಲ್ಲಕೆರೆಗಳೊಳೆಸವಶೈವಾಲಾ ॥ ಅಂಬರವದ
ಲ್ಲವನಿಯುಡುನಿಕು | ರುಂಬಲ್ಲದುಜಿಳೆಸುಕೆರಣಾ | ಡಂಬರಗಳಲ್ಲನಿತುವೆರಿತಾನೆಸಲುರಂಜಿಸಿತೂ ॥ ೧೦೧ ॥ ಅಂಬತೋಟ ್ಟ
ಸುಪುಮದಸಚಂದ ್ರನು | ನಂಬರವನಾಕ ್ರಮಿಸಿದನುಸಿರಿ | ಯಂಬುಜದೊಳಡಗಿದಳುನಾಚುತಲೆಲೆಪುಹಾದೇವಾ | ನಂಬಒಹಾ

ದೇತನುಜನೋದರ । ರೆಂಬರುರಮೆಗಿವರುಮಿಕ್ಕವ । ರೆಂಬಿಡುವರೇಯೆನುತಲಳಿದುದಿಂದುಕಾಂತಶಿಲೇ । ೧೦೨ ।ಜನಪಳೇ
ಳಂತೆಸವನಿಸಿಯಲಿ ।ಮನುಜಪತಿವೊಡಲಂಬಾಂಧವ । ಜನರುಸುಪ್ರೀಯದಿಕಿರೀಟಯಕಾಬತವಕದಲೀ ॥ ಇವನುತಾನಾವಾ
ಗಳುದಯಿಸು । ವನೊಯೆನುಚಿಂತಿಸುತದಮ್ಮಯ । ಮನದೊಳಗೆಹಾರುತ್ತಲಿರುತಿರೆತನ್ನುಹೊತರ್ತದಲೀ ॥ ೧೦೩ ।ಪ್ರೆ
ತಿಯುಮನುಜರರತಿಯಹಾಸ್ಯ । ತಿಥಿಯುನೆಲ್ಲಾಕರ್ಮಸಾಹ್ಯಿಗೆ । ವಿತತದೀವಾನಲನನುರುಹಲುಕರೆಯಬಂಡಂತೇ । ಕತ
ಮುಖವ್ವಿಪಮದರುಗಂಧಾ । ನಿ ವ್ವತನುಮೆಲ್ಲನೆತೀಡಿದನುಮಾ । ರುತನುಮನೆಮನೆದಪ್ಪೆದೊಪ್ಪವಜಾಲವಾರ್ಗದಲೀ॥೧೦೪॥
ಕೂಡುದಿರಸ್ತವನೆಂದುಕಾಮಗೆ । ಸಡಿಲತಕ್ಕೆಯನೆಂದುಯುವತಿಗೆ । ಯಡಸಿಕೊಡಿಯೆನುತಚಕ್ಕಂಗಳಿಗೆಕರ್ಮಗಳಾ ॥ನ
ಡನಲೀಲೆಯನತ್ತವಿಪ್ರರ । ಗಡಣಕೆಚ್ಚರಿಪಂತುಟಾದುದು । ಬಿಡದೆಕೂಗುವಕುಕ್ಕುಟಧ್ವನಿಕೇಳರಿಯಲೀ ॥ ಧರೆ
ಯನಲಗಿಪತಿವಿಜರಾಜಗೆ । ಮರಳಿತಗಧುದುರಾಜ್ಯಭುವನವ । ಖರಕರನುಬಂದರುಣಪಲವನಂಚಯಂಗಳಲೀ ॥ ಪಿರಿದೆನ
ಲುತೋರಣವಕಟ್ಟಪ । ವರಿಯೆನಿಸಿಪ್ಪೋಸಂಜೆಗೆಂಪಾ । ವರಿಸಿಪರಿಂಜಿಸಿತುಬ್ಬಿದುಪೂರ್ವದಿಕೆಕ್ಕನಲೀ ॥ ೧೦೬ ॥ ತಿಳುಹಿ
ಲೋಕದನಿದೆ್ರಮನುಬಳಿ । ಕುಳುಹಿಕಮಲದಜೇವವನುಮಿಗೆ । ಕಳುಹಿಶಶಿಕಾಂತಗಳಳಿನಸರಸತೆಯನೆಲವನೂ ॥ ಇಳುಹಿ
ಚಕ್ರದವಿರಹಗಳನೆರೆ । ಕಲಹಿರವಿಕಾಂತಗಳಪೂರಾ ವ್ವ । ಚಲಕೆಬಂದನುಜಿತಭಗಣನಹವೀರಭಾಸ್ಕರನೂ ॥ ೧೦೭ ॥ ಮು
ಸುಕಿತವನಿಯನಂಕುಮಾಲಿಯು । ಮಿಸುವಕಿರಣಾಳಿಗಳುನತ್ತಲೆ । ಹಸುಗೆಗೊಂಡುದುವಲಯಭೂಧರದಪರಭಾಗವನೂ ॥
ಬಿಸಜಗೃಹದಲಕ್ಷ್ಮಿನಿದಾ್ರವ್ಯಸನವನುಪಿಟ್ಟಳಕ್ಷಿಪಂದಜ್ಜಲಿನದುದಂಬುರುಹೋದರೋದ್ದಮದಾಳಿಸಂದೋಹಾ ॥೧೮॥
ಹಿಮುಕರನಕೂಡೊಲದುನಿಸಿಸಹ । ಗಮನವನುಮಾಡಿದರೆರಾತ್ರೀ । ರಮಣಿಯೂಳಿಗದವರುವಿಾವರೆಕೊಳಿನಸಾರ್ದಂತೇ ।
ಮ್ಯಮಣಿಹಾಯ್ದುಡೆಕರದೊಳಿತ್ತು್ಯ । ತ್ತಮದತನುಬಹುಖಂಡತೂಪದ । ಲಮವಃಬಿದ ದಂತೆಸವವಬೊ ಜ್ಜೀದರದತಂಬಿಗ
ಳೂ ॥ ೧೦೯ ॥ ಹರುದಿಗಂಗನೆತೆನ್ನಕೊರಳಲಿ । ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹತಾಳಿಯಂದದ । ಲುರುನಭೋಹರಿಧ್ವತಲಸಕ್ಕೊಸು ಭವಿ
ದೆಂಬಂಯೇ ॥ ಸುರದದಿಗ್ಭಾಲದಲಿಮಿಗವಿ । ಸ್ಪುರಿಸಿದನುನಿದಾ್ರವರಣಸರ।ಸಿರುಹಕಾನನನಿಕವೈತಾಳಿಕನುಖರಕರನೂ॥೧೧೦॥
ದಿನಪನುದಯಿಸೆಸಮಯವಿಹಿತಗ । ಳೆನಿಪಕೃತ್ಯಂಗಳನುವಿರಚಿಸಿ । ಯನಿಮಿಷಾಧಿಪಸೂನುಸದಲಂಕಾರಯುತನಾಗೀ ।
ಘನಬಲವುತನ್ನೊಡನೆಬರೆನೈವ । ಜನದಮೇಳದಿನಧ್ವರದಹಯ ।ವನುಮುದದಿಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡೈತಂದನಿಭಪುರಿಗೇ।೧೧೧।
ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪತುರಗಸಮಖೀ । ಲನಗಳಲಿಮಖವಾಜಿತತ್ವರ । ಜನರಿಗಂದೆಲ್ಲರಿಗೆಲೋಚನವರ ವ್ವನಿಸಿದುದೂ ॥ ತನತನ
ಗೆತವಕದಲಿಬಂದ । ರ್ಜುನನನೀಕ್ಷಿಸಿಪೌರಜನವಾ । ತನನುಕೊಂಡಾಡಿದರುತದು ೃಣನಿಕರಗಳನೆಸೀ । ೧೧೨ ॥ ಆರರೆತ
ನ್ನಿಭಿಪ್ಪಯಲಿಯೆಧ್ವರ । ತುರಗಬಹುದೇಶಂಗಳಲಿಸಂ । ಚರಿಸೆತಾನದರೊಡನೆಪ್ಪೋಗಿಸ । ಮಸ್ತಭೂತಳವಾ ॥ ಅಸ್ಯಗ
ಳುಕೃಣಕಿದಡೆಳಿನಸಂ । ಗರವನವರೊಳುಮಾಡಿಜಯಿಸಿದ । ಪರಮಕಾರ್ಯರ್ನಮೇತತನರ್ಜುನನೆಂದುದಖಿಳಜನಾ ॥ ೧೧೩ ।
ಮಲತಹಗೆಗಳಕೊಲಲುವೇಡಂ । ದೊಲಿದುಯಮಸುತವಿವರಿಸಿದನುದಿ। ಗಳನುಮಿಾರದೆಕಣಸಿದವರನುಧಿಕ್ಕೃತರಮಾಡೀ ॥
ಗೆಲಿಪುಸಕಲೋರ್ವೀಕಸಂಕುಳ। ಗಳನುಮಖತುರಗಕ್ಕೆತವ್ವಿಧಿ।ಗಳನುರಚಿಸುತಬಂದನರ್ಜುನನೆನುತಹೊಗಳಿದರೂ।೧೧೪।
ಜಗರನಹುಷದಿಳೀಪವದಕರಥ । ನೃಗಯಯಾತಿಮರುತ್ತವೊದಲಾದಗಣಿತುಮಖಗಳುಮಾಡರೆಕೀರ್ತಿಯುತರಾಗೀ ॥ ಜಗ
ಯಲೀಧರ್ಮಜನಭಾಗ್ಯಕೆ।ಮಿಗಿಲಿನಿಪಭೂಮಿಪರಕಾಣೆವು । ಜಗದೊಳಿಚ್ಚರಿಯೆಂದರಮರರುಹೊಯಿದುಡಂಗುರವಾ।೧೧೫।
ಹಿಂದೆಸಲುಗುಣಮಿನನೆಚ್ಚಾ । ಮುಂದಗಮನೆಯಮದುವೆಯಾಪನು । ವ್ಯೋಂದಿಸಿದಖಂಡವದಲಗ್ನಿಯರಾಜಸೂಯದಲೀ
ಸಂದದಿಗ್ಧರಣಿಪರಗೆಲಿದನು । ಮುಂದೆಧೀಷ್ಮಾದ್ಯಬಳಿವೀರರ । ವೃಂದವನುಜಯಿಸಿದನುಳಿನಸುಹೃತ ್ಧರ್ಮದಲೀ।೧೧೬।
ವನಜನಾಭನಭಕೆ ತ್ಯಯಿಂದಲಿ । ಮನವನೊಲಿಸಿಯೆತಮ ೃಭವನದೊ । ಳನುದಿನವುಬಿಗೆಲಸದಾಳನುಮಾಡಿವೆಚ್ಚಿಸಿ
ವಾ ॥ ಇನಿತುಗುಣದಲಿಮೆರೆವಭೂವಿನಾ । ಜನವಕಾಣೆವುಹಿಂದೆಮುಂದಿಂ । ನೆನುತಲಕಿಹರುಷದಲಿಹೊಗಳಿದರಾಧನಂಜಯ
ನಾ । ೧೧೭ । ಈವರೆಯಪ್ಪರಜನದಳಿನಸ । ಲಾ್ಲಪಗಳನಾಲಿಸುತಲರ್ಜುನ । ನಾಪುರಾಂತರಕೊಡನೆಬಂದನುವಿವಿಧವಿಭವದ
ಶೀ ॥ ದೀಪಿಸುವೆಗುಡಿತೋರಣಂಗಳ । ಲಾಪುಂಧ್ರಿಯರೊಗಿಪಲಾಜಾ । ರೂಪುಮುಕಾ್ತಹ್ಲಕೆಯಿಮುಳುವಲಿಹೊಕ್ಕನರವು
ಸೆಯಾ ॥ ೧೧೯ ॥ ಅತನಕೇಳಾಸಮಯದಲಿಭೂ । ವಲನುಭೀಮನುಕೃಷ್ಣನೀಲಾಂ । ಬರನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ್ರಹ್ಲಮಾಧೀ
ಕ್ವರನುಮೊದಲಾದಾ ॥ ಆರಸುಬಂದಿದಿರುಗೊಂಡರು । ನರನನಾಕಲಿಪಾರ್ಥನವರೆ । ಲ್ಲರಪದಾಂಬುಜಗಳಿಗೆನಮಿಸಿದನಧಿಕ
ವಿನಯದಲೀ । ೧೧೯ ॥ ಬಳಿಕಲಾಗಾಂಧಾರಿಕುಂತೀ । ಲಲನೆಯರಿಗಭಿನಮಿಸಿತನ್ನಯ । ಕುಲವನಿತೆದ್ರೌಪದಿಸುಭದ್ರೆಯ
ರಿಗಳಮನ್ನಿದಾ ॥ ನಲಿದುನಮಿಸಿದಯಮನರಿಬ್ಬ । ತಲೆಯತಕ್ಕಸಿಕೃಪನಸಂಜಯ । ನಲಳುವೀರಯುಯುತ್ಸು ಗ

ಳಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲೀ ॥ ೧೦೦ ॥ ದಿವಿಜಪತಿಸುತನೊಡನೆದಿಗ್ವಿಜ । ಯವನನುಮಾಡಿದನಕಲಬೈತಾ ೦ । ತವನುತತ ದ್ವಿಷ್ಟಯುಗಳನೃಪಜನಚರಿತಗಳಾ ॥ ಅವನಿಪಾಲಕರೆಲ್ಲರತ್ಯು । ತ್ಸವವಧರಿಸುತಲಾನರನಸಂ । ಸ್ತವಮಾಡುತಗೋಷ್ಠಿ । ಯಾಗಿರಲುಮುಹೂರ್ತದಲೀ ॥ ೧೦೧ ॥ ಬಂದನಾನಘಮುನಿಯಾಸಂ । ಕ್ರಂದನಿಗೆಮಿಗಿಲೆನಿಪವಿಭವದ । ನಂದನಿಪಬಭು ನೃವಗಡಣವಿಬಭ್ರುವಾಹನನೂ ॥ ಅಂದುಚಿತಾ೦ಗದೆಯುಲೂಪಯು । ಮಂದವಾದೆ ೈಕ್ವರ್ಯದಿಂದೈ । ತಂದರತ್ಯಾ ಕ್ಷರ್ಯವಾಗಲುಸಕಲಪುರಜನಕೇ ॥ ೧೦೨ ॥ ಬೆಗಿದಡಡಿ ೞಯಬೀಯಗದಂ । ಡಿಗೆಗಳಲಿಬಹುಭೂಷಣಂಗಳ । ಪ್ಪುಗ ದೃಕೆಯುರೋಲಗಿಸಿಬರಲುಸಹಸ ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲೀ ॥ ನಗವೊಗದಸುಲಿನಲ್ಲಕಾಂತಿಯ । ವಿಗುವಬೆಂಬಾಧರದಕದಬಿನ । ನೊಗಸುಗಳಬಲೊ ೞಲೆಯವೋಹನಮುಸುಕಣ್ಣ ೞಸವಾ ॥ ೧೦೩ ॥ ಬಳಿಕಧರ್ಮಜಬೀಮಕೃಷ್ಣರು । ಬಲಸುವೋದಲಾ ಡಪಿತೆಯಾದವ । ರಲಳುವಿಭವದಲಿವಿರುಗೊಂಡರುಬಭ್ರು ವಾಹನನಾ ॥ ನಲಿದುಯಮಳಾದ್ಯಖಿಳಬಂಧವ । ಕುಲಕೆಯಂತವರ ಭಿನವಿಸಿದರುವೆ । ಗ್ನಳವೆನಿಸಿದಾನಂದವಾಪಮುಧರ್ಮನಂದನಗೇ ॥ ೧೦೪ ॥ ಮನುಜನಾಥನುದರ್ಕನೋಚಿತ । ವೆನಿಪ ಸತ್ಕಾ ೞರಗಳನರನಂ । ದನಗೆತಜ್ಞನನಿಯರಿಗಾದರದಿಂಪಾಪಿಸಿದನೂ ॥ ವಿನಯುಪಲಿಶೃತರಾಷ್ಟ್ರ ೞಧರಣೀ । ಕನನುಗಾಂಧಾ ರಿಯನುಸಂತಯ ।ಳಿನತರನ್ನುವನೆನೆಮಲಾಸನಮುಸರಿಕಾಶಿಸಿದಾ ॥ ೧೦೫ ॥ ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ಬಭ್ರು ವಾಹನ ।ಜನ ನುತತನುಜನಿಯುಬಬಹು । ವಿನಯುಪಲಿಶೃತರಾಷ್ಟ್ರ ೞಪೊಮಲಲಮಬುಗೆನಮಿಸಿದರೂ ॥ ಖಿನತರಪ್ರೀತಿಯಲಿಯವರಂ ।ದನಿ ಬರನುತಕೈಕೃಪಿಯುಚಿತಗ । ಳಿನಿಪನಶಕ್ರ ೞಯೊಗಳುತತ್ಸನುಮುಪಲಿವಾಮನೆರೂ ॥ ೧೦೬ ॥ ಬಳಿಕಲೆರಿಗಿದಬಭ್ರು ವಾಹನ । ನಲಿಮದಾ ೞನುವಿಗಾಸುಧದೆ ೞಗೆ । ಗಲವುನುಗಿಲುಚಿತಪಲಿಜನನಿಯುರನಿಬ್ಬರನೂ ॥ ಒಳಗೆಕರತಂದವರಕಾಣಿಸೆ । ಸಲುವಿನಯುಪವೆರವರಾಗಳೆ । ಸೆಳೆಮಬಿಗಿಮುಪ್ಪಿದುಪರಮುನ್ನೆ ೞಯಭಾವದಲೀ ॥ ೧೦೭ ॥ ಲೀಲೆಯುಲಿಯುಮನಂದನನನ ವ । ರೋಲಗಿಸಿಕಳಿ ೞರ್ದರಮನು । ಲಾಲಿಸುತಲಾನೃಪತಿಪ್ರಾರ್ಥಿಪದರಿವಿಡಿಯಕೇಳೀ ॥ ಹೇಳಲರಿದೆನೆರತ್ನಭೂಷಣ । ಜಾಲವನುನವಚಿತ್ರತರವ । ನಾಳಿಗಳಿನಿತ್ಯಧಿಕಪ್ರೀತಿಯಲಿಮನ್ನಿಸಿದಾ ॥ ೧೦೮ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಬಭ್ರು ವಾಹನ । ಮನುಜ ನಾಥಕೈಕ್ಷ್ಯನಿಗೆ । ಜ್ಞನಿಸುರಿಗೆತದಾಪ್ತ ಬಂಧುಕಪಂಬನೆಲ್ಲರಿಗೇ ॥ ವನಜನಾಭನುವಿನ್ಯಭೂಷಣ । ವಿನುತವನನಂ ಗಳನುಕೊಟ್ಟ ೞಶಿ । ವಿನುಮದಲಿಮುನ್ನಿಸಿದಸಂಸಾರಾನುಭವದಲೀ ॥ ೧೦೯ ॥ ಅವನಮಿತಾ ೞಪತಾತ್ಯರಿಗೆಗೃಹ । ನಿವ ಸುವನುಬಹುಸನುಸ್ತನಂಪೋ ।ಹನನುಕೊಡಿಹೆಳೆಂದುಜಯುವಿನಿಧರ್ಮನಂದನನೂ ॥ವಿನಿಧಿಸುಖಗೋಷ್ಠಿಯಲಿಸಲ್ಲಾ ।ಪವ ಮಾಡುತಲೋಲಗದಳು । ತ್ಸವದಿನಾ ೞಜಸುತಲಿಬ್ಬನುಬಭ್ರು ವಾಹನನು ॥ ೧೩೦ ॥ ಧರಣಿಪಾಲನುತುರುಗಮೇಧಾ । ದ್ವರದಸಮುಪಕ್ರ ೞಮವುಸಾಧನ । ಕರವೆನಿಸನಸ ್ರಾಗಳುನಿಜಸುತಬಭ್ರು ವಾಹನನಾ ॥ ದರುಶನವುಬಲುಭೂಪವಿಜಯವು । ಸಿರಿಯುರಸನಶಬವೇಂಕಟಾಚಲ । ಧರನಕೃಷ್ಣನಕೃಪೆಯುಲಾಪವೆನುತ್ತಹರುಷಿಸಿದಾ ॥ ... ॥೧೩೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೮೭೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ । ಸಕಲಸುರನರಮುಖ್ಯಭೂತ । ಪ್ರಕರನಿಮಿಗೆನಲಿವಂದಪಲಿಯಂತಕತನೂಭವನಕಶ್ವಮೇಧಾಧ್ವ ರಮಾಡಿದನೂ । .. ..

ಪದ । ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಯಜ್ಞಾಕ್ಕರುಹವೆನಿಸಿದ । ಕಾಲವದುಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರೆಬಂದುಕರು ಣಲೀ ॥ ಲೀಲೆಮಿಗಿಲಾವ್ಯಾಸಮುನಿಪತಿ । ಯಾಲಲಿತಸಂಭಾರವನುಮಖಶಾಲೆಯನುತಾನೋಡಿಹರುಷಿಗಿ ನ್ಬಪಲಿಗಿಂತೆಂದಾ ॥೧॥ ಬಂದುಮತ ್ತಮಖಭಮುಹೂರ್ತವಿ । ದಿಂದಿನಲಿಯಜ್ಞವನುನೀಕೊಡ । ಗಂದವೆನೆಮಹನೀಯವೆನಿಸ್ಪದುನಿನ್ನ ಮಖವೀ ಗಾ । ಬಂದನಿವಾ ೞವಿಳಿಗೆಮಿಗೆವಲ । ವಂದದಲಿಬಹುದಕ್ಷಿಣೆಯನಲ । ವಿಂದಕೊಡುಹರಿಗರ್ಪಿಸುತನೆರ್ಲಿವನಾಗೆಂದಾ ॥೨॥ ಭೂವಧೂಪ್ರಿಯಕೇಳುಹಯವೆಮೇ । ಧಾವಭೃಥಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲತಿ । ಪಾವನವುಬಹುಮದುರಿತಹರನಾರಾಯಣಪ್ರೀತಿ ॥ ಭಾ ವಿಸಲುಬಂಧುಗಳಕೊಂದೆನ । ಧಾವಳಿಗಳಾಯೆ ್ತಂದುನಿನ್ನಯ । ಭಾವದಲಿನೆಲೆಗೊಂಡವಶಾ ೞತಾ ್ಪವಡಗುವುದೂ ॥೩॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠ ೞರಸಕಲಸುಖಸಂ । ಕುಳವೆನಿಸಿಗಹುದೆನುತಲಾಮುನಿ । ಯೊಲಿದುಬೋಧಿಸೆವಾ ೞಜ್ಞವನಹತನ ೞಹೋಕ್ಷರ ನೂ ॥ ಬಳಿಕಲಧಿಕವ್ಯಯತ್ನನೆನಿಸುತ । ಲಲಿತಹಮಮೇಧಕ್ರಿಯಾಸಂ । ಕುಳುಮಾಡುವತಾ ೞಳುದ್ಯೋಗಿಸಿದನುಚಿತದಲೀ ॥೪॥ ಬಳಿಕನವನೀತಾವಿಲೀವದಿ । ಬೆಳಿದೆನಿಸಿದಾತಾ ೞಂಗವಂದು । ಜ್ವಲಿಸೆಮಿಗೆತಾ ೞವೋದದಹನನಪಿಷಾಣವ ೞಗಚರ್ಮಾ । ಲಿ

ತಲಾಂಘ್ರಿಸಮ್ಮೃಗದವೈಲುಫಲ ।ಫಲಿಸಲಫಿಳತರವ್ಯಸನ್ನತೆ । ಬಳಸನೊಸ್ಸಾತ್ಯಂದ್ರಸಂತತಿನೆದನುಯಿಂಧಿಃ ರನೂ॥೨॥
ಬ್ಯಾತರಾಡಧ್ವರಿಯರುಗಳು । ದಾ ೩ತೃಗಳುಳಿನಮಹಿಪುರೆನಿಸಿದ । ಹೋತೃಗಳಿಂಕ್ರಮದಿಂದಲುಚಿತಾಸನದಿಳುಳ್ಳಿದೂ॥
ಪ್ರಿಯಯಿಜೀದಿತ್ರಿತಯವರಿ । ವೃತಮಂತ್ರಂಗಳಸುಳಮರ್ಮ । ಪ್ರಾತಕಾಚಿತಗಳಿನಿಲುಚ್ಚರಿಸಿದರುನಿಯಮದಲೀ ।೬।
ಭೂಸಕೇಳುಸಮೂಹ್ಯವರಿಚಾ । ರ್ಯೋಪಚರ್ಯಗಳಿಂದಳಿನರು । ಗೂರ್ವದೌದಾರ್ಯಸ್ವರಂಗಳವರಿವಿಡಿಗಳೀದಾ । ವ್ಯಾ
ಪಿಸಿದಳಿನತರದವಿನ್ಯಕ । ಳಾವಜಾನಿಲನಿಂದಳುಜ್ವಲಿ । ಪಾವ್ಯಥಲಹಯಮೇಧವ್ಯಮುಖಬಿಮಿಗವಿರಾಜಿಸಿತೂ । ೭ । ಅಮ
ರಗುರುಸಂಕಾಕಯ್ಯಾಜ್ಞಾನ । ಸವಿತಿಸುಕ್ರಮಯುಕ್ತವೆನಲು । ತತ್ತವೆಸಲುಳಿನಸವ ತ್ತಂತುಕ್ಕಿಯೆಯನಡಸುತಿರೆ।
ವಿಮಲತರವಾಯ್ಯಸ್ಖಲಿತವಾ । ಯತ್ತಮಮತ್ತಬಯುತವದೆನಿಸದೆ।ಯಮಿತಮಹಿಮಾಸ್ಪದವೆನಿಸಿರಂಜಿಸಿತುದಾಯಜ್ಞಾ॥೪॥
ಬಳಿಕಲದಹಿತರಾಗಿಯತಿ ವ್ವಜ । ರೊಲಿದುಬುಧಜನವೆಚ್ಚ ನಂದದ । ಲಲಳುನಿಯಮದಲಂದುಮಿಗವಿರಚಿಸಿಪ್ರಲ್ಕ್ಯವನೂ
ತಿಳಿವತಧಿಕಾನ್ನಾಯವಾಕ್ಯಾ । ವಳಿವಹಿತವೃತ್ತಿಯಲಿಕರ್ಮಂ । ಗಳಲಿಲೋಪವದಿಲ್ಲವೆನೆದಸಿದರುಯಜ್ಞವನೂ ॥ ೯ ।
ಎಲಿನೃಪತಿಕೇಳ್ಗಾಗಹೋಮಾ । ನಲನಮುಖದಿಂದೆದು ದ್ಧೂಮಾ । ಪಳಿತುಡುಕಿತಾಕಾಶಮಾರ್ಗವನಾಯುಧಿಃ ರನಾ । ಬ
ಳಿಸಿದುತ್ಕಟವಾದದುರಿತಂ । ಗಳುಸದಿಲಿಚ್ಛೆಗದಲಿತತ್ಕ್ಷಣ । ದಲಿಯಳಿಕಿಮಿಗಹಾರಿಹೋಗುತಲಿಪ್ಪರೀತಿಯಲೀ॥೧೦॥ ಎ
ಲಿನೃಪತಿಮೃಷ್ಟಾನ್ನವಾನಂ । ಗಳಲಿಬಹುಧನಧಾನ್ಯವಸ್ತ್ರ । ವಳಿಗಳಲಿಯನುಲೀಸನಾಭರಣಪತ್ರಾನದಲೀ । ಲಲಿ
ತಕಡ್ಯಾನಕದಂಬಕ । ಗಳಲಿಬಹುನಿಧವಸ್ತ್ರನಾಚನ । ಗಳಲಿದಣಿಯದಪನುಜರಬ್ರಾಸ್ಮಣನಯಾಗದಲೀ । ೧೧ । ಆ
ನಿಲನಂದನನಾಗಳಾಗತ । ಜನರುಗಳಕರಕರಮನಿಮ್ಮ ಯ । ಮನದೊಳಾವುದುಬಯಸಿಕೊಳ್ಳಿಯೆನುತ್ತಲಡಕೆಳೀ ।ಮ
ನವೊಲಿದುಮಿಗೆತತ್ತ ದಿಷ್ಟಗ । ಳಿನಿಬವನೂತ್ತರಗಳನುತಾ । ನನವರತವೆಡಿದರಿಗಿಮ್ಮಡಿಯಾಗಿಕೊಡುವಿರ್ದ ॥೧೨॥
ಮಿಗಿಲಿನಿಸಿತನಗಾದದುರವ । ಸೈಗಳನಾರರುಹುವರುವತ್ತವ । ರಿಗೆಯವೆಲ್ಲವಪಿಡಿಸಿಳಿನವರಿತೂಳಪವನುಪಡದೀ ॥ ಜಗದೊ
ಳಗೆದುರ್ಲಭವೆಯಾಗಲಿ । ಸೊಗಸುಮಿಗಲವತರಿಸಿಕ್ಕಿದ । ರಿಗೆನುಹಾವಿನಯದಿನಿರಂತರಕೊಡಸಿದನಂಭೀಷಾ ॥೧೩॥
ದಿವಿಜಭೂಜಗಳೃದುಮಿಗೆವಾ । ನವರರೂಪವಧರಿಸಿಬಂದೀ । ಯವನಿಯಲಿಯಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಕೊಡುತಿಪ್ಪವೆಂಬಂತೇ ।ಸ
ವನಕೈದಿರ್ದಖಿಳಯಾಚಕ । ನಿವಹಕಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನಾಪಾಂ । ಡವರುತಾವೈಪರುಸ್ಯೋದ್ದಲಿತ ತ್ರಾಡಬಿನೀ । ೧೪ । ಲ
ಲಿತಸಾಂಗಕುತಿಕದಂಬಕ । ಗಳನುಪರಿಸದಸಕಲಕಾಸ್ತ್ರ । ನಳಿಯನೋದದಳಿನತವನ್ಸಂಚಯವಿರಚಿಸದಾ । ಲಲಳುಗು
ಣವಿಲ್ಲದಸುಕಾಂತುಃ । ಜ್ವಲರೆನಿಸವನೀಸುರದೆಸುಖ । ದೊಳಗೆಕಾಣಿಸುಯಾಗ್ಯವೆಂತುಟೊಪರ್ವನಿಂದಿಸಿದಂ । ೧೫ ।
ಸಲೆನಿರೀಕ್ಷಿಸಕೌತುಕದಿಸುರ । ಕುಲವನ್ಹೊದದಿತಾವೆಬರುತಿರ । ಲೊಲವಿನಲಿಗಂಧರ್ವತತ್ಸಿಗಾನವಜನುಮಾಡುತಿರೆ ॥ ನಲಿದು
ನೃತ್ಯವನಪ್ಸರಸಿ । ಯರು । ಕುಲರಚಿಸೆಷೋಡಶನೃವಾಲರ । ಲಲಿತಮುಖದಿಂದಧಿಕವೆನಿಸಿತುಧರ್ಮಜಾಧ್ವರವೂ ॥ ೧೬॥
ವರಪಲಾಕಗಳಾರುಳಿನಮಾ । ದಿರಗಳಾರುರುಬಿಲ್ವವಾರೆಲೆ । ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ದೇವದಾರುದ್ರುಮತೃಣಖಿರದೂ ॥ ಸಾರುಚಿರ್ಕ್ಷೀ
ಷ್ಮಾಕ್ತತರುವಿನ । ವಿರಚಿತವದೊಂದಶ್ವವೀಧಾ । ಧ್ವರದೊಳಿಂತಿನುವಾದವಿಪ್ಪತೊ ೩ದುಯೂಪಗಳೂ । ೧೭ । ಲಲಿ
ತಜಾಂಭೂನದಚಷಾಲಂ । ಗಳನುತತ್ಕ್ರತುಯೂಪಸಂಚಯ । ಗಳಲಿಕೇಲಿಸಿಮುಳ್ತವರಕೋಷ್ಠಾರ್ಥವೆಂಬಂತೀ । ಪಲ
ವುಕಾಂಚನಯೂಪಸಮುದಯ । ಗಳನುಕಾಸ್ತೊ ೩ಕ ತ್ಪಪ್ರಕಾರದ । ಲಲಳುನುಹಿಮೆಯನುದ್ಧಯಜ್ಞಾಕರಾಗನಿಲಿಸಿದ
ರೂ ॥ ೧೪ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳ್ಯೂಪಂಗಳಿನಿಳಿ । ಯುತವೆನಿನಿಮ್ಮ ಗವಪ್ಪಜಲಚರ । ತತಿಗಳನುಸಂಯೋಜಿಸಿದರುಚಿದಲಿ
ಖುತ್ವಿಜರೂ ॥ ಅತಿಲಲಿತವೆಂಬಂದದಲಿತ । ತ್ಕ್ರತುವಿನಲಿನುನ್ನೂರುನಂದಾ । ಯತವವಮಾಡಿದರುಚಿತಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತ
ಪಶುಚಯವಾ । ೧೯ । ಲಲಿತಯೂಪಸುಯೋಜಿತಾಶ್ವನ । ಬಳಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪಂತೆಪಶುತತಿ । ಗಳನುನಿಲಿಸಿದರಾಗವೋಕ್ತ
ಕ್ರಮವಿದೆಂಬಂತೇ ॥ ಬಳಿಕತತ್ಕ್ರತುಯಿತ್ವಜಾವಳಿ । ಯೊಳಗೆಸದಲಂಕಾರವಾಗುತ । ಲಲಳುನುಹಿಮೆಯನುದ್ಧಮಾರಾಶ
ರ್ಯನೊಪ್ಪಿದನೂ ॥ ೨೦ । ಬಲಿಪಸರ್ವಪಶುಶ್ರವಣಗಳ । ನೆಲಳುವಿಧಿಯಲಿವಾಡಿಕರ್ಮದಲಿ । ಬಳಿಕಕಾಲ್ವಂಬನವವ
ರಿಚಿಸಿದರುಯಾಜಕರೂ । ಲಲಿತವಾದಾಹುಯದವಸಾಂಸಂ । ಗಳನುತತ ತ್ಪ್ರೀವತಾಸಂ । ಕುಳಿಕುಚಿತವೆಂದಂಬದದಲಿಯೂ
ಹುತಿಯುಮಾಡಿದರೂ ॥ ೨೧ । ಅರಸಕೇಳ್ ಬಳಿಕವಿಕ್ಷಿತ । ನರಸಿಮಿಗೆನಿಜಹಸ್ತದಲಿತಾ । ವಿರಚಿಸಲುತಕ್ಕಾಕ್ಕಹುತಿಯ
ಚೀದಿದಳುವನಿಯ್ಯಳೀ । ವಹಯವನಾಹೋಮಗಂಧೋ । ತ್ಕರವನಘ್ರಾಸಿಯುಧಿಃ ರ । ಧರಣಿಪತಿತೋಷಿಸಿದನಾ
ತ್ಮಸುಜರುಗಳುಸಹಿತಾ । ೨೨ । ಬಳಿಕಕೇಳಿಸಿದಶ್ವವಾಂಸಂ । ಗಳನುಯಾಜಕರಾಗಯಾಗಜ ವ್ವಲನನೊಳಗಾಯುತಿಯ
ಪಾಡಿದರುಸಹಮಂತ್ರದಲೀ । ಒನಿದುಸಾತ್ಯವತೇಯನಾನೃಪತಿಲಕನುರುಹಯಮೇಧಕೃಷ್ಣಂ।ಗೊಲವುಪುಟ್ಟಲುಸಾಂ

ಗವೆಂಬಾಖ್ಯಾನವನಿನಾಮಿಸಿದಾ | ... ... ||೨೩||
ಕಲಕದವೃತಗಳೆಲ್ಲಪಳಚಿಕಂ | ಪಳಿತುಬಿದ್ದವುಕ್ಕಲ್ಪವೈಹ್ಲದ | ಫಲಗಳೊಕ್ಕವುತೊರದಸುರಭಿಯುವೊಲೆಯೆಹಾಲುಗಳೊ | ಬ
ಲಿಪುವಿಂದುವಿನಂಗವಾಕದ | ನಿಳಯಮುದ್ರಿಸಿತಮರರನುದಿನ | ವಲಸದುಣುತಿರೆಧರ್ಮನಂದನನಕ್ಷಯೋಧದಲೀ||೨೪||
ರವಿತುಂಗಗತುವಿಂದ್ರನುಚ್ಚೈ | ಕ್ರವಪುಮನದಲಿಹೆದರುತಿಹವು | ತ್ಪವದಿಸುರರುಣುತಿರಲುಹಯಮೇಧಾಕ್ಷಯೋಧಗಳಾ||
ದಿವಿಜನತಿಯೆ ಲೀಲಗಳಬಲಂ | ಜುವರುನಾಕದೊಳಕ್ಷವದನರು | ಸವಿಯನರಿತರೆತಮ್ಮುಭಕ್ಷಿವರೆಂಬಭೀತಿಯಲೀ ||೨೫|| ಇನಿ
ತುವರಿಸುಲಿಲೋಕಹಿತವೆಂ | ದೆನಿಸಿಮಖವನುನಿರ್ವಹಿಸಿಮುನಿ | ಜನಸಹಿತಲಾವ್ಯಾಸನಾಗಳುದಾತ್ತನಾದಪಲೀ || ಳಿನತರ
ಪ್ರೀತಿಯಲಿಯನುನಂ | ದನನನಾಶೀರ್ವದಿಸಿದನುಬಳಿ | ಕನಿಮಿಷಾದಿಸಮಸ್ತಭೂತವಾತಹರಸಿದುದೂ ||೨೬|| ಬಳಿಕ
ಯನುತನುಜನುಸದಸ್ಯಾ | ವಳಿಗಳೊಬ್ಬಬ್ಬರಿಗೆಮಿಗವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಸಮ್ಮೋಲ್‌ಕೊಟ್ಟನಾಗಸಹಸ್ರಕ್ಕಗಳಾ || ೩
ಲಿದುತಾನಾಶ್ವಮಿಳನು | ಧಾಕಳವನಿರಾಕರ್ಯಸಂಯಮಿ | ತಿಲಕಗತಿಚಕ್ಷಿಯಲಿಧಾರಪೂರ್ವಕದಲಿತ್ತಾ || ೩೭ || ರಾ
ಯಕೇಳೈಪಿ೨ಯದಿಸಾತ್ಯವ | ತೇಯಮುನಿಯೊಡಧರೆಯುಳನನಿ | ಶ್ರೀಯನಾರ್ಧಂನೃಪತಿಗಪ್ಪಂದದಲಿಪ್ರತಿಗ್ರಹಿಸೀ | ಬಾ
ಯನುತಕರದಾತನನುಮುನ |ವಾಯಿತೆನಗೆಂದೆನುತಲಾಮು|ತ್ತಾಯಮಜನೊಡನಧಿಕತರಕ್ಕೀನುದಲಿಮುನಿನಿಡಿದಾ|| ೪೪ ||
ಮನಪೊಲುಮೆವಿಗಯತ್ವಿಗರ್ಥವಿ | ದೆನಿಪವೊಲುನೀಕೊಟ್ಟಭೂಮಿಯ | ಧನವನೇಬಯಸುವರುಭೂಸುರರೊಲ್ಲರುರ್ವಿ
ಯನೂ ॥ ಯೆನಗೆನೀನದರಿಂದಲೀಮೇ | ದಿನಿಗೆಬಿಲಿಯಹಧನವಕೊಡುಸಾ | ಕೆನಲುಮತಾತ್ಮವೇದರಹ್ಮಕನೊಡನೆಸೃಪನು
ದಿದಾ ॥ ೪೯ ॥ ತುರಗವೇಧಾಧ್ವರ್ತಕೆವಿಶ್ವಂ| ಭರೆಯೆಂದಪ್ಪಣೆಯಿಂದುಹೇಳ್ದರು | ಹಿರಿಯರಾನದರಿಂದಭೂಲುಗುಣಜಿತವನುಂ
ಥೆಯಂ | ಪರಮಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿಯಾಯ | ಧ್ವರದಯತ್ವಿಕ್ಕೂಜೆಯಂದಾ | ದರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿನುಮಿಗೆನ್ನಪ್ರತಿಗ್ರಹಿಸಿದಿರಿನೀವಿ
ಗಾ ॥ ೬೦ ॥ ಧನವನಿವಿಪ್ರರಿಗಿತ್ತಬಳಿಕದು | ಕುನಕವಾಂಸಬಲಾತ್ಮರಿಸಿದರೆ | ಮನುಜಪತಿಗಳಕುಲವನುಡುವುದುನರಕಕ್ಕೆ
ದಿಪ್ರದೂ ॥ ಎನಗುಚಿತವೇಮುನಿನಹೇಳಿನ | ಲನುಜರರಸಿಯರಂತೆನುಡ್ಡಿದರು| ಮುನಿಗಳಾಮಾತುಗಳಕೇಳ್ದದುತಾಳ್ದರತಿಮು
ದಸಾ | ೪೧ | ಜನಪಕೇಳೈದೇವದುಂದುಭಿ | ನಿನದದಲಿಪ್ರೊಮಳಿಯಸುರಿವುತ | ಮನುಜನಾಥನನುರರುಜ್ರೊಗಳ್ದರುಮೇಳಿ
ಘೋಷವಲೀ | ಮುನಿಗಳುರೆಕೊಂಡಾಡಿದರುಮಿಗೆ | ಮನವೊಲಿದುಸಂಸ್ತುತಿಸಿದರುಭೂ | ಜನಬಳಿಕಲವ್ಯಾಸನಯೆದ
ಲರಸಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೩೨ ॥ ಪರಕುರಾಮನುಬುಧರಿಗಿತ್ತನು | ಧರಣಿಯನುಪ್ರೂರ್ವದಲಿಬಳಿಕಾ | ಧರಣಿಯಮರರುನೈಪರಿತ್ತರು
ಸಕಲಭೂತಳವಾ | ಅರಸುಧರ್ಮದಿಧರೆಯನಾಳ್ದೊಡೆ | ಪರಮಧರ್ಮವ್ರುಮೇರೆದಪ್ಪದು | ಧರಣಿಪತಿಗಳಿಸಕಲಧರ್ಮಕೆಕಾ
ರಣರುಯೆಂದಾ | ೩೩ | ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನಾವ್ರುವಾರಿದ | ಡಿಳೆಯನೀಕ್ಕೈಕೊಳಲುಚೀಕಿದ | ಕಳುಕದಿರುಬುಧರಿಷ್ಟವನು
ನೀಸಲಿಸಚೀಕೆನಲೂ || ಜಲಜನಾಭನುಬಳಿಕಲಾನೃವ | ತಿಲಕನನುಕರದೀಮುನಿಯನುಡಿ | ಗಳಿನುವಿಸ್ತಾರದಿರೆಂದುಪಲವಂ
ದಲಿಬೋಧಿಸಿದಾ || ೩೪ || ಬಳಿಕಲನುಜರುಸಹಿತಲಾನೃವ | ತಿಲಕನದಕೊಡಬಟ್ಟುಕಡುವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಸವ್ರೊಲುಬಹಳಕೋ
ಟಿಧನೋತ್ಕರವನುರಿದೂ ॥ ಇಳೆಗೆಬಿಲೆಯಿದೆಯೆನುತಲಾಮುನಿ | ಗೊಲಿದುಕೊಟ್ಟನುಋತ್ವಿಜರಿಗದ | ನೋಮವುಮಿಗೆತಾಹಂ
ಚಿಕೊಟ್ಟನುವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯಾ ॥ ೩೫ || ಕನಕಮಯಯಮುಖವಾಟಿಭಂಡಾ | ಸನಕಯನಬಹುಯೂಪತೋರಣ | ಘನಕ
ಮಂಡಲವಂಡನೇದಿಗಳಾದಿಯಾದವನೂ || ಮನುಜಪತಿಮುದದಿಂದಖ್ಯತಿ | ಗ್ರಜನಕೆಕೊಟ್ಟಪರಿಸಿಭೂಸುರ | ಜನಗಳಿಕ್ಷಾ
ರ್ಥಗಳೆಸಲಿಸಿದನರಸಕೇಳೆಂದಾ | ೩೬ | ಅತಸಕೇಳ್‌ತದನಂತರದಲಾ | ಧರಣಿಸುತರಾಜಾವಳಿಗವೈ | ಕ್ಯರಿಗೆಕೂಡ್ರರಿಗಂತ್ಯ
ಜಾತಿಮ್ಲೇಚ್ಛಸಂತತಿಗೇ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿದಿಷ್ಟಗಳಕೊಟ್ಟನು | ಪರಮಹರುಷದಲವರುತಡೂ ಭ | ವರನಹೊಗಳುತಹೋದ
ರಂದಾತ್ಮಸ್ಥಳಂಗಳಿಗೇ ॥ ೩೭ || ಅಂದವಾಗಿಮರುತ್ತಭೂವರ | ಗಿಂದಲಿಂಮಡಿಯಾಗಿಯೊಯಮ | ನಂದನನುವಿರಚಿಸಿದ
ವಿಶ್ರಾಣನವಿಕೇಷದಲೀ | ಅಂದುಸಕಲವ್ರಜೆಗಳಧಿಕಾ | ನಂದವನುಧರಿಸಿದರುಮಿಗೆಗೋ | ವಿಂದಕೃಪೆಯಿರಲೀನಸೌಭ್ಯವು
ಭೂವಕೇಳೆಂದಾ || ೩೮ || ಮನುಜಪತಿಕೇಳೈವರಾಶರ | ತನುಜನಂದಾತ್ಮಾಂಕದಲಿಬಹು | ಕನಕರಾಸಿಯಕುಂತಿಗಿತ್ತನುಬ
ಳಿಕಲಾವನಿತೇ | ಅನಿತುಧನವನುವಿಪ್ರರಿಗೆನಿ | ರ್ಧನರಿಗಾರ್ತರಿಗಖಿಳಬಾಂಧವ | ಜನಕಕೊಟ್ಟಳಶೇಷನಾನಾಥವೃದ್ಧರಿ
ಗೇ || ೩೯ | ಸಕಲಬಾಂಧವಭೂಮಿಪಾಲಕ | ನಿಕರಸಹಿತತೊಲಿದಾಮನುಜನಾ | ಯಕನುವಿರಚಿಸಿಯವಭೃಥಸ್ನಾನವನುಹ
ರುಷದಲೀ | ವಿಕಚಕಮಲಾಹ್ಲಂಗೆಸನ್ಮುನಿ | ನಿಕರವೆಚ್ಚಲುಯೋಗಫಲವನು | ಸುಕರವೆನಲರ್ಪಿಸುತಪೂಜಿಸಿದನುವಿಧಾ
ನದಲೀ | ೪೦ | ಬಳಿಕಧರ್ಮಜನಧಿಕಭಕ್ತಿಯ | ಲೊಲಿದುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಯೆಡಿ | ಗಳಿಗೆರಗಿಸಂಸ್ತುತಿಸೆವಿನಯದಲಾ
ಮಹಾತ್ಮಕನೂ | ಜಲಜನಯನನನುತಿಸಿಶಿಷ್ಯಾ | ವಳಿಸಹಿತಬೀಳ್ಕೊಂಡುಬದರೀ | ನಿಲಯಕ್ಕೈದಿದನಖಿಳಮುನಿಗಳುಹೋ

ದರಾತ್ಮಮಕ್ಕೇ ॥ ೫೧ ॥ ಅನುಜರಖಿಳನೃಪಾಲಕರುತ । ನ್ನನುಬಳಸಿನೀವಿಸಲುಯಮನಂ । ಘನನಿಮಿಷಜಿಷ್ಣುಮಧ್ಯದಿರದು
ವಿನಂತೆರಂಜಿಸುತಾ । ಖನಮಖವನ್ನೋಡುವರೆಬಂದಿದ । ವನುಜಪತಿಗಳನಾದರಿಸಿಯತಿ । ವಿನಯದಲಿಱಾಡಿದನುಚಿತವಯೋ
ಗಳಾ ॥ ೫೨ ॥ ವಿಲಸದುತ್ಕಟಮಣಿವಿಭೂಷಣ । ಗಳನುಜವನತಾಮರಂಗಮವಕರಿ । ಗಳನುದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳಸುಮಾರಾಂಗನಾ
ಜನವಾ । ಅಲಘುತರಮಹದಿನ್ಯಯಾನಂ । ಗಳನಪೂರ್ವಸುವಸ್ತುಸಂಚಯ । ಗಳನುಕೊಟ್ಟಾನೃಪತಿಭೂಭುಜಜನವನ್ನಿ
ಸಿದಾ ॥ ೫೩ ॥ ಖನವೆನಿಪಪೊಲುಬಭ್ರುವಾಹನ । ಮನುಜಪತಿಗೆಸುವಸ್ತುಸಂಚಯ । ವನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿತ್ತುತತ್ಸಖಾ
ತನನುಕಳುಹೇ ॥ ಮನವೊಲಿದುಬಳಿಕಾನೃಪನುನಿಜ । ಜನನಿಯರನಿಬ್ಬರನುಕಳಿಕಾ । ರ್ಥನಱಿಯಲಿರಿಸಿದನುಭೋಜನು
ತನ್ನಪಟ್ಟಣಕ್ಕೇ ॥ ೫೪ ॥ ಪೊಱಮಲುಬಂದಿಹದುಸ್ಸಳೆಗೆನಂ । ಮದವ್ರಜನಿಸುವತೆರದಿಲಿರಿದನಿ । ಗಿದನುವಸ್ತ್ರಾತ್ಕರವಸಿತ್ರಾ
ಸತೆಯುಪುತ್ರನಿಗೇ ॥ ಮುದದಿತನ್ನಯಸಿಂಘದೇಶನ । ನಧಟುತನದಲಿನಿರ್ಜಯಂದಲಾ । ಳ್ವುದಕೆಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿಕಳುಹಿದನರಸ
ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೫೫ ॥ ಜನವಕೇಳ್ಮಿನೃಪಕಲಬೇಕಾ । ವನಿಪತತಿತಮತಮಮ್ಮರಾಜ್ಯದೊ । ಳನವರತಮಿಗೆಮೇರೆದಪ್ಪದಕೂಡಿನಡವಂ
ತೇ । ವಿನಯುದಲಿಸಂತೈಸಿನಿಯಮಿಸಿ । ಪುನಕೆಯರುಷವನಾಡಿಯಮನಂ । ದನನುಬಹುವಸ್ತ್ರಾಗಳಿತ್ತಾದಱಿಕಳುಹಿ
ದನೂ ॥ ೫೬ ॥ ಬಳಿಕಕೃಷ್ಣನಜರಣಯುಗಳ । ನಳಿನೇಂಗಿನದ್ವಸ್ತುಸಂಚಯ । ಗಳಲಪ್ಪಜಿಸಿವಸಾಡಿಖನದು । ರ್ವೋವಚಾರಗ
ಳಾ । ಒಲಿದನುಜರೊಡಗೂಡಿಯಮಸುತ । ನಲಘುತರಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿಮಿಗೆವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿನೇವೆಯಲಿಯಾಕೇಶವನಮೆಚ್ಚಿ
ಸಿದಾ ॥ ೫೭ ॥ ಭೂವರನುಪ್ರೀತಿಯಲಿಮತ್ತಾ । ರೇವತೀರಮಣಂಗೆಬಯಸುಂ । ಭಾವನೆಯೆಂತಾಮಾಡಿವಿವ್ಯಾಭರಣಜಾಲದ
ಲೀ । ದೇವತಾರ್ಚನೆಗಳಿನಿವನರವಸ । ನಾವಳಿಗಳಲಿತುಬ್ಬಿಬಡಿಸಿವು । ಹಾವಿಶೇಷಗಳಾದಪ್ರಜೆಗಳಿಂದಪ್ರಜಿಸಿದಾ ॥ ೫೮ ॥
ಬಳಿಕನಾಕ್ಯೈಕೆನುಖ್ಯರೊಡವ । ಕುಲಕಳಿಯತಿವಿನಿಯಂದಲಿಮಿಗೆವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಪನತ್ಯಾದಿಗಳನಾಥರ್ಮಸುತಮಾಡೀ । ಫಲ
ವುತೆರದಸುವಸ್ತುಸಂಚಯ । ಗಳನುಕೊಟ್ಟಾರಿಸಿವುನ್ನಿಸಿ । ಯಿಲವುಮಿಗಲಾದ್ವಾರಕಾಪುರಕಪ್ಪಕಳಿಹದನೂ ॥ ೫೯ ॥
ಕ್ಷಿತಿಪನಾಗಳನೇಕದೇಶ । ಗತಜನರಿಗಿಷ್ಟಾನ್ನವಾನ । ಪ್ರತತಿಯಲಿವುಮಣಿಕನಕವನ್ನಾ । ಭರಣದಾನದಲೀ । ಅತಿಮುದದಿ
ಬಹುವಿಧಗಳಯಸ । ತ್ಕೃತಿಗಳನುನೆರೆಮಾಡಿಜಗದೊಳ । ಗತುಳವಿಖ್ಯಾತಿಯೆನುವಡದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೦ ॥ ಒಳಿಕ
ಮಂಗಳತೂರ್ಯನಿಸ್ವನ । ಗಳುವಿರಾಜಿಸೆಪುಣ್ಯವಾಚಕ । ರೊಲಿದುಕೀರ್ತಿಸೆಲಲಿತಗಾಯಕಗೀಯವರವಮೆರಯೇ । ಒಲ್ದಪು
ನಿನೆಂದದಲಿಪೈಭವ । ಗಳಲಿಪೆಚ್ಚುಗೆವಡದುತನ್ನಯ । ತಿಲಕನಾತ್ಮಾಲಯಂಕೆಪ್ಪೋದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೧ ॥ ವರಮ
ಹರುಷವುನಕಲಭೂತೆರೀ । ತ್ಕರಕೆಯೆಪ್ಪವ್ರೋಲ್ವಳ್ವೆಯೇಧಾ । ಧ್ವರವನೀಧರಮಾಡಿನೆರೆನಿಷ್ಕಾಮನೆಂದೆನಿಸೀ । ನಾರಂಚಿರ
ಶ್ರೀನೇಂಕಟಾಚಲ । ಗಿರಿಯಧಿವನಹಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ಚರಣಂಗಳಿಗಾಫಲವನರ್ಪಿಸಿದನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನೂ ॥ ೬೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯ ೧೯೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳವನುಸ್ತ್ರಾ.

ಬಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ತಿಳುಹಿದನುಜನಮೇಜಯಗೆಮುನ । ವ್ಯೊಲಿದುವೈಕಂಪಾಯನನುವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿಯಮುಸುತನ
ಯಾಗಪೊಳ್ತಾದಚಿತ್ರಗಳಾ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಪರಿದೆನಿಸುವ್ಯೋಲಶ್ವಮೇಧಾ । ಧ್ವರವನೀಯಮುಸೂನುಮಿಗವಿಸ್ತರಿಸಿದುದಮುನಿತಿಲಕವೈಕಂಪಾಯ
ನನುತಿಳುಹೇ । ವರನುಪರುಷವಧರಿಸಿಯಾಮುನಿ । ವರನೊಡನೆಜನಮೇಜಯೋರ್ವಿಕ್ಷ್ವ । ಕ್ಷ್ವರನುತದನಂತರದಲಾದರದಿಂ
ದಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಅನಘಿಹೇಳೆನಗೀಗಯಮಸಂ । ದನನವರಹಯಮೇಧಮಖದಲಿ । ಜನಿಯಿಸಿದವೆಸ್ತ್ರಯಗಳುಳ್ಳಡೆಯದ
ನುನನಗೆಂದೂ ॥ ಖನಮುದದಿಜನನಮೇಜಯೋರ್ವಿ । ಕನುಕರಗಳನುಮುಗಿದುಬಿನಗೊಳೆ । ವಿನಯವೆನೆಯಲುಮತ್ತೈ
ವೈಕಂಪಾಯನನನುನುಡಿದಾ ॥ ೨ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲದರಿಣಿಯೊಳುಳ್ಳಬಹುವಿ । ಮ್ಲೇಚ್ಛಗೋಭೂವನಸನದ
ನವೊದಲಾದಡಾನದಲೀ । ಮೇಲೆಮೇಲುತ್ಯಧಿಕನನ್ಮದ । ಜಾಲವನುನೆರೆಪಡೆಯೆಸಕಲನು । ರಾಳಿಹರುಷಿಸಲಶ್ವಮೇಧಕ್ರ
ಮನಿರಾಜಿಸಿತೂ । ೩ । ಅರಸಕೇಳಾನಮಯದಲಿಯು । ಚ್ಚರಿಜನರಚಿತ್ತದಲಿಜಸಿಸಲು । ಪರಮಹರುಷಗಳಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನೃಪತಿಗಪ್ಪಂತೇ । ಸುರರುವರಮಕರಂದಧಾರಾ । ಸ್ಫುರಿತಸುಮನೋವರುಷಗಳಮಿಗೆ । ಸುರಿದರಾಕಾರುಕುಲಸುಧಾಂಬು
ಧಿಚಂದ್ರನಂಗದಲೀ । ೪ । ಬಂದುದಾಸಮಯದಲಿಬಿಲದಿಂ । ದೊಂದುನಕುಲಸುನಕಲಭೂಸುರ । ವೃಂದಮದ್ಯದಲಿದ್ದು
ನುಡಿದುದುದರ್ಮಜನಯೋಗಾ ॥ ಹಿಂದೆಸಕ್ತುಪ್ರಸ್ಥವಿರಚಿಸಿ । ದಂದದದರ್ಮಕ್ಕೆಸರಿಯ । ಲ್ಲಿಂದುದಾನುಡಿಗೆಳಿವಿನ್ಮಯ

ಬಬ್ಬರಾದ್ವಿಜರೂ ॥ ೪ ॥ ಬಳಿಕಸುಡಿದುದುಮುನಿನಿಕರಮುಂ । ಗಿಲಿಯೊಡನೆಮಂತ್ರದಲಿತಂತ್ರದ । ಲಲಘುದಾನದಲುರುತ
ತತ್ಯಾಗದಲಿಭಕ್ತಿಯಲೀ । ಲಲಿತವಿನಯದಿಸುರರುಸಂಯಮಿ। ಗಳುನರರುನಲಿವಂತೆಮಾಡಿದ । ನೊಲಿದುಯಮನಂದನನು
ಪಿರಿದೆನಲೀಮಹಾಧ್ವರವಾ । ೬ । ಇದಳೆಕೊರತೆಯದೇನುಮೇಣಿ। ನ್ನಿದನುನೋಡಲುಮಿಗಿಲಿನಿಸಿಮಾ। ಡಿದನೆಸಕ್ರತ್ವಪ್ರಸ್ಥ
ನುತ್ಕಟವಾದಧರ್ಮವನೂ । ಅದನುಪಿರಿದೆನೆವಿವರಿಸಲುಬೀ। ಹುದುನಮಗೆನೀನೆನುತಲವರಾ । ಡಿದರೆತದ್ವಿಜರೊಡನೆಬಳಿಕಿಂ
ತಂದುದಾನಕಾಲಾ । ೭ ॥ ಧರಣಿಸುರಮುಖ್ಯರಿರನೀವಾ । ದರಿಸಿಕೇಳಿಮಹಾದಯಾಯುತ । ನುರುಗುಣಾನ್ವಿತನುಂಭವೈತ್ರಿ
ಯಲೊಬ್ಬಭೂಸುರನೂ । ಪರಮಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿದ । ವರಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಯಾತ್ಮಜ । ನರಸಿಸೊನೆಯಿಾಮೂರವರೊ
ಡಗೂಡಿಶನುಪೂರ್ವದಲೀ । ಇರಲಿರಲುಮಳಿಯಿಲ್ಲದಕಟಾ । ಧರಣಿಯಲಿಬರವಾವರಿಸಿತ । ಲ್ಲರಿಗೆಸಂಕಟವಾದುದಾದಿನಗಳಲಿ
ಸರ್ವರಿಗೇ । ಪರಮನಿಯಮವಧರಿಸಿದಾನಾ । ಲ್ವರುತಿರುಗಿತೈಣಧಾನ್ಯಬೆಲ್ಲವು । ದೊರಕೆದೊಡೆತಂಬುರದರಲಿಹಸಿವುಳಿಡ
ವಿಹುದೂ ॥ ೯ । ಮನಮರುಗಿಯೆವರೊಂದುದಿನದಲಿ । ಯಿನನ್ನುದಯವೊದಲಾಗಿಮಿಗೆಮೂ । ರನೆಯಜಾವಳಕಯಾಯ್ಕು
ತಂದರುತೃಣದಧಾನ್ಯವನೂ । ಅನಿತನಳದರೆಪ್ರಸ್ಥಮಾತ್ರವ । ದೆನಿಸಿತರದರಲಿಮಾಡಿಸಕ್ರತ್ವ । ಳಿನತರಹ್ಲುಭೆಯೆಡಸೆ
ನಾಲ್ವರುಹಂಚಿಕೊಂಡದರಾ । ೧೦ । ಸಲಿಸುನುಷ್ಠಾನವನುವಿರಚಿಸಿ । ಬಳಿಕಭುಜಿಸುವೆವೆನುತಲಿರೆತಂ । ದಿಳಿಯಕೊಬ್ಬ
ನುಬಂದನತಿಥಿಧರಾವರೋತ್ತಮನೂ ॥ ವೊಲಿವಿದಿರುಗೊಂಡಾತನನುಪಿ ್ರಯ । ದಲಿಕರದುತಂಡರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಂ । ಗಳರಚಿಸಿ
ಯಾಸನವನಿತ್ತರ್ಚಿಸಿದರುಚಿತದಲೀ । ೧೧ ॥ ಮನವ್ರೊಲಿದುಬಳಿಕಾಗೃಹಸ್ಥನು । ವಿನಯದಲಿನಿಜಭಾಗವಹಿಂ । ಟ್ಟನುತ
ಗದುನಿರ್ದುರಿತವೆನಲಾರ್ಜಿಸಿದೆನಾನಿದನೂ ॥ ಅನಘನೀನಿದಭುಜಿಸುಚೇಕೆಂ । ದೆನುತಲಶಿಥಿಗೆಕೊಟ್ಟನಂತಾ । ತನುನಿಮಿಷ
ದಲಿನುಂಗಿಸಾಲದುಮತ್ತೆತಾಯೆಂದಾ । ೧೨ । ಎನಲುತದ್ಗೃಹವೇಥಿಮತ್ತಾ । ತನಿಗೆಕೊಡುವರೆಯನ್ನವಿಲ್ಲದೆ । ಮನದೊ
ಳಗೆದುಖ್ಕಿಸುತಚಿಂತಿಸುತಿದ್ದನದನೋಡೀ । ವಿನಯದಲಿತತ್ವಜ್ಞಿಯೈತಂ । ದನಘನೆನ್ನಯಭಾಗವನುಕೊಡು । ವೆನುಸತ್ಯ
ಪ್ತನಪಾಡುವಿಪ್ರನೆಂದುಹೇಳಿದಳೂ । ೧೩ ॥ ಎನಲುತನ್ನಯಭಾರ್ಯೆಮಿಗಪರಿ । ದೆನಿಪಜಠರಾಗ್ನಿಯಲಿತಪಿಸುವು । ದ
ನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿನುಡಿದನಾವ್ವಿಜಸಾಧ್ವಿಕೇಳೀಗಾ । ವಿನಯದಲಿವಕ್ಷಿಗಳುಮೊದಲಾ । ಗನವರತಪ್ಪಿಯೆಯರಿಗೆಯನ್ನಗ । ಳನು
ವಿಲಾಸದಿತಂದುಕೊಡುವವುಪಣ್ಣಲಾದಿಗಳಾ । ೧೪ । ಸುದತಿನೀಕೊಂಬನ್ನವನುತೆಗ । ವುದುಸಲುವುದೇಯೆನಗೆಕಾಂತಾ ।
ರ್ಘದಲಿಯಾನೆಯನಾಡುವಧಮುಗೆಸುಗತಿಯೆಲ್ಲಿಯದೂ । ಬಿದಬಿದನೆಬೇವುತ್ತನೀಜಠ । ರದಶಿಖಿಯಲೆಂತಳಿವೆಯೆಂದಾ ।ಡಿದ
ನುತತ್ಪತಿಯಾತನೊತನಿಂತೆಂದಳಾಕಾಂತೇ । ೧೧೫ ॥ ಪತಿಯೆಗುರುಪತಿದೈವಪತ್ನಿಗೆ । ಪತಿಯೆಭಾವಿಸವರಮಬಾಂಧವ।ಪತಿ
ಯೆಧನಕಾಧೀನನಾನಾವಸ್ತುಸಂದೋಹಾ । ಪತಿಯೆಸಾಮಿವ್ಯಾದಿವರಸ । ದ್ಗತಿಗಳಿನ್ನಾಪತಿಯೆಕಾರ್ಯವ । ಸತಿಯುಳಿದಿ
ಸದೆನಡೆಯೆಬೀಹುದುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲೀ । ೧೬ । ಪಿರಿದೆನಿಪಪತಿಯಾದನೀಪಸಿ । ದಿರಲುನಾನನ್ನವನುಕೊಂಬುದು । ದುರಿ
ತನಲ್ಲವೆಯದರಿನೀಗಮದಂಕಸಕ್ರತ್ವನೂ । ಕರುಣದಲಿಬಂದಾತನನುತೈ । ಪ್ತರನುನೀಮಾಡೆನುತಲಂದಾ । ಸರಸಿಜಾನನೆ
ಯಿತ್ತಳಂದತ್ಯಧಿಕಭಕ್ತಿಯಲೀ । ಬಳಿಕಲತಿಥಿರುಚಿವನುತದಿಜ । ತಿಲಕನೈದುತಭಕ್ತಿಯಲಿಪ್ರಿಯ । ದಲಿಯತಿಥಿಗೊಲಿದಿ
ತ್ತನಾಭಾರ್ಯಾಂಕಸಕ್ರತ್ವನೂ ॥ ನಲಿವುತಾದ್ವಿಜನದಭುಜಿಸಿವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿವಹಸಿವಡಗದಿರೆಹ । ವ್ವಳಿಸಿನೋಡುತಲಿದ್ದನಾ
ಗೃಹವತಿಯವದನವನೂ ॥ ೧೪ । ಮುನಿವನತಿಥಿಗೆತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದು । ದನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಚಿಂತಿಸಲುತ । ತ್ತನುಜನೀವರಿತಂಬೆ
ಗಾಪಾದುಗುಡವನುತಿಳಿದೂ । ಜನಕಗಿಂತೆಂದನುಮದಂಕವ । ನನಳಿನೀನೀಯತಿಥಿಗಿತ್ತೀ । ತನನುತೃಪ್ತಿಯಮಾಡುಚಿಂತಿ
ಸಲೀಕೆಮನದೊಳಗೇ । ೧೯ । ಎನಿತುದೊಡ್ಡವನಾದಡೇನಾ । ತನುಭವನುಜನಕನಿಗೆಬಾಲಕ । ನೆನಿಸುವನುಬಾಲರಿಗೆಹಸಿ
ವತ್ಯಧಿಕವೆನಿಸುವುದೂ ॥ ತನುಜಕೇಳದರಿಂದನಿನಗುಣ । ಲೆನುತಕೊಟ್ಟನ್ನವನುನಾತಗ । ವೆನೆಯೆನಲುಮತ್ತಾಕುಮಾರ
ಕಜನಕಗಿಂತೆಂದಾ । ೨೦ । ಜನಕಕೇಳ್ಮಿತಂದೆಯೇಸುತ । ನೆನಿಸುವನುಮತ್ತವನುಧಾರ್ಮಿಕ । ತನದಲಿರೆಪಿತೃತಾಸೆಧಾರ್ಮಿ
ಕನಾದಫಲವಹೆದೂ । ಇನಿತನರಿದುಮದಂಕವಹಹಿ । ಟ್ಟನುಭುಜಿಸಲಾಗಂತುಕರಿಗೀ । ಯೆನಲುನಿಜಸುತವಚನಕಾದ್ವಿಜವ
ಲನುಪರುಷಿಸಿದಾ । ೨೧ ॥ ಬಳಿಕಪೃತ್ರನಸಕ್ರತ್ವನುತೆಗ । ದೊಲಿದುತದ್ವಿಜನಿತ್ತನತಿಥಿಗೆ । ನಲಿವುತದನುಂಡಾತಮತ್ತೆಯು
ತ್ಪನ್ನಾಗಿರಲೂ । ಕಳವಳಿಸಿಗೃಹಮೇಧಿಚಿತ್ತದೊ । ಳಳುಕಿದುಖ್ಕಿಸೆಕಂಡುನೊಸೆನೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಪಭಕ್ತಿಯಲಿನುಡಿದಳು
ಮಾವನೊಡನಾಗಾ । ೨೨ । ಮಾವಮನದಲಿಮರುಗಿಚಿಂತಿಸಿ । ನೋವಕಾರಣವೇನುಬಿಡಿದು । ಖ್ಖಾವಳಿಯನೀಯತಿಥಿಗಿತ್ತು
ಮದಂಕಸಕ್ರತ್ವನೂ ॥ ನೀವುವಿಪುಳಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದ । ಭಾವತಪ್ಪದೆನಡಯಿಯೆನೆದಯೆ । ಯಾವಪರಿಸಿಚಿತ್ತದಲಿನೊಸೆಗಿಂ
ತೆಂದನಾದ್ವಿಜನೂ । ೨೩ । ಅಕಟಕಟದಯೆಗೆಟ್ಟುಮಿಗಬಾ । ಲಕೆಯೆನಿಪನಿನ್ನನ್ನಕಾನು । ತ್ಪುಕತೆಯನುಮಾಡಿದಡೆನಗ

ಡೇದ್ಯೆತವಿಂದೆನ್ನಾ ॥ ಪೈಕಟವೆನಿಲತಿತೃಕಗಳಾದಂ । ಗಕಳಲತಿನೀನಿಲಗುತಿಪೆಯೆಲೆ । ಚಕಿಶಮೃಗಶಿಕುನೀತೆ ಚೀಡೆಂದಾತವಿ
ಸುಸುಂಧಿಸ್ಸ ॥ ೨೪ ॥ ಎನಲುಸೆಂಸೆಯಿಂತಿಂದಳಾಕ್ಷಣ । ವೆನಗೆಗುರುಮತಿಯಾತನಿಗೆಗಾಯ್ತು । ವೆನಿಸುವಿರಿನೀವೀಗನಿಮ್ಮುಯೆ
ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವಸೂ । ಳಿನವುಮದಿನಾನಲಿನಿಮ್ಮಯ । ಮನವಮೆಚ್ಚಿಪುದುಚಿತನಹುದೆಂ । ದೆನುತಸಕ್ಕುದನಿರಿಸಿದಳು
ಮಿಗೆಮಾನವನಿದಿರಿನಲೀ ॥ ೨೫ ॥ ಅದಕೆಪತಿದೊಗುತ್ತಲತಿಹರು । ಪದಿಸೊಸೆತುಹೊಗಳುತಗೃಹಸಿ ಥತಿ । ಯಿದುಫಲಿಸಿತನಗೆ
ನುತಲಾಸಕ್ತುವನುತಾತೆಗದೂ । ಮುದದಲತಿಥಿಗೆಕೊಟ್ಟನದಭುಂಜಿ । ಸಿದನಾದ್ವಿಜನಾಗಮಿಗೆಮೆ । ಚ್ಚಿದನುಳಿನವಿನಿಯಂ
ದಲಿತದ ೃಹವೇಧಿಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೬ ॥ ಎಲೆಗೃಹಸ್ಥಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿನ್ನಿಯ । ಲಲಿತಶೀಲವನೋಡಬೇಕೆಂ । ದೊಲಿಪುಬಂದೆನು
ನಾನುಧರ್ಮನುನೋಡಿಮೆಚ್ಚಿದೆನೂ । ಅಲಘುಭಕ್ತಿಪ್ರಿಯವಿನಯಹಿತ । ಗಳನುನೀನಿಟ್ಟಿವ್ರಜಕೆವೆ । ಗ್ಗಳಿನಿವಾಡಿದೆನೀ
ನೆವಿಪ್ರಜನೆನಿದಭುವನದಲೀ ॥ ೨೭ ॥ ನತಿಸುತನುಸೊಸೆಧರ್ಮಕನುಕೂ । ಲತೆಯನೈದಿಹಭಾಗ್ಯವೀಪರಿ । ಯತಿಥಿಗಳೊಳ
ನುಶಕ್ತಿಕರುಣಾಸಕ್ತಿನುಪ್ರಾಂತೀ ॥ ಶ್ರುತಿಯೊಳಗಚ್ಚರಿಯೆಂಬುತೆರದಲಿ । ನತವಿವುನಿನ್ನಿಲ್ಲಿಯೇನಲ । ಸಿತುಕೃತಾರ್ಥನುನೀ
ನೇನುತಪಾಧರ್ಮಹೊಗಳಿದನೂ ॥ ೨೯ ॥ ತ್ರಿದಶರೆಲ್ಲರುನಿನ್ನಿಳನದಾ । ನಲಿನಿಸ್ತ್ರಿತರಾಗಿಬಹುಪರು । ಪದಲಿನಿನ್ನನುನೋ
ಡುತಿವ್ಪೆರುಗಗನನುಧ್ಯವಲೀ । ಅದಿಯುವರನೋಡೆನಲುತಸ್ಸನು । ಯುದಲಿಸುದುಚಿರಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗ । ಳೊಡನಗಿದವುಳನದೇ
ವದುಂಭಿವೊರೆದುದೆಡೆಬಿದದೇ ॥ ೨೯ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿನಿನ್ನಧಿಕಸುಗುಣೋ। ತ್ಕರವನಾಲಿಸಿಪ್ರಳಕತಶಿಯು । ಬ್ಬಿರಿನೆಸಪ್ತರ್ಷಿ
ಗಳುನಿನ್ನನುನೋಡಬೇಕೆಂದೂ । ಪರಮಹರುಷದಿಬಯಸುತಿಶ್ವರು। ಸುರಪುರಿಗೆಪಶ್ಚಿಸುತಸ್ಸನ್ನೆ । ಯರುಸಹಿತಬಾಯೆಂ
ದುಕರದನುಧರ್ಮನೊಲವಿನಿಲೀ ॥ ೩೦ ॥ ಅನುಮಹೆಂತರುಮಕ್ಕಳೆನ್ನಿದೆ । ವಿನುಳಿವತಿಸೀನಾಗಿಕಾರದು । ದ್ಯನುತಮೋಷಂ
ಗಳನುಸುಕ್ಷವೆಯಿಂದಗೆಲಿದೆಯಲಾ । ಕಮಲಸಂಭವನೀಗನಿನಗೆ । ತ್ರಮವಿವಾನವಕಳುಹಿದಳುಸಂ । ಯಮಿವರನೆಸಕು
ಟುಂಬನಾಗಿಯೆಹೋಗಲೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೧ ॥ ಪಲವನುಮುದಾನಗಳುಮಿಗವೆ ಗ್ಗಳಿದಧರ್ಮಗಳಾಪಡೆದನದು । ನಲಿಮನಕ್ಯ
ದ್ಧಿಯಲಿಭಕ್ತಿಯಲಸುಳಕಾಲದಲೀ ॥ ಲಲಿತಪಾತ್ರಕೆಯಲ್ಪವಾಗಲಿ । ಯೊಲಿಪುಕೊಟ್ಟಪದೆಣಿಸಬಾರದು । ತಿಳಿಯಲೀಪರಿಧ
ರ್ಮನಿನಿಗಿದುನಿದ್ಧಿಸಿದುದೀಗಾ ॥ ೩೨ ॥ ಎನುತರುಷಿಧರ್ಮನುನುನಿಜಾಕೃತಿ । ಯನುತಪರ್ವೀಸುರಗೆತೋರಿಸೆ । ಯನಿತರೊಳ
ಗೆಕನನ್ಮಣಿದ್ಯುತಿಪ್ರಾಜರಂಜಿಸಲೂ । ಳಿನವಿವಾನನನೊಂದುಬಂದುದು। ಮುನಿಗಳೆದಕಾಶ್ಚರ್ಯಬಡುತಿರ । ಲನಳಿನಕ್ಕು
ಪ್ರಸ್ಥನೆರೆಗಿದಧರ್ಮವೇವತಿಗೇ । ೩೩ ॥ ಬಳಿಕನುಡಿದನುಧರ್ಮನಿದಕೊ । ಜಲಜಭವನವಿವಾನಬಂದಿ । ತ್ತೆಲಿಮಹಿಸಿಂ
ಹವತ್ತಿಸುತಸೊಸೆಸಹಿತನೀನೇರೀ ॥ ಅಲಘುಮಹಿಮೆಯಬ್ರಂಜಲೋಕ । ಕ್ಕೊಲಿದುನೀನಡೆಯೆನಲುತದ್ವಿಜ । ತಿಲಕನಾಗ
ಳೆಬೀಳುಕೊಂಡನುಧರ್ಮದೇವತೆಯಾ ॥ ೩೪ ॥ ಬಳಿಕಸಕ್ತುಪ್ರಸ್ಥನುನಿವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಪಧರಾಸ್ಥಲಿತನ್ನಯ । ಬಳಗಸ
ಹಿತತೊಲಿದೇರಿಯತಾನುಣಿನುಯವಿವಾನನವನೂ ॥ ಜಲಜಭವಲೋಕಕ್ಕೆಪ್ರೀಡನು । ಬಿಲದಲಿದ್ದಿದನೆಲ್ಲವನುತಾ । ನಲಿದುನೋ
ಡುತಸೊರಗೆಬಂದೆಮತನ್ಮಶೌರ್ಯದಲೀ ॥ ೩೫ ॥ ಎಲೆಮಹೀಸಂತಿಲಕರಿರಮಂ । ಜುಲವೆನಿಸಿದಾನಕ್ಕುಗಂಧವಿ । ಲಲಿತ
ವಾಗಿವ್ಪತ್ತಿಯಿಂದೋಪದಕದನೋಂಕಿನಲೀ । ನಲಿಮಹಾದು ಭೃತನೆನಿಸಿನನ್ನಯ । ತಲೆಯೊಳರ್ಧವ್ಪಕನಕಮಯವಾ । ಯ್ತು
ಲಘುಮಹಿಮೆಯುತೇಸನೆಂಬಿನುವ್ವಿಜಕುಲೋತ್ತ ಮನಾ ॥ ೩೬ ॥ ಅಮವೊಡಲುಬಹುಧರ್ಮದಿಂದೊಡ। ವಿದನುಯಾಗಸ ಥ
ಳಗಳಿಗೆಯಾ । ಗದವನ್ಯೇಕಕೆಪೂತತರಪೂರ್ಣಾಶ್ಚಿತ್ರುಂಗಳಿಗೇ ॥ ಮುದದಿಹೋಹೆನ್ನುತಲೆಯೊಳಿಯಂ । ರ್ದಲಿವರಹೇಮತ್ವ
ವಾಜಿರಿ । ಪದನುಬಯಸುವೆಕೆಲ್ಲಿತಿರುಗಿದಡಾಡುವಿಲ್ಲಿನಗೇ । ೩೭ ॥ ಬಳಿಕಥರ್ಮಜನಕ್ವಮೇಧವ । ನೊಲಿಪುಮಾಡುತ್ತಿಹ
ನುನಾನಾ । ಸ್ಥಳಕೆಹೋದರೆನುನ್ಮನೋರಥವಿದ್ದಿಸೂಡಿದೆಂದೂ । ಬಲಿಪಬಲಶಾಲಿಯಲಿಬಂದೆನು । ತಿಳಿಯಲಿನಗೊಂದಿನಿತು
ಮುಹಿಮೆಯು । ಬಳಸಿತಿಲ್ಲದರಿಂದಯಳಿದೆನುಧರ್ಮಜನಮಖವಾ ॥ ೩೮ ॥ ಧರೆಯೊಳಿದರಿಂದೀನೃಪತಿಯ । ಧ್ವರವುಸಕ್ಕು
ಪ್ರಸ್ಥವಾಡಿದ । ಪರಮಧರ್ಮಕೆಸದ ೃಕವಾಗದುಯೆನುತಲಾನಕುಲಾ । ಇರದೆತತ್ಸಮಯದಲಿಹೋದುದು । ತುರಗಮೇ
ಧಾಧ್ವರನೊಳಾದ । ಚ್ಚರಿಯಿದೆಂದಾನ್ಯಪಗವೈ ೃಕಂಪಾಯನನನುಡಿದಾ ॥ ೩೯ ॥ ಬಳಿಕಜನಮೇಜಯಿಯೆನುನುಡಿದನು । ಲಲಿ
ತಯಜ್ಞಾದಿಬಾಹುಜನುವೆಗ ್ಗಳವೆನಿಪಶಾಂತಿಯಲಿವಿನ ್ರುತಜನವಿನುತನಿವರೂ । ಅಲಘುಮಹಿಮೆಯಭಪರಿದನೆಕೆ । ತಿಳಿ
ದುಮುನ್ನನ್ಯರಯಾಗಂ । ಗಳರಚಿಸಿಧರ್ಮವನುಕೀರ್ತಿಯನೈದೆಳೆಸಿದರೂ ... ... ॥ ೪೦ ॥
ಮನವೊಲಿಪುಯನುಸೂನುಪೂರ್ವಜ । ಜನವರಿಗಮಿಗಾಲಿನಿಸಿಕಡುಹಿರಿ । ದೆನಿಪಿಸತ್ಯದಿಕೊಜ್ಜಲಲಿಭಕ್ತಿಯಲಿದಾನವಲೀ ।ತ
ನಗೆಸರಿಯಿಲ್ಲೆನೆಪರಾಕ । ತನುಜಪುಟ್ಟಿಖ್ಯರುಬಂದುಪೂಡಿಸೆ । ಘನತುರಗವೆಧಾಧ್ವರನವಾಡಿದನುವಿಭವದಲೀ ॥ ೧೪ ।
ಈತೆರದತತ್ಪ್ರಸ್ತುತಧರ್ಮವಿ । ಖ್ಯಾತಿಯಿಲ್ಲಿಂದಾನಕುಲನಂ । ದೇಅಕ್ಷಾದಿದುವೆಸುತಜನಮೇಜಯನುಕೇಳಿದಡೇ ॥ ಪ್ರೀತಿ

ಯುಲಿಸಾನುಜಿದಸಿಧಿಸ | ಖ್ಯಾತವೈಕಂಪಾಯನನುಧರ | ನೀತಲಾಧಿಪಳೇಳಿನುತಸಂಕಯನಿವೃತಿ ತ್ತಯನೂ | ೪೨ | ೪೩ |
ಅಪವರತಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಿದೆಂ | ದೆನಿಪವಕುಯಜ್ಞಾಗಳಿಗಂದಲು | ಘನಹಿಂಸಾವಿನುತವಾಗೊಪ್ಪವತಪ್ರೋಯಜ್ಞಾ ||೪೩
ನುತರಿದುರೆಳೆದುದುಮುಂಗಿಲಿ | ಯಿನಿತುಬೆಲ್ಲನಿಜಾಂಗದರ್ಥವು | ಕನಕಮುಖವಾದುದರಿನಾಡಿದನತ್ಯವಲ್ಲವವೂ ||೪೪||
ಅಪನಿಷತಿಳೇಳಿದಕೆಯಿತಿಹಾ | ಸವನದೊಂದನುನಿನಗೆನಾಹೇ | ಳುವೆನುಪೂರ್ವದಲಧಿಕಯಜ್ಞವಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ | ೪೫ |
ಜಪತಿಯುದೊ ಯ್ಯಗಿಸಿದನು | ತ್ಸವಮಿಸುರಮುನಿವರರುಯತ್ತಿ ಜ್ಞವಪವನುನಿಭಜಿಸಿದರವರಲ್ಲಗ್ನಿ ಕಾರ್ಯವನೂ ||೪೪| ಪ
ಕುಗಳಮಪಧಿಸುವರೆತರಲೀ | ಹ್ಮಿಸಿಯನನುಮುನಿವರರುದಯೆಮಾ | ನಸದಲಂಕಾರವಾಗೆತಾಗೆವಾಕಕ್ಯನನುನೋಡೀ | ಉ
ಸುರಿದರುಯಜ್ಞಾದಲಿಹಿಂಸಾ | ವ್ಯಸನವಿಲ್ಲವಡೇನುಖೃತಚರು | ನಿರಸದಲಿದಾನದಲಿಪರವೋತ್ಕೃಷ್ಟಸ್ಥಲವಮ್ಮದೂ ||೪೪||
ತಿಳಿದುನೋಡಲಹಿಂಸೆಯಿದುವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಪಸದ್ಧರ್ಮವೇದಾ | ಬಳಿಗಳೊಳಗೀಪರಿಯಹೇಳಿದುದಿದನುನೀನರಿದೂ | ೪೮
ಖದುದೆಯೆಯನುಧರಿಸಿಪಕುಸಂ | ಕುಲವನಧಿಸದೆಪಿಷ್ಟಪಕುಚ್ಚಯ | ದಲಿಮುಖವಮಾಡೆಂದುಶಕ್ರಗೆಮುನಿಗಳರುಹಿದರೂ ||೪೯|
ಎನಲವರಮಾತುಗಳಕೇಳದೆ | ಯನಿಮಿಷಾಧಿಪಸುಮ್ಮನಿದ ದ್ದನು | ಜನಿಸಿದುದುಖನವಾಪವವರರಿಗಖಿಳಮುನಿಗಳಿಗೇ | ಜ
ನಪಕೇಳೈಕರ್ಮಕೋವಿದ | ನೆನಿಪವರಿಚರರುಸುವನವರರು | ಮುನಿವರರುಳೇಳಿದರುಯಿವಮಧ್ಯಸ್ಥಸಿಧನೆಂದೂ ||೨೩||
ಬಳಿಕಲನಿಮಿಷನಕ್ಷತ್ರಮತದಿ | ನೊಲಿದುಪರಿಚರವಸುಪಕುವ್ರಜ | ಗಳನುವಧಿಸಲುಚೇಕಾನನ್ನಖನಿಕರಕೆನುತರುಹೀ | ನಲೆ
ಯದರದೋಷದಲಿತಾನಾ | ಗಳಿಯಳಿದುಪತನವನುಪಪಡದನು | ತಿಳಿಯಲದರಿನಹಿಂಸೆಯನಿಸಿದಯಾಜನವೈದಿಕಾ | ೪೪ |
ಇದಕೆಸಂಕಯವಿಲ್ಲಭಾವಿಸೆ | ವೊದಲುಸಕು ತ್ಪವ್ರಸ್ಥಮುನಿಪನಿ | ವುದಯಿಸಲುತಾನುಭವೃತ್ತಿಯಲಾಯು ತ್ತಂದುದನೂ |
ಸುದತಿವೊದಲಾದವರುಮಿಗೆಭಿಜೆ | ದೊಡೆಮಾಣಲಿಯನುತಲಿತಿಗೆ | ಮುದಲಿತ್ತನುಹೊಗಳಲಳವಲ್ಲಾವುಹಾಫಲವೂ ||೪೯||
ಎನಲುಜನಮೇಜಯನುಕೇಳ್ದಲಿ | ಮುನಿದನಿನ್ನಾಯವಚನಕೆಂಡಬ | ಟ್ಟಿನುಸುಧರ್ಮದ್ರವ್ಯವೀಪರಿಭವ್ಯವೆನಿಸ್ಪಾಲಾ |
ಖನವೆನಿಪತಪ್ರವ್ಯದಾನಗ | ಳನುರಚಿಸುವಡೆಸುಪ್ರದಾನಗ | ಳೆನಿಸುವ್ರದನೆನಗಿಂದುಪ್ರಸ್ಫುಟವಾಗಿಹೇಳಂದಾ || ೫೦ | ವೈ
ನಲುವೈಕಾಯನನನುನುಡಿ | ದನುಬಳಿಕಕೇಳಲಿವರೀಕ್ಷಿತ | ತನುಜಮುನ್ನಿವಿಷಯುಕೊಂದಿತಿಹಾಸಕಥೆಯುಂಟೂ |ಖ
ನನುಹಿಮುಹಿಮನೆನಿಸಿಪ್ಪಗಸ್ತ್ಯನು|ಮನವೈಲಿಯನುಖವೊಂದವಿರಚಿಸ|ತನುವನಾಡಿದಪನ್ನೆರಡುವರುಷಕ್ಕೆಮುಗಿಪ್ಪುದೂ |
ವನುಮುನಿಗಳಕರೆಸಿಖುತಿ ವ | ಗ್ವರವಿಭವಿಸಿಸಕಲಮಂತೊ ೨ೀ | ತ್ಕರನಕಲಕವಾಡುತಿರೇತತ್ಸಯಿದಲಿಬಳಿಕಾ ||
ರಸಕೇಳೈವೃಷ್ಟಿಗಳನಾ | ಸುಪಸುರಿಯುಪಡೆನಿಂದನಳಿದವು | ಧರೆಯೊಳೋಷಧಿಗಳುಮಹಾಪು ಭವಾಯು ತ್ತಲೋಕದ
ಲೀ | ೫೨ | ಬಳಿಕದನಿರೀಕ್ಷಿತಪೋಧನ | ರಳುಕಿಯಜ್ಞಾಕ್ಕನ್ನದಾನಂ | ಗಳನುಮಾಡಲುಚೇಕಾಬರದೊಳಗನ್ನಸಿದ್ಧಿಸ
ದೂ | ತಿಳಿಯಿಪರೆನ್ನೆರಡಬದ್ರಕಲ್ಲದೆ | ಯಲಳುಮುಖವಿದುಮುಗಿಯಿದರಿಂ | ದಳಿದುದೀಕೃತುವೆ | ನುತಸಯಿದ್ರಸಕಲ
ಮುನಿವರರೂ || ೫೩ || ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿಧರ್ಮಾಧಿಕದ್ರ | ವ್ಯಗಳೆಯಲ್ಲದೆಯಿಹಾಮುಗಸ್ತ್ಯಗೆ | ಸೊಗಸಾತರವಿತರದ್ರವ್ಯಗಳುಮಳಿ
ಭಾರದಕಟಿನುತಾ || ಅಗಣಿತಾಧಿಕಚಿಂತೆಯಲಿಮಿಗೆ | ವೊಗವುಕಂದೆಪನಕಲಮುನಿಜಾ | ಲಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿ ಬಳಿಕವರಿಗಸ್ತ್ಯ
ನಿಂತೆಂದಾ || ೫೪ || ಅಮರವಲ್ಲಭನೀಗಮೇಳದ | ಸಮಿತಿಯನುತಾಕಳುಹಿಬಳಿಕೇ | ಕ್ಷಮೆಯೊಳಗೆವರುಷವನುಸುರಿಯಂಬೆ
ಪೋದದಡದಕೇನೂ ‖ ನನುಚಿವೈರಿಯನಿಂದುನಾನಾ | ಕ್ರಮಿಸಿಮಳೆಯನುಸುರಿವೆನಲೆನಂ | ಯಮಿಗಳಿರಸಲಿವಿನ್ನುಚಿಂತಿ
ಸಬೇಡವೀಮುಖೇ || ೫೫ || ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆಮತ್ತೆಭುವನಗ | ಳೆಲ್ಲನೆಲಸಿಹಸಾರವಸು ತ್ತಗಳ್ಳಿವನುನಾನಾಶಕ್ರಮದಲಾಕರ್ಷಿ
ಸುವೆನೆಂ ನಿಗಾ || ನಿಲ್ಲಿಯುತ ತ್ತರಕುರುಧರಿತ್ರಿಯೊ |ಳುಳ್ಳನದ್ಯಾನ್ಯಗಳುಜಿಳದಿವೆ | ಮೆಲ್ಲನವುನಾನೆನೆಯಿಬಳಿವಿದಕಂಜಲೆ
ಕೆಂದಾ || ೫೬ | ಎನಲುಸಂಯಮಿರರುಕಲಳೀ | ತನುಜನೊಡನಿಂತೆಂದರನುದಿನ |ಖನವೆನಿಸಿನದ್ಧರ್ಮದರ್ಧವನೀಸನುಮೆಚ್ಚಿ
ಸುವೇ | ನಿನಗೆತಪಕೆಡುವಂತೆಸಂಕ ್ರಂ | ದನಗೆಮುನಿಯುಲದೇಕೆವಿಷ್ಟಪ | ಧನವಾನಾಕರ್ಷಿಸಲುದೇತಕೆಯೆಂಗಳೇಮಳ
ಕೇ | ೫೭ | ಎನುತಸಲ್ಲಾಪವನುವಿಚಿಸೆ | ಮನವಳುಕಿಚೀಗದಲಿಸಂಕ್ರಂ | ದನನುಮೇಖವಕಳುಹಿಸುರಿದನಧಿಕವರ್ಷ
ಗಳಾ | ಅನಿಮಿಷರಗುರುಸಹಿತತಾಬಂ| ದನುಬಳಿಕನೀನೆನ್ನೆಸಲಹೆಂ| ದೆನುತಗಸ್ತ್ಯನಚೀಡಿಕೊಳುತಿರಿಸಲಿನಿಂದಿರ್ದಾ||೫೯|
ಬಳಿಕಲಿಂದ್ರನಸತ್ಕರಿಸಿಯಿ | ಕಲಕಜನುವತ್ತಖಿಳಮುನಿಸಂ | ಕುಲನಲಿವರೀತಿಯಲಿಪ್ರಜಿಸಿವಿನಯವನುಮೆಂದೂ || ಕ
ಳುಹಿಕಕ್ಕನುವಿಷಣಸಹಿತಂ | ದೊಲಿದುಮಿಗವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿರ |ಲಲಖುಮುಖನನುವಾಡಿದನುಲೋಕಕ್ಕೆಕುಭವಾಯೂ |೫೯|
ಸವಸಮಾಪಿ ತ್ತಿಯೊಳಖಿಳಸಂಯಮಿ | ನಿವಹಕರ್ಚನಮಾಡಿಕಲಕೋ | ದ ಭವನುಕಳುಹಿದರವರುಹಿಂನಿರಾರಹಿತಯಜ್ಞಾದ
ಲೀ | ವಿವಿಧಪುಣ್ಯವದಾಯತ್ತಗಸ್ತ್ಯಗೆ | ವಿವರಿಸಲುಧರ್ಮಾಗತರ್ದ |ವ್ಯನನುಯಜನಲೆಸಲಿಸಲುತ್ಕಟವಾದಫಲವೆಂದಾ||೬೦|

ಎನುತವೈಕಂಪಾಯನನನುಮಿಗೆ । ತನಗೆಬೋಧಿಸಿಪೇಳಪಂತ ತಿ । ವಿನಯದಲಿಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪಾಲಳೈಮುಗಿದೂ । ಅ
ನಘಹೇಳೈವೊದಲುಯನುನಂ । ನನಸಭೆಗೆ ಗತಂದುತನ ತ್ಮಖ । ವನುಜರದಘನಕುಲಪೂರ್ವದಲಾವನೆಂಬುದನೂ ॥ ೬೧ ।
ಎನಲುವೈಕಂಪಾಯನನನುನುಡಿ । ದನುಬಳಿಕಹೇಳುವೆನುನಿನಗದ । ಮನವೊಲಿದುಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪಾಲಳೇಳ್ಮನಾ ॥
ಆನಘನೆಡಜನುದಗ್ನಿ ಮುನಿಮು । ಖ್ಯನುಮಹಾಕ್ರದ್ಧಿಯಲಿತಾನತಿ । ಘನವೆನಿಪಪಿತೃಕಾರ್ಯವನುವಿರಚಿಸುವಡಸುವಾ
ದಾ ॥ ೬೦ । ಬಳಿಕತನ್ನಯಹೋಮಧೇನುವ । ನೊಲಿದುಕರದಾಡುಗ್ಧಸಂಭೃತ । ಕಲಕವನುಜತನದಲಿಪ್ರೋತಸ್ಥಲದ
ಲಿರಿಸಿದನೂ । ಎಲೆಮುನೀಶ್ವರಳೇಳುತನ್ನುನಿ । ಯಲಘುಶಾಂತಿಯನೋಡುವಡೆವೆ । ಗ್ನಳವೆನಿಪಕೋಧಾದಿದೈವವುಬಂ
ದುದಾಹ್ವಣಕೇ । ೬೨ । ಬಂದುಸೌಕ್ಯತಿಯಾಗಿಯಿದಿರಿಲಿ । ನಿಂದಬಳಿಕಪ್ರಮಾಣವಕವಾ । ಯಿಂದೆನಿಪವೊಲುಹಾಲಗಡಿ
ಗೆಯುನಾಗಕೆಡಹಿಂದನೂ ॥ ಅಂದದಕೆಜಮದಗ್ನಿ ಮುನಿಪತಿ । ಯೊಂದೆನಿಸುಕೋಪಿನದೆಸೈರಣೆ । ಯಿಂದಲಿರಲಾದೈವವಮಿ
ಚ್ಚುತಮುನಿಯನುಡಿಸಿದುದೂ । ೬೪ । ಎಲೆಮುನೀಶ್ವರಳೇಳುಮಿಗೆಭೃಗು । ಕುಲದವರುಕೊ್ರಧನರೆನುತಲಾ । ಯಿ
ಳೆಯೊಳಗೆಹರದಿದ್ದ ನುಡಿಸುಸಿಯೆಂದುತಿಳಿದನಿದಾ॥ಸಲೆಪ್ರಸನ್ನತೆಯೆಂದನೀನೀ।ಗಳೆನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂದದಲಿವೆಗ್ಗಳವೆನಿಸಿದವರಾ
ಧವನುಸೈರಿಸದೆಇಂದಿನಲೀ । ೬೫ ॥ ಎನಲುತನ್ನುನಿದೈವಕೆಂತೆಂ । ದನುಬಳಿಕಲಪರಾಧಕೆಂದೇ । ನನುರಚಿಸಿದವಪಸಾಧ್ವ
ಚೀಡಚಿತ್ತದಲೀ । ಘನವೆನಿಪಪಿತೃಕರ್ಮದಲಿನೀ । ಮುನಿವರನುಪಿತೃದೇವತೆಯುನೀ । ನೆನಗೆಕೇಡಹುದಿಲ್ಲಿಂದಿಡೆಹೋ
ಗುಬೀಗದಲೀ । ೬೬ । ಎನಲುತಕ್ರೋ್ರಧಾದಿದೈವವು । ಘನರಯದಲೋಡಿದುದುಬಳಿಕಾ । ಮುನಿಯಡಿಗೆಪಿತೃದೇವತೆಗ
ಳಾಹ್ವಣದೊಳೆ ಗತಂದೂ ॥ ಮುನಿದುನುಡಿದರುಪೈತೃಕಕ್ರಿಯೆ । ಯನುಕೆಡಿಸಿದವರಿಂಗೆನೀನಿಂ । ದಿನಿತುಮುನಿಯದುಪೇ
ಕ್ಷಿಸಿದೆಯದರಿಂದನೀನಿನೂ ॥ ೬೭ ॥ ಅವನಿಯಲಿನೀನಕುಲನಾಗು । ದಭ್ರವಿಸೆನುತಲತ್ರಿರೋಷದಲಿಕಂ।ಪವನುಳೊಟ್ಟರು
ಬಳಿಕಲಾಜನುದಗ್ನಿ ಮುನಿವರನೂ ॥ ಅವರಿಗಂದಭಿನಮಿಸಿಮುನಿಯಾ । ದವಗಸೈರಣೆಬೇಕೆನುತರೋ । ಷವನುಬಿಟ್ಟಾ
ಕೊ್ರಧದೈವವನಾನುಕಳುಹಿದೆನೂ ॥ ೬೮ ॥ ಅದರತಪ್ಪನುನೀವುಸೈರಿಸಿ । ಮುದದಲಿನಗೀಕಾಪಮೋಕ್ಷದ । ಹದನನೀ
ಗಳನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದುಮುನಿನುಡಿಯೇ । ಅದಕೆಪಿತೃದೇವತೆಗಳುರೆಹೃದ । ಯದಲಿಪೆಟ್ಟಪ್ರತಿರೋಷವನುವಿನ । ಯದ
ಲಿಯಾಜಮದಗ್ನಿ ಮುನಿಗಿಂತೆಂದರೊಲವಿನಲೀ । ೬೯ । ಚತುರವಿಪ್ರಸೊ್ತಮಮಿಗೆಸಂ । ಮತಿಸುವಂದದಲುಚಿತವಾಕ್ಯ।
ಪ್ರತತಿಯಲಿನೀನಧಿಕಧರ್ಮವನೋಡಿಜರದಂದೂ । ಗತವಹುದುತತ್ಕಾಪವೆನುತಾ।ಪಿತೃಗಳಡಗಿದರಾಗಳಾಮುನಿ । ಪತಿಧರೆ
ಯೊಳುರುನಕುಲನಾದನುಭೂವಳ್ಳೆಯಿಂದಾ । ೭೦ । ಪಲವೆದಿನವೊದಲಾಗಿಯಾಮುಂ । ಗಿಲಿನವನುತಿರುತಿರುತತಾಬಂ । ದೊ
ಲಿದುಸಕ್ರುಪ್ರಸ್ಥಮುನಿಪನನೆನವದಿಧರ್ಮಜನಾ ॥ ಲಲಿತಯಜ್ಞಾವಸಬಿಳವಿಗಾ । ಬಳಿಯೊಡಂಬಡುವಂತೆಜರದಾ । ಗಳನಿ
ಶಾಧಿಕಲಾಪಮೋಕ್ಷವನೈದಿತರಿಯೆಂದಾ ॥ ೭೧ । ಸಕ್ರುಪಿಪ್ರಪ್ರವನಿತು ತ್ತಮುನಿಪವಿ । ರಕ್ತಬಾವದಲಿದ್ದುಮಿಗೆನಿ । ರ್ಮುಕ್ತನಾದನುಸಕಲಜನಮಿಗೆನಲಿವರೀತಿಯಲೀ । ಉಕ್ತದಲಿಕ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನ । ಭಕ್ತಿಯಲಿಮಗಳನುಮಾಡಲು । ಭಕ್ತ
ವತ್ಸಲಕೃಷ್ಣರಾಯನುಜನಿಪದವಳೊಹುವಾ । ... ... ।೭೨।

ಅಂತು ಸಂಧಿಗಳ್ಕೆ ಪದ ೧೬೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗುವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದಮಧುಪಾನಪುಷ್ಪವಟಿತ
ಷಟ್ಪದಿನಿಕಾಯಶ್ರೀಮತ್ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮ ತಿಮ್ಮಣ್ಣಕವೀಂದ್ರವಿರಚಿತಮಪ್ಪತ್ಕರ್ಣಾಟ
ಕೃಷ್ಣರಾಯಬಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಅಕ್ವಮೇಧಪರ್ವವು ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು

ಶ್ರೀ.

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತವು.

ಆಶ್ರಮವಾಸಪರ್ವವು.

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವ್ಯಾಸಮುನಿಯನುಮತಿಯಲಾಕುಂ । ತೀಸುತರನೆರೆತಿಳುಹಿಯಾಶ್ರಮ । ವಾಸವನುಮಾಡುವರೆ
ನಿಕ್ಷೈಸಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ... .

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಸರ್ವರಿಗಧಿಕನಸ್ನುದ । ಜಾಲಪರಿಸುವಂತೆಹಯವೇಧಾಧ್ವರವ
ಮಾಡೀ ॥ ಮೇಲೆಗಜಪುರದಲ್ಲಿಧಾತ್ರಿಯ । ನಾಳುತಿರ್ದನುಧರ್ಮಸುತನೆನೆ । ಲಾಲಿಸುತಬಳಿಕಾವರಿಕ್ಷಿತನುಜಗಿಂತೆಂದಾ ॥೧॥
ಅಸಮಪುಣ್ಯಸ್ತೋಮಗಳನಾ । ರ್ಜಿಸಿದಪಾಂಡುಕುವಾರಕರುನೇ । ವಿಸಿದರಾಪಂದದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವನೀಶ್ವರನಾ । ಪ
ಸರಿಸಿದಸುಶಕೋಕವೆಲ್ಲನ । ಬಿಸುಟುಮತ್ತಾ ತಂದದಲಿನ । ರ್ತಿಸಿದರಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಾಂಧಾರಿಯರುಹೇಳಿಂದಾ ॥ ೨ ॥ಎನ
ಲುವೈಶಂಪಾಯನನನುನುಡಿ । ದನುಬಳಿಕಕೇಳಿಲೆಪರೀಕ್ಷಿತ । ತನುಜಪಾಂಡುಕುವಾರರಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂವನನೂ॥ ಅನ
ವರತವತಿಭಕ್ತಿಭರದಲಿ । ಮನವೊಲಿದುಸೇವಿಸುತಲಿಪರಾ । ತನಬಳಿಗೆಬಂದೋಲಗಿಸಿಮಾಡುವರುವಿನಯಗಳಾ ॥ ೩ ॥ ಅನ
ವರತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧರಣೀ । ಕನಸವಿಸಾಪದೊಳಿದ್ದುಮತ್ತಾ । ತನಿಗೆತತ್ವಜ್ಞಿಗೆಯಬೀಷ್ಮಗಳಂದಕಾರ್ಯರ್ಗಳಾ ॥ ತನಗೆ
ಚೀಗದಿಬಾದರುಹಿನೀ । ವೆನುತವಿದುರಯುಯುತ್ಸುಗಳಿಗಾ । ಮನುಜಪತಿನಿಯಮಿಸಿತದಿಷ್ಟವನಲಿಸಿನೇವಿಸಿದಾ ॥ ೪ ॥ಜ
ನವಕೇಳ್ದರ್ಮಜನುಮಾತುವ । ವಿನಯುಭಯಭಕ್ತಿಗಳುತನ್ನಯ । ಮನಕೆಹರುಷವಪ್ಪಟ್ಟಿಸಲುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂವರ
ನೂ ॥ ತನುಜರಳಿದುದಮುರದುತನಗೀ । ತನೆಪ್ರಯಾತ್ಮಜನೆಂದುಯಮನಂ । ದನನವೇಲತ್ಯಂತಪ್ರಿಯವುಂಟಾಗಿಪರ್ತಿಸಿ
ದಾ । ೫ ॥ ಪ್ರಿಯದಲನುದಿನಕುಂತಿಗಾಂಧಾ । ರಿಯಸವಿಸಾಪದಲಿದ್ದುತಾನಾ । ಕೆಯನುಸೇವಿಸುವಳುಸುಭದ್ರಾದ್ರೌಪದಿ
ಯರೊಲಿದೂ । ನಯವಿನಯಸಂವಾಹನಾದಿ । ಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪನರ । ಸಿಯನುಮೆಚ್ಚಿಸಿದರುವರೀಕ್ಷಿತನುಜ
ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬ । ಮುದವುಜನಿಸಲುಲೂಪಿಚಿತ್ರಾಂ । ಗದೆಯಬಬ್ರುರುಭಕ್ತಿಯಲಿದ್ದಾ । ಪದಿಯೊಡನೆಸೇವೆಯನುಮಾಳ್ಪರು
ನುಬಲನಂದನೆಯಾ । ಹೃದಯದಲಿಪರಿತೋಷವಪ್ಪ । ದದಲಿನಿಶಾರಸುವಸ್ತ್ರಗಳಿವಿನ । ಯದಲಿಕುಂತಿಪ್ರಮುಖಸತಿಯರು
ತುದುಕೊಡುತಿಪರೂ ॥ ೭ । ಉಣಲುಡಲುಯಾಚಿಸಿವಿಪಯಾಚಕ । ಗಣಕೆಕೊಡಲತಿಭಕ್ತಿಯಲಿಧಾ । ರುಣಿಯುಪತಿಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರ ಗಾಂಧಾರಿಯರಿಗನವರತಾ ॥ ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದವಸ್ತುಗಳತಿಂ । ಧಿಣಿಯನೀವುತತನ್ನ ಸುರುಚಿರ । ಗುಣವಮೆರವನುಮಾ
ನಸದೊಳಕಳಂಕಭಕ್ತಿಯಲೀ । ೪ । ಏರಿದೆನಿವಕೆರೆಗಳನುಗುಡಿಗಳ । ನರಿದೆನಿಸಿಕಟ್ಟಿಸುತಧಾತ್ರೀ । ಸುರಸಮಿತಿಗಧಿಕಾ
ಗ್ರಹಾರಂಗಳನುವಿಚಿಸುತಾ । ಎರವರಿಗಿಷ್ಟಗಳನಿತಾ । ದರಿಸುತಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂವನು । ಮೆರದುಧರ್ಮದಲಿದ್ದ
ನನುಮತಿಲಿಯುಧಿಷ್ಠರನಾ ॥ ೯ । ಓಲಗಕೆಬಂದಖಿಳರಾಯರ । ಮೇಳವನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧರಣೀ । ಪಾಲಕನಸೇವೆಯಲಿ
ನಿರಿಸುತರಾಜಕಾರ್ಯರ್ಗಳಾ ॥ ಲೀಲೆಯಲಿಬಿನ್ನವಿಸಿಕಳುಹಿಸು । ತಾಲಿಸುತಲಾತಂದೆತಾಯ್ಗಳು । ಹೇಳಿದುದನೊಂದಿನಿತು
ವಿಸಾದೆನಮಾಡಿಮೆಚ್ಚಿಸಿದಾ । ೧೦ । ಸೂನುಗಳುಹತವಾದದುಃಖವಿ । ದೀನತೆಯಳ್ಕೈಕೊಳ್ಳದಂತ । ನ್ಯೂನತೆಜಸೌಖ್ಯಗಳ
ಪಿರಿದಾಗಿವಿಚಿಸುತಾ । ತಾನೆವಾಡುತವ್ಯಳಿಗವತ । ನ್ಯಾನಿನಿಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆಯವ । ಧಾನದಲಿಸೇವೆಯನುಮಾಡಿದನಾ
ಖುಧಿಷ್ಠರನೂ । ೧೧ । ತನುಜವರ್ಗದಿಯುಕ್ತರುಗಳಿಂ । ದೆನಿವನಿಜಕುಲವೃದ್ಧರಾಗಿ । ಪ್ಪನಳಿರಹಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಾಂ
ಧಾರಿಯರುಪಿರಿದಾಗೀ । ಮನದೊಳೇತರೆಳುಮ್ಮಳಿಸುವರೊ । ಯೆನುತಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿಯಮನಂ । ದನನುಕೌರವರಿಂ
ದನೂರ್ಮಡಿಯಾಗಿನೇವಿಸಿದಾ । ೧೨ । ಅನುಜವರ್ಗವನಿಷ್ಪಕೆಂಕರ । ಜನವಸಚಿವಕರದುಮಿಗೆನೀ । ವನುದಿನವುಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರ ಗಾಂಧಾರಿಯರನೋಲಗಿಸೀ । ಮನವಮೆಚ್ಚಿಸಿಹೇಳಿದುದನೊಂ । ದಿನಿಸುವಿಸರದೆವಾಡುತಿರಿಯಿದು । ನನಗಪ್ರಿ

ಯವೆಂದನವರತಯಮಪುಸೂನುಚೋದಿಸುವಾ ॥ ೧೩ ॥ ಧರಣಿಪತಿಬೇಳ್ದಂದದಲಿಯೆ । ಲ್ಲರುಪಿಯದಿದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧರಣೀ/
ಶ್ವರನಸೇವಿಪನಿಲಸುತನುತೆರದಿವರ್ತ್ತಿಸುತಾ । ಕರಸಿಕವಟದ್ಯೂತದಲಿಖಿನ । ಪರಿಭವವಮಾಡಿಸಿದನೆಂದಾ । ಹರಿಯತಂದೆ
ಯನೋಡಿದಮುನಿವೃತಲಿಹನುಮನದೊಳಗೇ । ೧೪ । ಒಲಿದುಲಲಿತಶಾ ದ್ಧದಿವಸಂ । ಗಳಲಿದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನುತನೂಜಾವಳಿಗೆ
ಗೋಭೂವನಸಧನಕನಕಾದಿದಾನಗಳಾ । ಪಲವುತೆರದಲಿಮಾಡಿಮಿಗವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಪಪರಲೋಕಸತ್ಕ್ರಿಯೆ । ಗಳರಚಿಸು
ವಂತಾನೃಪತಿಬೀಡಿದುದಕೊಡಿಸುವನೂ ॥ ೧೫ । ವಿವಿಧಭೋಗವನಂಚಿತತ್ಯಾ । ಗವನುಮೊದಲಿಂದಧಿಕವೆನಲು । ತ್ಸವದಿನ
ಡೆಸುತಲಿಹನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಂಗೆಯಮುಸೂನೂ । ವಿವಸ್ವವಸಕಳೆವೆಗ್ಗಳವಿದೆಂ । ಬವ್ಯೋಲುಗಾಂಧಾರಿಗೆಮಹಾವೈ । ಭವ
ವೆಸೆಯೆಬಹುಭೋಗದಾನಂಗಳನುಹೆಚ್ಚಿಸಿದಾ ॥ ೧೬ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪತಿ । ಲಾಲಿಸುತಪಾಂಡವರುಭಕತಿಯ।
ಲೊಳಿಗವವಮಾಡುತ್ತತನ್ನನುಸೇವಿಸುತ್ತಿರಲೂ । ಲೀಲೆಯಲಿಪಾಂಡವರಿಗಾರುಕುಭ । ಜಾಲವನುಹಾರುತ್ತಲವರೊಳು। ಕೇ
ಳಮೇಳದಲಿವ್ಯಸನದಿನದಿನತಮಪರುಗುತ್ತದಲಿ । ೧೭ । ತನಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಹಮಾಧೀ । ಕನುವೊದಲುಮಾಡಿದುದತನ್ನಂ ।
ದನನುಮಾಡಿಪಕಷ್ಟ ಗಳನಾಧರ್ಮನಂದನನೂ । ಮನಕೆತಾರದೆಜ್ಯೇಷ್ಟ ಪಿತೃವೆಂ । ದೆನಿಪ್ರಜಿತಭಯಭಕ್ತಿಭರದಲಿ।ತನು
ಜನಿರಿಹಿತವೆಂದುಕತುಕರುಣದಲಿಸೇವಿಸಿದಾ । ೧೮ । ಜನಪತಿಯಮನವರಿದುತತ್ಪುರ । ಜನರಮಾತ್ಯರುಸಕಲಜನಪದ । ಜನ
ರನುಜರಿವರಾದಿಯಾದವರೆಲ್ಲರೊಲವಿನಲೀ । ವಿನಯತಪ್ಪದೆಮೊದಲುದುರ್ಯೋ । ಧನನುಮಾಡಿದಕಷ್ಟ ಗಳನೊಂ । ದನು
ಸುಡಿಯದೋಲಗಿಸಿದರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂವರನಾ ॥ ೧೯ ॥ ಜನಪಕೇಳಿಂತಿರುತಿರಲುಒಳಿ । ಕನಿಲಸುತನಾಕಾಲದಲಿಮಿಗೆ ।
ಮನದಕೊಳಿಪದಿಶೀರಿಯಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂವರನಾ । ತನುಭವರುವಿರಚಿಸಿದುರ್ವ । ರ್ತನವನಾತನಮುಂದೆನುಡಿದಾ । ತ
ಸಕಿವಿಗೆನಿಷ್ಟ ಪ್ರಗಳಹವಾಕ್ಯಗಳನಾಡುವನೂ । ೨೦ । ಕಡುಹುಮಿಗಲೇಕಾಂತದಲಿಯಡಿ । ಗಡಿಗೆಯಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂ
ವರ । ನೊಡತಭೀಮನುನುಡಿವನಾಗಾಂಧಾರಿಕೇಳ್ವಂತೇ । ಕೆಡುಕರೆನಿಸಿದನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ । ಕೆಡಹಿದೆನುನೂರ್ವರನುನನ್ನ
ನು । ಕೊಡಕಿವ್ರುಳಿವವರುಂಟಿರಿಪುಗಜಸಿಂಹನಾನಹೆನೂ ॥ ೨೧ ॥ ಮರಳುತಸದಲಿನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು । ಕೆರಳಿಚಿದರೆನ್ನ ನುಕ್ಕೃ
ತಾಂತಗೆ । ಸರಿಯೆನಿಸಿನಾನನರೊಳೊಬ್ಬನುತಪ್ಪದಂದದಲೀ । ಬರಿಸೆನಿಪಸಾಹಸದಲವರೆ । ಲ್ಲರನುತರಿತರಿಬೊಟ್ಟಿಯಾಕುರು
ಧರಣಿಯಲಿಬಲಿಯಿಕ್ಕಿಧೆನುಬಹುಭೂತಸಂತತಿಗೇ ॥ ೨೨ । ವಿವಿಧಕೌರ್ಯದಿನಿಮ್ಮತನುಸಂ । ಭವರನುಧಿಸಿದನನ್ನದೋ
ರ್ದಂ । ಡವನುನನಗುವಕೃತಿಯವಗಡಿದದೈವವೆಂದೆನುತಾ ॥ ನವಕುಸುಮಗಂಧಾದಿಗಳಲು । ತ್ಸವದಲರ್ಚಿಪೆನೆನುತನೆರೆವು
ರ್ಮವನುಭೇದಿಸುವಂತೆನುಡಿವನುವನಸಂಧನೂ । ೨೩ । ಇದನುಕುಂತಿಯುಧಿಷ್ಠಿ ರನುದ್ರೌ । ಪದಿಧನಂಜಯರಿರಿಯ
ರೇಕಾಂ । ತದಲಿತದ್ವಾಕ್ಯಗಳವಾದ್ರಿನಂದನನುಕೇಳೀ । ಮುದವಧರಿಸುವರನಿಲಸುತನಾ । ದಿದ್ದಕೇಳಿಯುಕೇಳದಿದ್ದಂ।
ದದಲಿಹತುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಾಂಧಾರಿಯರುದುಗುದಲೀ ॥ ೨೪ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧರಣೀ । ಕನುಬಲಸುತಕಳೆಧ
ರ್ಮಪುತ್ರ । ಮನವಬಲ್ಲುದರಿಂದಲಾವವನಜನನುಡಿಗಳಿಗೇ । ಮುನಿಯರೊಪ್ಪಿಯುಕರದಿಯಮನಂ । ದನಗೆಹೇಳರುಕಾ
ಲಗತಿಯಿಂ । ದೆನುತತವ್ಕೊಳುತಾನವೆಚಿಂತಿಸುತಿಹರುಖೇದದಲೀ ॥ ೨೫ ॥ ಅರಸಕೇಳವರೀಪರಿಯಲಿದ । ಲಿರಲುಸಂದರ್ಭಪಂ
ಚವಕನ । ತ್ಸರಗಳಾಸಮಯದಲಿಯೊಪ್ಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂವರನೂ ॥ ಕರಸಿಬಂಧುವಾ ತವನುತಾ । ಬರಿಸಿಯಮನಂದನಗೆ
ವೈನ್ಯವ । ಚರಿಸಿಗದ್ಗದಕಂಠನಾಗುತಲಾಗಳಿಂತೆಂದಾ । ೨೬ । ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿ ರಕೇಳುನನ್ನಿಂ । ದಲಿಸಕಲಕೌರವರಿಗಾದು
ದು । ವಿಲಯವಿದಜಗವೆಲ್ಲಬಲ್ಲುದುಹೇಳಲಿನ್ನೇಕೀ ॥ ಖಳನನಖಿಳಜಾ ತ್ಯಾಮಿತಾ । ವಳಿಗನಿಷ್ಪ ವಮಾಡುವನನಾ । ನೊ
ಲಿಮರಾಜನಘಾತವೆನುವೊದಲಾಸುಯೋಧನನೂ । ೨೭ । ಮಿಗೆನನಗೆಹರಿಬೋಧಿಸಿದವಾ । ಕ್ಯಗಳನೊಂದನುಕೇಳಲರಿ
ಯದೆ । ಮಗನವೀಲಾಭಪ್ರಜಾತದಲಿದ್ದುಕೆಡಿಸಿದೆನೂ । ಅಗಜುತನದಲಿನಡೆವಕೌರವ । ನಿಗೆಯಳುಕಿಮುರಿದಾಡಲರಿಯದೆ।
ನಗೆಗೆನಾನೆಡೆಯೂಗಿಕೆಡಿಸಿದೆನಖಿಳಕಾರ್ಯ್ಯಗಳಾ । ೨೮ । ಸುತನದೀಸುತವಿದುರಸಂಜಯ । ಗುರುಕೃಪದ್ರವಾಕ್ಯಗಳನಾನಾ।
ದರಿಸಿಕೇಳಲದೆಹಿತವೆನಿಸಿಗಾಂಧಾರಿಹೇಳಿದುದಾ । ಸರಳುಮಾಡದೆನಾನೆಹೆಚ್ಚಿಸಿ । ದುರುಳದುರ್ಯೋಧನನನಾಹಿಮ । ಕರಕು
ಲನಬಹುಬಂಧುಸಂದೋಹವನುಕೆಡಿಸಿದೆನೂ । ೨೯ । ಕೇಳುನಾನೀಪರಿಯನರ್ಥಕೆ । ಮೂಲವಾದುದನಾನೆಯೆನ್ನದ । ಹೇ
ಳಲೇಕಂತಿರಲಿರಣನಲಿಪುಡಿನಮತ್ಸುತರೂ । ಮೇಲಿನದ್ಗತಿವಡದರುರುದುಃ । ಖಳಿಯದಳಕೆನಗಿಲ್ಲಕ್ಷತ್ರಿಯ । ಜಾಲಕುಚಿತಗ
ಳಾದಘನರ್ಮಗಳವರಿಗಾಯ್ತೆಂದಾ ॥ ... ... ॥೩೦॥
ಎನ್ನುತರುಹಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧರಣೀ । ಕನುಬಳಿಕಲಿತೆಂದಯಮನಂ । ದನನೊಡನೆನೀನಡಿಸಿಕೊಂಬುದರಿಂದನಾನೀಗಾ।ಪ
ನವೆನಿಸನೌಧ್ರ್ವದನುತೇಜ । ಗಳನುಪಡದೆನೆತ್ಯಧಿಕದಾನಗ । ಳನುರಚಿಸಿಶ್ರಾದ್ಧಗಳವಿಗೆಮಾಡಿದೆನುಪುತ್ರೀಗೇ । ೩೧ ॥ ಸ

ಲಕ್ಷಿಸಿ ಪ್ರತಿಯುದಿವದ್ರಾಪದಿ | ಗಲಳುಕಪ್ಪವಾಡಿಸಿನ್ನಯ | ನೆಲನಳವಟಿದಮ್ಯತದಿಂದಹರಿಸಿಕೌರವನೂ | ಕೆಲಕವ
ನುವೋಲಿದಾಜಿಯಲಿತಾ | ಪಳಿದುಹೋದರುಪುಣ್ಯಲೋಕಂ | ಗಳಿಗೆಯನಿಗಾದುಃಖವೆಳ್ಳನಿಕ್ಷಿಳಳೀಂದಾ | ೩೦ | ಅಲಿನಿನೆ
ಲೆಮುನುತನುಜನನಗಾ | ಪುದರಲಜ್ಜಿಗವಿಲ್ಲವೆಜ್ಜಿತ | ದಲಿನೆನಪುಹಕಾರ್ಯವೊಂದುಟ್ಟಿಗಹೇಳುವೆನೂ | ಆದನುಳೀಧ
ರಾದಡಾಗಲಿ | ಹೃದಯದುಲಿನೆನಿದಿದ ದ್ರಕಾರ್ಯವ | ಮುದರಿರಾಜಾನುಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆವಾಡಬಾರ್ದದಾ | ೩೩ | ಧೀರಳೀಳದರಿಂ
ದವಾರ್ಧಿಕ | ಶೀರಿತನ್ನಂಗಳ್ಕೆಳಿನಸಂಸಾ | ಸಾ ಕ್ರವನುನಾಡುವಡೆತವನುರಚಿಪಕಾರ್ಯಳಿ ಕ್ಕೆ || ಧಾರುಣೀನಾಯಕನೆ
ನುಜ್ಞೆಯು | ಹಾರಬೀಳೆಂದರುಹುವೆನುನೀ | ಪೂರಿಸೆನ್ನಿಷ್ಟವನೆನುತ್ತಾಸೃಪತಿಯೆಂತಂದಾ | ೩೪ | ಅನಳಿಸುಹೃತಿ ೨
ಯಕುಲವೃಭ | ವನಿಗೆಪರರಣಮರಣವಾಗಲಿ | ವನಧಿಳನತಪದಲ್ಲಿಮಡಿವುದೆಯಾಗಲಿವುಜೀಕೂ || ಜನವಮತು ಳ್ಕಲಮುಖ್ಯ
ರೀಪರಿ | ಯನೆಚಿಸಿಕೃತಕೃತ್ಯರಾದರು | ವನಕೆಹೋಹೆನುನಾನುನನ್ನನುಕಳುಹುನೀನೆಂದಾ | ೩೫ || ಮನುಜರೆಲ್ಲ
ರಿಗಪನಿವತಿಗುರುವೆನಿಸುಪನುಜಕೆ ತ್ಯಯಲಿಯಾಗುರು | ವಿನಆನುಜ್ಞೆಯುಪಡೆದುನಡದರೆಲೋಕವೆಡರಲೀ | ಳನಸಂಪಾ
ವಳಿಯುಪ್ಪವೆದೆಯುಮು | ತನುಜನೀನಿದನರಿದುಜೀಗದ | ಲಿನಗನುಜ್ಞೆಯಿಕೊಟ್ಟುವನವನಕ್ಕೆಕಳುಹೀಂದಾ | ೩೬ |
ಹಾರೆನೇನನುಹುಸದೊಳೀಗಾಂ | ಧಾರಿಸಹಿತಾನಧಿಕಮುಸಿಗಳನೇರಿಹಸಿವನುಕಂದಮೂಲಫಲಂಗಳಲಿಕಳಿದೂ | ಸಾರತೀರೆ
ಯನುಟ್ಟುವಚಿಸಿತು | ದಾರತವವನೆನಿವ್ಮುವರನುತ | ಚಾರುವನದೊಳಗಿಹೆವುಜೀಗದಿನಮ್ಮಕಳುಹೀಂದಾ | ೩೭ | ಎಸಲು
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಹ್ವಾಧೀಕನನುಡಿಯುತಾಕೇಳಿಯಮನಂ | ದನನುಕಂಬನಿಗಳನುಮಿಡಿವುಕನಂದಿದನವರೊಡನೇ | ಜನಕ
ಯೆನ್ನ ನುಬಟ್ಟುನೀಕಾ | ನನಕೆಹೋದಡೆರಾಜ್ಯಸೌಖ್ಯಗ | ಳೆನಗನೊಗನೇಯೆನುಚಿತವಪಾಡಿದಿರಿನೀವೆಂದಾ || ೩೮ || ಎ
ಲೆಕುರುಪ್ಪೆತಿಪೋತ ತ್ಮನೆನಾ | ತಿಳಿಯದಂದದಿಗೂಢಭಾವದ | ಲೊಳಗೊಳಗೆಚಿಂತಿಸುತನೀದುಃಖಿಸುತಲಿಬ್ಬೆಯಲ್ಲ |
ವಲವುತೆರದಲಿನಿಮ್ಮನಾನಸ | ದೊಳಗೆಯಿಂಯಂದದಲಿನೋವಿದು|ವೊಳೆಯಿಸಿತಲಾನಾನಭಾಗ್ಯಸೆನುತಬಿಗುಸುಯಾ್ದಾ|೩೯|
ಜನನಿಜನಕನನುದೈವಗುರುವೆಂ | ದೆನಿದೆನಿಶ್ಚಯವಾಗಿನೀನೆಂ | ದೆನಗೆಕುರುಕುಲಮುಖ್ಯನಿನಗೀಪರಿವಿಕ್ತಿಯಲೀ || ವನಕೆ
ಹೋಹೆಡೆರಾಜ್ಯಭೋಗಗ | ಳೆನಗೆಬೇಡಯುಯುತ್ಸುವನುರಾ | ಜನನುಮಾಡಾನಿರೆನುನಿಮ್ಮನುಸೇವಿಸುತಬಹೆನೂ|೪೦||
ವಸುಮತೀಕಯುಯುತ್ಸುನಿನಗೌ | ರವನೆನಿವನೀಧರಣಿಗೊಡೆಯನುವರಿಸದುದುಃ ಕ್ಕೀರ್ತಿಯಾತನುಧರೆಯನಾಳ್ದಡೇ ||
ಪ್ರಸಿಯಿದಲೆ ನ್ನಗವಕಯುವಪು | ಟ್ಟಿನದಿರೆನಗೀರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೆಯು | ಳನಣಿಯೇಚೀಡಿನ್ನನಾನೈತಹೆನುನಿವೊಮ್ಮಡನೇ||೪೧|
ನೀನೆಜಗಕಧಿರಾಜನಲ್ಲದೆ | ನಾನುರಾಜನೆಯಕಟನನಗೆಯು | ನೀನೆಗುರುಕುಲದೈವವೆಂದೆಭಾವಿಸುತಲಿಹೆನೂ | ನಾನು
ನಿಮ್ಮುವನೆಂಡಿಸುನಿಗಳ | ಕಾನನಕೆಕಳುಹುವಡೆಯನೆ | ಯಾನುಡಿಯನಾಡುವರೆಯೆಂದಾಧರ್ಮಸುತನಂದಿದಾ || ೪೨ |
ಪುವದಿದುರ್ಯೋಧನನದುಕ್ಕಿರಿ | ತದಲಿವಿಧಿವೋಹಿಸಿದದೌರ್ಜ | ನ್ಯದಲಿನಾವೆಯೆಗಟ್ಟುಕೊಂದೆನುಸೋದರವ್ರಜವಾ||
ಒದವಿದಳಿವನುನಿನ್ನ ಸೇಯ | ಲೊದದುನೂಕುವೆನೆನುತಿರಲುನೀ|ಹೃದಯದಲಿದಯೆಗೆಟ್ಟುಶನ್ನನುಬಿಡುವರೇಯೆಂದಾ|೪೩||
ಜನಕಕೇಳ್ಕೆಕುಂತಿಯೆನ್ನಯ | ಜನನಿಯಾವೊಡೆಸುಬಲನಂದನೆ | ಜನನಿಯಲ್ಲವೆಗೌರವದಿಸುವರೆನಿವರವರೆನಗೇ | ವನ
ಕೆನೀವೈವಿದಡೆನೆರೆನಿಂ | ಮನುಭಜಿಸುತಾನೊಡನೆಬಹೆನಿದು | ಮನದನಿಶ್ಚಯರಾಜ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆಯದಿನಿತುನನಗಿಲ್ಲಾ||೪೪||
ನಿನಗೇಶಿಕೂ ಪ್ರಸೆಯನುವೆಗ ಳ್ಕವೆನಿಸಿನೀನೆನಗೆಮಾಡಿದೆ | ತಿಳಿವಡಾನತಿಪೃದ ದ್ಧನಾದೆನುಕಾಂಕ್ಷೆಯೆಲಗಿದುದೂ | ಆದರಿನಿನುರುತ
ವವಿರಚಿಸು | ವುದೆನಿತನಗೆಯಾವಶ್ಯಕವಿದೆನಿ | ಪುದುಕಣಾಕೇಳೆನುತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂವರನೂ | ವಿದುರಕೃಪಸಂಜ
ಯಯುಯುತ್ಸುಗ | ಳಿದಿರಿನಲ್ಲಿರೆಕರದುನನಗೊಣ | ಗಿದುದುಗಂಟಲುನೀವುಪೇಳಿಯಿಸುತ್ತಬಸವಳಿದಾ ||೪೫|| ಳನತನು
ಜಾ್ಞನಿಯಲಿಕ್ಕಾವ | ಜನಕನತಿಭಳಲುತ ತ್ಯಯಮನಂ | ದನಗೆನೀವೇತಿಳಿಯಹೇಳಿಯೆನುತ ತ್ತಬಸವಳಿದಾ | ಜನಿಯೆನಿ
ದಡಗೆಯಿಂದತಾವೆ | ಲ್ಲನೆಯೊರಗಿಗಾಂಧಾರಿಯಂಗವ | ನಿನಿತಿನಿತುಕಣು ಮ್ಮಚ್ಚಿ ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದಮೂರ್ಛಿಸಿದಾ | ೪೪ | ಬ
ಳಿಕಲದನೀಕ್ಷಿಸಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನಳುತಹಲುಬಿದನಯುತಮದಗಜ | ಬಲದಮೇಳ್ದಲೊಪ್ಪುವಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂವರನೂ|
ಬಲನೆಯೊಬ್ಬಳಮೇಲೆಮೂರ್ಛಿಸಿ | ಪುಲಗಿದನುವಿಧಿಯಾವವನವೆ| ಗ್ಗಳಿಸಿ ಹೀನವಮಾಡದಿಹನಕಟಿಂದುಬಿಸುಯುಯ್ದಾ|೪೪|
ಭೀಮನಾಕಾರದಳೆನಾಯತ | ಭೀಮನುಊರ್ಜಿತಯುಜೂರ್ಣಿಸಿದನು | ದಾ ವಂಬಲದಿಂದೀತನಾಬಲವೆಲ್ಲವಿಂಧಡಗೀ | ಕಾಮಿ

ನಿಯೆನಾಕ್ಷಯಿನಿಮಲಗಿದ | ನೇಮಹಾದೇವೆನುತಧರ್ಮಜ | ಭೂಮಿಪತಿಯಳಲಿದನುಕಡುಶೋಕಾತಿಭಾವದಲೀ | ೪೦ |
ನುಡಿದಳಾಸಮಯದಲಿಯಮಸುತ | ನೊಡನೆನಿಮಲಬಲನತನುಜಿಮಸವನು | ಪಿಡಿದುದೈನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆವನಗಮನದುದ್ಯೋಗಾ | ಅಡಸಿದಾಚಿಂತೆಯಲಿಯುಮ್ಮುಂಣದೆ | ಯೊಡಲನೀವರಿಯಾಡಶಿಥಿಲತ | ಗಡೆಯವನಾಡಿದನೆನಲುಮರುಗಿದನದಳಿಧರ್ಮಜ
ನೂ | ೪೧ || ಮನದೊಳೀವರಿಯಿಮಹಾತ್ಮಗೆ | ಜನಿಸಿತೀತಳಿಚಿಂತೆಯಾರಿಂ | ದಿನಿತುನೋವೀಭೂಭವಿಗಾದುದೊಯು
ನುತದುಃಖಿಸುತಾ | ಘನಪಿನಿಸಿಘನಸಾರಯುತವೆಂ | ದೆನಿವಪ್ರೋಷನ್ನಿರಯಮನಂ | ದನನುತಳಿದುಬೀಸಿದನುಮಿಗೆಯಳಿ
ಳಿದುಃಖಿಸುತಾ | ೪೨ | ಎಲೆನೃಪತಿತತ್ಸಮಯದಲಿವೆ | ಗ್ಗಳಿವಕೋಕದಿಭರತಭಾರ್ಯೆಯು | ರಳಿದರುದುಃಖಿಸಿದರಾ
ವಿದುರಾದಿಬಾಂಧವರೂ | ಬಳಿಕಲೆಲ್ಲರುಮಾಡಿದರುಕೀ | ತಳಗಳ್ತಾದುವಚಾರಕಂ | ಗಳನುತೆರದನುಹದಂಳಿಸಿದನೆಚ್ಚತ್ತುದೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರ | ೪೩ | ಬಳಿಕಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ | ಯೆಲಳ್ಳುತವವನುಮಾಡಚೇಕಾನೊಲಿದುಮುನಿಜನಸೇವ್ಯವಿಖಿ
ನಕೆಹೊಳಹೆನೆಂದೆನಲೂ || ಬಳಲುತಿಹೆಯೊರೋಗಣಿಯಮಾ | ಡೆಲೆಜನಕನಿನಗೀಗಾಳೆಲ್ಲವ | ತಿಳುಹುವೆನುನಾಮತೆ ತ್ಯಿಂ
ದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ | ೪೪ | ಎನಲುಒಳಿಕವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನ | ತನುಜನುಡಿದನುಫಲವುಮಾತುಗ | ಳನುನುಡಿಯಲಾ
ನಾರೆನೀಗಲುನನ್ನಕಾಡದಿರೂ | ಘನತಪವಪಾಡುವರಮಿಗೆನಿ | ನ್ನನುಮತಿಯಪಡದಲ್ಲದಿನ್ನು | ಜ್ಞಿನುನುಸುನಿಕ್ಷ್ಯವೆಂ
ದುನುಡಿದನುಕುರುಕುಲೋತ್ತಮನೂ | ೪೫ || ಬಂದನಾನೃಪಸಭಗೆಘನಕೃಪೆ | ಯಿಂದವೇದವ್ಯಾಸತಿಮುದ | ದಿಂದಧರ್ಮಸುತಾದಿಗಳುವಿಚಿಸಿದಸತ್ಕೃತಿಯಾ ॥ ಲಂದವೆನೆಕೈಕೊಂಡುಕುಳಿ ಳ್ದಂದುಮನದಾದರದಿನೀ | ರೆಂದುಕರ
ಯುಧಿಷ್ಠಿರಕ್ಷೆತಿವಾಲಗಿಂತೆಂದಾ | ೪೬ | ಜನಪನೀವಿಪಾದರಿಧೃತರಾ | ಷ್ಟ್ರನನುಡಿಯಸಳಿಳಿನಿತನೀಗಳು | ತನುಜ
ವಿರಹಿತನಾಗಿಪವನುಮಾತದಿಲ್ಲಿಹನೇ | ಇನಿತುದಿನಗಾಂಧಾರಿಸೆ ರಣೆ | ಯನಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ದಳಿನಿ ನ್ನಿವನಿಕ್ಕಿದಕರ್ತವ್ಯ
ವಿವನುಸಳುಹುನೀನೆಂದಾ | ೪೭ | ನಿನಗಿದನುಹೇಳುವಡೆನಾಬಂ|ದೆನುಯುಧಿಷ್ಠಿರಕೇಳುಪೂರ್ವದ | ಲನಳ್ಳುಹರಾಜನ್ಯರೆ
ಲ್ಲರುನಡದನಾರ್ಗದಲೀ | ಮನವೈಲಿದುವರ್ತಿಪುದನಿಮ್ಮ | ಯ್ಯನಿಗೆಲೇಸಿದನರಿತುಳನಕಾ | ನನಕೆಯೋಚಿಸಚೀಡಚೀ
ಡಚೀಗದಳವರಕಳುಹೆಂದಾ ॥ ೪೮ | ವಿನಯಭಯಭಕ್ತಿಗಳಿಲೆಯಿಮ | ತನುಜನೀನುವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನ | ತನುಜನನುತ
ತ್ಪತ್ನಿನಯನುಜನಹೊಗಳುವಂದದಲೀ | ಇನಿತುದಿನಸೇವಿಸಿದೆಕುವರಿಗೆ | ಮನದಲಿಲ್ಲುಮ್ಮಳಿಕೆಯಿನ್ನಿವ | ರನುಕಳುಹು
ಕಾನನಕೆಚೀಗದಲೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥ ೪೯ | ಎನಲುಧರ್ಮತನೂಜನಿಂತೆಂದನುಬಳಿಕಲೆಲೆಮುನಿವರೇಯೆನೀ | ನೆನಗೆಗುರು
ರ್ವೋಷದೇಷ್ಟನುನೀನೆನವದೈವಾ | ಘನತರಪ್ರಿಯಕಾರ್ಯಚಯಕ | ರ್ತನುಭವದ್ವಚನಗಳನಾನೊಂ | ದಿನಿತುವಿಚಾ
ರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ ॥ ೫೦ ॥ ಎನಲುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿನುಡಿ | ದನುಒಳಿಕರಾಜರಿಗೆಯಾಯೋ | ಧನಮ
ರಣತಾನಾಡಾಗಲಿದೃಢನಮಾಧಿಯಲೀ | ತನುಪೆಡುವ್ರದೆಯಾಡಾಗಲಿ | ಘನಹಿತಗಳೆಂದೆನಿಸುವ್ರದುಮು | ಪ್ಪಿನಲಿರೋ
ಗದಿಸಾವ್ರದನುಚಿತಮಹುದುಕೇಳೆಂದಾ | ೫೧ | ಎನಲುಚೀಡೆಂದೆನಲಳುಕೆಯಮ | ತನುಜನಾಕ್ಷಣವನಗಮನಕೀ | ಮನು
ಜನಾಥಗೆನಾನನುಜ್ಞೆಯಕೊಟ್ಟಿನೀವಿನಲೀ || ಮುನಿಪನಿನ್ನುಮ್ಮಪದೇಶವನ | ಜ್ಞನಕಗಾಯ್ತುನಿಜೇಚ್ಛೆಯಲಿಕಾ | ನ
ನಕೆಪೋಗಲಿಯೆನುತಪನ್ನೈಸಿದನುವಿನಯದಲೀ | ೫೨ | ಬಳಿಕಪರುಷವಧರಿಸಿಯಾನೃಪ | ತಿಲಕನುಡಿದನುಪಾಂಡುಭೂ
ಪತಿ | ಯೊಲಿಪುತಾನೀತನನೆಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿಸೇವಿಸಿದಾ | ತಿಳಿಯೆತದನಂತರದಿಮಿಗವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿಯೋಲಗಿಸಿದಿರಿನೀ |
ಪಲಳ್ಳುತೇಜವಪಾಡಿವಿರಿಯಾತನಿಗೆಯುನವದಾ | ೫೩ | ಮೊದಲುವನವಾಸಕ್ಕನೀವೈ | ದಿದಡೆಹದಿಮೂರಬ್ದಗಳಾ | ಳಿದ
ನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾಭ್ಯನೀಕಸನುತಾವೆಧರಣಿಯನೂ ॥ ಅದರಿನಂತರದಲ್ಲಿಘನಯು | ದ್ಧದಲಿತತ್ಸುತರಿಳಿಯೆಲಾಕೋ | ಕದ
ಭರವುಕೆಡುವಂತೆನೀವ್ಸೇವೆಯನುವಾಡಿವಿಲೀ | ೫೪ | ಜನಪಕೇಳೆದರಿಂದಧೃತರಾ | ಷ್ಟ್ರನಮನದಲೊಂದಿನಿತುಖೇದ
ವು | ಜನಿಸಲಿಲ್ಲವಿರಕ್ತಿಯಲಿಕೇವಲತವಕೈಯೆಗೇ | ಮನವೆರಗಿತೀತನಿಗೆಯೊಭೂ | ವನನುತತಾತ್ಮಮಿನಿಸಹಿತಕಾ | ನನಕೆ
ಕಳುಹಲದಿರುನೀನೆಂದರುಹಿದನುವ್ಯಾಸ | ೫೫ | ಎನಲುಕೇಳುತಲದಕೆಂಪಾಯಮ | ತನುಜನಂಗೀಕರಿಸಿದನುತ | ನ್ನುಮನಿ
ಪನುನಮಯದಲಿಪ್ಪೋದನುಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕೇ | ಜನಪಕೇಳುಯುಧಿಷ್ಠಿರಕ್ಷೆತಿ | ಪನುಬಳಿಕಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ | ಕನ
ಪದಾಂಭೋರುಹಕೆವಂದಿಸಿಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ | ೫೬ | ಜನಕಕೇಳೆ ವೃದುರಕೃಪರಿಗೆ | ಮನಕೆಸನ್ನತವಾದುದಾದೊಡೆ |
ವನಿತೆಯರುಸಂಜಯಯುಯುತ್ಸುಗಳೀಗಲೊಪ್ಪಿದರೇ ||ಜನರುಚಿತವೆಂಡೆಮನಪ್ರಿಯ| ವೆನಿಪಕಾರ್ಯವಮಾಡಿಯದು
ಮ | ತ್ತನಗೆಸುಪ್ರಿಯವೆನ್ನತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆಮತವಹುದೂ | ೫೭ || ಎಲೆಜನಕನಿನ್ನಿಯಪದಾಂಬುಜ | ಗಳಿಗೆನಾನೆರಗು
ವೆನುನಿಮನ | ವೊಲಿದಕಾರ್ಯವಮೇಲೆಮಾಡುವೆಯಂತೆಯೆಂದೀಗಾ | ಸಲೆಹಸಿದೆಯಾರೋಗಣಿಯನಾ| ಡೊಳಗೆನಡೆಯೆ

ನೆವರ್ಮನನುಮತಿ । ಗಳನುಮಿತಾವಪೆಯೋದನಂತಃಪುರಕೆಳೈತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೮೪ । ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳ್ವೃದ್ಧಜಂತಾ। ವಳದವೋ
ಲ್ಕಾಶುದ್ಧನೀದರಿ । ಯೊಳಗೆಪಡೆಯಲುವಿದುರಶ್ಯಪಸರಜಯ ಮುಯುತ್ಸುಗಳೂ । ಒಲಿದುಪಿಂದೈತರಲುತತ್ಪ್ರಭು ।
ಬಳಿಕವಿಚಚಿವಿಧವನಕೃತ್ಯಂ । ಗಳನುನಿರ್ಪರ್ತಿಸಿಪಸಂದಾಹಾರತಂತ್ರವನೂ । ೮೯ ॥ ಬಳಿಕಲಾಗಾಂಧಾರಿಕಾಂತೀ । ಲಲನೆ
ಪ್ರಿಯದಲಿಭಗತಭಾರ್ಯಾ । ವಳಿಸಹಿತಮಾಡಿದರುಭೋಜನವಿಧಿಯನುಚಿತದಲೀ । ಒಲಿದುತದನಂತರದಲನುಜರ । ಬಳಗ
ವಾಮಿಮುರಾದಿಬಾಂಧವ । ಕುಲಸಹಿತಲಾರೋಗಣಕೆಯುಮಾಡಿದನುಧರ್ಮಜನೂ ॥ ೯೦ ॥ ಬಳಿಕಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪತಿ।
ಯೊಳಗೆಕರವಿಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆಮೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿವಿಸ್ತರಿಸಿಚೋಧಿರಾಜನೀತಿಯನೂ ॥ ಎಲೆಮಗನೆಯಾವಧಾನದಲಿನೀ । ನಿಳಿ
ಯನಾಲಿಸಿನೇಮವಂಕದ । ಚಿತವಿಗೆಯವಾಡೆಂಬುಬೇಳಿದನಧಿಕಬುದ್ಧಿಗಳಾ ॥೯೧। ಯಮತನುಜಕೇಳ್ಭೀಷ್ಮಕೃಷ್ಣ।
ಪ್ರಮುಖರೆನಿಸಿಧರಿಯರತ್ಯು । ತ್ತಮವೆನಿಪನೀತಿಯನುಬುದ್ಧಿಯನಿನಗಹೇಳಿದರೂ । ವಿಮಲಮತಿನೀನಿದನುಮುರಿಯದೆ।
ಕಮದಮಾವಿಸನುಸ್ಮರಿಸದ್ಗುಣ । ಸಮಿತಿತಪ್ಪದೆರಾಜನೀತಿಯಲಿಳಿಯನಾಳೆಂದಾ । ೯೨ । ಎನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಯಿಂತೆಂದ ।
ದನುಬಳಿಕಗಾಂಗೇಯನಿಲ್ಲಾ । ವನಜನಾಭನುವೊಡಲೆಹೋದನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೇ। ಜನಕಳ್ಳಿನಿಸಲ್ಲದಿನ್ನಾ । ರೆನಗೆಬು
ದ್ಧಿಯಹೇಳುವವರಿದ । ಮನದೊಳಗೆನಾಮರೆಯೆನವಧಾನದಲಿವರ್ತಿಪೆನೂ ॥ ೯೩ ॥ ಹ್ಲೇತಿವನೀನುಯಥೇಷ್ಟಯಲಿನಿ।ರ್ವೃ
ತಿಸುಖನನ್ನೈವಿನ್ನೆನುತಯಮ । ಸುತನುಧಿಯೊಪ್ಪುಸುಖಸುತಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂವರನೂ । ಸುತನೆನೀವಿಶ್ರಮಿಸುಸಡೆಯೆಂ।
ದತ್ತುಳಿವಿನಯವಿನಿಮಿಳಿಬಂಧು । ಪ್ರತತಿಸಹಿತಲಿಕಳುಹಿದನುತಾನೊಳಗೆಪವಡಿಸಿದಾ । ೯೪ ॥ ಒಳಿಕಲಾಗಾಂಧಾರಿಯೈತಂ। ದೆ
ಲೆನೃಪಾಲಶ್ರೇಷ್ಠನೀನೆಂ । ದೊಲಿಪುವನವಾಸಕ್ಕೆಬಿಜಯಂಗೈವೆನೆನಗದನೂ । ತಿಳುಹಬೇಕೆಂದೆನುತನಿಜಕಾಂ । ಗಳಮುಗಿ
ದುಬಿನ್ನೈಸಿದಳೆನುತಾ । ಲಲನೆಯೊಡನೆವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನತನಯನಿಂತೆಂದಾ । ೯೫ ॥ ವನಿತಕೇಳೀಂದೀಗಲಸ್ಮ । ಜ್ಜವಕನಾ
ಮಾನ್ಯನನುನಿಮಿಂ । ದೆನಗೆಯುನುನುತಿಯಾಮುತ್ತುಧರ್ಮದಿನಡೆವಧರ್ಮಜನೂ । ಮನದೊಳೊಪ್ಪಿದನಖಿಳಬಾಂಧವ । ಜನ
ವಿಸಕ್ಕೆಯೊತಬಪ್ಪರಿಲ್ಲಿ । ನ್ನಿನಿತುತಡೆಯೆನುಹೋಹೆನೆನುತಲಿಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ । ೯೬ । ಎಲೆವನಿತೆದುರ್ಮಾರ್ಗದಲಿನಡ ।ದಳಿ
ನುತ್ಪತ್ಪರಿಗೆಸದ್ಗತಿ । ಗಳುದೊರಕುವಂದದಲಿಭನಪುಣ್ಯಂಕ್ರಿಯಾಪಳಿಯಾ । ಕೆಲವನಾಧರ್ಮಜನನುಜಿಜ್ಞಾಯ । ಲೊಲಿದು
ರುಚಿಸಿದೆನಿನ್ನುವಿಸಿನ । ಸ್ಥಳಿಕೆಹೋಹುದೆಮತವೆನುತನಿಶ್ಚೈಸಿದನುನೃಪತೀ । ೯೭ । ವನಕೆಹೋಹಡೆತಾನುನಿಜಪುರ । ಜ
ನಪನುಜಿಜ್ಞಾಯವತೆಯೆಬೀಳ್ಕೆಂ । ದೆನ್ನುತಲಾಕ್ಷಣಹೇಳಿಕಳುಹಿದನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೇ । ವಿನಯಮಿಗಿಲದಳಿಳಿಬೀರರ । ಸನಿ
ಬರನುವಿಗೆಕರಸಿಕೊಂಡರ । ಮನೆಯಬಾಗಿಲೊಳಿದ್ದನಾಸಮಯದಲಿಧರ್ಮಜನೂ ॥ ೯೮ । ಅರಸಕೇಳ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧ
ರಣೀ । ಶ್ವರನುಬಲಕನೂಜಿಂದೈ । ತರಲುಬಂದೋಲಗಕೆಬಾಂಧವರೊಡನೆಕುಳ್ಳಿರ್ದೂ । ಕರಗಿಯಾವೇಳೆಯುಲಿಬಂ
ದಿಶ । ಪುರಜನಗಳೆಲ್ಲರನುತಾಕು । ಳ್ಳಿರಿಸಿಚಾತುವರ್ನದರಿಗಾದರದಲಿಂತೆಂದಾ । ೯೯ । ಎಲೆನಗರಜನನಗಳಿರಕ್ಕಾರವ । ಕುಲ
ಕೆನೀವೆಲ್ಲಂದಪ್ಪಿಂದಲಿ । ಸಲವುವಿನವೊದಲಾಗಿನಿರ್ಜಾಹಾರ್ದವನುನೆರೆಬಳಸೀ । ಒಲವುಮಿಗಲನ್ಯೋನ್ಯಸುಪ್ರಿಯ । ಗಳಲಿ
ವರ್ತಿಸುತಿಪ್ಪಿರಿಂದೀ । ಗಳೆಮನೋಮುದದಿಂದಲಾಲಿಸಿಯೆನ್ನ ವಚನಗಳಾ । ೧೦೦ । ಖನತವವಮಾಡುವರೆಯಾತಿವೃ । ದ್ಧನಿಗೆ
ಕಾನನಗಮನವತುಹವ । ವೆನಿಸುವುದುನೀವೆಲ್ಲಬಲ್ಲಿರಿಯುಚಿತಕೃತ್ಯಗಳಾ । ಮನಕೆಸನ್ಮುಜಿಜನಿಸುವಂದದ । ಲೆನಗನುಜಿಜ್ಞಾ
ಯಕೊಟ್ಟುಪ್ಪಸನ್ಮನಿ । ಜನಗಳಿಹಕಾನನಕೆನಮ್ಮನುಕಳುಳುಹಿಬೀಗದಲೀ । ೧೦೧ । ಎನಲುಕೇಳುತಲಾನುಡಿಯಲೋ । ಚನ
ಗಳಿಂದಕ್ಕುಗಳುಸುರಿಯಲು । ಖಿನತರವ್ಯಥೆಯಿಂದಪಲವಂದದಲಿಪಂಬಲಸೀ । ಮನದೊಳಗೆದುಃಖಿಸುತಲಾಪುರ । ಜನಪರು
ಗಿಯಳುತ್ತಿರಲುಕ್ಕಾರವ ।ಜನಕನವರನುಸಂತವಿಸಿತತ್ಕ್ಷಣದೊಳಿಂತೆಂದಾ । ೧೦೨ । ಜನರಿವವ್ಯೋಲ್ಪೂರ್ವದಲಿಕಂ । ತನುಧ
ರಿಯುಪಾಲಿಸಿದಗಾಂಗೇ । ಯನುಬಳಿಕತ್ತಾನನಸವಾಡಿವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನನೂ । ವಿನಯದಲಿಸಂತೈಸಿದನಿ । ಮ್ಮಿನಿಬರನು
ತದನಂತರದಿಮೇ । ದಿನಿಯಪ್ಪಜಿದರಿತೋಷವಪ್ಪೆಲುಪಾಂಡುಮಾಳಿದನೂ । ೧೦೩ । ಬಳಿಕಧರ್ಮಜನೀಧರಿತ್ರೀ । ವಲಯವ
ನುವಾಲಿಸುವಚಂದವ । ತಿಳುಹಿದಿರಿನೀವೀಯುಧಿಷ್ಠಿರಭೂವಿಪತಿಯೊಡನೇ ॥ ಬಳಸದಧಿತಸ್ನೇಹವನುವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿದಹಗೆ
ತನವನ್ಮಾಚ್ಚಿಸಿ । ಬಳಗವೆಲ್ಲವಕೊಲಿಸಿತಾನಳಿದನುಸುಯೋಧನನೂ । ೧೦೪ । ತಿಳಿದುನೋಡಿದಡಾಸುಯೋಧನ । ಸಲಳುದು
ರ್ವರ್ತನಕೆವಿಗೆವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿನಾಮೂಲವೆನ್ನ ವಗುಣವಮನದೊಳಗೇ ॥ ನಿಲಿಸದೆನಗತಿಹಿತವನೀವೀ । ಗಲಿಬಳಿಸಿಕಾನನ
ಕೆಹೋಹುದ । ಕೊಲಿದನುಜಿಜ್ಞಾಯಕೊಟ್ಟುಕಳುಹುವುದುಚಿತಮಹುದೆಂದಾ । ೧೦೫ । ಎನುತನಿಜದುಶ್ಚೇಷ್ಟಿತಂಗಳ। ಜ
ನಕರುಹಿದೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪನುಡಿ । ದನುಬಳಿಕಲೀಸುಬಲನಂದನೆವೈದ್ಧೆಯತಿಕೃಪಣೇ । ತನುಜವಿರಹಿತಯನಿವೀೀತಿ ।
ಯೆನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯಾಪಡಾಗಲಿ । ಖಿನಕೃಪೆಯಲಿಂದೆನಗನುಜಿಜ್ಞಾಯನೀವ್ರಕೊಡಿಯೆಂದಾ । ೧೦೬ ॥ ಎನುತರುಹಿದೃತರಾ

ಸ್ಪ್ರ ನರಂತೆ | ಕನುಬಳಿಕತಾತೋರಿಯಮನಂ | ದನನನನುಜರನಡುವೆಯಿತನುದಿಗಧಿದರನಡುವೆ || ೦ನಿವಿಷಾಧಿಪನಿಪ್ಪ ತರವಲಿ | ಘನತರೈಕ್ಷ್ವಾಕ್ಷ್ಯಪತಿಯಂಜೆಸು | ವನುಪಿಯಲೀತನನೆನೀವಾಕ್ಯೈಸಿಯನಪರತಾ | ೮೩ | ಈಪುಹಾಕ್ಯನಿನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯುಲಿ | ಪೈಪಡುಬಿಂಬಿಸಿಪೆನುನಿವುಗು | ದ್ಧಾನುಸೌಖ್ಯಗಳಪ್ಪರೀತಿಯಲೀತನಲಹುವನೂ|| ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀತಳಿ ಹುವನು | ಹಾಮುದದಿನೆಂದಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಭೂಮಿಪಾಲನನೊಪ್ಪಗಿಸಿದನುಸಕಲಪುರಜನಕ್ಕೇ | ೮೪ | ಲಿಲಿಪುರಜನಗಳರನಾನೇ | ತಿಳಿದುನೋಡಲುಪಾಂಡುಪುತ್ರರಿ | ಗಲಘುದುಃಖವನಿತ್ತೆನಲ್ಲದೆನಿಮಗೆಕಷ್ಟವನೂ | ಬಳಸಿತಿಲ್ಲನಗನಪರತಮನ | ವೊಲಿದುತೇಜವನೀವುವಾಡಿವಿ | ರಳಲಿಂದಿನಿಳಿನಗನುಜ್ಞೆಯಕೊಡಿತಪೋವನಕ್ಕೇ | ೮೯ || ಎನಲುತದ್ವಾಕ್ಯವನುಕೇಳುತ | ತನತನಗೆದುಃಖಿಸುತಲಾಪುರ | ಜನರುಮರುಮಾತಾಡದಿರೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂವರನೂ | ವಿನಯದಲಿನುಡಿದ ನುನತಿವ್ರತ | ಯೆನಿಸಿದೀಗಾಂಧಾರಿನಾವಿಂ | ವಿನಲಿಮಿಗೆಹಾರುತ್ತಲಿಪ್ಪೆವುನಿಮ್ಮನುಜ್ಞೆಯನೂ | ೯೦ || ಮುನಿಜನಾಗ್ರಣಿಯುಹವರಾಕರ | ತನುಜನುಚಿತವಬಲ್ಲಯಮನಂ | ದನನುವೆನೆಗಮನಕ್ಕೆಕೊಟ್ಟರುನನಗನುಜ್ಞೆಯನೂ | ಅನಘರಿರನಿ ಮುಗಿಂದುಳ್ಳೆಯುಗಿ | ವೆನುನನಗೆಕೊಡಬೇಕುಪ್ರಿಯವಿಂ | ದನುಮತಿಯುನೀವೆನುತದೈನ್ಯವಿಚೇಡಿಕೊಳುತಿರ್ದಾ || ೯೧ | ಬಳಿಕಲುನುಡಿಗೇಳಿಚೇಲಾಂ | ಚಲಗಳೆನುಮುಖನಳಿತಾವಿ | ಪ್ಪಳುತರೋದನರವದಿಪ್ಪೂರಿಸಲಾಸಭಾಂತರವಾ | ತಿಳಿದುತನ್ಮೊಳುತಾವೆನುತ್ತಾ | ಗಳೆನುದಿವುದಳೆತಕ್ಕವಾಕ್ಯಂ | ಗಳನುಯೋಚಿಸಿದರುಪುರದಜನರೆಲ್ಲರೋದಾಗೀ | ೯೨ || ಪುರಜನರುಬಳಿಕಾತ್ಮವಾಕ್ಯೋ | ತ್ಕರಗಳೆನುವಾಕ್ಯಚ್ಚದುರನಹಭೂ | ಸುರಗಶಾಕಲ್ಯಾಖ್ಯುಗೊಬ್ಬಗೆಬೇಳಿನೀವೀಗಾ | ಕುರುನೃಪಾಗ್ರಣಿಗೀತೆರನವಿ | ಸ್ತರಿಸಿಹೇಳೆಂದೆನಲುತದೂಭ್ಯ | ವರನಿಗಭಿಮುಖನಾಗಿಯಾದ್ವಿಜಮುಖ್ಯನಿಂತೆಂದಾ | ೯೩ | ಎಲೆಭರತ ಕುಲಮುಖ್ಯಪುರಜನ | ಗಳುವಿನಯದಲಿತಮ್ಮಬಿನ್ನಹ | ಗಳನುನಿನಗರುಹೆಂದುಪೇಳಿದರೆನಗೆನಾನದನೂ || ತಿಳುಹುವೆನುನಿನಗೀಗಲವಮನ | ವೊಲಿದುಳೇಳೆಂದೆನುತನಿಜಕರ | ಗಳಮುಗಿದುವಿನಯದಲಿಯಾಕಾಕಲ್ಯನಿಂತೆಂದಾ | ೯೪ | ಕುಲಜವಿರ ಹಿತವಾದನಿಮ್ಮಯ | ಕುಲದಭೂಮಿವರೊಳಗೆಹೊಲ್ಲಿಹ | ಗಳನಿನಿತನಾವರಿಸಿಕಾಣೆವುಪಡದಮಕ್ಕಳನೂ | ಒಲಿದುಕ್ಷಿಪ ರೀತಿಯಲಿವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಪಪ್ರಿಯದಿಂದಲನುದಿನ | ಸಲಹಿದಿರಿಪ್ರಜೆಗಳನುನಿಮಗೆನೆಯಾರುಲೋಕದಲೀ | ೯೫ || ಜನಪಳೇ ಳೈಹಿಂದೆದುರ್ಯ್ಯೋಧ | ಧನನುಪಾಡಿದಪಕಷ್ಟವ್ರೊಂದಿ | ಲ್ಲಿನಿತುನಿರ್ಜಯವೀಗಸತ್ಯವತೀತನೂಭವನೂ | ನಿನಗೆಹೇಳಿಹಕಾರ್ಯವೀವುದು | ಘನಸುಖವರದಲ್ಲಿಯೆಂದನೀ | ಮನನ್ವೊಲಿದುಮಾಡದಳಿಕೊಟ್ಟೆವುನಾವನುಜ್ಞೆಯನೂ || ೯೬ | ಧೀರಳೇ ಳುವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ್ಯರು | ಮಾರನಮ್ಮನುಬಿಟ್ಟುಹೋಹವಿ | ಚಾರವನುನೀವಾಡಿದನಮಗಿಂದಧಿಕಲೋಕವನೂ | ಪೂರಿಸಿದೆಯಿ ನಿತ್ಸಲಸಮಲಾ | ಚಾರಯುತನಹನಿನ್ನ ದೆಕೆಯಿಂ | ದಾರಿಗೊಬ್ಬರಿಗಾಗಲಿಲ್ಲವನಿಪ ಕಾರ್ಯಗಳೂ | ೯೭ | ಇಳೆಯನಾಂ ತನುಮಹೀಪತಿ | ಯಲಳುಕೀರ್ತಿವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು | ಬಳಿಕಪಾಂಡುನೃಪಾಲನಾಳಿದತೆರದಿಕೌರವನೂ | ಒಲಿದುಧರ್ಮದ ಬಾಳಿದನುನಿ | ನ್ನೊಳುವಿಚಾರಿಸುವರೆಭವತ್ಸುತ| ನೊಳುಕೊರತೆಯಿನಿತಿಲ್ಲನಲಹಿದರೆಮ್ಮನನವರತಾ | ೯೮ | ಮುನಿದುಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರವಿನಂ | ದನಕೃಪಾಶ್ವತ್ಥಾಮಭೀಮಾ | ರ್ಜುನನಕುಲಸಹದೇವದೃಪದಾದ್ಯಖಿಳಭೂಮಿವರೂ | ಮನದಂತಿ ಯಲಿಕಾದಿದರುತಾ | ವನಿಬರಿಂದಲಕೇಷಬಾಹುಜ | ಜನಂಳಿದುಹೋಯ್ತೊಬ್ಬದುರ್ಯೋಧನನತಪ್ಪಲ್ಲಾ| ೯೯ | ಅರನಳೇ ಳ್ವೆರಣವರಣರಾ | ಜರಿಗದುತ್ತಮಧರ್ಮವದರಲಿ | ಪರಮಪದವಹಮುಕ್ತಿಯಾದುದುನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೇ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿಧರ್ಮ ಜ್ಞಾನಹನಿನ | ಗುರುಸುಗತಿಯಹುದಿನ್ನು ಪೂರ್ವದ | ಧರಣಿಪಾಲಕರಿಂದಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದಿರಿಮಹಿಮೆಯಲಿ | ೧೦೦ | ತಿಳಿದು ನೋಡಲುನಮ್ಮಸುಕೃತದ | ಫಲವಿರಕ್ಷಕರಾದರತಿನಿ | ರ್ಮಲಚರಿತರಹಪಾಂಡುರಾಜತನೂಜರಿಂದೆಮಗೇ | ಒಲಿದುನಾಕವ ದನಾಡಾಗಲಿ | ಸಲಹತಕ್ಕಮಹಾತ್ಮರಿವರೀ | ಇಳೆಯಧರ್ಮದಿಪಾಲಿಸುವಬಗೆಯಿವರಿಗರಿದಲ್ಲಾ || ೧೦೧ | ಇವರಕೈಯೆಲಿನ ಪ್ಪುತತ್ಯು | ತ್ಸವದೊಳಿತ್ರಿಮಹೀಕನಿನ್ನಿಂ | ದೆವಗೆಳಿನತರಹರುಪವಾದುದುಧರ್ಮನಂದನೂ | ಅವನಿಪಾಲರೊಳಧಿಕನೆಂ ದೆನಿ | ಸುನನುಧರ್ಮವುತಪ್ಪದಂದದಿ | ವಿವಿಧಜನರನುಸಲಹುವನುನೀತಿಯಲಿವರ್ತಿವನೂ | ... |೧೦೨| ಪಗೆಗಳೆಡೆಗಳೊಳಾಡದೆಯುಹೆ | ಚ್ಚಾಗೆಯಿಸಿಪಕೃಪೆಯುಂಟುನಿಚ್ಚಲಿ | ಬಗೆವನಾಧರ್ಮಜನುತನ್ನಂದದಲಿಯನ್ಯರನೂ | ಸೊಗಸೆನಿಪಸುಪ್ರಭೆಯುಸೂನೃತ | ಪಗಣಿತಾಧಿಕಭಾಗ್ಯಶೌರ್ಯಾ | ದಿಗಳುನೈಸರ್ಗಿಕಗುಣಂಗಳಜಾತಶತ್ರು ವಿಗೇ | ೧೦೩ | ಇನಿತುಮಹಿಮೆಗಳುಳ್ಳಯಮಸಂ | ದನನುನಮಗನಪರತಃಕ್ಷಕ | ನೆನಿಸಿದನುಲಲಿತಾಗ್ರಹಾರಂಗಳಿಜಾ ನಪಲೀ | ಘನಮುದವನಾತುವನುಭಿಸುರ | ಜನಳೇಳೀ ಕ್ಷತ್ತಾತ್ಮಮಹೀಪತಿ | ಧರ್ಮಸುಜರುತ್ತಮಶೀಲಲಕ್ಷಕರುದಯಾನ್ವಿತರೂ | ೧೦೪ | ಮೃದುಮಗಳಾಗಿಸ್ವರಿಷ್ಣತಿ | ಪ್ರಿಯದುಗಳೆಂದೆನಿಸುವನುಳೀಲೆ | ವಿನಿತಯಳಕೂರ್ಮಿಗೆಯಿವರತಿ

ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮಿಷ್ಠರೂ । ಜಡುರರಮಲಾಚಾರಯುಕ್ತರು । ಮಂದರಹಿತಪ್ರಾಣನಸಂತುನಿತ್ಯ । ಭ್ಯುದಯಸಂಪೂರ್ಣರೂಭಿತಾಧಿ
ರಥಪಾಂಡುನಂದನರೂ । ೧೦೫ । ಒಲಿದುವೌಜನಂಗಳಿಗವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಪಹರುಷವನುಪ್ರಾಪ್ತವಾಗೆ । ಕಲಭಿತರಗುರುಭ
ಕ್ತಿಯುಕ್ತವಿಧಿಗಳೆಯಿಲಾ । ತಿಳಿದುನೋಡಲುಕುಂತಿಗೀನೃಪ । ಲಲನೆಯರಿಗೆಮ್ಮಲ್ಲಿಬಹುಕೃಪೆ । ಬಲಿದಿಹುದುಸ
ದ್ವರ್ತನಂಗಳುಸಹಜವಾಗಿಹವ್ರೂ । ೧೦೬ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ನಮ್ಮ ನೀನಾ । ದರಿಸುವುದನರಿದೀಗಳೀಯೆ । ಬ್ಲರುಖ್ಯಂವಿಮ
ನ್ನಿಸುತರಿಂದನ್ನು ನೀಮುಂದೇ । ವರಮುನೀಂದ್ರನುಹೇಳಿದಂದದಿ । ವಿರಚಿಸೆನುತೀರೀತಿಯನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದನುಕಾ
ಕಲ್ಯನಾಪ್ತರಜನದಬಿನ್ನಹವಾ । ೧೦೭ ॥ ಒಲಿದುಭೂಸುರಮುಖದಿಪ್ರಜನ । ಗಳನುಡಿಯತಾಳೀಮಾಸನ । ದೊಳಗೆಹ
ರುಷವಧರಿಸಿಯಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂವರನೂ । ಬಳಿಕಲವರೆಲ್ಲರನುನಿಲಯಕೆ । ಕಳುಹಿಧರ್ಮಸುತಾದಿಬಾಂಧವ । ಕುಲದ
ನೇಮವಿನಡದನಂತಪುರಕೆಯಿಚಿತದಲೀ । ೧೦೮ ॥ ವನಗಮನಕೇಶರದಿಭಾಂಧವ । ಜನದನುಜ್ಞೆಯದಡುತನ್ನಯ ।
ಮನಕೆಸಂತೋಷವನುತಾಳಿದನಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ । ಫೆನವುಹಿಮನಹವೇಂಕಟೇಶ್ವರ । ನೆನಿಪಕೃಷ್ಣಸದಾಕವಿ
ಲವ । ನನುದಿನವುನೆನವುತ ತ್ತಿದ್ದನುಬಹಳಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥ ... ... ।೧೦೯।

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪೯ ವದ ೧೦೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ । ಬೀಳುಕೊಂಡುಸಮಸ್ತಧರಣೀ । ಪಾಲನನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಬಾಂಧವ । ಜಾಲವನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು
ಪೋದನುವರತಪೋವನಕೇ । ... ...

ಪದ । ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲವರುದಿವಸದಲಿನಡೆತಂ । ದೋಲಗದಜಾಪತಿಗೆಯಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂ
ಪರನೂ । ಹೇಳಿದನುಮಿಮರಂಗೆಮೃತನು । ಜಾಲಕುರುವಳಲೋಕಹಿತಕ । ರ್ಮಾಳಿಯನುಮಾಡುವರೆಮನವಾಯ್ತಿಗಳಿನ
ಗೆನುತಾ । ೧ । ಕೆಲವುದಿನವಿಲ್ಲಿದ್ದುಬಾಂಧವ । ಕುಲಕೆಯಧಿಕಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥಸತ್ಕ್ರಿಯೆ । ಗಳರಚಿಸಿನಾಮಹತ್ತಹೋಹೆನುವ
ರತಪೋವನಕೇ ॥ ತಿಳಿಹುನೀನೀಹದನಧರ್ಮಜ । ಗೆಲೆವಿದುರಹೋಗೆನುತಲಾತನ । ಕಳುಹಿದನುಳಿನಪುತ್ರಕೋಕದ ವೋ
ಹಬಿಡವಿರಲೂ ॥ ೨ । ಅನುಜರೊಡಗೂಡಿದ್ದಯಮನಂದನನಬಳಿಗಾವಿದುರನೈತಂ । ದನುಯುಧಿಷ್ಠಿರಕೇಳುನಿನ್ನಯ
ಜನಕನೊಲವಿಂದಾ । ತನುಜಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತಬಾಂಧವ । ಜನಕೆಯಧಿಕಶಾದರ್ಥಸತ್ಕ್ರಿಯೆ । ಯನುರಚಿಸಬೇಕೆಂದುನಿನ
ಗನುಹೆಂದನಂದನೃಪೂ । ೩ । ಜನಪಕಾರ್ತಿಕಪೌರ್ಣಮಾಸೆಯ । ದಿನದೊಳಧಿಕಶಾದ್ಧಕರ್ಮಗ । ಳನುರಚಿಸಿತಾಹೋ
ಹೆನೆಂದೆನುಮತೆ ತ್ತಾನನಕೇ ॥ ಮನವೊಲಿದುನೀನಿನ್ನು ನಿನ್ನಯ । ಜನಕನಿಷ್ಪವಸಲಿಸಬೇಕೆಂ । ದೆನಲದಕೆಸಂತೋಷ
ಬಿಸಿದರಾಧರ್ಮಜಾರ್ಜುನರೂ । ೪ । ಅನಿಲಸುತನಾಮಾತಲಾಲಿಸಿ । ಮುನಿಪುವಿದುರನಮುಖವನೀಹ್ವಿಸಿ । ದನುಮಹಾ
ರೋಷದಲಿಬಳಿಕದನೋಡಿಯರ್ಜುನನೂ । ವಿನಯವಿಲ್ಲದವಾಕ್ಯಗಳನೇ । ನನುನುಡಿಯಬೀಡೆಂದುತದಿಭೀ। ಮನನುಕಣ
ಸನ್ನೆಯಲಿನಿಲಿಸುತಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫ । ಅನಿಲಸುತಕೇಳಾ ಜನತಿವೃ । ದ್ಧನುಮಹಾತ್ಮನುಪಿತನುಧೃತರಾ ।ಷ್ಟ್ರ
ನುನದೀಜವ ಮುಖನಕಲಜಾ ಜ್ಞಾತಿಸಂಕುಲಕೇ ॥ ಮನವೊಲಿದುಮಾಕಾ ದ್ಧಕರ್ಮಗ । ಳನುರಚಿಸಬೇಕೆಂದುನಿನ್ನನು ।
ಧನವನಸನಧಾನ್ಯಂಗಳನುಳಿಕೆಳಕುಳುಹಿದನೂ । ೬ ॥ ಇದಕೆನೀನಂಗೀಕರಿಸದಿರ । ಲುದಯಿಸುವುದಪಕೀರ್ತಿಪಾಪಗ ।
ಳಿದುಸುನಿಶ್ಚಯಧರ್ಮಜನನಿಜಧರ್ಮವರ್ತನದಾ ॥ ಹದನನರಿದಾಮಾರ್ಗದಲಿನಡ । ವುದೆನವುಗೆಕರ್ತವ್ಯಧನಲೋ ।ಭ
ದಲಿಯದನುಲ್ಲಂಘಿಸಿದೊಡೆಮಗಾನದಮಿತಕುಭಾ । ೭ ॥ ವಿನಯಮಿಗಲಿದನರಿದುಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರನಿಗೆಸಮ್ಮದವಪ್ರಕ
ಟಲಿಜನಹೊಗಳುವಂದದಲಿಧನಧಾನ್ಯಾದಿವಸ್ತುಗಳಾ ॥ ಅನುಗೊಳಿಸಿನೀಕಳುಹಬೇಕೆಂ । ದೆನಲುಕೇಳ್ವಾನುಡಿಯನಾಯು
ಮು । ತನುಜನತಿಹರುಷದಲಿಕೊಂಡಾಡಿದನುಫಲುಗುಣನಾ । ೪ । ಅನಿಲಸುತನಾನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ । ಮನಕೆಸ್ವೈರಣೆಯಿಲ್ಲ
ದಿಂತೆಂ । ದನುಮಹಾತ್ಮಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಳುಸಾಲದೆಮೊದಲುಮಾಡಿದುದೂ । ಅನವರತಭೀಷ್ಮಾದಿಬಾಂಧವ । ಜನಕೆಬೀಳ್ಕೊಲಿಸ್ಪು
ನಾವೇ । ಮನವೊಲಿದುಮಾಡುವೆವುತಾನಿದಹೇಳಲೇಕೆಮಗೇ । ೯ ॥ ಮೊದಲೆಮಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆರೆವಾ । ಮಿದಬಹಳಕ
ಷ್ಟಗಳಮಾದಿರೆ । ನವಿಯಮಗವೊದಲಾದವರುಬೀಡೆನ್ನರೇಯದಳೇ । ಹೃದಯಲಿಹಗೆತನಗಳನುಧರಿ । ಸಿದಸುಯ್ಯೋಧ
ನವೇತಕೀವಿಷ । ಯದಲಿಬೀಡೆಂದಾನುನುಡಿದರೆದೋಷವಿಲ್ಲನಗೇ । ೧೦ । ನರನೆಳೇಳೃಕರ್ನನಿಗೆಯಾ।ದರಿಸಿಮತ್ತಯು
ಮಾಡಬೇಕಾ । ದರೆನಿರಂತರವಾಗಿವಸಾಡಲಿಕುಂತಿನಾನದಳೆ । ಕೆರಳಿಮತಿ ತ್ತೊಮ್ಮೆಮ್ಮೆನಾರು । ತ್ತರವನಾಡೆನುಮಿಕ್ಕದು

ರ್ಮ । ತ್ರಿಕಿಗಮತೆ ತ್ತಯುವಾಡತೇಕಾಕಾದ್ದಕರ್ಮಗಳಾ ॥ ೧೧ । ಎಲೆಧನಂಜಯಬೌನ್ನದಿಯೆಮುಂ । ದೆಲೆಯಂಹಿಡಿದಿ
ಳತಂದುಶೀರೆಯುಸುಲಿದುದನ್ನುಮತಾ ತ್ರಿಕೆನಹಿತಲಿನಮ್ಮನಡವಿಯಂಲೀ । ಕೊಳಲಿಸಿದಚಂದವನುಭಾಸ
। ದೊಳಗದೆಂತೈ ಮುರದೆಯಂತಾಡಿನ । ಗಳಲಿಕುರುಡನತಂದೆತನವದುಹೊಡಾದುಪೆಡೆಗೇ ॥ ೧೨ । ಅಂದಿನಲೆಭೀಷಾ ಮ್ಮದಿಖಾಂಧವ । ವ್ಯಂದಚಾ
ರುಬಂಧುತ ತ್ವವೆನಗದು । ಚಿಂದುಹೋಡದುದೆವಿದುರನರಿಯಂನೆಯಾವರಗುಣಗಳನೂ ॥ ಇಂದುಮವನಜನಾಜಿತಿಯಮು । ನಂ
ದನನುಳೆಳುತ ತ್ತಲೀಸುದಿ । ಯಿಂದವೇಪಿತನೆದೆಯಲೆಂದಾಧರ್ಮಸುತನುದಿದಾ ॥ ೧೩ । ಅವರುಮಾಡಿದಕಷ್ಟ ವ್ಪೋಂದಿ ।ಲ್ಲೆ
ವಗೆವಿಧಿನಕಬಿಂದನೆನೆಸಂ।ಭವಿಸಿದವುಪೂರ್ವದಲಿಬಹುವಿಧವಾದಹಾನಿಗಳೂ। ಪವನಸುತನೀನೀಗಲಿಂತಾ । ಡುವರೆಸುಡುಮೂ
ರ್ಖನೀನೆಂ । ದವನಿಪತಿಪವನಜನನಿಲಿಸಿದನರಸಳೇಳೆಂದಾ ॥೧೪॥ ಅನಿಲಸುತನೊಪ್ಪನಾಗಳಾಯು । ರ್ಜ್ಞನನುಡಿದನೀಧಂದು
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನನುಜಾದರೆನವುಗೆಯಾಗ ಜವಾಕ್ಯಕಾರಣವಿದೂ॥ಖಿನತರವ್ರತವಲ್ಲವೆಯೆಂ।ದೆನುತಭೀಮನಮುನಿಸತಗ್ಗಿಸಿ।
ವಿನಯದಲಿವಿಮುರನನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಬಳಿಕಲಿಂತೆಂದಾ ॥೧೫॥ ಎಲೆವಿದುತಳೇಳಳಿದಮಿತಾ । ಬಳಿಗಪುಣ್ಯಕ್ಕೆಯೆಗಳನುವೆ।ಗ್ಗಳವೆನಿ
ಸಿಸುಜನಕನಮತಲಿಜನ್ನಸಂಚತದಾ।ಪಫವುವಸೂತ್ಕರಗಳನುನೃಪ।ತಿಲಕಗೀವೆನುತನ್ನಗೃಹದಿಂ।ದೊಲಿದುಮನದಭಿಷ್ಟಂ
ದುಕಸರಿಳೆಬಾರದಂತರುಗೂ ॥೧೬। ಎನಲುಳೇಳುತಲಾನುದಿಯನ । ರ್ಜ್ಞನಕೊಂಡಾಡುತ್ತಯಮನಂ । ದನನುಬಳಿಕನೊ
ಳ್ಪನುಳೊಡುವೆನುಸನ್ನ ಬಯಧನವಾ ॥ ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪಸೂನುತನ್ನಯ । ಧನವಳೊಡುವನುವಿಚಿಸಲಿಮ । ಜ್ಞಜನಕನ
ಧಿಕಕಾದ್ದಕರ್ಮಗಳುನಿಜೇಛ್ಪಿಯಲೀ ॥ ೧೩ ॥ ಎಲೆವಿದುರನೀನೀನುಡಿಯನೇ । ತಿಳುಹುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆಕಡುತರು।
ವಲಿಯೆನಿಸುವಸುಪವನಜನುಬಹುಕಾಲವಡವಿಯಲೀ । ಕೊಳಲಿದತಿದುಃಖದಲಿಯೊವರಿ । ಗಳಹಿದಸುತಾನಿದಕೆವಾನನ
। ದೊಳಗೆಮುಜಸನುನಿರಿಸಬೇಡೆಂದರುಹುವಿನಯದಲೀ ॥ ೧೯ । ಅನಿಲಸುತನೇನೆಂದಟಿನಂ । ದೆನಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಷಮಾಧೀ ।
ಕನಿವನಮದೇವತೆಯುಲೀಮಿಗೆತಪ್ಪ ಸಾದದಲಿ॥ ಖಿನಕೃತಾರ್ಥತ್ವವನುನಾವಡ । ವೆನುತವುಗಮನಬಂದರ್ಚಿಯಲೀ । ಲ
ನುಪಮಾಧಿಕದಾನಗಳಮಾಡೆಂದುಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೯ ॥ ಎನಲುಸಂತೋಷಿಸುತಲಾವಿದು । ರನುಬಳಿಕಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ
ಕನಬಳಿಗೆತಾಪೋಗಿನುಡಿದನುಮಧುರವಚನದಲೀ ॥ ಜನಪಕೇಳುಯುಧಿಷ್ಠಿರಕ್ಷಿತಿ । ಪನಒಳಿಗೆನಾಹೋಗಿನೀನಂ । ದನಿತ
ನರುಹಿದೆನಾತನದಕೇಳುತ ತ್ತರುಷಿಸಿದಾ ॥ ೨೦ ॥ ಎರನಿದನುಕೇಳುತ ತ್ತಮನದಲಿ । ಪರಮಹರುಷವಧರಿಸಿದನುಳೇ । ಳರನ
ಪಾರ್ಥಯುಧಿಷ್ಠಿರರುಗುರುಭಕಿ ತ್ಯಾಯುಕ್ತಪರೂ ॥ ಖರೆಯವೀನುಡಿಜೀವವನೆಯಾ । ದರಿಸಿಕೊಡುವರುಚೀಡಿದರೆಧನ । ಪ
ರಿವೆನೀಹೇಳಿದುದಮಿತರರುನಿನ್ನ ನಂದನರೂ ॥೨೧। ಅದರಿನೆಲೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರಚಿಸು । ನದಿಯಮಗವೊದಲಾದವರ್ಗಾ ।
ತ್ರಿದಿವದವಪ್ಪಂತೆಯುಧಿಕಕಾದ್ದಕರ್ಮಗಳಾ ॥ ಮುಡದಲುರುಷಟ್ಪಾಂಕುಕಷ್ಟಾಪ್ಟ । ಪದಕನನೆ ಗ್ಗಣಿಗೋವ ಜವಚೀ
ಡಿದವುಹಾಗ್ರಾನುಗಳನೀಕೊಡುಭೂಸುರಾವಳಿಗೇ ॥ ೨೨ ॥ ಎನುತರುಹಿದನಂದದಲಾ ।ಯನಿಲಸುತನಾಡಿದುಡತಾ । ನೊಂ
ದಿನಿತರುಹಿಮನದೊಳಗೆನಿಲಿಸದಿರವಪನಮಾತುಗಳಾ ॥ ಖಿನದಿಯಾನಿ ವ್ವತನಧಿಕಗುರುಭ । ಕ್ತನುಮಹಾಸತ್ಯೈಕನಿಧಿಯಂ । ವೆನಿಸಿಧರ್ಮಜನಿರಲುಯಿತರರವಾತದ್ಕೇಕೆಂದಾ ॥ ೨೩ । ಒಳಿಕಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸಧರುಷವನುಧರಿಸು
ತ । ಲಲಳುತರನಿಯುಮುದಲಿಕಾರ್ತಿಕವಿರ್ನಮಾಸಿಯಲೀ ॥ಪಲಬರನುತಾಕಂಸಿವಿಪ್ರರ । ನೊಲಿದುಲಲಿತಕಾ ದ್ಧಕರ್ಮ । ವ
ಳಿಯಮಂಡಲಿತೊಡಗಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನುಚಿತದಲೀ ॥ ೨೪ । ಕನಕಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತ ಪಸು ತ್ರಗ । ಳನುಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನೃಪತಿಕಳುಹಲುಖಿನವೆನಿಸಿಬಾಹ್ಲಿಕಕೆಭೀಷ್ಮಗೆಸೋಮದತ್ತನಿಗೇ । ವಿನಯದಲಿಭೂರಿಕೃನಾದಿಗ । ಳಿನಿಪತನ್ನಯಸ
ಕಲಬಾಂಧವ ।ಜನಕೆಮಾಡಿದನುತ ತ್ಕಾದ್ದಧನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ।॥೨೫॥ಬಳಿಕಕೌರವಮುಖ್ಯಪುತಾ । ।ವಳಿಗಮಿಗೆಪ್ರಕ್ಷ್ಯೇ
ಕವಾಗಿ । ಲೊಳಿದುವನಾಡಿವಿಕೇಷವಾಗಿಹವಾದಲೌಕಿಕವಾ ॥ ಪಲವುತೆರದಲಿಸೈಂಧವಗೆವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಲುದೋಣಂಗೆಮಿತಾ ।
ವಳಿಗತಿಲಸಲಿಬಾದಿಸಕ್ಕ್ರಿಯೆಗಳನುವಿವಿಚಿಸಿದಾ ॥ ೨೬ । ಅಲಘುಕಾಂಚನರಾಸಿಗಳನು । ನಿ ವ್ವಲವೆನಿಪಮಣಿಭೂಷಣಾವಳಿ
ಯ । ಲಲಿತಪಟ್ಟಾಂಕುಕಸಮೂಹವನಗ್ರಹಾರಗಳಾ । ನಲಿಫಟೋದಿಗಳಾದನೆ ಬೈಜಿಕೆ । ಗಳನುದ್ದಣನಂದದಲಿವಿಪ್ರಾ । ಪಲಿ
ಗೆಸುರಿದೆನಲಂಬಿಕಾನುತತನಿತ್ತನೊಲವಿನಲೀ ॥೨೭॥ ಜನಪಕೇಳ್ಯೆಬಳಿಕಯಮನಂ । ದನನುಬಂದಧಿಕಾಗ್ರಹದಿಂ । ಗಳನು
ಪಲವನುಕೊಡಿಯೆನುತಜನಕಂಗೆಯಭರುಹಿದನೂ । ಮನದಕಂಕಯಜಿಟ್ಟುವುತಾ । ತನುಮಹಾಗ್ರಾಮಂಗಳನೆಕೊ । ಟ್ಟ
ನುಧರಾಮರಸಂಚಯುಂಗಳಕರಸಿಬೇಸರವೇ ॥೨೮॥ಧಾರುಣೀಪಾಲಕನೆಕೇಳ್ಗಾಂ।ಧಾರಿಯರಭಕ್ಕ್ಯೆಯಲಿಮಿಗೆಗಾಂ।ಧಾರಕಾ
ಜಸ್ಯಮುಖಿನಿಜಸಹಿತಬಂಧುಸಂಚಯಕೇ ॥ ಚಾರುತರವಪ್ರಕ್ಷೆಗೆಳಿಂದಲಿ । ಪಕ್ಕಾಲಾಕಕರ್ಮಗಳವಿ । ನಾ ತ್ರವೆನೆವಮಾಡಿ
ದಳುನಡಿದರುನಕ್ಕಲಭೂಸುರರೂ ॥ ೨೯ ॥ ಈತೆರದಿಯನೆ ಬೃಮುವಿನವಿ । ಖ್ಯಾತವೆನೆಪತಸಕಲಬಂಧುಸ್ವಾತಕಾಶ್ಚಪ್ಯುಪ್ಯ

ತೋಕಗಳವ್ವರೀತಿಯಲೀ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯಮ । ಹೀತಳಾಧಿಪಸೂನುವಿರಚಿನ । ಯಾತತಕ್ರಾರ್ದ್ಧಗಳನೆರೆ ಕೃತಕೃತ್ಯನೆನಿಸಿದನೂ । ೩೦ । ಬಳಿಕವ್ರತ್ಯಕ್ಕೆದಿನದೊಳುದಯದೊ । ಳೂಲಿದುಋತ್ವಿಗ್ಜನಸಹಿತವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿತಾ ಮಾಡಿಯಿಷ್ಟಯನಂಬಿಕಾಸುತನೂ । ನಿಲಯಕಾಸಮಯದಲಿಬಾಂಧವ । ಕುಲವನೆಲ್ಲವಕರಸಿಮಾಡಿದ । ನಲಘುಸಂಕಲ್ಪವಿ ನುವನವಾಸಕ್ಕೆಭಕ್ತಿಯಲೀ । ೩೧ ॥ ಕರಸಿಭೃತ್ಯರನಖಿಳವಸ್ತೂ । ತ್ಕರವನವರಿಗೆಕೊಟ್ಟುಮಿಗೆಸ । ರ್ವರಲನುಜ್ಞೆಯ ಪಡೆದುಭಾರ್ಯಾನ್ವಿತನುತಾನಾಗೀ । ತರಿಸಿವರವಲ್ಕಲವನಜಿನವ । ವರಿಸಿಗಂಧದಿಪುಷ್ಪದಲಿಮಂ । ದಿರವಪೂಜಿಸಿಸಕಲವನು ನೆರೆಬಿಟ್ಟುಹೊರವಂಟೂ । ೩೨ । ಚಿಪ್ಪಿಸಿಬರೆಗಾಂಧಾರಿಮುಂದುಪ । ಕರಣಗಳನಗ್ನಿಯನುಕೊಂಡಾ । ದರದಿಮಿತ್ವಿಗ್ಜನವನುಡೆಯಲುಮನೆಯಪ್ಪೊರಮಟ್ಟೂ ॥ ತೆರಳಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ । ಶ್ವರನುಒಳಿಕಾಕುಂತಿವೊಡಲಹ । ಭರತಭಾರ್ಯಾನಿವಹಬಂದುದುಹಿಂದೆದೂಖಿಸುತಾ । ೩೩ । ಜನಪಕೇಳ್ಕಬಳಿಕಯಮನಂ । ದನನುತತ್ಕುರುವೃದ್ಧನೈದೂ । ದನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯಳುತವಂಬಲಿಸುತ್ತಪಿಂದೈದೀ । ಳಿನಮಹಿಮಹಾಮುಗ್ಧಹಾಮ । ಜ್ಜನಕಹಾಹಾವರಗುಣಾನ್ವಿತ । ಯೆನುತ ಕಂಪಿಸಿಬಿದ್ದನಾಸಮಜಲಿಯಂಜಲಿಯಮಸೂನೂ ॥ ೩೪ । ಬಳಿಕಲಜ್ಜಾನಯಮಳರಾಸೃಪ । ತಿಲಕನನುಪಿಡಿದೆತ್ತಿಸಮಿಸುತ । ಲಳಿದವರನೆನದಳುತತಂದೆಯನೋಡಿದುಃಖಿಸುತಾ ॥ ಹಳವಳಿಸಿಕೊಳುತಧಿಕಲೋಚನ । ಸಲಿಲಕರ್ದಮಿತರ್ದನಾಗುತ । ಬಳಲಿಬೀಳುತನಡದನತಿಪೈನ್ಯದಲಿಯರ್ಜುನನೂ । ೩೫ । ಕೃಪವಿಪುರನ್ಮಯಯಿಯುತ್ಸುಗ । ಳದಮಿತಕೋಕದಲಿಬಂದರು । ತಪಿಸಿದನುಪವನಜನುಮಾದ್ರೀಸುತರುಮರುಗಿದರೂ । ನ್ಯವತಿಕೇಳ್ಕಪೈನ್ಯವನುಬ । ಣ್ಣಿಸಡೆನಗೆವರ್ಷಲ್ಲಬಳಿಕಾ । ದೃವದನುತೆಯಲಿಅಧಿಕಪಾದುದುರಾಜಬೀದಿಯಲೀ ॥ ೩೬ । ಅವನಕೇಳ್ಕೆನಬಲತನುದೆಯು । ಕರವತನ್ನಯಹೆಗಲಮೇಲಂ । ದಿರಿಸಿಕೊಳುತಲಳುತನಡಪಳುಕುಂತಿಬೀಡದಲೀ ॥ ಸರಣಿಯಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ । ಶ್ವರನುನಡದನುದೈನ್ಯವದಾ । ವರಿಸಿಭಾರ್ಯಾನ್ವಿತಂಗವಿನ್ಯಸ್ತೋರುಪೆನಳುಜನೂ ॥ ೩೭ । ಕೇಳುಜನವೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಲಬಳಿಕನಂಧದ್ಯಾಪಾಂ । ಚಾಲಚಿತಾಂಗದೆಯುಲೂಪಿವಿರಾಟಿತನುಜೆಯರೂ । ಸೊಳಿಡುತಬಯಭರತಭಾರ್ಯಾ । ಜಾಲಸಹಿತಳಲುತ್ತಬಂದರು । ಕೇಳಿಯಾಕ್ರಂದನವಮರುಗದರಾರುಜನರೊಳಗೇ ॥ ೩೮ ॥ ಆಂದಿನಾದುರವಸೆಭೂವಿಸೆ । ಹಿಂದಪಾಂಡುಮಹೀತಳಾಧಿಪ । ನಂದನರುಜುಜಿನಿಲಿಸೋತುಮಹೋಗ್ರಕಾನನಕೇ ॥ ಭಂದವಳಿವುತಹೋಹೆಂದರ್ದಕೆ । ಯಂದವಾವುದಕೇಷಪುರಜನ । ವಂದುಘೋಳಿಟ್ಟಳಲುತಿರ್ದರುನೋಡಿಬೀದಿಯಲೀ । ೩೯ । ಜನಪಕೇಳ್ಕಬಾಲವೃದ್ಧವಿ । ದೆನಲುಬಂದರುಸಕಲವರಿಪುರ । ಜನರುಘೋಳಿಯಬಿಸಿಲನರಿಯದಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರೂ ॥ ಘನವೆನಿಪಕೋಕದಲಿಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರನನುನೋಡಲುಒಂದುನೆರೆಕಂ । ಬನಿಯತೊರೆಯನುಹರಿಸಿದರುಗಜಪುರದಬೀದಿಯಲೀ ॥ ೪೦ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಸಂಥಗಳಲಿಗೋ । ಪುರಗಳಲಿದೇವತಾಮಂ । ದಿರಗಳಗ್ರಸ್ಥಳಗಳಲಿವೃಥುವಣ್ಯವೀಥಿಯಲೀ ॥ ನೆರೆದುನೋಡುತಲಾಗಳಳುತಿಹ । ಪುರಜನದಬಹುಕೋಕರವವಾ । ವರಿಸಿದುದುಭೂಗನಮಧ್ಯವನರನಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೧ । ನತಿಸಿಹಿತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ । ಪತಿಪುರದ್ವಾರವನುನಿರ್ಗಮಿ । ಸುತಪುರೀಜನರೆಲ್ಲರನುನಿಲಹೇಳಿನಿಯಮಿಹಿದಾ ॥ ಪ್ರೀತಿಪನಿನ್ನಯನೇವೆಯಾನೆನೆಮಾ । ಡುತಬಹೆನುನಾನೆಂದುವಿದುರನು । ಕೃತಸುನಿಶ್ಚಯನಾಗಿನತದನ್ಹುಪ್ರಯದಲವರೊಡನೇ । ೪೨ । ಅವನಿಪನಪಟ್ಟಿರೆನುವನವಾ । ಸವನುಮಾಡುವೆನಾನೆನುತಲು । ತ್ಸವವಿರೂಢನಿಶ್ಚಯವವಾಡಿದನಾಗಸಂಜಯನೂ ॥ ತವಕದಲಿವನಗವನಕಾಯ್ಕೋ । ಗವನುಮಾಡಲುಶ್ರಯುಯುತ್ಸುಗ । ಳವರಬರವೀಡೆನುತನಿಲಿಸಿದನಂಧಭೂವೀಪನೂ ॥ ತೀವಿದತಿಕರುಣದಿಯುಧಿಷ್ಠಿ । ರ । ದೇವಗಪ್ಪಗಿಸಿದನುತತ್ಕುಲ । ಸೇವಕರನಾಪ್ತರನಿಯೋಗಿಗಳನುಗತಾಹ್ವನೃಪಾ ॥ ನೀವುಹೋಹಿರಿಯೆನ್ನುಗತಿಯಮ । ಗಾವ್ರದೆಲ್ಲಹವಾರೊಡೆಯರೆಲೆ । ಮಾವಯಿಂದಳಲಿದರುಸೊಸೆಯರುಹೊರಳಿಚರಣದಲೀ ॥ ೪೪ । ಅಳಲುಮೈಯಮಸುತನುನಿಮ್ಮನು । ನಲಹುವನುತಪ್ರಭುದ ಯಾಳುಗ । ಳೊಳಗಧಿಕನುತ್ತಮನುನಿಮ್ಮನುಪ್ಪೋಷಿಸುವನೆಂದೂ । ಕಳುಹಿದನುತರ್ದ್ಧೃತಭಾರ್ಯಾ । ವಳಿಯನೆಲ್ಲರನವರುಬಾಯ್ವಿ । ಟ್ಟಳಿಕುಂತಿಯುಬರವಹಾರುತನಿಂದರಿದಿರಿನಲೀ ॥ ೪೫ । ಅರಸಕೇಳ್ಕಾಕ್ಷಣಯುಧಿಷ್ಠಿ । ರ । ಧರಣಿಪಾಲನುಕುಂತಿಯನುತಾ । ಕರದುನುಡಿದನುಹೋಹೆನೆಮ್ಮೈಯ್ಯನುತಪ್ಪೋವನಕೇ ॥ ಇರೆನುನಾನಿಲ್ಲಿನ್ನು ಮಿಗೆತ । ಜ್ಜರಣಸಂನೇವೆಯನುವಾಡುತ । ಚರಿಸುವೆನುವನವಾಸವನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪನೊಡನೇ । ೪೬ । ಎಲೆಜನನಿನೀಭರತಭಾರ್ಯಾ । ವಳಿಸಹಿತ ದುಃಖಿಸಬೆನಡೆನಿಜ । ನಿಲಯಕೆನಲಾನುಡಿಯುನಾಲಿಸಿಕುಂವಿನಯದಲೀ ॥ ತಿಳುಹಿನುಡಿದಳುವೀನುವಿಪಿನ । ಸ್ಥಳಕೆಬಹಕಾರ್ಯಕ್ಕೆವಾನನ । ದೊಳಗೆಯೊಪ್ಪತರಾಷ್ಟ್ರಸೊಪ್ಪನುದೇಡವೀವಚನಾ ॥ ೪೭ ॥ ತನುಜಕೇಳ್ದಿನ್ನಿಂದುಮೊಡಲೀ । ಯನು ಖನತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೇವಃ । ವನುನನಗೆತಾನತ್ತೆಯೊಗಾಂಧಾರಿಯಿವರೊಡನೇ । ವನಕೆಹೋಗಿಹೆನಲ್ಲನಾನಿವ । ರನುಪ್ರಿ

ಯುದಿನ್ನೇವಿನೆನುವರಸುಖ | ವನುಯಶವನಾರ್ಜಿಪಡೆಬುದ್ಧಿಯಿದೆಂದಳಾಕುಂತೀ | ೪೯ | ಇವರಾವಿಪವಳೆಹೋಗಲಾನೀ| ಳಿ
ವನಭೊಳಗಿರೆವೈವಮಿಗೆಮ | ಚ್ಚುವುದೆಸುಜನರುಕೀರ್ತಿಸುವರೇಪರಳೆಹಿತವಹುದೇ | ವಿವಿಧಭೋಗೆಚ್ಛೆಗಳುಪುಚ್ಚಿ |
ತ್ಪವನುಕೊಡ್ಪವುತವಗಳಲಿಕಾ | ಲವನುಕಳೆವುತಲಿವರಿಕ್ಕೂಸೆಯುಸುವಾಡುವೆನೂ | ೮೯ | ಎನಲುಮಿಗೆದುಃಖಿಸುತಸಾಸಂ
ಜ | ನೆನಿವಯಮನಂದನನುತನ್ನಯ | ಜನನಿಯಿನ್ನುತಾಜಿಡಿಕೊಂಡಾನುದೈನ್ಯವಚನದಲಿ | ಜವನಕಳೆಳೆಪಾಂಡುಥಾಟಳ|
ಕನಮುಟ್ಟುನುತ್ತಗ್ರಸುತನಾ | ನನವನೊಳಿಪೇಕ್ಷಿಸುತನುಡಿದಳುತನ್ನ ಮನದನುವಾ ||೫೦ | ಇವರೊಡನನಾಪ್ರೋಗಿವನವಾ|
ಸವನುವಾಡುವೆನೆನುತಲೆನ್ನಯ | ಭವನದೊಳಗಾನಿದ್ದುಪಿಡಿದೆನುಳನತರವ್ರತವಾ ॥ ಕೆವಿಗಸೋನದಾನೀನನುಡಿಸಿಲು |
ವನಳುನಾನಲ್ಲಕ್ಕನೊತನನು | ಭವಿಸುವೆನುವನವಾನದಲ್ಲಹಹಾನಿವೈದಿ ಧಗಳಾ ||೫೧ || ಎನುತಲಾತ್ಮಸ್ಕಂಧಸಂಸ್ಥಿತ | ವೆ
ನಿವಗಾಂಧಾರಿಯಕರಾಗ್ರವ | ವಿನಯದಲಿತಾತೆಗದುವೆಬ್ಲನೆನಿಂದುವರ್ಗಾರ್ದಲೀ | ವನದಗವನಕೆನೀನುವಿಘ್ನಗ | ಳನು
ನುಡಿಯುಚೀರೀಗವಿಗೆನಿ | ನ್ನ ನುಜರಹಮಾದಿ ಸ್ಕಿಯಮಾರದಸಲಹುಕರುಣದಲೀ | ನೆನವ್ರತಿರುನೀನನವರತಕ | ರ್ನನನು
ದುರ್ಬುದಿ ಸ್ಥಯಲಿನಾನೂ | ತನನುಳಕೊಲಿಸಿದನಡಕೆಸಂತಾಪಗಳುಬಿತವೆನಗೇ | ತನುಜಕೇಳ್ದಾದರಿತಕಡುವಂ| ತನುಪಮಾ
ಧಿಕಧಾನಗಳವನಾ | ಡೆನಗೆಹಿತವದುಮರೆಯಂದಿರುನೀನೆಂದಳಾಕುಂತೀ| ೫೩ | ಕೊಲಿಸಿಕರ್ನನಕಪಟದಲಿನಾ | ನುಳದನೀಧ
ರಣಿಯುಲಿಯಕಟಾ | ತಿಳಿಯಲೆನ್ನ ಯಮನವವಿಧಮಾಡಿದನುಲೆಯೀದಾ| ಹಲವುಮಾತ್ಕೇನಾವಹಾತ್ಮನ| ನೊಲಿದಿನುಜರೊ
ಡಗೂಡಿನಿಚ್ಚಲು | ನಲಿಯುತಿರುನೀಧರ್ಮನುತಯೆಂದಳಲಿದಳುಕುಂತೀ ॥ ೫೪ | ತನುಜನೀನವರತಭೀಮಾ | ರ್ಜುನನಕಾ
ಲಸಹದೇವರಿಷ್ಟಗ | ಳನುಸಲಿಸುತಿರುದೌ ಪದಿಗೆಚಿತ್ತದಲಿಪರಿತೋಷಾ|ಜನಿಸುವಂದಪಮಾಂಭೂಪ್ರಜೆ | ಯನುನೀಹಾ
ವರಧರ್ಮಮಾರ್ಗದ | ಲಿನಿತುತಪ್ಪದೆನಡೆಯೆನುತಪೇಳಿದಳುಧರ್ಮಜಗೇ | ೫೫ | ಪಲವ್ರಬಗೆಯಲಿಧರ್ಮವ್ರತ್ಪನ | ತಿಳು
ಹಿನಂನಯಮನದನಿಶ್ಚಯ | ದೊಳಗೆಬಿಧಿಲತೆಯಿಲ್ಲವದರಿಂದಿನ್ನು ನೀನೀಗಾ | ಅಳಲದಿರುತೀರುಗೆಂದನುತಪೇ | ಳಲುಮರುಗಿ
ಮರುಮಾತನಾಡದೆ | ಬಳಿಕಸುಯ್ದುಳಲುತ್ತಲಿದ್ದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ | ೫೬ | ಒಳಿಕಭೀಮಾದಿಗಳಚಿತ್ಪಗ | ಳೊಳಗೆಬ
ಹಳವಿಷ್ಟಾದವುದಯಿಸಿ | ಯಳಲುತಿರಲಾವೇಳೆಯಲಿವೈತರಾಷ್ಟ್ರಭೂವರನೂ | ಕೆಲವುದೂರಾವ್ರಪ್ತೋದಾಕ್ಷಣ | ರಲಿಯು
ಧಿಷ್ಠಿರಭೂಮಿಪತಿಹಂ | ಬಲಿಸಿಕುಂತಿಯವದನವನುನೋಡಿಅತ್ತಲಿಂತೇದಾ | ೫೭ | ವನನೆನಸಿದವನದೊಳಗನೀ | ನಿನ
ಮಾಡುವೆನೆನುತಲಿಹೆಯನ | ಗೇನನೀಪರಿಹೇಳಿವಂಚಿಸಿಹೋಹೆಯೆಲಿಜನನೀ | ನಾನುಮರುಮಾತಾಡದಂದಿ | ನೀನುಬೀಳ್
ಧಿಸಿಕರುಣವಿಲ್ಲದೆ | ಕಾನನಕೆತೆರಳುವರೆಯಕಟಕಟೆನುತಹಲುಬಿದನೂ | ೫೮ | ಕಳುಹುವೆನೆನಾನಿನ್ನನದವಿಗೆ | ಯಿಲಿಜನ
ನಿಸೌಮ್ಯಜ್ಯಭೋಗಂ | ಗಳನುನೀನೋಡುತಿರೆಭೋಗಿಪೆನೆಂಬಬುದಿ ಧ್ಯಯಲೀ | ಬಳಲಿಬಹಳೋಡ್ಯೋಗದಲಿಹಗೆ | ಗಳಜ
ಯಿಸಿಕೈಕೊಂಡನೆಂದೀ | ಯಿಳೆಯನಕಟಾವ್ಯರ್ಥಜೀವನನಾನೆಂಸಂ | ೫೯ | ಎನಗೆಬುದಿ ಧ್ಯಯಹೇಳಿಕೊಂಡಿರು | ಜ
ನನಿವೊದಲಾದೇವಕೀನಂ | ದನನುನೀವಾವಂದದಲಿನಪಸಿದಿರಿಯದರಂತೇ | ಮನವೋಲಿದುಸ್ಕಂಧಹೈಸೀನುಡಿ | ಯನುಸಲಿ
ಸುನೀಹೋಗದಿರುಕಾ | ನನಕೆನಲುದುಃಖಿನುತಸುಮ್ಮನೆನಡದಳಾಕುಂತೀ | ೬೦ | ಅನಿಲಸುತನಿಂತೆಂದನದಾ | ಜನನಿ
ಯೊಡನೆಲೆತಾಯೆಯಮನಂ | ದನನನಕಟಾಪಟ್ಟುಹೋಹರೆಪೂರ್ವದಲಿನಿನ್ನಾ | ಅನುಮತಿಯಲೀಮಾಡಿಯಾಯೋ | ಧನ
ವಹಗೆಗಳಜಯಿಸಿಧಿಪಾಸಿರಿ | ಯನುವಡದೆವಿದಪೆಟ್ಟುಹೋಹುದುಧರ್ಮವೇನಿನಗೇ | ೬೧ | ಮನಕಳಚಿಕಾಗಿದ್ದಾನಾಗ| ಳ
ನುರಚಿಸುತನವರತಲಾಶ್ರಿತ | ಜನರನಲಹುತಬಂಧುಸಂದೋಹವನುಪೋಷಿಸುತಾ | ಘನತರೈಶ್ವರ್ಯವನುನಾವಿಂ |ದನು
ಭವಿಸೆನೀನೋಡುತಿರುಯೆಲೆ | ಜನನಿಮನ್ನಿಸುಮಾತನೆಂದನುಭೀಮದುಃಖಿಸುತಾ ॥ ೬೨ | ಮೋದಲುಮಾದ್ರಿಸುತರುವನ
ವಾ | ಸದಲಿನಲಗಲುಕೇಳಿನೀಚಿ| ತ್ತದಲಿಮರುಗುವೆಯೊಗಲಿವರಿಗೆಬಹಳಶೋಕಗಳೂ| ಉದಯಿಸಲುಶೋಕರಾಟವಿಗೆಹೋ|
ಹುದುಸಲುವುದೇನಿನಗೆಯೆಂದುಸು| ರಿದನುಳನದೈನ್ಯದಲಿಕುಂತಿಗಣವನನಂದನನೂ | ೬೩ | ಅತ್ತೆಯಾಪರಿಯಗಲಿಹೋ
ಹುದು | ಚಿತ್ತದಲಿಪರಿತಾಪವನುಕೊಡ | ಲಿತ್ತಲುರುದೌ ಪದಿಸುಭದ್ರೆಯರ್ದಿಕದೈನ್ಯದಲೀ || ಮತ್ತೆವಾಡವರ್ಧಿಕಶೋ
ಕಾ | ಯತ್ತರಾಗುತಕುಂತಿಯನುಬಿಂ | ಬತ್ತಿದರುಪರಿಜನಗಳಲಲುತಬಂದುದವರೊಡನೇ | ೬೪ ॥ ಮರಳಿಹೋಗದೆತನ್ನ
ಮಕ್ಕಳು | ಪಿರಿದೆನಿಪಶೋಕದಲಿಪಿಂದೈ | ತರಲುಕಂಡಾಕುಂತಿಪೆರುಸುಂಡಿಗಳನುನುಡಿಯುದಿರೇ | ತಿರುಗರಿಪರೆನುತ್ತಶೋ
ಕವ | ನಧಿಹರಿಸಿಕೊಂಡಾಗಬರುತಿಹ | ಪರಿಜನಂಗಳಕೂಡೆನುಡಿದಳುಸುತರುಳೇಳ್ವಂತೇ | ೬೫ | ನೋಡಲುತನ್ನನುಪತಿ·
ಯಲೇಕಾ | ದಿದೆನುಹಗೆಗಳಕೊಂದೆನೆಂದಾ | ಡಿದನುಭೀಮನುನಾನುಮ್ಮನೆಹೇಳಿದವಳಲ್ಲಾ | ಆದನರುಹುವೆನುಳಳಿ
ದುದುರ್ಯೋ| ತದಲಿಸೋತರುನಭೆಯೊಳಗೆಧರಿ | ಸಿದರುಳನಭೃಂಗವನುತಾವೆದೆಯಾದರವಯಳಕೇ || ... • ||೬೬||

ಬಳಿಕಕೌರವಗಳಿಂತೆಂಬೋದರು । ತೊಳಲಿದರುಕೊಡೆಯಗಬಲುಗೋ । ಟಲೆಯತನನುಭವಿಸಿದರುದೈನ್ಯಲೀಕುಂವಾಕರಿಂ।
ಅಳಲಿನಾನದತಾಳಲಾದೆ । ಕಿಳಿದುಕಾರ್ಯದಹದನಸಂಧಿಗೆ । ಜಲಜನಾಭನುಬರಲುನುಡಿದೆನುನನ್ನ ಮನದನುವಾ ।೬೬ ।
ವರಿಭವಿಸಿನಲಗಿಸಿದಾಯಾ । ದ್ಯರನುಮತ ತನುಸರಿಸಿತಾನವ । ವಿರಳೆಳಗೆಬಂದಿರಲದೇತಳಕೆಕಾರ್ಯವಲೀ । ೧೯೦
ಕೈಕೊಳಚೀಹುದೆಂದೆನು । ಹರಿಯೊತನೆಯಿನಿತಲ್ಲದೆನಗೀ । ಸಿರಿಯಮೇಲಣಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಂದಿನಿತಿಲ್ಲಮನದೊಳಗೇ ।೯೯।
ಕ್ಷಿತಿಪರೊಳುಹೆಸರಾಗಿನಾಗಾ । ಯುತಪರಾಕ್ರಮರಾಗಿಕತ್ರು । ವ್ರತತಿಯಸುಖಂಡಿಸಲುತಕ್ಕುರುಕೌರ್ಯವ್ರುಟೂದಾ ।
ಸುತರವೈನ್ಯವಸೋಡಲಾಧದೆ।ಪ್ರತಿದಿನವುದುಃಖಿಸುತಲಿವರಿಗೆ। ವಿತತವಿಭವಗಳಪ್ಪುದನುಬಯಸಿದುಮನದೊಳಗೇ ।೯೮।
ಎನುತಬಳಿಕಾಕುಂತಿಯಮನಂ । ದನನನೀಕ್ಷಿಸಿಬಳಿಕದೌದಿ । ಯನುಕರದುತಾತೋರಿಮತ್ತೆಂದಳವನೊಡನೇ ।ಮ
ನೆಯೊಳಿರೆಮೇಲಾವ್ಯುದ್ಧವುಂದಲೆ । ಯನುಪಿಡಿದುಬೀದಿಗಳೊಳಿಳತಂ । ದನುದುರುಳಿದುಕಾರ್ಯನನುತಾಮೀಕ್ಷಿಸುತಲಿರ
ಲೂ।೭೦।ಬಳಿಕಸಭೆಯಲಿಬಸಳಭಂಗಂ। ಗಳನುಮಾಡಿದರಿಳಿಗಾಸಭೆ। ಯೊಳಗೆನೆಲಸಿದಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರುಮಾಣಿಸಿದರಿಲ್ಲಾ।
ಅಳಲಿಭೀಮಾರ್ಜುನರುಕೌರವ । ಕುಲವಿನಾಶಕೆಸುಪ್ರತಿಜ್ಞಾಯ । ಬಲಿದುಕೊಂದರುನನ್ನನೀಪವನಜನುದೂರಿದನೂ।೭೧।
ಘನಮಹಿಮನಸಭಾಂಡಧರ್ಮಿ । ಕನಕುಲಕೆಕೇಡಾಗುತಿದೆಯೆಂ । ದೆನುತತನ್ನೊಳುತೀನೆದುಃಖಿಸಿನಿಮಗೆಪಿರಿದಾಗಿ । ಏ
ನಿತುಪರಿಯುಭಾಗ್ಯವನುಜಯ । ವನುಬಯಸಿಕೌರವರೊಳಾಯೊ । ಧನವಮಾಡಿಸೆನುತ್ತನಾಹೇಳಿದೆನುಕೃಷ್ಣನಿಗೇ।೭೨।
ಆನಿಲಸುತನದಕೇಗಳಾಯೋ । ಧನವಮಾಡಿಸಿದಾತನೀನೆಂ । ದೆನುತದೂರದನೆನ್ನನೆಂದಾಜನನಿವಿದಿತಿಲೂ । ಮನದೊಳ
ಗೆಲಜ್ಜೆಪಿದರಂತಕ । ತನುಜಭೀಮರುಬಳಿಕಲಾಭೋ । ಮನಮನವುನೆರೆನೋವುದೆಂದಿಂತೆಂದಳಾಕುಂತೀ ।೭೩। ಎಲೆಯು
ಧಿಷ್ಠಿರನನ್ನಮಾನನ । ದೊಳಗಿದಕೆನೋವಿಲ್ಲನುಡಿದೆನು । ನಲೆವಿನೋದಮಭೀವನೊಡನಿದಕೆನ್ನುಮರುಗದಿರೀ । ಒಲಿದು
ನೀನೇವಮಾಡಿಸಲುವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿದಾನಗಳವಾಡಿದೆ। ನಲಳುಸೌಖ್ಯವನನುಭವಿಸಿದೆನುಬಂಧುಜನಸಹಿತಾ ।೭೪ ॥ ಧರಣಿ
ಗಜ್ಜರಿಯಿಂಬವೊಲುನೀ । ವಿರಚಿಸಿದವರತುರಗಮೇಧಾ । ಧ್ವರವನಾಕಣ್ಣಾರೆನೋಡಿದೆನಿಂನಿವುಗಾದಾಗ। ಸಿರಿಯಕಂಡೆ
ನುಸಕಲಭೂಗೋ್ಯೀ ।ತತ್ಕರದಲಾವುದುಕೊರತೆಯಿಲ್ಲಿ । ನ್ನುರುವವಮಾಡುವರೆವಿಪನಳೆಹೋಹೆನಿವರೊಡನೇ ।೭೫ ॥ ತೆ
ನುಜಳೇಳ್ಕೆರಾಜಭೋಗಕೆ । ಮನವೆರಗದಿನ್ನೀಗಳೀಮು । ಪ್ಪಿನಲಿಸುತವಃಫಲವನೇಕಾಮಿಸುವೆನಿವರೊಡನೇ ॥ ವನಕೆ
ಹೋಹುದೆಕಾರ್ಯವೀನೆರ । ವೆನಗೆದೊರಕದುಮತೆ ನಾನಿಂ । ದಿನಿತನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನುನನ್ನನುಳಿಯುಹರುಷದಲೀ ॥೭೬।
ಅನವರತನೀಭಾವಗೇಯ । ಕ್ಕನಿಗೆಕುಕ್ಷೆಯನುಮಾಡುತಫನತಪವವಿರಚಿಸುತಸುಜನರಮನವಮೆಚ್ಚಿಸುತಾ । ವನ
ದೊಳಗನುದಿನಕಾಲವನುಕಳಿ।ವನುಮರಳಿಮಕ್ಕಳಿಸನೀವೆಂ । ದೆನುತಲೀಪರಿಕುಂತಿಸಂತೈಸಿದಳುನಿಜಸುತರಾ ॥ ೭೭ ॥ ಅವ
ನಿಪಪತಿಕೇಳ್ದಳಾತಗಲಾಪಾಂ । ತುವಿನಪಟ್ಟದದೇವಿವನವಾ । ಸವನುತಮೊಡಗೂಡಿಮಾಡುವೆನೆಂದುಬಂದುದನೂ । ಕವಿ
ದುಬಹುವಿಧಕೋಕದಲಿಪಾಂ । ಡವರುವೀಡೆಂದೆನುತಸಂತೈ । ಸುವುದನೀದಾಸಮಧಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಂತೆಂದಾ ।೭೮।
ಎಲೆವಿಧುರಸಂಜಯರುನೀವಿಂ । ದೊಲಿದುಕುಂತಿಗೆಹೇಳಿಯುಮಜನ । ಲಲಿತವಚನವಮಿಾರದಿಪ್ಪಂದದಲಿನೀವೆಂದೂ । ಕಳು
ಹಿಪನುಬಂದವರುಬಸುವಿಧ । ದಲಿತನಗೆಜೋಧಿಸಿದರಾನುಡಿ । ಗಳನುಕೇಳಿದೆಹೋಹಪನುವರ್ಧಳುತಪ್ಪೋವನಳೇ ॥ ೭೯ ।
ಕರದುಮಕ್ಕಳನೈವನನುಸೊಸೆ । ಯರನುಹಿತರನುಬಂಧುಜನಬಾ । ರ್ಯರುಗಳನುವ್ಯೋಲಿದೆಲ್ಲರನುಳಕ್ಕೆ ಕೈವಿನಯದ
ಲೀ । ಹರಸಿಲಾಲಿಸಲೆಸಲೆಸುಖಿಗಳಾ । ಗಿರಿಯೆನುತಸಂತೈಸಿಪಾಂಡುಪಿ । ನರಸಿನಿಲಿಸಿದಳಧಿಕದೈನ್ಯವಪೀರುತಾಸಮಯಾ।೮೦।
ಮನದೊಳಳಲುಬ್ಬರಿಸಿಕುಂತಿಗೆ । ಯಾನಿಬರಭಿವಂದಿಸಿಪ್ರಕ್ಷಿಣ । ವನುರಚಿಸಿಕಣ್ಣಿರುತೊಟ್ಟಿಡಲಾಗರೋದನದಾ ।
ನಿನದದೆಸೆಗಳಕವಿಯೆನಿಂದರು। ಜನವಕೈಳಿವಾಂಡುನೃಪನಂ । ದನರುಜನನಿಯಕೂಡೆನಡೆದರುಮತೆ ೃಜಿಂಬಿಡದೇ ।೮೧।
ಕೆಳಗೆಲೋಚನವಾರಿಗಳುಗಳ । ಗಳನೆಸುರಿಯಲುಗದ್ಗದ ವ । ಗಳಲಳುತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗಾಂಧಾರಿಯರಬಳಿಗೈದೀ ॥
ಬಳಿಕಕುಂತಿಯನವರಕೂಡಿಸಿ । ಎಲೆಜನಕಳೀಮಿಮ್ಮಬಿನ್ನಹ । ಗಳನೆನುತದೈನ್ಯವನುಸುರಿದರುಪಾಂಡುನಂದನರೂ।೮೨।
ವನಕೆಹೋಹಿರಿನೀವುಬಳಿಕೀ । ಜನನಿಯನುಸೇವಿಸುತಕಾಲಂ । ಗಳನುಕಳಿವೆನೆನುತ್ತಬಹುವಿಧದೈನ್ಯಭಾವದಲೀ । ಪೃ
ನವೆನೆಲುವಾರ್ತಿಸಿದಡೆಲೆ । ಜನಕನಿಲ್ಲದೆಬಂದಳೀವಾ । ನಿನಿಗೆಬುದ್ಧಿಯುಹೇಳಿಕೊಂಡಿರಿನೀವ್ರುವಿಪಿನದಲೀ । ೮೩ । ಈವ
ನಿಪತಿಯನವರತಪಮಾಡುವ । ಸೇವೆಗಳಕೈಕೊಳಲುಜೀಹುದು । ನೀವೆನುತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗಾಂಧಾರಿ ಎಸಿಬ್ಬರಿಗೇ।ತ್ರೀ
ವಿದತಿಕೋಕದಲಿಕುಂತೀ । ದೇವಿಯನುಬಳಿಕಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ದೇವನೊಪ್ಪಿಸಿದನುಪತರದುಃಖವಿಹ್ವಲನೂ ।೮೪ ॥
ಬಳಿಕಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆತ । ಲ್ಲಲಸೆಗಾತಾ ಮಂಜಿಗೆಪ್ರಹ್ಲಿಣಗ । ಳರಚಿಸಿದಂದಪ್ರಣಾಮುಂಗಳನುನೆರೆಮಾಡೀ। ಕಿಳಿ

ಯಲರಿದೆನಿಪತುಳಕೊಶಕದ | ಲಳಲುವಾಭೂಮಿವರತಕ್ಕೆಸಿ |ಯೊಲಿದುಹರಸುತಪೀಳುಕೊಟ್ಪರುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದಾ | ೪೫ ||
ಜದನಕೇಳಲ್ಲಿದ್ದಕಾಂತಾ | ಜನವನೊಡಗೊಂಡಾಗಕುಂತೀ |ತನುಜರೈವರುಹಿಂದನೋಡುತಬಂದುಗಜಪುರಕೇ | ಮನೆಗ
ಳನುಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿಯಗಲ | ದೆಯನವರತಲವರಿದ್ದರಾವುಗ | ಗಳನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಮರುಗುತಿರ್ದರುಬಹಳಪೇದದಲೀ | ೪೬ |
ಅನಿಲಜನೊಳಾಧರ್ಮಜನುಹ | ಸಿ ನ ಪುರದೊಳಂತುಚಿತವಹವ | ರ್ತನದೊರ್ದನುಬಳಿಕಲಾಭೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರಭೂವರನೂ | ಮನದಹರುಷದಿಕುಂತಿಸಂಜಯರನು | ವಿದುರಗಾಂಧಾರಿಯೊತ್ವಿ | ಗ್ಜನಗಳೊ
ಡನೈತರಲುಬಂದನುಸುರನದೀತಟಕೇ | ೪೭ || ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳುಗಂಗಾ | ತೀರವನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ | ಸೇರಿ
ವರಪೂತಪ್ರದೇಶದೊಳಲ್ಲಿಯಧಿವಸಿಸೀ | ಧೀರವೃತ್ತಿಯಿಲಾಗಳುಚಿತಾ | ಚಾರವೆಲ್ಲವನಡಸಿಶಿಖಿಯನು | ದಾರಭಕ್ತಿಯು
ಲಚಿಸಿದಮಿತ್ರಿವರ್ಗಜನಗಳೊಡನೇ | ೪೮ | ಅನಲಗಾಹುತಿಕೊಟ್ಟುಯಾಚಕ | ಜನಕೆತತಾ ಕ್ಕಲೋಚಿತಭೋ | ಜನವಿ
ಧಿಯುಸಂಘಟಿಸಿಯಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಮಿಪನೂ | ಮನವ್ಪೊಲಿದುಗಾಂಧಾರಿವೊದಲಾದನಿಬರೊಡಹಾರತಂತ್ರಗ | ಳನುರ
ಚಿಸಿನದೊ ಗ್ಗಿಳಿಯಲಿರಾವಿನವನೂಕಿದನೂ |ಬಳಿಕಸೂರ್ಯನುವ್ಯದ್ಧನಾಗುತ |ಸಲಿವ ವೃಧುಳದಹಗಗನಪ್ರರದಲಿ | ನಿಲ
ಲುಚಿತವಿನ್ನಿಲ್ಲೆನುತಲದನಾಗತಾಬಿಟೂಪ್ಪ | ಅಳಲುತಿರೆಬಹುಚಕ್ರವಾಕಾ | ವಳಿಗಳಾಗಳಹೋದನಸಾ ತ್ಪಲಶಿಖರವನವಾ
ಸವನುವಾತುವರೆಬೀಗದಲೀ | ೯೦ | ಜನಪಕೇಳ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ | ಕನುಒಳಿಕಸಾಯಂತನಕ್ರಿಯೆ | ಯನುಸರ
ಚಿಸಿಯಾಸಮಯದಲಿಯಾವಿದುರಸಂಜೆಯರೂ || ತನಗೆವಾಡಿದದರ್ಭೆಗಳವೃದು | ವೆನಿಪಕಯ್ಯೆಯಮೇಲವಡಿಸಿ | ದ
ನುತದಂಖ್ರಸವಿಷಪದಲಿಗಾಂಧಾರಿಯೊರಗಿದಳೂ | ೯೧ || ಬಳಿಕಗಾಂಧಾರಿಯನಮಿಪ | ಸ್ಥಳದೊಳಗೆಯಾಕುಂತಿಯೊರ
ಗಿದ | ಳೊಲಿದುವಿದುರಾದಿಗಳುತಾವಂದವರಬಳಿಸಿನಲೀ | ಮಲಗಿದರುಯಾಮಿನಿಯನಂದಿಗೆ | ಕಳೆದರಿತಿಯಲಿಮತಾ ತ್ಪ
ಜಲಜಬಾಂಧವನುದಯಿಸಿದನುದಯಾದ್ರಿಶಿಖರದಲೀ | ೯೨ || ಆನಳಿನಹೃದ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ | ಕನುಒಳಿಕಕಾಲೋಚಿತಗ
ಳಂ | ದೆನಿಪಕರಣೀಯಗಳವಿರಚಿಸಿತನ್ನವರುಸಹಿತಾ || ಮನವ್ಪೊಲಿದುಬೀಗದಲಿಗಂಗಾ | ಧುನಿಯತಾವೃತ್ತರಿಸಿಯುತಿಪಾ
ವನಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕೆ ಕ್ಕಬಂದರುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ | ೯೩ | ಕ್ರಮದಲಲ್ಲಿಯದೊಂದುಪುಣ್ಯಾ್ಯ | ಕ್ರಮದುವಾಂತದಲೊಪ್ಪುವ
ತ್ಯು್ಯ | ತ್ತಮರುಭ್ಯಯಿಯಲಿಯಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕುಳಿರ್ದಾ | ತಮತಮಗೆವಿದುರಾದಿಗಳುವಿ | ಕ್ರಮಿಸಿದುತತ್ಕ್ಷ
ಣದೊಳಿವರಾ | ಗಮನವಚ್ಚರಿಯನುತಲಲ್ಲಿದ್ದವುನೋಡಿದರೂ | ೯೪ ||ಅವರೊಳಗೆತವತಿಯಕುಲಪ್ರೋ್ಕ್ಷಿ | ದ್ಧವನೆನಿಪಕ
ತಯೂಪನೆಂಬಾ | ಖ್ಯವುಮೆರೆವರಾಜರ್ಷಿಸುತ್ತಮನೊಬ್ಬನೈತಂದೂ || ಇವರನೀಕ್ಷಿಸಿಬಳಿಕಲತಿಗಾ | ರವದಲೊಡಗೊಂ
ಡೆ ೈದಿಮನದು | ತ್ಸವದಿತನ್ನಾಕ್ರಮದವರ್ನಾಲಯದೊಳಗಿರಿಸಿದನೂ | ೯೫ | ಬಳಿಕತಾಭೃರ್ಯದಿನತ್ಕ್ರಿಯೆ | ಗಳರಚಿ
ಸಿಯುವಚರಿಸಿಯಾಶ್ರಮ | ಗಳಲಿಯಿಲ್ಲಿಯೆನಿಲುವೆವೆಂದುಗತತ್ಕ್ಷಭೂವರನೂ | ಒಲಿದುಸಂಜಯವಿದುರನೊಡನಿಂ | ದೆಲೆ
ವನೆಯನಿವ್ವಾಡಿಯಿನೆಸ | ಲ್ಲಲಿತವನಹವ್ಪೊಲುವಾಡಿದರುಖಿನವರ್ನಶಾಲೆಗಳಾ | ೯೬ || ಆರನಕೇಳ್ಗಾಂಧಾರಿಸಹಿತಾ |ಕು
ರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಯಲ್ಲಿನುವ್ರತ | ಪರನೆನಿಸಿವಲ್ಕಲದವನಗಳನಿತವರಿಚಿನೀ | ವರತಪವಚರಿಸಿದನುನತಿಸಹಿ | ತುರತರದ
ನ್ಯತಗಳನುಕ್ರಮಂತಿಯು | ಚರಿಸಿದಳುಸಂಜಯನುವಿದುರನುತಪನತೊಡಗಿದರೂ | ೯೭ | ಇರದೇಹದವಾಂಸವೆಲ್ಲವು | ಕ
ರಗಿಭವಾಸ್ಥಿಗಳಕಾಣಿನು | ತಿರಲುದಾರುಣತಪವನಾಡುತಲಂಧಭೂವರತು |ನರಸಿಜಾನನಜನಕವೇಂ | ಗಿರಿಯಂಧಿವನಹ
ಕ್ಕಷ್ಣರಾಯನ | ಚರಣಕಮಲಲಂಗಳನುಭಜಿಸಿದನಧಿಕಭಕ್ತಿಯಲೀ | ... ... ||೯೮ |

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೯ ಪದ ೨೦೬೯ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ | ಆದರಿಸಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರ್ಮ | ನುತಾದಿಗಳಿಗಾವ್ಯಸತೋಷದಿ | ತಾದಿಭಾರತಯುದ್ಧದಲ್ಲಿನು
ಡಿದವರೆಲ್ಲರನೂ || ... ...

ಪದ | ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲತತ್ಕುರುವೃದ್ಧನೀವರಿ | ತಾಳುತಧಿಕಕ್ಲೇಶವನುಮಾಡುತ ತ್ತಿರೆತವ
ನಾ || ಮೇಲಿನಿಳಿಯಲಿರೊಂದುದಿನವುನಿ|ಜಾಲಸಹಿತವರನುನಿರೀಕ್ಷಿಪ | ಲೀಲೆಯಲಿನಾಡದಮಹಾಮುನಿಯಬ್ಲಿಗೈತಂದಾ |೧|
ಮುನಿವರನುಬರಲುನರನೀಕ್ಷಿಪೆ |ನೆನುತಲಾಕತಯೂನೈತಂ | ದನಿಬರಿಗೆಯಘ್ರ್ಯಾದಿಸತಾ ತ್ಕರವನುನೆರೆಮಾಡೀ | ವಿನಯು
ಪಚಾರಗಳಲುನುತದ | ಮುನಿಪನಾತನುಸಹಿತಧೃತರಾ | ಷ್ಟ್ರನಸವಿಷಪಳೆಬಂದನಾಮುನಿಜನಳೊಡಗೂಡಿ | ೨ | ಆತನವ

ಕಾಗ್ನಿಯುನಳಂದತಿ । ಕೌತುಕಪಥನಿಸಿದಮುಧಕೆ ॥ ಸಮೀಪತಾಗಿಯತನಂ ನೃಸೇಂದ್ರನಚರಣಕಥಿನಮಿಸೀ । ಪ್ರಣತಪಥ್ಯ
ನನಗಳನುಳಿಂಡೆ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿಕುರ್ಯಿರ್ದರಾಕಂ । ಜಾತಪೀಳನಸಕನುಬಳಿಕಾದರದಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೩ । ಎಲೆಕುರುಪ್ರವರೇ
ಣ್ಯಕೇಳು ಡ । ನೊ೨ಲಿದುಶತಜಿನಾ೨ಮಭೂವನ । ಕುಲದಲುದ್ಭವಿಸಿದಸಹಸ್ರಜದಾಮ್ಯಭೂವರನೂ । ಇಳೆಯುಭಾರವ
ತನ್ನಸುತನಲಿ । ನಿಲಿಸಿಬಂದೀಯೊಕ್ರಮದಲಿ । ಲಿದ್ದಲಳಿತತಪವನುಮಾಡಿಯಿಂದ್ರಸುತ ತ್ವವನುಪಡದಾ । ೪ । ಆದಿಯಲಿ
ಮಿಗೆಭರತಕುಲುಳು । ತಾ ನ್ಸದಿಗಳುಮಿಗೆವಲರುತಮಗಳ । ನಾದರದಿಬಂದೆಲ್ಲರೀಯಾಕ ಮದೊಳಗೆವಾಡೀ । ಅವಿತೀಯಾರ್ಥ
ಪಗೆಸರಿಮಿಗಿ । ಲಾದವಪದವನುಪರದೊಳಗೆತಾ । ವೈದಿದರುದುಷ್ಪ ನೃವಿತರದಿಗದರಿನೀಕ್ಷೋತ್ತಾ । ೫ । ಅನಳಪರಾಜರ್ಬಸೆ
ತ್ತಮ । ರನುಸತತವಾಗಿಲ್ಲಿಕಾಪಿನು । ಜನವನಿನಗೀಕ್ಷೋತ್ತ ದಲಿವಾತಪವಚರಿಸುವುದೂ ॥ ಖನಮಹಿಮನೆನಿಸಿದವರಾಕರ । ತೆ
ನುಜನುಕೃಪೆಯಿಂದಲಾಡುದು । ನಿನಗೆಯುತ್ತ ಮಪದವುವರಲೋಕದಲಿಸಿದ್ಧಿಪುದೂ । ೬ । ವದೊಳಿಗಾಂಧಾರಿನಿನ್ನೊಡ
ನುಸುಕೃತಫಲದಿಂದಬಹಳಾ । ದರಿಸಿನಿಮಗೀರೀತಿಯಲಿಕುರುಕ್ಷೆಯನುಬಿಡಬೇ । ವಿರಚಿಸುತಲಿರೆಕುಂತಿಯಾಕ್ಕೇ । ಕ್ವರನ
ನೇರುವಳೀಗಳನುದಿನ । ಸುರವನಿದಿರಲಿನಿಂನನೆನವನುಪಾಂಡುಭೂವರನೂ । ೭ । ಖನವೆನಿಪಸತ್ಕಾರವನುರಚಿ । ವನುನಿಮ
ಗೆಯೊವಾಂಡುಧರಣೀ ।ಕನುವಿಚಾರಿಸಿಧರ್ಮವೇರೂಪಾಂಡಧರ್ಮಜನಾ । ತನುವನಂತಕಮೂರ್ತಿತಾನೆಂ । ದೆನಿಪವಿದುರನು
ಪ್ರೊಗುವನಂಜಯು । ನಿವಿಷರಲೋಕದಲಿಯಾಯತವಾಂದುಬೀತಾರಾ ॥ ಎನಲುಳಿಯತನಾರದನನುಡಿ । ಯನುಬಳಿಕಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪತಿ । ಮನವೊಲಿಸುಗಾಂಧಾರಿಕುಂತಿಯುನಂಜಯರುನಲಿಯೇ । ಜನಪಳೇಳಲ್ಲವ್ಯನಂಯಮಿ । ಜನರಿಗಾ
ದುದುಸರಾಷಕತುಯೂ । ವನುನಗುತೆಲಾವದ್ಯಹೀಳನಸುತನೊಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೯ । ಅನಳನಾರದಮುನಿಪ್ರಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರ ನಿಗೆನದ್ಧತಿಸಿದೊಳಿಹುದೆಂ । ದೆನುತಲರುಹಿದಪದ್ವಿಶೇಷವಳೀಳಿಬೀಕಾದನೂ । ಯೆನಗೆಬೋಧಿಸುನೀನುಕೃಪೆಯಿಂ । ದೆನ
ಲುನಿಜರಪನಾಂಕುಚಂದ್ರಿಕೆ । ಯೆನುಜರೆಯಲಾವದ್ಯಹೀಳನತನುಜನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೦ । ಎಲೆಮುನಿಪಕತಯಾಮೂತಳೇಳ್ಳಿ । ಬ
ಲವಿರೋಧಿಯುಸಭೆಗೆನಾಮನ । ನಲಿದುಪ್ರೋಪೆನುಸ್ಪರ್ಧಿಪವನವೀಕುರುಕುಲೋತ್ತ ಮನೂ । ಅಲಘುತಪವನುರಜಿವನಾರ್ಜ
ಯಿ । ನಲೆಯರದುವಾಲೋಕದಲಿಯೆನೆ । ಲಲಿತವುಘರಾಲಪದಲಿಕತವನ್ಯುವಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧೧ । ಮುನಿಪತಿಗೆಜನಿಯೆಸಿದ
ಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರ ನುಮಹಾತ್ಮನುಮೂರುವನರ್ಷವು । ಖೆನತಪವನಾಚರಿಸಿನಿಜಸತಿಸಹಿತಧಾತ್ರಿಯಲೀ । ತನುವಪಟ್ಟಿವೃತ
ಹನುನವಾ । ಜನನೊಡನೆಸಂಗಡಿಗತನವದು । ಜನಿಸಲಾತನತಕರದಲುತ್ತ ಮಪದದಲಿನಿದಪನೂ ॥ ೧೨ । ಎನುತಲಿದನೆಲ್ಲವ
ನುಸುರವತಿ । ಯೆನಗರುಹಲಾವಾಂಡುನೃವನಾ । ನನಸರೋರುಹವರಳಿಯಲ್ಲಯೆನುತ್ತ ನಾರದನೂ । ವಿನಯದಲಿವಿವರಿಸ
ಲುಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರ ನಿಗೆಯುಳ್ಳಿಹಸಕಲಸಂಯಮಿ । ಜನಕೆಯಾಶ್ಚರ್ಯಪ್ರವೋದಗಳಾಗಜನಿಸಿದಪ್ರಾ ॥ ೧೩ । ಪ್ರಿಯದಿ
ಲೀರೀತಿಯಲಿದ್ದೂ । ಟ್ಟಯನಡಸಿಯಾಮುನಿವನಾತ್ಮ । ಭೃಯಲಿಪ್ರೋದನುಒಳಿಕತತ್ಕಾಲದಲಿಪಾಂಡವರೂ ॥ ನಯ
ನಜಲಗಳುಸುರಿಯೆನಿಜಜನ । ನಿಯನುಮಿಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಾಂಧಾ । ರಿಯಾನುನೆನವುತಲಳಲುತಿರ್ದರುಖೋದಜನದೊಡನೆ ॥೧೪॥
ತೊಳಲುತಿಹರೆಂತಕಜವಿಪನ । ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಶಿರೀಷಕುಸುಮೋ । ಜ್ವಲಿತಮೃದುತರಗಾತ್ರಿಯರುಗಾಂಧಾರಿಕುಂತಿಯರೂ ।
ಸಲಿವಭಾರ್ಹನುವೃದ್ಧನಾಕುರು । ಕುಲತಿಲಕಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನತಿಕೋ । ಮಲಕರೀರನುತಪವಸ್ಸಿರಿವಿನೆನಿತವರುಗಿದ
ರೂ । ೧೫ । ತನುಜರನುರಾಜ್ಯವನುಬಿಟ್ಟವ । ರನಿಬರೇತಕವನಕೆಗಮಿಸಿದು । ಖನತರಾಯಾಸಗಳನಪಿವರುವಿದುರಸಂಜ
ಯರೂ । ತನುಗಳಕಟಾಬಾಡದಿಹುದೇ । ವಿನಯಭಕ್ತಿಗಳಿಂದಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರ ನನುಸೇವಿಸಿಪ್ರೋದರೆಂದಳಿದನುಯಮ
ಸೂನೂ । ೧೬ ॥ ತನುಜರೆಲ್ಲರುಮುಡಿದುಮುಖವು । ಮನದೊಳಿಡುಸಿರಲೀಗಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರ ನುಬಲನಂದನೆಯುಕುಂತಿ
ಯರಡವಿಗೈದಿದರೂ । ವನದೊಳಗೆಭಳಿಭಳಿಸಿಬಿಸಿಲಿಗೆ । ತನುಖನೊಡ್ಡಿಯೆಗಡ್ಡೆಗಣನನು । ತಿನುತಬಳಲುವರಕಟಕಷ್ಟವೆ
ನುತಳಲಿದನುಭೂಪಾ । ಮನದಕೋಪದಲಖಿಳಬಾಂಧವ । ಜನವನೆಲ್ಲಪಸಪರಿಪವ್ಯನಂ । ಜನಿಸಿತಿಲ್ಲತಿಕ್ಷೆಯಂಕಟಾನಂಮ
ನಂದನರೂ । ಅನಿಬರಿಬಿದರುಮಂದಹಿಸಲಿಕ । ರ್ನನನುಕೊಂದೆವುತಿಲಿವಡಿರಿಯ । ಣ್ಣನವಧಿಸಿದಳಿತತಿಗಿನಿಷ್ಕೃತಿಯೆಂಬಳು
ತಿನಗೆಂದಾ । ೧೪ ॥ ಎನುತಲಿರೀರೀತಿಯಲಿಮರುಗುತ । ಲನುದಿನವುತತ್ಪಾಂಡುನೃವನಂ । ದನರುದುಃಖದಿರಂಜಭೂಗರಗಳೆ
ನುನೆರೆವಿದೂಷ್ಟ । ತನುವನಲಗಿಸಿಕೊಂಬರಾದೃಪ । ದನತನೂಜಿನುಭದ್ರವೋಲಾ । ಜನಿತಯರುದುಃಖವಿವರುಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರ ದಿಗಳನೆನಪೊ । ೧೯ । ಧರೆಯುಭಾರವನಿಳುತಲೋಸುಗ । ಹರಿಯುಮಾನುಷರೂಪತಾಳಿಯೆ । ಭರತಕುಲಜರನು
ಳಿದವಸಕಲಕ್ಷತ್ರಿಯರಕುಲವಾ । ಸುರರಿಪುಗಳನುಬಲಬರನುವಂ । ಹರಿಸಿದನುನಮ್ಮನೆನುನಲಹಿದ । ಹರಿಯನಗಲಿದವಿಂಹ
ವ್ಯೊಂದತಿದುಃಖವೆನಕೆಂಪಾ । ೨೦ । ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲನಿಮ್ಮಯತಂದೆಬಿಳವುನ । ನಾಲಯದೊಳಿ ಕ್ಷೆ

ಸುವಧರ್ಮಸುತಾದಿಗಳಿಗೊಮ್ಮೀ ॥ ಲೀಲೆಜನಿಯಿಸಿಮುನಡಬಲುದುಃ | ಖಾಳಿಗಳುತಗ್ಗಿವವುನುತ್ತೆಯು | ತಾಳಲಾರದೆನೆಸೆದಸುಯ್ವೆರುತಂದೆತಾಯ್ಗಳನೂ ॥ ಅವನಪತಿಕೇಳ್‌ಧೀರರಹಪಾಂ | ಡವಲುತಾವೀಕರದಿನಿಜಧೈ | ರ್ಯವನುಬಿಟ್ಟಕ್ಷಿತಿವಿಕಲಮತ್ತಿಯುತರೆಂಬವ್ವೋಲುಪಲುಬೀ ॥ ತವಕದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ | ಧವಸನೊ ಡಲುಹೊಡಮುದ್ಯೋ | ಗವನುಮಾಡಿ ಪರಾಗಲಸಪದೇವನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೦೨ ॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಮೊದಲೆಜೇಳುವ | ಡಳುತಿನಿಂದೆನುತಾನುವಿನಿನ | ಸ್ಥಳದೊಳಗೆಯಾಕುಂತಿತಾನೇನಾಡಲೆಂಬುದನೂ | ಒಲಿದುನೋಡಲುಹೋಹಕಾರ್ಯಕೆ | ಕಳುವಮಾಡುವುದುಚಿತವೇನೊ | ಗಳಿತೆರಳಿಬೀಳೆಂದುನೋಡಲುಚೀಕುಜನಸನಿಯನೂ ॥ ೨೩ ॥ ಬನಕೆಬೀಗದಿದ್ದೋಗಿನಮ್ಮಯ | ಜನನಿಪ್ರಾಣದಲಿಪ್ಪದನಾ | ವಿನಿಬರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕುಳೇಳಿಕ್ಕನನುಭಾವನನೂ | ಅನುಸರಿಸುತಾಕುಂತಿಯೂಳಿಗ | ವನುಬಚಿಪಳೆಂತಕಟದಾರುಣ | ವೆನಿಪತಪದಲಿನಲುಗುವಳಲಾಯಿನುತಮುರುಗಿದನೂ ॥ ೨೪ ॥ ಅಕಟಕಟಭಾವಿಸಲುಮೃದುಲಾಂ | ಗಿಕರುಮಿಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂ | ಪಾಲಕಸುಬಲತನ್ನೆಯುತುವಲ್ಕಲಚರ್ಮಗಳಧರಿಸೀ ॥ ಪ್ರಕಟತಪದಲಿನಲಗಿಕಾನನನಿಕರ | ಲಿಗಣಸುಗಳತಿರತಿ | ವಿಕಲರಾಗಿಹರವರನೋಡಲುಹೋಗಬೇಕೆಗಾ ॥ ೨೫ ॥ ಅಪರುಜೀವದಲಿಪ್ಪದನುನೋ | ಡುವರೆತಕ್ಕುದ್ಯೋಗವನುಮಾ | ಡುವದುಚಿತವೆಂದಾಗಳಾಸಹದೇವನರುಹಿದನೂ ॥ ಕವಿದಬಗ್ಗುಳಿಕೋಕದಲಿಪುತ್ರಾ | ಪವನಜಾದಿಗಳವರೆದೆಗೆತೆರ | ಳುವುದುಕಾರ್ಯವಿದೆಂದುಹೇಳಿದರಾಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೇ ॥ ೨೬ ॥ ಎನಲುಕೇಳುತಲಾಗಳಾಮನಂ | ದನನುತನ್ನಯಚಿತ್ತದಲಿಕಾ | ನನಗಮನವನುಮಾಡುವದನಿಚ್ಚಯಿಸಿಬಳಿಕಾಗಾ ॥ ಮನವ್ಯೋಲಿದುದೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ | ಕನನುಸರಿಸಿಹೋಹುದಕೆಬಲ | ವನುಕರಸುನೀನೆಂದಱಿಸೇನಾಪತಿಗೆನೇವಿಸಿದಾ ॥ ಅನತಿಬಹಳವಾದಾಗೆಕರೆಸಿಂ | ದಿನಲಿವಜ್ರತುರಂಗಸೇನೆಗ | ಳನುತಪಯಿದಾಂಡೋಳಿಕಾಹತುರಂಗಯಾನಗಳಾ ॥ ಫೆನಶಕಟಗಳಪಟಕಾಜೀರಯ | ವನುಪ್ರಯಾಣೋಚಿತವರ್ತಿಗ | ಳನುತಪಡೆದೆರಿಚಾದಕರನಟ್ಟಿಂದುನಿಯಮಿಸಿದಾ ॥ ೨೮ ॥ ಪುರಜನರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ | ಶ್ವರನಸೋಡಲುಬಂದಪರವೆ | ಲ್ಲರಿಗೆಯೋಗ್ಯಹ್ಗೇ ಪುಗಳನಾರೈದುಬಯಕೆಗಳಾ ॥ ಪಿರಿದಸಿಪವ್ಯೋಲ್‌ಸಲಿಸುವಂದು | ಕರದುಚಿತಜನಕಾಯಹುಸೀನೆ | ಲ್ಲರಿಗಸಾರಿಸುನಳಪಯಣವೆನುತ್ತನೃಪನುಡಿದಾ ॥ ೨೯ ॥ ಅರಸನಾಜ್ಞೆಯವೆಲೆತಪನಂ | ತರದಲಾಸೇನಾಧಿಪತಿಯ | ಚ್ಚರಿಯಿನಲುತತ್ಕ್ಷಣವೊಳಗೆಯೆಲ್ಲವನುಜೋಡಿಸಿದಾ ॥ ಕರಸಿಕೃಪನನುಯುಯುತ್ಸುವನುನೀ | ವಿರಿಪುದಸಂರಕ್ಷಿಗೆಂದಾ | ದರಿಧರ್ಮಜನಲ್ಲಿಯವರಿಬ್ಬರನುನಿಲಿಸಿದನೂ ॥ ೩೦ ॥ ಖನಮದಬ್ಧವಸೇನೆಬರಲಿ | ಯನಿಲಸುತನೊಡನುರುತಿನಿ| ಬರಲಿನರನೊಡನಕ್ಷಸಂದೋಹಗಳುನಕುಲನನೂ ॥ ಅನುಸರಿಸುತಿರಲಿನ್ನುಗಡದೇ | ವನಕೊರೆಯಲ್ಕೈತರಲಿಮಿಗೆಪಿರಿ | ದೆನಿಪಮತ್ಸಾದಾತಿಸೈನ್ಯವುಯೆನುತನೇಮಿಸಿದಾ ॥ ೩೧ ॥ ಜನಪಕೇಳಾತರಬಹುವಿಧ | ವೆನಿಪತೂರ್ಯಸನಾದವೆಚ್ಚೆಸೆ| ಯನುಕವಿಯೆಚಮರಾತಪತ್ರಧ್ವಜಸಮೂಹಗಳೂ ॥ ಅನಿಲಮಾರ್ಗವಿನಡ್ಡವಿಲತಿ | ಘನವಿಭೂಷಣರೋಚಿಗಳಾಸುರ | ಧನುಂಗಳನುಧಿಕ್ಕರಿಸೆವೈಭವವಿಂದತೆರಳಿದರೂ ॥ ೩೨ ॥ ದೃಪದಸುತೆವೊದಲಾದವನುಧಾ | ಧಿಪವಧುಗಳಾಧರತಭಾರ್ಯೆಯ | ರಾರಿಮಿತಬಹುಯಾನವಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳಸಾಲಿನಲೀ ॥ ವಿಪುಲಪಥರಾಜಿಯಲಿದಂತಿಯ | ಚಪಲಗತಿತೇಜಿಗಳಲಾನೇ | ವಿಪಸಖೇಜನದೊಡ್ಡಿನಲಿತೆರಳಿದರುಬೀಗದಲೀ ॥ ೩೩ ॥ ಭೂತಲೇಕನುಸೀಲವಾಲೋ | ಪೇತಪೆಸೋಡಕಫಲಪಲಹಯುಸಂ | ಪೀತಮೀಯುಚಿಭಾನಮಾನಸುವರ್ಮಯರಥವಾ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಲಿತಾನೇರಿಕವಿದಸಿ | ತಾತಪತ್ರದನೆರಳಿಸಲಿಪುರು | ಹೂತವೈಭವದಿಂದತೆರಳಿದನಾಮುಹೂರ್ತದಲೀ ॥ ೩೪ ॥ ಮೊರೆಯೆನಾನಾವಾದ್ಯಗಳುಹೆ | ಚ್ಚಿರಲುಕಂಚುಕಿನಿಕರಪೊಲಿದು | ಪ್ಪರಿಸಿವಂದಿವಾ ತಸಂಸ್ತವಮುಸುಳಿದಿಕ್ಕಟವಾ ॥ ಕರಿಕದಂಬಕಬೃಂಹಿತಸ್ವನ | ತುರುಗಹೇಷಾಧ್ವನಿಯೆಸೆಯಿಗಜ | ಪುರವಹೋವಂಟಸುಮಹಿಪತಿವಿಧವಿಭವದಲೀ ॥ ೩೫ ॥ ಪಲವುತೆರನಾಗಿದ್ದವಾಹನ | ಗಳನುಸರಿಜನವೆರೆಬರಲಂ | ತಲಖುವೈಭವದಿಂದಗಂಗಾನದಿಯನುತ್ತರಿಸೀ ॥ ಲಲಿತಕಮದಮುನಿಸತ್ಯಧರ್ಮಕೆ | ನೆಲೆಯೆನಿಪಭೂಪಾಲಕನುನಿಜ | ಬಲಸಹಿತವಾವನಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆನಡೆತಂದಾ ॥ ೩೬ ॥

ಬಳಿಕಲಾತತಯೂಪಸಮುನಿಕುಲ | ತಿಲಕನಾಶ್ರಮದೊಳಗೆನಿರ್ಭಯ| ಚಲಿತನಿರ್ಮತ್ಸರದನಾನಾವಿಧದಮೃಗದಾ ॥ ಫಲಿತಬಹುವಿಧಭೂಜರಾಜಿಗ | ಳೊಳಗೆಸವಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪನ| ತಳರಿಮಂಟಪದಿದಿರಿನಲಿಧರ್ಮಜನುರಥವಿಳಿದಾ ॥ ೩೭ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ದೆಬಳಿಯಮುನಂ | ದನನುತತ್ಕುರುವೃದ್ಧನಾಶ್ರಮ | ವನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಮುನಿಸುತನಕರದಿಂದನಿಷ್ಟಬ್ಧಾ | ಫನತಪಸ್ವಿಗಳೊಡನೆನೇರಿಪ | ಜನಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ ಪ್ತನೀಕನ | ನೆನಗೆತೋರಿನಪೀಕೆನಲುಮುನಿಪಟುಗಳುಸಾರಿದರೂ ॥ ೩೮ ॥ ಮನುಜನಾಯಕಳೇಳುಗಂಗಾ | ಧುನಿಯೊಳಗೆನಿಂದಮುಲಘರ್ಘಗ | ಳನುಪವಿತ್ರಾಂಬುಗಳತಡುದಳೆಪ್ಪೋದ್ದರವರೆಂದೂ ॥ ಮುನಿಕುಮಾರರುನೇಳಿತತ್ಪಥ | ವನುತಮುಗತೋರಿಸಲುಧೃಮನಂ | ದನವಿಶ್ಲೇಕಾನುಭಾವಕೆಮರುಗುತ್ತೈತಂದಾ ॥ ೩೯ ॥

ತನಿಸುತವೊಲಾದವರುಯೆಮ್ಮ | ತನುಜನೊಡನೈತರಲುಬಳಿಕದಿ | ರಿನಲಿಕರಡಿರುಜನಸಿಯಂದಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಜಯರಾ |
ಅನಿಬರಿಗೆತಾನುಂಚಿಸಹದೇ | ವನುವರಿದುಬೀಗದಲಿತನ್ನಯ | ಜನನಿಯಂಘ್ರಿಯಮೇಲೆದ್ದಳಿತ್ತಕೊಳಿದನೊಳಿದ |
ಅರಸಕೇಳ್ಬಾಷ್ಪವ್ಪುಲ್ಲತಾನ್ಯಾಂ | ಬುರುಹೆಯಾಗುತಲಾಗಪಾಂಡುವಿ | ಸರಸಿಸಹದೇವನನುತಾಪಿಡಿದಿತ್ತಕೈಕೆ ||
ಕರತಳದಿಮೆೃದಡವಿಪಿರಿದಾ | ದರಿಸಿದಳುಮಿಗೆಧರ್ಮಜಾದಿಗ | ಳಿರದೆಬೀಗದಲೆೃದಿದರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿದಿರಿನಲೀ |೦೧|
ವಿನಯದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ | ಕನವದಳಿಗಾಂಧಾರಿಯಂಘ್ರಿಗೆ | ಕನತನಗೆವಂದಿಸಿದರಾಸ್ಪಣಧರ್ಮಜಾದಿಗಳೂ |ಜ
ನನಬಾಂಧವರಿಪರುನಿನ್ನಯ | ತನುಭವರುಯಮನಂದನಾದಿಗ | ಳೆನುತಕರುಳೃದ್ಧನಿಗೆಬಿಗಿದಾಗಸಂಜಯನೂ||೦೪||
ಒಲಿದವರತಕ್ಕೆೃಸಿದನುಮಿಗೆ | ಬಳಿಕಕುಂತಿಯೆಚರಣಕಮಲಂ | ಗಳಿಗೆರಗಿಕಂಠೀರುತೊಟ್ಟಲಾಕೆತಗದಪ್ಪಿ | ರಲ
ವುವರಿಯಲಿಹರಸಿಯೆಲಿಮ | ಕ್ಕಳಿರಬಂದಿರೆಕುಶಲವೆಯಿಂ | ದಳುತಗದ್ಗದನಿನದಪನರಿಸಲಾಗಳೆಲ್ಲರೂ | ೦೫ | ಅಳು
ತಲಿಯನಂದನರಲೋಚನ | ಜಲವನಾಕ್ಷಣಕುಂತಿನಿಜಕರ | ತಳದಿತೊಡವೃತಸಂತವಿಸಿದಳುಧರ್ಮಜಾದಿಗಳಾ | ೦೬ | ಒಳಕಲಸಂ
ಜಯನನಾದರ | ದಲಿಕರದುಲಾಲಿಸುತವಿನಯಂಗ | ಳನೆವೆೀರೆದರುವಾಗಗಾಢಲಿಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ | ೦೭ | ಒಳಿಕದೆೈಸಿದ
ಯಾದಿಯೆಹನೃವ | ಲಲನೆಯರುಬಹುಭರತಭಾರ್ಯೆಯ | ರೊಲಿದುಕಂಡರುತಾವುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳನಾಗಾ || ಎಲೆನ್ನ
ಪತಿಕೇಳುವರುತರುತಿಸ | ಸಲಿಲಕಲಕಂಗಳನುವಾಂಡವ | ರಳುತಕೈಗದಾದರಿಸಿಕೊಂಡುರುತಮ ಮ್ಮಹದ್ದಲೀ | ೦೫ | ವಿ
ನಯದಲಿವರಿಜನರುಪುರಜನ | ವನಿಪರಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ | ಕನನುಕಂಡುಭಿನಮಿಸಿದುಲಿಬಳಿಸಿಕೊಂಡಿರಲೂ | ೧೦
ನತರೆೃಧ್ವರ್ಯದಲಿನೆರೆಹ | ಸಿ ತನಪ್ತರದೊಳೊಡೊಡ್ಡಿಲಗದೊಳಿರು | ದನುನೆನದನಂದಾತ್ಮಚಿತ ತೊಳಾಕುರುದ್ವರ
ನೂ || ೦೬ || ಬಳಿಕಲಾತಾತ್ಮಕ್ರಮಕೆಯಾಕುರು | ಕುಲತಿಲಕನೆೈತ್ಕರಾಶ್ರವಾಂತ | ಸ್ಥಳಿದೊಳಗೆವಿಜನವಪ್ರರಜನಬಂ
ಧುಜನರಂಗಾ | ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರೆತನ್ನನುಡುಸಂ | ಕುಲದಮಧ್ಯದತುಹಿನಕರಮಂ | ಡಲದೆೀಲ್ರಂಜಿಸಿದನಾಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರಭೂವರನೂ || ೦೭ || ಬಂದುದಲ್ಲಿಯಸಕಲಸಂಯಮಿ | ವೃಂದವಾಭೂಮಿಪರದರ್ಶನ | ಕಾಂಕ್ಷಿಗಿಲಾತಮುನಿಗಳಿ
ಗೆವಿನಯೋಪಚಾರದಲೀ | ವಂದಿಸಿದಪವರೊಸದುಪರಿಸಿದ | ರೊಂದುದೆನೆಯಲಿಕುಳಿತರಬಲೆಯ | ರೊಂದುದೆನೆಯಲಿನಾಲ
ಲುಚೆಯುಕುಂತಿಯಸವಿಾಪದಲೀ | ೦೯ | ಬಳಿಕಲಾವಿವ್ಯಾಕ್ರಮದಮುನಿ | ಗಳುಕರದುಸಂಜಯನಸಿಗಳು | ಬಳಿ ಬಿ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂವನನಸಕಲಬಂಧುಗಳಾ | ಒಲಿದುನೀನೊಬ್ಬಿಬ್ಬರಾಗಿಯೆ | ತಿಳುಹಜ್ಞೆಕೆನುಗೆನಲುನಿಜಕರ |ತಲವ
ನಾಗಳೆಮುಗಿದುವಿನಯದಲಾತನಿಂತೆಂದಾ || ೧೯ || ಕನಕಕಾಂತಿಯಜರಿಯೆತನ್ನಯ | ತನುವಿನಂಜ ಸ್ವಲದಿಪಿ ಜಾನು
ಗ | ಳನುತುಡುಕೆಬಾಯುಗಳುಹೊಳಕೆಹೊಳೆವಿಯಮೆ ರೆಯೇ | ವನಜಪೆಸಳಂತೆಸೆಯೆನಿಜಲೋ | ಚನಯುಗವಗೌರಾಂ
ಗವು ೃಗಲಾಂ | ಛನಸುಲೀಲೆಯೊಳೊಪ್ಪುವಾತನುಧರ್ಮನಂದನನೂ | ೫೦ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿಕೊಂಡರ್ಜುಂಮೈ | ಯಿರ
ಗವತಿಯಂತೆಸವಭುಜಬಂ | ಧುರಕವಾಟವಹೋಲುವೆಧಯುಳ್ಳವನುಭವನಜನೂ | ೫೧ | ಪರಮಕೋಛನನಿಲತನುಸಿರ | ಸಿರು
ಹಲೋಚನವಳವಡಲುಮದ | ಕರಿಯಚಲುವಿಕೆಯಿಂದೆಮೆವಾತನುಧನಂಜಯನೂ | ೫೧ | ಲಲಿತಸೌಂದರ್ಯದಲಿಲೋ
ಕಾ | ವಳಿಯೊಳಿನುಗೆಜೆಯಿಲ್ಲವೆನಲು |ಜ್ವಲಿತವೋಹನಮೂರ್ತಿಗಳುಕುಂತಿಯನಭಕ್ತಿಯಲಿ| ಬಳಸಿಕಾಳ್ಗಿಡ್ಡಿಗಳಚ್ಚು
ತ | ಬಲವಿರೋಧಿಗಳಂತೆಸವಮಂ | ಜುಳಗುಣಂಗಳನುಳ್ಳವರುಮಾದ್ರಿಕುಮಾರಕನೂ | ೫೨ | ಬಾರಾಸಿಲೋತ್ಪಲರುಚಿ
ಗೆಧಿ | ಕ್ಕಾರವನುತನುಕಾಂತಿವಾಡಲು |ನೀರರುಹದಳಗಳಿಗೆನೆರಿಯಾಗಿರಲುಕರ್ಣಂಗಳೂ|ವಿರಪಾತಿವ್ರತ್ಯವೇಕೃಂ | ಗಾದ
ವಾಗಿರಲಮಲಗುಣಗಂ | ಭೀರೆಮಧುರಾಕಾರೆದೃವದಕುಮಾರಿವಿಸೊ್ತರಿ | ೫೩ | ಅವನಿತಯೆಂದವಂಕದಲಿಕಂ | ಬಾವರಿಸಿ
ದೊಡಲಿನಲಿಹೊಸಹೊಂ | ದಾವರೆಗೆನರಿಯಾದಮುಖದಲಿರಮ್ಯಮೂರ್ತಿಯಲೀ | ದೇವಸತಿಯಂತಿಪ್ಪವಳುವಸು | ದೇವಸಂ
ದನನನುಜೆಯರ್ಜುನ | ದೇವನರಸಿನುಭದ್ರೆನಿಜಗುಣಭದ್ರೆನಿಸಿರನೊದ್ದೆ | ೫೪ || ಅವರಕೆಲ್ದಲಿಕನಕಗೌರ | ಛ್ವವಿಯು
ದೂರ್ವಾರುಚಿಯಲೆಸದಿಹ | ಯುವತಿಯರುಪಾಂಡೊ್ಯರೀಗಾಧೀಶ್ವರನತನುಜೆಯರೂ | ಧವಳಪಂಕಜಸಸ್ತ್ರೆಯರುಗಾಂ |
ಧಿವಧರನಮೆೃತಕ್ರಿಯರುಸದು ಗ್ಗಣ | ನಿವಹಗಳಖಾತ್ರೆಯರುಚಿತಾಂಗದೆಯುಲೂಪಿಯರೂ | ೫೫ | ಅಸಿತನೀಲದನೀಲ
ವರ್ನದಿ | ನೆಸವವಳುನಕುಲನಮನಪ್ರಿಯೆ | ಮಿಸುಪಚಂಪಕದಾಮದಂದದಿಬಂಣಿಂದಸವಾ | ಜಿನಜಲೋಚನತೇಜದನುಜ
ಪ್ರಿಯೆ | ಶಶಿವದನೆಸ ಸ್ವರ್ನಾಂಗಜಲಿರಂ | ಚಿಸುವವೋಹದನಮೂರ್ತಿಯುಳ್ಳವಳಿನಿಲಜನರಾಣಿ | ೫೬ | ವಿನನೆಂಬಿನುದ್ಧೌತ
ಜಿತವರಿ | ಧಾನೆಯರುಖನೆರುಚರಕಬರಿವಿ | ಹೀನೆಯರುಸಂತೈಕ್ಯ ಮಂಗಲಮಂದನೆಯರಾಗಿ| ದೀನಕೆಯಕೈ ಜೆೃಂಡು
ಶೋಕದಿ | ಪೂನದಲಿತಲೆಗುತಿ ತ್ತಿಕೊಂಡಿಹ | ಮಾನಿನಿಯರಪ್ಪಾದಕಾಕ್ಷೋಹಿಣಿಯನಾರಿಯಲೂ || ೫೭ | ಅವರತೆಲಿಪಿ

ರಿದೆನಿಗದುನು । ತನುಧರಿಸಿಬ್ಬಾಳೆಯುಭಿಮ । ನ್ಯುವಿನಿರಸಿಯುತ್ತರೆಯನುತಳೆದೀತಿಯಿಂದಾಗಾ ॥ ಅವನಿಪರನಾಥರ
ತಭಾರ್ಯ್ಯಾ । ನಿಮಥವನುಮುನಿನಿಕಟಕಾಶ್ಚ । ರ್ಯ್ಯವೃಜನಿಸುವಂದಡಲಿಸಂಜಯಪರಬಿಹೋರಿಜನೂ ॥ ೪೪ ॥ ಮನುಜ
ಪತಿಕೇಳ್ದಾಗದುರಿಯೋ । ಧನಜನಕನ್ಯನಾದರಿಸಿಯಮನಂ । ಜನನನುಡಿಸಿದನೆಲೆಯುಭಿಮ । ರ್ಕುಲಪಲವೇನಿನಗೇ ॥ ಅನುಜರೆಲ್ಲ
ರುಸುಖಿಗಳೇಪುರ । ಜನಪದರಿಜನಜಾನವದಧವ । ರನುಸರಿಪರೇನಿನ್ನ ಧಿತತೇಪ್ರಮೋದದಲೀ ॥ ೪೫ ॥ ವರಮಮಿತ್ರರು
ತಿಂಕರರುಸಚಿ । ವಮಲಳಿತನಂತೋಷಭರಿತರೆ । ಧರೆಯಸಕಲಪ್ರಕೃತಿಗಳುನಿರಿಯಾರೆನಿಸಿಹರೇ । ಕರವುಧರ್ಮಾದಿತೆ
ತು ತ್ತವುದೆನಾ । ನ್ಯರಿಗೆಸುಖವೇಬಾಧೆಯೊಪೆಮ್ಮೆಯು । ಚಿರನದಿಹುದೆಯಗ್ರಹಾರಂ ಳಿಗಳೂಸುರಾ ॥ ೪೦ ॥ ಜನಪಳೇ
ಳ್ವಮಿತ್ರಶಾಶ್ವನ । ಮನುಜನಾಥರುರಾಜನೀತಿಯು । ನನುನರಿಸುತಿಯನಿನಗೆವಕವಪ್ಪಂತೆನಡಸುವೆಯಾ । ಧನವೆನಲುದಾ
ನೀನಭೂಪ । ಲನಪರಿಕ್ಷೆಯುನರವೃಜೇಚರ । ರನುಕಳುಹಿಯಾರೈಸುವೆಯೆಂದೇಕಗಳವರಿವಿಡಿಯಾ । ೪೧ । ಸ್ಮೈತಿಷ್ಕಳೆ ಳ್ವ
ದೇವತಾಮ್ಮಿ । ತ್ಯೆಧಿಗುಣನಿನ್ನಿಂದಲೀರಾ । ಧಿಸಹರೆಧರಣಿಯಲಿಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯದವರುಗಳೂ । ಚತಿಮುದ್ದಲನವರತವಾ
ಕೊರ್ಮ್ಮೇ । ಚಿತನನಿರ್ದುಚಾರನತ್ತ । ದ್ಧತಿಗಳಲಿವರ್ತಿಪರೆನಡವವೆಯಜ್ಞಕರ್ಮಗಳೂ ॥ ೩೦ ॥ ಬಾಲರಿಗೆವೃದ್ಧರಿಗೆ
ದುರ್ಬಲ । ಜಾಲಕಂಗನಿಯರಿಗೆಳಬಾ । ಧಾಳಿಯಿಲ್ಲದತೆರದಿನಡಪುದೆಯಾಜ್ಞೀದೇಕಡಲೀ । ಹೇಳ್ದುಧರ್ಮಜಯೆಂದುಕ್ರೂರ
ನರ । ಬಾಲತಾಗ್ರಹಿಸಿಗೊಳಲುಳನ । ಲೀಲೆಯಲಿಬಳಿಕಕಾಯುಭಿಮ । ರರಾಜನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೩೩ । ಎಲೆಜನಕನೀನೆನಗೆಬು
ದ್ಧಿಯ । ಸಲಪುತೆರದಲಿಹೇಳಿದೆಯೊ । ದಲಿಳೆಯನಾರ್ತಿಯಲಿಪಾಲಿಸುತಿಹಿನುಧರ್ಮದಲೀ । ತಿಳಿವಡದುಳನವಿಲ್ಲನೀವಿಂ ।ತ
ಲಳುತೆವದಾಯಾಸದಲಿನಿಂಗೆ । ಬಳಲುತಿಹುದಕೆನೊಂವ್ರಜನಿಯೆಸಿ ತೆನ್ನ ಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ೩೪ ॥ ಜನಕಕೇಳ್ಮೈನಿಮಿಗೆಸೆವೆಗ
ಳನುಚಿವಳೀನಿಮ್ಮನಾಡುನಿ । ಯನವರತಲರತಿಕಟನಮ್ಮಯಿರಿಯಂತಾಯೊಗಾ । ಧನತಪಕೆಲ್ಲಕೆತನ್ನಯ ।
ತನುವಮೊಪ್ಪಿಡದೀತನೂಭವ । ರನಿಬರೆಯಿದುದನೆದನುನೋವಳೂಹೇಳಿನಿವೊಡತನೇ ॥೩೫॥ ಧನತವವನಂಜಯನುವಿರಜಿಸು।
ವನೆವಿಸುರನೆಲ್ಲಾದನುನಾನಾ । ತನನುಕಾಣಿನುತನ್ನಹಾತ್ಮನೆನೋಡಚೀರಿಗಾ ॥ ನನಗೆನುತದೃನ್ಯದಲಿಯಮನಂ । ದನ
ನುಬಿನ್ನಹಮೂಡೆಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರನುಬಳಿಕಲಾನಮಯಿಪಲಿಯಾನೃಪತಿಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೩೬ । ಧನತಪಕೆಲ್ಲಕೆತ್ಕ
ನಾ । ವೆನುತಪೋನಿಷ್ಠೆಯನುನೆಲ್ಪಿರವ । ಳೆನವರತಗಾಂಧಾರಿನಿಮ್ಮನಾನೆನದಾಡಾರಸುವಳೂ ॥ ವಿನಯವಿಶ್ರೀಯಲಿನಗೆನಿ
ಮ್ಮಯ । ಜನರಿಶಿಕೂಸ್ಮೆಯನುನುಮಾತುವ । ಳನಳುನಾಸಂಜಯನುತಪಕೆನಿತಳುವವನಲ್ಲಾ ॥೩೭॥ ಯಮತನುಜಕೇಳ್ವಿದು
ದನೆನುತ್ತ । ಕ್ರಮದೊಳಿರನುನುನೀಚೇಷ್ಟಿಯಲಿನಿ । ಕ್ರಮಿಸಿಕೂಸ್ಯಾಟಪಿಯೊಳಗೆಸಂಚರಿಪನನವರತಾ । ಮಮತೆಯೇತರೊ
ಳಿಲ್ಲನನುತ್ತನಿ । ಸಮಿತಿಸಂಸ್ತುತಿಯಂತೆಯೆತ್ಯು । ತ್ತಮತಪಸವಿರಚಿಸುವನನಿಲಹಾರವೃತ್ತಿಯಲೀ ॥ ೪೮ । ವನಗ
ಳೊಗಗೂಪೆಮ್ಮೆಮ್ಮೆಬಳೆಕಾ । ತನನುಕಾಣಲುಬಹುಬೂರದ । ಲೆನುತಲ್ಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರುಹಿದನಾಮುನಿಶ್ರೇತದಲೀ ॥
ಅನತಿದೂರದಲಾಯುಭಿಮ್ಮರ । ಜನಪತಿಯಕಂಗಳಿಗೆಗೋಚರ । ವೆನಿಸಿದನುವಿದುರನುಪರೀಕ್ಷೆತತನುಜಕೇಳೆಂದಾ ೪೯॥
ವನರಜಾವಳೀಮುಲೀಮನ । ತನುಜಟೀಭೂತಾತ್ಮಕೆಕಾ । ಧನವಿಗಂಬರನಾಗಿಯೊಟೀಯಲಿಗೋಚರಿಸೀ । ಜನರುವಲರಿ
ರೆನೋಡಿಯೂಶ್ಚರ್ಯ । ವನುಪ್ರೊಗದೆಡೂರದಲಿಯಾನಿದು । ರನುಮರಳಿದನುಕಂಡನಾಗಲಿಧರ್ಮ್ಮನಂದನನೂ ॥ ೬೦ । ಬಳಿಕ
ತನ್ನಯಚಾರನೆಲ್ಲರ । ನಿಲಿಸಿಯೊಬ್ಬ ರ್ಧರ್ಮಸುತನಾ । ಗಳವಿದುರನನುಚೀಗಚಿಂಬತಿ ದ್ದನುವಿಹಿನದಲೀ । ಬಳಸಿದಡವಿ
ಯಹೊಸದುಗಳಮರೆ । ಗಳಲಿವಮತ್ತಿ ನಿತಿನಿತುಕಾಣಿಸಿ । ಕೊಳುತನಿನ್ನಸ್ವೃಹನಾಗಿಸಿಲ್ಲದೆಪ್ರೋದನಾವಿದುರಾ ॥ ೬೦ । ಹೀದೆ
ಪ್ರೋಗುತಲಾಗಬಲುಧಾನಿ । ಯಿಂದನಿಲ್ಲಿಲಿವಿದುರಯಮ । ನಂದನನುನಾನೀಗಬಂದೆನುನಿನ್ನನೋಡುವರೇ । ಮುಂದೆವರಿಯು
ವಿರೆನಿಲುತಧ್ವನಿ । ಗಂದುಮರಳಿನಿರೀಕ್ಷಿತನು । ಕೊತ್ತಂದುಮರದಡಿಯಲ್ಲಿಮೆಲ್ಲನೆನಿಂದನಾವಿದುರಾ ॥ ೬೦ । ಬೀಗದಲಿಯಾ
ಧರ್ಮತನಯನು । ಪೊಗಿಯಿತಿವಿನಯದಲಿನುತಾ । ಯೋಗಿಯಿದಿರಲಿನಿಂದನರೆಮುಗಿದಿದ್ದವಿಟ್ಟಿಯಲೀ । ಆಗರುವನಿ
ರಲಿಲಿವಿದುರನೋ । ಡಿಸಗಕಣುದೆರವೆನ್ನ ನೀನನು । ರಾಗಬಿಂದಲಿಮುತ್ತ ಕೇಳುನಕೆರದಲರುಹಿದನೂ ॥ ೬೩ । ಜನಪಳೇಳ್ಮೈ
ಬಳಿಕಲಾವಿದುರನುನಿಜಾಶ್ಮೆಯತರದುಯಮನಂ । ದನನತಪ್ಪದೆನೋಡಿತನ್ನಯಯೋಗಬಲವಿಂದಾ । ತನುವಬಿಟ್ಟಾಗ
ಲೆಯುಭಿಮ್ಮರ । ಮನುಜನಾಥಪಪೇಯವನುಪೊ । ಕ್ಕನುಸುತತ್ಜೋರೂಪಬಂದರಿದಾಡಮಹಿಮೆಯಾಲೀ ॥ ೬೪ । ಬಳಿಕ
ಯಮನಂದನನಿಗೆಕಾಂತಿಯು।ಬಲವುವೆಗ್ಗಳವಾಗಿಮನದಲಿ । ಬಿಡುವುದಧಿಕವಿವೇಕವದಕಾಶ್ಚರ್ಯಬಡುತಾಗಾ । ಒದುತಪ್ಪ ಳ್
ಭುವಿನಿತುವಿಕ್ಕಿತಿಯ । ಬಳಸಲಿಲ್ಲದೆಮುದನನೆವಿಮ್ಮದ್ದ । ಲಳುಮಹಿಮೆಯಾನುದ್ಧವಿದುರನಕಲವನೀಕ್ಷಿಸಿದಾ । ೬೫ ।ಜನಪಳೇ
ಳ್ಕಾಕ್ಷಣಮೊಳಗಭೂ ॥ ವನುತದುಜ್ವಲನಸ್ಪೃಣ್ಯಗಾತ್ರ । ಕ್ಕನಲಕೃತ್ಯವನಡಿಸಬೇಕೆಂದೆನುತಭಾವಿಸಲೂ । ಅನವರತ

ಕುಟಿಯೊಡಂಬಡಿಯೋಗಿಯು । ತನುವಿಗಗ್ನಿವಿಧಾನವನುಚಿತ । ವೆನಿಪುದಿದಮಾತಡಿರೆನುತವೆಳಿತುನಭೋನಿನದಾ । ೬೩ । ಆರ
ಸನಾದುಶ್ಯಕ್ಕೆಬಳಿಕ । ಜ್ಞರಿವಹುತಲಾಕ್ರಮುಳಿಬಂದನು । ಪರಜನಕಾದಿಗಳಿಗಿದಸೆಲ್ಲವನುಪೇಳೀ । ವರಮುನೀಂದ್ರರುಸ
ಹಿತಜನರೆ । ಲ್ಲರಿಗವಿಸ್ಮಯವಾನುದೊಲದರು । ಶತಗಳನುವಿದುರನಮಹತ್ವವನೊಲಿದುಚಿನ್ನಿಸುತಾ । ೬೬ । ಬಳಿಕಲಾಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪತಿ । ಕಳುಹಿಯೊಶತಯೂಪವಮುಖ್ಯಾ । ಖಿಲಮುನಿವಾತಗಳನುಡಿದನಂಧರ್ಮಸುತನೊಡನೇ । ಲಲಿತಫಲ
ಮೂಲಗಳನೆಲೆನು । ಕ್ಕಳಿರನೀವುವಭೋಗಿಸಲುಬೇ । ಕೊಲಿದುಕೊಡುವೆನೆನುತ್ತಬಳಿಕಾದರದಲಿಂತೆಂದಾ । ೬೪ । ಭೂ
ವಲಯದಲಿತಾವುಭುಂಜಿಪು । ದಾವುದೊಂದಾಹಾರವುಂಟದ । ನೀವುದುತ್ತಮವಾಗತರಿಗಾತಿಥ್ಯವೆನಿಪುದೂ । ನೀವಿದನು
ತಿಳಿದಿಂದುಫಲಮೂ । ಲಾವಳಿಗಳನೆಭುಜಿಸಿಯೆನೆಸ । ದ್ಭಾವದಲಿಯಾರೀತಿಯನೆವಾಡಿದರುವಿಂತವರೂ । ೬೯ ॥ ಬಳಿಕಫ
ಲಮೂಲನೃತಾನಂ । ಗಳನೆಯುಪಭೋಗಿಸಿದರೆಲ್ಲರು । ನೆಲದಮೇಲೊರಗಿದುಕಳಿದರುತನ್ನಿ ಶೀಥಿನಿಯೊ। ಜಲಜಬಾಂಧವನು
ದಯಿಸಲುಮನ । ವೊಲಿದುಕಾಲೋಚಿತಲನಕ್ರಿ ಯೆ । ಗಳನುತನ್ನನುಜರುಸಹಿತವಾಡಿದನುಧರ್ಮಜನೂ । ೮೦ । ಅವ
ನಿಪತಿಕೇಳ್ಮನಿವರುವಾ । ಡುವತಪೋನಿಷ್ಠೆಗಳಬಲದಲಿ । ಹವಣಿಸಿದಕಾಂತಿಮುಲಿಜಾತಿದ್ವೇಷಗಳಪಿಟ್ಟೂ । ವಿವಿಧವಿಮೃ
ಗನಿರ್ಭೀತಸಂಚಾ । ರವನುನೋಡುತಲಾಗಲಾಕ್ಷ । ರ್ಯವಿವೆನುತಹರುಷಿಸಿದರಾಕಾಂತೀಕುವಾಂಕರೂ ॥ ೮೧ । ಖಿನ
ಜಸಾನುಷ್ಠಾನನಿಷ್ಠೆಗ। ಳನುದಚಿಸಿಕುಳ್ಳಿರಲುಕಾರುಣ್ಯ । ದ್ದನಹೊರೆಗೆನಡೆತಂದನಾಧರ್ಮಜನುವಿನಯದಲೀ । ವಿನತನಾ
ಗಿಯುಶೇಷಬಾಂಧವ । ಜನನಹಿತಲೀಲಾಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿರ । ಲನುನಯವಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಾಧರ್ಮಜನೊಳಿಂತೆಂದಾ । ೮೨ । ತ
ನುಜರಿರನೀವಿಶ್ಲಿಮನವೊಲಿ । ದೆನಿಸುವಿನನಿಹಿರಾದರದರಿ । ನ್ನ ನಿಶ್ಚಯದಿನವರಕಂದಮೂಲಫಲಕಾನನಂಗಳಲೀ । ತನುಜಪ್ರೋಷಿ
ಸಿಕೊಳುತಲಿರಬೇ । ಕೆನಲದಕ್ಕೆಮಹಾವ್ಯಸನಾದವಿ । ದೆನುತಲನುಜರುಸಹಿತಯಮಸುತನಿಯಮವರನಾದಾ । ೮೩ ॥ ವಿಮ
ಲವರ್ಮಪುರಾಣಕಥೆಗಳ । ನಮಲನುನಿಗಳುಪೇಳುತಿರಲಾ । ಯಮಸುತನುಕತಯೂಪಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತಮುನಿಗಳೊಳಗೂ॥
ಹ್ಲಮೆಯಲೀವಿಧರಿಸುತತಿಂಗಳು। ಕ್ರಮವಿಡಿದುಜಾರಿದವುಮುನಿಕುಲ।ಕುಮುದವಿಬುವರಬಾದರಾಯಣನಲ್ಲಿಗೈತಂದಾ॥೮೪॥
ಬರಲಿವಿರುಗೊಂಡಾಗಳಾಮುನಿ । ವನಪಾಡಸರೋರುಪಳಿಸ । ರ್ವನುನಮಿಸುತೊಡಗೊಂಡುಬಂದತ್ಯಂತವಿಭವದಲೀ ॥ಇ
ರಿಸಿಕೃಷ್ಣಾಜಿನಕುಶಪವ್ರ । ಸ್ಫುರಿತಪೀಠದೊಳಿಳ್ಳಿರ್ದವಾದ್ಯಾ । ದ್ಯುರುಸದರ್ಯಿಗಳಿಂದಸತ್ಕರಿಸಿದರುಮುನಿವರನಾ ॥೮೫॥
ಬಳಿಕಲಾಪ್ರವ್ಯಾಯನವ್ರತಿ । ಯಲಿಯುನುಜ್ಞಾಪಡದುಭೂಮಿಪ । ತಿಲಕಮುನಿಗಳುಸಹಿತಕುಳ್ಳಿರ್ದರುಸರಾಗದಲೀ । ಜ
ಲಜಲೋಚನನನರರೂಪನು । ತಳೆದಮುನಿಪತಿಧರ್ಮಜ್ಞರ । ನೊಲಿದುಮನ್ನಿಸಿಯಂಧನರವತಿಗಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥೮೬ ॥
ಕುರುನೃಪೋತ್ತಮನುಕೇಳುನೀನೀ । ಪರಿಯಲೀವನವಾಸವನುಮಿಗೆ। ವಿಚಪುದುನೊಗಸಿಹುದೆದಾರುಣತಾಪಸಕ್ರಿಯೆಯೊ॥
ಭರವುಹಿತನೆನಿಸಿಯುದೆಯಾತ್ಮಜ । ಮರಣದಧಿಕಕೇಕಪದುಪರಿ । ಹರಿಸಿತೀಗಾಂಧಾರಿದುಃಖವಿಧಿಲೆಚಿತ್ತದಲೀ॥ ಸಿನಗತತ್ವ
ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯು । ಮನದಲಳವಟ್ಟುದೆಯರಣ್ಯದ । ಲನವರತವೀಕ್ಷಾಂತಿಕಕೃಷ್ಣೆಯನುವಾಡುವಳೀ । ತನುಜರನುರಾ
ಜ್ಯವನುಬೆಟ್ಟು । ವನಿತೆಬಂದಳುನೀವುಬರೆಕಾ । ನನಕೆತಾನಿಸ್ಸಾಲಯದೊಳಿಹುದುಚಿತವಲ್ಲೆನುತಾ । ೮೮ । ಜನವಕೇಳ್ದಾ
ಲೇಸುನಿನ್ನಯ । ಮನದೊಳಿಹುದೇನಿನಗೆಯಮನಂ । ದನನಮೇಲಾದರಣೆಯುಂಟೇಯಧಿಕತರಕಾಂತೀ । ಜನಿಯಿಸಿದುದೆ
ವೀರ್ಥವೈಗತೆ । ಯನುಸಮುದ್ಯದ್ರೋಹಚಿಂತನ । ವನುಬಿಡುವುದೇವಿಮಲತಾವನವೃತ್ತಿಯೆಸಿಸುವುದೂ ॥ ೮೯ ॥ ಅನಘನೆ
ನಿಸಿದವಿದುರನಲ್ಲಿಯೆ । ತನುವಟಿಟ್ಟುಪ್ಪದನಾಗಳೀಯರಿ । ದೆನುವೊಡಲುವಾಂಡವ್ಯಕಾಪದಿಕೂಡ ಯೋನಿಯಲೀ । ಜನಿಸಿದ
ನುಯುನುನಾತನೇವಿದು । ರನುಕರಣಾಯೋಗಿಗಳೊಳಗ್ರಣಿ । ಯೆನಿಸುವನುಯೋಗದಲಿಪಿಟ್ಟನುತನ್ನದೇಹವನೂ । ೯೦ ।
ಜನವಕೇಳುಯುಧಿಷ್ಠ ನೈತಿ । ವನೆಯಮವ್ರತಿರೂಪವಾತನ । ತನುವಿನೊಳಗದರಿಂದಪೊಕ್ಕುದುವಿದುರನುರುತೇಜಾ। ಮ
ನುಜವಾತ್ರನೆವೇವತಾತ್ಮಕ । ನೆನಿಪವೀಧರ್ಮಜನುವಿಗನೆನಿ । ನ್ನನುಪಿಯದಿನೇವಿಸಿದವಾಪ್ತಭುವಿದನುಮರೆಯದಿರೂ।೯೧।
ಎನೆಬಳಿಕವ್ಯೆಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು । ವಿನಯವಿಗಲಿಂತೆಂದನಂದಾ । ಮುನಿಯೊಡನೆವನವಾಸವೀಯದುನನಗೆದುಃಖವನೂ।ಳ
ನತಪಃಕ್ಲೇಶನುನನ್ನ ೦ । ತನುಬಿಡದೆನ್ನೈಗಿಪುದುರಣಾಜತ । ತನುಜರಿಗೆಗಾಂಧಾರಿಯಳಲದೆವಾಡುವಳುತವಾ । ೯೨ ।
ವರಮಭಕ್ಷಿಯಲಿನವಾಂಡುವಿ । ನರಸಿಕಿಕಾಕ್ಷೆಯನುನಿಚ್ಚಲು । ವಿರಚಿವಳುಧರ್ಮಜನುಧರ್ಮವಿಮೂರ್ತಿಯಾದವನೂ।ಕರು
ಣದಲಿನನಗಧಿಕಯುಷೋ । ತ್ಕರವನೇಪುಟ್ಟಿಸಿದನಾತನ । ತರುಣಿಯರುಗರುಭಕ್ತಿತಪ್ಪದೆನನ್ನ ಸೇವಿಪರೂ।೯೩।ಅನಘನಾ
ದುಯುಧಿಷ್ಠ ರನನಿ । ಪನುಮಿಚಾರಿಸೆದೇವತಾತ್ಮಕ । ನೆನಿಪುದನುನಾಬಲ್ಲೆನೀಗಭವತ್ಪ್ರಸಾದದಲೀ । ಘನವರಿಜ್ಞಾನವ
ನುನನ್ನಯ । ಮನ್ಯೆಧೀಕಲಿಳಿದುದುಧಿಟವೆಂ । ದೆನುತಬಿನ್ನವಿಸಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನುಮುನೀಂದ್ರಂಗೇ। ೯೪ ॥ ಮುನು

ಜ್ಞಪ್ತಿಕೇಳ್ದಾಗಡಂ ಕ್ರೋಡನ | ತನುಜೆವೊಂದಲಾದಖಿಳಕಾಂತಾ | ಜನವುಪಾರಾಕ್ಯಸ್ಪಂದರ್ಪಳಿನಡೆತಂದೂ | ವಿಪಿಯುಳ್ಳಯುಳ
ಕ್ತಿಸಳಲ್ಲಿಮಾ | ದನವನಿರಚಿಸಿಕೆಳ್ದಲಲಿದ್ದರು | ಮುನಿದನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನೈಪನೊಡನಾಗಳಿಂತೆಂದಾ | ೯೫ | ಎಲೆನೃಪತಿ
ಕೇಳ್‌ನಿಮಗೆಮಾನಸ | ದಲಿಬಲಿದಬಹುಚಿ ತಯೆಲ್ಲವು | ತೊಲಗುವಂತಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿವುವಾಡಬೇಕೆಂದೂ | ಒಲಿಸುಂ
ದೆನುಪಾನಭೀಷ್ಟವ | ಸಲಿಸುವೆನುಧಿಟವದನುತಿಳುಹೆನೆ | ನಲಿದನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವಿಭುನಿಜಬಂಧುಜನದೊಡನೆ ॥ ೯೬ |
ಘನತರವೈ ೀಮದಲಿಮುತ್ತ ಯು | ಮುನಿನುಡಿದನೀವಿಂದವಾನುಪ | ವೆನಿದಕಾರ್ಯವನಾಡಾಗಲಿಬಯಸಿದುದನೀಗಾ | ಲ
ಲಮಿಷಾವಿಗಳತಿವಿಚಿತ್ರವಿ | ದೆನಲುತನ್ನ ತಪ್ತೋಬಲದಲೀ | ವೆನುಮನದಂಕೆಗಳತೊಲಗಿಸಿಕೇಳಿನೀವೆಂದಾ | ೯೭ | ಎನ
ಲುತನ್ಮುನಿಯೊಡನೆಧೃತರಾ | ಷ್ಟ್ರ ನುನುಡಿದನೆಲೆವೇದರಹ್ಮಕ | ಮನವ್ಯೋಲಿದುನೀಬಂದೆನಾನಿದ್ದೆಡೆಗೆಕರುಣದಲೀ ॥ ಎನಗಿ
ದೇವರವಿದನುನೋಡಲು | ಘನವೆನಿಪವರವಾವುದೊಂದಿ | ಲ್ಲಿನಿತುಸಾಲದೆನಿಂನಕೃಪೆಯಿರೆಧನ್ಯವಾನೆಂದಾ | ೯೮ | ಎಲೆಮುನಿ
ವರಸಾನುಭವೆತಾನಾ | ಗಲಿಯದುನಾನುಷನಾಡಾಗಲಿ | ಸಲಿಬಯಸುವಡೆತಕ್ಕಕಾರ್ಯವುನೀವುಸನ್ಮೈಡೆಗೆ | ಒಲಿದುಬಂಧೀ
ಘನಕೃಪೆಗೆವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಸಲರಿಯದುನೃಪಾಲಕ | ರೊಳಗೆನನ್ನ ಯಜನ್ಮವೀಸಫಲತೆಯ ನೈದಿದುದೂ | ೯೯ | ಕರುಣದ
ಲಿನೀವೆನ್ನ ನಿಂತಾ | ದರಿಸಿದಾಗಲೆಚೀಗತಿನ್ನೆಯ | ದುರಿತವಡಗಿದುದಿನ್ನೆ ನಗೆಪದಸೌಖ್ಯವುಂಟಾಯಿತೂ ॥ ವರಮುನಿವಳ್ಳೀಗ
ಳಂತಾ | ಗಿರೆಯುಮನದಿಷ್ಟ ವನುಪೇಳೆಂ | ದಿರಿಯದನುಪೇಳುವೆನುಜಿನ್ನ ಹವೆಂದನಂಧನೃಪಾ | ೧೦೦ || ಮುನಿದುದು
ರ್ಮತಿಯೊದದುಯೋರ್ | ಧನನುಧರ್ಮದಿನಡಪಕುಂತೀ | ತನುಜರನುದರಿಭವಿಸಿಲೋಭದಿಕಾದಿಬಾಂಧವರಾ | ಅನಿಬರನು
ತಾಳೊಲಿಸಿಯಾಯೋ | ಧನದೊಳಗೆಕರಿತುರಗಂಧಬಲ | ವನುಮಡುಹಿಯಾತ್ಮನುಜಾವಳಿನಹಿತಹತನಾದಾ | ೧೦೧ | ಮು
ನಿದಕೇಳಾನೀಚಗಾಗಿಯೆ | ಧುನಿಯಮಗವೊದಲಾದಬಾಂವ | ಜನರುಬಲರುಮಹಾತ್ಮರಿಳಿದರುತತ್ಸುಗೃನ್ನ ಪರೂ | ಅನಿ
ಮಿಷರಲೋಕಕ್ಕೆಬೊದರೊ | ಘನನರಕದಲಿಬಿದ್ದರೋತಿಳಿ | ಯೆನುವದೊಳೋನಾವರೆಂಬೀಪ್ರಜಿಜ್ಞದೆಂದಾ | ೧೦೨ || ಆ
ವನಮೇಲಣಚಿಂತೆಬಿಡುವಂ | ದನನುಮಾಹೆಂದಂಬಿಕಾತನು | ಭವನುಡಿದನಿದುಸತ್ಯವಿದಬಿಡಿಸೆಂದುದೈನ್ಯದಲೀ || ವಿವಿಧದುಃ
ಖದಿನಖಿಳಕಾಂತಾ | ನಿನಹನುಡಿದುದುತನ್ನ ಕರಯುಗ | ಳನಮುಗಿದುಗಾಂಧಾರಿಮುತ್ತಿಂತಂದಳುಚಿತದಲೀ | ೧೦೩ || ಮು
ನಿನಕೇಳೀಭೂಪತಿಯನಂ | ದನರಳೆದುಲಲಿಕ್ಕೈಸುವಡಿಂದಿನ | ದಿನಕೆಪದಿನಾರಬ್ದವಾದುದುಯಿನಿತುಕಾಲವನೂ ॥ ಘನತರವೃಥೆ
ಯಿಂದಲೇಕಳಿ | ದನುಭವತ್ತನುಭವನುತನ್ನೆಯ | ತನುಜರನುನೋಡುವುದನೇಬಯಸಿಹನುಚಿತ್ತದಲೀ | ೧೦೪ | ಒಲಿವೆ
ಯಾದರೆಸಕಲಲೋಕಾ | ವಳಿಗಳಿನಿತುಂದನಿತತೋರಲು | ಸಲಿಸಮರ್ಥನುನೀನಿತಪದವುಹತ್ವದಲಿನೀನೂ | ಆಳಿದಮಕ್ಕ
ಳಿನೀಗಳೀಕುರು | ಕುಲವರೇಣ್ಯಗೆತೋರಿಸುವುದಿದು | ತಿಳಿಯೆನಿನಗರಿದಲ್ಲಕೃಪೆಮಾಡೆನುತತೆರಗಿದಳೂ ॥ ೧೦೫ || ದೃಪದ
ತನುಜೆಸುಭದ್ರೆವೊಪಲಹ | ಚಪಲನೇತ್ರೆಯರಿನ್ನಿ ದಕಾ | ಮಿವರುಹತಕಾಂತವಕುಮಾರರಕತಕಪತ್ರಿಯರೂ ॥ ನಿಪ್ರಲ
ಘುಣುವಧಿರದಲಾತ್ಮಾ | ಧಿವರನೀಕ್ಷಿಪೆನೆಂದೆನುತಚಿಂ | ತಿವರುಬಹುನೃಪಸತಿಯರೆಲ್ಲರುಬಯಸುತಿಹರಿದನೂ ॥ ೧೦೬ | ಇ
ನಿಬರೀಕಾರ್ಯವನುಕಾಮಿಪು | ದನುಭವದ್ದುಸದಿವ್ಯಜೋಧದಿ | ಮುನಿವನೀನೇಬಲ್ಲೆವೊದಲೇಯಿಂದರಿನಿಂದಿನಲೀ | ಅನಿಮಿ
ಷರುಪಿರಿದಾದವಿಸ್ಮಯ | ವನುಧರಿಸಿವಂದದಲಿರಣಹತ | ಜನರನೆಲ್ಲರತೋರಿಸೆಂದಳುಸುಬಲಸುತೆಮುನಿಗೇ | ೧೦೭ | ಎನ
ಲುತತ್ಸಮಯದಲಿರಾದೇ | ಯನನುನೆನೆದಳಿಕುಂತಿಯದನಾ | ಮುನಿವನಾಗಳೆತನ್ನ ಚಿತ್ತದಲರಿದುಸನುನಗುತಾ | ವನಿತೆವಿ
ನ್ನೆಯಬಯಳೆಯಸುಹೇ | ಳಿನಗೆಸಲಿಸುವೆನದನುಧಿಟಪೆನೆ | ಘನವೆನಿಪಸುತವೋಹಜಸಿಸಲುನುಡಿಳಾಕುಂತೀ ॥ ೧೦೮ |
ಮುನಿವಳೇಳ್ವತ್ತೂನುಪಹಕ | ರ್ನಸಜನಸದಾಸ್ಥಿತಿಯನೆನ್ನೆಯ | ತನುಜದಹಯಮಜಾದಿಗಳಿಗರುಹುವಡೆಮುರಹರನಾ |
ಘನವೆನಿದವಾಯೆಯಲಿಬಿಗಿವತ | ವೆನುಮಹಾಪಾಯವಿಮಧುಸೂ | ದನನೆಮುರಳಿಸಿಕೊಲಿಸಿದನುಬಿಡದೆನ್ನನಾದುಃ
ಖಾ ॥ ೧೦೯ | ಭಳಿಕಪಾಂಡುವಿನರಸಿಯನುಮವ | ಪ್ರೊಲಿದುಮುನಿಪತಿಸಂತವಿಸಿವೊದಲ | ಳಿದಕರ್ನಾದಿಗಳನೆಲ್ಲರತೋರಿ
ಸುವೆನೆಂದೂ | ತಿಳುಹಿದಸುದ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನನುವರ | ಲಲನೆಗಾಂಧಾರಿಯನುಕುಂತಿಯ | ಸಳಲದಿರಿನೀವೆನುತಮುತ್ತಿಂ
ತೆಂದನಾನಿವಾ | ೧೧೦ || ಅಳಿದಸುತರಿಗವೌತ್ರರಿಗೆನೀ | ವಳಲಬೇಡವರಧಿಕಕೂರರು | ಕುಲವಿಹಿತವಹಧರ್ಮಯುದ್ಧದಿ
ದಿಮಡಿದುಸದ್ಗತಿಯಾ ॥ ಒಲಿದುವಡದರುಸಕಲಭೂವರು | ಬಲವುದೇವಾಂಶದಲಿಬಂದಿಳೆ | ಯೊಳಗೆಜನಿಸಿದುರವರವೆರ್ಗಳ
ಕೇಳಿನೀವೆಂದಾ | ... ... ॥೧೧೧॥
ತ್ರಿದಿವದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನೆಂಬಾ | ಖ್ಯದಲಿಶನುಪಧರ್ಷಣಾತಗೆ | ಯುದಿಸಿದನುಕುರುಕುಲದೊಳೀಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನೃ
ಪನಾಗಿ | ತ್ರಿದಶಗಣಪರಿವಾಂತುಮುದ | ಭ್ಯುದಯಸೆಂಬನುಧರ್ಮದೇವತೆ | ಮುದದೊಳಿಳಿದುಯುಧಿಷ್ಠಿರಾಕಾರದಲಿ

ಜನಿಸಿದನಲಿ ॥ ೧೧೨ ॥ ಫಲ್ಗುನನಂಕದಿಭೀಮಬಂದು । ದ್ಯುವಿಸಿದನುನರನೆಂಬಮುನಿಪತಿ । ದಿವಿಜಪ್ರಿಯಂಕದಲಿಜನಿಸಿದರ
ಶ್ವಿನಿಗಳುತಿದಿಂ ॥ ಜನಲಿವಾಪ್ತೆಯರುಗಳಾಯ್ತು । ದವಶಿರೋಮಣಿಕೃಷ್ಣನಾಗು । ದ್ಯುವಿಸಿನಾರಾಯಣನುಸುಲಿಯು
ಗರಿಷ್ಠನೆನಿಸಿಪನೂ ॥ ೧೧೩ ॥ ಜನುಜಕಲಿದುರಿ೯ತಿಕೌವ । ಜನದನಾಕಾರವನುಧರಿಸಿತು । ಫಲದುದಾಚಾರಂಗಳೇಗಾಂಧಾರ
ಕಕುನಿಗಳೂ । ವನಜಸಖನಾಕರ್ಣಸೌಭ । ದ್ಯನುಸುಧಾಕರನಂಕಭೂಮಿಯೊ । ಳನುಕರಿಸಿಯಾಜ್ವಲನದೃಷ್ಟ ದ್ಯುವ್ಯ
ನೆನಿಸಿದನೂ । ೧೧೪ । ಅನಲನಂಕದಲೇಖಿಂಡಿಯು । ಜನಿಸಿದನುಧರಣಿಯಲಿಭಾವಿಸ । ಲನಿಮಿಷರಗುರುವನ್ಪ್ರಗಾಢತಿ
ನಾಗಿಪ್ರಟ್ಟಿದನೂ ॥ ಫಲನಮಹಿಮರಹವಸುಗಳೊಳಗೊ । ಬ್ಬನುಸದೀನಂದನನುಗುರುವಿನ । ತನುಜನೇಗುದಾ೯ಕದಲಿಜನಿ
ಸಿದನುಧರಣಿಯಲೀ । ೧೧೫ ॥ ಇಳೆಯೊಳಗೆಜನಿಸಿದರುದೇವತೆ । ಗಳಪುಹೋರಗಯಹ್ಯರಾಕ್ಷಸ । ಲಲಿತಗಂಧರ್ವಾಸ್ಸರೋ
ಗಣವಂಕವನುಕೊಂಡೂ । ಕುಲವಿಹಿತರಣಹತರುಸದ್ಗತಿ । ಗಳನುಪಡದರುನಿಮಗೆನಾವಿನ್ನ ಳಿದವರತೋರುವೆವುಗಂಗಾನ
ದಿಯುತೀರ್ದಲೀ ॥ ೧೧೬ ॥ ಎನುತಖನಕರುಣಾಳುದ್ವೈಪಾ । ಯನನುನಡೆಯಲುಮುಂದೆಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರ ಸುತೀಸೀ
ಕುರುಂಬವರಗಾಂಧಾರಿಕುಂತಿಯರೂ । ಮುನಿಗಳಾವಾಂಡವರುಜಹುವಿಧ । ಜನಗಳೊಡನೈತರಲುಗಂಗಾ । ಧುನಿಯತೀ
ರಕೆಬಂದರವಿಳಕೋಕವಿಘ್ವಲರೂ । ೧೧೭ । ಬಳಿಕಸೌತ್ಯೆವತೇಯನನುಮತಿ । ಯಲಿದಿವಿಜನಿಮ್ನಗೆಯತೀರ । ಸ್ಥಳ
ದೊಳಗೆವಾಳಯುವಬಿಡಿಸಿದನಾಮುನೀಶ್ವರನೂ । ಎಲೆಮಹಾಮತಿಗಳಿರನುರುದಿನ । ವಳಿದವರತೋರಿಸುವೆನಿಮಗೆನೆ । ಕಳಿ
ದವರೊಂದಿರುಳಕತವತ ಸ್ಸರಕೆಸರಿಯಾಗೀ ॥ ೧೧೮ । ಮುನಿವನತಿವಾನುಷದಕೃತ್ಯವ । ನನುಕರಿಸಿಕೋರುವನುಗತಹೆ೯ । ವನಜಸಖನವಿಚಿತ್ರಚರಿತವನೋಡಬೇಕೆಂದೂ । ವನಜಬಾಂಧವನಾಗಲುದಯಿಳ । ಲನುನಯವಿಧಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವೊಡಲಾ
ದನಿಬರುರೆಕಾಲೋಚಿತಕೆ೯ಯೆಗಳನುಮಾಡಿದರೂ । ೧೧೯ । ಬಳಿಕಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪತಿ । ತಿಲಕನಿರೆಪಾಂಡವರುಮು
ನಿಗಳು । ಬಳಸಿಕೊಂಡರುಸಮಿಸಿವೇದವ್ಯಾಸನಡಿಗೆಳಿಗೇ । ನಲವುಮಿಗೆಗಾಂಧಾರಿಕುಂತೀ । ಲಲನೆಯರುನೃಪಪತ್ನಿಯ
ರುಮುನಿ । ಕುಲತಿಲಕಗಭಿನಮಿಸಿನಿಂದರುಪರಿ ಷ್ಕಾರಾಂಗದಲೀ । ೧೨೦ । ಸಕಲಜನವಾಸವಮಯದಲಿಕೌ । ತುಕವನೋ
ವೆನೆನುತಲತ್ಯು । ತ್ಸುಕತೆಯಲಿಕೊರಲಿತಿ ನೊಡುತಲಿದ್ದರೆಬಿಡುವೇ । ವ್ಯಕಟಮಹಿಮೋಪೇತನೆನಿಸಿದ । ಶುಕಜನಕ
ನನುರಾವಗಾನು । ಧ್ಯಕೆನಡುವಧಿವಿಹಿತದವಗಾಹನವಮಾಡಿದನೂ । ೧೨೧ । ಮೇದಿನೀಕ್ಷರಕೇಳುಬಲಿಕಾ । ವೇದರಕ್ಷ
ಕನಖಿಳಜನಕೆಪ್ರ । ಮೋದವಹರೀತಿಯಲಿಗಂಗಾತೀರದಲಿನಿಂದೂ । ಕಾವಿಭಾರತಯುದ್ಧದಲಿಹತ । ವಾದಸರ್ವರುಬನ್ನಿ
ನೀವೆಂ । ದಾದರಿಸಿಕೈಯೆತ್ತಿ ಕರದನುಸಕಲಜನವರಿಯೇ । ೧೨೨ । ಮುನಿವನಧಿಕತರಪ್ರಭಾವದ । ಫನತೆಯದನೇನೆಂ
ಚಿನೆ ಬಲು । ನಿನವದಲಿಬಲಸಹಿತಸಾನುಜಸಸುತಕೌರವರೂ । ದಿನಕಾತ್ರಜಬಾಹ್ಲಿಕಾದಿಗ । ಳಿನಿವರುಸಂಗರಹತಾಖಿ
ಲಮನುಜಪತಿಗಳುಬಂದರತ್ಯಾರ್ಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿರಲೂ ॥೧೨೩॥ ಜನವಕೇಳಲಾಪಾಂಡವರನಂ । ದನರುದೃವದವಿರಾಟತತ್ಸುತ । ರ
ನುಜಮಿತ್ರಜಾ೯ತಿಸಾಮಂತಾದಿಬಂಧುಗಳೂ । ವಿನುತಪರಿಜನಲಬ್ಧಸೈ೦ಧವ । ಧುನಿಯಮನಾದ್ರೋಣಕಕುನಿಗ । ಳ
ನುಸಮಿತವರಿನಾರಾಸಹಿತ ಕೃತಂದರೊಗಿ ನಲೀ ॥ ೧೨೪ । ಅರಸಕೇಳ್ದಿವೃದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರ । ಭರಣವರಮಾಲಾ೯ಯನುಲೇಪನ । ಪರಿಕಲಿತವರದಿವ್ಯದೇಹಪ್ರಭೆವಿರಾಜಿಸಲೂ । ಕುರುನೃಪಾಲಪ್ರಮುಖರೂಢಣೀ । ಕ್ವರುರುಸರ್ವರುಬಂದುನೀಂದಿ । ರ್ದರು
ಜಗಕ್ಕಾಶ್ಚರ್ಯವೆನೆಸಾಲಿಟು ವಿಭವದಲೀ । ೧೨೫ ॥ ಮುನಿಕುಲಾಗ್ರಣಿಯಹಪರಾಕರ । ತನುಜಕಡುಕರುಣದಲಿಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರ ನಿಗೆಕೊಟ ಟ್ಟನುದಿವ್ಯದೃಷಿ ಟ್ಟಿಯಿಸುತರದರ್ಶಕೇ। ಳಿನತರಾದುಃಖವೆನುತಲಾವ್ಯಾ । ಸನಮಹತ್ವವನಕ
ಲಿಸೋಕದ ।ಜನಹೊಗಳಲುನಿಮಿಷರುಸುರಿದರುಕುಸುಮವರ್ಷಗಳಾ । ೧೨೬ । ಳಿನವೆನಿವನಿಸ್ತ್ರಯವನಾಲಿಸಿ । ಮನಸ
ಲಿದ್ದುಗಾಂಧಾರಿನಿಜಲೋ । ಚನಗಳಿಗೆಗಮರೆಗಟ್ಟಿಗೊಂಡಿಹವಟವಿಗದೊಲಿದಳೂ । ತನುಜಮುಖ್ಯೋಕ್ಷಬಾಂಧವ । ಜನವ
ನೀಕ್ಷಿಸಿಪ್ಪಳಕಸಂತತಿ । ತನುವಿನಲಿನಿಲಿಡಲುಪರಿಕ್ಷೋಭವನುಧರಿಸಿದಳೂ । ೧೨೭ । ಹಗೆತನದಕೊ್ರಧಾದಿಮತ್ಸರ । ಪೃ
ಗದ್ಯುಮನದಲಿಬಂದವೀರರು । ನಗುತಕೆಲವುತಲುಚಿತಸ್ಮರನೊಕ್ತಿ ್ರಗಳಲೀಲೆಯಲೀ । ಮಿಗಲೆನಿಸಿಕೂಡಿದ್ದರವರಂ । ದಿಗೆ
ಮಹಾಹಂಕಾರದಂಭಾ । ದಿಗಳುಮೋಹವುಕೋಕವೈವರ್ಣ್ಯಗಳಹೊಗರಿಲ್ಲಾ ॥ ೧೨೮ । ಸೋ ಸೆನಲುಗಂಧರ್ವತತಿಗಾ ।ನ
ಗಳಮಾತಲುನುತಿಸೆಸುರವಂ । ದಿಗಳುದೇವಾಂಗನೆಯನೃತ್ಯದಸಾರಸೌಖ್ಯದಲೀ । ಜಗದೊಳಚ್ಚರಿಯಾಗೆಸಾದಲೋ ।
ಕಗತರಾಭೂಗತರುತವೊಳ್ಳು । ವಿಗತಶೋಕರುಕೂಡಿಸುಖಿಸಿದರೊಂದುಹಗಲಿದಳೂ ।೧೨೯ । ಸತಿಯರ್ವೆಲ್ಲರುತಮ್ಮ ತ್ಮ ಗಧಿ । ಪತಿಗಳೊಳಗುನಿಜಮಾತೃಜನದಲಿ । ಸುತರುಶಿಷ್ಯ ರ್ಪದುಗುರುಗಳಲಿಯಗೃಜರೊಳಿವರಜರೂ । ಹಿತರುಸಖರೆಳಸ
ಕಲಬಂಧುವರ್ಗತಿಗಳುಬಾಂಧವರೊಳಿಂದ ।ದ್ಯುತವೆನಿಲುಕೂಡಿರ್ದರಾದಿನವರಸಕಳೇಂದಾ ।೧೩೦ । ಜನಪಕೇಳಾದಿನದಾ

ಗಲಿತು । ನಲಿಯಾತ್ಮೀಛ್ಛಾನುರೂಪಗ । ಳೆನಿವಲೀಲೆಗಳಿಂದವರ್ತಿಸಿದರುವಿನೋದದಲೀ ॥ ಕ್ಷಿತಶಕ್ರೀಡಾಸಮಸಿ ನ್ವಿತ ।ರೆ
ನಿಬಲನುನೆರೆನೋಡಿವಿಕಾ ನ್ವ । ವನಿಯಜನಹೊಗಳಿದುದುಮುನಿಯಮಹಾಮಹತ ನ್ವವನೂ । ೧೩೧ । ಬಳಿಕಮೊರೆದಿಸೆದುದ
ದಯಕಾಲದೊ । ಳೊಲಿದುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿವನು । ಕಳುಹಲಾಗತಕೂರರೆಲ್ಲರುಬಂಧುಜನರಿಂದಾ । ಸಲೆಯನುಚ್ಛ್ರಾಯ
ವಡದುಸದ್ಗತಿ । ಗಳಿಗೆಹೋಹೆವೆನುತ್ತ ಸುರಶೈ । ವಲಿನಿಯುಂದಕದಮಧ್ಯವನುಹೊಕ್ಕರುಹ್ಲಕ್ಷಾರ್ಥದಲೀ । ೧೩೨ ।ಅ
ಸಮಯದಲಿಪೋಗಿವೇದ । ವ್ಯಾಸಮುನಿಪತಿಸುರನದೀಜಲ । ವಾಸನಾಗುತನುಡಿದನೆಲ್ಲರುಳಕೇಳುವಂದದಲೀ । ಲೇಸೆನಿದನ ನ್ವ
ರ್ಗಾದಿಭೋಗವಿ । ಲಾಸವನುನಿಜಪತಿಗಳಳಿಯಸಂ । ತೋಷದಲಿಭೋಗಿಪರೆಬನ್ನಿಯೆನುತ ತ್ತಮುನಿನುಡಿದಾ । ೧೩೩ ।
ಮುನಿಯವಾಕ್ಯವಕೇಳಿವಿಷವೆಯು । ರೆನಿಸುತಿರುವರವೀಡಪತ್ನಿಯು । ರೆನಿಪರಾಜಕುಮಾರಿಯರುಮಕ್ಕುರುನೃಪನಸುಜಿ ತ್ರಾ
ಯಲೀ । ಮನವೈಲಿರಿಪುಬೀಗದಲಿಗಂಗಾ । ಧನಿಯಜಲನಮಧ್ಯದಲಿಮುಳುಗುತ । ತನುವಪಟ ಬ್ಪವಮೀದಿವ್ಯಾಂಗಗಳಧ
ರಿಸಿರೂ । ೧೩೪ । ಅತಿಕಯದಿದಿವ್ಯಾಭರಣಭೂ । ಷಿತಕರೀರೆಯರಾಗಿಬಳಿಕಾ । ಸತಿಯರೆಲ್ಲರುಪ್ರಣ್ಯಲೋಕಪೊಳೆದದ್ದತಂ
ತನಾತ್ತ । ಪತಿಗಳನುಕೂಡಿದರುಮತಿ ತ್ಕೀ । ಪ್ತಿಯನರರಜನ್ಹೋದಿತಲೆದೂ । ಗುತಮಸತ ತ್ತವಿಸ್ಮಯಾನೋದಗಳಧರಿಸಿ
ದರೂ । ೧೩೫ ॥ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನದುವ್ಯಲೀಲಾ । ಚರಣೆಗನುಗುಣವಾದಮನಿಪತಿ ।ಧರಣಿಯೆಲಿಸನ್ಮಾರ್ಗಗಳಪ್ರಕಟಿಸಿಕುಭೋ
ತ್ಕರವಾ । ವರಗುಣಾನಿ ನ್ವಿತನಾಗೇಪ್ಸಿ ತ್ರೀ ।ವನನರನಾಟಕದರಜನೆಯು । ನೊರೆದಮುನಿಪತಿಜಯಯೆನುತಸುರರೊಲಿದು
ಹೊಗಳಿದರೂ । ೧೩೬ । ಧರೆಯೊಳೀಪ್ರಿಯಸಂಗಮೋತ್ಸವ । ವಕಥೆಯುಕೇಳ್ದವರಿಗಿದನಾ । ೞಸಿವತಿಸುತಲಿದ್ದವರಿಗಿ
ಹಪರಗಳಿಂತಡಾಲೀ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪಸಖವಹುದಪ್ಪೆಯೊ ಯೀ । ತ್ಕರಸಂಭೋದಯಲಾಭವಂತತಿ । ದೊರಕೊಳುಗುರೋಗಗಳು
ಬಿಡುವುದುಕೆಡುವುದಘೆಜಾಲು । ೧೩೭ ॥ ಅನವರತವೀಕಥೆಯುಭೂಸುರ । ಜನಕೆಳೀಸಿದವರಿಗಪ್ಪುದು । ಘನಸುಕೃತಸ
ಕಲಗ್ರಹಂಗಳುಕುಭವಕೊಡುತಿಹವೂ ॥ ವನಜಗೃಹೆತಪ್ಪಗೃಹಯೊಳಿರುತಿಹ । ಳೆನುತವೈಕಂಪಾಯನವ್ರತಿ । ತಿಳುಹಿದನು
ಮನವೊಲಿದುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪತಿಗೇ । ೧೩೮ । ಅತಿಮುದದಿಜನಮೇಜಯೋರ್ವಿ । ಪತಿತಿಲಕನಿದಕೇಳಿಮಹದ । ದ್ಭು
ತವಪೇಳಿರಿದೆನುತಪರಮಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಾ । ಸತತಸುಖತರವೇಂಕಟಾಚಲ । ಪತಿಯೆನಿಸುತಿಹಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ವ್ರತಿನಿ
ಧಿಯೆನಿಪಬಾದರಾಯಣಮುನಿಯಹೊಗಳಿದನೂ । ... ... । ೧೩೯ ।

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೫೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ । ವನದೊಳಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುಬಲನ । ತನುಜಕುಂತಿಯಂಳಿಯಿಯಮನಂ । ದನನರಿದವಿರಚಿ
ಸಿದನನರಿಗೆಬಾರಲೊಕವಾ ॥ ... ...

ಪದ ॥ ನಲಿಯಜನಮೇಜಯಮಹೀಪತಿ । ತಿಲಕನಾದರದಿಂದನಿಜಕರ । ಗಳಮುಗಿದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪನುಪಾಂಡು
ನಂದನನ ।ಬಳಿಕವಾವಿದ್ಕೃತ್ಯವನ್ನಾವುದು।ತಿಳುಹದನುನೀನೆನಗೆನ್ನುತವಿನ।ಸೊಳಲುವೈಕಂಪಾಯನನನುಬಳಿಕಾಗಿಂತೆಂದಾ ।೧।
ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲತದಿವ್ಯಸ್ತ್ರಯವನೀಕ್ಷಿಸಿ । ವೇಲೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾಭ್ಯವನೀಕನುನಳಮುನಿಗಣವಾ ।
ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಾವ್ಯಾಸಮುನಿವನ । ವೇಳದಲಿಪಾಂಡವರುಭಕಿ ತ್ಯ । ಲೋಲರಾಗಿಸಿಬರೆಪೋದನಾತ್ಮಕ್ರಯಕೆಳೆದರುಷದ
ಲೀ । ೨ । ಬಳಿಕವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಪತಿ । ಯೊಲಿದುನುಡಿದನುವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂ । ಗಳರಹಸ್ಯಂಗಳ್ಳವನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೀ
ನವಿವೇ । ಳಿದಮಕ್ಕಳತಿಲ್ಲರನುಕಂ । ಗಳಲಿನೋಡಿದೆಯವರುನದ್ಗತಿ । ಗಳಿಗೆಹೋದರುದುಃಖಿಸಲುಬೇಡಿನ್ನುಮನದೊ
ಳಗೇ । ೩ ॥ ಜನಪನೀನೀಡೀತಿಯಲಿತಪ । ವನೆಚರಿಸುಪರದಲ್ಲಪರಸುಖ । ನಿನಗಹುದುಳಕೇಳೊಂದುತಿಂಗಳುಪಾಂಡುನಂದನ
ರೂ ॥ ವನದೊಳಗೆತಾವಿದ್ದುಮಿಗೆನಿ । ನ್ನನುಭಜಿಸಿದರುಬೀಗಲಿನ್ನ । ರನುಕಳುಹದನಾವೀಗಹೋಹೆವೆನುತ ತ್ತಮುನಿ
ನುಡಿದಾ । ೪ । ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ ತ್ಪಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರನುಬಳಿಕಲಭಿನವಿಸಿವಿಸ್ಮಯ । ಘನಕರುಣದಿಂದಕೃತಾರ್ಥತೆ
ಯಾದುದೆನಗೆಂದೂ । ವಿನಯವನುನೆರೆದಾವರರಾಕರ । ತನುಜನನುಕಳುಹಿದನುಯಮನಂ । ದನನುವೊದಲಾದವರುಮಿ
ಗಬಳಿಕ ।ಕಂತರಾಮುನಿಯ । ೫ ॥ ಅನಿಬರನುನೆರೆಹರಸಿಯಾವ್ಯಾ । ಸನುನಿಜಸ್ಥಾನಕೆ ತ್ಪೋದನು । ಜನಪಳೀಲೈಬಳಿ
ಕಬಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂವರನೂ । ಘನತರಪ್ರೀತಿಯಲಿಯಮನಂ । ದನನಕರದೆಲೆಪುಗನೆಳೇಳಿಂ । ದೆನುತಲತಿಮಾದ್ಯರ್ಯ
ಪ್ರಿಯವಚನಗಳಲಿಂತೆಂದಾ । ೬ ॥ ಕರಪುರದೊಳಿದ್ದಬಳಿವಿಕ್ರಂ । ಭರೆಯಪರಿವಾಲಿಸದೆವಿಘನಾಂ । ತರದೊಳಗೆನವೆಂತ್ತ

ತವೆನೀವಿಂಬುದುಚಿತವಲ್ಲವಿದೂ | ನುರಸವೀಸುತಮುಖ್ಯರೆನಿಸಿದ | ಪಿರಿಯಪಡಲಿಕನನೀತಿಕನ್ಯವ | ನಿತಿಪಮನೀಳ್ವಿದೆನಾ
ವಿನ್ನೆಂಬುದೇನೆಂದಾ | ೬ | ಅನುಜರೀಪುರಜನಗಳೀಕಾ | ಮಿನಿಯರೆಲ್ಲರುಸಹಿತನೀಹ | ಸ್ತಿನಪ್ರಗಸಡೆಯೆಳಿಮಗನೆಯಿಂ
ದೀಗನಿನ್ನಿಧಾ | ಎನಗೆತೊಲಗಿತುಕೋಕವೋಹವು | ಫನವೆನಿವಸೌಖ್ಯವನುನಾವಡ | ದೆನುತವನೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಲಿನ್ನು
ಮಾತುವೆನೂ ॥ ೪ | ಪರಿಜನಕೆಪುರಜನಳಹರುಷೋ | ತ್ಕರಗಳವ್ವಂದದಲಿಹಸ್ತಿನ | ಪುರಿಗೆಸಡೆಯುರಾಜ್ಞೇಭವನಿರ್ವರ್ಣ
ವನುನಾಡೂ | ಭರತವಂಶದಬಿಳಿವಿಗೆಯವಾ | ತರಸಸುಖಿಯಾಗೆನುತಮುದದಲಿ | ಕುರುಕುಲೋದ್ಭವಹರಸೆಬಳಿಕಾಧ
ರ್ಮಸುತನುಡಿದಾ | ೯ | ಇಳೆಯಪರಿಪಾಲಿಸುವಕಾರ್ಯಕೆ | ಕಳಯುಭೀಮಾರ್ಜುನಗಳನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳಸಮೀಸದಲಿದ್ದುನಿಪು
ಗಾನಧಿಕನೇವೆಯೆನೂ ॥ ಲಲಿತತನವನುವಾಡಿನುದ್ಧನ | ಕಲುಷವೆಲ್ಲನಜಯೊಸುವೆನುಳೇ | ಳೆಲಿಜನಕಯೆನೆಸುಬಲಸುಖ
ಯಿಂತವಳುನುಡಿಗೇ | ೧೦ | ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೀನಕೌವ | ಕುಲಕೆಸಂರಕ್ಷಕನುಪಂಡಿಂ | ಗಳನುತಿಲಸಲಿಲಗಳನೀವಡೆಕ
ರ್ತನೀನೆಮಗೇ | ಅಳಲುವಿರುಹಿರಿಯೆಯ್ಯನೆಂದುದ | ಜೊಲಿಯುಮಾಡಿದವಿಾಪಯನೀ | ನಿಳೆಯಜನತಲ್ಲಣಿಸದಂದದಿಹೋಗು
ಚೀಗದಲೀ | ೧೧ | ಎನೆಬಳಿಕಗಾಂಧಾರಿಗಿಂತೆಂ | ದನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಂತುನೀನೆ | ನ್ನನುಕಳುಹಿದೊಡೆವನದೊಳಗೆನಿಮ್ಮ
ನಿಬರನುಪಟ್ಟಿ | ಎನಗೆಹೋಹುದುಸಲ್ಲದೆನ್ನೆಯ | ಮನವನೀಗಳುರಾಜ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆಯ | ದಿನಿತುಹೊಗದದರಿಂದನಿಮ್ಮನೆ
ಸೇವಿಸುತಲಿಹೆನೂ | ೧೨ | ಜನನಿಕೇಳಭಿಮನ್ಯುವೊದಲಹ | ತನುಜರಾದ್ರೌಪದಾಪಿಬಾಂಧವ | ರನಿಬರಿಲ್ಲದರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೆ ಯ
ವಿದೆನಗೆನೊ ೦ಸುವುದೇ | ಮನಕೆತಪವನುಮಾಡುವುದಹಿತ | ವೆನಿಸುವಿದೆನಂಗರವುಮುಗಿದಂ | ದನವೊದಲುವೈರಾಗ್ಯಬ
ಲಿದುಮುನ್ನನ್ನಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ೧೩ ॥ ಎನೆನಿಜಾಗ್ರಜನೊತನೆಸಹದೇ | ವನುನುಡಿದನಾತವವಮಾಡುತ | ಲಸಿಬರಿಗಳಕ್ಕೂಪ
ಯಿನುವಿಚಸುವೆನೆನಲಾಗಾ ॥ ಮನದೊಳಗೆನೆರವುರುಗಿತನ್ನಯ | ತನುಜನನುಕರದೇತಕೀವರಿ | ಯನುನುಡಿವಿರೆಂದೆನುತ
ನಯ್ದಳುಪಾಂಡುನೃಪನರಸೀ | ವೊದಲುವನವಾಸದಲಿಮಿಗನಲ | ಗಿದುದುಸಾಲದೆನೀವುಫನರಾ | ಜ್ಯದಸಿರಿಗೆವಿಮುಖತೆ
ಯನ್ನೈದೂದುಚಿತವಲ್ಲವದೂ | ಮುದಪಿನಾವಿನ್ನುರುತಪವರಚಿ | ಪ್ರದಳಿವಿಫ್ನೆವುನಿಮ್ಮನುಡಿಯೆಂ | ದಿದನುವಪಸದನೀಗರದಿ
ರಿನೀವೆನ್ನುನುಡಿಗಳನೂ ॥ ಅಳಲದಿರಿನೀವೀಗಳೆಲೆಮ | ಕ್ಕಳಿನಿಮಗಿನ್ನಧಿಕಳುಭವಾ | ಗಲಿನಡೆಯೊಗಜನಗರಿಗೆಂದಾಕುಂ
ತಿತೋಷಿನಲೂ | ಬಳಿಕಯಮನಂದನನಲೋಚನ | ಜಲವ್ರತೊಟ್ಟೆಡೆಗುರುಜನದನುಡಿ | ಗಳನುಭಯದಲಿವಿಸಾರಲಾರದೆ
ಯೊಗಳಿಂತೆಂದಾ | ೧೪ | ಎಲೆಜನಕಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಂಮಡಿ | ಗಳನುಸೇವಿಸಿನಾನುನಿರ್ಗತ | ಕಲುಷನಾದೆನುನಿಮ್ಮನು
ಜ್ಞೆಯಲಿನ್ನುಗಜಪುರಿಗೇ | ಬಳಗವೆಲ್ಲವುನಹಿತನಾಹೋ | ಗಲಿಯೆನುತಬಿನ್ನೆ ೨ಸೆಲಾಲಿಸಿ | ಒಳಿಕಲಾಕುರುವೃದ್ಧನಾಲಿಂ
ಗನವಮಾಡಿದನೂ | ೧೭ ॥ ಜನನತಿಯುಮೈೃದಡವಿಮನ್ನಿಸಿ | ಯನಿಲಜನನುಪಚರಿಸಿಮತ್ತ | ರ್ಜುನಸಲಾಲಿಸಿನಕುಲಸಹ
ದೇವರನುಸಂತೈಸೀ | ವಿನಯದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕಳುಯಿದ | ನನಿಬರಾತನಚರಣಕಭಿವಾ | ದನವಿಡಿಸಿಪಡದರಾಕೀರ್ವ
ಚನಗಳನವರೂ | ೧೯ | ಬಳಿಕಗಾಂಧಾರಿಯೆಪದಾಬ್ತಂ | ಗಳಿಗೆರಗಲಾವನಿತೆಯವರನು | ಸಲಿಹರಸಿಕಳುಹಿದಳುಕುಂತಿಗೆ
ಮತ್ತೆಯವರಾಗಾ | ಅಳುತಲಧಿವಂದಿಸಿದರಾಮ | ಕ್ಕಳನುಮಿಗಳೆಗದಪ್ಪಿಲಾಲಿಸಿ | ಫಲವನಾಶೀರ್ವಾದವನುವಾಡಿದಳುಪ್ರೀ
ತಿಯಲೀ | ೧೯ | ಅತ್ತೆಯರಮಾವನವದಂಗಳ | ಗುತ್ತವಾಂಗವಚಾಚಿಮನವನು | ದತ್ತಿದುರುಕೋಕದಲಿದೃಪದತನೂ
ಜೀವೊಸಲಾದಾ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರುಗಳಿಗೆಪಿಡಿ | ದತ್ತಿಲಾಲಿಸಿಹರಸಿನರೆಸುರಿ | ವುತ್ತಲಿಹಕಣುಸೀರತೊಡವುತಲವರುಕ
ಳುಹಿದರೂ | ೨೦ | ಅವಸಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡನಾಕ್ಷಣ | ಪರಿಜನಪುರಜನದಮೇಳದಿ | ತ್ತುಲಿಕತಿಪಯದಿವನಕಾಗಜನಗರವ
ನುಪ್ರೊಕ್ಕಾ | ಧರೆಯಪರಿಪಾಲಿಸುತಧರ್ಮೋ | ತ್ಕರವಹಳೆಸುತಭಾಗ್ಯನಿಗೆಹೆ | ಚ್ಚಿರಲುಚಿತವರ್ತನದಲಿದ್ದರುಭೂಪಳೇ
ಳೆಂದಾ | ೨೧ | ಸಂದುಯೀಪರಿಕೆಲವುದಿನವು | ಕೊಂದುದಿನದಲಿನಾರದನುನಡೆ | ತಂದನಾಧರ್ಮಜನನಿಳಯಕ್ಕಾಗಳಿದಿರೆ
ದ್ದು | ವಂದಿಸಿದನಾನೃಪತಿಯಾಯರ | ವಿಂದಪೀಠನಸುತಗೆಮಿಗೆಪಲ | ವಂದವಹನತ್ಯರಗಳಮಾಡಿದನುಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥ ೨೨ ॥
ಅನುಜರೆಲ್ಲರುಸಹಿತಲುಳಿಮ | ಯನುಮತಿಯುಲಾದನದಲಿದ್ದಾ | ಜನವಧರ್ಮಜನಾರದಗಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದೂ | ಮು
ನಿಸನೀವೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿಚರಿಸಿದಿ | ರಿನಿತುದಿನವೆಲ್ಲಿಂದಬಂದಿರಿ | ಯೆನಗನಿಂಗೆಕರ್ತವ್ಯವಾವುದುಹೇಳಿಸೀವೆಂದಾ ॥ ೨೩ | ಎನಲುನಾರ
ದನಾಗಳೆಂತೆಂ | ದನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನೊಡನೆಕೇಳಲಿ | ಜನಪಬಂದೆನುಮತ್ತಪೋವನದಿಂದನಾನೀಗಾ | ಫನವೆನಲುಸಕ್ತಿರ್ಥ
ಚಾಯಸೇ | ವನವರತ್ವದಿಬಹಳದೇಶಗ | ಳನುಚರಿಸ್ಸಿನತೆಂದೆನಿ | ಸ್ಸಿವೆನೆನುತನಿನ್ನೆಡಗೇ | ೨೪ | ಬರುತಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಫಪೇ | ಶ್ವರನಚರಿತವನಾನುಗಂಗಾ | ಪರಿಸರದಜನರಿಂದಕೇಳಿದೆನೆಂದನದಕೇಳೀ | ಪಿರಿದೆನಿವೆಭಯದಿಂದಮತ್ತಾ ॥ ಕುರು
ಕುಲಾಗ್ರಣಿಯಾಗಲನಳೆ | ಲ್ಲರಿಗೆಕುಶಲವೆಹೇಳಿನೀವುಯೆನುತ್ತೆಜನಗೊಂಡಾ | ೨೫ ॥ ಬಳಿಕಧರ್ಮತನೂಜನೊಸನಾಜಲಾ

ಜುಹೋಮಿಸುತ್ತಿನುಡಿದಿನಿಂ । ದೆರೆಸೈವತಿಳೀಳವರಖಿಳವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವನೂ । ತಿಳಿಯುಜೆನುಳುರುಪೃಥ್ವಿನಿಪೈಡೆ । ಗೊಲಿದು
ಪೊಗಿದ್ದಪ್ಪಿಯಾತನು । ಕಳುಹಿದಡೆನೀವಿತ್ತ ಬಂದಿರಿಸಕಲಜನರೊಡನೇ ॥ ೬೬ । ಬಳಿಕಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪನು । ಕೆಲವು
ದಿನಗಳಪೋಲೆತನ್ನ ಯ । ಲಲನೆಯರುಸಾದುನಿಯನಾಸಂಜಯನನೊಡಗೊಂಡು ॥ ಪಲರುಯಾಜಕರಗ್ನಿ ಜೋತ್ರವ । ನೊ
ಲಿಪುವಿಗೆಕತಯೂಪವನಾಕ್ರಮ । ದೊಳಗಿನವೆತಾಪೋದಗಂಗಾದ್ವಾರಪರಿಸರಕೇ । ೬೭ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ದಯವುಮಹಾಕಾ । ನನ
ಜೊಳುತ್ಕಟತವನವನಾಡುವೆ । ನೆನುತನಿಲಭಕ್ಷಣದಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂವರನೂ ॥ ತನುವಹೊರದನುನಿಚ್ಚಲಾತನ । ವನಿ
ತೆಗನಿಲಾಹಾರವಾದುದು । ಖನವೆನಿಸಿಮಾಸೋಪವಾಸವಕುಂತಿತೊಡಗಿದಳೂ ॥ ೬೮ । ಏಳುದಿನಕೊಮ್ಮೆಮ್ಮೆಭೋಜನ।
ಕಾಲವಾದುದುಸಂಜಯುಗೆಳಲು । ಮೂಲಗಳಭಕ್ಷಿಸುತಯಾಜಕರಾದಭೂಸುರರೂ ॥ ಲೀನೆಯಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧರಣೀ। ಪಾ
ಲನಿವಿರೊಳುರಚಿವರಧಿಕಾ । ಧೀಳತಪಗಳನಿಂತುಮಾಡಿದರವರುಧೈರ್ಯದಲೀ । ೮೯ । ಜನಪಕೇಳ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧರಣೀ।
ಕನುನಿಜಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿರದೆಕಾ । ನನದೊಳೊಬ್ಬನೆಚರಿಸುತಿಹನೊಮ್ಮೆಮ್ಮೆಕಂಕಿಸದೇ । ಅನವರತಸಂಜಯನುಕುರುವೃದ್ಧನಿ
ಗೆಯತಾತನಸತಿಗೆನಿನ್ನ ಯ । ಜನನಿಕಂಣುಗಳೆಂಬವೊಲುವರ್ತಿಪನುಭಕ್ತಿಯಲೀ । ೩೦ । ಒಂದುದಿನವವರೆಲ್ಲರತಿಮುದ।ದಿಂ
ದಗಂಗಾದ್ವಾರಜಲದಲಿ । ಮಿಂದುತವ್ಯಾಕ್ರಮಕೆಹೋಹೆವೆನುತ್ತವಿಪಿನದಲೀ ॥ ಮುಂದಗತಿಯಲಿಬರುತಿರಲುವು । ತ್ತೊಂ
ದುಭೀಷಣವಾದದವಶಿಖಿ । ಪಿಂದುಮುಂದೆಡಬಲನಕಟ್ಟಿತುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲೀ । ೩೧ । ಮಿಗಲೆನಿಸಿಬಹುತರುಲತಾಂ।ಕುಂ
ಜಗಳನೊಣಗಿದತರಗೆಲೆಯರಾ । ಸಿಗಳಸುಡುತಮಹಾಧಟಿಭ್ರಟನಿನದವಬ್ಬರಿಸೇ । ಹೊಗೆಯಹೊರಳಿಯಿದಳ್ಳುರಿಯಹೆ।
ಚ್ಚುಗೆಯದುವವ್ಯಾಳಿಯಲಿಲಿವೃಗಜಾ । ಲಗಳಮುಸುಕಿಕೊಳುತ್ತಬಂದುದುಸ್ಫೋದವದಹನಾ ॥ ೩೨ । ಆತಕೋಟಪ್ಯವಿತ
ವಾತೋ । ದ್ಧೂತವಾಗುತಜೀವವೃಗಗಳ । ಪ್ರಾತಿಗಂಧವನಾರ್ತನಾದವನಾ ಪೇರ್ಚಿಸುತಾ। ಕೌತುಕವಿದೆನೆವಾಮಲೂರು।
ವ್ರಾತಗಳೊಳಿದ್ದಖಿಳಪಕ್ಷಿಗಳಂ । ಘಾತಗಳನುಂಗುತ್ತಕ್ಷೋರದವಾಗ್ನಿ ಮುತ್ತಿದುದೂ ॥ ೩೩ । ಕಾಲಚೀಗಗಳುಧ್ವವನಚರ।ಜಾ
ಲವೋಡಿಮದೂರ್ಧ್ವಶಿಖಿಗಳ । ಧಾಳಿಗಳಿಗಂಜಿದರುನಭದಲಿಚರಿಪಜೀಚರರೂ ॥ ಹೇಳಲೀನದ್ಭುತವವಿಪಿನಾ । ಭೋಳಶಿಖಿಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರ ಧರಣೀ । ಪಾಲಪೊದಲಾದನಿಬನನುಮುತ್ತಿದುದುಬೀಗದಲೀ । ೩೪ । ಅರಸಕೇಳಾಸಮಯದೊಳಗಾ । ಧರಣಿಪ
ತಿಯಾಸತಿಯರಕಟಾ । ಪಿರದೆನಿದುನಿಪವಾಸಗಳನೇಮಾಡಿದುದರಿಂದಾ । ಪರಿವುದಳಿದ್ಧಧೃಕಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ । ಯುರುತರಾರಣ್ಯದ
ಲಿಬಸವಳಿ । ದರುಬಳಿಕಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಾಸಂಜಯನಿಗಿಂತೆಂದಾ । ೩೫ ॥ ಎಲೆಲೆಸಂಜಯದವಶಿಖಿಗನೀ । ಶಿಲುಕಿಸಾಯದೆ
ಯೊಂದುತೆರಪಿಗೆ । ಯಳುಕದೊಡೀಗನಗೆಕುಂತಿಗೆಸುಬಲನಂದನೆಗೇ । ಬಲವಿನಿತುತಾನಿಲ್ಲವದರಿಂ । ದೀಯೊಳ್ಗೋಡಲಕಕ್ಕ
ವೆಂದೆನೆ । ಲಳುತಬಳಿಕಾಸೂತಸುತನಿಂತೆಂದನವನೊತನೇ । ೩೬ । ಎಲೆನೃಪತಿನೀವೀಗಬಂದರೆ । ಯಳುಕದೋಡಲುಬಹು
ದುದವಶಿಖಿ । ಯೊಳಗೆಯೊಪ್ಪಿಸಿನಿಮ್ಮನಕ್ಷಯಾನುಪೋಹವನೇ। ಸಲಹಿದಿರಿನೀವೆನ್ನ ನಿಮಗಿಂ । ದಳಿವುಬಂದಿರೆಪೆಟ್ಟುಪೋ
ಹುದು । ಸಲುವುದೇಯೆಂಬಳಿಕಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಿಂತೆಂದಾ । ೩೭ । ಗೃಹವಪಟಿಟ್ಟತಿಘೋರವಿಪಿನದೊ । ಳಿಹನಮಗಯೊ
ರೀತಿಯಲಿಮೃತಿ । ಯಹುದುಕಿಕೊರಕೆಯಿದಲ್ಲಹೋಹುದೆಕತ್ತನಾಗಿದರ್ಜು ॥ ಅಹಹನೀಹೋಗದಡೆಕಿಲ್ಬಿಷ । ವಹುದುತೆಳಿದಿ
ದನೀಗಳೀದವ । ದಹನವನುಕಳಿದೊಡೆನಿತುಸಂಯಗೆಬೋಧಿದಾ । ೩೮ । ಬಳಿಕಲಾರಾಜರ್ಷಿಪುಂಗವ । ನಳುಕದಾತ್ಮ
ಧ್ಯಾನವದ್ಯಾತ್ಮ । ಸನನುದನ್ಮುಖನಾಗಿಕುಳ್ಳಿರಲಧಿಕಯೋಗದಲೀ । ಚಲಿಸದಾಗಾಂಧಾರಿನಿರ್ಗತ । ಕಲುಪೆಯಾಗಿಹಕ್ಕುಂತಿ
ಯಿಬ್ಬರು । ಸಲೆಸವಾಹಿತಯೋಗದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದರುಚಿತದಲೀ । ೩೯ । ಜನಪನೀನುರುಯೋಗಯುತನಾ । ಗೆನುತಸಂಜ
ಯನಂದುಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರನಿಗೆಬೇಳುತಲೋದಿತುಹಿನಾಚಲವನೇರಿದನೂ । ಖನವೆನಿಪದವನಿಳ್ಳಬಳಿಕವ । ರನುಮುಸುಕಿ
ತಾಮೂವರೈದಿದ । ರನುಪಮಾಧಿಕಪುಣ್ಯಲೋಕವನಾಮುಹೂರ್ತದಲೀ । ೪೦ । ಎಲೆನೃಪತಿಬಾಗೀರಥೀತಟ । ದಲಿಯೆರುತ
ಪತ್ತರಿಸರದವನ । ದೊಳಸವಮುನಿಮುಖ್ಯರಿಂದಿದಾನುಳೀಯೆಂದೂ । ಬಳಿಕಲಲ್ಲಿಕಳೀಬರತ್ಯಯ । ಗಳನುಕಂಡೆಸುಪ್ರಜ್ಞಾ
ಲೋಕಂ । ಗಳಿಗೆಹೋದರುನಿನ್ನವರುನೀನಲಲುಬೇಡೆಂದಾ । ೪೧ । ಎಂದುನಾರದನರುಹೆಹಾಹಾ । ಯಂದೆನುತನೆಲದಲ್ಲಿಯಾ
ಯಮ । ನಂದನನುನೆರೆಹೊರಳಿಬಳುರೋದನವಮಾಡಿದನೂ । ನೊಂದುಭೀಮಾದಿಗಳಕಟಬಲ । ವಂದಲಿದುಃಖಿಸಿದರಾ
ಬಲು। ವೃಂದವೊರಲಿತುಜಕರವದನೋತ್ತಾತನಂಗಳಲೀ । ... ... ॥೪೨॥
ಬಳಿಕಳಿದನಾಖಾರಜನರಿ । ದಳುಕೈತಂದರುಸುಕೃತೈಸ್ಸಂ । ಕುಲದಬಹುವಿಧದಾರ್ತರವಪ್ರೋರಿಸುತುದಳೆಗಳನೂ।ಜಲಜಭವ
ಸುತನವರದೈನ್ಯಂ । ಗಳನರಿದುಕೃಪೆಯಿಂದಲುಪಕಮ । ಲಲಿತಫಣಿತಿಗಳೀಂದಸಂತೈಸಿದನುಯಮಸುತನಾ ॥ ೪೩ ॥ ಭೂ
ಪಳೀಕನುಬಳಿಕಕ್ರಮದಲಿ । ನೀತರೊಡನೆಸನಾದಬಂಧು । ಪ್ರಾತಮುರುನಯವಾಕ್ಯ । ಜಾಲಗಳಿಂದಲ್ಲಿರಿಗೇ । ಧೀತುದಾ

ಕ್ಷಂದನವಗಳಬ | ಲಾತತಿಯಸಂಕ್ಷೈಸಿಯೊಯಮು | ಜಾತನಾನಾರದನನೀಕ್ಷಿಸಿಯೊಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೪೪ ॥ ಮುಕಿಯೊಳು
ವಗವಾವಡುದೆಸೆ | ಲಸುದೊಬಲ್ಲವರಾರುನಾವಿರ | ಲಸಹದೇಶಿಗರಾಗಿಹುಲುಮಾನಿಸರೀತಿಯಲೀ | ಗಹನದಲಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರನಿದನುಬಹಳಭಾಗ್ಯಸಮೇತನಿಗೆದವ | ದಹನನಲಿಸಾವಂತಟಾಯೆ ೃಂಳಲಿದನುನೃಪತೀ | ೪೫ | ಅತುಳಕೌರ್ಯಿ
ಸವೇತರಾಗಿಹ | ಸುತರುನೂರ್ವರವಡದುನಾಗಾ | ಯುತಬಲನುತಾನೆನಿಸಿದಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂರನೂ ॥ ಸತಿಸಹಿತದ
ವಶಿವಿಭಿಷಂ | ತತಿಯೊಳಲಿದನುಕಾಲನಕವಿಂ | ದಿತರಿನ್ನೇನಸುರೊಯೆನುತಳಲಿದನುಧರ್ಮಜನೂ | ೪೬ | ಜಲಜಮು
ಖಿಯರತಾಳವೃಂತಾ | ನಿಲವಿಸುಖಿಸುವತಂನೃಪತಿಖಗ | ಕುಲಗರುತ್ಪವನನಿಗೆಮೆ ೃಗೊಜ್ಪನೆಯರಣ್ಯದಲೀ ॥ ಲಲಿ
ತಮು ೃದುತಳ್ಪದಲಿಯರಮನೆ | ಯೊಳಗೆವಲಗುವವಿಭುವಕಟಕಲು | ನಲದೊಳಗೆಬಿದೊ ್ದರಗಿದನೆಂತಾಯೆನುತಹಲುಬಿಗ
ನೂ | ೪೭ | ಕೆಲಮೃದುಲಗಾಯಕಸುಗಾನಾ | ವಳಿಯೊಳಿಪ್ಪುದಿನುವವಿಭುವನ | ದೊಳಗೆಕಾಕಸ ೃಗಾಲಗೃದ್ಧ ್ರವಾ ್
ತವೊರಲುತಿರೇ ॥ ಬಳಿಗೆಬಂದೆಬಿ ್ಬಿಸುವರಿಲ್ಲದೆ | ಬಳಸಿದುರಿಬಾಧೆಯಲಿಕಲುನೆಲ | ದೊಳಗಕಟಕಡುನಿದ್ರೆಗೆ ೃದೆಬೊಪ್ಪಸ
ಕಟಿಂದಾ ॥ ೪೮ | ಧವನುತಪಸಿಗಪೋಗಲತ್ಯ ೃ | ತ್ಪವಿತನ್ನಪತಿವ್ರತಾಧರ್ಮವನುತಪ್ಪದೆಪೋದಳಾತನಕೂಡೆಗಾಂಧಾ
ರೀ ॥ ಅವರಬಿಟ್ಟರೆನೆನುತಲೀಭಾ | ಗ್ಯವನುಸುತರನುಜಟು ್ಟಜನಹೊಗ | ಳುವತೆರದಲಾಕಾಂತಿಪ್ರೋದಲೆಳಸನವಿರಕೆ ೃಂಂ
ಲೀ | ೪೯ ॥ ಜನನಿಯುಗಲಿದಲಿಡವಿಗೆ ೃದಿದ | ಳಿನುತದುಃಖಿಸುತಿದೆ ್ದವನುದಿನ | ವನಫೆಯಾಗಿಹಕುಂತಿಮುತಿ ್ತದಕಾಡುಗಿ
ಚ್ಚಿನಲೀ | ತನುವಬಿಟ್ಟುಪ್ಪದಕೀಳಿನಾನೆಲೆ | ಮುನಿಪನೆ ೈರಿಪೆನೆಂತುನನ್ನಯ | ಮನಮರುಗುತಿದೆಯಕಟಕಟಯೆಂದೆನು
ತೆದುಃಖಿಸಿದಾ | ೫೦ | ವೊದಳುಕಾಂತವದಹನದಲಿಮಾ | ದಿದನುಹರುಷವನಗ್ನಿ ್ಗರ್ಜುನ | ನದಮರದುನುಡಿಬಹುದೆಯಾ
ತನತಾಯನಡನಿಯಲೀ | ತ್ರಿದಶರೊಳೆುವನಿ ್ಷಯೆಕೃತಳ್ನೆನು | ಸದಯನಲ್ಲವೆನುತ ್ತಲಾನಾ | ರದನೊಡನೆಬಹುಕೋ
ಕವಿಶ್ವಲಕರಣನಿಂತೆಂದಾ | ೫೧ | ವನಶಿಯಿಲಾಕುರುಕುಲೋತ ್ತಂ | ಸನುಮಡಿದಮಂತಾ ್ಗಿವತಾ ್ | ತನಿಗಕ್ಷಟಿ
ಸಿದುವಿಲ್ಲವಿಧಿವಕದಿಂದಲೆಂದೆನಾ | ಮನದೊಳಗೆನೋವಾದುದಿದಕೇ | ನನುರಚಿಪೆನಾನೆನಲುನಾರದ | ಮುನಿಪವನಾಸಮುರ್ಯಾ
ಲಿಯಮನಂದನನಿಗ್ನಿಂತೆಂದಾ|೫೨||ಧರತವೃದ ್ಧನುಕಾಂತಗುಣಹೆ | ಚ್ಚಿರಲುಮಿಗನವಿಶೇಷಪ್ರೋಜೆಯ | ಲುರುತರೋಷವಾ
ನನೆಯವಿರಚಿಸಪಟ್ಟಯನುಮಾಡೀ | ಸ್ಫುರಿಸುವಾತ್ಮಗ್ನಿಯನುಪಿಟ್ಟನು | ಹೊರೆಯಿಲಾರದೆಬಳಿಕಯಾಜಕ | ವರ
ರುವನದೊಳಗವಸರಿಕ್ಷಿಸಿದರುನಿಜೀಳ್ಪಿ ್ಯಯಲೀ | ೫೩ | ಬಳಿಕಲಾಶಿಖಿಹೆಚ್ಚಿವಿನಾ | ವಳಿಯನೆಲ್ಲವಸುಡುತಮುಸಿಕಿದು|
ದಳಿದಸಾತಾ ್ಮಗ್ನಿಯಲಿಯಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆ ೃಪನೆಂದೂ| ಪಲರುಮುನಿಗಳುಸನಗೆಳಿದ | ರಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿ ್ಠರನೃಪತಿನೀ
ನಿ | ನ್ನಳಲಿರುಮನದೊಳಗೆಸಂತೈ ್ಸನಲಜಾದಿಗಳಾ | ೫೪ | ಭಾವಗಕ್ಕಗೆವನದೊಳುತ ್ಕಟ | ಸೇವೆಯನುಪಾಂಡು
ಸ್ತೋಕನ | ದೇವಿವಿಚಿಸಿಮಾಡಿತಪವನುಸುರರುಕೀರ್ತಿಸಲೂ ॥ ದೇವಪದಪನುಪಡಳಾಕೆಗೆ | ನೀವಳ್ಳಜೀಡಿನ್ನುತಿಲಸಲಿ |
ಲಾವಳಿಯನವರೆಲ್ಲರಿಗೆಕೊಡಿಯೆನುತಮುನಿನುಡಿದಾ ॥ ೫೫ | ಅನುಜರೀಯಂತಸಿ ್ಥತಪುರ | ವನಿತೆಯರುನೀವಿಗಲೀಗ |
ಸಿ ್ತನಪುರವಪ್ಪೋರಮಟ್ಟುಗಂಗೆಗೆಹೋಗಿಭಕಿ ್ತಯಲೀ | ಜನನಿಯರಿಗಾಜನಕರಿಗೆನೀ | ವನಿತುಮಿಗವರಲೋಕಕೃತ್ಯವ
ನನುವರಿದುಮೂಡೆಂದುನಾರದನಾಗಬೋಧಿಸಿದಾ ॥೫೬॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕಾನುಡಿಯಕೇಳಾ ್ದ | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣ್ಯೋಕವಸ್ತ ್ರವ |
ಧರಿಸಿನಿಯಮದಿಂದಕಲಜನರೊಡಗೂಡಿದುಃಖಿಸುತಾ | ಪುರವಪ್ಪೋರಮಟ್ಟಾಗಚೀಗದಿ | ಸುರನದಿಗೆನಡೆತಂದುವಿಧಿಯಲಿ | ನಿ
ರಚಿಸಿದನತಿಕುಚಿಪಯಸ್ನಾ ನವನುಭಕಿ ್ತಯಲೀ | ೫೭ | ಮನುಜಪತಿವೊದಲಾದಬಾಂಧವ | ರನಿಬರಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂ
ವಾ | ಲನಿಗೆಯಾತನಸತಿಗೆಕುಂತಿಗೆತಿಲಜಲಂಗಳೆನೂ ॥ ಫೆನವೆನಿಲುಳೊಟ್ಟಾ ್ಪಗಳಕುಚಿತೆ | ಯನುಕಳೆಯಬೀಳೆಂದುನಿರ್ಜ
ರ | ಧನಿಯುತಟದಂಟಜಜಕುಟೀರಂಗಳಲಿನೆಲಸಿದರೂ | ೫೮ | ಒಳಿಕಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ | ತಿಲಕವೊದಲಾದರಿಗ
ಯಲ್ಲಿಯೆ | ಲಲಿತಗಂಗಾದಾ ್ವರಜಲಿಲಿ ್ಕತರಮಾಳ್ಪಂತೇ | ತಿಳುಹಿಮಿಗೆಸಂಕುದ ್ಧಜನರನು | ಕಳುಹಿಧರ್ಮಜನರ್ಹದಿವ
ಸಂ | ಗಳಲಿಸುಕ್ರಾದ ್ಧಗಳತಾವಿರಚಿಸಲುತೊಡಗಿನೂ | ೫೯ | ಜನಕನಿಗೆಜನನಿಯರಿಗಾತ ್ತಮ | ವೆನಿವಗತಿಯಪ್ಪಂದದ
ಲಿಗೋ | ಕನಕಮುಖ್ಯಕೋಪದಾನಂಗಳನುದೆರೆಮಾಡೀ | ಜನಹೊಗಳುವಂದದಲಿವಿಸ ್ಮಯ | ವೆನಿಪಿರದೆನೆಪಾರಲೌಕಿಕ |
ವನುರಚಿಸಿದನುನಿಯಮದಲಿಯಾಧರ್ಮಸಂದನನೂ | ಅಲಘುತೃಪಿ ್ಯಯಸಲಿಳವಿಸಾ ್ | ವಳಿಗೆಪರಿಕುದಾ ್ದನ್ನಪರ್ವತ |
ಗಳಲಿಖೃತನದಿಗಳಲಿನೂಪಾಪೂವಶಾಕದಲೀ | ಲಲಿತಪಿತೃಮೋಧವನುತತು ್ಕರು | ಕುಲಲಲಾಮನುಮಾಡಿಸಂಯಮಿ ಗ
ಳೆನುಮುನಿವನಾರದರುಮೆಚ್ಚು ್ಚವಕೆರದಿರಚಿಸಿದನೂ ॥ ೬೧ ॥ ಪರಮಭಕಿ ್ತಯಲೀತೆರದಿಹ | ನ್ನೆರಡುದಿನಗಳಕರ್ಮವೆಲ್ಲ
ವ | ವಿರಚಿಸಲುನಾರದನುಪ್ರಿಯದಲಿಹತಿ ್ತರಿದಾ ್ದಗಾ | ಅರಸನನುತಿಸಿಪೋದನು | ವರಮುನೀಂದ್ರರನೆಲ್ಲರನುಸ

ತ್ಕರಿಸಿವಿನುಮದಲಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೈವತಿಕಳುಹಿದನೂ ॥ ೬೨ ॥ ನೆರದವಿಪ್ರರಕಳುಹಿತದನಂ । ತರದಲಂತಕಸೂನುಕುಂ
ಜರ । ಪುರವಹೊಕ್ಕನುಭಾರತಾಹವವಾಗಿಯಾಪಿನಕೇ । ಅರಸಕೇಳ್ಗಡದಿನೆಂಟುಸಂ ।ತ್ಸರಗಳಾದವುಮುಂಪೆವಿಶ್ವಂ । ಭ
ರಿಯುಮಾಶಿಸುತಿರ್ಪನಶಿಥರ್ಮವಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನೂ । ೬೩ ॥ ಎನುತಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಧರಣೀ । ಕನವಿವಿಧವರ್ತನವನೆಲ್ಲವ।
ಮುನಿಪನೈಕಂಪಾಯನನುಕ್ರಮದಿಂದವಿಸ್ತರಿಸೀ । ಖನಿದಯಾನ್ವಿತವೇಂಕಟೇಶ್ವ । ನೆನಿಪಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನುಭವಿಸಿ
ದ । ಮನುಜಪತಿಪ್ಪರ್ಮಾಜಗೆಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದುತಿಳಿಯುತಿದನೂ ॥ ... ... । ೬೪ ।

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ೪೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಜಗನ್ಮೋಹನಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗುವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದಮಧುಪಾನಪ್ರಮತ್ತ ವಚಾ
ಪಟಪ್ರವಿನಿಕಾಯಶ್ರೀಮತ್ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿಕುಲಸೌರ್ವಭೌಮ ಶಿಮ್ಮಣ್ಣಕವೀಂದ್ರವಿರಚಿತವಪ್ಪಕರ್ನಾಟ
ಕೃಷ್ಣರಾಜಯಭಾರತತಿಥಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಆಶ್ವಮೇಧಿಕಪರ್ವವು ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

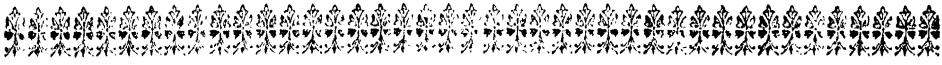

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಕನ್ನಡಮಹಾಭಾರತವು.

ಮೌಸಲಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ । ಪ್ರೌಢವಕಲಿಯುನಿಯಂತಾವವ । ದಾವರಿಸೆಮಧುದಾನಮತ್ತರು । ತಾವೆನೆರೆಹೊಯಿದಾಡಿಮಡಿದ
ರುಸಕಲಯಾದವರೂ ॥ ... ...

ವದ । ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಗುರುಜನಮೂಣಜನಿತಾ । ಧೀಳಯಾದವಮಿತ್ರುಪಳವಮವಚನದಲಿತೂಲ
ಗೆ । ಮೌಲಿತಾಂತುಮಹೀಕಪುತ್ರರು । ಲೀಲೆಯಲಿಭೂಪಲಯವನುಪರಿ । ದಾಲಿಸುತಲಿರೆಮುಂದೆನಂದವ್ರಹ್ಮವ್ರಪರಂಪಗಳೂ ॥ ೧ ॥
ನಿಂದ್ಯಾರತರಣನುಗಿದುಯಮ । ನಂದನನುಗಜಪುರಪಟ್ಟಕೆ । ನಿಂದುದಿನಮೊದಲಾಗಿಮೂವತ್ತೆರಡುವರುಷಗಳೂ ।
ಸುಖವೆಲೆಧರ್ಮಾಕೇಳಿ । ಮುಂದೆವ್ರಜೆಗಳಿಗಧಿಕಭಯವ । ಪ್ಪಂದದಲಿಯಿತ್ತಾವ್ರತಗಳುಪ್ಪಟ್ಟಿದವುನಗರದಲೀ । ೨
ಮಿಗಲೆನಿಸಶ್ರೀಲುಕರ್ಕರಾವ । ಷ್ಟಗಳೆನಿಸಿಯೆಚೆಪಿದದೆಬಿರುಪಾಗಿಗಳುಪೇಕ್ಷಿದವರ್ಕಮಂಡಲವಿಗತರಿಂಚಿಯಾಯ್ತೂ ॥ಮು
ನಿಯುಸ್ಪಟ್ಟದೆಬರಿಯುನಿರ್ಸ್ಪ । ತಗಳವತನಗಳಾದುದುಲಕ್ಷ್ಮ । ಗಿಗಳುಜೀಳ್ವವಡಿಗಡಿಗೆಯಾಭೂಮಿಕಂಪಿಸಿತೂ ॥ ಅನವ
ರತವರಿವೇಷಕೊಳೆಗಾ । ಯ್ವನಸುಧಾಕರಬಿಂಬಗಳುಖರಿ । ದೆನಲಕಾಲದಲತಿರ್ದುಮಿಂಚುದೆನೆಗಳಲೀ । ಜನಪಕೇ
ಳ್ತಿತರುಲಿವುದೊದ । ಲೆನಿಪುಗಳೊತ್ಪಾತತತಿಗಳು । ಜನಿಸುತಿರ್ದವುನಿಗೆಮುಪಾದು ಭೃತವಾಗಿಧರಣಿಯಲೀ । ೪ । ಇಳೆ
ಯೊಳಿತ್ತದುಭೃಗಳಾಗಿರೆ । ಬಳಿಕಲಂಭೋಜಾತನಯನನು । ಜಲಧರನುತಾವಿಬ್ಬರಲ್ಲದೆಮಿಕ್ಕಯಾದವರೂ ॥ ಒಳಗೊ
ಳಗೆಳೆತಿಯಿದುಡಿಕಾಲನ । ನಿಳಯಕೆ ಬಿದರೆಂಬವರೆ ದು । ತಿಳುಪಿದರುಬಂದೊಂದುದಿನವಲಿಚರರುಧರ್ಮಜಗೇ ॥ ೫ ॥
ಆಗಾನಾನುಡಿಗೆಳಿತನ್ನನು । ಜರುಗುಹಿತಲಂದಧಿಕದುಃಖೋ । ತ್ಕರವಧರಿಸಿದನಾಗವರಿಜನಪೌರಜನಗಳಿಗೇ । ಬೀಸಿಜು
ಮಾಧವನೀತಿಯಂತಃ । ಪುರದಕಾಂತಾನಂಕಾಮನಾ । ವರಿಸಿದಾಮಯಿಯಂತೆಕವಳಿದಬಿಳಿಬಂಧುಗಳೂ । ೬ । ಎನಲು
ಜರಿತಾಜಯವಮೋಹಾ । ವನುಬಳಿಕಕ್ಕೆಮುಂಗಿಯಾಯವ । ಜನರೊಳಗೆಯಪಖೋರದಾಹವಾದುದೇಕದನೂ । ನನಗೆ
ತಿಳುಪಲುಜೀಕುವೆಂದತಿ । ವಿನಯದಲಿವಿನಿಸಿಗೊಳಲುಮತಾ ।ಮುನಿಪವೈಕಂಪಾಯನನುತನ್ನ ವ್ರಪತ್ತಿಗೀತೆಂದಾ । ೭ । ಅರ।
ಸಕಳಿಯಾದುವ್ರವಪತಿಗಾ । ರಶಿಖಿಕೃಷ್ಣನನೊಡಿದುದರೆಬಂ । ದರುಮುನೀಂದ್ರರುಕಣ್ವಕೌಶಿಕರಾದವಿಗಳೂ ॥ ಬದಲು

ಪ್ಪುರವೀಥಿಯೊಳಿಯೊಮುನಿ । ವರೆರವಭಿಷ್ಣಕುಮಾರಕರುಕಂ । ಡರುಬಳಿಕಲಿದಿರಾಗಿಬಂದರುತನು ಮ್ಮಹೊರ್ತದಲೀ । ೪ । ಅ
ಪರುಸಾಂಬನಿಗಂಗನಾವೇ । ಷವನುಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದು । ದಭ್ಭವಿಸಿದವಿನೀತಿಯಲಿವಿಘಾ್ಯವಿನಯದಲಿನಮಿಸೀ । ಇವ
ಳುಬಭ್ರುವಿನರಸಿಗರ್ಭಿಣಿ । ಯಿವಳದೇನನುಪಡವಳೆಂಬುದ । ನೆವಗೆತಿಳುಹಿಯೆನುತ್ತಲಾಮುನಿವರರಕೇಳಿದರೂ ॥ ೯ ।
ಳಿಕಲಾಮುನಿವದರುಮನದಲಿ । ತಿಳಿದಿವರದುಕ್ಕರಿತವನುವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಪಳಿನಕಾಂತರಸವನುತನು ಮ್ಮಹೊರ್ತದಲೀ । ಅಲಘು
ಕೋಪಕೃಕಾನುವಿಂಗಿಸ । ಲೆನೆಬಳಾಗ್ರಣಿಗಳಿರನಿಮುಗದ । ತಿಳುಹುವೆವುನಾವೆನುತಜದಂತೆಂದರವರೊಡನೇ । ೧೦ । ವ
ನಜನಾಭನೆತನುಜನೀಸಾಂ । ಬನುಸಕಲಯಾದವಸಮೂಹಗ । ಳನುಕೊಲುವಮುಸಲವನುಪಡದನುನಮ್ಮನುಡಿಗಳಿಗೇ ॥
ಅನೃತವೊಂದಿನಿತಿಲ್ಲವಾಕ್ಯ । ಷ್ಣನುಬಲನುಹೊರಗಾಗಿಯಾದವ । ರನಿಬರಳಿವರುಮುಂದೆತದ್ಭವನಮುಸಲಕಕ್ಕೆಯಲೀ ॥೧೧॥
ವರಮುಯೋಗದಬಲದಿನೀಲಾಂ । ಬರನುದೇಹವಖಿಟ್ಟುನೀರಾ । ಕರವಪ್ರೌಗುವನುಭೂತಳಲದೊಳಿಹರಗಿರಲುಕೃಷ್ಣನನೂ ।
ಜರೆಯೆನಿಸಪೆಸರುಳ್ಳನಕ್ತಂ । ಚರವನಿತೆನಿಜಮಾಯೆಯುಳಿವನ । ಚರನಕರದಲಿಮೃತಿಯನ್ನೆದಿಪಳೆಂದುಪೇಳಿದರೂ । ೧೨ ।
ಬಳಿಕಲಾಮುನಿವರರುಕೃಷ್ಣನ । ನೊಲಿದುದರ್ಶಿಸಲೊಲ್ಲದಾಕ್ಷಣ । ದೊಳಗೆಯಾತ್ಮವಾಸಗಳಿಗೈದಿದರುಮತ್ತಿತ್ತಾ ॥ ಜ
ಲಜಲೋಚನನಿಜನುಕೇಳುತ । ತಿಳಿದುಮನಸದಲಿಬಳಿಕತನ್ನಯ । ಕೆಲದೊಳಿಹಬಂಧುಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿಯವರಿಗಿಂತೆಂದಾ । ೧೩ ।
ಹವಣಿಸಿದವಿನಿವಕಪಲೀಯಾ । ದವರಗೀಪರಿಯೊಾಯ್ತುಯಿದುನಂ । ಮ್ಮವರದುರ್ವರ್ತನಗಳಲಿಜನಿಯಿಸಿದಕಾರ್ಯವಲೀ । ಯ
ವಗೆಚಿಂತೆಯಿದೇಕೆಮುನಿವಾ । ಕ್ಯವುನಿರರ್ಥಕವಾಗದನುಭವಿ । ಸುವನಿದನುನಾವೆಳ್ಳದುಮುರರಿಪುವಾಗಳರುಹಿದನೂ ।೧೪।
ಎಲೆನೃಪಾಲಕಕೇಳುಮರುದಿನ । ದಲತಿಭಯದಿಮದಮಂಡದಂಡದ । ಲಲಘುನಿಷ್ಠುರಮುಸಲಜನಿಸಿತುಸಾಂಬನುದದಲೀ ॥ ಬ
ಳಿಕದಕೆಟೆರಗಾಗಿಯಾದವ । ರಳುಕಿವಸುದೇವನಿಗಿದೆಲ್ಲವ । ತಿಳುಹಲಾಯಾದವಕುಲವ್ಯಭವಾಗಳಿಂತೆಂದಾ । ೧೫ ॥ ಉದಿಸಿ
ವಾಮುಸಲವನುಕಡುಚೀ । ಗದಲಿನೀರ್ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿಯುಂದಧಿಗೆ । ಕದಡಿಹಾಯ್ಕೆಯಿನುತ್ತಲವಸುದೇವಹೇಳಿದನೂ । ಚಿ
ದರುತಾನಕಡುಂಡುಂಡಿಯನೇ । ಮದಲಿತಾವಾರೀತಿಯನೆಮಾ । ಡಿದರುತತ್ಸಮಯದಲಿಯಾದವರರಸಕೇಳೀದಾ॥ ೧೬ । ಮು
ಳಿದನುನಿಕಾಪವನುವಾನಸ । ದಲಿತೊಲಗಿಸಲುಬಾರದೆಂಬುದ । ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆಯಾನೃಪನುತತ್ಸಕಲಯಾದವರೂ । ಜಲಧಿ
ಯಲಿತನ್ಮುಸಲಚೂರ್ನಂ । ಗಳಬಿಸುಟುತಜಚೆ ಭೀಷಕಕಲವ । ನುಳುಹಿನೀರಲಿಪುರಕೆಬಂದಿರುತಿರ್ದರವರಂದೂ ॥ ೧೭ ॥ ವೈ
ದಲುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಮಹಿರೋ । ಕ್ಷದಲಿಯಾದವರೆಲ್ಲರಳಿವಂ । ದದಲಿಕಾಪವಕೊಟ್ಟುದನುನೆನೆನೆನೆದುಚಿತ್ತದಲೀ । ಬಿದರು
ತಿರ್ದುದುಸಕಲಜನವು । ತ್ತದರನಂತರದಲ್ಲಿನಂಜನಿ । ಸಿದುದುಬುಭಳೋತ್ಪತಚಯವಾದ್ವಾರವತಿಯೊಳಗೇ । ೧೮ । ಅರು
ಣಜಲಖೋರ್ಣಿಸುತಲತಿಭೀ । ಕರತರಾಕ್ಷಗಳೆಸೆಯಿಖನಕ । ರ್ಬುರರದೇಹಭ್ಯಾಯಿಯಂತ್ಯಜ್ಯುಬ್ಧತವನೆರೆಬೀರೀ । ಕರದೊಳಾ
ಯತಘೋರನಂತವ । ಧರಿಸಿಯೊಂದೊಂದೆಡೆಗಳಲಿಸಂ । ಚರಿಸುತಿಹನಂತಕನುಳೆಲಕೆಲಬರಿಗೆಕಾಬಂತೇ । ೧೯ । ವನಜ
ಲೋಚನತಾನೆಪ್ಪೇರಿಸ । ಲನವರತವೀತೆರದಿಕಾಣಿಸು । ವನುಕೃತಾಂತನುವೃಷ್ಣಿಭೋಜಾಂಧಕಜನಂಗಳಿಗೇ । ವನಿತಯ
ರುಬಾಲಕರುವೃದ್ಧರು । ತನತನಗೆಬಿದರುವರುತತ್ಪರ । ಜನದಮಾನನಗಳಲಿವಿಸ್ಮಯಭಯಗಳಡಗಿದವ್ಯಾ । ೨೦ । ಒದರು
ವುದುಗಿಳಿಖಿಳಕಸರದಲಿ । ವುದಯರಾತ್ರಿಗಳೆನ್ನದಾತಗ । ಬಿದರಿಪ್ಪುದುನರಿಯಂದದಲಿಕೂಗುತ್ತವೇಳೆಗಳೂ । ಉದಿಸುವು
ದುಮೂಗಿಲಿಗೆಮೂಷಕ । ನಿದುಮಹಾದ್ಭುತವಾದುದೆಪಡ । ವುದುಭಷಕತತಿಗಳನುಮಾರ್ಜಾಲಿಗಳುಪುರದೊಳಗೇ ।೨೧।
ಬಲನುಹರಿಯಿವರಿಬ್ಬರಲ್ಲದೆ । ಸಲೆಮುನಿದುಯಾದವರುವಿಘಾ) । ವಳಿಗೆಬಾಧೆಯಮಾಡುವರುಗುರುಜನವದಂಡಿಪರೂ ॥ ಪ
ಲವುಕಷ್ಟವನಾಡುತಿಪ್ಪರು । ಲಲನೆಯರುನಿಜಪತಿಯವಾಕ್ಯಂ। ಗಳನುಕೇಳದೆಜರಿವರಾತ್ಮೀಭ್ಯಯಂತಿಪುರದೊಳಗೇ ।೨೨।
ಜನವಕೇಳ್ಬೆಹೋಮುಕಾಲದ । ಲನಲನರ್ಚಗಳಪ್ರದಕ್ಷಿಣ । ವೆನಿಪವರ್ತನದಿಂದರೌದ್ರಧ್ವನಿಯಲೆಸದಿಹವ್ಯಾ । ಮನುಜರು
ಣಲಟ್ಟಿಳುಹಿದನ್ನಗ । ಳನಿತುಯಳುವಾಗಿಪ್ಪವೀವರಿ । ಯನಿಸಿಬಿಡದಕುಭಗಳುಸೂಚಕವಾದುದನವರಂತಾ ॥ ೨೩ । ಮನುಜ
ಪತಿಕೇಳ್ಸರ್ವವಿದನೆಂ । ದೆನಿವಕೃಷ್ಣನುಕಂಡಿದನುನಿಜ । ಮನದೊಳಿಗೆನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನುಗಾಂಧಾರಿಪೂರ್ವದಲೀ । ಮು
ನಿಸುಮುವ್ವತ್ತಾರುವರುಷಕೆ । ತನತನಗೆಹೊಡದಾಡಿಯಾದವ । ರನಿಬರಳಿಯೆಲಿಯೆಂದುಕಾಪವಕೊಟ್ಟರೀತಿಯನೂ ।೨೪।
ಬಂದುದಾದಿನಸಕಲಯಾದವ । ವೃಂದವಳಿವುದುಸತ್ಯವೆನುತಮು । ಕುಂದನೆಲ್ಲವನರಿದುತೀರ್ಥನಿವಾಪಭೂಮಿಯಲೀ । ಆಂ
ಪಮಿಗಲಿವರೆಲ್ಲರಿರಚೀ । ಕೆಂದುನೆರೆನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಗೋ । ವಿಂದಲೀಲೆಯನೇನನೆಂಬೆನುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೫ । ಕೊಲಿ
ಸುವೆನುನಾಳೆನಲಿಯಾದವ । ರುಳಿಯದಂದಲೆದಿನುತಬಳಿಕಾ । ಜಲಜಲೋಚನತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯನೆವದಲನಿಬರನೂ । ತಿಳುಹಿ
ನಿಜಹಿತಬಂಧುತತಿಗಾ । ಗಳಿಸಕಲಸುಭಟರಿಗೆಪುರಜನ । ಗಳಿಗೆಖನಕ್ಷಂಟಾಸಮನ್ವಿತವಾಗೆಸಾರಿಸಿದಾ । ೨೬ ॥ ಅರಸಕೇಳಾ

ರಾತ್ರಿಯಲಿಸ । ರ್ವರುನಿಜಸ್ವಪ್ನ ದಲಿಕಂಡರು। ಕರಿಯಮೈಯ್ಯಲಿಕೊರದಾಡೆಗಳದು ಭೃತಪಜೀರೇ । ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು
ಬಂದುಪೊಕ್ಕ । ಚ್ಚರಿಯೆನಲುಮಂದಿರಗಳೊಳಗಿಹ । ತರಳಲೋಚನೆಯರನುಪಿಡಿದೆಳೆದೊಯಿವುತಿಪ್ಪುದನೂ ॥ ೨೭ ॥ ಪ್ಪ
ನವೆನಿವಕನ್ಯಾಸ್ತ್ರಸ್ತ್ರಸಂಚಯ । ವನುಲಸನ್ಮಣಿಭೂಷಣಾವಳಿ । ಯನುಪತಾಕಾಸಮುದಯಗಳನುಬಂದುಜೀಗದಲೀ ।
ಪನುಜರಪಹರಿಸೂದಕಂತರು । ಕನಸಿನಲಿಮಮವೀರರಾಕ್ಷಣ । ದಿನಕರನುಪೂರ್ವಾದ್ರಿಶಿಖರಾಲಯದೊಳುದಯಿಸಿದಾ ॥೪೪॥
ಜನಪಕೇಳಾಸಮುಯದಲಿಕೈ । ಷ್ಣನಗರುಡಕೇತನವುಚಕ್ರವು । ಮನುಜರೆಲ್ಲರುನೋಡುತಿರೆನೆಗದಂತರ್ಹಿದಲೀ । ವನಜ
ಶಾರ್ಙ್ಗವುಗದೆಯುತೊಲಗಿತು। ಖನತರಾದುಭೃತವಾಯ್ತುಬಲಭ। ದ್ರನಸಮುದ್ಯಧ್ವಜವುಪೋದುದಜೀಗಲವರೊಡನೇ।೪೫।
ಬಳಿಕನಾಕಕೆದಿನ್ಯಮಾಂ । ಗಳುಸಹಿತಲಚ್ಯುತನರಥವಾ । ಗಲೆನೆಗದುಹೋಯ್ತುಮರರಂದಾಕಾಶದಲಿನಿಂದೂ ॥ ಎಲೆಯ
ದುಷ್ಟಶಿಪರಿರನೀವಾ । ಜಲಧಿತೀರದತೀರ್ಥಯೋತ್ರೆಯು । ನೊಲಿದುಬೀಗದಿವಾಡಿಯಿಂದರುಷ್ಟನನಿನಾದದಲೀ ॥ ೩೦ ॥ ದಿವಿಜ
ರೆಂದುದಕೇಳಿಯಾಯಾ । ದವರುತದನಂತರದಲತ್ಯು । ತ್ಸವದಿಬಹುವಿಧಮಾಂಸವಾಯಸಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳಾ ॥ ವಿವಿಧಲಲಿ
ತವ್ಯಂಜನಂಗಳ । ನವಿತವುಜೃತದುಗಂಧಮೊದಲಾ । ದವನುಜೋಡಿಸಿಕಟ್ಟಿಸರುತಮತವಮಗೆಕಟದಲೀ ॥ ೩೧ ॥ ವರವಿ
ಲೇಪನಕುಸುಮಗಂಧೋ । ತ್ಕರವನಕ್ಷತೆಗಳನುಜೋಡಿಸಿ । ಪಿರಿದೆನಿಸಕಂಬಗಳಲುರುಕಕಟಪ್ರತಾನದಲೀ ॥ ನರರತಲೆವೊ
ರೆಗಳಲಿವೆಳ್ಳಿವ । ತೆರೆಚಿದರಂದೊಲಿದುಸಲಂ । ಕರಣಕೋಭಿತರಾದೆಲ್ಲರುವಿವಿಧಲೀಲೆಯಲೀ ॥ ೩೨ ॥ ಬಳಿಕಗಜರಥಮು
ಖ್ಯವಾಹನ । ಗಳನುತಾವಂದೇರಿತದ್ಯಮು । ಕುಲಸಮುದ್ಭವರಿರದೆತೆಳಿದರಾಗಲಚ್ಯುತನೂ ॥ ತೊಲಗೆನಿಜರಥಮತ್ತೈದೇ
ರೊ ॥ ದಲಶ್ವಿರಥವನುದಾರುಕನುತರ । ಲೊಲಿದುತಾನದನೇರಿತತ್ಸಮಯದಲಿತರಳಿದನೂ ॥ ೩೩ ॥ ಗಳಿತವೈಭವನಾಗಿಕೆ
ಮ್ಮೆಯು । ನಿಳುಪಿಯೇರದೆವಾಹನವವೆ । ಗ್ಗಳವೆನಿಸಿಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆಮಮತೆಯನುಪಿಟ್ಟೂ ॥ ಲಲಿತಶಾಂತತೆನಿರ್ವಿಕಾ
ರತೆ । ಬಳಸಿರಲುಬಲನಾತ್ಮನಿತಾ । ವಳಿಯೊಡನೆಸಂಭ್ರಾಷಣೆಯಮಾಡುತ್ತತೆಳಿದನೂ॥ ೩೪ ॥ ಮನೆಯೊಳಿಂದಾಂದೋ
ಳಿಕಾದಿಗ । ಳಿನಿಸವಾಹನಗಳಲಿವನಿತಾ । ಜನಬಲಸಂಗರದತೀರಕೆಯಾಡವರುಪ್ಪೋಗೀ ॥ ಖನವೆನಿವಚಪ್ಪರಬೊಳ್ಳಿರು।ಮ
ನವೊಲಿದುಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದರುದ್ದವ । ಮನದೊಳಗೆನಿಶ್ಚೈಸಿಕೃಷ್ಣನಚರಣಕೆರಗಿದನೂ ॥ ೩೫ ॥ ಬಳಿಕಲುದ್ಧವಗೂಲಿದುಕ
ರುಣಾ । ಜಲಧಿಕರ್ಮಜಾಜ್ಞಾನಭಿಕ್ತಿಗ । ಳಲಶ್ಚುಯೋಗವತಿಳುಹಿಜೋಧಿಸಿಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕೇ ॥ ಕಳುಹಲಾತನಬೆಂಬಳಿ
ಯಲಾ । ಬಲನುಕಳುಪುತಲೊತನೆಬಂದನು। ಕೆಲವುದೂರಾಂತರವನಿಕ್ಕಲವಾದಭಕ್ಕೆಯಲೀ ॥ ೩೬ ॥ ಬಳಿಕಲಾತ್ಮಪುರೋ
ಹಿತನನಾ । ಬಲನುಳಿದುವೈರಾಗ್ಯವಿಂದಲಿ । ಬಲಿಯುಲೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೊಬ್ಬನೆವೃಕ್ಷಮೂಲದಲೀ ॥ ಗಳಿತವೋಹಾಂಧತ್ವದ
ಲಿನಿ । ರ್ಮಲತರಾತ್ಮಧ್ಯಾನದಲಿತಾ ।ನೆಲಸಿನಿಂದನುಯೋಗದಲಿಭೂಖಿಲಾಲಕೇಳಿಂದಾ ॥ ೩೭ ॥ ಅವನಿಸುರಸಂತರ್ಪಣವವಾ।
ಡುವತೆಜೀಱಡಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದಿಹ । ವಿವಿಧವಾದನ್ನ ಗಳನೆಲ್ಲವನೆಲದೊಳಗೆಸುರಿದೂ ॥ ತವಕದಲಿಮತಿಗೆಟ್ಟುವಾನರ । ನಿವ
ಹಕಿಕ್ಕಿದರಾಗಳಾಯಾ । ದವರುಕೆಡದಿಹರಾರುಜಗದಲಿಕಾಲವಶತೆಯಲೀ ॥ ೪೪ ॥ ಲಲಿತನರ್ತನಗೀತವಾದ್ಯಂ । ಗಳಲಿಯ
ಕ್ಷತೆಗಂಧಪುಷ್ಪ । ವಳಿಗಳಲಿಬಹಳವ್ಯಕಾರದಿಪೂಜೆಯನುಮಾಡೀ ॥ ಪಲವುತ್ತರದವಪಾರ್ಥಸಂಚಯ । ಗಳನಿವೇದ್ಯವನಕೊ
ಟ್ಟರಾದಾ । ಜಲನಿಧಿಗೆತತ್ತೀರದೇಕವೊಳಿರ್ದುಯಾದವರೂ ॥೪೫॥ ಅರವಕೇಳ್ಯಾದವರುತದನಂ । ತರದಲೆಲ್ಲರುಕೃಷ್ಣ
ನೀಕ್ಷಿಸು।ತಿರೆಕಟಾಹಕದಂಬವೂರಿತವಿವಿಧಮದ್ಯಗಳಾ।ಪಿರಿದೆನಿಸಿವೊಗವೊಗದುಕಾರ್ತ। ಸ್ವರಚಷಕಸಂಚಯಗಳಲಿಕುಡಿ।
ದರುಪಿ ಯದಲುಚಿತೋಪದಂಶಂಗಳನುಭಕ್ಷಿಸುತಾ॥ ೪೦॥ಪಿರಿದೆನಿಸಿವಾಧವಕಮಾಧ್ವೀ।ಪರಿರಚಿತಮೈರೇಯಮೇಥಕ।ಸುರೆ
ಗಳನುಮು।ಧುವಾರದಲಿಯೋವಾನರಾಜಿಯಲಿ।ಪರಮಹರುಷದಿವಾರವಧುಗಳ।ಬಿರಿಸಿಕುಡಿವುತನಗುತಕೆಲವುತ। ಲಿರದೆಕುಣಿವು
ತಲಿಪ್ಪರಂದಾಸಕಲಯಾದವರೂ॥೪೧॥ಪ್ರಕಟವೆನೆಕೈತವರ್ಮವರಸಾ।ತ್ಯಕಿಗದವದ್ಯುಮ್ನರತ್ಯು। ತ್ಸಕತೆಯಿಂದಾಚಾರುದೇ
ಷ್ಣವ್ರಮುಖಯಾದವರೂ॥ಸಕಲರಾವೇಳೆಯಲಿಮಾಡಿದ।ರಕಟಕಟಮಧುಪಾನವನುಕೌ।ತುಕವದಾಗಿರೆವೈಪ್ಲಿಭೋಜಾಂಧಕ
ರವೇಳದಲೀ॥೪೨॥ಯೆಲೆನೃಪತಿಕೇಳ್‌ಈಧುನುದವೆ। ಗ್ಗಳಿಸಿತದ್ಯದುವಂಶಜಾತರು।ಕೆಲರುಲೀಲೆಯಲಟ್ಟಹಾಸಂಗಳನುಮಾಡಿ
ಧರೂ॥ಕೆಲರುಕುಣಿದಾಡಿದರುಬತ್ತಲೆ ।ಕೆಲರುಹರಿದರುನೊಕ್ಕಿಬೀಳುತ।ಕೆಲರುಚೈದಾಡಿದರುಕೆಲಬರುಬೂತುಗೆದ್ದುತಲೀ॥೪೩॥
ನಗುತಲವ್ಯಕ್ತಗಳಸಂಬಂ । ಧಗಳೆನಿಸಿಬಹುವಿಧದಿದುರ್ವಾ । ಕ್ಯಗಳಕೆಲರಾಡಿದರುಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಡಿದರುಕೆಲರೂ॥ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ
ಕಾದಂಬರೀಪಾ । ನಗಳಲಾಯ್ದುದುವೀರರುನ್ಮಾ । ರ್ಗಗಳಲೇವರ್ತಿಸುತಲಿರ್ದರುತಸ್ಮುಹೂರ್ತದಲೀ ॥ ೪೪ ॥ ಮುಸಿದುಸ್ಥಿ
ತ್ಯಕಿಳುರ್ಣಿತಾರುಣ । ಖನನಿಲೋಚನಗಳಲಿಕೃತವ । ರ್ಮನನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಸೊಕ್ಕುತಿಹದ್ಯುಮ್ನನನುಕರ್ಧನೂ॥ ತವತಥಗ
ಹಾಲುಮುಪೋದ್ಧತ । ರೆನಿಸಿರಿಂಗಣಗುಣಿವಧುನಾದವ । ಜನರುಸರ್ವರುಕೇಳುವಂದದಲಾಗಲೆಂತ್ಕ್ರಾ ॥ ೪೫ ॥ ಆರಿಗಳೆದು

ಳನೊಳಧಿಕನಿದಾ ॥ ಧರಪಕತ್ವದಲಿಲುಬಳಿಕವ| ದಿರನುಕೃತವರ್ಮಕನಿವನುವಧಿಸಿದನುದಯೆಗೆಟ್ಟೂ | ದುರಿತವನುಮಾಡಿ
ದನುರಾಜ | ನ್ಯರಿಗಿದುಜಿತವೆಯೆನುತಲಂದ | ಬ್ಬರದಿಹಿಡಿಹಿಡಿಯೆಂದುಸಾತ್ಯಕಿನಗುತನೆರೆಜರದಾ । ... ॥೪೬॥
ಎನಲುಕೇಳುತಲಾಗವ್ರದ್ಯು | ಮ್ನ ನುನುಡಿದನಿದುನೀಚರಾಗಿಹ |ಜನರುಮಾಡುವಕಾರ್ಯವಿದಕೃತವರ್ಮಮಾಡಿದನೂ|
ಮನುಜರೆಲ್ಲರುನಿಂದಿಸುವರೀ | ತನನುಮಚ್ಛ್ಯುಯುನೀನುಜರೆಯುದಿ|ರೆನುತಲಾಸಾತ್ಯಕಿಗೆನುಡಿದನುರುಕ್ಮಿಣೀಸುತನೂ॥೪೭॥
ಎನಲುಕೇಳುತರೋಷವಿಕೃತಾ | ನನನೆನಿಸಿಗರ್ಜಿಸುತಕೃತವ | ರ್ಮನುನುಡಿದನೆಲೆಖೂಳಸಾತ್ಯಕಿನಿನ್ನ ಕೊಂತೆಗಳೂ|
ನಿನಗೆತಿಳಿಯದೆನನ್ನ ಜರದರೆ | ನನಗೆನಿಂದೆಯಲ್ಲವಾಯೋ | ಧನದೊಳಗೆಯನುಚಿತವಲಳಿದಿರಾರುನಿನ್ನ ತೇ ॥೪೪॥
ತ್ರಿದಕಪತಿನಂದನನುನಿಜಬಾ | ಣದಲಿಲಸ ್ತವಕಡಿಯಿಪನಯೋ | ಗದಲಿಜೇವವಬಿಡುವಭೂರಿಶ್ರವನನೀಕಡಿದೇ | ಇದು
ವಿಚಾರಿಸೆರಾಜಧರ್ಮವೆ | ಯಿದುಸುಭಟರಿಗವಂಥಪಾಡೇ | ಯಿದನುನೀಮುದದೆನ್ನ ಜರವರೆನೀಚಹೋಗೆಂದಾ ॥ ೪೫ ॥ ಎನ
ಲುನೀವಿಂತೇಕೆಹೋರುವಿ | ರೆನುತಲುತ್ಕಟರೋಷದಲಿಕೃ | ಷ್ಣನುಸಕಲಭೋಜರನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯಾಗತರ್ಜಿಸಲೂ ॥ ವ
ನಜನಾಭನಚಿತ ್ತದಲಿಬರಿ | ಮುನಿಸುಕೃತವರ್ಮನಮೇಲುರೆ | ಜನಿಸಬೇಕೆಂದಾಗಸಾತ್ಯಕಿಯವನೆಳಿಂತೆಂದಾ॥೪೬॥ಂತೆ
ಹರಿಯಿಂಕೃತವರ್ಮನನುಜನು | ಖಳನುಸುರಧನಾ ್ವಖ್ಯನಾದಿಯ | ಲಲಖಿಮಹಿಮೆಯನುಳ್ಳಸಾತ್ರಿಜಿನ್ನಹೀಶ್ವರನೂ ||
ಸಲಿಕಮಂತಕರತ್ನ ಕೋಸುಗ | ತಲೆಯನರಿಯನೆನಿವರದುದುರ್ಗುಣ | ಗಳನುಮರತಿರೆಯೆನುತಸಾತ್ಯಕಿಯಾಗಹತಿಗೊಂ
ಡಾ ॥ ೪೧ ॥ ಬಳಿಕಲಾನುಡಿಗೇಳಿಮನದಲಿ | ಬಲಿಯಿಖನತರರೋಷವಿರಿದಿನ | ಲಳುತಲಂದಾಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿತಾಬಂದೂ|
ಜಲಜನಾಭನಮುಂದೆನಿಂದಿರೆ | ವೊಳತುದಾತಗರೋಷವವರಿಗೆ | ಸಲಿಪ್ರಿಯನಿದೆಂಬಂತೆಸಾತ್ಯಕಿಯವಗನಿಂದಿರ್ದಾ॥೪೭॥
ಬಳಿಕಲಾತ್ಕೃತವರ್ಮನನುವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಿಪರೋಷವಿನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ | ಖಳನಿವನುಪೂರ್ವದಲಿಗುರುನಂದನಸನೆರವಿಯಲೀ ॥ಮ
ಲಗಿರಲುಪಾಂಡವರತನುಜಾ | ಳಿಯತದ ್ಬಂಧುಗಳಕೊಂದನು | ಕಳುಹುವೆನುನಾನಿವನನವರೆಡೆಗೆನುತಲನುವಾದಾ॥೪೪॥
ಮುನಿಪದಾರುಣಕಾಪಸಂಭವ | ವೆನಿಪಮುಸಲದಕಕ್ಕ ್ತವರಿಕತ | ಘನತರಾತ ್ಮಕೃವಾಣವನುಯೊರೆಯುಚ್ಚೈಮೇಲಾ ್ವ
ಯೂ ದ ॥ ಮುನಿದುಸಾತ್ಯಕಿಯಾಗಕ ್ಕತವ | ರ್ಮನಗಳವಖಂಡಿಸಿದನೆತ ್ತರ | ಹೊನಲುತುಂಬಿತುಧರೆಯನಾಕ್ಷಣವದಸ
ಕೇಳಿಂದಾ ॥ ೪೪ ॥ ಅಧಟುಮಿಗಲನಿತರಲಿತಾನಿ | ಲ್ಲದೆಭುಜಾದರ್ದದಲಿಭೋಜಲ | ಸದವೆನಿಂನೇನೆನುತಸಾತ್ಯಕಿಯವರಿ
ಗಿದಿರಾಗೇ ॥ ಅದನಿರೀಕ್ಷಿಸಿನಿಲಿಸುವುದೊ್ಯೀ | ಗದಲಿತತ್ಸಂನಿಧಿಗೆಯತಿಜೀ | ಗದಲಿಬಂದನುವಾಸುದೇವನುತನು ್ಮಹೂರ್ತ
ದಲೀ ॥ ೪೪ ॥ ಬಳಿಕಲಂಧಕಭೋಜರಂದಾ | ಗಳಲುಮಿಗೆಬೊಬ್ಬಿರಿದುರೋಷದಿ | ಹಳಸಿಕೊಂಡರುಸಾತ್ಯಕಿ ್ಯತನ್ನಿದಿ
ರೊಳದನಾಗಾ ॥ ಸುಲಲಿತಜಾ ್ಞನೈಕನಿಧಿಮಂ | ಗಳಚರಿತ ್ರನುತನ್ನ ವಂಕವ | ಕೊಲಿಸಲೋಸುಗತೊಲಗಿದನುಲೀಲಾ
ವತಾರಕನೂ ॥ ೪೬ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಕೃರುಕಿ ್ಷಣೀನಂ | ದನನುತತ ್ಸಮಯದಲಿಸಾತ್ಯಕಿ | ಯನಮುಸುಕಿದವದಿರನುನಿಜ
ದಾರುಣಕರೌಘದಲೀ ॥ ವೊನೆಗೆಡಿಸಿಹಿನೆ ್ಮಟ್ಟಿಸಿದನಂ | ದನಿಮಿಷರುಹೊಗಳಿದರುಬಳಿಕಾ | ತನಮಹಾಭುಜಬಲವನತ್ಯಾ
ಶ್ಚರ್ಯವಾಯೆ ್ತನುತಾ ॥ ೪೭ ॥ ಆಗಳಾಸಾತ್ಯಕಿಗೆಪಡಿಬಲ | ವಾಗಿಬಂದಾವೃಷ್ಣಿವೀರರಲು | ತಾಗಿದರುಭೋಜಾಂಧ
ಕರನವರಾಗಳುಬ್ಬಿದ್ದೂ ॥ ಸಾಗರಕೆಸಾಗರವ್ರಹೊಯಿಕೆ ್ಯ | ಯಾ್ಯಗಿಪಳಚಿದವ್ಹೋಲುಹಳಚಿತ | ರಾಗಳಾಗರುಷದ್ವಜನು
ನೇಹ್ಮೆಸುತನಿಂದಿರ್ದಾ ॥ ೪೪ ॥ ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳ್ಕೌಸಾಂಬನುದರದ | ಲಿಳೆಯಲುದಿಸಿದಮುಸಲವನುಭಯ | ದಲಿಖಿದಿದುಚೂ
ರ್ನಿಸುತವಾರಿಧಿಯೊಳಗೆಬಿಸುಟದಾ ॥ ಜಲನಿಧಿಯತದಾ ್ವರಿಸೀಕರ | ಗಳುಕವಿದವಿವರಳಿವಿಗವುಮಿಗೆ | ಜಿಳಿಯಿತಾಪ್ರಗಳಾ
ಗಿಮುಸಲಗಳಂತೆವೊನೆಯಾಗೀ ॥ ೪೯ ॥ ಕಾದುವಾಬಲವೆರಡುತನು ್ಮಯ | ಕೈದುಗಳುನೆರೆಸವೆಯೆಬಳಿಕಮ | ಹೋದ
ಧಿಸುತೀರದಲಿವಿಳಿದೆರಕೈಗಳತೆಗದೂ ॥ ಕೈದಣಿಯೆಹೊಯಿದಳಿವುತಿದ ್ದರಿ | ಳಾದಯಿತಕೇಳ್ಗಾಗಮುಸಲಗ | ಳಾದವೇ
ತಸರಾಜಿತನು ್ಮನಿಶಾಪಮಹಿಮೆಯಲೀ ॥ ೫೦ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುಕಾಪಿಶಾಯನ | ಪಾನಜನಿತಾತ ್ಯಂತಮದದಲಿ | ಮೌನಿಕಾ
ವದನೆನದಿಮಾಯಾನರನುಮಾಧವನೂ ॥ ಅನಿಖಿಳಯಾದವರಮಿಗೆತ | ಕ್ಷೈನಿಕವನಿಜಲೀಲೆಯಲಿವಿ | ಜಾ ್ಞನಹೀನರಡೆನಿಸಿ
ಹೊಯಿದುಡಿಸಿದತವ್ಮೊಳಗೇ | ೫೧ ॥ ಕರದೊಳಾಪ್ಪಗಳಾಪ್ಪಗಳವ್ಹೋ | ಲಿರುತಿಹವುವ್ರತಿಭಟರಹೊಯಿದಡೆ | ಪಿರಿಯಮು
ಸಲಗಳಾಗಿತಾಗುತಲವರಕೊಲುತಿಹವೂ | ಆರರೆತನು ್ಮನಿಕಾಪಕಕ್ಕಿ ್ತಯು | ವರುಶವಿಸಲಿಭಿ ್ಪಯಲಿಯಾಮುರ | ಹರನಮಾ
ಯೆಗೆಸಿಲುಕಿಮಡಿದರುಸಕಲಯಾದವರೂ ॥ ೫೨ ॥ ಇವನುಮಗನಿವತಂದೆವೀಣಿಂ | ನಿವನೊಡೆಯನಿವಭಂಟಭಾವಿಸ | ಲಿವ
ನನುಜನಿವನಂಣನೆಂಬವಿವೇಕವನುಬಿಟೂ ್ಟ | ವಿವಿಧಯಾದವರೆಲ್ಲವ ್ವೈಷ್ಣವಮಾಯಾಮೋಹಿತಾಂತ | ರ್ಭವಪಂಕು
ಳಚಿತ ್ತರಳಿದರುನಿವಿಷಮಾತ ್ರದಲೀ | ೫೩ ॥ ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ಬಳಿಕಲಾಸಾಂಬನುಗದನುವ ್ರದ್ಯುಮ್ನನನಿರು | ದ್ಧನು

ಮಹಾಬಲನಾದಸಾತ್ಯಕಿಯಾದಿಯಾದವರೂ ॥ ಮುನಿದುಭೋಜಾಂಧಕದುವೃಷ್ಣಿಗ । ಳನಿಬದುರಿಹೊಯಿ ದಂಡಿದಂಜಿತೆ|
ಯನುಪಕ್ಷದರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಜಿಯಲೀ । ೬೪ । ಬಳಿಕತನು ಮ್ಮನಿಕಾವಕಿ ತ್ಯು । ಬಳಸಲೋಸುಗತಾ
ನುಲೋಕದ । ಬಳಗವಾನಿಸರಂತೆಯಾಯಾವಿನಲಿಹೊಯಿಹೊಯಿದೂ॥ ಜಲಜನಾಭನುರಣದೊಳಳಿಯದೆ । ಕೆಲಕೆಸಿಡಿವಿಹ
ಕೆಲವುಯೋದವ । ಬಲ್ಲವನೆಲ್ಲವಸಂಹರಿದನುನಿಶ್ಚೇಷ್ಟನೆನಿಪಂತೇ ॥ ೬೫ ॥ ಮುಸಲಹತಿಯಲಿಸಕಲಯಾದವ । ವಿಸರವೀರತಿಯು
ಲಿನುಡಿದದು । ವಿಸಜಲೋಚನನಾಡಿಯಲಿಗಾಂಧಾರಿರೋಷದಲೀ ॥ ಹೆಸರಿಸಿದಕಾಪದಲಿಯೊ । ರ್ದೆಸೆಯಯಾದವಕುಲಕೆಪಾ
ಡಿದ । ನಸುರಹರತಾನೊಬ್ಬನುಳಿದನುಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲೀ । ೬೬ । ಬಳಿಕಲಾಸಂಗರದೊಳಳಿಯದೆ । ಯುಳಿದದಾರು
ಕಬಭ್ರುಗಳುತೆ । ಜ್ವಲಜನಾಬನಬಳಿಗೆಬಂದಲೆಕೃಷ್ಣವಿಧವಕದೀ । ತೂಲಗಿತಸುವೆಲ್ಲರಿಗೆನೀನಾ । ಬಲನಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬೃದಿ
ಕಾರ್ಯದ । ನೆಲೆಯನಾಳೋಚಿಸುವುದುಚಿತವಿದೆಂದುತಿಳುಹಿದರೂ । ೬೭ । ಎನಲದಂತಹುದೆನುತಲಾಕೃ । ಷ್ಣನುಬಳಿ
ಕಲಾಬಭ್ರುದಾರುಕ । ರನುಕರದುಕೊಂಡರಸುತಾಗಳರಣ್ಯವೀಥಿಯಲೀ । ಅನತಿದೂರದಭೂರುಹದನೆಳಿ । ಯಿನಲಿನೆಲಸಿ
ರಲೀವತೀರಮ । ಣನಬಳಿಗೆತಾಹೋಗಿದಾರುಕಗಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೬೮ ॥ ನಾಗಪುರಿಗೆಲೆದಾರುಕನೆನೀ । ಹೋಗಿವಾಂಡುನೃ
ಪಾಲಪುತ್ರರಿ । ಗೀಗಯಾದವರಳಿದಕದನವನರುಹಿಯೆರ್ಜುನನಾ । ಬೇಗದಿಂದೊಡಗೊಂಡುಬಾಯೆನ । ಲಾಗಳಾತನುನರನ
ರಕವು । ದೊಗ್ಯೋಗದಲಿಜವನಾಕ್ಷ್ವಯುತರಥವೇರಿತೆರಳಿದನೂ ॥೬೯॥ ಬಳಿಕಬಭ್ರುವನೋಡಿಕೃಷ್ಣನು । ಲಲನೆಯರನುಗ
ಜಾಕ್ಷ್ವಗಳಪುರ । ದೊಳಗೆನೆರಿಸಿಬಾಯೆನುತತತಾಕ್ಷ್ಯರ್ಯಕವಪ್ಪೋಗೇ । ಅಳುಕದಾಹ್ವಣವೊಬ್ಬಬೀಡನು । ಜಲಜನಾಭ
ನುನೋಡುತಿರೆವಥ । ದೊಳಗೆಯೆಂಬಭ್ರುವನುವಧಿಸಿದನಾವಿನಲಿಹೊಯಿದೂ ॥ ೭೦ ॥ ಅದನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಮುರಹರನುಚಿ । ತ್ತ
ದಲಿವಿಸ್ಮಯಬಟ್ಟುಮುನಿಸಾ । ಪದಮಹತ್ವವಿದೆಂದುನಸುನಗುತಂಣನನುನೋಡೀ ॥ ಸುದತಿಯರನುಗಜಾಕ್ಷ್ವಗಳನಗ
ರದಲಿಸೇರಿಸಿಬಹೆನುತರುಮೂ । ಲದಲಿನಿಂನಯಬರವನೋಡುತಿರೆಂದುತೆರಳಿದನೂ ॥ ೭೧ । ಬಲನನಲ್ಲಿರಹೇಳಿಕಾಂತಾ । ವ
ಳಿಗಜಾಕ್ಷ್ವದಿಗಳುಸಹಿತಾ । ಜಲಜನಾಭನುವ್ಯೋಗಿನಗರಕೆಕಂಡುಜನಕನನೂ ॥ ಬಳಿಕನೆರೆಹೊಯಿದಾಡಿಯಾದವ । ರಳಿದ
ವೃತ್ತಾಂತವನದೆಲ್ಲವ । ತಿಳುಹಿದುಬಹುರೋದನಪ್ಪ್ವನಿಜನಿಸಿಪುರದೊಳಗೇ । ೭೨ ॥ ಮೊದಲುಕೌರವವಂಶಲಯವಾ ।ದು
ದನುಕಂಡೆನುಬಳಿಕನಮಿತ್ರ । ಯದುಕುಲವಿನಾಶಕನವನಾಕಂಣಾರೆನೋಡಿದೆನೂ ॥ ತ್ರಿದಶಲೋಕಕೆಬಂಧುಗಳುಗಮಿ । ಸಿ
ದರುಸರ್ವರುಶೂನ್ಯವಹನಗ । ರದಲಿರೆನುನಾನೆಂದುಹರಿವಸುದೇವಗರುಹಿದನೂ । ೭೩ ॥ ಎಲೆಜನಕಕಾನನಕೆವೊದಲೇ ।ಬ
ಲರುಹೋಗಿಹನಾತನೊಡನಾ । ನೊಲಿದುತಪವನುಮಾಡಹೋಹೆನುನೀನುಮರುಗದಿರೂ । ಕಳುಹಿದೆನುದಾರುಕನನತಿಜವ ।
ದಲಿಬಭ್ರುನುನಾನಾತನಿಂಮನು । ಸಲೆಹೊರವನಿನ್ನಂಜದಿರಿನೀವೆಂದನಸುರಾರೀ ॥ ೭೪ ॥ ವನಕೆಬಲಹೋದುದನ್ನುಯೋದವ
ರನಿಬರಳಿದುದಕೇಳಿವಸುದೇ । ವನುವೊದಲೆಯಳಲುತಿರೆಬಳಿಕೀಹದನಪರಿನುಡಿಯೇ । ತನುವಮುಸುಕಿತುಬಹಳಕೋಕದ
ಹೊನಲುಮೊರ್ಚಿಗೆನಂದುಬಿದಿ ದ್ದರೆ । ವನಜನಾಭನುಬಳಿಕಸಂತೈಸುತ್ತಬೋಧಿಸಿದಾ । ೭೫ । ಮುನಿಯನಾರದನಿಂದಲಾ
ಕ್ಷಣ । ಜನಕನಿಗೆಯಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ । ನನುಕರಿಸಿತಿಳುಹಿಸಿದಜನನಿಯಮನದೊಳಂದಲಿವಾ । ಳಿನದುಗುಡವನುಬಿಡಿಸಿ
ವೋಕ್ಷದ । ಳಿನವದವನೇವಿಸಿದನಾಕ್ಷಣ । ವನಿತೆಯರುಬಂದೊರಲುತಿದ್ದರುಕೂಡಿದೆಸೆದೆಸೆಗೇ । ೭೬ । ಎಲೆಸತಿಯರಿರ
ಬೇಗವಿಲ್ಲಿಗೆ।ಫಲುಗುಣನನುಬಹನೀಗಳಾಕುರು।ಕುಲವರೇಣ್ಯನುನಿಮ್ಮಕೋಕಂಗಳನುಬಿಡಿಸುವನೂ।ಅಳಲದಿರಿನೀವೀಗಲಿಂ
ದಾ । ಲಲನೆಯರನೆಲ್ಲರನುಬಳಿಕಾಜಲಜನಾಭನುಬಹುವಿಧದಿಸಂತೈಸಿಬೋಧಿಸಿದಾ ॥ ೭೭ । ಬಳಿಕಲಾನಕದುಂದುಭಿಯವ
ದ । ತಳವದಾವೋದರನುನಿಜಕರ । ತಳದೊಳೊತ್ತುತೆಪಿಡಿಸಿಯೊತನಚಿತ್ತವಿಹ್ವಲವಾ ॥ ಫಲುಗುಣನುಬಹನೆಂದುಮತ್ಕೆ
ಯು । ತಿಳುಹಿಕೃಷ್ಣನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ । ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಮನದೊಳಗೆಮೌನದೊಳಿರ್ದನಾಕೌರೀ । ೭೮ । ಕರಸಿಸಚಿವ
ರನುತ್ತರನುಕರಿತು । ರಗವೊದಲಾದಖಿಳವನೂತ್ಕ । ರವನೀವಾರೈದುಕೊಂಡಿರಿಬಹೆನುಫಲುಗುಣನೂ । ನರನೆಸಂರಕ್ಷ
ಕನುನಿಮಗಾ । ದರದಲಾತನುಹೇಳಿದಂದದಿ। ವಿರಚಿಸುತಲಿರಿಜೋಧಿಸಿದನೆಲ್ಲರಿಗೇ । ೭೯ । ತರುಣಿಯರಸಂತೈಸಿಜನಕಗೆ ।
ದಾಮಭಕ್ತಿಯಲೆರಗಿತನ್ನಿಯ।ವರಜನಯನಿನುಪರಿಜನವಪುರಜನವಬೀಳ್ಕೊಂಡೂ। ಸಿರಿಯರಸನಹವೆಂಕಟಾಧೀ।ಶ್ವರನೆನಿ
ಸುವಕೃಷ್ಣರಾಯನು। ಹರುಷದಲಿನಡೆತೆಂದನಾಬಲಭದ್ರನಿದೆಡೆಗೇ। ... ... ।೮೦।

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಸೂಚನೆ ॥ ಜಲಜನಾಭನುಬಿಟ್ಟುಪೋದನು । ಲಲಿತವೈಕುಂಠಕ್ಕೆಬಂದಾ । ಫಲುಗುಣನುವಿರಚಿಸಿದನವರಿಗೆ
ಪಾತಲೌಕಿಕವಾ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲತದನಂತರದಲಾವ । ದ್ಯಾಲಯಾಪತಿಪೋಗಿನೀಲಾಂಬರನಿಗಭಿನವಿ
ಸೀ । ಮೇಲೆತಾಹೋಗಿಮ್ಪಬಂದುದ । ಹೇಳಿಯಗ್ರಜನಾನನವನತಿ । ಲೀಲೆಯಿಂದೀಹ್ಸೆಸುತಲಿರೆಬಳಿಕಾಮುಹೂರ್ತದಲೀ ॥೧॥
ಜನಪಕೇಳಾರಕ್ತವಾದಾ । ನನಸಹಸ್ರದಲನುಲಮಣಿಗಣ । ಕನದಧಿಕಕಣಗಳುಸಿತಾಂಗದ್ಯುತಿವಿರಾಜಿಸಲೂ ॥ ಘನಭು
ಜಂಗಮವೊಂದುಬಲಭ । ದ್ರನಮುಖದಿಪೊರಮಟ್ಟುವಾರಿಧಿ । ಯನುವ್ರವೇಶಿಸಲಿದಿರುಗೊಂಡನುವರುಣನುಚಿತದಲೀ ॥೨॥
ಬಲನುನಿರ್ಮಲನಿಜದಯೋಗದ । ಬಲದಿಮಾನುಷದೇಹವನುಬಿ । ಟ್ಟಿಲ್ಲಿದುಶೇಷಾಕಾರದಲಿಯಂಭೋಧಿಯನುಪ್ರೋಗಲೂ ॥
ಬಳಿಕವಾಸುಕಿಮುಖ್ಯರಹಕುಂ । ಡಲಿಪತಿಗಳೊಂದಿದಿರುಗೊಂಡ । ಗ್ಸಳವೆನಿಪಭಕ್ತ್ಯಯಲಿಭಜಿಸಿದರಾಮಹಾತ್ಮನನೂ ॥೩॥
ಬಂದುಗಂಗಾಪ್ರಮುಖತಟಿನೀ । ವೃಂದರಕ್ಷೋಯಕ್ಷಸುರಮುನಿ । ವೃಂದಬಲಭದ್ರನನುಸೇವಿಸಲಚ್ಯುತನುನೋಡೀ ॥ನಿಂ
ದುತೌತುಕಬಡುತಲಂಯಿಡೆ । ಯಿಂದಗಲಲಾಸನಮಯದಲಿಸುರ । ದುಂದುಭಿಯರಭಸದಲಿಬಂದುದುಸಕಲದೇವಗಣಾ ॥ ೪ ॥ವ
ನಜಭವವಸುರುದ್ರಭಾಸ್ಕರ । ಮುನಿಗಳಖಿಳಾಮರರುಕೃಷ್ಣಗೆ । ಘನಪಥದಲಿಂತೆಂದರೆಲೆವೈಕುಂಠವಲ್ಲಭನೇ । ಮನುಜ
ರೂಪದಲುವಿಶೇಭಾವ । ನೊನದೆಧರಣಿಗೆಸುರರಸಲಹಿದೆ । ಘನಮಹಿಮನಿಜಪದವನ್ಯೆದೆನೆಹರಿಯೊಡಂಬಟ್ಟಾ ॥ ೫ ॥ ಮುನಿವ
ರನವಚನವನುದುರ್ಜ । ನವೊದಲುಜನಿಯಿಸುವುದಂಗಾ । ವಿನಲಬಾಯವದೆಂಬುದನುಮುರವೈರಿಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ನೆನೆದು
ಬಳಿಕಾತ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ಮನದೊಳಡಗಿಸಿನೆಲದೊಳಂದಾ । ಘನಮಹಿಮನೊರಗಿದ್ದನುತ್ತಮತರಸಮಾಧಿಯಲೀ ॥ ೬ ॥
ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಳೀತೆರದಲಾ । ಜಲಧಿಶಯನನನುಬಂದುಧಾತ್ರೀ । ಸ್ಥಲಶಯನನಾಗಿರಲುವಿಹಿನದೊಲಾಮುಹೂರ್ತದಲೀ ॥ ಬ
ಳಿಕಜನೆಯೆಂದೆಂಬರಾಕ್ಷಸ । ಲಲನೆಯೊಬ್ಬಳುಬರುತಲಾಯದು । ಕುಲಲಲಾಮನನೋಡಿದಳುತಾನನತಿದೂರದಲೀ ॥ ೭ ॥
ದನುಜೆಪೂರ್ವದ್ವೇಷದಲಿಕೃ । ಷ್ಣನನುಕೊಲಿಸುವೆನೆಂದುತತ್ಕಾ । ನನದೊಳಗೆಬಹಬೇಡನೊಬ್ಬನಲೋಚನಂಗಳಿಗೇ ॥
ವನಜನಾಭನಪೇಡವನುಮೃಗ । ವೆನಿಪನ್ನೊಲುಮಾಡಿದಳುತನ್ನಯ । ಘನವೆನಿವಮಾಯೆಯಲಿಧರಣೀಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೪॥
ಸಲಿನಮೃಗಭ್ರಾಂತಿಯಲಿವನಚರ । ನಲಘುನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರವನುಕೆನ್ನೆಗೆ । ನೆಳೆದುದೇವನನೆಚ್ಚನಾಶರನಟ್ಟುವಾದದಲೀ ॥ ಬಳಿ
ಕಮೇಗಾಲಿನಲಿತಾನು । ಛಲ್ಲಿಸಿಬುದುಮತಾತ್ಮವಾಪ । ಸ್ಥಳಕೆಬಂದುವುಲಿಂದನರಿದನುಕೃಷ್ಣನೆಂಬುದನೂ ॥ ೯ ॥ ಬ
ಳಿಕಲತ್ಯಂತಾರ್ತವಿಮಗಲವ । ನಳುಕಿನಡುಗುತಬಂದುಮತಾತ್ಮಾ । ಜಲಜನಾಭನಪಾದದಲಿನಿಜಮಸ್ತಕವನೀಡೀ ॥ ವಲವ್ರತಕ
ದಲಿಜಂಬಲಿಸಿಕೊಳಲು । ತಳುತಿರಲುಚೀಡೆಂದುಶೋಕವ । ತಿಳುಹಿಯಾಕಬರಂಗೆಕರುಣಿಸಿನಿಜಪದವನಿತ್ತಾ ॥ ೧೦ ॥ ಧರಣಿಪ
ತಿಕೇಳ್‌ಬಳಿಕಲಾಮುರ । ಹರನುತನ್ನ ಮನೋಽಥವೆಯಿಾ । ಪರಿಯಲೊಡಗೂಡಿರಲುಮಾನುಷದೇಹವನುಬಿಡಲೂ ॥ ಸುರ
ರುವಸುನುಸಿರುದ್ರಸುರಮುನಿ । ಸರಸಿಜಾಸನಮುಖ್ಯುದೇವರು । ಸುರಿದರಳಿಮಳಿಗಳಿನುಜಯಜಯಯೆನುತಪೊಗಳಿದರೂ ॥೧೧॥
ವಿನಿಪನಿರ್ಜರನಿಕರವಾವಿ । ಘ್ನಂವಿನವದಗಳಿಗೆರಗಿನೀನಿಂ । ದವತರಿಸಿಕಂಸಾದಿರಾಕ್ಷಸಜನವನಂಹರಿಸೀ । ಭುವಭಾರವನಿ
ಳುಹಿಸಜ್ಜನ । ನಿವಪವನುರಕ್ಷಿಸಿದೆಸುರಕಾ । ರ್ಯವನುಮಾಡಿದದೇವಜಯಜಯಯಂದುನುತಿಸಿದರೂ ॥ ೧೨ ॥ ನಿನ್ನಲೀಲೆ
ಯುಬಿಳಿವಿಗೆಯುಸಂ । ವನ್ನವಾಯಿಯಲೀಜಗತ್ರಯ । ಕನ್ನಡಿಯೊಳಡಗಿಪ್ಪತೆರದಲಿನಿನ್ನೊಳಡಗುವುದೂ ॥ ತನ್ನತಾನೇ
ಹೊಳೆದಡಗಿಮಿಗೆ । ಯನ್ಯವಿಲ್ಲದಪರಮಸುಖಮಯ । ಪನ್ನಗಾರಿಧ್ವಜನೆಜಯಜಯಯೆಂದುನುತಿಸಿದರೂ ॥೧೩॥ ಆಟಿಮೂ
ರ್ತಿಯನಂತರೂಪನು । ವೇದವೈದ್ಯನುವಿಶ್ವರಕ್ಷಕ । ನಾದಿಮಧ್ಯತುರೀಯರಹಿತನುಭೂತಭಾವನನೂ ॥ ಛೇದಿಸುವರಳವಡ
ದಮಹಿಮನು । ಹೃದಯಾಂಬುಧಿದೇವಜಯವೆಂ । ದಾದರಿಸಿಕಮಲಜಭವಾದ್ಯರುಹರಿಯನುತಿಸಿದರೂ ॥ ೧೪ ॥ ಯಂದುಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯಲಿಯಾಮರ । ವಿಂದಭವಭವಮುಖ್ಯಸುರಮುನಿ । ವೃಂದವತಿಭಕ್ತಿಯಲಿಜಯಜಯಯೆನುತಲೆರಗಿದರೂ ॥ ಅಂ
ದುಸಕಲಾಮರರನಾಗೋ । ವಿಂದನತಿಕರುಣದಲಿಲಾಲಿಸಿ । ಕುಂದದಧಿಕಪ್ರೀತಿಯಲಿಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲೀ ॥೧೫॥ ಜಲ
ಜಭವರುದ್ರಾದಿನಿರ್ಜರ । ಕುಲವನೀರೀತಿಯಲಿಲಾಲಿಸಿ । ಬಳಿಕಲಜರವತತರ್ಕ್ಯವಚಲವಗಮ್ಯವೆಂದೆನಿಪಾ । ಲಲಿತವವ್ಯಯವ
ಮೃತವಮೃತ್ಯು । ಜ್ವಲವೆನಿಪನಿಜವದದೊಳಿದ್ದನು । ಜಲಜನಾಭನುತನ್ಮಹತ್ವವಪ್ರೋಗಳಲರಿದೆಂದಾ ॥೧೬ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಿಂ
ದ್ರಿಯಾಗೋ । ಚರನೆನಿಸಿರಂಜಿಸುವವಿಶ್ವಂ । ಭರನತಮ್ಮೆಯಬುದ್ಧಿಯಲಿನೋಡುತಲಜಾದಿಗಳೂ । ಪಿರಿದೆನಿಸಿಭಾವಿಸುವ

ಡನು ಭೃತ | ತರವಿಪೆನಿನತವಿಂಶ್ಯಸುಗುಣೋ | ತ್ಕರವಪ್ಪೊಗಳುತಪ್ಪೋದವಂದಾತ್ಮಾಲಯಂಗಳಿಗೇ ॥ ೧೭ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ದತ | ದನುತಾಡಲಿ | ಧರಣಿಯಲಿದಾರುಕನುಪೆಸ್ತಿನ | ಪುರಕೆಬೀಗದಿಹೋಗಿಪಾಂಡುನೃಪಾಲರನುಕಂದೂ | ಹರಿಯುಬಲರಿವರಿ ಬ್ಬಗಲ್ಲದೆ | ಪರಮಮುನಿಶಾಪದಲಿಯೂದವ | ರುರುಮುಸಲಯುದ್ಧದಲಿಪಡಿದರೆನುತ್ತಲರುಹಿದನೂ | ೧೮ | ಬಳಿಕಕೃಷ್ಣನುನನ್ನನಿನ್ನುಯ | ಬಳಿಗೆಹೋಗಿಧನಂಜಯನನೀ | ಗಳಿಕರಾತಂತಹೇಳಿಕಳುಹಿದನೆಂದೆಲ್ಲವನೂ | ಸಲೆನವಿನ್ಯಾರವಾಗಿದ್ದಾರುಕ | ತಿಳುಹಿದನುತದ್ವಾರ್ತೆಯನುಳಿಕೇ | ಳ್ದಳಲಿದನುಭಯವಿರ್ಮ್ಮಡಿಗೊಳ್ಳವರಿಸೆಪಾಂಡವರೂ | ೧೯ | ಹೇಳಲೀ ನಾಕೊಳ್ಳಿವನುಖಾಂ | ಚಾಲಿವೊಂದಲವಾದುಖಿಳಿಕಾಂತಃ | ಜಾಲುದುಖ ಸಂದನದರಪಳೆನಿತುಪುರಾಂತರವಾ || ವೆಂಲಿಬಾಂಧವಮರಣಜನಿತಾ | ಭೀಳಕೊಳೀಕಕೃಷ್ಣಾನುಜೌರಜ | ನಾಳಿಯನುಮುತ್ತಿದುದುಹತ್ತಿದುದಧಿಕವರಿತಾಪಾ | ೨೦ | ನರನುತತ್ಪವಮಯದಲಿನೆನ್ನನು | ಕರಸುಟೀಕೇಸಕಲದುಃಖೋ | ತ್ಕರಕೆಭಾಜನವಹಪುರವನೀನೋಡುಬಾಯೆಂದೂ | ಮುರಹರನುಕರುಸಿದನೆತಾನೀ | ವರಿಯಕೊಳೀಕವನೆಂತುನೋಡುವೆ | ನರಸನಿಪೇಳಿಂದೆನುತಕಡುಮರುಗಿದನುಖಾರ್ತಾ | ೨೧ | ಆಸಮಯದಧಲಿಭೂಪನನುಡಿದನು | ವಾಸುದೇವನನೆಲೆಯಾನರಿನಾ | ವಾಸವರೋಜಾಂಬಕನಬಿಟ್ಟೆಲ್ಲಿವೆಹೋಗೆನಲೂ || ವಾಸವಾತ್ಮಜದುಗುಡಪರಪಲಿ | ಭಾಸಿಯಾಗುತಜವದಿಬಂದು | ವಿಪಾಸಕೊಸ್ಸೆಂಡಪ್ರರವಹೊಕ್ಕಳಲುತ್ತನಡೆತಂದಾ | ೨೨ || ದಾರಿಯನುನೋಡುತ್ತಲಳುಶಿಹ | ಖೌರಜನವನುಕಂಡುಚಿಂತಾ | ಭಾರದಲಿಕುಸಿಪುತ್ತಲಂಜದಿರಂಜದರೆಯನುತಾ | ದಾರುಕನುಸಹಿತಾಗಳಿಂದ್ರಕು | ಮಾರಕನುನಡೆತಂದುಬಳಿಕಾ | ಸಾರಿಜಿ-ಷ್ಣುನತಮನೆಯಬಾಗಿಲಲಿದ್ದಳಿವಿದಾ | ೨೩ | ನರನುಬಂದನೆನುತ್ತಲಂತಃ | ಪುರದೊಳಾಗಳ್ಕೇಳಿಬಳಿಕಾ | ಮುರಹರನನೆಸೋಡಕನಪಸಾ ಲಾಂಗನೆಯರಿದಿರಾಗೀ | ಪರಿದುಬಂದಾಕ್ರಂದನಧ್ವನಿ | ಪರಿಪರಿಸಲಂಜಿಹೋಧಿನಿನದವ | ಸುರಿವಕಣ್ಣುನೀರಬ್ಧಿಜಲವನುಜರೆಯೆಮುಕೆದರೂ | ೨೪ | ಅವರನೀಹ್ಮಿಸಿಯಾಗುದ್ದಾದ | ರವದಲರ್ಜುನನಳುತತನ್ನಿಳ | ಯವನುಹೊಕ್ಕನುಬಳಿಕಲಲಾರ್ದನಿರೀಕ್ಷಿಸಲೂ | ಹವಣಮಿಾರದದುಃಖವನುದೈ | ನ್ಯವನುಬೀರಿತುಸಕಲಯಾದವ | ಯುವತಿಯರುಭೋಳಿಜುತಲಂದರುಪಾರ್ಥನಿದ್ದೆಡೆಗೇ || ೨೫ | ಬಳಿಕರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮಾ | ಲಲನೆವೊದಲಾದವರುಪಾರ್ಥನ | ಬಳಿಗೆಬಂದಳಲುತ್ಪಲ್ಲಿಯಲಿಪಿದ್ದುನೆರೆಹೊಂಳೀ | ಎಲೆಧನಂಜಯಕಲಯಾದ | ರಳಿದರೆಮ್ಮನುಬಿಟ್ಟುಹೋದನು | ನಳಿನನಾಭನುನಮಗೆಗತಿಯಾರೆಂದುಹೊರಳಿದರೂ | ೨೬ || ಬಳಿಕತನ್ನಯದುಃಖವನುತಾ | ನಿಲಿಸಿಕೊಳುತಾಪಾರ್ಥನಂದಾ | ಲಲನೆಯರನೀವಂಜಬೇಡಿರ್ದೆಂದುಸಂತೈಸೀ | ಕಳಕಳವಪಾಣಿಸುತಲೆಲ್ಲರ | ತೊಲಗಿಸುತದ್ದಾರುಕನುತನ್ನೊಡ | ನೊಳಗೆಬರೆತಾನ್ಕೆನಿದನುವಸುದೇವನಿದ್ದೆಡೆಗೇ | ೨೭ || ಬಡತನದಿದೊರೆಕಿದ್ದನಿಧಿಕೆಲ | ಸಿದಿನು ಹೋದವನಂತೆಯೋಗದೊ | ಳೊಡೆವೆರೆಗಳ-ವಸ್ತ್ರತೊಲಗಿದಯೋಗಿಯಂದದಲೀ | ಮಡದಿಸಹಿತಾಕೃಷ್ಣನಿಲದ |ಕಡುವಿರಹಕಾತುರದಿಮೂರ್ಛೆಯೆ | ಜಡಮನದವಸುದೇವನನುಕಂಡಳಲಿದನುಪಾರ್ಥ | ೨೮ | ಹರಿಯನೆಲೆಯನುಕಾಣದಿದು| ರ್ಭರವಿಷಾದಲರ್ಜುನನುಮುರ | ಹರಪಿತನುಮಲಗಿರ್ದಮಂಚದಕೆಳಗೆಕುಳ್ಳಿರ್ದೂ | ಚರಣವನುಪಿಡಿದಲುಗಲಿದ್ದನು| ಹರಿಯಿಬಂದೈಯೆನುತವಾರ್ಥನ | ಕೊರಳತಕ್ಕಸಿಮಗನೆನುತ್ತಳಲಿದನುಭೂಯಿಡುತಾ | ೨೯ | ಬಲವುತೆರದಲಿಹಲುಬಾಯ್ವ್ವ| ಟ್ಟಳಲುವಾನಕದುಂದುಭಿಯನಾ | ಗಲುಗುಣನುಸಂತೈಸಿನರನಾನೆಂದುಮತ್ತರುಹೇ | ಬಳಿಕನೆರೆಬನವಳಿದುಜೀಳುತ|ಮಲಗಿನಲಿತಾನೊರಗಿಸುಮ್ಮಿವುತ | ಲಳಿಯುನೊಪನಾಸಮಯದಲಿವಸುದೇವನಿಂತೇದಾ || ೩೦ | ಮನುಜಮಾತ್ರವದಲ್ಲಕೃಷ್ಣನು | ದನುಜರನುಸಂಹರಿಸಲೋಸುಗ | ತನುಜನಾದನುತನಗೆಪಾಲಿಸಿದನುಧರಾತಳವಾ | ಅನಿಮಿಷರಸಲಹಿದನುನನ್ನಯ| ಪುನಕೆಹರುಷನಪುಟ್ಟಿಸಿದನಿಂ | ದಿನಲಿನನ್ನನುಕರುಣವಿಲ್ಲದೆಬಿಟ್ಟುಹೋದಿನೂ | ೩೧ || ಏನಹೇಳುವೆನೆನ್ನಪುಣ್ಯದ | ಹಾನಿಯನುಕೇಳಿಲೆಧನಂಜಯ | ದಾನವಾಂತಕಹೋಗಲುಳಿವೆನಧರೆಯೊಳಾನಿನ್ನಾ | ಅನಿಖಿಳಯಾದವರನಿರ್ವೈ | ರಾನುಗತರಾಗಿದ್ದುದೈವಾ | ಧೀನದಲಿಮಡಿದಿಗುಮಹಾಮುನಿಶಾಪವಂಗಳಲೀ || ೩೨ | ಚಾರುಮಣಿಕುಂಡಲದಮಹಿಮೋ | ದಾರವಕ್ತ್ರದಕಮಲನಯನದ | ಪಾರಕಂಸ್ತುಭಕಾಂತಿರಂಜಿತವಕ್ಷಭುಜಯುಗದಾ | ನೀರದಶ್ಯಾಮಳಶರೀರದ | ಭೂರಿತೇಜನವೀತವಸನದ | ಶೌರಿಯನುಮುರದಪೆನೆಂತೆಲೆಪಾರ್ಥಹೇಳೆಂದಾ ॥೩೩॥ ಬಲನುಹೋದನುಯಾದವರಕುಲ | ವಳಿದುಹೋದುದುಕೃಷ್ಣವಾಯಿಯೆ | ಬಳಸಿಹೊಯ್ದಾಡಿನಿತುಸುತನಿವತಂದೆಯವನೆಂಬಾ || ಬಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆವೀರಸಾತ್ಯಕಿ | ಲಲಿತಕೃತವರ್ಮಾವಿಗಳುತ | ಪೆರ್ತ್ಮಿಗೆತಾವೇಸೆಣಸಿಮಡಿದಿರುಹರಿಯುಪೇಕ್ಷೆಯಲೀ | ೩೪ | ಜಲಜನಾಭನುಮಾನಸನುಬಂಡೆ | ಸಲೆಯನುಮಾನುಷವಾಪಕಾರ್ಯಂ | ಗಳನುಮಪಾತಾಲಬಲ್ಲನಿದುಘಟಿಸಿಮೊದಲುಮಾಡಿದಿರಲೂ | ಪೋಲಿದಂನಿನ್ನಯಪೌತ್ರನನುನೆರೆ | ಸಲಪಡೆಯಾಪಾಂಡವನನುಸೂರೆ ಕ್ಕಳಿವನಶ್ವಮಿಧೆಂದುಜೀಸ್ಸಿಸಿಬಟ್ಟನಿಂದಿನಲೀ | ೩೫ | ಇದುವಿಧಿಪಕಲ್ಪಿದಲಿಸಂಭವಿಸಿ | ಸಿದು

ಧಿಸುತಲಲಿದೀಗನಾನೆಲೆ | ತ್ರಿದಶನಾಯಕನತನುಜಮುಖವಪೆಡುವೆನೆಂದೆನಲೂ | ವುದುಕಕರ್ಮವಪಾಡುವವರಿಲ್ಲ ಕೆಂದಿಯಾ
ವರಕುಲನಳಿ | ದುದಕೆಯಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಿತದಿದೆನ್ನ ಚಿತ್ತದಲೀ | ... ... ||೬||
ಎನಲುವಿಧಿಕೃತಕಳಲದಿರುನೀ | ನೆನುತಮಾವನಸಂತವಿಸಿಯ | ರ್ಜುನನುಕೃಷ್ಣನದಾವೆಡೆಗೆತಾನೀಹೋಗಿದನೂ | ನ
ನಗದನುತಿಳುಹಿನಲುಬಳಿಕಾ | ತನನುಡಿಯಾನಾಲಿಸುತನಿಜಲೋ | ಚನಗಳಿಜಲತೋಟ್ಟಿಡಲುವನ್ನುದೇವನಿಂತೆಂದಾ ||೩||
ಮುನಿವರನಶಾಪದಲಿಯಾದವ | ರೆನಿಬರುಮುಸಲಾಯನಾನಗ | ಳೆನಿಸಿದಾಪ್ರಗಳಿಂದನೆಲೆಹೊಯಿದಾಡತಾಪಳಿಯೀ || ವನಜ
ನೇತ್ರನುಗಜತುರಗಚಯ | ವನುವಧೂವೃಂದವನುತಾನೊ | ಬ್ಬನೆಬಳಿಕಲೀಪ್ರಭಗತಂದನುಬಂದನೆನ್ನ ಜೆಗೇ ||೪||ಅ
ನಿತುರಣವೃತಾ ತಂತವನುಕೃ | ಷ್ಣನುನನಗೆವಿಸ ತರಿಸಿಫಲುಗುಣ | ನನುಕರವಡಾದಾರುಕನನಿಂದಿನಲಿಕಳುಹಿದೆನೂ |
ಮನವೊಲಿದುಬಂದಾನಂತನು | ನಿಮ್ಮನುಪಿ ಯುವಿಸೆಂದಿಸುವದಾಯ||ರ್ಜುನನುಬೀಳಿದತದಿನಡೆಯೆಂದೆನಗೆಬೀಳ್ಕೊಡನೂ||೫||
ಘನವರಾಕ್ರಸುಯುತನುಕಾರ್ಯ | ಜ್ಞನುವಿವೇಕನನುನಿ ವ್ವತನುವಾ | ರ್ಧನವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಲಿನ್ನಾತಸಿಗವುತ್ತನಗೆ |
ಇನಿತುಭೇದನವಿಲ್ಲನೀನಾ | ತನನುಕೈವಿಡಿದೀಗಜಾಶ್ವಗಳನುತಿಯರನುತೋರೆಸಲಹುವನೆಂದುತಿಳುಹಿದನೂ ||೦||ಪ
ಲವುತೆರದಲಿನಮ್ಮಪುರಜನ | ಗಳನುಬಂಧುವ್ಯಾತವನುನರ | ನೊಲಿದುತಾರಾಪ್ಪೆಪನುಸಂಪೆಹ್ಹಾಳುಬೀಡಿದಕೇ | ಕೊಲವ್ಪದಿಚ
ಸಕೆದಾ ವರವತಿಯುನು | ಜಲಧಿಮುನುಕುವನದೆಲ್ಲವಕೆಯಾ | ಫಲುಗುಣನನುಡಿಗಳಿನಪೆಯಿಯೆನುತ ತ್ತಹೇಳಿದನೂ ||೧||
ಘನವಿವೇಕವನುಳ್ಳಬಲಭ | ದ್ರನುಮುಸಲಹತಿಗಳಲಿಯಾಗವ | ಜನಪಳಿಪುರಕೆಮೊದಲೆತಾಹೋದನುತಪ್ಪೋವನಕೇ | ಯೆ
ನಗೆಮತಾ ತ್ರೀತಿಯುಹವ | ರ್ತನವುಚಿತವಾಗಿಸುಡುನೀನೆ | ನ್ನನುಕಳುಹಿವನಕೆನುತಲಚ್ಯು ತನೆನಗಬೋಧಿಸಿದಾ||೪||
ದಿವಿಜಪತಿನಂದನನನುನು ತಯಾ | ದವಜನಕೆತಾನನಲಸಂಸ್ಕಾರವನುಮಾಡುವನಿನ್ನು ಕತಿಯಿಂದಿನಕೆಯಾನರನೂ ||ನಿ
ವಿಘವಿಭವನವಿನಿಮಗೆನೆರೆಚಿ | ಚಿಸುವನುಸರಲೋಕಕ್ರಿಯೆಯನೆ | ಲ್ಲವನುಬಲ್ಲನುಚಿದುರನರ್ಜುನನೆಂದುಬೋಳಿದನೂ ||೫||
ಆನುಡಿಗೊಡಗಂಬಹುತಕಳುಹಿದೆ | ನಾನುಪುರಪ್ರೋತ್ತ ಮನುಬಳಿಕಲ | ಹಿನತಲ್ಪನುವನಕೆಪ್ರೋಡನುತನು ಮ್ರಾರ್ಥದಲಿ||
ದೀನತೆಯುಕೈಕೊಂಡರಾತನ | ಮಾನಿನಿಯರತ್ಯಧಿಕಶೋಕಕೃ | ತಾನುಮುನುಕಿದುದೆನ್ನನದಸೈರಿಸುವದಳವಲ್ಲಾ||೮||
ಅಳಿದರೆನ್ನಯಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರು | ಜಲಜನಾಭನುಬಿಟ್ಟುಪೋದನು | ತಿಳಿಯೆನಾನಿನ್ನನ್ನ ಪಾಪಾಪಿಗಳುರುಚಿಯೆಂದೂ ||ಕೊಳು
ತವೇಮಹಪೋಷಿಸುವಬಗೆ | ತೊಲಗಿದುದುಮುಖಿನ್ವನಲಿಕಂಡೆನು | ಪಲವ್ರದುಃಖಂಗಳನುಕೇಳಲೆಪಾರ್ಥನಿನೆಂದಾ ||೯||
ಸತಿಯರನುಗಜಮುಖ್ಯವಸು ತ್ರ | ಪ್ರತತಿಯನುಸರಿಪಾಲಿಸೊಲಿಸ | ಚ್ಯುತನುಹೋಗಿದಮಾತುಗಳನೆಲ್ಲವನುಸೀಸಲಿನೂ |
ಇತರಕಾರ್ಯಂಗಳನುನೀತಿಯ | ಗತಿಯಂತೀನೇಜಲ್ಲಿಯೆಂದಾ | ಕತಮುಜಾತ ತ್ರಜನಾಗ್ರಾವಸುದೇವನನುಹಿದನೂ ||೬||
ಎನಲುಕೇಳುತಲಾಗಲಾಪಾ | ರ್ಥನುಬಳಿಕಕೃತವೃಷ್ಣಿವಿಭುವಿನ | ಮನಃವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆತಡೆದ್ದೇಹಾಪೇಕ್ಷತೆಗೇ || ೪||
ನತರವೃಥೆತನ್ನ ಚಿತ್ತಕೆ | ಜನಿಯಿಗಲುದುಃಖಿಸುತಬಳಿಕಾ | ತನಿಗೆಕೈಗಳಮುಗಿದುವಿನಯವ್ಯಳಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ||೮||
ಜನಪಕೇಳೈಕೃಷ್ಣವಿರಹಿತ | ವೆನಿಸಿಯಿಸ್ಥಳದಲ್ಲಿನಿ ವಿ | ನ್ನನಿಬಿಟ್ಟುಮುಚಕೆನನ್ನ ಮನವೊಡಬಡದುಧರ್ಮಜನೂ ||
ನಿತಿಯರನುಗಜಾಶ್ವಗಳಬಯ | ಧನವನಿಂದ್ರಸ್ಥಪ್ರಭೆ |ನಕೆನೋಡಗೊಂಡುಬಾಯೆಂದೆನಗೆಹೇಳಿದನೂ||೯||
ಅದರಿನಾನಗರದಲಿಬಹುಸೌ | ಖ್ಯದಲಿನಿ ವಿಪ್ಪನ್ನತೆಯಾವ | ನುಪತಿಯಿದುಬೊಡಲಾಗಿನಾನೆಲ್ಲರನುತೆರಳಿಪೆನೂ | ಕಡುಖಿನ
ಪಹಕೃತ್ಯವೆನಿಸಿ | ಪ್ಪುಮನರೇಶ್ವರಪಿಡುಭವಚಿ | ತ್ತದಬಪಳಿಬೇಕಾಗಳತಪ್ಪದುದೈವಕೃತ್ಯಗಳೂ ||೯||ಎನು
ತರುಹಿದಾರುಕನಕರದ | ರ್ಜುನನುಬೀಗದಲಿನ್ನುನಾವಾ | ವನಜನಾಭನುಹೋಪೆಡೆಯನಾರೆ ಯಾಚೀಕದಕೇ | ವಿನಯಬಿಂ
ದೀಪಟ್ಟಣದೊಳಿಹ | ಜನರಿಗೆಲ್ಲರಿಗರುಹಿಮತಾ ತ್ತ | ತನನರಸನುವ್ರಕೆಕಾರ್ಯನೀಪುರಜನವಕರಸೆಂದಾ ||೧||ಎನಲುಒಳಿ
ಕಲಮಾತ್ಯತತಿವೆಂದ | ಲಿನಿಪಚಾತುರ್ವರ್ನವಪುರ | ಜನವತಾಕರಸಿದಸಂಧವರ್ಮಾಖ್ಯದಮಹಾಸಭೆಗೇ|| ಅನಿಮಿಷಾಧಿ
ಪನಾನುವಲ್ಲಿ | ದ್ದನಿಬರನುಪ್ರಿಯವಿಂದಲುಚಿತಾ | ನನಗಳಿಕುಳಿ ರಿಸಿಯವರೊಡನಾಗಿಂತೆಂದಾ ||೧||ವಧಿಯೋಪ
ಟ್ಟಣವನಿನ್ನೆಳನೆಯದಿವಸಕೆಯಾಕ್ರಮಿಪುವಿದ | ನನಿಮಿಷರುನಭದಲ್ಲಿನಿಂದೆನಗರುಹಿಕೇಳಿದೆನೂ | ಅನುಚಿತವುನಿಮಗಿಲ್ಲ
ಹುದುನೀ | ವಿನಿಬರಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುಟಭೇ | ದನಗಚಿಗಾದಿತೆರಳಿಚೀಕೆಂದರುಹಿದನುಪಾರ್ಥಾ | ೩ || ವನಜನಯನನಪ್ರಾ
ತ್ರನಹವ | ರ್ಜನಮಾದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರಕಥಿ | ಪನನುಮಾಡುವೆನಾಕುಮಾರನುನಿಮ್ಮಸಲಹುವನೂ | ಅನಿಷವಾತನಸೇ
ವಿಸುತನೀ | ವಿನಿಬರುತ್ಕಟವಾದಸೌಖ್ಯಗ | ಳನುಪಡೆಯಾಚಾನುತ್ತ ಲಿರಿಮೊದಲಂತೆಶಂಕಿಸದೆ ||೫|| ತಲೆಪ್ಪೋರೆಗಳಲಿಬೀ
ಗನೆಬಿಟ್ಟಗೆ | ಗಳನುಸಕಟಿಪ್ಪಿಕಕಟಿಸಂಚಯ | ಗಳಲಿಬಹುಸರುಕಂಗಳಹೆಬ್ಬಿ ಮಾಹಿಸಂಗಳನೂ | ಪಲವಜಿಹೋಡಿ ತರಳುವ

ಡೆಕ । ಟ್ಟಲೆಯುನೂಡಿಸಿನೀವುಮುತ್ತಾ । ಪೊಳಲೊಳಹುದನುಚಿತವೆನುತಲೆಲ್ಲರಿಗಪ್ಪೆಳಿದನೂ ॥ ೪೪ ॥ ಎಳೆಪುರವ್ರಜಿಗಳಿರಸೌ
ಖ್ಯಂ । ಗಳಲಿಯಾದವವೀರರಿಳೆದಿನ । ಗಳಲಿನೀವೆಂತಿದ್ದರದರಿಂದಧಿಕವೆಂಬಂತೇ ॥ ಸಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನೊಳುದರ ।
ದಲಿರಾಂತಕವಕಿಬಾಳುನ । ಡೊಲಿದುಬನ್ನಿಯೆನುತ್ತನಾನೆಲ್ಲರಿಗೆಬೋಧಿಸಿದಾ ॥ ೪೫ ॥ ಬಳಿಕಲಾಪ್ತರಜನರನೆಲ್ಲರ । ಕಳು
ಹಿನಿಲಯುಂಗಳಿಗೆಮುತಾ । ಫಲುಗುಣನುಯಾದವರನಚಿವಸಮೂಹವನುಕರಸೀ । ಲಲನೆಯರನಕ್ವಗಳದಂತಾ । ವಳಿಗಳ
ನುಳ್ಪಂಡಾರಬೊಕ್ಕಸ । ಗಳನುತೆಂಳಿಚಲನುವನಾಡಿಸಿಯೆಂದುಪೇಳಿಬನೂ ॥ ೪೬ । ಅರಮನೆಯಲಿನಕಲವನೂ । ತ್ಕ
ರವಹೊರೆಗಟ್ಟಿಸಿನೃಪಾಲಕ । ತರುಣಿಯರಿಗಾಂದೋಳಿಕಾಚತುರಂತಯಾನಗಳಾ ॥ ತರಿಸಿಜೋಡಿಸಿತಡವುಮಾಡದೆ । ತರ
ಳುವುದ್ಯೋಗವನುಬೀಗವಿ । ವಿರಚಿಸುವುದೆಂದರ್ಜುನನುಸಚಿವರಿಗೆನಿಮಮಿಸಿದಾ ॥ ೪೭ । ಆಳಿದರೆಲ್ಲರೆನುತ ।ನೀವಿ । ನ್ನೆ
ಳಲುದಿರಿಚಿತ್ತದಲಿನಾನೀ । ಜಲಜನುಮನಪ್ರವೌತ್ರನೆನಿಸಿದವಜ್ರದೇವನಿಗೇ । ಒಲಿದುವಜ್ರವಕಟ್ಟಿಯದುವಂ । ಕುಲವ
ನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರ । ದೊಳಗೆನಿಲಿಸುವೆನಂಜದಿರಿನೀವೆಂದುತಿಳುಹಿದನೂ ॥ ೪೯ ॥ ಎನುತಲರ್ಜುನನವರನೆಲ್ಲರ । ಮನೆ
ಗಳಿಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುತನ್ನಯ । ಮನದೊಳಗೆದುಃಖಿಸುತಲಾದಿನವಿರುಳನುಚಿತದಲೀ । ವನಜನೇತ್ರನಿಳೆಯಂದಲಿಕಳಿ ।
ದನುಬಳಿಕಲಾಸಮಯದಲಿಬಂ ।ದಿನನಲಂಕರಿಸಿದನುಪೂರ್ವಗಿರೀಂದ್ರಶಿಖರವನೂ ॥ ೫೯ ॥ ಜನನುದಯಿಕಾಲದಲಿನಸುದೇ
ವನುನಿಜೋಜ್ವಲಯೋಗಬಲಲಿ । ತನುವಪಟ್ಟಿಬೃದಿದನುಸದ್ಗತಿಗಾಮುಹೂರ್ತದಲೀ ॥ ಖನವಿದೆಂಬಂತಾದುದಾಕ್ರಂ ।ದ
ನನಿನದೆತನ್ನೆಬೃಸನನಾಲ್ವರುವನಿತೆಯರುಬಳಿಕನುಗಮನಕಾದ್ಯೋಗಿಸಿದರಾಗಾ ॥ ೬೦ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕಾಹ್ವಣದೊಳಲ್ಲಿಗೆ ।ನ
ರನುಬಂದತಿವೆಬೃಭವದವಿ । ಸ್ತರವೆನಲುಪಾಲಂಬವಾಲಿಕೆಗಳವಿಲಾಸದಲೀ ॥ ವರಕಡಲಿಕಾಸ್ತಂಭಕೌರ್ತ । ಸ್ವರಕಲಕಳೇ
ಖರಗಳಲಿವಿ । ಸ್ಫುರಿತಖನಕಬಯಾನನವನುಬೀಗದಲಿಮಾಡಿಸಿದಾ ॥ ೬೧ ॥ ಜನಪಕೇಳಭಿಷೇಕವನುಹರಿ । ಜನಕನೊಡಲಿಗೆಮಾ
ಡಿಯನುನುಲೇ । ವನಸುವನೈತ್ರಿಭರಣಮಾಲ್ಯಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸೀ ॥ಖನವೆನಿಪವೈಲುಸೌಮಗಾನಗ ।ಗಳಳುಂಬಿಸಿಯಾಚಕರುವಾ
ಪ್ಯದ । ಜನದದೆಸೆಗಳಕವಿಯೆವಿಭವದಲಿತ್ತಿತರಳಿಚಿದಾ ॥ ೬೨ ॥ ಮದಿರೆದೇವಕಿಭದ್ರರೋಹಿಣಿ । ಮುದದಿನುಚಿತಗಳಾಡಕ್ಕಂ
ಗಾ । ರದಲುಚಿತಯಾನದಲಿಯುಚಿತವಿಕೇಷವಿಭವದಲೀ ॥ ಸದನವನುಪೊರಮಟ್ಟುಶಕಬಯಾ । ನದನಮಿಸಪದಲಾತ್ಮಬಾಂ
ಧನ । ಸುತಿಯರವೀಳ್ಗದಲಿಪ್ಪೋದರುಮರಣಕನುವಾಗೀ ॥ ೬೩ ॥ ಅನಲನನುಕೊಂಡಧಿಕಯಾಜಕ । ಜನರುಮುಂದೈತರೆ
ಪುರಪ್ರಜೆ । ಖನತರಾಕ್ರಂದವಮಾಡುತಮುಂದೆನಡೆತರಲೂ ॥ದುನುಜಪತಿವಿಹರಿಸುವಕೇಳೀ ।ವನಕೆಕೊಂಡೊಯಿದಳ್ಲಿಯುರು
ಚಿತ । ಯನುರಚಿಸಿದರುಚಂದನಾಗರುಕಾಷ್ಠಜಾಲದಲೀ ॥ ೬೪ । ಬಳಿಕಯಾಜನಕಜನದಮಂತ್ರಂ । ಗಳಮಹಾಧ್ವಜಯೆ
ಸೆಯಲಾಯುದು । ಕೂಪತಿಯದೇಹವಚಿತಾಮಧ್ಯದಲಿತೆಗದಿಳಿಹೀ ॥ ಲಲಿತಖನಖನಸಾರಪುಂಜಂ । ಗಳನುಸುರಿದಿತಿಮಂ
ತ್ರಪ್ರಸಾತ । ಜ್ವಲನನನುಪೋತಿಕ್ಕಿಯೆಂದಕಾಷ್ಠತಿಯವಾಡಿದರೂ ॥ ೬೫ ॥ ದೇವಪತಿಯತನೂಜನನುನಾ । ನಾವಿಧದಲಾಪೀ
ವಸವಿಸಿಮಿತ್ರಾ । ವಳಿಯನೆಲ್ಲರನುದುಃಖಿಸದಂತೆಸಂತೈಸೀ । ದೇವಕೀಪ್ರಮುಖೆಯರೆನಿಪವನು । ದೇವನೃಪನರಸಿಯರು
ನಾಲ್ವರು । ಭಾವಕುದಿಧಿಯಲಾಗಪ್ಪೋಕ್ಕರುವನಿ ।ಮಧ್ಯವನೂ । ಸುರಿಸಿಯುತ್ತಮಪೃತವಟಾ ।ಬರಗಳನುಕೈ
ಗೊಳಿಸಿಧೃಣೀ । ಸುರಸಮೂಹದಸಾಮಮಂತ್ರದಗಾನರವದೊಡನೇ॥ ಚಿರಸಿನಾನಾವಾದ್ಯನಿಸ್ವನ । ನಧಿಕಭಕ್ತಿಯಲಿ
ಮಿಗವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಪಿತೃಮೇಧವನುಸರಿಯಿಲ್ಲನಲುಮಾಡಿಸಿದಾ ॥ ೬೭ ॥ ಯೆಲೆಪರೀಹ್ಮೆತನುಜಕೇಳೈ । ಬಳಿಕವಜ್ರ
ಮುಖಪುರಪ್ರಮು । ಸಲೆವಿರಚಿಸಿದರಾಗತಿಲಸಲಿಲವ್ರದಾನಗಳಾ । ಪಲವ್ರರೀತಿಯಲವರನದು ।ಗ್ರಣ । ಗಳನುಹೊಗಳುತಸಕಲಪು
ರಜನ । ಗಳುಸತತತ್ವರಿಗೆನುವಳಿದನಾಥನಂಜಯನೂ ॥ ೬೮ ॥ ನರನುಮರುದಿನಯೋದವಾಹವ । ಧರೆಗೆನೃಪಸಕಕಾಂತೆ
ಯರುತ । ತ್ವರಜನರುಪರಿಜನರುಬಾಂಧವರೆಲ್ಲರೆ ।ತಂದೂ ।ಧರಣಿಸುರಜನಕಹಿತಲೆ ।ದಿದ ।ನರನಕೇಳೈಮಾಡಿದನಿಜನಾ ।ಥರನಿ
ರೀಹ್ಮೆಸಿಬಿದು ।ದ್ಧಹೊರಳಿದರಬಳಿಸುದತಿಯರೂ ॥ ೬೯ ॥ ಪಲವುತೆರದಲಿವಿವ್ರಲಾಪಂ । ಗಳನುರಚಿಸುತಬಾಯ್ಬಸುರಒಡಿ ।
ದಳುತಪತಿಗಳವೆಲೆಬಿದ್ದೆಡೆಬಿಡದೆಪ್ಪೋಳಿಡುತಾ ॥ ಕಳನೊಳಗೆಬಾಯಿವ್ಡುವಯೋದವ । ಲಲನೆಯರನೆಲ್ಲರನುಬಳಿಕಾ । ಫ
ಲುಗುಣನುಸಂತೈಸಿದನುಮೃದುಮಧುರವಚನದಲೀ ।೭೦।ಬಳಿಕನಲಸಂಸ್ಕಾರಸತ್ಕ್ರಯೆ।ಗಳನುನದ್ವಿಧಿಯಿಂದವಿಪಾ ।
ವಳಿಗಳನುಮುಂದಿಟ್ಟುಪ್ಪವಾಡಿಸಿಯಾಥನಂಜಯನೂ ॥ ಲಲಿತಕಿಲಸಲಿಲವ್ರದಾನಂ । ಗಳನುಚಿತಜನರಿಂದವಾಡಿಸಿ । ಯಳಿ
ದಯೋದವರೆಲ್ಲರನುಸದ್ಗತಿಗೆಸೇರಿಸಿದಾ ॥ ೭೧ ॥ ನರನಲುಪತ್ಕೈಯೆಯೆನಲುಯದು।ವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೀತೆರವಿಭೂ । ಸುರಜನವ
ಮುಂದಿಟ್ಟುಪ್ಪವಾಡಿಸಿಪಾರಲೌಕಿಕವಾ ॥ ಕರದುತತ್ತದ್ಯಾವದವಾಂಗನೆ । ಯರನುಶೋಕವಬಿಡಿಸಿಲಂಲಿಸಿ । ಪುರಿಗೆಕಳುಹಿ
ದನಾಗಳಾದಾರುಕನನೊಡಗೂಡೀ॥೭೨॥ಸುರಪತಿನುಜನುಯಾದವಾನೀಕಾ।ತ್ಯರಳುಕರದಾನರನಹೊಹೆನು।ಹರಿಹಲಾಯುಧರನು

ವಧೂಜನನೆಚಳಿಲನಂದದಲೀ ॥ ಪುರಮೊಳಿರಿನೀವೆನುತಲಪರೆ | ಲ್ಲನುಮುಗಳಿಚಮುತ್ಕತಿಪಯ| ಪಜಿಜನದಮೇಳದಲಿನಡದನು
ವಿಮಿನಮಾರ್ಗದಲೀ ॥ ೩೩ | ವನದೊಳ್ಕಿದುತತನ್ನೊಳಾಳೋ | ಚನೆಯವನಾಡಿದನರ್ಜುನನುನ್ನ | ನ್ನ ಸಾನಿಲಯರಕ್ಷಣಕೆಕ
ರೆಯಲುಕಳುಹಿದವನಾಗೀ ॥ ದನುಜರಿವುಚಿಂತಿನದಹೋದನು | ಜನಕನಳಿದುದನೀಗನಾನಾ | ತನಿಗಹೋಳಲುಹೋಗುತಿಹೆನ
ಕಟಿಂದುಮರುಗಿದನೂ ॥ ೩೪ | ಜನಕನಳಿದುದನರುಹಿವರತವ | ವನುರಚಿಸುತಿಹವಾಸುದೇವನ| ಮುನಳೆದುಗುಡನನಿಕ್ಕಲೀ
ತಳಿಹೋಗಿನಾಕೆಂಡೂ ॥ ಎನಗೆನಿಯಮಿಸಿದೂಳಿಗಂಗಳ | ನನಿತನೇಲಿರಚಿಸುವೆಭಕ್ತೆಯೊ | ಳೆನುತಲರ್ಜುನಪಲ್ಲವಹಂಬಲಿ
ಸುತ್ತನಡತಂದಾ ॥ ೩೫ ॥ ಅಳಿಮವಿಕ್ಕಿಲ್ಲಜತೆರದಿನನ | ದೊಳಗೆಬಿದ್ದಿವ್ವಂಕರಾಪಿನಿ | ದಳುಮೊದಲುಗಾಂಧಾರಿಕೃಷ್ಣನೆನ
ದನುಕೇಳಿಹೆನೂ ॥ ಜಲಜನಾಭನನೆರಯುನೊಬ್ಬರು | ತಿಳುಯವವರಿಲ್ಲಿಗಲಾವೆಡ | ಯೊಳಗಿಹನೊಹರಿಯೆನುತಸುಯೆವುತ
ನಡದನರ್ಜುನನೂ ॥ ೩೬ | ಅಡಸಿದರೆಚಿಂತಿಲಿಮನವನು | ಪಿಡಿದಳನಕೋಕದಲಿಮತಿಗೆ | ಟ್ಟಡವಿಯಲಿಹೋಹಿಡೆಯು
ನರಿಯೆದಮಾರ್ಗವನುತಪ್ಪೀ ॥ ನಡಗುತರ್ಜುನಹೋದನನುಚರ | ರೊಡನೆಪ್ರೋದರುಫಲುಗುಣನಕಂ | ಗೆಡಿಕೆಯನುಸಂ
ಡಮುಖಲರಿಯೆದೆಗಲನಮಾರ್ಗದಲೀ ॥ ೩೩ | ಜನವಕೇಳೀರೀತಿಯಲಿಯ | ರ್ಜುನನುದಾಗಿಯತಪ್ಪಿಯಾಕಾ | ನನದೊಳಗೆತಿ
ರುಗಿದನುಪಿರಿವೆನೆಕೆಲವುವಿನಗಳಿಗೇ ॥ ವನಚರನುಕಂಡೊಬ್ಬಾನಾವೆಡೆ | ಗಿನಿಬರೆಯಮವಿರೆನಲುಕವಲಾ| ಹ್ವನನದಾಮತ್ಕೈತಂ
ದೆವೆಂದನುಪಾರ್ಥನನನೊಡನೇ ॥ ೩೮ ॥ ಎನಲುಬಳಿಕಾಕಬಾನಾಕೃ | ಷ್ಣನನುನಾನೊಂದೆಡೆಯೊಳಗೆಕಂ | ಡೆನುಮೊದಲು
ತೋರುವೆನುಬನ್ನಿಯೆನುತ್ತಬ್ಗಾಗದಲೀ ॥ ವನದದಾರ್ಗದೊಳವನದೆಯಾಲನ | ನನುಬಳಿಕಚೆಂಪೆಡದೆಫಲುಗುಣ | ನನುಚ
ರಾನಳಿಸಿಹಿತಬಂದನುಕಾಬತನಕರದಲೀ ॥ ೩೯ ॥ ಬರುತಬಮುತಸವಿಷಪದಲಿಬಾ | ನರನುವಿಗತವ್ಯಾಣನಾಗಿಬ | ರಿಯದೇ
ಹನಕಂಡುಹಾಹಾದೇವಹಾಯೆನುತಾ ॥ ನಿರಿದೆನಿಪಭಯಕೊಂಕವದಾ | ವರಿಸಲಕಟೀದೆನುತಫೂಳಿಡು | ತೊರಲಿಮೂ
ರ್ಛಿತನಾಗಿಪಾರ್ಥನುಬಿಪ್ಪನನಿಯುಲೀ ॥ ೪೦ ॥ ಎಲೆನೃಪಕೇಳ್ಕೊಳ್ಳಲಿವ್ರಹೂತ್ರಿಗೆ| ತಿಳಿದುದಾತನಮೂರ್ಛಮತ್ತಾ | ಫಲು
ಗುಣನುಬರಿಯಂಫ್ರಿಯುತಿನಿಜಮಸ್ತ್ರಕವನಿರಿಸೀ ॥ ಯಿಲೆಮುರಾಂತಕಭಕ್ತವತ್ಸಲ | ವೊಲಿದುಕಂಣ್ಬರೆದೆನ್ನ ನೋಡೈ|ಲ
ಲಿತವಚನವಿಗಾತನಾಡೆಂದೊರಲಿನನುವಾರ್ಥ ॥ ೪೧ ॥ ಹರಿಯೆನಿಂನಿಯಕ್ಕಪಿಯಲಾನಿಂ| ದರಿನೃಪರಗೆಲಿದಧಿಕಕೀರ್ತಿಯ|
ಧರಿಸಿದೆನುಭುವನದಲಿಬಂಡವಿಸತ್ಕರಂಪರೆಯಾ ॥ ಕರುಣದಲಿನೀಕಾಯ್ಬುವಲತಿದೆ | ಯರೆಪಾಂಡವಪಜೀವಿಯಂಬೀ | ಪಿರು
ದಕೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬುಬಿಡುವರೆಸಮ್ಮನಿಂಯೆಗಾ ॥ ೪೨ ॥ ಕರೆಯಲಬೈಪಪ್ರಿಯದಲೆನ್ನನು | ಪರಮಮೈತ್ರಿಯಲೆನ್ನಲಾಲಿ
ಸಿ | ಕರುಣಮಿಂದೀಕ್ಷಿಸದೆವೈಕುಂಠಕ್ಕೆಬೈಸುದೆಯಲಾ ॥ ಕರಣಜನರಕ್ಷಾಮಣಿಯೆನಾ | ನರಸನೊಡನಿದನೆಂತುಬೇಳುವೆ | ವಿ
ರಹನನುಸೈರಿಸನೆನರ್ಮಜನೆನುತಹೊರಳಿದನೂ ॥ ೪೩ ॥ ಬಲುಬುತರ್ಜುನನಾನ್ಯವನುಕರ | ಕರತಳದಿಹೊಯಿದುಕೊಳು
ತ್ತಲೋಚನ | ಜಲಸುರಿವಕಂಠಿನಲಿಕೃಷ್ಣನವಾಪಗಳನೊತ್ತಿ ॥ ಕಳವಳಿಸಿಕಂಗೆಟ್ಟುಬಾಯ್ವ | ಟ್ಟಳಲಿಬಹುವಿಧವಾದ
ದೈನ್ಯಕೆ | ನೆದೆಯಿನಿನೆಲೊರಳಿದನುಕಲ್ಮರಕರಣವಂದದಲೀ ॥ ೪೪ ॥ ಬಳಿಕಲನುನಯವಚನಜಾಲಂ| ಗಳಲಿಬೈತ್ಯರುಭೂ
ಸುರರುನೆರೆ | ತಿಳುಮಿದರುವಾರ್ಥನನುಮತ್ತೆಯುನರನುಕೊಂಡಿಸುತಾ ॥ ಜಲಜಲೋಚನನಾದರೀತಿಯ | ಲಳಿದನೋಭಾವಿ
ನುನೆನೆನುತಾ | ಗಳತಿಯೆಂಸಾಂಪ್ರಿಯುಲಿಕಂಡನುನರಳಫೂಯನನೂ ॥ ೪೫ ॥ ಮೊದಲುವರದೂಪ್ವಿಸಮುನಿಯಾ | ಡಿದ
ವಚನವೀಸಮಯದಲಿಫಲಿ | ಸಿದುದೆನುತಕೊಂಡಿಸುತಸುರುಟಿರವಾಂದಯಿಯೊವಲಾ | ಶ್ರಿದಕಪತಿಸುತನೀಹ್ಮಿಸುತದುಃ | ಖದ
ಲಿರಲುಬಹುವಿಧವಿಮಿದಿಸಂತೈ | ಸಿದರುಯತ್ಪಿಂತೆಂದಪಾಪ್ತರುಸುರವಸುತನೊಡನೇ ॥ ೪೬ ॥ ಸರಸಿಜಾಪ್ಷನದಿವ್ಯದೇಹವ | ಪುರ
ಕೆನಾವಿಂದೊಯ್ವುವೈ ಮೇ | ಣ್ಮಕರಸುವಮೈಬಂಧುಗಳನಿಲ್ಲಿಗೆಯರ್ಜಕಾರ್ಯವಪನೂ ॥ ಸುರವಸುತನೀಳೆನುತಲಾ | ದ
ರಿಸಿತಕ್ಷಮುಮುದಲಿತನ್ನನು | ಚರರುಕೇಳಿಲುಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸಿದನರ್ಜುನನೂ ॥ ೪೭ ॥ ವೃದರಿಮುಚ್ಚುವುದೇಳನೆಯು
ವಿನ | ಸದಳಿಹರಿಯಿಯಪಟ್ಟಣವನೆಂ | ದಿದನುನಾಕೇಳ್ದಿನಿತೆಯಿದನಪಾಯ್ತೆಂದುನುನೆನೆಸೀ ॥ ಶ್ರಿದಕಪತಿನಂದಸನುಮರುದಿವ|
ನದಲಿವಾರಿಧಿಯಂತಕ್ಕನಿಪುದೆಂ | ಬುದನುತಕ್ಷನುಯಲಿನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ೪೮ ॥ ಬಳಿಕಲಾಫಲುಗುಣನುಭೃತ್ಯಾ| ವಳಿಯನಾಹ್ವಣಕರದುನುಡಿದನು | ಜಲಧಿಪುರವನುನಾಳಿಯಾಕ್ಕನಿಸುವುದುಸತ್ಯವಿದೂ ॥ ಜಲಜಮಿತ್ರನಬಿಂಬವನತ್ತಾ|ಚಲ
ದಿಬುತಕೆಬಹುದುತವಿ | ಲ್ಲೊಲಿದುನೀಮೆಂದುದಕೆಕಾಲವನದಿಲ್ಲನಿಂದಿನಲೀ ॥ ೪೯ ॥ ಈಗನಾವಚ್ಯುತನಕಂಡವ | ರಾಗಿಹದು
ನುಚಿತ್ತಾಯಲಿಬಂದನ | ರಾಗಿಬಿಲ್ಲೀಕಾರ್ಯವನುನಾನಲ್ಲಿಸ್ತಬ್ಧಾದೇ ॥ ಪೋಗಿಯಾದ್ವಾರವತಿಗಿಂದತಿ | ಬೀಗದಲಿಯುವಧಾ
ನವಲಿಬಿಳಿ | ಗಾಗುವದರಿಂದೊಳಗೆತೆರಳಿಚಬೀಕುನರ್ವರನೂ ॥ ೫೦ ॥ ಜಲಜಬಾಂಧವನುದಯಕಾಲಕೆ| ಹೊಳಲಮುಚ್ಚ್ಯು
ವುದುಬಿಳಿಯಿದರಿಂ | ದೊಳಗೆಪುಗುವಿಂದೆಲ್ಲರನುತೆರಳಿಚಬೆಸಿಕ್ಕಿದಡೇ ॥ ಬಳಿಕಹಾನಿಯಕೀರ್ತಿಬಾಪಾ| ವಳಿಗಳಹುವಿನ್ನನಲಕೈ

ತ್ಯವ । ಜಲಜನೇತ್ರನಿಗಿಲ್ಲವಿರಚಿಸಿಹೋಗಜೀತೀಗಾ ॥ ೯೧ ॥ ಎನುತಲೇಪರಿತನ್ನ ವರಿಗ । ರ್ಜುನನುಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿಬೀಗಕಾಪ್ಪ ಗೆ । ಳನುತರಿಸಿಹೊತ್ತಿಕ್ಕಿಶಿಬಿಯುನುವಿಪ್ರರೊಡಗೂಡೀ ॥ ೯೨ ॥ ಫಲುಗುಣನವಿಜಯದ್ವಿತಿಯಲಂದಾ । ವನಜನಾಭನವಿವ್ಯದೇಹವ । ನಸಲಗಾಡುತಿಮಾಡಿದನುಬಯವಿಧದಿಂಹೋಕಿಸುತಾ । ೯೩ ॥ ಮುನಿವರರುಬೇಳ್ವಂತೆಬಲಭ । ದ್ರನುಕರೀರವಬಿಡದಿರನುಧಿಟ । ವೆನುತಬೀಗದಲರಸಿಕಂಡಾತನಕಳೇವರವಾ । ಮುನಮದುಗುತರ್ಜುನನುಭೂಸುರ । ಜನದನಮ್ಯಗ್ವಿಧಿಯಮಂತ್ರ । ಧ್ವನಿ ಯುಸೆಯಲಾಹುತಿಯವಾಡಿದನುರುಚಿತಾನಲಗೇ ॥ ೯೪ ॥ ನರನುಚಿತಸಂಸ್ಕಾರಕೃತ್ಯವ । ಹರಿಬಲರಿಗಲ್ಲಿಯೆನಿವರ್ತಿಸಿ । ಪುರಕೆತಿರುಗುತನುಡಿದನನುಚರರೊಡನೆನಾವೀಗಾ । ಹರಿಗುಚಿತಕೃತ್ಯವನುಮಾಡದೆ । ಪುರಿಗೆಬ್ಬೋಗಿಯಿತಾರ್ಥಪನುವಿ । ಸ್ತರಿ ಸಿದರೆಶಿಕ್ಕುವೆದುಪಯಣಪ್ರಕಾರ್ಯತಪ್ಪೆನ್ನುದೂ ॥ ೯೫ ॥ ಜಲಜನಾಭನತೆರನನೀಗಳೆ । ತಿಳುಹಿಸತ್ಯವನುಡಿದೆವಾಡಡೆ । ನಿಲಿ ಸಲಳಿವೇರುಕ್ಕಿಶೀಪ್ರಭೈತಿಯರದುಃಖವನೂ । ಪೊಳಜನಗನಶೋಕವಾರಿಧಿ । ಯಲಿಮೊದಲುನೆರೆಮುಳಗಿತೆರಳದೆ । ಬಳಿಕ ಲುದಯದಲಾಕ್ಕವಿಸಿವಬಿ ದ್ಧಯಲಿನುಳುಗುವರೂ । ೯೬ ॥ ವರಮಬಂಧುವ್ರಜಗಳೇನನು । ವಿರಚಿಪಡೆನಾಬಂದುಬಳಿಕೆ।ಲ್ಲ ರುಬಳಿವತೀತಿಯಲಿಕಾರ್ಯವಳಕಡಿಸಿಕೊಳಿಬಹುದೇ । ಪುರಜನರನೆಲ್ಲರನುನಾವೀ । ಯಿರುಳಿನಲಿಬ್ಬೊರಮಡಿಸಿಬಳಿಕಾ । ಹರಿ ಯಮಾರ್ಗಯತಿಳುಹುಪೆಕಿನೆವೆಮ್ಮಬೇಕದಲೀ । ೯೭ । ಯೆನುತಲಾಪ್ತರಕೂಡೆನುಡಿವುತ । ಮನವನಾವರಿಸಿದ್ದದುಃಖಗ । ಳಿನಿ ಪುತನ್ನನುನೋಡಿದವರಿಗೆಕಾಣಪಂದದಲೀ । ದನುಜಹರನಹವೇಂಕಟೇಶ್ವರ । ನೆನಿಸಕೃಷ್ಣನುಬಿಟ್ಟುಹೋದಾ । ಫಲವಿ ದಧದಿಂದರ್ಜುನನುಸಂಜೆಯುಲಿತೆರಿದನೂ ॥ ... ... ॥೯೮॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೭೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸಕಾಚನೆ ॥ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನವಿತ್ರನನುಸತಿ । ಯರನುಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರದೊಳ । ಗಿರಿಸಿದುಗುಡದಿನರನುಕಂ ದನುಧರ್ಮನಂದನನಾ ॥ ... ...

ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲತತ್ಸಮಯದಲಿವಾರ್ತನು। ಲೀಲೆಗಟ್ಟಾದ್ವಾರವತಿಯನುಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ಸಂಜೆಯುಲೀ । ಮೇಲಿಪ್ರಜನಗಳನುಯದುಸಚಿ । ವಾಳಿಯನುತಾಕರಸಿತೆರಳುವ । ಡೇಳಿಯುಜಯಕೆಮುಂಚಯೆಂದರುಹಿ ದನುಸರ್ವರಿಗೇ ।೧ ॥ ಮೊದಲಿವಯಣಂಗಳಿಗೆಯಾನಗ । ರದಲಿಯೂಯತವಾದವೈಜಿಗಳು । ತ್ರಿದಶಪತಿನಂದನನವ್ಯಾಕವ ಕೇಳಿತಾವಾಗಾ ॥ ಉದಯಪಹವೇಳಿಯುಲಿಮುಚ್ಚುವು । ದುದಧಿಯಂದಾಯಿರುಳೆಪೊರಮಡು । ವುದಕೆನೆರಿಹೊತ್ತಿಸಿದರುರು ತರದೀಪಿಕಾವಳಿಯಂತಾ ॥ ೨ ॥ ಅಳಲುವೆಲ್ಲರಮನದಶೋಕಾ । ನಲನನೆರೆಹೊರಹೊಮ್ಮಿದಂದದಿ । ಜಲಧಿಯುಜಕವಕುಡಿವೆನೆ ನುತವೆವೆರೊದಲೆವಡಬಾಗ್ನೀ ॥ ಬಳಿಸಿಹೊಕ್ಕಂದದಲಿತತ್ಪುರ । ದೊಳಗೆಬಹುತರದೀಪಿಕಾವಳಿ । ಗಳುವಿರಾಜಿಸಿದವುಪರೀಕ್ಷಿತ ತನಯಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩ ॥ ಪೊಳಲೊಳಗೆಕರದೀಪಿಕಾವಳಿಯ । ಬಿಳಕಿನಲಿಸಂದಣಿಸುವಂದದಿ । ಫಲುಗುಣನುಪುರುಷರನುಸತಿ ಯರಬಾಲಸೈದ್ಧರನೂ ॥ ಪಲವುತೆರನಾದವರವರಹೊರೆ । ಗಳನುಪಕುಸಂಕುಲವನಾಕ್ಷಣ । ದೊಳಗೆಶಿಕ್ಕದತೆರದಲದ್ದಿತವಿ ಕ್ಕಿತೆರಳಿಚಿದಾ ॥ ೪ ॥ ಅರಮನೆಯಭಂಡಾರಜೊಕ್ಕಸ । ಕರಿತುರಗವೊದಲಹಸುವನ್ನೂ । ತ್ಕರವನೆಲ್ಲಪಚೀಗತೆರಳಿಚಿಮುಂ ದೆಯುವುನಡೆಯೇ ॥ ನರನುವರ್ಷಧರಾಂಗರಕ್ಷಕ । ವರಭಟರಮೇಳಿದಲಿಯಂತಃ । ಪುರದಸತಿಯರನುಚಿತವಾಹನಗಳಲಿತರ ಳಿಚಿದಾ ॥ ೫ ॥ ಜನದಕೇಳ್ಕೈಹರಿಯೆನುಹಿಪೀ । ಜನಗಳನುಪೋಡಕನಹಸೌಂ । ಗನೆಯರನುರಾಮಾದಿಗಳರಾಮಾಸವಾ ಹವನೂ ॥ ಅನುಚರನುಜಾಮಾತಮಿತಾಂ । ಗನೆಯರನುವಜಾದಿಯಾದವ । ರನುನರನುವರವಾಹನವಾ ತದಲಿತೆರಳಿಚಿದಾ । ತಲಿಬೊರೆಯುಸಾಲಿನಲಿಕಟಾ । ವಳಿಯತಿಂಥಿಣಿಗಳಲಿಕಾವಡಿ । ಗಳಲಿಗಜಘೋಟಕವುಬಲಿವರ್ಭೋಷ್ಟ್ರ ಜಾಲದ ಲೀ । ವಲವುತೆರದಾಮನಿಯುಸರಕನು । ಕಳುಹಿಸೋಧಿಸಿಪುರವಬಳಿಕಾ । ಫಲುಗುಣನುರಥವೇರಿಯಾನಗರವನುಪ್ರೇರಮ ಟ್ಟಾ ॥ ೬ । ಪೊಳಲಬಾಗಿಲಕಳಿದುಯದುಸಂ । ಕುಲಕೆರಕ್ಷಕನಾಗಿನೋಡುತ । ಫಲುಗುಣನುತೆರಳಿದನುದಾರಿಯೊಳಾಮು ಹರ್ತದಲೀ । ಜಲಜಮಿತ್ರನಬಿಂಬಪೂರ್ವಾ । ಚಲದಶಿಖಲದೊಳುದಯವಾದುದು । ಬಳಿಕಲಂದಾದ್ವಾರವತಿಯನುವಾರ್ಧಿ ಮುಸುಕಿದುದೂ । ... ... ॥೪॥

ವನಧಿನಗರಿಯವಿಕ್ರಮಿಸಲಾ । ಜನರುಸರ್ವರುತಿರುಗಿನೋಡುತ । ಘನತರಾದ್ಭುತರನದೊಳಗೆಮುಳುಗಿದರುತಮತಮ ಗೇ । ಮನುಜವತಿಕೇಳಮ್ಮರಪತಿನಂ ।ದನನುದರ್ಶಿಕವಾಗರ್ಗಾಗುತ । ಲನಿಬರನುನಥಸಿದನುತದ್ಪುವನದಲಿಬೀಗದಲೀ ॥೯॥

ನಿಡಸಿಯೆಡಾದಿನೆಪಂಚನದಲಿ | ಬಿಡಿಸಿದನುಸರ್ವರನುಪುತ್ರವೆ | ಗಡವದೊಂದಾಯಿ ತ್ತಿದನುಳಿಗುಕಿರಾತಲಲವಾಗಾ ॥ ಪೈಡ
ವಿಯುಗಲಕೆನೆರದುಬಂದೀ | ಪುಡವಿಯರನೀಬಾಲವೃದ್ಧರ | ಬಡಿದುಸಾಲಿವೆವೆನುತ ತ್ತಲುದೊ ಯೋಗವನುಮಾಡಿದರೂ ॥೧೦॥
ಧನಬಹಳವಿದೆಯಿಾವ ಜಿಯನಿಂ | ದಿನಲಿಸುಲಿಯಲುವೀಕುನರನೊ | ಬ್ಬನೆಯಿದಕೆಸಂರಕ್ಷಕನುಮತ್ತಧಿಕಭಟರಿಲ್ಲ ॥
ಮನದೊಳೀತಕೆಕಂಕೆಯಿನ್ನೆಮ | ಗೆನುತಲಾಗಳಧಿಜ್ಯಬಾಣಾ | ಸನರುಶಬರರುಬಂದುಕವಿದರುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲೀ ॥೧೧॥
ಸುರಗಿಗಳಕಳಕಾಗಸತಿಯರ | ಕೊರಳಿಗಾನಿಸಿಬಾಲರನುವೃ | ದ್ಧರನುಬಿದರಿಸಿಧನಕನಕವಾಣಿಜೂಷಣಾದಿಗಳಾ ॥ ನರನ
ನಿನಿತನುಲಿಕೆ ಕ್ಕಸದೆಯವ | ಹರಿಸುತಿರೆತತ್ಸಮಯದಲಿಧರೆ | ಬರಿವಲೊಲುಕೂಗಿದರುವ್ರಜಿಗಳುವರ್ಥನಿದಿರಿನಲೀ ॥೧೨॥
ಬಳಿಕಲಿಂದ ಕುಮಾರಕನುಮುಳಿ | ದೆಲೆಲಿಫಡಫಡಕುಂನಿಗಳಿರೀ | ಬಲಕೆನಾರಕ್ಷಕೆನುದೊ ಯೋಹವನೆಸಿನೆಬೀದೀಗಾ ॥ ಕೊಲ
ಗಿಬೀಗದೊಳಿಲ್ಲದೆಡೆತಲೆ | ಗಳನರಸುನಿನಿಷ್ಕಾರ್ಥದಲಿದಿಗು | ಬಳಿಯುಕೊಡುವೆನೆನುತ ತ್ತಜರದನುಸಿಂಹನಾದದಲೀ ॥೧೩॥
ಖಳರುನೆವೆದರ್ಜುನನಬಿರುನುಡಿ | ಗಳುಕದಂದಬಲಿಯರನೆಲ್ಲರ | ಸುಲಿವುತಿರೆತನ್ನಿದಿರಿನಲಿಕಂಡಾಧನಂಜಯನೂ ॥ ಬಳಿಕ
ಲೀರಿಸಿಗಾಂಡಿವವಶರ | ಗಳನುಳಿಸೆನ್ನಿಗೆನೆಳೆದುಬಲುಗೈ | ಬಳಿಕದಲಿತ್ತಗಾದೆಚ್ಚನೇನೆಂಬಿನುಮಹಾದುಭುತವಾ ॥ ೧೪ ॥ ನ
ರನಕರಗಳಲಿಕಿ ಕ್ಕಸದೆಕಬ | ರರುಶಿಲಾಕರವೃಷ್ಟಿ ಬಗಳಸುರ | ದರುಚಿದರದರ್ಜುನನತೇರಿನಮೇಲೆಯಂಡಕಾಗಾ ॥ ಕೆರಳಿವಾರ್ಥ
ನುಮಿಗೆಮಹಾಸ್ತ್ರ ಗೀ | ತ್ಕರಗಳಿಂದತ್ತಿವವಲಿಲೀಚೀ | ದರನುಮರ್ದಿಪೆನೆನುತತನೆನಿದನುದಿವ್ಯಮಂತ್ರಗಳಾ ॥ ೧೫ ॥
ಏನನೆಂಚಿನುವಿಧಿಕೃತಸನೆಲೆ | ಮಾನವೆಕ್ಷ್ವದಲಳಿಕಲಿಂದ ನ | ನೂನುಮಿಗೆಗೋಚರಿಸದಿದ್ದವುಮನಕೆಮಂತ್ರಗಳೂ ॥
ಆನರನುಮಿಗೆಪೋದುದೆವೆ ೈ | ವಾನುಕೂಲಚೆನುತ್ತತನ್ನಲಿ |ತಾನೆಮರುಗುತವಾಕ್ಯಕೃತಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿತೆಗದೆಚ್ಚಾ ॥೧೬॥
ಎಲೆನೃಪತಿಕೇಲಾಸಮಯದಲಿ | ಫಲುಗುಣನಬಳ ಳಿಕೆದಿಂದಲಿ | ತೊಲಗಿತಿಕ್ಷಯಬಾಣತತಿಯೇನೆಂಬಿನದು ಭುತವಾ ॥ಬ
ಳಿಕಪಾರ್ಥನುವದನದಲಿನಿಗೆ |ಬೊಳೆಯಿಸಿಕಾಲನಿಸರ್ಯಯಂಕೆಮನ|ದೊಳಗೆಳೆನವಿಸ ಮ್ಮಯವಿಷಾದಂಗಳನುಧರಿಸಿದನೂ॥೧೭॥
ಮುನಿದುಮತ ತ್ತರ್ಜುನನುತನ್ನಯ | ಧನಧನುರ್ವಾಂದಾಲಿಸ್ಯಗ | ಳನುಕೆಲರತಾಪ್ಪೆಯಿದುತೊಲಗಿಸಿಯಾಗವಾ
ರ್ಗದಲೀ ॥ ವನಜಲೋಚನನಪ್ಪವಮಿಷಿಗಳು | ರನುಜಾನಲಲನೆಯರಯಾದವ | ವನಿತೆಯರಕೆಲಬರನುಕಾಯ್ದನುನೃ
ಪತಿಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೯ ॥ ಬಳಿಕಬೇಡರುಮಿಕ್ಕ ಕಾಂತಾ | ಬಳಿಯಬಿದಬೊದೆಳೆಯಿದಿರೆಲ್ಲರ | ಸುಲಿದುಕೊಂಡುರುಬಿಟ್ಟ ರೊಲ್ಲ
ದೆಕರಿತುರಂಗಗಳಾ ॥ ಪಲವುತೆರನಾದಿನಿತುಭಂಗಂ | ನಗೆನೆಲೆಯಿಾಗಪ್ಪ ಯೆದುಸಂ | ಕುಲಸಹಿತಬಂದನುಕುರುಕ್ಷೇತ
ಕ್ಕೆ ಫಲುಗುಣನೂ ॥ ೧೯ ॥ ತನಗೆಕಾಲದತತ್ವದರಿಸಾ | ಜನಿಯಾದಾದರ್ಜಿಯನಾಯ | ರ್ಜುನನುತನಾ ನ್ನಪ್ತರಿಗೆಭೋ
ಧಿಸಿದುಃಖವನುಳುರಿಸೀ ॥ ವನಜನಾಭನವಂಕೆಡದಂ | ತಿನಿಬರನುಸಿಲಿಸುವೆನುನಾನೆಂದೆನುತಲುದೊ ಯೋಗವನುಮಾಡಿದನಾಸ
ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೨೦ ॥ ನರನುಕೃತವರ್ಮನಕುಮಾರನ | ಕರಮುಲಾಲಿಸಿಮತಿ ತ್ತಾಪುರ | ವರದೊಳಗೆನೀನಿನ್ನುಬಂಧುವಾ
ತದೊಡಗೂತೀ ॥ ಇರುಸುಖದಲೆಂದಧಿಕದೇಕ | ಸು ಖರಿತವಾಗಿದ್ದಾತ್ತಗರಕಂದರಸಮಾಡಿತದಾಪ ತ್ತಜನಸಹಿತವನುಕಳುಹಿ
ದನೂ ॥ ೨೧ ॥ ಬಳಿಲಸೌತ್ಯಕೆಯೊತ್ತಜನಕರ | ದೆಲೆಕುಮಾರರನಸ್ವತೀಪ್ಸರ | ದೊಳಗೆನೀನಿರೆನುತ್ತಲಂಡಭಿಷೇಕವ
ನುವಾಡೀ ॥ ಕಳುಹಿಪನುನರನವನಾಜಾ ತ್ತ | ಪಳಿಸಹಿತಲಾವಾರ್ಥನನುಮತಿ | ಯಲಿವನೋಮುದದಿಂದಲಾತನುಪ್ಪೋದ
ನಾಪುರಕೇ ॥೨೨॥ ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ನಿಮಿತ್ತ ಕೆಯೊದವ |ಜನವನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪಟ್ಟಭೇ |ದನಕೆವಾರ್ಥನುಕೆಂಡಪೋಗಿವ್ಯಥೂ
ತಕರುಣದಲಿ ॥ ವನಜನೇತ ನಪೌತ್ರನಸುವ | ಜ್ರನಿಗೆಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿತಾನಾ | ತನನುನಿಲಿಸಿದನಲ್ಲಿಮಿತಾ ವಾತ್ಯಜನಸ
ಹಿತಾ ॥ ೨೩ ॥ ಕರಿತುರಗರಥಚಯವನಾನು | ವ್ವರಿಗೆವಿಭಜಿಸಿಕೆಂಟುಬ್ಬನೀವಿ | ನ್ನೆರವೆನಿಸದಂದದಲಿಕೂಡಿರಿಯೆಂದ
ತಾನರುಹೀ ॥ ಕರುಣದಿಂದಲಿಹೊರೆಯೆನುತಲಾ | ತರುಣಿಯರನಾತ್ಮಜರನಂದಾ | ನರನುಸಲಹೆಂದವ್ವಗಿಸಿದನುವಜ್ರದೇ
ನಿಗೇ ॥ ೨೪ ॥ ಒಲಿದುವಿನಯದಿವಜ್ರದೇವನು | ಸಲಹುವೆನುನಾನೆಂದುಕರೆಯಲು | ಬಳಿಕಲೊಲ್ಲದೆಪೋದರವರುನಿಜೇಚ್ಛ
ಯಿಂದಾಗಾ ॥ ಫಲುಗುಣನುಯದುಕುಲವನೀಪರಿ | ನಿಲಿಸಿಮತ್ತಾರಾಮಕೃಷ್ಣರ | ಲಲನೆಯರಿಗವರಳಿವನರುಹುವೆನೆನು
ತಲೂಹಿಸಿದಾ ॥ ೨೫ ॥ ನರನುತತ್ಸಮದಲಿತನಾ ನ್ನ | ಪ್ರರನುಸಹಿತದುಗುಡದಲಿಬಂದಾ | ತರುಣಿಯರಬಳಿಗಧಿಕದೈನ್ಯವಿ
ನುಡಿದನವರೊಡನೇ ॥ ಹರಿಯೆಲಾಯುಧರಿಹರುವಿಪಿನಾಂ | ತರದೊಳೆನುತರಸುವಡೆಪೋದೆನು | ಪರಿಜನಗಳೊಡಗೂಡಿತತಾ ಕ್ಕ
ನನದಮಾರ್ಗದಲೀ ॥ ೨೬ ॥ ತಿಳಿಯೆಯಲರಿಯದೆಪಥವನಡವಿಗ | ಳೊಳಗೆವಿಭ್ರಮಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೆನು | ಬಳಿಕನನ್ನ ನವಿಾಪಕೆಂ
ಬ್ಬನುಬೇಡನೈತಂದೂ ॥ ಜಲಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣನನಸಖನೀ | ಗಳಿನಿಮಗೆಕೋರಿಸುವೆನೆಂದವ | ನೊಲಿದುಕರದೊಡಗೊಂಡುಪೋ
ದನುಕೃಷ್ಣನಿದೆಡೆಗೇ ॥ ೨೭ ॥ ಎನುತಗಳಗಳನೊರಸುತಿರೆಲೋ | ಚನಸಲಿಲತಲೆವಾಗಿಯಾವಾ | ರ್ಧನುಸುಡಿಯೆಪಿರದು

ಕೈತ್ರಿಂಶಿಪ್ಯಮುಖಿಮುಕುಕಂಡಾಗಾ ॥ ವನದಮಧ್ಯದಲಿದ್ದುಪ್ಪೋದನೋ । ವನಜಲೋಚನನೊಳ್ಪಗತಿಗೆಂ । ದೆನುತಖಿ
ತ್ರದಲಿಳುಕಿನುಡಿಸರುಮತಿ ತ್ರನರೊಡನೇ ॥ ೫೯ ॥ ಅಳಲಬೇಡೆಲೆಯಣ್ಣ ಹುಸಿಯಲ್ಲ । ತಿಳಿಹುಮೇಳಿನ್ನಾ ದಕಾರ್ಯ್ಯ
ದ । ನೆಲೆಯನೀಗಲೆನುತ ತ್ರಹರಿಯರಸಿಯರುಚಿಸಗೊಳಲೂ ॥ ಒಳಿಕವಾರ್ಥನುಗದ್ಗದಸ್ವನ ॥ಗಳಲಿಳಿನತರವಾದದೀನತೆ
। ಯಲಿಮನದಲತಸಿದವಿಷಾದದಲಾಗಳಿಂತೆಂದಾ ॥೯೯ ॥ ಮುನಿಸಿನಲಿದುರ್ವಾಸಮುನಿಪು । ಖ್ಯನುನುಡಿದರೀತಿಯು
ಲಿ ।ಡನ । ಖನಶರವುನಿಜಸಾದವಂಕಜದಲ್ಲಿಘಟು ।ಗಿಯೆ ॥ ವನಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣನುತನ್ನಯ । ತನುವಬಿಟ್ಟನುರೇವತೀರಮ
ಣನುಬೊಡಲಿತನ್ನ ಸುವತಿಯೊಡನುಯೋಗಮಾರ್ಗದಲೀ ॥೩ ॥ ಅದನಿರೀಕ್ಷಿಸಿನಾನುಬಹುದುಃ । ಖದಲಿಮಂಮಲಮರುಗಿ
ನಳಿನ । ಲುದಧಿಯೆನ್ನಾದಾ ವ್ಗವತಿಯನುದುಸುಕದಿರದೆಂದೂ ॥ ಚಿರರಹರಿಯಳಿದಂಡವನತಿಳು । ಹದೆಪ್ರಜೆಯುಪುರದಿಂ
ದಪೊರವಮಡಿ । ಪುದೆನುನಿಶ್ಚಿತಿಯಾಸುತ ತ್ರಲೀಂಗಿಯೆನ್ನೆಚಿತ್ತ ತ್ರದಲ್ಲಿ॥೩೧॥ಬಳಿಕನಾನಾಮುರವಿರೋಧಿಗೆ । ಹಲಧರಗೆಜೇಗದಲಿ
ವಿಸಾ ॥ । ವಳಿಗಳನುಮುಂದಿಟ್ಟುಪ್ಪಿನಂಚಿಸಿಯರ್ಘ್ಯಕಾರ್ಯ್ಯಗಳಾ ॥ ಪೊಳಲಿಗೆ ಗೃತಂದಿದನೆಂಬಪ್ರಜೆಗಳು । ತಿಳಿಯದಂದದಿನ
ಕಲಕಂತಾ । ಪಳಿಸಿಪತಿಲರುಳಿಗನಲಿಪ್ಪೊರಮಡಿಸಿದೆನುಸರ ತ್ವರನೂ ॥೩ ॥ ವುಧಿಯವಹವೇಳೆಯಲಿಮುಚ್ಚಿದು । ದುದ್ಧಿ
ಬಳಿಕಾದಾ ತ್ವರನತಿಯನು ।ಸುದತಿಯರಬಾಲರನುನೃದ್ಧ ಗತಂದೆನಿಯೆಂದೆಗೆ ॥ಪೊಡಲಿಹರಿಗಾದಂದವನುತಿಳು । ಹದೆನಿಮಗೆ
ಮತಿ ತ್ರನಿತುದಿನಮುರ । ಸಿದೆಸುನಾನಸರಥಪಕ್ಷಯಿಪುಪಾಂಪರೆಯೆನಿಸಿವೆದಾ ॥೩೩ ॥ತಿಳಿಯೆಕಾಲವಿಪರ್ಯ್ಯಯದಲಾ । ಜಲಜ
ನಾಭನುಪ್ಪೋದಪಲೆತಾ । ಯುಳ್ಳಿನೀವಳಲುಸಿಯೆನುತ್ತರಗದನುನಾನಾಗಾ ॥ ಒಳಿಕಲಿಕಳೆಳುತ್ತಮೂರ್ಛಿಸಿ । ಕೆಲವುಹೊ
ತ್ತ ತ್ರಗೆತಿಳಿದುಕೃಷ್ಣನ ॥ ಲಲನೆಯರನುಬಿಸಿತಾಲಯಂತೆಂದರ್ಜುನಗೇ ॥ ೩೪ ॥ ಅರಮಾಡುವೆಪ್ಪನಕಟದು । ವಾರ
ಮಯಿಳಿಕೃತಕೆನಮಕ್ಕಳು । ಮಾರರೆಲ್ಲರುಮೊಂಬಲಿಸುವಿಪಮಾಸಲಂಜೆಯಲೀ ॥ ವಾರಿಜಾಹ್ಲನವೆಳಿಗೊಡದಿದೆ । ನಾರಿಯ
ರನೀಕಾದೆಯುಂದೆಲೆ । ಕೌರವ್ಯೋತ ತ್ತನುಯೆನುತಲನರ್ಜುನನಹೊಗಳಿದರೂ ॥ ಎಳೆಧನಂಜಯಬೀಗನಮ್ಮನು । ಕಳುಹು
ಕೃಷ್ಣನಬಳಿಗೆಯೊಡವ । ಕುಲವಮುಂದುಪದ್ಧರಿಸುಮೆಂಬಸಿಂಧೂಜನಬೀಡನೆಂದರೂ ॥ ಒಳಿಕರುಕೃಷ್ಣೆಯಾಡಿಯಾಕುಹರ । ಲಲನೆ
ಯರುತಾವನುಗಪುನಕಾ । ಗಳಿಕಿರೀಟಿಯನುಂಡೆಪೃಥಳಿಚ್ಚಿಯುಮಡಿದರೂ ॥೩೬ ॥ ಅರಸಕೇಳಿ ಬಂಧುಜನರೆ । ಲ್ಲರು
ಬಯಳಕೊಳಿಕಾರ್ತರಾಗುತ । ಪಿರಿದೆನಲುತೋಧನವಪುರಿದರಾಮಯಿರ್ದಲೀ ॥ ನರನುನೀಲಕಂಬರನಕೃಷ್ಣನ । ತರು
ಣಿಯರಿಗನುಗಪುನಕುಚಿತದ । ಪರಿಕರವಪೊಡಿಸುವದುಮೈ ಗವನುಮಾಡಿದನೂ ॥೩೭ ॥ ಒಳಿಕಲತಿವೆ ಭವಪರಿಭರಬ
ಲ । ಲಲನೆಯರಿಗಂದುಚಿತಮಂಡನ । ಗಳನುಚಿಕಯಾನಗಳಜೊಡಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಲೆಲುಗ್ಗಾಣನೂ ॥ ಲಲಿತವೆನಿಸಿರಚಂಡನಾಗ
ರು । ಗಳಲಿಳಿನಚಿತ್ತಿಗಳನುಮುಡಿಸಿ । ಯಲಪೊವನಿ ಯಾಜಿಕೃಷ್ಣೆಯಿಯಾಯತವಮಡಿಸಿದಾ ॥೩೮॥ ವಿವಿಧವಾದ್ಯನಿನಾ
ದವೆಸಗತ । ಕವಿಯೆಭೂಸುರಮಂತ್ರಜಾಲರ । ರವವೆಸೆಯಾಪರಾಮಕೃಷ್ಣರರಾಣಿವಾಸಗಳೂ ॥ ಅವನಿಪಾಲಕಳೇಳೂನಿ
ಜಬಾಂ । ಧನರನುಚ್ಚೈಯಿಸಿಡಾಮನರಾ । ತ್ರನಡಿಪುಂತಾಗ್ನಿಪ್ರವೇಶನಾಗವಾಡಿದರೂ॥ ೩೯ ॥ ಮೇದಿನೀಕ್ಷಕೇಳು
ನಿಮಿನ । ಕಾಳ್ಕಪರಲುರುತಪವಪಾಲು । ಹೊರದರಾಕ್ಷಿಕಾ ಕೃಷ್ಣರಾಣಿವಾಸದಲಿಕೆಲರೂ । ಯಾಡುವರಬಂಧುಗಳನಪ್ಪ
ಕ । ನಾಡಿವಿಜನಶಿನುತನುಸುನು । ವಿಷ್ಣಾದಕೆಯನಂದದಲಿಸಂಲೈಗಿದನುವಿನರ್ಯಲೀ ॥ ೪೦ ॥ ಬಳಿಕವಾರ್ಥನುವಜ್ರದೇ
ವಗೆಸಲುತ್ರಬುವಿ ಧುಯುಹೇಳಿಯೆತಾತನ ।ನಿಲಿಸಿಯೆಂಪ್ರಸ್ಪಸ್ಪಕೃತ್ರದಲಿಕೃಷ್ಣನನುನೆನೆದೂ॥ಅಳಿಯತಾಪ್ಪೋರಮಟ್ಟುವನದಲಿ।
ನೈಲಿನಬಳಿಪವಿಷಾದಭರವೆ । ಗ್ಗಳಿಸಿಬಳಿಕಾವ್ಯಾಸಮುನಿಯಾಕೃಮಕೆನಪೆತಂದಾ ॥ ೪೧ ॥ ಮನುಜನಾಯಿಕಳೇಳುಗಂ
ಗಾ । ಧನಿಸುತಟದಾತ್ಮಮಳೊಳರ್ಜು । ನನದೊಳಗೆಯೀಕಾಂತಲಿಯಪಸೀನನಾಗಿಪ್ಪಾ ॥ ಮುನಿದವೇದವ್ಯಾಸನನುಕಂ
ಡನಿನಿಷ್ಠಾಧಿಸೂನುವಧಿವಾ ।ನನವಲತಾಡಿದನಧಿಕಭಕ್ತಿಕೆ ತ್ತುಯಾತಮುಹೂರ್ತದಲೀ ॥ ೪೨ ॥ ಮುನಿವನಾತನನರೋಡಿನೀನಾ
ರೆನುತಕೇಳಲುನರನುನುತ ತ್ರುರ್ಜುನನುನಾನೆಂದರುಹೆವಿಸ್ಮಯಬಟ್ಟವಧ್ಯನನೂ ॥ ಮುನಿಪುಕೊಂದೆಯೊಮೋಣ್ಪರಾಜಿತ ।
ನೆನಿಸಿದೆಯೊನಿನ್ನಧಿಕತೇಜವು । ತನುವಬಿಟ್ಟುದಕೇನುಕಾರಣವೆನುತಚಿನಗೊಂಡಾ ॥೪೩॥ ಒಳಿಕಲರ್ಜುನನಾಗಳತಮುನಿ
ತ್ರಲಕನೊತನಿಂತೆಂದಯಾಪವ । ಕುಲಪ್ರಮುನಿಶಾಪಾಲಿಯಿರಕೆಗಳ್ದಲ್ಲಿಹೊಯಿದಾಡಿ।ಅಳಿದರಾಸಮಯದಲಿಕೃಷ್ಣನು।ಬಲನು
ಪರಪದಕೈದಿಹೋದರು।ಹಲವುನಾಶಕೇಕೆನಿತುಕೇಯಾಮೈ ತ್ಕ್ವರೆಚ್ಚೈಯಲಿ॥೪೪॥ಜಲಜನಾಭನುರಾಮನಳಿಯಲುಬಲಿದಶೋಕದಿ।
ನಾನುಯಾದವ । ಲಲನೆಯರನೊಡಗೊಂದುಬರುವಿರೆಚೇಡರೈತಂದೂ।ಅಳುಕದೆನ್ನ ನುತಾಗಿನಿರೆತ । ಮ್ಮಳವಮೆರದರುಳಳಿ
ದವರ್ಗಂ । ಗಳಿನುಬಿಡಿಸುವೆನೆನುತನಾತುಡುಕಿದೆನುಗಾಂಡಿವನಾ॥೪೫॥ಮುನಿಪಕೇಳ್ಮದ್ಯಾಹ್ನಕಕ್ಕೆಯ । ಘನವಿನಿವಗಾಂ
ಡಿವನದಕೆತ್ತಯ । ನನಸಮಾಸ್ತ್ರವ್ಯಾತಕಕ್ಕೆಯುಸಬ್ಬೆನಾನಾಗಾ ॥ ಧನುವನೇರಿಸಿಯಸ್ತ್ರಮಂತ್ರವ।ನೆನದೆನಪ್ಪಗೋಚರಿ

ಸದೆನಗೆಯು| ದನುಜವೈರಿಯೆಕೂಡಿಪೋದಪುತನ್ನ ಕಕ್ಕ್ಷಗಳೂ ‖ ೪೬ ‖ ನೆರದಬೇಹರನೆನಲುಮಾಕೃತ | ಕರತಲಿಯೆನಗಾಕೆ ನುತನಾನೆನು | ತಿರಲುಮೊದಲೇಯುಕ್ಷಯಾಸ್ತ್ರವುಹೋಯ್ತುಹರಿಯೊಡನೇ | ಮುರಳಿಸಂದಿದಿನಾನುನೋಡುತ | ಲಿರಲು ಕಬರರುಸುಲಿದುಯಾದವ | ತರುಣಿಯರನೆಳದೊಯ್ದರೇನೆಂಬಿನುಮಹಾದ್ಭುತವಾ | ೪೭ | ಬಳಿಕಬರರನೆನ್ನ ಚಾವದಿ|ತೊಲಗಿಸುತಲಾರಾಮಕೃಷ್ಣರ | ಲಲನೆಯರನಾತಂದೆನಿಂದ್ರವ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೇ ‖ ನಿಲಿಸಿದೆನುತತ್ಸಂತತಿಗಳನು | ಜಲಜನಾಭನಕೂಡೆತೇಜವು | ತೊಲಗಿಹೋಯ್ತಿಂದೆನಗೆಭಂಗಿತನಾದೆನದರಿಂದಾ ‖ ೪೮ ‖ ಜಲಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣನುಹೋದನು | ತೊಲಗಿತನ್ನಯಕಕ್ಕ್ಷನಮಗಿಂ | ದೆಲೆಮನಿಪಕರ್ತವ್ಯವಾವುದುಹೇಳಿನೀವೆಂದೂ | ಫಲುಗುಣನುಚಿನಗೊಳಲುತನ್ಮನಿ | ತಿಲಕನಾನುಡಿಗೇಳಿಯಾಕುರು | ಕುಲಲಲಂಮನಿಗಾಗಳಾದರದಿಂದಲಿಂತೆಂದಾ | ೪೯ | ಮುನಿವರಕಾಪದಲಿಯಾದವ | ಜನಪರಳಿದರುಬ್ಬನ್ತಕಾಲದಿ | ಜನಿಸಿದೀಕಾರ್ಯವನುತಪ್ಪಿಸಲೇಕೆನಾನೆನುತಾ | ವನಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣನುಬೇಕ್ಷಿಸಿ | ದನುಜಗತ್ಪತಿಯೆನಿಸಿದಾಕೃ | ಷ್ಣನಿಗೆಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದರಿದಲ್ಲಖಿಳಯಾದವರಾ | ೫೦ | ಇಳೆಯಭಾರವನಿಳುಹುವಡೆಯದು | ಕುಲದೊಳಿುದಯಿಸಿವಿಷ್ಣುಕಾರ್ಯಂ | ಗಳನುಸರ್ವವನಿರ್ವಹಿಸಿತದನಂತರದಲೀಗಾ ‖ ಲಲಿತವಜರಾಮರವುಮಹಿಮೋ | ಜ್ವಲವೆನಿಪನಿಜಪದವನೈದಿದ | ನಳಿದಿರುನೀನಿದಕೆನುತಮುನಿನರಗೆಬೋಧಿಸಿದಾ | ೫೧ | ನರನುನೀನಾರಾಯಣಗೆಭುಜ | ದುರುಬಲಬಿನೆರನಾಗಿಯಿಳುಹಿದೆ | ಧರೆಯಭಾರವನೀಕೃತಾರ್ಥನುನಿನಗೆನರಿಯಿಲ್ಲಾ ‖ ಪಿರಿದೆನಿಪಮಂತಾಸ್ತ್ರಶಕ್ತಿಯು | ಹರಿಯೊಡನೆತರಳಿದೊಷದೇನಾ | ಸುರರುನಿನ್ನನೆಕೀರ್ತಿಪರುನೀನಳಲಬೇಡೆಂದಾ | ೫೨ | ಬಲವುಬುದ್ಧಿಯುತೇಜವೆಂಬಿವು | ಫಲಿಸಿಬಹುದುಹಕಾಲದಲಿಕೇ | ಳಿಲೆಸುರೇಂದ್ರಕುಮಾರಕಾಲವಿವರ್ಯಯದಲನಿತೂ‖ತೊಲಗುವುದುಬುಧರದಸರಿತುಭುಜ | ಬಲವುಸರಿಯೆಂಬಿವನುನಂಬರು | ಕಳೆಯಬಾರದುಕಾಲಗತಿಯನುವಿಧಿಗೆವೊದಲಾಗೀ | ೫೩ ‖ ಕಾಲಮೂಲವುಸರ್ವವೆಲೆಸುರ | ಬಾಲಸುತನೀತಿಳಿದುಯಿದರಿಂ | ವೇಲೆಯುತ್ತಮಪರಮಪದವೆಂದೆನಿಪನದ್ಯತಿಗೇ | ಲೀಲೆಯಲಿನೀವೈದಿಯಾಸಿರಿ | ಲೋಲನಾ ವಿಾಪ್ಯವನುಪಡವಿರಿ | ಬಾಲಿವನುವರಹಸ್ತಿನಾವತಿಯನುಪರೀಕ್ಷಿತನೂ | ೫೪ | ಎಲೆಧನಂಜಯಧರ್ಮಪುತ್ರಗೆ | ತಿಳುಹಿನೀವುವಿರಕ್ತಭಾವದಿ | ಲಲನೆಯನುಜರುಸಹಿತಮಾದ್ರಿತೊಪ್ಪಲಲೀ | ಜಲಜನಾಭನನೆನೆದುನಡವುತ | ಕೆಲವುದಿವಸಕೆತನುವಬಿಟ್ಟತಿ | ಸುಲಭದಲಿಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಲೋಕವಪಡೆಯಿನೀವೆಂದಾ ‖ ೫೫ ‖ ಬಳಿಕತೊರದರುಶೋಕವೋಹಂ| ಗಳನಹಂಕಾರವನುಮಾನಸ | ದೊಳಗೆನಿಲಿಸದೆನಿರ್ಭರಾನಂದವನುನಲಿಧರಿಸೀ | ಫಲುಗುಣನುತನ್ಮುನಿಯಚರಣಂ | ಗಳಿಗೆವಂದಿಸಿಸಂಸ್ತುತಿಸಿದನು | ತ್ಪಲಶ್ರುವಿನಯದಲಾಮಹಾತ್ಮನನಾಗಬೇಳ್ಕೊಂಡಾ | ೫೬ | ಬಂದುಮಾರಣವೈರಿಗೆಬೇಗದ | ಲಂದುಧರ್ಮಜಗರಿಯರ್ಜುನ | ನಿಂದಿರುತತಲೆವಾಗಿಯಳುತಿರೆಧರ್ಮಸುತನಾಗಾ ‖ ಇಂದಿದೇನೈತವ್ಮುತ್ತೇಜವು | ಕುಂದಿಹೋಯಿತುನಿನ್ನಮುಖದಲಿ | ಮಂದವೌರುಷವಾದಕಾರಣವೇನುಹೇಳೆಂದಾ | ೫೭ | ಪರರಸತಿಯರಕೂಡಿದೆಯೊಭೂ | ಸುರಧನವನಪಹರಿಸಿದೆಯೊವೇಣ್ | ಹಿರಿಯರನುನಿಂದಿಸಿದೆಯೋಸಜ್ಜನರಭಾದೆಗಳಾ ‖ ಪರಿಹರಿಸದೆಯುಬೇಕ್ಷಿಸಿದೆಯೋ | ದುರಿತಕಂಶ್ಯೈಸಿದೆಯೊಫಲುಗುಣ | ಯಿರನೆತೇಜವುಹೋದಕಾರಣವೇನುಹೇಳೆಂದಾ | ೫೮ ‖ ಎನಲುಗದ್ಗದಕಂಠನಾಗುತ | ಮನುಜಪತಿಗಿಂತೆಂದನೆನ್ನಯ | ತನುಗತವಾತ್ಸೈಕಬಂಧುಕೃಪಾಲಸತ್ಸಿಂಧೂ | ವನಜನಾಭನುಭಕ್ತವತ್ಸಲ | ನೆನಿಪಕೃಷ್ಣನುಬಿಟ್ಟುಹೋದನು | ಜನಪಹೇಳುವದೇನೆನುತರೋದಿಸಿದನಾಪಾರ್ಥಾ | ೫೯ | ಹಾಯೆನುತಧರ್ಮಜನುಬಿದ್ದನ | ಪಾಯುವಾಯ್ತಿಂದನುಜರಿತ್ತಿದ | ರಾಯುಧಿಷ್ಠರಗೆಚ್ಚರಿಕೆಹೋರಿತು ನಿಮಿಷದಲೀ | ವಾಯುತನುಜಾದಿಗಳುಮರುಗಿದ | ರಾಯತಾಂಬಕಿಸಲುಬಿದಳುನಾ | ರಾಯಣನಳಿನಕೃಪೆಯೆನೆನದಳಿದನುಧರ್ಮಜನೂ | ೬೦ | ಆಸೆಯನಗೀರಾಜ್ಯದಲಿವೇ | ೀಕಶೀರದೊಳಿಲ್ಲನಿನ್ನವಿ | ಲಾಸಮೂರ್ತಿಯನೋಡಿಹರ್ಷವನನ್ನ ಪಟ್ಟಿಯಲಾ | ವಾಸುದೇವಮುಕಳಂದರ್ಜುಹರ | ಳೀವಾಚ್ಯತಕೃಷ್ಣನೆನುತಮ | ಹೀಕನತಿಕೊಳಕದಲಿಸಲುಬಿದನಂದುಭೂಳಿಡುತಾ | ೬೧ | ಆಸಮಯದಲಿಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ | ವ್ಯಾಸಮುನಿಪರ್ಮಜನತಿಳುಹಿಮ | ಹೀಕಬಿಡುಶೋಕವನುನೀನುವಿರಕ್ತಮಾರ್ಗದಲೀ ‖ ಕೇಕವನಕೂಡುವಿರಿವೊಡಲಿದ | ನಾಶಿತಾಶ್ವಗೆಹೇಳಿದೆನುನೀ | ವೀಕರೀತಭ್ರಾಂತಿಯನುಪಿಡಿಯೆಂದುಬೋಧಿಸಿದಾ | ೬೨ | ಹಲವುವಿಧದಲಿತಿಳುಹಿಬೋಧಿಸಿ | ಯೊಲಪೊಮಿಗೆಮುನಿವನಕೆಹೋದನು | ಬಳಿಕಧರ್ಮಜನಂಸ್ಮೃತಿಭ್ರಾಂತಿಗಳನೆರೆಬಿಟ್ಟೂ‖ ಲಲಿತವಿಜ್ಞಾನದಲಿಪಯಣವ | ನೊಲಿದುನಿಶ್ಚೈಸುತ್ತಬಳಿಕಾ | ಫಲುಗುಣನಕೇಳಿದನುಯಾದವರಳಿದನಂಗತಿಯಾ | ೬೩ | ನರನುವಿಸ್ತರಿಸಿದನುಬಳಿಕಾ | ಧರಣಿಪಗತೆದುರ್ವ್ಯಸನಮುಂ | ಗರದೊಳಗೆಮುಸಲಾಯುಧದಿಮಡಿದವಳನೆಲ್ಲವನೂ | ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನುವೆಂಕಟ | ಗಿರಿ

ಯಧಿಪೆನೆಹಕೃಷ್ಣರಾಯನು | ವರಮುನಿಯುಕಾಪದಲಿಯೆದುವಂಕವನುಸವರಿದನೂ | ... ... ||೪೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೯೯ ಪದ ೨೭೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗುವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದಮಧುಪಾನಪ್ರಭ್ವವಚಃ ಪಟ್ಟಪ್ರವಿನಿಕಾಯಶ್ರೀಮತ್ಕರ್ಣಾಣಕ ಕವಿಕುಲಸೌರ್ವಭೌಮ ತಿಮ್ಮಣಕವೀಂದ್ರವಿರಚಿತಮಪ್ಪಕರ್ನಾಟ ಕೃಷ್ಣರಾಯಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಮೌಸಲಪರ್ವವು ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತವು

ಮಹಾಪ್ರಸ್ಥಾನಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ | ವಿಮಲಮಾನಸರಾಗಿವೋಹ | ಭ್ರಮೆಗಳನುತೊಲಗಿಸಿಮಹಾಪಥ| ಗಮನವನುಮಾಡಿದರುಪಾಂ
ಡುನೃಪಾಲನಂದನರೂ | ... ...

ಪದ್ಯ ೧ | ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಹರಿರಾಮಾದಿಯದುನೃಪ | ಜಾಲವೃತ್ತಾಂತವನುತನಗಂದಾಪ
ರಿಭವವಾ || ಮೇಲಿಸತ್ಯವತೀತನೂಜನು | ಹೇಳಿದರಿಹಿತವೆಂದೆನಿಪಮಾ | ಕ್ಯಾಳಿಯನುವಿಸ್ತರಿಸಿನಾನರುಹಿದನುಧರ್ಮಜ
ಗೇ ||೧|| ಅದನುಕೇಳುತಧರ್ಮಜನುಕೋ | ಕದಲಿಮಂಮ್ಮಲಮರುಗಿವೈರಾ | ಗ್ಯವಿಮಹಾಪ್ರಸ್ಥಾನವನುವಿರಚಿಸುವೆ
ನೆಂದೆಣಿಸೀ | ತ್ರಿದಶಪತಿಯೆಕುವಾರನನುನುಡಿ | ಸಿದನುಸಕಲಪಾಣಿಗಳಗೆಲು| ವುದುವಿಚಾರಿಸಿಕಾಲಕಾಲವಗೆಲುವರಿಲ್ಲಿಂ
ದಾ ||೨|| ಅನುಜಕೇಳ್‌ಸಂಸೃತಿಯೆಕೋಟಲೆ | ಯನುಕಳಚಿನಾರಾಯಣನಪದ | ವನಜಗಳನೆನೆರುವುದೆಕಾರ್ಯವ್ರನಿನ್ನ
ಮತವೇನೂ | ನನಗವಿರಚಿಸುನಿಕ್ಕಯಿಸಿನೀ | ನೆನಲುತದ್ವಾಕ್ಯವನುಕೇಳು | ತ್ತನಿಮಿಷಾಧಿಪನೂನುಧರ್ಮಕುಮಾರಗಿಂ
ದೆಂದಾ ||೩|| ಜನವಕೇಳ್‌ಕಾಲವನುನಾವೇ | ನೆನಬಹುದುಕಾಲವನುವಿಾರಲು | ವನಜಭವಮುಖ್ಯರಿಗೆವಕವೆನಮ್ಮಮಾಜೆ
ನೂ || ವನಜನೇತ್ರನುಪೋಗಲಿಲ್ಲಿಹು | ದನುಮತಿಯುನವಮಂಗಲ್ಯವೆನೆತ | ಮ್ಮನನುಡಿಗೆವರಿಕೋಷವನುಮಾಡಿದನುಧರ್ಮ
ಜನೂ ||೪|| ಅರಸನಿಲಜನಕುಲಹದೇ | ವರನುಡಿಸಿಯಭಿಮತವನಾಮೂ | ವರಿಗೆಬೋಧಿಸಲಂದೆನುತಲೊಡಬಟ್ಟರವ
ರಾಗಾ || ಕರಸಿಬಳಿಕಯುಯುತ್ಸುವನುತಾ | ವಿರದೆಹೋಹುದನರುಹಿಬಹಳಾ | ದರದಲಾಯೆನುಜನನುಸೇನಾಪತಿಯಮಾ
ಡಿದನೂ ||೫|| ಅರಸನಂದುವರೀಕ್ಷಿತಗೆಗಜ | ಪುರಪಟ್ಟವನಕಟ್ಟಿಧರ್ಮದಿ | ಧರೆಯಪರಿಪಾಲಿಸುವಬಗೆಗಳನಾತನಿಗೆತಿಳು
ಹೀ | ವರಮುನೀತಿಗಳೆಲ್ಲವನುವಿ | ಸ್ತರಿಸಿಬೋಧಿಸಿಬಳಿಕಲತ್ಯಾ | ದರದಿಸದ್ಗುಣಭದ್ರೆಯಾದಸುಭದ್ರೆಗಿಂತೆಂದೆಂದಾ ||೬||
ತರುಣಿಕೇಳ್‌ಭವದೀಪೌತ್ರನು | ಕುರುಧರೆಗೆಪತಿಯಾದನಿಂದಾ | ದರಿಸಿಹರಿಗೆಪ್ರಪೌತ್ರನೆನಿಸಿದವಜ್ರದೇವನನೂ ||ಕರಸಿಯಿಂ
ದ್ರಪ್ರಸ್ಥರಾಜ್ಯದ | ಭರವಹೊರಿಸಿದೆನಿಂನುನೀನೀ | ಯರಡುಮನೆಯನುಳಿಕಡದತೆರದಲಿಸಲಹುನರಿಯೊಗೀ ||೭|| ಮನ
ವೊಲಿದುಶೇಷಸಿದಯಾದವ | ಜನರನಿನ್ನಾವಜ್ರಧರಣೀ | ಕನೆಹೊರವನದರಿಂದಲಾತನಪ್ರೋಷಿಪುದೆಧರ್ಮ | ಅನಿತಮರದಡೆ
ಧರ್ಮಹಾನಿಯಿ | ದೆನಿಸುವುದುಧಿಟವೆಂದುಯಮನಂ | ದನನುಪಲವಂದದಿಸುಭದ್ರಾದೇವಿಗರುಹಿದನೂ | ಬಳಿಕತವ್ಮೊಡ
ನಾಕೆಬಹೆನೆಂ | ದಳುತಲಿರೆಚೀಡೆಂದುವಾಣಿಸಿ | ಪಲವ್ರಬುದ್ಧಿಯೆಹೇಳಿಬಾರದತೆಂದಿನಿಲಿಸಿದನೂ | ಲಲನೆಯರುನರ್ವರುನುಭ
ದ್ರೆಯ | ಬಳಿಯಲಿಪ್ಪಂದದಲಿಬೋಧಿಸಿ | ತಿಳುಹಿಸಂತೈಸಿದನುಭೀಮಕುಮಾರಕಾಗ್ರಜನೂ ||೯|| ಹೈತಿಪಕೇಳೈಭಾರತಾ

ಹವ । ಮೃತಜನಕೆಳೆನಮೌನಲಾಹವ। ಹತಜನಕೆವರಲೋಕದಲಿತಪ್ಪುಖಗಳಪ್ಪಂತೇ। ಅತಿಮುದದಲಾನಮಯದತಿಯಮು।
ಸುತನುಗೋಕಸಕಾದಿವಸು ್ತ । ವ್ಯತತಿಯನುದಾನಗಳಮಾಡಿದನಖಿಳವಿಪ್ರರಿಗೇ ॥ ... ...॥೧೧॥
ವಿನಯದಲಿಧೌಮ್ಯಾದಿಭೂಸುರ। ಜನಕೆನಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಸೇರಿಸಿ । ಧನವಬಹಳವನಿತು ್ಪಿಯಲಿಕೈದನಸತ ಕ್ಕರಿಸೀ ॥ ಶ
ನನಿನಿಸಿಮಿಕ್ಕಿರ್ದಕಾಂಚನ । ವನುವಸನಭೂಷಾದಿವಸು ್ತಗ । ಳನುವರಿಸ್ಪೆತನೃಪನಭಂಡಾರದಲಿತುಂಬಿದಾ ॥ ೧೧ ॥
ವಿನುಯಮಿಗಲಭಿಮನು ೃವಿನತನು । ಜನನುನಿನ್ನ ಯಶಸ್ಯನಿವನೆಂ । ದೆನುತಕೃಪಗಪ್ಪಿಗಿಸಿ ಬಳಿಕಾಧರ್ಮನಂದನಸೂ॥
ಜನಪದಜನಗಳನುಪೊರೆರಿ । ಜನವನಚಿವರನಾಪ ್ತಜನರುಗ । ಳನುಕರಸಿಪ್ರಿಯದಲ್ಲಿಪಾಕ್ಯವನುಡಿದನವರೊಡನೇ ॥೧೨॥
ಸರದವಿತ್ರದನೀವುನಂಮೈವ । ರಿಗೆಪ್ರತಿಯಿವನೆಂದುಭಾವಿಸಿ । ಪರಮಹಿತಗಳವಿರಚಿಸುತಲಿನುಂಕಿ ್ತದಿನದಿನಕೇ । ಪಿರಿ
ದೆನಿಸುವಂತಧಿಕಪ್ರಸಿದ್ಧೋ । ತ್ಕರವನೀತಗೆಳೆಟಿಸಿಸೇವಿಸು । ತಿರಿಯೆನುತಲವರೆಲ್ಲರಿಗೆಯಮಕೂನುಜೋಧಿಸಿದಾ ॥ ೧೩ ॥
ಬಳಿಕಗದ್ಗದಕಂಠವಾಗುತ । ಲಳುತಸಕಲಪ್ರಜೆಗಳೆನ್ನಪ । ತಿಲಕನಂಮನುಬಿಟ್ಟು ್ಪಹೋಹುದುನಿಮಗೆಸಮುಚಿತವೇ।
ತಿಳಿದುನೋಡಲುನಿಮಗೆಧರಧರ । ಗಳಲಿನಾವಾಶ್ರಿತರುನೀಕೃಪೆ। ಯಲಿನಿರಿಸ್ಪೆನುನಮ್ಮನೆಂದರುಮುಗಿದುಕರಗಳನೂಗಿ॥೧೪॥
ಎನಲುಚಿತವಚನದಲಿಭೂಪ್ರಜೆ । ಯನುತಿಳುಹಿವನಗಮನಕವರಿಂ । ದನುಮತಿಯನಾನೃಪತಿಪಡದನುತನು ್ಮಕೊಡರ್ತಗ
ಲೀ ॥ ಮನೆಯನೆಲಗಳನೊತಿ ್ತಕೊಳಲೀ । ಕೆನುತರುಣಗಳತಿದು ್ದವೆಡೆಯಲಿ । ನಲಿವಿಖಾದಂಗಳನುವಾಡಿದರಲ್ಲಿಕೆಲಕೆಲ
ರೂ ॥ ೧೫ ॥ ಜನಪಕೇಳದನೋಡಿಸಹದೇ । ವನುಪ್ರವೇಶಿಸಿತೀಗಕಲಿಯುಗ । ವೆನುತಯಮನುನಂದನಗಪೇಳಿದನಾನೃಪ್ರೀ
ತ ್ತಮನೂ ॥ ಇನಿತಿನಿತುನಗೆವೊಳೆಯೆನಮಗಿಂ । ದಿನಲಿಬಾಳಿಕೆಸಾಕೆನುತಕೃಷ್ಣನವದವನೆನವುತ ್ತಗಮನೋದ್ಯೋ
ಗಮನನಾದಾ ॥ ೧೬ ॥ ಜನಪನಾಸಮದಲಿಭೂಷಣ । ವೆನಿತನಿತತೆಗದಿಟ್ಟು ್ಬವಲಾ ್ಕ । ಜಿನಗಳನುಧರಿಸಿದಸುಕಾತತ್ವವ
ನುಕೈಕೊಂಡಾ । ಅನುಜರಾರೀತಿಯನೆಮಾಡಿದ। ರನಳೆದೌ್ರಪದಿಯೊಗಳ್ವಾತರ । ನನೆಧರಿಸಿದಳುನೃಪತಿಧರಿಸಿರ್ದಫಣವಿರಿ
ಯನೂ ॥ ೧೭ ॥ ಮಿಗಲಿನಿಸಿಯೊಚಕಜನಂಗಳಿ । ಗಿಷ್ಟ ್ಟಗಳವಿರಚಿಸಿಬಳಿಕಲಾತ್ಮ । ನ್ನಿಗಳನಂಬುವಿನಲ್ಲಿಕೂಡಿಸಿದಧರ್ಮ
ವನುಧರಿಸೀ । ನಗಧರನಪದಗಳನುನೆನೆವುತ । ಮೊಗದಹರುಷದಿನೆರೆದಹಿತಬಂ । ಧುಗಳನೆಲ್ಲರನಿಲಿಸುತವನೀಪಾಲಹೊರವಂ
ಟಾ ॥ ೧೮ ॥ ಆರನಕೇಳಿ ೃವಾಂಡುಸುತರೆ ೃ । ವರುನಡೆಯಲಾದ ೃಪದಧರಣೀ । ಶ್ವರನನಂದನೆಷಷ್ಠ ೃರಾನಿಷ್ಟ ್ರಿಯಲಿತಾ
ವ್ಪೋಗೀ । ಪುರವಪೊರಮಟೊ ್ಪಂದುಪೃಥುಕು । ಕ್ಕರನುಸಪ್ತಮವಾಗಿತಾನನು । ಸರಿಸಿದುದುಮತ ್ತವರಚ್ಚರಿ
ಯಿಂಬರೀತಿಯಲೀ । ೧೯ ॥ ಕೇಳುಜನವೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾತಬಂದುದುವೌರಜನವಾ । ಬಾಲವೃದ್ಧರುವೊಡಲುಕಾಂ
ತೀಸುತರನೋಡುವರೇ ॥ ಹೇಳಲೇನಾಸಮಯಜಾಜನ । ನೋಲದಲಿಕಾನನಕೆಹೆರಳುವ । ಕಾಲಕೆಣೆಯೆನಿಸಿದುದಂಥನತರ
ಮಾದದೈನ್ಯದಲೀ । ೨೦ ॥ ಜನಪನೀರೀತಿಯಲಿವರಪ । ಸಿ ್ತನವರವಪೊರಮಟು ್ಟಬಹಪ್ರರ । ಜನರನೆಲ್ಲಪನಿಲಿಸೆಬಳಿಕಪ
ರೀಕ್ಷಿತಾದಿಗಳೂ ॥ ಘನತರದದುಃಖದಲಿಯೂಕ್ರಂ । ದನವಮಾಡುತತಿರುಗದಿರೆಯಮು । ತನುಜನುರೆತಲೆವಾಗಿನಡದನುಪ ್ರ
ಜಿಯುನೀಕ್ಷಿಸದೇ ॥ ೨೧ ॥ ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ಬಳಿಕನಿನ್ನಯ । ಜನಕವೊಡಲಾದವರಕುಂತೀ । ತನುಜರಿಗೆದೌ್ರಪದಿಗೆಯಾ
ಗನ್ವದಕ್ಷಿಣವಮಾಡೀ । ಘನತರಾಕ್ರಂದದಿಪ್ರಣಾಮಗ । ಳನುರಚಿಸಿಬೀಳೊ ್ಕಂಡುಮತ ್ತವ । ರನುತಿರುಗಿನೋಡುತ ್ತಮ
ರುಗುತಬಂದರಿಭವುರಿಗೇ । ೨೨ ॥ ಬಳಿಕುರಗಲೋಕಕ್ಕೆಗಮಿಸಿದ । ಳಳುತಲಾಗಳುಲೂಪಿದುಃಖವು । ಬಲಿಯೆಚಿತ್ರಾಂಗದೆ
ನಿಜಾತ ್ಮಜಭೃವಾಹನನಾ । ಹೊಳಲಿಗೆ ೃದಿಜಖಿಳಕಾಂತಾ । ವಳಿವರಿಸ್ಪೆತಭೂಮಿಪಾಲನ । ನಿಲಯದಲಿನಿಂದರುಸಮು
ತ ್ಕಟವಾಡಖೇದದಲೀ ॥ ೨೩ ॥ ಕೃಪನುಧೌಮ್ಯನುತತ್ಪರೀಕ್ಷಿತ । ನೃಪತಿಮೊದಲಾದವರಶೋಕವ । ನುಪಕ್ರಮನಸಭಚ
ನದಲಿಸಂತೈ ೃಸಿದರುಕ್ರಮದಿಂದಾ । ವಿಪುಲದುಃಖವಬಿಡಿಸಲವಂ । ದವಗತಾಧಿಕಚಿಂತರೆನಿಸಿದ । ರಪರಿಮಿತವೈಭವದಿವೊ
ದಲಂತಾಯು ್ತಗಜನಗರಾ । ೨೪ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಬಳಿಕತ ್ತಲಾಯಮು । ತನುಜನೈದಲುಮುಂದೆಭೀಮಾ । ರ್ಜುದನಕು
ಲಸಹದೇವರಾಪಾಂಚಾಲಿಕ್ರಮದಿಂದಾ ॥ ಅನುಗಮಿಸಿದರುಹಿಂದನಡದುದು । ಕುನಕನಂದವರೊಡನೆಕೃಷ್ಣನ । ನೆನವು
ತಡಿಯಿಟ್ಟರುಸುದುರ್ಗಟವಿಪಿನವಮಾರ್ಗದಲೀ ॥ ೨೫ ॥ ಕ್ರಮದಲೀಜೆರದಲಿಮಹಾಪಥ । ಗಮನವುಪವಾಸವ್ರತವಹಿಡಿ ।ದ
ಶುಚರಿತರುಮನವಬಲಿದಿಹಗಾಢಧೈರ್ಯದಲೀ । ಅಮರಕೃವಲಿನೀತಟಕೆನಿ । ರ್ಗಮಿಸಿವಾ್ಯಜ್ಞಿಖವರ್ತನದಿನು । ತ್ತ
ಮುನಿನಪನಿಜಯೋಗಬಲದಲಿನಡದರಲ್ಲಿಂದಾ ॥ ೨೬ ॥ ಗಿರಿನರಿದ ್ವನರಾಜಿಗಳನು । ತ ್ತರಿಸಿಪೂರ್ವಸಮುದ್ರತೀರವ । ನರ
ಮನಿಯಮದಲೆ ೃದಿದರುಬಳಿಕಾಮುಹೂರ್ತದಲೀ । ಸುರವಧವದೆಸೆಗಳನುಪ್ರೇಕ್ಷು । ತಿರೆನಿಜಾ ್ವಲೆಗಳುವೆ ೃಕ್ಷಾ ್ವ । ಸ
ರನುಮೆ ೃದೋರಿದನುವಾಂಡುನೃಪಾಲಪುತ್ರರಿಗೇ । ೨೫ ॥ ಬಳಿಕಕಿಪಿಯರ್ಜುನದನುಡಿಸಿದ । ನೆಲೆಸುರೇಂದ್ರಕುಮಾರಳ

ನವ । ತ್ಸಲತೆಯಲಿಗಾಂಡಿನವಪಿಡಿವಿಹೆಯೇಳೆಹಸ್ತದಲೀ । ಜಲಜನಾಭನಚಕ್ರವಂವೇ । ತೋಲಗಿಹೋದುದುವಿವಳೆನಿಸಿಸೆ
ಗಳಿವರಿತ್ಯಜಿಸೀನುಹಾಕೋದಂಡರತ್ನವನೂ । ೨೪ । ಸುರರಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿತಂದೆನು । ವರುಣದೇವರಳೆ ಕೈಯ್ಯಲೀಬಂ
ಧುರಧನುಕ್ಕೆಡ್ಡವನುನೀನಿದನಾಮಹಾತ್ಮಂಗೇ ॥ ತಿರಿಗಿಕೊಪಾಜೀಕೆಂದುವೈಶ್ವ । ನರನರುಪಲಾಮಾತೆಂಗಂಗೀ । ಕರಿಸಿ
ದನುನರನಾಗಳೊಪ್ಪುದರಗ ಜಾನುಜರೂ । ೨೯ । ಫಲುಗುಣನುಗಾಂಡಿವವನಾಗಳೆ । ಜಲಧಿಯಲಿಹಾಯ್ಕುದನುಕಂಡಾ ।
ಜ್ವಲನನಾಗಳಿವರುಣಗಿತ ತ್ತನುಧನುವಚೀಗದಲೀ ॥ ಬಳಿಕವಾಂಡುಕುಮಾರಕರುತೆಂ । ಕಲುನಡದುಬಂದಬ್ಧಿ । ಸ್ಥಳದೊ
ಳಗೆವಿಗೆಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಗಿತಿರುಗಿದನೂ । ೩೦ ॥ ಪಡುವವಲಭಿಮುಖವಾಗಿಪಶ್ಚಿಮ । ಜಡನಿಧಿಯಾತೀರಕ್ಕೆಬಂದರು ।ನೆ
ಡದರುತ ತ್ತರದಲ್ಲಿಯಾದನವಪುರಿಯನಿಕಟದಲೀ । ಅಡವಿಗಳನದಿ ಗಳಗಳನಬಿಗಳ । ಪೂಡವಿದಳಕಳಿದಧಿಕಕ್ರಮದಂವ । ಗಡಿಸ
ದಂದುಪ್ಪೋದರುತಕ್ಕಟಿಯೋಗಬಲದಿಂದಾ । ೩೧ । ಅರಸಕೇಳುಸುಮೇರುನಿಕಟಧ । ರೆಗತಿನಿ ರ್ದಾಯೋಗಸಾಧನ । ದ
ರನಿಸಿಯವರೊದಗಿಪ್ರೋಗಲುತನು ಕ್ರಪೂರ್ತದಲೀ । ಪವಮಯೋಗವುತೊಲಗಿಪಿದ ದ್ದಳು । ಧರಣಿಯಲಿಪಾರಿಭೀಮನು
ಪಿರಿವೆನಿಸಿದುಃಖಿಸುತನುಡಿದುಧರ್ಮಸುತನೊಡನೇ । ೩೨ । ಈನಿತಂಪಿನಿಯಳ್ಳಧರ್ಮದ । ಹಾನಿಯಾನುಕಾಣ್ಡಿಲ್ಲವ
ದೇನುಕಾರಣವಿನಿತುದುರ್ದೆಶೆಯಾಕೆಗಾಯೆ ಂದಾ । ದೀನತೆಯಕೆ ಳ್ಕೆಳಲುತಲಾಪವ । ಮಾನತನುಜನುಕಳಲಾಯಮು ।
ನಾನುವಾಸನಮಯೆದಲಿಯಾತಾ ತ್ಮವರಜಗಿಂತೆಂದಾ । ೩೩ । ತಿಳಿವಡಿವಳಿಗೆವಕ್ಷಪಾತವು । ಫಲುಗುಣನದುಸೆಯ ಳ್ಮಯಿಂದಂ ।
ನೆಲೆಯುನುಜಯಿಸಾದೃಪದನೃಪನಾತ್ಮಜೆಗೆಳುನಧರ್ಮಾ ॥ ಫಲಿಸದೀಪರಿಯಾದಪದುರ್ದೆಶೆ । ಬಳಸಿದುದುಧಿಟವೀರ ಭೀಮುಗ ।
ತಿಳುಹಿವೋಸಹದಿಡಿಸಿದನುಧರಣೀಕಳೇಳೆಂದಾ । ೩೪ ॥ಸತಿಯಕವನನುನೋಡಿಮರುಗಳೆ । ವಿತತಧೆರ್ಯಂದಿರಿಪದವನೆನೆ
ವುತಮನೋಮುದದಿಂದನಡದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ ॥ ಶ್ರೀತಿಯೊಳಾಸಮಯದಲಿಗತಜೇ । ವಿತನೆನಿಸಿಸಹದೆಸಹದ್ದ ದ್ಭು
ತವದಾಗಿರೆಧೀಮನೆನೇನನುನ ವ್ಯತಿಗಿಂತೆಂದಾ । ೩೫ ॥ ಈತನನಹಂಕಾರನಧಿಕ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿನಮಗಸೆ ಯ್ದಯು । ನಾತಿ
ಕುಯುವೆಂಬಂತೆಮಾಡುವನಮಲಗುಣಯುತನೂ । ವಿತಕೇಡುರ್ದೆಶೆಯುಮಿಗೆಸಂ । ಜಾತವಾದುದುಕೆಟ್ಟಿಯಂಗನೆ । ವಾತ
ಜನವಾಕ್ಯವನುಳೇಳುತಧರ್ಮಸುತನುಡಿದಾ ॥ ೩೬ । ಇವನುತನ್ನಂದಲಿಪ್ರಜ್ಞಾರು । ಭುವನದೊಳಗಲ್ಲಂದುಗಾರ್ವಿ
ಸಿ । ಇವನುತಾನರಿದಿರ್ದುಭೂತಗ ಭವಭವಿಷ್ಯಗಳಾ । ವಿವರಿಸದಕಾರಣದಲಿನಿತಾ । ಯಿ ತ್ತಗೆನುತಕ್ಕಂತಾಗನುನೋಡ
ದೆ । ಯವನಿಪತಿಧೈರ್ಯದಲಿನಡದನುಗಹನವಾರ್ಗದಲೀ ॥ ೩೭ । ಪನಿಲಜನುಫಲುಗುಣನುನಕುಲನು । ಖಂಡಿಸೊಡನೈ
ತರಲುಭೂಪತಿ । ವನಜನಾಭನಪದವನೆನುವುಧರ್ಮದಲಿನಡೆಯೇ । ವನದಮಾರ್ಗದೊಳಾಗಳಾನಕಾ । ಲನಲರೀರವುಬ
ದ್ಧುಧೊನ್ಪನೆ । ಜನುಗುತಿರಲದನೋಡಿಮರಗುತಭೀಮನಿಂತೆಂದಾ । ೩೮ । ಯೆಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರವೋಹನಾಕೃಷ್ಣೆ । ಯಲ
ಬಳಕೌರ್ಯದಲಿಧೈರ್ಯದ। ಲಲಿತಸೌಜನ್ಯದಲಿಧರ್ಮದಲೆಸವದಕುಲನಿಗೇ । ಅಲಳುಕುತಿ ಸ್ಪದೆನೆಯೆದಂಡಕೆ । ಒಳ
ಸಿತಕಟಿಕಟಿಂದೆನ್ನುತಕೆಳು । ಳಿಲುಸಮಿತಾರಜನೊಡನೆನುತಿದನುಮತ ತ್ತಧರ್ಮಜನೂ ॥ ೩೯ ॥ ಫಿನವೆನಿಪದೂಷಕೆಯಂದಲಿ ।
ತನಗೆಸರಿಯಿತಾಭುವನದೊಳಗಿ । ಲ್ಲೆನುತಹಂಕಾರವನುಬಿಡದಿಹನದರದೋಷದಲೀ । ಇನಿತುಕಷ್ಟವ್ರಬಂದುಪಿನಕು ।ಲ
ನಿಗೆನುತದುಃಖಿಸದೆಯಾತ । ಮ್ಮನಕವವನೀಕ್ಷಿಸದೆನಡೆದನುಮುಂದೆಧರ್ಮಜನೂ ॥ ೪೦ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ದೌದ್ರಪಯುತನ್ನ
ನು । ಜರುಮಡಿದಕೋಕದಲಿಬಳಿಕಾ । ನರನುವಿಗತಿಪ್ರಾಣನಾಗುತಲಿದ ದ್ದನವನಿಯಲೀ । ಪಿರಿದೆನಿಪದುಃಖವನುಭೀಮನು।
ಧರಿಸಿಯಂಣನಕರದುತೋರಿಸಿ । ನರನಗುಣಗಳನೆನೆದುಹಲುಬಿದನಧಿಕದೈನ್ಯದಲೀ । ೪೧ । ಯಿತಾವಾದ್ದಾಡಿಯಸತ್ಯ
ದ । ಮಾತನಾಡುವನಲ್ಲವೀಪುರು । ಹೂತಸುತಗೇಕಿಂದುದುರ್ದಶೆಬಂದುದೆಂದೆನುತಾ ॥ ವಾತನುಜಬಿಸಗೊಳಲುದಂಡುಮು
ಹೀತಳೇಸುತಾಗ್ರಜಾತನು । ವೀತಕೋಪಾಕುಲಿತನಾಗುತಲಾಗಳೀಂತೆಂದಾ । ೪೨ । ಅನುಜಳೇಳ್ಕೌರವನೋದೇ । ದಿನ
ದೊಳಿಲ್ಲರಕೊಲುವೆನೆಂದೀ । ತನುಬಳಿಕಳಕೊಲಲಾರದಿರ್ದನಸತ್ಯವಾಯ ತ್ಲಿಲೀ । ಮನದಗರ್ವದಿಸಕಲಧನ್ವಿಗ । ಳನುಜರ
ದನದರಿಂದಲೀತಂ । ಗಿನಿತುಕಷ್ಟವುಬಂದುದೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ ।೪೩। ಎನುತಲಾಪಾರ್ಥನಕಳೇವರ । ವನುಯುಧಿ
ಷ್ಠಿರನೀಕ್ಷಿಸದೆಯತಿ । ಫಿನವೆನಿಪಧೈರ್ಯದಲಿನಡದನುಮುಂದೆಬೀಗದಲೀ । ಜನಪಳೇಳಾನಮಯದಲಿಒಳಿ । ಕನಿಲಜನು
ಚಿ ತಿತನ್ಯನಗೆಡೆಥೊ । ಪ್ಪನೆಧರೆಯೊಳೆಡೆಗೆಡವಕುರುತಲಾಳೆ ಬೃಲಬೀಳ್ವಂತೇ । ೪೪ । ಅನಿಲಜನುಬೀಳುತ ತ್ತಲಂದಂ । ಜ
ನನುಕರದೀಪರಿಯದುರ್ದೆಶೆ । ಯೆನಗೆಬಂದುದದೇಕೆಹೇಳೆನೆಳೀಳಿಧರ್ಮಜನೂ । ಅನವರತವತಿಮಾತ್ರವೆನಿಪುದು । ನಿನಗೆ
ಭೋಜಸಭುಜಬಲದಿಭಟ । ರನುಜರವೆಮಿಗೆವರುಷವಾಕ ವ್ಯವನಾಡುತಿಹೆಪಿಡದೇ । ೪೫ । ಅದರಿನೀಗಳುನಿನಗೆಬಂದಡ । ಸಿ
ದುದುಹಾನಿಯೆನುತ ತ್ತಮಿಗೆಯಾ । ದಿವನುಧರ್ಮಜನಾಗಪ್ರೋದ್ಯದುಜೀವನಿಲಜಗೇ । ಹೃದಯದಲಿಸಂತಾಪದಿಜಿದಿಶ ।

ಲವಮತಾನೇರಿಧರಿಸಿನಡೆಯಿಲು । ವದುಮುನಾಭಸುಬಿಡಿಸಬೇಳೆನುತಲ್ಲಿಗೈತಂದಾ ॥ ೪೬ । ವುದಿಸಿವಿಪ್ರಕಾದಲಿಕೂ ।ಪ
ದಲಿಬಹುಸೋಪಾನವಾಗಿರ । ಲುದಕವನುಕಳಿಪಿದ್ರಕುಂಭದಿತ್ತುಂಬಿತಡಿಗಡರೀ ॥ ಮೊದಲುತಲೆಳಗಾದಕಾಷ್ಠಕೆ । ಧು
ದಕವನುಬರಿಕೈದುಬಳಿಲುತೆ । ಲೊದವಿದೂರ್ಧ್ವಕ್ಷಸಿತವೃದ್ಧನಕಂಡನಾಭೂವಾ । ೪೭ । ಎಲೆಮಹೀಸುರಕಾಷ್ಠವನುತಳೆ।
ಳೆಳಗುಮಾಡಿಯಸೇಕಳಿವ್ರದಿ । ಜಲವುಪ್ಪೋಗಿಹಕುಂಭವನುಬರಿಕೈಯಿಚಿಗುರುವುದೇ । ಒಲಿದುದೆನಗಾರ್ಜ್ಯಾಹೇಳಿನ।ಳೆ
ಲೆನೃಪಾಲಕಹೇಣನಹೊತ್ತಡೆ । ಬಳಿಕಬಹುದೇಜೀವವೆನೆಲಜ್ಜಿಸಿದನಾಭೂವಾ ॥ ೪೮ ॥ ಪಿಸುಟುಭೀಮನತನುವಮಿಗೆಲ।ಜ್ಜಿ
ಸುತನೀನಾರೆಂದುಪಿಸಗೊಳೆ । ಪಿಸಜಲೋಚನನುಡಿದನಾನಿನ್ನೆಡೆಗಹರಿಕಳುಹೇ । ವ್ಯೋದಬಂದೆನುನೀನುಸ್ವರ್ಗದೊ । ಳ
ನೆವಬಂಧುಗಳನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ । ಯಸವನುಖಗಳನುಂಡುವೈಕುಂಠಕ್ಕೆಬಾಯೆಂದಾ । ೪೯ । ಎನಲುಧರ್ಮಜನಧಿಕಮುದವ
ನು । ಮನದೊಳಗೆತಾಳಿದನುಮಾಯಾ । ಮನುಜನಾಹ್ವಣವಂತರ್ಹಿತವಾದನುಖಿಷಿ ೂರನೂ । ವನಜನಾಭನಪ್ರೂರ್ವಕೃ
ಪೆಯಿದು । ನನಗೆಗೋಚರಿಸಿದುದೆನುತಬರೆ । ಕುನಕನರಸನಚಿಂಬಿಡದೆಬಂದುದುಸಿಜೋಚ್ಚೈಯಲೀ ॥ ೫೦ । ತನುಮಯೂ
ಖಗಳಿಳಿದಿಕ್ಕಟ । ವನುಪುಯಿರಪಥಕ್ರಾಚಿತ್ಕೃತಿ । ನಿನದವಿಭಟಿನೆಮೇರುಗಹ್ವರಗಳಲಿಪ್ರತಿರವವಾ ॥ ಖನವೆನಿಸಿಚಾರ
ಣುಕೀರ್ತಿಸ । ಲನಿಮಿಷರುನೇವಿಸಲುಸಂಕ್ರ । ದನಸೊಲಿದುನದೆತಂದನಾಯಮತನುಜಗಿದಿರಾಗೀ ॥ ೫೧ । ಯಮುನು
ತನುಕಂತಭಿಕಪ್ರಿಯೆದಲಿ । ನಮುಚಿವೈರಿಯಪದಾಸರೋಜಕೆ । ನಮಿಸಿದಿನ್ಯಸ್ಯಂದನವನೀನೇರುಬಾಯೆಂದೂ। ವಿಮಲನಂ
ತಪ್ರಭವಿರಾಜಿಸ । ಲಮರನಾಥನುಕರಯೆಸದ್ಭಣ । ನಮಿತಿಗಾಗಾವಹಯುಖಿಷಿ ೂರನೃಪತಿಯೆಂಕೆಂದಾ । ೫೨ । ತ್ರಿದಶ
ಪತಿಕೇಳ್ಬಿಸ್ವರೊಡಸು । ಟ್ಟಿದರುಸರ್ವರುಮಡಿಂಬಾವೆ । ಪದಿಯಳಲುತವರಿಲ್ಲದುಂಬ್ಬನೆಬಾರೆನಾನೀಗಾ ॥ ಮುದದಲಿಂ
ದವರೊಡನೆಬಸ್ಸಂ । ದಲಿನೀಕೃಪೆಮಾಡದೀಕೆಸ । ಲನನುಕೇಳುತಲಾಗನುಡಿದನುವಾಕಶಾಸನನೂ ॥ ೫೩ । ಮನದೊಳ
ಗೆಮರುಗಬಿಟಿನೀನಿಂ । ದನುಜರಾದ್ರಾಸದಿಕರಿರಂಗ । ಳನುಬೆಸುಟುನಾಕಕ್ಕೆಬಂದರುವೊಡಲೆಯಿನ್ನಿಲ್ಲೀ । ಖನತಂಪ್ರೀತಿ
ಯಲಿನೋಡವ । ನನುಜರನ್ವಿತನೀನುನಿನಯ । ತನುಸಹಿತಬಾವೇವಲೋಕಕ್ಕೆಂದುಹರಿಕರದಾ ॥ ೫೪ । ಕರೆಯಲಾ
ಧರ್ಮಜನುನುಡಿದನು । ಸುರಪನೊತನೀಸೌರಮೇಯನು । ಪುರವನಾಪೌರಮಡಲುಕಕ್ಕಿಯೊಳನ್ನನಾಕ್ರಯಿಸೀ । ಬರಸಿ
ಬಂದುದುವೊಡಲೆಖನಕನ । ವರರಥವನೇರಿಸಿದೆಯೆಂದಡೆ । ಪರಮಹರುಷದಿತೇರಮತ್ತೇರುವೆನುನಾನೆಂದಾ । ೫೫ । ಯೆನ
ಲದಕೆನಸುನಗುತಸಂಕ್ರ । ದನನುಡಿದನೆಬೆಹುಚ್ಚುಕಾಕ್ಕುರ । ನನಿಮಿಷರಪದಕರುಹವೇಮರುಳ್ಗಾಟವನುಬಿಟ್ಟೂ । ಮನ
ವೊಲಿದುಬಾತಡೆಯದೀಸ್ಯಂ । ದನವನೇರೆನಲಾನುಡಿಗೆಯುನು । ತನುಜನೊಪ್ಪದೆಮತ್ತೆನುಡಿದನುದಿವಿಜಪತಿಯೊಡನೇ ।೫೬।
ಭುವನದೊಳಗಾತ್ಮತರಿತ್ಯಾ । ಗವನುಮಾಡಿದನಂಗಮಿಗೆಸಂ । ಭವಿಸುವುದುಮಿಗೆಬ್ರಂಹಹತ್ಯೆಗೆಸರಿಯಿನಿಪದೋಷಾ ।
ದಿವಿಜಪತಿಕೇಳದರಿನೀಕುನ । ಕವನುಬಿಟ್ಟಾಸ್ವರ್ಗದಲಿನೆ । ಳ್ಳವನುಪಡವುದನೊಲ್ಲೆನೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ ॥೫೭। ಎ
ನಲುವಿಸ್ಮಯಬಡುತಪುರಪೂ । ತನುನುಡಿದನುರುಪುಣ್ಯಕೆಡುವುದು । ಕುನಕನನುಕೂಡಿದರೆನಿನಿಗಿದರಲ್ಲಿದಯೆಯೀಯೇಕೇ। ಳೆ
ನವುಕೃತಫಲವಿಂದನೀನಿಂ । ವಿನಲಿವಾನುಷದೇಹವನುಬಿಡ । ದನಿಮಿಷತ್ವಕೆಬಂದೆಯಿನ್ನಿಭ್ರಾಂತಿಬೇಡೆಂದಾ ॥ ೫೮ ॥ ಹಿ
ತರೆನಿಸಿವೈತಪಟ್ಟಿದರುಪ್ರಿಯಾ । ಸತಿಯಳಿಯೆಬಳಿಕವರಿಗಳಲಪೆ । ವಿತತವೈರಾಗ್ಯದಲಿನೀನೆತಂದೆಕುನಕವಿದೂ । ಹ್ಪೆತಿ
ಣುಯೇಳಲಿದವರಿಗಂಧಿ । ಈತಿಯುನುಳ್ಳದೆಯಿಹಕುನಕನೀ । ಚತುರನಲ್ಲವೆಮೂಢತೆಯಿದೇಕೆಂದನಮರೇಂದಾ । ೫೯ । ಎನ
ಲುಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಂತಕ । ತನುಜನೆಲೆಪುರುಪೂತನೀನಧಿ । ಪನುಜಗತ್ರಯಳ್ಕೆಲ್ಲಧರ್ಮಕೆನೀನೆಪ್ರಭುವೆನಿಪೇ । ನಿನಗೆಪ್ರ
ತಿನಚನಗಳನಾತೂ । ದನುಜಚಿತವುನನಗಾವಡಾಗಲಿ ।ಮನದೊಳರಿವಿದ್ದುಚಿತಧರ್ಮವನೀಗಲರುಯವೆನೂ ।೬೦। ಅನಿಲಜಾ
ದಿಸಹೋದರರುನೃಪ । ನನತಸಾಜಿಯೆವಂಚಿದರವರಪ । ಳೆನಗಳನುನಾಬಿಡದೆಬಳಲಿದಡವರುಜೀವಿಸರೂ । ಅನಿತನರಿದಂದವ
ರಪಿಚ್ಚಿನು । ಕುನಕನೀಗಳ್ಸಾಯದೋಲೆ । ನ್ನನುಬಿಡದೆನಡೆತೆಂದುದಿದಬಿಡಬಾದಿಂದೆನಗೇ । ೬೧ ॥ ಸುರವಳೇಳ್ಕರಣಾ
ಗತನಧಿ । ಕ್ಕರಿಸುವುದುನಿಮತ್ರಿಗೆದೋಹವ । ವಿರಚಿಸುವುದಬಲೆಯನುಕೊಲುವುದುವಿಪ್ರನರ್ಘವನೂ । ಕರುಣವಿಲ್ಲದೆತ
ಗದುಕೊಂಬುದು । ಸರಿಯೆನಿಸ್ಪುದಿದನರಿದುನಂಬಿದ । ವರಮಸುಖನನುಬಿಟ್ಟುಹೋದಡೆದೋಷಖನವಹುದೂ । ೬೨ ॥ ತ್ರಿದ
ಶವತಿಕೇಳೀಗಲಿನ್ನಾ । ತ್ರಿದಿತಸುಖವಂತಿರಲಿನೆರೆನಂ । ಬಿದಕುನಕನನುಬಿಟ್ಟುಬಾರೆನುವಿಪಿನಭೂಮಿಯಲೀ । ಮುದದಿನಿಲ್ಲಿ
ಯೆತನವವಿಚಿಸು । ವುದೆನನಗೆನಾಕಿನ್ನುನೀನಡೆ । ಯಿದುಸುನಿಶ್ಚಯವೆಂದನಾಕುಂತೀಸುತಾಗ್ರಜನೂ ॥ ೬೩ ॥ ಎನಲುತ
ದನಂತರದಿತನ್ನಯ । ತನುಜನನುನೋಡುತ್ತಸುಪ್ರಿಯ । ವನುದರಿಸಿಯಾಸಾರಮೇಯಾಕಾರವನುಬಿಟ್ಟೂ । ಖನಮಹಿ
ಮನುಧರ್ಮನಾಭೂ । ಪನಿಗೆಸಾಷ್ಟಾತ್ಕರಿಸಿಮೆಚ್ಚಿದೆ । ನೆನುತತಲೆದೂಗುತ್ತವಿನಯದಿಬಳಿಕಲಿಂಕೆಂದಾ । ೬೪ । ಎಲೆಯು

ಧಿಮ್ಮರಸಕಲಭೂತಂ | ಗಳಿಲಿವಯಿಯಿಪುಣ್ಯಪರ್ತನ | ಲಲಿತಸತ್ಯವುನಿನ್ನೊಳ್ವಂತಿಲ್ಲವಿತರದಲೀ ॥ ಪಲವುತರದಲಿನಿನ್ನ
ಸಪ್ಪಣ | ಗಳವರೀಕ್ಷಿಸಿನೋಡಿದೆನುಜಗ | ದೊಳಗನೀನೇಧನ್ಯನಾದೈಹರಿಯಕೃಪೆಯಿಂದಾ ॥ ೬೫ ॥ ಮೊದಲುನೀಕಾನನ
ದೊಳಿಹಕಾ | ಲದಲಿಬಹುವಿಷಸಲಿಲದಲಿಮಾ | ಡಿದೆನುಮರಣವನವರೊಳೊಬ್ಬಗಜೀವವನುನಾನೂ ॥ ಮುಂದದಲೀವೆನುಳ್ಳೀ
ಳೆನಲುಕೇ | ಳಿದೆಬ್ರಿಯವಿನಕುಲನನುಭೀಮನ |ತ್ರಿದಶಪತಿನಂದನನಕೇಳಿಡುಬಿಲ್ಲಪ್ರಿಯದಿಂದಾ ॥ ಅದಕೆನಾಮೆಚ್ಚಿದೆನುಮೊ
ದಲಿಂ | ದಿದಕೆಮೆಚ್ಚಿದೆನಲಿದಯಾನ್ವಿತ | ತ್ರಿದಶರಲ್ಲಿಯುನಿನಗೆಸರಿಯೆಲ್ಲಿತರಲೇನೆಂಕೆಯೇ ॥ ತ್ರಿದಿವಕೆಂದ್ರನ್ಯಂದನವಹರು|
ಷದಲಿನೀನೊಲಿದೇರುನಡೆಬಿಳ | ದಭಪೆವತ್ಪುಣ್ಯೈಳಸುರಭೂಜಗಳನಂಬ್ಯತಾ ॥ ೬೭ ॥ ಎನುತಧರ್ಮನುಹೊಗಳಿದ
ನುಬಳಿ | ಕನಿಮಿಷಾಧೀಶ್ವರನುಕೀರ್ತಿಸಿ | ದನುನಕಲನಿರ್ಜರರುನಂಪ್ರೀತಿಯಿಂಲನುತಿಸಿದರೂ ॥ ಮುನಿವರ್ಯರುಸಂಸ್ತುತಿಸಿ
ದರುಬುಧ | ಜನರುಕೊಂಡಾಡಿದರುದಿಗಧಿಪ | ರನಿಬರಥಿತಸ್ತವವಮಾಡುತಿರಂದಂದರ್ಮಜನಾ ॥ ೬೮ ॥ ಬಳಿತಲಾಧರ್ಮಜನ
ನಾತ್ಮೋ | ಜ್ವಲರಭವನೇರಿಸಿದನಂದಾ | ಬಲವಿರೋಧಿಯುಶೇಷಬರ್ಹಿರ್ಮುಖಿಸಿಂಹಾಸನಗಳೂ | ಒಲವಲೆದಲಿಬರಲುನಿರ್ಜ
ರ | ಲಲನೆಯರುಚಾಮರವಢಾಳಿಸೆ | ಪಲವುವಿಭವವಲಿಹೋದನಾಭೂಪತಿಸ್ತುತಿಸಿದರಾಕ್ಷಣ ॥ ೬೯ ॥ ಮನುಜಪತಿಕೇಳಭಾಗನಾರ
ದ | ಮುನಿವರನುಬಂದಖಿಳನಿರ್ಜರ | ಜನರುಕೇಳ್ವಂದದಲಿನುಡಿದನುಕರುಣಿಯುಮನಸಾತನಾ ॥ ೭೦ ॥ ಅಸಖಯೋಪಕರಾಜರನುನಿ
ರಿ | ದೆನಿಸುತಿಪಷಟ್ಟಕ್ಕವರ್ತಿಗ | ಳನುನಿನಗೆಸರಿಯೆನಲುಬಾರದುಸಾರಿಯುಳ್ಳಂತೆಯೆಂದಾ ॥ ೭೧ ॥ ತನುಸಹಿತವೊದಲೈದಿ
ದವರಾ | ರನಿಮಿಷರಲೋಕಕ್ಕೆನಿನ್ನವೊ | ಲನುಪಮಾಧಿಕಯಶವನೀನಿ ರ್ಮಿಸಿದಿಪಸರ್ಜನಲಿ ॥ ಪನಜನಾಭನಭಜಿಸಿ ದಿರಿನೀ|
ವನುಭವಿಸಿಸುರಲೋಕಸುಖಗಳ | ಘನವೆನಿಪಸುರರಿಗಡವಯಲಿಯಸಲಸನಿಂತೀದಾ ॥ ೭೨ ॥ಮುನಿನಾಕೇಳ್ಧರ್ಮಸ್ಪಜೋದರ|
ರೆನಿಸಭೀಮಾದಿಗಳನಾದೃಪ | ದನಸುತೆಯತಾಕಾಣದಿರಲೀಸುಖವುಸುಖವಲ್ಲಾ | ಎನಗೆಬಯಲಿತಸುಖವದಾಗಲಿ | ಘನವೆನಿ
ಪದುಃಖವಾಗಲಿ | ಯನುಜರಿಪ್ಪಸ್ಥಳವನಿತೊ ರೆಯನ್ನುನೀವೆಂದಾ ॥ ೭೩ ॥ ಅನುಜರನುಕಾರುಣ್ಯತೋತ್ರಿಯತರಹ | ಜ
ನರನೀಕ್ಷಿಪಬಯಕೆಯಾಯ್ತಂ | ದೆನಗೆಯೊಸುರಲೋಕಸುಖವಂಡಧಿಕವೆನಿಸ್ಪದದೂ | ಮನವ್ಯೋಲಿಮುನೀನವರತೋರಿನು |
ಯೆನಲುಸಂಕ್ರಂದನನುನಸುನಗೆ | ಮಿನುಗೆಮುತ್ತಾಧರ್ಮಸುತನೊಡನಾಗಳೆಂದೆಂದಾ ॥ ೭೪ ॥ ತನುಸಹಿತನೀಬಂದೆಸುಕೃ
ತದ | ಲನಿಮಿಷರವದಕೀಗಳಿಲ್ಲಿಯು | ಮನುಜಭಾವವುನಿನಗೆಬಿಟ್ಟುದೆಯೆನ್ನು ಮರೆಯದನೂ ॥ ಜನಕನೀನಿಲ್ಲಿಯನಭಾಸದ|
ರನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿವೋಪವಾಕಗ | ಳನುವರಿದುಖಿನಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮನವದವಾಡೆಯೆಂದಾ ॥ ೭೫ ॥ ನರರಿಗೈದಲುಬಾರದಿಹಸುರು |
ಚಿರವದಕೆನೀಬಂದೆತಮ್ಮಂ | ದಿರನುಹಿತರನುಮನುಜರಂದದಲಿಲ್ಲಿಬಯಸುವರೇ ॥ ಮುರಳಿಕಾವಾಡುಗಳನಿಲ್ಲಿಯು | ಚಿರಸುವಿ
ರುನರಲೋಕಧರ್ಮವು | ಸುರಲೋಕಕೆಸಲ್ಲದೆಂದನುವಾಕಶಸನೂ ॥ ೭೬ ॥ ಎನಲುಸುರನತಿಯೊದನೆಯಮನಂ | ದ
ನನನುನುಡಿದನುಬಳಿಕನೀವಿ | ನ್ನೆನಿತನೆಂದಡದೇನುತಮ್ಮಂದಿರನುಮಿತ್ರರನೂ ॥ ಮನವ್ಯೋಲಿದುನಾನೋಡಿದತ್ಪವ | ರನುಕ
ರದುಕೊಂಡೀಗಬಂದೀ | ಘನವೆನಿಪಸೊಕಗಳನಾನಂದದಲಿಭವಿಸುವೆನೂ ॥ ೭೭ ॥ ಎನುತಸಂಕ್ರಂದನಗೆಯಮನಂ | ದ
ನನುಹೇಳಿದನೆಂದುತತ್ಪಾ | ರ್ಥನತನೂಜಜತನೂಜಗೀಪ್ರಸ್ಥಾನಸತ್ಕಥೆಯಾ ॥ ಘನಕೃಪಾಕರವೇಂಕಟಾಚಲ | ಘನಗಿರೀಶ
ನುಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ವಿನುತಚರಿತವಬಲ್ಲನೈಕಂಪಾಯನರುಹಿದನೂ ॥ ... . ॥೭೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿಗಳ್ಕೆ ಪದ್ಯ ೭೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗನಂವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದಮಧುಪಾನಪ್ರಸ್ಪವಚ
ಷಟ್ಪದಿನಿಕಾಯಶ್ರೀಮತ್ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮ ತಿಮ್ಮಣ್ಣಂಕನೀಂದ್ರನಿರಚಿತವಪ್ಪಕರ್ನಾಟ
ಕೃಷ್ಣರಾಯಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್ ಮಹಾಪ್ರಸ್ಥಾನಪರ್ವವು ಸವಾಪ್ತವಾದುದು

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಕನ್ನಡಮಹಾಭಾರತವು

ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಸಕಲಬಾಂಧವಜನದೊಡನೆನು | ಪ್ರಕಟಸುರಸುಖಗಳನುಜೋಗಿ | ಯಕುಟಿಲದಾರಿಯಲಿ ಪಾಂಡವ
ಪಡರುಧರ್ಮಜಾದಿಗಳೂ ‖ ... ...

ಪದನು ‖ ಬಳಿಕಜನಮೇಜಯನುಕೇಳಿದ|ನೊಲಿದುಮಹೈಕಂಪಾಯನನುಹೇಳಲುಯಿತ್ತಲ್ಕೃತ್ತಿನಿಷ್ಪಪಾಂಡೂಥರ್ಮ
ಜಾದಿಗಳೂ ‖ ನೆಲಸಿಮಾಡಿದಕೃತ್ಯವನುಚಿಸ | ಗೊಳಿಲುಕೌತುಕವನ್ನುವೈಲುನಿ | ರ್ಮಲಗುಣಾನಿವ್ವನಾ ಜನಮ್ಮನಿ
ಮುಖ್ಯನಿಂತೆಂದಾ ‖ ೧ ‖ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಬಳಿಕಧರ್ಮಕುಲಜ | ಕುಲನಾಗುತಲಿಮಾಂಸಿಪಡೂ
ತನನುಕರದೂ ‖ ಲೀಲೆಯಿಂದೀನವೃಥಗೆಬಾಂಧವ | ಜಾಲವನುತೋರಿದೆನುತಮಿಗೆತ | ಹೊಳಿಕಳುಹಿದನಾಸುರಪುನಿವರಿ
ಮೇಳದಲೀ ‖ ೨ ‖ ಬಳಿಕನಾರದಮುಖ್ಯಮುನಿಸಂ | ಕುಲವನವನೊರಗೊಂಡುತನ್ನ ಪ್ರ | ತಿಲಕನಿಗೆಕೈಲಿಗೊಟ್ಟುತೊ
ರುತಪೋಗುತಿರೆಮುಂದೇ ‖ ಲಲಿತನಾನಾರತ್ನಕಿರಣೋ | ಜ್ವಲವೆನಿಸಿಭಸದಿವ್ಯಮಂಟಪ | ನಲಿವಿರಾಡಿಸಿಯಜಿಪ್ರಭಾನ
ಮಯದರೊಳಗೇ ‖ ೩ ‖ ಖನತರಾಸನದಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದ | ನಿಮಿಷರುಸೇವಿಸಲುಮೆರೆಯಲು | ಜನುರುಚಿಗಳುಮಿರಲಪ್ಸ್ರ
ಯತನುವುತಾನಾಗೀ ‖ ಅನವರತಸಂಯುಕ್ತಸುಖಸಾ | ಧನನುಮಿರ್ಯೋಧನಸುರಂಜಿಸಿ | ರನುಮಹಾವೈಭವದಿಸಾ
ಕ್ಷಾದಿಂದ್ರನಂದದಲೀ ‖ ೪ ‖ ವಿನಯೊಳಿಂತುವಿರಾಜಿಸುವಕಾ | ರವನನೀಕ್ಷಿಸಿಬಳಿಕನಾರದಮುನಿ | ನಿವಳಿಪನಂತರ್ಕರದನುಸ
ಡಿದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ ‖ ಇವನಧರ್ಮದಿನಡಡನತಿಲೋ | ಭವನುಪಿಡಿದರ್ದಿಸುಧರಿತ್ರೀ | ಧವರನೆಲ್ಲರತನ್ನಕಾರ್ಯಾಕ್ಕಾ
ಗಿಕೊಲಿಸಿದನೂ ‖ ೫ ‖ ಮುನಿದುಮುನ್ನಪತಿವ್ರತೋತ್ತಮೆ | ಯೆನಿಪಸನಿರ್ಗತಕಲುಷೆಯಂದ್ರಪ | ರನತನೂಜಿಯಭ್ರಂ
ಗವಡಿಪಿದನೀತನೊಳುಕೂಡೀ ‖ ಮನವ್ಯೋಲಿದುನಾನಿರೆನುನೀವೆ | ನ್ನನುಜರನುತೋರಿದಿರಾಡೂಡೆ | ನನಗಯುಜವೆಂದು
ನಿಜುದುಲೇನೆಂದೆನುತಮರೆಳಿದನೂ ‖ ೬ ‖ ಜನಪಕೇಳದನೋಡಿನಾರದ | ಮುನಿನಗುತಲಿತೆಂದನೆಲೆಯಮ | ತನುಜರಣಸಂ
ಸಕ್ತನುವೀಕಾರವೇಶ್ವರನೂ ‖ ಅನಘಿಪರನದರಿಂದಲೀತನ | ನನಿಮಿಷರುಮನ್ನಿಪಪಾಪುಣ್ಯಗ | ಳನುರಚಿಸಲ್ಲಿನ್ನಲು
ಬಹುದೇಯಿನಾನೃಪೋತ್ತಮನಾ ‖ ೭ ‖ ಇಳಿಯೊಲುಖಿಳವಥರ್ಮದಿಂದಲಿ | ಯಳಿದವನಿಪರಿರಿನೀತಗೆ | ಕಲುಷಹೊದ್ದಿದು
ದೃಪದನಂದನೆಗಾದಭಂಗಗಳಾ ‖ ನಲೆನೆನೆಯಜೀವಿಲ್ಲಿಮಹಿಮೋ | ಜ್ವಲವೆನಿಸಿದೀಪುಣ್ಯಲೋಕದೊ | ಳೆಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ರಾಜಬಿಡುಕಾವಾಮಾದಿದೋಷಗಳಾ ‖ ೮ ‖ ಎನಲುನಾರದನೊಡನೆಯಮನಂ | ದನನುನುಡಿದನುಮತ್ತೆಯೋರ್ಗೂ | ಧನನು
ಸಜ್ಜನಸಂಚಯವಕ್ಕಪಕಾರಿಯತಿಲೋಭೀ ‖ ಖನಕುಲಕ್ಷಯಹೇತುದುರ್ವ | ರ್ತನನುನಾಕಡೋಪ್ಪವಿವನ | ರ್ದನೆಯೆ
ಯದಂತಿರಲಿನಗೆಯನುಜರತೋರಿನೀವೆಂದಾ ‖ ೯ ‖ ಎನುತಲೀಪರಿನಕಲಸಂಯಮಿ | ಜನರನೀಕ್ಷಿಸಿಮತ್ತೆಯಾಯಮ | ತನುಜನುಡಿದನುಯುದ್ಧಗತಭ್ರಾಂಭವಕದಂಬಕಕೇ ‖ ಮನವ್ಯೋಲಿದುತಿಲಸಲಿಲದಾನಗ | ಳನುರಚಿಸುತಿರೆಕುಂತಿತನ್ನಯ|
ತನುಜನೆಂದರುಹಿದಳುಕರ್ನನನಾಗದುಃಖಿಸುತಾ ‖ ೧೦ ‖ ಅದುವೊಡಲುನಾನಾಮಹಾತ್ಮನ | ಪದಯುಗವನೆನನೆನೆದುಮ
ಚ್ಚಿ | ತ್ತದಲಿಸಂತಾಪವನುಧರಿಸುತಲಿಹೆನುಪಿರಿದಾಗಿ | ತ್ರಿದಶಲೋಕದಡೆಯುಸೌಖ್ಯ | ದಲಿಕರ್ನನಕೂಡೆನಾವಿ | ಪ್ಪ
ದೆಮಹಾಪ್ರಿಯವಾಮಹಾತ್ಮನತೋರಿನೀವೆಂದಾ ‖ ೧೧ ‖ ಎನಗೆದೃಪದವಿರಾಟಮುಖ್ಯಾ | ವನಿಪರತಿಹಿತರಾಗಿಯಾಯೋ
ಧನದೊಳಿಗೆದೇಹಗಳಬಿಟ್ಟೆರುಬಾಂಧುಜನದೊಡನೇ ‖ ಆವವರತನಾನವರನೀಕ್ಷಿಪು | ದನುಬಯಸುತಿಹೆನೀಗನೀವವ | ರುನು
ನನಗೆತೋರಿಸಿದಿರಾದರೆಹರುಷವೆನಗಹುದೂ ‖ ೧೨ ‖ ಅನಿಲಜನುಫಲುಗುಣನುನಕುಲ | ನನುನಕುಲನಾದೃಪದಭೂವ
ತನುಜೆಯಿಲ್ಲದಡೀಶ್ರಿವಿಷ್ಟಪಸುಖವುನಾವಿಸಲೂ ‖ ನನಗೆಸುಖವಲ್ಲಿನಿತುದುಃಖ | ಳೆನಿಸುವವುನೀವಿದನರಿದುನ | ನ್ನನು

ಜನುಮುಖ್ಯಸುಖವೃತ್ತಕ್ಕದಂಬವತೆಱೆರಿಕೊಡಿಯಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ಎನಲುನುಡಿದರುಬಳಿಕನಿರ್ಜರ । ಮುನಿಗಳಲಿಥರ್ಮಾತ್ಮನೀ
ನೇ । ನನುನೆನದೆಯುಡಿಸಲಿಸುವಂದದಲಾತ್ಮನಡೂತನಿಗೇ ॥ ಅನಿಮಿಷಾಧೀಕ್ವರನುನೇಮಿಸಿ । ದನುಪ್ರಿಯದಿನದರಿಂದನೇನಿ
ನ್ನನುಜಮುಖ್ಯರನೋಡುವರೆಬಾರೆನುತತರಳಿದರೂ ॥ ೧೪ ॥ ಮುಂದೆನಡೆಯಲುಪಥದಲಾಸಂ । ಕ್ರಂದನಪ್ರಿಯದೂತನಾ
ತನ । ಹಿಂದೆಸಕಲಾನುರಮುನೀಕ್ವರನಿಕ್ಕರದೊಡಗೂಡೀ ॥ ಅಂದುವೈಭವದಿಂದಲಾಯಮ । ನಂದನನುಪ್ರೋಗುತ್ತಕಂ
ಡನ । ದೊಂದುದುರ್ಗಟಮಾರ್ಗವನುನರನಾಥಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೫ ॥ ಅಮಬಳಿಕಕೇಳಿಸಿ ತ್ತಸಂದೋ । ಹದಲಿದುಸ್ಸಹವಾ
ದದುರ್ಗಂಧವಲಿಯಾವೈತರಣೀಸಮೂಹದಲೀ ॥ ಪುದಿದತಮದಲಿಘೋರಕ್ರೂ ! ಹ್ರದಗಳಲಿಕಟುಚಕ್ರಚುಕಾ
ಪಂ । ಥದಲಿಸಂತತದುಷ್ಪ್ರವೇಶವಿದುರಿತಕಾರಿದುದೂ ॥ ೧೬ ॥ ಅವನನಾಮಾರ್ಗದಲಿಪ್ರೋಗು । ತಿ ತ್ರಲುಕಡುಗಾದಿದ್ದ
ಪಾಥೋ । ಜ್ವರದಲಾಯಸಕಂಟಕಾನಿ ಸ್ವತೀರದೇಕದಲೀ । ಚರಿಸಿದುದುನಿಶಿತಾಸಿಪತ್ರ ಕ್ರೀ
ತ್ಕರವನಧಿನೆರೆಫೋರವಹ । ವೈತರಣಿಯೆನಿಸೂಡೊಂದುನದಿಗೋಚರಿಸಿ ತಾಕ್ಷಣಕೇ ॥ ೧೭ । ಅವನಿಪತಿಕೇಳಲ್ಲಿವಿರಿದೆನೆ । ವಿವಿಧವಾಗಿಹಯಾತನೆಯ
ನನು । ಭವಿಪದಾಪಾತ್ರರನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯಾಯುಧಿಕ್ರೂರನೂ । ವಿವಿಜಪತಿಯನುಚರನಕರದಿಂ । ದೆವಗಿದನಿರೀಕ್ಷಿಸುತನಿರ್ಗ
ಮಿ । ಸುವುದವಕ್ಯವೆನೀನುಹೇಳೆಂದೆನುತಚಿಸಗೊಂಡಾ ॥ ೧೮ । ಬಳಿಕಸುರಪತಿದೂತನೀಯೆಡೆ । ಯಲಿನಡೆಯಚಿಕೇದನಾ
ನ್ಯರ । ತಿಲಕನೆಯುದುಪದರ್ಕವಾಗಿರೆವುಳಿಪ್ರೋಗುತಿರೇ । ಎಲೆದಯೋನಿ ವ್ರತನಿನ್ನ ನೋಡಲು । ಕೊಲಗುತಿವೆನೆನೋಡೆಮ್ಮ
ಯಾತನೆ । ಗಳುಪ್ರಿಯದಿನಿಲ್ಲನುತಲಲ್ಲಿರ್ದವರುಕೂಗಿದರೂ ॥ ೧೯ ॥ ಅನಭೆಧರ್ಮಕುಮಾರನಿನ್ನಯ । ತನುವಿನುಜ್ವ
ಲದಿನ್ಯಸೌಭ್ಯ । ವನುಚಿಸಿಬಯವಾಯುನೋಂಕಲುನಪುಗೆನಿಮಿಷಲೀ ॥ ಖನವೆನಿಪರಿತಾಪವತಗಿತು । ಜನಿಸಿದುದುಬಹುಸೌ
ಖ್ಯವಿಂನಿಂ । ದಿನಿತುಪ್ರೊತಾ ತ್ತದರೆಯುನಿಂದುಳುಹೆನುತಲೊಡರಿದರೂ ॥ ೨೦ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಕಬಳಿಕಯಮನಂ । ದನನುದಾ
ರುಣನರಕದೊಳಗಿ । ಪ್ಪನಿಬರನುತಾನೋಡಿಯಂಕಟಕಟಿನುತದುಃಖಿಸುತಾ ॥ ಮನವೊಲಿದುನಿಂದಲ್ಲಿದೈನ್ಯಗ । ಳಿನಿಪವಾ
ಕ್ಯಳಿವುದುಗಿಸೀವಾ । ರೆನಗೆಹೇಳಿಯೆನುತ ತ್ತಲವರೆಲ್ಲರನುಕೇಳಿದನೂ ॥ ೨೧ ॥ ಖನಕೃಪೆಯಲಾನೃಪತಿಕೇಳಿದ । ರನಿಬ
ರಾಕ್ಷಣನನಾವುಭೀವರ್ತಾ । ರ್ಜನನಕುಲಸಹದೇವಕರ್ನದೃಪದಪ್ರತ್ರಿಯರೂ । ನಿನಗೆಹಿತರಹದೃಪದಮತಪ್ಸ್ಯ । ವನಿಪದೃ
ಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನವ್ನವೊದಲಿಂ । ದೆನಿಪಸಕಲಸುಪ್ರತಕ್ಕದಂಬಕವೆಂದುಹೇಳಿದರೂ ॥ ೨೨ ॥ ಹೇಳಲಾನುಡಿಗೇಳಿಯಾನೃಪ । ಪಾ
ಲಕನುಮುನಮಮುಖಿಯಕರ್ಣಾ । ಖೂಳರೀನಿರ್ಜರರುಪ್ರಣಾತ್ಮರನುನರಕದಲೀ ॥ಬೀಳಗೆದಹಿದರನವರತದುರಿ । ತಾಳಿಯನು
ವಿಶಚಿಸಿದಕೌರವ । ಗಾಲಲಿತಭಾಗ್ಯಗಳನಿತ ತ್ತರೆನುತ ತ್ತದುಖಿಸಿದಾ । ಅವನಿಯೊಳಗಣುಮಾತ್ರವಹುದುರಿ । ತವನುಮಾ
ಡಿದರಿಲ್ಲವೀನ । ಮತ್ರವುಬಹುದಿನನರಕಯಾತನೆಗಳುಹರಾದರಲಾ ॥ ಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಾನವ್ಯಾಲ । ವ್ರವರನತಿದುಃಖದಲಿ
ಬಳಿಕಾ । ದಿವಿಜನಾಥನನೆನೆದುಳತನದೂತಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೪ ॥ ಖನವೆನಿಪನಾರಕದಲೀನ । ನ್ನನುಜಮುಖ್ಯರಮಸ ತ್ಪಾಂ
ಧನ । ಜನರುದುಃಖಿಸರಿಲ್ಲಿಯಿವರೊಡಗೂಡಿನೆಲಸಿಹೆನೂ ॥ ಮನವೊಲಿದುನಾಬಾರೆನಲ್ಲಿಗೆ । ಯನಿಮಿಷಾಧಿಪಗಿದನರುಹುಹೋ
ಗೆನುತಯಮುನಂದನನುತದೂತನಿಸನುಕಳುಹಿದನೂ ॥ ೨೫ ॥ ಕಳುಹೆದೂತನುಪ್ರೋಗಿಮಿಗತಾ । ಜಲರಿಪ್ರವಿಗೀಹದನನರು
ಕುಲು । ಬಳಿಕಧರ್ಮಜನೆಂದವಾಕ್ಯವನೆಲ್ಲವನುಕೇಳಿ ॥ ಬಲಿಯಬಹುಭಯತನ್ನಪಾನಸ । ದೊಳಗೆಕಕ್ಕನುದಿವಿಜಸಂಯ
ಮಿ । ಗಳುಸಹಿತನದೆತಂದನಾನೃಪವರ್ಯನಿದ್ದಿರಗೇ । ತನುಜನನುಸಂತೈಸಬೇಕೆಂ । ದೆನುತಧರ್ಮನುಬಂದನಾಭೂ ।
ನನಬಳಿಗವಸುರುದ್ರಮನುಭಾಸ್ಕರಸುರೋರಗರೂ ॥ ಖನಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿಂನರ । ಜನರುಸಿದ್ಧರುಸಾಧ್ಯರಂದತಿ । ವಿನ
ಯದಲಿನಡೆತಂದಸುತ್ಕಟವಾದವಿಭವದಲೀ ॥ ೨೭ ॥ ಜನಪಕೇಳಾಸಮಯದಲಿಯಾ । ತನೆಗಳ್ಳಿಲ್ಲವೆಪ್ರೋಗಿಸುಖಮಯ । ವೆ
ನಿಸಿದಾಭೀಮಾದಿಗಳವೈತರಣಿಯಡಗಿದುದೂ ॥ ಖನವೆನಿಸಿದಾನರಕಕೂಪಗ । ಳನಿತದೃಶ್ಯಗಳಾದವಾಕ್ಷಣ । ವನಿಮಿಷಾ
ಧಿಪನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನಿಗಿಂತೆಂತಾ ॥ ೨೮ ॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವನೀನೀ । ಸ್ಕಳಿದೊಳಿಹುದನುಕೇಳಿದೇವತೆ । ಸಳು
ಪೆಂರುಗಿಯೊತಗೆಂತುಪೋಪೆವುನಿಂನನೆಂದೀಗಾ । ವೊಲಿದುಬಂದರುನಿಂನಮಾನಸ । ದೊಳಗೆನೆಲೆಸಿದುದು ಕಿಲ್ಲವ । ಕೊ
ಲಗಿಸೀಗಳೆಬಾಮಹೊತ ತ್ತಮವಾದಸುರಪದಕೇ ॥ ೨೯ ॥ ಮನುಜಪತಿಕೇಳ್ರಾಜನಾದಾ । ತನಿವಕ್ಯವುನಾರಕಸ್ಥಳ । ವನು
ನಿರೀಕ್ಷಿಸಚೀಕ್ಯುನರದಲಿವೇಷಸಿದ್ಧವಿದೂ । ನಿನಗೆಪೇಳಿ ದ್ದವುನಾಕನರಕಗ । ಳಿನಿಪೆರಡನನುಭವಿಪಕಾಲಿಗೆ । ಯನುಗತವ್ಯ
ತನಾಗಿಕೇಳೆಂದೆಂದ್ರನಿಂತೆಂತಾ ॥ ೩೦ ॥ ಸರಿಯೆನಿಸುವವಪುಣ್ಯವಾಪಗ । ಳಿತಜುಗದಲಿಮಾಪಫಲವೀ । ಸರಕವೆನಿಪುದುಪು
ಣ್ಯಫಲವಾನಾಕಸುಖವಹುದೂ ॥ ಖರಿದೆನಿಪಸುರಲೋಕಸೌಖ್ಯೋ । ತ್ಕರವೊಡಲನುಭವಿಪಕಾಲಿಗೆ । ನರಕದುಃಖವ
ನುತ್ತಭೋಗಿಸಚೀಕ್ಯುವೆಕಾಲಿಗಳೂ ॥ ೩೧ ॥ ಬೊದಲುನರಕದದುಃಖಗಳಭೋ । ಗಿಸಿದನಂತರದಲ್ಲಿಸುರಲೋ । ಕದಸುಖವ

ನುಣಚೀಕುಭಾವಿಸಲ್ವಪುಣ್ಯನಿಗೆ ॥ ತ್ರಿದಿವಸುಖವೇವೊದಲುಬಳಿಕ | ಪ್ಪದುನರಕಬಹುಪುಣ್ಯನಿಗೆನರ | ಕದಲಿವಾಸವು ವೊದಲುಬಳಿಕಾಸ್ವರ್ಗಸುಖವಹುದೂ ॥ ೩೦ | ಎಲೆನೃಪತಿನಾನಿಂನನಿಲ್ಲಿಗೆ | ಕಳುಹಿದೆನುವೊಡಲೇಕೆನಲುವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿಯು ತ್ತರಕಾಲವಲಿಬಹುದಿವ್ಯಸುಖಗಳನೂ ॥ ವ್ಯೊಲಿದುಭೂಜಿಸಲುಚೀಕೆನುತಲಿದ | ತಿಳುಪಲೋಸುಗಸಕಲಸುರಮುನಿ | ಗಳುಸ ಹಿತನಿನ್ನೆಡೆಗೆಬರಚೀಕಾಯ್ತು ನಾನೀಗಾ ॥ ೩೩ | ರವಿಸುತನನೆನನೆನೆದುನೀನಳ | ಲುವೆಯಲಾನೋಡೀಗಕೇಜದಿ | ರವಿಗೆಸ ರಿವಿಗಿಲಿನಿಸಿಸವ್ರೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಪದವಲ್ಲೀ ॥ ವಿವಿಧನಿರ್ಜರಭೋಗಗಳನನು | ಭವಿಸುತಿಹಕರ್ನನನುಸುತ್ಯಾ | ಗವನುಮಾ ಡಿಫಲವಿನೀವರಿಯಾತಗಾಯ್ತೆಂದಾ ॥ ೩೪ ॥ ಅನಿಲತನಯನನರ್ಜುನನನಕು | ಲನನುಸಹದೇವನನುದ್ರೌವಿ | ಯನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಿತ್ಯವಪದಲಿಸಕಲಸುಖಗಳನೂ ॥ ಅನುಭವಿಸುತಿಹರೀಗನಿಂಯು | ತನುಭವರನಭಿಮನ್ಯುವೊದಲಾ | ದನಿಬ ರನುನೋಡೀಗಳುತ್ತಮುಪದೊಳಿತ್ತವರಾ ॥ ೩೫ ॥ ನಿನಗೆಯುತಿಪಿತರಾಗಿಯಾಂಯೋ | ಧನದೊಳಗೆವಡಿದಪಿಳಿಭೂಮಿವ|ಜನ ರನಿಕ್ಷಿಸುದಿವ್ಯಪದಲಿನೆಲಸಿಸುಖಿಯವರಾ ॥ ಮನದೊಳಗದುಬಲಿಪಿದ್ದಕೋಕವ| ನನಿತಸೀಗಳೆಪಿಟ್ಟುನಿನಗೀ | ಕ್ಷೆನವೆನಿಸಿದಾ ನಂದಸಂದೋಹನವನುಪಡೆಯೆಂದಾ ॥ ೩೬ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಕೃತಕರ್ಮಫಲಗಳ | ನನುಭವಿಸಚೀಕಾಗಿಯಲ್ಲವಿ | ದೆನಿಪವಾಪ ದಸ್ಪಲವಭುಜಿಪಿರಿಯನ್ನು ಮೇಲ್ನೀವ್ರೂ ॥ ಅನಿಮಿಷರಿಗಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಪ | ಳಿನತರೈಶ್ವರ್ಯಗಳನನುದಿನ| ಮನವೊಲಿದುನಂ ನೊಡುತಿಪೋಗಿಸುಸುಪ್ಯವೋದದಲೀ ॥ ೩೭ ॥ ಧರೆಯೊಳಗುತ್ತಮರಾಜಸೂಯಾ | ಧ್ವರವನುರುಹಯಮೇಧವನುಸೀ | ವಿದ ಚಿಸಿದೆಬಹುದಾನಸುವ್ರತಪದಪಿತಂಗಳನೂ ॥ ಆಪವೆನಿಸುವಂಪದಲಿಮಾಡಿಪೆ | ಯರಸನತತ್ವಲಗಳನುಬಯಸದೆ | ಹರಿಚರಣಕ ಮಿಸಿದೆನಿಷ್ಕಾಮತ್ವದಲಿನೀನೂ ॥ ೩೮ ॥ ಎಲೆಯುಬುಪಿಟ್ಟ ರನಿಂನನೋಡುವ | ಡೊಲಿದುಬಂದರುನಕಲಪೇವತೆ | ಗಳುನಿರೀ ಕ್ಷಿಸಲಿನುತತೊರಿಸಲಾಗಧರ್ಮಜನೂ ॥ ಸಲಿವಿನುಯುವಿನೃತಾಂಗನಾಗುತ | ತಲೆಯಚಾಚಿದನವಬಾದಂ | ಗಲಿಗೆಬಲಿಕವ ರಾತನನುಹೊಗಳಿದರುಸತ್ಕರಿಸೀ ॥ ೩೯ ॥ ಅನಿಮಿಷಾಭಿನಾಗಯಮುನಂ | ದನನಕರದಿದೆನೋಡುಮಿಗೆವಾ | ವನಯಿನಿಸಿ ದಾಕಾಶಗಂಗೆಯನಿಳಿಸಿಮಿಂದೂ ॥ ಅನುಪಮೈಶ್ವರ್ಯವನುಪ್ರಿಯದಿಂ | ದನುಭವಿಸುಬಾಯೆಂದನಾಥ | ರ್ಮನುನಿಜಾತ್ಮ ಜನಿಪ್ಪೆಡೆಗೆತತ್ಕ್ಷಣದೊಳ್ಕೈತಂದಾ ॥ ೪೦ ॥ ಬಳಿಕಧರ್ಮನುನನುದಿದನಾನೃಪ | ತಿಲಕನೊಡನೆಲೆಮಗನೆನಿನ್ನಯ | ಲಲಿತಗು ಣನನುನೋಡುವಡೆಸುರಪತಿಯಲ್ಲಿಗಲೀ ॥ ಸಲೆಷಷ್ಟಕಕನಿಷಯದಲಿಮತ್ತ್ಯಯು | ಸ್ಥಳದೊಳಗೆಮನುಜಾದಿಕಾರ್ಯಂ| ಗಳಲಿತಿಳಿದೆನುನೀನುಜಗದಲಿಧನ್ಯನಹೆಯೆಂದಾ ॥ ೪೧ ॥ ಪಲಪುತೆರದಲಿನಿನ್ನಸದ್ಗುಣ | ಗಳಪರೀಕ್ಷಿಸಿನೋಡಿದೆನುಚಂ | ಚಲತೆಯೊಮ್ಮೆಯುನಿನಮನದೊಳಗಿಲ್ಲಧರ್ಮದಲೀ ॥ ಎಲೆಮಗನೆನೀರಾಜನಿಗೆನರಕಂ | ಗಳನುನೋಡಲುಚೀಕೆನುತಲೀ | ಸ್ಥಳಿಕೆಕಕ್ರನುನಾನುನಿಂನನುನೋಡಕಳುಹಿದೆವೂ ॥ ಅನಿಲಸುತಕರ್ಣಾದಿಬಾಂಧವ | ಜನರುನರಕದಲಿಹುದುನಾವಿಂ | ದಿನಲ ವಾಡಿದವಾಯೆಯೆಂಬುದನೀಗತಿಳಿದೆಯೆಲಾ ॥ ಘನಮಹಿಮೆಯಲಿನಾಕವಾಸಿಗ| ಳೆನಿಸಿದರುನಿನ್ನ ವರುಪುರುಹೂ | ತನುತಿಳು ಹುವರೆಲ್ಲರನುನೀನಕಂಜೆಪ್ರೀತಿಯಲೀ ॥ ೪೩ ॥ ಎಲೆಕುವಾರಕಗಗನನಗಂಗೆಯ | ಜಲದೊಳಗೆಮುಳುಗಿನ್ನು ಮಾನಸ | ದೊಳಗೆಬಲಿವಿಪಕೋಕವೋಹಾದಿಗಳುಯತಿಚೀಗಾ | ತೊಲಗುವದುನೀಮತ್ತೆಯತ್ಯು | ಜ್ವಲವದಸಿ ಸ್ಥತನಾಗಿಸೌಖ್ಯಂ | ಗಳನುಭೋಗಿಸೆನುತ್ತಸುಡಿಪನುಕಮನನಾನೃಪಗೇ ॥ ೪೪ ॥ ಬಳಿಕಧರ್ಮನುತನ್ನ ಬಾಲಕ | ತಿಲಕನನುಬೀಳ್ಕೊಂಡನಮರಾ| ವಳಿಯುಮೇಳದಿಗಗನಗಂಗೆಗೆಪೋಗಿಧರ್ಮಜನೂ ॥ ಸಲೆಪವಿತ್ರವುಕುಭದವಹತ | ಜ್ಜಲದೊಳಮರಮುನೀಂದ್ರಸಂಚಯ| ಗಳನುಜಿಜ್ಞಾಯಸಪದುವಿಂದನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೪೫ ॥ ಮನುಜದೇಹವಬಿಟ್ಟುಯಮುನಂ | ದನನುನಿರ್ಮಲದಿವ್ಯಕೋ ಮಲ | ತನುವನಾಗಳೆಧರಿಸಿಕಾಮುಕೊಪ್ರಥವೊದಲಾದಾ ॥ ಮನುಜತನದವಿಕಾರಗಳಕೊರ | ದನುಬಳಿಕನಿರ್ದ್ಧಮವಾಗಿ | ದ್ದನಲನಂದದಿನುಜ್ವಲಿಸಿದನುದಿವ್ಯತೇಜದಲೀ ॥ ೪೬ ॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳ್ಕೈಭವತ್ಪ್ರಪಿ | ತಾಮಹನುತತ್ಪಮಯದಲಿವೌ | ಡೋಮಜಾಪ್ರಿಯನಾರದಪ್ರಭೃತಿಗಳನೆಮೇಳದಲೀ ॥ ಅಮರುನ್ನದಿ ಯಿಂದ ಬಂದು | ದ್ದಾಮವಿಭವದೇವಿಕಮಾದ | ಶ್ರೀಮಹಿಮೆಯೆಸಕಲದಲಿರಂಜಿಪುದೇವತಾಸ್ಥಲಕೇ ॥ ೪೭ ॥ ಬಳಿಕಲಾಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಕಂಡನು | ಲಲಿತರತ್ನಮಯಾಸನದಮೇ| ಲೊಲಿದುಕುಳ್ಳಿರ್ದಖಿಳನಿರ್ಜರನಿಕರನೇನಿಸಲೂ | ಪೊಳಯಿಕರದಲಿಕಂಖಚಕ್ರಂ | ಗಳುಕೆಲದೊಳಜರ್ಜುನನುನಿಲಲು | ಜ್ವಲಿ ಸೆನೊಪಲಂತಿಪ್ಪನಾರಾಯಣನಮೂರ್ತಿಯನೂ ॥ ೪೮ ॥ ವನಜನಾಭನಮೂರ್ತಿಯನುಕಂ | ಡನುಯುದಿಷ್ಠಿರನಧಿಕಹರು ಷವಿ | ವಿನತನಾಗುತನನುತಿಸಿಮತೊಂದೆಡೆಯೊಳುಜ್ವಲಿಸೀ ॥ ಘನವೆನಿಸಿರವಿಸಂಜ್ಞಿಯಲಿನೂ | ತನಮಹಾಪ್ರಭೆಯೆಸೆಯೆ ಹದಿಮೂ | ರನೆಯಹರಿಯಂತೆಸವಕರ್ನನನಾಗನೋಡಿದನೂ ॥ ೪೯ ॥ ಆಮರುನ್ನಮಧ್ಯದಲಿಯು | ದ್ಭಾವಮೈಭವಕೋ ಭಿಯಿನಿಸಿದ | ಭೀಮಸೇನನನಾಶ್ವನೇಯುಮವಾರ್ಷ್ವವೀರಡರಲೀ ॥ ಕಾಮಚಿದ್ಭನರೂಪಕೊಳಿ | ಸೊತ್ತೀಮುರಾಗಿಹದಿವೈ

ಲಕ್ಷ್ಮೀಧವನೆನಿಸಿದನಳುಲಸಹದೇವಕನುನೋಡಿದನು ॥ ೫೦ ॥ ಉದಯದಿಂದುವಿನಂತೆರುಚಿಜಿರ | ಸಿದಮನೋಹರಮುಖ
ರ್ಜಿಯನುದೌ ॥ ಪದಿಯನಥಿಕಸೌ೦ದರ್ಯದಲ್ಲಿರೆಕಂಹುಧರ್ಮಜನೂ ॥ ಸುದತಿಯರೊಳೀಪರಿಯೆಪುಹಿಮೆಗ | ಳೊದಗಿದವರಿ
ಲ್ಲಿಂದುಮತಾ ॥ ತ್ರಿದಶನಾಥನನೀಕಿಯಾವವಗಳೆಂದುಳೀಳಿದನೂ ॥ ೫೧ ॥ ಜನಪಕೇಳೈಬಳಿಕಸಂಕ್ರಂ | ದನನುನುಡಿದನು
ಲಕ್ಷ್ಮೀದೃವದನ ॥ ತನುಜಿಯಾದಳಿಯೋನಿಜಾಧಿಕವನುಜರೂಪದಲೀ ॥ ಮನದಪ್ರಿಯಾಂಗಿಚಾಂಪ್ರಕಿರ | ನಾಮಮಿಯು
ಲೀನೀರರುದಲೊ ॥ ಜಗನಿಮಗತತ್ವಜ್ಞಿಯಾದಳುಭೂತಧಾತ್ರಿಯಲೀ ॥ ೫೦ ॥ ಎನೆಮಹಿಮೆವಡದೈರ್ವರಿಪರಾ ॥ ರೆನುತಯ
ಮಜನುಳೀಳಿದಿತ ॥ ದ್ವನಿತೆಯಲಿನಿಮಗುದಯಿಸಿದತನುಜಾತರಿವರೆಂದೂ ॥ ಅನಿಮಿಷಾಧೀಶ್ವರನುಬಳಿಕತಿ ॥ ವಿನಯದಲಿ
ತಾನರುಹಿನಿನ್ನಯ ॥ ಜನಕಸಗ್ರಜನನುನಿರೀಕ್ಷಿನೆನುತ್ತ ತೋರಿದನು ॥ ೫೩ ॥ ತ್ರಿದಿವದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಬಾ ॥ ಖ್ಯದಲೆ
ಸೆವಗಂಧರ್ವನೀತನು ॥ ವಿದಿತಯಕನೆಂಡರುಹಿಯದುವಂಕದಲಿಹರಿಯೊಡನೇ ॥ ಉದಯಿಸಿದನ್ಯಪರಿವರುಸಾತ್ಯಕಿ ॥ ವೊದಲಿ
ನಿಸುವರುಸಿದ್ಧಸೌಧ್ಯರ ॥ ಪದದೊಳಿಹರದನೆನೋಡಿನುತತೋರಿದನುವಾಸವನೂ ॥ ೫೪ ॥ ಜನಪನೋಡಭಿಮನ್ಯುವನುಚಂ|
ದ್ರನತೇರಿಯಿಯುರನೆನುತತೋರಿನಿ ॥ ದನುಬಳಿಕ್ಕುಜ್ವಲದರತ್ನವಿಮಾನದಲಿನೆಲಸೀ ॥ ಅನಘರನಿಸಿದಕುಂತಿಮಾಪ್ರಿ ॥ ವನಿತೆಕೆ
ಲದಲಿಮೆರದಿರಲುವರ ॥ ತನುರುಚಿಯಕಾಂತಿಯಲಿತೊಳಗುವಪಾಂಡುಭೂವರನೂ ॥೫೫॥ ನೋದುಭೀಷ್ಮನಸಲ್ಲವಸುಗಳ|
ಕೂಡಿರಂಜಿಸುವವನಡೊಗಿನ ॥ ನೋಡುಸುರಗುರುವಿನಸಮಿಪವಸ್ಥಳದೊಳಿಪ್ಪವನಾ ॥ ನೋಡುದೃಪದವಿರಾಟಮುಖ್ಯರ
ನೋಡುದನುಜತನೂಜನರ್ಗವ ॥ ಕೂಡಿಹರುತಾನೆಲ್ಲರಾಗಂಧರ್ವಗಣದೊಡನೇ ॥ ೫೬ ॥ ಕ್ರಮದಿಳೀಕಯವಾಂಧ್ಯರಾಜ ॥
ಸ್ರಮುಖನಾನಾದೇಶಭೂಭುಜ ॥ ಸಮಿತಿಯನುನೋಡಲ್ಲಿಗುಹ್ಯಕಯಕಗಣದೊಡನೇ ॥ ಅಮಿತಮಹಿಮೆಯಲಿಹರೆನುತಲಾ|
ನನುಚಿರಿಪುತೋರಿದನುಪ್ರಿಯವಲಿ ॥ ಯಮಸುತನಿಸಿಲ್ಲರನುಭಾರತರಣದೊಳಳಿವರಾ ॥ ೫೭ ॥ ಎನಲುಜನಮೇಜಯನು
ಳೀಳುತ ॥ ನಿನಯದಲಿಕೈನುಗಿದುನೀವಿಂ ॥ ವಿನಲಿಪೇಳಿದನಕಲಕೌರವಪಾಂಡವಾದಿಗಳೂ ॥ ಎನಗೆವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿನಾ|
ಥನುತಿಳುಹಿದಂದವನುಚೋದಿಸು ॥ ವೆನುನಿನಗೆಯವಧಾನದಲಿಳೀಳೆನುತಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫೮ ॥ ಅರಿಕೇಳುಜನತ್ಯಪಾರನ|
ಬಿರಸಿದನುಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾಕಿಂ ॥ ನರಪತಿಯಕೂಡಿದನುಸಹಿತಂಧಭೂವರನೂ ॥ ತರುಣಿಯರಮೆಳೆದಲಿನಿಂದನು ॥ ಸುರ
ಪರ್ಯಂದಲಿವಾಂಡುವಿಭುಹಿನು ॥ ಕಾರನನೊಲಿದಭಿನುನ್ಯುಕೂಡಿದನಧಿಕವಿಭವದಲೀ ॥೬೦॥ ಸುರಗುರುವಹೊದ್ದಿದನುದ್ರೋ
ಣನು ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪರಾಂಧಾರಧರಣೀ ॥ ಶ್ವರನುಲಲಿತದ್ವಾವರಾತ್ಮಕನಾದನುಚಿತದಲೀ ॥ ಕುರುನೃಪತಿಯಾಸ್ವರ್ಗಸುಖವನು|
ನರಕದುಃಖವನಪಡದುತದನಂ ॥ ತರದಲುರುತಳಿರೂಪಿಯಾದನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೬೧ ॥ ಬಳಿಕಕೌರವನನುಜರೆಲ್ಲರು ॥ ಪ
ವುತೆರದಲಿನಾತಕನಗರಂ ॥ ಗಳನುಸೇನೋಗಿಸಿಯಾತುಧಾನಾವಳಿಯಕೂಡಿದರೂ ॥ ಜಲಜಮಿತ್ರನಕರ್ನಕೂಡಿದ ॥ ನೊಲಿದುಕ
ರ್ನನೆನಂದನನುವನು ॥ ಗಳನುಸಂಪ್ರೀತಿಯಲಿಬೀರಿಸಿದನೆಂದುಪೇಳಿದನೂ ॥ ೬೨ ॥ ಅನಿಲಜಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಾರಲಿ ॥ ಜನಿಸಿದರುಪೂ
ರ್ವದಲಿಯುವರವ ॥ ರನೆತಿರುಗಿಕೂಡಿದರುದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೊಲವಿನಲೀ ॥ ಅನಲನನುಬೀರಿಸಿದನುಗಾಂಗೇ ॥ ಯನುಪೋಲಿ
ವವನುಗಳೊಳಗೊ ॥ ಬ್ಬನುಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯಲಿಪೃಥಜಿಪ್ಪದಕುಮಾರಿಯಿಡಗಿದಳೂ ॥೬೩ ॥ ವಿಪುಲಮಹಿಮೆಯನುಸ್ಮಬಲನಾ ॥
ಸುಪಡಮಹಿಮೋಕ್ಷವನುಪೊಕ್ಕನು ॥ ಕೃಪೆಯಲಿಳೀಸಂಗತಿಯಖೊದಳೀನಿನಗೆಹೇಳಿದನೂ ॥ ನೃಪನೊಳೈಕ್ಯವದಾಗಿವಿದುರನು ॥
ವಿಪ್ರುಲವೈಷ್ಣವಲೋಕಕೈದಿದ ॥ ನವರಿವಿತರಣಾವರ್ಗವೋಕ್ಷವುಪಾಂಡವರಿಗಾಯ್ತೂ ॥ ೬೪ ॥ ವಿನದೋಷಾಪಾಂಚಾಲಮ
ತ್ಸ್ಯ ॥ ದ್ಯವನಿಪತಿಗಳುಕಲ್ಯಭೂರಿ ॥ ಕ್ರವರುವನಿಶಸ್ವಿಖ್ಯದೇವತಕಗಳನುಕೂಡಿದರೂ ॥ ವಿವಿಧನಿಧವದಿಯುದ್ಧಹತಸೈನ್ಯ|
ನಿನಹವೆಲ್ಲವೆಲವುತರನಳ ॥ ವಿನಿಜರಲಿಕೂಡಿದರುಪೂರ್ವದನುಕೃತಫಲಗಳಲಿ ॥ ೬೫ ॥ ಸುಕೃತಫಲದಲಿನೃಪಿಣ್ಣಭೋಜಾಂ|
ಧಕನೃಪಾಲಾಯಪ್ರೀತಿಯಲಿಗು ॥ ಹ್ಯಕಗಣವಕೂಡಿದರುರುಕೈಲಿಕ್ಷ್ಮೀಪಯನಿಸಿದಳೂ ॥ ವ್ರಕಟವೆನೆಸರಿಯಂಗನಾಸ|ವ್ತ್ರ
ಕವುತೆಲ್ಲಕ್ಷ್ಮೀಯೆನೆವಿಮ್ಮಿಯಧಿಕೋ ॥ ತ್ಸುಕತೆಯಲಿಕೂಡಿದರಧರಣೀಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೬೬॥ ವನಜಾತ್ಕೇಕ್ಷಣಗತಿವ್ರಿಯ ॥
ವೆನಿಪಸೋಂತಕದಾಸಹಸ್ರಾಂ ॥ ಗನೆಯರಿರದೆನರನ್ವತೀಜಲದಲ್ಲಿಕೂಡಿದರೂ ॥ ಘನಮಹಿಮೆಯುದ್ಧರಸ್ಪ್ರಾ ॥ ಜನರೆನಿಸಿ
ಭಕಿ ತ್ಯಲಿವೈಕುಂ ॥ ತನಪದವಸೇವಿಸುತಲಿದ್ದರುವರಮಹರುಷದಲೀ ॥ ೬೭ ॥ ಬಲನುಶೇಷಾತ್ಮಕನುಬಳಿಕಾ ॥ ಜಲಜ
ನಾಭನಸಂನಿಭನುಳೆಲು ॥ ಗುಣನುಧರ್ಮಜನೃಪನುಭೀಮನುನಕುಲಸಹದೇವಾ ॥ ಜಲಜಮುಖಾಂಚಾಲಿವಿದುರನು ॥ ಲ
ಲಿತಮಹಿಮನುಭೀಷ್ಮನಿವರುಗ ॥ ಳೊಲವಿನಿಂನಾರಾಯಣನಸಾಮಾವ್ಯವ್ಯಧ್ವರೂ ॥ ೬೪ ॥ ಭಾವಳುವಿ ಧ್ಯಲಧಿಕಧರ್ಮ
ವ ॥ ಭೂವಿಬುಧವಿಗಚಿಸಿದಫಲವನು ॥ ದೇವಳೀಸುತಗೊಪ್ಪಗಿಸಿತದಾಜ್ಞೆಯಲಿಪಡದೂ ॥ ಸೋವಿಸಲುಹರಿಯೊಲಿದುಪಾಂ
ಡವನ ॥ ಜೀವಿಯಂಬೀಬಿರುದಸಲಿಕೃ ॥ ಪಾವಲೋಕನನಂದಲವರಿಗೆದಾವುಪದವಿತಾ ॥ ೬೯ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರ

ತ್ರೀ । ಪಾಲಭಾರತಯುದ್ಧಪತೆನ್ನಪ । ಜಾಲದೊಳುನಾವೀಗವಿವರಿಸಿಹೇಳ್ದಿವರಿಗಳೂ ॥ ಹೇಳಲರಿಯದೆಮಾದವರುಬಲು। ಲೀಲೆಯಲಿಬಹುವಿಧಗಳಹವಿವಿ । ಜಾಳಿಯನೆಕೊಡಿಸರುಸತ್ಯವಿದೆಂದುಹೇಳಿದನೂ ॥೦॥ತನ್ನ ನಂಬಿದಭಕ್ತಜನರನು । ಮನ್ನಿಸುವಪಿತಾದಸುರಹರನಿದ । ನಿನ್ನುಲೋಕಕೆತೋರಬೇಕೆಂದೆನುತಕರುಣದಲೀ ॥ ಬನ್ನಬಡುತಿಹಪಾಂಡವರನುಪ । ನನ್ನಪಿಪಾಂಕದಲಿನೇರಿಸಿ । ಯುನ್ನತೋನ್ನತಪರಮಪದವನುಪಾಂಡವರಿಗಿತಾ ॥ ೧೧ । ಚಿತ್ರವಿಸುಜನಮೇಜಯಪ್ಪೆ ತಿ । ಪೋತ್ರಮನೆಯವರಿನ್ನುಪುನರಾ । ವೃತಿ ತ್ರಯಿಲ್ಲದೆಸಕಲನಿರ್ಜರನಿಕರದಲಿಕೂಡೀ । ಪಿತ್ರದನೌಬ್ಯದಲಿಬಹುಸಂ । ಪತಿ ತ್ರಯಲಿರಂಜಿಸುತಲಿವ್ಪರಿ । ದುತ್ತರವುನೀವೊಪಲುಕೇಳ್ದುದಕೆಂಮತಿಳುಹಿದನೂ ॥ ೨೦ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ವಾಂದ । ವರಕೌ । ರವರವಿಷಯವಿದೆನಿಸುವಿತಿಹಾ । ಸವನುಪಾಖ್ಯಾನಗಳುಸಹಿತಲ್ಲವನುವಿಸ್ತರಿಸೀ ॥ ವಿವರಿಸಿದೆನಿನಗೆನಾನು । ತ್ಸವವಿವೇದವ್ಯಾಸನುರುಕರು । ಣವನುಸಪ್ತಮುದರಿಂದಲಜಪವ್ಯಜ್ಞಾನೆಂದೆನಿಸೀ ॥ ೨೩ ॥ ಮುನಿಜನೋತ್ತಮನಹಕಾರಾಕ । ತನುಜನುರುಕ ೃಪೆಯಿಂದನೀನತಿ । ಘನವೆನಿಸಿದಿತಿಹಾಸವಿದನವಧಾನದಲಿಕೇಳೀ । ಅನಘನೆನಿಸಿದೆನಕಲಪುಣ್ಯಗ । ಳನುಪ ಡದೆಪರಮಾರ್ಥಸಂಚಯ। ವನುತಿಳಿದೆಯಾರ್ಜಿಸಿದೆಪುರ್ಜಿತವಾದಕೀರ್ತಿಯನೂ ॥ ೨೪ ॥ ಎನುತವೈಕಂಪಾಯನನನುಮಿ । ಗೆ । ಮನವೊಲಿದುಜನಮೇಜಯಪ್ಪೆತಿ । ಪನಿಗೆಭಾರತಕಥೆಯನಾವ್ಯಂತವನುವಿಸ್ತರಿಸೀ । ಮುನಿಗಣಾಗ್ರಸಿಯಪರಾಕ । ರ । ತನುಭವನಕೃಪೆತನ್ನೊಳನುದಿನ । ವೆನಿಸಿರಂಜಿಸುತಿರಲುಸುಪ್ರೀತಿಯಲಿಪೇಳಿದನೂ ॥ ೨೫ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿಜನಮೇಜ । ಯಗವಿ । ಸ್ತರಿಸಿವೈಕಂಪಾಯನನುಳಿನ । ಕರುಣದಲಿಪೇಳಿದಮಹಾಭಾರತಪನೆಲ್ಲವನೂ ॥ ಪರಮಪೌರಾಣಿಕನುಸೂತ । ನ । ವರತನುಜನುಗ್ರಶ್ರವಸನಾ । ದರದಲನುವಿನತತ್ಪಭಾಗತನಾಗಿಕೇಳಿದನೂ ॥ ೨೬ । ವ್ಯಾಸಮುನಿಪುಂಗವನಕೃಪೆಯು । ಲಾಸದಿಂದಾರೋಮಹರ್ಷಣಿ । ಬಾಸುತಶ್ರೀಭಾರತದಕಥೆಯಲ್ಲವನುತಿಳಿದೂ ॥ ಲೇಸೆನಿಸಿನೈಮಿಷಕತಪೋವನ । ವಾಸ ವನುವಿರಚಿಸುವಕಾಂತಿ । ವಿಭಾಸಿಕೌನಕಮುಖ್ಯಮುನಿಗಳಬಳಿಗೆನಡೆತಂದಾ ॥ ೨೭ । ವಿವಿಧಪುಣ್ಯಕಥಾಳಿಯನುಕೇ ।ಳು । ಮತಿಮನವಿಚ್ಛೈಸೆತನು ಮ್ಮನಿ । ನಿವಹವೌರಾಣಿಕಗುಣಚಿತಾರ್ಚನೆಯತಾವ್ಮೂಡೀ । ಯವಗೆಸುಜ್ಞಾನಪ್ರದವಿದನಿ । ಸ । ವಬಳಕಳದುರಿತಂಗಳನು । ಕೆಡಿಸುವಮಹಾಕಥೆಯೊಂದನೀಹೇಳೆನುತಕೇಳಿದರೂ ॥ ೨೮ ॥ ಬಳಿಕಸೂತನುಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದು । ಲಲಿತಭಾರಕಥೆಯೆನುತಮುನಿ । ಗಳಿಗೆಪ್ರಿಯಮೀರೀಕಥೆಯನಿಸ ್ತರಿಸಿತಾಹೇಳೀ ॥ ಪಲವುತೆರನಾಗಿದ್ದನಂಕಯ । ಗಳನ ವೆಲ್ಲನಪಿಡಿಸಿಯಾಖ್ಯಾ । ಗಳಿಗೆತದನಂತರದಲಾದರದಿಂದಲಿಂತೆಂದಾ ॥ ೨೯ । ಉರಗಯಾಗದಸಮಯದಲಿಯಾ । ದರಿಸಿವೈ । ಕಂಪಾಯನನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದೀಭಾರತಕಥೆಯಜನಮೇಜಯನುಕೇಳೀ । ಪಿರಿದೆನಲುಥರಿಸಿದನುಹರುಷೋ । ತ್ಕರವನಾಗತವೀಯ್ಯಯೋಜಕ । ವರರುಯಜನಸಮಾಜನವಪಾಡಿದರುಚಿಗದಲೀ ॥ ೩೦ ॥ ಮನವೊಲಿದುಸಪ್ರ್ಪಗಳಬಾಧೆಗ । ಳನುಪಡಿಸಿದಾಸ್ತ್ರಕನಿಗಭ್ಯ । ರ್ಚನೆಯವಿರಚಿಸಿಕಳುಹಿಜನಮೇಜಯಮಹೀಶ್ವರನೂ ॥ ಧನವನತ್ಯಧಿಕವನುಖಿತ್ತಿ ವೆ । ಗ್ಗನರಿಗಿತ್ತುಪತ್ತಿ । ವಿನಯದಲಿಪೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾವಾಸಗಳಿಗಂದವರಾ ॥ ೩೧ ॥ ಘನವೆನಿಸಲುನೈಷಿಸೆಷದಂಗವಿ । ದೆನಲುಪೈ । ಕಂಪಾಯನಿಗೆನುನ । ನಿವಿನಯೊಲುಮಿಗೆವಾಡಿವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಪತಿಗೇ ॥ ವಿನಯದಲಿವೇದೋಪಚಾರಗ । ಳನುರಚಿಸಿಜನ । ಮೇಜಯೋರ್ವಿ । ಕನುಬಳಿಕಹರ್ಷದಲಿಹೊಕ ್ಕನುತನ್ನನಗರವನೂ ॥ ೩೨ ॥ ಎನುತರುಷಿಯಾಯಧಿಕನಾಸ । ನ್ನುಸಿ । ಗಳೊಡನಿಂತೆಂದನಂಯಿಮಿ । ಜನದೊಳತ್ಯುತ್ತಮನುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿವರನೂ ॥ ಘನವೆನಿಸಿಬಹುವಿಧದಮಹಿಮೆಗ । ಳನುಪಡನಾಮ್ನಾಯರಹ್ಯಕ । ನೆನಿಸಿದನುವಿಸ್ತೈಕನಿಧಿವಿಧಿಹರಿಹರಾತ್ಮಕನೂ ॥ ೩೩ ॥ ಅವನಿಯೊಳಗಾಮುನಿವರನುಪಾಂ । ಡವರಯಶಮೆರವಂತೆಬಹುನೃಪ । ನಿವಹಚರಿತಗಳರಿವವ್ಪೊಲುಪ್ರಕ್ರಮನಹಿಯನಾ ॥ ವಿವಿಧಸತ್ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಗ । ಳ । ವೃತಿಳಿವವ್ಪೊಲುಧರೆಯೊಳುವಿಸಿದ । ವಿನಿಜರಂದವನರಿವವ್ಪೊಲುಭಾರತವಪ್ಪಿಡಿದನೂ ॥ ೩೪ ॥ ಆದರದಲೀತೆರದಿಪಂಚಮ । ವೇ । ದವೆಂಬಂಬಂದದಲಿನಂತತ । ಮೇಂದಿನಿಯಜನರುಗಳದುರಿತವಕೆಡಿಸುವಂದದಲಿ ॥ ಆದಯಾನಿಧಿಶುಕನಪಿತನುವಿ । ನೋದಿಸಲಿ । ಹರಿಯುದಿಸಿಮಾಡಿದ । ನೈದೆವರಭಾರತವೆನಿಸುತಲೆಲ್ಲರಿಗೆಹೇಳಿದನೂ ॥ ೩೫ ॥ ಘನಚತುರ್ವರ್ಣಕ್ಕಕಾರಣ । ವನಸ್ಥವೀಕಥೆ । ಯಿದರೊಳಿಲ್ಲಿಂ । ದೆನಿಸಕಥೆಗಳಿಕಾಣೆನಿತರಪುರಾಣಜಾಲದಲೀ । ಮನುಜರೀಯಿತಿಹಾಸರತ್ನವ । ನನವರತಕೇಳಿದಡೆದುರಿತ । ಗ । ಳನಿತುಕೆಡುವವುಹೆಚ್ಚುತಿರ್ಪವನೇಕಸುಕೃತಗಳೂ ॥ ೩೬ ॥ ಒರೆಣದಲಾದ್ಯಂತವೆನಲೀ । ಭಾರತವನಾದರಿಸಿಕೇಳಿದ । ಧೀರನಿಕರಕೆಬ್ರಂಹಹತ್ಯಾದ್ಯಖಿಲದೋಷಗಳೂ ॥ ಘೋರತಪಹರೋಗಗಳುಕೆಡುವವು । ನೇರುವವುಬಹುಸುಕೃತಚಯಗ । ಳು । ಚಾರುತರಸುಖವಾಯುರಾರೋಗ್ಯಗಳುಹೆಚ್ಚುವವೂ ॥ ೩೭ ॥ ಒಲಿದುಸುರಪಿತೃಕಾರ್ಯಗಳೊಳೀ । ಲಲಿತವಾದತ । ಕಥೆಯುವಿಪ್ರಾ । ವಳಿಗೆಕೇಳಿಸುತಿರ್ಪಘನಪುಣ್ಯಾರ್ಜಿತನಾದವಗೇ । ಪಲವುತೆರನಹಸತ್ಕ್ರಿಯೋಪಲ । ಗಳಿಸುಸಂತತಕಿ

ಸವುಪರ | ಒಲಿಯುಲಳುಸುರಲೋಕಸೌಖ್ಯಸಮೂಹಫಟಿಸುವುದೂ ‖ ೪೪ ‖ ಪಗೆಗಳನುಜಯಿಸುವರುಳಿದು | ಖ್ಯಗಳ
ಧರಿಸುವರಾಯುರಾರೋ | ಗ್ಯಗಳಪಡವರುಲಲಿತಸುತಲಾಭಗಳನೈವರೂ ‖ ಮಿಗಿಲೆನಿಪಸುಕೃತಸತಿಕ್ಕೀ | ರ್ತಿಗಳನಾರ್ಜಿ
ಪರೊಲಿಮುಚಿತ್ತಕೆ | ಸೊಗಸೆನಿಸುವೀಭಾರತವಕೇಳುವನರೋತ್ತಮರೂ ‖ ೪೯ ‖ ಎನುತನರನಯಕೃಷ್ಣರಾಯನ|ನನಿ
ಕಲಹುವಮೇಂಕಟಾದ್ರೀ | ಕನಮಹಿಮೆಹೇಳಿಪುದರಿಂದೀಭಾರತವುಜನಕೇ | ಘನಶುಭಪ್ರದವೆನಿಸಿಭದ್ರವ ದೆನಿಸಿರಂಜಿಸಿಕೆ
ಸುತಲಾಸೂ | ತನುಸಕಲನಂಯಮಿಜನಕೆಹರುಷದಲಿಜೋಧಿಸಿದಾ ‖ ೯೦ ‖ ಧರೆಯಜನರನವರತವ್ರೋಲಿದಾ | ದರಿಸಿಕೇಳು
ತಲಿನತಶಿರದಲಿ | ವರಮಹಾಭಾರತದಕಡಮೆಯಪರ್ವವಲ್ಲವನೂ | ನರಸನೃಪಸುತಕೃಷ್ಣರಾಯನು | ಪರಮಋಷಿವದಿ
ಯಿಸಿದನ | ಚ್ಚರಿಯಿಸುತಕೊಂಡಾಡುತಿಪ್ಪುದುಸಕಲಬುಧನಿಕರಾ ‖ ೯೧ ‖ ನರಸನೃಪಸುತಕೃಷ್ಣರಾಯಗೆ | ವರ
ಮಾಕತ್ರನಿಲುನಂತಕಲಿಭಾ | ಸ್ಕರತನೂಭವತಿಮ್ಮಣಾರ್ಯನುಪೇಳ್ದಭಾರತವೂ ‖ ಪರಮಋಷಿವಕೊಪುತಕೇಳ್ದಾ |
ನಿನಿವರೆಲ್ಲರಿಗೆಸುಖ್ರೀ | ಕರವೆನಿಸಿಶುಭಜಾಲವಾಚಂದ್ರಾರ್ಕವರಿಯಂತಾ ‖ ೯೨ ‖ ಹರಿಯಲೀಲಾಚರಿತವಾಗಿದ | ವರಮ
ಹಾಭಾರತಪಕಥೆಯನು | ಪರನುಪೌರಾಣಿಕರಿರೋಮಹರ್ಷಿತಮುನಿವರನೂ ‖ ಹರುಷದಲಿಶೌನಕನುಮೊದಲಹ | ವರಮು
ನಿಗಳಿಗೆಕೇಳಿದನುಕಲಿ | ದುರಿತಹರವಹುದಧಿಕತರಭಾರತಕಥಾಶ್ರವಣಾ ‖ ೯೩ ‖ ಶ್ರೀಯರಸಸರ್ವೇಶನಿರ್ಜಿತ | ಮಾಯ
ಕಾಪ್ತಕರಕಾಯಭಕ್ತ | ಪ್ರಿಯಾಕರುಣಾಪ್ತೇಯಮಹಿಮಾಮ್ನಾಯಶುಭದಾಯಾ‖ಕಾಯಸುಖವನುಪರದೊಳಗೆನಿ | ಕ್ಷ್
ಯವನಭಕ್ತರಿಗೆಕೊಡುವ | ನಜಾಯತಾಂಬಕಶ್ರೀಕುಟುಂಬಕದೇವರಂಗೇಶಾ ‖ ... ... ‖ ೯೪ ‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯ ೯೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗುವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದಮಧುಪಾನಪ್ರಮತ್ತ ವಚಃ
ಪಟ್ಟಪಸಿಕಾಯಶ್ರೀಮತ್ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿಕುಲಸೌರ್ವಭೌಮ ತಿಮ್ಮಣಾರ್ಯಕವೀಂದ್ರವಿರಚಿತಮಪ್ಪಕರ್ಣಾಟ
ಕೃಷ್ಣರಾಯಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣಪರ್ವವು ಸಮಾಪ್ತಮಾಯಿತು.

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತವು.

ಸಂಪೂರ್ಣವು.